

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

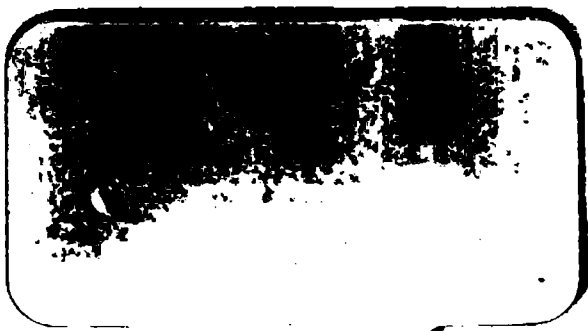
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

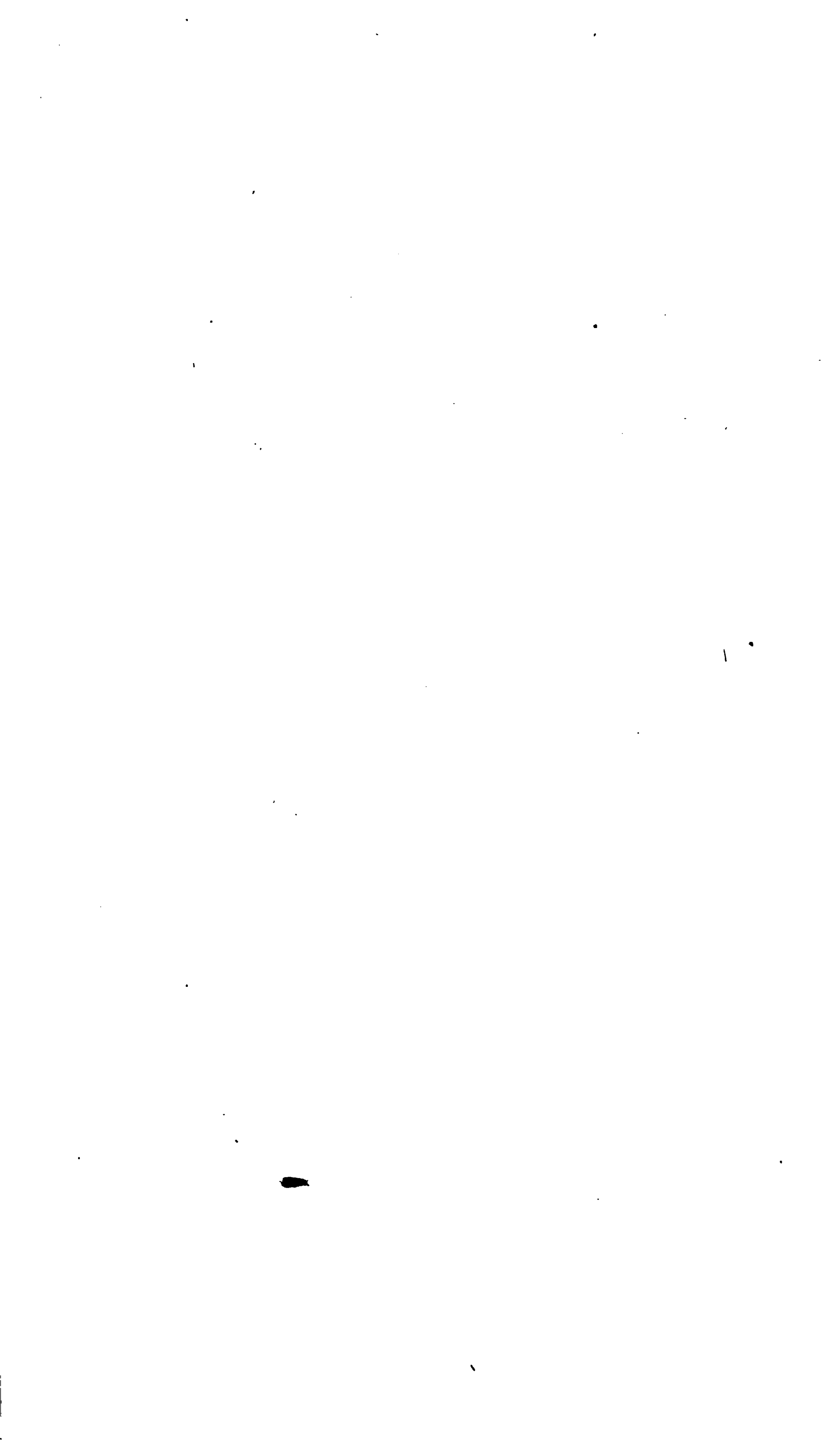

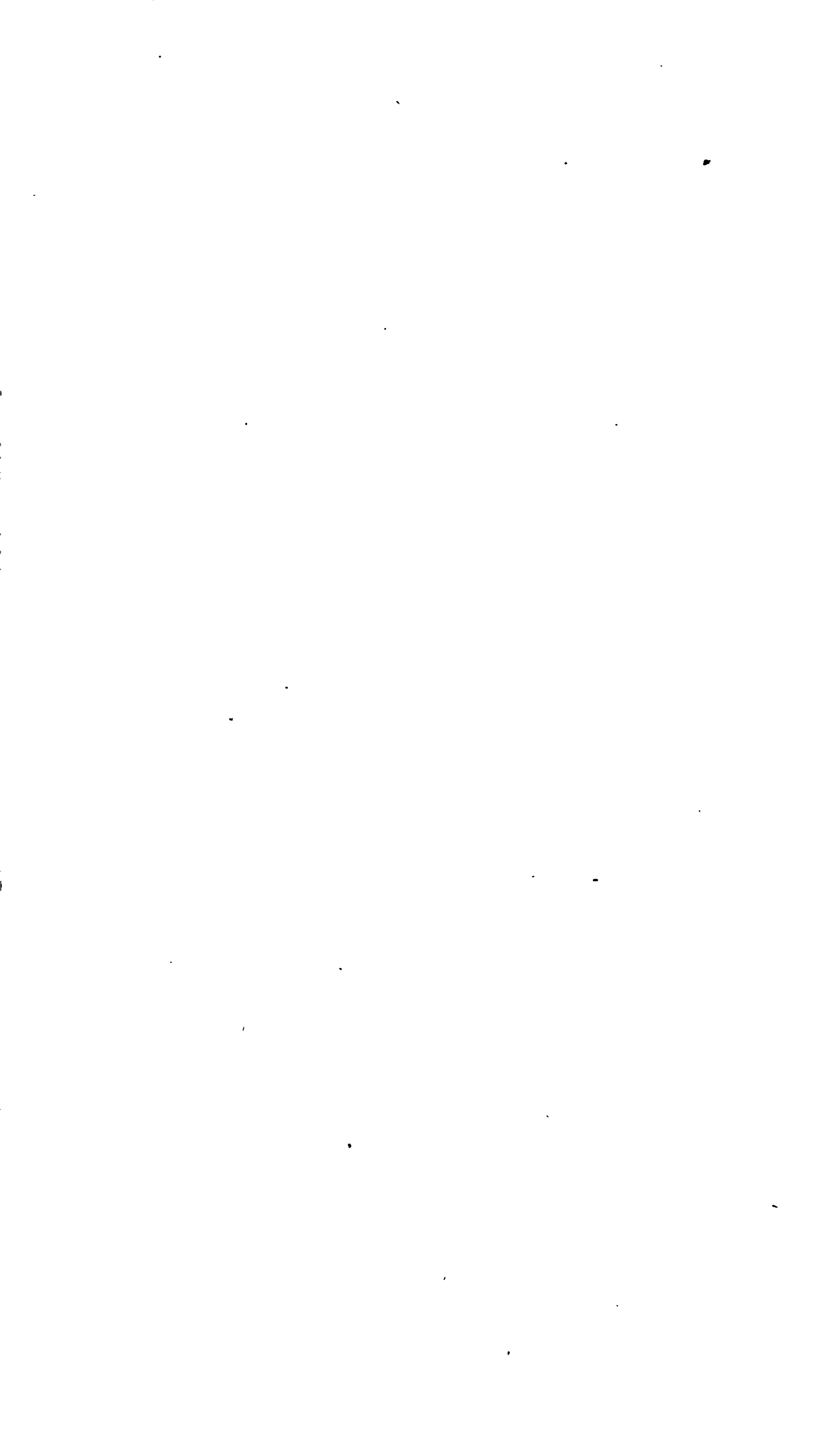

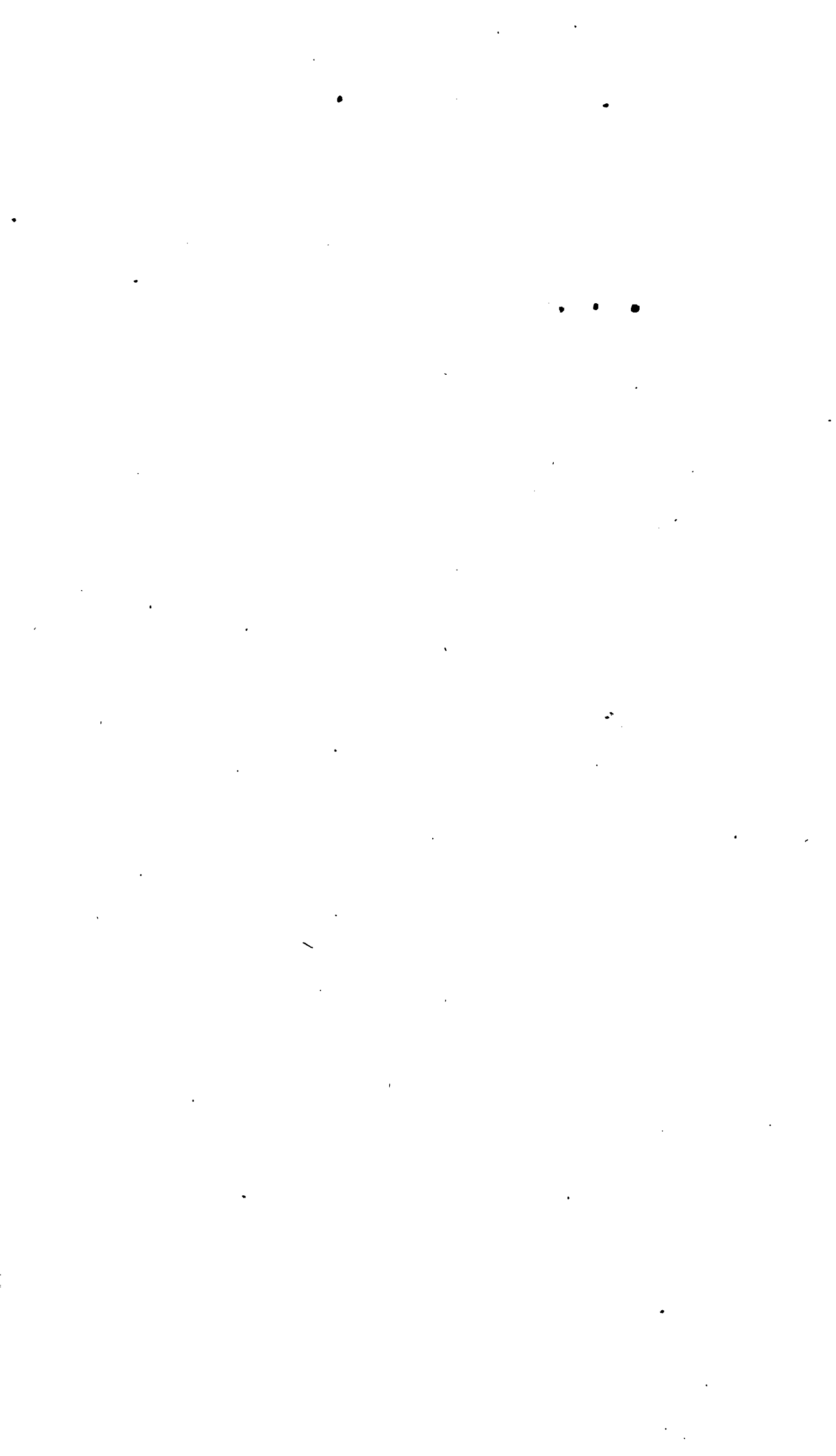
600004642M

26.303

Jan 1827

30

SCHOLIA

IN

ÆLII ARISTIDIS SOPHISTÆ

ORATIONES

PANATHENAICAM ET PLATONICAS.

Plurima ex parte nunc primum ex Codd. Mscr.

edidit

Guilielmus Frommel,

Prorector Pædagogii Pforzhemiensis.

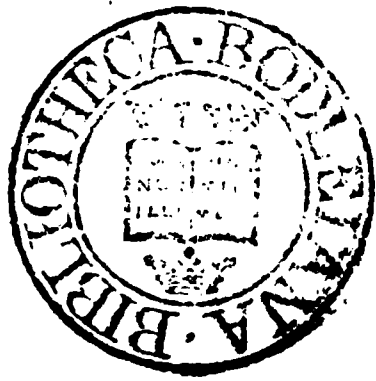
FRANCOFURTI AD MOENUM

SUMPTIBUS ET TYPIS HENR. LUD. BRØNNERI

1826.

303

~~300~~

702

703

P R A E F A T I O.

Plures abierunt anni, ex quo Creuzerus V. D., cum etiam nunc inter spatia seminarii philologici versarer, publico meis verbis nomen dedit (vid. Melet. I, p. 98), me ubi ejus rei copia facta fuisset, de Aristide edendo aliquando cogitaturum esse. Susceperam enim hanc provinciam, morte mihi heu nimis matura dilectissimo Fr. X. Werfero Monacensi erepto, quem, dum erat inter vivos, intima mihi amicitia conjunctum habebam, Silenum eum ex Alcibiadis more dicere solitus, quippe cujus candidos mores atque summam liberalium artium cognitionem invida natura facie parum venusta veluti dehonestare studuisset; nunc, ubi mortem naturae debitam obiens ad coelites transmigravit, manet mihi dolor distractae amicitiae, cui me plura debiturum fuisse meo jure confido. Noster hic dolor, nostrum vulnus. Atque Werferus, priusquam se Heidelbergam litteris ibi Creuzero duce vacaturus conferret, ex Codd. Monacc. descripserat scholia, quae multis partibus auxit ex Cod. Schellershemiano, ab Illustrissimo ejus possessore cum ipso communicato, Aristidem emendatum, notis suis itemque scholiis illustratum editurus. Quae quando in posterum differre et temporis iniquitate coactus et plura etiam conquirendi generoso incitatus studio ad omnia alia se dedit, in usum Creuzeri, quem unâ tanquam parentem summa

pietate colebamus, suum apographum descripsit, raris hinc inde additis emendationibus vel conjecturis, quas suo quamque loco memoratas invenies. Jam ubi tristissimus ille nuntius ad nos allatus est, Werferum e vita decessisse, Creuzerus Codicem Schell. Monacio, quo loco ὁ μάλιστα suis temporibus erat defunctus, Heidelbergam remitti jussit, remissum mihi tradidit, ut negotium a Werfero tantum non affectum conficerem. Addidit his amplissimus Vir pro sua in juvenes litterarum studiosos liberalitate Apographi Monacensis exemplar, itemque excerpta ex Cod. Leidensi, in quo ipsi, cum Leidae esset, multo plura quam in editis legi D. Wyttenbachius affirmans apographum ejus Codicis ad excerptandum permisit; casu denique secundo Aristidis exemplar ed. Jebb., quo usus Valckenarius ad oram ex eodem Leidensi Mscr. scholia edita vel emendavit vel locupletavit, in Creuzeri manus pervenerat. Quibus opibus instructum etsi Werferum scholia, quae mendosissime multoque segniore cura, quam par erat, edita queruntur Hemsterh. ad Plut. p. 206. et Koen. ad Greg. Cor. p. 735. ed. Schaef., longe politiora editurum fuisse, satis mihi persuasum haberem, oblatum tamen munus nolui recusare.

Collectis igitur ex Photio scholiis et quaecunque in Palatino Nro. 129 indagare potui satis quidem illis tenuibus, sed tamen iis, quae non spernenda crederem, protinus doctorum virorum, Abreschii, Valckenarii, Wyttenbachii, et qui hos aetate antecesserunt, D. Erasmi, F. Ursini, L. Holstenii, H. Valesii, quos scholiis ineditis usos ex parte Fabricius Bibl. gr. jam edocuerat, opera pervolvere institui. Ex qua lectione quid lucri fecerim, huc adponam.

Desiderius Erasmus, cum Venetae esset, a viris doctis secum communicatos habuit plurimorum auctorum Codd. Mscr., in his *totum Aristidem cum scholiis* (cf. Adag. chil. II, cent. 1, pag. 360.), quae minime contemnenda duxit, (I, 6, p. 209). Nonnulla

ex his scholiis eadem esse vel cum editis vel cum ineditis, ubi huic rei locus erit, lectorem monebo.

Fulvius Ursinus, hunc scholiasten mscr., quem vetusti nomine ornat, (ad poet. lyr. p. 307.), apud se fuisse testatur (p. 302), ex Cod. Vaticano forte excerptum, quos Vaticanos perlustrasse et scholia inde descripsisse profitetur p. 318, ubi egregium schol. platon.

Lucas Holstenius item ex Vaticano excerpfit, quae prodidit ad Steph. s. v. Σάϊς p. 277. Quo cum scholion ineditum in Panathenaicam orationem edidisset, addit in calce: Cod. mscr. Vatic. 1415. Dolet autem hunc doctissimum Virum plura addere neglexisse, cum opportunitas ejus rei plus semel adfuisset, v. gr. p. 280 de Samothracum gente. Morte abreptus postea forte additurus erat.

Henricus Valesius ad Harp. p. 71. unde sua habuerit, nescio; differunt et a Leid. et a Mon. et Schellersh. Hoc unum subiit mirari, cur vir doctus unicum tantummodo scholion ediderit, cum pluribus edendis honesta data esset occasio, v. gr. de προνοία p. 101., de Ἀθηναῖα προνοία p. 161., de μεταστάσει p. 174., de Erechthei filiarum voluntaria morte p. 190., de incursione ab Eumolpo cum Thracibus in agros Atticos facta p. 261., ubi vel Euripidem testem facit; de filiabus Leo nostrum pag. 302 laudat, pluribus de his puellis exponens, Scholio non memorato. Quodsi igitur ab uno illo de Demophonte scholio discesseris, nil praeterea Valesium in promptu habuisse suspicor.

Leo Allatius, qui in libello de Patria Homeri inedita nonnulla publici juris ex scholiis in Aristidem fecit, Palatinis forte Codicibus haec debuit, quos in suum usum se pervolvisse profitetur p. 249. Habuit autem vir doctus nonnulla, quae neque in Leid. neque Mon. neque bomb. inveniuntur, sed nullius pretii ea existimavit p. 211. Nescio, an eundem Codicem Mscr. et Lu-

cas Holstenius et Leo Allatius tractaverint. Utrique patebant immensae Vaticani copiae. Inter Palatinos, postea Vaticanos, Codd. Mscptos cum egregiis scholiis fuisse, patet vel ex brevi Sylburgii recensione v. gr. nro. 29. 52. (qui Codex, forma fol., praeter Apollodorum et Achillem Tatium, in Aristidis orationes scholia continet) 90.

Memoratur praeterea in *J. Hertelii* introd. in theatrum comicorum scholiastes in Aristidem ineditus inter fontes, unde comicorum fragmina collegit vir doctus; quaenam autem inde servaverit, nusquam legere memini. Suspicebam autem, fragmentum Eupolidis de Pericle dici, quod publicavit Des. Erasm. III. 4, p. 732, quodque in theatrum pag. 298, nro. 6. retulit Hertelius. Desiderius autem ex schol. inedito ad Aristid. Periclem loco ab ipso laudato depromsisse videtur, licet in scholiis quoque ad Aristophanem reperiatur.

J. G. Graevius, scholia ad Aristidem habuit inedita, vid. Harl. ad Fabr. B. Gr. t. VI, p. 33.

J. A. Bosius, ad Nep. Milt. VII scholiasten in Aristidem memorat.

Inedita praeterea habuerunt scholia *Schottus* in paroem. ὁ Κρης τὴν θάλασσαν et Καδμεία νίκη. *Politianus* Observ. c. 91. *Rutgersius* Var. lect. I, 9. *Salmas. de Us.* p. 464. Vide *Abreschii* epistolam ad J. J. Reiskium datam in ejus vita ab ipso conscripta p. 203.

Arnold. Drakenborchius, habuit Codicem Aristidis, cui inerant scholia inedita in Panathen. et orat. pro Quatuorviris. Is autem Cod. postea ex publica librorum Drakenb. distractione ad *P. Burmannum priorem* pervenit, Vita J. J. Reiskii p. 197. Pluribus autem annis ante (1725) Drakenborchius *L. Abreschio* hunc codicem ad apographum scholiorum inde conficiendum concesserat, cf. ibid. p. 201 seq. ubi Scholion de Saite, Aegypti urbe, cum Reiskio communicavit Abreschius.

L. Abreschio, praeter apographum, ex Cod. Drakenborchii confectum suppetebat collatio scholiorum tam ad totam orat. Platon. I, quam ad II, verum ad hanc tantum ad pag. 172. ed. Jebb., quam collationem d'Orville instituendam curaverat et cum Abreschio communicaverat, Vita Reiskii pag. 202 et 205. Ex his vel Reiskio, ut supra demonstravimus, vel Valckenario nonnulla ad publicandum concessit (vid. ad Phoeniss. vrs. 81), vel ipse ad Aristaen. in add. p. 33 et ad Thom. Mag. p. 114 publicavit. Reiskius cum Zwollae cum Abreschio esset ex Hollandia decedens, hunc scholiasten inspexerat, Vita J. J. Reiskii p. 40.

J. J. Reiskius, ex duobus Cod. Bavaricis, quorum usum comitati Andreae Fel. Oefelii debuit, scholia in Panath. collegerat, V. R. p. 120. 639. et 649., quorum alterum mirum in modum cum Cod. Drakenb. convenire, vid. p. 204. Praeterea obtulit ipsi *Gerh. Meermannus* duos Cod. Aristidis seculi XVI, in quibus Dav. Ruhnkenius et lectiones bonae notae et scholia inedita inesse possessori confirmavit, V. R. p. 627. 629. Hos ex bibliotheca Claromontana ad se pervenisse ait Meermannus l. l. In iis autem, quae post Bergeri decessum ad Meermannum pervenerunt, forte scholia erant, p. 127. Inde J. J. Reiskius tria scholiorum volumina in forma quadruplicata collegerat, p. 172, quae nunc Havniae servantur.

L. C. Valckenarius, Codicem, qui Abreschii humanitate ipsi innotuerat, cum Leidam se contulisset, a P. Burmanno II (Harles. ad Fabr. B. G. t. VI, p. 33) mutuatum accepit, indeque scholiis suum exemplar Jebb. auxit. *Praestantissimum* eum vocat ad Herod. VI, 97. *egregium*, VIII, 23. quae qui tradidisset, non parvi esse pendenda, VI, 34. En audi ipsum ad VIII, 93. „Ut ex opere inedito, nec a quopiam absque alterius codicis adjumento facile edendo, paulo plura descripsi lectu digna, qualia Codex iste Clar. Burmanni multa continet ad historiam graecam illustrandam

eximia.“ Sunt praeterea in eod. Cod. nonnulla a docta manu emendata, ad Herod. VI, 136. VIII, 65. quae Canteri esse ait Wyttenb. in excerptis, a quo autem sint profecta nescire se profitetur Abreschius V. R. p. 205. Valckenarius in suo exemplari Jebb. unamquamque vocem, quae in Cod. scholio illustraretur, linea rubra subducta insignivit; unde factum est, ut passim in hac scholiorum editione legas: Valcken. sublin.

D. Wyttenbachius, ex eod. Cod., ex quo nonnulla cum ipso a Valckenario communicata publicaverat ad Plat. de S. N. V. p. 8, apographum sibi comparavit, quod Creuzero, cum una essent perbreve temporis spatium, excerptum concessit, unde ad nos excerpta Leidensia pervenerunt. Ipse autem Vir doctus hunc scriptorum, qui in his scholiis Leid. laudantur, confecit catalogum:

<i>Aeschines</i> philosophus,	<i>Dionysius</i> perieg.
<i>Aeschines</i> rhetor,	<i>Dionysius</i> musicus,
<i>Aeschylus</i> ,	<i>Dionysius</i> Halicarn.
<i>Alcman</i> ,	<i>Ephorus</i> ,
<i>Anaxagoras</i> ,	<i>Epigramma</i> ,
<i>Androtion</i> ,	<i>Eupolis</i> ,
<i>Antiochus</i> ,	<i>Euripides</i> ,
<i>Aphthonius</i> ,	<i>Herodotus</i> ,
<i>Aristides</i> ,	<i>Hesiodus</i> ,
<i>Aristophanes</i> ,	<i>Historici</i> ,
<i>Aristoteles</i> ,	<i>Homerus</i> (multis locis)
<i>Arrianus</i> ,	<i>Hyperides</i> ,
<i>Athanasius</i> ,	<i>Isocrates</i> ,
<i>Bacchylides</i> ,	<i>Longinus</i> ,
<i>Charax</i> ,	<i>Lysias</i> ,
<i>Comicus</i> ,	<i>Meles</i> ,
<i>Cratinus</i> ,	<i>Menander</i> comicus,
<i>Demophilus</i> ,	<i>Menander</i> rhetor,
<i>Demosthenes</i> (saepissime)	<i>Onomacritus</i> ,
<i>Dinarchus</i> ,	<i>Oracula</i> (plura),

Orpheus,
Pherecydes,
Philochorus,
Philoxenus,
Phylarchus,
Pindarus,
Plato (saepe)
Plutarchus,
Polemon,
Polycrates,
Proverbia,

Psephisma,
Rhetor (f. Demosthenes)
Rufus,
Terpander,
Theocritus,
Theon,
Theopompus,
Timocreon,
Thucydides (saepissime)
Xenophon (aliquoties)
Ἰπομνηματισταί.

Poterat his addere *Solonem, Sabinum, Libanium, Simonidem, Sophoclem*, alios. Ex his autem satis constare opinor, quanto Leidensis locupletior sit Monacensi Apographo, quod quem numerum in fronte gerat, addere neglexit Werferus. Neque convenit huic Apographo cum ullo Codicum, quos recensuit Hardtius in tribus prioribus Voluminibus Catalogi Monac.; quartum autem Volumen non erat ad manus. Licet vero Leidensis longe superet Apogr. Mon., uterque tamen Cod. vitia tam religiose inter se servant, ut Monacensem Cod., resectis quibusdam, a nescio quo ex Leidensi descriptum protinus dejeret. Praeterea Werfero patebant Cod. Mon. bombyc. nro. CCXLIX (Hardt. Catal. III, p. 28 seqq.) atque in fine orationum Platt. (t. II, p. 228 ed. Jebb.) Cod. Aug. chart. sec. XV, nro. DXV (cujus tamen pauca scholia ad unum omnia cum editis convenire ait Werferus).

Nuperrime autem D. *Wytttenbachius* ad Pl. de S. N. V., *Creuzerus* de Ath., Symb. et Myth., ad Plot., epp. ad Hermannum datis, *Baehrius* de Ap. et Min., *Marxius* ad Ephorum nonnulla vel ex Leidensi vel ex Monacensibus ediderunt. Quin adeo ipse *Werferus* in Act. Phill. Monacc.

Photius cum Aristidem exciperet, Myriobiblo suo excerpta inserturus, Codicem scholiis, qualia nunc feruntur, ornatum habuisse videtur. Etenim inveni-

untur plurima, quae ad verbum usque cum editis atque ineditis congruunt, cf. e. gr. Intt. ad Herodot. V, 23. Ex suis grammaticorumque placitis nonnulla addidisse suspicor. Tenendum autem hoc loco illud, quod Photius, cum inter excerpendum orationem nimium distrahi sensisset, passim et singularia nomina et integras ῥήσεις immisit, quibus tenor orationis et lucidus ordo in excerptis servaretur, v. gr. t. II, p. 19, 6. (Jebb.) post *δήπουθεν* inseruntur *τῶν ἰωμένων* — II, p. 22, 10. post *κρατοῦντι* ins. *τῷ ὑπὲρ τὴν τέχνην* — II, 27, 4 f. *ποικίλην*, Photius addit *στοάν* — II, 31, 7. post *ἀπέδειξαν* inseruntur *δυναμει φύσεως* — II, 62, 4 f. post *τοῖς νόμοις* leguntur in Phot. *ὡς δέδεικται τὴν αὐτὴν* — seq. ult. post *ἔχη* addit Photius in excerptis *ἐκβάλλωμεν τῆς πόλεως καὶ τοῦ βίου* — II, 70, 4 post *δεῖν* Phot. ins. *εἰς Σικελίαν* — II, 77. ult. post *εὐρέθη* ins. *εὐρέθη δὲ τὸ λέγειν ὑπὲρ τῶν δικαίων* — II, 87. fin. *τάξιν* insertum post *εὔρε*, propter *μέσσην* — II, 96, 4. post *λόγους* insert. *οὓς μέλλω λέγειν* — II, 101, 6. pro *ἀλλ' εἰς τε* inser. *εἰς τὸ νῦν σχῆμα, ἀξίωμα χρόνω τε καὶ κατὰ μικρὸν ἀνήχθησαν* (in m. alii *ἀνηνήχθησαν*) II, p. 110, 13. post *Πλάτων* leguntur in excerptis *ὡς πολλάκις ἐδείξαμεν πρότερον* — II, p. 112, 15. post *παρατιθέντα* inseruntur *πολλῶ γὰρ ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων διήρηται* — II, 118, 15. pro *ὅς γε οὐδὲ γελῶν κ. τ. λ.* haec prodit Phot. *Περικλῆς τοίνυν τὰ τε ἄλλα ἦν ἄριστος καὶ ὅσγε οὐδὲ γελῶν πάποτε ὑπό τινος ὠφθη*. In marg. autem: *Περικλῆς τοίνυν λέγεται, ὅς γε οὐδὲ γελῶν οὐδ' ὑφ' ἑνὸς πάποτε ὠφθῆναι ἀλλὰ καὶ τῇ μὲν κ. τ. λ.* mira perturbatione — II, 159, 4 f. post *ἀρμόσει* Phot. *ἦγουν ἐν τῇ κοινῇ ἀπολογία* — II, 181, 8. *πάντα γὰρ εἰς* Phot. *πάντα δὲ τὰ ἐπιόντα Θεμιστοκλῆς εἰς* — II, 230, 7. *ἐν ἧ σοι τὰ ὦτα ὑπέσχον* addit Phot. *Διονύσιος καὶ Δίων*. — II, 233, 6. *αὐτὸν* addit Phot. *τὸν ναύαρχον τῶν Πελοποννησίων Πόλλιν*.

Jam vero *κολοφῶνα ἐπιθήσω*, ne tibi in re per se jam satis molesta nauseam his quisquiliis creem; hoc unum probare studui lectori, penes Photium non omnia inter scholia ponenda esse quae scholii speciem gerant.

In marg. *Cod. Schellershemiani*, quem ubi justam Aristidis editionem institutam, prolixius descripturus sum, insunt scholia, plus minusve ab editis atque ineditis diversa, nihilo hinc inde; nonnulla solus Schellersh. servavit. Haud raro autem ex grammaticorum scriptis, si quid descriptori aut nescio cui lectori (multa enim a rec. m. adscripta sunt) male intellectum fuerit, aliquid in marginem migrasse arbitror, v. gr. *Ἀμαθῶς* II, p. 304, Jebb., cui suprascriptum est in Schell. *ἀνεξετάστως*, omnino ex doctrina Thomae Mag. p. 39., t. II, pag. 316. *Συνεισπήκοι*, in Schell. explicatur *γνώριμος εἶη*, tu lege Th. M. s. v. *Συνίσταται* — *καὶ συνίσταταιί τις τινὲ ἀντὶ τοῦ γνώριμος γίνεται, οὗ τὸ ἐνεργητικὸν συνίστημι* — ultima vox in his scholiis *λύγγα* explicatur in Schell. *ἦτοι κλώζω*, cf. Th. M. p. 585. Nolo plura; satis constat inter omnes Aristidem tantum apud Th. M. auctoritate valuisse, ut qualibet fere pagina eum obtestatus sit. Neque tamen Aristidi fortuna pepercit, quin ipsi per hominum oscitantiam vel ignorantiam ejusmodi explicationes intrudere conaretur. Immo vero intrusit, expulsa genuina sophistae prole, quae temporum dein decursu veluti *ἐκκήρυκτος* in marginibus, foras projecta, vitam aleret aut una cum adulterinis antiquas easque suo sibi jure debitas sedes reciperet. Optimis Codicibus inter se accuratissime conferendis eo demum perventum iri arbitror, ut Aristides, qui ab ultimo editore, Sam. Jebbio, non levissimas plagas accepit, cum profecto Jebbii, utpote medici, sanare vulnera fuisset, non infligere, repurgatus et ab omni parte sanatus in publicum emittatur. Ejusmodi curationes equidem ipse pro parte virili hinc inde sum conatus instituire, v. gr. de voce *ἐκβολή*, Pan. p. 92

Jebb. (162, C. Cant.), de *τεταγμένοι*, 93 (166, D) de *καταβαλεῖν*, II, p. 163 (III, 270, C.). τῷ φόβῳ τοὺς Ἕλληνας, II, 157 (III, 261, B.). Idem feci t. II, p. 166 (III, 275, C.), Panath. p. 326, C., p. 187, ed. Jebb. Sed hanc medelam item adhibendam esse suspicor in his locis — in Cod. Bar. 7. t. III, p. 113 A., II, 67, 8. Jebb. post ἕνα legitur ἐπειδὴ τιμᾶ τὸ ἕνα ψηφίζειν, quae manifeste ex margine in Cod. irrepserunt — t. III, p. 127, C., II, 67, 3. voces καὶ ὑβρίζοντων vellem dixisset nobis Jebb. quibus in Codd. invenerit, certo in edd. et Schell. desunt et vocis βιαζομένων profecto gemella videntur — III, 385, A., II, 235, 9. quae post *συμφοραῖς* inseruntur in Coll. Nov., ea interpretationem continent ita constituendam *συμφοραῖς ἀπεχρήσατο*] *Πρόφασιν τῆς γνώσεως εὐρῶν τὰς Πλάτωνος συμφοράς*. Erat cum idem suspicarer de II, 330, 11., III, 551, D. *Μαντινεῖς μὲν γὰρ — πρὸ* (non πρὸς, illud Schell.) *τοῦ Σωκράτους*, quae a Valckenario uncis inclusa vereor ne inde ex p. 287, Jebb. 466, Cant. huc migraverint. Tenendum et illud, Scholiastas editos hinc inde alias sibi lectiones proposuisse explicandas, quam quae nunc in Aristide ferantur, v. gr. III, 89, A., II, 52, 9. Schol. editus legit *δίκαιον τὸν βιαίότατον*, in ed. est *δικαιῶν*, III, 46, A., II, 27, 13 *πῶς*, schol. legit *ὅπως* — III, 180, B., II, 107, 10. *πέμματα*, schol. legit *πράγματα*, ut est in Coisl., Coll. Nov. et Bar. 7.

In his autem rebus Jebb. admodum negligenter versatus est. Nolo nunc de ipso textu querelas inchoare, qui quam misere sit habitus, ex paucillis his conjici potest — At scholia? Quae modo transposuit, ut longe alias voces praefigeret atque scholia explanatura essent, modo coalescere passus est, vix ut digitos prae tenebris dignoscere possis, modo unâ cum scriptoris verbis, veluti unum scholion conficerent, coegit, modo hiulca, modo perturbata edidit, modo — sed quousque tandem modo? — audi ipsos Viros doctos, quos supra laudavi, quibus adde

Valck. ad Herod. VIII, 4. et 5. Haec ergo omnia exantlanda fuerunt, priusquam fructus aliquis ex meo labore redundare posset. Neglexit et illud Jebbii, ut indicaret, quo ex Codice, quos habuit egregios, excerpserit scholia. Hos autem, in Catalogo, Aristidi praemisso, recenset Codices (memoro nunc temporis eos tantum, quos scholia complecti testatur).

Bar. I. — Continet scholia in libros duos de rhetorica, in orat. pro Quatuorv., et in communem apologiam, in Platoniam tertiam ad Capitonem.

Bar. 7. Continet varia Sopatri Apameensis in Aristidis orationes Prolegomena et orationes XXVI — cum scholiis veteris cujusdam mutilatis in orat. Panathen., fortasse Sopatri, ejus etenim nomen his adscriptum invenis in pag. praecedenti. Scholia sunt altera exarata manu, quam textus ipse orationum.

Coll. Novi Codex — cum Prolegomenis quibusdam mutilatis et scholiis. Ad calcem libri legimus *Ἀντωνῖνος Δαμιλᾶς καὶ τοῦτο ἀνεπλήρωσε τὸ βιβλίον.*

Edita autem scholia ad Panathenaicam orationem desinunt jam pag. 104, ed. Jebb.

Ex Cod. *Palatino* nro. 129. qui qualis sit, jam ante me doctos edocuit Creuzerus V. D. in Meletem. I, p. 98. seq. et qui eum secutus est Wilkenius in hist. bibl. Heidelb. p. 279 — ex Palatino unâ cum flosculis Aristideis excerpta hinc inde ex scholiis Codicis, unde sciolus excerpserit, margini procul dubio adscriptis, nam ipsius excerptoris non sunt, sum expiscatus. Lévia illa quidem, ut supra jam docui, et nonnisi ad locos quos dicunt communes pertinentia v. gr. *καθ-μεία νίκη, ξύοντα ἀντιξύειν, λέοντα ξυρεῖν, ὁ Κρηῆς τὸν πόντον*, de singulari vocis *διαφέρειν* sensu pro *ἀνύειν*, quam rationem item obtinere videmus in scholiis platoniciis, quae inde edidit Creuzerus l. l. Ad verbum autem saepiuscule cum reliquis consentiunt.

Jam habes, dilectissime lector, quibus copiis confisus ad haec scholia edenda me accinxerim. Quodsi

citra opinionem meam provinciam ornasse visus fuero, meliora me edoceas, meliora cupidissimum edoceri.

Restat nunc, ut de ipso scholiorum auctore paucis defungar. Quem non unum, eundemque genuinum nunc ferri opinor, sed ex plurimorum ad Aristidem commentariis haec scholia coacta, adeoque haec, quae ab uno profecto sunt, non leves commutationes in se fieri passa videntur. Quodsi vero ex me quaeris, quisnam tandem primarius auctor sit habendus? *Sopatrum Apameensem* me auctorem suspicari satis confidenter respondeo. Praeterquam enim quod facile conjectu sit, qui prolegomena in doctissimum hunc sophistam conscripserit, eundem facile ob tot tantasque difficultates ejus copiosiore explanationem suscepisse — accedit, ut Jebbicus in Bar. 7. Sopatri (Sophianus dicitur ab auctore, Catal. Bibl. Bar. cf. Fabr. VI, 33.) nomen his scholiis praemitti testatus sit, ut ipse Prolegom. auctor, qui fertur *Sopater Apameensis Σώπατρος ὁ Ἀπαμεύς*, explanaturum se Aristidis Panathenaicam orationem et orationes platonicas professus sit. Etenim Alexandro familiari, cujus in gratiam Prolegomena condidit, haec scripsit in Proleg. ad orat. de Rhet. Ἀριστείδης ὁ σοφιστῆς (in Schell. desunt ὁ σ.) ἐντυχῶν τῷ Γοργία τοῦ Πλάτωνος καὶ τοὺς τῶν Ἀθηναίων ῥήτορας διαβαλλομένους εὐρῶν τῷ πιθανῷ πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων λύσιν χρησάμενος, τὸν λόγον συνέθηκε προσποιούμενος παρατρέπειν (Schell. et Bar. 7. rectius περιτρέπειν) εἰς τοῦναντίον, ἃ Πλάτων μετ' ἀποδείξεων εἴρηκε· ἵνα δέ σοι σαφέστερον, Ἀλέξανδρε τιμιώτατε, τὴν τε τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν τοῦ σοφιστοῦ μεταχειρίσιν ἐκκαλύψωμεν περὶ τοῦ πολιτικοῦ κ. τ. λ. — duabus fere paginis interjectis — ὁ τοίνυν Ἀριστείδης — πρὸς δὲ τὴν διαβολὴν τῶν ἀνδρῶν τὸν νῦν εἰς ἐξήγησιν ἡμῖν προκείμενον — et in Proleg. ad orat. pro Quatuorviris, ἵνα δὲ λοιπὸν ἡμῖν ὁ λόγος γένηται πρὸς τὸ τὴν

ἐξηγήσιν εὐρεῖν (Schell. ἐφευρεῖν) ἐτοίμως, Πλάτωνος πρότερον ἐφοδεύσω τὸν λόγον — Cujusmodi autem ratio hujus ἐξηγήσεως futura esset, discimus ex ipsorum Proleg. in Panath. clausula. — "Ὅτι δὲ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν ὁ λόγος φιλότιμος καὶ τὸ τῶν πανηγυρικῶν εἶδος διόλου τετήρηκε σεμνοτάτην φράσιν διδοὺς καὶ αὐξητικὸς ἐν πᾶσι τυγχάνει τοῖς πράγμασιν, τὴν Δημοσθένους βίαν μιμούμενος (οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὰ τῶν ἐγκωμίων τῇ φύσει, ἀλλὰ τι καὶ τῆς τέχνης προστίθῃσιν, εἰς μέγεθος ἔτι μεῖζον ἐπαύξων τὰ κατωρθώμενα) μετὰ τούτων δεικνύναι τὸ σαφὲς τῆς λέξεως ἐπεξιόντες παρατηρήσομεν. Jam vero neminem, qui attento animo haec scholia legerit, fugituum arbitror, auctorem eorum illud praecipue agere, ut lectorem, quibus rationibus sophista, Demosthenem in Leptinea, Midiana, reliquis orationibus imitatus Atheniensium virtutes in majus extulerit, quam callide et artificiose crimina in illustrissimos Atheniensium rhetores a Platone conjecta diluerit, luculenter edoceret. Jam audi ipsum in Prolegomenis — "Ἐπειτα αἱ ἀντιθέσεις οὐ μόνον ἐμπίπτουσι ἐν δικανικαῖς ὑποθέσεσι, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐν ἐγκωμιαστικαῖς· ὡς Ἰσοκράτης ἐν τῷ Βουσίριδι καὶ αὐτὸς Ἀριστείδης ἐν Παναθηναϊκῷ, καὶ τὰς αἰτίας ἐκεῖ ἐξηγησάμενοί σοι πρῶτον τοῦτον τὸν λόγον εἰρήκαμεν· ἔφαμεν γὰρ, ὅτι τὰ ἀμφίδοξα τῶν ἐγκωμίων εἰς ἀκριβῶς ἔνδοξα κατασκευάσαι θελήσωμεν, ἐξ ἀντιθέσεως λαβόντες τὰ δοκοῦντα διαβολῆς ἄξια εἰς ἐγκώμια μετατίθεμεν, ἵνα τελείως ὁ λόγος ἔνδοξος γένηται. Eadem haec supra praecerat in Proleg. ad Panath. et repetit ad Panath. p. 305, B. ed. Cant., 175. ed. Jebb. Probe autem tenendum illa καὶ τὰς αἰτίας — τὰ ἀμφ., his extremis exceptis, desiderari in Schell. et Florentina editione, quam ex Schellersh. fluxisse olim probabo. Cum his mire consentiunt, quae docet Menander rhetor saepiuscule a nostro schol. laudatus, pag. 600, 6

fin. ἐκεῖνό γε μὴν ἰστέον, ὅτι τῶν γε ἐγκωμίων τὰ μὲν ἐστὶν ἔνδοξα, τὰ δὲ ἄδοξα, τὰ δὲ ἀμφίδοξα, τὰ δὲ παράδοξα, ἀμφίδοξα δὲ ὅσα πῆ μὲν ἔνδοξά ἐστι, πῆ δὲ ἄδοξα, ὃ ἐν τοῖς Παναθηναϊκοῖς εὐρίσκεται καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστείδου· τὰ μὲν ἐστὶν ἐπαινετὰ, τὰ δὲ ψεκτὰ, ὑπὲρ ὧν ἀπολογοῦνται. His similia prostant item in Sopatri libello περὶ διαιρέσεως ζητημάτων inter rhetores Aldinos p. 437, 12 f. Quae statim in limine Proleg. ad Aristidem legimus, ἐκελεύθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καθ' ἡμέραν τριάκοντα λέγειν στίχους, καὶ περαιτέρω μὲν ἐξεῖναι τούτων λέγειν ἥττονας δὲ οὐ, eadem leguntur in clausula scholiorum ad secundam de rhetorica orat. — Neque vero Sopater has rhetorum machinas suo Alexandro commonstrasse satis duxit, sed quidquid Athenis viros doctos de his orationibus disserentes audiisset quidve multifaria librorum tractatione memoria dignum eam in rem censuisset, ea omnia in unum quasi corpus collecta τῷ τιμιωτάτῳ Ἀλεξάνδρῳ tradidit — in fine Proleg. Ταῦτ' ἐγὼ σοι Σώπατρος ἐπιδίδωμι, ὅσα γε μαθὼν (Schell. et Flor. ὅσα γε ἔμαθον) παρὰ τῶν διδασκάλων Ἀθήνησι καὶ ὅσα μεθ' ἑτέρων ζητῶν καὶ ἐξ ἀναγνωσμάτων ποικίλων συνήγαγον. (Cf. Plut. in Demosth. vit. extr.)

Laudantur autem in his commentariis praeter Theonem et Aphthonium, Menander et Athanasius, tanquam κριτικοί. In Athanasium autem Sopatro bilem haud leviter esse motam existimo, quem semel acerbè tetigisset. Ait Sopater in Proleg. Ἀλλ' οἱ (lege ex Schell. ἄλλοι) δὲ παραπαίοντες ἀνασκευὴν λέγουσι εἶναι τὸν λόγον· κατὰ δὲ τοῦτον τὸν λόγον πᾶσαν ἀντίρρησην ἀνασκευὴν ὦρα καλεῖν (sic infra II, 229. εἰ δὲ τὴν τῶν ζώντων προσωποποιΐαν ἐποίησε, λείπεται πᾶσαν ἠθοποιΐαν προσωποποιΐαν εἰπεῖν). ἴσμεν δὲ, ὅτι τῶν λόγων αἱ διαιρέσεις τὸ τέλειον ἢ τὸ ἐλλυπὲς δεικνύουσιν· εἰ μὲν οὖν τοιαύτη τοῦ λόγου τίς ἐστὶν ἡ τομὴ, ὡς

προγυμνάμαστος ἐπέχειν διαίρεσιν, καλῶς ἀνασκευαστικὴν (lege ex Flor. et Schell. ἀνασκευὴν) εἶναι φασιν· εἰ δὲ αἱ πράξεις εἰσὶ τέλειαι καὶ ὕλης ἐγκωμιαστικῆς ἐστὶ πλῆθος ἐν τῷ λόγῳ, πῶς ἀνασκευὴν τὸ τοιοῦτον ἂν ἔτι ῥηθῆι; πῶς δὲ προγυμνάσματα τοσοῦτο μέγεθος ὑποθέσεως, καὶ ταῦτα μὲν τοσοῦτον; λοιπὸν δὲ κ. τ. λ. (quae extrema sic constitue — τοσοῦτο μέγεθος ὑποθέσεως; καὶ ταῦτα μὲν τοσοῦτον. Λοιπὸν δὲ κ. τ. λ. *Atque haec hactenus*; restat, ut etc. ex more Sopatri, cuius Prolegomena ad orat. de Rhet. in eadem desinere testatur Hardt. III, 28 seq. in Cod. Mon. CCXLIX, fol. 85 seq.) — His adde, quae in argumento orat. de Quatuorviris leguntur: Λείπεται τοίνυν εἶδος μὴ ἔχειν τὸν λόγον· καὶ γάρ τοι τῶν σοφῶν τις Ἀθηνησιν ἀπορήσας καὶ ἀποδείξας, ὡς οὐδ' ἕτερον τῶν εἰδῶν δύναται εἶναι ὁ λόγος, ἀνασκευὴν αὐτὸν ἀπεφήνατο, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῶν προγυμνασμάτων· καὶ πῶς οὐκ ἀτοπώτερον τοσαύτην ὑπόθεσιν ὑποβάλλειν τοῖς προγυμνάσμασι κ. τ. λ. Ille παραπαίων et ἀπορήσας Athanasius dicitur, schol. ad orat. de Quatuorv. II, p. 203 Cant., 122. ed. Jebb. ad ἀλλὰ ἴσως κ. τ. λ. Athanasius et Sopater de dividenda oratione Panath. inter se non consensisse videntur, aut confusum est scholion ad Panath. p. 158 Jebb., 275, C. Cant. ad οὕτω δὲ τούτων κ. τ. λ., qua de re prolixius olim, ubi ad ipsam Panath. orat. perventum fuerit. Neque minus benigne alii docti viri a Sopatro excepti sunt, quos in Prolegomenis esse dicit τῶν τὰς βαθείας ὑπήνας ἐλκόντων, mutuatis his verbis ex Aristid. II, 212. Jebb., qui nescio an expresserit Aristophanem Lys. 1074. — Alii dicuntur τινὲς τῶν ἐμπρεψάντων ἐνδόξως ἐφ' ἡμῶν, ὥσπερ τι μέγα καὶ σεμνὸν ἐπινοήσαντες μετάστασιν εἶναι τὴν ὑπόθεσιν ἔφρασαν κ. τ. λ. Quorum recensita explicatione suam demum sententiam tulit Sopater, inde sexcenties Ζητεῖται — οἱ μὲν, οἱ δὲ — ἡμεῖς δὲ — ὁ δὲ Σώπατρος. —

Quis autem ille Sopater Apameensis fuerit, fateor me ignorare. Wytttenbachius in excerptis stilum hujus scholiastae bene graecum dicit et ante Justiniani aetatem censendum. Jam vero ubi idem Sopater fuerit, de quo Suidas et Eunapius, non multum a vero Wytttenbachius erravit. Etenim bini a Suida memorantur Sopatri Apameenses, quorum alter Jamblichi discipulus a Constantino M. interfectus, alter epitomarum et eclogae ex historicis confectae (cui infuerunt nonnulla Aelii Aristidis, teste Photio Cod. CXLI, p. 177.) auctor fuisse traditur. Illum inter praestantissimos sophistas enumerat Eunapius p. 24. ed. Commel. *Σώπατρος ὁ ἐκ Συρίας, Αἰδέσιος, Εὐστάθιος ἐκ Καππαδοκίας, ἐκ τῆς Ἑλλάδος Θεόδωρός τε καὶ Εὐφράσιος*, quos Constantini Magni aetate floruisse constat. Hunc Sopatrum Prolegomenorum auctorem dicit Nesselius in Catal. Vindob. Cod. nro CXVI, p. 71., dubitante Fabricio, cf. Bibl. gr. Vol. VI, 18. ed. H. et p. 25. Similitudinis autem aliquid inter libellum *περὶ διαιρέσεως ζητημάτων*, qui Sopatri nomen inter Rhet. Aldin. prae se fert, et Prolegomena, nec non scholia, neminem, qui attento animo perlegat, praeterit. Praeterquam enim quod rabulam se, *τὸν ἥττονα λόγον κρείττω* faciundi peritissimum uterque auctor praebet, vel ipsa vox *κατόρθωμα*, cui ad Aristidem scholiast. ad Panath. 323, C. Cant., 185. Jebb. ex Longini auctoritate patrocinatur (Longinus laudatur item in Proleg. et alibi in schol.), non modo in ipsis Proleg., sed sexcenties in libro de *διαίρεσει ζητ.* occurrit v. gr. p. 287, 26. quater, 288, quater, 329, 15 f. 332, bis, 334, ter, 341, ter, totidem pag. 342, 343, 431, 12 sunt *δυστυχῆ κατορθώματα*. Eandem vocem usurparunt autem praeter Plutarchum (Alcib. 1, XIV.), Stoici, qui recte facta sic appellant, Cic. Parad. III, in Proleg. semel legitur formula *ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους*, quam in libro de *διαίρ.* unaquaque fere pagina bis terve legis. In Proleg. et scholiis plerumque Demosthenis Leptinea et Midiana

veluti norma de virtutibus oratoriis judicandi proponuntur; quod item in *διαρ. ζητ.* factum vides. *Χρόνος*, quod a recentioribus Graecis usurpatur pro *ἔτος*, Valcken. Diatr. p. 135 (cf. Schol. ad Nub. 59.), eodem sensu a schol. ad Panath. p. 275. C. p. 158, Jebb., *αἱ τῆς εἰρήνης σπονδαὶ οὐκ εἰς ἄ χρόνους ἐχώρησαν*, itemque in *διαρ. ζ.* p. 354 *ψευδεῖς ἀπαγγελίαι καὶ λόγοι, χρόνων πλῆθος μάτην ἀπολωλὸς* ubi *χρόνοι* non sunt tempora ut in schol. ad Ran. 33). Ipse autem libelli auctor p. 309, 1. sic: *Σώπατρος ἐγὼ τῶν Ἀθηναίων διδάσκαλος*; et laudantur *Minnucianus* p. 293, 20 f. *Porphyrius*, 300, 15 f. qui proxime Constantini M. aetatem praecesserunt.

Quamvis autem Sopater hujus commentarii auctor sit credendus, tamen, ut supra memoravi, non ipsum commentarium legimus, sed excerpta tantum eaque multo locupletiora in Leidensi, quam quae in Mon. servantur. Excerpta tantum superesse, tum inde patet, quod ipse Sopater bis terve (ad Panath. 190, B., 110 Jebb., Orat. pro Quat. III, 376, A. II, 229.) tum inde quod in Apogr. Mon. passim vel initio vel in fine aliquid desiderari punctis indicavit excerptor, id quod religiose servavi ubi Werferus indicasset, tum quod Wytttenbachio in excerptis notante vox *φησὶ* ita hinc inde per haec scholia occurrit, ut minus commode in ipsum scriptorem, quam in ejus enarratorem, cadere posse videatur. *Sophianum* Scholiorum in Cod. Bar. auctorem dicit, qui confecit Catal. Barocc. vide supra. Neque *Menodotum*, neque *Metrophanem*, qui a Suida dicitur *ὑπόμνημα* in Aristidem conscripsisse, scholia in Cod. Marciano condidisse Morellius probavit, cf. Fabr. B. Gr. VI, 33. Quem autem Aristidis commentatorem ineditum dicit D. Wytttenbachius Vita Ruhnck. p. 127 seq., *Johannes Siceliotus*, is Hermogenis enarrator dicitur ab ipso Ruhnkenio in Bibliothéque des sciences et des beaux arts t. XXIV, P. I, p. 273. et Heidelb. Jahrb. anni 1824. Nov. p. 1086.

Plura, dilectissime lector, in hac librorum penuria, remotis bibliothecis, ad meas qualescunque facultates redactus, plura expiscatus non sum; paucis ergo his fac contentus sis. Quodsi vero, ut fere fit inter homines, humani aliquid mihi accidere sim passus, humane meliora me edoce et fave studiis. Vale.

Dabam Portae Hercyniae ipsis Calendis Januariis MDCCCXXIV.

Spatio, ut vides, satis longo tandem haec scholia in lucem prodeunt. Etenim quam praefationem ante hos duos annos et id quod excedit scripseram, ei nunc haec fere addere singulari quodam fato cogar. Dum enim sub prelo plagulae sudant, ipse Parisios profectus additamenta ad scholia in orat. pro Quatuorviris, quae statim post edita pag. 286. seqq. sunt addita, et ad Panathen. (pag. 311 seqq.) inde retuli. Quibus ipsis additamenti vixdum excudi coeptis, a *Jacobo Geelio*, V. D., Lugduno Batavorum ex Cod. Leidensi, quem supra dixi, descripta scholia ad Panath. transmissa sunt, quae adjeci inde a pag. 391. Praemisi autem utrique appendici et Parisino et Leidensi, quae in eam rem fore visa sunt. Inde igitur factum scito, ut et morae nonnihil sit interpositum et ipsa haec additamenta minus apte cum scholiis cohaerere videantur.

Dabam VIII Cal. Febr. MDCCCXXVI.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ.

Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἑλλησιν παλαιός] Sch. ed. Τὸ προοίμιον ed. Ste-
phani t. I,
p. 160, B.
ὑπὸ προσοχῆς εἴληπται καὶ συστάσεως τοῦ οἰκείου προσώπου·
συνειδῶς γὰρ ὁ ῥήτωρ, ὅτι εἰς μεγάλην ὑπόθεσιν ἐνέβα-
λεν ἑαυτὸν, μεταστατικῶς καταφεύγει ἐπὶ τὸν νόμον. Νό-
μοι δὲ τρεῖς εἰσὶν, ὁ ἐκ φύσεως, ὁ ἔγγραφος, ὁ ἐξ ἔθους·
ἔστι δὲ ὁ ἐκ φύσεως, οἷον τὸ ἐρᾶν, τὸ γελᾶν, ὁ δὲ ἔγγρα-
φος πᾶσι πρόδηλος, ὁ δὲ ἐξ ἔθους, οἷον ¹ τὸν στρατιώ-
την τοιάνδε ² σκευὴν φερεῖν. Περὶ ποίου οὖν ἄρα νόμου
ἐνταῦθα λέγει, λέγομεν, ὅτι τοῦ ἀπὸ ἔθους, συνηθεία γάρ
τιμιμῶμεν τοὺς τροφείας. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί ἀπὸ
νόμου ἤρξατο διόπερ ³, φημὲν, ὅτι, ἐπειδήπερ παρ' Ἀθη-
ναίοις ὁ λόγος ἐλέγετο δημοκρατουμένοις ἀνθρώποις καὶ οἷς
προσφιλεῖς ἦσαν οἱ νόμοι, διὰ τοῦτο ἀπὸ νόμου κατήρξατο·
μαρτυρεῖ δὲ καὶ Δημοσθένης ⁴ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους,
νόμον καλέσας τὴν πόλιν. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὅσα ἐστὶ
νόμου ἐγκώμια, ταῦτα ἀνέθηκε ⁵ Ἀριστείδης τῷ παρόντι
νόμῳ· ἐγκωμιάζεται δὲ νόμος ἀπὸ χρόνου, ἐκ τῶν χρωμένων,
καὶ εἰ ἐπέμεινε κρατῶν, ἄπερ ἐν ἀρχῇ δηλοῖ· ἐκ μὲν γὰρ
τοῦ παλαιός εἰπεῖν τὸν χρόνον ἐδήλωσε, ἐκ δὲ τοῦ τοῖς
Ἑλλησι τοὺς χρωμένους, ἐνδοξοὶ γάρ, ἐκ δὲ τοῦ ἐστὶ
τὸ ἔτι αὐτὸν κρατεῖν.

1) οἷον τὸν, f. οἷον τὸ τὸν. — 2) τοιάνδε, ed. τοιάν δὲ. —
3) ed. διόπερ φημὲν ὅτι ἐπειδήπερ. — 4) Δημοσθένης καὶ Τιμοκρ.,
forte pag. 155 ed. Sch. — 5) ἀνέθηκε, ed. ἀντέθηκε.

p. 160, B. Οἶμαι δὲ καὶ] Sch. ed. Καλῶς προέθηκε τὸ οἶμαι· ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, σι τοῖς Ἑλλησίν ἐστιν οὗτος ὁ νόμος κελίων τιμῶν τοὺς τροφείας, ἐπήγαγε¹ δὲ καὶ βαρβάρους, ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ Ἕλληνες ὅμοιοι τοῖς βαρβάροις, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε τὸ οἶμαι, διστακτικῶς ἐπὶ τῶν βαρβάρων εἰπών.

p. 160, C. Τῶν βαρβάρων τοῖς πλείστοις] Sch. ed. Τῶν βαρβάρων πλείστοις εἶπε καὶ οὐχ ἅπασι, διὰ Ἰνδούς καὶ Μασσαγέτας², οὗτοι γὰρ οὐ θάπτουσι τοὺς πατέρας, ἀλλὰ κατεσθίουσι. Οὐκ ἔστι³ δὲ πρὸς τὸ προκείμενον· εἰ μὲν ἀτιμάζοντες⁴ αὐτοὺς ἐποιοῦν, εἶχε λόγον τὸ λεχθέν, ἐπεὶ⁵ δὲ, κἂν ἄτοπον τὸ γεγόμενον, νόμος τιμῆς παρ' αὐτοῖς, τούτου χάριν οὐ θεῖ νομίζειν, ὅτι τούτους ὑπεξελών⁶ εἶπεν, ἀλλ' ὑπεξαιρεῖται τινὰς βαρβάρους καὶ μήτε θεοὺς, μήτε γονεῖς εἰδότας τιμῶν. Διὸ⁷ εἶπε τὸ οἶμαι. Ἀμέλει λέγει περὶ αὐτῶν τῶν Μασσαγετῶν, ὅτι σφάζοντες τοὺς γονεῖς πρὸ τοῦ τελευτᾶν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐχρῦσθαι καὶ μέρη τινὰ τοῦ σώματος· ταῦτα δὲ πάλιν ἐποιοῦν διὰ τιμὴν αὐτῶν, ὥστε⁸ οὖν οὐ διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ ῥήτωρ.

ibid. Τροφεῦσι] Sch. ed. Καλῶς εἶπε Τροφεῦσι, καὶ οὐ γονεῦσι· γονεὺς μὲν γὰρ ἐστιν ὁ γεννήτωρ, τροφεὺς δὲ ὁ θρέψας· τοὺς διδασκάλους καλεῖ τροφείας. Cod. Mon. pro. CXIII. Τροφείας τοὺς διδασκάλους καλεῖ (cf. Hardtii Catal. Bibl. Mon. t. II, 63.)

ibid. Χάριν ἐκτίνειν] Sch. ed. Ἀντέπιπτεν αὐτῷ τὸ τῆς ὁμωνυμίας τῆς τροφῆς· ἐπειδὴ γὰρ τροφεῦσιν χάριν ἐκτίνειν, τροφή δὲ μᾶλλον ὁ σῖτος νενόμισται, λύει τῇ προσθήκῃ

1) ἐπήγαγε, ed. ἐπειταγε. Ἐπάγειν in hac re scholiasticis solemne, cujus sexcenta sunt in Aristophaneis itemque Homericis exempla, itemque in nostro; nec non ἐπάγομαι, Sch. ad Pac. 578 et noster infra ad p. 222 t. III. Non displiceret item ἐπεισάγει vel ἐπέσθηγε, praesertim cum ἐπήγαγε statim legatur. Sed ἐπεισάγειν atque εἰσφέρειν non nisi de personis usurpantur, quas in scriptis velut in scena producimus; ἐπεισάγει eo magis arridebat, quod pressius editum sequeretur. — 2) Μασσαγέτας, ed. bis Μασσειγέτας. — 3) Οὐκ ἔστι δὲ, ed. δὴ. — 4) ἀτιμάζοντες αὐτοὺς, ed. τοὺς. — 5) ἐπεὶ δὲ, ed. ἐπειδὴ, f. ἐπειδὴ δὲ. — 6) ὑπεξελών, ed. ἐπ. — 7) Διὸ κ. τ. λ. Quae sequuntur, alius enarratoris esse videntur. — 8) ὥστε, ed. οὔστε.

τὴν ὁμωνυμίαν καὶ ταῦτα Ἀθηναίοις ἀνατιθεῖς, αὐτοὶ γὰρ εὔρεται καὶ τοῦτου γεγόνασι. Διὰ τοῦ εἰπεῖν μάλιστα γὰρ, τὸ λεπτόγεον τῆς Ἀττικῆς ἐκάλυψεν· ἐπειδὴ γὰρ εἰς τοῦτο διεβάλλετο, ἐκ περιτροπῆς αὐτὸ τοῦτο κατασκευάζει, λέγων ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ σίτου τὴν εὔρεσιν αὐτῆ¹ ἢ πόλις ἐφεῦρε παρὰ τῶν θεῶν.

Δοκῶν γε δὴ πως εἰς Ἑλληνας] Arogr. Monac. Σο- ibid.
φους καὶ Μένανδρος·

Ἑλλητές² εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες,
Καὶ μετὰ λογισμοῦ πάντα πραττουσίν³ τινος.

4

Κοινῆς⁵] Sch. ed. Τοῦ σίτου λέγει, κοινὴ γὰρ ἀνθρώ- p. 161, A.
πων καὶ ἀλόγων τροφή ὁ σίτος ὁ γὰρ μῦθος αὐτοῦς πρώ-
τους λέγει παρὰ θεῶν δεξαμένους τὰ σπέρματα δι' Ἄδου
καὶ Κελεοῦ καὶ διὰ Τριπτολέμου.

Τροφῆων Sch. ed. Κἂν παραλείπω τοὺς τῶν λόγων p. 161, B.
τροφῆας, ἢ τοῦ⁵ σίτου ἱκανὴ ἦν πάνυ ὑμῖν ἀνθρώπους
παρασκευάσαι.

Καὶ περὶ ἧς] Sch. ed. Τοῦτο πρὸς τὸ νενομισμέ- ibid.
νης ἀντέθηκεν.

Διαφερόντως] Sch. ed. Ἀντὶ τοῦ ἰδιαζόντως. p. 161, C.

Τῆς ἐν μαθήμ.] Sch. ed. Τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ibid.
ῥητορικῆς,

Τοῖς γιγνομένοις] Supra in Cod. Schellersh. Ἦγουν ibid.
διὰ τῶν ὀφειλομένων.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου] Sch. ed. Ἐχει γὰρ τὸ p. 162, A.
δίκαιον τῆς ἀμοιβῆς καὶ τὸ ὅμοιον τῆς εὐεργεσίας· κυρία
γὰρ ἢ διὰ λόγων πρὸς λόγους⁶ ἀμοιβὴ καλεῖται εὐλόγος,

1) αὐτῆ ἢ π. f. αὐτῆ ἢ π. — 2) Priorem senariam vide in Menandri reliqq. p. 265. edente Clerico, qui e contraria regione ad versionem haec addit: » Apud Grotium, sine nomine auctoris unde habet« (cf. Menk. p. 267.) Nec R. Bentlejus in emendat. nec P. Burmannus in praefat. quidquam de auctore aut altero senario, quo Menandrum ditatum laetor; potuit ditare Burmannus. — 3) πρᾶττουσίν τινός, sic Werferus, Ap. πρᾶττουσιν τινός; ceterum σοφῆν Ἑλλάδα dixit ante Menandrum Aristoph. Av. 409. — 4) His punctis Werf. aliquid deesse significat. — 5) ἢ τοῦ σίτου sc. εὔρεσις vel τροφή. — 6) cf. Orionem in Et. M. s. v. Βελτίων.

ὁ καλῶς τοξεύων κυριῶς καλεῖται βέλτιστος, παρὰ τὸ καλῶς βάλλειν.

- ibid. Χρόνω συνεσόμενοι] Supra in Schell. "Τοτερον ἀναγνωσόμενοι, ὁμιλήσοντες.
- ibid. Προπέτειαν] Ibid. Τόλμαν καὶ ἀπρόσεκτον παρῶρησιαν. Ibidem super εὐήθειαν legitur κουφότητα.
- p. 162, B. Θεούς] Sch. ed. Ἐρεῖ τις ὅτι οὐ δεῖ μείζονι ἐγκλήματι τὸ μικρὸν λέγειν· λέγομεν, ὅτι ὡς ὁμολογούμενον¹ αὐτὸ ἔλαβεν, ὅτι δεῖ τὰ θεῖα τιμᾶν καὶ οὐ χρεία περὶ τούτου ἀπολογήσασθαι· εἰ οὖν περὶ τῶν θεῶν οὐ δεῖ ἀπολογήσασθαι, πολλῶ πλέον ἐπὶ τῶν οὐ θεῶν.
- ibid. Ἡμῖν² γε παρεῖται] Sch. ed. Ἡ παραλέλειπται. Supra in Schell. συγκεχώρηται.
- p. 162, C. Χαλεπὸς³ διενεγκεῖν] Ap. Mon. Αἰ Θουκυδιδεῖως εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀνύτειν, ὡς ἐκεῖνος εἶπε, διέφερον τὸν πόλεμον ἀντὶ τοῦ ἥνυον.
- ibid. Τὰς⁴ ἐκδρομάς] Sch. ed. Ἡ τοὺς μερισμούς. Supra in Schell. Τὰς ἀπὸ τοῦ προκειμένου εἰς ἕτερόν τι μεταβάσεις.
- ibid. Καθ' ἐκάστην] Sch. ed. Ἐκδρομήν.
- ibid. Μὴ οὐ σὺν μεγάλῃ κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Δημοσθενεὶ κὸν τὸ ἐπιχείρημα· ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων.
- ibid. Ἐφ' ὅσοις] Supra in Schell. Μετὰ πολλοὺς ῥήτορας καὶ συγγραφέας. In marg. ῥήτορσιν, συγγραφεῦσιν.
- ibid. Προκατειληφόσι] Supra in Schell. Προκατασχούσι

1) ὁμολογούμενον, Jebb. ὁμολογ. — 2) ἡμῖν γε παρεῖται, Valken. Schol. in Leid. legi significat. Excidisse nonnulla in Ap. M. Werferus punctis innuit; in Apogr. autem sic: ἡμῖν γε παρεῖται . . . ἢ Θουκυδ., quae explicant sequentia. — 3) χαλεπὸς δ., sublin. Valk. et margini sui exempl. adscripsit »schol.« Θουκυδ., lib. I, 11. — 4) τὰς ἐκδρομάς subl. Valken. Thom. M. p. 280 legerat h. l. ἐκβολὰς, quod Oudendorp. pro genuino habet, ἐκδρομάς pro insititio. Quoties hoc miser Arist. in se fieri sit passus, vidisti in praefat. 'Si Codices addicerent vel aliquid vestigii adesset, statim reciperem ἐκβολὰς, eo magis quod Th. M. l. l. hunc locum cum Thucydideo comparet, cujus noster accuratissimus imitator fuerit cumque imitetur Apsines rhetor p. 715, 6. ed. Aldus. Scholion tum sic constitue: Ἐκβολὰς] ἐκδρομάς ἢ τοὺς μερισμούς. Hoc nil ad rem, quod statim in scholiis est ἐκδρομήν. Transiit haec glossa in Hesych. I, p. 1128 ibiq. intt.

τάς ἀκοάς τῶν ἀνθρώπων. Ibid. super ἐπερχόμεθα legitur ἐπιχειροῦμεν, super χρησόμεθα — λάβομεν.

"Ἄλλων γὰρ ἄλλα ¹⁾] Sch. ed. Ἡρόδοτος εἶπε τὰ Μη- p. 162, D. δικά, Θουκυδίδης τὰ Πελοποννησιακά, Ξενοφῶν τὰ Ἑλληνικά.

Οὕτω πολλοῖς] Sch. ed. et in m. Schell. Τὰ κεφάλαια φησι τοῦ ἐγκωμίου. p. 163, A.

Μεγάλοις] Sch. ed. Τοῖς πλεονεκτήμασι. ibid.

Τόπον] Supra in Schell. Χώραν, ὑπόθεσιν. ibid.

Καθῆκεν] Sch. ed. Κατέρριψεν. p. 163, B.

Ἀπὸ τοῦ παρείκοντος ²⁾] Arogr. M. Ὡς Θουκυ- ibid. δίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, κατὰ τὸ παρεῖκον τῆς νήσου. In marg. Cod. Schell. Ἐκ τοῦ παρατυχόντος.

Τὴν πολιτείαν] Sch. ed. Τὴν δημοκρατίας λέγει πο- p. 163, C. λιτείαν. Supra in Sch. τὴν δημοκρατείαν.

Οἱ δὲ ³⁾ ἐν τοῖς ἐπιταφίοις] Sch. ed. Ὡς ὁ Θουκυδίδης. ibid. Supra in Sch. Θουκυδίδης, Πλάτων.

Εἰσὶ ⁴⁾ δὲ οἱ κἄν τούτοις] Sch. ed. Δοκοῦντες ⁵⁾ ibid. ἐγκωμιάζον, φησὶν, οὐκ ἐνεκωμιάζον.

Ἄλλ' οὖν οὕτω] Cod. bomb. Σημείωσαι τὴν σύν- p. 163, D. ταξιν, δεήσαντες γὰρ δέον εἰπεῖν, ἐδέησαν εἶπεν· ὥσπερ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Πίνδαρος ⁶⁾ ποιεῖ λέγων·

δρέπων μὲν

Κορυφᾶς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν·

Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ

Μουσικᾶς ἐν αὐτῷ.

Οἱ δὲ τὰς ἀποικίας] Sch. ed. Εἰς Ἐφορον ⁷⁾ ἀποτείνε- p. 164, A. ται, ὅς περὶ ⁸⁾ τῆς ἰωνικῆς ἀποικίας ἔγραψεν. In m. Schell. Ὡς ὁ Ἐφορος.

1) Ἄλλων γὰρ ἄλλα, Jebbiius adscripserat ad verbum συμβα-
ναι. — 2) παρείκοντος, ita ex Cod. Barocc. 7. Schellereh. et schol.
rescripsi pro ed. παρήκοντος, quam varietatem invenis in Thucy-
didis loco, IV, 36, cf. intt. — 3) οἱ δὲ ἐν τ. ἐπ., subl. Valk. —
4) εἰσὶ δὲ οἱ κἄν τούτοις, sublin. Valk. Werf. ex Ap. M. huc
transtulerat, quae infra pertinent ad ὥσπερ ἀνιγμα, p. 164, C. —
5) δοκοῦντες, ed. δοκοῦντος, ibid. ἐνεκωμιάζον, ed. ἐνεγκωμιάζον —
6) Πίνδαρος, Olymp. I, 20. Cod. bomb. ἀρετῶν — πασῶν — μου-
σικῆς — 7) εἰς Ἐφορον, Schell. εὐφορος, Leid. ἕτερος, cf. Marx.
ad Ephor. pag. 9. — 8) περὶ τῆς ἰωνικῆς ἀποικίας, erat cum mal-

ibid. Κατὰ τὸ συμβαῖνον τῇ μνήμῃ] In m. Schell. Καθὸ
διαμνημονεῦσαι συμβέβηκε¹, ὡς οἱ κατὰ Περικλέα σχε-
διάζοντες.

p. 164, B. Ἄλλὰ ὡσπερ πελάγους ἀπείρου] Sch. ed. Ἡ παρα-
βολή² αὕτη ἀναπόδοτος δύναται δὲ καὶ ἀποδομένη φα-
νῆναι, εἴγε τις οὕτω συντάξοι, ἀλλ' ὅσον ἕκαστος καθορᾷ,
τοσοῦτον θαυμάζει, ὡσπερ πελάγους ἀπείρου καὶ ὀφθαλ-
μοῖς οὐχ ὀρίζοντος, ἀντὶ οὐ παρέχοντος ὄρον διὰ τὸ ἄπει-
ρον καὶ πολὺ μῆκος αὐτοῦ· καὶ ὡσπερ τὸ μέτρον, φησὶ,
τοῦ πελάγους οὐ δύναται τις ὀρίσαι ὀφθαλμῶ, οὐδὲ τὸ
τέλος ἰδεῖν, οὕτως οὐδὲ τέλος τοῦ ἐγκωμιάσαι τὴν Ἀττικὴν
δύναται τις ἰδεῖν καὶ ἐπαινέσαι τὴν πόλιν ἄχρι τέλους.

p. 164, C. Ὡσπερ³ αἴνιγμα] Schol. ed. Ὡς πρὸς εἰς τὸν τοῦτο
εἶπε αἴνιγμα· καὶ καλῶς τοῦτο, λέγει γὰρ, ὅτι ἐγκωμιά-
ζων τὴν πόλιν κατὰ μέρος τοῦ παντός οὐχ ἁμαρτήσεται·
οὐ παντός βούλεται ἐγκωμίου, ἀλλὰ παντός τελείου καὶ
ἐγκωμιαστικοῦ λόγου. Τί ἐστὶν αἴνιγμα, αὐτὸς ἐξηγεῖται,
τὸ ὄν καὶ μὴ ὄν, ὁ λίθος καὶ οὐ λίθος, καὶ ἡ πόλις ἐγ-
κωμιάσεται μὲν τῷ⁴ μέρος⁵ αὐτῆς ἐγκωμιάσαι τινὰς⁶,
τῷ⁷ δὲ μὴ πάντα τὰ⁸ αὐτῆς ἄξια εἰπεῖν τινὰ, οὐκ ἀνεγκω-
μιάσεται⁹. Apogr. Mon. Αἴνιγμα γὰρ ἐστὶ τὸ δο-

lem περὶ τῶν ἰωνικῶν ἀποικιῶν, cum probe constet, Ephorum de
coloniis in Asiam profectis libro III egisse, cf. Marx. p. 27. et
ad lib. III. Nunc de sola Nelei colonia accipio. — 1) Cod.
συμ — κε et σχε — ζοντες. — 2) Ἡ παραβολή, his in ed. prae-
figuntur Ἄλλ' ὡσπερ, quae ipsius Aristidis sint; expressit ea Menan-
der rhetor p. 612, 8. af. ed. Ald. — 3) Ὡσπερ αἴνιγμα, sublin.
Valken., cui utinam placuisset ex Leid. excerpere, quae ibi le-
guntur, praesertim cum edita misere luxata sint. Valken. pro καὶ
ἐγκωμιαστικοῦ exhibet τὰ ἐγκωμιαστικά, pro ὁ λίθος — οἶον λί-
θος, atque alia id genus alibi legi, in margine affirmat idem
V. d., cf. infra ad orat. plat. p. 245, C. — 4) μὲν τῷ, ed. μετὰ
τῷ. — 5) μέρος, ed. μήρος. — 6) τινὰς, f. τινὰ. — 7) τῷ δὲ
μὴ ed. τῷ δ' ἐκ μὴ, unde conjiciat quis τῷ δὲ καὶ μὴ. — 8) τὰ
αὐτῆς ἄξια, ed. ἐαυτῆς — 9) ἀνεγκωμιάσεται, noli discernas in ἄν
ἐγκωμιάσεται; vocem credo recentioris commatis atque rarioris
formae ἀνεγκωμιάζειν, non laudare, prorsus hoc loco necessariam,
in lexicis habes ἀνεγκωμιαστος. Quid si ita concinnaveris hoc
scholion, manifeste in plures partes distractum: . . . Τί ἐστὶν
αἴνιγμα, αὐτὸς ἐξηγεῖται· αἴνιγμα γὰρ ἐστὶ τὸ δοκοῦν εἶναι τι μὴ ὄν
(ex quibus nata ista τὸ ὄν καὶ μὴ ὄν), οἶον λίθος καὶ οὐ λίθος, ἐγκω-
μιαστῆς καὶ οὐκ ἐγκωμιαστῆς, καὶ ἡ πόλις ἐγκωμιάσεται μὲν κ. τ. λ.

κοῦν εἶναι τι μὴ ὄν. In marg. Schell. Αἶθος καὶ οὐ λίθος, ἐγκωμιαστῆς καὶ οὐκ ἐγκωμιαστής.

^{Ἡ γὰρ τοσοῦτον]} Construitur ita oratio in marg. Cod. ibid.
Schell. Οὐ γὰρ τοῦ παντός ἀμαρτήσεται — (Cod. ταῖς, leg. τις; excidit ἄν) — εἴπη καὶ τὸ λίαν ἐλάχιστον τούτων — (excidit ὄν) — μέτεστι ταύτη, ἧ τοσοῦτον εὖ — (excidit φημιῶν) — καὶ δόξης περίεστι.

Οὐ δὴ δίκαιον] Sch. ed. Αἰτία λέγεται καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ φαύλου· φησὶν οὖν, ὅτι οὐκ ἐστὶ δίκαιον, ἄξιον μὲν γενέσθαι τῆς τὸ φαῦλον ἐχούσης ὄνομα αἰτίας, διότι τοσοῦτον ἐτόλμησα ὑποστῆναι ἀγῶνα. ibid.

Τῇ πείρᾳ] Sch. ed. Ἡ τῇ τόλμῃ. p. 165, A.

^{Ἐκτίνομεν]} Sch. ed. Τὸ ἐκτίνομεν ὡς ἐπὶ χρέους. p. 165, B.
τινὲς δὲ διὰ ¹ διφθόγγου γράφουσιν, ἀντὶ ἐπαίρομεν καὶ αὖξομεν.

Εἰρημένον δὲ ὑπὸ πολλῶν κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἀντὶ ibid.
εἰπεῖν εἰρημένου εἶπεν εἰρημένον, ἀπτικῶς. Apogr. Mon. Ομηρος μὲν γὰρ φησι· (Od. IX, 14).

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστίατιον καταλέξω;
Καὶ Δημοσθένης δὲ οὐκ ἀπορῶν δ' ὅτι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ, τοῦ πρῶτον μνησθῶ. In marg. Schell. αὖξητικὰ ἐπιχειρήματα.

Τῷ πρεσβυτάτην εἶναι] Sch. ed. Διὰ τὸ εἶναι αὐτόχ- p. 165, C.
θονας.

1) διὰ διφθόγγου, monstri simile διὰ φόβου, quod edidit Jebbiius, compendiorum vel imperitus vel parum curiosus. Ceterum tantundem est διὰ διφθόγγου scribas, an δίφθογγον, utroque grammaticorum filiis usitatissimo, cf. Viros d. ad Gregor. Cor. p. 35. Διὰ διφθόγγου cum sexcenties apud Steph. Byz. (cf. s. v. Ἀλφειρα Holsten. p. 281), apud Porphyg. in eclogis ad Odys. ω, vrs. 207, sed a collectore relatis ad Iliad 671 vel 226. cf. Valken. de schol. Leid., tum frequentissime in scholiis ad Aristophan., ad Nub. 643. Ran. 586. Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου est in sch. ad Ach. 1108. Av. 682. Et. M. saepiuscule. Possis item διφθογγογραφοῦσιν, sch. ad Nub. 1302, 1359. ad Ach. 581. ut ἰστογραφεῖν, ad Vesp. 921. In nonnullis codicibus scholiastes invenerat ἐκτείνωμεν χάριν quod legitur hodie in ed. Stephani ex Aldina receptum. Ita Sopater περὶ διαίρεσεως ζητημάτων pag. 349, 2. ed. Ald. Οἷας ἐκτείνω χάριτας, ὧ δικασταί. Menander rhetor p. 633, 1. ubi ἐκτείνουσα χάριτας ὑπὲρ ὧν omnino retinendum, id. p. 634, 16. ed. Ald. 1. 3. αὖξομεν, ed. ηῦξομεν.

- ibid. Ἀνήκειν] In marg. Schell. Ἀνατρέχειν.
- ibid. Ὡσπερ ἐν κύκλῳ] Sch. ed. Τὸ δὲ κύκλῳ γεωμετρικόν· ἐν γὰρ τῷ κύκλῳ πᾶσαι αἱ ἄρχαὶ ἴσαι τυγχάνουσιν.
- ibid. Ὁμοῦ ποιήσασθαι] Sch. ed. Συντάξαι.
- ibid. Ἄλλα γὰρ κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἄλλα γὰρ ἄλλων ἔνεκα δόξαν παρίστησιν ἀρμόττειν πρῶτα λεχθῆναι, ὡς ἐκ τοῦ προφαινομένου.
- ibid. Προφαινομένου] Sch. ed. Φανεροῦ.
- p. 165, D. Ἦν δὲ ἀπασῶν κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἡ μὲν σύνταξις τῶν κεφαλαίων ἀπῆται πρῶτον ἄρχασθαι ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ, εἶτα ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀφ' ἧς ἡ ἀποικία ἐγένετο, εἶτα ἀπὸ τῆς θέσεως. Ἄλλ' ἐπειδὴν αὐτόχθονες, παρέλιπε τὰδεύτερα καὶ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ τρίτου.
- p. 166, A. Ἀμαρτεῖν ἰ] Sch. ed. Ἵπολαμβάνω, ἀπὸ κοινοῦ.
- ibid. Πάρεστι κοινωνεῖν κ. τ. λ.] Sch. ed. Κοινωνεῖν τῷ λόγῳ τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπεὶ τοῦτο φθάσας προδιωρθώσατο, οἶμαι ὥσπερ οἶον εἶπε.
- ibid. Οἶμαι δὲ καὶ κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐπειδὴ αὐτὸς Ἀδριανουπόλιτης ἢ Σμυρναῖος ὢν μέλλει πολλάκις ὡς οἰκεῖον καὶ Ἀθηναῖον ἑαυτὸν καλεῖν, τοῦτο δὲ ὥσπερ προδιορθοῦται. Ἔστι δὲ ὡς μεταξυλογία τοῦτο, ἐν γὰρ τοῖς μέσοις ἑαυτὸν καταριθμεῖ, ὥσπερ νῦν.
- ibid. Ἡ γὰρ τῆς χώρας] Sch. ed. Ἀπῆται τὸ οἰκείας

1) Ἀμαρτεῖν, ita constitui hoc schol., Jebbiius ita: ὑπολαμβάνω] ἀπὸ κοινοῦ. — 2) προδιωρθώσατο, ed. προδιορθώσατο; quae adduntur, sensu carent, quare sic emendaverim: τὸ οἶμαι ὡς ὑπὲρ οἰκείας εἰπών, quae sunt ipsius sophistae. — 3) Ἀδριανουπόλιτης, ed. Ἀδριανουπολίτης ἦτοι Σμ., nolui Ἀδριανουπόλιτης, licet usitatius, quum ejusdem generis et alia inveniantur, veluti Ἡλιουπόλιτης, St. Byz., Plut. Solon. c. 26. — 4) ἢ pro ἦτοι ex Leid. cum Valk. recepi. De addidamento hoc cf. Masson. De vita Aristid. III, 3; foras projecisset Leo Allatius de P. Hom. p. 211. Valk. ex Leid. addidit μέλλει πολλάκις, itemque αὐτὸν καλεῖν, unde pro καλεῖ reposui καλεῖν. Mscr. Leid. pergit, ut edidimus, omissis ἐν γὰρ τοῖς μέσοις κ. τ. λ. Sciat autem lector edita sic habere. Ἐπειδὴ αὐτὸς Ἀδρ. ἦτοι Σμυρν. ὢν ὡς οἰκεῖον καὶ Ἀθ. ἑαυτὸν καταριθμῶν ὥσπερ νῦν; in vocula forte latet Ἀθηναῖον. — 5) Ἡ γὰρ τῆς χώρας ἡμῶν, haec Aristidea ipsi scholio praemiserat Jebbiius. — 6) Ἀπῆται τὸ οἰκείας τῇ τέχνῃ ἱπαινον, ed. ἀπῆται τὸ οἰκείαν τῇ τέχνῃ πρῶτον ἱπαινος.

τῇ τέχνῃ πρῶτον ἔπαινον, ἐπειδὴ, εἰ φανήσεται ὁ τοιοῦτος τῷ ἀρχαίαν εἶναι τὴν πόλιν, καὶ ὁ¹ κατὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἔπαινος. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως, ὅτι καὶ αὐτὴ μέρος ὡσπερ² μέγα τοῦ γένους οὔσα τυγχάνει· θαυμασίως δὲ τῇ φύσει τῶν ἀνδρῶν ἐξομοιοῖ καὶ σχῆμα τῆς θέσεως τῆς χώρας.

Καὶ οὔτε ἡ γῆ] Sch. ed. Ἰστορήται³, ἐπὶ τοῦ p. 166, B. Χάρακος⁴, ἀποίκους Σαῖτῶν εἶναι τοὺς Ἀθηναίους· ἔστι δὲ Σαῖς πόλις Αἰγύπτου, ἐρμηνεύεται⁵ δὲ τοῦτο τῇ Ἑλληνίδι φωνῇ Ἀθηνᾶ, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ κροκοδείλου ἔποχος παρ' Ἀθηναίοις ἱστορεῖται Ἀθηνᾶ, ὡς ἐκ τοῦ Νείλου τυγχάνουσα. Πρῶτον δὲ Ἀθηναίων οἰκιστῆρα τὸν Ἐρεχθεῖα ἄδουσιν, ὃν καὶ διφυᾶ⁶ διὰ τὸ ἐξ ἐκατέρων γλωσσῶν εἶναι, Ἀττικῆς καὶ Αἰγυπτιακῆς, ἐκάλεσεν⁷. ἕτεροι δὲ διφυᾶ ἐκάλεσαν διὰ τὸ δεῖξαι πρῶτον αὐτὸν παράγεσθαι τοὺς γεννωμένους⁸, ἐκ τε ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Apogr. Mon. et Leid.⁹ Δεῖ δὲ γνῶναι, ὅτι ὁ Χάραξ ἱστορεῖ, τοὺς Ἀθηναίους ἀποίκους εἶναι τῶν Σαῖτῶν· ἔστι δὲ Σαῖς πόλις Αἰγυπτίων καὶ οἰκιστῆρα ἔσχεν Ἐρεχθεῖα, διὸ καὶ διφυᾶ προσαγορεύεσθαι φησιν ὄντα δίγλωσσον· ἕτεροι δὲ φασιν, ὅτι πρῶτος ἐδόξασεν ἐκ τε γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς τοὺς γεννωμένους παράγεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ἐδοξάζετο· περὶ μὲν οὖν τούτου¹⁰ πολλὴ διαφορά.

1) ὁ κατὰ τοῦτο ἀπ. ed. ὁ κατὰ τοῦτον παραιτεῖται. — 2) ὡσπερ μέγα ed. ὡσπερ μέγας. Reliqua in Leid. legi Valken. indicat, his fere additis varietatibus, τὴν φύσιν τῶν ἀνδρῶν παραβάλλει τῇ φύσει τῆς γῆς. — 3) Ἰστορήται ἐπὶ, sic solent enarratores, itaque nolui ἱστορεῖται ἀπὸ. — 4) Χάρακος, ex Charace eadem ferme tradidit Agallias Corcyrensis, teste Eustathio ad Hom., quem lege apud Scalig. ad Euseb. p. 27. — 5) ἐρμ. δὲ, ed. ἐρμ. δῆ. — 6) διφυᾶ ex Mon. et Leid. ed. διφυῆ bis. — 7) ἐκάλεσεν, propter φησὶ, quod mox ex Mon. et Leid. legis, retinui ἐκάλεσεν, pro ἐκάλεσαν, in quod olim propensior fui. — 8) τοὺς γεννωμένους, ed. γεννωμένους. — 9) Quae ex Apogr. Mon. et Leid. edidi, dudum est, quod innuerat Creuzerus Myth. et Symb. t. I, p. 265. ed. prioris, vulgavit autem idem Vir doctus in Meletem. I, p. 65. Egregie autem ad eam rem illustrandam (cur a conjugio maris foeminaeque Cecropi nomen διφυῆς inditum sit) facit obolus, quem excudendum curavit Cel. Ez. Spanh. ad Aristoph. Nub. 861, No. 5, ubi biforme Cecropis caput conspicitur. — 10) τούτου, sic Monac., Leidensis τούτων.

Ἐκ δὲ τῆς ἀποικίας ὀνομάσθαι φησι πολιοῦχον τὴν Ἀθη-
ναῖν, ἔστι γὰρ ἡ Σαῖς Αἰγυπτίων φωνῇ παρ' Ἑλλήσιν Ἀθη-
ναῖ· καὶ τούτου παράγει μάρτυρα τὸ τὴν Ἀθηναίων ἐποχεῖσ-
θαι κροκοδείλω πρὸς τῇ ἀκροπόλει, δηλοῦσαν τὴν ἀποικίαν
ἐκ τοῦ Νείλου τυγχάνουσαν.

p. 166, C. Παρασχόντι] In m. Schell. C. Ἐαυτὸν δηλονότι,
ἤγουν κατανάγοντι.

ibid. Ὅμοίως] Supra in Schell. Τοῖς Ἀθηναίοις.

p. 166, C. Ἐν προβόλου] Sch. ed. Ἀντὶ ἄλλης πόλεως ἢ στρα-
τιᾶς ἢ τινος τοιούτου, ἀναπληροῦσα τὸ φυλακτήριον¹, ἢ
ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ ἔστηκεν, ἐπιδείξασθαι² τοὺς Ἀθη-
ναίους τὴν ἑαυτῶν καλοκαγαθίαν ἢτοι φιλανθρωπίαν. . . .
Supra in Cod. Schell. προστάτου.

p. 166, D. Τεταγμένοι³] In marg. Coll. Nov. γρ. γενόμενοι.

p. 167, A. Γιγνομένην] Supra in Schell. Προσήκουσαν.

ibid. Πρώτη] Sch. ed. Πρώτη δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν δυτικῶν
πόλεων.

p. 167, B. Νοτιωτέρα] Sch. ed. Τὸ νοτιωτέρα διαβολὴν ἔχει
τοῦ κεῖσθαι τὴν Ἀττικὴν ἐν νοτίῳ μέρει· οὐκ ἐστὶν οὖν
τόπου δηλωτικόν, ἀλλ' ἀντιπίπτοντος λύσις, ἀντέπιπτε⁴
γὰρ αὐτῷ, ὅτι νῆσος οὖσα τῶν ὑδάτων ἐν σπάνει καθέστηκε⁵
φησὶ γοῦν⁵ ἐνυδροτέρα καὶ τούτων, διὸ καὶ ἐπῆγε⁶
μετὰ βραχὺ τὸ καὶ πηγὰς ἀφθόρους ἔχειν τὴν πόλιν· κεῖ-
ται δὲ καὶ ἐπὶ⁷ Θουκυδίδου⁸ τὸ νότιον ἀντὶ τοῦ διύγρου,
ἐνθα λέγει, χειμῶν ἦν νοτιωτέρα. Progr. Mon.

1) Τὸ φυλ., ed. τὸν φυλ. — 2) Desideratur nonnihil, quod referatur ad urbem, licet sophista de ipsis Atheniensibus loquatur. Quid si post ἢ inseras τῶ? Deesse autem aliquid, indicant puncta in extremo hoc scholio. — 3) Τεταγμένοι sic ex Bar. 7. 3. Coll. Nov. Schell. et ed. Florent. recepi, Jebbii cum Stephano γενόμενοι, quod est in marg. Coll. Nov. Ex Menandro rhetore, qui hunc locum pag. 682, 18 a fin. expressit, nil in eam rem confici potest. — 4) ἀντέπιπτε, ed. ἀντέπιπτον. — 5) φησὶ γοῦν, ed. φ. γοῦν, nolui φησὶν οὖν, cum frequentet noster γοῦν. — 6) ἐπῆγε, ed. ἐπέγε — 7) καὶ ἐπὶ, ed. κἀπὶ — 8) Θουκυδίδου, III, 21, ubi haec: τὰς οὖν νύκτας ὁπότε χειμῶν εἴη νοτιωρὸς, τὰς μὲν ἐπάλλεις ἀπέλειπον. Ex memoria laudasse videtur schol. Thucydidis locum, itaque intacta reliqui. De ipso hoc scholio cf. Interprett. ad Thom. Meg. p. 629.

Κεῖται δὲ καὶ ἑκὼν παρὰ Θουκυδίδη τὸ νόημα ἐπὶ τοῦ διύγρου², ἔνθα λέγει, χειμῶνοσφ³, ν νοτιώτερον, καὶ Ὅμηρος⁵.

. Κατὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδραῖς.

Πρώτη μὲν] Sch. ed. Ἀντὶ πλέον τῶν ἄλλων προκεκλιμένη⁴ εἰς τὸ πέλαγος καὶ σώζουσα τοὺς θαλαττεύοντας· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ χειῖρα προτείνουσα⁵ ἀπέφηγεν. ibid.

Παντοδαπούς δὲ⁶ κ. τ. λ.] Sch. ed. Γραμματικόν ἐστι τὸ σχῆμα, ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι, οὐκ ἀπέχουσιν οἱ πορθμοὶ ἀφ' ἑαυτῶν, εἰ μὲν ὅσον αἱ νῆσοι ἑαυτῶν διεστηκασιν. Arogr. Mon. Τινὲς λέγουσι, λιμένας εἶναι ἀχειροποιήτους⁷, ὄρμους δὲ τοὺς ὑποδομημένους. Καλῶς δὲ⁸ εἶπε τῆς θαλάττης καὶ ἑαυτῆς, λιμὴν γὰρ γίνεται ἐν τῷ τέλει τῆς θαλάττης, ὅπου γὰρ μόνη θάλασσα, οὐκ ἐστὶ λιμὴν, οὐδὲ ὄρμος· λέγεται γοῦν ὄρμος καὶ ὁ λιμὴν, ὅτι τέθεικε τοῦτο ἐκ παραλλήλου. Ἄλλοι δὲ φασιν⁹, ὅτι ὄρμος μὲν καλεῖται, ἔνθα προσοκέλλει τις τὸ πλοῖον¹⁰, λιμὴν δὲ ἔνθα μετεώρος ἐπὶ τῶν πελαγῶν φέρεται. ibid.

Διαλείποντας] Supra in Schell. Διεστηκότητας. p. 167, C.

Παραπλεῖν] Sch. ed. Ὡς ἐπὶ παραθαλασσίαν. ibid.

Περιπλεῖν] Sch. ed. Ὡς ἐπὶ νήσων. ibid.

Πεζεύειν] Sch. ed. Ὡς ἐπὶ ἠπείρου. ibid.

Ὡσπερ ἐν πομπῇ] Cod. Leid. Ἐν ταῖς πομπαῖς ὁ μὲν Διονύσου, ὁ δὲ Σατύρου, ὁ δὲ Βάκχου ἀνελάμβανε¹¹ τὸ σχῆμα· τὸ δὲ αἵρουμένους ἐπιλεγόμενον¹² εἰς θεῶν p. 167, D.

1) κεῖται δὲ καὶ κ. τ. λ. Werferus ad προβαίνει adscripserat, magis laudandus, quod pro γὰρ Θουκυδίδη emendatius exhibet παρὰ Θ. — 2) τοῦ διύγρου, Ap. τῆς δ. — 3) καὶ Ὅμηρος, Iliad. XI, 811. — 4) προκεκλιμένη, ed. προκεκλημένη — 5) χειῖρα προτείνουσα, imitatus est Menander rhetor, pag. 603, 19. ed. Ald. — 6) Παντοδαπούς δὲ κ. τ. λ., significat in marg. Valken. multo plura in mscr. Leid. legi, quae non diversa esse ad his credo, quae ex Mon. edidi. — 7) ἀχειροποιήτους ita Werf. Ap. ἀχειροπορήτους. Menander p. 603, 16. ἢ αὐτοφυεῖς εἰσὶν (sc. οἱ λιμένες) ἢ χειροποίητοι· ἂν μὲν τολύνην χειροποίητοι ὦσιν κ. τ. λ. — 8) καλῶς δὲ εἶπε, Arogr. κακῶς δ. εἶπε. — 9) Ἄλλοι δὲ φασιν, cf. Wolf. praef. ad Hom. p. LIV. — 10) τὸ πλοῖον, sic Werf. pro τὸ πλεῖον, quod erat in Arogr. — 11) Principium hujus scholii publici juris fecit Valken. Diatr. Euripid. p. 135, ex cujus emendatione recepi ἀνελάμβανε τὸ pro ἀνελαμβάνετο. Significat hoc sch. Creuz. Myth. III. 474. — 12) ἐπιλεγόμενον f. ἐστι λεγομένον.

ὡσπερ ἐν πομπῇ, ὃ θέλει τις, ὄρα, οὐχ, ὃ θέλει, περικείται σχῆμα, οὐ γὰρ ὁ πεζὸς τὸν ἰππεῖα δύναται μιμήσασθαι, οὐδ' ἔμπαλιν.

p. 168, A. Σελήνην ἀστέρες] Sch. ed. Σελήνην τὴν Ἀττικὴν, ἀστέρας τὰς νήσους φησί.

p. 168, B. Φέρουσαι] Sch. ed. Ἀντὶ λαμβάνουσαι.

ibid. Δι' ἃ δὴ καὶ ἡ μόνη τῆ πόλει] Sch. ed. Ἀπὸ τῆς θέσεως ἰδιοποιεῖ τὴν ἀρχὴν τῶν νήσων τῆ πόλει. Εἶτα ἔπειθ' ἡ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἤρξαν ποτε τῆς θαλάττης, νόθους αὐτοὺς, οὐ γνησίους καλεῖ. Τινὲς τὸ φέρουσαι ἔλαβον διὰ τὸν φόρον, ὃν παρέχουσιν, ἢ ἢ οὕτω, κέρδος δέχονται παρὰ τῆς πόλεως τῷ προσοικεῖν πλεῖον, ἢ ἢ παρέχουσι φόρους.

ibid. Ἐπὶ τῶν Ἑλλ.] Sch. ed. Καλῶς τοῦτο ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν προσέθηκεν, ὃ γὰρ λόγος ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐλέχθη· ἅμα δὲ καὶ διὰ τούτου θεραπεύει τοὺς Ῥωμαίους.

p. 169, A. Ὡσπερ ἐν ἱεροῖς προτελουμένη] Schol. ed. Μυουμένη. Ap. Mon. Ἀντὶ τοῦ μυουμένη³, ἵνα εἴπη προτέλεια μὲν τὰς νήσους, αὐτὴν δὲ τὴν Ἀττικὴν τελετήν· τὸ δὲ κοῦφον, ὅτι τὰ ἱερά εἶχόν τινα συνακοδομημένα, σημαίνοντα, ὡς δεῖ μετέωρον γίνεσθαι τὸν μυούμενον· ὅθεν καὶ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ τὰ πτερά τοῦ Κανώβου φασί.

ibid. Ἀφαιρούσης] Sch. ed. Οὐκ Ἀριστείδου, ἀλλ' Ὀμήρου⁴ τὸ μυθολόγημα, πλάττοντος τὴν Ἀθηναίων τῷ Διομήδει λέγουσαν·

1) Δι' ἃ δὴ κ. μ. lectori rectissime consultum crediderim, si edita qualia feruntur ob oculos ponam: Ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν] Καλῶς τοῦτο ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν προσέθηκεν· ὃ γὰρ λόγος ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐλέχθη· ἅμα δὲ διὰ τούτου θεραπεύει τοὺς Ῥωμαίους· δι' ἃ δὴ καὶ μόνης τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς θέσεως ἰδιοποιεῖ τὴν ἀρχὴν νήσων τῆ πόλει· εἶτα κ. τ. λ. Ergo schol. legerat μόνης τῆς πόλεως, ut est a prima manu in Schell., cui recentior manus adripinxit vulgatam. Tene item, ὡς post πόλει in Bar. 7. et 3. et Schell. deese. — 2) πλεῖον ἢ, ed. πλεονας παρ. — 3) μυουμένη, Apogr. μυουμένους. Vulgavit autem hoc schol. Cl. Creuz. ad Plot. p. 308. atque in Leidensi nonnihil in hanc rem, forte eadem legi, tum in marg. tum sublineando significavit Valken. — 4) Ὀμήρου, Iliad V. 127. ed. sic, Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν, ἢ πρὶν ἐπῆεν, ἀφείλον —

Ἄγλυν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν.

Τοῖς δ' ὄρωμένοις ¹⁾ Sch. ed. Τούναυτιον ὤφειλεν p. 169, B. εἰπεῖν, τοῖς λεγομένοις συμβαίνει καὶ τὰ ὄρώμενα. Ap. Mon. Τοῦτο ἐκ τοῦ ἐναντίου εἴρηται· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, τοῖς λεγομένοις συμβαίνει καὶ τὰ ὄρώμενα· διὸ καὶ Μένανδρος μέμφεται τῷ Ἀριστείδῃ.

Λυσαμένη τὴν ζωνὴν] Sch. ed. Ἐμφαίνει διὰ τοῦτο ²⁾ p. 169, C. τὴν διώξιν τῆς Ἥρας ὑπὸ ζηλοτυπίας τοῦ Διὸς αὐτῇ συγγενομένου ³⁾, πάλιν δὲ τῷ κατὰ πρόσληψιν ἐχρίσατο σχήματι, εἰπὼν ἐν ζωστῆρι

Τῆς Προνοίας Ἀθηνῶς] Schol. ed. Πρόνοια ἐκλήθη ibid.
ἢ Ἀθηνῶ, ὅτι τῆς Λητοῦς ἐν τῷ τίκτειν προνοησαμένη διὰ τοῦ Σουνίου τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν Δῆλον ⁴⁾ διεβίβασε. Apogr. Mon. Καὶ ⁵⁾ πρὸς τὴν Δῆλον χειραγωγεῖ τὴν θεόν· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν Δηλιακῷ, βουλούμενος δεῖξαι, ὅτι αἱ νῆσοι ἐγγύς εἰσι τῆς Ἀττικῆς, εἶπεν, ὅτι ἀπ' ἄκρας τῆς Ἀττικῆς ἢ Λητῶ ἐπέβη τῆς νήσου. Cod. bomb. Προνοίας ⁶⁾ Ἀθηνῶς ἱερὸν ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς Ἀττικῆς ἦν· ἐποίησαν δὲ τοῦτο Ἀθηναῖοι, ἢ διότι προνοεῖται ἢ θεὸς τῆς πόλεως, ἢ ὅτι τοῦ τῆς Λητοῦς τόκου προνοίαν ἔσχευ, ὅτε ἐπείρητο παρὰ τῆς Ἥρας ἐν γῆ ταύτην τεκεῖν καὶ

1) τοῖς δ' ὄρωμ., subl. Valk. — 2) διὸ τοῦτο Valk. ex Leid. διὰ τούτων — 3) τοῦ Διὸς αὐτῇ συγγενομένου, ed. τοῦ Διὸς προσγενομένης, Valk. ex Leid. αὐτῇ συγγενομένης, unde illa finxi. — 4) εἰς τὴν Δῆλον, ed. εἰς τὸ Δῆλον. — 5) Werferus punctis aliquid desiderari significavit. Desiderantur autem ea, quae prima in Cod. bomb. leguntur usque ad καὶ ἔδειξε τὸ Σούνιον κ. τ. λ. Expressit hunc locum Menand. p. 640, 14. Quae autem ex Ap. M. edidi, iis convenire cum codice Leid., suspicor ex annot. Valken. ad Herod. VI, 87. — 6) Προνοίας Ἀθηνῶς κ. τ. λ., edidit Baehr in commentatione de Minerva primig. et Apoll. patr. p. 28. satis mendose, cum post Ὑπερίδης (lin. 5.) desit δεῖξαι, post ἄκρας (lin. 6.) om. τῆς. Ibidem pro ἔφορος (lin. 8.) legis εὐφορος, quod exhibet Cod. Id consultone consilio fecerit doctus vir, an celeritate scribendi nescio. Solitum autem hunc librariorum errorem sibi imponere passus est in eadem ferme re Ez. ille Spanhemius, qui vel patrocinator lectioni εὐφορος, cf. Valken. de schol. Leid. p. 100, t. II, ed. Lips. Sic schol. ad Aristoph. Ran. 1398. Artemis dicitur ἔφορος τῆς κυνηγίας, ad Nub. 32. Venus est ἔφορος τῆς γενέσεως, quae item leguntur in sch. Ven. ad Jl. II, 820. (327.)

ἔδειξε τὸ Σούνιον καὶ πρὸς τὴν Δῆλον ἐχειραγώγησε. Βουλόμενος δὲ καὶ Ἵπερίδης δεῖξαι τὰς νήσους πλησίον εἶναι τῆς Ἀττικῆς, φησὶν ἐν Δηλιακῶ, ὅτι ἀπ' ἄκρας τῆς Ἀττικῆς ἐπέβη τῆς νήσου "Ἔτεκε δὲ τὴν Ἀρτεμιν πρῶτον, ἵνα μαιεύσῃ Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ἔφορος ἢ θεὸς τῆς λοχείας. In marg. Schell. Διὰ τοῦτο γὰρ ἐκλήθη Πρόνοια Ἀθηνᾶ, ὅτι προὔνοήθη τοῦ τόκου τῆς Λητοῦς· ἡγεῖται γοῦν αὐτῇ τὴν ὁδὸν ὡς μαιευσομένη, ἄγει δὲ αὐτὴν ἐπὶ νῆσον ἔτι ὑποβρούχιον καὶ πλανωμένην, μὴ διδούσης ἑτέρωθεν τῆς γῆς χώραν, τῷ δέει τῆς Ἥρας. Πατρῶος δὲ ὁ Ἀπόλλων ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδαις τέτοκε Ἴωνα, τὸν τῶν Ἀθηνῶν ἀρχηγέτην, ἢ ὅτι πρῶτοι εἶδον τὸν Ἥλιον ὡς αὐτόχθονες, οὗ ἔκγονος Ἀπόλλων κατὰ ἑνίους.

ibid. Ἀπ' ἄκρας] Sch. ed. Βουλομένος⁴ δεῖξαι, ὅτι καὶ αἱ νῆσοι πλησίον τῆς Ἀττικῆς, τοῦτο προσέθηκεν.

p. 169, D. Τὸν πατρῶον Ἀπ.] Sch. ed. Διὰ τὴν Κρέουσαν, τοῦ Ἐρεχθίδως θυγατέρα, τινὲς φασί, πατρῶον λέγει ὅτι ἠγάσθη ταύτης καὶ τέτοκεν Ἴωνα, ἀφ' οὗ εἰσὶν⁵ Ἴωνες οἱ Ἀθηναῖοι.

ibid. Πρώτη] Sch. ed. Τὴν Δαρείου φησι, διὰ τοῦτο καὶ πρώτην λέγει.

p. 170, B. Ὅσον⁶ γὰρ τῇ φύσει] Ap. Mon. Οὐ γὰρ ὡς Τάναις καὶ συνάπτει καὶ διορίζει τὴν Ἀσίαν τῆς Εὐρώπης, ὡς φησι Διονύσιος⁷.

Εὐρώπην Ἀσίας Τάναις διὰ μέσον ὀρίζει.

1) τῶν Ἀθηνῶν, f. τ. Ἀθηναίων. — 2) τὸν Ἥλιον, in Cod. erat ☉ i. e. ἥλιον, cf. doctiss. Gaisford, ad Hesiodi Theog. pag. 113. et Phanodemum ex Suida s. v. Τριτοπάτορες, apud Vales. ad Mauss. not. 5. p. 223. — 3) κατὰ ἐνίους, sic interpretatus sum, quae evanida in marg. Sch. leguntur ἐν . . . , licet Werf. legisset καλῦ . . . reliqua cum marg. desunt. — 4) Βουλόμενος κ. τ. λ. haec cum sequente schol. manifeste ex majori illo, quod supra dedi, excerpta sunt; βουλόμενος δεῖξαι, quod ibi de Hyperide dicitur, male hic in Aristidem transfertur. — 5) εἰσὶν ed εἰσιν. — 6) Ὅσον γὰρ τῇ φ., sublin Valk. Werferus dedit ὅσα γ. τ. φ. — 7) Διονύσιος vrs. 14. Apogr. Εὐρώπην τῆς Ἀσίας Τάναις διὰ μέσον ὀρίζει, unde illud confecit Werferus, in ipso Dionys. Εὐρώπην δ' Ἀσίας: ex δ' prognatum est τῆς.

Οὕτω καὶ τὴν Ἀττικὴν ἄλλος τις ποταμός.

Πρὸς Ἀσπίδος ἐπίσημον] Sch. ed. Ἡ τὸν λεγόμενον p. 170, C. ὄμφαλον.

Ἐστία] Sch. ed. Ὡς τῶν ἐστιῶν μέσον οὔσων τῶν p. 170, D. οἰκιῶν.

Ἐτέραν Ἑλλάδα] Sch. ed. Τὴν Ἰωνίαν λέγει ἑτέραν p. 171, A. Ἑλλάδα.

Παράδειγμα] Sch. ed. Παράδειγμα δὲ πάσης τῆς Ἑλ- p. 171, B. λητικῆς τὴν Ἀττικὴν λέγει, ἐπειδὴ εὐρίσκονται ἐν αὐτῇ τινα, ἅπερ ἐξ αὐτῆς ἔσχον αἱ ἄλλαι.

Ἡς] Supra in Schell. Ἡς Τινός. ibid.

Τρίτη¹ δὲ ἀκόλουθος] Sch. ed. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπό- ibid.
δοσις, ἡ τρίτη δὲ ἀκόλουθος τούτων, ἀνέχει ἡ
ἀκρόπολις, ἐπειδὴ πᾶν ἄκρον ἔσχατόν ἐστι, προδιωρίσατο,
ὅτι οὐ λέγει τὸ ἔσχατον, ἀλλὰ τὸ ὑψηλόν. Arogg. Mon.
Ἀνίπτεται δὲ εἰς Θουκυδίδην² λέγει γὰρ οὗτος, ὅτι
πρὸ τοῦ Θησέως τὸ περὶ τὴν ἀκρόπολιν μέρος μόνον πόλις
οὗτος δὲ γενόμενος καὶ αὐξήσας τὸν περίβολον ἠνάγκασε τοὺς
κατὰ κώμας οἰκοῦντας εἰς τὰς Ἀθήνας ἐμβῆναι καὶ οὕτως
ἠκίσθη πᾶσα ἡ πόλις. In Schell. super τούτων est Ἑλλά-
δος καὶ Ἀττικῆς.

Κορυφῆ³] Supra in Schell. Κεφαλῆ σώματος. p. 171, C.

Ταύτου συμπεπτωκότος] Supra in Schell. Ἐνός συν- ibid.
εἰθόντος.

Κάλλος] Supra in Schell. Ἡ διὰ πάντων κεκαλλω- ibid.
πισμένη. Congeram autem huc, quae usque ad Ἀλλὰ μὴν
τόνγε κ. τ. λ. (p. 172. β.) inter lineas Cod. Schell. legun-
tur. Super ὁ τελευταῖος — ὁ τέλειος καὶ ὑκριβής, s. ὄρος —
ὁ κινῶν, s. περὶ γῆν εὐκαιρίας — περὶ πᾶσαν εὐκрасίας
(Cod. ἰκρασίας) sup. εἰς ὄμφ. — μέχρι τοῦ, s. πληροῦ —
καταντῆ, post ὁ κάλλιστος inseruntur haec: οὕτως ἐπὶ τῆς

1) Τρίτη δὲ ἀκολ., Thom. Mag. p. 71 legit τῇ τρίτῃ δὲ καὶ
ἀκ. Ceterum Valk. non has voces, sed ἐνω διὰ μέσης τῆς πόλιως
sublineavit. — 2) εἰς Θουκυδίδην, II, 15. — 3) κορυφῆ, quum
in textu esset κορυφή, margo quoque tulit κεφαλῆ; utrumque cor-
rexit rec. man.

ἀκροπόλεως veluti ἀπόδοσις, -quam desiderat scholiastes codicis bomb., ἢ ὁμώνυμος — ἢ ἀκρόπολις (idem schol. edit.), παρήνευκε — παρείλκυσε, παραπιπτούσης — παρατυγχανούσης, ἐχόμενος — ἀπτόμενος, πρὸς γῆς — ἀπὸ γῆς.

ibid. Ὡσπερ γὰρ ἐπ' ἀσπίδος] Cod. bomb. Ἰστέον, ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ ἀσπίδες κυκλοτερεῖς ἦσαν καὶ πέντε τοὺς σύμπαντας κύκλους εἶχον μέχρι τοῦ ὀμφάλου, εἴτε¹ ἐκ σφυρηλάτου χαλκοῦ, εἴτε ἄλλως πως ἐν χρώματι· διὸ καὶ εἰκότως χρῆται τῷ παραδείγματι· πέντε γὰρ κύκλοι κἀνταῦθα, ὅ, τε² τῆς οἰκουμένης, ὅ, τε τῆς Ἑλλάδος, ὅ, τε τῆς Ἀττικῆς, ο, τε τῆς πόλεως καὶ ὁ τῆς ἀκροπόλεως. Ἔστι δὲ ἡ παραβολή³ ἀναπόδοτος, νοουμένης τῆς ἀποδόσεως· ποιούσι δὲ τοῦτο ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ παρὰ⁴ Λιβανίῳ ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῇ Ἀχιλλέοις ἀντιλογία, λέγει γὰρ, ὡσπερ οὖν ὑμῶν ἀπολαμβάνουσιν οὐκ ἂν ἀπέχρησεν οὐδετέρῳ.....

p. 172, A. Ἐπιστρεπτέον δὲ κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐπειδὴ τὸ μετὰ τὸν οἰκιστὴν εἰπεῖν μεμνησθαι, τῆς θέσεως τῆς χώρας τεχνικόν ἐστι, λέγων δὲ τὴν θέσιν τῆς ἀκροπόλεως ἔμελλε διεξιέναι καὶ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων, ὑπερ τοῖς ἐπιλόγοις ἀρμόττει, διὰ τοῦτο πάλιν ἐπὶ τὴν θέσιν ἀνέδραμε, ἵνα ἐν τῷ τέλει εἴπη τὰ τῶν οἰκοδομημάτων.

p. 172, B. Μετέχουσα] Supra in Schell. Κοινωνούσα, super δυνάμεως ἐκ. — ποιότητος ὥρας, s. ἐκάστη — ὥρα s. κατέχουσι — διάρχουσι, s. ἀποστάσει — τῇ ἀποδημίᾳ τῆς πόλεως καὶ διαστάσει.

p. 172, B. Παρὰ τὴν⁵ ἐπωνυμίαν] Sch. ed. Ὡραῖοι οἱ καρποὶ γράφονται ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ καλλίστῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους γίνεσθαι· οὐ μόνον, φησὶν, γνωρίσαι τῷ κάλλει τῶν ὥραιων τὸ διάφορον τῆς χώρας πρὸς τὰς ἄλλας προσγίνεται, ἀλλ' ὅτι καὶ

1) εἴτε ἄλλως πως ἐν χρώματι, sic. Cod., suspicabar εἴτε ἄλλου πως ἐκ χρώματος — 2) ὅ, τε, Cod. semper ὅτε. — 3) παραβολή, poli περιβολή. — 4) παρὰ Λιβανίῳ, pag. 15. ἔμελλε δὲ διεξ., ed. ἔμελλε δὲ διεξιέναι; praeterea Jebbiius prava interpunctione sensum disturbavit, ἐπειδὴ — τεχνικόν ἐστι· λέγων δὲ τὴν θέσιν τῆς ἀκροπόλεως, ἔμελλε δὲ διεξ. — οἰκοδομημάτων, ὅπερ — ἀρμόττει· διὰ τοῦτο κ. τ. λ. — 5) παρὰ τὴν ἐπωνυμίαν, huc pertinet hoc schol., non ad Τῇ ἀποστάσει, ut est in ed.

διὰ χρόνου μένουσιν οἱ καρπὸν ἀτενεῖς¹, ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις κατὰ τὸν ἴδιον καὶ οἰκεῖον τῆς ὑπώρας καιρόν. In marg. Cod. Schell. Ὡραῖα γὰρ αἱ ὑπώραι λέγονται παρὰ τὸ ἐν τῇ καλλίστῃ τοῦ ἔτους ὥρᾳ γενέσθαι.

Τὸ νικᾶν] Supra in Schell. Ἡ νίκη.

p. 173, A.

Ὡστε καὶ τῶν ἄλλων] Arogr. Mon. et Leid. Ἐφ' Ἡροδότου ἀφέληται² τοῦτο· ὥσπερ δὲ ἀέρος αποικίαν ἔοικεν ἡμῖν ὑποτίθεσθαι, ᾧ³ καὶ τινες αὐτὸν τῆς κουφότητος ἠτιάσαντο.

ibid.

Οὐ πάντα] Supra in Schell. Ὅπου.

p. 173, C.

Ἐπ' αὐτὴν⁴] Sch. ed. Τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Διὸς καλῶς αὐτὸς ἐκάλεσε διὰ τοῦ ὡς εἰπεῖν, οὐ γὰρ ἐστὶν οὐράνου ἀκρόπολις· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀκρόπολις τίμιον νομίζεται, πρὸς⁵ τὸ τίμιον αὐτὴν παρέβαλεν καὶ λέγει, ὅτι εἰ ἦν ἀκρόπολις τοῦ οὐρανοῦ, ταύτῃ ἴν' ὁμοία· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀκρόπολις τοῖς τυράννοις ἀνακεῖται, διὰ τοῦτο προσέθηκε τὴν Διὸς ἀρχήν.

Ἀἰξίω] Sch. ed. Κληῖρον, ὅτι αὐτὴν Ἀθηνᾶ ἔχει. ibid.

Supra in Cod. Schell. Κληρονομίαν.

Ἐργων τε καὶ θρεμμάτων] Sch. ed. Ἔργα λέγει τῆν σύνεσιν, θρέμματα δὲ τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὸν Ἐριχθόνιον. Super θρεμμάτων in Schell. παιδευμάτων.

ibid.

Τῶν δὲ ἐφ' ἐκάστη κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐφ' ἐκάστῳ⁶ μέρει φησιν τῆς θαλάττης, ὡς πανταχόθεν περιεχομένην⁷ ὑπὸ θαλάττης καὶ τῇ μὲν τῶν πεδίων ὕρον ἔχόντων τὴν θαλάτταν, τῇ⁸ δὲ τὰ ὄρη· ἔνθα γίνεται καὶ ἡ χρυσίτις⁹ ψάμμος καὶ ἀργυρίτις, ὡς εἰπεῖν τὰ μέταλλα· αἰνίττεται δὲ εἰς¹⁰ τὸ Λαύριον.

p. 174, A.

1) ἀτενεῖς ed. ἀτινεῖς. — 2) ἀφέληται ex utroque mscr. retinui, cum praestet ἀφέληται, quod legitur in marg. Leidensis. Herod. 1, 142. — 3) ᾧ καὶ τινες αὐτὸν. Mscr. ὁ καὶ τινες αὐτὸν εἰς κουφότητος ἠτιάσαντο. — 4) Ἐπ' αὐτὴν, ed. Ἐπ' αὐτὴν ὡς εἰπεῖν et cett.] Ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν τ. Δ. — 5) Πρὸς τὸ τίμιον αὐτὴν, ed. αὐτὸ. — 6) Ἐφ' ἐκάστῳ μέρει, ἐφ' a Valk. deletum, ex mscr. ut videtur. — 7) περιεχομένην, sic ed., Valken. ex mscr. περιεχομένης. — 8) τῇ δὲ, sic Valk. ex mscr., ed. τῆδε. — 9) χρυσίτις ψ. καὶ ἀργυρίτις, sic Valk. ex mscr., nisi quod ἀργυροῦτις, ed. χρυσίτις et ἀργυρίτις. — 10) εἰς τὸ Λαύριον, articulum cum

- p. 174, C. Ἐπιτηδειοτάτη] Sch. ed. Διὰ τὸ ἐκεῖθεν τὸν¹ λευκὸν τέμσθαι λίθον, ἀφ' οὗ οἱ ναοὶ καὶ τεμένη τῶν δαιμόνων κεκόσμηται. Valken. ex Leid. Ἐμφαίνει δὲ τὸν λευκὸν λίθον, ἀφ' οὗ φησι καὶ τῶν ναῶν (Aristides νεῶν) καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὴν κατασκευὴν γεγονέναι.
- p. 175, A. Πάσης] Sch. ed. Βούλεται δεῖξαι σώζουσαν τῆς πάσης οἰκουμένης τὸ σχῆμα· εἰ γὰρ μήτε ὑπτία, μήτε ὄρειος, πᾶς οὐχὶ τελείας² καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης εἶποι τις αὐτὴν εἶναι μίμημα;
- p. 175, C. Ὡν ὁ πάντων] Sch. ed. Τὸν σῖτον, φασί τινες, λέγει. οὗ δὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐπεὶ καὶ ὡσπερ βοτάνην³ φασὶν ἀναδοθῆναι αὐτόν. In m. Schell. Στάχυν ἢ τὸν ἄνθρωπον, ὡς στάχυν ἀναδοθέντα τῇ Ἀττικῇ.
- p. 176, A. Ἀπὸ τῶν τραγημάτων] In marg. Schell. Παροιμία.
- ibid. Ἐλέφαντες καὶ λέοντες] Sch. ed. Λέοντας ἢ Ἰταλία⁴, διαφόρους ἔχει τῶν ἄλλων, ἐλέφαντας ἢ Ἰνδική, κύνας ἢ Κρήτη, ἵππους Θειτυλία.
- ibid. Ἄ τοὺς παῖδας ἀκ. ἐκπλ.⁵] Sch. ed. Τὴν Μορμῶ λέγει. Ap. Mon. Οἶον Λαμῖαι⁶ καὶ τὰ τοιαῦτα φάσματα λέγει δὲ τὴν Μορμῶ, ἣν ἀκούοντα⁷ ὀρθῶδει τὰ παιδιά· φασὶ ταύτην⁸ γυναῖκα εἶναι Κορινθίαν, ἣτις ἐν ἑσπέρα τὰ παιδιά αὐτῆς⁹ καταφαγοῦσα ἀνέπτυ, κατὰ τινὰ πρόνοιαν· καὶ λοιπὸν, ὅτε βούλονται φοβῆσαι τὰ παιδιά αὐτῶν αἱ γυναῖκες, ἐπιβοῶσι Μορμῶ. Καὶ ὁ Πλάτων λέγει τὰ Μορμολύκεια, καὶ ὁ Θεόκριτος·

Valk. ex Leid. recepi. — 1) τὸν λευκὸν, ed. λακὸν, unde Jebbicus λευκὸν vel Λακωνικὸν mavult, quorum illud a Leid. firmatur. — 2) τελείας, ut in textu Jebbicus maluit τελείας, sic ipsi in schol. τέλειαν erat emendandum; qua de re olim agam. — 3) βοτάνην, ed. βοτάνη. — 4) ἢ Ἰταλία, articulos ante Ἰταλ., Ἰνδ. Κρήτη deleuit Valk. ex mscr. — ibid. Ἰταλία, sic in mscr. legi expressis verbis testatur Valken., qui praeterea addit διαφόρους ἔχει τῶν ἄλλων, unde recepi. — 5) Ἄ τοὺς παῖδας ἀκ. ἐκπλ., Werferus ita: ἄ τοὺς παῖδας ἀκούοντας φοβεῖ καὶ ἐκπλήττει. — 6) Λαμῖαι, sic cum Valken. ad Adoniaz. vrs. 40, p. 247, A., Apogr. Mon. Λαμίας, sc. φάσμα, non ita male. — 7) Μορμῶ ἣν ἀκ., quae disjunctit Werf. atque ante ipsum Valken. l. l. — 8) φασὶ ταύτην κ. τ. λ. usque ad ὅτε βούλονται a Valk. l. l. transmissa. — 9) παιδιά αὐτῆς, sic Apogr. Creuzerus in commentationibus Herodoteis pag. 267. dedit αὐτῆς μοχ αὐτῶν et Μορμῶ. Μορμῶ erat in

. . . . Μορμῶ, δάκνει ἵππος¹.

Φασὶ δὲ νῦν τὴν Μορμῶ Ὀνοσκελίδα² Ἡ δὲ Λαμία γέγονε Λίβυσσα γυνὴ περικαλλής· ταύτη Ζεὺς ἐμίγη καὶ Ἡρα ζηλοτυπύσασα ἀπάλλυ τὰ τικτόμενα ὑπ' αὐτῆς, διὸ καὶ ἀπὸ τῆς λύπης αὐτὴ μὲν δύσμορφος ἐγγόνει, τὰ δὲ τῶν ἄλλων γυναικῶν ἀναρπάζουσα παῖδια αὐτῇ διέφθειρεν. Cod. Schell. Μορμῶ, Λαμία, ὣν ἡ μὲν Κορινθία, ἡ δὲ Λαμία Λίβυσσα, παλλακὴ Δίως, ἧς τὰ τέκνα ἀνήρει ἡ Ἡρα ζηλοτυπούσα. Ἀμφότεραι τῶν βρεφῶν ἀναιρετικάι. Ὁ δὲ Φιλόστρατος³ Μορμῶ καὶ Λαμίαν καὶ Ἐμπουσαν τὴν αὐτὴν λέγει.

Κατὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύρμηκας] Sch. ed. Τούτους p. 176, B. φασιν⁴, ὅτι χρυσὸν ὀρίσσουσιν καὶ ὅτι κατ' ἀλώπεκα τὸ μέγεθος τυγχάνουσιν· οὐ κατὰ τούτους⁵ ἀξιῶ καγὼ, φησὶν, το κάλλιστον τῆς ἡμετέρας χώρας σεμνύνειν, τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ κρεῖττον, ὡς δῆλον. Ap. Mon. Ἡ ἱστορία τούτους ἐπαινεῖ κατὰ μέγεθος τυγχάνουσιν, ὡς Ἡρόδοτος⁶ ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν. Schol. Leid. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶ.

Ἀφορμῇ] Supra in Schell. Ἀρχῇ, ῥίζα.

ibid.

Οὐ γὰρ πλάνην κ. τ. λ.] Sch. ed. Ὡσπερ οἱ Ἡρα- p. 176, C. κλειδαί, οἱ τῶν Λακεδαιμονίων πρόγονοι· πλανώμενοι γὰρ μόλις εὗρον ὁδὸν, εἰσελθεῖν εἰς Πελοπόννησον. Apogr. Mon. De Heraclidis καὶ Θουκυδίδης·⁷ βιαζόμενοι ὑπὸ τινῶν ἀεὶ πλείονων.

Ἐπὶ σκότους] In marg. Cod. Schell. Σκότος λέγει ibid. τὴν ἄνοιαν.

Δυοῖν δυστυχίαιν] Sch. ed. Τὸ ἐκβληθῆναι λέγει p. 176, D. καὶ ἐκβαλεῖν.

Apogr. et supra in ed. Αὐτῶν item legitur apud Valk. l. l. —

1) Μορμῶ, δάκνει ἵππος, sic Theocr. Adon. l. l., sed. Apogr. et Mon. et Leid. μορμῶ δάκνει με. — 2) φασὶ δὲ νῦν τὴν Ὀνοσκελίδα, his non plura addidit Valk., quae sequuntur autem, leniter tetigit Creuzerus V. D. comment. Herodot. p. 324, edidit pag. 249. — 3) Ὁ δὲ Φιλόστρατος κ. τ. λ. Philostrati loca con-gessit Valk. diatr. Eurip. p. 132. — 4) τούτους φασὶν, ed. φησὶν. — 5) κατὰ τούτους, ed. κατὰ τούτου. — 6) ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ, cap. 105. qui de celeritate, non de magnitudine. — 7) Apogr. Mon. De Heraclidis καὶ Θουκ., sic exhibet Werferus, cf. Thucyd. I, 2. Ap. ὑπὸ τινῶν.

- ibid. *Βιασάμενοι τὴν ἑπωνυμίαν*] Sch. ed. Ὡσπερ οἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀποικοὶ οὐκέτι ἐλέγοντο Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οἱ μὲν Χῖοι, οἱ δὲ Μιλήσιοι. Valken. delete ex mscr. articulo post ὥσπερ ita pergīt post Ἀθηναῖοι, ἀλλ' οἱ μὲν Αἰδέσιοι (sic) οἱ δὲ Χῖοι, οἱ δὲ Μιλήσιοι μετεβάλλοντο γὰρ τῷ τόπῳ τὴν ἑπωνυμίαν In marg. Schell. Μετεβάλλοντο γὰρ τῷ τόπῳ τὴν ἑπωνυμίαν, οὐκέτι Ἀθηναῖοι λεγόμενοι, ἀλλὰ Μιλήσιοι, καὶ Ἐδέσιοι (sic) ἢ Χῖοι.
- p. 177, A. Ἀλλ' ὥσπερ τὸ ἐκ τῶν πηγῶν ὕδωρ κ. τ. λ.] Ap. Mon. et Leid. Ὡς ἐπὶ γαστρὸς εἶπε κόλπων.
- ibid. Αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ³⁾] Apogr. Mon. et Leid. Τουτέστιν ἄνευ σπέρματος· σιωπᾶ δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸν μῦθον, ὅτι τῆς Ἀθηναῖς ἐρασθεὶς καὶ διώκων αὐτὴν ἀφῆκε τὸ σπέρμα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ οὕτως ἀνεδόθη ὁ πρῶτος ἄνθρωπος.
- p. 177, B. Τῶν δημοποιήτων] In marg. Schell. Τῶν διὰ ψηφίσματος γιγνομένων πολιτῶν.
- p. 177, C. Ἐνέχονται Supra in Schell. Ὑπόμενται.
- p. 178, A. Ἐξούλης⁴⁾] Sch. ed. Ἐξούλης δικάζεται τις, ὅταν φάσκη κτῆμα κατέχεσθαι τῷ⁵⁾, ἐπιβάλλον αὐτῷ· οὐδεὶς οὖν ἐν ὑμῖν μόνοις λάχοι δίκην ἐξούλης τῆς γῆς, οὐ μᾶλλον ἢ λάχοι τις ἂν τινι δίκην τῆς μητρὸς ἐξούλης.
- p. 178, B. Ὡσπερ ἐν συνοικίᾳ] Sch. ed. Συνοικίαν καλοῦσι⁶⁾ τὴν ἀπὸ πολλῶν ξένων οἰκουμένην. Φησὶ τοίνυν, ὥσπερ ἐν μεγάλῃ οἰκίᾳ, οὐ πολλοὶ μένουσιν, ἀπὸ τοῦ οἰκήματός τινος εἰς ἕτερόν[●] τις μετέρχεται. Apogr. Mon. Ὡς Αἰσχίνης εἶπεν, ἔνθα πολλοὶ διελόμενοι μένουσιν (p. 137, R.)
- p. 178, C. Μόνοις δὲ τοῖς] Ap. Mon. Πῦρ δὲ τὴν ἄσβεστον καὶ

1) Quae ad Ἀλλ' ὥσπερ et Αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ leguntur, non disjungebantur in Apogr. — 2) Αἰδέσιοι, Schell. Ἐδέσιοι, f. leg. Ἐφείσιοι. — 3) Αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ, edidit Baehr. comment. de Minerva et Apoll. p. 20. innuit Creuz. Myth. et Symb. t. II, p. 401. cf. quae Schol. Ven. ad. Jl. II, 547 (54) ex Callimachi Hecale servarunt, quae pluribus leguntur, ex ipso uti videtur Callim. ap. Etym. M. 371, 29. fragm. Call. No. CXI. Bentl., ubi ex sch. Ven. pro ὡς οὐκ legend. οὔσα οὐκ. — 4) Ἐξούλης, sublineavit Valken. — 5) κατέχεσθαι τῷ, editus κατέχεσθαι τῷ. — 6) καλοῦσι, ed. καλέουσι.

ἀδιαλείπτως καιόμενον ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθη-
νᾶς καθ' ἱστορίαν τοιαύτην· γνόντες Ἀθηναῖοι τὸν Ἡφαι-
στον ἐρασθέντα τῆς Ἀθηναῖς καὶ μὴ τυχόντα, εἶτα διὰ
τοῦτο μετ' ὀργῆς ἔχοντα πρὸς τὴν πόλιν, ἄσβεστον ὑφῆπτον
τὸ πῦρ, τρόπον τινὰ νέμοντες¹ αὐτῷ μετασχεῖν τῆς θεοῦ
καὶ ταύτη γε δὴ² ἐξίλισσόμενοι αὐτόν.

Ἔστῃαν ἀκίνητον] Sch. ed. Ἔχομεν ἀπὸ τῆς ἱστορίας, ibid.
ὅτι οὐκ ἦν τὸ πῦρ ἀρχῆθεν ἀνθρώποις, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς
ἔκλεψε παρὰ τῶν θεῶν καὶ τοῖς ἀνθρώποις κατήγαγεν ἐν νάρ-
θηκι· οἱ Ἀθηναῖοι γοῦν ὡς αὐτόχθονες καὶ πρῶτον φανέντες
καὶ πρῶτον ἀπὸ τοῦ Γίγαντος ἐδέξαντο τὸ πῦρ· ἐνθένδε³ καὶ
ἀκίνητον αὐτὸ ἔχειν λέγεται. — Τὸ δὲ πρυτανεῖον τόπον
εἶναι λέγουσι τῆς Παλλάδος ἱερόν, ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τὸ πῦρ,
ἐξ οὗ καὶ οἱ ἄποικοι Ἀθηναίων μετελάμβανον· δίττην δὲ ἔχει
τὴν σημασίαν, ἣ γὰρ τὸ τοῦ πυρὸς ταμιεῖον ἢ τῶν πυρῶν
ἦτοι τοῦ σίτου λέγει. Cod. Schell. Τὴν ἀρχὴν οὐκ ἦν πῦρ
ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ κεκλοφῶς ἐξ οὐρανοῦ Προμηθεὺς καὶ τοῖς
ἀνθρώποις μετέδωκε· οἱ νῦν Ἀθηναῖοι ὡς αὐτόχθονες με-
τέσχον πρῶτοι τοῦ πυρὸς διὸ καὶ λέγει ἀκίνητον· ἐν γὰρ
τῷ πρυτανείῳ ἐφυλάττετο τὸ πῦρ ἄσβεστον⁴, ἐξ οὗ καὶ οἱ
ἄποικοι ἐλάμβανον.

Βεβαιοῦν] Sch. ed. Ἡ γενέσθαι πρῶτον ἐν τῇ Ἀττικῇ p. 178, D.
τὸν ἄνθρωπον τῷ καὶ⁵ ἐξ αὐτῆς γενέσθαι τὰς τροφάς.

Θεοὶ δὲ συμφέροντες] Ap. Mon. et Leid. Ἀντὶ τοῦ p. 179, B.
ὁμοιοῦντες διὰ τὸν Δία. Ἀθηναῖα γὰρ τοι⁶ ἐλαίαν ἔδωκε,
συκὴν δὲ καὶ ἄμπελον Διόνυσος, Ζεὺς κριὸν⁷, Ἐρμῆς αἶγα,

1) νέμοντες, Werf. corrigit νομίζοντες et post eum Baehr. in
comment. p. 20, cum in Codice pro αὐτῷ esset αὐτό sc. τὸ πῦρ.
At vero sic interpretare: ipsi (sc. Vulcano) quodammodo Deae
particeps fieri copiam facientes. Leid. habet αὐτῷ. — 2) γε δὴ, δὴ
ex Leid. addidi, cum in Mon. deesset, unde non adjecit Baehr. l. l. —
3) ἐνθένδε, ed. ἐνθέντι — 4) τὸ πῦρ ἄσβεστον, de ejus cultu
vide H. Vales. ad. Mauss. not. p. 295. — 5) τῷ καὶ, ed. τὸ καὶ,
sed ubi primus homo nascebatur, ibi prima alimenta nasci opus
erat. — 6) γὰρ τοι, utrumque Ap. γὰρ τι. — 7) κριὸν, supra
in Leid. est αἶγας et super αἶγα, quod continuo sequitur, est
κρόβατα.

κυρπούς Δημήτηρ¹, καὶ ἄλλος ἄλλο τι. Τὰς μὲν², ὡς ἡ χαλκευτική διὰ τοῦ Ἑφαιστου.

p. 179, D. Ὑπερφέρειν] C. Coll. Nov. habet ὑπερβαίνειν, in marg. γρ. ὑπερφέρειν.

p. 180, C. Κατελάμβανε] Supra in Schell. additur ἡ χρεία.

p. 181, B. Ἦδε ἐτίμησεν αὐτόν] Cod. bomb. Πρῶτοι γὰρ Ἀθηναῖοι Ἑρακλέους θανόντος ναὸν ἰδρύσαντο καὶ μόνον τῶν ξένων ἐμίησαν τὰ Ἐλευσίνα

ibid. Πέμπουσι δὴ] Cod. bomb. Ἡ Δημήτηρ παρέδωκε τοῖς Ἀθηναίοις τὸν σῖτον οὕτως· Πλούτωνος ἀρπάσαντος ἐκ Σικελίας τὴν θυγατέρα Δήμητρος καὶ Διὸς, Περσεφόνην, τὴν καὶ Κόρην, Δημήτηρ πανταχοῦ περιήει ζητοῦσα αὐτήν· ἔλθοῦσα δὲ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ παρὰ Κελεοῦ καὶ Τριπτολέμου τὸν ἠρπακῶτα μαθοῦσα, μισθὸν αὐτοῖς ὑποδίδωσι τῆς μηνύσεως τὸν σῖτον, πρῶτον ἀθέσμως συγγενομένη Κελεῶ τῷ Τριπτολέμου πατρί. Δέδωκε δὲ καὶ ἄρμα δράκόντων ὑπόπτερον, ᾧ ἐποχούμενος Τριπτόλεμος ἐκισταχόσε τῆς γῆς τὸν σῖτον ἔσπειρε· καλῶς δὲ καθάπερ θεωρικοῦ³ εἶπεν, ἐπεὶ ταῦτό πένησιν ἐδίδοτο πᾶσι καὶ πλουσίοις καὶ πολλάκις καὶ ξένοις.

ibid. Θεία πομπῆ] Supra in Cod. Schell. Πέμπει, ἑορτῆ.
p. 181, C. Τροφίμων ἓνα] Ap. Mon. Τρόφιμον δὲ τὸν Τριπτόλεμόν φησι, ὅς υἱὸς ἦν Κελεοῦ ὑπὸ Δήμητρος τραφεῖς, ὡς ἐνταῦθα εἶπεν· δύο οὖν ἡ λέξις σημαίνει, καὶ τὸν θρέψαντα τὸν δεσπότην, ὡς παρὰ Μενάνδρω⁴, τραφέντα δὲ ὡς ἐνταῦθα τὸν Τριπτόλεμον. Cod. Schell. in marg. Τὸν τοῦ Κελεοῦ⁵ Τριπτόλεμον.

1) Δημήτηρ, sic Werferus ex more nostri, utrumque Apogr. Δήμητρα, quae forma sat probos habeat auctores, cf. Matth. gramm. gr. §. 79 et quos laudat Creuz. comm. Herod. p. 308. — 2) Τὰς μὲν, utrumque Apogr. τὰς μὲν ὡς ἐχάλλευνται (sic Leid., Mon. ἐχάλλευντο) καὶ διὰ τοῦ Ἑφ., unde Creuzerus efformat: Τέχναις δὲ ὡς χαλκευτική διὰ τ. Ἑφ.; Τὰς μὲν autem sunt ipsius sophistae, et ἐχάλλευνται καὶ natum ex ἡ χαλκευτική, ut bene vidit V. D. — 3) θεωρικοῦ, Cod. θεωρικῶς. — 4) ὡς παρὰ Μενάνδρω, comico oripor. Atqui in ejus fragmentis semel occurrit veluti nomen proprium, pag. 258. ed. Cler., quod emendat R. Bentl. p. 98. — 5) Κελεοῦ, Cod. Κελαοῦ.

● Τὸ ἄρμα πτερωτὸν] Apogr. Mon. et Leid. Φιλόχο-
ρος ¹ δὲ ἱστορεῖ, ὅτι ἡ ναῦς, ἐνθα ἦν ὁ Τριπτόλεμος, διὰ
τοῦτο ἐνομίσθη ὑπόπτερος, ἐπειδὴ ἐξ οὐρίας ἐφέρετο δρόμῳ·
οἱ δὲ ² ἀναλύοντες τὸν μῦθόν φασι τοῦτου ³, ἄρμα γὰρ δρα-
κόντων φασιν, ὅτι τῷ πλούϊῳ ὄνομα ἄρμα, πτερωτὸν δὲ εἶναι
τῶν δρακόντων τὸ ἄρμα διὰ ⁴ τὰ ἄρμενα, ἐπεὶ καὶ Ἑσιόδός
φησι πτερὰ ⁵ νεῶς τὰ ἄρμενα.

Τὰς Χάριτας ταχείας] Cod. bomb. Οὐ μόνον γυμνάς p. 181, D.
τὰς Χάριτας γράφουσιν, ὅτι δεῖ τὴν χάριν ἐπίδηλον εἶναι,
ἀλλὰ καὶ πτερωτάς, δεῖ γὰρ ταχέως αὐτάς ⁶ γενέσθαι, ἵνα
μὴ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος τὴν ἐντεῦθεν τέρψιν ἀμβλύνη.

Αἰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπαρχαί] Ap. Mon. Λοιμοῦ p. 182, A
ἐνσκήψαντος τοῖς Ἑλλησιν, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων, μὴ πρό-
τερον παύσασθαι τὴν νόσον, μηδὲ ἄλλως ⁷, εἰ μὴ πρὸ
πάντων θύσωσιν Ἀθηναῖοι προηροσίαν· καὶ δὴ ποιήσαντες
Ἀθηναῖοι τὴν καλουμένην προηροσίαν ἔθυσαν καὶ ὁ λοιμὸς
ἐπαύσατο. Cod. bomb. Λοιμοῦ ἐνσκήψαντος τοῖς Ἑλλη-
σιν, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων, μὴ πρότερον ἂν πεπαῦσθαι τὴν
νόσον, εἰ μὴ σὺν τῇ τῶν καρπῶν μητροπόλει τὴν προηρο-
σίαν θύσωσι ⁸ Δήμητρι, δεικνὺς ἐντεῦθεν πρώτους Ἀθη-
ναίους δεδέχθαι τὸν σῖτον· προηροσία γὰρ θυσία ἦν ἐπὶ
τῇ πρώτῃ ἀρόσει τῆς γῆς γενομένη, ἣν Ἀθηναῖοι τότε
ἔθυσαν, ὅτε παρὰ Δήμητρος τὸν σῖτον ἔλαβον. Ἀγῶνυς
(p. 182, B.) δὲ λέγει τὰ Ἐλευσίγια εἰς τὴν Δήμητρα τε-
λούμενα, ἐν οἷς ὁ νικῶν ἀστάχνας ἐλάμβανεν· εἰς ἀμοιβὴν
δὲ τοῦ σίτου τὴν ἑορτὴν ἐποίησαν.

Ἄλλα καλλίῳ] In marg. Schell. Τὰ ἀγάλματά φησι p. 182, C.
καὶ τὰς θυσίας τῶν θεῶν.

1) Φιλόχορος, p. 25. ed Sieb. cf. Creuz. M. et S. t. IV, p. 208. — 2) δρόμῳ· οἱ δὲ κ. τ. λ. In utroque Apogr. ἐφέρετο. Δρομαῖοι δὲ ἀναλ., unde illud elicuit Creuzerus in excerptis. Notissima autem locutio de navigio, ἐξ οὐρίας φέρεσθαι δρόμῳ. — 3) τοῦτου, i. e. Triptolemi, f. τοῦτο v. τοῦτον. — 4) διὰ τὰ ἄρμενα, Leid. διὰ ταῦτα ἄρμενα. Utrumque Apogr. bis habet ἄρμενα. — 5) πτερὰ νεῶς τὰ ἄρμενα, ea sejuncta a reliquis Werferus, ut versiculi pars esse viderentur. sed confer Hesiod. Op. et D. vers. 625. — 6) αὐτάς, Cod. αὐτοὺς. — 7) μηδὲ ἄλλως, Ap. μηδὲ ἄλλοις — 8) θύσωσι, Cod. θύσουσι.

ibid.

Καὶ τοῦτο μὲν ἐνταυθοῖ λήξαν κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἀκολουθίαν μὲν σῶζον ἕκαστον πρὸς τὰ εἰρημένα οὔπω δὲ δῆλον, εἰ σῶζει τὴν συνέχσιαν ἀπ' ἄλλου πρὸς ἄλλο μετατιθέμενον· ὡσπερ γὰρ ἀνωτέρω Ἡρακλέος¹ μνησθέντα ἤρμοττεν εἰπεῖν καὶ ὅπως αὐτοὺς Ἀθηναῖοι κατήγαγον, ἀλλὰ παρείθη διὰ τὸ ἄτοπον, οὕτω κἀνταῦθα μνησθεῖς τῆς πόλεως θέσεώς τε καὶ χώρας ἤρμοττε εἰπεῖν καὶ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων, ἀλλὰ παρέπεμπε εἰς τοὺς ἐπιλόγους καὶ τοῦτο καὶ περὶ τῶν θείων διεξέρχεται.

p. 183, B. Χάριεν καὶ κοῦφον] Ap. Mon. Ἐχρήσατο² δὲ καὶ Θουκυδίδης τῇ λέξει.

p. 163, D. Ἐν τοῖς παιδικοῖς κριθῆναι] Apogr. Mon. et Leid. Παιδικὰ τὰ ἐρώμενα λέγει· ἔστι δὲ ἐπὶ καλοῦ ἢ λέξις. Κέχρηται δὲ Κρατῖνος³ καὶ ἐπὶ γυναικὸς ἐν Ὀραις. Κριθῆναι (ibid.) δὲ περὶ⁴ ὧν ἡ ἔρις αὐτοῖς ἐνέπεσεν ἢ ὑπὸ τῶν ἐρωμένων κριθῆναι, ὡς Ἀπόλλων καὶ Βορρῆας ἐπέτρεψε τῷ Ἰακίνθῳ τὴν κρίσιν. In marg. Schell. a rec. manu: Ἦτοι ἐν τοῖς ἀγαπωμένοις⁵ ὑπ' αὐτῶν.

ibid.

Τοῦτε ῥοθίου] Apogr. Mon. et Leid. Οὐκ εἶπεν ἕδωρ ἀλμυρὸν, ἀλλὰ ῥόθιον, τιμῆσαι βουλόμενος· τοῦτο γὰρ

1) Ἡρακλέος, expressi lectionem Codicis, unde conjeceris vel τῶν Ἡρακλέους vel Ἡρακλειδῶν; sequitur e vestigio αὐτοῦς. — 2) Ἐχρήσατο, sic Werferus, Apogr. Ἐχρήσαντο. — 3) Κρατῖνος, schol. ad Aristoph. Vesp. 1021 post plura: Ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Εὐπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αἰλητροῖδα τις·

Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖσι παιδικοῖς.

Καὶ Κρατῖνος ἐν Ὀραις (sic Kust. in indice, in ed. erat δὲ ὄρας; firmatur ea emend. a nostro), τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ·

Μακάριος τῶν παιδικῶν.

Cum his non convenit Heindorfio ad Parmenid. p. 190, qui vocem παιδικὰ de foeminis non nisi postrema Graecorum aetate legi confirmat, contra schol. ad Platon., ad Aristoph., quem ipse laudat, et contra hunc nostrum. De qualibet re cara et amata autem vocem παιδικὸν dici, idem V. D. docet ad Phaedon. p. 52. —

4) περὶ ὧν ἡ ἔρις, Ap. Mon. περιώνη ἔρις (hoc item in Leid.). Dicitur ἔρις quoque ἐμπίπτειν vel παρεμπίπτειν vel προσπίπτειν, cf. Bergl. ad Alciph. I, 13. p. 79, itaque erat cum malleμ περὶ ὧν ἡ ἔρις κ. τ. λ. — 5) ἀγαπωμένοις, Cod. ἀγαπουμένοις.

ἔδειξεν ὁ Ποσειδῶν, θάλλον δὲ ἢ Ἀθηνᾶ, ὅτι ἐλαίας κλάδον¹. Ἄλλοι² δὲ φασί, ὅτι Ζεὺς ἐπέτρεψε³ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας ἐν μέρει ψηφίσασθαι· εὐρέθησαν αἱ ψηφοὶ ἴσαι καὶ ἀκηκοῶς ὁ Ζεὺς εἶπεν, ὅτι ὁ οἶκος τοῦ τότε βασιλέως οὐπω ἐψηφίσατο καὶ ψηφισαμένου τὸν οἶκον αὐτοῦ, εὐρέθησαν θυγατέρες τρεῖς καὶ αὐτὸς εἷς, καὶ πλειόνων οὐσῶν τῶν γυναικῶν ἀπεδόθη τῇ Ἀθηνᾶ ἢ πόλει. In Cod. bomb. super τοῦτε ῥοθίου legitur ὁ⁴ ἐν ἀκροπόλει Ποσειδῶν ἐξέφηνε.

⁵ Τοὺς ἀνταγωνιστάς] Arogr. Mon. et Leid. Ἄντα- p. 183, D. γωνιστάς φησι τοὺς τὴν ὁμοίαν ἐσχηκότας τέχνην, λέγει δ' ἂν Αἰγινήτας· αὐτοὶ (f. οὔτοι) γὰρ μετ' αὐτοὺς ἤδεσαν τὰ ναυτικά· ὁ γοῦν Ἡρόδοτος ἐν τοῖς Περσικοῖς καὶ τὰ πρωτεῖα αὐτοῖς δίδωσι.

Παραδείγματα] In Cod. Schell. a rec. man suprascr. p. 184, B. Πάντα.

Ὁ δὲ τῆς θεοῦ πάρεδρος] Arogr. Mon. ed Erechtheo p. 184, C. ἐπειδὴ⁶ ἐν τῇ ἀκροπόλει ὀπίσω τῆς θεοῦ ὁ Ἐρεχθεὺς γέγραπται ἄρμα ἐλαύνων, πρῶτος γὰρ οὗτος ἄρμα τέλειον, ὃ ἐστι τέθριππον, ἔξευξε. Cod. bomb. Πάρεδρον τῆς θεοῦ τὸν Ἐρεχθεῖα φησι, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀκροπόλει, ὀπίσω αὐτῆς γέγραπται ἄρμα ἐλαύνων, ὡς πρῶτον τοῦτο παρὰ τῆς θεοῦ δεξάμενος, ἐπειδὴ⁷ τρόπον τινὰ υἱὸς αὐτῆς ἐδόκει· διαίκαν

1) κλάδον, Ap. κλάδου, reposui κλάδον sc. ἔδειξε; ἦτοι pro ὅτι. — 2) Ἄλλοι, Ap. ἄλλο. — 3) ἐπέτρεψε, Arogr. ἀπέτρεψε, illud Leid. in excerptis, in quibus quae ab initio inde usque ad Ἄλλοι δὲ φασιν edidi desiderantur. — 4) ὁ ἐν ἀκρ., Cod. ὁ ἐν ἀκρ. — 5) Werf. ita: de Aeginetis αὐτοὶ γὰρ κ. τ. λ. Reliqua, quae antecedunt, deheo Valkenario, qui publici juris fecit ad Herod. VIII, 93. Sublineavit idem V. D. voces ὁ δὲ ταῖς ναυμαχίαις, quae paullo supra leguntur et quo retulerat hoc schol. Werferus. Ceterum Mon. et Leid. nihil variant, nisi quod Mon. δίδωσιν. — 6) Ap. Mon. de Erechtheo ἐπειδὴ κ. τ. λ., sic Werferus ut subinde fecit; scholii caput procul dubio servat Cod. bomb. Canterus de Erichthonio accepit, cf. Pausan. Attic. I, 2 extr. et 14. — 7) ἐπειδὴ τρόπον κ. τ. λ. edidit Baehr comment. de Min. et Apoll. p. 20, ubi quae Vir doctus addit: et quae sunt reliqua, ea non ita accipi debent, quasi sequerentur plura huc facientia. Quae subsequuntur in Cod., pertinent ad Ἄλλαι δὲ ἄλλων κ. τ. λ.; quae cum Cod. adderet nihil intermittens, fucum fecit amicissimo juveni.

- p. 174, C. Ἐπιτηδειοτάτη] Sch. ed. Διὰ τὸ ἐκεῖθεν τὸν¹ λευκὸν τέμεσθαι λίθον, ἀφ' οὗ οἱ ναοὶ καὶ τεμένη τῶν δαιμόνων κειόσμηται. Valken. ex Leid. Ἐμφαίνει δὲ τὸν λευκὸν λίθον, ἀφ' οὗ φησι καὶ τῶν ναῶν (Aristides νεῶν) καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὴν κατασκευὴν γεγονέναι.
- p. 175, A. Πάσης] Sch. ed. Βούλεται δεῖξαι σώζουσαν τῆς πάσης οἰκουμένης τὸ σχῆμα· εἰ γὰρ μήτε ὑπτία, μήτε ὄρειος, πῶς οὐχὶ τελείας² καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης εἴποι τις αὐτὴν εἶναι μίμημα;
- p. 175, C. Ὡν ὁ πάντων] Sch. ed. Τὸν σῖτον, φασί τινες, λέγει. οὗ δὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐπεὶ καὶ ὡσπερ βοτάνην³ φασὶν ἀναδοθῆναι αὐτόν. In m. Schell. Στάχυν ἢ τὸν ἄνθρωπον, ὡς στάχυν ἀναδοθέντα τῇ Ἀττικῇ.
- p. 176, A. Ἀπὸ τῶν τραγημάτων] In marg. Schell. Παροιμία.
 ibid. Ἐλέφαντες καὶ λέοντες] Sch. ed. Λέοντας ἢ Ἰταλία⁴, διαφόρους ἔχει τῶν ἄλλων, ἐλέφαντας ἢ Ἰνδική, κύνας ἢ Κρήτη, ἵππους Θετταλία.
- ibid. Ἄ τοὺς παῖδας ἀκ. ἐκπλ.⁵] Sch. ed. Τὴν Μορμῶ λέγει. Ap. Mon. Οἶον Λαμίαι⁶ καὶ τὰ τοιαῦτα φάσματα· λέγει δὲ τὴν Μορμῶ, ἣν ἀκούοντα⁷ ὀρθῶδεῖ τὰ παιδιά· φασὶ ταύτην⁸ γυναῖκα εἶναι Κορινθίαν, ἣτις ἐν ἐσπέρῃ τὰ παιδιά αὐτῆς⁹ καταφαγοῦσα ἀνέπτυ, κατὰ τινα πρόνοιαν· καὶ λοιπὸν, ὅτε βούλονται φοβῆσαι τὰ παιδιά αὐτῶν αἱ γυναῖκες, ἐπιβοῶσι Μορμῶ. Καὶ ὁ Πλάτων λέγει τὰ Μορμολύκεια, καὶ ὁ Θεόκριτος·

Valk. ex Leid. recepi. — 1) τὸν λευκὸν, ed. λακὸν, unde Jebbicus λευκὸν vel Λακωνικὸν mavult, quorum illud a Leid. firmatur. — 2) τελείας, ut in textu Jebbicus maluit τελείας, sic ipsi in schol. τελείαν erat emendandum; qua de re olim agam. — 3) βοτάνην, ed. βοτάνη. — 4) ἢ Ἰταλία, articulos ante Ἰταλ., Ἰνδ. Κρήτη delevit Valk. ex mscr. — ibid. Ἰταλία, sic in mscr. legi expressis verbis testatur Valken., qui praeterea addit διαφόρους ἔχει τῶν ἄλλων, unde recepi. — 5) Ἄ τοὺς παῖδας ἀκ. ἐκπλ., Werferus ita: ἄ τοὺς παῖδας ἀκούοντας φοβεῖ καὶ ἐκπλήττει. — 6) Λαμίαι, sic cum Valken. ad Adoniaz. vrs. 40, p. 247, A., Apogr. Mon. Λαμίας, sc. φάσμα, non ita male. — 7) Μορμῶ ἣν ἀκ., quae disjunctit Werf. atque ante ipsum Valken. l. l. — 8) φασὶ ταύτην κ. τ. λ. usque ad ὅτι βούλονται a Valk. l. l. transmissa. — 9) παιδιά αὐτῆς, sic Apogr. Creuzerus in commentationibus Herodoteis pag. 267. dedit αὐτῆς μοχ αὐτῶν et Μορμῶ. Μορμῶ erat in

. Μορμῶ, δάκνει ἵππος ¹.

Φασὶ δὲ νῦν τὴν Μορμῶ Ὀνοσκελίδα * Ἡ δὲ Λαμία γέγονε Λίβυσσα γυνὴ περικαλλῆς· ταύτη Ζεὺς ἐμίγη καὶ Ἥρα ζηλοτυπύσασα ἀπαύλλυ τὰ τικτόμενα ὑπ' αὐτῆς, διὸ καὶ ἀπὸ τῆς λύπης αὐτὴ μὲν δύσμορφος ἐγενόνη, τὰ δὲ τῶν ἄλλων γυναικῶν ἀναρπάζουσα παῖδια αὐτῇ διέφθειρεν. Cod. Schell. Μορμῶ, Λαμία, ὣν ἡ μὲν Κορινθία, ἡ δὲ Λαμία Λίβυσσα, παλλικὴ Δίος, ἧς τὰ τέκνα ἀγῆρει ἡ Ἥρα ζηλοτυπούσα. Ἀμφότεραι τῶν βρεφῶν ἀναιρετικά. Ὁ δὲ Φιλόστρατος ³ Μορμῶ καὶ Λαμίαν καὶ Ἐμπουσαν τὴν αὐτὴν λέγει.

Κατὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μύθημας] Sch. ed. Τούτους p. 176, B. φασιν ⁴, ὅτι χρυσὸν δρίσσουσιν καὶ ὅτι κατ' ἀλώπεκα τὸ μέγεθος τυγχάνουσιν· οὐ κατὰ τούτους ⁵ ἀξιῶ καὶ γὰρ, φησὶν, το κάλλιστον τῆς ἡμετέρας χώρας σεμνύνειν, τὸν ἀνθρώπον, ἀλλὰ κρεῖττον, ὡς δῆλον. Ap. Mon. Ἡ ἱστορία τούτους ἐπαινεῖ κατὰ μέγεθος τυγχάνουσιν, ὡς Ἡρόδοτος ⁶ ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν. Schol. Leid. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶ.

Ἀφορμῇ] Supra in Schell. Ἀρχῇ, ῥίζα.

ibid.

Οὐ γὰρ πλάνην κ. τ. λ.] Sch. ed. Ὡσπερ οἱ Ἡρα- p. 176, C. κλειδαί, οἱ τῶν Λακεδαιμονίων πρόγονοι· πλανώμενοι γὰρ μόλις εὗρον ὁδὸν, εἰσελθεῖν εἰς Πελοπόννησον. Apogr. Mon. De Heraclidis καὶ Θουκυδίδης· ⁷ βιαζόμενοι ὑπὸ τινῶν ἀεὶ πλείονων.

Ἐπὶ σκότους] In marg. Cod. Schell. Σκότος λέγει ibid. τὴν ἄνοιαν.

Δυοῖν δυστυχίαιν] Sch. ed. Τὸ ἐκβληθῆναι λέγει p. 176, D. καὶ ἐκβαλεῖν.

Apogr. et supra in ed. Αὐτῶν item legitur apud Valk. l. l. —

1) Μορμῶ, δάκνει ἵππος, sic Theocr. Adon. l. l., sed. Apogr. et Mon. et Leid. μορμῶ δάκνει με. — 2) φασὶ δὲ νῦν τὴν Ὀνοσκελίδα, his non plura addidit Valk., quae sequuntur autem, leniter tetigit Creuzerus V. D. comment. Herodot. p. 324, edidit pag. 249. — 3) Ὁ δὲ Φιλόστρατος κ. τ. λ. Philostrati loca congesit Valk. diatr. Eurip. p. 132. — 4) τούτους φασὶν, ed. φησὶν. — 5) κατὰ τούτους, ed. κατὰ τούτου. — 6) ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ, cap. 105. qui de celeritate, non de magnitudine. — 7) Apogr. Mon. De Heraclidis καὶ Θουκ., sic exhibet Werferus, cf. Thucyd. I, 2. Ap. ὑπὸ τινῶν.

- ἐργαστήριόν ἐστι, ἐπειδὴ θεοὶ ἐν αὐτῷ ἐκρίθησαν· ἐδικάζοντο δὲ ἐνταῦθα αἱ φονικαὶ δίκαι μόναι. Cod. Schell. in m. Διὰ τὸ τὸν Ἄρεα ἐκεῖ πῆξαι τὸ δορὺ ἢ διὰ τὸ κρινεσθαι ἐκεῖ τὰς φονὰς¹. Ibid. supra: Κατὰ Ἄρεως δίκην.
- p. 185, C. Μαρτύριον] Supra in Schell. Βεβαίωσιν.
- ibid. Ὑπὲρ τὸν Ἄρειον πάγον] Cod. bomb. Διάφορα δικαστήρια ἦσαν ἐν Ἀθήναις διαφόρων ἐγκλημάτων, Βασιλεὺς, Εὐμολπίδαι, Θεσμοθέται καὶ οἱ ἑνδεκα καλούμενοι, ἃ πάντα οὐδὲν ἐδόκει πρὸς τὸν Ἄρειον πάγον.
- ibid. Ὅσα² μαντικά] Cod. bomb. Διὰ τὴν ἐν τῇ Βοιωτῖα Κασταλίαν. Super pneύματα haec: τοὺς θεοφορήτους φησι, atque in marg. Τοὺς καὶ θεομάντεις.
- p. 186, A. Ἦκοντες] Cod. Schell. Εἵκοντες, in marg. γρ. ἦκοντες.
- p. 186, B. Ἐτέρα³ δὲ γίνεται κ. τ. λ.] Cod. bomb. Τὴν τοῦ Ὀρέστου καὶ Ἐριννύων δίκην δώδεκα θεοὺς φασὶ δικάσαι, οὐ παρούσης τῆς Ἀθηνᾶς, ὧν τοὺς μὲν ἐξ ψήφους θεῖναι δικαιοσύνης ταῖς Ἐριννύσι, τοὺς δ' ἄλλους ἐξ τῷ Ὀρέστη. Ἐλθούσης δὲ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ συμψηφισαμένης τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν ψήφων γενομένων πλειόνων τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, νικᾷ ὁ Ὀρέστης, αὐτὸν γὰρ ἦν εἰκὸς θνητὸν θεοῖς ἐξισοῦσθαι⁴.
- ibid. Πρὸς τὰς νῦν προσοίκους τῷ τόπῳ θεᾶς κ. τ. λ.] Cod. bomb. Φασὶ γὰρ, ὡς Ὀρέστης ἐξιλεούμενος αὐτὰς εὐμενεῖς αὐτῷ τοῦ λοιποῦ⁵ εἶναι πλησίον τοῦ Ἄρειου πάγου ἱερὸν αὐτῶν ἐποίησεν.
- ibid. Ὡσπερ ἔφρασι⁶] Cod. bomb. Ἐφρασίς ἐστιν ὄνομα δίκης, ὅταν τις τὰ ἐλάττω δικαστήρια καταλιπὼν καταφεύγῃ⁷ ἐπὶ τὸ μείζον· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ὀρέστην συνέβη, καταδικασθεὶς γὰρ ἐν Ἄργει, ὡς Εὐριπίδης⁸

1) τὰς φονὰς, Werf. maluit φονικὰς sc. δίκας, quo non est opus; φονὰς per se stare potest. — 2) Ὅσα μαντικά subl. Valken. — 3) ἔτερα δὲ, Werf. dedit ex Cod. δὴ; de ipsa re autem aliter exponunt schol. et Biset. ad Aristoph. Ran. 697. — 4) ἐξισοῦσθαι, Cod. ἐξισοῦσαι, unde possis si velis ἐξιῶσαι. — 5) τοῦ λοιποῦ, Cod. conjunctim τουλοιποῦ. — 6) Ὡσπερ ἔφρασις, subl. Valk. — 7) καταφεύγη, Cod. καταφεύγει. — 8) ὡς Εὐριπίδης, Oreste vrs. 1664.

φησιν, ὕστερον Ἀπόλλωνος προστάξαντος ἀφνειῖται Ἀθή-
ναζε.

Ἀκόλουθον ἴσως] In marg. Schell. Τῶν ἐν εἰρήνῃ p. 186, D.
πράξεων ἄρχεται.

Ἐπὶ ¹ καιρῶν] Ap. Mon. Καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλίπ- p. 187, B.
πικοῖς· Καιροῦ μὲν δὴ πρὸς ταῦτα παρέστη Φιλίπ-
πῳ τὰ πράγματα.

Οἱ γνωριμώτατοι] Cod. Schell. in marg. Ὁ Ὀρέστης, p. 187, C.
ὁ Οἰδιπούς.

Ὡσπερ ἀρχὴ τοῖς πολλοῖς] Apogr. Mon. Οἱ πολλοὶ ibid.
ἀπὸ Ἡρακλέους ἤρχοντο, ὡς ² καὶ Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος.

Ἡ μὲν πόλις] Schol. apud Photium in excerptis: p. 187, D.
Κατὰ ἔλλειψιν ἢ προκειμένη φράσις, ἔχουσα τι ἐπαγωγόν·
πολλαχοῦ δὲ αὐτῇ κέχρηται.

Εὐρησθέως δ' ἐλάσαντος] Ap. Mon. Καὶ ὁ συγγρα- p. 188, C.
φεύς ³ φησι· Δωριεῖς τῷ π ἔτει ξὺν Ἡρακλείδαις
Πελοπόννησον ἔσχον.

Ἐράνου] In marg. Schell. Ἦγουν συλλογῆς. p. 189, A.

Καθήκει] Ibid. Ἦτοι πρέπει. p. 189, B.

Τέτταρας μὲν δοῦσα] Cod. bomb. Τέτταρας πόλεις p. 189, C.
λέγει τὴν καλουμένην ἐν τῇ Ἀττικῇ τετράπολιν, Μαρα-
θῶνα, Προβάλησθον, Τρικορύσιον, Οἰνόην· καὶ τὸ μὲν
οἰκουμένην εἶπε δηλῶν τὸ λαμπρὸν τῆς εὐεργεσίας, ὅτι
οὐκ ἀοικήτους, ἀλλ' οἰκουμένους ⁴ αὐτοῖς ἔδοσαν νεμε-
σθαι τόπους· τὸ δὲ πόλεις, ἢ ὅτι ὕστερον οἱ τόποι οὗτοι

1) ἐπὶ καιρῶν, huc retuli hoc schol., non ad ἡ τῶν παν-
ταχόθεν, quo adscripserat Werf., licet ἡ τῶν παντ. sublineata
sint a Valken. Demosthenis verba leguntur in Olynth. II, p. 23.
ed. Sch. ubi pro πρὸς ταῦτα est πρὸς τοῦτο et παρίστη, quod recepi
pro παρέστι, quod est in Ap. Vides autem vel Sopatrum, intelli-
gentem Demosthenis lectorem, has Olynthiacas nuncupasse Philip-
picas, quibus jam pridem eas annumeratas ex Harpocrationis lau-
dandi genere voluit Henr. Valesius in notis ad Harp. passim. —
2) ὡς καὶ Ἰσοκράτης, in Panegyrico, quem prae ceteris in Athe-
nas encomiis imitatus est Aristides. — 3) ὁ συγγραφεύς, Thucyd.
I, 12. ex quo recepi π pro τ, quod erat in Apogr. Pro τῷ in
Thucyd. legitur τε. — 4) οἰκουμένους, Cod. εἰκουμένους.

πόλεις γεγόνασιν, ἢ ὅτι πόλεις ὁ συγγραφεὺς¹ καλεῖ τὰς κώμας διὰ τὸ δίκην πόλεων ταύτας οἰκεῖσθαι.

ibid. Τρέφειν ἐνόμισε] In marg. Schell. Ἐνομοθέτησε.

p. 189, D. Ὀδοῖς] Ibid. Καταφυγή.

p. 190, A. Ἐπὶ δυεῖν² ὀρμεῖν] Cod. bomb. Παροιμία τὸ ἐπὶ δυοῖν ὀρμεῖν (sic) ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς³ πρὸς τι χωρούτων· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλεόντων, ὅταν ἢ δυοῖν ἀγκύραις ὀρμίζονται ἢ ὅταν ἐλλιμενίσωσι μὲν, προσχωρῶνται δὲ καὶ ἀγκύρα διὰ πλείστην ἀσφάλειαν. In marg. Schell. Ἀγκύραιν δηλονότι.

ibid. Προτέραν, δευτέραν] Arogr. Mon. Ἔοικε τῷ Δημοσθενικῷ⁴ τὸ γὰρ πρᾶττειν τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ὄν τῇ τάξει, πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖττόν ἐστιν.

p. 190, B. Ἀνάλωτον καὶ ὡς ἀληθῶς ἱερὰν] Ar. Mon. et Leid. Τὸ δὲ ἱερὰν πάλιν εἴρηται ἀπὸ παροιμίας, ἱερὰν ἀγκύραν διὰ τὴν ἀσυλίαν τὴν δεδομένην τοῖς ἐπὶ τὰ ἱερὰ καταφεύγουσι· καλεῖται δὲ ἱερὰ ἢ μείζων πασῶν, μεθ' ἣν οὐδεμίας⁵ ἐστὶ σωτήριας ἐλπίς, εἰ μὴ ἰσχύσει κατασχεῖν τὴν ναῦν· τὸ δὲ ἱερὸν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου⁶ λέγουσιν, ἱερὸν ἰχθύν καὶ ἱερὰν⁷ νόσον τὴν ἐπιληψίαν.

ibid. Πάσης⁸ τῆς Βοιωτίας] Arogr. Mon. . . . Ὁ δὲ Σώπατρος ταύτην λέγει τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ὀρχομένιοι κατὰ Θηβαίων ἐστρατεύσαντο σὺν Ἡρακλεῖ, παρ' ὧν ἠττηθέντες ἐξέπεσον τῆς Βοιωτίας καὶ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ὑπεδέξαντο.

1) ὁ συγγραφεὺς, Thucyd. I, 5 ibiq. Intt. Ceterum Valken. sublineavit et τέτταρας et πόλεις — 2) ἐπὶ δυεῖν ὀρμεῖν, ed. ἐπὶ δυοῖν ὀρμοιν. — 3) ἀσφαλῶς, Cod. ἀσφαλῶν. — 4) τῷ Δημοσθενικῷ, ex Olynth. III, pag. 36. Werferus, qui scholiastae crederet, quae Demosthenis essent, sic emendaverat: τὸ γὰρ πρᾶττειν τοῦ λέγειν καὶ χειρ. ὕστερον (Ar. ὕστερον οὐ) τῇ τάξει, πρότερον τῇ δ. κ. τ. λ. Ceterum voces προτέραν, δευτέραν subl. Valken. — 5) οὐδεμίας ἐστὶ σωτηρίας ἐλπίς, f. οὐδεμία. — 6) ἐπὶ τοῦ μεγάλου, articulus in Leid. deest. — 7) καὶ ἱερὰν, Arogr. καὶ οἱ ἱερὰν. — 8) πάσης τῆς Β., subl. Valk. Quae in Ar. M. deese punctis significatur, ea suppl. ex bomb.

ἐπολέμησαν δὲ πρὸς αὐτοὺς Ὀρχομένιοι μὴ βουλομένους, αἰτοῖς ὑπακούειν. Cod. bomb. Περὶ Θήβας ἀτυχήσαντας λέγει, ὡς μὲν τινὲς φασί, τὸν Οἰδίποδα, ὡς δὲ ὁ Σώπατρος, τοὺς Ὀρχομενίους. Ὀρχομενὸς γὰρ πόλις τῆς Βοιωτίας, ἧς οἱ οἰκήτορες κατὰ Θηβαίων στρατεύσαντες καὶ ὑπὸ τούτων καταπολεμηθέντες, Ἡρακλέους συμμαχοῦντος (Θηβαῖος γὰρ ἦν), ἀπάσης τῆς Βοιωτίας ἐξελαθέντες τῆς σφετέρας αὐτῶν καταστροφείσης ὑπὸ Θηβαίων πατρίδος, Ἀθήναζε καταφεύγουσι. Γέγνε δὲ ἡ τούτων κατὰ Θηβαίων στρατεία διὰ τοὺς φόρους, οὓς Θηβαῖοι Ὀρχομενίοις πολὺν χρόνον ἐτέλουν. Cod. Schell. in marg. Οἱ μὲν τοὺς περὶ τὸν Οἰδιποῦν φασίν, οἱ δὲ, Ὀρχομένιοι κατὰ Θηβαίων στρατεύσαντες καὶ ἠττηθέντες ἐξέπεσον τῆς Βοιωτίας καὶ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ὑπεδέξαντο.

Ταύτη] Sic in textu Schell. cujus in marg. Γρ. ταύ- p. 190, C. τὴν τὴν ὁδὸν δηλονότι.

Ταναγραίων² οἱ μεταναστάντες] Ap. Mon. et Leid. ibid.
 Τάναγρα πόλις Βοιωτίας· τούτους τοὺς Ταναγραίους μὴ βουλομένους αὐτῶν ὑπακούσαι, οἱ Θηβαῖοι ἐξέβαλον, οἱ δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐλθόντες ᾤκησαν· μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτος, Γεφυραίους³ τοὺς Ταναγραίους καλῶν, ἡ δὲ ἱστορία' πρὸ τῶν Μηδικῶν. Cod. bomb. Τάναγρα πόλις Βοιωτίας· οὗτοι μὴ ὑπακούοντες Θηβαίοις ὑπ' αὐτῶν ἐξεβλήθησαν, ὧν ἔνιοι εἰς Ἀθήνας ἔλθοντες ᾤκησαν. In marg. Schell. Ὑπὸ Ἀχαιῶν τῶν ἐξελαθέντων ὑπὸ Δωριέων οἱ Ἴωνες ἀνέστησαν.

Εἰζάντων ἀναστάντες] In marg. Schell. haec interseruntur: Ἀθηναίοις καὶ οἱ (sic). ibid.

1) μὴ βουλομένους, Ap. M. μὴ βουλόμενοι, sed. cf. Pausan. Boeot. c. 37. Verba autem σὺν Ἡρακλεῖ non idoneum sibi locum occupasse videntur atque post ἠττηθέντες collocanda. — 2) Ταναγραίων οἱ μεταν. sublin. Valken., qui quae leguntur ab τούτους τοὺς Ταν. καλῶν, in vulgum edidit ad Herod. V, 57, principio et clausula neglectis, quae sunt in excerptis meis Leidd. — 3) Γεφυραίους, Leid. Γεγυραίους (sic), quod addere spreuit Valken. l. l. non item Creuz. in excerptis.

ibid.

Οὗτοι δ' ἦσαν Ἰωνία πάντες] Ap. Mon. Ἰνάρου τελευτήσαντος Μέδων καὶ Νηλεὺς οἱ ἀδελφοὶ περὶ βασιλείας, πότερος αὐτὴν λάβοι ἔχρησεν αὐτοῖς ἐρωτῶσιν, ἔνθα ἂν ὁ σιάλος τὸν σιάλον τρίσαι πρῶτός τις τῶν δύο πείσῃ, ἐκεῖνος λάβοι καὶ τὴν βασιλείαν. Ἀπιόντων τῶν δύο, τῷ Μέδοντι προσεφώνησεν ἡ ἰέρεια τῆς Ἀθηνῶν ἐπισπεῖσαι· εἶτα ἔφησεν ὁ Μέδων, αὐτοῦ εἶναι τὴν βασιλείαν· ὁ Νηλεὺς ἀντέφησε φάσκων εἰρηκέναι τὸ τοῦ χρησμοῦ, ἔνθα ἂν ὁ σιάλος τὸν σιάλον τρίβῃ, πρῶτον ὅ τῶν δύο σπεῖσαι, ἐκείνου εἶναι καὶ τὴν βασιλείαν· ὁ Μέδων κατὰ τύχην θεῖται δύο ἐλαίας διακεχωρισμένας μὲν ταῖς ῥίζαις, τοῖς δὲ κλάδοις ἐκπεπλεγμένας⁴ καὶ ἐκ τοῦ τρίβειν ἀλλήλοις ἐκβαλούσας πρίσμα· ἐπένω⁵ τὸν χρησμόν ὁ Μέδων καὶ λαμβάνει τὴν βασιλείαν, ἀπιστῶν δὲ ὁ Νηλεὺς τοῦτο εἶναι τὸν σιάλον, ἀπελθὼν εἰς Δελφοὺς ἤρετο τὸν Ἀπόλλωνα, εἰ⁶ αὐτὸς εἶη ὁ σιάλος· ὁ δὲ εἶπε, τοῦτο εἶναι· ἀκούσας τοῦτο ὁ Νηλεὺς ἠρώτησε πόλιν ἄρα⁷ οἰκίσει· ἔχρησεν οὕτως· Νηλεὺς, φράζεν ὅπως ἀδίκων καρῶν γένος ἀνδρῶν ἐξελάσας Ἕλληνας καὶ Ἴωνας ἐγκαταικῆσαι· καὶ τότε λαβὼν τοὺς Ἴωνας τοὺς ἐξελαθέντας καὶ ὑπὸ τῶν⁸ Ἀχαιῶν ἐπίγαγεν⁹ εἰς τὴν Ἀσίαν.

p. 190, D. Δρύοπας καὶ Πελασγούς¹⁰] Apogr. Mon. et Leid. Ἰστέον

1) Οὗτοι δ' ἦσαν Ἰωνία πάντες, sublin. Valken. Ipsum autem hoc scholion, quod mancum et depravatum esse nemo non videt vel non monente Werfero, ita ut Codex fert exhibui, in notulas has vel Werferi vel meas conjecturas repositurus. Atque statim post λάβοι desiderantur ἠρώτων τὸν θεόν, τὸν Ἀπόλλωνα, τὴν Πυθίαν vel id genus aliquid; eam lacunam punctis indicavi, quae desunt in Apogr. — 2) ἔνθα ἂν κ. τ. λ. sic restituere conatur Werferus ἔνθα ἂν ὁ σιάλος τὸν σιάλον τρίσαι, πρῶτος ὅστις τῶν δύο σπείσῃ. — 3) πρῶτον τῶν δύο σπεῖσαι, Werf. πρῶτον ὄν τῶν δύο. — 4) ἐκπεπλεγμένας, leg. ἐμπεπλεγμένας. — 5) ἐπένω leg. ἐπέγνω, vel ἐπενόει. — 6) εἰ αὐτὸς εἶη ὁ σιάλος, f. οὗτος. — 7) πόλιν ἄρα κ. τ. λ. Werferus εἰ πόλιν ἄρα κ. τ. λ. Sequens oraculum sic in metrum redigendum censet Werferus:

Νηλεὺς φράζεν ὅπως ἀδίκων Καρῶν γένος ἀνδρῶν
Ἐξελάσας Ἕλληνας Ἴωνας τ' ἐγκατανάσσης.

Duriusculum et a vestigiis longius paullo recedens, quam par erat, pro ἐγκαταικῆσαι legere ἐγκατανάσσης. Quodsi οἱ in οἰκίειν breve esset, mallet ἐγκατοικῆσαι. — 8) καὶ ἐπὶ τῶν, καὶ delendum. — 9) ἐπίγαγεν, leg. ἀπήγαγεν. — 10) Δρύοπας καὶ Πελασγούς, huc retuli schol., quod Werferus ex Mon. et Wyt-

δὲ ὅτι τῶν Δρυόπων ἱστορίαν λέγειν οὐκ ἔχομεν, πλὴν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐλθόντες ᾤκησαν εἰς Ἀθήνας. Ἡ δὲ τῶν Πελασγῶν αὕτη· λῆσταί τινες ἦσαν οἱ Πελασοὶ οἰκοῦντες περὶ τὰ μέρη τῆς Τυρρηνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῷ ᾱ, οἱ ἐλθόντες¹ κατώκησαν ἐν Θετταλίᾳ· ἐκδιωχθέντες δὲ ὑπὸ τῶν προσοίκων ἦλθον εἰς Ἀθήνας κακεῖσε γυναῖκας Ἀττικὰς βιασάμενοι ἔφυγον εἰς Λῆμνον καὶ νοσοῦσι Λημνίοις ἔχρησεν ὁ θεὸς, μὴ παύσασθαι τὸ κακὸν, εἰ μὴ Πελασοῦς Λημνιοὶ Ἀθηναίοις ἐκδῶσι· οἱ δὲ ἐξέδωκαν. Cod. bomb. Λῆσταί τινες ἦσαν . . . reliqua cum Arogr. consentiunt . . . ἐν τῷ πρώτῳ φησὶ καὶ ἐλθόντες κατώκησαν εἰς Θετταλίαν ἐκδιωχθέντες — Ἀθήνας· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ Δρυόπες κατὰ τινα τύχην τῆς πατρίδος ἐξελαθέντες ἐνταυθοῖ κατέφυγον.

Ἵως ἔτι καὶ νῦν] Arogr. Mon. Οὐ γὰρ ἀπὸ Δρυόπων ὁ τόπος ἐν Ἀθήναις προσαγορεύεται, ἀλλ' ἀπὸ μόνων⁵ Πελασγῶν, ὡς μαρτυρεῖ Θουκυδίδης· ibid.

. τὸ Πελασγικὸν Ἄργος⁴,
εἰπὼν In marg. Schell. Οὐκ ἀπὸ Δρυόπων ὁ τόπος ἐν Ἀθήναις προσαγορεύεται, ἀλλ' ἀπὸ μόνων τῶν Πελασγῶν· εἴρηται γοῦν περιληπτικῶς.

Τῆς Μεσσηνίων] Arogr. Mon. Οἱ Ἡρακλεῖδαι, ὅτε p. 191, C. ἠθέλησαν κρατῆσαι τῆς Πελοποννήσου, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ β' χρησμοῦς⁵ εἰλήφασιν, ὧν ὁ εἷς ἐκέλευσε⁶ τὸν ἀπαντίσαντα⁷ ἠγεμόνα ποιήσασθαι⁸, ὁ δὲ ἕτερος, μεθ' ὧν φαγῶσιν, ἐκείνοις μὴ πολεμῆσαι. Ἵως κατίρχοντο οὖν οἱ Ἡρα-

tenb. ex Leid. ad ἐκκεχωρηκότα retulerant, miror quod Valken. non sublin. Magis autem illud miror quidni Valken. ediderit ad Herod. I, 56, cum hujus nostri testimonium admodum faceret ad dispellendas eorum dubitationes, qui totum de Pelasgis locum, invito Herodoto, a nescio quo lectore adscriptum dein textus vices suscepisse dicerent. — 1) οἱ ἐλθ., s'c. Leid., Mon. οἱ. — 2) οὐ γὰρ ἀπὸ, aut γὰρ exulare debet, aut exciderunt ante nonnulla; forte ea, quae in clausula annotationis in marg. Schell. leguntur, a γοῦν discesseris, γὰρ in Schell. deest. — 3) μόνων; Ap. μονων. — 4) τὸ πελασγικὸν Ἄργος, sic ex Thucyd. II, 17 rescripsi, Ap. τὸ Πελαγεῖ καὶ Ἄργος. — 5) χρησμοῦς, sic ex bomb., Ap. χρησαμένους. — 6) ἐκέλευσε, bomb. ἐκέλευε. — 7) ἀπαντίσαντα bomb. addit αὐτοῖς — 8) ποιήσασθαι, bomb. ποιῆσαι.

κλειδαί¹, ἀπήντησεν² αὐτοῖς. ὁ Ὀξύλος³ μετὰ ἑτεροφθάλμου ἡμιόνου⁴, γνόντες⁵ τὸν χρησμόν οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐποίησαν αὐτὸν ἡγεμόνα, ἀποκαταστήσαντες αὐτῷ τὴν πατρικὴν βασιλείαν τῆς Ἡλίδος⁶, ἐκβληθεὶς γὰρ ἦν ἐξ αὐτῆς ὁ Ὀξύλος· ἀπιόντων δὲ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν ὁ τῶν Ἀρκαδῶν βασιλεὺς, ἀκούσας ἔρχεσθαι τοὺς Ἡρακλεΐδας, ἔπεμψέ τινας μετὰ δώρων· εἶτα ὑπήντησαν οἱ Ἀρκάδες τοῖς προδρόμοις τῶν Ἡρακλειδῶν καὶ ἤρξαντο αὐτοῖς πωλεῖν τιὰ καὶ συνεσθίειν· μετὰ δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀρκαδῶν ἐδήλωσε τοῖς Ἡρακλεΐδαις, ὅτι ἀδικεῖτε πολεμοῦντες τοὺς μεθ' ὑμῶν ἐστιαθέντας, καὶ ἀναπολήσαντες⁷ τὸν χρησμόν οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐπαύσαντο καὶ ἔσχον λοιπὸν τὴν Ἀργολικὴν καὶ Μεσηνιακὴν καὶ Λακωνικὴν. Cod. bomb. post narrationem de Oxylo, cujus varietatem infra posui, pergit: Ἀπιόντων δὲ πάλιν αὐτῶν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν ὁ τῶν Ἀρκαδῶν βασιλεὺς, ἀκούσας αὐτοὺς ἔρχεσθαι, ἔπεμψέ τινας μετὰ δώρων· εἶτα ὑπνίτησαν οἱ Ἀρκάδες τοῖς προδρόμοις τῶν Ἡρακλειδῶν καὶ ἤρξαντο πωλεῖν αὐτοῖς τινα καὶ συνεσθίειν, μεταξὺ δὲ εἰς στάσιν ἐκινήθησαν· ἐδήλωσεν οὖν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀρκαδῶν, ὅτι ἀδικεῖτε πολεμοῦντες τοῖς μεθ' ὑμῶν ἐστιαθεῖσι, καὶ ἀναπολήσαντες τὸν χρησμόν ἐπαύσαντο καὶ ἐξελάσαντες Μεσηνίους ὤκησαν τὴν αὐτῶν, καὶ οἱ ἀποφυγόντες Μεσηνίων καὶ μὴ τῷ πολέμῳ φθαρέντες Ἀθήνησιν ἀφικνοῦνται. Ἄλλως· ἔθος ἦν Λακεδαιμόνιοις πέμπειν κόρας ἐν τῇ Μεσηνίῳ ἐορτῇ· τινὲς τῶν Μεσηνίων βία τὰς κόρας διέφθειραν· ἐξήτρυν⁸ εἰς τιμωρίαν τοὺς φθείραντας Λακεδαιμόνιοι· οὐκ ἔδωκαν· ὀργισθέντες οὖν κατέσκαψαν τὴν Μεσῆνην Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ἐκφυγόντες τούτους ἐν τῷ πολέμῳ, εἰς Ἀθήνας ἔρχονται. In marg. Schell. Λακωνικῶς κόρας διέφθειραν οἱ Μεσῆ-

1) οἱ Ἡρακλεῖδαι desunt in bomb. — 2) ἀπήντησεν, sic bomb., Ap. ἀπήντησαν — 3) Ὀξύλος, sic bomb. sine articulo, Ap. Ὀξύλογος. — 4) ἡμιόνου, sic bomb., Ap. ἡμίονος. — 5) γνόντες, sic bomb., Ap. γνώντες. — 6) Ἡλίδος, sic Ap., bomb. Ἑλλάδος, cf. Ephor. p. 106. — 7) ἀναπολήσαντες, Apogr. ἀναπολήσαντες. — 8) ἐξήτρυν, bomb. et mox Schell. ἐξήτρυν, quae item confusa apud Brunck. ad Anal. t. III, p. 205.

νοι εἰς ἑορτὴν ἐλθούσας· ἐξήτουν οὖν τοὺς βιασαμένους οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ μὴ ἐκδιδόντων κατέσκαψαν τὴν Μεσήνην, ὣν τὸ λειπόμενον Ἀθηναῖοι ἐδέξαντο.

Τοῖς τόπους] In marg. Schell. Τὴν Ναύπακτον ibid.
λέγει.

Ἄνθις δὲ τοῦ περὶ Βοιωτίαν πάθους] Ap. Mon. Ἡ ibid.
ἱστορία ἐν τῇ γ̄ Θουκυδίδου¹, ὅτι Θηβαῖοι κατέσκαψαν Πλάταιαν μετὰ Λακεδαιμονίων· τοὺς δὲ νύκτωρ ἐξελθόντας λέγει τῶν Πλαταιῶν καὶ ὑπερβάντας τὰ τεῖχη. Cod. bomb. Πλησίον Βοιωτίας ἢ Πλάταια, ἣν πολιορκοῦντες μετὰ Θηβαίων Λακεδαιμόνιοι, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ ἱστοριῶν φησὶ καὶ πάσῃ χρώμενοι μηχανῇ μόλις κατέσκαψαν· πρὸ δὲ τῆς κατασκαφῆς² ἄνδρες τινὲς τῶν Πλαταιέων ἔκκριτοι νυκτὸς ὑπερβάντες τὰ τεῖχη καὶ λαθόντες τὸ τῶν πολέμιων στρατεύμα, Ἀθήναζε παρεγένοντο, οὓς καὶ πταίσαντας λέγει ἦτοι δυστυχήσαντας. In marg. Schell. Θηβαῖοι κατέσκαψαν μετὰ Λακεδαιμονίων Πλαταίας.

Τοῖς Ἑλλήσι] Supra in Schell. Τὸ πεζὸν τῶν Περ- ibid.
σῶν καταλύσασι.

Ἐπεκούφισαν] Ibid. Πάρεμυθήσαντο. p. 191, D

Ἐξήκει³] In marg. Schell. Εἰς ἐξωλείαν ἤκει, πανω- ibid.
λεθρία ἀπώλετο.

Πάλιν τοίνυν Θηβαίων⁴] Aprog. Mon. Ἐξ Ἀκάνθου p. 192, A.
καὶ Ἀπολλωνίας ἐπέμφθησαν πρέσβεις πρὸς Λακεδαιμονίους φάσκοντες⁵ τοὺς Ὀλυνθίους ποιῆσθαι ἑαυτοῖς συμμαχίαν παρ' Ἀθηναίων ἐπὶ τῷ καταλαβεῖν τὰς Χαλκιδικαῖς⁶ πόλεις·

1) ἐν τῇ γ̄ Θουκυδίδου, c. 20 — 25. — 2) πρὸ δὲ τῆς κατασκ., Cod. bomb. πρὶν κ. τ. λ. — 3) Ἐξήκει subl. Valken. ex Leid., ubi enarratorem eadem ratione vocem ἐξήκειν interpretari suspicor, qua interpretatus est Schell., de internecione. Canterus, quantum ex versione intelligi potest, de statione relinquenda cepit. Ἐξήκειν de tempore, quod absumitur, cf. Wessel. ad. Herod. VI, 69, sic ἀπογίνεσθαι, Schweigh. ad II; 85 cui adde Dion. Chrysost. orat. XXX, p. 299. ed Mor. de ἀπέρχεσθαι notissimum. — 4) Πάλιν τοίνυν Θηβ., subl. Valk. Legitur idem schol. in bomb. unde varietatem enotabo. — 5) φάσκοντες τ. Ὀλ. π. κ. τ. λ., bomb., φάσκοντες, ὡς οἱ Ὀλυνθιοὶ ποιῶντας συμμαχίαν παρ' Ἀθ. — 6) Χαλκιδικαῖς, bomb. Χαλκηδικαῖς.

ἀκούσαντες τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι ¹, τὴν μὲν εὐτρεπῆ ² δύναμιν ἔπειψαν δι' Εὐδαμίδα ³. ὕστερον δὲ διὰ Φοιβίδου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπέστειλαν τὴν λοιπὴν, καὶ κατ' ἐκεῖνο ⁴ καιροῦ ἐν Θήβαις ἀντεπολιτεύοντο ἀλλήλοις Ἴσμηνίας ⁵ καὶ Λεοντιάδης ἀπερχομένου ⁶ δὲ τοῦ Φοιβίδου διὰ Θηβαίων, ἐπὶ τὴν Ὀλυμπόν, τῶν ἄλλων ⁸ μὴ ἀπαντησάντων, μήτε μὴν Ἴσμηνίου, ὃ Λεοντιάδης μόνος ὑπήντησεν, εἶτα ⁹ ἤρξατο πείθειν αὐτούς ἐπὶ τῷ καταλαβεῖν τὴν Καδμείαν, ἀναμνησκῶν αὐτούς καὶ παλαιᾶς ἐχθρας Θηβαίων πρὸς Λακεδαιμονίους. Τὸ δὲ τέλος ¹⁰ ὃ Φοιβίδας καταλαμβάνει τὴν ἀκρόπολιν, καταστήσας ἐν αὐτῇ ¹¹ τυράννους τοὺς περὶ Ἀρχίαν καὶ φρουράν. τῶν γοῦν τυράννων κακῶς χρωμένων τοῖς Θηβαίοις, ἔφυγον ¹² πολλοὶ τῶν Θηβαίων Ἀθήνησιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ περὶ Μέλωνα. ὅστις Μέλων ¹³ ἐλθόντι Φιλίδα ἐν τῇ Ἀττικῇ, τῶν τυράννων ὑπηρέτη συνετάξατο, ὅτι ἐὰν θέλωσιν οἱ περὶ Ἀρχίαν πρὸς συνουσίαν γυναῖκας, προσκαλεῖν ¹⁴ ἡμᾶς καὶ λέγειν, ὅτι τινες ἐλευθέραι ἦσαν καὶ οὐκ ἐθέλουσιν, ὥστε καὶ τὸ πρᾶγμα γινώσκεσθαι. ὃ δὲ Φυλί-

1) οἱ Λακεδαιμόνιοι, addit bomb. καὶ βουλόμενοι κωλύειν. — 2) εὐτρεπῆ, bomb. εὐπρεπῆ. — 3) δι' Εὐδαμίδα, bomb. δι' Εὐδαμίδου. — 4) καὶ κατ' ἐκεῖνο, καὶ in bomb. deest. — 5) Ἴσμηνίας, bomb. Ἴσμεσίας. — 6) ἀπερχομένου κ. τ. λ., Ap. φοιδίμου, bomb. omittit δὲ. — 7) διὰ Θηβαίων, bomb. δι' Ἀθηναίων, facili lapsu ΔΙΑΘΗΝΑΙΩΝ et ΔΙΑΘΗΒΑΙΩΝ commutantur, sic παρ' Ἀθηναίους et παρὰ Θηβαίους Vales. ad Harp. p. 98, sic μετ' Ἀθην. et μετὰ Θηβ. Ex his emenda Arsinem in art. rhet. p. 709, 13 ed. Ald. — 8) τῶν ἄλλων κ. τ. λ. bomb. μήτε τ. ἄλλων, μήτε Ἴσμ. — 9) εἶτα, bomb. καὶ — penult. αὐτούς, bomb. bis αὐτὸν. — 10) Τὸ δὲ τέλος, bomb. καὶ πεμθεῖς. — 11) ἐν αὐτῇ, sic bomb., Ap. ἐν αὐτῷ τοὺς τυράννους. — 12) ἔφυγον, bomb. ἔφυγον πολλοὶ τούτων ἐν Ἀθήναις. — 13) ὅστις Μέλων, bomb. ὅστις Μέλων ἐλθόντι (Ap. ἐλθόντος Φιλίδα) ἐν τῇ Ἀττικῇ τῶν τυράννων ὑπηρέτη (sic Apogr.) Φυλίδα κ. τ. λ. — 14) γυναῖκας, προσκαλεῖν κ. τ. λ. sic. Ap., bomb. γυναῖκας, ἐμοὶ τοῦτο λέγειν. οἶδα γὰρ τινὰς ἐλευθέρους βουλομένους τὴν μόνην τούτων μῆξιν. ὃ δὲ Φυλίδας κελυσθεῖς π. τ. τ. ἐνεγκεῖν γυναῖκας, εἶπε τῷ Μέλωνι. καὶ ὅς γενομένης ἐσπέρας καὶ μεθύσθεντων τῶν τυράννων, πέμπει ὡσπλισμένους ἄνδρας Ἀθηναίους γυναῖκας περιβεβλημένους στολῆν. ἀποδυσθέντες οὖν οἱ τύραννοι πρὸς τὸ τούτοις συγκαθευθῆσαι ἀποσφάττονται ὑπ' αὐτῶν καὶ σύρονται δι' ὅλης τῆς πόλεως ἐν τῇ νυκτὶ καὶ οὕτω συνέβη ἀνηρῆσθαι τοὺς τυράννους. ἀπελθόντες δὲ καὶ πρὸς τὸν Λεοντιάδην ἀνέκρουον τὴν θυραν. καὶ ὅς μηδὲν τῶν γενομένων εἰδὼς κατήλθε καὶ φονεῖται παρ' αὐτῶν. His verbis eadem fere narrantur in bomb.

δας κελευσθεὶς παρὰ τῶν τυράννων ἐνεγκεῖν τὰς γυναῖκας, εἶπε τοῦτο· εἶτα, φησὶ, γενομένης ἑσπέρας πέμπει ὁ Φιλίδας τοὺς τούτων οἰκέτας εἰς τινα οἰκίαν φίλου μετ' οἴνου· καὶ δὴ, φησὶν, εἰσῆλθον οἱ περὶ Μέλωνα γυναικίαν στολὴν περιβεβλημένοι καὶ τὰς ὄψεις ὡσαύτως δὴ τινες γυναῖκες γινόμενοι· εἶτα εἰσελθόντων τούτων καὶ ἀποδυσαμένων πρὸς τὸ τούτοις συγκαθεύδειν, ἐγένετο ἡ σπονδὴ· φονεύσαντες δὲ τοὺς τυράννους ἔσυρον αὐτοὺς δι' ὅλης τῆς πόλεως ἐν τῇ νυκτὶ καὶ οὕτω συνέβη ἀνηρῆσθαι τοὺς τυράννους· ἀπελθόντες δὲ καὶ πρὸς τὸν Λεοντιάδην οἱ περὶ Μέλωνα καὶ Φιλίδαν ἀνέκρουον τὴν θύραν· ὁ Λεοντιάδης νομίσας τοὺς ὑπὲρ τῶν τυράννων δεσμευθέντας¹ μὴ ἴκειν, κατῆλθε καὶ φονεύεται παρ' αὐτῶν.

Ἄτυχήμασι] In marg. Schell. "Α περιέβαλεν Ἄλεξαν- p. 192, C. δρος αὐτοὺς, ὁ Φιλίππου.

Τοὺς ἐκ² Κορίνθου] Arogr. Mon. Τούτων τῶν ibid. τριῶν μέμνηται Δημοσθένης³ φανερώς ἐν τοῖς πρὸς Λεπτίνην· Κορινθίαν μὲν, ὅτι ἐδέξαντο ἐν τῷ τείχει τοὺς Ἀθηναίους στρατιώτας, Θασίων⁴ δὲ διὰ τὸν Ἐκφαντοῦ, Βυζαντίων δὲ διὰ Ἀρχέβιον⁵ καὶ Ἡρακλείδην.

Οὐ γὰρ ἐκποδῶν κ. τ. λ.] Cod. bomb. Σοφοκλέ- p. 192, C. ους⁶ ὃν ἐν Οἰδίποδι τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐπεκράτησε τὸ·

Φίλου κακῶς πρῶξαντος ἐκποδῶν φίλοι.

Τὴν ἐπιτηδειότητα] Supra in Schell. Φιλίαν. p. 193, C.

Τὸν κοινὸν τῶν Ἑλλήνων] Cod. bomb. Πᾶσι γὰρ p. 194, A, ἀνθρώποις τὰς μαντείας ἐμφαίνει⁷· ἐρωτῶσι δὲ καὶ τοῖς

1) τοὺς ὑπὲρ τῶν τυράννων δεσμευθέντας, forte leg. τοὺς ὑπὸ τῶν τυράννων δημευθέντας, qui a tyrannis proscripti erant. — 2) Τοὺς δ' ἐκ Κορίνθου, subl. Valk. — 3) Δημοσθένης, adv. Lept. p. 53 et seq. ed. Wolf. — 4) Θασίων et mox Βυζαντίων, Ap. Θασίους et Βυζαντίους. — 5) Ἀρχέβιον, Ap. Ἀρχίβιον. — 6) Σοφοκλέους ὃν ἐν Οἰδ., in neutro Oedipo inveni neque magis in Menandri reliquiis, cujus esse affirmat Canterus. Ἄνδρὸς κακῶς πρῶσσοντος ἐκποδῶν φίλοι. Ex Aristidis h. l. laudat Des. Erasmus in Adag. p. 590, de ipsa proverbii sede nil addens: reliquorum paroemiographorum nullus ad manus erat. — 7) ἐμφαίνει, bomb. ἐμφαίνειν.

- ² Ἀθηναίους, τί δεῖ περὶ τῶν κεφαλαίων ποιῆσαι ἔχρησεν, ὡς δεῖ ἀποικίας τοιούτων ποιῆσαι.
- ibid. Ἐκάθῃρος ¹] Ap. Mon. Ἐκάθῃρος δὲ τοῦ ληστικοῦ ², ὃ ἐστὶ ἡμέρωσε· καὶ ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ.
- p. 195, A. Εἰ οἶόν τ' εἰπεῖν] In marg. Schell. Διὰ τὴν τροπὴν.
- p. 195, B. Ἀμφοτέρω τῶ γένει] Ibid. Τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ.
- ibid. Τὴν ὁμοιοίαν] Ap. Mon. Πῶς οὖν ὁ συγγραφεὺς ³ λέγει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐστασιάζετο;
- ibid. Ὡσπερ κρηπίδος] Ap. Mon. Καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ εἶπεν. Εἰς ἣν ⁴ ἐτοίμως οἱ ἄλλοι πάντες ἀπόκησαν ⁵ ἀπηλλαγμένοι πόνου πολλοῦ.
- p. 195, D. Ἀπὸ Μασσαλίας] Ap. Mon. Πόλις ⁶ τῆς Ἀφρικῆς· μέμνηται δὲ Θουκυδίδης Φωκαεῖς τε Μασσαλίαν οἰκίζοντες.
- p. 196, A. Τῶ Ταναΐδι] Ap. Mon. Ἔστι δὲ μεθόριον ὁ Τάναϊς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, ὡς φησι Διονύσιος ⁷.
Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσον ὀρίζει.
Ἐνταῦθα δὲ ἀπόκησαν οἱ Μιλίσιοι.
- p. 196, B. ἐπανελθῶν] In marg. Schell. Ἀνακεφαλαιοῦ·
ibid. Τῆς πολιτείας] Ap. Mon. Καὶ Δημοσθένης ⁸· εἶτα καὶ πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολιτείας, τὰς περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἰλόμην ἐγώ.

1) ἐκάθῃρος, hanc voc. sublin. Valken. Werferus schol. ad πρώτον μὲν, quae praecedunt, retulit. — 2) ληστικοῦ, sic Ap., sed Aristides pag. 113 ed. Jebbii ληστροικοῦ, quod item legitur in optimo Schell., Piers. ad Herod. pag. 450 emendat ληστικοῦ. De utraque forma vid. Poppo obs. cr. in Thucyd. pag. 14. Oudend. ad Th. M. p. 657 laudat Aristidis locum, quin mutet. Thucydidis locus est I, 4. — 3) ὁ συγγραφεὺς, passim, e. gr. III, 82. — 4) εἰς ἣν ἐτοίμως κ. τ. λ. non sunt Isocratis verba in Paneg. — 5) ἀπόκησαν, Ap. ἀπόκησαν — 6) Πόλις τῆς Ἀφρικῆς, sic schol. ad Thucyd. I, 15., quem locum noster laudat. Scholiasten ad h. l. Gottleberus erroris arguit; error et inde natus, quod Λιβυκῆς et Λιγυστικῆς inter se confusa, cujus confusionis (Λιβυστικῆς et Λιγυστικῆς) exemplum habes apud Berk. ad Steph. sub ipsa voce Μασσαλία, et quod gens quaedam Africae Μασσύλοι esset. Post οἰκίζοντες in Ap. puncta conspiciuntur, quae excipiuntur a sequente schol., inde illud δέ post ἴστι. — 7) Διονύσιος, vrs. 14., Apogr. Εὐρώπη et μέσον. — 8) καὶ Δημοσθένης, de Coron. p. 142. ed. Harl., Apogr. πολλῶν γὰρ πρ. οὐσ. τ. πολ., τὴν π. τ. Ἑλλ. πρ. εἰλ., om. ἐγώ.

Δωριέων γενέσθαι] Cod. bomb. Τῶν Ἡρακλειδῶν, p. 196, C. ὡς και προῆν εἶναι· ἐκλήθησαν δὲ Δωριεῖς ἀπό τινος Δωριέως¹, ἐκγότου Ἡρακλέους.

Νεωτέρων] In marg. Schell. Νεωτερισμοῦ ἤγουν καινοτομίας. ibid.

Τὸ κινηθῆν] Supra in Schell. Τὸ ἐκδιωχθῆν. ibid.

Ἐν ᾧ] Ibid in marg. Ἐπεὶ. ibid.

Πολιτεία] Supra in Schell. Τάξει και στῆσει πόλεως² p. 198, A.

Ἀκολουθίας] Ibid. Ὁμοιότητος. ibid.

Τοῖς ἐν ταύτῃ] Coll. Nov. Ταύτῃ, in marg. γρ. τε p. 198, C. ταύτῃ. Voces τοῖς ἐν desunt item in Bar. 7, ἐν in Bar. 3. et in marg. Schell. est τοῖς ταύτῃ, quod desideratur in textu.

Καθῆπερ τὸν Διόνυσον γράφουσιν] Cod. Leid. Ἀντί p. 198, D. τοῦ ζωγράφουσιν· οὕτω γὰρ και νέον και παλαιὸν αὐτὸν γράφουσιν, διὰ τὸ και τὸν οἶνον παλαιὸν εἶναι και νέον, ἢ ὅτι οἱ μὲν δεόντως αὐτῷ κέχρηται³, οἱ δὲ πλέον τοῦ δέοντος, ναθεῖς εἰσὶν ὥσπερ οἱ γέροντες.

Πάλιν ἀρχὴν] In marg. Schell. Ἀπὸ φιλανθρωπίας p. 200, B. εἰς φιλανθρωπίαν.

Τῷ συνειδῶτι⁴] Ap. Mon. Ὅτι⁴ και τῷ συνειδῶτι p. 202, B. ἀντὶ τοῦ τῷ ἀνδρείῳ ἐπιτρέψαντες⁵· και Θουκυδίδης ἐχρήσατο τῷ ὁμοίῳ ἐνθυμήματι ἐν τῷ ἐπιταφίῳ.

Ἦστ' ἄμφω⁶ τα' γένη] Schol. apud Phot. Τὸ προκει- p. 203, B. μενον τοῦ λόγου σχῆμα διαφόροις ὀνόμασι κέκληται, και γὰρ στρεπτόλυτον καλεῖται και διάλληλον, ἐναγώνιον, διαγώνιον, χῆχιαστὸν πλεκτὸν και λυτὸν, προκειμένου κακοῦ ἀναιρέσεις· στρεπτόλυτον μὲν, παρὰ τὸ ἐκ τῶν ἀντιστρόφων λύειν τὰ λεγόμενα· ἐναγώνιον δὲ, διὰ τὸ δοκεῖν ἔχειν ἀγῶνα τῇ ἐπαγωγῇ τῶν

1) Δωριέως, bomb. Δωριέος. — 2) post κέχρηται exciderunt ισχυροί εἰσιν ὥσπερ οἱ νέοι, aut id genus alia. — 3) Τῷ συνειδῶτι, huc retuli schol., non ad ἐπίασιν, quod fecit Werferus, ex Ap. exhibens ἐπιᾶσιν. — 4) Ὅτι και τῷ, Ap. Ὅτι και αὐτῷ, sed au ex vocula και adhaesit et deest Σημεῖωσαι, σημειωτέον, ἰστέον, ut assolet fieri, cf. Valk. de schol Leid. p. 222. in opp. t. II. ed. Lips. et Intt. ad Greg. Cor. p. 52. — 5) ἐπιτρέποντες, Ap. ἐπιτρέποντες, sed Aristides ἐλπίδα δόντες.

νοημάτων· χῖ δὲ χιαστὸν¹, διότι δύο προτάσεων ουσῶν, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ δυνατοῦ, ὃ μὲν ἔδει δοῦναι τῷ δικαίῳ, τοῦτο ἀπένειμε τῷ δυνάτῳ, ὃ δὲ ἔδει τῷ δυνάτῳ ἀνέσθηκε τῷ δικαίῳ πάλιν, ἐναλλάξας τὰς ἐννοίας· παρακειμένου δὲ κακοῦ ἀναίρεσις λέγεται, ἐπειδὴ παράκειται ὡς δικαίοις τὸ εὐχερῶς πάσχειν καὶ ἀδικεῖσθαι, ὡς δὲ ἀνδρείοις τὸ ἀδικεῖν, ἀνεῖλε τὴν ἐκατέρου κακίαν· οἷον δικάια οὔσα καὶ οὐ πάσχουσα, καὶ ἀνδρεία οὔσα καὶ ἀδικοῦσα οὐδ' ὄλως, εἰ γὰρ καὶ ἐν τέλει ἔσθηκε τὸ συγκριτικὸν τοῦ ὀνόματος, ἀλλ' οὐκ ἔστι τὸ σχῆμα συγκριτικόν, ἀλλ' ὡς εἴρηται παρακειμένου κακοῦ μεθοδεύει ἀναίρεσιν.

p. 204, B.

Οἶμαι δὲ οὐδὲ Θραῖκας] Apogr. Mon. et Leid. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Θραῖκες ἐστράτευσαν ἐπὶ Ἀθήνας, καθ' ὃν καὶ οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, ὡς δηλοῖ² ἐν Φοινίσσαις Εὐριπίδης διὰ Τειρεσίου πρὸς Κρέοντα λέγων·

Κακεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός,
Οὐ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔσθηκ' ἐγώ.

Δείκνυσι δὲ τὴν ἱστορίαν, ταύτην προτέραν τῶν Ἀμαζόνων, ἔστι δὲ αὕτη. Εὐμόλπος³, ὁ βασιλεὺς Θρακίας, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης, ἀντιποιοῦμενος τῆς Ἀττικῆς ὡς πατρῷου κτήματος καὶ ὀργισθεὶς⁴ ὑπὲρ οὗ ἠττήθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐστράτευσε κατὰ τῆς Ἀττικῆς. Μηκνυμένου⁵ δὲ τοῦ πολέμου ἔδοξε καταλύσαι τὴν ἔσθραν καὶ τὸ μὲν γένος τὸ ἀπ' ἐκείνου καταστῆσαι⁶ δικάζειν τὰ περὶ ἀσεβείας καὶ ἀρχιερατεύειν⁷, τὸ δὲ τοῦ Ἐρεχθίδεως βασιλεύειν. Καὶ⁸ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ

1) χῖ δὲ χιαστὸν, cujus exemplum vide infra ad pag. 328, A. ed. Cant. — 2) Apogr. Mon. incipit ab his, ὡς δηλοῖ κ. τ. λ., superioribus neglectis, quae cum Valkenario communicaverat Abreschius ex Leid. Publicavit Valk. ad Phoeniss. 861, unde recepi; quae post Εὐμόλπος, ὁ βασιλεὺς Θρακίας leguntur, veluti notiora praetermisit Valken. De scholiastae autem errore cf. Valken. ad scholia in Euripidis hunc locum. — 3) Εὐμόλπος κ. τ. λ., quae reticuit Valken. l. l., Creuzerus servavit in excerptis, cf. Myth. et Symb. t. I, p. 264. ed. prior, IV, 334. post. — 4) ὀργισθεὶς, Leid. ὀρηθεὶς. — 5) Μηκνυμένου. sic Leid., Mon. Μηκ.. — 6) καταστῆσαι, Leid. μεταστῆσαι. — 7) ἀρχιερατεύειν, Leid. ἀρχιερατεύσειν. — 8) καὶ Δημοσθένης, Leid. καὶ Δημοσθένην, f. κατὰ Δημοσθένην.

Ἄνδροτιώνας, δικάζεσθαι¹ πρὸς Εὐμολπίδας, φρά-
 ζειν πρὸς τὸν βασιλέα. Cod. bomb. Εὐμολπος, Θρά-
 κης βασιλεύς, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης, ἀμυνόμενος
 Ἀθηναίοις, ὡς ἠττηθέντος αὐτοῦ τοῦ πατρὸς Ἀθηναῖ
 τὴν περὶ τῆς πόλεως κρίσιν, ἐστράτευσε κατ' αὐτῶν. Μη-
 κυνομένου δὲ τοῦ πολέμου, ἔχρησεν ὁ θεὸς, Ἐρεχθία θυ-
 σαι τὴν θυγατέρα Ἀγραυλον, καὶ τούτου γενομένου ἔδοξεν
 Εὐμόλπω καταλῦσαι τὴν ἔχθραν· διὸ τὸ μὲν γένος αὐτοῦ
 ἀπ' ἐκείνου κατέστη δικάζειν ἐν Ἐλευσίῃ τὰ περὶ ἀσεβείας
 καὶ ἀρχιερατεύειν, διὸ καὶ Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας ἐν-
 ταῦθά ἐστιν ἀκούειν, τὸ δὲ τοῦ Ἐρεχθίως βασιλεύειν.
 Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Ἔρσα² καὶ ἡ Πανδρόσα, αἱ τῆς Ἀγραύ-
 λου³ ἀδελφαί, συνανεῖλον ἑαυτὰς τῇ ἀδελφῇ· ὄρκω γὰρ
 πρόσθεν ἑαυτὰς κατέλαβον κοινωνεῖν ἐν ἵπασι ταύτῃ.

Ἦνικ' ἂν ὁ καιρὸς καλοίη] In marg. Bar. 7. γρ. διδῶ. p. 204, D.

Τὴν θυγατέρα] Ap. Mon. et Leid. Ἐργα⁴ p. 205, A.
 λέγει τὴν Ἀγραυλον, περὶ ἧς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ⁵ πα-
 ραπρεσβείας φησί· καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν⁶
 ἐφήβων ὄρκον; Αἱ δὲ ταύτης ἀδελφαί συνανεῖλον ἑαυ-
 τὰς⁶ τῇ ἀδελφῇ, ἥτε Ἔρσα καὶ Πανδρόσα⁷, ὄρκω γὰρ

1) Demosthenis verba ex ipsa orat. restitui, quam vid. p. 284.
 ed. Sch., Ap. Mon. sic: ἐν τῷ κατὰ Ἄνδροτιώνας δικάζεσθαι,
 πρὸς Εὐμολπίδας φρ. π. τὸν βασιλέα. — 2) ἡ Ἔρσα, Cod. bomb.
 Ἔργα, sed Ἔρσα, quod habet infra Mon. et Leid., et Ἔρση in
 usu fuisse, Ovidius modo Herse, modo Hersa, cf. Berk. ad
 Steph. Byz. p. 27 seq. — 3) Ἀγραύλου, sic constanter et infra
 apographa, Ἀγραύλη est in sch. ad Lysistr. 440. cf. Intt. ad
 Hyg. CLXVI. Vales. ad Not. Mauss. mavult Ἀγλαυρος, conf.
 p. 319. — 4) Θυγατέρα λέγει, forte Θυγατέρα ex Aristidis verbis
 irrepsit, et sic inchoandum schol.; λέγει τὴν Ἀγρ., certe θυγ.
 deest in Leid. — 5) ἐν τῷ παραπρ., sic utrumq. Ap., Werferus
 mavult ἐν τῷ περὶ τῆς π. Audio, sed illud non alienum a scholia-
 starum more, qui Isocratem ἐν τῇ ἀντιδόσει, Demosthenem ἐν τῷ
 τῆς παραπρεσβείας, quin adeo ἐν τῷ παραπρεσβείας laudare soleant,
 schol. plat. p. 10. ed. St., Bekkeri Anecdota, Suid., alii passim.
 Quin ipse Aristid. t. II, p. 470 ed. Jebb. Arsines rhetor p. 696,
 7, 707, 3 ed. Ald. cf. Hessii observ. ad Plut. Timol. p. 19.
 Demosthenis verba (pag. 112 ed. Sch.) ita leguntur in Apogr.
 καὶ τῶν τῶν ἐφήβου τῆς Ἀγραύλου ὄρκων, in Leid. ita: καὶ τῶν
 ἐφήβου τῆς Ἀγραύλου ὄρκων. — 6) ἑαυτὰς, Leid. ἑαυτοῦς. —
 7) Πανδρόσα, Leid. πολυδρόση cf. Creuz. Myth. et Symb. t. II,
 p. 401 et IV, 367, seqq. Steph. l. l. Πανδρόσος.

ἀλλήλας κατέκλεισαν¹· κοινωνῆσαι² ἐν ἀπασιν
ἑαυταῖς·

ibid.

Λέγεται γὰρ Ἐρεχθεὺς] Ap. Mon. et Leid. Τινὲς³
ἐνόμισαν ὡς ξένου⁴ αὐτὸν μεμνήσθαι τοῦ Ἐρεχθέως
διὰ τὸ πρὸ αὐτοῦ εἰρημένον· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ περὶ πολι-
τῶν εἰπῶν ἄνω καὶ περὶ ξένων δύο, τρία ἐπάγει τὰ παραδείγ-
ματα, πολίτην μὲν τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ,
ξένον δὲ τὸν Κόδρον εἰς βασιλείαν ξένον ὄντα οὕτως· Θυ-
μοίτης ἐβασίλευσε τῆς Ἀττικῆς ἐκ Θησέως καταγόμενος, ἐφ'
οὗ Βοιωτοὶ Ξάνθου ἡγουμένου αὐτῶν, ἐφιλονείκησαν πρὸς
² Ἀθηναίους περὶ χωρίου τινός, καὶ ἔδοξε⁵ τοὺς ἐξ ἑκατέρων
βασιλεῖς μονομαχῆσαι· ὁ Θημοίτης δὲ γεγηρακῶς καὶ μὴ δυ-
νάμενος ἀγωνίσασθαι⁶, Μελάνθῳ τινὶ Μεσηνίῳ⁷,
ἀπογονῷ τοῦ Νέστορος, παρεχώρησε τὴν βασιλείαν ἐπὶ τῷ
μονομαχῆσαι· φανέντος δὲ τοῦ Διονύσου, ἐνεκάλει ὁ Μέ-
λανθος τῷ Ξάνθῳ, ὡς μεθ' ἑτέρου μαχομένῳ· ἐκείνου δὲ
στραφέντος ἐπὶ τῷ ἰδεῖν τὸν μεθ' ἑαυτοῦ, βαλὼν ἰνεῖλεν,
ὅθεν τὰ Ἀπατούρια τὴν ἑορτὴν ἄγουσιν· Ἀθηναῖοι· τοῦ
δὲ Μελάνθου παῖς γίνεται Κόδρος. Cod. bomb. Τινὲς⁸
ἐνόμισαν ὡς ξένου αὐτὸν μεμνήσθαι τοῦ Ἐρεχθέως διὰ τὸ
πρὸ αὐτοῦ εἰρημένον· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ περὶ πολιτῶν εἰπῶν
ἄνω καὶ ξένων, πρῶτον μὲν περὶ πολιτῶν διέξεισι τοῦ
² Ἐρεχθέως καὶ τοῦ Λεῷ, εἶτα καὶ περὶ ξένων, τοῦ Κόδρου·
ἔχει γὰρ ὡδε. Θημοίτης⁸ ἐβασίλευσε τῆς Ἀττικῆς ἐκ Θη-
σέως καταγόμενος, ἐφ' οὗ Βοιωτοὶ, Ξάνθου ἡγουμένου αὐ-
τῶν ἐφιλονείκησαν πρὸς Ἀθηναίους περὶ χώρας τινός καὶ
ἔδοξε τοὺς ἐξ ἑκατέρου βασιλεῖς μονομαχῆσαι· ὁ Θημοίτης
γηράσκων καὶ μὴ δυνάμενος μαχέσασθαι, Μελάνθῳ τινὶ

1) κατέκλεισαν, Leid. κατέκλησαν (sic). — 2) κοινωνῆσαι, Leid. κοινωνεῖν. — 3) Τινὲς ἐνόμισαν κ. τ. λ. Ap. τινὲς δὲ ἐνόμ., cum uno tenore hoc schol. et ad. τὴν θυγατέρα legerentur. — 4) ὡς ξένου κ. τ. λ., Mon. ὡς ξένους αὐτῶν μ. τοῦ Ἐρεχθέως δὲ τὸ κ. τ. λ. In Leidensibus excerptis desunt, quae pergunt: Θημοίτης ἐβασ. — 5) ἔδοξε, sic Leid., Mon. ἔδοξε. — 6) ἀγωνίσασθαι, Leid. ἀγωνήσ. — 7) Μεσηνίῳ, Leid. Μεσσ. — 8) Θημοίτης, bomb. Θημίλης constanter, sed vid. schol. plat. p. 48, p. 301. Etym. M. s. v. Κουρεῶτις, schol. ad Aristoph. Ach. 146. Vesp. 1133. Pac. 890. et Creuz. S. et M. t. III, p. 541.

Μεσηρίω, ἀπογόνω Νέστορος, πατρὶ δὲ Κόδρου παρεχώρησε τῆς βασιλείας ἐπὶ τῷ μονομαχῆσαι· συμμαχοῦντος δὲ Διονύσου τῷ Ξόνθῳ, ἐνεκάλει ὁ Μέλανθος ὡς μεθ' ἑτέρου μαχομένου· στραφέντος ἐκείνου ἐπὶ τῷ ἰδεῖν τὸν μεθ' ἑαυτοῦ, βαλὼν ἀνείλεν· ὅθεν τὰ Ἀπατούρια τὴν ἑορτὴν ἄγουσιν Ἀθηναῖοι, διότι ἀπατήσας αὐτὸν ἀνείλεν.

Καὶ οὗτος¹ ἐν τῷ λοιμῷ (Cant. λιμῷ)] Arogr. Mon. p. 205, B. Λοιμοῦ ποτε καταλαβόντος τὰς Ἀθήνας, ἔχρησεν ὁ θεὸς μὴ πρότερον² παύσασθαι τὸ δεινὸν, πρὶν τις τῶν πολιτῶν τὰ ἑαυτοῦ τέκνα ἐπιδῶ πρὸς ἀναίρεσιν. Λεὼς δέ τις³ ἔχων τρεῖς θυγατέρας, Φασιθέαν⁴, Θεοπόμπην, Εὐβούλην, προθύμως ἐπιδέδωκεν, ὅθεν αὐταῖς τὸ ἱερὸν ὠκοδομήθη τὸ καλούμενον Λεωκόριον.

Κόδρω μὲν κ. τ. λ.] Arogr. Mon. Τὸν μὲν γὰρ Μέ- p. 206, A. δοντα βασιλεὺς κατέστησε χαλὸν ὄντα καὶ μὴ δυνάμενον τῆς πατρίδος ἐξελθεῖν⁵, ὁ δὲ Νηλεὺς τῆς Ἰώνων⁶ ἠγήσατο ἐν Μιλήτῳ, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲ ἐτεθνήκει Κόδρος, οἱ τούτου παῖδες τὴν δωρεάν⁷ ἐκομίσαντο. Cod. bomb. Τὸν γὰρ Μέδοντα βασιλεῖα κατέστησε τῆς πόλεως χαλὸν ὄντα καὶ μὴ δυνάμενον ἐξελθεῖν· Νηλεὺς δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τῆς Ἰώνων ἀποικίας ἠγήσατο ἐν Μιλήτῳ.

Τῶν δὲ κορῶν ἱερὰ] Supra in Cod. Schell. Τὸ κα- ibid. λούμενον Λεωκόριον.

Τὰ νικήσαντα] Phot. in marg. Δόξαντα καλλίω λεχ- p. 207, A. θῆναι.

Τριῶν⁸ γὰρ ἔθνῶν] Arogr. Mon. Αὔξει τὸν πό- p. 207, B.

1) Καὶ οὗτος κ. τ. λ. Ad haec idem schol. legitur in Cod. bomb. — 2) μὴ πρότερον κ. τ. λ. ea sic bomb. μὴ παύσεσθαι τὸ δεινὸν, πρὶν ἂν τῶν πολιτῶν τις . . . — 3) Λεὼς δέ τις, bomb. Λεὼς τις. — 4) Φασιθέαν, bomb. Φρασιθέαν (quam nonnulli Πραξιθέαν appellant, Vales. ad Harp. s. v. Λεωκόριον) Θεοπόμπην καὶ Εὐβούλην. — 5) ἐξελθεῖν, Ap. διεξελθεῖν. — 6) τῆς Ἰώνων, vel τῶν Ἰώνων, vel τῆς Ἰώνων ἀποικίας, ut est in bomb. — 7) τὴν δωρεάν, Werferus ex Ap. τὴν Δωρεάν, sed: Codro defuncto munus obtinuerunt, forte addendum τὴν ἀρχὴν δ. ἐκ., summum imperium pro munere acceperunt. — 8) Τριῶν γὰρ ἔθνῶν κ. τ. λ. sublin. Valken., neque vero publicavit ad Herod. V, 71, ubi erat hic locus.

λεμον εἰπὼν τριῶν ἔθνων τῶν μεγίστων εἰς ἓν γε-
νομένων· ἢ δὲ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ τῆς κατὰ ἐστίν, ὡς καὶ
παρὰ Δημοσθένει. Ἐν δὲ τῇ μάχῃ ταύτῃ ἡγεῖτο τοῦ στρα-
τοῦ Δημάρατος, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, λέγει δὲ καὶ ἐν
τῷ¹ πρώτῳ τῶν Λευκτρικῶν τὴν ἱστορίαν· Κύλων δὲ τις
Ὀλυμπιονίκης καταλαβὼν τὴν ἀκρόπολιν ἐπολιορκεῖτο ὑπὲρ
τῶν Ἀθηναίων· εἶτα χρόνῳ οὗτος μὲν ἔφυγεν, οἱ δὲ πολιο-
ρκοῦμενοι μετὰ σπονδῶν ἠβουλήθησαν κατελθεῖν· κατελ-
θόντας τούτους ἐφόνευσαν Ἀθηναῖοι καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη
τὸ γένος τῶν ἐναγῶν, ἐξ ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Κλεισθένης. Μετὰ
τὸ ἐκβληθῆναι τοὺς ἐναγεῖς ἐπιχειροῦντος καὶ τὴν βουλήν
διαφθεῖρειν Κλεομένους, ἐξέβαλον τοῦτον Ἀθηναῖοι· ὄρ-
γισθεῖς ἐκεῖνος στρατεύεται κατὰ Ἀθηναίων μετὰ Δημάρα-
του, Λακεδαιμονίους συμμάχους προσειληφώς, Βοιωτοὺς,
Εὐβοέας, Κορινθίους· εἶτα οἱ Κορίνθιοι, ὡς ἄτε δὴ
εὐσεβεῖς, ἤρξαντο ἀναβάλλεσθαι τὴν συμμαχίαν, φάσκοι-
τες μηδὲν ἠδικῆσθαι ὑπὲρ Ἀθηναίων. Λεγόντων τούτων
ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι, οἱ μὲν ἐπείθοντο, οἱ
δ' οὐ, καὶ ὁ Δημάρατος δὲ τῶν μὴ βουλομένων πολε-
μεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐτύγχανε. Τέλος γοῦν στασιαζόν-
των τῶν συμμάχων, οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀνεχώρησαν,
οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῶν μὲν Λακεδαιμονίων ἐφείσαντο ὡς μὴ
συγχωρησάντων γενέσθαι τὸν πόλεμον, τοὺς δὲ Εὐβοέας καὶ
Βοιωτοὺς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κατηγωνίσαντο· διὸ καὶ οἱ
Λακεδαιμόνιοι ἐπολέμησαν τοὺς δώδεκα βασιλεῖς. Cod.
bomb. . . . Ἔστι³ δὲ αὕτη· Ἐπιχειροῦντος τὴν βουλήν
διαφθεῖρειν⁴ Κλεομένους⁵, ἐξήλασαν τοῦτον Ἀθη-
ναῖοι· ὄργισθεῖς ἐκεῖνος στρατεύεται κατὰ Ἀθηναίων, Λα-
κεδαιμονίους συμμάχους προσειληφώς, ὧν ἦρχε Δημάρατος,

1) ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Λευκτρικῶν, p. 121, ed. Steph. — 2) διὰ
καὶ οἱ κ. τ. λ. ea quae sibi velint, nescio. — 3) Ἔστι δὲ αὕτη,
et puncta, quae praemittuntur, et vocula αὕτη satis arguunt,
una cum plurimis excidisse vocem ἱστορία, quae supra legitur in
Apogr.; demtis et capite et calce nil nisi truncus restitit. —
4) διαφθεῖρειν hoc loco non est corrumpere, sed dissol-
vere, καταλύειν, qua voce utitur hac in re Herod. V, 72. —
5) Κλεομένους, bomb. Κλεισθένους, vid. Herod. l. l.

καὶ Εὐβοέας· εἶτα οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι ἀναβαλλόμενοι τὴν
 συμμαχίαν ἀνεχώρησαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ
 τῶν μὲν Βοιωτῶν συμβαλόντες ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐκράτησαν,
 πρὸς δὲ τὴν Εὐβοίαν στρατὸν πέμψαντες τοὺς τε Εὐβοέας
 κατεστρέψαντο καὶ τικεῖνη κατακράτος διέφθειραν.

Ἐπιθεμένων 1] Arogr. Mon. et Leid. Ἰππάρχου, ibid.
 τοῦ Πεισιστράτου υἱοῦ, τελευτήσαντος ὁ ἄδελφός τούτου
 Ἰππίας, ὁμῶς ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων· μὴ φέροντες τούτου
 τὴν βίαν οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ἐξῆλθον ἐκ τῆς Ἀττικῆς, ὧν εἷς
 ἦν καὶ Κλεισθένης, ὃς τὴν Πυθίαν, τουτέστιν, 2 τὴν ἐν
 Δελφοῖς ἱερείαν, παροκάλει ἐπὶ τῷ χρῆσαι τοῖς Λακεδαιμο-
 νίοις, βοηθῆσαι ταῖς Ἀθήναις, πολέμων 3 (sic) τοῖς
 τυράννοις. Λαβόντες τοίνυν τὸν χρησμὸν Λακεδαιμόνιοι
 ἀπέστειλαν κατὰ τῶν τυράννων δευτέραν βοηθείαν μετὰ
 Κλεομένους ἄρχοντας, ὃς συμβαλὼν νικᾷ τοὺς περὶ Ἰππίαν.
 Κατ' ἐκεῖνο τοίνυν καιροῦ ἀντεπολιτεύοντο ἀλλήλοις Κλεισ-
 θένης, ὁ Ἀλκμαιωνίδης, καὶ Ἰσαγόρας, ὃς μετεκαλέ-
 σατο 4 Κλεομέτην πρὸς συμμαχίαν κατὰ Κλεισθένους, καὶ
 γὰρ ἐτύγγανε μοιχεύων τὴν τοῦ Ἰσαγόρου ὁ Κλεομένης·
 βουλόμενος οὖν ἐκβάλλειν τὸν Κλεισθένην ἀπὸ τῆς πόλεως
 ὁ Κλεομένης, ἀναγορεύει πάντας τοὺς ἐναγεῖς ἐκβληθῆναι
 τῆς πόλεως, οἵτινες τούτῳ τῷ τρόπῳ ἦσαν ἐναγεῖς, ᾧ ἀνω-
 τέρω εἰρήκαμεν τῷ 5 τοῦ Κύλωνος.

Τὸ μὲν αὐτῷ φυγῆς 1] Arogr. Mon. et Leid. Τὸν ibid.
 πόλεμον λέγει, ὃν Ἡρόδοτος 2 ἱστορεῖ πρὸ τοῦ Μηδικοῦ γε-
 νόμενον· ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. Πελοποννήσιοι καὶ Εὐβοεῖς καὶ
 Βοιωτοὶ κατὰ Ἀθηναίων ἐστρατεύσαντο· οἱ δὲ Κορίνθιοι

1) Ἐπιθεμένων subl. Valken. et principium hujus schol. ex
 Leid. in vulg. edidit ad Herod. V, 63. usque ad ταῖς Ἀθήναις,
 quibus quae adduntur praetermissa a Valk. innuit Creuz. melet. I.
 p. 65. — 2) τουτέστιν τὴν ἐν Δελφ. κ. τ. λ. sequutus sum Valk.
 l. l., de confusis ἀδελφοῖς et ἐν Δελφοῖς vid. Valk. et Wessel.
 ad V, 72. et Viros d. ad Greg. Cor. p. 344. Werf. ἐν Δελφοῖς,
 τὴν forte ab τιν, in quam syllabam exit τουτέστιν, absorptum. —
 3) πολέμων, vel πολεμοῦντας vel καὶ πολεμεῖν, πολέμῳ nimis du-
 rum. — 4) μετεκαλέσατο, Mon. κατεκαλέσατο. — 5) τῷ τοῦ Κί-
 λωνος, ἢ nescio quo adjecta forte.

ἄδικον τὸ πρᾶγμα νομίσαντες ἔπεισαν Λακεδαιμονίους καὶ ἀνεχώρησαν· φυγὴν¹ οὖν ἀνακαλεῖ τὴν ἀναχώρησιν.

p. 207, C. Βοιωτοὶ δὲ] Apogr. Mon. et Leid. Ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πέμπτῃ βίβλῳ μετὰ τὸ διηγήσασθαι τὰ κατὰ² τὸν Κλεισθένην καὶ ὅτι ὑπὸ Κλεομένους ἐξηλάθη, ἐπιφέρει ὅπως ἐντιπαραταξαμένων Ἀθηναίων Δωριεῖς μὲν ἀνεχώρησαν, οὐ δίκαια γνόντες ποιεῖν, Ἀθηναῖοι δὲ Βοιωτοῖς ἐπελθόντες ὅπως αὐτοὺς νικήσαντες καὶ ὁποίας ἀπαιτήσαντες δίκας, καὶ Χαλκιδέας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἀνέθησάν τε τὰς πέδας ἐν τῇ ἀκροπόλει αἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἔδησαν, καὶ χαλκοῦν τέθριππον ἀπότισιν τῶν λύτρων.

p. 208, A. Τὸ μὲν] Apud Phot. in m. Τὸ Ἑλληνικόν.

ibid. Τὸ δὲ] Ibid. Τὸ βαρβαρικόν

p. 208, B. Καθάπερ τοὺς εἰωθότας] In marg. Schell. Τὰ Ὀλύμπια, τὰ Πύθια.

p. 208, C. Οἱ ὕστερον διαβάντες εἰς Ἀσίαν] Apogr. Mon. Εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται· νικήσαντες γὰρ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον, καὶ τῆς Ἀσίας ἠβουλήθησαν κρατῆσαι, ὡς³ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρῳ εἶπε. In marg. Schell. Λακεδαιμόνιοι νικήσαντες πελοποννησιακὸν πόλεμον ἠβουλήθησαν κρατῆσαι καὶ τῆς Ἀσίας.

p. 209, A. Τέως⁴ δὲ ἐν Βαβυλῶνος τάξει] Cod. bomb. Τὴν τεῖχην γὰρ αὐτῆς πρὸς ἐκπληξιν ἄγει, οὐ μόνον τοὺς θεωμένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντάς, ὥσπερ καὶ τὰ ἐν Ἰνδοῖς θεάματα, ἑλέφαντες καὶ μύρμηκες καὶ ὅσα τοιουτότροπα.

p. 211, A. Τῷ διαφθεῖραι τοὺς ἀγγέλους] In marg. Schell. Ἐμ-

1) φυγὴν οὖν κ. τ. λ. desunt in Leid. excerptis. — 2) τὰ κατὰ τὸν Κλ., Leid. τὰ μετὰ τ. Κλ. Reliqua inde ab καὶ Χαλκιδέας κ. τ. λ. publicavit Valk. ad Herodot. V, 77. pro τοὺς παῖδας corrigens πέδας (in excerptis Leid. autem diserte legitur πέδας), pro χαλκεῖς τεθρίππον, quod est in utroque Apogr., χαλκοῦν τέθριππον. In Apogr. Mon. punctum post ἡμέρας abest. — 3) ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγ., p. 534. ed L. Ceterum idem schol. legitur in bomb., qui pro εἶπε exhibet φησί. Subl. Valken. — 4) Τέως δὲ ἐν Βαβ. τ., quae statim adjiciuntur, τῶν ἐν Ἰνδοῖς, ea Valk. sublin.

βαλόντες γὰρ, εἰς φρέαρ κατέχωσαν, δόντες αὐτοῖς ὕδωρ καὶ γῆν.

Τῷ δ' ἐρμηνεύσαντι] *Apogr. Mon.* Οὗτος ὁ ἐρμη- p. 211, B.
νεὺς Σάμιος ἦν, ἄποικος δὲ τῆς πόλεως, τὴν Περσίδα
γλῶσσαν ἐπιστάμενος· τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸ μὲν κύριον
ὄνομα ἐκαλεῖτο Μῦς, τὸ δὲ ἐθνικὸν Σάμιος. *Cod.*
bomb. Οὗτος ὁ ἐρμηνεὺς Μῦς μὲν ἐκαλεῖτο, ἐν Σάμῳ δὲ
κατῴκει· ἄποικον δὲ τοῦτον λέγει ἢ ὅτι³ τὸ ἀνέκαθεν
Ἀθηναῖος ὢν ἐλθὼν εἰς Σάμον κατῴκησεν ἢ ὅτι οἱ Σάμιοι
ἐξ Ἀθηναίων ἀπωκίσθησαν· ἠπίστατο δὲ τὴν Ἑλλάδα
γλῶτταν καὶ τὴν Περσίδα, διὸ καὶ Δαρεῖος ἄκοντα τοῦτον
μετὰ τῶν κηρύκων Ἀθήναζε ἐπέμψεν. *In marg. Schell.*
Τὸν ἐρμηνεῖα οἱ μὲν καλοῦσι Μῦν, οἱ δὲ Σάμιον. *Penes*
*Phot.*⁴ Ὁ ἐρμηνεὺς ὁ ἀναιρεθεὶς Σάμιος ἦν τὸ γένος,
τοῦνομα⁵ (δὲ) Μῦς.

Διὰ χειροτονίαν] *Supra in Schell.* Διάσκεψιν⁶. *ibid.*

Οὗ⁷ τὸ διαλλάττον] *Cod. bomb.* Οἱ μὲν τῶν ἱστο- p. 212, A.
ρικῶν μ' μυριάδας εἶναι τὸν Δαρείου φασὶ στρατὸν, οἱ δὲ
μῖσι· λέγει οὖν τὴν τοιαύτην διαφορὰν μέγιστον ὄρον σιό-
λου, οὐ γὰρ ὀλίγος στρατὸς αἰ ἐξ μυριάδες. Ἀθηναῖοι
δὲ πρὸς τοσοῦτον πλῆθος χιλίους μόνους ἐπέμψαν, ἐπιστή-
σαντες αὐτοῖς στρατηγούς Πολύζηλον⁸, Καλλίμαχον, Κυ-
ναίγειρον, Μιλτιάδην καὶ ἑτέρους στί· γενομένης δὲ τῆς
παρατάξεως, Πολύζηλος μὲν ὡς ἄνθρωπον φαντασίαν⁹ θεα-

1) Τῷ δ' ἐρμηνεύσαντι κ. τ. λ. *Werferus ita: Schol. ad οὐ-*
τος ὁ ἐρμηνεὺς, quae cum Aristidis non essent, ipsi scholio
praefixi, eo magis, quod ab iisdem inchoaret Cod. bomb. —
2) τὸ δὲ ἐθνικὸν, *Apogr. ἐθνικός.* — 3) ἢ ὅτι κ. τ. λ., *Cod. b.*
sic: ἢ ἢ ὅτι κ. τ. λ. — 4) scholion penes Phot. adscribitur ad
ἐρμηνεῖα τῆ φύσει, quae item sublin. Valken., ego illuc retuli. —
5) τοῦνομα (δὲ) Μῦς, δὲ in *Phot.* insertum. de nomine hujus in-
terpretis Samii vide *Wessel. ad Herod., VIII 133. — 6) Διά-*
σκεψιν, f. διὰ σκέψιν. — 7) οὗ τὸ δ., subl. Valk., Werferus ad-
scripsit hoc schol. ad δίδωσι πλῆθος τῆς στρατιᾶς. — 8) Valken.
ad Herod. VI, 114. » de Callimacho non nominato vide Aristid.
Panath. I, 216, schol. ibi mscr. et Cynaegiri facinus enarrat
et Callimacho quid evenerit. « Vide ibid. Virum doctiss. de Πο-
λύζηλῳ, qui in Herodoto audit Ἐπιζήλος. — 10) φαντασίαν, Cod.
φαντάσαν, Werfero dubitandi signum adpingente, f. φάντασμα.

σάμενος τὴν ὄρασι ἀπέβαλε καὶ τυφλὸς ὢν ἀνεῖλεν ὀκτὰ καὶ τεσσαράκοντα· Κυναίγειρος δὲ περσικὴν ναῖν κατασχὼν ἐχειροκοπήθη, εἶτα πάλιν κατασχὼν τοῖς ὁδοῦσιν ἀφηρέθη τὴν κεφαλὴν· Καλλίμαχος δὲ πολλοῖς πεπαρμένους βέλεσι καὶ νεκρὸς ἴστατο, ὅθεν πρὸς τούτους ὑπὸ Παντελείου¹ τοιάδε γεγράφθαι λέγεται·

¹Ω κενεοῦ καμάτοιο καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο·

²Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀντιάσαντες;

³Ω βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμπες ἐπ' ἀθανάτους πολεμιστάς;

Βάλλομεν, οὐ πίπτουσι· τιτρώσκομεν, οὐ φοβέονται·

Μοῦνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσω

Αἱματόεις ἔστηκε σιδηρεῖαις ὑπὸ ῥίζαις

Αἱματόεις ἔστηκεν ἀτειρέος Ἄρεος εἰκῶν².

Κοῦκί³ θέλει πεσέειν, τάχα δ' ἔρχεται ἐνδοθι νηῶν

Λῦε, κυβερνήτα, νέκυος προφύγωμεν⁴ ἀπειλάς.

¹Ἰστέον δὲ, ὅτι δέκα ὄντες, ὡς ἔφαμεν⁵, οἱ στρατηγοὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν⁶ εἰς ἕκαστος ἐστρατήγει· ἔλαχεν οὖν, ὅτε ἡ τροπὴ τῶν βαρβάρων ἐγένετο, Μιλτιάδης στρατηγῶν καὶ διὰ τοῦτο τὸ πᾶν τῆς νίκης εἰς μόνον τοῦτον στρατηγῶν ἀνετέθη.

p. 212, C. ²Ἀποστεροῦντες] Apogr. Mon. Ὡς⁷ καὶ Ὅμηρος·

Ἴπποι γὰρ με παρήϊξαν.

p. 215, B. ⁸Ἐκ τοῦ⁸ πελάγους] Apogr. Mon. Ἡ διὰ τὸν λομόν, ὃν φησι Θουκυδίδης⁹ διὰ τοῦ πελάγους ἐκπεσεῖν πρῶτον εἰς τὸν Πειραῖα.

p. 213, C. Πόμπην ἀγούση] In marg. Schell. Ἐν γὰρ ταῖς πα-

1) Παντελείου, in Brunckii Anal. t. II, p. 404. est Παντελείου. In Anal. l. l. vers. 6 et 7. ita leguntur:

Αἱματόεις ἔστηκεν ἀτειρέος Ἄρεος εἰκῶν·

Δένδρον δ' ὡς ἔστηκε σιδηρεῖαις ὑπὸ ῥίζαις.

2) εἰκῶν, Cod. εἰκων. — 3) Κοῦκί θέλει, apud Br. Κοῦκ ἐθέλει. — 4) προφύγωμεν, Cod. προσφύγωμεν. — 5) ὡς ἔφαμεν, Cod. ἔφημεν. — 6) καθ' ἑκάστην, Cod. καθ' ἑκάστην. — 7) ὡς καὶ Ὅμηρος, Iliad. XI, 615. Apographum, veluti clausulam hexametri sic exhibet: παρήϊξαν δέ με Ἴπποι. Valken. sublineavit vocem ἐπερηχοῦντες, quae proxime praecedat. — 8) Ἐκ τοῦ πελάγους, sublin. Valken. — 9) Θουκυδίδης, II, 48.

νηγύρεσιν ἕκαστος τῶν στρατιωτῶν τὸ εἶδ' ¹ (sic? f. ἐόρτιον)
φορῶν σχῆμα ἐπόμπευσεν.

Ἄνέωγε ²] In marg. Schell. Ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς p. 213, D.
ἐφόδοις τῶν πολεμίων κλείειν τὰ ἱερά.

Ἰερέων γένη] Ibid. Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας αἰνίτ-
τεται. ibid.

Διέπρεσβεύετο ³ πρὸς τοὺς θεοὺς] Ibid. Τὰς ἀρ-
χὰς πρεσβείαν ἐκάλουν, ὡς πρὸς ὁμοίους. ibid.

Ἀρχαῖον τρόπον] Ibid. Ὅν Ὅμηρος καὶ οἱ κατ' ἐκεῖ-
νον ἐποίουν. ibid.

Καλοῦσα] Cod. Schell. Τοὺς θεοὺς. p. 214, A.

Ἐπειτα ⁴ κρείττους] Arogr. Mon. Τοῦτο εἶπεν, p. 214, B.
ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς ὄξει εἶναι,
πρὸς δὲ τὸ τέλος ἀμβλύτεροι, καὶ ὁ Θουκυδίδης ⁵ ἀρχό-
μενοι γὰρ ἅπαντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται.

Τῶν ἄλλων ⁶ ἐφολκίων] Arogr. Mon. Κατεχρήσατο
ἐφολκίων εἰπῶν ἐπὶ γῆς· κυρίως γὰρ ἐφόλκια καλοῦνται
τὰ μικρὰ σκαφίδια τὰ ἐφελκίμενα τοῖς μεγάλοις πλοίοις. ibid.

Χρείας] Arogr. Mon. Οἷον ἵππων, καμήλων, ψυ-
χαγωγίας δὲ, κυνῶν Ἰνδικῶν καὶ ὀρνέων, τῶν τοιούτων. p. 214, C.

Ἐπερβαλόντες ⁷] Arogr. Mon. Παρὰ τοὺς πολε-
μίους ἐλθόντες. ibid.

Ἐπερηφανία] Arogr. Mon. Ὁ μὲν Πλάτων τὸ τῆς
ὑπερηφανίας καὶ ἐπὶ καλοῦ λαμβάνει, σημαίνων τὸ μέγε-
θος. ibid.

1) τὸ εἶδ', repraesentavi Codicis scripturam, in qua forte
latet τὸ δειόν. — 2) Ἄνέωγε, sic Schell. et Thom. Mag. p. 71.,
ad quem loc. Clarissimus Oudendorpius ab editore anglico inepte
ἀνήωγε expressum ait. Sublin. Valk. — 3) Διέπρεσβεύετο, subl. Valk.
4) Ἐπειτα κρείττους, sublin. Valk. atque idem schol. legitur in
bomb., ubi omittitur οἱ ante ἄνθρωποι, εἶναι ὄξει pro ὄξει εἶναι
legitur et ὡπερ φησὶ ὁ Θουκυδίδης. — 5) Thucydidis locus non
praesto erat, neque continetur in collectione sententiarum polit.
et moral., quam priori suae editionis volumini inseruit praestan-
tissimus Em. Poppo; a lectore me edoctum velim. — 6) τῶν
ἄλλων ἐφολκίων κ. τ. λ. significat scholion Crenzerus V. D. ad
Plotin. p. 252. ubi alterum scholion, multo hoc locupletius, ad
Platon. orat. editum est. — 7) Ἐπερβαλόντες, quae ad h. v. le-
guntur, adprime adposita erant ad proxime praecedentia, sic
scire: ὀρνέων, τῶν τοιούτων ὑπερβαλόντες παρὰ κ. τ. λ.

θος. Coll. Nov. Ἡ περιφάνεια, in marg. γρ. ὑπερηφανία.

p. 215, C. Παιῶνος¹ (sic Jebb., al. Παιῶνος) Cod. bomb. Οὐ μόνον ὁ ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενος πρὸς Ἀπόλλωνα ὕμνος παιῶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς πᾶς ὁ πρὸς θεοῦς ὕμνος καὶ ὁ πρὸς ἀνθρώπους· τινὲς δὲ καὶ ἄσμα πολεμικὸν ἐνταῦθά φασὶ τὸν παιῶνα νοεῖσθαι· εὐρηται δὲ οὐ μόνον παιῶν, παῖανος, ἀλλὰ καὶ παιῶν, παιῶνος.

p. 216, A. Θεόντες²] Arogr. Mon. Καὶ Ὅμηρος
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης.

ibid. Τάξεις ἐρρώγεσαν] Arogr. Mon. Τουτέστι συνεπλέκοντο καὶ συνέβαλλον· καὶ³ ὁ Θουκυδίδης, οὐ μέντοι ὁ γε πόλεμός πω ξυνερρώγει· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ συνῆπτο.

ibid. Νῆες⁴ εἴλκοντο] Arogr. Mon. Δηλοῖ τὸν Κυναίγειρον, ὃς φεύγουσαν κατέσχε τὴν Δάτιδος ναῦν καὶ ἀποβαλὰν⁵ τὴν δεξίαν ἤπτετο τῇ εὐωνύμῳ καὶ πάλιν καὶ αὐτῆς ἀφαιρεθεῖς κατεῖχε τῷ στόματι, ἕως ἀπετμήθη καὶ τὸν τράχηλον. Cod. bomb. Τὸ νῆες εἴλκοντο λέγει διὰ τὸν Κυναίγειρον· οἷτος γὰρ ἀγομένην τὴν Δάτιος⁶ ναῦν κατασχὼν ἐχειροκοπήθη, ὡς πρόσθεν⁷ ἔφαμεν. Τὸ δὲ χορεία Πανὸς κ. τ. λ. vide infra.

ibid. Χορεία Πανὸς] Arogr. Mon. et Leid. Ζητεῖται⁸,

1) Παιῶνος, sic bomb., Ap. παιῶνος, (unde expressit Werf., apponens scholion, quod pertinet ad Θεόντες, vide paullo infra), utrumque Schell., qui ab ead. man. παιῶνες (sic). Cfr. in eam rem Thom. Mag. p. 670. qui ipsum hunc Aristidis l. laudat, ibique intt.; his adde schol. ad Eurip. Phoen. 1109, qui nostro hoc loco legit παιῶνος, ibiq. Valk. et eund. ad Hippol. 1372, Ruhnk. ad Tim. p. 202, nec non schol. ad Thucyd. I, 50 ibiq. Intt., qui si vera tradidit cum dicit priorem cantum bellicum ἀπο Ἄρξως ἄρξασθαι, alterum demum ἀπὸ Ἀπόλλωνος, sequitur, ut Canterus male verterit: et amico orsi Apolline. — 2) Θεόντες, huc referendus Homeri ex Iliad. V, 85 versiculus, non ad παιῶνα, ut fecit Werferus. — 3) καὶ ὁ Θουκυδίδης, I, 66. Arogr. συνερρώγει, reliqua sine div. Subl. Valken. — 4) Νῆες εἴλκοντο subl. Valk. — 5) ἀποβαλὰν Arogr. ἐπιβαλὼν. — 6) Δάτιος, sic bomb., cujus in vicem nolui substituere Δάτιδος. — 7) πρόσθεν ἔφαμεν, bomb. ὀπισθεν ἔφημεν. — 8) Utrumque Arogr. ita: ζητεῖται διατὶ (Mon. διὰ τί) μὴ εἶπε ἄλλου θεοῦ χορείαν λεγομένην· ὅτι ἐμιμοῦντο τὸν Πᾶνα sic Leid., Mon. πάντα) χορεύοντα.

διατῆ μὴ εἶπε ἄλλου θεοῦ χορείαν; λέγομεν, ἢ ὅτι ἐμιμοῦντο τὸν Πᾶνα χορεύοντα, ἢ διότι καὶ ὁ Πᾶν αὐτοῖς συνεπολέμησε, οἷονεὶ καὶ ὁ Πᾶν ἐχώρευε· λέγεται γὰρ ὅτι ἐπιόντων τῶν Περσῶν ἐπέμψαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς Λακεδαιμόνιους Φιλίππιδην τὸν ἡμεροδρόμον· ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ ἐν Παρθενίῳ ὄρει ὁ Πᾶν συναντήσας αὐτῷ εἶπεν, ὅτι τῇ μάχῃ παρέσομαι· εἶπὲ δὲ Ἀθηναίοις τιμᾶν με. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν, οὐκ ἦλθον διὰ τὴν πανσέληνον, μόνοι δὲ Ἀθηναῖοι μετ' ὀλίγων Πλαταιῶν συνέβαλλον. Cod. bomb. exposito Cynaegiri facinore, (vide supra) ita pergit: Τὸ δὲ χορεία Πανὸς νοητέον, ἢ διότι καὶ ὁ Πᾶν αὐτοῖς συνεμάχει· φασὶ γὰρ ἐπιόντων τῶν Περσῶν πέμψαι τοὺς Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμόνιους Φιλίππιδην τὸν ἡμεροδρόμον· ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ ἐν τῷ παρθενίῳ ὄρει συναντήσας αὐτῷ ὁ Πᾶν εἶπεν· ὅτι τῇ μάχῃ παρέσομαι· εἶπὲ δὲ Ἀθηναίοις τιμᾶν με³· ἢ ὅτι ταύτην τέρψιν εἶχον τοὺς βαρβάρους φονευόντες, οἷα ἐστὶν ὅποτε ὁ Πᾶν χορεύει· Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν οὐκ ἦλθον διὰ τὴν πανσέληνον, μόνοι δὲ Ἀθηναῖοι μετ' ὀλίγων Πλαταιέων συνέβαλον.

Τὰ ποιούμενα] In marg. Schell. Τὰ γινόμενα. ibid.

Καὶ τρόπαια⁴] Cod. bomb. Μέγιστον λίθον ἐν p. 216, B. ταῖς αὐτῶν ναυσὶν οἱ Πέρσαι ἐκ Σούσων ἔφερον, ἵνα τρόπαιον ἐγείρωσι κατ' Ἀθηναίων⁵, ὁμολογουμένην τὴν νίκην ἐλπίζοντες, ὃν Ἀθηναῖοι λαβόντες Νεμέσεως ἄγαλμα ἐν Μαραθῶνι ἔστησαν εἰς ἔλεγχον καὶ μέμψιν τῶν βαρβάρων.

ἴτοι ὅτι καὶ ὁ Πᾶν (sic Leid., Mon. ὁ πάντα) αὐτοῖς συνεπολέμη (sic Leid. Mon. συνεπολέμησε, in Leid. f. συνεπολέμει), οἷονεὶ καὶ ὁ Πᾶν (sic Leid., Mon. recte ὁ Πᾶν, de quibus confusis vid. d'Orvill. vann. crit. p. 51. seqq.) ἐχώρευε. Post ἐχώρευε desinunt excerpta Leidensia, quibus haec addidit Creuzerus V. D. Sequitur historia de Philippide cursore, cui Pan dixerit se in pugna Plataeensi opitulaturum Atheniensibus. — 1) εἶπὲ, Apogr. εἶπε, sed εἶπὲ jam dudum est, ex quo edidit Valken. ad Herod. VI, 105. Φιλίππιδην nostri constanter, non Φειδιππίδην, quae vox, etsi sana per se, forte exstitit ex jotacismo et confusis litteris Δ et Λ., cf. Wesseling. l. l. — 2) Πλαταιῶν, Ap. Πλαταίων. — 3) τιμᾶν με· ἢ κ. τ. λ. bomb. τιμᾶν με, καὶ κ. τ. λ. Possis item ἢ καὶ ὅτι, si magis credideris ἢ latere in με. — 4) καὶ τρόπαια, subl. Valk. — 5) κατ' Ἀθην., post vocem Ἀθηναίων immisi virgulam, quae de- erat in Cod., referendum ad ea, quae praecedunt.

p. 216, C. Ἦρκουν ἐν νοτίῳ] Apogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ ἐν διύγρῳ, ὃ ἐστὶν ὑδατώδει¹· καὶ ὁ Θουκυδίδης· ὁπότε χειμῶν εἶη νοτερός, ἀντὶ τοῦ διύγρος καὶ ὑδατώδης. Cod. Schell. Ἐν διύγρῳ, ὑδατώδει· καὶ ὁ Θουκυδίδης· ὁπότε χειμῶν εἶη νοτερός.

p. 217, C. Ὡσπερ ἐλευθέριον τοῖς Ἑλλησιν] In marg. Photii: Ἐλευσίνα τοῖς ἄλλοις, forte varia lectio.

ibid. Κατὰ γένος] Supra in Schell. Καθόλου.

ibid. Νεανικώτερον] In marg. Schell. Τολμηρότερον.

p. 218, A. Ἀντὶ κρηπίδος² (Jebb. κρηπᾶδος, per tyrothetae opinor errorem)] Apogr. Mon. Ἀντι ἀρχῆς καὶ ῥίξης, ὅτι δεῖ βυρβάρων καταφρονεῖν.

Ἀκμῆς ἐστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
Ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ὀυσάμενοι.
Παῖδες Ἀθηναίων, Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες,
Ἦρκεσαν ἀργαλίην πατρίδι δουλοσύναν.

ibid. Προτελεσθεῖσα] In marg. Schell. γρ. προτεθεῖσα.

p. 218, B. Οὕτω³ διήνεγκεν] Ap. Mon. Ἀντὶ τοῦ ἤνυσε⁴, Θουκυδίδης· ὡς⁵ δὲ εἰπεῖν, τὸν πόλεμον διέφερον.....

ibid. Παραιτησάμενον] Supra in Schell. Ἐξιλεωσάμενον.

p. 218, C. Οἶμαι⁶ μὲν οὖν] Apogr. Mon. Ἐντεῦθεν ἀρχεται τῆς ἀνακεφαλαιώσεως τῶν εἰρημέτων, ἢ τις⁷ τυγχάνει μερικὴ κατὰ μίμησιν Δημοσθένους· καὶ γὰρ κακεῖνος ἐν τῷ περὶ παραπροσβείας διὰ τὸ μῆκος τοῦ λόγου κατὰ μέρος μερικὴν ποιεῖται ἀνακεφαλαιώσιν, ἀναμιμνήσκων συντόμως τῶν

1) ὑδατώδει Apogr. ὑλατώδει, Thucydides locus rectius laudatur, quam supra, ad 167, B. Sublin. Valken. Ἦρκουν ἐν νοτίῳ. — 2) Ἀντὶ κρηπίδος, sublin Valk., sed non memorat ad Herod. VI, 11. sunt autem duo epigrammata, cf. Gaisf. in poet. minorr. t. I, p. 371, unde recepi doricum δουλοσύναν pro δουλοσύνην, quod erat in Apogr. Excidit forte post priores duo versiculos vocula Καὶ, quae alibi inseritur. — 3) Οὕτω διήνεγκεν, subl. Valk. — 4) ἤνυσε, Apogr. ἤνησε. — 5) ὡς δὲ εἰπεῖν, locus corruptus legitur, f. ὡς δὴ εἰπὼν vel ὅς δὲ εἶπεν, is vero dixit, id quod plus semel noster occupavit. — Thucydides autem passim hac ῥήσει usus est, cf. Intt. ad I, 11. Duk. ad VI, 54. — 6) Οἶμαι μὲν οὖν, subl. Valken. — 7) ἢ τις, Apogr. εἴ τις.

εἰρημένων τὸν ἀκροατὴν. Cod. bomb. Τὸ μὲν ἐνταῦθα¹ πρὸς τὸ οὐ μὴν (p. 219, B.) ἔχει τὴν ἀπόδοσιν· ἐπεὶ δὲ μέλλει τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ἀρξέσθαι, προοιμιάζεται. Ποιεῖται δὲ μερικὴν ἀνακεφαλαίωσιν ζήλων Δημοσθενικῶ· ἐκεῖνος γὰρ ἐν ἄλλοις πολλοῖς καὶ ἐν τῷ² παραπροσβείας οὕτω ποιῶ. In marg. Schell. Ἀνακεφαλαίωσις ἐν ἐπιτόμῳ.

Βίου χρῆσιν] Supra in Schell. Τὰς τέχνας. p. 218, D.

Τῶν³ ἐν τῇ ὑπερορίᾳ] In marg. Schell. Τῶν Ἴωνων, ὅτι δι' αὐτοὺς ἐνέπρησαν τὰς Σάρδεας. p. 219, A.

Τῆς ἀρχαίας⁴ Ἑλλάδος] Ibid. Ἐπειδὴ νέαν Ἑλλάδα καλεῖ τὴν Ἰωνίαν, διὰ τοῦτο εἶπε τὴν ἀρχαίαν. ibid.

Τὸ γινόμενον πεπλ.] Supra in Cod. Schell. Τὸ p. 219, B. ὀφειλόμενον συμ (i. e. συμπεπληρόκως).

Προεληλύθει⁵] Ibid. Ἡὑξήνθη (sic). ibid.

Ταῦτα] Ibid. Ὑστερον.

Ὅσω — ἐξήτασται] In marg. Schell. Ἡ ἐμοὶ ἢ τῇ πόλει, δοκεῖ γὰρ φιλοτιμότερον ἐκθ.ῆναι τὸν τοῦ Ξέρξου πόλεμον. p. 219, C.

Ἄτοπον] Phot. in marg. Παράδοξον. ibid.

Τοῦ κρείττονος] In Schell. supra: Τῆς ὑπερβολῆς. p. 220, B.

Ἐβροισε] Ibid. Ἐπλεονέκτησε. ibid.

Ἐγνω] Ibid. Ἐθέλησε. p. 220, C.

Διοσημείας] Cod. bomb. Εἰπὼν διοσημείας μετ' ὀλίγον ἀπαριθμεῖ ταύτας, ὅταν λέγη⁶ ποίαν γὰρ κυμάτων ἐπιρροὴν ἢ τίνας σκηπτοὺς καὶ τᾶλλα· πάντα γὰρ ταῦτα ὅταν γίγνηται, σημεῖα τοῖς ἀνθρώποις παρὰ Διὸς γίγνεται· τὸ δὲ ὅτι αὐτοῦ βεβαίως ἐστὶν ἡ γῆ, ὡσπερ

1) τὸ μὲν ἐνταῦθα, f. τὸ μὲν ἐντεῦθεν. — 2) ἐν τῷ παραπροσβείας, Werferus iterum inseruit περὶ quod hoc loco facilius obtinere paterer, quod legitur in Apogr. — 3) τῶν ἐν τῇ ὑπ., subl. Valk. — 4) τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, subl. Valk. — 5) προεληλύθει, Bar. 7. παρεληλύθει, i. e. supererat. F. ηὑξήθη. — 6) ὅταν λέγη· ποίαν κ. τ. λ. Cod. ita: ὅταν λέγη ποίαν γὰρ ἢ μετὰ ἐπιρροὴν ἢ τίνας κ. τ. λ. — penult. τὸ δὲ ὅτι κ. τ. λ. suo loco adposui.

παρ' Ἰσοκράτους κ. τ. λ. vide infra. In marg. Schell.
 "Ἦγουν πρὸς τὰ τοῦ Διὸς σημεία.

ibid. "Ὅτι αὐτοῦ (Jebb. αὐτοῦ) βεβαίως ἐστὶν ἡ γῆ] Arogr. Mon. 'Ὁ θεῖος' Ἰσοκράτης ἀνθηρότερον εἶπεν αὐτὸ λέγον, καθάπερ πρὸς τὸν Δία τὰ ὄντα διανεμόμενος, τῷ μὲν Διῷ παραχωρήσας τοῦ οὐρανοῦ, ἑαυτῷ δὲ τὴν γῆν. Cod. bomb. Τὸ δὲ ὅτι αὐτοῦ βεβαίως ἐστὶν ἡ γῆ, ὡςπερ παρ' Ἰσοκράτους μεταπέφραστοι, λέγει γὰρ, ὡςπερ πρὸς τὸν Δία τὰ ὄντα διανεμόμενος, τῷ μὲν τοῦ Ὀλύμπου παραχωρῶν, ἑαυτῷ δὲ τὴν γῆν ἔχει. Penes Photium: "Ὅτι Ἰσοκράτης ἀνθηρότερον εἶπεν οὕτω τὴν πράξιν (al. λέξιν) ἀπαγγείλας, καθάπερ πρὸς τὸν Δία τὰ ὄντα διανεμόμενος, καὶ τῷ μὲν Διῷ παραχωρήσας τοῦ οὐρανοῦ, ἑαυτῷ δὲ τὴν γῆν.

ibid. Ἀήθεις ἀστέρας] Arogr. Mon. Τοὺς καλουμένους κομήτας· ταῦτα μὲν οὖν καθ' ἑαυτὰ οὐκ ἐστὶ δεινὰ, σημεία δὲ μᾶλλον τῶν δεινῶν. Κομηται δὲ καλοῦνται ἀστέρες οἱ κόμη ἀνδρὸς παραπλήσιοι· πωγωνία δὲ οἱ τριγωνοειδεῖς, δοκίδες δὲ οἱ ἐπιμήκεις. Φόβους² δὲ ἐγγείους σεισμούςς ἢ κατακλυσμούςς. Cod. bomb. Ἀήθεις³ δὲ ἀστέρας νόει κομήτας, πωγωνίας, δοκίδας, ξιφίας καὶ ὅσα τοιαῦτα· κομηται μὲν οὖν εἰσὶν οἱ κόμη ἀνδρὸς εἰκότες, πωγωνία δὲ οἱ τριγωνοειδεῖς, δοκίδες δὲ οἱ στενοεπιμήκεις, ξιφία δὲ οἱ ὄξεις· ἅπαντες δὲ οὗτοι οὐκ αἰεὶ ὀρῶνται, ἀλλ' ὅταν φανῶσι, σημεία τοῖς ἀνθρώποις δεινῶν μαντεύονται.

p. 221, B. Ἀγνωμοσύνης] In marg. Schell. Ἀνοίας καὶ θρασύτητος.

p. 221, C. Ἰερά⁴ τε (Jebb. δὲ) συμφλέξεν] Arogr. Mon. Τοῦτο

1) ὁ θεῖος Ἰσοκρ., Paneg. p. 110. ed. Lang., cap. XLVIII, ed. Mor., ὡςπερ πρὸς τὸν Δία τὴν χώραν νεμόμενος, quorum schol. memor Isocratem denuo inspicere neglexit. Subl. Valken. —
 2) Φόβους δὲ ἐγγείους, sic Phot. in exc. et Schell., Jebb. ἐγγείων 3) Ἀήθεις δὲ ἀστέρας κ. τ. λ. vocula δὲ adjecta in bomb., quoniam haec veluti unum scholion confecerant cum his, quae supra ex bomb. ad ὅτι αὐτοῦ κ. τ. λ. leguntur. Subl. Valk. —
 4) Ἰερά τε συμφλ. huc retuli schol., non ad εἰς τὸ αὐτὸ, quod frustra quaesivi, duplicis forte scholii indicium; illa subl. Valken.

κατὰ τὸ ἀληθές¹ ἐποίησε· πολλὰ γὰρ ἱερὰ ἐνέπρησεν, ἀμυνόμενος ὅτι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτε² καὶ Σάρδεις ἐπόρθουν, ἔκαυσαν τῆς Ῥέας τὸ ἱερόν, οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ἐν τῷ καίειν τὴν πόλιν· ὅπερ πρὸς ὕβριν οἰκείαν ὁ Ξέρξης ἐτόμισε γίνεσθαι. Cod. bomb. Ξέρξης ἐνθνμούμενος, ὡς ὅτε Ἀθηναῖοι τὰς Σάρδεις ἐπόρθησαν, ἐν τῷ καίειν αὐτὰς τὸ τῆς Ῥέας ἱερόν ἀκόντες ἔκαυσαν, πολλὰ ἱερὰ ἐν τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατεία καὶ αὐτὸς ἔκαυσεν.

Ῥαχίαν] In marg. Schell. Πετραῖδη τόπον θαλάττι- P. 222, B.
κὸν κυρίως· καὶ τοὺς τὴν Ῥαχίαν³ οἰκοῦντας ἐπὶ τὸν πό-
λεμον ἤγαγον.

Εἰσεχόντων] Supra in Schell. Εἰσεχόντων. ibid.

Διαφέρειν] In marg. Schell. Ταῦτὸ πάθος ἔπασχον p. 222, D.
καὶ ποταμοὶ καὶ πόρθμοι, ξηραίνόμενοι γὰρ οἱ μὲν πινόμε-
νοι, οἱ δὲ πατούμενοι.

Χρόνος] Ibid. Ὅσον ἐστὶν ἀπ' ἐκείνου εἰς ἡμᾶς διά- P. 223, B.
στημα χρόνου, τοσοῦτον καὶ ἡ τῆς θαλάττης καινοτομία.

Κάμηλοι] Ibid. Χιλίας σ' εἶχε καμήλους σκευαγωγούς ibid.
καὶ τσαίτας τριήρεις.

Ἀνύσαι] In Schell. supra additur: Τῷ βαδίζοντι. p. 223, C.

Δένδρον⁴ ἦν αὐτῷ] Apogr. Mon. et Leid. Λέγεται, ibid.

1) ἀληθές, sic pro ἀληθες, cf. Schol. ad Aristoph. Nub. 839. adde Eq. 89. Ach. 559. cavillantibus subinde est ἀληθες. ἐνέπρησεν, Ap. ἐνέπρησαν, nisi malis haec per parentesin capere: ἐποίησε (π. γ. ἱερ. ἐνέπρησαν), ἀμυν. κ. τ. λ. — 2) ὅτε καὶ, submolesti aliquid inest duplici καὶ, sed non nisi codicum consensu alterum utrum ejiciendum vel mutandum, cum vel optimi scriptores illud sibi excidere passi sint, licet res paullo secus habeat, V. gr. Hom. Odys. I, 33. Thucyd. VII, 48. Plat. Gorg. p. 57. ed. H. p. 39, p. 141. Theaetet. p. 326, p. 436. Lys. p. 21. ed. H., Charmid. p. 92, p. 108, Cratyl. p. 117, 149. Phaedon. p. 34. ed. Wyt. Symb. p. 269. ed. Bip. cf. Heind. ad Cratyl. p. 83., ad Phaedon. p. 36. Ast. ad Alcib. I, p. 306. Xenoph. Cyrop. III, 3, 55. II, 2, 6. de rep. Laced. IV, 2. male Hutchins. ibid. I, 4. alterum καὶ ex Stobaeo dispungit. Quae res quo minoris momento ducta est, eo facilius in ea peccarunt editores; codices in his disceptatores ubivis fere exspectandi. Inde forte patrocinandum particulae et, quam ex Cic. ad. fam. VIII, 25 abire jussit Schüzius. — 3) Ῥαχίαν Valken. sublin. itemque διαφέρειν, et Κάμηλοι. — 4) Δένδρον ἦν αὐτῷ, sublin. Valken. qui edidit ad Herod. VII, 27. addens, neutrum

ὅτι πλάτανον εἶχε χρυσὴν ἐπὶ τοῦ ὀχήματος συσκιάζουσαν αὐτὸν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ἣν παρέσχεν αὐτῷ Πυθίας ὁ Λυδός. Cod. bomb. Πλάτανον εἶχεν ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένην, ἣν ἐχαρίσατο αὐτῷ ὁ Λυδῶν βασιλεὺς¹.

p. 224, B. Τῆς ὑπερηφανίας] Supra in Schell. Τοῦ μεγέθους.

p. 224, C. Κρινομένων (Cant. manvult κινουμένων)] In marg. Schell.
Ἐγωνιζομένων.

p. 225, B. Κερδανοῦσιν] Ibid. Οὐ τῷ σώζεσθαι, ἀλλὰ τῷ τελευταῖοι πεσεῖν.

p. 226, A. Ἡ προτέρα κρίσις] Supra in Schell. Ἐκβασίς, δοκιμασία.

p. 226, C. Ἐχων] In marg. Schell. annotatur: Καὶ ταῦτα.

ibid. Τὸν Ἀλέξανδρον² τῆς Ἑλένης κ. τ. λ.] Arogr. Mon. Εἰς Στησίχορον³ αἰνίττεται· λέγει γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι ἐλθὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς νήσου τῆς Φάρου ἀφηρέθη παρὰ τοῦ Πρωτέως τὴν Ἑλένην καὶ εἶδωλον αὐτῆς ἐδέξατο. Καὶ Ὅμηρος δὲ αἰνίττεται τοῦτο, ἐνθα λέγει (Iliad. V, 450.)

Ἄμφι δ' ἄρ' εἰδῶλω Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοί

ἐμάχοντο· φανερώς δὲ οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ τὴν ποίησιν ἀσύστατον ἐργάσῃται, ὅτι διὰ εἶδωλον τοσοῦτος γέγονε πόλεμος. Cod. bomb. Στησίχορος ἐν τῇ ποιήσει λέγει, ὡς ἠρπακῶς τὴν Ἑλένην Ἀλέξανδρος καὶ διὰ τῆς Φάρου ἐρχόμενος ἀφηρέθη μὲν ταύτην παρὰ Πρωτέως, ἔλαβε δὲ ἐν

narrasse Herodotum. — κατεσκευασμένην bomb. κατεσκευασμένον. — 1) ὁ Λυδῶν βασιλεὺς, serione haec an fucum facere lectori studet scholiastes? — 2) Τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης, sublin. Valk. — 3) Εἰς Στησίχορον κ. τ. λ. vulgavit Fr. Ursinus ad poett. lyr. p. 86. in eo falsus, quod verba τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης ex Sophistae Miltiade (orat. pro quatuorviris) desumpta credidit. Inde ab καὶ Ὅμηρος δὲ κ. τ. λ. omisit Ursinus l. l., non eo quod in Cod. suo desiderarentur, sed quod ad ipsum Stesichorum pertinerent. Idem de aliis scholiis fecit. Quae autem supra exhibui ex Cod. bomb. ea vid. apud Creuz. V. D. ad Scholia in Philostratum, quae edid. Bekkerus in specimine suo Philostr. pag. 126.

πίνακι τὸ εἶδωλον αὐτῆς γεγραμμένον, ἵνα ὁρῶν παραμυθοῖτο τὸν αὐτοῦ ἔρωτα.

Οἱ μὲν γὰρ εἰς Πύλας] *Apogr. Mon.* Οὐκ ἐνεγκότες p. 226, B. τοὺς Πέρσας διπλῇ δυνάμει ἐλθόντος τοῦ Πέρσου πεζῆ καὶ ναυτικῆ, ἐμερίσαντο τὸν πόλεμον Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. Καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἅτε πεζόμαχοι, χιλίους πέμψαντες ἀπήντησαν εἰς Πύλας, κωλύειν θέλοντες αὐτὸν εἰσελθεῖν· τούτων οἱ μὲν ἑπτακόσιοι ἔφυγον, οἱ δὲ τριακόσιοι, οἱ καὶ Σπαρτιάται, μείναντες ὑπὸ Θετταλῶν τινων προεδόθησαν· οἱτοὶ γοῦν ἐδίδαξαν τοὺς Πέρσας τὴν ὁδὸν, καὶ κατὰ τούτου ἐλθόντες ἔλαβον αὐτοὺς ἐν μέσῳ καὶ κατεπάτησαν. Λέγουσι δὲ, ὅτι μάντις τις τῶν Λακεδαιμονίων εἶπε, ὅτι ἐὰν μείνωμεν, τελευτῶμεν· καὶ ὁμῶς ἠρήσαντο ἢ μὴ φυγεῖν, ὑλλὰ ἐνδύξως θανεῖν. *Cod. bomb.* Χιλίους ἑαυτῶν ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι ἐν ταῖς Πύλαις (αἱ δὲ εἰσι τόπος οὕτω καλούμενος), κωλύσαι τὸ Ξέρξου πεζὸν, ἐν τῇ παρόδῳ· μέλλοντος δὲ ἤδη τούτου καταλαβεῖν, μάντις τις ἐξ αὐτῶν εἶπε ταύτοις, ὡς εἰ μενοῦμεν, τεθνηξόμεθα, εἰ δὲ φευξόμεθα, σώσομεν ἑαυτούς. Τούτων οἱ μὲν τριακόσιοι παραμείναντες, ἠγωνίσαντο μέχρι θανάτου, οἱ δὲ φεύγειν ἐπιχειρήσαντες ἑπτακόσιοι ὑπὸ Θετταλῶν προδοθέντες, ἴοντος κατὰ πόδας τοῦ Ξέρξου, ἀτίμως διεφθάρησαν. *Cod. Schell.* Χιλίων ὄντων τῶν εἰς τὰς παρόδους πεμφθέντων ὑπὸ Λακεδαιμονίων, τ' μόνον Σπαρτιάται ἔμειναν καὶ παραδοθέντες ὑπὸ Θετταλῶν κατηκοντίσθησαν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἔφυγον.

1) καὶ ὁμῶς ἠρήσαντο κ. τ. λ., *Leid. penes Valk. ad Herod. VII, 221 ἠρήσαντο, unde ἠρήσαντο quod effingi posset, aequè inusitatum censet Valk. atque ἠρησα; mavult igitur V. D. ἠρησάντο, cui suffragatur spiritus lenis in Mon. ἠρησάντο μὴ φυγεῖν, ἀλλὰ κ. τ. λ. nihilominus fugere recusantes, honestam mortem praecaptarunt, ut vertit Valken., quem lege docte ut omnia, ibi de verbis exponentem, quae cum per se negent, in altera enuntiatione ab ipsis pendente affirmationem subaudire jubent, cf. Heind. ad Gorg. p. 57. Viros doctos ad Liv. XXXIX, 15. Gronov. ad XXII, 55. Heusing. ad Off. III, 2. Manut. ad Cic. epist. ad Div. IV, 5 p. 274 ed. Richt. ad VIII, 10 p. 580. Matth. de Anacol. p. 14. De solvendis prohibere, cedere, nullus, cf. Drak. ad Liv. XXII, 35. et quos laudat Duk. — 2) Iterata vice, quae in ipso scholio traduntur, confudit epitomator in *Cod. Schell.**

p. 229, A. Χειμάρρους ¹⁾ Apogr. Mon. 'Ρεύμασι παραβάλλει
 τοὺς Πέρσας, τὸ πλῆθος δῆλοι· δεχομένων ²⁾ τῶν Βοιω-
 τῶν λέγει, πρὸ γὰρ τῆς Ἀττικῆς ἢ Βοιωτία· Σιμωνίδης·
 Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
 Ἡμῖν ³⁾ ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη.
 Ἐλλάδι γὰρ σπεύσαντες ἐλευθερίαν ⁴⁾ παραθεῖναι
 Κείμεθ' ἀγηράτῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.
 Ἄλλο ⁵⁾ τοῦ αὐτοῦ Σιμωνίδου·

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες

Ἦρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύναν.

In eodem scholio Καὶ Θουκυδίδης οὕτως
 ἐποίησε, βουλόμενος δεῖξαι τῶν Ἀθηναίων τὸ πᾶν κατόρ-
 θωμα, πρῶτον εἶπε τὴν εὐβουλίαν, εἶτα τὸ πλῆθος τριή-
 ρων, τρίτον, τὴν ἀπόλειψιν τῆς πόλεως. Cod. bomb.
 Εἰκότως χειμάρρῳ αὐτοὺς παρείκυσε, ὥσπερ γὰρ οὐχ ἓνα
 τόπον ὁ χειμάρρος τῇ ῥοῇ κατέχει, ἀλλ' ἀσκέτως πανταχῇ
 λιμνάζει, οὕτω καὶ Πέρσαι πάντα τὸν τῆς Ἐλλάδος τόπον
 κατέσχον τῷ πλήθει. Ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἐν Πύλαις ἀπο-
 θανόντας τριακοσίους.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,

Ἡμῖν ⁶⁾ ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τυχη.

Ἐλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν ⁷⁾ περιθεῖναι
 Κείμεθ' ἀγηράτῳ ⁸⁾ χρώμενοι εὐλογίῃ.

1) Χειμάρρους, sublin. Valken. — 2) δεχομένων, sic ex ipso Aristide emendavi, Apogr. ἐχομένων. — 3) ἐλευθερίαν et δουλοσύναν ex ipso Apogr. retinui, cum Werferus mallet ἐλευθερίην et δουλοσύνην, ut legitur in bomb. Sed ego secutus sum Gaisford. in poett. minor. I, p. 369 et 372, Dorismum Simonideum in Aristide ubivis fere negligi querentem, praeunte Brunckio in Anal. t. III, emend. p. 20. Ursinus, qui laudatur in poett. minor. l. I., pag. 351. se ex schol. mscr. hos versus depromsisse fatetur. Adde Valken. ad Herod. VII, 228., qui silet de hoc scholiastae nostri testimonio, quod miror. — 4) Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ Σ., Apogr. ἄλλου. Id genus quidvis excidisse, ad pag. 218, A. suspicatus sum. — 5) Ἡμῖν ἐκ κ. τ. λ. Cod. ita fert: Ἐκ πάντων τοῦθ' ἡμῖν ἀπένειμε τύχη. Nota item σπεύδοντες pro σπεύσαντες et περιθεῖναι, pro παραθεῖναι. — 6) ἐλευθερίαν, Cod. ἐλευθερίην. — 7) ἀγηράτῳ, Cod. ἀκηράτῳ, quod quum per se stare posset, metrum erat in causa, cur repudiarem, cf. Ruhnck. ad Tim. pag. 17 seq. Gaisf. l. I. ἀγηράντῳ.

Οὕτω δὲ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ποιεῖ, σεμ-
νύων δὲ σοφιστικῶς τὴν ἀπόλειψιν, εὐψυχίαν καὶ τόλμαν
καλεῖ· τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τοῦτο τὴν πόλιν ἀπέλιπον, διὰ
τὸ μὴ ἔχειν ἐν τῇ γῆ σωτηρίαν· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ εἰς
τὴν θάλατταν ἐμβῆναι, οὐκ ἐντεῦθεν ἐλπίδα ἔχοντες ἀγα-
θὴν, ἀλλ' ἀπορία πολλῇ συνεχόμενοι, ῥιψοκινδύνως εἰρ-
γάζσαντο. In marg. Schell.

Σιμωνίδης·

Παῖδες Ἀθηναίων, Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες,

Ἦρκσαν ἀργαλήν πατρίδι δουλοσύναν¹.

Τῷ πλήθει τῶν τριήρων] In marg. Schell. Ἦσαν p. 229, C.
γὰρ τῶν μὲν ὄλων Ἑλλήνων ῥγ', αἱ δὲ τῆς πόλεως σξσ².

Κατασχῆ] Supra in Schell. Ἦγουν λαβῆ. p. 230, C.

Ἄλλ' ἀπέραντα ποιεῖ καὶ τοῖς ἐν Ἄδου καταδ. ὄμ.] p. 231, A.
Aprogr. Mon. et Leid. Ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον ποιεῖ, ὡς Τάν-
ταλος ἢ αἱ τοῦ Δαναοῦ θυγατέρες ἐν Ἄδου· ὁ μὲν ὑπεκ-
φεύγον³ ἔχων τὸ ὕδωρ, αἱ δὲ κοσκίνῳ φέρουσαι ὕδωρ,
τὸν τετρημένον οὐ δύναμεναι πίθον πληρῶσαι. Αἰνίττεται
δὲ οἶμαι Ταντάλου μὲν ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς λίθος τὴν λήθην,
ἢ⁴ κατακέκριται φιλόσοφος φυσικὸς ὢν· ἐν ἴσῳ γὰρ τι τῶν
δι' ἐπιθυμίας θεωριῶν ἐπήρχετο τὴν διάνοιαν τοῦ φιλοσό-
φου, περὶ ἃ μαλίστα⁵ διψητικώτατος ἦν, ἢ λήθη τούτου
ὑποτρέχουσα⁶ διαδιδράσκειν ἐποίει τὸ θηραθέν. Τῶν
δὲ Δαναίδων ὁ τετρημένος πίθος τὸ μήποτε⁷ ταύτας μετὰ

1) δουλοσίαν, Schell. δουλοσύνην. — 2) σξσ, 266, cf. Intt.
ad Herod. VIII, 1. — 3) ὑπεκφεύγον, Aprogr. ὑπ' ἐκφείγων. —
4) ἢ, Aprogr. ἦ. — 5) μάλιστα διψητικώτατος, nescio an emend. —
6) post ὑποτρέχουσα erat punctum in Aprogr. itemque post πίθος,
ubi subaudi αἰνίττεται. — 7) μήποτε, i. e. nunquam, quod
bene tenendum, cum aliis in schol., praesertim autem in Aristo-
phaneis semper fere audiat fortasse, ad Vesp. 438. 479. 491.
716. 769. 854. 942. 1115. ad Pac. 696. 831. 1012. Av. 917. Lys.
768. Nimio honore itaque hanc voculam affecit Clericus, qui
vel pro Menandrea eam venire voluisset, fragm. Menandr. p. 178.
Omne vero dubium Clerico exemit Bentl. emend. p. 61. seq. qui
recte vertit fortasse, cum Clericus vertisset nec unquam. Idem ac-
cidit Heynio ad Il. I, 522, ubi cum dixisset sch. Ven. καὶ μή-
ποτε ἐκ περισσοῦ τὸ τι προσκεῖται — addit V D. declaratur quoque
exemplis, τι non abundare; id quod nemo ignorat. Immo μήποτε
h. l. est fortasse, ut passim, exstatautem, ut hoc addam, idem

τὸν φόνον τῶν φιλτάτων τὴν ἀναψύγουσαν αὐτὰς ἕκ τῆς ἀνδρείας κηδεμονίας χάριν παρ' ἄλλων τυγχάνει, πᾶσι γενομένας ὑπόπτους διὰ τὸ ἄγος καὶ μὴ δυναμένας ταύτην πληρουμένην εὔρειν. Ἐν Ἄδου δὲ ταῦτα πάσχειν αὐτοὺς³ μυθολογεῖται ἢ διὰ τὸ τοῖς πολλοῖς ἀδήλους καὶ ἀφανεῖς εἶναι τὰς τιμωρίας, ἢ διὰ τὸ ξενικὸν τῆς κατακρίσεως, ὡς οὐχ οἶόν τε ἐν ζῶσιν ὄν τοιοῦτον εἰς καταδίκην ἰδεῖν· ὁ δὲ νοῦς, ὅτι ὡσπερ ἐκείνας ἀδύνατόν ἐστι πληρῶσαι τὸν πίδακον, οὕτω καὶ τὸν Ξέρξην λαβεῖν τὰς Ἀθήνας. Cod. bomb. Κατάδικοι ἐν Ἄδου εἰσὶ Τάνταλος, Σίσυφος, Τίτυος, Ἰξίων, καὶ αἱ Δαναοῦ θυγατέρες· αἱ μὲν γὰρ κόσκινον κατέχουσαι εἰς τετροπημένον πίδακον ἀντιλοῦσι, Τάνταλος δὲ κολάζεται τῇ⁴ τοῦ ὕδατος καὶ τῇ ὑπὲρ⁵ κεφαλὴν λίθῳ, Ἰξίων δὲ τρόχου περιφορᾷ συνεχεῖ, Σίσυφος δὲ πρὸς κολωνὸν πέτρου ἀγωγῇ καὶ ὀλίσθῳ, Τίτυος δὲ τῇ τῶν ἐγκάτων ὑπ' ὄρνεως⁶ βρώσει. Πάντες οὖν οὗτοι ἀπέραντα κάμνουσι.

p. 231, C. Ἐπὶ σφῶν] Supra in Schell. Καθ' ἑαυτῶν.

p. 233, C. Κρατηθῶσι] Ibid. Οἱ Ἕλληνες.

p. 234, A. Τὰ κοινὰ τῆς ἀνθρ. φ.] Ibid. Παιῖδες, γυναῖκες καὶ τᾶλλα.

p. 234, C. Ὅτι εἰ μὲν δέχεσθε] Arogr. Mon. Λεῖπει τὸ εὔαν ἔχοι. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ⁷.

Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι⁸ Ἀχαιοί

Ἄρσαντες κατὰ θυμόν.

Εὐθὺς ἐπήγαγεν

Εἰ δὲ κε μὴ δώωσι.

schol. in Leid. (et subl. Valken.) inde ab *Αἰνίττεται δ' οἶμαι* κ. τ. λ. — *πεπληρουμένην εὔρειν*, reliqua desiderantur in excerptis. En varietates: Leid. δ' οἶμαι — ἢ — *κατεκρίστο* — post φιλοσόφου deest interp. — *τούτων ὑποτρέχουσα διαδιδρ.* — *κατὰ τὸν φόνον.* — 1) *αὐτὰς*, Ar. Mon. et Leid. *ταύτας*. — 2) *δυναμένας*, utrumque Ar. *δυνάμεθα*. — 3) *αὐτοὺς*, f. *αὐτὰς*, cum statim de Danaid. — *τετροπημένον*, Cod. *τετροπ.* — 4) *τῇ τοῦ ὕδατος*, excidit ἀποφόρη vel φυγῇ vel id genus aliquid. — 5) *ὑπὲρ κεφαλῆν*, f. *κεφαλῆς*. — 6) *ὑπ' ὄρνεως βρώσει*, Cod. *ὑπ' ὄφρων τρώσει*. — 7) *τῷ ποιητῇ*, Iliad I, 155. — 8) *μεγάθυμοι*, sic Hom. et infra bomb., Arogr. *μεγέθυμοι*. Quae sequuntur, Werf. ex Arogr. non distinxerat.

Τὸ δὲ σχῆμα καλεῖται ἀναπόδοτον. Cod. bomb. Τὸ σχῆμα ἀναπόδοτον, λείπεται γὰρ τὸ εὖ ἂν ἔχοι, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρω·

Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί.

Προκλήσει) Supra in Schell. Ζητήσει. ibid.

Συμβαίνοιτας] In marg. Schell. Ἦγουν συμφωνοῦντας. p. 255, A.

Οἱ δὲ ναύαρχοι] Arogr. Mon. Θεμιστοκλέα δὲ λέγει p. 255, C. καὶ Εὐρυβιάδην τὸν τῶν Λακεδαιμονίων· λέγει δὲ τοὺς στρατηγούς· οὕτω γὰρ καὶ Δημοσθένης καλεῖ τούτους.

Παρακλήσεως] In marg. Schell. Παρακινήσεως. p. 258, C.

Τοῖς ψηφίσμασιν] Supra in Schell. Διὰ γραφῆς. ibid.

Πάντ' ἦν ἄκυρα] In Phot. Πάντα ἦν (τῶν ἄλλων Ἑλ- p. 258, D. λήτων) ἄκυρα.

Τὰ ἀριστεῖα τῶν ναυμαχιῶν ¹⁾] Arogr. Mon. et Leid. p. 239, A. Ἀριστεῖα δὲ λέγει τὰ ἐξαιρετα τῶν λαφύρων· μέμνηται Δημοσθένης τὸν δίφρον τὸν ἀργυρόποδα καὶ τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου. (p. 129. ed. S.) Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τῶν πρὸς χάριν τῶν Ἀθηναίων λέγει· ὁ γὰρ Ἡρόδοτος λέγει τῆς ναυμαχίας ἀπενέγκασθαι ²⁾ δόξαν τοὺς Αἰγινήτας. Cod. bomb. Τὰ ἐξαιρετα τῶν λαφύρων, λέγει δὲ τὸν δίφρον τὸν ἀργυρόποδα, καὶ τὸν Μαρδονίου ἀκινάκην ³⁾.

Ἠγησάμενοι] Supra in Schell. Προουδοποιήσαντες. p. 239, B.

Ἐν τῷ] Ibid. Διὰ. ibid.

Προέστησαν] Ibid. Προστίτην ἐποίησαν. p. 239, C.

Οἱ σύλλογοι ⁴⁾] In marg. Schell. Σύλλογος ὁ ἀπὸ ibid. μιᾶς πόλεως ἀθροισμός, σύνοδος ὁ ἀπο πολλῶν.

Παρ' Ἀθηναίων] Supra in Schell. Πρὸς τοὺς Ἑλλη- ibid. τας μετὰ ταῦτα.

1) Τὰ ἀριστεῖα τῶν κ. subl'n. Valken. et publicavit ad Herod. VIII, 95. inde ab τινὲς δὲ λέγουσιν κ. τ. λ. Quae de sella Xerxis et acinace Mardonii prodit, schol., et Valken. innuit l. l. et leguntur in excerptis Leid., unde recepi Ἀριστεῖα δὲ λ. pro Ἀριστείδης δὲ λέγει quod erat in Arogr. Mon. Ἀριστοφάνης, Ἀριστοτέλης, Ἀριστείδης, Ἀριστεῖα κ. τ. λ. facile confunduntur. — 2) ἀπενέγκασθαι, sic Moni, Leid. ἐπενέγκασθαι, dudum emendat. a Valken. l. l. — ibid. Αἰγινήτας, sic Mon. et Valk. l. l., in excerpt. Leid. male Ἀθηναίους describentis culpa. — 3) τὸν ἀκινάκην, Cod. ἀκίνακιν. — 4) Οἱ σύλλογοι subl. Valk.

- ibid. Ἐν τῷ μέσῳ] Ibid. Ἐν τῷ μεταξύ τῆς μάχης.
 p. 240, A. Διατρίβειν] Ibid. Ἀργεῖν.
 ibid. Ἐπ' ἐξείργ.] Ibid. Μετά. Item super ἀναλαμβ. est
 ἐπαναλ.
 p. 240, B. Ἡρμοττεν] Ibid. Ἐρεῖσθαι.
 p. 241, A. Μικρολογουμένου] Ibid. βασκαίνοντος.
 ibid. Τοῦ περὶ Πύλας πάθους¹] Apogr. Mon. Καὶ Ἰσοκράτης φησὶν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ². οὐ γὰρ φεύγειν ἠξίωσαν, ἀλλ' οὐκ ἤρκεσαν αὐτῶν πρὸς τὴν μάχην τὰ σώματα.
 p. 241, C. Μάλα ἴλεω κ. τ. λ.] In marg. Schell. Στοχάζονται τῆς τοῦ χρησμοῦ τοῦ θεοῦ διανοίας ἴλεω, εὐμενῶς γὰρ διατεθεὶς ἐνέπνευσεν αὐτοῖς σύνεσιν τῆς μαντείας συνεῖναι³. Χρᾶ ὁ χρησμοδότης⁴, χρᾶται ὁ τοὺς χρησμοὺς δεχόμενος.
 p. 242, B. Ἀλλὰ μὴν] Ibid. Ἀλλὰ μὴν τίς ἐκείνοις ὅμοιος τὸ γνῶναι, τὴν σοφίαν λέγω, τουτέστι τὴν φρόνησιν καὶ ἀληθῆ γνῶσιν, δι' ἣν — (reliqua in ipso Aristide leguntur).
 ibid. Τῷ δείγματι] Ibid. Τῷ δόγματι τῆς εὐπαθείας, ὅπερ ἐδογματίσεν αὐτοὶ ἑαυτοῖς, πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσιν.
 p. 243, A. Αἱ δὲ γυναῖκες⁵] Ibid. Ἀκούσασαι γὰρ ἐν Τροίῃ τῷ τοῦ Κυρσίλου τὸν θάνατον, τὴν αὐτοῦ γυναῖκα διέφθειραν.
 p. 243, B. Διεκώλυσαν] Apogr. Mon. Καὶ γὰρ Θεμιστοκλῆς, ὅτε ἐώρα αὐτοὺς φεύγειν ἐθέλοντας, ὡς δῆθεν προδότης δηλοῖ τῷ Πέρσῃ διὰ Συκίνου⁶ τοῦ παιδαγωγοῦ τῶν παιδῶν αὐτοῦ, ἐπειδὴ φυγεῖν θελουσιν, ἐπίθου καὶ νίκα. ὁ δὲ πεισθεὶς ἐπετέθη⁷. τοῦτο ἐωρακότες οἱ Ἕλλη-

1) τῷ περὶ Π. κ. subI. Valken. — 2) Καὶ Ἰσοκράτης ἐν Π. p. 80. ed. L. ex memoria laudatur Isocrates, quem lege. — 3) erat cum malle συνεῖναι. — 4) χρησμοδότης, Cod. Sch. χρησμοθέτης. — 5) Αἱ δὲ γυναῖκες κ. τ. λ. sublin. Valk., sed profunde silent et Apogr. Mon, et bomb. et excerpta Leid. In Leidensi autem plura forte legi, colligi potest ex annot. Valk. ad Herod. IX, 5. — 6) διὰ Συκίνου, sic bomb., Plutarch. Them. cap. XII, Σικίνος, Herod. VIII, 75 et 110 Σικίννος, Apogr. οἴκτου ubi vel illud vel οἴκτου, (cf. Valk. ad Herod. VIII, 75. qui silentio hoc scholion transmisit atque adeo verbum Διεκώλυσαν ne subI. quidem) vel Δυκλον et cett. latere potest. — 7) ἐπέθη, Αρ. ἐπετέθη.

νες οὐκέτι¹ φεύγειν ἠδυνήθησαν, ἀλλ' ἀνάγκη ἔμειναν.
Cod. bomb. Ἰδόντες οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν νεῶν πλῆθος,
ἐκπλαγέντες εἰς δρασμὸν ἐχώρησαν. Θεμιστοκλῆς οὖν λο-
γισάμενος, ὡς εἰ τοῦτο γένοιτο, οἰχήσεται ἡ Ἑλλάς, καὶ
ἄκοντας ἠναγκάσαντες ὑποστῆναι τὴν μάχην· πέμψας γὰρ
ὡς τὸν ναύαρχον τῶν Περσῶν Σύκινον τὸν τῶν υἰέων αὐτοῦ
παιδαγωγὸν, ἔφησεν ὡς ἐπεὶ φεύγειν θέλουσιν, ἐπί-
θου σφισὶ καὶ νίκᾳ· καὶ ὅς πεισθεῖς ἐπετίθη²· τοῦτο
ἑωρακότες Ἕλληνες, οὐκέτι φεύγειν ἠδύναντο, ἀλλ' ἠναγ-
κάσθησαν μένειν· ὅθεν ἐνίκησαν.

Τὸν ἔξω τρόπον] Supra in Schell. Σαλαμίνα. p. 243, D.

Ἀλλὰ πρῶτοι μὲν κ. τ. λ.] Ap. Mon. et Leid. Σωκλῆς³ πρῶτος Ἀθηναῖος ἐνέβαλε Περσικῇ νηϊ καὶ ἐνεπάγη.
ὁ ἔμβολος· ἐνταῦθα τῶν Περσῶν νικηθέντων καὶ οἱ Ἀθη-
ναῖοι ἀντελάβοντο. Cod. bomb. Σώφιλός τις ἀνὴρ Ἀθη-
ναῖος πρῶτος ἐν τῇ σφετέρᾳ τριήρει κατὰ τινος τριήρους
Περσικῆς ἐχώρησεν· ἐμπαγέντος οὖν ταύτῃ τοῦ τῆς τριή-
ρους αὐτοῦ ἐμβόλου καὶ θραῦσιν ποιήσαντος, ἰδόντες οἱ
ἄλλοι ταῦτ' ἀποιεῖν ἤρξαντο καὶ οὕτως ἐνίκησαν. Τὸ δὲ
πάντων ἀποκνούντων καὶ πρὸς τὴν Σαλαμίνα νοεῖ καὶ
πρὸς τὴν Εὐβοίαν. Cod. Schell. Πρῶτος Σωκλῆς, ἀνὴρ
Ἀθηναῖος ἐνέβαλε Περσικῇ νηϊ καὶ τοῦ ἐμβόλου ἐμπαγέντος
εἰς ναυμαχίαν πᾶν τὸ Περσικὸν ἐκινήθη.

Ὡστε ἐν τοῖς πολεμίοις φίλιον⁴] Arogr. Mon. Περί p. 244, B.
τῶν Ἴωνον δὲ λέγειν ἄποικοι γὰρ ὄντες τῶν Ἀθηναίων μετὰ
τοῦ Ξέρξου ἦλθον· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς προορώμενος, ἐνθα
ἠμέλλον προορμίσασθαι, ἐν ταῖς ναυλόχοις πέτραις ἔγραψεν·
Μέμνησθε, Ἴωνες, κατὰ πατέρων στρατεύοντες,
καὶ τοῦτο ἀναγνόντες πρὸς Ἀθηναίους ἦλθον. Cod. bomb.

1) οὐκέτι Ap. οὐκ ἔστι. — 2) ἐπετίθη. Cod. ἐπετέθη. — 3) Σω-
κλῆς κ. τ. λ. Hujus viri nomen vel Σωκλῆς vel Σωσικλῆς scribi, cf.
Valken ad Herod. VIII, 11. ubi quae inde ab ἐνταῦθα τῶν Π.
leguntur, edidit, reliquis omissis. Cod. bomb. Σώφιλος, Schell.
Σωκλῆς, lineola supra transverse ducta, quae vel nominis pro-
prij vel compendii indicio est. De ejus commatis confusionibus
vid. Valk. ad Herod. V, 92. — 4) ὥστε ἐν τοῖς πολεμίοις κ. τ. λ.
sublin. Valken.

Ἴωνες, ἄποικοι Ἰωνῶν ὄντες, ὡς ἴσμεν, μετὰ Ξέρξου κατ' αὐτῶν ἐστράτευσαν. Θεμιστοκλῆς οὖν προῖδὼν ἔνθα ἔμελλον ὀρμίσεσθαι, ἔγραψεν ἐν ταῖς ναυλόχοις πέτραις ταυτί· Μέμνησθε, ἄνδρες Ἴωνες, κατὰ πατέρων στρατεύοντες. Ἐλθόντες οὖν Ἴωνες καὶ ταυτ' ἀναγνόντες, ἐβουλεύσαντο ἐν τῇ τῆς μάχης συμβολῇ Ἀθηναίοις συμπροῦξαι καὶ μετ' τὸ αὐτῶν ναυτικὸν καταπολεμῆσαι τοῦ Πέρσου. Cod. Schell. Θεμιστοκλῆς ταῖς ναυλόχοις πέτραις, ἔνθα προσοκέλλειν οἱ Ἴωνες ἔμελλον, οὕτως ἐνέγραψε· Μέμνησθε, Ἴωνες, κατὰ πατέρων στρατεύοντες.

ibid. Ἐφ' ἡλίῳ μάρτυρι¹⁾ Apogr. Mon. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·

Ἡέλιός τ' ὅς παντ' ἐφορᾷς καὶ παντ' ἐπακούεις.

p. 244, C. Παντοδαποῖς τῶν ἔργων εἶδεσι] Apogr. Mon. Τουτέστι τροπαίοις²⁾ πολλοῖς πολεμικοῖς· εἶδεσιν ἀντὶ τοῦ τρόποις, τουτέστι ἐμβολαῖς, ἀναστροφαῖς, διέκπλοις· πολλὰ γὰρ εἶδη τῆς ναυμαχίας.

p. 245, C. Τὴν πρὸ τῆς Σαλαμῖνος νῆσον³⁾] Apogr. Mon. et Leid. Τὴν Ψυτταλίαν λέγει· ἐκεῖ γὰρ τινες τῶν Περσῶν ἀπέβησαν, ἵνα ὅσοι⁴⁾ τῶν Ἑλλήνων τὴν ναυμαχίαν ἐκφεύγουσι, περιτυγχάνοντες αὐτοῖς διαφθείρωται⁵⁾. Ἐνταῦθα οὖν Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, συστρατηγὸς Θεμιστοκλέους, μετὰ τὴν νίκην τῆς ναυμαχίας ἀποβὰς μετὰ τῶν γερόντων⁶⁾ τῶν

1) Ἐφ' ἡλίῳ μάρτυρι, sic noster. supra pag. 106. ed. Jebb. τῶν ἔφ' ἡλίῳ π. et imitatur Menander 606, 18. 619, 13. 632, 5. ubi excidit aliquid, v. gr. καλλιστοῦς ἔφ' ἡλίῳ vel τῶν ἔφ' ἡλίῳ, p. 653, 13. — ibid. τὸ Ὀμηρικόν Iliad III, 277. unde rescripsi Ἡέλιός τ' ὅς pro Ἡέλιός ὅς, et ἐφορᾷς — ἐπακούεις, pro ἐφορᾷ — ἐπακούει. — 2) Apogr. M. sic: τουτέστι τροπαίοις (f. τρόποις v. τροπαῖς) πολλοῖς πολεμικοῖς εἶδεσιν ἀντὶ τοῦ τρόποις· τουτέστι ἐμβ. κ. τ. λ. — 3) Τὴν πρὸ τῆς Σαλ. sublin. Valken. et edid. ad Herod. VIII, 96, ubi legitur ex Leid. Ψυτταλίαν, ex Herodoto. Dissentiunt et Apogr. Mon. et bomb., qui Ψυτταλίαι, et Coll. Nov. qui Ψυτταλίαν, nec non Barocc. 7., Steph. Byz. Ψυτταλίαν. vid. Jebb. ad p. 143. Falli autem nostrum cum in pluribus, tum in eo, quod Aristidem dixerit Themistoclis συστράτηγον, non praeteriit doctiss. Valkenarium l. l. — 4) ὅσοι, Mon. ὅσαι, illud recte bomb. et Leid. — 5) διαφθείρωται, sic Leid. et bomb., Mon. διαφθείρονται. — 6) μετὰ τῶν γ., sic Leid., Mon. κατὰ. — Ἀντιλεγεῖν τῷ βασιλεῖ sublin. Valk.

Ἀθηναίων ἀνεῖλε τὰ Περσικόν. Cod. bomb. Ἐν γὰρ τῇ Ψυτταλία ἀπέβησαν τινες τῶν Περσῶν, ἵνα ὅσοι τῶν Ἑλλήνων τὴν ναυμαχίαν ἐκφεύγουσι, περιτυγχάνοντες αὐτοῖς διαφθεύωνται. Coll. Nov. Ψυτταλίαν in marg. et Bar. 7. ἢ τὴν Ψυτταλίαν.

Ἀνταίρειν τῷ βασιλεῖ] Arogr. Mon. Νόμος γὰρ ἦν, p. 246, A. μᾶλλον δὲ ἔθος Περσικόν, κατὰ κρίτος φονεύειν τοὺς τολμῶντας ἀντιστῆναι τῷ βασιλεῖ, ὡς λέγει¹ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρα. Cod. bomb. Νόμος ἦν Περσικός, εἴτις ἀντήρε² τῷ βασιλεῖ, τοῦτον φονεύειν, ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρα μαρτυρεῖ.

Παλινοῦδیان ηδε] Arogr. Mon. Παροιμία ἐπὶ τῶν p. 246, D: τὰ ἐναντία ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ Στησιχόρου τοῦ Ἱμεραίου. Cod. bomb. Παροιμία³ ἐστὶν ἐπὶ τοὺς τὰναντία ποιῶντας τοῖς πρόσθεν, ἀπὸ Στησιχόρου τοῦ Ἱμεραίου, ποιήσαντος μὲν ψόγον εἰς τὴν Ἑλένην καὶ διὰ τοῦτο τυφλωθέντος, μετὰ ταῦτα δὲ ἔπαινον ἄσαντος καὶ ἀπειληφότος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς Ἰσοκράτης φησι⁴ ἐν τῷ τῆς Ἑλένης ἐγκωμίῳ.

Τοὺς συστάντας] In marg. Schell. Τοὺς συμπολεμήσαντας Ἑλληνας. p. 247, B.

Ταῖς τοῦ θεοῦ μαντεῖαις] Arogr. Mon. Διτταὶ ἦσαν αἱ μαντεῖαι, αἱ μὲν διὰ τὸ ξύλινον τεῖχος, αἱ δὲ ὅτι ἀπολῶνται τέκνα γυναικῶν παρὰ Σαλαμῖνι. Cod. bomb. Διπλοῖ ἦσαν οἱ χρησμοὶ, ὁ μὲν γὰρ ἔλεγε⁵ ibid.

Τεῖχος Τριτογενεῖ⁵ ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς.
Ὁ δὲ Ἑλλήνων ἀπώλειαν ἐθέσπιζε τὴν Ἀθηναίων μετὰ τῶν βαρβάρων παρατύξιν.

1) ὡς λέγει καὶ Ἰσοκρ. ἐν τ. Εὐαγ. p. 327. ed. Lang. τελευτῶν δ' οὕτως ἀνέπλησεν (Εὐαγόρας) αὐτοὺς (τοὺς πολεμίους) τοῦ πολεμεῖν, ὅστε εἰθισμένων τὸν ἄλλον χρόνον τῶν βασιλέων μὴ διαλλάττεσθαι τοῖς ἀποστάσι, πρὶν κύριοι γένοιτο τῶν σωμάτων, ἄσμενοι τὴν εἰρήνην ἐποιήσαντο, λύσαντες μὲν τὸν νόμον τοῦτον κ. τ. λ. — 2) ἀντήρε, Ἀρ. ἀντήρει, debebat saltem ἀντήρει. — 3) Παροιμία κ. τ. λ. Vulgavit hoc schol. F. Ursinus ad poet. lyr. p. 307. ubi τὰ ante ἐναντία deest, reliqua sine varietate. — 4) ὡς Ἰσοκράτης φ. κ. τ. λ. pag. 560. ed. Lang. — 5) Τεῖχος Τριτογενεῖ, bomb. invers. ord. Διδοὴ τριτογενεῖ ξύλινον τεῖχος εὐρυόπα Ζεὺς.

p. 247, D.

Τοῦς τόπους] Supra in Schell. Τῆς ναυμαχίας.

p. 248, A.

Τοῖς ἀπ' Ἐλευσίνος φάσμασι] Arogr. Mon. et Leid.

Δικαῖος καὶ Δημάρατος¹, φυγάδες ὄντες καὶ μένοντες παρα
Ξέρξη, ἔφησαν τῷ βασιλεῖ, καθ' ὧν ἂν ἔλθῃ ὁ κονιορτός
οὗτος, πάντως ἐκεῖνοι ἡττῶνται. Ἦλθε κατὰ τῶν Περ-
σικῶν τριήρων καὶ διεσκεδάσθη ἐν αὐτοῖς καὶ τεκμήριον
τοῦ μέλλειν νικᾶσθαι τὸν βασιλέα γέγονε τοῦτο· ἦσαν δὲ
καὶ ἀκούσαντες οἱ τῶν Ἀθηναίων μεμνημένοι ἀφανῶς καὶ
ἀπροόπτως ἐκ δαίμονός τινος τὸ ἐπίφθεγμα τὸ λεγόμενον
ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις². Cod. bomb. Δικαῖος³ καὶ Δημάρα-
τος, Ἀθηναῖοι⁴ ὄντες καὶ πάλαι φυγάδες ἐκ τῆς πόλεως
ὄντες παρὰ Ξέρξη, γενομένης συμπλοκῆς καὶ κονιορτοῦ ἀρ-
θέντος εἰς αἴρα ἐξ Ἐλευσίνος, ἔφησαν τῷ βασιλεῖ, ὡς
καθ' ὧν ἂν ὁ κονιορτός πέσῃ, ἡττηθήσονται· πέπτωκε
κατὰ Περσικῶν τριήρων καὶ σκεδασθεῖς ἐν αὐταῖς εἰς
φόβον ἐνήκε τὸν βασιλέα, ὧν ὕστερον ἔμελλε πείσεσθαι.
Ἐν δὲ τῇ τοῦ κονιορτοῦ ἄρσει καὶ ὅσοι τῶν Ἀθηναίων
ἦσαν μεμνημένοι, ἤκουσαν φωνῆς τινός ἐκ δαίμονός τινος
ἀφανοῖς λεχθείσης, ὡς παρέσονται τῇ ναυμαχίᾳ Περσεφόνη
καὶ Δημήτηρ. In marg. Schell. Τοῖς παραδόξοις θαύ-
μασι⁵.

ibid.

Τοῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν] In marg. Schell. Ἐνόμιζον
γὰρ μὴ πρὶν κρατῆσαι τῶν ἄλλων, πρὶν Ἀθηναίους κατα-
στρέψασθαι.

1) Δικαῖος καὶ Δημάρατος in Mon. et Leid. abierant in Ἄκα-
τος (ΔΙΚΑΙΟΣ in ΑΚΑΪΟΣ) et Δημάρατος, quem errorem jam
ante Valkenarium viderat doctus Codicis Burmanniani lector, cf.
Valken. ad Herod. VIII, 65. et Creuz. comment. Herodot. I.
p. 234. Valkenario l. l. imposuit mala in Leid. interpunctio,
ita emendat: καὶ τεκμήριον (ἦν) τὸ μέλλειν νικᾶσθαι τὸν βασιλέα·
γένετο τοῦτο· ἦσαν δὲ κ. τ. λ. Jam si illud τὸ, quod legitur
item in Mon. mutaveris in τοῦ, sublatis istis interpunctionibus,
et sensus et verba constabunt. — 2) In clausula hujus schol.
Monacensis addit: Τοῖς ἀπ' Ἐλευσίνος δὲ φάσματα, quae ipsius
Aristidis sint. — 3) Δικαῖος, bomb. Δίκαιος. — 4) Ἀθηναῖοι κ. τ. λ.
Quid? Demaratumne nobis Atheniensem mentitur? Non magis
recte, cum nubem istam mysticam in Persarum triremes deplasam
prodit, qui quidem error antiquitus obtinuisse videtur, cum vel
ipsi Aristidi a Jebbio ex schedis Barocce. inculcatus sit, vide
Wessel. ad Herod. VIII, 65 extr. Alius erroris coarguit nostrum
Valken. l. l. — 5) Θαύμασι, f. θεύμασι.

Ὁ δὲ ἐκείνων βασιλεὺς] *Supra in Schell.* Τους περὶ *ibid.*
τὸν Μαρόνιον λέγει.

Τῶν ἐκ Δελφῶν λογίων¹⁾] *Apogr. Mon.* Σοφίζεται p. 249, C.
τοῦτο· ἦν γὰρ Μαρόνιος πέμπας εἰς πολλὰ μαντεῖα, καὶ
εἰς τὸ Ἀμφιαράου Ἄρμα²⁾ καὶ εἰς τὴν Λεβιάειαν, πόλιν
τῆς Βοιωτίας, ἔνθα ἦν τὸ ἱερόν Τροφωνίου, βουλόμενος
μαθεῖν, πῶς ἂν προλάβοι³⁾ τὴν Ἑλλάδα. Εἶτα ἐδόθη
αὐτῷ χρησμός· ὡς δὲ οὐκ ἐνόησεν αὐτὸν, πέμπει πρεσβείαν
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τῷ προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα· καὶ
ἐκ τούτου ἐστοχάσαντο ὕστερον, ὅτι ἐδήλου ὁ χρησμός⁴⁾,
εἰ προδοῖεν Ἀθηναῖοι τὴν Ἑλλάδα, πάντων τῶν ἄλλων
Ἑλλήνων Πέρσαι κρατήσουσιν.

Ἀλέξανδρος] *In marg. Schell.* Ὁ καὶ φιλέλλην κα- p. 250, B.
λούμενος.

Πρὸ ἡλίου δύνοντος] *In marg. Coll. Nov.* Γρ. δυ- *ibid.*
σμοῦ.

Τοῦ λοιποῦ προειπόντος⁵⁾] *Apogr. Mon.* Ταύτην p. 250, C.
λέγει τὴν μωρίαν, καὶ Θουκυδίδης τοῦτο εἶπε περὶ τοῦ
Μελισιάδρου.

Διαρκέστερον] *In marg. Schell.* Ἦγουν σὺτελέστε- p. 251, B.
ρον τῶν Ἀθηναίων, a rec. man.

Συνέγνωσαν] *Ibid.* Ἦτοι κατέγνωσαν. p. 252, A

Πολλοῦ τ. κρ.] *Ibid.* Ἐκ τοῦ πολλῷ ὑπερέχοιτος. p. 253, B.

Ἀκολουθεῖν δυναμένους] *Ibid.* Εἰς τὸ συμμαχεῖν προ- p. 253, C.
θυμυτέρους γεγεννημένους· πρότερον ἐδεδίσσαν, μὴ εἰδότες
τὴν ἄρετὴν αὐτῶν.

Ἐξεχώρησαν] *Ibid.* Ὡς πρὸς τὸ ὄλον στρατόπεδον p. 254, C.
πολλὸν (sic) καὶ οἱ φεύγοντες πολλοὶ διὰ πλήθους περιουσίαν.

1) Τῶν ἐκ Δ. λογ. *sublin. Valken.* *Apogr. Mon.* ita: Σοφί-
ζεται· τοῦτο γὰρ ἦν Μαρόνιος. — 2) εἰς τὸ Ἀμφιαράου Ἄρμα,
recte; vide Steph. B. s. v. et Et. M. s. v. et Intt. ad Hesych.
s. v. — 3) προλάβοι, sic *Apogr.* f. προσλάβοι. — 4) a fine vocis
χρησμός absorptum forte ὡς. — 5) τοῦ λοιποῦ προειπ., huc Werf.
ex *Apogr.* retulit schol., quod quā hic locum habeat, non video;
certe quidem ex Thucyd. II, 69. lucis nil affulget. Attamen pro
τὴν μωρίαν suspicor τιμωρίαν legendum.

p. 255, B. Ἀπῆλθον] Ibid. Τέλος τῆς ᾠστάσεως. Ἄλλοι δὲ εἰς τρία μέρη διαιροῦσι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τῆς ἑορτῆς ἡμερῶν, ἄλλοι δὲ εἰς δύο ὅτι καὶ ἡμέραι δύο.

p. 257, A. Παραιτούμενος] Supra in Schell. Συγγνώμην αἰτῶν.

p. 257, C. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου¹⁾] Apogr. Mon. et Leid. Ἐπὶ τῆς Πλαταιίας²⁾ τὸν μάντιν δὲ λέγουσιν εἰπεῖν τοῖς Ἕλλησιν ἐν Πλαταιαῖς οὔσιν, ὅτι εἰ θύομεν τοῖς θεοῖς, μὴ ἀφώμεθα³⁾ τοῦ παρ' ἡμῖν πυρός, ἐμολύνθη γὰρ ἐκ τῶν Μήδων· ἀλλὰ πέμψωμεν εἰς Δελφούς. Τότε Πλαταιεὺς τις ἀπῆλθεν εἰς Δελφούς καὶ ἦλθεν αὐθήμερον χιλίους σταδίους ποιήσας· καὶ ἔλθων ἐς Πλαταιάς καὶ ῥίψας ἐν μέσῳ τὸ πῦρ, ἐτελεύτησε μὴ ἐνεγκὼν τὸν κάματον. Cod. bomb. Τῆς Πλαταιίας⁴⁾ φασὶ δὲ, ὡς μάντις τις εἶπε τοῖς Ἕλλησιν, ἐν Πλαταιαῖς⁵⁾ οὔσι καὶ βουλομένοις θῦσαι Διὶ, ὡς εἰ πρέπουσαν θυσίαν ἡμᾶς δεῖ ποιήσασθαι, οὐ δίκαιον ἦν συμπαλαβεῖν τὸ εὐρισκόμενον πῦρ, ἀλλ' ἐτέρωθεν μετενεγκεῖν, ἐμολύνθη γὰρ ἐκ τῶν Μήδων. Τότε Πλαταιεὺς τις ἀπῆλθεν εἰς Δελφούς καὶ ἦλθεν αὐθήμερον χιλίους σταδίους καὶ ἔλθων εἰς Πλάταιαν⁶⁾ καὶ ῥίψας ἐν μέσῳ τὸ πῦρ ἐτελεύτησε, μὴ ἐνεγκὼν τὸν πόνον.

ibid. Ἐπιγράμμασιν⁷⁾] Cod. bomb. Ἀναθήματα εἰς θεοὺς ἤγουν εἰς τοὺς Δελφούς μετὰ τὴν νίκην Ἀθηναῖοι καὶ Ἕλληνες ἤγαγον, ἀσπίδας καὶ κράνη, ἐφ' ὧν ἐπέγραψαν, ὅτι ἀπὸ Μήδων λαβόντες ἀνέθεσαν τῷ θεῷ διὰ τῶν χρησμῶν παρσκευακότη τὴν νίκην. Barocc. 7. ἀποτάγμασιν (sic, f. ἐπιτάγμ.), in marg. γρ. ἐπιγράμμασιν.

p. 258, A. Εἰς τοὺς κρείττους] In marg. Schell. Εἰς θεοὺς εἰς ἀρίστους ἀνδραγαθία.

1) Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τ., subl. Valk. et edid. ad Herod. VI, 106. inde ab: ἀπῆλθεν εἰς Δελφούς κ. τ. λ. sine variet. — 2) Πλαταιίας, Mon. Πλαταιαῖς. — 3) μὴ ἀφώμεθα, f. ἐφώμεθα. — 4) Τῆς Πλαταιίας, pendet a praep. ἐπὶ, quae est Aristidis. — 5) ἐν Πλαταιαῖς, Cod. ἐν Πλαταιαῖσιν, cuius in locum illud substitui vel propter Apogr. Mon. vel propter voculam ἐν, quam fateor ex Ἕλλησιν enatam esse posse, de Πλαταιαῖσι et Πλαταιαῖσι cf. Intt. ad Thucyd. I, 131, de diverso accentu in Πλάταια et Πλαταιαῖ cf. Steph. Byz. s. v. et Duk. ad Thucyd. III, 32. — 6) εἰς Πλάταιαν, Cod. b. εἰς Πλαταιάν. — 7) Ἐπιγράμμασιν, subl. Valken.

Ἄντ' ἀναθήματος κ. τ. λ. ¹⁾] Apogr. Mon. et Leid. p. 258, B.
 Ἄνάθημά ἐστι το χαριστήριον, ἄγαλμα δὲ τὸ ξόανον· τὰ
 γοῦν ἱερὰ αἰεὶ ἐξ ἀναθημάτων κοσμοῦνται· ἡ δὲ ἀκρόπολις
 αὐτῆ ²⁾ κόσμος ὑπῆρχεν ἢ ³⁾ οὐκ ἐξ ἑτέρου τὸν κόσμον ἐδέ-
 χετο. Τῇ ἐπανορθώσει δὲ τὸν λόγον ἐκόσμησεν· ἀνάθημα
 μὲν γάρ ἐστι τὸ εὐχαριστήριον τοῖς θεοῖς ἀνατιθέμενον,
 ἄγαλμα δὲ ὅσον ⁴⁾ εἰς χρείαν ὑπουργεῖ· καὶ γὰρ μαντεύεται
 καὶ μείζον γέ ἐστι τῷ μεγέθει τοῦ ἀναθήματος. ⁵⁾

Ἐν τῇ ὑπερορίᾳ] Apogr. Mon. et Leid. Ἐπεμψε ibid.
 δὲ καὶ εἰς Μίλητον ἀναθήματα τῷ καλουμένῳ Διδύμῳ.
 Cod. Schell. Ἐν Μιλήτῳ τῷ Ἀπόλλωνι τῷ καλουμένῳ
 Διδύμῳ

Τὴν τοῦ κύκλου ⁶⁾] In marg. Schell. Τοῦ περιβόλου, p. 258, C.
 ὡς ἔνδον παραλαβεῖν ἔρημα πολλὰ τῆς πόλεως.

Καλλίων καὶ μείζων ⁷⁾] Apogr. Mon. Μείζονα γὰρ ibid.
 τοῦ περιβόλου ποιήσασθαι ὕστερον· διὸ καὶ ὁ Ἀδριανὸς
 ἐλθὼν καὶ μείζονα ποιήσας τὸν περίβολον, ἔνθα μὲν ἦν
 πρὸ τοῦ τείχους τὸ παλαιον, ἔγραψε· Τοῦτο ὁ Θησεὺς
 ἔκτισε καὶ οὐκ Ἀδριανός· ἔνθα δὲ αὐτὸς ἔκτισεν,
 ἔγραψε· Τοῦτο Ἀδριανὸς καὶ οὐ Θησεὺς ὠκοδόμησεν.

Καθ' ὁδόν] Phot. Τὸ καθ' ὁδόν ἢ κατ' ἀξίαν λέγει, ibid.
 ὡςπερ ἐστὶν εὐθεία ἢ ὁδὸς ἢ ὡςπερ συμβαίνει ἐν ὁδῷ
 γενέσθαι· πολλάκις γὰρ τις ἀπερχόμενος τίνδε τὴν ὁδόν,
 ἄλλην ἔλκοντος αὐτὸν βαδίζει φίλου.

Ἀντεπελθεῖν] In marg. Schell. Ἀντεπήλθον ἐν p. 260, C.
 Μυκάλῃ, Κίμωνος στρατηγοῦντος.

Ἐλευθερία ⁸⁾] Ibid. Ἡ δεῖ χοῆσθαι τοὺς ἄρχοντας ibid.
 πολέμου, οἳ δὴ ἀδικοῦσιν ὡς ἐπίπαν.

1) Ἄντ' ἀναθήματος κ. τ. λ. Huc cum Leid. retuli hoc
 schol., non cum Werf. ad Ἀκρόπολιν. — 2) αὐτῆ, sic Leid.,
 Mon. αὐτῆ. — 3) ἢ f. καὶ — 4) ὅσον, sic Leid., Mon. ὅσαι. —
 5) His addita erant, quae statim subjunguntur ex utroque Apogr.
 ad Ἐν τῇ ὑπερορίᾳ, unde factum est, ut in excerptis Leid. duo-
 rum scholiastarum scholia hic legi animadverteretur; id quod
 secus habebat. — 6) Τὴν τοῦ κύκλου subl. Valk. — 7) Καλλίων
 καὶ μ. subl. Valk. — 8) Ἐλευθερία, subl. Valk.

- p. 261, A. Ἀνάγκης] Ibid. Πολέμου ἀναγκάσαντος, τύχης γὰρ ἔργον ὁ πόλεμος.
- p. 262, A. Ἐν Μυκάλη] Arogr. Mon. Ὅρος ἐστὶ τῆς Ἀσίας κατανακρὺ τῆς Σάμου· ἐκλήθη Μυκάλη, ὅτι ὅτε ἡ Γοργὼ ἀπετμήθη παρὰ τοῦ Περσέως ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐμυκήσατο. Ταῦτα δὲ ἐποίουν ἡ Ἀθηναῖοι ἐν τῇ διαίξει καὶ τὴν δίκην ἡ καθαίροντες τὴν Εὐρώπην. Cod. bomb. Ὅρος τῆς Ἀσίας ἡ Μυκάλη κατανακρὺ Σάμου· ἐκλήθη δὲ Μυκάλη διὰ τὸ μυκήσασθαι τὴν Γοργὼ ἐκεῖσε, ὅτε ὑπὸ Περσέως ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.
- p. 262, B. Οὐκ ἐλάττω κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἀθηναῖοι γὰρ ἀπογαίοις οὐκ ἐχρῶντο διὰ τὸ τέμνειν αὐτὰ τοὺς πολεμίους.
- p. 263, A. Ἐπειτ' ἀπῆραν] Arogr. Mon. Ἐπέστρεψαν φησὶ καὶ ὁ Θουκυδίδης.⁵
- ibid. Ἐπ' ἐκείνους κ. τ. λ.] Supra in Schell. Μετ' ἐκείνων τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς Ἑλλάδος.
- p. 263, C. Δύο τρόπαια] Arogr. Mon. Σημαίνει τὸ Κίμωνος κατόρθωμα, ὅτε ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐνίκησε καὶ ναυμαχίας καὶ πεζομαχίαν. Ταῦτα δὲ λέγει Θουκυδίδης⁴ ἐν τῇ πεντηκονταετία Cod. bomb. Εἰς τὰς αὐθήμερον ταύτας νικᾷς Σιμωνίδης⁵ ὕμνησε λέγων
Ἐξ οὗ γ' ἡ Εὐρώπην ἡ Ἀσίας δίχα πόντος ἐνειμε⁶,
Καὶ πόλιας θνατῶν⁹ θοῦρος Ἄρης ἐφέπει

1) Ταῦτα δὲ ἐποιοῦν κ. τ. λ. haec ad ea pertinent, quae continuo leguntur in Aristide. — 2) καὶ τὴν δίκην κ. τ. λ. Utrum τὴν δίκην h. l. est quasi, veluti? An legendum κατὰ τὴν δίκην, an καταδίκων, cum subsequatur λῆσται? — 3) ὁ Θουκ., f. II, 25. — 4) Θουκυδίδης I, 100. 112. — 5) Σιμωνίδης, vid. Gaisford. poett. min. t. I, p. 374. ex quo omnem lectionis varietatem huc adponere, non adinet. — 6) Ἐξ οὗ γ', sic ex Gaisf. et d' Orvill. ad Charit. p. 628. recepi, Cod. bomb. et ipse Aristid. t. II, p. 156. et p. 380, ed. Jebb. ἐξ οὗ γ' — 7) Εὐρώπην, Cod. b. Εὐρώπην. — 8) ἐνειμε, Cod. bomb. ἐκρινε, sic Aristides ejusque enarratores in Codd. invenisse videntur, quod vel cum d' Orvillio p. 629. glossam vocis ἐνειμε crede, vel cum Wessel. ad Diod. I, p. 450. ex diversa epigrammatis editione natum. — 9) θνατῶν, bomb. θνητῶν.

Οὐδενί πω καλλίον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν

Ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.

Οἱ δε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὄλεσαντες

Φοινίκων ἑκατὸν ταῦς ἔλον ἐν πελάγει

Ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστενεν Ἀσίς ὑπ' αὐτῶν

Πληγεῖσ' ἀμφοτέραις ἡ χερσὶ, κράτει πολέμου.

Οὐ λινοδέσμων] Supra in Schell. Διὰ λίνου ἦτοι p. 264, A. καννάβεως. At in marg. Περιουσία κέρδους ἐγένετο. Θαυμασίως εἴρηται τὸ ἐπίσημα γενέσθαι τὰ Μήδων, ἐν οἷς ἐδυστύχησαν, κέρδος ἀκερδες καρπωσάμενοι.

Εἰ δὲ βούλει] Supra in Schell. Διωρθωτικῶς, μοx p. 264, B. super ἐπιεικῶς leg. βεβαίως, ἀληθῶς.

Ἦστ' ἐκινήθησαν⁵] Arogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ p. 264, C. ἀπέστησαν· λέγει γὰρ Θουκυδίδης· Ἰναρος δὲ ὁ Ψαμμητίχου, Λιβύων βασιλεὺς, ἀπέστη βασιλέως. Cod. bomb. Ἰναρος ὁ Ψαμμητίχου, ὦν Λιβύων βασιλεὺς, ἐκπλαγεῖς πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων ἔφοδον, ἀποστάς ἐκ τοῦ βασιλέως, αὐτοῖς προσεχώρησεν.

Τὸ ἔλος] Cod. bomb. Μέρος τι τῆς Αἰγύπτου ἔλος p. 264, D. καλεῖται, ὃ πρὸς Ἀθηναίους ἐχώρησε. Ἰστέον δὲ, ὅτι πᾶσα ἡ Αἰγυπτος ὑπήκοος οὔσα Πέρσαις, δις ἀπ' αὐτῶν ἀπέστη, ἐπὶ Καμβύσου καὶ Ξέρξου, καὶ πάλιν αὐτοῖς ὑπήκουσεν ὑπὸ πολέμου καταδουλωθεῖσα.

Εἰς κοινόν] Supra in Schell. Ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. p. 265, A.

Κακία] Supra in Schell. Ἀνανδρία. ibid.

Περιπόλους] In marg. Schell. Φύλακας. Λιβάνιος p. 265, B. νιος· πάλαι γὰρ σὺ περιπόλος καὶ φιλόδωρος.

Ἐπὶ τὴν ἐπηρμένον] Ad Ἐπὶ τὴν⁵ in marg. ὡς ὄπλον p. 265, C. δηλονότι. Super ἐπηρμένον legitur βουστύζων.

1) ἀμφοτέραις χερσὶ, Aristid. t. II, p. 157. ed Jebb. ἀμφοτέρῃ χερσὶ, quod maluit Ursin.. cf. Brunck. Anthol. t. III, emendat. p. 20 et Gaisf. l. I., ibi autem Cod. Bar. 7. Coll. Nov. et Schell. ἀμφοτέραις χερσὶ. — 2) εἴρηται τὸ, Cod. εἴρηται τὰ. — 3) Ἦστ' ἐκινήθησαν, subl. Valk. — 4) Θουκυδίδης, I, 104, memoriter laudatus. — 5) Ἐπὶ τὴν ἐπηρμένον, subl. Valken.

- p. 265, D. Τὴν χώραν] In marg. Schell. Τὴν Ἀσίαν λέγει, τὴν ἰδίαν ἡ χώραν, ἣν ἤσθετο ὀρμητήριον οὔσαν κατ' αὐτοῦ· ἐκεῖθεν γὰρ ὀρμώμενοι κατέτρεχον τὴν ἄνω χώραν. Phot. Τὴν ἰδίαν χώραν καθ' ἑαυτοῦ· ἐξ αὐτῆς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι, ἥτοι τῆς Ἀσίας, ὡς ἐξ ὀρμητηρίου ἀφορμῶντες (sic, leg. pro ἀφορῶντες) ἔβλαπτον αὐτόν.
- p. 266, B. Ἐκ γῆς καὶ θαλάττης] Arogr. Mon. Τουτέστι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
- ibid. Πρύμναν κρούσασθαι] Cod. bomb. Τὸ πρύμναν κρούσασθαι παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς ὀλίγον μεταχωρούντων· τοιοῦτον δέ ἐστι καὶ τὸ ἐπὶ πόδα ἀναχωρῶν, ὃ καλεῖ Ὅμηρος ἐντροπαλισμόν.
- ibid. Οὐδ' ὡς ἐπὶ πόδα ἀναχωρῆσαι] Arogr. Mon. Ὁ καλεῖ Ὅμηρος·
Ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
- ibid. Μυριάδας⁴ σταδίων] Arogr. Mon. Τὸ παρὰ θάλατταν, λέγει τῆς Ἰωνίας. Οὕτω καὶ⁵ Δημοσθένης· ἵππου μὲν δρόμον ἡμέρας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασιλέα. Ταῦτα δὲ Καλλίας ὁ πρεσβευτὴς συνέθετο μετὰ τὰ Μηδικὰ καὶ ὅτι κατὰ θάλατταν ἐντὸς Κυανέων μὴ εἰσιέναι βασιλέα.
- p. 266, C. Πηνειοῦ] Cod. bomb. Ἰστέον, ὅτι δύο Πηνειοὶ εἰσίν, ὁ μὲν γὰρ διὰ τῶν Θετταλικῶν Τεμπῶν ῥέει καὶ καλεῖται Σαλαβρία, ὁ δὲ ἐν Μασσαλία ἐστὶ, περὶ οὗ νῦν λέγει.
- p. 266, D. Τὸν ὄμφαλον τῆς γῆς κ. τ. λ.] Arogr. Mon. Ἐκάλεσε τῆς οἰκουμένης τοὺς Δελφοίς. Φασὶ⁶ γὰρ ὅτι ὁ Ζεὺς βουλόμενος γνῶναι τὸ μέσον τῆς γῆς, ἀετοὺς ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς ἀπέλυσε καὶ συνήντησαν ἑαυτοῖς εἰς Δελφούς. Cod. bomb. Ὡσπερ ἐπὶ σώματος ἀνθρωπίνου ὄμφαλός ἐστι μέσον⁷,

1) ἰδίαν, Cod. ἰδίαν. — 2) Πρύμναν χρ. subl. Valken. — 3) Ὁ καλεῖ Ὅμηρος, Iliad. XI, 547. cf. Schol. ad Av. 382, ubi tacite laudatur Homeri versiculus. Aristophanes l. l.

. . . . Ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

4) Μυριάδας σταδίων, subl. Valk. — 5) καὶ Δημοσθένης, de falsa leg. p. 102 ed. Schaeef. cf. Wessel. ad Diod. Sicul. XII, 4. pag. 480. In Demosthenis verbis excidit περὶ post ἡμέρας. — 6) φασὶ γ., Ap. φησὶ γ. — 7) μέσον, f. τὸ μέσον.

οὕτω καὶ οἱ Δελφοὶ τὸ μέσον εἰσὶ πάσης τῆς γῆς καὶ ὀμφάλου τόπον ἐπέχουσι. Φασὶ γὰρ, ὡς ὁ Ζεὺς βουλόμενος ἀνθρώποις τὸ μέσον τῆς γῆς ἐμφανίσαι, δύο ἀετοὺς ἰσοπετεῖς ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς ἀπέλυσε καὶ συναντηθέντες εἰς Δελφοὺς δῆλον τὸ μέσον τῆς γῆς ἐποίησαν.

Κεφάλαιον] In marg. Schell. Τὸ κεκορυφωμένον p. 267, C. καὶ ἐξειργασμένον ἀκροτελεύτιον.

Κατέκλεισε¹⁾] Arogr. Mon. Περιέλαβε. Δημοσθένης²⁾ ἐν Φιλιππικοῖς νόμῳ κατακλείσητε ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεβεβαίωσεν, ἐπεσφραγίσατο. In marg. Schell. Περιέλαβεν, ἠσφαλίσατο, ἐπεβεβαίωσεν. Δημοσθένης νόμῳ κατακλείσητε. ibid.

Αἰγινήτων] Arogr. Mon. et Leid. Τὴν μάχην³⁾ p. 268, A. αἰνίττεται τὴν περὶ τῶν ἀγαλμάτων. Ἐπιδαυριοῖς γὰρ λιμώττουσιν ἔχρησεν ὁ θεός, ἀγάλματα ποιήσασθαι Ταμίας⁴⁾ καὶ Αὐξησίης, δαιμόνων τινῶν ἀπὸ ξύλου ἑλαίας⁵⁾ ἱερᾶς τῶν ἐν ἀκροπόλει· οἱ δὲ ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας ἐδέξαντο τὸ ξύλον, φόρον τινὰ φέρειν ταξάμενοι. Αἰγινῆται δὲ μετὰ ταῦτα πολемоῦντες πρὸς αὐτοὺς καὶ νικήσαντες τὴν τε πόλιν ἐπόρθησαν καὶ τὰ ἀγάλματα ἔλαβον· ἀπαιτούμενοι δὲ τὸν φόρον Ἐπιδαυριοὶ ἔφησαν, μὴ ἔχειν τὰ ἀγάλματα, δίκαιον δὲ εἶναι τοὺς ἔχοντας παρασχεῖν· καὶ οὕτως ἀναγκάζονται Ἀθηναῖοι πρὸς Αἰγινήτας ἄρασθαι πόλεμον. Cod. bomb. Ἐπιδαυριοῖς λιμώττουσιν ἔχρησεν ὁ θεός ἀγάλματα ποιήσασθαι Ταμίας καὶ Αὐξησίας, αἱ εἰσι θεαὶ ἔφοροι τῶν ταμιῶν καὶ τῆς τούτων αὐξήσεως, ἀπὸ ξύλου ἑλαίας ἱερᾶς τῆς ἐν ἀκροπόλει· οἱ δὲ ἐλθόντες⁶⁾ κ. τ. λ. In marg. Schell. Ἐπιδαυριοῖς λιμώττουσιν ἔχρα⁷⁾ ὁ θεός, ἀγάλ-

1) Κατέκλεισε, subl. Valken. — 2) Δημοσθένης ἐν Φ., Philipp. p. 54. ed Schaeff. — 3) Τὴν μάχην αἰνίττεται κ. τ. λ. haec publicavit Valken. ad. Herod. V, 82, omissis quae post οἱ δὲ ἐλθόντες κ. τ. λ. leguntur. — 4) Ταμίας et Αὐξησίης, sic Leid. apud Valken., Mon. et Schellersh., quare cum Valken. retinui; solus bomb. Ταμίας et Αὐξησίας, al. Δαμίας vel Δαμίας, cf. Creuz. Symb. t. IV, p. 50 seq. — 5) ἑλαίας ἱερᾶς, Mon. ἑλαίας ἢ ἱερᾶς, ἢ non legitur penes Valken. l. l. — 6) οἱ δὲ ἐλθόντες, κ. τ. λ. reliqua enim plane ut in Arogr. Mon. — 7) ἔχρα Cod. ἔχρη.

ματα ποιήσασθαι Ταμίης καὶ Αὐξησίης δαιμόνων τινῶν ἀπὸ ξύλου ἐλαίας τῆς Ἀθήνησιν ἱερῆς ἐν ἀκροπόλει, ὅπερ ἔδοσαν Ἀθηναῖοι φόρον τινὰ φέρειν ταξίμενοι. Ταῦτα τὰ ἀγάλματα Αἰγινήται τὴν Ἐπίδαυρον πορθήσαντες ἔλαβον, ὅθεν καὶ μὴ τελούντων τὴν φορὰν Ἐπίδαυρίων, πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναῖοι πόλεμον ἤραυτο.

ibid. Τὰ ναυτικὰ¹ πρώτους] Apogr. Mon. et Leid. Καὶ ὁ Ἡρόδοτος αὐτοῖς δίδωσι τὰ πρωτεῖα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, ὡς ναυτικοῖς². Ἐπαινος τοίνυν Ἀθηναίων ἐστὶ, ὅτι τοὺς ναυτικοὺς ἐνίκησαν.

ibid. Κορινθίων³] Apogr. Leid. Κορινθίων γὰρ περὶ γῆς ὄρων πολεμούντων πρὸς Μεγαρέας, Ἀθηναῖοι Μεγαρεῦσιν ἐβοήθησαν.

p. 268, B. Καὶ Θασίων⁴] Apogr. Mon. Οὗτοι γὰρ ἀπέστησαν πρώτοι, ὡς Θουκυδίδης⁵ φησὶν ἐν τῇ πεντηκονταετία. Ἀλλὰ καὶ οἱ Καρύστιοι.

ibid. Βουλευομένων] Supra in Schell. Ἀποστάντων.

ibid. Καλούντων⁶ δὲ κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Καὶ διὰ τὸ ἱερὸν, ὡς φησὶν⁷ ὁ συγγραφεὺς, ὅτι Λακεδαιμόνιοι Δελφοῖς δεδώκασιν, ἀφελόμενοι Φωκέων. Λέγει δὲ νῦν τὴν⁸ μάχην τὴν πρὸς τοὺς Εἰλωτας γεγενημένην, ὅτι ἐν σεισμῷ ἀπέστησαν, ὅθεν ἢ ἀρχὴ τῆς ἐχθρας αὐτοῖς γέγοιτε, ὡς φησι⁹ Θουκυδίδης.

p. 269. C. Ἐνίκων¹⁰ δὲ Κορινθίους] Apogr. Mon. Ἡ ἱστορία δὲ παρὰ Θουκυδίδην¹¹ ἐν τῇ πεντηκονταετία λέγει, Μυρωνίδου¹² στρατηγούντος.

1) Τὰ ναυτικὰ πρώτους, subl. Valken. et edidit ad Herodot. VIII, 93. — 2) ὡς ναυτικοῖς, Werferus ex Monac. puncta post ναυτικοῖς posuit, omissis his: Ἐπαινος τοίνυν κ. τ. λ. — 3) Κορινθίων, scholion hoc a proxime antecedenti non erat sejunctum in Leid., atque ideo opinor Valk. vocem Κορινθίων in suo exemplari non sublineaverat. — 4) Καὶ Θασίων subl. Valk. — 5) ὡς Θουκυδίδης φ., I, 100. — 6) Καλούντων δὲ sublin. Valken. — 7) ὡς φησὶν ὁ συγγραφεὺς, I, 112. — 8) νῦν τὴν, Apogr. τὴν νῦν. — 9) ὡς φησι Θουκυδίδης, I, 102. — 10) Ἐνίκων δὲ Κορινθίους subl. Valken. — 11) παρὰ Θουκυδίδην, I, 105. — 12) Μυρωνίδου, Apogr. Μυρωνίδου. Eundem de Corinthiis ab Atheniensibus fuis

Τοῦ σοφίσματος] Supra in Schell. Τῆς ἐπινοίας. p. 270, B.

Ἀκμῆς] Apogr. Mon. Νεότητος. Καὶ Ἴσοκράτης¹. p. 270, C.
ὑστερίζω² γὰρ ἀκμῆς τῆς ἑαυτοῦ.

Ὡσπερ³ ἐν δράματι] Apogr. Mon. Ἔχομεν γὰρ p. 270, D.
πολλάκις ἐν τοῖς κωμικοῖς δράμασι θεοὺς φαινομένους διὰ
μηχανῆς· καὶ πρὸς τὸ συμφέρον δὲ ἐν τοῖς⁴ δράμασι
διασκευάζεται. Cod. bomb. Ἔχομεν πολλάκις ἐν τοῖς
ποιητῶν δράμασι θεοὺς φαινομένους ἐκ μηχανῆς· καὶ πρὸς
τὸ συμφέρον δὲ ἐν τοῖς δράμασι τὰ πράγματα διασκευάζε-
ται, ὥσπερ Εὐριπίδης εἰσήγαγε τὸν Ἀπόλλωνα, Ὀρέστην⁵
καὶ Μενέλαον εἰς ὁμόνοιαν ἄγοντα.

Ὅποι σωθήσονται⁶] Schol. mscr. Werferi in Actis p. 272, A.
philol. mon. t. I, fasc. III, p. 417. γρ. ὅπη καὶ ὅπως,
ἀπεκέκλειντο⁷ γὰρ πανταχόθεν.

Ἐν Τανάγρα] Apogr. Mon. Τούτου μέμνηται Θου-
κυδίδης, (I, 102.) ὅτι ἤνικα ἐπολέμου⁸ Λακεδαιμόνιοι
κατὰ τῶν Εἰλωτῶν⁹, τειχομαχῆσαι βουλόμενοι, ἐπεκαλέ-
σαντο Ἀθηναίους· εἶτα δεδιότες τὸ νεωτεροποιῶν αὐτῶν,
ἀπεπέμψαντο αὐτούς. Ὁργισθέντες οὖν οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ
τὴν ἀναχώρησιν τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ Φωκέων στρατευ-
σάντων καὶ μελλόντων¹⁰ ἐπανιέναι, πανταχόθεν ἀπέκλει-
σαν ἐπιστρέφοντας ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καὶ συνέβαλον αὐτοῖς
ἐν Τανάγρα καὶ ἠττήθησαν Cod. bomb. Λακε-
δαιμόνιοι ἐν τινι τόπῳ κατὰ Εἰλώτων¹¹ πολεμοῦντες ἐπε-
καλέσαντο Ἀθηναίους, ὡς δεινοὺς τειχομαχεῖν καὶ φοβηθέν-
τες αὐτούς ὡς νεωτεροποιούς πάλιν ἀπεπέμψαν. Ὁργισθέν-

in bomb. fol. 52. vers. occurrere, adnotavit Werferus. — 1) Ἴσο-
κράτης, p. 352. — 2) Ὑστερίζων, Ap. ὑπερίζων ἀκμῆς subl. Val-
ken. — 3) Ὡσπερ ἐν δράματι subl. Valken. — 4) ἐν τοῖς δράμασι,
Ap. γράμμασι. — 5) Εὐριπίδης Orest. vrs. 1641. — 6) Ὅποι σω-
θήσονται (schol. mscr. σωθήσεται), Werf. mavult ὅπη σωθήσονται,
quem vid. pag. 411. — 7) ἀπεκέκλειντο, Cod. ἀποκεκλεῖντο, pro
quo Werf. restituit ἀποκέκλειντο. — 8) ἐπολέμου, Ap. ἐπολέμου. —
9) κατὰ τῶν Εἰλωτῶν, Apogr. et bomb. μετὰ τ. Εἰλ. — 10) καὶ
μελλόντων, Ap. ἢ μελλόντων. — 11) Εἰλώτων, Apogr. Εἰλωτῶν,
utrumque recte, ab Εἰλως et Εἰλώτης. Schweigh. in var. lect.
ad Herod. IX, 10.

τες οὖν Ἀθηναῖοι συνέβαλον αὐτοῖς ἐν Τανάγρα τῆς Εἰω-
τίας καὶ ἐνικήθησαν. . . .

p. 273, B. Τῶν περιοίκων ¹] Arogr. Leid. Οἱ περιοικοὶ . . . οἱ
περιοικοῦντες Σπάρτην τὴν μητρόπολιν.

p. 274, A. Εἰρήνην ποιεῖται ²] Arogr. Mon. Δηλοῖ τὰς τρια-
κοντούτεϊς σπονδὰς, ἃς ἐποίησαν μετὰ Εὐβοίας ἄλωσιν ³,
ὡς φησιν ὁ συγγραφεὺς.

p. 275, C. Οὕτω δὲ τούτων κ. τ. λ. ⁴] Arogr. Mon. Ἐντεῦθεν
ἄρχεται τοῦ τετάρτου μέρους, ποιούμενος τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.
Κατὰ δὲ Ἀθανάσιον ἐνταῦθα ἄρχεται τὸ τρίτον μέρος τοῦ
λόγου. Πληρώσας δὲ τὴν πεντηκονταετίαν ἄρχεται τοῦ
Πελοποννησιακοῦ.

ibid. Μέχρι μὲν τινος ⁵ ἦν ἡσυχία] Arogr. Mon. Ἐδίδαξε
καὶ τοῦτο Θουκυδίδης, λέγων τὰς σπονδὰς ἐπὶ ἰδ' ἔτη φυ-
λαχθείσας. Cod. bomb. Τὸ μέχρι μὲν τινος λέγει,
ἐπειδὴ αἱ τῆς εἰρήνης σπονδαὶ οὐκ εἰς λ' χρόνους ⁶ ἐχώρη-
σαν, ὡς συνέθεντο, ἀλλ' εἰς τεσσαρεςκαίδεκα, ὡς Θουκυ-
δίδης φησί. Κατέλυσαν δὲ τὰς συνθήκας Λακεδαιμόνιοι,
φοβηθέντες Ἀθηναίους, μὴ αὐξηθέντες τῷ χρόνῳ αὐτούς
τε τούτους καὶ πάντας τοὺς Ἕλληνας καταδουλώσονται,
καὶ διὰ τοῦτο πέμποντες πρέσβεις πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος
κατεψεύδοντο Ἀθηναίων, ὡς οὐκ εἰς καλὸν ἡμῖν τὰ τῆς
εἰρήνης ἀπαντήσῃ, λέγοντες.

ibid. Οὐχ ὢν εὖ ἔπαθον] Arogr. Mon. Λακεδαιμόνιοι
καὶ Θουκυδίδης ⁷, καὶ ἀδήλως ἔχθοντο.

p. 276, A. Κατασχεῖν ⁸] Arogr. Mon. Κωλύειν ⁹. Λεῖπει δὲ τὸ
ἐβούλετο· λέγει γὰρ καὶ ὁ συγγραφεὺς ¹⁰, ὅτι ἐδεῖτο ¹¹ δὲ
δίκη διαλύσασθαι τὰ διάφορα.

1) Valken. ad Herod. IX, 11. » Scholiastae Aristidae Mscr. οἱ περιοικοὶ esse dicuntur οἱ περιοικοῦντες Σπ. τ. μ. « — 2) Εἰρή-
νην. π. subl. Valken. — 3) μετὰ Εὐβοίας ἄλωσιν sunt ipsius
Thucydidis (I, 23.) verba. — 4) Οὕτω δὲ τούτων, subl. Valken. —
5) Μέχρι μὲν τινος subl. Valk. — Θουκυδίδης, I, 87. — 6) εἰς λ'
χρόνους, in triginta annos. Χρόνοι recentiores saepiuscule pro
ἔτη usurpant, vid. Valken. ad Euripid. reliq. p. 135. — 7) Θου-
κυδίδης, I, 92. — 8) Κατασχεῖν subl. Valken. — 9) Κωλύειν
Arogr. Κωλύει. — 10) ὁ συγγραφεὺς, I, 78. unde δίκη recipi pro
δίκη, quod erat in Arogr. 11) ἐδεῖτο, Arogr. ἐδεῖτο.

Τὰς ἐν Ναυπάκτῳ] Arogr. Mon. Ἄς ὁ Φορμίων p. 276, B. ἐνίκησε Λακεδαιμονίους ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ Cod. bomb. Φορμίων, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων, εἴκοσι ναυσὶν ἢ καὶ ¹ μ' Λακεδαιμονίων ἐνίκα ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ εἰς τὴν Ναύπακτον· κατὰ γὰρ ταύτην ἐστράτευσαν Λακεδαιμόνιοι. Ὑστερον δὲ ταῖς αὐταῖς ναυσὶν ἐνίκησε πάλιν αὐτοὺς τούτους κατὰ Ἐπίδαμνον ἐλθόντας μετὰ ὀκτῶ καὶ πενήτηκοντα νεῶν. Ἐπεὶ δὲ Φορμίων μὲν εἴκοσι ναῦς εἶχε, Λακεδαιμόνιοι δὲ ὅσας ἔφαμεν ², διὰ τοῦτο λέγει οὕτε ὀλίγα πλείονας.

Πενταετηρίδα] Arogr. Leid. Διὰ πέντε γὰρ ἐτῶν p. 277, A. ἦγον τὰ μέγιστα Παναθήναια, διὰ τριῶν τὰ Διονύσια. In marg. Schell. Διὰ πέντε γὰρ ἐτ. ἦγ. τ. μέγ. Παν., reliquis omissis.

Ἄλλ' ἀπόντων ³ μὲν κ. τ. λ.] Arogr. Mon. et Leid. p, 278, A. Ὅτι ἄλλ' ἀπόντων μὲν εὐφήμεως εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπολωλότων ⁴, μεγάλη γὰρ συμφορᾷ περιπεπτώκασιν ἐν Σικελίᾳ, ὡς φησὶν ὁ σύγγραφεύς.

Ἐκ Δεκελείας ⁵] In marg. Schell. Ταύτην γὰρ ἐτεί- p. 278, C. χισαν Λακεδαιμόνιοι, κώμην οὕσαν τῆς Ἀττικῆς, ὅτε ἐδυστύχησαν Ἀθηναῖοι ἐν Σικελίᾳ.

Καὶ στρατηγούς ἐφαμίλλους] Arogr. Mon. Ὡς συμ- ibid. μαχοῦντας τοῖς ἐν Σικελίᾳ. Λαμάχου γὰρ ἀποθανόντος ἐκεῖ καὶ γράψαντος Νικία ⁶ πεμφθῆναι αὐτῷ ἄλλον στρατηγὸν διὰ τὴν νεφρίτιν ⁷ νόσον, ἔπεμψαν Δημοσθένην τὸν ἐν τῇ Πύλῳ ἀριστεύσαντα. Cod. bomb. Πρώην ἐν Σικελίᾳ πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν ναῦς πέμψασιν Ἀθηναίοις καὶ στρατηγούς Νικίαν καὶ Λάμαχον, ἐπειδὴ ἅπαντα ἢ τοιαύτη παρασκευὴ ἤττηται καὶ Λάμαχος ἐτεθνήκει, γράφει πάλιν

1) ἢ καὶ μ', i. e. XLVII, cf. Thucyd. II, 83. — 2) ἔφαμεν, Cod. ἔφημεν. — 3) Ἄλλ' ἀπόντων subl. Valk., ex Leidensi autem edidisse Abreschium ad Aristaenetum annot. p. 54, inde suspicor, quod plane congruit cum Monac. Ὅτι ex Abresch. recepi. Non sublin. Valk. — 4) ἀπολωλότων, Mon. ἀπολωλότος. — 5) Ἐκ Δεκελείας subl. Valken. — 6) Νικία Arogr. Νικία. — 7) νεφρίτιν, Ap. νεφρίτιν.

Νίκιας ἕτερον πέμπειν στόλον καὶ στρατηγὸν, αὐτὸς γὰρ νεφρίτιδι νόσῳ κατείχεται· ἔπεμψαν οὖν Ἀθηναῖοι στόλον παραπλήσιον τῷ προτέρῳ καὶ στρατηγὸν Δημοσθένη τὸν ἐν τῇ Πύλῳ ἠριστευκότα.

- p. 279, A. Τὴν μὲν τῶν τρόπων κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Λέγει δὲ ὁ Θουκυδίδης ¹, ὅτι μετὰ τὴν ἥτταν οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ἐτρώφωσαν.
- p. 279, B. Ὑπὲρ τοῦ μηδὲν αἰσχρὸν κ. τ. λ.] Apogr. Mon. Ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι ², τουτέστι παραχωρῆσαι τοῖς Λάκωσι.
- p. 279, C. Ὡστε καὶ βασιλέα] In marg. Schell. Ὅτι τὸν Πέρσῃν ἠγαγον κατ' αὐτῶν.
- p. 280, B. Ὅτι καὶ τῆς πολιτείας κινήσεως] Apogr. Mon. Τούτου μέμνηται καὶ ὁ Θουκυδίδης ³, λέγει γὰρ οὕτως· καταφρονήσαντές τινες τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἠττῶντο ἐν Σικελίᾳ ⁴, τετρακόσιοι τὸν ἀριθμὸν καὶ ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ δημοκρατίᾳ, ἐζήτησαν καταλῦσαι αὐτήν ⁵ καὶ αὐτοὶ ἄρξαι, ἀλλὰ κατέλυσεν καὶ αὐτοὺς ἡ πόλις. Λέγει οὖν ὅτι καὶ τοὺς πολίτας εἶχον πολεμίους. Cod. bomb. Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ φησὶ Θουκυδίδης, ὅτι τινες τῶν Ἀθηναίων τετρακόσιοι τὸν ἀριθμὸν ὄρῶντες τὴν πόλιν οὕτως ἔχουσαν, ἐστασίασαν ⁶, βουλόμενοι τὴν μὲν δημοκρατίαν καταλῦσαι, αὐτοὶ δὲ ἄρξαι.
- ibid. Ἀλλοτριωθέντων] Apogr. Mon. Πολεμίων γινομένων· καὶ Ὅμηρος ⁷·
 Ἀλλότριος φῶς.
- p. 280, D. Ὡς ἑτέρῳ προείρηται] Apogr. Mon. Τῷ Θουκυδίδῃ ⁸.

1) ὁ Θουκυδίδης, lib. VIII init. — 2) Ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι κ. τ. λ. hoc scholion priori addiderat Werf. ex Apogr., quae disjuncti; sed ne ita quidem satisfacit, deest aliquid, forte αἰσχρὸν post ποιῆσαι. — 3) καὶ ὁ Θουκυδίδης· λέγει γὰρ οὕτως· καταφρ. κ. τ. λ. Frustra quaesivi, illa καταφρονήσαντες κ. τ. λ. Thucydidis ipsius esse arbitratus. Narrat eam rem Th. libro VII, inde a cap. 63. Quae cum ita sint, pro οὕτως malim ὅτι, quod legitur in bomb., λέγει γὰρ, ὅτι καταφρ. κ. τ. λ. — 4) ὅτι ἠττῶντο ἐν Σικελίᾳ, Apogr. ὅτι ἠττοντο ἐν Σικελίᾳ. — 5) αὐτήν, Ap. αὐτούς. — 6) ἐστασίασαν, sic Werf.. Cod. ἐστασίασαν. — 7) καὶ Ὅμηρος, Iliad. V, 224., quem laudat Hesych. t. I, p. 242. ed. Alb., ubi male φῶς, ut est in Apogr. — 8) Τῷ Θουκυδίδῃ κ. τ. λ. I, 18. Edidit hoc sch. Creuz. V. D. ad Plotin. p. 514, ubi κινδύνου, typo-

μέχρι γὰρ τῶν ἐνταῦθα τὰ Θουκυδίδου. Τινὲς οὖν αὐτὸν εἰς Θουκυδίδην αἰνίττεσθαι λέγουσιν, εἶπε γὰρ κἀκεῖνος ἐν τῷ πρώτῳ, μετὰ κινδύνων τὰς μελετὰς ποιούμενοι¹. Ἡ εἰς Πλάτωνα αἰνίττεται, καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς φαίνεται ἐπιτάφιον γράψας τὸν καλούμενον Μενέξενον, ἐν ᾧ² ἐχρήσατο τοῖς ἐπιχειρήμασι τούτοις. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι εἰς Ξενοφῶντα ἀποτείνεται· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς³ εἶπε. Cod. bomb. Τινὲς τὸ ἐτέρωθι διὰ τὸν Θουκυδίδην νοοῦσι· εἶπε γὰρ κἀκεῖνος τὸ ἐνθύμημα τοῦτο ἐν ἀρχῇ, μετὰ κινδύνων τὰς μελετὰς ποιούμενοι. Ἄλλοι δὲ εἰς Πλάτωνα⁴ λέγουσιν αἰνίττεσθαι, καὶ αὐτὸς γὰρ ἐχρήσατο τοῖς ἐπιχειρήμασι τούτοις εἰς τὸν ἐπιτάφιον τὸν καλούμενον καὶ Μενέξενον. Ἄλλοι δὲ εἰς Ξενοφῶντα, καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ταῦτα εἶπεν. In marg. Schell. Τῷ Θουκυδίδῃ, μετὰ κ. τ. μ. π. λέγοντι.

Ἐκ ποδός] Cod. bomb. Οὐ μόνον τὸ ἐκποδῶν ἀντὶ p. 281, B. τοῦ μακρᾶν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ παριτυκία, ὡσπερ κἀνταῦθα τὸ ἐκποδός.

Ἄει μὲν οὖν ἔγωγε κ. τ. λ.] Apogr. Mon. . . Καὶ p. 281, C. ἐστὶ Θουκυδίδου ἢ μεταχειρίσις· κἀκεῖνος γὰρ ἐν τῷ προοίμῳ τοῦ Ἐπιταφίου καταμέμφεται τὸν τομοθέτην τὸν κελεύσαντα τὸν ἐπιτάφιον λέγεσθαι· εἶτα ὕστερον καὶ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ. Cod. bomb. . . . Θουκυδίδου ἢ μεταχειρίσις κ. τ. λ. plane ut apogr., nisi quod in fine τὸν κελεύοντα ἐπιτάφιον λέγεσθαι.

Τὰ πρὸς ἄλληλα] Supra in Schell. Αἰ συγκρίσεις. p. 282, B.

Πᾶς τις] In marg. Schell. γρ. πᾶν, ἥτοι ἐστὶ τὸ πᾶν p. 282, D.

thetae errore; nam et Apogr. et Cod. bomb. et ipse Thucyd. l. l. κινδύνων. — 1) ποιούμενοι, cujus in locum se insinuaverat ποιούμενος in Apogr., ex bomb., Schell. et Thucyd. restitui. — 2) ἐν ᾧ, Apogr. ἐν ἧ. — 3) ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς, bomb. ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ad quam varietatem animum attendere nos jubet Creuzerus l. l. Utrumque probum, eademque diversitate uti solent scriptores in laudandis Theopompi Ἑλληνικοῖς et Ἑλληνικαῖς, Φιλιππικοῖς et Φιλιππικαῖς. — 4) Ἄλλοι δὲ εἰς Πλάτωνα κ. τ. λ. edidit Creuzerus l. l. usque ad Ἄλλοι δὲ εἰς Ξενοφ., quae cum reliquis desunt.

ἔργον τῆς ἀγωνίας δίσκου, πυγμῆς, διαύλου, ἄλματος καὶ παλῆς.

ibid.

Εἴκη] Supra in Schell. Ἀγωνιζόμενος.

p. 283, A.

Ἐν Μιτυλήνῃ¹⁾] Apogr. Mon. Εἰς γὰρ Μιτυλήνην Κόνων συνηλάθη μετὰ Λέοντος καὶ Ἐρασινίδου²⁾, συστρατήγων ὄντων³⁾, ὑπὸ Καλλικρατίδου κατὰ γῆν⁴⁾ μὲν τῷ ἀπὸ⁵⁾ Χίου στρατεύματι καὶ τοῖς Μηθυμναίοις, κατὰ θάλατταν δὲ ταῖς ναυσὶ τὸν λιμένα,⁶⁾ ὡς Ξενοφῶν. Συμβαλὼν δὲ ὁ Κόνων τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐκεῖ, ἠττήθη καὶ πολιορκήθη παρ' αὐτῶν. Cod. bomb. Ἐπὸ Καλλικρατίδου, στρατηγοῦ Λακεδαιμονίων, συνηλάθη εἰς Μιτυλήνην Κόνων μετὰ Λέοντος καὶ Ἐρασινίδου τῶν συστρατήγων· καὶ γὰρ κατὰ γῆν μὲν ἐβιάζετο τῷ ἀπὸ Χίου στρατεύματι καὶ τῷ ἐκ Μηθύμνης, κατὰ θάλατταν δὲ ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Συμβαλὼν οὖν Καλλικρατίδῃ κατὰ θάλατταν ἐνικήθη· μαθόντες δὲ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν σφετέρων στρατηγῶν ἦτταν⁷⁾ καὶ παροξυνθέντες ἔπεμψαν οὐκ ὀλίγας ναῦς ἐκεῖσε καὶ στρατηγούς δέκα, οἳ καὶ⁸⁾ συμβαλόντες ἐπ' Ἀργινούσαις τοῖς Λακεδαιμονίοις, κατὰ κράτος ἐνίκησαν.

p. 283, B.

Ἐν δὲ τῷ Καρὶ] Apogr. Mon. Παροιμία, ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον· τὸ δὲ οὐκ ἐν τοῖς⁹⁾ αὐτῶν σώμασι, οἳ γὰρ μισθούμενοι αὐτοὺς προέταττον ἐν τοῖς κινδύνοις. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς¹⁰⁾ εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα πολεμούντων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Καρῶν· οὗτοι γὰρ τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐμισθουν εἰς τοὺς πολέμους. Πρῶτοι δὲ λέγονται βαρβάρων μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς¹¹⁾ φησι·

1) Ἐν Μιτυλήνῃ sublin. Valken. — 2) Ἐρασινίδου, sic bomb., Thucyd. VII, 7. et Aristophanes, Apogr. Ἐρασινίδου. — 3) συστρατήγων ὄντων, Apogr. συστρατηγωνόντων. — 4) κατὰ γῆν, Apogr. κατὰ τὴν frequenti errore. — 5) τῷ ἀπὸ, Apogr. τῶν ἀπὸ. — 6) τὸν λιμένα, f. εἰς τὸν λιμένα, Xenophontis locum vide apud Wesseling. ad Diodor. XIII, p. 602 seqq. — 7) ἦτταν, bomb. ἦτταν. — 8) οἳ καὶ κ. τ. λ., sic exhibet bomb.: οἳ καὶ συμβαλόντες ἐπ' Ἀργινούσαις, τοῖς Λακεδαιμονίοις κ. κρ. ἐν., tum foret legendum τοὺς Λακεδαιμονίους. Utrumque scribendi genus autem optimis scriptoribus in usu. — 9) τὸ δὲ, f. τουτέστιν ν. τὸ δὲ ἐστίν. — 10) ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς, Apogr. ἐπὶ τῷ ἀφ. — 11) ὁ ποιητὴς, Iliad. IX, 378. cf. Valken. ad Herod. V, 66. et schol. ad Hom. l. l.

. Τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴση.

Ἑλλήνων δὲ πρῶτοι Ἀρκάδες ἐμισθοφόρησαν. Cod. bomb.
 Παροιμία ἐστὶν ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, τουτέστιν οὐκ
 ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι, ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίοις, ὡς καὶ οὗτος
 ἐρμηνεύων φησί, Κᾶρες γὰρ πρῶτοι ἀνθρώπων ἐμισθοφό-
 ρησαν, οὓς καὶ προὔτατον τῷ πολέμῳ¹ φέρεται δὲ καὶ ἕτερα
 παροιμία, ἐν Καρὸς μοίρα, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ δουλο-
 πρεπῶν ταυτομένη.

Καλλικρατίδου²] Supra in Schell. Στρατηγοῦ τῶν
 Λακεδαιμονίων.

Ἑλλοτριωμένης] Ibid. Ἀποστάσης.

ibid.

Ὅτι³ τὸν ἄνδρα ῥύονται] Arogr. Mon. Τὴν⁴ ἱστο- p. 284, A.
 ρίαν (de Conone ad Evagoram fugiente, dein Athenis moe-
 nia restituente, Werf.) Ἰσοκράτης λέγει ἐν τῷ Εὐαγόρῳ.
 In marg. Schell. Τὸν Κόνωνα· εἷς γὰρ ὢν τῶν ἰβ στρα-
 τηῶν ἔφυγεν αἰσθόμενος τῆς Ἀθηναίων ὀργῆς καὶ ἐλθὼν
 πρὸς Εὐαγόραν, τὸν τῆς Κύπρου βασιλέα, διέτριβε. Ὅτε-
 ρον δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Ἀθηναίους Λακεδαιμόνιοι καὶ
 κατὰ τῆς Ἀσίας στρατεύονται Εὐαγόρα συμμαχοῦντες καὶ
 Κόνων παρεγένετο. Καὶ καταναυμαχήσας Λακεδαιμονίους
 ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀττικὴν τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων ἀνέστησε.

Δυναστείαν] Supra in Schell. Ἐν Κνίδῳ.

ibid.

Πρὸς αὐτοὺς] Ibid. Λακεδαιμονίους.

p. 284, C.

Ἀντιπολιτευομένους] Ibid. Ἀντισεμνυνομένους⁵.

ibid.

Ὅστις οὐ μετὰ] Arogr. Mon. Εἰς Λακεδαιμονίους p. 285, A.
 αἰνίττεται, ὡς λέγει ὁ Θουκυδίδης, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, ὅτι
 μέρος τῆς πόλεως ἐνίκησαν συμβαλόντες μέρος τῶν ἰππέων.

Ἡ τις⁶ ἢ οὐδείς] Arogr. Mon. Τὸ Θουκυδίδειον p. 285, B.
 ἢ οὐδείς, φησὶν, ἐπειράθη τῆς πόλεως ἢ μόνος εἷς, τουτέστιν

apud Valken. de scholiis Leid. in opusc. t. II, p. 102. ed. Lips.,
 cui adde schol. ad Aristoph. Av. 765. schol. plat. p. 93. ed.
 Ruhnk. — 1) προὔτατον τῷ π., forte προὔτατον ἐν τῷ π. —
 2) Καλλικρατίδου subl Valken. — 3) Ὅτι τὸν ἄνδρα ῥύονται subl.
 Valken. — 4) Τὴν ἱστορίαν κ. τ. λ. sic exhibet Werf., forte in-
 tercederunt, quae dedi ex Schell. — 5) Post glossam interlin.
 ad Ἀντιπολιτευομένους super voce Ὅμοῦ πάντες, pag. 284., quae
 a Valken. sublin., conspicitur in Cod. Schell. glossae signum,
 glossa ipsa praetermissa. — 6) Ἡ τις ἢ οὐδείς subl. Valken.

ὁ Ξέρξης. Cod. bomb. Τὸ μὲν τίς λέγει διὰ μόνον τὸν Ξέρξην, τὸ δὲ οὐδεὶς, ἐπειδὴ καὶ οὗτος κατακράτος ἠττηθεὶς ἔφυγεν. Ἄλλωστε καὶ παρομιῖας λεγούσης, εἰς οὐδεὶς, διὰ τὸ μὴ τοῦ ἐνὸς λόγον εἶναι. In marg. Schell. Ὁ Ξέρξης.

ibid. Ἴσα καὶ ἀήττητος] In marg. Schell. Σχεδὸν καὶ παρέλκει ἀττικῶς.

p. 285, C. Ἀνακλίνασα] Supra in Schell. Εἰς τοῦπίσω κλίνασα. Photius: Εἰς τί ἀνέκλινεν ἢ εἰς τὸ ἐπιθυμῆσαι εἰρήνης;

p. 286, B. Ἡ δὲ πόλις κλαπεῖσα] Supra in Schell. Κατὰ λήθην ἠττηθεῖσα.

ibid. Ναυμαχία τῇ καθ' Ἑλλ.] In marg. Schell. Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς· ἀπόντων γὰρ ἐπὶ χρεῖαν Λύσανδρος ἐπιθέμενος τὰς τριήρεις ἀφείλετο.

p. 286, C. Δι' ἐνὸς ἀνδρός] Ibid. Τοῦ Κόνωνος.

ibid. Γενομένων] Ibid. γρ. γεγενημένων¹.

p. 287, A. Ἀποφητὶ] Apogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ ἀμαχητί· καὶ γὰρ αὐτὸς λέγει ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ,² ὅτι ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Σάμῳ, ταύτην γὰρ μόνην εἶχον ὄρητηριον κατὰ πάντων τῶν πολεμίων, τετρακόσιοί τινες Ἀθηναίων ἐπανέστησαν, αὐτοὶ θέλοντες ἔχειν τὴν πολιτείαν· ἀκούσαντες οἱ ἐν Σάμῳ ἐβουλεύσαντο ἐλθόντες καταλῦσαι αὐτούς· οἱ δὲ ἀκηκοότες, ὅτι μέλλουσιν ἐλθεῖν, διέλυσαν ἑαυτούς. Cod. bomb. Τετρακόσιοί τινες Ἀθηναῖοι ἠβουλήθησαν ἐπαναστῆναι τῇ πολιτείᾳ καὶ κατακυριεῦσαι αὐτῆς· μαθόντες οὖν Σάμιοι τοῦτο ὤρμησαν εἰς τὴν τούτων κατάλυσιν, ὅτε μάλιστα πάντων φιλίαν πρὸς Ἀθηναίους ἔχοντες· ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ τετράκοσιοι, ἔκοντες διελύθησαν ἀποφητί. . . .

ibid. Τοὺς τριάκοντα] In marg. Schell. Α ὄντων καὶ οἱ ἀντάραντες λ ἦσαν.

ibid. Σωφροσύνης] Ibid. Ὅτι καλῶς παρεσκυάσαντο.

1) γεγενημένων, Cod. γενημένων. — 2) Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ, cap. 65. Ceterum ἀποφητὶ a Valk. subl.

Ὀλίγω¹ μὲν πλείους] Ibid. Ὅτι ὀλίγοι πρὸς τοσοῦ- p. 287, B.
τους ἀντήσαν.

Τῶν ἐν τοῖς δεινοῖς ἔλπ.] Arogr. Mon. Θουκυδί- p. 287, C.
δειον· καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐελπίδες.

Ἐπὶ² τὸν δῆμον] Arogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ p. 289, B.
δήμου. Τοῦτο³ καὶ Δημοσθένης⁴ ἐν τῷ πρὸς Λεπ-
τίνην⁵ εἶπεν.

Τοὺς τε γὰρ Ἕλληνας κ. τ. λ.] In marg. Schell. p. 290, A.
Ἐπιλογίζεται τὰς συγκρίσεις.

Ἄλλοθεν] In marg. Schell. Ἐκ τῆς Βοιωτίας εἰς ibid.
Πελοπόννησον, τῆς καὶ Δωρίδος.

Καταδειξάσης] Ibid. Διὰ μαντείας γὰρ αὐτοῦς Ἀθη- p. 290, B.
ναῖοι κατήγαγον μετὰ τῶν Ἡρακλειδῶν.

Ἡ ταύτη νικώσης] Ibid. Τὸ ἢ συντακτέον τοῖς ἄλλοις ibid.
καθ' ὑπερβιβασμόν.

Πλὴν τῶν εἰς τὸν πολ.] Arogr. Mon. et bomb. Λα- ibid.
κεδαιμόνιοι γὰρ παράμονα⁶ εἶχον τὰ πολεμικά, ὡς λέγει
καὶ Ἰσοκράτης⁷ ἐν τῷ Βουσίριδι καὶ Δημοσθένης φησὶ,
ὅτι τὰ Ἀθηναίων νόμιμα ἐζήλωσαν, ἐν τῷ τέλει τοῦ κατὰ⁸
Τιμοκράτους.

Οὐ ταῦτα⁹ μόνα] Cod. bomb. Ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν ibid.
ταῦτα αἰτιατικὴ ἐστὶ, τὸ δὲ οὐκ ἴσον εὐθεῖα· σύν-
τασσε δὲ οὕτως· τὸ οὐκ ἴσον, ἤγουν ἢ οὐκ ἰσότης, οὐ
μόνον δείκνυσι ταῦτα, λέγω τοὺς ἄλλοθεν, ἤκοντας καὶ πόλ-
λη νεωτέρους πρὸς αὐτόχθονας καὶ πρεσβυτέρους, οὐδὲ τὸ
τῆς πόλεως καταδειξάσης ἑτέροις δηλονότι, οὐδὲ τὸ προ-
νοουμένους μηδένοσ ἄλλου πλὴν τῶν εἰς τὸν πόλεμον νικώ-
σης τῆς πόλεως, πλέον ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ ταύτη καὶ οὕτως.
Λέγει δὲ ἄλλοθεν ἤκοντας καὶ πολλῶ νεωτέρους
τοὺς Λακεδαιμονίους· καὶ γὰρ Δωριεῖς ὄντες τὸ παλαιὸν

1) Ὀλίγω μὲν πλείους subl. Valken. — 2) Ἐπὶ τὸν δῆμον,
subl. Valk. — 3) τοῦτο, Arogr. τούτω. 4) Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς
Λεπτ., cf. Wolf. ad eam orat. p. 227. — 5) Λεπτίνην, Ap. Λεπ-
τίνην. — 6) παράμονα, Ap. et bomb. περὶ μόνα. — 7) καὶ Ἰσο-
κράτης, Busir. p. 371. ed. Lang. — 8) τοῦ κατὰ Τιμ., Codd.
τῷ κ. T. — 9) Οὐ ταῦτα μόνα, subl. Valk.

Πελοποννήσιοι ὑστερον γεγόνασι, ὡς Ἑλλανικός¹ λέγει καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν οἱ περὶ αὐτῶν γράψαντες. Αὐτόχθονας δὲ καὶ πρεσβυτέρους ἀπάντων Ἑλλήνων λέγει τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἐμάθομεν. Τὸ δὲ ἤκοντας ἢ συναπτε πρὸς τὸ αὐτόχθονας, ἔν² ἢ διὰ τὴν πάλαι τῶν Ἡρακλειδῶν φυγὴν εἰς Ἀθήνας, ὅτε ὑπ' Ἐρεχθέως ἐδιώκοντο, ἢ τὸ μὲν ἤκοντας λέγει³, διότι Δωριεῖς ὄντες ἤλθον εἰς Πελοπόννησον, ὡς ἔφαμεν⁴ τὴν δὲ πρὸς πρόθεσιν νόει συγκριτικῶς ἐκφέρεσθαι· καὶ γὰρ οὕτως εἰώθαμεν λέγειν, δείκνυμι τὸν δεῖνα νεώτερον πρὸς τὸν δεῖνα⁴. Τὸ τῆς πόλεως δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ ὅπερ εἴωθεν ἢ πόλις ποιεῖν⁵ ἐξ ἀρχῆς, τοὺς καταφεύγοντας ὑποδέχεσθαι, τοὺς κινδυνεύοντας ἐπαγορθεῖν, καὶ ὅσα τοιαῦτα πλεονεκτήματα, ἅπαντα ἢ πόλις εὐροῦσα ἑτέροις κατέδειξε ποιεῖν. Μηδένοσ δὲ ἄλλου προνοουμένων λέγει τοὺς Λακεδαιμονίους, οἱ μόνων τῶν πολεμικῶν ἐποιοῦντο πρόνοιαν, ὡς Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Βουσίριδι. . . .

p. 290, C.

Τὸν λόγον] Supra in Schell. Τὸν εὐλογον.

ibid.

Ἐξ ὧν ἅμα⁶] Apogr. Mon. Ἐνταῦθα βούλεται εἰπεῖν, ὅσα οὐκ ἔστι μὲν ὑπὲρ αὐτῆς, ὑπὲρ δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἠγωνίσαστο πρὸς Λακεδαιμονίους. Ἐνταῦθα γὰρ ἀρχεται τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ὧν ἐποίησε μετὰ⁷ τοὺς λ', ὡς φησὶ Μένανδρος.

p. 291, A.

Ἄτοπον⁸] Supra in Schell. Παράδοξον et in marg.

Ἄτι ὑπὲρ ἐχθρῶν.

p. 291, C.

Μήτε⁹ τεῖχος] In marg. Schell. Τὸ μακρὸν ὁ Κόρων ὑστερον ἔκτισε.

ibid.

Ἀπαντῶντας] Ibid. Τοὺς ἐναντιουμένους, ἀμυνομένους.

1) Ἑλλάνικος, Cod. Ἑλάνικος. — 2) λέγε, f. λέγει, quod infra, licet subsequatur νόει. — 3) ὡς ἔφαμεν, Cod. ὡς ἔφημεν. — 4) πρὸς τὸν δεῖνα, Cod. τὸ. — 5) ποιεῖν ἐξ ἀρχῆς, κ. τ. λ. Cod. ita exhibet: ποιεῖν ἐξ ἀρχῆς, τοὺς καταφεύγοντας ὑποδέχεσθαι τοὺς κ. ἐπαγορθεῖν· καὶ ὅσα κ. πλεονεκτήματα· ἅπαντα κ. τ. λ. Possis vel post ἐξ ἀρχῆς· τοὺς κ. τ. λ. pergere virgulis tantum immissis, vel ita: ἐξ ἀρχῆς, τοὺς κ. τ. λ. — πλεονεκτήματα· ἢ πάντα κ. τ. λ. — 6) Ἐξ ὧν ἅμα subl. Valk. — 7) μετὰ τοὺς λ', Apogr. μετὰ τῶν λ. — 8) Ἄτοπον subl. Valk. — 9) Μήτε τεῖχος subl. Valk.

Ἑλληνική¹⁾] Ibid. Φιλάνθρωπος, ἕως σωφροτισμοῦ· p. 292, A.
ἐχώρησαν γὰρ καὶ κατ' ἐκείνων Λακεδαιμόνιοι.

Πρέπουσα] Ibid. Προσήκουσα. ibid.

Καταφεύγουσι²⁾] Apogr. Mon. Καὶ Ἀριστοφάνης³⁾ μέμνηται τῆς στρατιᾶς λέγων· ibid.

Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει.

Δρῶσαν⁴⁾ κακὸν] In marg. Schell. Ἄυτοὶ γὰρ αἴτιοι τοῦ πολέμου καὶ πολλῶν ἄλλων κακῶν ἐγένοντο. ibid.

Τὸν Ἀκροκόρινθον] Cod. bomb. Ἡ τῶν Κορινθίων ἀκρόπολις Ἀκροκόρινθος λέγεται, ὡσπερ καὶ ἡ τῆς Ἰλίου Πέργαμος, καὶ ἡ τῶν Θηβῶν Κιάμεια, καὶ ἡ τοῦ Ἄργους Λάρισα. p. 292, C.

Τὸν Περσῶν βασιλέα⁵⁾] Apogr. Mon. Τὸν υἱὸν Δαρείου τοῦ νεωτέρου· Κύρον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος, Ἀρταξέρξην δὲ λέγει, οὗ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς μέμνηται Ξενοφῶν. Τὸ δὲ γένος οὗτος ἔχει ἀπὸ Δαρείου· Ξέρξης ὁ κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύσας. εἶτα Ἀρταξέρξης καὶ Κῦρος· οἱ ἐν ταῖς ἀναβάσεσι. Τὸ δὲ πάλιν εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ πρὸς τὸν Πέρσην κατέφυγον. In marg. ibid.

1) Ἑλληνική subl. Valken. — 2) Καταφεύγουσι, subl. Valk.
3) Καὶ Ἀριστοφ., Plut. 173. — στρατιᾶς, Apogr. στρατίας, quod foret mutandum in στρατεία, cf. Hess. ad Timol. p. 14. seq. —
4) Δρῶσαν κακὸν subl. Valk. — 5) Τὸν Περσῶν βασιλέα, subl. Valk., Werf. τῶν Περσῶν. Ipsius Apographi lectiones corruptissimas excudendas curavi, si discesseris a voce Ἀρταξέρξης, pro qua in Apogr. est Ἀρκαξέρξης. Scholion ipsum autem adeo vel disturbatum vel mancum, ut de sanando desperarem. Latet vitium in Ἀλεξάνδρος, qui utrum inter Aristidis enarratores sit recensendus, an mutandus in Μέγανδρος, an familiaris ille credendus, cui Sopater sua in Aristidem scholia transmisisse videtur, id Oedipus enuclearit, donec Codices nos expedierint. Erat eum ita emendanda haec arbitrarer: Τὸν υἱὸν Δαρείου τοῦ νεωτέρου, Κύρον δὲ ἀδελφὸν, Ἀρταξέρξην λέγει, οὗ ἐν τ. Ἑλλ. μ. Ξ., τὸ δὲ γένος οὗτος (f. οὕτως) ἔχει ἀπὸ Δ., Ξ. δ. κ. τ. Ἑλλ. στ., εἶτα Ἀρτ. κ. Κ., οἱ ἐν τῇ ἀναβάσει (An schol. de duplici et Xenophontis et quae Sophaenetī fertur, expeditione Cyri cogitavit, ut retinendum sit οἱ ἐν ταῖς ἀναβάσει?). Τὸ δὲ πάλιν κ. τ. λ. sed ne ita quidem salutaris medicina, id quod bene video, affertur. Malum inde obortum, quod vel scholii auctor vel epitomator, confudit Artax. I, qui erat Xerxis I f., et Artax. II, Darii II f. et Cyri junioris fratrem. Quem errorem manifestius etiam deprehendis in schol. ex Cod. Schell. Nunc aliunde meliora exspecto.

Schell. Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου, τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύσαντος, ἀδελφὸν δὲ Κύρου τοῦ χρησαμένου Ξενοφῶντι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ.

- ibid. Θουλλουμένην ¹] Supra in Schell. Ἐπι ἀδοξία.
 p. 293, A. Πότερον ἐκόντες] In marg. Schell. Ἐξ ἀμφοτέρων φαυλίζει τοὺς Λακεδαιμονίους.
 p. 295, C. Τοῦ πολέμου] Supra in Schell. Τοῦ ἐν Μαραθῶνι.
 ibid. Ἡ τοῖς ὕστερον] Ibid. Ἐν Σαλαμῖνι.
 ibid. Τιθοῖτο] Ibid. Πῶς ἀρεστὸν φαίνοιτο, ἀρέσκοιτο.
 ibid. Ὑπερῆρεν] Ibid. Περιεγένετο.
 ibid. Τὰ δ' αὖ τελευταῖα] Ibid. Τὸ ἐπεξελθεῖν.
 p. 294, C. Ἡ δ' ἑτέρα] Ibid. Εἰρήνην φησί.
 ibid. Καταλύσεις] Ibid. Καταπαύσεις.
 p. 296, A. Τύχης ²] Arogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ εὐτυχίας τὸ ἐν-
 θύμημα εἶπε καὶ Θουκυδίδης ³ ἐν τῇ δ', ἐνθα οἱ Λακε-
 δαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους δημηγοροῦσι περὶ τῆς Πύλου.
 In marg. Schell. Εὐτυχίας ⁴.
 ibid. Ἐξ ἴσου ⁵ τοῖς παροῦσι] Arogr. Mon. Θουκυδίδειόν
 ἐστι, ὡς λέγει ἐκεῖνος· ἐξ ἴσου τὰ ἀπόντα ἔχειν νομί-
 ζουσιν.
 p. 296, B. Ἀνὴρ εἷς ⁶] In marg. Schell. Κόνων ὁ Πέρσης (sic),
 Λακεδαιμονίους καταδιώκων ἐν τῷ παριέναι, δέδωκε τοῖς
 Ἀθηναίοις χρήματα περσικὰ, ἐφ' ᾧ ὁ βασιλεὺς ⁷ συνελάβετο
 αὐτόν· ὁ δὲ πάλιν πρὸς Εὐαγόραν φυγῇ διασώζεται.
 p. 297, A. Ὡστε κάλλιστ' ἀνθρώπων ⁸] Arogr. Mon. Θουκυδί-
 δης ⁹ ἄλλους γ' ἂν οὖν οἰόμεθα τὰ ἡμέτερα λα-
 βόντας δεῖξαι ἂν μάλιστα, εἴ τι μετριάζομεν....
 In marg. Schell. Τὴν ὑπερβολὴν τῆς Λακεδαιμονίων

1) Θουλλουμένην, eubl. Valk. — 2) Τύχης subl. Valk. —
 3) Θουκ. ἐν τῇ δ', c. 17. seq. — 4) Εὐτυχίας, Schell. ἀτυχίας,
 sic ἀπαθῆς et εὐπαθῆς, Vales. ad Harp. p. 153. ἀσεβῆς et εἰς.
 p. 170. ἀμενῆς et εὐμ. p. 211. ἀτρεπῆς et εὐτρ. Reisk. ad Orat.
 de Cor. p. 107. ed H. — 5) Ἐξ ἴσου τ. π. sublin. Valken. —
 6) Ἀνὴρ εἷς, Valken. sublin. Τοὺς Λακεδ., quae subsequuntur. —
 7) ἐφ' ᾧ ὁ β., in Schell. ὁ δεest. — 8) Ὡστε κάλλ. ἀνθρ. sublin.
 Valken. — 9) Θουκυδίδης I, 76. unde ἄλλους γ' ἂν pro ἄλλοις ἂν
 recepi, et μάλιστα pro μάλιστος, itemque μετριάζομεν pro μετριά-
 ζομεν.

αδικίας ἀπολογία ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ πόλει ὑπαιτίων ἐκάλεσε, ἢ γὰρ ἄκρα¹ αὐτῶν ὁμότης ἐξαιτεῖται τὰ τῆς πόλεως ὑπαίτια.

Ἐξικνεῖσθαι] Supra in Schell. Φθάνειν et super p. 297, B. φύσεις est τῶν Λακεδαιμονίων.

Οὐδ' εἰς τρεῖς] Arogr. Mon. et bomb. Ἄξιον ζητῆσαι, τί δῆποτε μὲν Ἀριστείδης λέγει ἰε ἔτη τοὺς Λακεδαιμονίους τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι, ὃ δὲ Δημοσθένης² φησὶν καθ' ἔτη³; λέγομεν⁴, ὅτι ἕως τῶν ἐν Κνίδῳ ἰε ἔτη εἶχον τὴν ἡγεμονίαν κτησάμενοι⁵, εἶτα καταναυμαχηθέντες μετρίως εἶχον· εἶτα πάλιν ἕως τῶν Λευκτρικῶν ἔχοντες τὴν ἀρχὴν, τότε καταπολεμήθησαν ὑπὸ Θηβαίων τελέως, ὅθεν οὐκέτι ἀνήνεγκαν. Ὡσθ' ὃ μὲν Ἀριστείδης ἐπιβλέπων⁶ πρὸς τὰ ἕως ἐν Κνίδῳ⁷, ὃ δὲ Δημοσθένης πρὸς τὸν ὅλον χρόνον ἕως τῶν Λευκτρικῶν⁸. Τὸ δὲ προσαγόντων ἀντι τοῦ ἐγγιζόντων καὶ ἀρχομένων, ἵνα δείξη τὴν ἀκρίβειαν, οὕτω προσέθηκε. In marg. Schell. Ὁ μὲν Δημοσθένης καθ' ἔτη φησὶ τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι Λακεδαιμονίους μέχρι τῶν Λευκτρικῶν ἀριθμῶν· οὗτος δὲ ἰε μέχρι τῆς ἐν Κνίδῳ ναυμαχίας λογιζόμενος, θέλων δηλωῶσαι τὴν ἀκμὴν τῆς ἀρχῆς. ibid.

Τοὺς ὁμοίους λόγους] Supra in Schell. Τοὺς αὐτούς. p. 297, C. Statim οἱ λόγοι, supra τῆς συγκρίσεως.

Οὕτ' ἐξεπίτηδες] Phot. Ἀλλὰ κατὰ τὸ πάρεργον οἶον p. 298, A. ὡσπερ νῦν ἐγώ.

Ἀποδείξαι] Supra in Schell. Ἐκεῖνο. p. 298, B.

Ἐξ ὧν ἔφευγον] Ibid. Ἦγουν ἂ ἔδει φυγεῖν. ibid.

Προήχθησαν] Ibid. Ἦναγκάσθησαν. ibid.

Ἀναχωρεῖ] Ibid. Κατέφευγε. ibid.

Προκινδυνεύων] Ibid. Προμαχόμενος. ibid.

1) ἄκρα, Cod. ἄκρως. — 2) ὃ δὲ Δημοσθένης, Philipp. III, p. 125 ed Sch. — 3) καθ', bomb. κα. — 4) λέγομεν, ὅτι κ. τ. λ. bomb. λέγομεν οἶν τοῦτο. — 5) κτησάμενοι in bomb. deest. — 6) ἐπιβλέπων, bomb. ἀποβλέπων. — 7) ἕως ἐν Κνίδῳ, f. ἕως τῶν ἐν Κνίδῳ. — 8) ἕως τῶν Λευκτρικῶν. Τὸ δὲ κ. τ. λ. bomb. ἕως τῶν Λευκτρικῶν, οὕτως ἀνομοίως εἰρήκεσαν, reliquis omissis.

p. 298, C. Παραβαλεῖν¹ (Steph. παραβάλλειν, Werf. παραβάλλεισθαι] Arogr, Mon. Παρ' Ὀμήρου², ἐν οἷς φησιν ἔποιητῆς

. παῖς ὡς³ ὑπὸ μητέρα, δύσκειν

Εἰς Αἴανθ' ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε⁴ φαινω̄.

Cod. bomb. Οὕτως Ὀμηρος περὶ Τεύκρου φησί.

. παῖς⁵ ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν

Εἰς Αἴανθ' ὁ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαινω̄.

Supra in Schell. Παρεξετασθῆναι.

p. 299, B. Δρόμου] Arogr. Mon. Εἶδος ἐστὶ σχήματος λόγου. Διονύσιος γὰρ ὁ Ἀλικαρνασσεύς⁶ λέγει, ὅτι λβ εἰσὶ σχήματα τοῦ λόγου, ὧν ἓν ἐστὶ τὸ τοῦ δρόμου.

ibid. Ἐν Λεχαιῶ⁷] Cod. bomb. Λέχαιος λιμὴν ἐστὶ Κορινθίου, πρὸς δυσμαῖς τῆς πόλεως κείμενος⁸. Ἡ δὲ ἱστορία αὕτη ἐπεστρατεύσαντο Κορινθίων Λακεδαιμόνιοι, ὅτι μὴ συνεστρατεύσαντο αὐτοῖς κατὰ Ἀθηναίων, λέγοντες, ὅτι ἤνικα ἐκινδυνεύετε, ἐβοηθήσαμεν, νῦν οὖν ἀδικεῖτε. ἔλθόντες οὖν πρὸς συμμαχίαν Κορινθίων Ἀθηναῖοι ἐν τῷ Λεχαιῶ νενικήκασιν. Ἔστι δὲ τόπος πλησίαν τοῦ Λεχαιίου μόρα καλούμενος ἣν ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς Ἰφικράτης κατέκοψε καὶ ἐφεξῆς δὲ πάντα οὕτως ἐποίησε. καὶ γὰρ τὰ ἐν Ὀροδοῦντι καὶ ἐν Κρομίῳ καὶ ἐν Οἰνόῃ φρούρια Λακεδαιμονίων πάντα εἶλε καὶ τὰ τείχη κατέσκαψεν, ἃ ἦσαν περιβαλόντες περὶ τὴν Κόρινθον Λακεδαιμόνιοι, ἵνα αὐτὴν παραστήσωνται βία.

p. 300, C. Τοὺς ἐν Φλιοῦντι⁹] Cod. bomb. Τὰ μετὰ Κορινθίων αὐτοῖς λέγει γενόμενα πρὸς τῷ Τρικαρᾶν¹⁰ καὶ τὸ

1) Παραβ., subl. Valk. — 2) Παρ' Ὀμήρου, Iliad. VIII, 271, Forte παρ' Ὀμηρον, i. e. secundum Homerum, sic παρ' Εὐριπίδην, παρὰ τὸν ποιητὴν, παρ' Αἰσχύλον, Sch. ad Pac. 677. inde παρωδία, παραγλύφειν σφραγίδας, παρακόπτειν νόμισμα, clavem faciendam curare, excudere numismata in modum alius clavis, alius numismatis. — 3) παῖς ὡς κ. τ. λ. Arogr. παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα δύσκειν, Εἰς Αἴ. κ. τ. λ. — 4) κρύπτασκε, Ap. et bomb. κρύπτεσκε. — 5) παῖς, bomb. παῖς ὡς, ὑπὸ μητέρα δύσκειν Εἰς Αἴανθ' ὁ δέ μιν κ. τ. λ. — 6) Ap. Ἀλικαρνασσεύς. Vocem Δρόμου sublin. Valken. — 7) Ἐν Λεχαιῶ subl. Valk. — 8) κείμενος, bomb. κείμενον. — 9) Τοῖς ἐν Φλ. subl. Valk. — 10) πρὸς τῷ Τρ., bomb. πρὸς τὸ Τρ.

κατὰ Φλιασίων τρόπαιον, στρατηγοῦντος Ἴφικράτους· Φλιούς δὲ πόλις Πελοποννήσου· Φλιασίους οὖν φίλους ὄντας Λακεδαιμονίων ἐπιόρκησαν καὶ τινὰς αὐτῶν ἐπεξελθόντας διέφθειραν, στρατηγὸν ἔχοντες Χαβρίαν. Ἐκράτησαν δὲ καὶ Σικυωνίων καὶ Μαντινέων, στρατηγὸν ἔχοντες Διότιμον.

Μαντινέων ¹] Arogr. Mon. "Ὅτε ἐν Κορίνθῳ πελ-
τασταὶ τῶν Ἀθηναίων ἐνίκων, στρατηγοῦντος Χαβρίου, Σικυωνίων δὲ, ἐπειδὴ καὶ οὗτοι Λακεδαιμονίοις συνεμάχουν. Διότιμος δὲ Σικυωνίων καὶ τῶν συμμάχων ἐκράτησεν ἐν τῷ πεδίῳ. ibid.

Κατέγνωσαν] Cod. bomb. Εἰς Ἐπικράτην αἰνίττεται, ὅς ἔπεισεν Ἀθηναίους δι' ὅσπερ ἴσμεν αἰτίας, δέξασθαι τὴν εἰρήνην. p. 300, C.

Παρά ταύτην τὴν εἰρήνην] In marg. Schell. Παραβάντες τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου οἱ περὶ Φοιβίδα τὸν Σπαρτιάτην. ibid.

Οὐχ ἐν εἶδος] In marg. Schell. Ἐκ καταθέσεως καὶ ἀναιρέσεως τοῦπιχείρημα. ibid.

Τὴν φυγὴν ²] Arogr. Mon. Τετρακόσιοι ἦσαν οἱ φυγάδες, ὡς Ἀνδροτίων λέγει. In marg. Schell. Ἀντιπροσώπου τὸ πρᾶγμα, τοὺς φεύγοντας δηλονότι· κατασχεθεΐσης γὰρ τῆς Καδμείας ὑ Θηβαίων εἰς Ἀθήνας κατέφυγον. ibid.

Τὴν πρᾶξιν ³] Arogr. Mon. . . . Λέγει δὲ, ὅτι ἐδίδαξαν αὐτοὺς, πῶς δεῖ τοὺς καταλαβόντας τὴν Καδμείαν χρῆσασθαι· συνεβούλευσαν γὰρ ἐγχειρίδια λαβόντας νεωτέρους τινὰς καὶ γυναικεῖον σχῆμα περιθεμένους αὐτοῖς εἰς τὴν ἀκρόπολιν ὡς γυναῖκας συγγενέσθαι τοῖς καταλαβοῦσι τὴν Καδμείαν, τούτων αἰτησάντων εὐρεῖν πρὸς συνουσίαν γυναῖκας, καὶ οὕτως ἀνελεῖν αὐτούς. Ὡσπερ δὲ δρᾶμα λέγει, ὅτι δώθασιν ⁴ (sic). In marg. Schell. Συνεβούλευσαν γὰρ ἐγχειρίδια λαβόντας τῶν ἀγενείων ἐνίους ibid.

1) Μαντινέων subl. Valk. — 2) Τὴν φυγὴν subl. Valken. — 3) Τὴν πρᾶξιν, subl. Valken. — 4) δώθασιν. Quid sibi vult δώθασιν? Utrum δεδιδάχασιν? Felicitate quadam factum, ut supersit explicatio ex Cod. Schell.

καὶ γυναικεῖον σχῆμα περιθρεμένους συμμίξαι αὐτοῖς γυναῖκας αἰτήσασι πρὸς συνουσίαν.

ibid. Συνθέντες] Supra in Schell. Συγγράψαντες.

p. 301, A. Ὡσπερ δράμα ¹] In marg. Schell. Προτυποῦσι γὰρ οἱ τραγωδοὶ καὶ προκατασκευάζουσιν τὴν ἐπιδείξιν.

ibid. Καὶ Βυζαντίου ²] Arogr. Mon. Τοῖς μετοικήσασι ³. Ταῦτα καὶ Δημοσθένης λέγει ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην ⁴.

p. 301, B. Τὴν προτέραν ⁵] In marg. Schell. Τὴν ἐν Ἀλιάρτῳ κατὰ Λυσάνδρου καὶ Πausανίου, τῶν Λακεδαιμονίων ἡγουμένων.

ibid. Στηλῶν ⁶] Ibid. Ἐνεγράφοντο γὰρ στήλαις καὶ συμμαχίαι, καθάπερ αἱ δωρεαί.

p. 301, C. Ὡργίσθησαν] Ibid. Τουτέστιν ἀνεγέρθησαν ⁷ εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἐν Ἀλιάρτῳ συμμαχίας.

p. 302, A. Παροξυνθέντων] Cod. bomb. Ἀκούσαντες Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Κορινεῖα τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν ἦτταν ⁸, μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἔπεμψαν Ἀγησίλαον κατὰ Θηβαίων, ὃς μάλιστα πάντων ἐδόκει φιλοπόλεμος εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἐβοήθησαν Θηβαίοις καὶ συμβαλόντες πρὸ τῆς Θηβαίων πόλεως Ἀγησιλάῳ, εἰς φυγὴν ἔτρεψαν, στρατηγούντος αὐτοῖς Χαβρίου καὶ Δημέου. Τὸ δὲ σὺν Ἀγησιλάῳ λέγει, ἢ ὅτι μετ' αὐτοῦ ἦσαν καὶ ἕτεροι στρατηγοὶ, ἢ ὡσπερ φαμέν τοὺς ἀμφὶ τὸν Ἀχιλλέα, δηλοῦντες αὐτὸν μόνον τὸν Ἀχιλλέα.

p. 302, A. Στρατηγούς τε φοβερωτέρους ⁹] Arogr. Mon. Τὸν Χαβρίαν λέγει καὶ Δημέαν· ἐπέμφθη δὲ ὕστερον Ἀγησίλαος μετὰ δυνάμεως πολλῆς κατὰ Θηβαίων· οὗτος δὲ πάνυ ἐγένετο φιλοπόλεμος, ὡς μαρτυρεῖ Ξενοφῶν, πρὸς ὃν Θηβαῖοι μετὰ Χαβρίου ἀντετάξαντο. In marg. Schell. Χαβρίαν καὶ Δημέαν ¹⁰.

1) Ὡσπερ δράμα subl. Valk. — 2) Καὶ Βυζαντίου subl. Valken. — 3) Τοῖς μετ., Arogr. sic: τοῖς μετοικήσασι ταῦτα· Καὶ Δημ. — 4) Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λ., p. 55. ed. Wolf. — 5) Τὴν προτέραν subl. Valken. — 6) Στηλῶν subl. Valken. — 7) τουτέστιν ἀνεγέρθησαν, Cod. sic: ἢ ἀνεγερθεῖς. — 8) ἦτταν, bomb. ἦτταν. — 9) Στρατηγούς τε φοβ. subl. Valkeu. — 10) Δημέαν, Cod. Δημέα.

Τῆς ἐν Νάξῳ ¹⁾] In marg. Schell. *Κδ ναῦς ὁ Χα- p. 302, B.*
βρίας τῶν Ναξίων κατέδυσε.

Περὶ Κέρκυραν ²⁾] Arogr. Mon. "Ὅτε Τιμόθεος εἶλε Κέρκυραν· καὶ παρ' αὐτὴν Λακεδαιμονίους καὶ τὸν ναύ-
αρχον Νικόλαον ἐνίκησε καὶ ἐν Ἀλυζᾷ τροπαίον ἔστησε καὶ
ἐπεκράτησε ³⁾ τῶν κατ' ἐκεῖνα τόπων. "Ὅτε ὕστερον Λακε-
δαιμονίων Κέρκυραν πολιορκούντων Ἰφικράτης πλεύσας τὰς
Διονυσίου τριήρεις Λακεδαιμονίους ἤκουσας βοηθούς ἐλθὼν
διέφθειρε καὶ ἀπήλλαξε κινδύνων τὴν νῆσον. Cod. bomb.
Ἡ Κέρκυρα Λακεδαιμονίων οὔσα ὑπ' Ἀθηναίων ἐπολιορ-
κεῖτο στρατηγούντος αὐτοῖς Τιμοθέου. Ἀκούσαντες δὲ
Λακεδαιμόνιοι, στράτευμα οὐκ ὀλίγον ἔπεμψαν καὶ στρα-
τηγὸν Νικόλαον· Τιμόθεος δὲ τὴν τε Κέρκυραν παρεστή-
σατο καὶ Λακεδαιμονίους διέφθειρεν. "Ὑστερον δὲ ἐπ' ἀναι-
ρέσει Κερκύρας πεπλευκόσι Λακεδαιμονίους, μαθόντες Ἀθη-
ναῖοι, ἔπεμψαν Ἰφικράτην μετὰ νεῶν οὐ πολλῶν, ὃς συμ-
βαλὼν αὐτοῖς καὶ κατακράτος νικήσας ἀπήλλαξε κινδύνου
τὴν νῆσον. In marg. Schell. Λακεδαιμονίων Κέρκυραν
πολιορκούντων πλεύσας Ἰφικράτης τὰς Διονυσίου τριήρεις
Λακεδαιμονίους ἤκουσας βοηθούς διέφθειρε καὶ τὴν νῆσον
διέσωσε.

Κελεύουσα ⁴⁾] In marg. Schell. Παρακαλοῦσα, ἀττικῶς. p. 303, A.

Ἀναιρέσει] Supra in Schell. Κατα . . . sc. κατα- ibid.
ρέσει.

Ἐσθέντας] Arogr. Mon. Ἐνὶ τοῦ καλῶς παθόν- p. 303, D.
τας· δεινὸν γὰρ τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ τινα πληγῆναι. "Ἔστι δὲ
καὶ παροιμία ἐπ' ὀλέθρου ταττομένη, παρὸ οἱ ἐπὶ κεφα-
λὴν φερόμενοι κινδυνεύουσιν. Cod. bomb. Παροιμία ἐστὶν
ἐπὶ τῶν κακῶς παθόντων καὶ ἀπολωλότων ταττομένη· εἴρη-
ται δὲ ἀπὸ τῶν κακούργων ⁵⁾ τῶν δικαζομένων ἐκ κρημνοῦ
ρίπτεσθαι κατὰ κεφαλὴν.

Μηλίων καὶ Σκιωναίων ⁶⁾] Arogr. Mon. Τὰ περὶ p. 304, B.

1) Τῆς ἐν Νάξῳ subl. Valken. — 2) Περὶ Κέρκυραν sublin.
Valken. — 3) ἐπεκράτησε, Ap. ἐπικράτησε. — 4) Κελεύουσα subl.
Valken. — 5) ἀπὸ τῶν κακούργων, f. ἐπὶ τ. κ. — 6) Μηλίων καὶ
Σικωνίων subl. Valken.

τῆς Σκιώνης ὁ Θουκυδίδης λέγει ἐν τῇ δ'·¹ αὕτη γὰρ ἐν Θράκῃ πόλις οὕσα τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοος ἀπέστη² αὐτῶν καὶ Λακεδαιμονίοις συνεμάχει· καὶ ὀργισθέντες Ἀθηναῖοι ἀπελθόντες κατέσκαψαν αὐτήν. Ο αὐτὸς λέγει³ καὶ περὶ τῆς Μήλου ἐν τῇ ε, ὅτι νῆσός ἐστιν αὕτη ἢ Μῆλος ἄποικος μὲν Λακεδαιμονίων, Ἀθηναίοις δὲ συμμαχεῖν μὴ βουλομένη,⁴ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων κατεσκάφη, ὅτι νῆσος οὕσα θαλαττοκράτορσιν Ἀθηναίοις οὕσιν οὐχ ὑπήκουσεν. Ταῦτα οὖν ἐδόκουν εἶναι μόνα τῶν Ἀθηναίων ὦμά καὶ ἀπάνθρωπα,⁵ ἅπερ ἀναγκαίως ὁ Ἀριστείδης ἀπολύεται. Καλῶς⁶ δὲ εἶπε Μηλίων καὶ οὐ Μηλιέων· Μηλῖοι μὲν γὰρ οἱ τὴν νῆσον οἰκοῦντες, Μηλιεῖς δὲ οἱ ἐν τῷ Μηλιακῷ κόλπῳ. Cod. bomb. Τὰ περὶ τῆς Σκιώνης ὁ Θουκυδίδης λέγει ἐν τῇ δ'· αὕτη γὰρ ἐν Θράκῃ οὕσα πόλις τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοος ἀπέστη αὐτῶν καὶ Λακεδαιμονίοις συνεμάχει· ὀργισθέντες οὖν Ἀθηναῖοι κατέσκαψαν αὐτήν. Ὁ αὐτὸς δὲ λέγει καὶ περὶ τῆς Μήλου ἐν τῇ δευτέρῃ,⁷ ὅτι νῆσός ἐστιν ἄποικος μὲν Λακεδαιμονίων, Ἀθηναίοις δὲ οὐ συμμαχεῖν δὲ οὐ βουλομένη, ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων κατεσκάφη, ὅτι νῆσος οὕσα θαλαττοκράτορσιν Ἀθηναίοις οὕσιν οὐχ ὑπήκουεν. Ταῦτα οὖν ἐδόκουν εἶναι μόνα τῶν Ἀθηναίων ὦμά καὶ ἀπάνθρωπα. Ἔστι δὲ ἢ μὲν Μῆλος νῆσος πρὸς τῇ Πελοποννήσῳ, ἢ δὲ Σκιώνη περὶ Παλήνην. In marg. Schell. Μῆλος, νῆσος ἄποικος Λακεδαιμονίων, οἱ ἀπὸ ταύτης⁸. Μηλιεῖς δὲ οἱ ἐν τῷ Μηλιακῷ κόλπῳ· Σκιώνη πόλις Θρακικῆ, ἣ τις⁹ κατεσκάφη ὑπὸ Ἀθηναίων, ὅτι συνεμάχουν Λακεδαιμονίοις.

1) ὁ Θουκυδίδης λέγει ἐν τῇ δ', cap. 120. — 2) ὑπήκοος ἀπέστη, Arogr. ὑπήκοος· ἀπέστη. — 3) Ὁ αὐτὸς λέγει. — ἐν τῇ ε, cap. 114. 116. — 4) βουλομένη, Arogr. βουλομένους. — 5) ἀπάνθρωπα, Arogr. ἀπάννα, notissimo ex compendio. — 6) Καλῶς δὲ εἶπε κ. τ. λ., quae hinc leguntur, edidit Valken. ad Herod. VIII, 31. vid. Palmer. ad schol. in Av. 186. — 7) ἐν τῇ δευτέρῃ, II, 9. de Meliis quidem loquitur Thucydides, sed perpauca et ne ea quidem, quae intelligi voluerit enarrator; itaque auctor sim, ut pro ἐν τῇ β restituatur ἐν τῇ ε. — 8) οἱ ἀπὸ ταύτης excidit vox Μῆλιοι. — 9) ἦ τις, in Cod. ἦτης, quoniam exciderant apiculi, quibus discernuntur τς et ες in Cod. mscr.

Μόνα] Cod. bomb. *μόνω*, inter lin. γρ. *μόνα*. p. 305, A.

Λαμβάνη] Supra in Schell. Κατηγορεῖ. In Cod. ibid.

Palatino: "Ὅτι τὸ λαμβάνομαι κεῖται κατὰ καταγνώσεως γενικῆ συνταττόμενον, ὡς ἐν Παναθηναϊκῷ οἶον· ὅταν δ' ἐξετάζων διὰ πάντων ἐνὸς καὶ δυεῖν¹ λαμβάνη, λέληθας ἐπαινωῶν οἷς ἀφίης."

Ἄλλωστε] Supra in Schell. Καὶ μάλιστα. ibid.

Οὐκ ἐρῶ³ πῶς] Apogr. Mon. et bomb. Ἴσοκρα- p. 305, B.
τικὸν⁴ δὲ τὸ μεταχείρισμα· ὄνπερ⁴ γὰρ τρόπον ἐκεῖνος ἐν τῷ Βουσίριδι, ὅτε εἰσήγαγε τὸν Πολυκράτην, διέβαλεν αὐτὸν ὡς ἀπαιδευτῶς ἀντιτιθέντα καὶ ὕστερον ἔλυσεν,⁵ οὕτω καὶ ὁ Ἀριστείδης δείξας,⁶ ἀμαθεῖς τοὺς ἀντιτιθέντας νῦν λύει τὰ παρ' αὐτῶν·⁷ τὸ δὲ οὕτως⁸ μεταχειρίσασθαι ῥητορικόν ἐστι.

Δυνηθέντες] Supra in Schell. Οἱ ἄρχαντες Λακεδαιμόνιοι. ibid.

Προσηνίχθησαν] Ibid. Ὠμίλου. ibid.

Συγγνώμην] Ibid. Συγκαταγνώμην. p. 305, C.

Ἄλλά μοι δοκοῦσιν] Cod. bomb. Μεταφέρων τὴν p. 305, D.
αἰτίαν τοῦ ἀδικήματος ἐπὶ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. Θουκυδίδειος δὲ ἡ μεταχειρίσις.

Ἀνάγκη] Cod. bomb. Ἀναγκαῖον, ἐστὶν ὅτε τὸν ἄρχοντα διὰ τὸ τῆς ἀρχῆς συμφέρον καὶ τὸ ἀδικώτατα ποιεῖν· ὄθεν καὶ ὁ Σοφοκλέους⁹ Ἀγαμέμνων φησί·

Τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον.

Αὐτὸ] τοῦτ' Supra in Schell. Τὴν φιλανθρωπίαν. p. 308, B.

Μιτυληναίων¹⁰] Cod. bomb. *Μιτυληναίους¹¹* ibid.
κακοὺς ὑπολειφθέντας περὶ Ἀθηναίους εἶναι καὶ ἀναφα-

1) *δυεῖν* sic Schell. et Phot., Jebb. *δυοῖν*. — 2) *ἀφίης*. sic Palat. et Schell., Jebb. *ἀφιῆς*. — 3) *Οὐκ ἐρῶ πῶς* subl. Valk. — 4) *Ἴσοκρατικὸν δὲ τὸ*, δὲ in bomb. deest. — 4) *ὄνπερ γὰρ τρόπον*, bomb. *ὡςπερ γὰρ*. — 5) *ἔλυσεν*, bomb. *διέλυσεν*. — 6) *δείξας*, sic bomb., Apogr. *δόξας*. — 7) *τὰ παρ' αὐτῶν*, sic bomb., Ap. *τὰ περὶ αὐτῶν*. — 8) *Pro τὸ δὲ οὕτως κ. τ. λ.* bomb. addit: *πεποίηκε δὲ τοῦτο καὶ Δημοσθένης πολλάκις*. — 9) ὁ Σοφοκλέους Ἀγαμέμνων φ., Ajax. frag. vrs. 1557. ed. Erf. — 10) *Μιτυληναίων*, sublin. Valken. — 11) *Μιτυληναίους κ. τ. λ.* uberius rem exponit schol. ad Equit. vrs. 851.

νέντας ακριβῶς ἐψηφίσαντο Ἰθνηναῖοι διαφθεῖραι καθάπαξ. Ὑστερον δὲ Διοδότῳ πεισθέντες τῷ ῥήτορι μετέγνωσαν. . . . τὸ δὲ ἢ τριήρης τὴν τριήρη κατεβλήθει, ἀντὶ τοῦ ἢ φιλάνθρωπία τὴν ἀπανθρώπιαν· ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μεταβαλλομένων, εἴρηται δὲ ἐκ τῶν πεμπόντων μὲν πρόσθεν τριήρη κατά τινος, ἔπειτα δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τούτου ἑτέραν πεμπόντων.

p. 308, C. Ἄ μὲν τῇ προτεραία] Apogr. Mon. Μέχρι τούτου Θουκυδίδης¹ ἐν τῇ γ'· κατεψηφίσαντο γὰρ τούτων ἴθνηνατον· ὕστερον δὲ μετέγνωσαν, Διοδότῳ πεισθέντες τῷ ῥήτορι.

p. 309, B. Εἴ τι σεισθῆ] Coll. Nov. Εἴ τι σεισθείη, in marg. γρ. κὰν εἴ τις εἰσθείη.

ibid. Τὰ τοιαῦτα] In marg. Schell. Τὰ τηλικαῦτα. ita legitur in Bar. 7.

ibid. Διονυσίου³ γὰρ κ. τ. λ.] Apogr. Mon. et Leid. Λέγει τοῦ δευτέρου· οὗτος γὰρ ἦλθε βουλόμενος μὲν τῷ σχήματι Λακεδαιμονίοις βοηθῆσαι κατὰ Ἰθνηναίων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ⁴ βουλόμενος τὴν Ἑλλάδα μετὰ Πέρσου⁵ μερίσασθαι, ἐκείνου δηλώσαντος αὐτῷ, ὡς Ἐφορος ἱστορεῖ. Cod. bomb. Διονύσιος, ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου υἱός, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίαν συνθήκας ἐποίησατο πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, ἵνα τῷ μὲν φαινομένῳ Λακεδαιμονίοις βοηθῶν ἔλθῃ κατὰ Ἰθνηναίων, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πορθήσας τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν μετὰ Πέρσου μερίσειεν, ὡς Ἐφορος ἱστορεῖ. Καὶ διὰ τοῦτο συναγαγὼν ἀπάσας μικροῦ τὰς ἐν Σικελίᾳ ναῦς ἐχώρει θέλων συμμίξαι τῷ Λακεδαιμονίων ναυτικῷ, ἵνα ὁμοῦ γενόμενα τὰ ναυτικὰ ταῦτα καταγωνίσσῃται Ἰθνηναίους μὴ δυνηθέντας ὑποστῆναι τοσαύτην παρασκευήν. Ἰθνηναῖοι δὲ πρὶν Διονύσιον καὶ Λακεδαιμονίους

1) Θουκυδίδης ἐν τῇ γ'. 49. de ipsa Diodoti sententia cap. 41 seqq. — 2) τούτων, Apogr. τούτου, secus atque debuit, cum referendum sit ad Mitylenaeos. — 3) Διονυσίου γὰρ κ. τ. λ. subl. Valken. Excerptum ex schol. Leid. Marxius hoc Ephori inter fragmenta retulit pag. 249.; communicarat autem cum eo Creuzerus V. D. — 4) τῇ δὲ ἀληθείᾳ, Leid. τῇδ' ἀλ. — 5) μετὰ Πέρσου, Leid. μετὰ τοῦ Πέρσου.

συμμίξαι ἀλλήλοις, πέμψαντες στρατηγὸν ὄνομα (in Cod. spatium vacuum) μετὰ πλείστων νεῶν πρὸς τὰς Διονυσίου τριήρεις, καὶ ἕτερον ὄνομα (spatium vacuum) πρὸς Λακεδαιμονίους, εἶλον μὲν πᾶν τὸ Διονυσίου ναυτικόν, κατεπολέμησαν δὲ Λακεδαιμονίους ἐπὶ Λευκάδι.

Ἐπάρχοντος] In marg. Schell. Καλῶς τὸ ἐπὶ, πρὸς *ibid.*
τῷ ἄρχειν Σικελίας.

Τοὺς προσοίκους³] Arogr. Mon. Ἔοικε γὰρ τοὺς p. 310, B. Σικελούς λέγειν⁴ οὗτοι⁵ γὰρ, ὡς φησὶ Θουκυδίδης πολ- λάκις αὐτοὺς ὀνομάζον, τινὲς δὲ τοὺς Κελτοὺς λέγουσι,⁶ οὗτοι γὰρ τῇ Σικελίᾳ πρόσσοικοι. In marg. Schell. Οἱ μὲν βάρβαροι τῆς Σικελίας Σικελοὶ, οἱ δὲ Ἕλληνες Σικελιῶται προσηγορεύοντο.

Ὁ μὲν τὰς ἀπὸ Σικελίας] Supra in Schell. Χαβρίας. *ibid.*

Ὁ δὲ καταναυμαγήσας] Ibid. Ἴφικράτης. p. 310, B.

Ὡσπερ ὄρον] Ibid. Κανόνα. p. 311, A.

Σύμβολον] Ibid. Τὴν ἐλευθερίαν. *ibid.*

Συνεσκίασε] Ibid. Συνεκάλυψε. p. 311, B.

Τὸ σχῆμα] Ibid. Τὸ εἶδος. p. 312, A.

Εὐβοέας] Arogr. Mon. Καὶ Δημοσθένης⁷ ἐν p. 312, B.

Φιλιππικοῖς· εἰ γὰρ ἤκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκό- τες, ὅτε Θηβαῖοι ἐζήτουν αὐτοὺς χειρώσασθαι καὶ ἄρξαι τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

Ἀπὸ Θηβαίων] Arogr. Mon. Ὅτε διέβησαν ἐξαίφνης *ibid.*
Θηβαῖοι τοῖς Τισιφόνου⁸ νηυσὶ χρησάμενοι.

Καὶ τὴν⁹ χώραν] Arogr. Mon. Τὴν Ὠρωπὸν *ibid.*
σημαίνει. Καὶ Δημοσθένης¹⁰ φησὶν, ὅτι Θεόδωρος καὶ

1) στρατηγὸν ὄνομα supple Ἴφικράτην vel Χαβρίαν. — 2) καὶ ἕτερον ὄνομα i. e. Τιμόθεον, sed tu vide Wessel. ad. Diod. Sic. XV, 47. — 3) Τοὺς προσοίκους, subl. Valk. — 4) λέγειν, Arogr. λέγει. — 5) οὗτοι γὰρ κ. τ. λ. desunt nonnulla. Thucydidis locus non occurrit. — 6) λέγουσι Arogr. λέγει, quasi excidisset ἔτι. — 7) Καὶ Δημ. ἐν Φιλιππικαῖς i. e. Olynth. I, p. 13. ed. Schaef. ubi sic: εἰ γὰρ, ὃθ' ἤκομεν κ. τ. λ. Ceterum subl. Valk. 8) τοῖς Τισιφόνου, Arogr. Τισιφρόνου. — 9) Καὶ τὴν χώραν subl. Valk. — 10) Καὶ Δημοσθένης φησὶν κ. τ. λ. de Corona. pag. 208. ed. Harl.

Θεμισῶν τύραννοι ὄντες ἦτοι στρατηγοὶ τῶν Εὐβοέων ἀφει-
λοντο χωρίον τῶν Ἀθηναίων.

p. 312, C. Ἀνδρῖς Εὐβοέας] Apogr. Mon. "Ὅτε Φίλιππος ἐξή-
τησε λαβεῖν τὴν Εὐβοίαν, ὡς λέγει Δημοσθένης.

p. 312, D. Ὑποθέσεις] Supra in Schell. Ἀφορμᾶς.

p. 313, A. Ἐξω] Ibid. Ἄνευ.

ibid. Τὸ τῶν Ἀθηναίων πρᾶγμα] Ibid. Τὰ κατὰ τῶν
Ἀθηναίων.

ibid. Τοὺς μηδίσαντας] Ibid. Θηβαίους καὶ τοὺς ἄλλους.

p. 314, B. Ἦν Διὸς παῖδα] Apogr. Mon. et Leid. Παρὰ τὸ
κωμικόν

Ἦδ' εὐπατέρεια φιλόγελώς τε παρθενικὰ μεθ' ἡμῶν
Εὐμένης ποτ' αἰεί.

Λέγει δὲ τὴν Ἀθηναῖαν.

p. 314, C. Ἡ δύναμις] Supra in Schell. Ἡ ἀρχή Sed in marg.
Δεδοικότες οἱ ἄρχοντες ἀποστάσεις ἐγκαθίστων δυνάμεις
ταῖς πόλεσιν.

ibid. Λιβύης³ κολωνοῖς] Supra in Schell. Περιφρα-
στικῶς.

ibid. Ὅρίζεται] Ibid. Περαιοῦται.

p. 315, D. Μεταβέβληκεν] In marg. Schell. Ἐπειδὴ πολλοὶ
αὐτῶν ἤρξαν, ὡσπερ Λακεδαιμόνιοι, Ἀθηναῖοι καὶ Φί-
λιππος.

p. 316, B. Καιροῖς³ καὶ τόποις] Supra in Schell. Πολέμου
καὶ εἰρήνης δικαστηρίοις ἱκανή ἐστι.

p. 316, C. Δι' ἴσου πρέπει] Supra in Schell. Ὅμοίως ἀρμόττει.
In marg. Schell. Δι' ἴσου εἶπεν, ἐπειδὴ οὐ δυνάμεθα
λέγειν, ἐν τῷδε μὲν πρωτεῖει, ἐν τῷδε δὲ ἡττᾶται. Τό-
ποις δε δικαστηρίοις, ἐκκλησίαις, θαλάμοις, τάφοις.

ibid. Δι' ὠγῶνος] In marg. Schell. Τούτεστι τοῦ δικανικοῦ

1) Ἦν Διὸς παῖδα sublin. Valken., qui legit, εὐπατέρεια pro
εἰπάτεια, quod erat in Apographis. Vid. ad Hippolyt. vrs. 58.
Formae εἰπάτεια ne patrociniū suscipias ex σώτεια, ἀρπάκτεια
atque id genus pluribus. Aristophanis, quae nunc supersunt
comoediis versiculi illi non leguntur. — 2) Λιβύης κολ. sublin.
Valken. — 3) Καιροῖς καὶ τ. subl. Valken.

λόγου, ὃς πέφυκε δι' ὅλου¹ εἶναι ἀγωνιστικός ἔχων, τὰ ὑποκειμένα σχήματα, τουτέστι τοῦ τόνου καὶ δρόμου, καὶ τὸ κράτος· τόνον τὴν σφοδρότητα, παρ' ὃ καὶ σύντονον· δρόμον δὲ τὸ εὐτρέχον καὶ στρόγγυλον τοῦ λόγου, πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ συμβουλευτικοῦ καὶ τοῦ πανηγυρικοῦ· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτοις, εἰ καὶ μὴ δι' ὅλου, ἀλλ' ὅμως εἰσὶν ἀγῶνες.

Σεμνότητος] Supra in Schell. Τὴν τραγικὴν (sc. p. 316, D. λέγει).

Χαρίτων] Ibid. Τὴν κωμικὴν. ibid.

Τῆς ἀποίκου πόλεως²] Cod. bomb. et penes Alla- p. 317, A. tium de Vita Homeri pag. 195. Σμυρναῖος ὁ Ὀμηρος· Σμύρνη δὲ ἰωνικὴ πόλις, Ἴωνες δὲ Ἀθηναίων ἀποικοὶ· ἢ ὡς³ Ἀριστείδης ἐν τῇ Σμύρνης μονωδίᾳ⁴ φησι, Θησεὺς οἰκίστης γέγονε ταύτης. Ἀποίκου πόλεως τὴν Χιὼν φησι ἢ Κολοφῶνα, ὅθεν Ὀμηρος εἶναι νομίζεται. Ἀποικος δὲ αὕτη Ἀθηναίων καὶ τοῦ Ὀμήρου· καὶ γὰρ καὶ οὗτος ἀπτικίζει εὐθύς ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ λέγων Πηληϊάδεω· ἀπτικὸν γὰρ ἔστι, ὡς τὸ Μενέλεω.

Ἀναφέρει] Supra in Schell. Ἀνατρέφει. p. 317, B.

Τῶν λόγων] Ibid. Τῶν ἐμῶν. ibid.

Ξενίαν⁵] Arogr. Mon. Ξενία γὰρ κυρίως ἢ φιλία καλεῖται· ξενία πάλιν ὄνομα δίκης, ὡσπερ λέγει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· νῦν οὖν ξενίαν λέγει οἰκειῶς· ξενία γὰρ ἔστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ξένων τῶν ἐγγραφόντων ἑαυτοὺς εἰς πολιτείαν, ὡς ἔτυχε. Φησὶ⁶ γοῦν οὕτως οὐκ ἔστι καταγνώσθαι τῶν ἐμῶν λόγων⁷ ξενίαν, τουτέστιν Ἀπτικούς αὐτοὺς εὐρήσεις καὶ οὐ ξένους. Cod. bomb. Ξενία ἔστιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ξένων τῶν ἐγγραφόντων ibid.

1) δι' ὅλου Cod. διόλου. — 2) Τῆς ἀποίκου πόλεως sublin. Valken. — Laudat eundem Aristidis locum Allatius de P. Hom. p. 161. — 3) ἢ ὡς, penes Allat. ἦς. — 4) Μονωδίᾳ, t. I, pag. 220. ed Jebb. — Ibid. Ἀποίκου π. κ. τ. λ. Ea in Cod. bomb. desiderantur. — 5) Ξενίαν κ. τ. λ. subl. Valk. Ipsum hoc schol. editum est ab Abreschio ad Thom. Mag. p. 639. — 6) φησὶ, Abresch. φησὶν — 7) τῶν ἐμῶν λ., Abresch. τ. ἐργῶν λ.

ἑαυτοὺς εἰς πολίτας, ὡς ἔτυχεν. In marg. Schell. Του-
τέστιν Ἀττικοὺς αὐτοὺς εὐρήσεις καὶ οὐ ξένους.

p. 317, D. Ἐξηγηταί] Supra in Schell. Διδάσκαλοι.

p. 318, A. Τῶν εἰς τὸ μέσον εἰσφορῶν ¹⁾] In marg. Schell. Τῶν
φανερῶν, κατὰ σύγκρισιν τῶν Ἐλευσινίων τῶν ἀπορρήτων.

ibid. Ἰϋγγι ²⁾] Arogr. Mon., Ἰϋγξ ἐστὶν ὄρνεον ἀεὶ σεῖον τὴν
οὐράν· λέγεται δὲ ἔχειν ἐπιτηδείως πρὸς τὰ ἐρωτικά καὶ
εἶναι ἀγωγόν. Καὶ Θεόκριτος ³⁾.

Ἰϋγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Τινὲς δὲ λέγουσιν χορδὴν τινα κινθάρης πάνυ ἐμμελῆ. Cod.
bomb. Ἡ Ἰϋγξ τὸ ὄρνεον, ἣ καὶ λεγομένη σεισοπυγίς, ἐπι-
τηδείως ἔχει πρὸς τὰ ἐρωτικά.

p. 318, C. Ἄξιον τοίνυν] In marg. Schell. Ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι.

p. 319, A. Αἰδοῖ] ⁴⁾ Arogr. Mon. Τὸν φόβον σημαίνει ἢ ἐκφαίνει φησὶ
γὰρ ὅτι ἐζήτησε μετὰ τὴν νίκην καὶ εἰς Ἀθήνας εἰσελθεῖν καὶ
τὸ αὐτὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ τὰ θύματα ⁵⁾ αὐτὸν ἀπέστρεψαν, ⁶⁾
ἀσύμβουλα ⁷⁾ ὄντα· ὅθεν καὶ εἰρήνην συνθέμενος τοὺς αἰχ-
μαλώτους ἀπέδωκε καὶ ἦλθεν εἰς Πελοπόννησον. Cod.
bomb. Κατὰ χάραν ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡσυχίας· βουληθεὶς γὰρ
καὶ εἰς Ἀθήνας εἰσιέναι καὶ ἐμφρούρους καὶ αὐτὰς πεποιη-
κέναι, καθάπερ τὰς Θήβας, ἀπετράπη ὑπὸ τῶν θυμάτων
οὐκ εὐσυμβούλων γενομένων, ἀ ἐπεποιήκει ⁸⁾ μαθεῖν ἐθέ-
λων, εἰ καλῶς ἔσται τὸ πρῶγμα. Ὅθεν τοῦτο νομίσας οὐ
κατὰ γνώμην εἶναι θεῶν εἰρήνην συνθέμενος πρὸς τὴν πό-
λιν, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέδωκε καὶ ἦλθεν εἰς Πελοπον-
νησον.

ibid. Καὶ σιωπῶ ⁹⁾] Arogr. Mon. Σφόδρα γὰρ ἐτίμα τὴν
Ἀθηναίων πόλιν καὶ ἐπεμψεν ¹⁰⁾ ἀκροθίνια τῶν πολέμων
αὐτῇ καὶ συνανέγραψε τοῖς κατόρθωμασι, ὡς Ἀῤῥιανὸς
ἐν τῇ Ἀναβάσει.

1) εἰσφορῶν subl. Valken. — 2) Ἰϋγγι subl. Valk. — 3) Καὶ
Θεόκριτος, Idyll. II. — 4) αἰδοῖ subl. Valken. — 5) θύματα,
Arogr. θαύματα. — 6) ἀπεστρ., f. ἀπετρ. — 7) ἀσύμβουλα, Αρ.
ἀσύμβολον. — 8) ἐπεποιήκει f. ἀπερ ποιήσει. — 9) Καὶ σιωπῶ,
Werf. proximo scholio post εἰς Πελοπόννησον adjecerat. — 10) ἐπεμ-
ψεν, Αρ. ἰπεμψαν.

"*Ἦτε νῦν ἀρχή*"] *Αρογρ. Mon.* *Σημαίνει τὴν Ἀδρια-* ibid.
νοῦ τοῦ βασιλέως, τότε γὰρ ἐπὶ τοῦ Ἀριστείδου οἷτος
ἦν βασιλεύς. Ἡ Ἀντωνίνου, καὶ γὰρ ἐπὶ Ἀντωνίνου ἦν
Ἀριστείδης, ὃς καὶ ἄλλα πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους ἐτιμήσε
καὶ τὸν ἐν Ἐλευσίνι ναὸν πολυτελῶς κατεσκεύασε.

Μὴ οὐκ ἐν διδασκάλων] *Αρογρ. Mon.* (*de Alexan-* p. 519, B.
dro) ¹. "*Ἡ ἐπειδὴ οὐδὲν κακὸν ἐποίησεν αὐτοῖς, ἢ ἐπειδὴ*
ἔγραψέ ποτε Ἀθηναίους λέγων· Θαρσεῖτε," *ἂν γὰρ ἐγώ*
τι παθῶ, ὑμεῖς ἄρξετε. Ἀντὶ τοῦ ἐν διδασκάλου λέγει ³
πεφιλοσοφηκέναι καὶ ἀνεγνωκέναι. *Cod. bomb.* Ἀντωνίνος
 ὁ βασιλεύς, ἐφ' οὗ ⁴ Ἀριστείδης ἦν Ἀθήνησι ἀνεγνωκῶς
 καὶ φιλοσοφήσας, ἐν διδασκάλου μοίρᾳ τὴν πόλιν ἐτίμα
 καὶ πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας εὐεργεσίας αὐτῇ παρέσχε καὶ τὸν
 ἐν Ἐλευσίνι νεῶν πολυτελῶς ἐπεσκεύασεν.

"*Ὅσον οὐ πραγματοποιεῖται*] *Supra in Schell.* "*Ἦγουν* ibid.
ἰκινδύνως καὶ χωρὶς πραγμάτων εὐτυχεῖ.

Ἐξ ὅσου] *Ibid.* *Πάλαι.* p. 320, A.

Ὅσῳ μέχρι] *Ibid.* *Ἐν τῷ χρόνῳ μέχρι.* ibid.

Πρὸ ἐκείνων] *Ibid.* *Πλῆστον, idem super* πρὸ τῶν ibid.
ἄλλων legitur.

Τρόπον] *Ibid.* *Μηχανήν.* p. 520, B.

Ἀν. νεγκεῖν] *Ibid.* *Ἀνατεθῆναι.* ibid.

Αἱ πρῶται τῆς πόλεως] *Cod. bomb.* *Πρώτας πρά-* p. 320, C.
ξεις λέγει τῆς πόλεως τὰ κατ' Ἀμαζόνων ἔργα, τὰ κατ'
Εὐμόλπου, τὰ κατὰ Θηβαίων, μὴ βουληθέντων θάψαι
τοὺς σὺν Πολυνεικεῖ πεσόντας Ἀργεῖους, τὰ κατὰ τῶν ἄλλων.
 "*Ὅσα δὲ τῶν θεῶν λέγει τὴν τῆς Δήμητρος ἐπιδημίαν,*
ὅτε ἔδωκε τοὺς καρπούς, τὸ Ποσειδῶ καὶ Ἄρη ὑπὲρ τῆς πό-
λεως, τὸ δικάσασθαι τὸν αὐτὸν τοῦτον Ἄρη ὑπὲρ Ἀλιόρο-
δίου, τὴν Ὀρέστου μετ' Ἐριννύων κρίσιν, τὸ νομίσαι Ἡρα-
κλέα θεὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Εἰς τοῦτον] *Supra in Schell.* *Ἐκεῖνον.* ibid.)

1) de Alexandro, hoc addidit Werf. — 2) Θαρσεῖτε, Αρ.
 θισαῖτε. — 3) λέγει, f. μέρει — 4) ἐφ' οἷ, bomb. ἐφ' ᾧ.

p. 322, B. Τούς ἐν τέλει] Apogr. Mon. et Leid. Τούς ἐν ἀξιωματίφῃσι καὶ ἐπιδήμοις. Δημήτηρ γὰρ τὰς ἀμφὶ Κελεόν, Διόνυσος δὲ τὰς ἀμφὶ τὸν Ἴκαρον.

p. 322, C. Ἡ δὲ τοὺς¹ τοῦ Διονυσίου] Apogr. Mon. et Leid. Εὐεργετεῖν φησι τὸν Διόνυσον καὶ δοῦναι ἀνθρώποις. Δηλοῖ καὶ ὁ Φερεκύδης³ καὶ ἐπ' ἐκεῖνον Ἀντιόχος, λέγοντες καὶ διὰ τοῦτο κεκλήσθαι Διόνυσον, ὡς δὴ⁴ Διὸς ἐς νύσας⁵ ῥέοντα, νύσας γὰρ, φησι, ἐκάλουν τὰ δένδρα· εἴτ'⁶ ἐπεξῆσαν φυσικωτέρῳ τῷ λόγῳ λέγοντες Ἴσιν⁷ μετωνομάσθαι τὴν γῆν, ἀπὸ τῆς περὶ τὴν θέσιν τῆς κατὰ μέσον⁸ ἰσότητος· ταύτης δὲ ἀδελφὸν Ὀσιριν καθ' Ἑλληνας καὶ Διόνυσον τὸν ἐκ Διὸς ἐτὸς γῆν ῥέομενον⁹ — Βρόντου παῖδα¹⁰ τὸν Ὀρον τὸν ἄριον ἤδη κάρπον. Ταῦτα δὲ λέγουσιν¹¹ Ὀλύγου καὶ Θήβης τῆς τούτου γυναικός· τῶν Ἀττικῶν αὐτοχθόνων ἐλθόντων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ταύτη μυστήρια πρῶτον αὐτοῖς κατασκευάσασθαι τὰ περὶ τὴν Ἴσιν καὶ θεοὺς οὕτως ὀνομάσαι τούτους μετὰ τὸ κτίσαι τὸν Ὀλύγην τὰ ἐκεῖ Θήβας τὴν πόλιν. Cod. bomb. Οὐ μόνον

1) τὰς ἀμφὶ Κελ. et statim τὰς ἀμφὶ τὸν Ἴκαρον κ. τ. λ. f. τοὺς ἀμφ. Κ. et τοὺς ἀμφ. τ. Ἴκ. Miror autem voces τοὺς ἐν τέλει non sublin. Valken. — 2) Ἡ δὲ τοὺς κ. τ. λ. subl. Valk. et ex Leidensi edidit egregium hoc scholion, quod utinam minus depravatum esset, Creuzerus, V. D., in Meletem. I, p. 20. pag. 94. quo amandat lectorem in Herodoteis pag. 89. et pag. 209. Explicuit autem scholii partem in Mythol. et Symb. t. IV, p. 56. seqq. ed. prior. — 3) Δηλοῖ καὶ ὁ Φ., Leid. Δηλοῖ δὲ καὶ Φ. — 4) ὡς δὴ, sic emendarat Wytt. in suo exemplo, utrumque Apogr. δὲ, erat cum suspicarer Διὸς, vide paullo infra. — 5) ἐς νύσας Leid. εἰς νύσας. — 6) εἴτ' Mon. εἴτα. — 7) Ἴσιν, Leid. Ἴσι. — 8) τῆς κατὰ μέσον, Leid. τὴν κατὰ μ., fortasse melius. — 9) τὸν ἐκ Διὸς ἐτὸς γῆν ῥέομενον, Leid. ἐτὸς, ad sensum, ei Diis placet, utrumque aequè idoneum. F. τὸν ἐκ Διὸς ὑετὸν εἰς γῆν ῥ. ex decreto Pherecydis, qui Dionysum humorem esse statuisset, vid. Creuz. Myth. et Symb. l. l. — 10) ῥέομενον — Βρόντου παῖδα, quid hoc sibi vult? Ex Codicibus pendemus et locum impeditum dudum est, quod compellavit Creuz. Melet. l. l. Hoc unum addam, mihi prae ἄριον quod manifeste in Apogr. legitur, placere ἄριον ἦτοι κ. — 11) Ταῦτα δὲ λέγουσιν. Equidem locum ita constituerem: p. 323, B. Ἐπειτα ἢ τῶν τελετῶν ἑτέρα (sc. μετάδοσις)] Ταῦτα δὲ λέγουσιν Ὀλύγου καὶ Θήβης, τῆς τούτου γυναικός, τῶν Ἀττικῶν αὐτοχθόνων, ἐλθόντων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ταύτη μυστήρια πρῶτον αὐτοῖς (sc. Αἴγυπτιοῖς, quod latet in voc. Αἴγυπτος, vel. αὐτοῖς mutandum in αἴγυπτιοῖς) κατασκ. κ. τ. λ.

τὴν ἄμπελον ὃ Διόνυσος Ἀθηναίοις παρέσχεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα ἡμέρα δένδρα, ὡς ¹ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου εἶπομεν.

Καὶ ταύτην διπλῆν] In marg. Schell. "Ὅτι καὶ εἰς βρωσιν καὶ εἰς ὑγίειαν ἐπιτήδειά ἐστιν. ibid.

Τὰς δ' ἀρρήτους τελετάς] Cod. bomb. "Ἐλεγον Ἕλλη-
νες, ὡς οἱ τὰ μυστήρια μνησθέντες εὐμενοῦς καὶ ἴλεω τῆς p. 323, A.
Περσεφόνης ἐτύγγανον, ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυ-
ρικῷ ² φησὶ λόγῳ.

Τῆς τοίνυν σοφίας ³] Apogr. Mon. Λέγει δὲ τοὺς
Ῥωμαίους· Ῥωμαῖοι δὲ τοὺς νόμους ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν ἔγρα- p. 325, B.
ψαν, ἐκεῖθεν μεταπεμψάμενοι τὸν κληθέντα δυοδεκάδελτον.
Τοῦτο δὲ καὶ Δημοσθένης λέγει καὶ Θουκυδίδης, ὅτι πάν-
τες οἱ Ἕλληνες τὰ τῶν Ἀθηναίων ἐξήλωσαν νόμιμα. Cod.
bomb. Τοῦτο καὶ Δημοσθένης καὶ Θουκυδίδης λέγει ⁴,
ὅτι πάντες οἱ Ἕλλ. κ. τ. λ. Ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς νόμους
ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν μετέβαλον πρὸς τὴν ἐκείνων διάλεκτον.

Τῆς πρώτης] In marg. Schell. Μοίρας δηλονότι.

Κατορθώματα] Apogr. Mon. Σημείωσαι, ὅτι εἶπε p. 323, C.
κατορθώματα ⁵ φασὶ δὲ μὴ λέγεσθαι τὴν λέξιν. Λέγει ibid.
δὲ ὁ Λογγῖνος ἐν τρίτῃ φιλολόγων, ὅτι εὗρηται πολλαχῶς.

"Ὅσοι] In marg. Schell. Κανόνες, ἀποδείξεις.

Πᾶσι τοῖς κριταῖς] Cod. bomb. Τὸ πᾶσι τοῖς p. 324, B.
κριταῖς ⁶ παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τελέως νικῶντων· p. 325, C.
εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν κρινομένων καὶ ἅπασι τοῖς
κριταῖς ἀνατιῶν δοξάντων. Λέγει δὲ τὸ χῶραις ἀπά-
σαις, ἐπειδὴ οὕτως ἀνεκηρύττοντο οἱ νικῶντες, ὅδε πρῶτος
ἐνίκησεν, δεύτερος ὁ δεῖνα, τρίτος ὁ δεῖνα, τέταρτος ἐκεῖ-
νος, καὶ περαιτέρω οὐκ ἐξῆν ἀνακηρυχθῆναι. Ἐγίγνετο δὲ
αὕτη ἢ ἀνακήρυξις ἐπὶ τοὺς νικῶντας ἐν ταῖς ἰππηλασίαις.

1) ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ κ. τ. λ. ad pag. 178, B. Tenendum autem, ibi schol. ex utroq. Apogr., non ex bomb. proferri. — 2) ὡς καὶ Ἰσοκρ. ἐν τῷ Πανηγ. p. 17. ed. Mon. — 3) Τῆς τοίνυν σοφίας subl. Valk. — 4) λέγει, Werf. manult λέγουσι. — 5) κατορθώματα subl. Valken. — 6) Πᾶσι τοῖς κριταῖς, cf. Aristoph. Av. 445. et 447. Valken. sublin. voces ὅτι χρῆ καὶ πρώτην, quae paullo post leguntur.

- p. 326, A. Οὐκ ἀπὸ τῆς Σικελίας ¹⁾] Arogr. Mon. Leid. et Fulvii Ursini. ²⁾ Τοῦτο εἶπεν, ὡς τινων λεγόντων, ὅτι οἱ Σικελιώται ἐξεῦρον τὸ ἄρμα· οἱ γὰρ περὶ Βακχυλίδην καὶ Πίνδαρον ὑμνίσαντες τοὺς περὶ Ἰέρωνα καὶ Γέλωνα ἐν ἱππικῇ παρέσχον ὑπόνοιαν, Σικελιώτας τὴν ἱππικὴν ἐξευρεῖν. Cod. bomb. Ἐρεχθεὺς πρῶτος παρ' Ἀθηνᾶς τὸ ἄρμα ἐδέξατο. Ἄτεροι δὲ φασιν, Πέλοπα παρὰ Ποσειδῶνος· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὡς ἐκ Σικελίας ἐφάνη τὴν ἀρχήν. Βακχυλίδης γὰρ καὶ Πίνδαρος Ἰέρωνα καὶ Γέλωνα τοὺς Σικελίας ἀρχοντας ὑμνήσαντες καὶ πλείστα θαυμάσαντες ἐν ἱππηλασίᾳ, πρὸς χάριν αὐτῶν εἶπον, ὡς Σικελιώται πρῶτοι ἄρμα ἐξεῖρον.
- p. 326, B. Ἡμερησίας ³⁾ ὁδοῦ] In marg. Schell. Συμπεριέλαβε καὶ τὸν κύκλον τῆς πόλεως, ἐπεὶ τῶν Σικελῶν τὸ κατ' εὐθύ διάστημα λ σταδίου μεμέτρηται.
- p. 326, C. Ἐξαιρετος ⁴⁾ τοῦ πολλοῦ] In Cod. Bar. 7. Κεχωρισμένος, διαφέρων πολὺ καὶ ἰδιάζων.
- ibid. Οὐρανοῦ] Phot. in marg. Τοῦ ἀέρος. In marg. Schell. Τῆς θέσεως τοῦ οὐρανοῦ· πρὸς γὰρ τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ κρᾶσις συμβαίνει.
- p. 327, B. Ἀγάλματα ⁵⁾] Arogr. Mon. et Leid. Διὰ τὸ Παλ-

1) Οὐκ ἀπὸ τῆς Σικελίας subl. Valken. — 2) Fulvii Ursini, qui nescio quo ex Codice edidit ad poet. Iyr. p. 208 inde ab οἱ γὰρ περὶ Βακχυλίδην κ. τ. λ. sine ulla varietate lectionis. — 3) ἡμερησίας ὁδοῦ, non subl. Valk. sed ἀντιστρόφους, quod subsequitur. — 4) Ἐξαιρετος κ. τ. π. Legitur in Cod. Bar. 7. ἀῆρ τε κεχωρισμένος, διαφέρων πολὺ καὶ ἰδιάζων ἐξαιρετος τοῦ πολλοῦ. F. ἀῆρ τε οὕτω κεχωρισμένος] Διαφ. π. κ. ἰδ., ἐξαιρετος τοῦ πολλοῦ. Certe ἀῆρ ἐξαιρετος τοῦ πολλοῦ quid sit facilius intelligitur, quam quid ἀῆρ κεχωρισμένος vel ἀῆρ κεχωρισμένος τοῦ πολλοῦ. — 5) Ἀγάλματα κ. τ. λ. subl. Valk. et nonnihil ex Leid. prodidit ad L. Q. N. T. p. 366. et Henr. Vales. ad Harp. p. 71. Adponam hic, Creuzeri bona venia si liceat, quae ipse doctiss. Vir marg. excerptorum Leidens. adpinxit. Sunt autem haec: » Schol. » ed. ad h. l. nihil. cf. Schol. Arist. mscr. in marg. Cod. a » Schell. f. 41. (vide Exc.), qui tamen et ipse exhibet ὁ Δημοφίλος (ipse inspexi). Haec scholiastae mscr. verba usque ad » Πολυκράτην λόγῳ laud. Vales. ad Harp. in ἐπὶ Παλλαδίῳ p. m. » 71. (qui hunc locum sic exhibet; διῦπετές παλλάδιον λέγει τὸ ἀπὸ » Τροίας· ὁ γὰρ Δημοφίλος παρὰ Διομήδους ἀρπάσας εἰς τὴν πόλιν » ἤγαγεν, ὡς Δυσίας ἐν τῷ ἐπερ Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ.

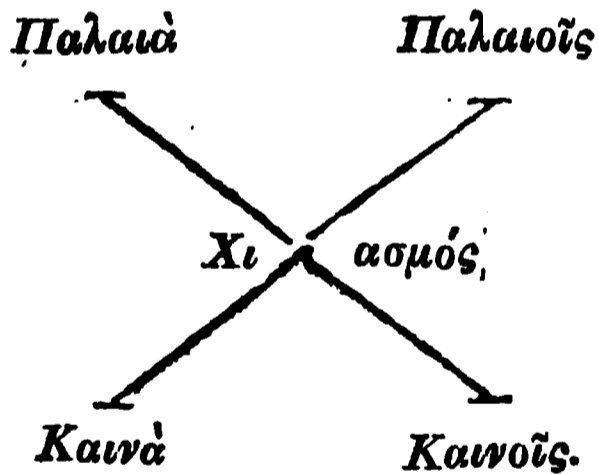
λάδιον φησὶ τὸ ἀπὸ Τροίας· ὁ γὰρ Δημόφιλος¹ παρὰ Διομήδους² ἄρπύσας εἰς τὴν πόλιν ἤγαγεν· σημαίνει³ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ· λέγοι⁴ δ' ἂν καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν Παλλαδίων, τοῦτε⁵ καταλυόμενον τὸν αὐτόχθονα καὶ τῶν περὶ αὐτεφυρῶν καλουμένων, ὡς Φερεκύδης καὶ Ἀντίοχος ιστοροῦσι καὶ τῶν κατενηνεγμένων⁶ ἐν τῇ τῶν Γιγάντων μάχῃ, ὡς ἐν ἀγράφοις ὁ Φύλαρχος φησι. Παλλάδιον δὲ ἐκάλουν, καθὰ λέγει Φερεκύδης, τὰ βαλλόμενα εἰς γῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀγάλματα· πάλλειν⁷ γὰρ φησὶ, τὸ βάλλειν ἔλεγον. Ἄνευ δὲ τῶν οὐρανίων, τουτέστι τῶν διῦπετῶν. In marg. Schell. Διῦπετῶν⁸ τῶν Παλλαδίων δηλονότι, ὅπερ τε ὁ Δημόφιλος παρὰ Διομήδους ἄρπύσας εἰς τὴν πόλιν ἤγαγεν, καὶ ἄπερ ἐν τῇ Γιγάντων κατηνέχθη μάχῃ, ὡς Φερεκύδης φησί.

Ἄνευ τῶν⁹ οὐρανίων] Apogr. Mon. et Leid. Τρία ibid.

» Not. Inde patet, Valesii schol. mscr. tum a Leid., tum a Schell. » diversum esse, qui ex Harp. l. l. et Paus. I, 28. in schol. nostro Δημοφῶν emendavit. Ceterum in Polluce (VIII, 119) inserendum est nomen Δημοφῶν. Totus locus Pollucis lacunosus (vid. Intt. ad eum). De re vide Hes. in ἀγνῶντες (T. I, p. 59. ubi item conferendi intt.) Hic Demophon erat Thesei f. cf. Meursii regn. att. II, 6. de Palladiis cf. Saintecroix. in Notices et Extr. des Mscr. de la bibl. du Roi I, p. 539. « Hactenus Creuzerus. — ibid. Διὰ τὸ. in Leid. exc. emendatur: f. διῦπετῆς. — 1) Δημόφιλος, alii Δημοφῶν, cf. Et. M. s. v. Ἐπὶ Παλλ., ob consensum autem Mon. Leid. Schell. bomb. nolui quidquam immutare. — 2) παρὰ Διομήδους, Mon. et Leid., περὶ Διομήδην. — 3) σημαίνει, sic diserte Mon. Leid. in m. Ζ., quod corruptelae signum in exc. dicitur. — 4) λέγοι δ' ἂν utrumq. apogr. λέγει δ' ἂν. — 5) Τοῦτε καταλ. κ. τ. λ. Haec peritioribus sananda relinquere cogor. — 6) κατενηνεγμένων ἐν κ. τ. λ. Mon. κατενηνεγμένων, μὲν κ. τ. λ., Leid. κατενηνεγμένων μὲν κ. τ. λ. — 7) Πάλλειν Leid. πάλυν, Mon. πάλλειν. Creuzerus: » Haec postrema habet » Etym. M. in Παλλάδια et Tzetzes ad Lycophr. vrs. 355. unde » noster Schol. emendandus est. Uterque laudat Pherocydem, » vid. Sturz. p. 208. fragm. « Valken. l. l. exhibet Πάλλειν, et emend. item πάλλειν. — 8) Διῦπετῶν κ. τ. λ. ex casu genit. vides haec ad proxima Ἄνευ τῶν οὐρ. pertinere. — 9) Ἄνευ τῶν οὐρανίων, subl. Valk. et publicavit l. l. Ibi autem ὀνίων i. e. ἀνθρώπων legi confirmat; atque sic expressis verbis habent excerpta Leidensia, non item Monacense Ap., in quo autem paullo supra ἀνθρώπου et ἀνθρώπων pro οὐρανοῦ et οὐρανίων leguntur, plane ut in Leid., cf. Valk. l. l.

ἦσαν ἀγάλματα ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν μὲν τὸ ἀρχαῖον καὶ διΐπετες, ἕτερον δὲ χαλκοῦν, ὃ ἀνέθεσαν¹ μετὰ τὸν Περσικὸν² πόλεμον, τρίτον τοῦ Φειδίου³, τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος κατασκευασμένον. Cod. bomb. Οὐράνια λέγει τὸ διΐπετῆ· ἦσαν δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει τρία ἀγάλματα, τὸ μὲν ἐν χαλκοῦν, ὃ μετὰ τὰ Περσικὰ Ἀθηναῖοι ἔστησαν, τὸ δὲ ἕτερον ἐκ χρύσου καὶ ἐλέφαντος, παριστῶντα ἄμφω τέχνην ὑπερφυῆ· κατασκεύασε δὲ τὸ μὲν Φειδίας, τὸ δὲ χαλκοῦν⁴ Πραξιτέλης. Καὶ τὰ μὲν ἐκ τέχνης ταῦτα· ἴστατο δὲ πρὸ τούτων ἕτερον διοπετές· ἐν γὰρ τῇ Τροίᾳ φασὶν ἐξ οὐρανοῦ τουτὶ πεπτωκέναι· λαβόντος δὲ Διομήδους, ἀρπάσας ἀπὸ τούτου Δημόφιλος Ἀθηναῖος ἤγαγεν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ φησί. In marg. Schell. Τρία ἦσαν ἀγάλματα ἐν ἀκροπόλει, τὸ ἀρχαῖον καὶ διΐπετες, τὸ χαλκοῦν, ὅπερ ἀνέθεσαν μετὰ τὸν Περσικόν, καὶ τοῦ Φειδίου, τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος.

p. 328, A. Τὰ μὲν παλαιὰ τοῖς παλαιοῖς κ. τ. λ.] In marg. Schell. hoc conspicitur schema.

Photius: ⁵ Ὅτι πολλάκις σχηματίζεται. Σχηματίσαις δ' ἂν τὸ χωρίον, μεταλαμβάνων καὶ οὕτω· τί μὲν παλαιὰ τοῖς παλαιοῖς νικᾷ, τα δὲ καινὰ παλαιοῖς· μᾶλλον δὲ ἀντὶ τοῦ εἰ βούλει καὶ ἐξῆς. Καὶ ἔτι τὰ μὲν παλαιὰ τοῖς παλαιοῖς

1) ἀνέθεσαν, Mon. ἀνάθεσαν. — 2) τὸν Περσικὸν πόλεμον, vox πόλεμον, quam addi jubet Valk. l. l., discrete legitur in Mon. — 3) Τοῦ Φειδίου, Leid. apud Valk. Φισίου, in exc. τὸ τοῦ Φειδίου, in. Mon. Φεισίου. — 4) τὸ δὲ χαλκοῦν, bomb. χαλκοῦ, ubi Creuz. in Meletem. I, p. 24. mavult subaudiri ἐκ χαλκοῦ sc. κατασκευασμένον. — 5) Scholium ex Photio nescio qua ex parte laborat.

νικᾶ, τὰ δὲ καινὰ τοῖς καινοῖς. Εἶτα, πῶς εἶπον, ἀλλὰ καὶ τὰ παλαιὰ τοῖς καινοῖς, καὶ τὰ καινὰ τοῖς παλαιοῖς· ἔτι δὲ εἶποι δ' ἂν τις ἄμεινον ἢ διέλοι δ' ἂν τις οἰκειότερον λέγων, ἢ οὐκ ἂν διαμάρτοις, καὶ πολλαχῶς ἄλλους¹.

Οἶον Ἄργεῖοι²] Arogr. Mon. et Leid. Τοῦτο ἐπὶ p. 326, C. τῶν Ἄργείων ἐσίγησεν, ἐπειδὴ καὶ Ἄργείους οἶδε φρονούντας, ὡς ἐν τῇ Ἄργείᾳ σπαρέντος τοῦ πυρῶν σπερματος, ἐκ Λιβύης Ἄργου μεταπεμψαμένου· διὸ καὶ Δημήτριος Λιβύης³ ἱερὸν ἴδρυσεν ἐν τῷ Ἄργει, ἐν Χαράδραις, οὕτω καλουμένῳ τόπῳ, ὡς φησι Πολέμων.

Οὐχ ὅμοια τὰ τῶν Ἄργ.⁴] Arogr. Mon. et Leid. *ibid.* Τοιαύτας γὰρ τιμὰς⁵ τῶν θεῶν καὶ εἰς τὰς θεὰς ἀμοιβὰς οὐκ ἔχουσι. Λέγει δὲ ὁ Πολέμων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ, ὅτι ἤρισαν⁶ καὶ περὶ τοῦ Ἄργου Ποσειδῶν καὶ Ἥρα, καὶ ἠτήθη κάκει⁷· σύμβολα μέντοι οὐκ ἔδωκαν οἶον Ἀθῆναις⁸.

Ἔχει] Supra in Schell. Φέρει. *ibid.*

Οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες⁹] Arogr. Mon. et Leid. p. 329, B. Ἡ τάξις¹⁰ τῶν ἀγῶνων κατὰ Ἀριστοτέλη¹¹ γράφεται· πρῶτα μὲν τὰ Ἐλευσίνια διὰ τὸν καρπὸν τῆς Δήμητρος· δεύτερα δὲ τὰ Παναθηναῖα ἐπὶ Ἀστέρι¹² τῷ Γίγαντι ὑπὸ Ἀθηναίων¹³ ἀναιρεθέντι· τρίτος¹⁴, ὃν ἐν Ἄργει Δαναὸς ἔθηκε διὰ τὸν γάμον τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· τέταρτος ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ τεθεὶς ὑπὸ Λυκάονος, ὃς ἐκλήθη Λύκαια· πεμπτὸς ὁ

1) ἄλλους, f. ἄλλως. — 2) Οἶον Ἄργεῖοι subl. Valk. — 3) διὸ καὶ Δημήτριος Λιβύης κ. τ. λ. Leid. Λιβύοις, sed Wyttenb. in excerpt. emendavit Δημήτρος Λιβύσσης ἱερὸν ἴδρυσεν ἐν Ἄργει, probante Creuzero in Symb. et Mythol. t. IV, 37. Demetrius a Plut. cap. XXV. ἐν Ἄργει, τῆς τῶν Ἑραίων ἐορτῆς καθηκούσης, ἀγωνοθετῆσαι καὶ συμπανηγυρίσαι τοῖς Ἑλλησιν, praeterea nil fecisse dicitur, certe quidem non fanum condidisse, itemque frustra in Pausania quaesivi. — 4) Οὐχ ὅμοια κ. τ. λ. Ἄργ. subl. Valken. — 5) τιμὰς, utrumque Arogr. τομὰς. — 6) ἤρισαν, Mon. ἤρρισαν. — 7) κάκει, Leid. καὶ ἐκεῖ. — 8) οὐκ ἔδωκαν οἶον Ἀθ., utrumque Ar. οὐκ ἴδοξαν οἱ ἐν Ἀθ. — 9) Οἱ κατὰ τὴν Ἑλλ. ἀγ. subl. Valken. — 10) Ἡ τάξις κ. τ. λ. Nonnihil hujus scholii edidit Creuz. in Symb. et Myth. t. II. p. 106. et t. IV, p. 312. seq. Integra leguntur in meletem. I, 5. — 11) Ἀριστοτέλη, Leid. Ἀριστοτέλην. — 12) Ἀστέρι, hunc paullo infra Ἀστέριον vocari jam advertere nos jusserrat Creuzerus l. I. — 13) ἀναιρεθέντι, Leid. ἀναχρεθέντι. — 14) Τρίτος, utrumque Arogr. τρίτον.

ἐν Ἴολκῷ, Ἰοκάστου ¹ καθηγησαμένου ἐπὶ Πελία τῷ πα-
τρὶ· ἕκτος δὲ ἐν Ἰσθμῷ, Σισίφου νομοθετήσαντος ἐπὶ Μελι-
κέρτη· ἕβδομος δὲ Ὀλυμπικός, Ἡρακλέους νομοθετήσαντος
ἐπὶ Πέλοπι· ὄγδοος ² δὲ ἐν Νεμέᾳ, ὃν ἔθνηκαν οἱ ἑπτὰ ἐπὶ
Θήβας ἐπὶ Ἀρχεμόρῳ· ³ θ' δὲ ἐν Τροίᾳ, ὃν Ἀχιλλεὺς ἐπὶ
Πατρόκλῳ ἐποίησε· ἰ' δὲ Πυθικός, ὃν οἱ Ἀμφικτύονες ⁴ ἐπὶ
τῷ Πύθωνος φόνῳ ἔθνηκαν. Ταύτην τὴν τάξιν εἰς πέ-
πλους συνθεῖς ὁ Ἀριστοτέλης ἐξέθετο τῶν ἀρχαίων καὶ πα-
λαιῶν ἀγώνων. Cod. bomb. Ὀλύμπια, Πύθια, Νέμεα,
Ἰσθμια· Ὀλυμπίων ἔπαθλον, κότινος· Πυθίων, μῦλα·
Νεμέων, σέλινα· Ἰσθμίων πίτυς. Καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἀγῶ-
νες μέγαλοι· γίνονται δὲ καὶ ἄλλοι τούτων ἐλάττους.

p. 329, C. Ὁ τῶν ⁵ Παναθηναίων] Apogr. Mon. et Leid. Παν-
αθηναίων τῶν μικρῶν λέγει· ταῦτα γὰρ ἀρχαιότερα, ἐπὶ
Ἐριχθονίου τοῦ Ἀμφικτύονος γενόμενα ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ
Ἀστερίου τοῦ γίγαντος· τὰ δὲ μέγαλα Πεισίστρατος ἐποίησε·
τὰ δὲ Ἐλευσίνια ἐπὶ Πανδίωνος ἐγένετο, ὃς πεμπτὸς ἦν
βασιλεὺς ἀπὸ Ἐριχθονίου· διὰ δὲ τὸν καρπὸν ἐτέθησαν.
In marg. Schell. Τῶν μικρῶν λέγει· ταῦτα γὰρ ἀρχαιότερα
ἐπὶ Ἐριχθονίου τοῦ Ἀμφικτύονος γενόμενα

ibid. Σαμόθρακες ⁶] Apogr. Mon. et Leid. Μικτὸν ἐστι
τοῦτο τὸ γένος ἀπὸ Σαμίων καὶ Θρακῶν, ἀπὸ ἐπιγαμβρίας ⁷,
ὡς φασι, ⁸ γενόμενον· οὗτοι οὖν μυστήρια εἶχον φοβερὰ τῆς
Ῥέας· ἱεροῖς γὰρ λέγει τοῖς μυστηρίοις, οἷς μνούμενοι
οὐδέποτε ἐναυάγουν ⁹. Cod. bomb. Σαμόθρακες μικτὸν
ἐστι ἔθνος, ἀπὸ Σαμίων καὶ Θρακῶν, ἀπὸ ἐπιγαμβρίας,
ὡς φασι, γενόμενον· οὗτοι οὖν μυστήρια εἶχον φοβερὰ τῆς
Ῥέας, οἷς μνούμενοι κ. τ. λ. In marg. Schell. ad Ἱεροῖς]

1) Ἰοκάστου, Leid. Ἀκάστου. — 2) ὄγδοος δ, Mon. ἦ. —
3) Ἀρχεμόρῳ, Mon. ἀργεγόρῳ (sic), Leid. ἀρχεμόρῳ. — 4) Ἀμ-
φικτύονες, Mon. Ἀμφικτυωνες. — 5) ὁ τῶν Παν. subl. Valk. in
Leid. scholion incipit ab τῶν μικρῶν λέγει, in Mon. sic: τῶν πα-
λαιῶν ἀγώνων· (vide supra) Παναθηναίων τῶν μικρῶν λέγει. Inde
suspicio ita constituendum esse schol. Παναθηναίων] Apographa:
τῶν μ. κ. τ. λ. — 6) Σαμόθρακες subl. Valken. — 7) ὡς φασι,
illud bomb. — 8) ἐπιγαμβρίας, Leid. ἐκγαμβρίας. — 9) ἐναυάγουν,
Mon. ἐναυάγουν.

Τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας· Σαμόθρακες ἀπὸ Συμίων καὶ Θρακῶν ἀπὸ ἐπιγαμβρίας γενόμενοι.¹

Τὴν εἰς Δελφοὺς ὁδὸν²] Arogr. Mon. Τὴν θυσίαν, τὴν πομπὴν εἰς τὰ Πύθια. Ἐλέγεται δὲ ποτε ἡ ὁδὸς αὕτη ληστεύεσθαι, τοῦτο δὲ τὸ ληστικὸν καθεῖλον Ἀθηναῖοι ἔργον οὖν καλεῖ τὸν ληστικὸν διωγμὸν. Cod. bomb. Ἐν τῇ πρὸς Δελφοὺς ὁδῷ λησταί ποτε καθήμενοι τοὺς παριόντας διέφθειραν. Θησεὺς οὖν ἀνεῖλεν ἅπαν τοῦτο τὸ ληστικὸν, ὅθεν Ἀθηναῖοι αἴτιον τῆς ἀναιρέσεως τὸν Ἀπόλλω νομίζοντες κατ' ἐνιαυτὸν ναῦν εἰς Δελφοὺς ἔπεμπον, θυσίαν κομίζουσαν τῷ Ἀπόλλωνι ἐν τῇ τῶν Πυθίων πανηγύρει. Ἔργον δὲ τῆς πόλεως λέγει τὴν ὁδὸν, ἐπειδήπερ εἰ μὴ τοὺς ληστὰς ἀνεῖλεν, οὐκ ἂν οἶόντε ἦν εἰς Δελφοὺς ἀφικνεῖσθαι. In marg. Schell. Αὕτη ἡ ὁδὸς ἐληστεύετο· τοῦτο δὲ τὸ ληστικὸν καθεῖλον Ἀθηναῖοι.

ibid.

Θεωρίαν] In marg. Schell. Τὴν θυσίαν· τὴν πομπὴν εἰς Πυθιάδα.

ibid.

Ἐπιβάλλειν] Arogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ μερίζεσθαι p. 530, A. Τοῦτο δὲ εἶπεν οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτι ἔθος εἶχόν τινες, ἄλλων θυόντων συνεφάπτεσθαι τῆς θυσίας³ καὶ κοινωνεῖν· τοῦτο οὖν ἐκάλουν χεῖρα ἐπιβάλλειν, ὃ ἐστὶ μετέχειν πάντων τῶν καλῶν· καὶ Αἰσχίνης⁴ οὐκ ἔφη γινώσκειν, ὥσπερ τοὺς συνεφαπτομένους τῶν ἱερῶν. Cod. bomb. Τὸ χεῖρα ἐπιβάλλειν παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν κοινωνούντων τισιν ἀγαθῶν λεγομένη, ἐπειδὴ εἶχον ἔθος τινές, ἄλλων θυόντων συνδράττεσθαι τῆς θυσίας καὶ κοινωνεῖν. In marg. Schell. Κοινωνεῖν· ἔθος εἶχόν τινες, ἄλλων θυόντων συνεφάπτεσθαι τῆς θυσίας; τοῦτο οὖν ἐκάλουν χεῖρα ἐπιβάλλειν ἥτοι μετέχειν τῶν καλῶν.

Τὸ παρ' ἡμῖν] In marg. Schell. Ἐν τῇ ἀκροπόλει p. 550, B. τὸ τοῦ Φειδίου ἔργον.

1) γενόμενοι, Cod. γενόμενον. — 2) Τὴν εἰς Δελφοὺς ὁδὸν sublin. Valken. Edidit autem Baehrius in comment. de Apoll. et Min. pag. 29. (cf. pag. 25.), qui unde sua desumerit, ex Arographone an ex Cod. bomb. non addidit. — 3) τῆς θυσίας, Mon. τὰς θυσίας. — 4) καὶ Αἰσχίνης κ. τ. λ. Monac. ita: καὶ Αἰσχίνης· οὐκ, ἔφη. γινώσκειν ὥσπερ κ. τ. λ.

p. 331, A. *Λυκούργω* τὸ τῷ Λακεδ. καὶ Σωκράτει] Ap. Mon. et Leid. Διὰ τὸν χρησμὸν λέγει τὸν λέγοντα·

“*Ἦκεις, ὦ Λυκόεργε ἐμὸν ποτὶ νηὸν ἄνιων*
*Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ’ ἔχουσι·*³
Δίξω, ἢ σε θεὸν μαντεύομαι ἢ ἄνθρωπον.

Ἄνδρῶν πάντων Σωκράτης σοφώτατος⁴. Cod. bomb. Ἐλ-
 θῶν πρὸς Δελφοὺς ὁ Λυκούργος τοιαῦτ’ ἤκουσε παρὰ τοῦ
 Ἀπόλλωνος·

“*Ἦκεις, ὦ Λυκόεργε, ἐμὸν ποτὶ νηὸν ἄνιων,*
Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ’ ἔχουσι·
Δίξω, εἴ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἢ βροτόντε·
Ἄλλ’ ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπιμασ, ὦ Λυκόεργε.

Ζητούντων δέ τινων ἐν τῷ Ἀπόλλωνι (sic), τίς εἶη μάλιστα
 ἀπάντων σοφὸς ἀνεῖλεν ἢ Πυθία,

Ἄνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

In marg. Schell.

“*Ἦκεις, ὦ Λυκόεργε, ἐμ. π. ν. ἰπ.*

Z. φ. κ. π. Ὀλ. δ. ἔχ.

Δ. ἢ σε θ. μ. ἢ ἄνθρωπον.

Ἄνδρῶν πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

p. 355, A. *Κορινθίων*] Apogr. Mon. λέγει Δημοσθένης⁵ ἐπὶ
 μὲν Κορινθίους καὶ Μεγαρέας ἀρπάσαντας τα
 ὄπλα πορεύεσθε. Πανήγυριν δὲ λέγει τῷ (sic) τῶν
 Ἀθηναίων.

p. 355, B.

1) *Λυκούργω* τὸ κ. τ. λ. subl. Valken. Exhibui autem lec-
 tiones Apogr. Monac. En varietas Leid. — 2) *νηὸν* Leid. ναὸν.
 3) *δώματ’ ἔχουσι* Leid. δ. ἔχουσιν, Mon. δώματ’ ἔχουσι. — 4) Σω-
 κράτης σοφ., Leid. Σωκράτη σοφώτατον. Illud oraculum desum-
 tum ex Herod. I, 65. Inter haec et quae sequuntur Ἄνδρῶν π.
 excidisse nonnihil, facile intelligitur, nam Ἄνδρῶν πάντων κ. τ. λ.
 ex oraculo, quod servavit schol. ad Aristoph. Nub. vrs. 145.
 (cf. Creuz. ad Olymp. II, p. 53.)

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ’ Εὐριπίδης,

Ἄνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hinc simillima leguntur in bomb. F. Ἄνδρῶν δ’ ἀπάντων κ. τ. λ.,
 etenim bomb. sic: Σωκράτης ἀνδρῶν ἀπάντων σοφώτατος. Quodsi
 Apologia Socratis Xenophontea esset, ex sect. 14. pluribus hoc
 oraculum constituisse crederem. Memoratur ib. orac. Lycurgi. —
 5) *Δημοσθένης*, subl. Valk. vocem *Κορινθίων*. — 6) ὡς ἀρχαία
 subl. Valk.

Ως ἀρχαῖα ⁶] Arogr. Mon. Ἀρχαῖα μὲν τὰ Σαμο-
θράκης ἢ τὰ Λυκομήδου· ἀναγκαῖα δὲ καὶ πάντα τὰ
μυστήρια τῶν θεῶν ἄλλωστε ἐν Αἰγίνῃ ¹ γνώριμα δὲ τὰ
Ἴσθμοῖ ² ἢ Πυθοῖ ³ ἃ καλοῦσι δημοτελεῖ.

Οὐχ ἡμῶν ὁ λόγος] In marg. Schell. Ἀπόρρητα γὰρ *ibid.*
καὶ κρυπτὰ τὰ μυστήρια.

Τῷ Ἐλευσινίῳ] Supra in Schell. Τῷ ἱερῷ τῆς Δή- p. 333, C.
μητρος.

Τέλους] In marg. Schell. Τέλους, δαπανήματος (sic.) p. 334, A.

Οἱ μηδὲν ἔχοντες φανερόν] Arogr. Mon. Τουτέστι p. 384, B.
μηδὲν ἐπίδηλον ⁵, μηδὲ ἐνδοξον· καὶ Ὀμηρος ⁴

. Ἴν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν

Ἀργείοισι γένοιτο.

Οὐδὲν κοινόν] Supra in Schell. Πόλεως δηλονότι *ibid.*
κατόρθωμα.

Γεωπεῖναι] Penes Photium: Οἱ γεωργοί, οἱ μὴ οἰκείαν p. 334, C.
γῆν ἔχοντες ἀροῦν.

Τοῦ ἡδύσματος] In marg. Schell. Οὐκ εἶπεν ⁵ φιλο- *ibid.*
τιμήματος, ἀλλ' ἡδύσματος, εὐτελίζων.

Κοσμηῆσαι ἵππους] Penes Phot. Εἰς Μενεσθεῖα ⁶ p. 334, D.
Ἀλέξανδρον (sic) ἀποτείνεται.

Κράτιστος] In Schell. Κάρτιστος, in marg. Ἦτοι p. 335, A.
κράτιστος.

Ἐπωνύμων] In marg. Schell. Ἀφ' ὧν αἰ φύλαι ὄνο- p. 336, A.
μάζονται· καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς ἀρίστων γενομένων
εἶχον τὰ ὀνόματα.

Συνέταξε] Arogr. Mon. Συνέταξε λέγει, ὅτι γνώ- *ibid.*
μη τοῦ Ἀπόλλωνος· ὁ Λυκοῦργος παρὰ τοῦ Κρητὸς τοῦ
Μίνως τὰ νόμιμα δεξάμενος κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ Ἀπόλ-
λωνος, οὕτως ἐθάξθησε παρὰ Λακεδαιμονίοις θεῖναι τοὺς

1) ἄλλωστε ἐν Αἰγ., Arogr. ἀλλ' ὡς τὰ, f. ἄλλως τε τὰ ἐν
Αἰγ. — 2) Ἴσθμοῖ, Arogr. Mon. Ἴσθμῶ. — 3) Ἐπίδηλον, Arogr.
ἐπιδημον μὴ δὲ ἐνδ. — 4) Καὶ Ὀμηρος, Iliad. V, 2. Arogr. sic
exhibet:

Ἴν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν Ἀργεῖοι
γέγονται (in Cod. corr. γένηται.)

5) οὐκ εἶπεν, Cod. εἶπεῖν. — 6) Εἰς Μενεσθεῖα ἄλ., cf. Iliad. II, 554.

νόμους. Cod. bomb. *Συνέταξε λέγει, ὅτι γνώμη τοῦ Ἀπόλλωνος*¹ ὁ Λυκούργος παρὰ τῶν Κρητῶν καὶ τοῦ Μίτῳος τὰ νόμιμα λαβὼν κατὰ μαντείαν τοῦ Ἀπόλλωνος, οὕτως ἐθάύρησε παρὰ Λακεδαιμονίοις θεῖναι τοὺς νόμους. In marg. Schell. "Ὅτι γνώμη Ἀπόλλωνος ὁ Λυκούργος παρὰ τοῦ Μίτῳος τὰ νόμιμα δεξάμενος οὕτως ἐθάύρησε θεῖναι τοὺς νόμους.

Ἦ *Ὁ δέ γε*² αὐτὸς οὗτος θεὸς] Apogr. Mon. et Leid. *Τεσσάρων οὐσῶν φυλῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις Κλεισθένης ὁ Ἀλκμαϊωνίδης*³ δεδιώς, μὴ ἐν τινι καιρῷ μία τῶν δ' φυλῶν βουληθεῖσα τυραννῆσαι, προσποιήσῃ ἑαυτῇ τῶν ἄλλων μίαν⁴ καὶ ἐκ τούτου κρατήσῃ τῶν ἄλλων δύο φυλῶν, λαβὼν⁵ ῥ' ἡρώων ὀνόματα ἦλθεν εἰς Πυθίαν, μαθεῖν βουλόμενος, ἐκ ποίων ὀνομάτων καλέσει τὰς φυλάς, ἃς μέλλει κτίζειν. Λαβαὶν τὸν χρησμὸν καὶ ἐλθὼν Ἀθήνησιν, ἐποίησε δέκα φυλάς, ἵνα καὶ εἴαν βούληται μία τῶν δέκα τυραννῆσαι, μὴ δύνηται πείσαι τὰς λοιπὰς. Ἰσπερον,⁶ ὡς ἐταπεινώθησαν Ἀθηναῖοι ὑπὸ Μακεδόνων, χαριζόμενοι αὐτοῖς ἐποίησαν δύο φυλάς καὶ ὠνόμασαν τὴν μὲν Ἀντιγονίαν, τὴν δὲ Δημητρίαν, ἀπὸ Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου βασιλέων. In marg. Schell. "Ὅτι δ' οὐσῶν τῶν φυλῶν Ἀθήνησι Κλεισθένης⁷ δεδιώς, μὴ μία τούτων ἐπίθῃται τυραννίδι, εἰς δέκα ταύτας διεῖλε χρησμῷ πειθόμενος.

Τὰς ἐκάστοις προσηκούσας θυσίας] Cod. bomb. *Τὸ* p. 336, B. *ἐκάστοις ἢ ἀντὶ τοῦ θεοῦς νόει ἢ ἀντὶ τοῦ γένεσι* λέγει δὲ ὅτι ὁ Ἀπόλλων προσέταξε ταύτην μὲν τὴν φυλὴν

1) ὅτι γνώμη τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Λυκούργος κ. τ. λ. Interpungendum censui post Ἀπόλλωνος, ut diserte exhibet Apogr. Mon. Quodsi abessent κ. μ. τ. *Απ.*, cum Schell. ita legere possis; *Συνέταξε λέγει, ὅτι γνώμη τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Λυκούργος κ. τ. λ.*, lenius item fluente oratione. Forte κατὰ μαντείαν, vel κατὰ τὴν μ. τ. *Απ.* sunt interpretamenta illorum, γνώμη τ. *Απ.* — 2) Ὁ δέ γε κ. τ. λ. subl. Valk. et edid. ad Herod. V, 66. — 3) Κλεισθ. ὁ Ἀλκμ., sic emend. Valk. l. l. et probat Fisch. ad Aeschin. p. 105., ed. sec. Utrumque apogr. *Καλλισθένης ἢ Ἀλκμ.* — 4) τῶν ἄλλων μίαν, ita Valk., Codd. τὴν ἄλλην μίαν. — 5) λαβὼν ῥ' ἡρ., monet Valk. ne *ε'* legas pro ῥ', cum Clisthenes Pythiae de multis eligendi potestatem facere vellet. cf. Creuz. S. et M. t. III, 63. — 6) Ἰσπερον κ. τ. λ. non ed. Valken. — 7) Κλεισθένης, Schell. *Καλλ.*

θύειν Διῖ, ταύτην δὲ Ποσειδῶνι, ἄλλην δὲ Διονύσῳ, καὶ ἑτέραν ἑτέρῳ· Τὸ δὲ βασιλέας καὶ ἄρχοντας, δικαστήρια ἦσαν ἐν Ἀθήναις διάφορα· τὸ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο Ἄρειος πάγος, κρίνον περὶ φόνων, τὸ δὲ βασιλεὺς, κρίνον περὶ δημοσίων, τὸ δὲ Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες, κρίνον περὶ ἱερῶν, τὸ δὲ Ἐνδεκα, κρίνον περὶ ἄλλου τινός.

Ἄπλοῦν τε καὶ οὐχ ἄπλ.] In ora inferiore Schell. p. 336, C.
Ἄπλοῦν μὲν διὰ τὴν διαίρεσιν, οὐχ ἄπλοῦν δὲ διὰ τὸ εἶναι ἐν αὐτῇ τὰς τρεῖς πολιτείας, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν τριῶν χρήσιμα.

Ἄλλα καὶ τῶν ὑστερον] Arogr. Mon. Τοῦτο διὰ p. 336, D.
Θυμοίτην φησὶν τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων ἐπερχομένου γὰρ Ξάνθου τοῦ Βοιωτῶν βασιλέως καὶ δόξαν, ἵνα μονομαχήσωσιν οἱ δύο στρατηγοὶ τῶν στρατοπέδων, Θυμοίτης γέρον ὢν καὶ μὴ δυνάμενος μονομαχήσαι, ἔδωκε τὴν βασιλείαν Μελάρῳ καὶ αὐτὸς ἐμονομάχησε

Ὡσπερ γὰρ ὁ πᾶς οὐρανὸς κόσμος] Arogr. Leid. Πλα- p. 558, A.
τανικὸν δὲ τοῦτο θεώρημά ἐστιν, ὅτι οὐδὲ ἐν τούτων ἄπλοῦν ἐστὶ καθ' ἑαυτὸ· οὐ γὰρ ἂν συνέστη, ἀλλὰ ἐν ἑαυτῷ καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα τῷ πλεονάζοντι ἔσχε τὴν προσηγορίαν· οὕτω καὶ αἱ πολιτεῖαι εἰ καὶ ἰδίᾳ κεχωρισμέναι εἰσιν, ἀλλὰ μετέχουσι καὶ τῶν ἄλλων.

Συνέδριον] Supra in Schell. Φανήσεται προέχον. p. 338, C.

Ἡγούμενα] Ibid. Ἡγεμονεύμενα. ibid.

Ἐβριστότεροι] Sic Colleg. Nov. Sed in marg. γρ. p. 339, A.
Ἐβριστικώτεροι.

Γεγενημένοι] Ibid. Δεδειγμένοι. ibid.

Τίθεσθαι] Ibid. Ἀρέσκεσθαι. ibid.

Ἄλλ' ὅσον μὴ ἀδικεῖσθαι] Cod. bomb. Ἐπειδὴ p. 339, B.
πρὸς τοὺς ἔχοντας φθόνος ἔρπει, κατὰ Σοφοκλῆ,³ διὰ τοῦτο ἡ πόλις οἶκ' εἶα τοὺς πλουτοῦντας ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἄλλων τοῖς τοιούτοις φθονούντων. Penes Phot.
Ἐπειδὴ πρὸς τοὺς ἔχοντας ὁ φθόνος ἔρπει.

1) Ὡσπερ γὰρ ὁ πᾶς κ. τ. λ. non subl. Valken. — 2) post στοιχεῖα excidit forte ἔχων. — 3) κατὰ Σοφοκλῆ, Ajax. vers. 157. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἔρπει.

- p. 339, C. Τὸν Θεσμόν] Supra in Schell. Τὸν φυσικὸν νόμον.
 ibid. Τὰ τῆ φύσει τρίτα] Cod. bomb. Τὰ χρήματα λέγει¹
 Πλατωνικὸν δὲ τὸ νόημα· λέγει γὰρ ἐκεῖνος πρῶτον μὲν
 ψυχὴν, δεύτερον δὲ τὸ σῶμα, τρίτον δὲ τὰ τοῦ σώματος,
 ἄπερ ἔστι τὰ χρήματα καὶ ἄρχαι καὶ ὅσα τιαῦτα. Λέγει
 δὲ ὡς οὐκ ἀρετῆς τὸν πλοῦτον προετίμησεν. In marg. Schell.
 Τὰ χρήματα λέγει κατὰ Πλάτωνα, λέγοντα μὲν πρῶτον
 τὴν ψυχὴν, δεύτερον δὲ τὸ σῶμα, τρίτον δὲ τὰ τοῦ σώματος,
 χρήματα, ὀρχήν, φίλους καὶ ὅσα τῶν ἐκτός.
- p. 340, A. Ἐκ τῶν μεγίστων τιμημάτων¹] Cod. bomb. Τίμη-
 μα λέγει τὸν πλοῦτον, ὡς καὶ Πλάτων καὶ Δημοσθένης
 χρῆται τῇ λέξει· ἀπειτετίμητο³ γὰρ ἐκάστων αἱ οὐσίαι
 ἐν Ἀττικῇ, ὥστε εἶναι δῆλας καὶ τὰς λειτουργίας καὶ τὰς
 εἰσφοράς. In marg. Schell. Τιμήματα ἐκάλουν τοὺς πλού-
 τους καὶ τὰς οὐσίας, ἐκτετιμῆσθαι γὰρ εἰώθασιν· ὡς ἂν
 ἀνάλογοι αἱ εἰσφοραὶ πρὸς τὰς οὐσίας γίνοντο. Supra in
 Schell. Πάντων (sc. μεγίστων) οὐσιῶν (sc. τιμημάτων).
- ibid. Φύσεις] Supra in Schell. Προαιρέσεις, ὅτι κ. τ. λ.
- p. 340, C. Ἐν ἧ ζῆν⁴] Arogr. Mon. Τὸ νόημα Θουκυδίδειον,
 ἐκ τῶν ἐπιταφίων⁵ κείμενον.
- p. 341, B. Εἰ δέ που διασταῖεν] In marg. Schell. Τὰ ἐπὶ τῶν
 Α αἰνίττεται.
- ibid. Πένταθλοι⁶] Arogr. Mon. Ἐντὶ τῶν ἄθλος ἔχων
 πέντε ἀγωνίσματα, πάλην, δρόμον, ἀκόντιον, δίσκον, παγ-
 κράτιον· ἢ ἐντὶ τοῦ οἱ ε' ἐξαγωνιζόμενοι, ἢ ἐν τοῖς ε' ἀγω-
 νίσμασι νικῶντες· οὐχ ὅτι πάντως οἱ πένταθλοι πάντα νικῶ-
 σιν· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς γ' τῶν ε' ⁷ πρὸς νίκην. Λέγεται δὲ
 πρῶτος Πηλεὺς, ὅτε ἦν μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν, τοῦτον
 θεῖναι τὸν ἀγῶνα· τὰ δὲ πένταθλα ἦν ταῦτα· δρόμος, πάλη,
 δίσκος, ἀκόντιον, ἄλμα⁸ οἱ δὲ παγκράτιον. In marg. Schell.

1) Τὰ χρήματα λέγει κ. τ. λ. Ea prostant edita in Creuz.
 annot. ad Plot. p. 329. Quae inde ab λέγει δὲ ὡς κ. τ. λ. legun-
 tur, praetermissit V. D. — 2) Ἐκ τῶν μεγ. τιμ. subl. Valken. —
 3) ἀπειτετίμητο, Αρ. ἀποτετίμητο, f. ἀποτετίμηται. — 4) ἐν ἧ
 ζῆν subl. Valk. — 5) ἐκ τῶν ἐπιταφίων, sic. f. ἐν τῷ ἐπιταφίῳ. —
 6) Πένταθλοι subl. Valk. — 7) ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς γ' τῶν ε', sic ex
 Photio emendavi, Arogr. ἀρκ. γ. αὐτ. γ' τρεῖς ε'. — 8) ἄλμα,
 Arogr. ἄκμα.

Ἐμοὶ μὲν οὐδ' οἱ πάντα νικῶντες πένταθλοι τοσοῦτο δο-
κοῦσι τοῖς πᾶσι κρατεῖν. Penes Phot. Πράγματα εἶπεν
ἀντὶ προσώπων· δέον γὰρ εἰπεῖν οἱ τοὺς πεντάθλους νικῶν-
τες, ὃ δὲ εἶπεν οἱ πένταθλοι, πάλην, δρόμον, ἀκόντιον,
δίσκον, παγκράτιον· ἢ ἀντὶ τοῦ οἱ εἰ ἀγωνιζόμενοι, ἢ οἱ
ἐν τοῖς πέντε ἀγωνίσμασι νικῶντες· οὐχ ὅτι δὲ οἱ πέντα-
θλοι πάντα νικῶσιν, ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς τρία τῶν πέντε πρὸς
νίκην. Λέγεται δὲ Πηλεὺς, ὅτε ἦν μετὰ τῶν Ἀργοναυ-
τῶν¹ τοῦτον θεῖναι τὸν ἀγῶνα πρῶτος· τὰ δὲ πέντε ἄθλα
ἦν ἃ προεῖρηται· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ παγκρατίου τὸ ἄλμα συν-
αριθμοῦσι.

Βελτίων] Supra in Schell. Ἡ πόλις.

p. 341, C.

Τῆς λοιπῆς σοφίας²] Cod. bomb. Λοιπήν σοφίαν
λέγει ἰατρικὴν, ζωγραφίαν, τὰς ἄλλας τέχνας· καὶ γὰρ
Ὅμηρος οὐ μόνον ἐπὶ τῶν λόγων τὸ σοφὸν³ χρῆται, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν, ὡς τὸ⁴

ibid.

. σοφὸς ἦραρς τέκτων.

Προηροσίαν⁵] Apogr. Mon. Τουτέστι πρὸ τοῦ ἀρο- p. 342, D.
τροῦ καὶ τοῦ σπόρου· λέγει δὲ τὴν πρὸ τοῦ ἀροτριᾶν θυ-
σίαν, ἣν ποιοῦσιν, ὥστε καλοῦς τοὺς καρποὺς γενέσθαι.
Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· λιμοῦ⁶ κατασχόντος τοὺς Ἕλληνας,
ἔχρησεν ὁ θεὸς παύσασθαι, εἰ Ἀθηναῖοι εὐξοῖντο⁷ ὑπὲρ
αὐτῶν· ἐλθόντων δὲ πρέσβεων ἐς τὴν Ἀττικὴν, πεισθέντες
ἔθυσαν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν προηροσίαν⁸ ἀντὶ τοῦ τὴν
πρὸ ἀρότρου, οὕτως ἐπαύσατο ὁ λιμός. In marg. Schell.
Τὴν προηροσίαν⁹ ἔθυσαν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ Ἑλλήνων διὰ
χρησμοῦ, λιμοῦ κατασχόντος αὐτούς.

1) τῶν Ἀργοναυτῶν, sic in marg., in ipsis excerptis Photii
est Ἀργείων αὐτῶν. — 2) Τῆς λοιπῆς σοφίας, Werf. dedit τῇ λοιπῇ
σοφίᾳ — 3) τὸ σοφὸν nolui τῷ emendare propter scholion, quod
legitur inter edita ad. t. III, p. 93, C. — 4) Utrumque expres-
sit Pind. Pyth. III, 201. — 5) Προηροσίαν, subl. Valken. — Cf.
ad hoc scholion enarratorem graecum ad Aristoph. Eq. vrs. 725.
quem laudat et cum Suida comparat H. Vales. ad Harp. p. I. —
6) λιμοῦ, Apogr. λοιμοῦ; refert sch. l. I. alios λοιμὸν, alios λιμὸν
in caussa fuisse perhibere. — 7) εὐξοῖντο, hoc in marg. Apogr.
ἔξοιτο. — 8) προηροσίαν, schol. l. I. εἰ προηρόσιον, quod tacite
emendavit Vales.

ibid.

Ἄετον ἐν νεφέλαις ¹⁾] Apogr. Mon. Λέγεται ὁ ἄετος βασιλεὺς εἶναι τῶν ὀρνέων· οὕτω καὶ ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων τῶν ἄλλων πόλεων. Τοῦτο δέ ἐστι μὲν ἀπὸ χρησμοῦ· εἰς δὲ παροιμίαν ἤλθεν ἐπὶ τῶν δυσαλώτων, καὶ γὰρ ὁ ἄετος ἐν νεφέλαις ὢν δυσάλωτός ἐστι· τὸ δὲ τοῦ χρησμοῦ μέρος τοιοῦτον·

Εὐδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης ⁵

Ἄετος ἐν νεφέλῃσι πετήσεται ἤματα πάντα.

Cod. bomb. Ἐπειδὴ ὁ ἄετος ἄρχει τῶν ἄλλων ὀρνέων, (διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τῷ Διὶ ἀνάκειται), καὶ ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων κρείττων ἀπασῶν ἐστι τοῖς ὅλοις, τούτου χάριν ἄετον ὁ θεὸς ταύτην προσεῖπε, δεικνύς αὐτῆς τὴν ὑπεροχὴν καὶ ὅτι ὅσον αἱ νεφέλαι τῆς γῆς ἀπέχουσι, τοσοῦτον καὶ αὕτη τῶν ἄλλων πόλεων. In marg. Schell.

Εὐδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης

Ἄετος ἐν νεφέλῃσι πετήσεται ἤματα πάντα.

Ἐντεῦθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. Ἄετος ἐν νεφέλῃσι.

p. 343, A.

Τὸ τῆς σοφίας πρυτανεῖον ⁵⁾] Apogr. Mon. Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ ⁴ κατὰ ταῦτό νῦν συνεληλυθότες εἰς Ἑλλάδος πρυτανεῖον. Τὴν ἐστίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Πύθιος λέγει· χρωμένοις τοῖς Λακεδαι-

1) Ἄετον ἐν νεφ. subl. Valken., Steph. Ἄετον, quod malui in oraculo obtinere, quam in ipsius Sophistae verbis. — 2) ἀγελείης, Apogr. ἀδολλίαν, vid. Hom. Iliad. VI, 269. 279. Legitur hoc oraculum plenius in schol. ad Aristoph. Eq. vrs. 1010.

Εὐδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης
Πολλὰ ἰδὸν καὶ παθὸν καὶ πολλὰ μόγησαν
Ἄετος ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἤματα πάντα.

In ultimo hujus oraculi versu marg. Schell. hab. ἄετος, attice quidem, sed secus atque oraculorum mos fert. Comicus cum suo interprete ibidem exhibent γενήσεται pro πετήσεται cf. vrs. 1085. item γενίσει in Av. 979 et schol. ad Av. 989. — 3) Τὸ τῆς σοφ. πρ. subl. Valken. — 4) Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ pag. 561. ex quo post συνεληλυθότες inserui εἰς. Totum autem sch. ita fere habet: Πλ. ἐν Πρ. κατὰ ταῦτό νῦν συνεληλυθότες Ἑλλάδος πρυτανεῖον τῆς περὶ τῆς ἐστίας τῆς Ἑλλάδος· καὶ ὁ Πύθιος λέγει χρωμένοις τὴν Λακεδαιμονίαν μετὰ τὰ ἐν αἰγὸς ποταμοῖς ἔχρησεν κ. τ. λ. F. — πρυτανεῖον· περὶ κ. τ. λ. —

μονίοις μετὰ τὰ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων, μὴ δεῖν ἀνελεῖν τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐστίαν. Τὸ δὲ ἔρεισμα πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι καὶ Πίνδαρος δέ φησιν. Ἐρεισμὸν Ἀθηνᾶ, εὐδαιμόνιον πτολίεθρον. Cod. bomb. Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ σοφίας πρυτανεῖον τὰς Ἀθήνας καλεῖ, Ἑλλάδος δὲ ἐστίαν ὁ Πύθιος· βουλομένοις γὰρ Λακεδαιμονίοις μετὰ τὰ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς καθάπαξ Ἀθήνας καὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων ὄνομα ἀπολέσαι καὶ ἐρομένοις περὶ τούτου τὸν Πύθιον, χρησμὸς αὐτοῖς δέδοται, ὡς οὐ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀνελεῖν ἐστίαν. Τὸ δὲ ἔρεισμα Πίνδαρος φησιν οὕτως Ἐρεισμὸν Ἀθάνας, δαιμόνιον πτολίεθρον.

Εἶσω πίπτειν⁵] Supra in Schell. Μικρὰ εἶναι. ibid.

Προσβεύη τὴν ἀκρ.] Penes Phot. Ἀντὶ τοῦ τιμιωτέ- p. 343, D.
ραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῆς πάσης Ἀττικῆς, εἴ τις λέγει τὴν ἀκρόπολιν.

Ἀντὶ τοῦ πέπλου⁴] Apogr. Mon. et Leid. Πέ- p. 344, A.
πλον⁵ λέγει τὸ ἰστίδον τῆς νεώς· φασὶ γὰρ, ὅτι ναῦς ἦν ὑπότροχος κατασκευασθεῖσα, ἣτις ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἀπό τινος τόπου ἀγομένη ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν εἶχεν ἄρμενον,⁶ ἐν ἣ ἦν γεγραμμένη⁷ ἡ γιγαντομαχία, ἐν ἣ φασὶν ἀριστεῦσαι τὴν Ἀθηνῶν· λέγουσι δὲ, ὅτι αἱ καλαὶ τῶν παρθένων ἐν τοῖς Παναθηναίοις εἰργάζοντο πέπλους, οὓς ἀνεδίθεσαν τῇ Ἀθηνᾷ. Cod. bomb. Ἐν τοῖς Παναθηναίοις ὕφαινον αἱ παρθενοὶ Ἀθήνησι πέπλον, ἐν ᾧ ἄρμα ἦν ἐντετυπωμένον, καὶ ἂ κατὰ τῶν γιγάντων ἡ θεὸς ἔπραξεν· ἐποίουν

1) Ἐρεισμὸν Ἀθ. κ. τ. λ. vide Pind. fragm. p. 74 seq. et Creuz. de civit. Athen. p. 62. — 2) Πλάτων ἐν Πρ. edid. Creuz. ad Plot. p. 464. ad Orat. de Ath. p. 54. — 3) Εἶσω πίπτειν subl. Valken. — 4) Ἀντὶ τοῦ πέπλου non subl. Valk. sed ἡσπερ καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ πόλις, quae extrema leguntur. — 5) Πέπλον, Mon. et Leid. πέπλου — ibid. ναῦς ἦν ὑπότροχος, ea adprime recte a scholiasta dici, vide Creuz. Myth. et Symb. t. II, 409. — 6) ἄρμενον, Apogr. utrumque ἄρμενον, illud recepi ex Schol. ad Aristoph. Equit. vrs. 563, ubi haec: πέπλον δὲ καλοῦσι ἄρμενον, διὰ τὸ ἄραδον αὐτὸ εἶναι. — 7) ἐν ἣ ἦν γεγρ., Ap. utrumque ἐν ἣ γεγραμμένον, f. ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένη, ut fere legitur in marg. Schell.

τοῦτον τὸν πέπλον ἰστίον τῆς νηὸς, ἣτις ὑπότροχος κατε-
 σκεύαστο καὶ ἐκ τινὸς τόπου πρὸς τὴν ἀκρόπολιν ἤγετο.
 In marg. Schell. Πέπλον λέγει τὸ ἰστίον τῆς νεῶς τῆς
 ἐπὶ χέρσου φερομένης διὰ τροχῶν· ἐνεγέγραπτο γὰρ αὐτῷ
 ἡ γιγαντομαχία, ἐν ἣ φασὶ ἀριστεῦσαι τὴν Ἀθηνᾶν.
 Ἀλλὰ καὶ αἱ πάρθενοι πέπλους ἐργαζόμεναι ἀνετίθεσαν τῇ
 Ἀθηνᾶ.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΠΙΕΡ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΛΟΓΟΝ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ.

Εἰ τινι τῶν πρότερον] Schol. ed. Τὸ τινὶ ἢ πρὸς τ. III, 3. A. τὸ τῶν πρότερον καὶ δόξαν ἐχόντων σύναπτε, λέγων τινι τῶν παλαιῶν καὶ ἐνδόξων, ἢ πρὸς τὸ συμβέβηκεν, ἢ ἔχη τὸ ἐτέρως πρὸς τὸ τῶν πρότερον καὶ δόξαν ἐχόντων συνάπτεσθαι οὕτως, ἔάν τινι — ὑστέρω², δηλονότι — συμβέβηκεν εἰρησθαι περὶ τῶν αὐτῶν ἐτέρως τῶν πρότερον καὶ δόξαν ἐχόντων. Ὁ μοι δοκεῖ κρεῖττον· καὶ γὰρ τὸ βασκαίνειν πρὸς τὸν ὑστερον ἔχει τὴν ἔμφασιν, οὐ γὰρ βασκαίνει τις τῷ πρὸ αὐτοῦ³, ἀλλὰ τῷ ὑστερον εἰρηκότι ἐτέρως τοῦ παλαιοῦ⁴ καὶ ἐνδόξου.

Κιθαριστὰς] Schol. ed. Κιθαρῳδὸς ὁ καὶ πρὸς τὴν 4, A. φωνὴν τῆς κιθάρας ἄδων· κιθαριστῆς δὲ ὁ κρούειν μόνον ἐπιστάμενος. Schol. Mon.⁵ Κιθαρῳδὸς κιθαριστοῦ διαφέρει, ὅτι ὁ κέν κιθαρῳδὸς τῇ φωνῇ κέχρηται, ὁ δὲ κιθαριστῆς κρούειν μόνον ἐπίσταται.

1) Σχόλια εἰς τὸν πρῶτον κ. τ. λ. sic Jebbicus, ex suone an ex Cod. nescio. Ex meo autem inserui πρῶτον, quod deesset in Jebb. edit., propter — δεύτερον λόγον ὑπὲρ φ., quae leguntur pag. 79. — 2) ὑστέρω δηλονότι a reliquis sejunxi, παρενθέσειως vicem ea arbitratu agere. — 3) πρὸ αὐτοῦ ed. παρὰ αὐτοῦ. — 4) παλαιοῦ ed. παλαίου. — 5) Quae Schol. Mon. dixi, ea neque in Apogr., neque in bomb. descripsit Werferus, sed ex Cod. nro CCXLIX edidit Hardt. in Catal. Bibl. Mon. t. III, p. 85.

- ib. Καὶ τῆς τάξεως] Schol. ed. Ἦγουν¹ καθ' ἣν τάξιν εἰσῆλθε τρίτος, εἰ τύχοι τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ἢ τέταρτος, οὕτω καὶ τὴν τιμὴν δέχεσθαι.
- ib. Ἦ κληροῦν γε ἂν] Schol. ed. Κατὰ κλήρους γὰρ εἰσῆρχοντο οἱ ἀγωνισταί. Τοὺς δὲ τῶν ἀστειοτέρων] Schol. ed. Τοὺς λόγους² λέγει ἀστειότερα ἀγωνίσματα, ἥτοι σεμνότερα, ἐπειδὴ καὶ τὸ τῆς πολιτείας ὄνομα σεμνόν· εὐρηται δὲ καὶ ἀλλαγῶν τὸ ἀστεῖον ἀντὶ τοῦ ἡδύ.
- 4, C. Γυμνικοῖς ἀγῶσι] Schol. ed. Γυμνικούς ἀγῶνας³ λέγει τὰ ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἀμιλλητήρια, ἄρματα· ἐνοπλοὶ τινες ἀγωνίζονται τῆς ἀλλήλων ἰσχύος πειραόμενοι, ἢ ἀκοντίζονται, ἢ τοξεύωσι. Ταῦτα γὰρ πάντα καὶ ὅσα τοιαῦτα, γυμνάσιά ἐστι τῶν ἐν πολέμοις.
- ib. Οὐ τὴν ἀπογραφὴν] Id. Ἀπεγράφοντο γὰρ παρὰ τῶν τοῦς ἀγῶνας καθισταμένων οἱ ἀγωνισόμενοι.
- 5, A. Τὸ τοῦ λόγου καλὸν κ. τ. λ.] Id. Τὸ τοῦ λόγου ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ εὐταξίας⁴ νοεῖ· ἐπειδὴ πᾶν τὸ εὐτακτον κατὰ λόγον γίνεται, τὸ δὲ ἄτακτον ἀλόγως.
- ib. Οὕτως ἀργῶς] Id. Ἀργῶς εἶπε⁵ διὰ τοὺς μὴ ἀντιλέγοντας, ἀδίκως δὲ διὰ τοὺς ἐπιτιμῶντας τοῖς ἀντιλέγουσιν.
- 5, B. Τοὺς περὶ τῶν ἀεὶ κ. τ. λ.] Id. Τοῦτο λέγει, ἢ ὅτι κατὰ τὴν αὐτῆς φύσιν ἡ ρητορικὴ ἀεὶ ἐστὶ, καὶ ἐπιλείπη τῶ χρόνῳ, ἢ ὅτι τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ σύμφυτός ἐστιν.
- ib. Ἐπὶ τοῖς πρώτοις] Id. Ἐπὶ τῶ πρότερον εἰρηκότι καὶ ἔτερον μὴ δέχεσθαι.

1) Ἦγουν κ. τ. λ. Quid? si legere malis: ἡγουν καθ' ἣν τάξιν εἰσῆλθε τρίτος, εἰ τύχοιεν δύο πρὸ αὐτοῦ, ἢ τετ. κ. τ. λ. — 2) Τοὺς λόγους λέγει κ. τ. λ. hanc nostri observationem dilaudare non spremit Abresch. religiosissimus alioquin Atticissimi reconditioris aestimator, quem vid. lectt. Aristaeon. p. 119. — 3) Γυμνικούς ἀγῶνας κ. τ. λ. non sine subrustico quodam pudore ad verbum reddidi, quae vel libroriorum vel Jebbii vel operarum incuria disturbaverat. Auctor sim tibi ut legas: — τὰ ἐπὶ τῆς εἰρήνης ἀμιλλητήρια, ἄρματα, ἢ ἐὰν ἐνοπλοὶ τινες κ. τ. λ. seu malis: ἀμιλλητήρια ἄρματα, ἢ ἐὰν κ. τ. λ. — 4) Photius ita: ἥτοι τῆς εὐταξίας· ἐπειδὴ πᾶν κ. τ. λ. nulla varietate. — 5) Ἀργῶς εἶπε κ. τ. λ. eadem servavit Phot., sola vocula δὲ post ἀδίκως omissa.

Ἄλλ' ὡπερ ὄρους κ. τ. λ.] Id. Τὸ μὲν ὄρους ἐπὶ ib.
τῶν χωρίων εἴρηται, τὸ δὲ στηλάς ἐπὶ τῶν συνθηκῶν· ἐν
αὐταῖς γὰρ αἱ συνθῆκαι³ ἐγράφοντο.

Καὶ μηδ' ἐκεῖνο ὄραν] Id. Πρὸς το προσθεῖναι 6, A.
συνάπτεται· τὸ δὲ ὡπερ ἂν εἴ τις διὰ μέσου⁴.

Ἴασος γὰρ ἂν οὕτω γε νικῆῃ (Jebb. 1. γὰρ ἂν οὕτω 6, B.
γεννικῆῃ] Cod. bomb. Ἴασος κριτῆς δίκαιος Ἄργεῖος καὶ
οὔτοι πάντες Ἄργεῖοι. Εἷς δὲ ἕκαστος τούτων ἀρχαιότε-
ρος ἑτέρου, Κρίασος Ἰάσου, Κρότωπος Ἰάσου, Φορωνεύς
Κροτώπου. Schol. ed. Ἴασος κριτῆς τε καὶ δήμαρχος·
οὕτως τε καὶ⁵ οἱ λοιποὶ, οὓς φησιν, Ἄργεῖοι.

Διὰ τὴν τοῦ παρὰ τοῦ βαίλους ὄνομα] Sch. ed. Πα- ib.
φλαγόνες καὶ Φρύγες ἤρισαν¹ πρὸς ἀλλήλους περὶ ἀρχαιό-
τητος· θέλοντες οὖν τοῦτο μαθεῖν, ἐνέβαλον οἴκῳ τινι
παιδίον ἄρτι τεχθέν, καὶ γυναῖκα μετ' αὐτοῦ γαλακτοτρο-
φοῦσαν, ἄλαλον. Τὸ δὲ αὐξηθὲν βαῖκ πρῶτον ἐφώνησεν,
ὅπερ ἔστι παρὰ Φρυξίν ὁ ἄρτος. Ἐγνώσαν οὖν, ὅτι οἱ
Φρύγες εἰσὶν ἀρχαιότεροι· ἐξελληνίζων δὲ ὁ Ἀριστείδης τὸ
βαῖκ² βαῖκος λέγει. In marg. Schell. Βαίκης τῶν Φρυγῶν.

Ὀμήρου δὲ καὶ Ἡσιόδου] Id. Αἱ γενεταὶ αὐταὶ πρὸς 6, C.
τὸ πολλοστὸν εἰσι, τὸ δὲ συμπροϊόντος ἴσου ἀντὶ τοῦ
ὁμοίως συμπροέλθοι αὐτοῖς, ὅπερ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν
συμβαίνει. Λέγει τὸ τῶν μετ' αὐτούς εἶναι κρείττους διὰ
τὸν ἀρχαιότητος λόγον· τὸ δὲ αἰεὶ εἶπεν, ἐπειδὴ αἰεὶ τοῦτο
οὕτω χωρήσει.

Πολλοστὸν] Phot. Ὑστερον. 6, D.

Λόγος] In marg. Schell. Λόγος, ἐξέτασις. 7, B.

Ἀλλὰ παρ' αὐτῶν κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐξ οὗ τιμῶ- ib.
μεν τὸν Πλάτωνα ἢ Δημοσθένην, λέγω τοῦ διενεγκεῖν⁶ ἐν
τοῖς λόγοις, ἐκ τούτου γινώσκειν εἰκὸς, ποστὴν διαφορὰν

1) συνθῆκαι, Jebb. σύνθηκαι. — 2) διὰ μέσου, ed. διαμέσου, sed illud semper usurpatur, hoc nunquam. — 3) οὕτως δὲ καὶ οἱ λ., f. οἴτος (sc. Ἴασος) δὲ καὶ κ. τ. λ. — 4) ἤρισαν, ed. ἤρεσαν. — 5) βαῖκ, Jebb. βαῖκ. Male, nam et in Herod. II, 2 est βεκός et in sch. ad Apoll. Rhod. IV, 262 est βέκ. — 6) αὐταί, ed. αὐται. — 7) τοῦ διενεγκεῖν, f. τὸ διεν.

ἔχει τὸ προσίεσθαι καὶ προσέχειν τισὶ πρὸς τὸ μὴ προσίεσθαι, μηδὲ προσέχειν· ἔστι δὲ ἡ διαφορὰ τὸ τοὺς μὲν καλοὺς προσίεσθαι, κἂν τε τῶν ἔπειτα ὧσι, τοὺς δὲ μὴ καλοὺς ἀποστρέφειν, κἂν ἀρχαιότατοι πάντων ὧσιν· ὥστε τούτου οὕτως ἔχοντος φαίνεται μὴ τὸν χρόνον ἰσχύειν, ἀλλὰ τὴν ποιότητα τοῦ προσώπου. In marg. Schell. Ἀλλὰ πιστεύειν ὑπάρχειν εἰδέναι τὸ προσίεσθαι καὶ προσέχειν, ὡς ἔοικεν ὅποσον διαφέρει τὰ τῶν νῦν τῶν παλαιῶν παρ' αὐτῶν ὧν τιμῶμεν, τουτέστι, δεῖ ἕκαστον ἐκ τῆς οἰκείας καὶ νῦν ὑποστάσεως, οὐκ ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν κρίνεσθαι.

8, B. Γοργίου καὶ Σωκρ.] Sch. ed. Ἀπόδειξεν τῆς ὑπὲρ τοῦ ἰ) δέοντος φιλονεικίας ἐπήνεγκε τὴ συνουσίαν τῶν προσώπων· ὡσπερ τοῦτο λέγων, ὅτι διὰ τοῦτο ἐποιήσω ἂ) τὴν συνουσίαν, ἵνα χωρήσῃς κατὰ ῥητορικῆς. Πῶς γὰρ οἴοντες Γοργία τῶν δικαίων ἂ) τυχεῖν, Σωκράτους ἀγωνιζομένου παρὰ Πλάτωνι κριτῆ;

9, B. Ἀλλὰ δυεῖν (Jebb. δυοῖν) θάτερον] Schol. ed. Τὸ μὲν πρῶτον δοκεῖν ἀντὶ τοῦ νομίζειν, τὸ δὲ δεύτερον ἀντὶ τοῦ φαίνεσθαι νόει. Λέγει δὲ ἂ) ἀντὶ τοῦ ἢ νομίζειν, αὐτὴν οὐ τέχνην, ὡς Πλάτων εἰρήκει, ἢ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογησασθαι, μὴ τέχνην φαίνεσθαι αὐτὴν ποιῆσαι, ἵν' ἔχη τὸ οὐ γὰρ ἔστι τὴν συναφὴν πρὸς τὸ ταύτη τῶν παρ' αὐτῆς μὴ μεταδοῦναι, καὶ γὰρ τὸ ἀλλὰ δυοῖν (sic Schol.) θάτερον διὰ μέσου· ἢ ἄμφω τὸ δοκεῖν αὐτὴν φαίνεσθαι ἂ) νόει, ἵνα λέγη, ἂ) ὅτι ἐν οἷς οὐχ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπολογησόμεθα, ποιήσομεν αὐτὴν καὶ μὴ ἂ) τέχνην εἶναι φαίνεσθαι κατὰ τὸν λόγον τοῦ Πλάτωνος, ἢ ποιήσομεν αὐτὸν τοιοῦτον ἂ) εἶναι φαίνεσθαι, οἷον μέλλει εἰπεῖν ἐκ τῆς κατασκευῆς. Λέγει

1) τῆς ὑπὲρ τοῦ δ., ed. περὶ τ. δ. — 2) ἐποιήσω, ed. ἐπιάσω. 3) δικαίων, ed. δικαιοῶν. — 4) Λέγει δὲ, Jebb. λέγειν δὲ, quod non crediderim penderē a νόει — 5) ἢ ἄμφω τὸ δοκεῖν αὐτὴν φ., sic Jebb. Mallem equidem ἢ ἄμφω τὸ δοκεῖν ἀντὶ τοῦ φαίνεσθαι νόει, bis etenim in textu occurrit δοκεῖν et quam saepe ἀντὶ τοῦ, ἀντὶ τῆς abierit in αὐτοῦ, αὐτῆς, non est quod dicam, vid. Ind. ad. Greg. Cor. s. v. — 6) ἵνα λέγη, Jebb. λέγει. — 7) αὐτὴν καὶ μὴ, Jebb. αὐτὴν, καὶ μὴ. — 8) αὐτὸν τοιοῦτον κ. τ. λ. lege ex Aristid. αὐτὴν.

γὰρ, ὡς οὐ μόνον¹ βεβαιωθήσεται ἢ κατ' αὐτῆς δόξα τοῦ Πλάτωνος, ἀλλ' ἄμφω ταῦτα συμβήσεται, τό τε μὴ τυχεῖν τῆς προσηκούσης αὐτῇ ἀπολογίας, καὶ τὸ ἀπολέσαι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς· φανήσεται γὰρ οὐ δύνασθαι τὰ δίκαια σώζειν.

Ἐν τοῦτο] In marg. Schell. γρ. ἐν τούτω. ib.

Οἷς ἐνταῦθα κ. τ. λ.] Id. Τὸ ἐνταῦθα καὶ περὶ 10, C. τούτων ἐν ἔστιν.

Ἵσπερ οὖν οἱ κ. τ. λ.] Id. Οἱ γὰρ παρανόμων ψηφισμάτων κατηγορεῖσθαι βουλόμενοι πρῶτον ἀναγινώσκουσι ταῦτα, εἶτα παραβάλλοντες τοῖς νόμοις ἐντεῦθεν δεικνύουσι τὸ παράνομον.

Ἐπιτήδευμα] In marg. Schell. Ἐπιτήδευμα² ἐπιτηδύσεως διαφέρει, φησὶν ὁ Πλούταρχος· αὕτη μὲν γὰρ ἐνεργείαν δηλοῖ, ἐκεῖνο δὲ οἶον οὐσίαν. Οὕτως οὖν καὶ ἀκοή καὶ ἄκουσις, καὶ ψόφος καὶ ψόφησις, τὰ μὲν πρῶτα οἶον οὐσίαν, τὰ δὲ³ ἐνεργείαν σημαίνει.⁴ ib.

Πολιτικῆς μορίου εἶδωλον] In marg. Schell. Τί⁵ ἔστι 12, A. ῥητορικῆ; πολιτικῆς ἐπιτηδύσεως δηλονότι, ἥτοι κολακείας μορίου εἶδωλον.

Ἔστι ταῦτα] Sic, in marg. Schell. Οὕτως ἔλεγε. 13, A.

Τῆς δὲ πολιτικῆς κ. τ. λ.] In marg. Schell. leguntur 13, C. quae jam pridem edidit D. Ruhnken. inter schol. plat. p. 106 ad Πολιτικὴν] Ἡ πολιτικὴ κ. τ. λ. pro τὰ δὲ ἀντιδ. legitur in Schell. τὰ δ' ἀντιδ.

Ἡ δικαιοσύνη] Cf. Ruhnk. l. l. Δικαιοσύνην, ἀλλ' 14, C. οὐ δικαστικὴν κ. τ. λ. paullo infra pro edito: αὐτὴν τὴν τῆς ψυχῆς κ. τ. λ.

1) οὐ μόνον, f. οὐ μόνον. — 2) Ἐπιτήδευμα κ. τ. λ. Ex scholiis platoniciis haec irrepsisse, dudum est ex quo suspicatus est Creuzerus, V. D., quem vide ad Plot. p. 469, ubi nonnihil hujus scholii praegustandum proposuit. — 3) τὰ δὲ, in Cod. juncta leg. τάδε. — 4) σημαίνει Cod. σημαίνειν. — 5) Τί ἔστι ῥητ. κ. τ. λ. vide Creuz. ad Plot. p. 470. ubi et quae statim sequuntur schemata, eundemque doctiss. virum in Meletem. I 117. ὁ κομμ. πρὸς γυμν. sunt ipsius Platonis verba, paullo uberius in marginis ora adposita, quam in Aristide factum fuerat. Lector hujus cod. Schell. Platonis exemplar scholiis instructum ad manum habuisse videtur, unde cum textu simul scholia transcriberet, nobis non invitis.

- 14, C. Ἔχει λόγον] Supra in Schell. Δύναμιν.
 ib. Προσφέρει] Ibid. Δείξει.
 ib. Ὡστε κ. τ. λ.] Ibid. Συμβαίνει.
 14, D. Ὡσπερ λέγω] Sic, supra ὅπερ εἶπον.
 ib. Κολάκεια] Supra a rec. m. ὡς κολάκεια.
 15, B. Ὅτι ὁ κομματικὴ κ. τ. λ.] In infima Cod. Schell.

ora haec adjecta sunt:

Περιδειγμάτων	$\left\{ \begin{array}{ll} \text{σώματα} & \text{ψυχὴ} \\ \text{γυμναστικὴ} & \text{νομοθετικὴ} \\ \text{ιατρικὴ} & \text{δικαστικὴ} \\ \text{κομματικὴ} & \text{σοφιστικὴ} \\ \text{ὀψοποιικὴ} & \text{ῥητορικὴ} \end{array} \right\}$	παραδειγμάτων
(sic) εἶδωλα		εἶδωλα

Ὁ κομματικὴ πρὸς γυμναστικὴν, τοῦτο ὀψοποιικὴ πρὸς ἰατρικὴν· μᾶλλον δὲ ὧδε· ὅτι ὁ κομματικὴ πρὸς γυμναστικὴν, τοῦτο σοφιστικὴ πρὸς νομοθετικὴν. Καὶ ἔτι (sic Cod. Schell.) ὁ ὀψοποιικὴ πρὸς ἰατρικὴν, τοῦτο ῥητορικὴ πρὸς δικαιοσύνην.

- ib. Προεληλυθώς] Supra in Schell. Κινηθεῖς.
 15, C. Ἀπλῶς ὡσπερ] In marg. Schell. Ὡς ἀδείας οὔσης, ὡσπερ εἰ προεμόχθησεν εἰς τι καὶ τοὺς ἀκούοντας κατὰ χάριν ἤτει συντίθεσθαι τοῖς λεγομένοις ἄντικρυς.
 16, A. Μάλιστα] Supra in Schell. Πρῶτον. At in marg. Μάλιστα μὲν γὰρ ἦτοι πρῶτον μὲν γὰρ δύο (sic cod.) οὐσῶν δυνάμεων ἢ ἐπιστημῶν, τοῖς μὲν προϋσταμένοις τῆς ἐτέρας οὐ φήσομεν καὶ ἐνδόσομεν ὑπεῖναι ἀγροικότερον, οὐδὲν ἐὰν ὅτιον βλασφημῶσιν εἰς τοὺς ἐτέρους· τοῖς δὲ ἄλλοις δεῖ οὐδὲ διὰ τῶν αὐτῶν δώσομεν ἀμύνασθαι. (sic cod. Schell.)
 ib. Οὐ δήπου] Supra in Schell. Οὐ πάντως.
 ib. Δυεῖν (Jebb. δυοῖν)] Ibid. Οὐσῶν δηλονότι.
 16, B. Φορτικοῦ] Ibid. Ἐπιθετικοῦ.
 17, A. Μεταλαμβάνοι (Sch. — ει) Ibid. Μετατίθησι.
 18, C. Καί τινα] In marg. Schell. Τινὰ τῶν Πυθίων (sic).
 19, B. Εἴπερ ἔν γε τοῦτ' ἐπ κ. τ. λ.] Ibid. Εἰ σώας τὰς φρένας ἔχουσι.

Ἐκ τῆς *Λυκούργου*] Cod. bomb. Οὗτος γὰρ, ὅτε τοὺς νόμους ἔμελλε θῆσειν, εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν πρῶτον ἐχρήσατο· πρὸ αὐτοῦ δὲ ἄλλοι, ὧν εἷς καὶ Βάκις. 19, C.

Χάριν τοῦ λόγου] Supra in Schell. χρησιμοῦ. ib.

Οὐτ' ἔτι (Schell. οὔτε εἴτι)] In marg. Schell. Οὔτε εἴτι εἰάν τι καὶ λέγωσι, γινώσκουσιν ἀφ' ὧν πεπαιδευνται καὶ προΐσασι. 20, A.

Καὶ πάντων] Supra in Schell. περί. 21, C.

Ὅσοι περὶ χρηστήρια] Ibid. additur. Ἀνάστρέφονται. ib.

Τὸν λόγον] In marg. Schell. Τὴν τέχνην. ib.

Βάκις] Ibid. Βάκις χρησμολόγος· τρεῖς δὲ λέγονται Βάκιδες, Ἀττικὸς, Κορίνθιος, Ἀρκάς· ἡ μὲν μένηται καὶ Ἀριστοφάνη. 22, A.

Τὴν τῶν Μουσῶν] Sch. ed. Ἐπειδὴ τὰ μὲν ἀπὸ τέχνης ἀρίστα μετὰ τὴν τοῦ λόγου ἀκολουθίαν· ἡ δὲ τῶν Μουσῶν δωρεὰ, οὐκ ἐκ τέχνης. 22, D.

Ἐν μέτρῳ μὲν εἰπεῖν] In marg. Photii: Μουσοληπτῶν μενον. 23, A.

Τὸν ῥήτορα² μιμῆσεται] Sch. ed. Ἐπειδὴ τῆς ποιήσεως εἴ τις ἀφέλοι τὸ μέτρον, ὁμοία τοῖς τῶν ῥητόρων ἔσται. ib.

Λέγωμεν Σίβυλλάν τε κ. τ. λ.] Sch. ed. Δέκα Σίβυλλαι γεγόνασι, ὡς φασιν. 24, C.

Τῇ καλλίστῃ τέχνῃ] Id. Τέχνην καλεῖ, οὐχ ὅτι ἐστὶ τέχνη, τὰ γὰρ ἀπὸ θεῶν ὑπερ τέχνην, ἀλλ' ὅτι ἐνεργεῖται αἰεὶ παρὰ τοῦ αὐτὴν ἔχοντος, ὡσπερ ἡ τέχνη. 25, A.

Ὅσῳ δὴ οὖν] Sch. ed. Τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἐπιπνοίας θείας, οἰωνιστικῆ δὲ ἐξ ἀνθρωπίνης διανοίας. 25, C.

Ἄ δὲ παλαιῶν] Id. Παλαιῶν μηνιμάτων λέγει 25, D.

1) Ἀρκάς cod. Ἀργίας, sed illud recepi ex schol. ad Aristoph. Av. 965 et ad Pac. 1071, unde sua excerpserunt Suidas et Eudocia. Pro Bacide Corinthio ibi legitur Boeotius, de quo pluribus egisse tradunt Theopompum libro nono Philippicarum. Adde Aelian. V. H. XII, 35. In schol. ad Aristoph. Eq. 125 pro Corinthio memoratur Λοκρός, cf. Wesseling. ad Herodot. VIII, 20. — 2) τὸν ῥήτορα μιμῆσεται, quae scholiasta addidit, hausit ex ipso Platone, cf. Gorg. p. 191. ed. Heind.

τῶν προγονικῶν· πολλάκις γὰρ καὶ τοὺς ἐκγόνους δίκην ἔπραττον οἱ θεοὶ τῶν ἁμαρτημάτων, ὡς Ἀγαμέμνονα ὑπὲρ Ταντάλου, τὰ τῶν θεῶν ἐξαιπόντας μυστήρια, καὶ Κροῖσον ὑπὲρ Γύγου.

- 27, B. Σαφῶς γὰρ οὕτως] Id. Ἐπειδὴ οἱ διάλογοι ὡς ἐπὶ πλείστον κατὰ ἀλληγορίαν νοοῦνται ἀσαφεῖς ὄντες, διὰ τοῦτο ἐνταῦθα πάνυ σαφῶς αὐτὸν (sc. Platonem) εἰρηκέναι Penes Photium: Ὅτι Πλάτων αὐτὴν οὐ τέχνην νομίζει· καίτοι αὐτὸς Πλάτων διορίζεται τὸ μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν μεγίστων τέχνην ζητεῖν.
- 27, C. Τελετὰς δὲ κ. τ. λ.] Schol. ed. Ῥέας, Δήμητρος, Περσεφόνης, Διονύσου.
- 28, C. Πρὸς ἐκείνω (Jebb. ἐκεῖνο, secus atque Codd. et schol.) Sch. ed. Ὁ προεῖπεν, ὅτι δεῖ τῷ μὴ ἐρῶντι τοῦ ἐρῶντος μᾶλλον χαρίζεσθαι.
- ib. Τοῖνυν πρὸς ἐκείνω δείξας] Id. Ὁ εἶπεν, ὡς ἄλογος ἐμπειρία ἢ ῥητορικὴ καὶ διὰ τοῦτο φαύλη.
- 28, C. Λόγοι παρὰ θεῶν κ. τ. λ.] Id. Εἰκότως εἶπε λόγοι καὶ οὐ ῥητορικὴ, κλέπτων διὰ τοῦ γεννικωτάτου τοὺς ἀκροατάς.
- 29, A. Τὸν δὲ Τηλέφον κ. τ. λ.] Id. Τίς τῶν ποιητῶν¹ εἰσάγει τὸν Τηλέφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσεῦ ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων, οὓς πρὸς Τηλέφον εἶπε. Παρειακάζων οὖν Ἀριστείδης ἑαυτὸν τῷ Τηλέφῳ φησι, ὡς οὐκ οἶη (in Aristide οἶει) καὶ ἡμῶν² τι ᾧν εἶπον ἐλέγξαι σε. Ἐπεὶ δὲ ὁ Τηλέφος παλαιότερος ἦν Πλάτωνος, διὰ τοῦτο λέγει τὸ εἰ δ' ἄρα μηδὲν ἐκεῖνος προτιμᾷ. In marg Schell. ad Τηλέφον legitur τὸν βάρβαρον.
- 29, B. Εἰ δ' οὐδὲν] Sch. ed. Τεχνικῶς εἶπε τίς, ἵνα μὴ δυσχερὴς δόξη αὐτὸς τοιαῦτα περὶ Πλάτωνος λέγων. In marg. Photii haec: ἀξιόπιστον ἦν ἄν.
- 29, C. Ταῦτα ἢ κεῖνα] Schol. ed. Ταῦτα λέγει, ἃ δεικνυ-

1) Τίς τῶν π., Euripides, vid. Valken. diatriba pag. 211. —
2) ἡμῶν τι, Jebb. ἡμ. δὲ.

σιν, ὡς τὸ ὑπὲρ τέχνην¹ κρείττον, ἐκεῖνα δὲ, ἃ κατὰ ῥητορικῆς² εἶπεν, ὡς οὐκ ἐστὶ τέχνη.

Σεμνός ἐστι] Id. Ἀξιόπιστος καὶ αἰδέσιμος.

ib.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου] Id. Πλάτων ἢ Γοργία τῷ³ 29, C. διαλόγῳ Πῶλον καὶ Γοργίαν εἰσάγων ὑπὲρ ῥητορικῆς μαχουμένους, φησὶν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου³ ἤκειν αὐτοὺς ἢ τὰ αὐτὰ ἀμφοτέρους ἀγωνίζεσθαι. Ἐπεὶ οὖν καὶ Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου, Σωκρατικός ὢν ὡσπερ Πλάτων, ταῦτα Πλάτωνι φθέγγεται, ὅτι τὸ ὑπὲρ τέχνην κρείττον, εἰκότως ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου λέγει. Ἔστι δὲ το ἐγὼ δὲ ἀπὸ τοῦ Σωκράτους,⁴ εἰσάγει γὰρ καὶ οὗτος τὸν διδάσκαλον ἐν τοῖς διαλόγοις, ὡσπερ ὁ Πλάτων.

Πολλῷ καὶ ἀνθρωπινώτερα (Jebb. in textu ἀνθρωπινώτερα, sed illud Codd., in schol. ἀνθρωπινωτέρῳ] Sch. ed. Ἐπειδὴ ἐν τῷ Γοργία διέβαλε τὴν ῥητορικὴν, ὡς οὐ τέχνην καὶ ὀψοποιικῆ παρείκασεν αὐτήν, ἐν δὲ τῷ Φαίδρῳ ἔδειξεν, ὡς θεῖον⁵ τὸ ὑπὲρ τέχνην, φησὶν Ἀριστείδης, ὡς ἃ τοῦ Αἰσχίνου νῦν προβαλλόμεθα,⁶ δεικνύουσι τὰ ἐν τῷ Φαίδρῳ εἰρημένα Πλάτωνι εἶναι κρείττω τῶν ἐν τῷ Γοργία ὑπ' αὐτοῦ τούτου λεχθέντων. Τὸ δὲ ἀνθρωπινώτερα καὶ, πρὸς θεῶν, εἶναι καλλίονα ἀντὶ τοῦ καὶ ἡμερώτερα⁷ — τοιοῦτον γὰρ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος — καὶ θεϊότερα δὲ εἰπεῖν ἃ συνεσκεύασεν. ὧν εἶπε πρὸς τὴν νοουμένην ἐκ τοῦ καλλίονα γενικήν· ἔνεκα δὲ τοῦ παραδόξου

1) ὑπὲρ τέχνην, ed. τέχνη. — 2) κατὰ ῥητορικῆς, ed. ῥητορικῆν. — 3) Ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμν., quae de Platonis loco garrit schol., mere nugae sunt, cf. Gorg. §. 106. neque Heindorfius, quando haec uberius explicita voluit, nostro gratias habiturus fuisse videtur, cf. pag. 161. — 4) ἀπὸ τοῦ Σωκρ., i. e. ex persona Socratis, cf. Schol. ed., t. II, p. 200, ubi paucis interjectis additur ἀναλαβὼν τὸ πρόσωπον τοῦ Δ., t. II, p. 529., Apogr. Mon. ad II, 236 ed. Jebb., schol. ad Aristoph. Acharn. 376. plenius ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ, schol. in aram Dosiadae in Valk. Diatr. p. 150. Ἀπὸ subinde usurpari pro secundum, cf. Heind. ad Gorg. p. 103. — 5) θεῖον τὸ ὑπὲρ τ., f. τὸ θεῖον ὑπὲρ τ. — 6) προβαλλόμεθα f. προῦβαλλόμεθα. certe in Aristide est ἃ μικρῶ πρόσθεν παρεσχόμεθα. — 7) ἀντὶ τοῦ καὶ ἡμ., interpunctione haec sananda existimavi. In illis autem καὶ θεϊότερα δὲ κ. τ. λ. mendum inesse, quis est, quin viderit? Quid? si mecum legas: καὶ θεϊότερα δὴ (vel καὶ θεϊοτέρῳ τε) εἶπεν ἢ ἃ συν.

λέγει, ἐπειδὴ παράδοξον ἦν λέγειν, ὡς ὁμοία ἐστὶν ἡ ὀψοποιϊκὴ τῇ ῥητορικῇ.

31, B. Τούς γὰρ πρὸς ἡμῶν κ. τ. λ.] Id. Τὸ πρὸς ἐνταῦθα¹ ἄργον, ὅπερ ἐστὶ καὶ τὸ·

. . . οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ².

καὶ ἄλλα· τοὺς γὰρ αὐτοῦ λόγους πρὸς ἡμῶν³ ἀντὶ τοῦ τοὺς ἡμῖν συντελοῦντας.

32, B. Τετελεσμένοι] Id. Ἡ οἱ⁴ τελεσθέντες τῇ μανίᾳ, ἢ οἱ μανέντες, ἧτις ἐστὶν ἐπωνύμιος τῶν πραγμάτων ἧτοι τῆς μαντικῆς· ἀπὸ γὰρ τῆς μανίας ἡ μαντικὴ τοῦνομα εἶχεν⁵, ὡς ἔφη Πλάτων, μανικὴ γὰρ οὕσα μαντικὴ γέγονε, προστιθέντος τοῦ ταῦ. Λέγει δὲ, ὥσπερ οἱ θεοῦ μάντις ἐκ θεῶν τὸ μαντεύεσθαι ἔχουσιν, οὕτω αὐτὸς δι' Ἀσκληπιοῦ ἔχω τὸ μάθημα, λέγω τὸ, ὡς ἄρα πολλοὶ ἐκ θείας μοίρας ἐσώθησαν, σωθεῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν μεγάλοις κινδύνοις, εἰπὼν δὲ ὑφ' ἐνός, ἐπειδὴ οὐχ ὑπὸ πολλῶν ἐσώθη θεῶν, ἀλλ' ὑπὸ μονοῦ Ἀσκληπιοῦ· διὰ τοῦτο ἐπήγαγε τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ· ἢ τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ παραμυθίαις καὶ συμβουλαῖς σύναπτε, ἵνα τὴν τοῦ Ἀσκληπιοῦ βοήθειαν κοινὴν ἀπάντων θεῶν φαίνεται⁶ λογιζόμενος. In marg. Schell. οἱ ἐκ θείας ἐπιπνοίας μεμνημένοι⁷ τὰ μαντικά. Super ἐπωνύμοις est θεοῖς.

ib. Τὸ μάθημα] Supra in Schell. Τὴν πείραν, γνῶσιν ἐκείνων τῶν πραγμάτων.

ib. Οὐχ ὅπως] Ibid. Οὐ μόνον. Penes Phot. Τῶν ἐπιλήπτων γὰρ ἦν Ἀριστείδης.

ib. Παραμυθίαις] Ibid. Διὰ παραμυθιῶν καὶ συμβουλῶν ἐκ τῆς συνεργείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ, quae sunt interpretandis his: ἐκ τοῦ θ.

32, B. Ζῶν (Jebb. ζῶ, sc. διαφεύγων ζῶ, cum Cod. Schell.

1) ἐνταῦθα, ed. ἐκταῦθα. — 2) οὐ πρὸς ἰ. σ., Soph. Aj. 576. ibi Brunck, qui secus atque noster schol. ibi judicat. — 3) λόγους πρὸς ἡμῶν, inserui πρὸς, cum in edito esset λόγους ἡμῶν. — 4) Ἡ οἱ τελ., f. ἢ οἱ τελεσθέντες, ἢ οἱ μανέντες τῇ μανίᾳ, ἧτις κ. τ. λ. — 5) εἶχεν, ed. εἶχεν, unde retento accentu eodem possis jure fingere ἴσχευ. — 6) φαίνεται ed. φαίνεται. — 7) μεμνημένοι, Cod. μεμνημένα.

et Phot., Coisl. Barocc. I, 7 διαφεύγω ζῶν) παρὰ πᾶν] Sch. ed. Ἡ παρ' ὃ ἔδει προσδοκᾶν ἐξ ὧν κατειχόμεν κακῶν. In marg. Schell. Ζῶν ἐκ τῶν εἰς δύναμιν ἠκόντων παρὰ πᾶσαν εἰκασίαν.

Μὲν ἡμῶν] Supra in Schell. ἄφ'. ib.

Δήπουθεν] In Phot. post hanc vocem legimus τῶν 32, C. ἰωμένων, quae ex scholio forte irrepserunt. Ita paullo post infra: τῶν θείων ἔργων, cum alii θείων negligent.

Ἀρχή] Supra in Schell. Αἰτία. ib.

ὑπεριδεῖν] Ibid. Καταφρονεῖν. ib.

Ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτο] Ibid. Τὸ δεύτερον. 35 B.

Τετελεσμένου] In marg. Schell. Τοῦ οἶον ἀνακει- 33, D. μένου.

Παθόντι] Ibid. Ἦτοι μανέντι ἢ ἐνθέῳ γενομένῳ. 34, A.

Διὰ τὸ ἐρᾶν βελτίῳ] Sch. ed. Ἐπειδὴ, ὡς Πλάτων 34, C. εἰρήκει, ἐπ' ὠφελείᾳ τῷ ἐρῶντι καὶ τῷ ἐρωμένῳ ὃ ἔρως ἐκ θεῶν ἐπιπέμπεται.

Τιμίας φαίνεται] In marg. Schell. Ὡστ' ἐντεῦθεν 36, C. σοφώτατον τῇ Πυθίᾳ μαρτυρηθῆναι. . . .

Ἀλλὰ μὴν εἰ μηδετέρως] Sch. ed. Τὸ ἀλλὰ μὴν 36, C. πρὸς τὸ ἅμα σύνναπτε οὕτω, ἀλλὰ μὴν ἅμα ὃ Σωκράτης μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ, ὅτι τὸ ὑπερ τέχνην καλὸν, ἐξ ἀμφοτέρων· ἐξ ὧν ἠρνεῖτο μὴ εἰδέναι τι, οὐ γὰρ οἶδε κατὰ τέχνην,¹ ἀλλ' ἐξ ὧν ἔλεγε σημαίνειν αὐτῷ τὸ δαιμόνιον περὶ οὗ βούλεται· οὐ γὰρ ἐχρήτη τέχνη ὃ πρὸς³ θεὸν καταφεύγων· εἰ καὶ δοίημεν, μηδὲ⁴ καθ' ἕτερον τρόπον αὐτὸν εἶναι σοφὸν εἴτε ἐψεύδεται λέγων, ὡς οὐδὲν ἐπίσταιτο, οὐ σοφοῦ γὰρ τὸ ψεύδασθαι, εἴτε ἠλήθευεν, εἴπερ αἰσχρὸν ἦν κατὰ τὸν σὸν λόγον· τὸ μὴ τέχνη χρῆσθαι. In marg. Schell. Ἀλλὰ μὴν ἔτι εἰ μήτε ψευδόμενος, μίτε ἀληθεύων μηδετέρως ἦν σοφώτατος, δηλον . . . exciderunt nonnulla — δι'

1) ἀλλὰ μὴν ἅμα ὃ Σ. κ. τ. λ., ea sic constituerim, ἀλλὰ μὴν ἅμα ὃ Σ. μαρτυρεῖ κ. τ. λ. ἀμφοτέρων, ἐξ ὧν ἠρν. κ. τ. λ. ἅμ' (pro ἀλλ') ἐξ ὧν ἔλεγε κ. τ. λ. — 2) κατὰ τέχνην, ed. κ. τέκνην. — 3) ὃ πρὸς θεὸν, ed. ὃ πρ. θεῶν. — 4) μηδὲ καθ' ἕτ., ed. μὴ δὲ. — 5) ψευδόμενος, cod. ψευδομένου.

ἀμφοτέρων μαρτυρεῖ τῷ λόγῳ Σωκράτης καὶ μὴν ψευδόμενος⁵ περὶ τῆς τέχνης ὅτι αἰσχρόν· καὶ μὴ ἀληθεύων, ὅτι κέχρηται τῇ τέχνῃ, αἰσχρόν γὰρ καὶ τοῦτό γε.

Σοφώτατον εἶναι] Penes Phot. Τὸ μὲν παρὸν ἐπιχείρημα διλήμματόν ἐστι, νοῦν δὲ τοιοῦτον δηλοῦ· εἶπε, φησὶν, ὁ Σωκράτης μηδὲν ἐπίστασθαι· εἰ μὲν ἀληθῆ δῶμεν λέγειν αὐτόν, οὐ σοφὸς Σωκράτης, εἰ δὲ ψευδῆ¹; πάλιν οὐ σοφός· καὶ κατ' ἀμφοτέρα σοφός, καὶ δι' ὧν ἄρνεῖται τι εἰδέναι — οὐ γὰρ ἤδει τέχνη, καὶ ἀλήθευσε λέγων μὴ εἰδέναι — καὶ δι' ὧν ὁμολογεῖ τὸ δαιμόνιον αὐτῷ λέγειν. Διπλῆ δὲ μαρτυρεῖ Σωκράτης· μᾶ μὲν, ὅτι τὸ δαιμόνιον αὐτῷ προλέγειν φάσκει, δεύτερα δὲ, ὅτι λέγει μὴ εἰδέναι· καὶ ἑκατέραν μαρτυρίαν ἐπισφραγίζεται ὁ Ἀπόλλων, σοφώτατον αὐτόν εἶναι λέγων, τοῦτ' ἔστι, μήτε ψευδόμενον, μήτ' αἰσχρόν εἶναι τὸ μὴ εἰδέναι τέχνη.

57, A. Τοῦ Σωκράτους] Supra in Schell. Καὶ ψευδομένου καὶ ἀληθεύοντος.

ib. Παρ' αὐτοῦ] Ibid. ὁ Ἀπόλλων.

37, D. Εἶπερ] Ibid. Ἐπειδή.

ib. Κοινῇ μὲν οὖν] Schol. ed. Αὐτοὶ γὰρ ἐξ ἐπιπνοίας Μουσῶν καὶ οὐχ ὑπὸ τέχνης ποιηταὶ γενόμενοι ἔργω ματυροῦσι, ὡς ἄρα τὸ ὑπὲρ τέχνην κρεῖττον τῆς τέχνης.

39, C. Ἡ τέχνη] Sch. ed. Τὸ ἢ τέχνη πρὸς τὸ κομψὸν σύναπτε.

40, A. Ἀπὸ] Supra in Schellersh. περὶ, et 41 C super ὄδ' est ὁ Μέντωρ.

42, C. Τροφή] Supra in Schell. Ἀνατροφή et paullo post super προστιθεῖς — ἀνατιθεῖς.

42, A. Καὶ λόγους ἀποχρῶντας] Schol. ed. Ἐπειδὴ Πλάτων ἔλεγεν, ὅτι οἱ ἐκ φύσεως λέγοντες, εἰ καὶ ἄριστα λέγουσιν, ἀλλ' ὅμως οὐ πρὸς τὴν χρεῖαν οὐδὲ ὥστε πείθειν, οὕτως φησιν, ὅτι Τηλέμαχος πρῶτον δημηγορῶν συνεμέτρει τῇ χρεῖα τοὺς λόγους καὶ πείθει δημηγορῶν.

¹) εἰ δὲ ψευδῆ, πάλιν οὐ σοφός, in ed. Hoesch. εἰ (δὲ) ψευδῆ πάλιν, οὐ σοφός.

Ἐὼ λέγειν] Sch. ed. Μή πως τις αὐτῷ ἀντιπέση, ib.
ὅτι πρῶτος ἐν τοῖς μνηστῆρσιν ἐδημηγόρησεν, ὁμολογουμέ-
νως φησιν, ὅτι Ἀθηνᾶς ἦν τὰ ῥήματα.

Τῆς Ἀθηνᾶς] Supra in Schell. διὰ, cujus generis ib.
quid desiderasse sibi visus est Canterus.

Ἵστε ὄγε Νέστωρ] Sch. ed. Ἐπειδὴ πολλάκις¹ πεί- 42, C.
θουσί τινες, οὐ κατὰ τέχνην, διὰ τὴν² τῶν ἀκροωμένων
εὐήθειαν, ἔφη, ὡς οὐ τὸν αὐχόντα ἔπειθεν, ἀλλὰ τὸν Νέστορα.

Ἡ τοι] Supra in Schell. σο ib.

Εοικότες] Ibid. ὅμοιοί εἰσιν. ib.

Ἵσπερ ἐν ἀριθμῶν ὅροις] Sch. ed. Ἀριθμητικόν ἐστι 44, B.
νόημα, οἱ γὰρ ἀριθμητικοὶ³ τὸ πρῶτον κατὰ τὴν τάξιν
ἄκρον λέγουσι, καὶ πάλιν τὸ τρίτον ἄκρον ἔσχατον, τὸ δὲ
μέσον, ὃ ἐστι τὸ δεύτερον, ὄρον καλοῦσιν, ἐπειδὴ τοσοῦτον
ὑπερέχει κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τρίτου, ὅσον ἀπολείπεται τοῦ⁴
πρώτου. Οὕτω, φησὶ, καὶ ὁ πεισθεὶς λείπεται μὲν τῇ φύσει
τοῦ εὐρόντος, ὑπερέχει δὲ τοῦ μήτε εὐρόντος, μήτε νοήσαντος.

Ὅσῳ βελτίῳ] Id. Ἐπειδὴ οὐ πάντως ὁ νοῶν καὶ φράσαι ib.
δύναται, ἀλλ' ὁ φράσαι δυνάμενος οὗτος καὶ νοεῖ καὶ ἀρι-
στα· ὁ δὲ μὴ δυνάμενος φράσαι ἀπόβλητός ἐστιν, ὡς καὶ ὁ⁵
Θουκυδίδης φησὶν, ὅτι ὁ συνιεὶς καὶ μὴ φράσαις ἐν ἴσῳ ἐστι,
εἰ καὶ μὴ ἐνεθυμήθη· διὰ τοῦτο οὗτος ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν
εὐρόντος, εἰπόντος εἶπε, εἰς τὸ ὁμολογούμενον, καλὸν⁶
εἶναι τὸν λόγον, λέγων τὸ εἰπεῖν, κατὰ γὰρ τὸν Ἰσοκράτην
εἰδωλὸν ἐστι τῆς ψυχῆς ὁ λόγος· φησὶ γὰρ, καὶ λόγος⁷
νόμιμος καὶ δίκαιος ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πιστῆς εἰ-
δωλὸν ἐστιν.

Πολλῷ (Cod. Schell. πολλοῦ] In marg. Schell. Πολ- 45, C.

1) πολλάκις, ed. πωλλάκις — 2) διὰ τὴν τῶν ἀκρ., fortasse
ἀλλὰ ante διὰ, vel δὲ post hanc voc. — 3) ἀριθμητικοὶ, ed.
ἀριθμητοὶ, satis vulgari errore, de quo frequentes sunt nuper-
rimi editores Greg. Cor. ibid. τὸ πρῶτον, ed. τὸ πρῶτον — 4)
τοῦ πρώτου, ed. τ. πρώτου — 5) ὁ Θουκυδίδης, II, 60, ubi sic:
ὅτε γὰρ γνοῦς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας, ἐν ἴσῳ, εἰ καὶ μὴ ἐνεθ., quae
lectio a nostro item defenditur contra nonnullos, qui maluerunt,
καὶ εἰ μὴ ἐνεθ. — 6) καλὸν εἶναι, ed. καλὸν εἶεν — 7) καὶ
λόγος κ. τ. λ. in ipso Isocr. p. 34. ed. L. est: καὶ λόγος εἰληθὴς
καὶ νομ. κ. τ. λ.

λοῦ τινος δεῖ εἰς τὸ εἶναι τὴν τέχνην προσθήκην τοῦ νικῶν-
τος, ἥτοι ἢ τέχνη πολλοῦ λείπεται τῆς νικώσης ψήφου τὴν
προθήκην λέγειν.

46, B. "Οπου γὰρ ἂν τις κ. τ. λ.] Sch. ed. Τὸ ὅπου ἐν-
ταῦθα ἀντὶ τοῦ ποῦ, ὡσπερ καὶ τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς.
In marg. Schell. Οὐκ ἔστι γὰρ οὐδὲ βουλευμένῳ τρόπος
ὅπως, οὐδὲ τόπος ὅπου καὶ τὸν μαθόντα θείη ἂν τις
κράτιστον.

ib. Πρῶτον τὸ μαθεῖν] Schell. in marg. Ἀλλὰ δεύτερον,
δηλαδὶ τῆς φύσεως.

47, B. Τὰ πλείστου, φασὶν] Sch. ed. Διὰ τὸ εἶναι παροι-
μίαν τὸ τὰ πλείστου ἄξια χρῆται, διὰ τοῦτο τὸ φασὶν
εἶπεν. In marg. Schell. γρ καὶ χρῆσθαι.

47, C. Ἄνθρώπους] In cod. Schell. Οὐρανοῦς, sed in m.
γρ. ἀνθρώπους.

ib. ὡσπερ σιωπὴν κηρύξας] Sch. ed. Ἦ ἐπειδὴ μετὰ τὴν
κήρυκος φωνὴν σιωπὴ γίνεται, ἵνα εὐτάκτως ἀκούωσι τὰ
λεγόμενα παρ' οὔτινοςοῦν, διὰ τοῦτο λέγει ὡσπερ σιωπὴν
κηρύξας, ἢ τῷ καθαρῶς ἀποφαίνεσθαι τὸ διάφορον τῆς
φύσεως πρὸς τὴν τέχνην, ὡσπερ σιγῶν παρασκευάζει τοὺς
ἀντιλέγειν ἐθέλοντας καὶ ἀπαλλάττει ἡμᾶς πραγμάτων.

ib. Ὅρνιθα (sic. Mscr., vulg. et Pind. Olymp. II, 154
seq. ὄρνιχα, Schell. ὄρνι^{θα}α)] Supra in Schell. Ἄετόν.
In marg. Ἦτοι, πρὸς τὸν ἔχοντα δηλονότι τὴν ἰσχὺν ἀπὸ
φύσεως.

49, C. Μήτ' αὐτόν] Sic cod., sed in marg. γρ μήτ' αὐτόν —

50, B. Οὐκοῦν διακόνου κ. τ. λ.] Schol. ed. Ἐπειδὴ Πλάτων
διακόνους τοὺς ῥήτορας ἔλεγεν, ἀντιπεριῖστησιν αὐτῷ τὴν
κατηγορίαν, ὅτι διακόνῳ ἔοικεν ἢ τέχνη.

51, A. Κληρονομήσαντος] Id. Παλλίακίς γὰρ ἐ οὔτος ἔλαβε,
διαφθείρει ἀσωτία φύσεως.

53, A. Οὐχ ὡς ἢ κ. τ. λ.] Cod. Schell. Οὐχ ἢ τέχνη φύσεως
ἔργον, in marg. γρ. οὐχ ὡς κ. τ. λ.

55, A. Αἰσχρὸν ἄρχοντος] Schol. ed. Κατ' ἔμφω τοὺς θεοὺς
ἄρχοντας δείκνυσιν, καὶ ὅτι τὸ εὐρεῖν ἀρχῆς προστακτικόν,
ἐπειδὴ τὸ εὐρεθῆν, οὐπω πρότερον ὄν, ἀρχὴν ἔλαβεν εὐ-

ρεθὲν, ἅπαντα δὲ οἱ θεοὶ εὖρον, καὶ ὅτι ὁ ἄρχων οὐχ ἕτερός ἐστιν ἀλλ' ἢ ὁ προστάττειν ἄξιός. Τοιοῦτον δὲ οἱ θεοὶ, ὥστε ἐξ ἀμφοτέρων τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα ἔχουσιν.

Ὁ Λακεδαιμόνιος ποιητῆς] In marg. Schell. ὁ Ἀλκμῶν 55, B. (fragm. ed. F. Ursin. p. 69 et Schol. p. 302.)

Τοὺς σκυτοτόμους κ. τ. λ.] Cod. Schell. τοὺς σκυτεῖς 56, C. καὶ σκυτοδέψας (atque sic in Coisl. et Bar. 7. legi testatur Jebbians) καὶ σκυτοτόμους καὶ νευροῤῥάφους (rec. m. νευροῤῥάφους), sed in marg. γρ. οἷον τοὺς σκυτοδέψας καὶ σκυτοτόμους. Illa καὶ γναφεῖς in textu ommissa ad marginem adringuntur.

Τὸ τοῦ Εὐριπίδου] Sch. ed. Ἐν τινι δράματι Εὐριπίδης οὕτως ἔφη, ib.

Σοῦ τάδ', οὐκ ἐμοῦ¹ κλύεις.

προσπαίξων οὖν ὁ Πλάτων εἰς τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἱαμβεῖον, ἔφη, οὐκ ἐμὸς² ὁ μῦθος.

Ἡ ταῦτα ἴσα ἀντ' ἴσων;] Schol. ed. Οὕτως³ γὰρ ἐκεῖ 57, C. λέγει, οὐ ταῦτα ἴσα ἀντ' ἴσων.

Ὅπερ δὲ ἐν τοῖς ἄνω] Id. χρησάμενος ἄνω τῇ αὐτῇ 58, A. παραστάσει, ὡς εἰ καὶ οὐ τέχνη ἢ ῥητορικὴ οὐδὲν βλάβος αὐτῇ, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον ἔπαινος, καὶ τοῦτο μάλιστα ἀποδείξας, νῦν κέχρηται τῇ ἐνστάσει, δεικνὺς ταύτην ὅτι καὶ τέχνη.

Ἡ ῥητορικὴ σώζει λόγον] Schol. ed. Ἡ οὐκ ἄλογός 59, B. ἐστιν, ὡς σὺ φῆς, ἀλλὰ πλείστῳ χρῆται τῷ λόγῳ.

Οὐκοῦν ὁπόταν] Cod. Schell. οὐκοῦν ὅταν, in m. γρ. 60, A. ὁπόταν.

Διὰ βιβλίου] In marg. Schell. Δι' ἀναγνώσεως βιβλίου. 61, B.

Εἰς ἔλεγχον κατὰ Πίνδαρον] Schol. ed. Καλοῦντι 62, B, γὰρ ῥητορικὴν πολιτικῆς μορίου εἶδωλον ἀνυπόστατόν σοι τοῦτο εἰς τὸν αὐτῆς ἔλεγχον γίνεται, οὐδὲν γὰρ ἐστι τὸ

1) Σοῦ τάδ' οὐκ ἐμοῦ κλ., haec ex Hippol. vrs. 352. ibiq. Valk., quem vid. ad Eurip. reliq. p. 46. Sed οὐκ ἐμὸς ὁ μ. desumpta sunt ex Euripidis Melanippa (non Menalippa, cf. Wolf. ad Symp. p. 15. et Munck. ad Ant. Liber. VIII, p. 68) — 2) ἐμὸς ὁ μ., ed. ἐμοὶ ὁ μ. — 3) Οὕτως, f. οὕτως, sc. Ἰδομενεὺς, cf.

τῆς σκιᾶς ὄναρ. Λέγει δὲ τοῦτο ὁ Πίνδαρος ἑπεὶ τοῦ
ἄνθρωπου,

Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι.²

- 63, B. Ἰσχύσας] Cod. Schell. ἡχύσας (sic), in m. γρ. ἰσ-
χύσας.
- ib. Ἐχει φύσεως] Schol. ed. Φύσεως μὲν, ὡς ἐπὶ ὅλον
τοῦ σώματος, οἶονεῖ³ θερμὸς, ψυχρὸς, ὑγρὸς, συγκρίσεως
δὲ, ἐπὶ μορίου, οἶονεῖ τὸ μὲν ἥπαρ θερμότερος, τὸν δὲ
ἐγκέφαλον ψυχρότερος, ἢ τὸν μὲν ἐγκέφαλον θερμότερος,
τὴν δὲ καρδίαν ψυχρότερος.
- 64, A. Οὔτε ἐν ταῖς νόσοις] Sch. ed. ὃ βούλεται εἰπεῖν, τοι-
οὔτον ἐστι, ὅτι ἐπειδὴ διάφοροί εἰσιν αἱ τῶν σωμάτων
λυσιτελήσεις, νοσοῦντων τε καὶ ὑγιαινόντων, οὔτω καὶ αἱ
ὑγεῖαι⁴ καὶ νόσοι διάφοροι.
- 67, B. Καὶ ὅτι γε δι' αὐτὸ] In marg. Schell. Καὶ ὅτι γε δι'
αὐτὸ τοῦτο τὸ τῆς μαντείας δηλονότι καὶ τὸ τέλος ἦτοι τὴν
ἄρχὴν αὐτὸς ὁ Ζεὺς ἔχει, ὁ αὐτὸς ποιητῆς μαρτυρεῖ. Τὸ γὰρ
δεύτερον⁵ ἐστὶν αὐτῶ τῶ ποιητῆ δηλονότι, τουτέστι κατὰ
τὴν μαντείαν, τὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῶ τέθειται, ἢ τὸ ἀνάπαλιν
(cod. ἀνάπ'λ.)
- 68, A. Ποιητῶν ἤδη τις] Schol. ed. Ὁ Μένανδρος⁶ εἶπε γὰρ,
Μάντις δ' ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς.
- 68, C. Ἀλλὰ τὰ μὲν κ. τ. λ.] Id. Τὰ μὲν, πρὸς τὸ μέγεθος,
οἶον ὅτε⁶ ἐστὶν ὁ Ἥλιος ἀπέχων πολὺ τοῦ Ἑρμοῦ, εἰκάζει
τὴν ἀμουσίαν τοῦ τεχθέντος· τὰ δὲ, πρὸς τὰ νόμιμα,
οἶον εἰ Αἰγύπτιος ἢ Σκύθης πρὸς τὰ τούτων ἀρμόζεται
νόμιμα· τὰ δὲ, πρὸς τὰ ὅμοια, οἶον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπι-
τηδεύματος, οἶον ἐστὶ ζώδιον (sic) τὸ ποιοῦν στρατηγὸν
Ἑλλήνων, καὶ ἕτερον τὸ ποιοῦν στρατηγὸν βαρβάρων· τὰ

Hom. Iliad. XIII, 446. — 1) ὁ Πίνδαρος, Pyth. VIII, 136.
— 1) ἄνθρωποι, ed. ἄνθρωπε. — 5) οἶονεῖ, ed. bis οἶον εἰ
— 4) ὑγεῖαι, cf. Piers. ad Moer. p. 360. — 5) ὁ Μένανδρος,
immo Euripides, notante Cantero, cf. Plut. de def. orac. t. I,
p. 768, ed. St., quem locum laudat Ernest. Cl. Cic. p. 878, cum
vel Cicero ad Att. VII, 13. versiculi caput usurpasset. Euripidem
imitatus est Menander, p. 80, ed Cl. p. 78 ed. Menk. Ed.
ὁ Μένανδρος εἶπε, Γὰρ μάντις ἄριστος κ. τ. κ. — 6) ὅτε, ed. ὄτε.

δὲ ἔστιν ἅ καὶ πλεῖστον ἀλλήλων κεχωρισμένα, οἷον ναυτική γεωργίας πολὺ διήνεγκε. τὰ οὖν διεστηκότα ἐξ εἰκασίας προλέγει.

Ἀπόνοιαν] Schell. in marg. ad ἐπίνοιαν, quod legitur in Cod.: στοχασαμένην, δευτέραν ἔννοιαν. 69, A.

Ἀλλὰ μὴν οὕτω γε] Schol. ed. Ἐπειδὴ ἡ ῥητορική ἢ αὐτὴ ἐστὶ τῆ στρατηγικῆ καὶ τὰ τῆς στρατηγικῆς διὰ τῶν ὑπηρετῶν πράττει, ἢ δὲ στρατηγικὴ μῶριον τῆς πολιτικῆς ὑπηρετίας δὲ λέγει νῦν τοὺς στρατευομένους· καὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ παρελθὼν λέγει, ὡς δεῖ πολεμεῖν· τοῦτο οὖν οἱ στρατιῶται πληροῦσιν. Penes Phot.: κατ' εἰρωνείαν τὸ οὕτω οἷον εἰ μὴ κατὰ τὸ εἰκέναι τῆ στρατηγικῆ καὶ λοιπὸν ἐξ ἐπικρίσεως, ὅτι οὔτε κατὰ τοῦτο δύναται ἂν εἰδῶλον εἶναι. 69, C.

Δι' ἐν τοῦτο κ. τ. λ.] Schol. ed. Τὸ διὰ κατὰ συνεκδοχὴν εἰς τὸ μὴδὲν λαμβόνει. 70, A.

Ἄλλ' ἐγὼ, τοῦτ' εἶπέ μοι] Id. Ἐπειδὴ ἡ πασῶν ἐπισημῶν ὑπερκειμένη φιλοσοφία, κατὰ τὸν σὸν λόγον οὐ περὶ τῶν θεῶν διίσχυρίζεται, ἀλλ' ἀφίης τῷ θεῷ τ' ἀκριβές, πῶς ἂν αὐτὸς πεισθεῖην, ὡς οὐκ ἐστὶν ὁ Ζεὺς κρείττων τοῦ Σολέως σοφιστοῦ εἰς τὰς περὶ τῶν πραγμάτων εἰδήσεις; δείκνυσι δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἐν πάσῃ μὲν ἐστὶ τέχνη τὸ εἰκάζειν, ἢ δὲ ἀκριβῆς γνῶσις παρὰ θεοῖς, ὥστε οὐδὲ ἡ ῥητορική φαῦλόν ἐστι, ὡς εἰκάζουσα, ἐπειδὴ πασῶν ἐστὶ τὸ εἰκάζειν. 70, C.

Φάσκειν τὰ δοκοῦντα] Cod. Schell. haec ita exhibet in marg.: Τὸ φάσκειν οὖν συμβουλεύειν τοὺς ῥήτορας ταῦτα (leg. ταῦτα) τὰ δοκοῦντα τοῖς πλήθεσι καὶ τούτου μόνου στοχάζεσθαι, εἰ καὶ μὴ ἐξελέγξειε παῖς. Pergitur in marg. "Ὅτι ὅλως ἐστὶ σόφισμα, ἀλλ' ἐξέλεγξεν ἐκεῖνος, ὅστις εὐφρονεῖ. 70, D.

Εἰ τοῦ βίου] Supra in Schell. Πολιτείας. 72, A.

Τὰ τῶν ἀκροωμένων] Ibid. Οἱ ἀκροῦται. 72, C.

Τῶν ἴσων τεύξεσθαι] Supra in Sch. Ψήφων. 73, A.

1) φαῦλόν ἐστι, quod licet sexcentis exemplis defendi posse nemo nesciat, tamen ex Schol. more in φαῦλός ἐστι mutandum crediderim.

- 74, C. *Εἰ τοῦτ' ἔστιν*] In marg. Sch. Ἡ σύνταξις οὕτως· εἰ τοῦτο, ἦτοι ἡ παρρησία τοῦ Δημοσθένους καὶ τὸ τηροῦντα τὰς φύσεις καὶ διαθέσεις τῶν ἀκροωμένων προσομιλεῖν αὐτοῖς δηλονότι καὶ προσφέρεσθαι, στοχάζεσθαι ἔστι· τουτέστι εἰ τὴν παρρησίαν στοχασμὸν καλεῖς, ὡς Πλάτων, καλῶς λέγεις, καὶ ὑμεῖς ὑπαίτιοι, ἔρουσιν οἱ ῥήτορες. εἰ δὲ λέγεις τοὺς ῥήτορας ποιεῖν, ὡς δούλους τὰ κελευόμενα, ἀντιστρόφως λαμβάνεις καὶ ποιεῖς τὸν μὲν δῆμον¹ δεσπότην, τοὺς δὲ ῥήτορας θεράποντας· καὶ ψέγων αὐτὸν δοκεῖς ψέγειν τοὺς ῥήτορας.
- 76, A. Ἄλλ' εἴ τί που] Ibid. Ἄλλ' ὅταν² τι δῶς τοῖς χορευταῖς χαρίζεσθαι, ἀλλ' οὐ καὶ τὸ μηδένα παῦσαι συμπᾶσα τηρῶν τῷ χαρίζεσθαι, χαρίζεται, οὔτε μὴν ὑποβάλλουσί γε.
- 79, B. Ὅτι τοίνυν αὐτὸς Πλάτων] Sch. ed. Ἐντεῦθεν ἄρχεται δεικνύειν μαχόμενον ἑαυτῷ Πλάτωνα καὶ ἐναντία λέγοντα.
- 79, D. *Εἰ δὲ πιστευτικῆς* (sic supra πιστικῆς, quae lectio item in marg. Bar. 7.)] Schol. ed. Πιστευτικὴ μὲν ἡ λέγουσα πιθανὰ μόνον· διδασκαλικὴ δὲ, ἡ μετὰ τῶν ἔργων καὶ τῶν ἀποδείξεων προϊοῦσα. In marg. Sch. Τῆς δυναμένης πείθειν.
- ib. Τὸ νῦν εἶναι] In m. Sch. Τὸ εἶναι παρέλκεται (alibi παρέλκει.)
- 80, D. Ὡς τοίνυν οὗτ' ἄλογον] Sch. ed. Μέχρι τούτου τὰς αἰτίας ἀπελύσατο, τὰς παρὰ τοῦ Πλάτωνος, καὶ ἀπέδειξεν ὅτι οὐ κακὴ ἡ ῥητορικὴ· οὐ μὲντοι ἠρξέσθαι ταύτη μόνῃ τῇ ἀποδείξει, οὐ γὰρ εἴ τι οὐ κακὸν³ τοῦτο καὶ αἰρετόν. Ἐντεῦθεν δὲ μεταβαίνει ἐπὶ τὸ δεῖξαι, ὅτι καὶ χρήσιμος ἡ τέχνη, καὶ ἀναγκαία καὶ ἥς ἐκτὸς οὐδεμία συνέστηκε καὶ ἔστι Δημοσθενικὴ ἡ οἰκονομία· καὶ γὰρ ἐκεῖνος κρινόμενος ὡς προδότης,⁴ ἐν τῷ περὶ στεφάνου πρῶτον ἀπελύσατο τὰς αἰτίας, εἶτα ἐνεκωμίασε⁵ ἑαυτόν.

1) Τὸν μὲν δῆμον, Cod. μὴν — 2) Ἄλλ' ὅταν κ. τ. λ. Aristidem et Codicis vestigia si sequeris, ita leges: Ἄλλ' ὅταν τι δῶ (sc. ὁ χορυφαῖος) τ. χ. χ., ἀλλὰ καὶ τὸ μηδὲν ἀπαῦσαι συμπαρατηρῶν κ. τ. λ. — 3) οὐ κακὸν, τοῦτο καὶ, Jebb. virgulam post τοῦτο posuit — 4) ὡς προδότης, ἐν τῷ κ. τ. λ., Jebb. ὡς προδότης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, πρῶτον κ. τ. λ. — 5) ἐνεκωμίαζε, Jebb. ἐνεκώμισε, quod non crediderim esse pro ἐνεκώμισε.

Εὐρημα ποιῆσθαι] Sch. ed. Ἐντεῦθεν δείκνυσιν, ὅτι 81, A.
φανερὸν ἔστιν ἅπασιν, ὡς ἄρα ἡ ῥητορικὴ τέχνη, καὶ οὐ
τοιούτον, ὡς πολλοῦ τινος ἄξιον νομίζειν τοὺς ῥήτορας,
εἴν τις ἀποδείξῃ αὐτὴν ἑτέραν τέχνην. Supra in Sch. κέρδος
ἡγεῖσθαι.

Ἐνέχυρον] Supra in Sch. Ἀσφάλεια. 81, D.

Εἰ μοι μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Schol. ed. Τὸ παραβῆναι 82, B.
εἶπε διὰ τὸ ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως περὶ τοῦ μύθου βούλε-
σθαι λέγειν καὶ ἀναπτύσσειν αὐτόν.

Ἄρει δὲ ἀνθ' Ἑρμοῦ] Sch. ed. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν Ἄρει 81, B.
ἀνθ' Ἑρμοῦ δείκνυσι τὸν μῦθον τοῦτο παραδηλοῦν, ὅτι
ἡ πονηρία οὐ λόγῳ, ἀλλὰ ξίφει κολάζεται.

Αὕτη] Supra in C. Sch. Ἡ βία. 85, B.

Παρὰ τοὺς νόμους] Ibid. Ἐξω τῶν νόμων. In mar- 85, C.
gine Photii: Τοὺς ἰσότητα μὲν αἴρουμένους.

Οὐ τὸν Πινδάρου νόμον] In m. Schell. Ὁ νόμος, φησὶ, 88, D.
τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὸ δίκαιον τῇ ἰσχυροτάτῃ χειρὶ
ἀνύει.

Οὐδὲ ταῦτ' ἐπάδουσα] Supra in Sch. τῷ Πινδάρῳ. 88, D.

Δικαιοῦν (Sch. Δικαστῶν, sup. γρ̄ δικαιοῦν) τὸ βιαιότα- 89, A.
τον] Schol. ed. Δίκαιον³ εἶναι λέγει καὶ τὸ ὑπερεχούση
χειρὶ κατορθούμενον, καὶ ἀδικώτατος⁴ ἦ.

Ἐπεὶ ἀπριότης⁵ κ. τ. λ.] Schol. ed. Τὰ λοιπὰ τῆς 81, B.

1) Αὕτην τέχνην, Jebb. αὐτὴν τὴν τέχνην, ubi vel ejiciendum duplicatum τὴν (ἀποδείκνυμι cum solo acc. vide apud Platon. Gorg. §. 55,) vel mutandum in εἶναι. — 2) Ἡ βία, non igitur ad ἀρχήν, sed ad βιάσασθαι retulit Schol., ex quo intellexit βία, sic γεφυρὰ ex γεφυροῦν supplet Schweigh. ad Herodot. VII, 34, atque eo pacto in Sallust. Catilin. XVIII, de qua leges, quod habent nonnulli, sc. conjuratione, quando conjuravere praecedit. Alcib. Prior p. 120. ed. Buttm. εἰς ἄλλων ἢ τούτων, sc. τῶν γραμματέων κ. τ. λ. ex γράμματα, καὶ καθαρίζειν καὶ παλαλεῖν, quae praecedunt. Cf. Wess. ad Her. 1, 67. Schweigh. ad I, 109. et Cas. ad Eq. 50. Fisch. ad Aesch. Socr. pag. 71, ed. sec. — 3) Δίκαιον, nolui emendare, cum Sch. Δικαίων legisse videatur — 4) ἀδικώτατος, est cur legas ἀδικώτατον. — 5) Ἐπεὶ ἀπριότης κ. τ. λ. Hunc Pindari locum doctissimi quique viri tractavere, quos vide in Pindari fragm. p. 76 seq. ed. H. Meum existimavi et manum abstinere et varias in Scholia lectiones adponere. Ingeniose autem Valken., qui hoc θρυλλούμενον illustravit ad Herod. VIII, 38., sui exemplaris orae adscripsit βιαιῶς τὸ δίκαιότατον, transpositis tan-

χρήσεως ἦν οὕτως· ἐπεὶ (Cod. Schell., qui integrum hoc schol. servavisti, leg. ἐπὶ) Γηρυόνου βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρουσθέως ἀναιρεῖται καὶ ἀπριάτας ἤλασεν (Sch. "Ελασε.). Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ἐπειδὴ τὰς τοῦ Γηρυόνου βόας οὔτε αἴτησας, οὔτε πριάμενος ἤλασεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐρουσθέως. Τὸ γὰρ Κυκλωπίων (Schell. Κυκλωπίων) ἐπὶ προθύρων Εὐρουσθέως ἀναιρεῖται (Εὐρ. ἀν. desunt in Schell.) σημαίνει τὸ Ἄργος, ἐπειδήπερ (Sch. ἐπείπερ) οἱ Κύκλωπες ἐξ ἀρχῆς (Sch. ἐξαρχῆς) ἐτείχισαν τὸ Ἄργος οἱ καλούμενοι χειρογιάστορες¹ παρὰ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ζῆν. Τριά γὰρ γένη φασὶν εἶναι Κυκλώπων, τοὺς κατὰ τὸν Ὀδυσσεά,² Σικελούς ὄντας, καὶ τούτους τοὺς χειρογιάστορες, καὶ τοὺς καλουμένους οὐρανίους.

ib. Ἐχρην δὲ ἴσως μηδὲ τούτων] Sch. ed. Τοῦ ἀπριάτας, ἀρκεῖ γὰρ τὸ Τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος, πάντα γὰρ ἐκεῖνος τὰ αὐτοῦ ἔργα ἐν χειρὶ βιαία ἐπραττεν.

90, A. Σὲ δ' ἐγὼ (Jebb. Σέ δ' ἐγὼ)] Sch. ed. Σὲ δέ, ὦ Γηρυόνη,³ ἐπαινω παρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα· ὁ μὲν γὰρ τὰ οὐκ ὄντα ἀφείλετο⁴ ἐν βιαία χειρὶ, σὺ δὲ ὡς ἀδικούμενος μάχην πρὸς αὐτὸν ἤρας,⁵ καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀπόδεκτος. ἵνα δὲ μή τις⁶ αὐτῷ εἶπη, ὡς Διὸς βουλή τοῦτο γέγονε, πῶς οὖν αὐτὸς πρὸς Ἡρακλέα δυσχεραίνεις;⁷ ἐπάγει· ὁ δὲ Ζεὺς⁸ οὐκ ἀποδέχεται καὶ αὐτὸς σιγῶ.

tummodo litteris principibus. Ex suone, an aliunde, nescio; certe post βιαίως δικαιοτάτων litterae Pl. conspiciuntur. In hoc autem Scholio qualemcunque particulam fragmenti Pindari inesse, nemo non videt; haec certe: ἐπεὶ Γηρυόνου βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρουσθέως ἀναιρεῖται καὶ ἤλασεν, quae vel ex parte repetit, manifesto non sibi debet Scholiasta. Me iis resarciendis imparem esse, quidni ingenue profitear? Id tantum mirari subit, qua de re Schneiderus ad fragm. Pind., peritior ejus causae aestimator, leviter hoc Scholio praetermisso, mox secuturi penitius rationem habuerit. — 1) Χειρογιάστορες, quod paullo infra legitur, restitui pro χειρογαστέρες, ex Hesych., Etym. M. s. v. ἐγχειρ. s. v. Ἐπίχνητος. — 2) Ὀδυσσεά, Jebb. Ὀδησσεά. — 3) Σὲ δέ, ὦ Γηρ. Schneid. p. 79. σὲ δ' ὦ, atque eod. modo infra — 4) οὐκ ὄντα ἀφείλετο, Schn. inserit αὐτοῦ — 5) ἤρας, ita Schn., ante ἤρας — 6) μή τις, Jebb. μήτις, Schn. μηδεὶς — 7) post δυσχεραίνεις cum Schneid. signum interrogandi posui. — 8) Ζεὺς, Jebb. Ζεὺς. — Schneiderum totum hunc locum ex conjectura credo emendasse, nulla Codd. auctoritate fretum.

Τριῶν δ' οὐσῶν τῶν δυνάμεων] In marg. Schell. 91, A.
 Μέση γίνεται ἀμφοτέρων ἡ ῥητορικὴ, οὕτως· ἡ νομοθετικὴ
 προστάττει σωφρονεῖν, ἡ ῥητορικὴ ἐπιζητεῖ τοὺς ἀμαρτάνον-
 τας, ἡ δὲ δικαστικὴ κολάζει. Μέσας δὲ ταύτας αὐτὴ λαμ-
 βάνει, οὕτως· τὴν νομοθετικὴν ἡ ῥητορικὴ πεποίηκε τὴν
 ἀρχὴν πείσασα καταδείξασθαι, εἶτα ἡ δικαστικὴ πρὸς συμ-
 μαχίαν τῆς νομοθετικῆς ἐδεήθη καὶ αὐτὴ ῥητορικῆς· καὶ
 ὕστερον δὲ πάλιν χρεῖα ῥητορικῆς πείσαι, στέργειν τοῖς δε-
 δικασμένοις· ὥστε μέσας ἔχει ἀμφοτέρας ἡ ῥητορικὴ, καὶ
 οὕτως εὐρίσκεται καὶ συνεχομένη καὶ συνέχουσα.

"Οπερ γὰρ ἐν] Schell. Cod. Καὶ ὅπερ ἐν (ut Mscr. 92, C.
 praestantiores, Coisl., Coll. N., Barocc. 7.) in marg. γρ
 χωρὶς τοῦ καί.

Κατὰ τὴν ἐκείνης χρεῖαν] Sch. ed. "Οτε χρεῖα αὐτῆς 91, B.
 κατ' ἀνθρώπους ἦν.

Καθ' ὅσον] C. Sch. Καθόσον in m. γρ καθό. 93, A.

Τί οὖν, εἰ Ἀρχέλαος τὸν αὐτοῦ κ. τ. λ.] Sch. ed. ib.
 Ἀρχέλαος υἱὸς ἦν τοῦ Περδίκκου ἑνόθος, ἀδελφὸς δὲ Περ-
 δίκκου Ἀλκέτας, ὁ κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὃν
 ἐκβαλὼν ὁ Περδίκκος εἶχε τὴν βασιλείαν· μετὰ οὖν θάνα-
 τον Περδίκκου μεταστειλάμενος Ἀρχέλαος Ἀλκέταν ὡς ἐπὶ
 βασιλείᾳ, καταμεθύσας ἀπέκτεινε μετὰ τοῦ παιδὸς Ἀλέξαν-
 δρου καὶ ἠφάνισε καὶ τὸν γνήσιον Περδίκκου τοῦ πατρὸς
 παῖδα ἀπὸ Κλεοπάτρας εἰς φρέαρ ἐνέβαλε, καὶ ἔφη χῆνα
 διώκοντα ἐμπεσεῖν· τοῦτον δὲ ἐπικεκλήσθαι φασιν Ἀλκέταν
 ἢ Μέροπον.³

Ἐπὶ τῆς μύλης] Sch. ed. Τοῦτο οὕτω νοητέον, ὡς 93, B.
 αὐτοῦ τοῦ Ἀρχελάου ἀπιδόντος εἰς μύλην καὶ εἰπόντος ὅτι,
 συντρίβω τοὺς ἐχθρούς μου οὕτως, ὥσπερ ὁ μύλος οὗτος
 τὰ ἐν αὐτῷ εἰσαγόμενα.

1) Περδίκκου, Sch. ed. ubivis simplici κ. — 2) διώκοντα,
 Jebb. διώκοντος. — 3) Μέροπον, ita vel Ἄεροπον legendum suspi-
 catur Wesseling. ad Diod. Sic. t. I. p. 672. Possis quoque
 Μέροπα, nam Μέροψ. inter Carani majores recensetur a Theo-
 pompo apud Diod. Sic fragm. t. II, p. 637. vide Heeren. de
 Ionibus Trogi, Comment. soc. Gott. t. XV, p. 217.

- ib. Ὡ πάντα λόγον] C. Schell. ita: Ὡ πάντα λόγον κινῶν καὶ μονονοῦ μηδὲν προσήκοντα ἐπεισόδια· οὐ γὰρ κ. τ. λ. quae desunt, in margine leguntur, γρ ὧ πάντα κ. τ. λ.
- 95, C. Προσήκοντα ἐπεισόδια] Sch. ed. Ἐπεισόδια καλοῦνται τὰ ἐκ περιπτουῦ ὑπὸ τῶν τραγωδῶν λεγόμενα. Λέγει οὖν τοῦτο, διὰ τὸ περιπτῶς καὶ ἀνοικείως εἰσάγειν αὐτὸν τὰ τοῦ Ἀρχελάου. Supra in Schell. Ἐπίσασκτα.
- ib. Ἐπὶ γοῦν τῶν βραχυτέρων] Schol. ed. Βραχυτέρους φησὶ τοὺς μικροτέρους, ἥτοι τοὺς ἰδιώτας· οἱ γὰρ δυνάσται καὶ οἱ τύραννοι μείζω τῶν νόμων φρονοῦσι καὶ τῇ τῆς εἰρήνης οὐχ ὑπέικουσι γνώμῃ.
- ib. Τοῦτο χρῶμαι (sic legerat Sch., Jebb. Τούτω, cum Mscr.)] Sch. ed. Τὸ τοῦτο χρῶμαι τινὲς ἀγνοοῦντες ἐνταῦθα μέγα γράφουσι· τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον, ὥσπερ γάρ φαμεν· τί ἐμαύτῳ χρήσομαι, οὕτω καὶ τί ἐπὶ τοῦ δεῖνα χρήσομαι.
- ib. Τοῖς ἀποδείξασι] In m. Sch. Τοῖς ἀπόδειξιν ἔχουσι κληρονομίας.
- 94, C. Ὡρα (non ὄρα, ut in Schol.) καὶ τὰ Γύγου] Sch. ed. Κανδαύλης Λυδῶν ἦν βασιλεὺς παγκάλην ἔχων γυναῖκα νόμου δὲ ὄντος, μή τινα τῶν ἔξωθεν ὄραν τὰς βασιλίδας, Κανδαύλης ἐνέκειτο βιάζων τὸν Γύγην εἰς θεάν τῆς γυναῖκος, ὑπηρέτην ὄντα αὐτῷ. Ὁ δὲ τὴν μὲν πρώτην ἀπεπήδα, 2 χρόνῳ δὲ ὑπεῖξε 3 τῷ Κανδαύλῃ βιάζοντι καὶ εἶδε 4 τὴν αὐτοῦ 5 δέσποιναν· αὐτῇ δὲ οὖν κουτονί λάθρα μεταστελαμένη, ἣ θνήσκειν αὐτὸν ἴ, κτείνειν τὸν δεσπότην ἔλεγεν· καὶ ὅς αἰφεῖται τὸ δεύτερον καὶ ταύτην γαμίσας βασιλεὺς 6 Λυδῶν.

1) καὶ τί ἐπὶ τοῦ δ., Jebb. καὶ τὸ ἐπὶ τ. δ., unde vel καὶ τὸ τί ἐπ. τ. δ. efficies vel καὶ τί κ. τ. λ., cfr. de hoc acc. Schaef. ad Greg. Cor. p. 691. et Kust. ad Nub. vrs. 22. quocum facit Spanh. ibid. — 2) Ἀπεπήδα Jebb. ἀπεπήδα, unde malim ἀπεῖπε vel ἀπέλατο, Herod. in hac re ἀπεμάχετο. Ἀποπηδᾶν puerile aliquid habet. 3) ὑπεῖξε, Jebb. ὑπέλξει. — 4) εἶδε Jebb. οἶδε. — 5) αὐτοῦ, Jebb. αὐτοῦ. — 6) βασιλεὺς Λυδῶν, vel abest ἐγένετο vel ἦν post Λυδῶν excidit. Possis item ἐβασίλευσε; ἦν magis placet. Codices consulendi.

Ὁ δὲ Σαρδανάπαλος] Sch. ed. Οὗτος¹ βασιλεὺς ἦν 95, A.
 Ασσυρίων, ἐπαναστάντων δὲ αὐτῶ τῶν ὑπηκόων ἔρῳμεν ἑαυ-
 τὸν εἰς τὸ πῦρ μετὰ τῶν βασιλικῶν χρημάτων, τινὲς δὲ
 λέγουσιν αὐτὸν καὶ φιλόσοφον· ἐπὶ τούτου λέγουσι Ἀσσυ-
 ρίους ἀπολέσαι τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας καὶ λαβεῖν αὐτὴν Μή-
 δους. Τεχνικῶς² δὲ πάντα τὰ παραδείγματα ἐκ τῶν βαρ-
 βάρων ἤνεγκεν· οὕτω γὰρ μάλιστα δείκνυται τὸ ἄτοπον, ὅτι
 τὰ τῶν παντελῶς ἀγνοούντων αὐτὴν ἐγκλήματα εἰς αὐτὴν
 φέρομεν.

Ὅτι Σωκράτην] Sch. ed. Ὡστε πολὺ πιθανώτερόν 95, B.
 ἐστι λέγειν ὑπὸ³ φιλοσοφίας αὐτοῦ ταῦτ' ἀναπεισθῆναι, οὐχ
 ὑπὸ ῥητορικῆς.

Ἀμαρτῆσαι] Sch. ed. Τοῦτο ἀπαξ εὐρίσκεται, παρὰ 95, C.
 τούτῳ τε καὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ οὐ παντελῶς ἐστὶν ἄχρηστον.

Καὶ νομισθεῖσα] Sch. ed. Ἐπίτασις ἐστὶ τὸ νομι- 96, B.
 σθεῖσα, ἐστὶ γὰρ καὶ εἶναι καὶ μὴ νομίζεσθαι, ὥσπερ τὸ
 ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ⁴ καὶ διατελεῖ δὴ θεὸς ὢν καὶ
 δοκῶν ἐξ ἐκείνου.

Ἄφ' ὧν, (Jebb. ἐνός), ὅπερ] Sch. ed. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ib.
 τοῖς ἀσθενεστέροις βοηθεῖν καὶ τὸ καλεῖσθαι νόμοι ἐκτῆ-
 σαντο.

Προϊόντος ἐξῆς τοῦ λόγου] In m. Schell. Προϊόντος 97, B.
 κατὰ τάξιν τοῦ λόγου.

Καὶ τούτων οὔσαν] Sch. ed. Τὸ τούτων ἀντὶ τοῦ 97, C.
 συκοφαντούντων καὶ κολακευόντων νόει· ὥσπερ γὰρ φάρμα-
 κὸν ἐστὶ θανάτου ἢ ἰατρικῆ, οὕτω συκοφαντίας καὶ κολα-
 κείας ῥητορικῆ· ἢ τὸ τούτων ἀντὶ τῶν καλῶν νόει, ἐπειδὴ
 φαμεν καὶ ἑδονῆς φάρμακον.

Οὐδὲ παραπολὺ] Sch. ed. Οὐ μόνον τὸ παραπολὺ 98, A.
 ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἔλαττον,⁵ ὡς
 κᾶνταῦθα, τὸ γὰρ ἐκτὸς πολλοῦ ἐλαττόν ἐστιν.

1) Οὗτος βασιλεὺς ἦν, Jebb. ὦν. — 2) Τεχνικῶς, ed. τεχνικῆς.
 3) ὑπὸ φιλοσοφίας αὐτοῦ, si αὐτοῦ ad Socr. refers, leg. ἐπὶ τῆς
 φιλ.; sin articulum τῆς non addi pateris, leg. αὐτὸν sc. Ἀρχέλαον.
 4) Παναθην: cf. p. 109, lin. 6. ed. pro δὴ exhibet δὲ et post ὧν
 omisit καὶ. — 5) Ἐπ' ἔλαττον, Jebb. ἐπέλαττον, ὡς κᾶνταῦθα.

- 99, A. Κατ' ἐπωνυμίαν] Sch. ed. Ἀμφότερων τῶν τεχνῶν ἢ μὲν γὰρ ἰατρικὴ ἀπὸ τοῦ ἰασθαι, ἢ δὲ κυβερνητικὴ ἀπὸ τοῦ κυβερνᾶν γίνεται.
- 99, B. Τούτῳ διπλοῦν κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἀμαρτάνοντι γὰρ τῷ κυβερνήτῃ διπλοῦν αὐτῷ παρὰ τῆς τέχνης ὄνειδος γίνεται, καὶ ὅτι αὐτῆς ἀπέτυχεν καὶ ὅτι ἤμαρτεν· ἡ μὲν γὰρ ἀναμάρτητος, ὁ δὲ ὁμοῦ τε ἀπέτυχε καὶ ἤμαρτεν.
- 99, C. Χρηστὸν καὶ καλὸν] Schell. in marg. Χρηστὸν καὶ καλὸν καὶ οὐκ ἐκπεφευγὸς τὸ αὐτὸ δῆπου, τὸ καταριθμῆσθαι δικαίως μετὰ δικαιοσύνης.
- 100, A. Πόσοι δ' ἐν γραφαῖς] Sch. ed. Τὸ πόσοι δὲ ἐάλωσαν ἀντὶ ἀνθρώποι καὶ οὐ νόμοι νόει· ὡς καὶ μετ' ὀλίγον δηλοῦται· τὸ δὲ γραφαῖς ἢ ἀντὶ τοῦ κατηγορίας ἢ ὅτι παράνομα ἔγραψαν.
- ib. Τῶν κυρίων] Supra in Schell. Παλαιῶν.
- 101, A. Ἦν δ' ἂν τότε κοινήν] Sch. ed. Ὅτε ὑπὲρ ῥητορικῆς ἐλέγομεν, ὡς οὐ συκοφάντας καὶ κόλακας ποιεῖ· κοινήν δὲ λέγει τὴν ὑπὲρ ῥητορικῆς, ἰατρικῆς, κυβερνητικῆς, ὡς νομοθετικῆς· ἐπειδὴ ὑπὲρ αὐτῶν εἰπῶν, οἱ κοινὸν συμπέρασμα ἐποιήσατο αὐτῶν τε καὶ ῥητορικῆς.
- 102, D. Ναί] Sch. ed. Τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐναντίου εἰσάγεται, ὥσπερ λέγοντος ὅτι, εἰ καὶ ἀλόγως ἢ ῥητορικῶς ψέγεται, ἀλλ' ἀδικεῖσθαι κρεῖττον ἢ ἀδικεῖν.
- 105, A. Ὅρθῶς οἶμαι] Barocc. 7. εἶναι, unde in marg. Παρέλκεται τὸ εἶναι, cf. p. 79. D.
- 105, A. Δῆπου κωλύουσιν] Phot. Ταῦτα πιθανῶς μᾶλλον ἢ ἀναγκαίως λέγει Ἀριστείδης· ἃ γὰρ περὶ τοῦ μὴ ἀδικεῖσθαι καὶ τῆς ῥητορικῆς στωμυλεύεται, κρεῖττω δεικνύσθαι φιλοσοφίας φιλοτιμούμενος τὴν ῥητορικὴν, ταῦτα περὶ τοῦ μὴ ἀδικεῖν καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀπαραλλάκτως μεταλαβὼν τὴν φιλοσοφίαν ἀμείνω τῆς ῥητορικῆς ἐπιδείξειέ τις.

1) διπλοῦν αὐτῷ παρὰ, offendit αὐτῷ, quod vel omitte, vel ita conjungas: Ἀμαρτάνοντι τῷ κυβερνήτῃ (ut referatur ad τούτῳ), διπλοῦν γὰρ αὐτῷ κ. τ. λ. — 2) ὡς νομοθ., leg. vel ὡς καὶ νομοθ., vel muta in καί, quae quam facile commutentur propter ductuum similitudinem, qui semel Codices inspexerit, negare nequit, cf. Schaeff. et reliquos VV. dd. ad Greg. Cor. passim.

Καὶ καθ' ὃν αἰσχροὺν τὸ ἀδικεῖν] Sch. ed. Οὔτε τὸ 106, B.
 ἀδικεῖν ἐστὶ ῥήτορος, αἰσχροὺν ὄν, οὔτε τὸ ἀδικεῖσθαι, εἰ
 καὶ κρεῖττόν ἐστι τοῦτο τοῦ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μήτε ἀδικεῖν,
 μήτε ἀδικεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶ τὸ βέλτιστον· ὥστε καὶ ἐν οἷς τοῖς
 δυοῖν¹ τούτοις οὐκ ἀνέχεται, τῷ ἀδικεῖν λέγω καὶ τῷ ἀδι-
 κεῖσθαι, καὶ ἐν οἷς τὸ ὑπὲρ ταῦτα ἔχει, τὸ μήτε ἀδικεῖν
 μήτε ἀδικεῖσθαι, σεμνὴ ἢ ῥητορικὴ.

Ἄλλ' ὡσπερ ἑταιρείας] Sch. ed. Ἐταιρεία τι τῶν ἐταί- 107, A.
 ρων σύνταγμα· εἰκότως δὲ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ καὶ ἡ ῥη-
 τορικὴ καὶ οἱ νόμοι κοινωνίαν ἄκραν πρὸς ἄλληλα ἔχουσι.

Ἵστε κωλύεις κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἵστε ἀνα- 108, D.
 κόπτεις, προβουλεύεις μὴ ἐπελθεῖν τοὺς πολεμίους, ἀλλὰ
 καὶ βίον ἦτοι πολίτειαν ἐν τοῖς ὅπλοις εὕρηκας.

Εἶπε πρὸς Διὸς τεραστίου] Sch. ed. Διὰ τοῦ εἰπεῖν 109, B.
 Διὸς τεραστείου ὡσπερ ἐνδείκνυται, ὅτι καὶ ὁ Πλάτων
 τεράστεια λέγει.

Ἵσπερ οἱ πλάσται] Sch. ed. Ἦ οἱ ῥήτορες· τὸ γὰρ 109, C.
 πολλοῖς παραδείγμασι χρῆσθαι μᾶλλον ῥητόρων ἐστὶν ἢ φι-
 λωσόφων, διό φησιν ὁ τῶν λόγων καταφρονῶν, ἵνα
 δείξῃ ὅτι μιμούμενος τοὺς ῥήτορας διαβάλλει τὴν τέχνην.
 Πλάστας δὲ τοὺς ῥήτορας ἐκάλεσε κατὰ τὴν τοῦ Πλάτω-
 νος διαβολὴν, ἐπειδὴ λέγει αὐτοὺς πλάττεσθαι τὰς ὑποθέ-
 σεις· ἄλλοι δὲ πλάστας λέγουσι τοὺς πλάσσοντας τὰ ἀγάλ-
 ματα ἢ τὰς εἰκόνας, ἐκεῖνοι γὰρ τοῖς ἐπιτάξαι βουλομένοις
 πολλὰ φέρουσι παραδείγματα διάφορα, ἵνα πρὸς τὴν ἑκα-
 στοῦ προαίρεσιν ποιήσωσιν· ἄλλοι δὲ λέγουσι τὸ ὡσπερ
 οἱ πλάσται ἀντὶ τοῦ ὡσπερ οἱ τερατοποιοὶ, ἐναντία ἑαυ-
 τοῖς λέγοντες, καὶ σὺ γὰρ ἐναντία σαυτῷ πράττεις, δια-
 βάλλων τοὺς ῥήτορας καὶ μιμούμενος αὐτοὺς ἐν τοῖς παρα-
 δείγμασιν.

Ἐμαρτηῆσθαι²] Cod. Sch. ἄμαρτηῆσαι (quod est in 109, D.

1) Τοῖς δυοῖν τούτοις, duriusculum foret, si hanc sedem ob-
 tinentia ad τῷ ἄδ. λέγω κ. τ. λ. traherentur Auctor sim, ut
 transponas, ita ut legantur: ἐν οἷς ἀνέχεται, τοῖς δυοῖν τούτοις, τῷ
 ἀδικεῖν (Jebb. ὠδικεῖν) λέγω κ. τ. λ. — 2) Ἐμαρτηῆσθαι, alterum
 ἄμαρτηῆσαι rarius esse confirmat schol. ed. supra.

Coisl. et Coll. Nov., in cujus m. illud), supra διαπεσεῖν. In m. ὃ λέγει ἐν τοῖς πρὸς Γοργίαν Πλάτων.

- ib. Τούτου ἐνός] Sch. ed. Ἡ τοῦ ὡς οὐ δεῖ δίκην λαμβάνειν, οὐδὲ ἢ μὴ ἔαν ἄδικεῖν.
- 110, A. Ἡ τὰδ' ἐκείνοις] Sch. ed. Τῶν γὰρ ἐν τοῖς νόμοις ὑπὸ σοῦ εἰρημένων καλῶς ἐχόντων, ταυτὶ μάταια, τό, τε ὡς οὐ δεῖ δίκην λαμβάνειν καὶ μὴ ἔαν ἄδικεῖν. In marg. Schell. Τὰ τοῦ Πλάτωνος ἐκείνοις, τοῖς τῶν πολλῶν καὶ τοῦ Πλάτωνος δηλονότι.
- ib. Προσέστι] In marg. Schell. Ἡτοι συνδοκοῦν.
- ib. Τοῖς τῶν πραγμάτων λόγοις] Ibid. Ἡτοι λόγοις καὶ ῥήμασι ἐμπρακτικοῖς.
- 110, B. Καὶ ψηφός ὀρθή] Ibid. Τῶν πλειόνων γὰρ ἢ ψηφός (C. ψηφός) ὀρθή.
- ib. Ὡς οὗτος ἀλλαγῶ] Sch. ed. Λέγει γὰρ ἐν τινι τῶν αὐτοῦ λόγων, ὡς τὸ πᾶσι δοκοῦν ἰσχυρότερον τοῦ μηδενί.
- 110, C. Ἴνα ἐπειδὴ τιμᾶ κ. τ. λ.] In marg. Schell. Ἴνα διὰ λόγου καὶ διὰ πράξεως δεῖξω αὐτὸν σύμφηρον ἐμοὶ, ἐπειδὴ τιμᾶ καὶ ἀποδέχεται, τὸ ψηφίζειν καὶ ἀποφαίνεσθαι καὶ αὐτὸν τὸν ἕνα. ποῖον ἕνα; πρὸς ὃν ἂν οἱ λόγοι καὶ αἱ ἀντιλογίαι γίνωνται.
- 111, F. Ἐφη Δημ.] Supra. Ὡς ἐφ. Δ.
- 111, D. Προεδρία] Ibid. Προτιμήσει ἐν συνεδρίῳ.
- 112, A. Κινδυνεύειν] Ibid. Ἐν ταῖς παρ' ἐκείνω διατριβαῖς.
- 112, C. Συνήδεις κ. τ. λ.] In marg. Schell. Καθ' ὃν διαβῆναι καιρὸν ὁ Ξέρξης καθ' Ἑλλήνων παρεσκευάζετο.
- ib. Παρελίσθαι] In marg. Schell. Ἀθετηῆσαι, παραγκωνίσασθαι. In marg. Phot. ἐκκόψαι.
- 113, A. Αἰνίγματ' ἂν] Ibid. Σκοτεινὰ καὶ ἄσαφῆ καὶ ἄσυνάρτητα, ἐλεγχόμενα δὲ ὑπ' ἀλλήλων ἢ δῆλα γίνονται.

1) Οὐδὲ μὴ, malim ἢ τοῦ μὴ, κ. τ. λ. — 2) ὑπ' ἀλλήλων, malim ἐξ ἀδήλων, nec minus in ipso Aristide ita legerim, si quidem Aristidis haec sunt, quae integra margini Schell. adscripserit rec. man., quaeque in Coll. Nov. ex parte desint, itemque in Coisl. deesse videantur. Quae certe statim subduntur ex edito schol., in iis est ἐξ ἀδήλων. Sensus hic est: Sufficit in reliquis aenigmatis cum quae obscura sunt, clara facta fuerint, in hoc autem

Οἷ τὸ σαθρὸν] Sch. ed. Τὰ ἄλλα, φησὶν, αἰνίγματα ib.
λύεται, ¹ ἵνα ² δῆλα ἐξ ἀδήλων γέγονται μόνον, τὰ δὲ αἰνίγ-
ματα ταῦτα λυθῆσονται, οὐ διὰ τὸ ἄσαφες μόνον, ἀλλ'
ἵνα καὶ γνωρίμων γένηται, τί ³ ἦν αὐτῶν ἀσθενές· τὸ γὰρ
λέγειν κρεῖττον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν ἔχει σαθρὸν
ἐμφαινόμενον, τὸ οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι· ὁ γὰρ τὸ ἀδικεῖσθαι
καλὸν ἠγούμενος οὐκ ἂν ἀμυνεῖται, μὴ ἀμυνόμενος δὲ κατα-
φρονηθήσεται.

Παντάπασιν] Id. Ἡ περὶ λόγους μόνον εἰδέναι δια- 113, B.
τρίβειν, οὐδὲν δὲ πράττειν ἐπίστασθαι, ἀλλ' ἀπράγμων
εἶναι τις παντάπασιν, ἢ λόγῳ μόνον εἰδέναι φιλεῖν, ἔργῳ
δ' οὐ δεικνύειν τὸ φίλτρον.

Ἀνθάπασθαι] In marg. Schell. Ἀντιλαβέσθαι. 113, C.

Προδέδοται] Cod. Sch. γρ. πρόδοσις, rec. m. προ- 114, B.
δοῦναι.

Τῷ λόγῳ δόξαν] In m. Sch. Κατὰ τὸν (sic) πρὸς Γορ- 117, B.
ρίαν ὀντιλογίαν (sic.)
λόγον

Ἐξοίσεται] Supra ἐκφεύξεται. ib.

Κακίας δόξαν] Sch. in v. ord., ut Coll. Nov. Bar. 7.)] ib.
In marg. Schell. Κατὰ τὴν πρὸς Δίωνα φιλίαν.

Διαλαβεῖν] Supra in Schell. Διακόψας τὸν λόγον εἰπεῖν. 117, C.

Ταῦθ' ἐτέρως ἔχοντα] Sch. ed. Πολλῶν φησι δια- 118, C.
βαλλόντων αὐτὸν, ὡς κέρδους χάριν ἀπῆρκεν, ἐγὼ δείκνυμι
αὐτὸν καλῶς ποιήσαντα καὶ πλεύσαντα Δίωτος χάριν, ὅπερ
ἀπιστοῦσί τινες In marg. Schell. Ποιῖ τὸν Πλάτωνα.

Καὶ τελευτᾶν ὠραῖον ἤδη] Sch. ed. Ἐπειδὴ ἐν τῇ 121, A.
ἀπολογία Σωκράτους εἶπεν ὁ Πλάτων, ὡς παρ' αὐτοῦ Σοι-
κράτους, ὅτι δεῖ μὴ ἀμύνεσθαι, διὰ τοῦτο ἐδείκνυεν, ⁴ ὅτι
οὐκ εἰσὶν οἱ λόγοι ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως αὐτοῦ. Ἐπειδὴ
γὰρ καλὸν, φησὶν, ἐνομίζετο ἀποθανεῖν, διὰ τοῦτο ἔλεγεν
αὐτό ἐνόμιζε δὲ καλὸν τὸ ἀποθανεῖν, ἐπειδὴ γέρον ἦν καὶ

illud spectandum, quo ex vitio laboret. Canterus illa ex ἀλλήλων
reddidit: per se invicem. . . 1) λύεται, leg. λύονται propter seqq.
2) ἵνα, Jebb. οἶα. — 3) τί ἦν Jebb. εἰ ἦν. — 4) ἐδείκνυεν, Jebb.
δείκνυεν.

ἀδύνατον ἡγεῖτο εἶναι λύσαι τὰς συναχθείσας αὐτῷ μέμψεις ἐκ τοῦ μακροῦ βίου· τὸ δὲ εἶπεν ἢ οὐκ εἶπεν — οὐκ εἶπε μὲν, ἐπειδὴ κατὰ ἀλήθειαν οὐκ ἀπελογήσατο Σωκράτης·¹ εἶπε δὲ, φησὶν, ἐπειδὴ ὑμεῖς ἐπλίσασθε αὐτῷ ἀπολογία· οὐ δεῖ οὖν τὰ τοιαῦτα ἀκούσια ῥήματα πιστότερα νομίζειν τῶν ἔργων τῶν ἐπὶ Δηλίῳ· ὅθεν οὐδὲ ἐμνημόνευσεν αὐτοῦ Θουκυδίδης.²

121, C. Ἐκ τούτων αὐτῷ] In marg. Schell. Τῷ Ἀλκιβιάδῃ.

122, B. Οἴκοθεν ὢν Πλάτωνι] Sch. ed. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς αὐτῆς διατριβῆς εἰσὶν ἀμφοτέροι, Σωκράτους γὰρ καὶ Ξενοφῶν,³ μαθήτης.

123, B. Τοῖς δὲ εὐδαιμόνως] In marg. Schell. Ἐκ τῶν νόμων.

ib. Πλάτων ὁ τοῦ ἐπιγράμματος] Sch. ed. Ἐπίγραμμα ἦν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Ἀρίστωνος, λέγον οὕτως.⁴

³ Ω παῖδες κλεινοῦ, θεῖον γένος.⁵ . . .

Τινὲς οὖν φασιν· ὅτι διὰ μόνον Πλάτωνα τὸ θεῖον εἶπε, ἵνα δηλώσῃ, ὅτι θεῖός ἐστι, ἄλλοι δὲ φασιν, ἐπειδὴ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἠρίστευσεν. In marg. Schell. Τοῦ ἐπιταφίου.

123, C. Ῥητορικὴ καλὸν] Sch. ed. Εἰ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι τελείως ἐστὶν ἀγαθοῦ,⁶ τοῦτο δὲ ἢ ῥητορικὴ δύναται, τελείως ἄρα ἢ ῥητορικὴ ἀγαθόν.

ib. Οὐκοῦν ὅτ' ἀδικεῖν] Phot. Ἐκ τοῦ λόγου συνέβαινε τῇ ῥητορικῇ μὴτ' ἀδικεῖν, μηδ' (sic) ἀδικεῖσθαι ἔαν· εἰ δὲ τοῦτο· (sic.)

ib. Οὐκ ἐπηνάγκαζεν] Sch. ed. Δέον ἐπαναγκάζει λέγειν ὡσπερ τὸ ἔα, ἐπηνάγκαζεν,⁷ εἶπεν· ἔθος δὲ τοῦτο πᾶσι ποιεῖν· φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·⁸

Καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρρακται.

125, C. Σκότον sic Vulg. et Schell. Coll. Nov. et Bar. I.

1) Σωκράτης, ed. Σακράτης. — 2) Θουκυδίδης, IV, 101, cf. Wessel. ad Diod., Sic. XII, 70., ubi Socratis ad Delium virtutis mentionem facit V. D. p. 527. cf. L. Holst. ad Steph. p. 95. 3) Ξενοφῶν, Jebb. Ξενοφώντος. — 4) λέγον οὕτως, Jebb. λέγων. 5) Ω παῖδες κ.τ.λ. Exstat hoc epigr. inter Brunckii Anal., cujus caput servavit Plat. de Rep. II, 10, ibiq. Ast. — 6) ἀγαθοῦ, malim ἐγαθὸν propter ea, quae statim seq. — 7) Οὐκ ἐπηνάγκαζεν, Jebb. οὐκ ἐπανάγκαζεν. — 8) Ἀριστοφάνης ἐν Νεφ. vrs. 387. ed. Herm., ed. καὶ δεινὰ γ' εὐθύς μὲν ποιεῖ καὶ τετάρρακται.

σκόπον, Schol. legerat σκοπον, quod vel σκοπόν vel σκόπον esse potest)] Schol. ed. Σκοπόν ἐνταῦθα ἢ τὴν βουλὴν νοεῖ, κακαὶ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ νυκτεριναὶ βουλαί· ἢ τὸν κατάσκοπον (i. e. σκόπον) ἐν γὰρ τῇ νυκτὶ οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι γίνονται.

Ἐχοιμι χρηστὸν εἰπεῖν] Schol. ed. Τοῦτο οὐχ ὡς ¹ 127, A. οὐδὲν ἔχων ἐπαινεῖν τὴν ῥητορικὴν λέγει, ἀλλὰ καθ' ὑπόθεσιν.

Πῶς οὖν, οὐ (Schell., Colleg. N. ἦ)] In marg. Schell. 127, B. Πῶς οὖν, ἢ ποσάκις ἠτᾶται; τρεῖς, ἦτοι τρισάκις.

Ἀπιστηθῆναι] Supra in Schell. Φαυλισθῆναι. 129, A.

Πῶς οὖν τᾶναντία] Sch. ed. Ὡσπερ ἀπὸ Πλάτωνος 129, B. ἀνθυποφορὰ, ὅτι τᾶναντία οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἣν λύει δεξιῶς πᾶν, λέγων, ὡς καὶ ἕκαστος ἑαυτῷ τᾶναντία καὶ οἱ φιλοσοφοῦντες ἔσθ' ὅτε ἑαυτοῖς λέγουσι· ὃ καὶ αὐτὸς νῦν ὑπὲρ ῥητορικῆς λέγει ποιῆσαι.

Καὶ ταῦτ' ἰσχυρότατον] Sch. ed. Ἰσχυρότατον 129, C. εἰπὼν ἵνα μή τις δόξη, ὡς καὶ τοῦτο καὶ ἂ Πλάτων εἶπεν εἰς τὸ ἀληθὲς ἰσχυρὰ ἔστιν, ἐπάγει τὸ ὡς ἐν ψεύδεσιν, δεικνύς ἐντεῦθεν ὅτι δοκοῦσι μὲν καὶ τοῦτο κακεῖνα ἔχειν· ἔστι δὲ τῷ ὄντι εὐέλεγκτα, καὶ μονοноῦ ἀνυπόστατα, ὥσπερ τὸ ψεῦδος.

Ἐκεῖνος] In marg. Phot. ὁ Πλάτων. ib. !

Ὅτι οἶμαι καὶ ἡμῖν] Sch. ed. Το ὅτι οἶμαι πρὸς ib. τὸ πῶς οὖν τᾶναντία δύναμιν ἔχει· τὸ δὲ ἔστι μὲν οὐκέτι τοῦτ' ἐν εἰρημένοις μέχρι τοῦ ὧν ἐκεῖνος εἶρηκε διὰ μέσου.

Ἀπαντῶμεν] In marg. Schell. Ἐναντιούμεθα. ib.

Αὐτὸ τοῦτο καὶ γὰρ] Sch. ed. Καὶ γὰρ ὡς ὑπὲρ τέχνην ib. καὶ ὅτι τέχνην ἔστιν ἢ ῥητορικὴ ἔδειξεν.

Ὁ μὲν οὖν κ. τ. λ.] Phot. Ὁ μὲν ἄ λόγος ² ὑπὲρ 150, B. ῥητορικῆς μόνον ἦν· οὗτος δὲ καὶ ὑπὲρ ῥητορικῆς καὶ ὑπὲρ ῥητόρων.

1) οὐχ ὡς, Jebb. οὐκ ὡς. — ἔσθ' ὅτε, Jebb. ἔσθ. ὅτι. —
2) Ὁ μὲν ἄ λόγος κ. τ. λ. item leguntur penes Jebb. p. 79., fortasse ex Cod. Photium certe a Jebbio nusquam, nisi in testimoniis, laudatum video.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΛΟΓΟΝ
ΥΠΕΡ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ
ΡΗΤΟΡΩΝ.

- 130, B. Ἐπεὶ δὲ καὶ Μιλτιάδου κ. τ. λ.] Photius in excerptis: Ἐκ τῶν Ἀριστείδου πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς. Τὸ προοίμιον τοῦ δευτέρου λόγου.
- 131, C. εἶναι τὸ παράπαν] In marg. Bar. 7. γρ. εἶδέναι et super παράπαν est γρ. πρᾶγμα. Sic et Coll. Nov.
- 133, C. Δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιούτους] Sch. ed. Ἄυτη ἢ μετοχὴ πρὸς τὸ κρατεῖσθε καὶ κρατεῖτε ἔχει τὴν δύναμιν· εἰ καὶ τὸ ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν διὰ μέσου ἐλήφθη, καὶ συναφείας χάριν προσέτεθη² τὸ καὶ πρὸς τὸ οὔτε κρατεῖτε· δεόν γὰρ οὕτως εἰπεῖν, δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιούτους νόμους, ἐπειδὴ οὔτε κρατεῖτε ἰκανῶς, ὁ δὲ διὰ μέσου εἶπε τὸ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ διὰ τοῦτο πλάνην ποιεῖ τῆς συντάξεως.
- 133, D. Τυχεῖν] Sch. in m. γρ. τέμνειν.
- 136, D. Ἐλέγχω] Supra in Schell. ἀποδείξει.
- 137, A. Ὡς δὴ τούτους κ. τ. λ.] Sch. ed. Οὐκ ἔστιν αὐτὴ ἢ αἰτιατικὴ³ πρὸς προηγουμένην ἄλλην αἰτιατικὴν, ἀλλὰ δεόν εἰπεῖν ὡς εἶναι τούτους ῥήτορας, ὁ δὲ πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ὄντας εἰπών. Εὔρηται δὲ τοῦτο καὶ ἐν ἄλλοις

1) Σχόλια κ. τ. λ. haec transcripsi ex Jebb'o, qui nescio unde accessiverit. Secundam vero orationem plat. h. l. initium capere, testantur praeter Photium, Mscr. Coisl., Bar. 7., Colleg. Nov., ed. Florent., Cod. Schell., qui ita πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος δεύτερος, cf. Catal. Bibl. Mon. t. III, p. 29.
2) προσετέθη ed. προσετήθη. — 3) αἰτιατικὴ, ed. αἰτητικὴ.

πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, καὶ ἐν τῷ Ἀριστείδῃ, πολλαχῆ τε ἄλλη καὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ,¹ ὡς ἐνταῦθα, εἶπερ που τὴν δικαίαν φιλανθρωπίαν οὕσαν.

Ἦ τί τούτων] Sch. ed. Ἦ εἰ μὴ ταύτην τὴν ἀπόδει- 157, B.
ξιν² δέχη, τί³ τοῖς ῥήτορσι⁴ παραδείγμασιν ἔδει χρῆ-
σθαι κατὰ ῥητορικῆς, ὥστε δι' αὐτῶν ταύτην ἐλέγξει;

Ἦν ἄρχουσι] Phot. in marg. Διὸ μὴδ' ἀδίκως αὐτό. 141, A.

Λέγω δὴ τὰ τούτων] Sch. ed. Τὸ λέγω δὴ τὰ τούτων⁵ 143, A.
ἔργα εἶπε, διότι οὐ καθαρῶς τούτους ἐπαινεῖ, ὁλλ' ἀπλῶς
τούς Ἀθηναίους· ἐπεὶ οὖν τὰ ἐν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι
Ἀθηναίων ἔργα, Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους ἡγουμένων
ἐγένετο, συμπεραίνει ὁ ῥήτωρ, ὅτι τὰ Θεμιστοκλέους καὶ
Μιλτιάδου ἔργα ἐπαινεῖ, ὅταν Ἀθηναίους ἐπαινῇ· ἢ γὰρ
τούτων καὶ εὐψυχία καὶ σύνεσις ταῦτα κατώρθωσεν.⁶

Μεταξὺ τοῦ μύθου] Sch. ed. Ταῦτα λέγει⁷ ὅτι δυσ- 147, A.
χέρες ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρα ἄρχοντα δίκαιον· μεταξὺ δὲ
λέγει μύθου τοῦ κατὰ τὸν Σίσυφον καὶ Τίτυον καὶ Τάν-
ταλον· Τούτους γὰρ, φησὶ,⁸ πεποίηκεν Ὀμηρος ἐν Ἀδου
κολαζομένους, ὡς δυναστὰς ποιηροὺς γενομένους.

Οὐδὲ ὡς ἐξέπεσεν] Sch. ed. Ἔστι γὰρ ὅτε ἀκολου- ib.
θία τοῦ νοήματος φερόμενοι ἐκπίπτομεν εἰς ἃ μὴ βουλό-
μεθα· ἔθηκεν οὖν ἐν μέσῳ τοῦ μύθου τὸ κατὰ τὸν Ἀρι-
στείδην, ἵνα τῇ μεσότητι ὁ κατὰ τοῦτον λόγος κρυφθῆι.
Εἰ δὲ εἰς μνήμην τίς ἐλθὼν Ἀριστείδου — τοῦτο γὰρ δηλοῖ
τὸ εὐρῶν — εἰς ἔλεγχον προφέρει⁹ τῷ Πλάτωνι, λέγων·
πῶς τοὺς ῥήτορας ψέγεις; Ἀριστείδης γὰρ ῥήτωρ ἂν πολ-
λοῦ τινος ἄξιος Ἕλλησι γέγονε, μὴδ' αὐτὸς¹⁰ ὁ Πλάτων

1) ἐν τῷ Παναθ. pag. 108. ed. Jebb. — 2) ἀπόδειξιν, ed.
ἀπόδειξαν. — 3) τί τοῖς, ed. τί τοῖς. — 4) ῥήτορσι, sic ed. Lege
vel ῥητορικῆς vel ῥητόρων. — 5) τὰ τοῦτων, ed. τὰ τῶν τοῦτων. —
6) κατώρθωσεν, Jebb. κατόρθ. — 7) ταῦτα λέγει, ὅτι, Jebb. ταῦτα
λέγει τὰ ὅτι, vel λέγεται, ὅτι, vel τὰ ortum ex ὅτι. — 8) φησὶ,
quis dixit? Aristidesne? Is nullus de ea re. Itaque φησὶ, ad
sensum refero, et intelligit vel cogitat (i. e. secum dicit) inter-
pretor, vel scholion, quae habemus, ex majore quodam desur-
tum, unde φησὶ, sc. enarrator. Nunc displicet φησὶ, quod olim
placuit. — 9) προφέρει, Jebb. προφέρει. — 10) μὴδ' αὐτὸς, Jebb.
μὴ δ' αὐτὸς.

δόξοι τουτονὶ παρελθεῖν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ εἶη¹ μετὰ τῶν ἐπαι-
νούτων αὐτόν.

- ib. Οὐδὲ φαύλως] Phot. in marg. Χωρίς τινος προ-
φάσεως.
- 149, B. Τῶν ἀναγκαίως δικαίων] Schell. in marg. Τῶν ἀνάγκη
καὶ μόλις εὕρισκομένων δικαίων.
- 149, C. Ἄνδρῶν γὰρ ἂν εἶη] Sch. ed. Ψέγων ῥητορικὴν καὶ
θέλων τὸν ψόγον πιστώσασθαι ἔφη πάντας τοὺς ῥήτορας
κόλακας καὶ κακοὺς εἶναι, τοῖς διαφέρουσιν τῶν ῥητόρων,
Περικλεῖ καὶ Μιλτιάδῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, τὴν κατηγορίαν
ταύτην προσάψας, ἵνα δι' αὐτῶν καὶ τοὺς ἄλλους συμπερι-
λάβῃ. Λέγει οὖν Ἀριστείδης, ὡς ἐπειδὴ, ὡς Πλάτων, Ἀρι-
στείδην τὸν Λυσιμάχου κάλλιστον ἔφησας ῥήτορα ὄντα, δεί-
κνυται ἐντεῦθεν, ὡς οὐ κατηγορία² ῥητορικῆς, ἐάν τινες
τῶν ῥητόρων κακοὶ φανῶσιν· ὡς γὰρ ἂν εἰς κάλλιστος φαί-
νεται³ Ἀριστείδης, οὐ παρὰ τὴν ῥητορικὴν οἱ ῥήτορες κά-
κιστοι, ἀλλὰ παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν.
- 150, A. Ἀναγκαῖα ὑπὲρ αὐτῶν κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἐπειδὴ οὐκ
ἀναγκαῖα ἢ Θεμιστοκλέους καὶ Περικλέους καὶ τῶν ἄλλων
κατηγορία, οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὡς ῥήτορες ἦσαν φαῦλοι —
εἰ καὶ ὅλως ἦσαν — ἀλλὰ παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν· δῆλον
δὲ, ὅτι οὐχ⁴ ὡς ῥήτορες ἦσαν τοιοῦτοι, ἐπειδὴ Ἀριστείδης
ῥήτωρ ἂν κάλλιστος ἦν· οὐκ ἄρα ἀναγκαῖα καὶ ὑπὲρ τούτων
ἀπολογία, τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν μὴ κατ' ἀνάγκην ψευθέντων
ἀπολογεῖσθαι οὐκ ἀναγκαῖον· πάλιν δὲ ἐξ ἡμισείας ἀναγ-
καῖον, ἐπειδὴ ὑπὲρ τῶν τῆς αὐτῆς Ἀριστείδου φρατρίας
ὄντων ἀπολογησόμεθα.
- ib. Οὐκ ἔχων] Supra in Schell. Φανήσεται δηλονότι.
- 151, D. Ἄτιμῶς ὑπὸ] Sch. ed. Διὰ τὸ μὴ ὑπ' Ἀθηναίων τι-
μᾶσθαι φιλοσοφίαν, σχολὴν τοῦ φιλοσοφεῖν ἄγων ὁ Πλά-
των, εἰς Σικελίαν ἔπλευσε⁵ ὑπὲρ Δίωνος.

1) εἶη μετὰ, Jebb. εἶη ἢ μετὰ. Ceterum totus hic locus in
ed. ex prava interpunctione laborat. — 2) κατηγορία, Jebb. κα-
τηγορίας. — 3) φαίνεται, Jebb. φαίνεται. — 4) οὐχ ὡς, Jebb.
οὐκ ὡς. — 5) ἔπλευσε, ex Jebbii conjectura pro ἔπλασε sic scri-
bentis.

- Ἐχει] Supra in Schell. ὁ κυβερνήτης. 152, A.
 Τοσοῦτόν γε] Ibid. Κατά. 152, C.
 Ὅταν τὰ κράτιστα] Sch. ed. Ἡ ὅπερ κράτιστον καὶ 153, A.
 λυσιτελοῦν δόξει τοῖς πράγμασιν. Supra in Schell. Τὰ
 ἀναγκαιότατα.
 Καὶ νικήσαντα ἀποστεῖλαι] Sch. ed. Εἰκότως εἶπε τὸ 153, C.
 νικήσαντα· ἄλλων γὰρ ἄλλα λεγόντων ἐν τῇ ἀγορᾷ, τῶν
 μὲν, ὡς δεῖ τόδε ποιῆσαι, τῶν δὲ, ὡς τόδε, ἢ τοῦ ῥήτορος
 γνώμη νικᾷ, καὶ πάντες τῷ ῥήτορι τίθενται, ὡς τὰ βέλ-
 τιστα λέγοντι.
 Οὐδὲ τὸ σεσωκέναι τὴν ναῦν] Sch. ed. Ὁ λέγει, τοι- 1b.
 οῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐ σκοπεῖ ὁ κυβερνήτης, εἰ τὴν ναῦν καὶ
 τοὺς ἐν αὐτῇ σέσωκεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ σκοπεῖν ἐξετάζει
 τὸ σχῆμα τῆς αὐτοῦ τέχνης πρὸς τὴν τῶν ῥητόρων· καὶ πο-
 λὺ ἀποδέον εὐρίσκων οὐκ ἴσον φρονεῖ τοῖς ῥήτορσι.
 Ἄλλ' ὅτι καὶ αὐτός· ἀλλ'] In Schell. super priori ἀλλ' 154, A.
 est καὶ, sup. post. καί.
 Ἐξεπίτηδες] Supra in Schell. ἐξ ἐπιτάγματος. 1b.
 Οὐδένα πω κ. τ. λ.] Schol. ed. Ὁ γὰρ τῆς τέχνης 1b.
 ὀρισμὸν σωτηρίαν ἐπαγγέλλεται.
 Καὶ τὸ παράδειγμα λέγει] Id. Εἰσάγει γὰρ ὁ Πλά- 154, C.
 των τὸ τοῦ κυβερνήτου παράδειγμα, οὐχ ὡς σκοποῦντος
 σώζειν τοὺς ἀξίους σώζεσθαι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον, ἅπαντας
 σώζειν.
 Παρὰ τὴν θάλατταν] Id. Διὰ γὰρ το ταῦτα εὐτελὲς 155, A.
 ἐπιτήδευμα εἶναι, οὐδὲ οὗτος σεμνύνεται.
 Οὓς τινὰς ἀφέλῃκε] Id. Ὁφέλῃσε μὲν τοὺς καλοὺς, 1b.
 οὐκ ἔασας αὐτοὺς καταποντισθῆναι, ἔβλαψε δὲ τοὺς κα-
 κούς, ὅτι μὴ βελτίους ἐποίησεν, ἀλλ' οἷοίπερ ἦσαν, τοιού-
 τους ἐξήγαγεν.
 Καὶ ταῦτα λογίζεται] Id. Ταῦτα λέγει τὸ, ὅτι 155, B.
 ἄδηλον οὕστινας τῶν ἐμπλεόντων ἀφέλῃκε καὶ οὕστινας
 ἔβλαψεν.

1) Καταποντισθῆναι, Jebb. καταποντιστῆναι.

- 155, C. Οὐ κατὰ ταῦν ἐστὶν Αἰγυπτίαν] Id. Αἱ νῆες τῶν Αἰγυπτίων μείζους εἰσὶν τῶν ἄλλων, ὡς ἄπειρον πλῆθος χωρεῖν.
- 155, D. Καταγώσει] Id. Εἰ ἐθελήσει λέγειν, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ τέχνης σεμνύνειν αὐτήν¹.
- ib. Ὡς Γοργία κεφαλὴ²] Sch. ed. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὡς πάντας καταπλήττων τοῖς λόγοις, τὸ Γοργία κεφαλὴ εἶπεν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς Γοργόνης, ἣτις καὶ Γοργὼ λέγεται.
- 156, A. Μὴ νικίσωσιν οἱ ῥήτορες] Id. Ἡ μέχρις ἂν μὴ λαβῆ³ ῥητορικὴν.
- 156, B. Καὶ παιδοτρίβας] Id. Τοῦτο εἰ καὶ ὑπὲρ ῥητορικῆς οὐ δοκεῖ εἶναι — ὑπὲρ γὰρ ἰατρικῆς ἐστὶν — ἀλλὰ τῶ ὄντι ἐξετάζων καὶ ὑπὲρ ῥητορικῆς εὐρήσεις⁴ δεικνύων γὰρ αὐτόν, ὡς ἂ κατὰ τῆς ῥητορικῆς εἶπεν, πιστοῦται τὸν λόγον ἐκ τοῦ τὴν αὐτὴν ἀτοπίαν δεικνύειν τὸν Πλάτωνα καὶ κατὰ τῆς ἰατρικῆς ποιήσαντα.
- 156, C. Περὶ ταύτης λέγει] Sch. ed. Εἰπὼν ἄνω λέγεις πρὸς Πλάτωνα, νῦν φησι λέγει πρὸς τὸν Πλάτωνα μὲν, καὶ οὕτως ἀποτείνων τὸν λόγον, πλὴν ὡς εἰς τρίτον πρόσ-
ωπον.
- 158, C. Οὐκέτι τὰπὶ τούτοις] Id. Τὰ γὰρ ἐπὶ τούτοις ῥητὰ ἐστὶν, ὅτι οὐ χροάμενος ὅτῳ⁵ τῷ λόγῳ μᾶλλον ἑαυτὸν κατή-
σχυνεν⁶.
- 159, A. Ὅμηρου σώζων ἔπος] Id. Τὸ
Ὅπποῖόν, κ' εἶπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
- 160, B. Ταῦτα λέγοντες] Id. Ὅτι τούτων πάντων ἐσμέν ἄξιοι.
- 160, C. Κακεῖνα τούτοις ἔοικεν] Id. Τοῖς τῶν τιθεῶν⁷ καὶ παιδαγωγῶν λόγοις.

1) αὐτήν, sic ed., malim αὐτόν et in capite Ἡ pro εἰ. —
2) Ὡς Γοργία κεφαλὴ, Aristidi obversabatur versiculus Hom. Iliad. V, 741. — 3) λαβῆ, ed. λάβε. — 4) δεικνύων γὰρ κ. τ. λ., si αὐτόν retinendum censes, judicandum ex Matth. gramm. gr. §. 295, αὐτόν sc. Πλάτωνα; possis αὐτὸς sc. Ἀριστείδης, pro ὡς ἂ leg. ὅσα. — 5) ὅτῳ ejiciendum puto, natum ex praeced. et subseq. — 6) κατή-
σχυνεν, Jebb. ἑαυτὸ καταισχύνειν τὸ ὀπποῖόν κ. τ. λ. ex Iliad. XX, 250 transcripsi, cum in schol. perversa et mutila prostant. Ple-
nius laudat ipse Arist. t. II, p. 126. — 7) τιθεῶν, Jebb. τυθεῶν.

Τούτους τοὺς λόγους] Sic Phot., in marg. αὐτοῦς 160, C.
τοὺς ὀρισμοὺς δηλαδὴ.

Κατ' αὐτὰ ἄντικρυς] In marg. Schell. Ὀμοίως τού- 165, B.
τοις τοῦ Ὀμήρου δηλονότι.

Ἀρχίλοχος καὶ ἡ παροιμία¹⁾] Sch. ed. Ἡ μὲν παροιμία 172, B.
φησὶν, οὐδὲ Ἡρακλεῖ πρὸς δύο· τὸ δὲ Ἀρχιλόχου ῥη-
τὸν οἶον μὲν ἔστι, οὐκ ἴσμεν. Ἴσως δ' ἂν εἴη τοιοῦτον.

Εἰ δ' οὖν] Sic Cod. Sch., in marg. Σημειῶσαι εἰ 1b.
δὲ δὴ.

Τὴν Δαρείου στρατιάν] Sch. ed. Πεντήκοντα γὰρ 175, A.
μυριάδες ἦσαν, οὓς κατ' Ἀθηναίων ἔπεμψε μετ' Ἀρταφέρου
καὶ Δάτιος.

Ἀφαιρῶ] Schell. ἀφαιρῶν, supra ὁ Σοφοκλῆς. (Oedip. 175, B.
Tyr. 622.) In margine haec: Διὰ τοῦ τῆς προσθήκης
ὀνόματος τοῦ μόνω δηλονότι, ἀφαιρῶν ἤτοι ἐξαίρων καὶ
ἐκβάλλων τὸν δίκαιον ἀπὸ τῶν λόγων· ὅτι οἱ λόγοι οὐ μόν-
ον τῷ χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ παραχρῆμα, τουτέστι οὐ μόνον δια-
πολλοῦ τοῦ χρόνου, ἀλλὰ καὶ εὐθύς δι' ὀλίγου πεφύκασιν,
ὥσπερ πυρῶν ἐξάπτεσθαι.

Τί πλέον] Supra in Schell. κέρδος. 176, B.

Τῆ ῥητορικῇ κριθῆσεσθαι] Sch. ed. Ὁ γὰρ κάλλος 177, A.
καὶ ῥητορικὴν ἔχων ὡς ῥήτωρ μᾶλλον λόγου²⁾ ἀξιωθήσεται.

Ῥητόρων φύλον] In m. Bar. 7. γρ φαῦλον. 178, C.

Καὶ ὅσα ἐντιμότερα κ. τ. λ.] Cod. Sch. praemittit: 179, C.
Ὡσπερ γὰρ οἱ λέοντες καὶ ὅσα κ. τ. λ.

Ἰνδικὸς ὄρνις] Sch. ed. Ἰνδικὸν ὄρνιν, τὸν Φοίνικα 179, D.
λέγει, ὃς εἷς μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐγένετο. Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν
Αἰγύπτῳ κατ' ἐνιαυτὸν εἰς πυρὰν κατιόντα καίεσθαι, εἶτα
ἐκ τῆς ἀνθρακιᾶς αὐτοῦ σκαύληκα ἀναφύομενον καὶ κατὰ
μικρὸν ἀυξανόμενον Φοίνικα πάλιν γίνεσθαι.

Πέμματα] Bar. 7. πράγματα, in m. γρ πέμματα. 180, B.

1) Ἀρχίλοχος καὶ ἡ παρ., de Archilocho frustra penes Gaisfordium in fragm. quaesivi, proverbium non οὐδὲ Ἡρακλεῖ πρὸς δύο, sed οὐδὲ Ἡρακλῆς π. δ. cf. schol. plat. p. 11, Wyttenb. ad Phaedon. p. 237. Heind. ad Euthyd. p. 585. Quodsi subaudis δυνατὸν, Ἡρακλεῖ stare potest. — 2) λόγου, Jebb. λόγον.

- ib. Σιτία καὶ κρέα] Schol. ed. Ἐπειδὴ ταῦτα εἰς σύστασιν αὐτοῦ εἰσιν, διὰ τοῦτο προτιμότερα τῶν ἄλλων πραγμάτων ἐστὶ.
- 80, C. Αὐτὸς ἡμῖν (Coll. N., Bar. 7. et Schell. ἡμ αὐτ.) τί φησὶν] Sch. ed. Ἡ οὐ ῥητορικῆς πολλαχοῦ τῶν αὐτοῦ¹ καὶ αὐτὸς ἀντιποιεῖται².
- 80, D. Εἰ τοίνυν τις καὶ] Sch. ed. Τοῦτο εἰ καὶ ξενοπροσώπως δοκεῖ λέγεσθαι, ἀλλ' ἔμφασιν ἔχει περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, αὐτὸς γὰρ οὐκ ἐν θεάτροις εἰσῆει³ περὶ κοινῶν πραγμάτων διαλεγόμενος, ὥσπερ ὁ Δημοσθένης· ἵνα δὲ μή τις αὐτῷ εἶπη, ὡς οὐκ εὐφυῶς εἶχε πρὸς τοῦτο, ὅπως ἦν ἀληθές; ὥσπερ ἀπολογούμενος λέγει· διὰ τοῦτο ὁ τοιοῦτος ῥήτωρ οὐκ ἀμφισβητεῖ ἑτέρῳ περὶ πολιτείας, ἀλλ' ἡσυχίαν ἄγει, ὁρῶν οὐχ ὑπὸ δημοκρατίαν ὄντα τὰ πράγματα, ἀλλ' ὑπ' ἀρχήν, ἐν ἣ κινδυνεύειν ἀνάγκη τὸν τὰ δοκοῦντα ἑαυτῷ λέγοντα.
- 181, A. Καὶ θεὸν ἡγεμόνα] Sch. ed. Ἐπειδὴ⁴ περὶ ἑαυτοῦ εἶπε, τοῦτο λέγοντα τὸν Ἀριστείδην δεῖ θεὸν νοεῖν ἡγεμόνα τὸν Ἀσκληπιόν· τοῦτον γὰρ προστάτην ἑαυτοῦ καὶ τῶν λόγων αὐτοῦ ἐποιήσατο, ὡς δηλοῖ πολλαχοῦ τῶν αὐτοῦ.
- 181, C. Μισθωτὸν καλῶ] Sch. ed. Ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι, ὅτι ὁ λαμβάνων δῶρα οὐκ ἐστὶ τῷ ὄντι ῥήτωρ, ἀλλὰ μισθωτός, καὶ δίδοισιν ὁ τοιοῦτος καὶ τοῖς μὴ ῥητορικὴν μὲν μεταχειριζομένοις, ἐκ δὲ τοῦ δωροδοκεῖν σεμνυνομένοις

1) τῶν αὐτοῦ, Jebb. τῶν αὐτῶν. — 2) post ἀντιποιεῖται interrogandi signum posui. — 3) ἐν θεάτροις εἰσῆει; sic; sed. Arist. εἰς δῆμους εἰσιέναι. An ἐν θεάτροις pertinet ad διαλεγόμενος? tum legend. διαλεξόμενος. Tenendum autem cum reliquis scholiastis, tum nostro ἔχεσθαι haud insolitum esse, ad Nub. 908, ubi non cum Ruhnk. Hermannus pro ἐρχόμενοι correxit ἐζόμενοι, nisi h. l. - ἐπὶ τοῖς βωμοῖς alteri ἐν τ. β. praetuleris, ad Apoll. Rhod. I, 224. Sopater in Prolegom. ἀπελθὼν ἐν Περγῶν. Cui non in mentem veniat frequentissimi illius ζήτησις εἰς in grammaticorum scriptis, cum non minus εἰς occurat, ubi ἐν exspectaveris. — 4) ἐπειδὴ κ. τ. λ. Haec ita leguntur in ed. Ἐπειδὴ π. ε. εἶπομεν, τοῦτο λέγειν τὸν Ἀριστείδην, δεῖ θεὸν κ. τ. λ. Quae stare possunt, si nonnulla excideris, quo pertineat illud εἶπομεν.

αμφισβητεῖν αὐτῷ περὶ δόξης καὶ ὡςπερ ἑαυτοὺς κρείττους
τούτου νομίζειν.

Ἄρα περὶ τῶν ναυτικῶν ἔφη Θουκυδίδης (passim)] 183, A.
Sch. ed. Ὁ Θουκυδίδης περὶ τῆς ναυτικῆς λέγει, ὡς οὐ
δεῖ ταύτην ἐκ παρέργου μελετᾶν· λέγει οὖν καὶ Πλάτων
περὶ ῥητορικῆς οὐ ταῦτα μόνον, ἀλλὰ μηδὲ πάρεργον τῆς
ῥητορικῆς ἄλλο τι ποιεῖσθαι, ἀλλὰ μόνην ταύτην μελετᾶν,
εἴπερ δεῖ ταύτην κατωρθωκέναι. Οὐχ εὔρηται δὲ ταῦτα ἐν
τοῖς αὐτοῦ λόγοις λεγόμενα, ἀλλὰ δι' ἐν¹ τοῦ λογογραφεῖν
πλεῖστον ποιεῖται λόγον· διὰ ταῦτά² φησιν Ἀριστείδης τοῦ-
τον ἄντικρος ταῦτά λέγειν.

Στρατηγία καὶ δικ.] Sch. ed. Ἡ γὰρ στρατηγικὴ εἰ- 184, B.
ρήνην τῇ πολιτείᾳ παρέχει,³ ἢ δὲ δικαστικὴ ἀξίαν.

Τῷ παραδόξῳ] Sch. ed. Τῷ παραδόξῳ λέγει, ἐπει- 185, B.
δὴ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ψέγει καὶ ἐπαινεῖ τὴν ῥητορικὴν.

Οὐκοῦν οὐκ εἰς τὰς ἴσας λαβὰς] Sch. ed. Ὁ λέγει, 187, B.
τοιούτῳ ἐστιν, ἐπειδὴ σὺ μὲν, ὦ Πλάτων, ἔψεξας τὴν ῥη-
τορικὴν, ἐγὼ δὲ ἐπήνεσα, οὐκ εἰς ἴσην μέμψιν ἤκομεν· καὶ
γὰρ ἐγὼ μὲν αὐτὴν ἀπλῆν, σὺ δὲ νομίζεις διπλῆν, ὥστε
ἐγὼ μὲν ὡς ἀπλῆν ἐπήνεσα, σὲ δὲ οὔτε ἐπαινεῖν καθάπαξ
αὐτὴν, ὡς διπλῆν, οὔτε ψέγειν προσῆκεν, ἀλλὰ τὸ μὲν αὐ-
τῆς ἐπαινεῖν, τὸ δὲ ψέγειν, τοιγαροῦν τὸ ἐπίσης αὐτὴν καὶ
καλὴν εἶναι καὶ φαύλην, κατὰ τὸν σὸν λόγον, εἴπερ διπλῆ
κατὰ σοῦ γίνεται· σὸν γὰρ κατηγορήμα τοῦτο, τὸ τὴν δι-
πλῆν ὡς ἀπλῆν ψέγειν. Idem legitur in Schell. Cod.

Περὶ πάσης φιλοσοφίας] Sch. ed. Εἰπὼν περὶ πά- 188, C.
σης φιλοσοφίας καὶ περὶ (In textu περίγε) τῶν τῆς
ἀρετῆς μορίων (intextu μερῶν), ἐν μὲν τοῖς μορίοις τὴν
διαίρεσιν ἐποιήσατο, ἐν δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ οὐκ ἴσως, αἰδε-
σθεῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄνομα. Ἴσως⁴ δ' αὖ καὶ φιλοσο-
φίαν εἶπε διπλῆν, εἴπερ ἠβούλετο, τὴν μὲν θείων τε καὶ
ἀνθρωπίνων πραγμάτων, τὴ δὲ τοιαύτην οἶαν⁵ ἀνατρέπειν

1) δι' ἐν, malim δι' ἕνα, sc. λόγον, in Politico. — 2) ταῦτά,
ed. ταῦτα. — 3) παρέχει, Jebb. παρέχειν. — 4) Ἴσως δ' αὖ, sic,
unde vel ἂν vel αὖ corrigere possis, si αὖ, excidit ἂν, cuius omit-
tendi larga facultas. — 5) οἶαν, sic in meo certe exemplo, leg. οἶαν.

οἷα ἐστὶν ἡ τοῦ Σέξτου¹ καὶ Πύρρωνος, οὗτοι γὰρ καὶ τὴν ὄντως φιλοσοφίαν ἀνέτρεπον.

- 188, C. Ὑποκορίζεσθαι] Sch. ed. Τὸ ὑποκορίζεσθαι ἀντὶ τοῦ σεμνολογεῖσθαι ἐστίν, ὡς ἔχει καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, (p. 97. ed. Schaef.) Φιλίππου² φιλίαν καὶ ξενίαν καὶ ἑταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτ' ὑποκοριζόμενοι. Φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης (Plut. 1010.)
 Καὶ, νῆ Δί', εἰ³ λυπουμενήν γ' αἰσθοιτό με,
 Νητάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο,
 ἀντὶ τοῦ εὐφήμως ὠνόμαζεν.
- 189, C. Ἐὰν ὁ λόγος φαίνεται⁴] Sch. ed. Ἡ εἴπερ ὁ⁵ περὶ τῶν παιδῶν⁶ τῶν θεῶν εἴρηκας, τοῦτο δοκεῖ⁷ κἀνταῦθα τηρεῖσθαι. In marg. Sch. Cod. ἡ ἀκολουθία τοῦ λόγου.
- 190, A. Οὐκ οἶσθα, ὅτι κ. τ. λ.] Sch. ed. Ἄνω περὶ φιλοσοφίας ἀγωνιζόμενος, ὅτι καλλίστη, κἀν ταύτην τινὲς προσποιούμενοι φαῦλοι δοκῶσι, τοῦτο διὰ τούτων ἀποδεικνύει.⁸
- 191, B. Ἀλλ' ἐῷ τό γ' ἐφεξῆς] Sch. ed. Τὸ ἀλλ' ἐῷ τό γ' ἐφεξῆς ἀπὸ τοῦ Ἀριστείδου εἰσάγεται τέμνοντος τὸν λόγον καὶ μὴ περαιτέρω⁹ προσελθεῖν ἀξιούντος, ἀλλ' ἀρκεῖν ἡγουμένου ταῦτα πρὸς ὃ βούλεται.
- 191, C. Τὸν ἔλλ.] Supra in Schell. μέν.
- ib. Διὰ πάντων τύχη] In marg. Ἡ πάντων ἐπιτυχῆς γένοιτο.
- 191, D. Πρῶτος δὲ Πλάτων] Sch. ed. Τὸ πρῶτος καὶ μέσος καὶ τελευταῖος παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχυρῶν λεγομένη.

1) Σέξτου, Jebb. Σέχτου. — 2) Φιλίππου, κ. τ. λ. in Jebbii ed. haec ita: Φιλίππου ξενίαν καὶ ἑταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενα. — 3) Καὶ, νῆ Δί', εἰ κ. τ. λ. excerptam varias lectt. in Comici versiculo, Jebb. καὶ νῆ Δία γ' εἰ λυπουμενήν αἰσθοιτο, νητάριον καὶ βάττιον ὑπ. De Ὑποκορισμῶ et εἰρωνεία olim latius expositurum me confido, cum plura mihi eam in rem collecta tradidisset Creuzerus V. D. — 4) Ἐὰν ὁ λόγος φαίνεται, Codd. Coll. Nov. Bar. 7. Schell. φαίνεται, ut vehementer mihi probaverit Wyttenbachius conjecturam ἔαν κ. τ. λ., quae est in exempl. Valken. ex notis ad Plut. de S. N. V. — 5) εἴπερ ὁ, Jebb. εἴπερ ὁ. — 6) παιδῶν, Jebb. παιδων. — 7) τοῦτο δοκεῖ, Jebb. τοῦ δοκεῖ. — 8) ἀποδεικνύει, Jebb. ἀποδεικνύειν. — 9) περαιτέρω, Jebb. παραιτέρω.

Συναγορεύειν] In marg. Schell. Ἐν οἷς τὰ πολλὰ παρ- 192, A.
 αιτοῦμαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὑπὲρ τεσσάρων ἔρει τὴν ἀρ-
 χήν, παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ περὶ τῶν
 αὐτῶν πολλάκις.

Καλλωπίζεται] Supra in Schell. Κωμικοῖς σχήμασι. ib.

Ἐν μέτροις] Schol. ed. Ἐπέτατε γὰρ αὐτῶ, μὴ μό- 192, C.
 τον καταλογύδην, ἀλλὰ καὶ τριάκοντα στίχους¹ λέγειν πρὸς
 αὐτὸν ἐκάστης ἡμέρας καὶ πλείους τούτων εἰ βούλοιτο, ἐλάτ-
 τους δὲ οὐδαμῶς, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις φησίν.

1) στίχους, ed. στίχων. Sed στίχους est quoque in Sopatri prolegom. in Aristid. init., ubi haec: Ἐκελεύθη δὲ παρὰ τοῦ Ἄσκληπιοῦ καθ' ἡμέραν τριάκοντα λέγειν στίχους, καὶ περαιτέρω μὲν ἐξεῖται τούτων λέγειν, ἥττονας δὲ οὐ. In sacris autem orationibus, quales nunc supersunt, narrat quidem Aristides, sibi illud ab Aesculapio impositum esse, ut in suam laudem et pedestri oratione et versu semper aliquid comminisceretur (Orat. II, p. 291 seq., III, p. 321. 330.), sed triginta ut quotidie versus componeret, hoc praeceptum nusquam per has sex orationes legere memini. Desumptane haec ex iis, quae sextae orationis intercidisse putat Canterus? Morte enim Aristidem non prohibitum esse, quo minus perficeret sextam orationem, inde colligo, quod Sopater in Proleg. tradit: οὗτος δὲ ὁ Ἀριστείδης νέος ὢν πικροτάτην λέγεται νενοσηκέναι νόσον· ἐπιληπτικὸν γὰρ κ. τ. λ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α '

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΠΡΟΣ ΠΛΑΤΩΝΑ ΛΟ-
ΓΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

- 195, A. Παρατεῖσθαι] Arogr. Mon. Παρατεῖσθαι μὲν ἐστὶ τὸ
συγγνώμην αἰτεῖν· οὕτω Δημοσθένης, τῷ δὲ φεύγοντι
καὶ παραιτεῖσθαι. Phot. Ἀπολογεῖσθαι.
- ib. Ὅτι δεῖ] Phot. πρὸς Πλάτωνα ἀντιλέγειν.
- ib. Οὐ πρὸς ἄνδρας] Sch. ed. Δέον πρὸς ἄνδρα εἰπεῖν,
ἦτοι πρὸς τὸν Πλάτωνα³ καὶ τοὺς τάκεινου φρονουῦντας
ἢ τοὺς φιλοσόφους.
- 193, B. Ὁ μῆδ' ἂν εἰς] Coll. Nov. Ὡς μῆδ' ἂν, in marg.
rec. m. γρ. ὁ μῆδ' ἂν. Arogr. Mon. Παρὰ τὸ Ὀμηρι-
κὸν⁴ εἴρηται.
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντα, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.

1) Σχόλια εἰς τὸν κ. τ. λ. Haec ad inscriptiones effinxi, quae Panathenaico et superioribus orationibus platonice praemittuntur. Jebbiius Πρῶτος (sc. λόγος) ὑπὲρ Περικλέους. Ἀπελογήσατο γὰρ κ. τ. λ. quae cum paullo infra ponenda arbitrarer, illico migrare jussi. Pro iis dedi Προοίμιον, cum manifestum sit de Pericle p. 118. lin. 7. institui orationem, ipso inuente Aristide, cumque Sopater Aram. in prolegom. ad orat. pro Quatuorv. haec Παρατεῖσθαι κ. τ. λ. nuncupasset προοίμιον, (εὐθὺς ἐν τῷ προοιμίῳ). His vero obstare, quod omnes fere Codd. statim Περικλῆς vel ὑπὲρ Περικλέους praemittant, inficias non iverim. — 2) οὕτω Δημοσθένης, contra Mid. p. 193. ed. Schaeff. Ceterum laudatur initium hujus scholii ex Cod. Mon. nro CXXIII, in Catalogo t. II. p. 64. ubi pro ἐστὶ legitur δέ. Subl. Valk. — 3) ἦτοι πρὸς τὸν Πλάτωνα, Jebb. τὸν πρὸς Πλ. Legitur item hoc schol. in Cod. Mon. CCXLIX, Catal. t. III, p. 50, ubi ἦτοι τὸν Πλάτωνα. — 4) Παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν, Od. XI 365. Ap. ἀρτύνοντα.

Τὸ δὲ εἰκάσειεν ἀντὶ τοῦ διακρίνειεν, ἀττικῶς. Idem confirmat glossa Schell. εἰκάσειεν, in marg. διακρίνειεν.

Σπουδαῖον καὶ καλὸν] In marg. Schell. Τὸ σχῆμα μεταληπτικόν.

Εἴ γε καὶ μηδὲν μᾶλλον] Schol. ed. Δείκνυσιν κατὰ 194, B. εὐστασιν πρῶτον Ἀριστείδης τὸν Πλάτωνα οὐκ ἀναγκαιῶς εἰς τὰς τῶν ἀνδρῶν χωρήσαντα βλασφημίας· εἶτα κατὰ ἀντιπερίστασιν¹ λέγων, ὡς εἰ καὶ δώσομεν εἶναι βλάβην τοσαύτην τῷ σῶ λόγῳ ἐκ τοῦ μὴ λοιδορῆσαι τοὺς ἄνδρας, ὅσην ἂν ὠφέλειαν εἶχεν ἐκ τοῦ λοιδορῆσαι; Τοιαῦτα γὰρ ἡμῖν ἐννοεῖν δίδως τῇ τοσαύτῃ κατ' αὐτῶν ὁρμῇ· ἔδοξεν ἂν πρὸς χάριν χρηστός,² εἰ καὶ μὴ τὰ συνοίοντα τῷ σῶ λόγῳ ἐποίεις. Ἐκινδύνευε δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὡσπερ κινδυνευῶδές ἐστιν, ὅταν τίνες τισι χαριζόμενοι βλάπτωνται.³ In marg. Schell. Εἰ μὴ ἠνάγκαζε τὸ πρᾶγμα, χρηστὸν νομισθῆναι ἢτοι προτιμηθῆναι, τὸ πρὸς χάριν ἢγουν τὸ πρὸς ἡδονὴν τοῦ βελτίονος, δῆλον τῆς ἀληθείας.

Ἀντὶ τοῦ τὰ βέλτιστα] Arogr. Mon. Ἔστι δὲ ib. Δημοσθενικόν, ὥστε κινδυνεύει τὸ λίαν εὐτυχεῖν ἐπαχθεῖς ποιεῖν.

Ἀπειρηκότος (Jebb. ἀπηρηκότος) In marg. Schell. Ἀπη- ib. νηγαμένου, οὐ συντιθεμένου.

Καὶ παροξύναι] Schol. ed. Ὅτι ῥήτωρ ἦν καὶ οὐκ ἂν 195, A. ἠρέσχετο ῥητόρων διαβαλλομένων, ἢ ὅτι ἐφίλει⁴ τοὺς ἄνδρας.

Γνοίη δ' ἂν τις] Schol. ed. Τὸ γνοίη δ' ἂν τις 195, B. πρὸς τὸ τίς ἢ βλάβη τῷ λόγῳ τὴν δύναμιν ἔχει, τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου εἶπε, ὑπαχθεῖς τῇ τοῦ λόγου ἀκολουθία.

Ἐθεραπεύειν⁵ ὡς βελτίστους] Arogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ ib. ἐπιμελεῖσθαι, ὡς Θουκυδίδης ἐν β',⁶ ὁ μὲν γὰρ ἡσυχά-

1) ἀντιπερίστασιν, malim ἀντιπαράστασιν, ut supra. — 2) χρηστός, sc. ὁ λόγος, nolī mutare in χρηστόν. — 3) βλάπτωνται, f. βλάπτωσιν. Huic autem scholio in Cod. bomb. CCXLIX prorsus cum edito convenire, confirmat, credo, Hardt. Catal. Mon. t. III, p. 30. — 4) ἢ ὅτι ἐφίλει τοὺς ἄνδρας, Cod. Leid. ἢ ὅτι πόθον εἶχε πρὸς τοὺς ἄνδρας, quae in sui exemplaris margine annotavit Valken. — 5) Θεραπεύειν subl. Valken. — 6) ὡς Θουκυδ., II, 65.

ζοντάς τε καὶ τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας. Τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ πάνυ· ἐπίτασις γὰρ ἡ λέξις.

195, C. Ὡδίνων] In marg. Schell. Ἐπιθυμῶν λανθαστόντως.
ib. Οὐδέποτε ἂν φήσαιμι] Arogr. Mon. Καὶ παρὰ¹ Δημοσθένει,² ἀλλ' ἐμοὶ μὲν — οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς οὐδὲν εἰπεῖν.

196, A. Ὅσα γε³ ἐκ τῶν λόγων] Arogr. Mon. Θαυμασίως, ἵνα μὴ αὐτοῦ κατηγορήσῃ τοῦ Πλάτωνος, τὸν λόγον αὐτὸν φησι αἴτιον εἶναι. Δεινῶς δὲ κωμῳδία⁴ παραβάλλει τὸν λόγον τοῦ Πλάτωνος· ἔξεστι δὲ ἀντὶ τοῦ δυνατὸν εἶσθαι. Κατηγορήσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος Ἀριστοφάνους ὕβρεως, ἐτέθη νόμος μηκέτι ἐξεῖναι κωμῳδεῖν ὀνομασί. Ἄλλοι⁵ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκωμῳδούν ὀνομασί τοὺς ἄνδρας μέχρις Εὐπόλιδος· περιεῖλε δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης ὁ στρατηγὸς καὶ ἐήτωρ· κωμῳδηθεὶς γὰρ παρὰ Εὐπόλιδος ἐῴρῳπεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάττῃ ἐν Σικελίᾳ συστρατευόμενον, εἰπὼν·

Βάπτε με ἐν θυμέλῃσιν· ἐγὼ δέ σε κύμασι πόντου

Βαπτίζων ὀλέσω νόμασι πικροτάτοις.

196, B. Ἦσαν λόγοι] In marg. Schell. Χώρα λόγων.

196, C. Ἄνευ τοῦ μηδέν] Schol. ed. Νόμιμόν ἐστι τοὺς ὀντιναοῦν⁶ ἐλέγχοντας αὐτὸ τοῦτο μόνον ποιεῖν, καὶ μὴ πρὸς ὕβριν ἐξάγεσθαι, ἀμβλύνοῦσι γὰρ ὡσπερ ἐντεῦθεν τὴν τῶν ἐλέγχων ἰσχύν. In marg. Schell. Χώρις τοῦ ἔχειν εἰπεῖν, ὅτι οὐ προσῆκε Πλάτωνα βλασφημεῖν, εἰ καὶ ταμάλιστα εἶχε ἐλέγχειν ἥτοι ἐξευτελίζειν.

1) καὶ παρὰ, Arogr. περι. — 2) Δημοσθένει de Coron. p. 50 ed. Harles., ubi εἰπεῖν οὐδέν. Noster facit cum August. I. — 3) Ὅσα γε ἐκ τῶν λόγων subl. Valken. — 4) κωμῳδία, Arogr. M. κωμῳδία. — 5) Ἄλλοι δὲ λέγουσιν κ. τ. λ. Quae inde ab his sequuntur, edidit Creuz. in comment. ad Plot. pag. 265., ubi explicat V. D. quid sit κύμασι πικροτάτοις. — 6) ὀντιναοῦν, ed. ὀντινοῦν.

Π Ε Ρ Ι Κ Λ Η Σ .

Καὶ πρῶτον μὲν κ. τ. λ.] Jebb. p. 116. Πρῶτος ὑπὲρ 196, C.
 Περικλέους ἂπελογήσατο γὰρ ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγῳ.

Ἐπερήφανον] Supra in Schell. Ἐπέρογκον. 197, A.

Ἄνελεύθερον] In marg. Schell. Μικροπρεπῆ καὶ τα- ib.
 πεινόν.

Ὡσπερ τοὺς πρεσβυτάτους ἃ Ἀθηναίων] Apogr. Mon. ib.
 (ex quo Werf. enotavit πρεσβυτέρους) et Leid. ἵνα καὶ
 Πλάτωνα ἔχη ἐπαινετήν. ἐν γὰρ τῷ Τιμαίῳ φησὶ σώφρονας
 τοὺς πρὸ κατακλυσμοῦ Ἀθηναίους. ἢ τὰς ἔτε οἱ Ἀρεο-
 παγῆται διώκουν. Schol. ed. Ἐν τῷ Τιμαίῳ φησὶ σώφρο-
 νας τοὺς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ Ἀθηναίους εἶναι.

1) Περικλῆς, sic ex Schell., qui cum Coll. Nov. in reliquis deinceps praemittit Μιλτιάδης, Κίμων, Θ., sic schol. ed. t. II, p. 198. Λαχνητος ἐμνήσθη καὶ ἐν τῷ Περικλεῖ atque ita Leid., cf. pag. 192. Cum Schell. et Coll. Nov. faciunt Leid., unde in marg. adnotavit Valken., Monac. nro CXXIII, (Catal. t. II, p. 63.) et nro CCCCXXXII (t. IV, p. 337 seq.) qui omisso Pericle fol. 57. Ἀριστοῦ Κίμων, fol. 60 Ἀρ. Θεμιστοκλῆς. At vero in Cod. nro CCXLIX est ὑπὲρ Περικλέους κ. τ. λ. (t. III, p. 28. seqq.) — 2) Πρῶτος ὑπὲρ Π., ea praefixerat exordio Jebb. Sed in seqq. aliquid deesse videtur. Quid? si transposita vocula ita legeris: ἀπελογήσατο γὰρ ἐν τῷ ἅ λόγῳ ὑπὲρ ῥητορικῆς. Etenim cum priore harum oratt. platoniarum parte studuisset patrocinari arti oratoriae, nunc ipsos amplissimos viros, in his primo loco Periclem a Platonis telis protegere conatur. — 3) Ὡσπερ τοὺς πρεσβ., subl. Valken. — 4) ἵνα καὶ Πλάτωνα, Ap. Πλάτων, cf. Critiam pag. 46 ed. Bip. ubi veteres Athenienses dicuntur fuisse τὸ μέσον ὑπερηφανίας καὶ ἀνελευθερίας διώκοντες, idem de Pericle confirmat Aristid. h. l. — 5) Ἀθηναίους, unde in Apogr. Mon. et Leid. ἀνθρώπους, ἄνους, quod modo in ἄλλους, in οὐρανοὺς, ἄθηναίους, ἀνθρώπους abiit, vide Valk. ad Herod. III, 16. IV, 18. VIII, 98. de plura. — 6) ἢ τὰς ἔτε οἱ Ἀρ., Werf. ex auctoritate Leid. ejicit τὰς et Ἀρεοπαγῆται dedit pro Ἀρεοπαγῆται, quod erat in Mon. Sed nescio, utrum ejicienda voce τὰς justam Werf. adhibuerit medicinam. Legendum praeterea fuit διώκουν.

- 197, B. Ἐναντία Θουκυδίδῃ] Arogr. Mon. et Leid. Τούτου¹ δὲ τοῦ Θουκυδίδου καὶ ὁ συγγραφεὺς² μέμνηται λέγων, αἱ³ μετὰ τοῦ Θουκυδίδου καὶ Ἄγνωτος. Schol. ed. Οὐ τὸν συγγραφέα λέγει, ἀλλὰ ἄλλον τινα διάστροφον⁴ τῆς πολιτείας, ὧ⁵ καὶ ὁ δῆμος ἅπας ἐπείθετο. In marg. Schell. Οὐ τὸν συγγραφέα, ἄλλον δὲ τινα ἀντιπολιτευόμενον Περικλεῖ.
- ib. Ὅς γε οὐδὲ γελῶν κ. τ. λ.] Phot. sic: Περικλῆς τοίνυν τάτε ἄλλα τὸν βίον ἦν ἄριστος καὶ οὐδὲ γελῶν πώποτε ὑπό τινος ὠφθη· καὶ τῇ μὲν τῆς πολιτείας φυλακῇ κ. τ. λ. In marg. Phot. Περικλῆς τοίνυν λέγεται, ὅς γε (sic) οὐδὲ γελῶν οὐδ' ὑφ' ἐνὸς πώποτε ὠφθῆναι· ἀλλὰ τῆς μὲν κ. τ. λ.
- 197, C. Ὡς φόβῳ τῆς διαβολῆς] Schol. ed. Ἐπιστρατεύσαντες Λακεδαιμόνιοι μετ' Ἀρχιδάμου Ἀθηνησὶ καὶ δενδροτομήσαντες τὰς Ἀχάρνas καὶ τοὺς τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἀγροὺς, μόνους τοὺς τοῦ Περικλέους εἶασαν, φιλίαν τοῦ Ἀρχιδάμου πρὸς αὐτὸν ἔχοντος.
- 199, A. Πλεόν ἢ τύραννος⁴] Schol. ed. Ὁ γὰρ τύραννος ἀναγκάζει, οὗτος δὲ ἔκοντας αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρεσκεύασεν.
- 199, B. Παντὸς Πεισίστρατου] Arogr. Mon. et Leid. Οὗτος ὁ Πεισίστρατος πρῶτος ἐτυράννευσε⁵ τῶν Ἀθηναίων· καὶ φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ α⁶ διὸ καὶ πάντων τῶν τυράννων ἐνομίσθη χαλεπώτατος. Δεινῶς οὖν ὁ Ἀριστείδης πάντα τύραννον Πεισίστρατον ἐκάλεσεν,⁷ ὡς καὶ Μίδα⁸ ὁ ῥήτωρ

1) Τούτου, Ar. M. τοῦτον. — 2) ὁ συγγραφεὺς, I, 117. — 3) αἱ μετὰ, Mon. ἢ μετὰ. — 4) διάστροφον, Valk. το δια non sublineans, eo indicat, δια in Leid. non exaratum esse (ita ἐναντία θ., quae Jebbiius satis negligenter ex Arist. scholio praemisit, non subl.); unde conjecerim ἀντίστροφον τῆς πολιτείας, adversarius ejus in republica gerenda, cf. Plut. Pericl. VIII., quod Schell. interpretatur ἀντιπολιτευόμενον. — 5) ἐτυράννευσε, Leidensis, cujus varietatem excerpit Valk., ἐτυράννευε, Mon. ἐτυρράννησε, ed. ἐτυράννευσεν, ex quibus cum Werfero restitui ἐτυράννευσε. — 6) πλεόν ἢ τ. subl. Valk. — 7) ἐτυράννευσε, Leidensis, cujus varietatem excerpit Valk., ἐτυράννευε, Mon. ἐτυρράννησε, ed. ἐτυράννευσεν, ex quibus cum Werfero restitui ἐτυράννευσε. — 8) Ἡρόδοτος ἐν τῇ α, cap. 59 seq. — 9) ἐκάλεσεν, Leid. ἔλεγε. — 10) Μίδα ὁ ῥήτωρ, Mon. Μειδίας, Leid. Μειδιαν, quod in m. testatur Valk. Quae omnia hoc modo concinnare studet Werf.: ὡς καὶ Μίδα Μειδίας ὁ ῥήτωρ πάντα πλούσιον (sic Excerpta Leid., Valk. πανταπλούσιον) ὀνόμαζει. Vereor, ut recte. Ὁ ῥήτωρ a schol. οὗτος ἀπλῶς ubi commemoratur, Demosthenes est, ὁ συγγραφεὺς Thucy-

πάντα πλούσιον ὀνομάζει· παντὸς οὖν Πεισιστράτου λέγει ἀντὶ παντὸς τυράννου. Schol. ed. Οὗτος πρῶτος ἐτυράννευσεν ἐν Ἀθήναις, διὸ καὶ π. τ. τ. ἐν. χαλ. Δεινῶς οὖν ὁ ῥήτωρ παντὸς Πεισιστράτου φασιν, ὡςπερ ἂν εἰ παντὸς τυράννου προσέθηκεν.

Ἐκ μέσου] Phot. Τοῦ δημοσίου· οἷον ἴσως τὸ γὰρ 199, C. ἐκ μέσου φερόμενον ἴσον ἐπὶ πάντας, ὡςπερ ἐπὶ κύκλου φέρεται· ἢ ὅτι ἡ ἀκρόπολις μέση κεῖται τῆς πόλεως.

Καίτοι εἰ τὸν Ἀρχέλαον ¹] Arogr. Mon. Ἀρχέλαος ib. Περδίκκου παῖς· νόθος ἐκ δούλης Ἀλκέτα, ἀδελφοῦ Περδίκκου, ὃν ἐκβαλὼν ὁ Περδίκκας εἶχε τὴν βασιλείαν· Μετὰ οὖν θάνατον Περδίκκου μεταστειλόμενος Ἀρχέλαος Ἀλκέταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ, καταμεθύσας ἀπέκτεινε μετὰ παιδὸς Ἀλεξάνδρου καὶ ἠφάνισε καὶ τὸν γνήσιον Περδίκκου πατρὸς παῖδα ἀπὸ Κλεοπάτρας εἰς φρέαρ καὶ ἔφη χῆνα διώκοντα ἐμπεσεῖν· τοῦτον δὲ ἐπικληθῆναί φησιν Ἀλκέταν ἢ Μέροπον. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ τὸ ἐπιχείρημα· εἰ γὰρ, ² φησὶ, τὸν Ἀρχέλαον κακίζεις, ὅτι ἐξ ἀδικίας τὴν βασιλείαν ἐκτήσατο, ὀφείλεις θαυμάζειν τὸν Περικλέα, ὅτι παρὸν αὐτῷ τυραννεῖν, οὐχ εἴλετο. Οὗτος δὲ ὁ Ἀρχέλαος ³ Μακεδῶν ἦν τὸ γένος, πρόγονος δὲ Φιλίππου· μέμνηται καὶ Θουκυδίδης ⁴ ἐν τῇ β', ὅτι Περδίκκου ἦν υἱός· οὗτος δὲ νόθος ὢν ἀπέκτεινε τὸν ἀδελφόν, γνήσιον ὄντα, ᾧ ἡ βασιλεία ὀφείλετο, καὶ οὕτως αὐτὸς ἐβασίλευσεν. Ἀθλιον ⁵ δὲ αὐτὸν καλεῖ ὁ Πλάτων ὡς ἀδελφοκτόνον γενόμενον, ὥστε καὶ τὸν δίκαιον καλεῖ εὐδαίμονα. Cod. bomb. Ἀρχέλαος υἱὸς γέγονε Περδίκκου νόθος, ἀδελφὸς δὲ Περδίκκου ⁶ ὁ Ἀλκέτας

dides, ὁ ποιητὴς Homerus, licet hinc inde a nostro ipse Aristides ὁ ῥήτωρ dicatur, in quo *Μίδα* eo sensu legere haud memini, cum alia id genus occurrant, Or. pl. p. 194. ibiq. Sch., t. I, p. 61. — 1) Καίτοι εἰ τὸν Ἀρχ. subl. Valk. Eadem ferme, si a paucis tantummodo discesseris, supra p. 55. prodita sunt, unde φασιν pro φησιν et ἡ Μέροπον pro ἡμερόπην, quae erant in Mon., recepi. Cf. de hoc Schol. Creuz. ad Plot. p. 470. — 2) εἰ γὰρ, φησὶ, κ. τ. λ. Ap. M. εἰ γὰρ φησὶ τὸν Ἀρχέλαον, κακίζεις κ. τ. λ. — 3) Οὗτος δὲ ὁ Ἀρχ. κ. τ. λ. Haec ex alio Scholio adsuta videntur, id quod passim in his Scholiis accidit. — 4) καὶ Θουκ. ἐν τῇ β', cap. 100., cf. Intt. ad II, 95. — 5) Ἀθλιον, quae inde sequuntur, edidit Creuz. ad Plot. l. l. — 6) Περδίκκου, hanc

ὁ κατὰ τὸν Πέλοποννησιακὸν πόλεμον· τοῦτον τὸν Ἀλκίταν ἀπέκτεινεν Ἀρχέλαος, θεῖον μὲν ὄντα κατὰ πατέρα, δεσπότην δὲ κατὰ μητέρα· αὕτη γὰρ ἀγεννῆς ἦν καὶ φαύλη ἀπέπνιξε δὲ καὶ τὸν Ἀλκίτου παῖδα. Εἰσάγει¹ δὲ ταύτην τὴν ἱστορίαν Πλάτων ἐν τῷ Γοργία, διασύρων ἐντεῦθεν τὴν ῥητορικὴν οὐκ οἶδ' ὅπως. Ἰσθι δὲ ὡς μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι Ἀλκίταν τὴν αὐτοῦ σύζυγον Κλεοπάτραν ἔλαβε· ἀπιδὼν οὖν πρὸς μύλωνα ἀλήθοντα ἔφη, οὕτως συντρίβω τοὺς ἐχθρούς μου, ὥσπερ οἱ τοῦ μύλωνος τοῦδε μῦλοι συντρίβουσιν ἢ ἀλήθουσιν.

200, A. Συμβαίνει (sic Jebb., Schell. συμβαίνοι, Bar. 3. et Coll. N. συνέβαινε, scholio praeposuit Jebb. συμβαίον, at vero Scholiastes legit συμβαίνειν)] Schol. ed. Κάτωθεν κατὰ συνεκδοχὴν τὸ ὄμην πρὸς τὸ συμβαίνειν λάμβανε.

ib. Πάλαι γεγενημένων] Id. Τὰ νῦν ἐστῶτα² ἀποδείξω δέονται, οἱ δὲ πάλαι γεγενημένοι ἄνδρες μαρτύρων τῶν κατ' αὐτοὺς γενομένων καὶ τὰ αὐτῶν ἰδόντων.

200, B. Ὡς τῶν μαρτύρων] Arogr. Mon. Ἐπειδὴ ὁ Πλάτων δίχα μαρτύρων ἔπειθε διὰ τῶν λόγων, τοῦτο εἶπε· λέγει δὲ ὁ Πλάτων³ πρὸς τὸν Πῶλον, ἐγὼ γὰρ,⁴ ὣν ἂν λέγω, ἓνα μὲν παρασχέσθαι⁵ μάρτυρα ἐπίσταμαι, πρὸς ὃν ἂν μοι ὁ λόγος ἦ, τοὺς δὲ πολλοὺς ἐῷ χαίρειν. Τάχα δὲ καὶ ἠθικῶς εἴρηται, φαίνεται γὰρ, ὡς αὐτὸς⁶ Πλάτων μαρτυρίας εἰσαγαγὼν ἐν τῇ τοῦ Σωκράτους ἀπολογία, ὅτι καὶ εὐσεβῆς ἦν καὶ τοῖς θεοῖς ἔθνε· κατηγορεῖται⁷ δὲ ὡς καιρότερα εἰσάγων δαιμόνια καὶ ὑποφθείρων τοὺς νέους. Schol. ed. Δι' ἀποδείξεως γὰρ πάντα δείκνυσι Πλάτων.

200, C. Μετρίως] In marg. Schell. Δικαίως, συμμέτρως.

201, A. Προγνοὺς] Schol. ed. Δι' ἧς ἂν περιγέωνται Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων.

vocem ubivis Cod. bom. simplici κ, ut editus Schol. supra. — 1) Εἰσάγει δὲ ταύτην κ. τ. λ. Creuz. l. l: — 2) Τὰ νῦν ἐστῶτα, ed. Ταῦν ἐστῶτα. — 3) λέγει δὲ ὁ Πλ., pag. 93, ed. Heind. — 4) ἐγὼ γὰρ, ὣν ἂν, Arogr. ἐγὼ μὲν, ὡδ' ἂν — 5) παρασχέσθαι, Ar. παρέχεσθαι, Creuz. ad Plot. p. 471. — 6) ὡς αὐτὸς, quod cum stare possit, magis tamen arrideret ὡς αὐτως. — 7) Κατηγορεῖται, hoc verbum cum Acc. construi, ubi de personis agitur, negat

Ἐπεβίω] Id. Μεσοῦντι τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ πολέμου ib.
Περικλῆς ἀπέθανεν.

Ἐπικτωμένους] Id. Ἡ μὴ πρώτους ἀρχομένους τοῦ ib.
πολέμου, ἢ μὴ ἀρχὴν ἑαυτοῖς καὶ ἄλλων πόλεων προσποιου-
μένους ἐκ τοῦ πολεμεῖν.

Μηδὲ τῇ πόλει κινδυνεύοντας] Id. Ἡ τὸν πρὸς Πελο- Ib.
ποννησίους πόλεμον μὴ πλησίον Ἀθηναίων ποιῆσθαι, ἀλλ'
ἐν τῇ ἐκείνων χώρᾳ περιπλέοντας, Πελοποννησίων Ἀθήνησι
στρατευομένων.

Ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς] Id. Ὅν ἀπέστειλαν μετὰ Νικίου 202, B.
καὶ τινων ἄλλων.

Τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ] Id. Ἡ τοσαύτη περιουσία τῆν
αὐτῷ φρονήσεως καὶ ἐμπειρίας.

Καὶ συγγεγονῶς¹] Id. Καλῶς προσέθηκε τὸ συγγε- 202, C.
γονῶς· ἐνδέχεται γὰρ γεγενῆσθαι μὲν τινα κατὰ τὸν αὐτὸν
χρόνον τῷ δεῖνι, διὰ δὲ τὸ μὴ συγγεγονέναι ἀγνοεῖν τὰ
ἐκείνου ὡς ἔχει. Θουκυδίδης γοῦν Περικλεῖ συνεγένετο περὶ
λόγους, συμφοιτηταὶ γὰρ ἦσαν ἀμφοτέρω.

Μὴ μόριον μόνον] Arogr. Mon. Ὁ Πλάτων γένος 203, B.
τὴν κολακείαν εἰπὼν μερίζει αὐτὴν τετραχῆ, εἰς μαγειρικὴν
καὶ κομμωτικὴν,² οἷονεὶ τὸ κοσμητικόν, τὴν καλουμένην
κουρικὴν, καὶ σοφιστικὴν καὶ ῥητορικὴν.

Τὴν ἰδέαν αὐτὴν] Ar. Mon. λέγει γὰρ ὁ Πλάτων³ τῶν 203, C.
ἐπὶ γῆς ἐν οὐρανῷ εἶναι τὰ παραδείγματα, οἷονεὶ ἀρχέτυπα,
ἐξ ὧν εἰσὶ τὰ ἐπὶ γῆς, ἀσώματά τινα ὄντα, ὥσπερ τοῦ
ἀνθρώπου ἢ ἀνθρωπότης, καὶ τοῦ ἵππου ἢ ἱππότης καὶ
τῶν ἄλλων ἀπάντων ὁμοίως, ἕπερ ἰδέας καλεῖ. Ὁ δὲ τού-
του μαθητὴς Ἀριστοτέλης πρὸς τοῦτον διαμάχεται λέγων,
μὴ εἶναι ἰδέας. . . . Εἰς δ' δὲ διαιρεῖ τὴν κολακείαν ὁ
Πλάτων, εἰς σοφιστικὴν, ὀψοποιητικὴν, κομμωτικὴν,⁴ ῥητο-
ρικὴν· τέταρτον οὖν μέρος τῆς κολακείας ἢ ῥητορικὴν. . .

eum Steph. Spaldingius ad Midian. p. 46. 271, non item ubi
de rebus. — 1) καὶ συγγ., subl. Valk. — 2) κομμωτικὴν,
Arogr. κομματικὴν, ridicule; correxit Creuz. l. l. — 3) λέγει
γὰρ ὁ Πλάτων κ. τ. λ. Vide apud Creuz. ad Plot. p. 389., qui
tantum extrema Εἰς δ' δὲ κ. τ. λ. addere neglexit, quippe p. 471
laudaturus. — 4) κομμωτικὴν, Ar. κομματικὴν ut supra. —

- ib. Τῆ Θεαρίωνος καὶ ¹ M.] Sch. ed. Τούτους φασὶ συγ-
γράμματα μαγειρικὰ συγγράφαι. Idem in marg. Schell.,
pro συγγράφαι — συγγραφέναι (sic.) (cf. Heind. ad
Gorg. p. 246.)
- ib. Ἀντίστροφος] Sch. ed. Ἀντίστροφον λέγει τὸ ἴσον·
ὡσπερ γὰρ τὰ ἀντιστρέφοντά φασιν οἱ φιλόσοφοι, οἷον, εἴ
τι γελαστικὸν, ἄνθρωπος, ² καὶ εἴτι ἄνθρωπος, γελαστικὸν,
οὕτω καὶ τοῦτο, εἴτι Περικλῆς πρὸς τὰ πολιτικά, τοῦτο
Θεαρίων καὶ Μίδαικος· καὶ εἴτι Θεαρίων καὶ Μίδαικος,
τοῦτο Περικλῆς.
- ib. Ἄλλ' ἴσως ³ οἱ κόλακες] Ap. Mon. Ἀθανάσιός φησι,
ὅτι ὁ ῥήτωρ δεικνύς ἐντεῦθεν ⁴ ἡμῖν, τὸ εἶδος τοῦ λόγου
ἀντιρρητικὸν διὰ τὸ κατὰ μέρος ἀνασκευάζειν τὰ εἰρημένα
ὑπὸ Πλάτωνος.
- ib. Φέρε δὴ ⁵] Ap. Mon. Οὕτω καὶ Δημοσθένης· ἡμεῖς
οὐκ οἶδα ὄντινα τρόπον μοι δοκοῦμεν ἔχειν ⁶ πρὸς
ταῦτα (9, 14.)
- 204, B. Τὸ σὸν ⁷ δὴ τοῦτο] Sch. ed. Ἀεὶ ὁ Πλάτων ἐν ταῖς
ἐρωτήσεσι τὸ, ὦ ἑταῖρε, τίθησιν.
- 204, C. Ἐπιψηφίζεις] Ap. Mon. Καλῶς εἶπεν ἐπιψηφίζεις ⁸
ὡς αὐτὸς καλεῖς· ἄλλως γὰρ οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ ὑποβάλ-
λειν αὐτὸ λέγουσιν τὸ ψηφίζειν, καὶ ἄλλως οἱ φιλόσοφοι.
Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος· ⁹ Ταῦτ' ἐπεψη-
φίζεν ὁ ἐπιστάτης ἀντὶ τοῦ ἠρώτησε· καὶ Αἰσχίνης ¹⁰
εἰπὼν τοὺς προέδρους ἐπιψηφίσει· καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ α.

1) Τῆ Θεαρίωνος καὶ M., subl. Valk. — 2) Εἴ τι γελαστικὸν,
ἄνθρωπος κ. τ. λ. ed. εἴ τι γελαστικὸν ἄνθρωπος, quod sensum
turbat. — 3) Ἄλλ' ἴσως, subl. Valk. — 4) δεικνύς ἐντ. κ. τ. λ.
leg. δεικνυσι, nisi post Πλάτωνος, nonnulla excidisse credideris;
ante τὸ excidit ὅτι, ab articulo absorptum, aut deest εἶναι, locum sic
constitue: Ἀθ. φησι, ὅτι ὁ ῥήτωρ δεικνυσι ἐντεῦθεν ἡμῖν τὸ εἶδος τοῦ
λόγου ἀντιρρητικὸν, διὰ τὸ κ. μ. κ. τ. λ. — 5) Φέρε δὴ Werf. ita ad-
ducit: Φέρε δὴ· καὶ ἑαυτὸν . . . οὕτω καὶ Δ. κ. τ. λ. Dem. l. l.
ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὄντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. —
6) ἔχειν, Ap. ἔχει. — 7) Τὸ σὸν κ. τ. λ. subl. V. — 8) Ἐπι-
ψηφίζεις, vide Creuz. ad Plot. p. 471 seq., differt Sch. plat. p.
112. subl. Valk. — 9) Demosth. κατ' Ἀνδρ. p. 385. — 10) Aeschines, cf. Valk. ad H. VIII, 61. Thucyd. I, 87. ubi vid. Gottl.
et prae ceteris Duk. ad VI, 13., et Vales. ad Harp. p. 74. —

ἐπειρήφιζεν αὐτὸς ἔφερος ὧν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων· Οὕτως οἱ ῥήτορες ἐπὶ ἐρωτᾶν ταῦτα τάττουσιν. Οἱ δὲ φιλόσοφοι ἐπὶ τοῦ κυρῶσαι· λέγει οὖν ὅτι συντιθέσαι καὶ συναινεῖς· ὡς αὐτὸς δὲ καλεῖς, ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὡς ἡμεῖς· ἐπὶ γὰρ τοῦ δοῦναι σκέψιν τῷ δήμῳ οἱ ῥήτορες λέγουσιν οὕτως, καὶ Δημοσθένης. Sch. ed. Πολλαχοῦ γὰρ χρῆται ταύτῃ τῇ λέξει.

Ἐν τοῖς δράμασιν] Ap. Mon. Ἐχομεν¹ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅτι τινὰ τῶν ἐκτεθέντων παιδῶν ἀπὸ τινων σημείων ἐν αὐτοῖς ὄντων ἀνεγνωρίζοντο. 205, A.

Ἄπο πολλοῦ] Supra in Sch. Πόρρω (add. r. m. ἀπό et sic ferunt excerpta Palatina; subl. Valk.) ib.

Τὴν δόξαν] In m. Sch. Ὀλύμπιον γὰρ αὐτὸν ἐκάλουν. 205, B.

Τὸν πόλεμον διαφέρειν] Cod. Palat. Διαφέρει² τὸν πόλεμον, ἀντὶ τοῦ ἀνύει. 205, C.

Τὰ κεφάλαια τοῦ διαλόγου] In m. Sch. τα συνεκτικὰ καὶ προκείμενα· προκεῖται δὲ τὸ δεῖν καὶ ψυχῇ καὶ σώματι πρὸς τὸ βέλτιστον ὁμιλεῖν. 206, C.

Τὴν παρενθήκην³] Sch. ed. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων, οἱ παρεντίθενται ταῖς ναυσὶ πλεῖον ἢ⁴ δύνανται φέρειν, ὅπως τῷ πλείονι φόρτῳ μείζονός σφισι τὰ κέρδη γένοιτο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι μείζουσιν ἐπεχείρουν ἢ πολυμεῖν ἠδύναντο. 207, B.

Ὡς Πλάτων τε καὶ Σωκρ.] Ap. Mon. . . . τὸ δὲ ὅμοιον καὶ Δημοσθένης⁵ ἐποίησεν εἰπὼν· ὁ Κρέων Αἰσχύνης, ἐπειδήπερ οὗτος εἰς τὸ τοῦ Κρέοντος πρόσωπον ἦλθεν. ib.

Μᾶλλον δὲ εἶρηκας] Ap. Mon. Δηλονότι ἐν τῷ διαλόγῳ τῷ Ἀλκιβιάδῃ⁶ ib.

Ἀναξαγόρα] Sch. ed. Οὗτος ὁ Ἀναξαγόρας φυσικὸς ὑπῆρχε φιλόσοφος καὶ τὰς φύσεις τῶν ὄντων ζητῶν καὶ 207, C.

1) Ἐχομεν παρὰ, Ap. περὶ — 2) διαφέρει subl. Valk. — 3) Τὴν παρενθήκην, merito hanc explicationem laudibus effert Wessel. ad Herod. VI, 19. subl. V. — 4) πλεῖον ἢ πλεῖον quod exciderat, ex meis supplevi — 5) Δημοσθένης, de falsa leg. p. 91. ed. Schaef. — 6) τῷ Ἀλκιβιάδῃ, Cant. Gorgiam indicat sub finem, p. 249. ed. Heind. καὶ τοῦ ἐμοῦ ἐταίρου Ἀλκιβιάδου. —

περὶ αὐτὰ τὰ μετέωρα παραγινόμενος, οὐ γέγονεν ἀκροατῆς Περικλῆς καὶ Θουκυδίδης.

- 208, B. οἶδεῖν καὶ ὑπουλον] Ap. Mon. Ὑπόνοιαν γὰρ αὐτῇ ἐδιδου δυνάμεως οὐκ ἀνεχούση, ὡς αὐτὸς ¹ ἔλεγε Πλάτων.
- 208, C. Αἰγεσταιῶν χρήμασι] Sch. ed. Αἰγεσταῖοι ² πολεμοῦμενοι ὑπὸ Συρακουσίων ἦλθον δεόμενοι Ἀθηναίων, ἐπαγγειλάμενοι ³ τρέφειν αὐτοῖς τὸ ναυτικόν. Ἐπεμψαν οὖν Ἀθηναῖοι βουλόμενοι κατασκοπῆσαι τὰ χρήματα καὶ πρὸς ξενίαν ⁴ τοὺς πρέσβεις καλέσαντες ἠπάτησαν τὸν παρὰ πάντων ἄργυρον ἕκαστος εἰς τὴν ξενίαν εἰσφέροντες. Ἐνίκησεν οὖν ⁵ Ἀθηναῖους Ἀλκιβιάδης εἰς τὸ βοηθῆσαι αὐτοῖς. Ἡ ἱστορία καὶ ἐν Θουκυδίδη.
- ib. Σικελικὴν τραπέζαν ⁶] Sch. ed. Παροιμία ἢ Σικελικὴ τραπέζα, ἐπὶ τῶν τρυφόντων λεγομένη, παρεῖχε δὲ καὶ Ἀθηναίοις Ἀλκιβιάδης τρυφᾶν, ὡς ἀσελγῆς αὐτὸς ὢν καὶ τῆς μέθης ⁷ ἠττώμενος. Supra in Schell. τὰς τρυφὰς καὶ τὸν πλοῦτον.
- 209, A. Τὸν Εὐρυτίωνα ⁸] Sch. ed. Μέννηται ἐν ὕμνοις Πίνδαρος, ὅτι τὸν Εὐρυτίωνα τὸν τοῦ Ἴρου τοῦ Ἀκτορος παῖδα, ἓνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν, συνθηρεύοντα ἄκων ἀπέκτεινε Πηλεὺς. Φίλτατον ⁹ δὲ λέγει, ἐπειδὴ συγγενῆς τού-

1) ὡς αὐτὸς ἔλεγε Πλάτων, Gorg. p. 109, alibi. — 2) Αἰγεσταῖοι sive ut alii scr. Ἐγεσταῖοι, Ἀκεσταῖοι, Σαγεσταῖοι, Σεγεσταῖοι, Holst. ad Steph. p. 107. non a Syracusanis, ut traditur a Schol., sed a Selinuntis debellati, una cum Leontinis, iisque injuriam ab Syracusanis passis (inde error enarratoris) Athenienses auxilio vocarunt, cf. Thucyd. et quos laudat Wesseling. ad Diod. Sic. XII, 82. p. 556. Ne ausua sim quidem pro Συρακουσίων (Sch. Συρρακ., cf. Hess. ad Plut. Timol. p. ?) refingere Σελινουντίων, quum et Schell. et Leid. idem ferant. — 3) ἐπαγγειλάμενοι τρ., Schell. inserit δὲ — 4) ξενίαν τοῖς, sic ex Leid., cujus var. enotavit Valken., ed. ξενίαν αὐτοῖς, errore ex repetitis $\overline{\alpha\nu}$ orto. Male autem vel ita cohaerere orationem, facile quis olfecerit; malim πρὸς ξενίαν τοὺς πρέσβεις, οὓς καλέσ. ἠπ. — 5) Ἐνίκησεν οὖν κ. τ. λ. in Sch. desiderantur et Leidens.; ex Leid. solo addidi, ἢ ἱστορία C. ἱστορίη) κ. ε. Θ. — 6) Σικελικὴν τρ., alia legi in Leid., Valken. in marg. adscripsit — 7) τῆς μέθης, ed. ταῖς μέθαις. — 8) καὶ τὸν Εὐρυτίωνα, male haec ipsi Scholio velut caput praefit Leguntur item in Leid., Schell. incipit cum his: τὸν τοῦ Ἴρου κ. τ. λ. — 9) φίλτατον ex Leid. recepti, cum ed. et Sch. φίλον, quod in suis Codd. invenerant, et ita Coll. Nov. — Schell. φίλον δὲ διὰ τὴν συγγένειαν· πρὸ γὰρ Θέτιδος θυγατέρα Ἀκτορος

του ην, Πηλεὺς γὰρ πρὸ Θέτιδος θυγατέρα Ἴακτορος τὴν Πολυμήλαν¹ εἶχε γυναῖκα, ὃ δὲ Ἴακτωρ πατήρ ἦν Ἴρου, ὃς παῖδα ἔσχε τὸν Εὐρυτίωνα.

ib.

Ἀδράστῳ τῷ Γοργίου²] Sch. ed. Ὁ Ἀδραστος³ οὗτος, Φρύξ τὸ γένος ἂν, τὸν ἀδελφὸν ἄκων ἑλὼν ἦλθεν εἰς τὸν Κροῖσον⁴ καθαρσίῳν δεόμενος, καὶ τυχὼν συνῆν τῷ βασιλεῖ· συὸς δὲ τινος λυμανομένου Μυσοῦς, συνεξέπεμπεν αὐτὸν μετὰ τοῦ υἱοῦ⁵ καὶ τῆς μὲν θήρας διήμαρτε, τὸν δὲ παῖδα βαλὼν ἀνεῖλεν,⁶ ὡς φησιν⁷ Ἡρόδοτος ἐν τῇ α (cap. 35 seqq.).

Εἰ δὲ ἡ γεωμετρία] Sch. ed. Ἐπεγέγραπτο— ἐμπρο- 209 B. σθεν τῆς διατριβῆς τοῦ Πλάτωνος ὅτι, ἀγεωμέτρητος οὐδεὶς εἰσίστω, ἀντὶ τοῦ ἄνισος καὶ ἄδικος· ἡ γὰρ γεωμετρία τὴν ἰσότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην ζητεῖ.

Τῷ μὲν ἅπαντος (sic ex Coll. Nov. Bar. 3. 7. Schell. 209, C. et Arogr. Jebb. παντός)] Ap. Mon. τὸ δὲ παντὸς κέρδους εἶπε διὰ τὸ εἶναι ἀδωρότατον, ὡς ἔφη ὁ συγγραφεὺς (Thucyd. I. supra laud.)

Σωφροσύνης] Ap. Mon. Καὶ Αἰσχίνης⁹ ἐν τῷ κατὰ 209, D. Τιμάρχου, καὶ ὅτι ἦσαν σώφρονες οἱ ἀρχαῖοι ῥήτορες, ὁ Περικλῆς καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης (p. 51 d. R.)

Εἴ τις ἀνθρωπίνως ἐθέλοι] Sch. ed. Ἐπειδὴ τὰ μέλ- 210, A. λοντα ἔσεσθαι προειδέναι τὸν Περικλέα¹⁰ ἔφησε, τοῦτο δὲ ἐστὶ θεῶν, καὶ τῶν αὐτοῖς κατόχων ἐπιφέρει τὸ εἴ τις ἀνθρωπίνως ἐθέλοι λογίζεσθαι, δεικνύς ὡς ὅσον

Πολυμήλαν εἶχε Πηλεὺς. — 1) τὴν Πολυμήλαν, ed. πολύμηλον, sic Leid. et Schell., Schmidt. ad Pind. fr. p. 52. ed. H. Πολυμήλην et ita Hom. II. XVI, 180. — 2) Ἀδράστῳ τῷ Γοργίου, mscr. fere ad unum omnes Γοργίου, cum in Herodoti I. I. nil variant. — 3) Ὁ Ἀδρ., Scholion aliqua tantum lectionis diversitate in Ap. legi testatur Werf. — 4) ἦλθεν εἰς τὸν Κροῖσον, noli ἦλθεν εἰς τοῦ Κροῖσον. cf. Koen. ad Greg. Cor. p. 47. ed. Sch. sic πέμπειν εἰς τὴν πυθλίαν, — 5) μετὰ τοῦ υἱοῦ, turpiter ante συὸς, quod monstrum dudum expriavit Koen. I. I., Leid. exhibet, τοῦ οἰκείου παιδός, recepi illud — 6) βαλὼν ἄν., Leid. inserit μάλλον, quippe ex βαλὼν prognatum. — 7) ὡς φησιν Ἡροδ. κ. τ. λ. debentur et Leid. et Arogr. — 8) Ἐπεγεγρ. legiuntur item in Leid. — 9) Αἰσχίνης p. (?) subl. Valk. — 10) τὸν Περικλέα, ed.

ισχύει ἀνθρώπου φύσις γινῶναι περὶ τῶν μελλόντων, τοσοῦτον¹ καὶ Περικλῆς ἦν εἰς ταῦτα.

- 210, C. *Αὐτόθεν κατάβαλε*²] Sch: ed. τὸ αὐτόθεν κατάβαλε παροιμία ἐπὶ τῶν νικῶντων λεγομένη πρὸς οὓς νικῶσιν, ἀντὶ τοῦ τὸ πρόστιμον κατάθου τὸ περὶ τῆς νίκης. Λέγει οὖν τοῦτο Ἀριστείδης πρὸς Πλάτωνα δεικνύς αὐτὸν ἐντεῦθεν λίαν ψευδόμενον. Photius: κατάθου, πέπαυσο, σίγα.
- ib. *Μήπου τις καὶ Τρωῶας*] Schol. ed. Τοῦτο Ὀμηρικόν³ λέγει δὲ, ὅτι σκόπει μὴ πολλοὺς ἔξεις ἀντιλέγοντάς σοι.
- ib. *Καθ' ἡμῶν αὐτῶν*] Id. Ἐκ τοῦ καθ' ἡμῶν συμπαραλαμβάνει καὶ ἑαυτὸν, κουφοτέραν τὴν ἐπίπληξιν ἐργαζόμενος.
- ib. *Ἐγὼ μὲν γάρ*] Arogr. Mon. Δημοσθενικῶς εἶπεν, ὡςπερ καὶ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· ἔχων μὲν κατὰ Πλάτωνος⁴ εἰπεῖν, παραιτούμενος δὲ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ἀνδρός.
- 212, A. *Διοτίμα*⁵] Schol. ed. Μεῖζον ἐπήγαγε παράδειγμα τοῦ ἱατροῦ τὴν Διοτίμαν· αὕτη γὰρ τελεστικὴ φιλόσοφος οὕσα μέλλοντος λοίμου κατασκήψαι⁶ τῇ πόλει, σοφία τινι καὶ ἐπιστήμῃ λέγεται ἀναβολὴν ποιῆσαι τῆς νόσου. In marg. Schell. Διοτίμα,⁷ κόρη Μαντινικῆ, περὶ ἧς ὁ Πλάτων ἐν τῷ Συμποσίῳ, ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐβδόμου.
- 212, B. *Σὺ δὲ Μαντινικὴν μὲν ξένην*] Arogr. Mon. Αὐτὴν πάλιν⁸ σημαίνει τὴν Διοτίμαν,⁹ ἀπὸ γὰρ Μαντινείας τῆς

τὸν Θεμιστοκλέα — 1) τοσοῦτον κ. τ. λ. vel leg. τοσοῦτος, vel omitte ἦν post Περικλῆς, subaudito ἰσχυε. — 2) Erasmi. ad. III, 5. p. 742. »Interpres indicat proverbium esse, sumptum a victoribus, qui vetant, ne victus aliquo discedat, sed inibi porriget »herbam et victorem agnoscat, ac victoriae praemium persolvat.« — 3) Ὀμηρικόν, Iliad. X, 511. — 4) κατὰ Πλάτωνος, Ap. κατὰ Πλάτωνα. — 5) Διοτίμα, Jebb. praeposuit ἢ Διοτ. — αὕτη γὰρ τελεστικὴ φ. οὕσα, ea delevit Valk. in suo exempl., indicaturus, opinor, haec in-Leid. desiderari. — 6) κατασκήψαι, sic Leid., Jebb. κατασκήψεν, erat f. in cod. κατασκήψειν — 7) Διοτίμα, κόρη Μαντινικῆ, ita Creuz. ad Plot. p. 527, ubi et reliqua haec de Diotima scholia exponuntur; in Cod. Schell. est μαντις, unde non minus commode μαντικὴ effinxeris, quod est in marg. Photii. — 8) Αὐτὴν πάλιν — διδάσκαλον οὕσαν sunt item in editis, omissa vocula ῥητορικῆς, quam ex Leid. addit Valk. plura ibi de Diotima prodi significans. — 9) Διοτίμαν, Ap. διοτιμῶν.

Ἀρκαδίας ἦν· Μιλησίαν δέ φησι τὴν Ἀσπασίαν· ταύτην δὲ θαυμάζει ὡς διδάσκαλον οὖσαν ῥητορικῆς· ἣ δὲ Διοτίμα ἱερεία γέγονε τοῦ Λυκαίου τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ· αὕτη δὲ μελλούσης τῆς νόσου, ἣς Θουκυδίδης μέμνηται, ἐπισκῆπτειν τοῖς Ἀθηναίοις, εὐξαμένη ἐκώλυσεν αὐτὴν ἐπελθεῖν ἐπὶ δέκα ἔτη.

Ἐπίστασαι] Arogr. M. Ἐν ἐπιταφίῳ· ἦν δ' ἐκ Καρίας ib.
ἣ Ἀσπασία, αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ᾤκει ἐν Μιλήτῳ, πορνοβόσκῳ Μυρτῶ καλουμένῳ· ἐνεχθεῖσα δὲ εἰς τὴν Ἀττικὴν Ἀσπασία ἐκλήθη ἐκ τοῦ πάντας αὐτὴν ἀσπάζεσθαι· Περικλῆς δ' ἀνέστησεν αὐτὴν.

Τῶν λόγων] Phot. Ἀντὶ τοῦ λέσχης γίνῃ καὶ οὐ τῆς 212, C.
τῶν πραγμάτων ἀληθείας.

Τὸ παράδοξον] Schol. ed. Ὡσπερ γὰρ παράδοξον εἶναι 213, A.
δοκεῖ τὸ λέγειν ἰκανὸν ὄντα ἐκείνον μὴ καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τοῦτο καταστῆσαι, ἀλλὰ σιγὴν ἀσκοῦντας.

Καὶ τὸ τοῦ Λάχης] Id. Ἐν διαλόγῳ Πλάτων εἰσάγει 213, B.
τινα Λάχητα λέγοντα τῷ Σωκράτει· ἄγαμαι σε, Σώκρατες, καὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ λόγου.

Μῆτε ποιεῖν¹] Arogr. Mon. Τὸ ποιεῖν νῦν οὐκ ἐπὶ 213, C.
τοῦ κράττειν εἴρηται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ γράφειν, οὕτω καὶ Ἰσοκράτης² ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν· οἱ δὲ ποιητικοῦ πράγματος τεταγμένην τέχνην παράδειγμα φέρουσιν, ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ αἰεὶ ἐν γραφαῖς ὄντες.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου] In marg. Schell. Ἀπὸ τοῦ δοκοῦντος 214, B.
εὐθύς.

Ἐτι δ' ἄλλου μὲν τινος] Schol. ed. Βίου καὶ πολιτείας, οὐ γὰρ εἰς ταῦτα ἄξιοι μάρτυρές εἰσιν.

Σκῆπτεσθαι] In marg. Schell. Ὑπερίδου 214, B.

Τῶν δὲ βεβήλων³] Schol. ed. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν βεβήλων καὶ πύλας ἐπιθέσθαι τοῖς ὡσὶ παρεικάζει τοὺς λόγους μυστηρίοις· ἔστι δὲ κήρυγμα μυστικὸν τὸ θύρας δ' ἐπιθέσθε, βέβηλοι,⁴ ὥσπερ καὶ Ὀρφεὺς δηλοῖ.

Φθέγξομαι, οἷς θέμις ἔστι, θύρας δ' ἐπιθέσθε, βέβηλοι.

1) Μῆτε ποιεῖν, subl. Valk. — 2) Ἰσοκράτης ἐν τῷ κ. σ. pag. 507. ed. L. ubi φέροντες — 3) τῶν δὲ βεβήλων, Valk. subl. quae statim adduntur ἐπιθέσθαι τοῖς ὡσὶν. — 4) θύρας δ' ἐπιθέσθε β., sic Ap.

Ἀκολουθῶς δ' εἶπε καὶ τῶν ἱεροῶν, ἥτοι τῶν λόγων τηρή-
σας τὴν τρόπην.

214, D. Μεγίστην τὴν ἐκείνου γλώττην εἶρηκεν] Phot. inserit
ὁ Κρατῖνος.

215, A. Λέγων μὲν] Schol. ed. Ἐπειδὴ διαβολὴν εἶχε τὸ λέ-
γειν γλώτταν, ὡσανεὶ λέσχην τινα καὶ φλυαρίαν, διορθοῦ-
ται λέγων, ὅτι ἀντὶ φωνῆς καὶ ἴσον τῆς φωνῆς εἶπε τὴν
γλώτταν. Πικρίαν δὲ λέγει τὸ σκωπτικόν, τοῦτο γὰρ ἴδιον
τῆς κωμωδίας. In marg. Schell. Λέγων μὲν μεγίστην
ἀπὸ κοινοῦ, ἴσον τι καὶ κατὰ τὴν φωνήν, λέγω τὸ πάντα
ὑπερφρονεῖν τῇ εὐγλωττία· ἀναμίξας δέ τι καὶ χλεύης, ὅπερ
ἔστι τῆς κωμωδίας ἴδιον, τῇ ἀληθείᾳ.

ib. Ἴσον τι] Schell. ἴσως τι, in marg. γρ. ἴσον τι.

215, B. Δημηγοροῦντα] Schol. ed. Καλῶς προσέθηκε τὸ δη-
μηγοροῦντα, ἐπειδήπερ διαβολὴ ἦν τὸ λέγειν κυκᾶν,
εἶτα ἵνα μὴ ἔμπης, ἀλλὰ ὡς πολεμοποιῶν διαβάλλοι, λύει
τοῦτο λέγων· πρὸς τὸ παρὸν τὴν μαρτυρίαν λάβωμεν, κα-
κεῖνο πάλιν ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθήσεται εἰς τοὺς ἀργούς.

215, C. ὡς ἐκκαίδεκα] Schol. ed. Εὐπόλις¹ ἐν τοῖς Δήμοις
μεμνημένος Περικλέους τούτους φησι² τοὺς ἰάμβους.

et bomb., in quo et reliqua contineri a Werfero dicuntur; ed.
ἐπιθέσθαι, cf. Creuz. ad Plot. p. 333. Noli igitur cum Kust. ad
Eccles. 420 legere βεβήλοις, de qua emendatione, quam plures ante
Kusterum viri docti proposuerant, vide Wessel. ad calcem dis-
sertationis Valk. de Aristobulo p. 129. — 1) ἐν τοῖς Δήμοις, ed.
ἐν τοῖς δήμοις, sed Δήμοι nomen fabulae — 2) τοὺς ἰάμβους, hos
versus, ut legébantur in editis schol., ita paucis mutatis trans-
scripsi, v. gr. ὁπότε παρέλθοι, ed. ὑπότε παρέλθε, Valk. in marg.
ὁπότε παρέλθη (utrum ὁπότε παρέλθη? Illud praestat). Τοὺς
ρήτορας λέγων transposui, ut metro satisfaceret, ed. λέγων τ. ρ.
Πρὸς δ' αὐτοῦ τάχει, ed. πρὸς δὲ αὐτοῦ τῷ τάχει. Πειθῶ τις, ed.
πειθῶ τις. Praeterea in metrum coegi, quae uno tenore perscripta
erant. Nunc, ubi in eo sum, ut totum hoc fragmentum et emen-
datus et concinnius reddam, paullo altius totam rem repetere
liceat.

Χόρος (sc. οἱ Δήμοι).

Ὅ, τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες;
Μυρωνίδης.

Κράτιστος οὗτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν.

Ὅπότε παρέλθοι, ὡςπερ ἄγαθοὶ δρομῆς,

Ἐκκαίδεκα ποδῶν ἤρει τοὺς ῥήτορας

Vrs. 5 Λέγων,

Κράτιστος οὔτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν,
 Ὅποτε παρέλθοι, ὡςπερ οἱ ἀγαθοὶ δρομεῖς,
 Ἐκκαίδεκα ποδῶν ἤρει τοὺς ῥήτορας

Περικλῆς.
 Ταχὺν λέγεις με.

Μυρωνίδης.

Πρὸς δ' αὐτοῦ τάχει

Πειθῶ τις ἐπεκάθειζεν ἐπὶ τοῖς χελλεῖσιν.
 Οὕτως ἐκήλει, καὶ μόνος τῶν ῥητόρων
 Τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκρωμένοις

10. Ῥήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις, ὃν γ' ἐστὶ λέγειν,
 Ὁ Βουζύγης, ἄριστος, ἀλιτήριος.

Περικλῆς.

Ὁ νόθος δέ μοι ζῆ;

Μυρωνίδης.

Καὶ πάλαι γ' ἂν ἦν ἀνήρ.

Εἰ μὴ τὸ τῆς πόρνης ὑπωρῶδι κακόν.

Χόρος.

Καὶ μηκέτ' ὦ "ναξ Μιλτιάδες καὶ Περικλεες,
 Εἴσατ' ἄρχειν μειράκια κινούμενα,

15. Ἐν τοῖς σφυροῖς ἔλκοντα τὴν στρατηγίαν.

Atque haec hactenus. Nunc de singulis quantum in me est reddam rationem. Vers. 1. Plutarch. vita Pericl. c. III. Ὁ δ' Εὐπολις ἐν τοῖς Δήμοις πυνθανόμενος περὶ ἐκάστου τῶν ἀναβεβηκότων ἐξ ἡδου δημαγωγῶν, ὡς ὁ Περικλῆς ὠνομάσθη τελευταῖος.

Ὁ, τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες.

Finxi igitur Myronidēn (quem certe hoc facere prodit Plut. Pericl. cap. XXIV; alii Πυρῶνιδην, veluti Vales. ad Harp. p. 24. sed cf. Schol. ad Eccles. 303 ibiq. Palm., ad Lys. 803. Aristid. t. I, p. 441 ed. Jebb., Thucyd.) Demis Periclis, Miltiadis, Cleonis (Valk. mavult Σόλωνος Apogr. Mon. et Leid. Γέλωνα, Cod. August. Κλέωνα) virtutes enarrantem. Ex quo cum Demi, chori partes agentes, interrogassent Ὁ, τι περ. κ. τ. λ., ille respondet κράτιστος οὔτος κ. τ. λ. Vrs. 3 ὡ'γαθοὶ δρομῆς, ed. οἱ ἀγαθοὶ δρομεῖς, Valk. ex Leid. δρομῆς. Vrs. 4. Ἐκκαίδεκα ποδῶν ἤρει τ. ρ., sic Aristoph. Nub. 430. Ran. 91. cf. Erasmi. ad III, 3, p. 754. Wyttenb. ad Plut. de S. N. V. p. 8. ἐκδέκα π. ἤρει λ. τ. ρ. quod probat Creuz. ad Olymp. II, p. 29. Illud ἤρει, pro quo in schol. ad Aristoph. Acharn. 529. est ἤρει, Kusterus maluit refingere in ἐπερῆρε ποσὶ, omissa vocula τοὺς. Praeterea λέγων huic versui addiderat schol. l. l., ut editus noster. Vrs. 5. Ταχὺν λέγεις με, haec Periclis esse arbitratus, Myronidem ob nimie praedicatam dicendi celeritatem interpellantis, a reliquis sejuncti, cum in schol. ad Ach. l. l. esset Ταχὺς λέγειν μὲν πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει κ. τ. λ. Periclem vo-

Λέγων· ταχὺν λέγεις με, πρὸς δ' αὐτοῦ τάχει.
Πειθῶ τις ἐπεκάθειζεν ἐπὶ τοῦς χεῖλεσιν.

ces edidisse, vides ex vrs. 11. qui desumptus est ex Plut. Pericl. XXIV. Idem faciendum in Eupolidis fragm. ex Μαρικᾶ, quod superest in Schol. ad Av. 1555.

A.

Ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.

B.

Ὁ στρεβλός;

A.

Οὐκ· ἀλλ' ὁ μέγας ὀννοκλίνδιος.

Cf. ad Lys. 491. Quod item in Platone comico facit Kust. ad Schol. in Av. 471. Ibid. Πρὸς δ' αὐτοῦ τάχει, schol. edit. ad Aristid. et ad Aristoph. ille πρὸς δὲ αὐτοῦ τῷ τάχει, hic πρὸς δὲ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει, (sic Hertelius in bibl. com. p. 298) quod fieri debebat, quod λέγων in hoc versu omissum esset. Vrs. 6. Πειθῶ τις ἐπεκάθειζεν, Diod. Sic. XII, 40. 505, qui versus 6. 7. 8. servavit, legit ἐπεκάθεισεν, sed ἐπεκάθειζεν est in ipso Aristide. Ceterum Eupolideum hoc imitatus est Eunapius in Maximo pag. 66. ed. Commel. Ἀφροδίτη quam vocem Eunapius frequenter usurpat pro venustate orationis) ἐπὶ τοῖς χεῖλεσιν ἐπεκάθειτο. Vrs. 7. et 8. ex Diodoro recepi. De his autem Periclis eloquentiae laudibus cf. Wyttenb. ad Plut. de S. N. V. p. 7. quem attigisse eam rem edoctus sum a Creuz. ad Procl. Diad. t. I, p. 147. Post versum 8. aliquid deesse, ex iis suspicatus sum, quae ipse addidit Aristides p. 129, l. 2. a. fin. ed. Jebb. πάντα δ' εἶναι φλυαρίων πρὸς ἐκείνον· φησὶ γοῦν οὕτως δυσχεραίων, ῥήτωρ γάρ ἐστι κ. τ. λ. Vrs. 9. Hunc servavit Aristid. h. l., ad quem, ut vides, schol. ed. et ὄν et ὦν legi observat. Bar. autem 3. itemque 7. habent ὄγγε. Vers. 10. ὁ Βουζύγης, scholia interpretantur de Pericle; secus atque fieri debebat. Qui enim Eupolis de Pericle, quem paucis ante versibus haud mediocri laude ornasset, δυσχεραίων haec dicere potuit? Immo Δαμόστρατον vel Δημόστρατον in hac fabula ab Eupolide Βουζύγην dictum esse prodit schol. ad Aristoph. Lys. vrs. 398, ubi ἐν Δήμοις leg. pro ἐν Δήμῳ, et quo praeterea illud schol. vitio laborat, ei sanando non est hic locus. Hunc Δημόστρατον, quem inter demagogos recensuit Valken. ad Euripid. fragm. p. 254., auctorem fuisse, ut Alcibiades, Nicias atque Lamachus ἀντοκράτορες essent καὶ τῆς παρασκευῆς καὶ τοῦ πολέμου παντὸς adversus Siciliam, vid. apud Plutarch. Alcib. XVIII. et Nic. XII. Vrs. 11. ex Plut. Pericl. cap. XXIV. de quo νόθῳ cf. Schn. ad Mem. Socr. III, 5, in. Vrs. 13. καὶ μηκέτ' ὦ ἄναξ Μ. κ. Π., plura ante excidisse nemo non videt. In metri leges haec redegit Valken. Diatr. p. 252., qui pag. seq. docet, quid sit μειράκια κινούμενα. Huc fortasse ea pertinent, quae Aristophanis esse falso dixerat Valer. Max. VII, cap. de sapienter dictis, pro. 9., in urbe leonem nutriri non debere, ἦν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν (Aristoph. Ran. 1431 seq.), cf. Kust. ad Ran. 1478. Nam Periclem Atheniensem ab inferis remissum non Aristophanes in scenam produxerat, sed Eupolis; Aristophanes non Periclem ea, sed Aeschylum dicentem fecerat.

Ῥήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις] Schol. ed. Δυσχεραίνων
 Εὐπόλις πρὸς τοὺς ἐφ' αὐτοῦ ῥήτορας φησιν, ὡς οἱ ἄλλοι-
 τῶν ῥητόρων οὐδέν εἰσιν· ἐστὶ γὰρ τις ῥήτωρ, ὃν ἐστὶν ὀνο-
 μάξιν, ὁ Βουζύγης, ἄριστος ἀλιτήριος.² Εὐρήγεται δὲ καὶ τὸ
 ᾠ, μέγα, δασυνόμενον καὶ περισπώμενον· ἀποδίδοται³ δὲ οὕτω,
 ῥήτωρ γάρ ἐστὶ τις, ὁ Βουζύγης ἀλιτήριος, ἄριστος ἐκείνων
 τῶν ῥητόρων, ὧν ἐστὶ λέγειν· δέον δὲ εἰπεῖν οὕς πρὸς τὸ λέ-
 γειν, ὧν εἶπε πρὸς τὸ ἐκείνων.

Ὁ Βουζύγης ἄριστος] Id. Βουζύγαι.⁴ καλοῦνται οἱ τὰς
 ἱεράς βοῦς τὰς ἐν Ἐλευσίνι ἀροτριώσας τρέφοντες· ἐκ τού-
 των δὲ ὁ Περικλῆς κατήγετο,⁵ τὸ δὲ γένος τούτων ἦν ἱερὸν·
 τὸ δε σχῆμα τοῦτο καλεῖται παρ' ὑπόνοιαν, εἰρηκῶς γὰρ ὁ
 Βουζύγης καὶ ἄριστος εἶπεν ἀλιτήριος, τουτέστιν
 ἀσεβῆς, ἦν γὰρ μητρόθεν⁶ ἐκ τῶν τὸ Κυλῶνιον ἄγος ποιη-
 σάντων. Τὸ ἄριστος πρὸς τὸ ῥήτωρ.

Αἰρῶν τοὺς ῥήτορας⁷] Arogr. Mon. Αἰρῶν τοὺς ῥή-
 τορας ἀντὶ τοῦ νικῶν· καὶ Αἰσχίνης, αἰρεῖ γὰρ αὐτὴν
 οὐχὶ γραφῇ μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ ψήφισμα.

Potuit fieri, ut quae alter eorum praeoccupasset, alter repeteret;
 Aristophanis certe item dicit Plut. Alcib. XVI, paullo diversa
 laudans ab iis, quae leguntur in Ranis. Quodsi illa Periclem in
 Demis dixisse statuamus, ab Eupolide Alcibiadem esse tactum
 necesse est. Bene autem tenendum id, quod Valerius addit, Pe-
 riclem ista vaticinari. Per integrum vero hunc locum Aristidi
 Eupolidea ob oculos versata esse, inde patet, quod paucis inter-
 jectis addit p. 130, l. 10 ed: Jebb. τούτοις γοῦν ἐπιεται καὶ τὸ
 κρατεῖν οἶμαι καὶ τὰς ψυχὰς προσάγεσθαι τῶν ἀκουόντων, ea adde-
 bantur ob vrs. 7. et 8. Ὁ τολύνη Περικλῆς — λαλεῖν μὲν ἦκιστα,
 λέγειν δὲ ἄριστος εἰκότως ἐνομιζέτο, in his Aristides expressit, quae
 Eupolis de Alcibiade, Plut. c. XIV.

Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

1) ὡς οἱ ἄλλοι κ. τ. λ. sic Aristoph. Ran. 72. de poetis, ex
 Euripidis Oeneo, quem vide in schol. ad h: l. cf. Lys. 860. —
 2) ἀλιτήριος, ed. ἀλητήριος. — 3) ἀποδίδοται ed. ἀποδίδωται. —
 4) Βουζύγαι, in Leid. plura legi, in margine significat Valken.,
 qui ἀροτριώσας enotavit pro ἀροτρύνσας quod est in ed. Idem
 ex Leid. post βοῦς inseruit τὰς, quod deest in edit. — 5) Ἐκ τού-
 των δὲ ὁ Περικλῆς κατήγετο, inde Pericles genus deduxit, ut ἀνά-
 γειν et ἀγαφέρειν, genus referre, Schaeff. ad Schol. Apoll. Rhod.
 III, 1094. — 6) ἦν γὰρ μητρόθεν ἐκ τῶν τ. κ. ἄγ. ποιησάντων, his
 deletis Valken. ex Mscr. dedit, quae sequuntur, Τὸ ἄριστος πρὸς
 τὸ ῥήτωρ. — 7) Αἰρῶν τοὺς ῥήτορας subl. Valken. et ex Leidensi
 cum Wyttenb. communicavit; qui edidit ad Plut. de S. N. V. p. 8.

217, B. Σκεψώμεθα] Apogr. Mon. Τεχνικῶς ὀρίζεται τὸ ἐγκλημα τῶν καιρῶν, ὡσπερ καὶ Ἰσοκράτης ὀρίζεται, ἔργον ῥήτορος εἶναι τὸ πρὸς τὸν καιρὸν ἀρμόζεσθαι, ἄλλοι δὲ εἰρήνης λόγοι καὶ ἄλλοι πολέμου· καὶ Θουκυδίδης ὀριζόμενος εἶπεν, αἴτιον μὲν γάρ ἐστι φίλων ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων. Λόγων δὲ ἀληθινῶν (vide Aristid. paullo infra), ὅτι ῥήτορος ἔργον¹ τῶν καιρῶν καὶ τῶν πραγμάτων στοχάζεσθαι καὶ τῶν προσώπων σώζειν τὴν ποιότητα καὶ ἦθος, πρέπον γὰρ καλεῖ ἦθος τοῦ προσώπου,² τὴν ποιότητα.

Τῶν Ἀντιφῶντος ἑταίρων] Schol. ed. Τοῦτον τὸν Ἀντιφῶντος Πλάτων ἐπαινεῖ· διὸ καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν Ἀριστείδης, ὡς οὐχ ὁ τυχῶν ἐστι, ὁλλ' ἑταῖρος Ἀντιφῶντος, ὃν αὐτὸς ἐπαινεῖ.

217, B. Πρὸ τοῦ Ἀντιφῶντος] Id. Τοῦτον γὰρ ἐπαινῶν ἔτι μᾶλλον ἐκείνην θαυμάζει, ὡς διδάσκαλον θαυμαστήν· οὕτως ἐν Μενεξένῳ τῷ διαλόγῳ ὁ Πλάτων περὶ Ἀσπασίας φησι ἀπὸ τοῦ Σωκράτους πρὸς Μενέξενον·³ ἐμοὶ μὲν γὰρ τυγχάνει διδάσκαλος οὔσα οὐ πάνυ φαυλὸς⁴ πρὸς ῥητορικὴν, οὐκ ἄλλη τις, ἀλλ' ἤπερ πολλοὺς κἀγαθοὺς πεποίηκε ῥήτορας, ἕνα δὲ καὶ διαφέροντα τῶν Ἑλλήνων, τὸν Περικλέα τὸν Ξανθίππου· λέγει οὖν πρὸς αὐτὸν Μενέξενος, τίς αὕτη; ἢ δῆλον, ὅτι Ἀσπασίαν λέγεις.

ib. Ἀναξαγόρα] Id. Ὁ Ἀναξαγόρας εἰ καὶ τὰ μετέωρα ἤδει, ἀλλὰ καὶ ῥητορικὴν εἰς ἄκρον ἀφῆκτο.

218, A. Ἀλλὰ μήπω] Id. Τὸ μήπω πᾶν τοῦτο εἶπε διὰ τὸ συγγενόμενον Ἀναξαγόρα, ὕστερον γὰρ καὶ περὶ τούτους,⁵ εἶπε⁶.

Αἰρεῖν κατὰ πόδας lepores dicuntur venatores, quando cursu ipso capiunt, Xenoph. Cyrop. I, 6, 40. cf. Schneid. ad Mem. Socr. III, 11, 8. κατὰ πόδας autem, quod de leporum venatione obtinet penes Atticos, Socrati in deliciis fuit, Memorab. l. l., II, 6, 9. — 1) ἔργον, Apogr. ἔργων. — 2) τοῦ προσώπου, τὴν ποιότητα, virgula post προσώπου deerat in Apogr. — 3) πρὸς Μενέξενον, p. 277. ed. Bip. — 4) φαυλὸς, Jebb. φαύλως. — 5) τούτου, Jebb. τούτο. — 6) εἶπε Jebb. εἶπη.

Τὸ σὸν, ὡ Πλάτων] Id. Φησὶ γάρ που, ὡς δεῖ κόσμιον 219, B.
εἶναί τινα τὸν κόσμον μιμούμενον. ¹

Καὶ τοὺς κρείττους] Excerpta Leidensia. "Ἦτοι τοὺς 219, C.
θεοὺς φησι, ἢ κρείττονας εἶπε τὸν κόσμον καὶ τὸν οὐρα-
νὸν ἢ τοὺς ἐναρέτους· καλῶς δὲ ἢ προσθήκη ἀντὶ τοῦ ὅσον
δυνατὸν δι' ἀνθρώπου· ὅρος γάρ ἐστι φιλοσοφίας οὗτος,
φιλοσοφία ἐστὶν ὁμοίωσις θεῶν κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπων.

Τοῦ βάρους ²] Apogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ κείματος (sic), 221, A.
καιρῶν δὲ, ὅτι τὴν Ἑκάβην φιλοσοφοῦσαν ³ διόπερ καὶ
διασύρεται ὁ Εὐριπίδης ⁴ ὡς ἀγνοήσας, πῶς δεῖ οἰκονομῆσαι
πρόσωπα, ὅτι καὶ βαρβάρῳ καὶ δυστυχεῖ φιλοσοφίας ⁵ ἀνέ-
θηκεν· ἄλλοι δὲ τῶν καιρῶν λέγουσιν, ὅτι μετὰ π' ἔτη
τῶν Τρωϊκῶν κατήχθησαν οἱ Δωριεῖς εἰς Λακεδαίμονα, ὡς
φησὶν ὁ συγγραφεὺς. ⁶ Τούτοις δὲ ὁ Λυκοῦργος νομοθε-
τεῖ γυμνάζειν τὰς γυναῖκας καὶ εἰς παλαίστρας καὶ νόμους ⁷
φοιτᾶν, ἵνα τυγχάνωσι γενναιότεραι ⁸ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀν-
δρομάχῃ (vrs. 599.)

Γυμνοῖσι ⁹ μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένοις
λέγει αὐτὰς χρῆσθαι, ὅπερ οὐκ ἔδει λέγειν Ἀνδρομάχην, οὐδὲ
γὰρ ἐπ' αὐτῆς ταῦτα ἐγεγόνει, ἀλλὰ χρόνῳ πλείονι τῶν
Τρωϊκῶν.

Μετ' ἐκεῖνον αὖ πλεῖν ¹⁰ (sic Bar. 7. Schell. et Apogr., ib.
Jebb. πλὴν, debebat certe πλεόν) ἢ σταδίῳ] Apogr. Mon.
Μετὰ τὸν Εὐριπίδην· τὸ δὲ πλεῖν Ἀριστοφάνειόν ἐστι ἀντὶ
πλεόν.

Ἔ τῶν ῥημάτων ¹¹] Apogr. Mon. Ὅμοιόν ἐστι τοῦτο 221, B.
τῷ Θουκυδιδεῖ, ¹² καὶ γὰρ καὶ κεῖνος τὸ νοῆσαι προέταξε

1) μιμούμενον, ed. μισοῦμενον. — 2) Τοῦ βάρους, subl. Valk.
Explicat hunc Aristidis locum Spanh. ad Ran. 91. itemque 1101.
Quid sibi κείματος velit pro βάρους, gravitate, non video, neque
medela est praesto. — 3) φιλοσοφοῦσαν, sc. εἰσάγει vel ποιεῖ. —
4) Εὐριπίδης, Ap. Εὐριπίδης. — 5) φιλοσοφίας f. φιλοσοφίαν. —
6) ὁ συγγραφεὺς, Thucyd. I, 12. — 7) νόμους, f. δρόμους, Plut.
Lyc. XIV. Τὰ μὲν γε σώματα τῶν παρθένων δρόμοις καὶ πάλαις
καὶ βολαῖς δίσκων καὶ ἀκοντίων διεπόνησεν. — 8) γενναιότεραι, A.
7-a. — 9) γυμνοῖσι, Ap. γυμνοῖς. — 10) τὸ δὲ πλεῖν ἄρ., Spanh.
l. l. et Koen. ad Greg. Cor. p. 140. — 11) Ἔ τῶν ῥημ., Werf.
ex Apogr. enotavit ὦ. τ. ρ. — 12) τῷ Θουκυδ., II, 60.

τοῦ ἐρμηνεῦσαι, λέγων γνῶναί τε καὶ ἐρμηνεῦσαι αὐτά.

222, A. Προσόμοιος ῥήτωρ] Schol. ed. Ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι τῷ Περικλεῖ¹ προσόμοιος ῥήτωρ Ὀδυσσεὺς τὴν τοῦ Περικλέους αὐξάνει γνώμην· ὡσανεὶ² λέγων μηδεὶς ἀντέρει μοι Περικλέους ὑπερέχοντος· τοσαῦτα δήλαιος κακὰ Ἡρακλέους μεμνημένος διατελεῖ· καὶ τῶν ἄλλων χρὴ λογίζεσθαι περὶ αὐτοῦ γνώμην ἔχειν οὐ καλήν.

ib. Ὡσπερ ἂν εἴ τις³] Arogr. Mon. Οὐκέτι αὐτὸν λέγει τὸν Πλάτωνα, ἀλλ' ἕτερον εἰσάγει τινὰ· τοῦτο δ' οὐκ ἄργως εἶπεν, ἀλλ' ἐπειδὴ οἶδε τὸν Σωκράτην τοὺς νεοὺς αἰεὶ τὸν Ὀδυσσεῆα θαυμάζοντα τὴν τοιαύτην πράξιν, ὡς Πολυκράτης ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ φησὶ καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Πολυκράτην ὑπὲρ αὐτοῦ· ὁ μὲν συνιστῶν, ὅτι τὴν δημοκρατίαν ἐκ τούτου καταλύειν ἐπεχείρει, ἐπαινῶν τὸν Ὀδυσσεῆα, τοῖς μὲν βασιλεῦσιν ἐπαινοῦντα λόγῳ, τοὺς ἰδιώτας δὲ τύπτοντα,⁴ οὐδὲν λέγων φροντίζειν μᾶλλον αὐτοῦ τῆς τάξεως· διὰ τοῦτο οὖν καὶ αὐτὸς τίθησιν (confer Lys. fragm. p. 42. ed. R.)

ib. Εἰ καὶ τὸν Ἡρακλέα φαίης] Schol. ed. Δέον Ἡρακλέους μνησθῆναι πρότερον, ὁ δὲ τὸν Ὀδυσσεῆα ἐπάγεται, ἵνα μὴ ἐκπλήξῃ τῇ ὑπερβολῇ τοὺς ἀκροατάς· οἶμαι διὰ τοῦτο προφανεῖς Ὀδυσσεὺς, Ἡρακλῆς⁵ ἄσοφος εἶσιν, ὡσπερ ἐν δράματι.

222, B. Τοῖς τόξοις] Arogr. Mon. Οὐχ ἄπλωσ τὸ τοῖς τόξοις·⁶ λέγεται γὰρ ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ Δ' λέγει, ὅτι δύο τοξειῶν οὐσῶν, τὰς β' Ἡρακλῆς ἠπίστατο, τὴν Σκυθικὴν καὶ Κρητικὴν, καὶ δύο τόξα εἶχε.

222, C. Κατὰ γοῦν τὸν Ἰόλεων] Arogr. Mon. Ἐπειδὴ⁷ ὅμοι-

1) Περικλεῖ, ed. Περικλεῖς. — 2) ὡσανεὶ λέγων κ. τ. λ. Quae sequuntur, vitiis laborant, quibus quomodo medear, non video. Hoc unum suspicor, in ipso Cod., unde describi iusserit Jebb, ea non tam misere luxata, detruncata aut vitiosa legi. — 3) Ὡσπερ ἂν εἴ τις subl. Valken. — 4) τύπτοντα, Ar. τύπτοντας. — 5) Ἡρακλῆς, ed. Ἡρακλεῖς, sed praeterea non ab omni parte sanus hic locus. — 6) Τοῖς τόξοις, Jebb. τῆξοις, subl. Valk. In ipso autem Arogr. hoc schol. superiori ad ὡσπερ ἂν εἴ τις addita erat. — 7) Ἐπειδὴ κ. τ. λ. Inde ab initio usque ad αὐξηθῶσιν leguntur

ον αὐτῷ εἶπε τῷ Ἡρακλεῖ, διὰ τοῦ Ἰόλεω θεραπεύει τὴν ὑπερβολὴν· τάχα δὲ καὶ ἠθικῶς εἴρηκεν, ὅτε γὰρ ὁ Ἡρακλῆς τὴν ὕδραν ἐξέτεμεν, ὁ Ἰόλεως τὰς τεμνομένας κεφαλὰς ἔκαιεν, ἵνα μὴ πάλιν αὐξηθῶσιν. Δεύτερος δὲ ἀθλος Ἡρακλέους ἡ Λερναία ὕδρα· εἶχε δὲ κεφαλὰς θ', ἢ ὡς πολλοὶ ἡ', ἄλλοι δὲ πολλάς· ταύτην ὡς κατηγωνίζετο Ἡρακλῆς, ἐκάλεσε σύμμαχον τὸν Ἰόλεον, ἐπειδὴ καὶ καρκῖνος βοηθῶν ἔδακε τὸν πόδα αὐτοῦ· ἔκαιε γοῦν τὰς κεφαλὰς τῆς ὕδρας ὁ Ἰόλεως διὰ τὸ ἀναπέμπεσθαι πλείους, ὅθεν καὶ παροιμίον ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα ποιούντων ἐξέβη, τὴν ὕδραν τέμνει. Εὐρυσθεὺς ἴδ' οὐ κατηρίθμει τὸν ἀθλον αὐτῷ, διὰ τὸ μετὰ ἄλλου περιγενέσθαι. Palat. Τὴν ὕδραν τέμνει· τοῦτο παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων².

Οὐκ ἀπολλύναι] Arogr. Mon. Ἀπὸ παροιμίας εἴρη- 223, C.
ται, χρόνου φείδου, τῷ μὴ παρελθεῖν μάτην τὸν χρόνον.
Palat. Ἐτέρα παροιμία τὸ χρόνου φείδου, μὴ παρελ-
θεῖν μάτην αὐτόν.

Δαρεῖος ὁ Ἰστασπου³] Arogr. Mon. Δαρεῖος, Ξέρ- 224, C.
ξου πατήρ, πλουσιώτατος⁴ τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος, φόρους
πρῶτος ἀπαιτήσας τοὺς ὑπηκόους, διὸ καὶ κάπηλος ἐκαλεῖτο·
ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ νόμισμα ἐκλήθη Δαρεικόν. Κῦρος δὲ
ὁ πατήρ Καμβύσου, πρῶτος ἐκέχρητο τοῖς Πέρσαις, καὶ διὰ
τοῦτο πατέρα αὐτὸν ἐκάλουν. Καμβύσης δὲ, ὁ τούτου
υἱός, διότι ὀργιστερος⁵ ἐκέχρητο, δεσπότης ἐκαλεῖτο παρὰ
τοῖς Πέρσαις. Ἀντὶ βασιλείως μεγίστου τὸ ὄνομα τοῦτο

item in editis et Leid., in quo plura, forte eadem contineri atque
in Arogr., adnotavit Valken. Ex Leid. ὁ recepi ante Ἡρ., et
Ἰόλεως, de quibus monere Werf. neglexit. — 1) Εὐρυσθεὺς Arogr.
Εὐρυσθῆς, unde quis facile effinxerit Εὐρυσθῆς me non improbante,
modo codicum consensu fiat, quamvis ubivis Εὐρυσθεὺς viderim.
Sic certe Μενεσθεῖς et Μενεσθῆς, Valk. ad Herod. V, 67. item-
que Γηρυσθεὺς et Γηρυσθῆς, cf. quos laud. Baguet animadv. ad D.
Chrys. p. 124. Δαρεὺς et Δαρής, F. Ursin. ad poet. Iyr. p. 292. —
Aristides autem h. l. comici nescio cujus, forte Platonis, locum
ob oculos habuisse videtur, cf. Porson. ad Eurip. Med. 140, XII,
p. 409. ed. Lips. — 2) πονούντων, Ap. ποιούντων, illud f. rectius. —
3) Δαρεῖος ὁ Ἰστ. subl. Valken. — 4) πλουσιώτατος τῶν, Ap. πλ.
τω. — 5) ὀργιστερος, male f. ὀργιλωτέρως vel ὀργιστικότερος. Cf.
Creuz. Ann. Heid. 1823, p. 55.

διὰ τὸ ἐπισκῶραι αὐτοὺς εἰς τὴν διδάσκαλον αὐτοῦ Ἀσπασίαν, ψήφισμα ἔγραψεν, ὡς χρὴ πολεμεῖν Μεγαρεῦσι, τῷ μὲν δοκεῖν¹ διὰ τὴν Ὀργάδα² γῆν, ἣν Ἀθηναίων οὔσαν ἐσφετερίζοντο³ Μεγαρεῖς, τῇ δ' ἀληθείᾳ ὑπὲρ Ἀσπασίας ἀμυνόμενος· καλεῖ οὖν καταχρηστικῶς τοῦτο τὸ ψήφισμα νόμος. Σκόλια δέ κυρίως ἐστὶ τὰ ἐν συμποσίοις ἐπιπότια ἄσματα, ἃ ἤδον οἱ κιθαρισταί, οὐ τὸ κυρίως⁴ μέλος σώζοντες, ἀλλ' ἐσκιασμένως,⁵ ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι μάθωσιν· ἐπεὶ οὖν καὶ Περικλῆς οὐ φανερῶς διὰ τὴν Ἀσπασίαν τὸ ψήφισμα ἔγραψεν, ἀλλὰ τὴν Ὀργάδα γῆν προὔτεινε, διὰ τοῦτο εἰκότως φησὶν

Ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους.

ib. Ἐν ὄντων μὲν ἀληθῶν] Id. Ἐνταῦθα διδάσκει ἡμᾶς τὸ ἔγκλημα ἐγκλήματι λύειν· τὸ γὰρ τῆς δειλίας ἔγκλημα διὰ τοῦ πολεμοποιοῦ λύει ἐγκλήματος, καὶ τοῦτο δὲ ὑστερον ἄναιρει.

218, C. Ἡξίου μὲν αὐτοῖς ὀρητήριον] Ap. Mon. Ὀρητήριον ἐκάλουν τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἔδει ὀρωμένους ἐπιτίθεσθαι τοῖς πολεμίοις· ταῦτα δὲ Θουκυδίδης προεῖπεν ἡμῖν, ἃ λέγει οὗτος. Schol. ed. Ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι τὰ κατὰ θάλατταν ἦσαν ἄριστοι καὶ τοσοῦτο⁶ τὰ κατὰ γῆν συνεβούλευεν αὐτοῖς ἀεὶ Περικλῆς,⁷ ἀεὶ αὐτῶν Πειραιῶς ὀρωμένων, διὰ τῶν τοὺς πολέμους ποιεῖσθαι, λέγων, ὡς εἰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἄνθρώπους ἐν μέρει δύνασθε⁸ μάχεσθαι, ἀλλὰ κατὰ γῆν μὲν τοῦτο ποιῶντες οὐκ ἀξίως τῆς ἰσχύος ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας αὐτῇ χρώμενοι πολεμήσετε, ἐν δὲ τῇ θαλάσῃ ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν καὶ πανταχοῦ νικᾶν ἔσται.

ib. Ἀπέφαινε] Ap. Mon. Νῦν τὴν ἡγεμονίαν· δημηγορᾶν γὰρ ὁ Περικλῆς ἐν τῇ β'⁹ εἶπεν· ἐγὼ δὲ ἀποφαίνω β' μερῶν τῶν εἰς χρῆσιν φανερῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. . . .

1) τῷ μὲν δοκεῖν, ed. τὸ μὲν δοκεῖν. — 2) διὰ τὴν Ὀργάδα γῆν, ed. ὀργάδα, infra ὀργάδα. Recte, nam ἡ ὀργὰς γῆ vel ἡ ὀργάσις nomen proprium abierat Vales. ad Harp. p. 314. — 3) ἐσφετερίζοντο, ed. ἐφετ. — 4) κυρίως, f. κυρίως τὸ μ. — 5) ἐσκιασμένως, erat cum conjicerem legendum ἐσχεδιασμένως. — 6) τοσοῦτο, ed. τοσοῦτου. — 7) Περικλῆς, Thucyd. I, 140. quae sequuntur, ita emendaverim: ἀεὶ ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὀρωμένους κ. τ. λ. — 8) δύνασθε, ed. δύνασθαι. — 9) ἐν τῇ β', II, 62. Progr. ita: ἐγὼ δὲ ἀποφαίνων β' μ. τ. εἰς χρ. φανερῶς.

Ἐπειδὴ γε καὶ αὐτός] In marg. Schell. Ἐπεὶ λέγεις 229, A.
κατηγορεῖν ταῦτα τοῦ ἀνδρός οὐκ ἀπὸ τῆς σαυτοῦ γνώμης,
ἀλλ' ἀκοῆς, ὃ Κρής δὴ τὸν πόντον ἀγνοεῖ, φήσιν τις,
εἶπερ αὐτός τὰ ποιαῦτα ἀγνοεῖς, ἔμπειροι γὰρ τὰ κατὰ θά-
λατταν Κρήτες ἀντάκουε καὶ τῶν τάληθῆ λεγόντων.

Ταῦτά γε ὁ Κρής 1) Schol. ed. Ὁ Κρής 2) ἀγνοεῖ 229, B.
τὴν θάλατταν παροιμία ἐπὶ τῶν εἰδότεων μὲν, προσποιου-
μένων δ' ἀγνοεῖν, ἀντι τοῦ ὁ νησιώτης ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν.
δηλοῖ 3) δὲ ὅτι εἰδὼς Περικλῆς προσποιεῖται ἀγνοεῖν. Λέγε-
ται 4) δὲ ἡ παροιμία καὶ οὕτως, ὁ Σικελὸς τὴν θάλασ-
σαν 5) Σύρας 6) γὰρ τις Σικελὸς ἐμπορευόμενος καὶ ναυαγή-
σας, 7) εἶτα ἐκπεσὼν ἐπὶ πέτραις καθεζόμενος, 8) ὡς γαληνιά-
ζουσαν 9) εἶδε τὴν θάλασσαν, οἶδα, φησὶν, ἂ βούλει 10) καὶ
θέλεις, βούλει γὰρ αὐτόν 11) με λαβοῦσα καταποντίσαι, ἐγὼ
δὲ νῆσον οἰκῶν ἐκ παιδὸς οἶδα τὰ σὰ σοφίσματα. Ἀλκμῶν δὲ
ἰλυρικὸς μέμνηται τῆς παροιμίας. Ἡ οὕτως 12) ὡςπερ ἂν εἴ-
 τις εἴποι Κρήτα μὴ εἰδέναι τὴν θάλασσαν, οὔτοι γὰρ ταύ-
της ἐν ἐμπειρίᾳ τύχάνουσιν. εἴρηται ἐπὶ τῶν προσποιουμέ-
νων ἀγνοεῖν ἂ ἐπίστανται. Phot. Παροιμία ἐπὶ τῶν προσποι-
ουμένων τὸ ἀγνοεῖν, οἱ γὰρ Κρήτες ἐμπειροθαλάσσιοι λέγεται

1) Ταῦτά γε ὁ Κρής, Schol ad haec legitur et in Mon. et in Leid. et in mscr. Fulvii Ursini p. 303. — 2) Ὁ Κρής ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν sunt in ed., desiderantur in Leid. et apud Ursinum. — 3) δηλοῖ δὲ — ἀγνοεῖν desunt in Leid., pro iis leguntur ibi ἀντι τοῦ ὁ νησιώτης ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν, quae frustra quaerimus apud Urs. Habet autem Urs. τὴν θάλατταν, ut suspicer in mscr. Ursini illa ἀντι τοῦ κ. τ. λ. non defuisse, sed properanti excidisse Ursino. — 4) Λέγεται, Leid. λέγει δὲ ἡ παρ. — 5) θάλασσαν, Ap. Mon. θάλατταν. — 6) Σύρας γὰρ τις Σικ. Urs. et Mon. φασί. — 7) ναυαγήσας, sic Mon., Leid. et Ursin., ed. ναυμαχίσας. — 8) καθεζόμενος, sic mscripti, ed. καθήμενος. — 9) γαληνιάζουσαν, sic mscripti, ed. γαληνιάσαν, atque ita Aesop. fab. 49, p. 46 ed. Heusing. — 10) ἂ βούλει καὶ θέλεις, voces καὶ θέλεις, ex Mon. et Leid. addidi. Ursin. ὁ βούλει μέμνηται τῆς παρ., iis praetermissis, quae intercedunt in ed., idem obtinet in Mon. et Leid. — 11) αὐτόν με, nunc me ipsum petis, cum navem meam devorasses. An αὐθίς με? — 12) Ἡ οὕτως ὡςπερ ἂν εἴ τις κ. τ. λ. ex Mon. edidit Creuz. in epist. ab Hermanno ad se data pag. 73, ubi sic ἡ οὕτως ὡςπερ ἂν κ. τ. λ., Valkenarius in Leidensi plura quam in editis legi, significat in margine, F. Ursinus ideo opinor non addidit, quod Alcmanis non facerent. Plus semel hunc virum ea de caussa minus accuratum in edendo hoc scholiaste fuisse, observasse mihi visus sum.

δὲ καὶ ὁ νησιώτης ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν καὶ Σικελὸς τὴν θάλασσαν. *Palat.* Παροιμία ἐπὶ τῶν εἰδότην μὲν, προσποιουμένων δ' ἀγνοεῖν, ὁ Κρής τὸν πόντον, ἀντὶ τοῦ ὁ νησιώτης ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν.

- 229, C. Καὶ τὸν Μελοσίππον] *Schol. ed.* Τοῦτον Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθήνας πρεσβευτὴν ἔπεμψαν.
- 229, D. Τούς πολεμίους] *Progr. Mon.* Ἔθος εἶχον οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ μέρος τὰ ἑαυτῶν στρατεύματα πέμπειν, ὡς καὶ Θουκυδίδης περὶ αὐτῶν¹ λέγει· ἀπὸ πόλεως ἑκάστης τὰ δύο μέρη ἐστράτευσαν.
- 230, A. Ἐξέπληξεν] *Progr. Mon.* Ἐμφαίνει, ὅτι καὶ εἰς Λακεδαιμόνα ἦλθεν ἡ νόσος, οὐ μὲν τοσαύτη, ὡς καὶ ὁ Θουκυδίδης φησί.²
- 231, B. Ἄλλ' ὡς περὶ ἀριθμῶν ἢ μέτρων³] *Schol. ed.* Ἀριθμῶν, ὅτι ὁ σ' ἀριθμὸς τε καὶ ὁ ι', ἄρτια ἄρτιως⁴ μέτρων δὲ, ὅτι αἱ τρεῖς τοῦ τριγώνου γωνίαι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν.
- 231, D. Καὶ πλείων ἦν⁵] *Progr. Mon.* Ἀντὶ τοῦ μείζων· αἰ γὰρ οἱ παλαιοὶ τοῦτο ἐπὶ μείζονος λαμβάνουσι, ὡς καὶ Δημοσθένης πολλάκις ἐχρήσατο.
- 235, A. Ἡκιστα⁶ κινδυνεύειν] *Progr. Mon.* Ἀντὶ μηδὲ⁷ ὅπως πολεμεῖν τὸν γὰρ πόλεμον κίνδυνον λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ κινδυνεύειν· καὶ Ἰσοκράτης, ὃν δὲ ἀναγκασθῆναι κινδυνεῦσαι, ἀντὶ τοῦ πολεμῆσαι.
- ib. Ὡσπερ καὶ Λακεδαιμονίοις⁸] *Schol. ed.* Οἶδε γὰρ ἐπαινετὴν αὐτῶν ὄντα Πλάτωνα, οὔτοι δὲ συγκρούοντες τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους ἐκράτουν αὐτῶν· οὕτω καὶ τοὺς

1) περὶ αὐτῶν, *Ar.* περὶ αὐτούς. — 2) ὡς καὶ ὁ Θουκυδίδης φησί, immo vero negat omnino Thucydides, II, 55, hunc morbum in Peloponnesum irrepsisse, idque memoria quam maxime dignum fuisse. — 3) Ἄλλ' ὡς περὶ ἀρ., *sublin. Valken.* — 4) ἄρτια ἄρτιως μέτρων, *ed.* ἄρτι ἢ ἄρτιος μέτρων κ. τ. λ., sed ἄρτια sunt ἄρτιως numeranda, neque in περιττὰ detorqueri possunt, itemque perpetuo terni τριγώνου anguli binos aequabunt rectos. Ita sibi et in ratione et oratione Pericles constitit. Non legitur autem hoc *schol.* in *Monac.*, licet *Valk.* ex *Leid.* sublineasset. — 5) Καὶ πλείων ἦν, *subl. Valken.* — 6) Ἡκιστα κινδυνεύειν, *sublineavit Valk.* — 7) μηδὲ, *Ar.* μηδὲ. — 8) Ὡσπερ καὶ Λακ., *subl. Valk.*

Ἀθηναίων ὑπηκόους¹ συνέκρουσαν τοῖς δε σπόταις, ἐπαγγελομένοι αὐτοῖς ἐλευθερίαν.

Οὐκ εἰκός] Arogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ οὐ δεῖ τὴν ἀκριβειαν ζητεῖν· τὸ δὲ ὅμοιον καὶ Θουκυδίδης λέγει, ὅτε αἱ ἀνάγκαι λογισμοῦ ἐλαχίστου δέονται, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐλαχίστου. 233, B.

Ἐκατέροις πεπραγμένα] Arogr. Mon. Τὰ ἐν τῷ Μηδικῷ λέγει, τότε γὰρ Θηβαῖοι προεδάκασιν· καιρὸν δὲ καλεῖ τὸ συμφέρον· οὕτω καὶ Δημοσθένης πολλαχοῦ· ἐστὶ δὲ εἰπεῖν καιρὸν καὶ τὴν ἀτυχίαν. 234, A.

Συμβούλοις Θηβαίοις] Arogr. Mon. Καὶ Δημοσθένης· μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι (226, 4.) ib.

Τόσων καὶ τόσων] Sch. ed. Ἰστέον ὅτι, ὅτε ἡ διπλῆ αὕτη προσθήκη τίθεται, πλῆθος δηλοῖ· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ὀλίγων καὶ εὐαριθμητῶν δεῖ νοεῖν. 234, B.

Τοὺς δ' ἀχρήστους] Arogr. Mon. . . . Εἶπε γὰρ ὁ Θουκυδίδης,² τὴν νόσον τὰ ἄλλα τῶν διαφευγόντων ὑποτέμνειν. 235, A.

Ἡγουμένων γε Ἀθηναίων] Sch. ed. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν ἡγουμένων Ἀθηναίων καὶ Περικλέους δίδωσιν ἔμφασιν, ὡς ἄρα ὑποδέχεται μὲν αὐτοὺς ὡς ἀνδρείους, κακίζει δὲ πως τὴν κατὰ πόλεμον ἀπειρίαν αὐτῶν, ἐπαινεῖ δὲ Ἀθηναίους, ὡς καὶ εἰς τοῦτο χρησίμους. 234, D.

Πολλῶν ἠλπίσιν] Sch. ed. Ἡττηθέντες γὰρ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἔμελλον ἀνεκτῶς ἔξεν, ἀλλ' ἔμελλον αὐτοῖς ἐπιστρατεύσεσθαι καὶ τὴν ἥτταν ἀνακαλέσεσθαι, ὃ ποιήσαντες ἐδόκουν ἂν Ἀθηναίοις ὥσπερ ἀμφισβητεῖν τῆς νίκης· τὸ δὲ καθάπερ Κορίνθιοι λέγει, ἐπειδὴ Ἀθηναίων 235, A.

1) Ἀθηναίων ἱπ., ed. Ἀθηναίους ἱπ. — 2) Θουκυδίδ. II, 49. Werferus hoc schol. retulerat ad τοὺς Ἕλληνας. Male. Ex Thucyd. l. l., qui καὶ εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις ἐπεσήμαινε. Κατέσκηπτε γὰρ καὶ ἐς τὰ αἰδοῖα καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ πόδας· καὶ πολλοὶ στερισκόμενοι τούτων διέφυγον· εἰαὶ δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, inde igitur in nostro malim legi τὴν νόσον τὰ ἄκρα τ. δ. ὑποτ. Arogr. εἶπε γὰρ ὁ Θ. τὴν νόσον τὰ κ. τ. λ.

Αἰγίαν πολιορκούντων, ἐπέθεντο Μεγάροις Κορίνθιοι, ἵνα ἐντεῦθεν τὴν ἐν Αἰγίῃ πολιορκίαν λύσωσι, καὶ ἠττηθέντες ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων γερόντων ἀπῆλθον εἰς Κόρινθον· κακιζόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων πολιτῶν, ἦλθεν ἐν ᾧ ἠττήθησαν τόπῳ καὶ ἐπειρῶντο τρόπαιον ἀνιστῆναι, ἀλλὰ καὶ αὐτίς ὑπ' Ἀθηναίων κατεπολεμήθησαν.

255, B.

Ἵσπερ τὴν καθμείαν¹ (VVerf. καθμείαν ex Ap.) νίκην] Arogr. Mon. Αὕτη ἢ παροιμία εἰώθει² λέγεσθαι ἐπὶ τῶν βλάβη³ τῇ ἑαυτῶν νικησάντων· ἐλέγχθη⁴ δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἱστορίας· Θηβαῖοι νικήσαντες τοὺς Ἀργείους, Πολυνείκου στρατεύσαντος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἐτεοκλέους,⁵ εἴασαν ἄταφα τὰ σώματα⁶ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας κληθέντων καὶ παρώξυναν καθ' ἑαυτῶν τοὺς Ἀθηναίους· διεξελθόντες⁷ ἐνίκησαν Θηβαίους, καὶ οὐ παρέδοσαν εἰς ταφὴν τὰ σώματα.⁸ Ἡ ἐπειδήπερ Οἰδίπους τὴν Σφίγγα ἐνίκησεν, ἐλέγχθη⁹ ἢ καθμεία νίκη· εἰ μὴ γὰρ ἐκεῖνος¹⁰ ἐνίκησεν, οὐκ ἂν οὐδὲ τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ συνεγένετο, οὐδὲ τὰ λοιπὰ πάντα ὑφίστατο. Ἡ ὅτι οἱ Ἐπίγονοι, οἱ περὶ Διομήδην, τιμωροῦντες τοῖς πατράσιν τοῖς ἑαυτῶν τοῖς ἐν Θήβαις ἀνηρημένοις ἐπιστρατεύσαντες¹¹ τὰς Θήβας κατέστρεψαν, ὡς φησὶν ὁ ποιητής

Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν.

Τὴν ἱστορίαν δὲ λέγει οὗτος, ἣν εἶπεν Θουκυδίδης¹² ἐν τῇ ἀΐηπου παρὰ τῶν Ἀθηναίων γερόντων ἠττήθησαν δεύτερον.....

1) Ἵσπερ τὴν καθμείαν. — Pro corruptissimo ed. dedi Arographum, varietatem nunc propositurus. — 2) εἰώθει. — 3) ἐπὶ τῶν βλάβη. — 4) ἐλέγχθη δὲ ἀπὸ τούτων νικησάντων, ἐλέγχθη δὲ ἀπὸ τούτων οὐ· Θηβαῖοι. — 5) Ἐτεοκλέως. — 6) σώματα τῶν ἐν τῇ πολέμῳ πεσόντων καὶ παρώξυναν. — 7) οἱ ἐξελθόντες. — 8) τὰ σώματα αὐτῶν. — 9) ἐλέγχθη. — 10) ἐκεῖνον — Quae inde ab ἢ ὅτι οἱ Ἐπίγονοι ad finem usque in ed. desunt, legi in Leid. indicat Valkenarius, qui ad marg. Jebbii var. ex Cod. lect. enotavit easdem, quae in Ap. inveniuntur. — 11) ἐπιστρατεύσαντες, Arogr. ἐπὶ στρ. — 12) Θουκυδ. I, 105. Erasmi. Ad. II, 8, p. 579. » Aristides Pericle: ὥστε κ. τ. λ. — Quo quidem loco scholion ad » scriptum praeter alia illud admonet ab iis, quae retuli, non » nihil diversum. Thebanos caesis Argivis, qui cum Polynice » pugnant, negasse sepulturam. Qua inhumanitate exasperati » Athenienses, Thebanos oppugnatos devicerunt et consimilem ad » modum vetuerunt, ne cadavera caesorum darentur sepulturae. « Quae itaque in Mon. adduntur, non legebantur in Cod. Erasmi.

C. Palat. *Αὕτη ἡ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ βλάβῃ αὐτῶν (leg. αὐτῶν) νικησάντων.*

Εἰς ὑπὲρ πάντων ἑ κῦβος] Sch. ed. *Παροιμία ἐπὶ τῶν ib. ἀποκινδυνευόντων· οἱ γὰρ κυβεύοντες ἕνα κῦβον ρίπτουσιν ἢ εἰς ἥτταν, ἢ εἰς νίκην.* C. Palat. *Αὕτη ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν οὐκ εἰδότεων μὲν τὸ ἐκβησόμενον, ἐπὶ δὲ τῇ τύχῃ τολμώντων.*

Πᾶσαν τὴν πολεμίαν] Arogr. Mon. *Καὶ γὰρ ὁ Θου- 256, A. κυδίδης ἑ φησὶν, ὅτι ἀκούσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Ἀθηναίους τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦντας ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου.*

Καὶ παρὰ] In m. Sch. *Καὶ παρὰ τὰ συμβεβηκότα.*

Ῥμην τὸν Μελέαγρον] Arogr. Mon. *Συγκριτικὸν ἑ 257, C. τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι μᾶλλον ὁ Μελεάγρος δειλὸς ἦν ἢ Περικλῆς, θρασύτατος γὰρ ἀνὴρ ἦν ὁ Περικλῆς. Καλῶς δὲ συνέκρινε τὸν Περικλέα τῷ Μελεάγρῳ· καὶ γὰρ τὰ αὐτὰ πεπόνθασιν, ἥτε γὰρ μήτηρ Μελεάγρου ἡ Ἀλθαία ἑ ἔδοξε λαμπάδα τίκτειν σὺν τῷ Μελεάγρῳ, καὶ ἡ μήτηρ Περικλέους ἡ Ἀργίστη ἑ ἔδοξε λέοντα τίκτειν, ἠνίκα ἔμελλε τὸν Περικλέα τίκτειν. Ταῦτα δὲ καὶ Πλούταρχος ἑ καὶ Σαβῖνος καὶ πάντες οἱ τὸν Περικλέους γράφαντες βίον λέγουσιν. Ἐναντίον δὲ λέγει διὰ τῆς ἀνδρείας, ἐναντία γὰρ δειλία· ἀξιόπιστον δὲ παραφέρει μάρτυρα τὸν Ἀπόλλωνα.*

Ῥσθ' ὄρα μὴ λέοντα ξυρεῖν] Arogr. Mon. *Κυρίως 257, D. δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν εἰς ἀδύνατα ἐπιχειρούντων καὶ ἐπικίνδυνα, τίς γὰρ ἐπιχειρεῖ λέοντα ξυρεῖν; κυρίως δὲ τέθεικε τὴν παροιμίαν, ἐπειδὴ καὶ ἡ Περικλέους μήτηρ ὄναρ ἑαυτὴν εἶδε ἑ λέοντα τίκτουςαν.* Sch. ed. *Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἐπικινδύνων ἡ παροιμία αὕτη λέγεται.* Cod. Palat. *Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις καὶ ἐπικινδύνοις ἐπιχειρούντων.*

1) *Εἰς ὑπὲρ π.*, sublineavit Valk. — 2) *Θουκυδίδης II, 56.* —

3) *Συγκριτικὸν κ. τ. λ.* editus sch. incipit *Καλῶς συνέκρινε τὸν Π.*

4) *πεπόνθασιν*, ita Valk. ex Leid. et Mon., Jebb. *ἐν ἑκατέροις*

συνέβη. — 5) Jebb. *Ἀλθαία.* — 6) *ἡ Ἀργίστη*, sic ed. et Mscr., Plut.

Pericl. III Ἀγαρίστη. — 7) *Ταῦτα δὲ καὶ Πλούταρχος κ. τ. λ.* De-

sunt in ed. *διὰ τῆς ἀνδρείας, Ap. ἄνδρας.* — 8) *εἶδε, Ap. οἶδε.*

ἢ τοῦ Περικλέους μήτηρ εἶδε¹ κατ' ὄναρ ἑαυτὴν λέοντα
τίκτουσαν.

258, A.

Οὐ Θρασύμαχον²] Sch. ed. Δέον εἰπεῖν, οὐ τὸν τυ-
χόντα, Θρασύμαχον εἶπε, τοῦτον γὰρ ἐν ταῖς πολιτείαις (p.
19. ed. Ast. cf. p. 363. seq.) εἰσάγει Πλάτων καταγελά-
μενον ὑπὸ Σωκράτους καὶ ἐλεγχόμενον.

ib. Ἀνδρειότεροι τοῦ δέοντος] Cod. Palat. Ἀνδρειότερος
τοῦ δέοντος ἀντὶ τοῦ Θρασύς· αἱ γὰρ ὑπερβολαὶ καὶ ἐλλεί-
ψεις τῶν ἀρετῶν κακίζονται.

ib. Καὶ δειλίας,³ εἰ δὲ βούλει] Progr. Mon. Τὸ δει-
λίας⁴ ἐξ Αἴαντος τοῦ μαστιγοφόρου Σοφοκλέους, τὸ δὲ
σιωπῆς ἐκ Σιμωνίδου,⁵ καὶ Αἴσχυλος ἐν Προμηθεῖ δεσ-
μότη.⁶

Πολλοῖς γὰρ ἐστι κέρδος ἢ σιγῆ βροτοῖς.

Sch. ed. Τὸ δειλίας γέρας ἀκίνδυνον Σοφοκλῆς ἐν
Αἴαντι τῷ μαστιγοφόρῳ λέγει· Αἴας γὰρ εἰ δειλὸς ἦν καὶ
μὴ Θρασύς, εἴληφεν ἀν γέρας τῆς δειλίας τὸ μὴ κινδυνεῦσαι
αὐτοχειρία. Τὸ δὲ σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας ἐκ Σιμων-
ίδου ἐστι τοῦ Κεῖου.⁷ Καλῶς δὲ προσετέθη τὸ ἀκίνδυ-
νον, τὰ γὰρ ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόμενα γέρα κινδύνου μετέχει.
Λέγει γοῦν, ὡς εἰ καὶ σὺ, ὦ Πλάτων, βούλει σόφος εἶναι
καὶ τούναντίον, σίγα καὶ μὴ σκώπτε τὸν Περικλέα.

ib. Λῖνον λίνῳ] Sch. ed. Παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς προ-
τέροις ἕτερα συνειρόντων, ὅποιον καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος, οὐ
μόνον δειλοῦς Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ φίλαργύρους πεπονημέ-
νον.⁸ τὸν Περικλέα φήσαντος.⁹

1) εἶδε, Palat. οἶδε. — 2) Οἱ Θρασύμαχον, subl. Valk. — 3)
καὶ δειλίας subl. Valk. — 4) τὸ δειλίας, cf. Soph. Aj. 75.

Οὐ σῖγ' ἀνέξει, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;

Errat igitur Schol. ed. — 5) ἐκ Σιμωνίδου, cf. Gaisf. poet. min.
t. I, p. 400. — 6) Αἴσχυλος, ἐν Προμηθεῖ δεσμότη, frustra in
Prometh. quæsitivi, similia occurrunt Vrs. 328. cf. Sept. adv. Th.
437. Choeph. 580. — 7) Κεῖου, ed. Κίου, itemque in Aristide,
ὡς τις τῶν Κίων κ. τ. λ., cf. Bast. comm. pal. p. 734. et adde Spanh.
ad Ran. 1010. alludit ad ἀκ. γ. Sop. δ. ζητ. p. 337, 17. — 8) πε-
πονημένον, liceat per me, ego malim πεπονημέναι. — 9) φήσαντος,
ed. φήσαντας.

Διαδόσεις] Schol. ed. Ἔθος ἦν¹ παρὰ Ἀθηναίους 238, D.
τῶν βασιλέων, τοῖς ἐνδόξοις διαδιδόναι χρήματα, ἅπερ ἐκα-
λεῖτο σπυρίδες² παρὰ τοῦ διασπείρειν· τοῦτο δὲ φιλοτιμία³
ἦν. Λέγει οὖν, ὅτι οὔτε μισθούς ἔταξα ἑμαυτὸν δέχεσθαι
παρὰ τῶν μαθητῶν, οὔτε εἰς⁴ διάδοσιν ἔλαθον δραμῶν.

Μεγαλοπρέπεια] Arogr. Mon. Μεγαλοπρέπεια⁵ ἐστίν, 259, R.
ὡς Ἀριστοτέλης ὀρίζειται, ἀρετὴ ἐν δαπανήμασι μεγέθους
ποιητικῆ· κυρίως δὲ εἶπε τὴν λέξιν, ἐπὶ γὰρ χρημάτων δεῖ
λέγειν μεγαλοπρέπειαν.

Ὅρα δὲ, ὅτι πολλὰ] Schol. ed. Συγγνωμονικῶς λύει ib.
τὴν ἀντίθεσιν.

Ἐφόλκια⁶] In marg. Schell. Ἀναγκαῖά τινα φυσικῶς ib.
ἐπισυρόμενα· ἀπὸ τῶν ὀλκῶν τῶν ἐπιφερομένων κελήτια
διὰ τὰς χρεῖας. Phot. Τὰ ἁμαρτήματα λέγει.

Καὶ γὰρ τὰ σώματα] Schol. ed. Ὡσπερ, φησὶν, ὅλα ib.
τὰ σώματα ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων σύγκειται, καλεῖται δὲ
σῶμα καλόν, οὐ διὰ τὸ ἄμοιρεῖν καὶ τινος κακοῦ, ἀλλὰ διὰ
τὸ ἐπιπλεῖον ἔχειν τὸ καλόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ φαῦλα
σώματα· οὕτω καὶ αἱ πόλεις οὐκ ἀπαλλάττονται μὲν τῶν
ἀτόπων, τῶν δὲ πλείονα ἔχειν χρηστὰ προσαγορεύονται καλαὶ
καὶ τῶν πλείονα ἄτοπα φαῦλαι.

Ἄμα δὲ εὐλαβούμενοι] Schol. ed. Ἄλλο χρῶμα⁷ τὸν 240, B.

1) Ἔθος ἦν κ. τ. λ., ed. ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις τῶν βασιλέων, τοῖς ἐνδ., Valk. ex Leid. ἔθος ἦν παρὰ Ἀθηναίους, τοῖς ἐνδ. — 2) σπυρίδες, sic Leid., ed. σπορίδες — 3) φιλοτιμία, cf. Vales. ad Harp. p. 41. — 4) εἰς διάδοσιν ἔλαθον δραμῶν, ed. εἰς διαδ. ἔδρα- μόν, Valk. ex Leid. post διάδοσιν inseruit ἔλαθον. — 5) Μεγαλοπρέ- πεια subl. Valk. — 6) Ἐφολκία, vid. Creuz. ad Plotin. p. 252. — 7) Ἄλλο χρῶμα κ. τ. λ., edita religiose repeti. Lege: ἄλλο χρῶμα τὸν φόβον ἐξῆρε, aliud argumentum timorem adauxit. Χρῶμα pro argumento Sopatro in deliciis fuit, quem vide in διαιρήσει ζητημ. p. 305, l. 23 a fin.; ib. 10 a fin., 306, l. 28, 307, l. 28, 313, 24, 341, 19, 342, l. 346, 13 353, 19 a fin. χρῶμα ἀντι- ληπτικὸν p. 397, 7., ἀντιστατικὸν χρῶμα, 358, ult. χρῶμα συγγνω- μονικὸν (sic leg. non συγγνωμικὸν, Aldin. habet συγγνωμοικὸν) p. 363, 11 379, 25 a f. χρῶμα in Piraeo erat aedificium· προβεβλημένον προσορμίσεως ἕνεκα καὶ ἀγορᾶς τῶν ναυτῶν, Vales. ad Harp. p. 351. Ἐξαιρεῖν, tollere, amplificare, adaugere in ipsius Sopatri διαιρή- σει ζητημάτων est pag. 329, 16. Δημοσθένης τὸν τόπον καὶ τὴν θείον τῆς χώρας ἐξαιρόντος πρὸς δυσχέρειαν, Menand. p. 631, 17 ed. Ald. ἐξαίρειν τὸ πρόσωπον τῆς γυναικὸς, laudibus tollere personam

φόβον ἐξεῦρε, μήπως ἄρα καὶ νεωτερισμὸν τινα ἐπινοήσωσι
πραγμάτων.

241, A. Ἄλλα ἰ τὴν ἀρχὴν] Sch. ed. Δι' αὐτὴν γὰρ διαφόρους
ἐκλέγοντες πλουτοῦσι· μεταστατικῶς δὲ ἀπολογεῖται, εἰς τὴν
ἀρχὴν μεταφέρον τὸ ἔγκλημα.

ib. Ἐπεὶ ὅτι γε] Id. Πάλιν συγγκωμικῶς ἀπολογεῖται εἰς
τὸ ἀναγκαῖον μεταφέρον τὸ πᾶν.

241, D. Οὐδέ γε οἱ Καρχηδόνιοι] Id. Σκυτίοις νομίμασιν ὅ οἱ
Καρχηδόνιοι ἐπολιτεύοντο ἐκ τῆς Διδούς· ἐκείνη γὰρ φυγοῦσα
διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ ἐκ τῆς Τυροῦ, αἰτεῖ τὸν βασι-
λέα μεταδοῦναι αὐτῇ γῆς, ὅσον δέρμα βοῦς ἐπέχει τόπον,
ὃ δὲ ῥαδίως κατένευσε. Κατατεμοῦσα ὅ οὖν ἐκείνη τὸ σκύ-
τος κύκλω χωρίον τι ἀπολαμβάνει καὶ πόλιν ὅ κτίζει τὴν
Καρχήδονα· οἱ οὖν Καρχηδόνιοι τὸ συμβᾶν αἰετιμῶντες σκυ-
τίοις νομίμασιν ἐπολιτεύοντο· τοῦτο δὲ λέγει, οὐχ ὅτι
σκύτινα νομίματα εἶχον, ἀλλὰ βύρσας παρεῖχον, ὡς πολύ-
θηρον οἰκοῦντες χωρίον, καὶ οὕτως ὃ ἐβούλοντο, ἐδέχοντο.

242, B. Διέλυσον] In marg. Schell. Διαλύοντες τὸν ἀποδασ-
μὸν ὅ ἐδίδουν.

242, C. Ἄλλα καὶ τῶν νομοθετῶν] Schol. ed. Ἐνταῦθα τὸν
Σόλωνα λέγει ἢ Πολιοῦχον (sic)· οὗτος γὰρ ἔταξε καὶ βου-
λευτικόν· αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς Πλάτωνα, ἐποίησε γὰρ καὶ
οὗτος νόμους. Μεταστατικῶς δὲ ἀπολογεῖται, μεταφέρει
γὰρ τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοῦς νομοθέτας.

243, A. Ἡ αὐτὸν ἰδεῖν] Ar. Mon. Δεινῶς ὃ Ἀριστείδης ὅ τὸν

uxoris. Aliud est φόβον ἐξαιρεῖν, *metum eximere* Eur. Phoeniss. 1005.
Aristid. t. I, p. 11. ed. Jebb. ἐξεῖλε δεῖμα τῆς ψυχῆς, p. 20. p. 45. νόστον
ἐξαιρεῖν. De feris excitandis (ἐκσοβεῖν, ἀνασοβεῖν) ἐξαιρεῖν dici, non
ἐξαιρεῖν, contendit Valk. ad Hippol. 18. Ἐξαιρῶ non ἐξαιρῶ scri-
bendum, ubi sit *eximere* vid. Heind. ad Theaet. p. 352. Sex-
centies αἰρεῖν et αἰρεῖν et quae ex his nascuntur, confusa, Wyt.
ad Plut. de S. N. V. p. 9 seq. Noli itaque emendare ἄλλο χρῆμα
τὸν φόβον ἐπῆρε. — 1) Ἄλλα τὴν ἀρχὴν, sublin. Valk. verba prae-
cedentia, unde suspicor idem schol. legi in Leid. — 2) νομίμασιν
οἱ ex Leid. inseruit Valken. — 3) Κατατεμοῦσα, sic Leid., ed. Κα-
τεμοῦσα — 4) πόλιν, ed. πάλιν. — 5) ἀποδασμὸν, cod. ἀποδεσμὸν.
6) ὃ Ἀριστείδης, Ar. ὃ Ἀριστοτέλης, errore ex compendiorum similitu-
dine exorto; sic Ἀριστείδης, Ἀριστοτέλης, Ἀριστοφάνης, Ἀριστο-
κλῆς, Ἀριστομένης inter se confusa, similia apud Bast. comm.

ἑαυτοῦ τρόπον τῆς ἐξετάσεως δικαιότερον ἀποφαίνεται τοῦ Πλάτωνος, ἐκ τοῦ βίου τοῦ Περικλέους τὴν ἀπόδειξιν ποιούμενος.

Τὰ μὲν] In marg. Schell. Τὰ μὲν τῆ φωνῆ, τὰ δὲ 243, B. διὰ παραδείξεως.

Οὕτω καὶ] Ibid. Ἐξ ὧν δῆλον ἔλεγε διδάσκων καὶ ἐξ ἰβ. ὧν εἰργάζεται, μὴ ἐξ ὧν διεβάλλετο.

Ἵφεικότης'] Arogr. Mon. Ἵφεικότης λέγει ἀντὶ 244, C. τοῦ προτείναντας ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μεταιτῶν, ὡς καὶ Δημοσθένης· σὺ δὲ ἐκεῖ προτείνας καὶ ὑποσχών.

Φέρε δὴ καὶ] Schol. ed. Ἐντεῦθεν τῶν ἐπιλόγων 245, A. ἄρχεται ποιούμενος ἀνακεφαλαίωσιν, ὡς εἶρηκε.

Συγκεφαλαιωσόμεθα] In marg. Schell. Ἀθρόον καὶ 245, B. ὡς ἐν ὀλίγῳ πάνθ' ὁμοῦ περιληψόμεθα (ante περιληψόμεμεθα, corr. man. rec.)

Ἡ γὰρ ὄναρ λέγεις ἢ γρίφον ἢ (Jebb. ἦ) οὐκ ἔχω τί 245, C. (Jebb. τί) φῶ] Mon. et Leid. Ἀμφότερα² ψευδῆ, καὶ τὸ ὄναρ καὶ τὸ γρίφος· γρίφος δὲ ἐστίν, οὐχ ὡς ἔνιοί φασι ταῦτὸν³ τῷ αἰνίγματι· διαφέρουσι γὰρ, ὅτι τὸ μὲν αἰνίγμα ὁμολογεῖ τις ἄγνοεῖν, τὸν δὲ γρίφον ἄγνοεῖν⁴ δοκῶν ἐπίσταται· οἷον αἰνίγμα μὲν ἐστὶ τὸ Τί δίπουν,⁵ τί τρίπουν, τί

pal. p. 798. Ἀριστείδης autem h. l. legi debere, ex ipso Aristide patet, quem lege. — 1) Ἵφεικότης subl. Valk. — 2) Verba haec, Ἀμφότερα ψευδῆ καὶ τὸ ὄναρ καὶ ὁ γρίφος desunt in Mon., id quod Werf. punctis indicavit. Edidit Creuz. in Melet. I, p. 86. — 3) ταῦτον, Mon. ταυτὸν, Creuz. τὸ αὐτὸ ex Leid. — 4) ἄγνοεῖν δοκῶν ἐπίσταται, secutus sum lectionem codicum, quorum alter (Mon.) hanc praeterea lectionem ferebat: ἄγνοεῖ δοκῶν ἐπίστασθαι, testante Werfero, quae lectio non nihili existimanda est: griphum etenim aliquis et ἄγνοεῖν δοκῶν dici potest ἐπίστασθαι. Quid? quod septem γρίφων genera recensuit Clearchus (schol. ad Vesp. 20)? Cujus qui supersunt griphi ἀνῆρ τε κοῦκ ἀνῆρ in schol. ad Plat. p. 167 ed. Ruhnck., eos in suos modulos coegit Broenst. epp. Paris. p. 132, Brunck. ad Anal. III, p. 308. Antiphaneis scirpam vide in Vales. not. ad Manss. in Harp. p. 216, Athen. X, 452. cf. Spanh. ad Nub. 445. Lectio ἄγνοεῖν δοκῶν ἐπίστασθαι ex iis praeterea defendi potest, quae statim adduntur: ἐνταῦθα δοκεῖ μὲν εἰδέναι τὸ ῥηθὲν, ἄγνοεῖ δὲ ὅτι κ. τ. λ. — 5) Τί δίπουν κ. τ. λ. Brunck. Anal. III, p. 321.

τετράπουν; ἐνταῦθα δὲ δῆλον τὸ ἐρώτημα· γριφός δὲ, οἶον

Ἔκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκτανεν ¹ ἀνὴρ.

Ἐνταῦθα δοκεῖ μὲν εἰδέναι τὸ ῥηθὲν, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι Διομήδης ἀνὴρ ἦν Ἀχιλλεύς, ἐκείνην γὰρ ἔσχε μετὰ τὴν Βρῆσιδα· ὅθεν καὶ τὸ, ὃν οὐκ ἔκτεινε Διομήδης, ἔκτεινεν ἀνὴρ Διομήδης.

246, B. Πλάτων εἶπε] Schol. ed. Ταῦτα γὰρ πάντα Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις εἶρηκε.

246, C. Ἄφ' ἐστίας ἀρξάμενος ²] Id. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς χρηστῶν ἢ φαύλων λεγομένη, ὡσπερ καὶ τὸ ἀπὸ γραμμῆς· καλῶς δὲ προσέθηκε τῆς αὐτῆς αὐτοῦ, ἵνα δείξῃ ὅτι καὶ ἐκ φύσεως τοιοῦτος ἦν.

247, A. Ἡ τίνα χρῆν] Id. Τοῦτο λέγει, ὡς εἶ τις ἐμέμψατο Πλάτωνι, ὡς οὐ καλῶς νενομοθετηκότι, πῶς τίς ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν Περικλέα προὔτεινε, λέγων, ὡς ἂ Πλάτων ὕστερον ἐνομοθέτησε, ταῦτα Περικλῆς ἐπὶ τοῦ βίου πᾶσιν ἔδειξεν; ³ οὐκοῦν ἐπειδὴ Περικλῆς χρηστός, καὶ Πλάτων ἀγαθὸς νομοθέτης.

247, B. Οὐδὲ βουλομένοις] Id. Τὰ τέκνα γὰρ πωλοῦντες οἱ νησιῶται ἐτέλουν.

248, A. Τοὺς ἄνδρας] Arogr. Mon. Τοῦτο ⁴ λέγει, ἐπειδὴ Θουκυδίδης εἶπεν, ὅτι τοῖς Λακεδαιμονίοις πρεσβευομένοις οὐκ ἐβούλοντο τοὺς ἄνδρας παρασχεῖν.

ib. Καὶ Πύλον] Schol. ed. Ἡ τῆς Σφακτηρίας καὶ Πύλου πόρθησις ἀποθανόντος Περικλέους ἐγένετο.

248, B. Τῶν ὑπαρχόντων ἀποστῆναι] Arogr. Mon. Ἀποστῆναι ⁵ ἀπὸ τοῦ ἀποστερηθῆναι· οὕτω καὶ Δημοσθένης, τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν (816, 15.)

1) ἔκτανεν, Leid. ἔκτειν', Mon. ἔκτεινεν, illud recepi secutus Brunckium Anal. III, p. 283. pro DCXXI. ubi pentameter additur

Ἄλλας πρὸ Τρώων ἰγγεῖ μαρνάμενον.

cf. p. 282, pro DCXX. — 2) Ἄφ' ἐστίας κ. τ. λ. scholion, quod memorat Erasmi. Chil. I, cent. VI, p. 225., idem esse videtur.

3) ἔδειξεν, post hanc vocem posui signum interrogationis, cum manifeste haec sint interrogantis. — 4) τοῦτο λέγει κ. τ. λ., Mon. sic: τοῦτο λέγει ἐπὶ δὲ Θουκυδίδης εἶπεν, ὅτι Λακ. πρεσβευομένοις οὐκ ἐβ. κ. τ. λ. cf. Thucyd. IV, 16 seqq. — 5) Ἀποστῆναι ἀπὸ κ. τ. λ. Werf. ex Ar. Mon. haec κοινήν εἰρήνην transcripserat.

"Ἡ τῆς μὲν Ἀριστείδου] Schol. ed. Τοῦτο λέγει, ὅτι 249, A.
Πλάτων ἐθαύμασε τὸν Ἀριστείδην διὰ τὴν ἐπωνυμίαν.

"Ὅτι γὰρ οὐκ ἀτιμαστέον] Id. Ἐπειδήπερ τὸ πλῆθος ib.
Ὀλύμπιον τὸν Περικλέα ἐκάλεισαν· ἔστι δὲ ἡ τῶν πολλῶν
ψῆφος οὐ πολλοῦ τινοσ ἀξία, ἵνα μὴ τις ἀντιπέσῃ τῷ ῥήτορι,
λύει τὸ ἀντιπίπτον διὰ τῆς τοῦ Πλάτωνος μαρτυρίας. 250, A.

Ὡς ἂν ἡμεῖς] Id. Τὸ ἡμεῖς λέγει διὰ τοὺς ῥήτορας,
οὗτοι γὰρ τότε μεγίστην τὴν πόλιν καλοῦσιν, ὅτε δυνατὴ
ἔστιν ἐν πολέμοις καὶ τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχει· οἱ δὲ φιλόσοφοι,
ὅτε δικαιπραγεῖ κἄν καὶ τῶν πολεμίων ἦττων ᾗ. Τὸ δὲ
οὐδέν γε τοῦτο βλάβος τῷ λόγῳ λέγει, ἐπειδὴ εἶπεν ἂν τις
αὐτῷ, ὡς εἶ καὶ δυνατὴ ἐν πολέμοις ᾗν, ἀλλ' οὐκ ἐδικαιο-
πράγει, πρὸς τοῦτο οὖν ἀπολογούμενος λέγει, ὡς μὴ τοῦτο
τῶν λογισάμεθα, ἀλλ' ὅτι οἱ οὕτως ἔχοντες μέγα φρονοῦσιν.

"Ἐπαθόν τι Ὀμηρικόν] Sch. ed. Ὀμηρος γὰρ τοὺς 250, C.
προῦχοντας τῶν ἡρώων, τὸν μὲν Διῦ μήτιν ἀτάλαντον,
τὸν δὲ θεοεΐκελον, τὸν δὲ ἄλλοτι τοιοῦτον.

Καὶ οὐκ οἶδ' ὅτῳ τῷ τρίτῳ] Id. Σάραμβον τὸν κά- 251, A.
πηλον λέγει, οὐ διὰ τὸ εὐτελές, ὥσπερ ἐκὼν ἐπίλανθάνεται·
ἔθος γὰρ τοῦτο ῥητορικόν, τὰ εὐτελεῖ τῶν προσώπων δοκεῖν
ἀγνοεῖν. Hardt. ex Cod. Mon. CXXIII. hoc schol. legi
prodit: Οὐκ ἔχω γὰρ τὸ ὄνομα.

Κ Ι Μ Ω Ν .¹

- 251, A. Ἄλλὰ νῆ Δία, ὁ Κίμων] Sch. ed. Ῥητορικῶς² τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο, ἐκ προοιμίου αὖξων τὰ τοῦ Κίμωνος· ἔστι δὲ τὸ σχῆμα κατ' ἤθος.
- 251, C. Ἐβουλόμην δ' ἄν] Id. Οὐκ εἶχον εἰπεῖν περὶ Κίμωνος πλεῖστα ἐγκώμια. Δεινῶς περιστέλλει τὴν ἀπορίαν τῷ σχήματι τοῦ προοιμίου οὐκ ἔχων μὲν εἰπεῖν κατὰ ἀλήθειαν, τάχα δὲ παραιτούμενος διὰ τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς Πλάτωνα.
- ib. Ἐξ οὐρίας] Cod. Leid. Εἰπὼν τὸ ἐξ οὐρίας³ ἐπήγαγε τὸ ὑφιέμην ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλῶντων τὰ ἰστία.
- 252, A. Μηδὲν ἀπηχῆς] Ar. Mon. Ἡ λέξις⁴ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται ἀπὸ τῶν μελῶν· δηλοῖ δὲ τὸ ὑβριστικὸν καὶ ἔξω τοῦ καλοῦ καὶ τραχύτερον εἰς ἀκοὴν καὶ οἶον τοῦ ῥυθμοῦ καὶ μέλους καὶ τοῦ τεταγμένου παρηλλαγμένου καὶ ἐκπεπτωκότος.⁵ Δείναρχος μέμνηται τῆς λέξεως ἐν τῷ πρὸς Κηφισοκλέα· ἀπηχῆς οὖν ἀντὶ τοῦ ἄμουσον καὶ ἄφθογγον. Sch. ed. Τὸ ἀπηχῆς εἴρηται ἐκ μεταφορᾶς τῶν μελῶν· ἔστι δὲ τὸ ὑβριστικόν.
- 252, B. Μέχρι πόρρω τῆς ἡλικίας⁶] Schol. ed. Δημοσθενικῶς ἐπιχειρεῖ λέγων τὸ ἔλαττον ἀτύχημα τὴν εὐήθειαν ἵνα ἐν-

1) Κίμων — ita ex Cod. Leidensi (enot. Valken.), Schell. Coll. Nov. et C. Mon. CXXIII recepi, cum Codex. Mon. CCXLIX Ἐπὲρ Κίμωνος, Cod. Aug. CCCXXXII Ἀριστείδου Κίμων, Phot. in eclogis ἐκ τῶν περὶ Κίμωνος σχολίων, de quibus supra in praefat. — 2) Ῥητορικῶς κ. τ. λ. Ita incipit schol. in Cod. Mon. CXXIII. ῥητορικῶς τὸ χωρίον κ. τ. λ., sublineavit quoque Valken. — 3) Εἰπὼν τὸ ἐξ οὐρίας, depromserat ex C. Leid. hoc scholion Valken. ad Herodot. VII, 162, ubi de ὑφιέσθαι exponit. cf. ad Aristoph. Ran. 1251. Eundem lege de ἐξ οὐρίας et similibus docentem ad reliq. Eurip. p. 233. — 4) Ἡ λέξις κ. τ. λ. sublineavit Valken. — 5) παρηλλαγμένου καὶ ἐκπεπτωκότος, magis arrideret παρηλλαγμένον καὶ ἐκπεπτωκός. — 6) Μέχρι πόρρω τῆς ἡλ. hoc schol. in Cod. Leid. item legitur.

τεῦθεν τὸ μείζον κρύψη, τὴν προσοῦσαν τοῖς ῥήτορσι κο-
λακίαν καὶ κομψότητα. Ἐπειδὴ γὰρ τοὺς μὲν φραγμοὺς
τῶν ἀγρῶν ὑπανεώγνυ¹ τοῖς βουλομένοις ὀπωρίζεσθαι,²
τὴν δὲ οἰκίαν τοῖς ἀριστεῖσθαι αἰρομένοις, μέχρις³ τεσσα-
ράκοντα ἐτῶν διετέλεσεν, ἐπιτροπευόμενος διὰ τὸ εὐήθες
καὶ ἀφελές τῶν τρόπων.

Ἀρχαῖον⁴ ἠγοῦντο] Arogr. Mon. Ἀντὶ ἀφελῆ. Δημο- 252, C.
σθενικὴ δὲ ἡ λέξις, εἴρηται δὲ ἐν Φιλιππικοῖς· νῦν δὲ⁵
ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα· καὶ πάλιν, οὐ-
τως ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς. (Philipp.
III, 132.)

Ἀλλὰ καὶ παρὰ⁶ Λακεδαιμονίοις] Sch. ed. Κατὰ τὸ⁷ 252, D.
ἀληθὲς ἐλακωνίζεν ὁ Κίμων, ὥστε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ προσ-
αγορεῦσαι Λακεδαιμόνιον, ὡς Θουκυδίδης⁸ ἐν τῇ πρώτῃ,
Λακεδαιμόνιος τε ὁ Κίμωνος. Ὁ δὲ Ἀριστείδης ἐκά-
λυπεν αὐτὸ, εἰπὼν ὅτι διὰ τὴν ἀρετὴν, ἣν εἶχε, οὐ μόνον
παρὰ Ἀθηναίοις, ἀλλὰ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐθαυμά-
ζετο. Λακεδαιμονίοις δὲ οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἀλλὰ διὰ τὸ
χαίρειν αὐτοῖς Πλάτωνα· πανταχοῦ γὰρ μετὰ τὴν αὐτοῦ τὴν
Λακεδαιμονίων ἐπαινεῖ πολιτείαν.

Εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα⁹] Sch. ed. Εἰς ἄτοπον ἐπάγει 253, A.
τὸν λόγον· οὐχ ὅτι τοῦτο ἔλεγε Πλάτων, ὅτι ταῦτα διακο-
νία, ἀλλ' ὡς τοῦτο αὐτὸ κατασκευάζοντος, τῷ λέγειν περὶ
τῶν τεσσάρων τούτων, ὅτι δῖοι ἦσαν.

Ἀρχὴν ἐπέτειον¹⁰] Arogr. Mon. Τὴν ἐνιαύσιον· καὶ 253, B.

1) ὑπανεώγνυ, Jebb. non subscripsit ι. — 2) ὀπωρίζεσθαι, sic
Valk. ex Leid., ed. ὀπωρῆς. — 3) μέχρις τεσσ., ed. μέσως τεσσ. —
4) Ἀρχαῖον, sublin. Valk. — 5) νῦν δὲ, haec ex Thucyd. I, 71.,
altera ex Dem. — 6) Ἀλλὰ καὶ παρὰ (Werf. ex Ap. male περὶ)
Λακεδ.; usque ad ὁ Κίμωνος leguntur in Ap., plura desiderari,
innuunt puncta, has voces ὁ Κίμων excipientia. — 7) κατὰ τὸ,
Ap. κατὰ τὸ — ἐλακωνίζεν, ita Ap. et Leid., ed. ἐλακωνίσειν. —
8) Θουκυδίδης I, 45., unde Λακεδαιμόνιον et Λακεδαιμόνιος recepi
pro Λακεδαίμονα, et Λακεδαίων, quae erant in ed. — 9) Εἰ μὲν
γὰρ ἅπαντα, scholio proxime antecedenti attexuerat Jebb; se-
paranda esse et vidit et ex Cod. Leidensi indicat Valken., qui
plura item in Leid. legisse videtur, cum in fine scholii adposu-
erit: et cett. et cett. — 10) Ἀρχὴν ἐπέτειον, subl. Valken.

Δημοσθένης, ὁ δὲ νόμος ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα.

253, C. Μὴ ἄρχειν μᾶλλον] Sch. ed. Τοῦτο τὸ ἀπαρέμφατον οὐκ ἔστι πρὸς τὴν ἐπανάληψιν, ἀλλ' αὕτη μὲν ἔστι διὰ μέσου, τοῦτο δὲ πρὸς τὰ ὀπισθεν¹ αὐτῆς ἀπαρέμφατα ἀποδίδονται.

ib. Τὸ τοῦ κωμωδοποιοῦ] Arogr. Mon. Ὁ γὰρ² Κωμικός σχετλιάζων τοῦτο εἰσάγει, ὅτε Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Μένανδρος.

254, B. Τῶν ἐναντίων πραγμάτων] Sch. ed. Τὸ πραγμάτων εἶπε δι' ἄμφω ταῦτα, τὴν τε δουλείαν⁴ καὶ τὴν ἀρχήν, τὸ δὲ πράγματος, ἐπειδὴ ἐν ἕκαστον τούτων τοτὲ μὲν ἀρχή, τοτὲ δὲ δουλεία, ὡς ἔδειξεν, ἀποκαθίσταται.

ib. Τὰναντία τοῦ πράγματος] Phot. Τοῦ πράγματος εἶπε, δεινῶς· ἐπειδὴ ἐν καὶ ταῦτόν εἶναι τὴν ἀρχήν καὶ τὴν δουλείαν κατεσυλλογίσαστο.

254, C. Μῆτε οἰκέται] Arogr. Ἐνταῦθα οὐ λέγει δούλους· ἀνόητον γὰρ τοῖς μεγάλοις οὕτω τάξαι τοὺς οἰκέτας, ἀλλ' ὡς Ξενοφῶν⁵ τοὺς οἰκείους οὕτως ἐκάλεσεν.

255, C. Τὴν τυραννίδα συντελεῖν] Sch. ed. Τυραννίδα τὴν βασιλείαν ἐνταῦθα καταχρηστικῶς λέγει· διότι γὰρ ὁ νόμος σκληρὸς, δεῖται τυραννίδος,⁶ εἰς τὸ ἀναγκάσαι πεισθῆναι αὐτῶ.

256, C. Οὐδ' ἐν Καρῶν σχήματι] Id. Πρῶτοι γὰρ παρὰ⁷ βαρβάροις Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν, παρὰ δὲ Ἑλλησιν Ἀρκαῖδες.

257, B. Τῆς ἀκινδύνου ταύτης] Id. Ἀκινδύνου λέγει ἢ ὡς καλήν, ἢ ὡς γραφείσαν μόνην καὶ οὐκ εἰς ἔργον⁸ προχωρήσασαν, ἢ πολιτείας λέγει τὴν τοῦ Πλάτωνος διαγωγὴν.

257, C. Εἰς πᾶν ἐλθεῖν⁹] Arogr. Mon. Ἀντὶ τοῦ¹⁰ περὶ παν-

1) Δημοσθένης p. 649, 16. — 2) ὀπισθεν, ed. ὀπιθεν. — 3) Ὁ γὰρ κ. τ. λ. subl. Valken. — 4) δουλείαν, ed. δειλίαν. — 5) Ξενοφῶν, ex gr. Cyrop. IV, 2, 2. alibi, usurpant et reliqui scriptores, quos nunc laudare non attinet. — 6) δεῖται τυραννίδος κ. τ. λ. editus sch. ita: δεῖται τυραννίδος· εἰ τὸ κ. τ. λ. — 7) Πρῶτοι γὰρ παρὰ κ. τ. λ., legitur in Leidensi et Palatino; ex Palat. post πρῶτοι inserui γάρ. — 8) οὐκ εἰς ἔργον, ed. οὐχ. — 9) Εἰς πᾶν ἐλθεῖν subl. Valk. nonnihil edidit ad Her. VII, 118. — 10) Ἀντὶ τοῦ, Mon. αἰτοῦ, cf. Bast. comm. pal. p. 929. De ipsa locutione εἰς πᾶν ἐλθεῖν, ἐν παντὶ εἶναι, εἰς πᾶν ἀφικνεῖσθαι, vid. Aristoph. Lys. 545. (ubi ἐπὶ πᾶν εἶναι), Heind. ad Euthyd. p. 599.

τὸς κινδυνεῦσαι· λέγει δὲ βίον, λείπει δὲ κινδύνου· τὴν δὲ ἱστορίαν ἔχεις παρὰ Θουκυδίδη¹ ἐν τῇ α', ὅτε Εἰλωτες εἰς Ἰθώμην ἀπέστησαν.

Ἔσωσε τὴν πόλιν] Schol. ed. Τοῦτο παρ' ἱστορίαν· 258, A.
ἐλθὼν γὰρ ὑπωπτεύθη καὶ ἄπρακτος ἀπῆλθεν οἴκαδε.

Καὶ ἅμα συμμάχους] Id. Συμμάχους Λακεδαιμονίους 258, B.
καλεῖ, ἐπειδὴ σὺν αὐτοῖς ἐπολέμησαν τῷ Πέρσῃ Ἀθηναῖοι.

Ἐν τῇ ὑπερορία] Id. Καλῶς² εἶπεν ἐν τῇ ὑπερορία· τὰ γὰρ Θεμιστοκλέους μείζονα ἦν,³ ἀλλ' ἐν τῇ Ἀττικῇ γενόμενα. ib.

Ἀλλ' ὃ⁴ ποιηταὶ κ. τ. λ.] Id. Διαφόρως κατασκευάζει 259, A.
τοῦ πολέμου τὸ δίκαιον, καὶ ὅτι ἀμυνόμενος αὐτὸν⁵ ὁ Κίμων ἐπεξῆλθε⁷ καὶ ὅτι⁶ πᾶσαν τέχνην δείκνυσιν ἐπαινοῦσαν⁸ τὸ πραχθέν. Ὅμηρος (Iliad ω, 369.)

Ἄνδρ' ἐπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερον χαλεπήνη.⁹
Σόλων·¹⁰ εἰάν τὸν ἄγοντα βία ἀδίκως τὰ σὰ εὐθὺς

Aristid. t. I, p. 278. 312. 344. Sed in Aristid. I, p. 474. ἐπὶ πᾶν ἀφικνεῖσθαι est summa rerum potiri. Huc ponam, quae supra erant ponenda. F. Ursin. ad poet. Iyr. p. 220 ad Tyrtaeum: Καὶ τὰ τελευταία Κίμωνος εἰς Ἰθώμην ἀφύξισ καὶ Τυρταίου πρὸ Κίμωνος εἰς Σπάρτην etc. Οὗτος ὁ ποιητὴς ὃς ἐλθὼν εἰς Σπάρτην ὀλίγον πρὸ Κίμωνος λαβὼν μέλη τινὰ παρώξυνε Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον. Scholiastes in Aristidis Panathenaicum α'. Hactenus Ursinus. Illa autem καὶ τὰ τελευταία κ. τ. λ. neque in Panath. neque in Cimone leguntur; videntur igitur scholiastae esse et pertinere ad ea, quae memorat Aristides Panathen. p. 157. ed. Jebb. — 1) παρὰ Θουκ. I, 101. — 2) Καλῶς εἶπεν κ. τ. λ. leguntur item in Leid. — 3) ἦν ed. ἦν. — 4) Ἀλλ' ὃ ποιηταὶ, Jebbiius praefixerat καὶ προεθυμήθησαν, corr. Valk. qui ex Cod. sublineaverat καὶ πάντες κελεύουσιν. Ex Leidensi vero multis ex partibus Valk. hoc schol. adauxit. — 5) αὐτὸν ins. Valk. et Mon. — 6) καὶ ὅτι κ. τ. λ. sic Valk. ex Leid. et Mon., ed. καὶ ὅτι πᾶσα τέχνη ἐπαινεῖ τὸ πραχθέν. Illa πᾶσα τέχνη, vel ut alibi legitur πάση τέχνη proverbium sapit, cf. Aristoph. Eccles. 366. 540. Lys. 413. Thesm. 65. πάσαις τέχναις vrs. 272. μιᾷ τέχνῃ 431. cf. Casaub. ad Eq. 593. sic πασῇ μηχανῇ, Lys. 302. Anton. Liberal. XII, p. 102. ed. Muncherus. Dem. adv. Tim. p. 136, ed. S. — 7) ἐπεξῆλθε, Mon. ἐπεξ., ed. ἀπεξ., silet Valken. — 8) ἐπαινοῦσαν, et Leid. et Mon. ἐπαινῶσαν. — 9) Ἄνδρ' ἐπαμ., ed. ἀνδρὸς ἐπαγκίνασθαι κ. τ. λ. reliqua paullo ab ed. Wolf. recedunt. — 10) Σόλων κ. τ. λ. ed. τὸν ἄγοντα βία τὰ σὰ, εὐθὺς ἀμυνόμενος κτεῖναι, Leid. et Mon. consentiunt in iis, quae exhibui, sed Mon. τὰμὰ, Leid. τὰ μὰ, illa ἢ ὡς πένητα γνῶναι ex Mon. dedi, ex Leid. non enotavit Valken. Legitur haec Solonis lex apud Demosth. advers. Aristocr. p. 22. ed. Schaeff.

ἀμυνόμενος κτείνῃ, ἢ ὡς πένητα γνῶναι. Καὶ παροϊμία,¹ τὸν ξύοντα ἀντιξύειν· καὶ ὡς Δημοσθένος, ἀμύνασθε² τὸν εἰς ὑμᾶς ἄρχαντα, καὶ, ἐγὼ³ δὲ οὐκ αὐτὸς ἄρχω, ἀλλ' ἀμυνόμενος.

ib. Ἄλλ' ὡς ἄν τις] Schol. ed. Δυσὶ κεφαλαίοις χρῆται, δικαίῳ καὶ συμφέροντι· εἰπὼν οὖν τὸ δίκαιον, εὐθέως ἐπάγει τὸ συμφέρον· ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ δίκαιον μὲν ἀπὸ τῶν παρωχομένων, τὸ δὲ συμφέρον ἀπὸ τῶν μελλόντων δείκνυται.

261, B. Ἐπ' αὐταῖς Πύλαις⁴] Apogr. Mon. Οὕτω καλεῖται ὁ τόπος ὁ μεταξὺ Θετταλίας καὶ τοῦ Πηνειοῦ· ὅθεν καὶ παροϊμία ἐπὶ τῶν κινδύνων, ἐν ταῖς Πύλαις μάχη.

261, C. Τῷ φόβῳ τοὺς Ἑλληνας] sic Cant. Schell. Apogr. Mon. et Phot., Jebb. τῶν Ἑλλήνων)] Apogr. Mon. Τὸ σχῆμα ἐλλειπτικόν· ἔστι δὲ Δημοσθενικόν,⁵ φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, Τεθνᾶσι τῷ δέει τοὺς ἀποστόλους, ἀντὶ τῶν ἀποστόλων, τῷ φόβῳ οὖν τοὺς Ἑλληνας ἀντὶ φόβῳ τῶν Ἑλλήνων. Phot. Δημοσθενικόν τὸ ἐπιχείρημα, ἔφη γὰρ, Τεθνᾶσι (in marg. τεθνάσαι) τῷ δέει τοὺς ἀποστόλους, τῷ δὲ φόβῳ τοὺς Ἑλληνας ἀντὶ τοῦ τῷ φόβῳ τῶν

Καὶ ἐὰν φέροντα ἢ ἄγοντα βία ἀδίκως, εὐθύς ἀμυνόμενος κτείνῃ, νηποινεὶ τεθνᾶσαι. Ex ultimis his forte illa ἢ ὡς π. γν. manarunt. Illa τὰμὲν vel τὰ μὰ videntur esse debere τὰ σα. — 1) καὶ παρ., καὶ in ed. desideratur — itemque καὶ ὡς. — 2) ἀμύνασθε, ed. ἀμύνασθαι. — 3) καὶ ἐγὼ κ. τ. λ. ex Mon. et Leid. addidi. — 4) Ἐπ' αὐταῖς Πύλαις κ. τ. λ. Apogr. M. incipit ab ὅθεν καὶ παροϊμία, reliqua ex editis praemisi. Lacunam in Mon. puncta indicant. — 5) Δημοσθενικόν, Philipp. I, 58. ed. Schaef. ubi hodie διὰ ab imperita librariorum turba facile ex praeced. δέει intrusum est. Rarius autem dicendi genus in hoc quoque Aristidis loco, quem subl. Valk. oblitteratum est. Plat. Cratyl. p. 173. ed. H. ἀκολουθία τοῖς πράγμασιν, Theaetet. p. 400 ὁμοίωσις τῷ θεῷ; quem locum et recentiores et antiqui scriptores passim expresserunt — Phaedon. p. 177. πρόσθεσις τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ, cf. Heind. ad Phaedon. p. 142. et quos laudat. De ἀπαλλαγῇ c. Genit. ad Phaedon. p. 219. Aeschyl. Prom. 617. δοτῆρ βροτοῖσι, ibiq. intt. De Latinis cf. Gron. et Drak. ad Liv. XXIII, 35 §. 7. Davis. et Oudend. ad Caes. de B. G. I, 5. Hebraeorum hunc modum loquendi fuisse, vide Simon. lex hebr. s. v. פָּנֵן p. 426. Hebrae-

ismos hinc inde redolere sermonem graecum, vid. Ernest. ad Nub. 356.

Ἑλλήνων. Ἡ ὅτι κατέπτηξαν τοὺς Ἕλληνας οὕτως, ὡς ἐγγὺς τοῦ τεθνᾶναι γενέσθαι.

Καὶ τῆς κάτω χώρας ¹⁾] Schol. ed. Τῆς παραθαλασσίας λέγει δὲ τὴν Ἰωνίαν.

Συνεχώρησεν Λακεδ.] Id. Τὴν εἰρήνην λέγει τὴν ἐπὶ ^{621, C.} Ἀνταλκίδα ² γενομένην, ὥστε τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας δούλους εἶναι τοῖς βαρβάροις· οὕτω γὰρ τότε Λακεδαιμόνιοι παρεχώρησαν.

Ἐμπειρία] Id. Ἐμπειρία ³ ἐστὶν ⁴ ἢ μετὰ πλήθους ⁵ ^{261, D.} χρόνου ἀπὸ τῶν πραγμάτων εἰδησις, ἕξις δὲ μόνιμος, καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς τὰ πάθη, ἢ ⁶ εὖ ἢ κακῶς, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης.

Ἀσελγαίνοντας] Id. Ἀσελγεῖς ⁷ ἐκίλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ^{262, B.} ετοίμως ἔχοντας πρὸς ἅπασαν ἡδονήν· Σελγοὶ γὰρ ἔθνος εἰςὶ σωφρονέστατον, ἀπὸ τῆς Σέλγης καλουμένης χώρας, ἐστὶ δὲ πόλις Παμφυλίας· ἀσελγεῖς οὖν ἐντεῦθεν οἱ μὴ σώφρονες· ἐστὶ δὲ ἡ λέξις καὶ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· ⁸ ἐπὶ δὲ ⁹ τοῦ αὐτοῦ νῦν τὴν ἀσελγειαν καὶ τὴν ὕβριν ἔλαβεν.

Καὶ ὁ φησιν Ὅμηρος] Schol. ed. Φησὶ γὰρ (Iliad. ^{262, C.} V, 530).

Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑμίνας. ¹⁰

Τῆς τοῦ πάντος ἐπωνυμίας] Ap. M. et Leid. Θεόπομπος, ¹¹ ^{265, A.}

1) τῆς κάτω χώρας, integrum hoc schol. sublin. Valken. —
 2) Ἀνταλκίδα, ed. Ἀνταλκίδει, alii Ἀνταλκίδου. — 3) Ἐμπειρία, sic ed., Ap. Mon. in quo hoc schol. continetur, ἐμπορία. — 4) ἐστὶν, Mon., ed. ἐστὶ. — 5) πλήθους, Mon., ed. πλείθους. — 6) ἢ εὖ ἢ κακῶς, Mon., ed. εὖ ἢ κακῶς, omissis etiam ὡς φ. Αρ., quae Monacensi debentur. — 7) Σελγοὶ γὰρ κ. τ. λ., sic auctor Etym. M. s. v. Ἀσελγεῖς, ubi expressit h. schol. Multo diversa s. v. Ἀσελγῆς, alios opinor auctores secutus aut h. l. temporum injuria male habitus. — 8) ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, init. — 9) ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ κ. τ. λ. ἔλαβεν sc. Aristides, qui, licet particulis οὐκ ἀσελγ., οἷδε ὕβρ. usus, juncta tamen ἀσελγειαν et ὕβριν usurpavit Demosthenem imitatus. — 10) Ἀλλήλους τ', τ', aberat ab ed. — 11) Egregium hoc Theopompi fragm. ex Leidensi Creuzerus cum Marxio, Ephorum edituro, communicavit, cf. ad fragm. Eph. p. 224. Theopompus autem ad calcem libri X de Atheniensium demagogis accurate egit, cf. Athen. IV, 161. p. 146. ed. Schw. (Valk. Diatr. p. 254), ubi item de Eubulo, cf. Vales. ad Harp. p. 80., de Callistrato Harp. s. v. Σύνταξις, de ipso Cimone, Ath. XII, 44. p. 479., de Hyperbolo, Sch. Luciani Tim. c. 30, p. 100.

ἐν τῷ ἰ' τῶν Φιλιππικῶν περὶ Κίμωνος· οὐδέπω δὲ πέντε ἐτῶν παρεληλυθότων πολέμου² συμβάντος πρὸς Λακεδαιμονίους ὁ δῆμος μετεπέμψατο τὸν Κίωνα, νομίζων διὰ τὴν προξενίαν ταχίστην ἂν αὐτὸν εἰρήνην ποιήσασθαι· ὁ δὲ παραγενόμενος τῇ πόλει τὸν πόλεμον κατέλυσε. Τὸ δὲ γινόμενον τῇ πόλει ἀντὶ τοῦ ἀρμόττον,³ μέρος γὰρ τοῦ παντός αἰ Ἀθηναί· μέρος οὖν τοῦ κόσμου παρελάβοντο αὐταῖς ἀποχρῶν τοῦ παντός δὲ, τουτέστι τοῦ κόσμου· μιμητην δὲ αὐτὸν λέγει τοῦ κόσμου γενόμενον.

ib. Νῆ Δία, ἀλλ' ἐξοστράκισαν] Id. Οὐ γὰρ ἦν ἔγκλημα ἐξοστρακισμός, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῇ πεντηκονταετία Θουκυδίδου περὶ Θεμιστοκλέους, ἀλλὰ διὰ φόβον τῆς γνώμης γενόμενος καὶ τοῦ φρονήματος ἀνδρῶν. Φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, καὶ διὰ κακίαν ἐξοστρακίζεσθαι· λέγει δὲ ἐν τῇ ἢ περὶ Ὑπερβόλου ἡμῖν διηγούμενος.

265, B. Κατ' ἀμφοτέρων] Schol. ed. Οὐ κατηγορῶν Ἀθηναίων καὶ Κίμωνος τὸν ὀστρακισμὸν ὁ Πλάτων ἔφησεν, ἀλλ' ἐπ' ὀνειδίζει μόνον τοῦ Κίμωνος. Σοφίζεται δὲ ὁ ῥήτωρ διὰ τὴν ὕστερον Ἀθηναίων μετάνοιαν, ἵνα δείξῃ καὶ ἀμφοτέρων καταπτόμενον Πλάτωνα.

265, A. Αὐτίκα γὰρ μᾶλλον ἀρμόσει⁴] Id. Ἐν τῇ κοινῇ ἀπολογία πλατύτερον περὶ τῆς καθόδου ἔρει, ἢ γὰρ κοινῇ ἀπολογία λόγον ἀγῶνος ἐπέχει. Phot. Ἦγουν ἐν τῇ κοινῇ ἀπολογία.

265, B. Ἀντέχει τῷ λόγῳ] Id. Οὕτω Δημοσθένης φησὶ, τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὡσπερ εἰμαρμένον εἶη, φαυλοὺς ἀποβαίνειν ὑειῖς· ἀλλὰ καὶ παροιμία, ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα πῆματα.

ib. Οὐ συναγώνίζεται] Aporgr. Mon. Ἀντὶ τοῦ μάχεται·

ed. Bip., de Cleone, schol. l. l., ad Aristoph. Eq. vrs. 226, unde fluxisse credo, quae sunt in schol. ad Ach. vrs. 6. de Thucydide, schol. ad Vesp. 941. — 1) ἐν τῷ ἰ' τῶν φιλ., Leid. ἐν τῇ. Non minus recte. — 2) πολέμου, sic Leid., Mon. πολεμοῦ. — 3) ἀρμόττον, Mon. ἀρμοττεν. — 4) Αὐτίκα γὰρ μ., huc cum Photio hoc scholion retuli, non cum Jebbio ad ἀφείς τὸν ἄνδρα τῆς αἰτίας, quae multo supra leguntur.

λέγω δὲ τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ· Ἄνδρῶν ἡρώων τέκνα
πήματα.

Καὶ ὀλίγου] Id. Ἄντι οὐδαμῶς· παρὰ τὸ ποιητικόν· ib.

Παῦροι γὰρ τοὶ παῖδες ὅμοιοι πατρὶ πέλονται.

Τοσούτου κινδύνου] Schol. ed. Παραδόξως εἶπεν, 265, C.
οὐ χρημάτων, ἀλλὰ κινδύνου· κίνδυνος γὰρ οὐ μικρός, διά-
δοχὸν τινα τῆς πατρῴας ἀρετῆς γεγενῆσθαι.

Ὡσπερ ἰγνῶν εἶχετο τῶν τοῦ πατρὸς] Hardt. ex Mon.
Cod. Nro. CXXIII. Ἄντι τοῦ ἀντελάβετο· τὸ χωρίον —
reliqua desunt in iis, quae edidit V. D.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ.

- 266, A. Ἐπαιῶν ἢ ψέγων¹] Schol. ed. Ἐπὲρ γὰρ ἔπαινον ἔχει τὴν ἀρετὴν, διό φησι καὶ αἰσχύνομαι ἐπαινεῖσαι. Παραδόξως δὲ ἐπεχείρησεν· οὐ γὰρ ὅτι ψέγειν εἶχεν, οὕτως εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μὴ κατ' ἀξίαν εἶχεν ἐπαινεῖν αὐτόν· ἴσον ἀποφαινων τῷ ψέγειν² τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἐπαινεῖν, μᾶλλον δὲ πλέον.
- 266, B. Μιλτιάδην⁴ δέ φησι, τὸν ἐν Μαραθῶνι] Schol. ed. Δεινῶς πάλιν εἶρηκε τοῦτο, ὃ γὰρ Πλάτων κατὰ ἡθος διασύρων εἶπεν, οὗτος εἰς ἔπαινον περιστρέφει· ὃ γὰρ Πλάτων οὕτως ἔφη ἐν τῷ Γοργίᾳ (p. 241), Μιλτιάδην δὲ τὸν ἐν Μαραθῶνι εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν ἐψηφίσαντο.
- 266, C. Ὡσπερ οὖς Σιμωνίδης⁵] Id. Πλέων ὁ Σιμωνίδης προσέσχε τινὶ τόπῳ καὶ λείψανον εὐρῶν κοσμήσας ἔθαψεν, καὶ κοιμηθέντι πυρέστη τοῦ λειψάνου τὸ εἶδωλον συμβουλεύον μὴ πλεῖν· ὃ δὲ ἀναστάς ταῖς ναύταις ἀνεκοινοῦτο.⁶ οἱ δὲ μὴ πεισθέντες ἀνήγοντο,⁷ αὐτὸς δὲ κατέμειπεν ἐκεῖ· χειμῶνι δὲ χρησάμενοι⁸ ναυαγίῳ περιέπεσον.⁹ Καὶ ἐπὶ τούτῳ τιμᾷ Σιμωνίδης αὐτὸν ἐπιγράμματι

1) Μιλτιάδης, sic Coll. Nov. Ἀριστείδου Μιλτιάδης, Cod. Leid., Schell., Mon. CXXIII, Aug. CCCXXXII. et in marg. Phot. itemque in schol. ed. t. II, p. 198., Cod. Mon. CCXLIX. Ἐπὲρ τοῦ Μιλτιάδου et Photius ipsis excerptis: Ἐπὲρ Μιλτιάδου, τὸ προσόμιον — Jebbii scholiis in Miltiadem praemisit: Ἀρχὴ τῶν ὑπὲρ Μιλτιάδου, dubito, utrum ex cod. — 2) Ἐπαιῶν ἢ ψέγων, huc retuli scholion, quod Jebb. statim ad Περιήκει κ. τ. λ. apposuit. — 3) τῷ ψέγειν, ed. τὸ ψ. 4) Μιλτιάδην κ. τ. λ. Huc forte spectat schol., cujus initium edidit Hardt. ex Cod. nro. CXXIII, t. II, p. 64. Δεινῶς εἶπέ, scr. εἶπε. Subl. Valken. atque in mscr. plura post ἐψηφίσαντο legi monet. — 5) Ὡσπερ οὖς Σιμ., legitur hoc schol. in Leid. et vulgavit F. Ursinus p. 330, cf. Gaisf. poet. min. I, p. 354. — 6) ἀνεκοινοῦτο, sic ed., Urs. ἀνεκοινοῦντο. — 7) ἀνήγοντο, sic ed., Urs. ἀνηγάγοντο. — 8) χειμῶνι δὲ χρησάμενοι, sic Leid. et Urs., ed. χειμῶνι δὲ οἱ ναῦται χρ. — 9) περιέπεσον, Leid. et Urs., ed. περιέπεσεν.

Οὗτος ὁ τοῦ ¹ Κείου Σιμωνίδου ἐστὶ σαώτης,
 Ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν.

Τὸ τῶν Πλαταιέων ²] Schol. ed. Αἰνίττεται τὴν ἐν ib.
 Μαραθῶνι μάχην, τότε γὰρ μόνοι οἱ Πλαταιεῖς ἀπήντησαν
 εἰς τὴν μάχην. Διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν τῶν ὑπ' αὐτοῦ τότε
 κοσμηθέντων, ἐμφαίνει ὅτι οὐκ ἂν ἄλλως ἐνίκων μὴ πα-
 ρόντος αὐτοῦ· λέγει δὲ νῦν τὸ περὶ Πλαταιέων γενόμενον
 ἐρώτημα παρὰ Λακεδαιμονίων ἐν τρίτῳ Θουκυδίδου ³ ἀνα-
 κόλουθον· δικασταὶ ὄντες αὐτῶν, ὡς κατήγοροι ἐβούλοντο
 αὐτοὺς ἀνελεῖν· ἡρώτων δὲ οἱ καθήμενοι δικασταὶ, τί τοὺς
 Ἕλληνας εὖ πεποιθήκασι; πρὸς ὃ οἱ Πλαταιεῖς ἔφησαν, οὐδ-
 εἰς τῶν Ἑλλήνων κατηγόρηκεν ἡμῶν δι' οὐδεμίαν αἰτίαν
 πώποτε, δεικνύοντες ἐντεῦθεν τὴν σφετέραν αὐτῶν ἀρετήν.
 Οἰκείως δὲ ἔχει τὸ τῶν Πλαταιέων παράδειγμα, ὡς γὰρ
 ἐκεῖνοι ἀνέγκλητοι ὄντες ὑπὲρ ἑαυτῶν ἡγωνίζοντο, οὕτω καὶ
 οὗτος. Τὸ δὲ κοσμηθέντων σημαίνει τὸ ὄπλισθέντων
 ἢ στρατηγηθέντων. Καὶ Ὅμηρος.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ⁴ κόσμηθεν.

¹ Ἐξ ἀνάγκης τρόπον τίνα] Id. Ἐπειδήπερ οὐ Μιλ- ib.
 τιάδης ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ῥήτωρ νῦν ἀγωνίζεται, ἔστι δὲ
 τρόπον τίνα ἐκείνου ὑπολογία, ἣν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ποι-
 εῖται· ἂ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ταῦθ' ὁ ῥήτωρ ὑπὲρ
 ἐκείνου προβάλλεται, διὰ τοῦτο εἶπε τρόπον τίνα ἀγω-
 νίζεται.

² Ἐν τοῖς διακόνοις] Id. Ἐμφαίνει τὴν διαβολὴν, ὅτι 266, D.
 διάκονον ἀπλῶς ὠνόμασεν.

1) Οὗτος ὁ τοῦ κ. τ. λ. Simonidis distichon ex Gaisf. p. 378
 transtuli, editus ita ferebat: Οὗτος ὁ Κίου (mscr. Ursini Κείου)
 Σιμωνίδεω ἐστὶ σαώτης, ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν, quibus-
 cum et Leidensi et mscripto Ursini convenit. — 2) Τὸ τῶν Πλα-
 ταιέων, hoc schol. legitur in Leid. et Mon., sine ulla varietate,
 nisi quod, quae in fine leguntur, Τὸ δὲ κοσμηθέντων κ. τ. λ. ex
 Mon. dedi, in edito certe desunt, neque enotavit Valken. — 3)
 Θουκυδίδου, ed. Θουκυδίδης, ἀνακόλουθον referendum ad ἐρώτημα,
 Thucyd. III, 52 seq. οὕτω καὶ οὗτος, ed. οὗτοι, quod ubi de
 quatuorviris intellexeris, non repugno. — 4) Αὐτὰρ ἐπεὶ Mon.
 αὐτὰρ ἐπικοσμ.

267, A. "Ἐχειν τὰς τε δίκας] Id. Δίκη¹ ἢ περὶ ιδιωτικῶν πραγμάτων κρίσις· γραφή δὲ ἢ περὶ δημοσίων.

267, D. Ποῦ χοροῦ τάξομεν] Id. Τὸ χοροῦ τάξομεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν Διονυσιακῶν χορῶν εἴρηται· ὅτε γὰρ εἰσήσαν οἱ χοροὶ πλαγίως βαδίζοντες ἐποιούντο τοὺς ὕμνους καὶ εἶχον τοὺς θεατὰς ἐν ἀριστερᾷ αὐτῶν καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ χοροῦ ἀριστερὸν ἐπέιχον.² Ἐπεὶ οὖν εἶπε ποῦ χοροῦ, ἐπνευκε τὴν πρὸ τοῦ θεάτρου· εἶτα ἐπειδὴ ἐν μὲν χοροεῖς τὸ εὐώνυμον τιμιώτερον, ἐν δὲ πολέμοις τὸ δεξιὸν, ἐπιφέρει πλὴν γ' ὅσον οὐκ³ ἀριστεροτάτης ἀνῆρ⁴ μᾶλλον ἢ τοῦ δεξιοῦ τοῖς Ἑλλησι κέρως· ἄμφω γὰρ ἔχει ὀλίτῳ χρηστὸς στρατηγὸς ἀριστος.

ib. Τὴν πρὸ τοῦ θεάτρου⁵] Arogr. Mon. Δύο εἰσὶν ἀνδριάντες ἐν τῷ Ἀθήνησι θεάτρῳ· ὁ μὲν⁶ ἐκ δεξιῶν Θεμιστοκλέους, ὁ δ' ἐξ εὐωνύμων Μιλτιάδου· πλησίον δὲ αὐτῶν ἑκατέρου Πέρσης αἰχμάλωτος. Τινὲς μὲν οὖν φασίν,⁷ ὅτι δύο ἀνδριάντες ἦσαν ἐν τῷ θεάτρῳ, εἷς μὲν Μιλτιάδου, ἕτερος δὲ Θεμιστοκλέους, καὶ λέγουσιν, ὅτι Μιλτιάδου ἐξ ἀριστερῶν, ὁ δὲ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐκ δεξιῶν. Ἄμεινον οὖν⁸ ἡμᾶς ἐξεργάσασθαι, ὅτι, ὅτε ὁ χορὸς εἰσῆει ἐν τῇ ὀρχήστρῳ, ἢ ἐστὶ θυμέλη, ἐξ ἀριστερῶν αὐτῆς εἰσέρχεται,⁹ ἵνα εὐρεθῇ ἐκ δεξιῶν τοῦ ἀρχοντος· τοὺς οὖν καλοὺς τῶν χορευτῶν ἔταπτον εἰσιόντες ἐν τοῖς ἑαυτῶν ἀριστεροῖς, ἵνα εὐρεθῶσι πρὸς τὸν δῆμον ὄρωντες.

268, B. Λέξω τοίνυν¹⁰] Arogr. Mon. Ταῦτα Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις φησίν, ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ δικαίου λόγου. . . . (vrs. 954. quem imitatus dicitur Plaut. Bacch. III, 3, 17 seq.)

1) Δίκη κ. τ. λ. recte scholiastes, qui eo nomine laudatur a Tib. Hemst. ad Thom. M. p. 240. Casaub. ad Eq. 440. — 2) καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ χοροῦ ἀριστερὸν ἐπέιχον, ex Leid. inseruit Valken. — 3) πλὴν γ' ὅσον οὐκ, ὅσον inserui ex Aristide. — Erasmi adag. II, 2, p. 411. Interpres addit metaphoram sumtam a choris Dionysiacis — 4) ἀνῆρ, ex Jebb. addidi. — 5) Τὴν πρὸ τοῦ θ., subl. Valken. — 6) ὁ μὲν, Mon. ὁ μὲν. — 7) φασίν, Mon. φησι. — 8) Ἄμεινον οὖν κ. τ. λ. Sequitur jam ea interpretatio, quae ipsi scholiastae maxime probatur, inde fit, ut malim ἐξεργάσασθαι pro ἐξεργάσασθαι. — 9) εἰσέρχεται, Ar. εἰσέρχεται. — 10) Λέξω τοίνυν, subl. Valken.

Ὡς οὐ τὸ παναρμόνιον ¹⁾ Schol. ed. Τὸ μαλακὸν καὶ ἡδύ ²⁾ ὡς ἐκ πολλῶν χορδῶν συγκείμενον· ἦσαν γὰρ μέλη τρία, τὸ Λύδιον, τὸ Φρύγιον, καὶ τὸ Δώριον· ³⁾ ἐκ τούτου δὲ τὸ ποικίλον ἐμφαίνει· ἐξηγεῖται δὲ αὐτὸς λέγων τὸ μὴ πρὸς ἡδονήν· ⁴⁾

Παλλάδα ⁵⁾ περσέπολιν] Sch. ed. Ταῦτα Ἀριστοφά- 268, D. ρους, ⁶⁾ ἐν αὐταῖς κείμενα ταῖς Νεφέλαις (966.) εἶδος δὲ τοῦτο ἄσματος καὶ ἀρχή· Τὸν δὲ ποιητὴν ⁷⁾ αὐτὸν Ροῦφος καὶ Διονύσιος ἱστοριογραφοῦσιν ⁸⁾ ἐν τῇ μουσικῇ ⁹⁾ Φρύνιχόν τινα, ἄλλοι δὲ φασὶ Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον· τὸ δὲ δεινὴν γελοίως ἀντίκειται παρὰ τῷ κωμικῷ, ¹⁰⁾ τὸ γὰρ ἄσμα οὕτως ἔχει·

Παλλάδα ¹¹⁾ περσέπολιν κλήζω, πολεμάδοκον, ἀγνάν,
Παῖδα Διὸς μεγάλου, δαμόπωλον, αἴστον Ἀθήνην.

1) ὡς οὐ τὸ παναρμόνιον, exstat etiam in Leid. et Mon. — 2) καὶ ἡδύ ὡς ἐκ κ. τ. λ., Leid. καὶ τὸ ἡδύ, τὸ ἐκ π. — 3) Δώριον, sic Leid., ed. Δωρικόν. — 4) τὸ μὴ πρὸς ἡδ., Mon. τὸ μὴ πρὸς ἡδονήν ταῦτα ἀριστοφάνους. — 5) Παλλάδα κ. τ. λ. editum schol. ex Leid. et Mon. vel emendavi vel auxi. — 6) Ταῦτα Ἀριστ. ἐν αὐτ. κείμ. τ. νεφ. ex utroque mscr. In Ursini mscr. ita legebatur (p. 307) Τινές φασὶ Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον τοῦτο ἔδειν· εἶδος γὰρ ἴστιν καὶ ἀρχή· τὸ δὲ ἄσμα οὕτως ἔχει· Παλλάδα περσέπολιν κ. τ. λ. Ex Leid. et M. post εἶδος immisi δέ. — 7) αὐτὸν, sic Mon., ed. αὐτοῦ non emendante Valken. Utrumque recte; etenim cum dixisset schol., hoc carmen ab Aristoph. in Nubes receptum esse, nunc quis ipse auctor fuerit aut quis ejus auctor enarrare conatur. Rufus et Dionysius Eratosthenem secuti sunt, vide sch. ad Aristoph. Nub. 966., ubi Phrynichus hoc ἄσμα Lamproclis esse fertur dixisse. — 8) ἱστοριογραφοῦσιν, sic Leid. et Mon., ed. ἱστοροῦσιν. — 9) ἐν τῇ μ., τῇ ex utroque mscr. — 10) παρὰ τῷ κωμικῷ, quae deerant in mscr. ex edito retinui. — 11) Παλλάδα κ. τ. λ. Ita Urs. p. 80 hunc versum constituit. Herm. ad Nub. l. l. ita in metrum rededit

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω, πολεμάδοκον, ἀγνάν,
Παῖδα Διὸς μεγάλου, δεινὸν θεὸν, ἐγρεκίδοιμον.

Ed. Παλλάδα περσέπολιν, κλεισοπολεμοδόκον, ἀγνάν παῖδα Διὸς, μεγάλην δαμνήπολον ἄριστον πάρθενον, in quibus Valk. ἀγνάν pro ἀγνάν et αἴστον enot. pro ἄριστον. Mon. sic: Παλλάδα περσέπολιν· κλεισοπολέμη δόκον ἀγνάν παῖδα Διὸς μεγάλην δαμνηπῶλον αἴστον πάρθενον. In prioribus ad Nebulas scholiis ita:

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω, πολεμάδοκον, ἀγνάν,
Παῖδα Διὸς μεγάλου δαμύσιππον.

Ex nostris scholiastis refinges κλήσω, et δαμαπῶλον, δαμνηπῶλον

- ib. Ἡ τηλέπορόν τι βόαμα] Id. Τηλέπορον ἢ τὸ πόρρωθεν ἀκουόμενον ἢ τὸ πόρρωθεν ποριζόμενον, ἢ ὅτι ἐν ταῖς ¹ τριόδοις οἱ τῆς Ἑκάτης ἴσταντο βωμοὶ καὶ δραπετεύοντες οἱ νέοι τὰς διατριβὰς ἐνήδρευον ἐκεῖ.
- ib. Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτο] Id. Βωμολοχεύσαιτο ἀντὶ τοῦ κακοεργήσειε καὶ παρὰ ² τὸν βωμὸν ἐνεδρεύσειε ³ παρίσταντο γὰρ τινες τοῖς βωμοῖς, καὶ εἴ γέ τι τοῦ θύματος ἐξέπιπτε, ἤρπαζον ⁴ καὶ κατήσθιον.
- 269, A. Ἡ κάμψειέ ⁵ τινα] Id. Τὰ μέλη δηλοῖ τὰ κεκλασμένα καὶ ἐκλυτα· ἔστι δὲ ὅμοιον, ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγε παρὰ μέλος ἦδεν.
- 269, D. Οὐκουν Δολόπων] Id. Θαυμασίως ὁ ῥήτωρ ἐκ τοῦ ἐναντίου προσώπου τὸ ἐπιχείρημα ἔλαβεν· οἱ γὰρ Δόλοπες ὡς προδόται διαβάλλονται· ἢ ὅτι κακῶς ⁶ ἦσαν ἠγμένοι· φησὶ γὰρ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου (p. 144. ed. Harl.) πότερον — ἐν τῇ Δολόπων τάξει καὶ Θετταλῶν συγκατακτᾶσθαι.
- ib. Κύριος καὶ ⁷ ἠγεμῶν Δάτις] Leid. Ἐπειδὴ τὸν Δάτιν οἶδε κύριον πάντων τῶν πραγμάτων, διὰ τοῦτο αὐτὸν μόνον ὀνομάζει.
- 270, B. Πλὴν τῶν νόμων] Ar. Mon. Καὶ Πλάτων τοῦτο ἐν τοῖς νόμοις λέγει, ὅτι ὁ φόβος τῶν νόμων ὠφέλησε αὐτούς.
- 270, C. Πολλοστῶ] Ar. Mon. ὁ δὲ Δημοσθένης ⁸ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἶπε τὸ πολλοστὸν ἀντὶ τυχόν.
- 270, C. Τῷ καταβαλεῖν (sic Schell., Mon., Phot. et Valk. ex

non pro nihilo habebis, ubi videris δαμάσιππον legi in prioribus schol. ad Aristoph. Quod si δαμνήπολος civitate frueretur, ita mallet:

Παλλάδα π. κλήσω, πολεμάδοκον, ἀγνάν,
Παῖδα Διὸς μεγάλην, δαμνήπολον, αἰστῶσαν
Πάρθενον.

Nunc forte sic legendum in fine versus — μεγάλην, τὴν δαμνήπολον, αἰστον Πάρθενον. Haec peritioribus relinquam. Memorat hoc sch. Creuz. Melet. I, p. 23. — 1) ἢ ὅτι κ. τ. λ. ex Leid. et M. addidi, qui uterque ἢ τῆς Ἑκ. — 2) παρὰ, Valk. ex L. dedit, ed. περὶ. — 3) ἐνεδρεύσειε, ed. ἐνεδρεύσοι. — 4) ἄρπαζον, sic V., ed. ἤρπαζον. — 5) ἢ κάμψειε subl. V. — 6) κακῶς, ed. καλῶς, Valk. totum h. sch. sublin. — 7) Κύριος καὶ ἠγ., hoc sch. edidit Valk. ad Herod. VI, 97. — 8) ὁ δὲ Δημ., Philipp. III, 126. —

εποτ., ed. τῷ σπόρῳ)] *Apogr. Mon.* Ἀντὶ σπόρου καὶ Μένανδρος·

Τὰ δ' ἄλλ' ἂν τις καταβάλῃ.¹

Μαθήματα] *Apogr. Mon.* Ἡ λέξις *Θουκυδίδεις*·² 271, A. κεῖται δὲ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως ἀπείργομέν τινὰ μαθήματος ἢ θεάματος· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πεπεικῶς³ ἦν Ἀθηναίους.

Ἐξαρκεῖν ἂν⁴] *Sch. ed.* Τούτου μέμνηται *Δημοσθένης* ἐν τῷ παραπροσβείας· ἐπιόντων γὰρ τῶν Περσῶν ἔγραψε μὴ περιμεῖναι τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ καταλεῖψαι τὴν πόλιν τῇ θεῷ, πρεσβύτας δὲ καὶ γυναῖκας φυλάττειν τὰ τεῖχη, τὴν δὲ νεότητα πᾶσαν ἐπὶ Μαραθῶνα δραμεῖν. *Εἰκόνα* δὲ τῆς ψυχῆς λέγει τὸ ψήφισμα εἰκότως, αἱ γὰρ γνῶμαι καὶ οἱ λόγοι εἰκόνες καὶ σύμβολόν εἰσι τῆς ψυχῆς.

Καὶ συγγραμμάτων] *Id.* Πλαγίως⁵ πλήττει τὸν Πλάτωνα, ὡς ἐν τοῖς συγγράμμασι καὶ τοῖς λόγοις μόνον φρόνημα⁶ σώζοντα· δεινῶς⁷ δὲ οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ Πλάτωνος, ἀλλὰ καθόλου τῶν φιλοσόφων.

*Προγόνους*⁸] *Ap. Mon.* Προγόνους εἶπεν, ἐπειδὴ⁹ 271, C. ὁ Πλάτων ἐν τῷ διαλόγῳ τῷ *Εὐθύφρονι* περὶ ὀσίου διαλαμβάνων, ὡς δεῖ πλεῖστον ἔχειν σέβας περὶ τοὺς πατέρας· καὶ ἄλλαχού δὲ ὅτι δεῖ προγόνους τιμᾶν. . . .

*Εἰ τοίνυν καὶ Σόλωνα*¹⁰] *Sch. ed.* Φαίνεται πολλάκις 272, A. ὁ Πλάτων ἐπαινέσας¹¹ καὶ Σόλωνα καὶ Λυκούργον, ὡς νόμους πρὸς ἀνδρίας νομοθετήσαντας·¹² τοῦτο οὖν ἐπήγαγε δεικνύς τὸν Πλάτωνα ἑαυτῷ μαχόμενον.

Ὡς ὑπερβαλλόμενοι] *Ap. Mon. et Leid.* Τουτέστι 273, A. τέλειοι γενόμενοι τῷ μιμήσασθαι δῆλον ὅτι τοὺς εὐρόντας·

1) τὰ δ' ἄλλ' ἂν τις κ., *Apogr.* τᾶλλα θ' ἂν τις κ. — 2) *Θουκυδίδεις*, *Ap.* *Θουκυδίδειου*, corr. *Werf.* *Thucyd.* II, 39. — 3) *πεπεικῶς*, *Ap.* *πεπεικῶς*, emend. *Werf.* — 4) *Ἐξαρκεῖν ἂν* κ. τ. λ. scholion editum ad h. l. subl. *Valk.* — 5) *Πλαγίως*, sic ex *L.* dedit *Valk.*, ed. *δεινῶς* — 6) *φρόνημα*, sic ex *Aristide*, ed. *φρόνιμον*. — 7) *δεινῶς* δὲ κ. τ. λ., sic *Leid.*, ed. οὐκ ἐπὶ μόνου δὲ τοῦ κ. τ. λ. — 8) *Προγόνους* subl. *Valken.* — 9) *διαλόγῳ*, sic *Werf.*, *Ap.* *διαλέγει*. — 10) *Εἰ τοίνυν καὶ Σολ.* legi item in *Leid.* *Valken.* significavit. — 11) *ἐπαινέσας*, ed. *ἐπαινήσας*. — 12) *νομοθετήσαντας*, ed. *νομοθητήσαντας*.

Αρχαιότατος, ὃ ἐστὶν ὁ Ὅμηρος, ὡς ἴσμεν· εἰ δέ τις εἶπη, καὶ μὴν πρὸ¹ αὐτοῦ γέγονεν ὁ Ὀρσεύς, πρὸ αὐτοῦ γέγονε· τὰ δὲ δόγματα Ὀρφέως Ὀνομάκριτος μετέβαλε δι' ἐπῶν, χρόνῳ² ὕστερον Ὀμήρου γετόμενος. Καὶ Αἰσχίνης³ δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους φησὶ, λέξω περὶ Ὀμήρου, ὄν⁴ ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν τάττομεν. Τὸν Μιλτιάδην δὲ τῷ Ὀμήρῳ παραβάλλει, ἐνδοξον αὐτὸν ἀποδεικνύς καὶ ἐνδοξον παρατιθεὶς πρόσωπον· ἢ ὅτι κυρίως ποίησις ἐστὶν ἢ μετὰ μιμήσεώς τινος καὶ μετὰ οἰκονομίας καὶ διασκευῆς καὶ μύθων ἐν ἔπεσι τάξις· ἄπερ ἔξαιρέτως Ὅμηρος ἐπετήδευσεν καὶ κατέδειξε πρῶτος· ὅσοι δὲ πραγματείας ἐτέρας ἔγραψαν, ἐποποιοὶ καλοῦνται, ἢ γὰρ περὶ ἀστρονομίας ἢ φυσικὰς τινὰς ἢ ἱερὰς ἔγραψαν βίβλους· ὅτι δὲ ἀρχαιότεροι, μαρτυρεῖ⁵ καὶ Ἀνδροτίων καὶ Αἰσχίνης καὶ Ἡρόδοτος.

273, B. Οὐκουν ὅσους γε] Schol. ed. Θεμιστοκλῆς γὰρ Ἀθηναῖος ὢν ὑπερεβάλλετο τοῦτον.

Μήτε Ὅμηρον] Id. Πλάτων ἐν ταῖς πολιτείαις⁶ λέγει, ὅτι δεῖ μυρίσαντας Ὅμηρον ἐκβαλεῖν τῆς πόλεως, μυρίσαι μὲν καὶ στέψαι ὡς ποιητὴν, ἐκβαλεῖν δὲ, ὅτι ἔβλαπτε διὰ τῶν μύθων τοὺς νέους, λέγων (Iliad. XIV, 317. Rep. III, 4. ed. Ast.)

Οὐδ' ὀπότη' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
Καὶ πάλιν (XIV, 356.)

Ἡ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε.
Καὶ ὅσα τοιαῦτα. Θέλει οὖν εἰπεῖν; ὅτι οὐδὲν μέγα, εἰ σκώπτων Ὅμηρον διαβάλλει καὶ Κίμωννα. Progr. Mon. pro ὅσα τοιαῦτα ita pergīt: Καὶ ἄλλως δὲ φιλοσωμάτων ἐποίει τοὺς ἀνθρώπους λέγων, ὡς ἀπ' Ἀχιλλέως⁷ ἥρωος τηλικούτου (Odys. XI, 489. cf. Plat. Rep. III, init.)

1) καὶ μὴν πρὸ αὐτοῦ, sic Leid., Mon. αὐτὸν. — 2) χρόνῳ δὲ, δὲ a Leid. abest. — 3) Αἰσχίνης ἐν τῷ κ. Τιμ. p. 149. ed. R. — 4) ὄν deest in Leid., conjicit Creuzerus in margine excerptorum: πρεσβύτατον καὶ σοφώτατον — 5) μαρτυρεῖ, Leid., Mon. μαρτυροῖ. Laudat Creuz. Aelian. V. H. VIII. 6. et Androt. fragm. p. 117 ed Sieb. Adde Herod. II, 53. — 6) ἐν ταῖς πολιτείαις, III, 9. ed. Ast. — 7) ὡς ἀπ' Ἀχιλλέως, tanquam e persona Achilles,

βουλοίμην κ' ἐπάρορος ἐὼν θητεύμεν ἄλλω
Ἄνδρὶ παρ' ἀκλήρω.

Τίνα μὲν οὖν, ὡς Πλάτων] Schol. ed. Ἐκ τοῦ ἀντι- 275, C.
κειμένου πρῶτον ἐρωτᾷ δεικνύς, ὅτι εἰ καὶ μὴ βελτί-
ους, ἀλλὰ χείρους μὴ ποιήσας, κακῶς ἀκούειν οὐκ ὄφει-
λεν· εἶτα ὅτι καὶ βελτίους ἐποίησεν ἀποδεικνύς· σοφισμὸς
δὲ ἢ ἀντερωτήσις· πρῶτον δὲ αὐτὴν λαμβάνει ἐπ' ἀναιρέσει
τοῦ φαύλου, ὡς καὶ τοῦτο ἐπαινοῦντος τοῦ Πλάτωνος τὸ
μηδὲν βλάψαι.

Λαμπρῶς² ἀποκρινοῦμαι] Ap. Mon. Ἀντὶ τοῦ φανε- 275, D.
ρῶς· καὶ Θουκυδίδης,³ καὶ λελυμένων ἤδη λαμπρῶς
τῶν σπορῶν. Καὶ Δημοσθένης. . . .

Ὡς πόλιν εἰπεῖν] Schol. ed. Ὡς πόλιν εἰπεῖν 274, A.
εἶπε δεινῶς προσθεῖς τὸ ὡς· ἐπειδὴ γὰρ οὐ δυνατὸν ὄφε-
λεῖν πόλιν ὅλην ἀκριβῶς εἰς ἀρετὴν, διὰ τοῦτο προσέθηκε
τὸ ὡς, ἀπὸ τοῦ πλείονος ὀριζόμενος· καὶ πάλιν ἐπήγαγε τὸ
ὡς δῆμον, οὐ γὰρ δυνατὸν ὅλον δῆμον ὄφελειν.

Ὡσπερ τὰς τοῦ Γηρουόνου κεφαλὰς] Id. Ὁ Ἡσιόδός 274, B.
φησι τὸν Γηρουόνην τρεῖς κεφαλὰς⁴ ἐσχηκέναι, λέγων
Τρικάρηνον⁵ Γηρουονῆα.

Ἀστείως δὲ ὁ Ἀριστείδης τῷ μύθῳ δείκνυσι τὸ παρὰ-
δοξον λέγων, ὅτι οὐ δεῖ ἀπαιτεῖν Ἀθηναίους ἴσους πάντας
εἶναι.

Οὐδ' ὁ ἥλιος] Ap. Mon. Ἀπὸ τοῦ μείζονος ἢ ἀπόδει- 275, A.
ξις μεσημβρίας δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ⁶ μέσῳ τῆς ἡμέρας, ὑπερ-
βολικόν· καὶ καταβολῆς, τῆς ἐπισημίας καὶ τοῦ σπέρ-
ματος καὶ τοῦ νοσήματος. Καὶ Δημοσθένης,⁷ ὅτι ὡσπερ

ex doctrina Platonis, quem lege Rep. III, 6. In Leid. eadem
forte legi, indicavit Valk. — 1) παρ' ἀκλήρω, Mon. παρακλήρω. —
2) Λαμπρῶς subl. Valken. — 3) Θουκυδ., cf. schol. et Init. ad
II, 7. — 4) τρεῖς κεφαλὰς sic Valk. ex Leid., ed. τὰς κεφ. —
5) τρικάρηνον, sequutus sum Ruhnck., ed. τρικέφαλον, Hesiod.
Theog. 487. ibiq. Gaisf. — 6) ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ τ. ἡμ., inde
suspicatus est Ruhnck. ad Tim. p. 154. h. l. legendum ἐν σταθερῇ
τῆς μεσημβρίας. Recte nam quod Th. M. s. v. καταβολή p. 495.
item legit ἐν καθαρῷ, quis est quem moretur? Quid? quod ex
Panathenaeico hunc locum laudat, ubi ex Miltiade dicere debe-
bat? — 7) Δημοσθένης, Philipp. III, 127. ed. Sch. sublin. Valken.

περίοδος ἢ κατάβολή πυρετοῦ· ὅταν γὰρ πλεονάζῃ
τινὶ ψύχος καὶ ἐν τῷ ἡλίῳ καθίζῃ, πλέον ῥιγοῖ. ¹

275, B. Σώζεται τοῖς γένεσι τοῦνομα] Id. Τοῦτο δὲ ἀπὸ
χρησμοῦ εἴληπται

Ἴπποι· Θρηκίαι, Λακεδαιμονίαι δὲ γυναῖκες.

276, C. Καὶ μὴν καθ' ὑμῶν τοὺς σοφοὺς] Schol. ed. Ἐντεῦ-
θεν δεικνύει τοὺς φιλοσόφους σοφιζομένους καὶ οὐκ ἀλη-
θεῖς τοὺς συλλογισμοὺς ποιουμένους. Cod. Barocc. 7.
Δείκνυσι ³ τὸν συλλογισμὸν λόγῳ μὲν δυνατὸν γενέσθαι,
ἔργῳ δὲ οὐδαμῶς μηδένα μηδὲν ἀμαρτάνειν.

276, B. Μὴ καθ' ἕκαστον ⁴] Arogr. Mon. Τοῦτο εἶπεν, ὅτι
λεχθὲν κοινῶς εἶπε πάντων τῶν Ἑλλήνων· πολλή δὲ δοκι-
μασία ἐγένετο τῶν θεσμοθετῶν Ἀθήνησι, ὡς καὶ Δημο-
σθένης ⁵ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· δις δοκιμάσθ' ἔντας
ἄρχειν ἔν τε τῇ βουλῇ καὶ παρ' ὑμῶν ἐν τῷ δικα-
στηρίῳ. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ἕξ οἱ πάντες ὄντες θεσμο-
θεταὶ καθ' ἓνα ἐδοκιμάζοντο.

277, C. Νυκτομαχία ⁶] Ar. Mon. Ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ
ἐβουλήθησαν προσελθεῖν τοῖς τείχεσι τῶν Συρακουσίων Ἀθη-
ναῖοι· ὃ δὴ καὶ ἐποίησαν προσελθόντες ἐν νυκτὶ καὶ ἡγου-
μένου ⁷ ἤρξαντο οἱ μὲν Δωριεῖς Μεδηνίων, οἱ ἐν Ναυπάκτῳ,
ἢ οἱ Κερκυραῖοι ἄλλην ⁸ ἐν τῷ παιωνίζειν ἀφιέναι φωνήν,
ἑτέραν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι· ταραχθέντες δὲ ἐπὶ τοίτῳ μικροῦ
δεῖν ἅπαντα ἀπώλοντο.

1) ῥιγοῖ, Mon. ῥιγῆ; malui ῥιγοῖ quam ῥιγῶ, ἑλληνικῶς quam
ἀττικῶς, cf. Piers. ad Moer. sub v. et Buttm. ad Plat. Gorg. p.
527. — 2) Ἴπποι κ. τ. λ., Ar. Mon. Ἴππον γὰρ Θεσσαλὸν· λακεδα-
μονίην δὲ γυναῖκα. Prostat hoc schol. apud schol. ad Theocr.
XIV, 48. quod emendatius reddidit Heind. ad Plat. Hipp. maj.
p. 141. — 3) Δείκνυσι τὸν συλλογισμὸν κ. τ. λ. Margini haec olim
veluti interpretamentum adscripta, genuinis denique ipsius sophi-
stae verbis expulsis, textui sunt intrusa. — 4) Μὴ καθ' ἕκαστον
subl. Valken. — 5) Δημοσθένης ἐν τ. π. Λεπτ., p. 82. ed. Wolf.,
unde δις pro διὸ, quod erat in Mon., ἐν τε τῇ β. pro καὶ ἐν τῇ β.
recepti, inserens παρ' ὑμῶν post καὶ. — 6) Νυκτομαχία, subl. Val-
ken. cf. Thucyd. VII, 44. — 7) ἡγουμένου, desideratur ducis no-
men; fortasse Νικίου supplendum, (quod nomen ob νυκτὶ excidere
facile potuit. An latet in καὶ?), quamvis narrat Thucyd. l. l.
Demosthenem cum iis, qui paucis ante diebus simul adpuleraat,
ejus rei auctores fuisse. — 8) ἄλλην ἐν τῷ, Mon. ὄλλ' ἐν τῷ.

Καίτοι παρῶν αὐτῶ] Schol. ed. Λύσις ἀντιπίπτον- 278, A.
τος, ἵνα μὴ εἴπη τις, ἀλλ' οὐκ ἐδύνατο.

Μετὰ Ἰππίου καὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν] Arogr. Mon. ib.
et Leid. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ συνεπιστρατεύειν. Ὁ δὲ
Θουκυδίδης φησὶν, ὅτι ἐκπεσὼν τῆς τυραννίδος ὁ Ἰππίας
μνησικακῶν ἀνῆλθε πρὸς Δαρεῖον, ἔχων εἰς τὸ προδοῦναι·
καὶ ἔπεισεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεῦσαι. Καὶ
Ἡρόδοτος δὲ τὸ ὅμοιον² λέγει. Τύραννοι δὲ καὶ οἱ Πει-
σιστρατίδαι, ὡς ἴσμεν ἐκ τῶν Θουκυδίδου· ἐκβληθέντες
δὲ παρὰ τῶν³ Ἀθηναίων ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν. Sch. ed.
Ἐκπεσὼν τῆς τυραννίδος ὁ Ἰππίας μνησικακῶν ἦλθε πρὸς
Δαρεῖον, καὶ ἔπεισεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεῦσαι.

Ἐκ Λακεδαιμόνος⁴] Schol. ed. Εἰς Δημάρατον αἰ- ib.
νίττεται τὸν Λακεδαιμόνιον, οὗτος γὰρ τὰ τῶν τυράννων
ἐφρόνι.

Ταῦτα (Cod. Schell. cum ed. Cant. inserit πάντα) 278, B.
ἀφείδ] Arogr. Mon. et Leid. Δόλογοι⁵ καὶ Ἀψίνθιοι ἔθνη
ὄμορα περὶ τὸν Ἑλλήσποντον· οἱ δὲ Δόλογοι κατεπολέμουν
τοὺς Ἀψινθίους· ἐρωτῶσιν οὖν τοῖς Ἀψινθίοις τὸν θεόν,
πῶς ἂν ἀπαλλαγῶσι⁶ τῶν κακῶν, ἔχρησεν αὐτοῖς, ὅτι τὸν
πρῶτον ὑποδεχόμενον ὑμᾶς Ἀθήνησιν, αὐτὸν ἐκεῖνον στήσατε
τύραννον· ἀκούσαντες τοῦτο οἱ Ἀψίνθιοι ἤρξαντο περιω-
στεῖν τὰς πόλεις καὶ τέλος ἐλθόντας αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας
ὑπεδέξατο ὁ Μιλτιάδης· ἐκ τούτου οὖν ἔγνωσαν, ὅτι ὁ χρη-
σμὸς τοῦτον δηλοῖ· εἶτα διελέχθησαν αὐτῶ⁷ περὶ τούτου·
ὁ δ' οὐκ ἠβουλήθη,⁸ ἀλλὰ λέγει Ἀψινθίοις ὅτι⁹ πέμψαν-

1) στρατεῦσαι. In hac voce desinit, uti vides, schol. editum ad Μετὰ Ἰππίου. Sequitur alterum ad καὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν] Τύραννοι καὶ οἱ Πεισιστρατίδαι· ἐκβληθέντες δὲ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν. — Legitur item in Leid. In quo desunt Ἀπὸ κοινοῦ τὸ συνεπιστρατεύειν, pergunt autem ὁ δὲ Θουκυδ. — 2) τὸ ὅμοιον, τὸ in Leid. deest. — 3) παρὰ τῶν Ἀθ., Leid. παρ' Ἀθ., cf. Thucyd. VI, 54 seq. ibiq. intt. — 4) Ἐκ Λακεδαιμόνος, Valk. sublin. proxima τῶν ταῦτα. — 5) Δόλογοι καὶ Ἀψίνθιοι κ. τ. λ. Praeclarissimum hoc scholion edidit Valken. ad Herod. VI, 34. et clausulam inde ab: καὶ ποταμοῦ ὄντος κ. τ. λ., ad VI, 36. — 6) ἀπαλλαγῶσι, sic Valk. ex Leid., Mon. ἀπαλλαγῆσι. — 7) αὐτῶ, sic Valk., Mon. αὐτῆς. — 8) ἠβουλήθη, Mon., Leid. ἰβ. — 9) ὅτι, Valken. ὅτι (ἔτι) πέμψαντες.

τες εἰς Πυθίαν μάθετε ἀκριβέστερον, εἰ περὶ ἐμοῦ λέγει ὁ χρησμός. Περψιάντων οὖν αὐτῶν λέγει ὅτι ναὶ περὶ αὐτοῦ λέγει· ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ πάλιν Ἀψινθίοις λέγει ὁ Μιλτιάδης, ὅτι, εἰάν κελεύσῃ ἡ πόλις, γίνομαι· κελευσάσης οὖν τῆς πόλεως ἐγένετο τύραννος, καὶ ποταμοῦ ὄντος τοῦ διορίζοντος τοὺς¹ Δολόγκους καὶ τοὺς Ἀψινθίους, ἐτείχισεν αὐτὸν, ὅπως² ἂν μὴ βλάπτοντο οἱ Ἀψινθίοι παρὰ τῶν Δολόγκων.

279, A. Καὶ ὅτι οὐκ ἐδυνήθησαν] Sch. ed. Ἐπειδὴ πάντες ἐξ ἐντολῆς ὑπέκυπτον δυστυχίαν, ἠτήσαντο τὴν³ ἐπιστρατείαν καὶ ἑτέραν δυστυχίαν, ὅτι ἐκείνους οὐχ εἴρον· ἀμαξόβιοι γὰρ ὄντες καὶ πόλεις οὐκ ἔχοντες μετήγοντο εὐκόλως.

ib. Οἱ σοφώτατοι πάντων] Sch. ed. Σοφωτάτους λέγει τοὺς Αἰγυπτίους, ὅτι τὰ ἐν οὐρανῷ ἤδεσαν καὶ τελεστικοὶ ὑπῆρχον. Λέγει δὲ καὶ ἡ παροιμία⁴

Δεινοὶ μηχανὰς πλέκειν Αἰγύπτιοι.

Ἡὔξησε δὲ τὴν σοφίαν αὐτῶν, σοφωτάτους πάντων εἰπὼν, ἵνα ἐξάρῃ τοὺς Ἀθηναίους καταπολεμήσαντας Πέρσην, ὃν οὐδ' οἱ σοφώτατοι πάντων ὑπέστησαν.

279, B. Ἐκ τριγόνιας⁵ ἐδούλευον] Sch. ed. Ἀντὶ τοῦ ἐκ τρίτης γενεᾶς, οἶονεὶ ἀπὸ προγόνων· βδύλονται δὲ τινες τὴν γενεὰν κ̄ ἐτῶν εἶναι, τὸν δὲ⁶ τρίτον ἀριθμὸν ἐπὶ πλήθει ἐκδέχονται. Σημαίνει οὖν, ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐδούλευον, οἷον ἐπὶ⁷ Κύρου καὶ Καμβύσου.

1) τοὺς Δ., M. τὰς Δ. — 2) ὅπως ἂν μὴ κ. τ. λ. immo contra rem habere, ait Valken. VI, 36, cum Herodotus de Doloncis prodidisset, quae de Apsinthiis noster. Ceteroquin haud leviter in ea re variant scriptores, cf. Rutgers. v. lect. I, 9. Intt. ad Milt. Nepotis, cap. I. et Poppon. ad vit. Thucyd. Marcellineam p. 314. Aut erravit schol., aut alios scriptores est secutus. — 3) ἐπιστρατείαν, ed. ἐπὶ στρατείαν. Subl. Valk. — 4) ἡ παρ., Sch. ad Nub. 1128. Valk. ad Adon. 47. — 5) Ἐκ τριγόνιας κ. τ. λ. verba hujus schol. τὴν γενεὰν κ̄ ἐτῶν εἶναι subl. Valk. et in Mscr. legi addit. — 6) Τρίτον ἀριθμὸν, sic τρίπορος, τριπλάνης, τριπόθητος, τρισμακαρ, τρικυμία λόγου, πόθου, Heind. ad Euthyd. p. 371. Abresch. in addendis ad Not. in Aristaeon. p. 20. seq. Sic τρίπορος, cf. Welk. ad Hippon. fr. p. 94. Nota sunt trifur et trifurcifer Plauti. — 7) ἐπὶ Κύρου, ed. ἀπὸ Κ.

Λακεδαιμόνιοι δὲ ¹⁾ Αροgr. Mon. Ἔθος ἦν Λακεδαι- 279, C.
 μονίοις κατ' ἔτος ²⁾ κόρας τινὰς πέμπειν ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος ἱερῷ, ἵνα ὕμνον ἄσωσι τῷ θεῷ. Ταύταις περτυ-
 χόντες ἐβιάσαντο Μεσσήνιοι· μαθόντες τοῦτο Λακεδαιμό-
 νιοι πέμπουσι πρὸς αὐτοὺς δίκας βουλόμενοι λαβεῖν παρὰ
 τῶν δεδρακόντων· ὡς δ' οὐκ ἐπέειπον, ἐπιστρατεύουσι Λα-
 κεδαιμόνιοι κατ' αὐτῶν· τοῦτο δὲ γέγονεν ἐν τῷ Μηδικῷ
 πολέμῳ· Μένοντες δὲ εἶπε τὴν πανσέληνον, ἐν γὰρ
 τῇ πανσελήνῳ στρατεύουσιν, ὡς πολλάκις ἔγνωμεν.

Ὡσπερ Ὅμηρος ³⁾ Αροgr. Mon. Ἐνδοξον πάλιν εἰσά- 281, C.
 γει πρόσωπον, οὐδὲ γὰρ, ⁴⁾ φησὶν, εἰ ἐκάλεσεν Ἀχιλλέα ⁵⁾
 θυμολέοντα, ἦδη λέων ἦν, οὐδ' εἶ πη τοῦ Αἴαντος πάλιν
 (Il. XI, 557.)

Ὡς δ' ὅτ' ὄνος

ἦδη ὄνος ἦν ὁ Αἴας καθάπαξ, ἀλλ' εἰς ὅσον προσῆκε πρὸς
 τὴν χρείαν λέγει δεχόμενος καὶ πρὸς μέρος λέοντι καὶ κά-
 προις καὶ ὄνοις ⁶⁾ ἀπεικάζων τὸ πρόσωπον· οὐ καθάπαξ,
 ἐπ' ἀμφοτέρων ⁷⁾ δὲ λέγει, τοῦ Μιλτιάδου καὶ τοῦ κυβερ-
 νήτου.

Ὡσπερ σὺ φῆς ⁸⁾ Αροgr. Mon. Ἦθος ἔχει ὁ λόγος 282, C.
 ἐδόκει γὰρ καὶ Σωκράτης μισθὸν δέχεσθαι, καὶ εἰ μὴ χρυ-
 σόν, ἔχειν γὰρ αὐτὸν ἔλεγον δύο πίδαυς, ⁹⁾ τὸν μὲν σίτου,
 τὸν δὲ οἴνου, καὶ τοῖς μαθηταῖς ἐκέλευεν ἐπιβάλλειν αἰεὶ
 τούτοις, ὅπως μὴ λείψωσιν.

Καὶ ἰδιώτας] Αροgr. Mon. et Leid. ¹⁰⁾ Ἰδιώτας λέγει ib.
 οὐ τῶν πολεμικῶν, ἀλλὰ νίκης ἢ οὐ μάχης ἀπεί-

1) Λακεδαιμόνιοι δὲ subl. Valk. — 2) κατ' ἔτος, Mon. κῆτε-
 τος. — 3) Ὡσπερ Ὅμ., sublin. Valken. — 4) οὐδὲ γὰρ, φησὶν, sic
 Ap., Werf. maluit γὰρ φησιν, male. — 5) Ἀχιλλέα κ. τ. λ. ea sic
 Arogr. Ἀχιλλέα, θυμολέοντα, ἢ δε λεῶν ἦν· οὐδ' εἶπε περὶ τοῦ Αἴ-
 αντος, in quibus Werf. ἦδὲ λέων ἦν, veluti versus heroici esset
 clausula. — 6) ἀπεικάζων, Ap. ἀπεικάζειν. — 7) ἀμφοτέρων, Ap.
 ἀμφοτέροις, — 8) Ὡσπερ σὺ φῆς, subl. Valk. — 9) τὸν μὲν σίτου,
 τὸν δὲ οἴνου, Ap. τοῦ μ. σ., τοῦ δ. οἴνου. — 10) Καὶ ἰδιώτας κ.
 τ. λ. Quae ab initio leguntur, Ἰδιώτας — νίκης, ex Leidensi ex-
 hibuit Valken. ad Herod. VI, 112 ita uti edenda curavi; itemque
 reliqua deinceps quae sola excerpit Creuzerus in Selectis. Sunt
 reliqua etiam in Arogr. et Werferus praemissis punctis nonnihil
 deesse significavit.

ρους, ἀλλὰ τοιαύτης Μηδικῆς νίκης· καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ σί λέγει, ὅτι τὸ πρῶτον Ἕλληνες ὑπέστησαν σχῆμα θεάσασθαι Μηδικόν.

284, C. Ἡ τὸν ἐν Κολωνῷ κείμενον Ὀιδίπουν] Apogr. Mon. Θαυμασίως ἐπήγαγε τὸ Ὀιδίπουν.³ Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, ὅτι νεκροὶ ὄντες τὴν γῆν φυλάττουσιν, εἰκότως ἐχρήσατο τούτῳ τῷ παραδείγματι, ὅτι καὶ ὁ Ὀιδίπους νεκρὸς ἂν σώζει τὴν Ἀττικὴν· τὸν δὲ Κολωνὸν λέγουσιν οἱ μὲν τόπον εἶναι τῆς Ἀττικῆς, οἱ δὲ δῆλον.⁴ Λέγεται ὁ Ὀιδίπους μετὰ τὰς συμφορὰς ἐλθεῖν εἰς Ἀθήνας· οἱ δὲ θεοὶ ἐλεήσαντες αὐτὸν, δεδώκασιν αὐτῷ δόκησιν τοῦ σώζειν τὴν Ἀττικὴν. Ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι πολλῶν κακῶν αἴτιος γεγωναὶ ταῖς⁵ Θήβαις διὰ τε τὸν φόνον τῶν παιδῶν ἐναγῆς ἂν, ἐκβάλλεται τῆς πόλεως ὑπὸ⁶ τῶν Θηβαίων καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν Κολωνὸν καὶ τελευτήσας ἐκεῖ θάπτεται· ἐλθόντων δὲ ποτε Θηβαίων, φαίνεται Ἀθηναίοις κελεύων⁷ ἀντιπαρατάξασθαι, καὶ συμβαλόντες ἐνίκησαν.

ib. Ἡ εἴ τις ἄλλοθί που⁸] Ap. M. et Leidens. Ἡ εἴ τις ἄλλοθι ποῦ τῆς χώρας, εἰ μὲν μετὰ τοῦ ἄρθρου λέγομεν, τουτέστι τῆς χώρας, δηλοῦμεν τὸν Θησεά· ἐν⁹ τινι γὰρ καιρῷ ἐξεβλήθη παρὰ τῶν Ἀθηναίων Θησεύς καὶ¹⁰ ἐκβληθεὶς ἀπῆλθε πρὸς Λυκομήδην ἐν τῇ Σκύρῳ, ὡς πρὸς

1) ὅτι τὸ πρῶτον, Valken. pro τὸ conjecit τότε, merito opinor, vult enim Schol. primos Athenienses Medorum habitum videntes sustinuisse, eaque narrantem vidit Herodotum VI, 112., ut malim ex Herodoto legi Ἑλλήνων, quamvis Aristides de omnibus Graecis loquatur. — 2) Ἡ τὸν ἐν Κολωνῷ κ. τ. λ. sublin. Valk. annotans in Mscr. plura praemitti his, unde oriuntur edita, scil. Λέγεται ὁ Ὀιδίπους. Quae significavit Valken., ex Apogr. opinor, dedi. — 3) τὸ Ὀιδίπουν, alibi schol. τὸν Οἰδ. — 4) οἱ δὲ δῆλον, sic. f. Δῆλον. — 5) ταῖς Θήβαις, ed. τοῖς Θηβαίοις, illud et Mon. et Leid. — 6) ὑπὸ τῶν Θηβαίων leguntur etiam in Leid., desunt in ed. — 7) ἀντιπαρατάξασθαι, sic uterque Mscr., ed. ἀντιπαρατάξαι κ. τ. λ. — 8) Ἡ εἴ τις ἄλλοθί που κ. τ. λ. Cod. Leidensem accurate a se collatum ait Valken.; leguntur item particulae aliquae in Cod. Palat., ex Leidensi nonnihil edidit Creuzerus, V. D. comment. Herodot. p. 304. seq. et Herodotea in scholiis Aristidis ed. male descripta esse, cf. Schweigh. ad Herod. I, 67. — 9) ἐν τινι καιρῷ ἐξεβλ. π. κ. τ. λ. inde ordiuntur excerpta Palatina, omisso γὰρ. — 10) καὶ ἐκβλ. ἀπῆλθε πρ., ed. ἀπῆλθε γοῦν πρ.

φίλον· ὁ δὲ Λυκομήδης φοβούμενος, μὴ ὁ Θησεύς ἐκβάλῃ αὐτὸν τῆς βασιλείας, φονεύσας ἐκείσε ἔθαιψε. Μετὰ τοῦτο ἔλαβον Ἀθηναῖοι χρησμόν μετενέγκαι² τὰ ὄστιά τοῦ Θησεύς· αἰκούσαντες τὸν χρησμόν ἀγνοεῖν ποῦ εἴη τὰ ὄστιά τοῦ Θησεύς ἔφασαν· ὁ δὲ θεὸς εἶπεν ὅτι, ἐγὼ ὑμῖν ἡγεμόνα πέμπω.³ Εἶτα ἐξελθόντες καὶ φθάσαντες περὶ τὴν Σκύρον, ἐθεάσαντο αἰτὸν καταπτάντα καὶ ὀρύσσοντα τὴν γῆν· οἱ δὲ⁴ ἐνόησαν, ὅτι ἐκεῖ εἰσι τὰ ὄστιά τοῦ Θησεύς καὶ⁵ λαβόντες ἔθαιψαν ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἐὰν δὲ ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου λέγωμεν, Ἡ ἄλλοθί που⁶ χώρας, δηλοῖ τὸν Ὀρέστην· ποτὲ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεάται ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἤροντο τὸν θεὸν Λακεδαιμόνιοι, πῶς ἂν περιγένωνται· ὁ δὲ ἔχρησεν οὕτως·

Ἀρκαδίην⁷ μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς, οὐ τοι δώσω·
 Πολλοὶ⁸ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι⁹
 Οἱ σ' ἀποκωλύσουσιν·¹⁰ ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαίρω·
 Δώσω¹¹ τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι,
 Καὶ καλὸν¹² πεδῖον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι.

Ἀκούσαντες τὸν χρησμόν Λακεδαιμόνιοι συνέβαλον καὶ ἡττηθέντες ἐλήφθησαν παρὰ τῶν Τεγεατῶν, οἱ καὶ πέδας¹³ αὐ-

1) Μετὰ τοῦτο κ. τ. λ., Palat. εἶτα, ed. μετὰ ταῦτα. — 2) μετενέγκαι τὰ ὄστιά κ. τ. λ., ed. μετενέγκαι τὰ ὄστιά τοῦ Θησεύς ἔφασαν, in quibus τὰ ὄστιά τοῦ Θησεύς, bis posita fraudi fuerunt — 3) πέμπω. Εἶτα, illud εἶτα, quod Werferus non enotavit, ex Leid. recepi, cum ed. ἐξελθόντες δὲ exhibeant. — 4) Οἱ δὲ ἐνόησαν, ed. ἔγνωσαν γοῦν. — 5) καὶ λαβόντες κ. τ. λ., Cod. Palat. οἵτινες καὶ μετενεγκόντες ἔθαιψαν ἔ. τ. Ἀττ. Pergit dein C. Palat. Λακεδαιμόνιοι πολεμούμενοι ὑπὸ τῶν Τεγεατῶν, ἤροντο τὸν θεὸν, πῶς ἂν περιγένωνται· ὁ δὲ ἔχρησεν οὕτως· Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς· μέγα μ' αἰτεῖς· οὐ τοι δώσω. — 6) Ἡ ἄλλοθί που χ., ἢ delevit Valken. — 7) Ἀρκαδίην κ. τ. λ., oraculum transscripsi ex ipso Herodoto, I, 66., diversitatis farraginem seorsim recensiturus. Est autem haec: Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς. — 8) Πολλοὶ ἐν Ἀρκ., κ. τ. λ., ed. πολλοὶ ποσσίκροτον ὀρχ. κ. τ. λ. reliquis om., quae exstant in utroq. Mscr. — 9) ἔασι, Mscripti ἔασιν. — 10) οἱ σ' ἀποκ., Mscripti οἱ γ' ἀποκ. — 11) Δώσω τοι, uterque Codex δώσω δέ τοι Τεγέην — Werferus post Τεγέην non πολλοὶ legi confirmat, ut quod ex versus 2. principio remansisset, reliquis, ut supra memoravi, omissis. — 12) Καὶ καλὸν κ. τ. λ., sic quoque Codd., ed. καὶ καλὸν πεδῖον σχοίνῳ δ. — 13) πέδας αὐτοῖς βαλόντες, sic omnes, f. εἰςβ.; illud certe non meminī legere.

τοῖς βαλόντες ἐποίησαν ἡ γεωργεῖν τὴν γῆν. Ἡττηθέντες ὁὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι πάλιν ἤτησαν δεύτερον χρησμόν· ἔστι δὲ οὗτος·

Ἔστι τις Ἀρκαδίας Τεγέῃ λευρῶ ἐνὶ χώρῳ,
 Ἐνθ' ἄνεμοι πνεύουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Καὶ τύπος ἀντίτυπος καὶ πῆμ' ἐπὶ πῆματι κεῖται.
 Ἐνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα.
 Τὸν σὺ κομισσάμενος, Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσση.

Ἀκούσαντες τὸν χρησμόν τοῦτον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐσπέισαντο πρὸς Τεγεάτας· εἶτα ἐν τῇ εἰρήνῃ ἔτυχε, Λίχαντινα, ἀγαθοεργόν, Λακεδαιμόνιον — ἀγαθοεργοὶ δὲ καλοῦνται παρὰ Λακεδαιμονίοις πέντε τῶν ἰππέων, οἵτινες ἐξήρχοντο τοῦ βαθμοῦ καὶ ἐσχόλαζον ἐπὶ γνώσει τῶν παρ' ἑτέροις νομίμων ἀγαθῶν — καθέζεσθαι ἐν χαλκείᾳ τῆς Τεγέας, εἶτα θαυμάζειν, πῶς ἀνέρχεται τὸ πῦρ· τὸν δὲ χαλκέα ἐρωτῆσαι, τί καθέζεται ἐκπληττόμενος· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι θαυμάζω διὰ τὸ οὕτως ἀνέρχεσθαι τὸ πῦρ· τοῦτο δὲ ἀκούσαντα τὸν χαλκέα εἰπεῖν, ἐὰν ἀκούσης, ὃ βούλομαι λέγειν, θαυμάσαι ἔχεις· εἶδον γὰρ, φησὶν, ἐν τῷ οἴκῳ σορόν τινα ἐννέα ὄργυιῶν, καὶ ἀπιστῶν, εἰ τοιοῦτός ἐστιν ὁ κείμενος ἐν τῇ σορῶ, εἶτα ἀποκαλύψας εὔρον καὶ ὅτι τὸ σῶμα

1) γεωργεῖν τὴν γῆν, sic uterq. Cod., ed. τὴν γῆν γεωργεῖν. — 2) Ἡττηθ. κ. τ. λ. sic Codd., ed. πάλιν οὖν ἤροντο τὸν θεὸν Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐχρησεν αὐτοῖς οὕτως· ἔστι τις κ. τ. λ. cf. Creuz. comm. Herodoteis l. l. Ἔστι τις, ex Herod. I, 67. En discrepantia lectionis ex utroque Mscr. et edito: Mscripti ἔστι τις Ἀρκαδίας γαλῆς λευρῶ ἐνὶ χ., ed. ἔστι τις Ἀρκαδίας γαλῆ, λευρῶ ἐνὶ χ. 3) Ἐνθ' ἄν., Mon. Ἐνθα ἄν. — 4) κρατερῆς ὑπ' ἄν., Mscr. κατηγορῶν ὑπ' ἄν., ed. κρατήρων ὑπὸ ἄν. — 5) πῆμ' ἐπὶ π. ed. πῆμ' ἐπὶ πῆματι. — 6) φυσίζοος αἶα, Ap. φυσίζωος αἶα, ed. φ. Αἶα. — 7) κομισσάμενος, ed. et Mscr. κομισάμενος. — 8) ἔσση, ed. ἔση, itemque Mscr. — 9) τὸν χρησμόν τοῦτον, τοῦτον in ed. desideratur. — 10) πρὸς Τεγ., ed. π. τοὺς Τ. — 11) ἀγαθοεργοὶ, L. et M. ἀγαθοί, illud in ed., inde ab ἀγαθοεργοὶ. — ἀγαθῶν a reliquis sejunxi, quod facere neglexit Jebbicus. — 12) παρ' ἑτέροις, ed. π. ἑτέρων. — 13) εἶτα θ., ed. καὶ θ. — 14) τὸν δὲ χ., ed. τ. γοῦν χ. — 15) τοῦτο δὲ ἀκ., sic L. et ed., Mon. τὸν δὲ χαλκέα τοῦτο ἀκούσαντα· ὅτι ἐὰν ἀκούσης κ. τ. λ. — 16) ἐν τῷ οἴκῳ, ed. ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ. — 17) ἐν τῇ σορῶ, ed. σόρῳ. — 18) εἶτα ἀποκ., εἶτα deest in ed., Mon. εἶτα ἀποκαλύψας καὶ εὔρων ὅτι κ. τ. λ., ed. cum Leid. εἶτα ἀπ. εὔρον καὶ τὸ σῶμα τοσοῦτον.

ἐννέα ὄργυιῶν ἐστίν. Ἐωρακῶς ὁ Λίχας ἤρξατο συμβάλ-
λειν τὸν χρησμὸν τὸν λέγοντα, Ἔστι τις Ἀρκαδίη καὶ
τὰ ἐξῆς καὶ ἀναγκασθεὶς ἤσθετο, ὅτι τὸ χαλκεῖον σημαίνει
ὁ χρησμὸς, εἶτα εἶπε τῷ χαλκεῖ, μισθωσόν μοι τὸν οἶκον
ἐπ' ὀλίγῳ χρόνῳ μισθωσαμένου οὖν τὸν οἶκον καὶ λαβόν-
τος τὰ ὄστα τοῦ Ὀρέστου, ἐλήφθησαν οἱ Τεγεαῖται.

Καὶ τὸν Ἡρακλέα⁵⁾ Sch. ed. Ὅπλα γὰρ ἦν ἀνακεί- 285, B.
μενα ἐν τοῖς Ἡρακλείοις, ἄπερ εὐρέθη ἐξαίφνης ἔξω θυρῶν
κεῖμενα. Δεινῶς δὲ ὁ Ἀριστείδης τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν
μαρτυρίαν ποιεῖται τῆς Μιλτιάδου ἀρετῆς.⁶⁾

Καὶ τὸν Πᾶνα⁷⁾ Id. Ἀπεστάλη⁸⁾ Φιλιππίδης τις ὀνό- ib.
ματι ὑπὸ Ἀθηναίων, ἡμεροδρόμος ὢν, ἐν τοῖς Περσικοῖς,
συμμαχίαν αἰτῆσαι παρὰ Λακεδαιμονίων. ἀπιὼν δὲ ἄπρακ-
τος⁹⁾ ἐκ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων, ἤκουε φωνῆς τινός, ἐπι-
βρώσης αὐτῷ· ὡς δὲ πλησίον¹⁰⁾ ἐγένετο, ἀκούει λέγοντος τοῦ
Πανός, εἰπεῖν Ἀθηναίοις, ὡς ὀλιγωροῦσιν αὐτοῦ καὶ ταῦτα¹¹⁾
φροντίζοντος· ἵνικα δὲ ἐστράτευον, εἶδον αὐτὸν ἡγούμενον
καὶ βωμὸν ἰδρῦσαντο καὶ θυσίας¹²⁾ ἐπετέλεσαν.

Καὶ Πινδάρῳ φησὶν¹³⁾ Id. Λέγεται, ὅτι μέλη ποιοῦν- 285, C.
τος τοῦ Πινδάρου ποτὲ ἐν Θήβαις, τερφθεὶς ὁ Πᾶν ὠρχή-
σατο αὐτῷ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν,¹⁴⁾ ὅτι ἄσμα σκεψάμενος ὁ Πίν-
δαρος¹⁵⁾ ἔμελλεν ἐπιδείκνυσθαι καὶ εἶδεν ὄναρ τὸν Πᾶνα λέ-
γοντα αὐτῷ τὸ ἄσμα καὶ λαβῶν εὐθύς ἀνέθηκε τῷ θεῷ.

1) Ἐωρακῶς, M. ἔωρακῶς; edita ita ferunt: ἀκούσας ὁ Λίχας
ἤσθετο τοῦτο σημαίνειν χρησμὸν καὶ εἶπε τῷ χαλκεῖ κ. τ. λ. — 2) ἐπ'
ὀλίγῳ χρόνῳ, Mon. ἐπ' ὀλίγου χρόνου. — 3) μισθωσαμένου κ. τ. λ.,
ed. μισθωσαμένου τοῦ οἴκου, illud est in Mon. — 4) καὶ λαβόντος
κ. τ. λ., ed. καὶ λαβόντος τὰ ὄστα, τοῦ Ὀρέστου δὲ ἦσαν, ἐληφ. οἱ
T., non ita male. — 5) καὶ τὸν Ἡρακλέα, idem schol. legitur
in Leid. et Mon., ex quibus γὰρ recepi, om. in ed. — 6) ἀρετῆς,
pergit Mon. τὸ δὲ κατὰ τὸν Πᾶνα τοιοῦτόν ἐστιν, quae cum ad se-
quentia pertinerent, plane omisi. — 7) Καὶ τὸν Πᾶνα, idem schol.
legitur in Leid. et Mon., unde emendavi edita plerumque mss. codd.
sequutus. — 8) Ἀπεστάλη, ed. ἀπεσταλή τις Φιλιππίδης ὀνόματι ὑπὸ
Ἀθηναίων, ἡμεροδρόμος ὢν ἐν τ. Π. — 9) ἐκ τῆς τῶν Λ., τῆς ex
Mscr. — 10) πλησίον ἐγένετο, ἐγένετο ex Leid. — 11) ταῦτα φροντ.,
ed. ταῦτα φρ. — 12) ἐπετέλεσαν, sic Leid., ed. ἀπετ., cf. Valken.
ad Herod. VI, 105. — 13) Καὶ Πινδάρῳ, ead. leguntur in Mon.
et Leid. — 14) λέγουσιν, deest in Leid. — 15) ὁ Πίνδαρος, ὁ deest
in Leid.

Οἱ δὲ ἑπομνηματισταὶ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῇ κρουσίᾳ τοῦ Πέλοπος ὠρχήσατο ὁ Πάν· ἔχομεν δὲ τοῦτο ἐν τῇ πρώτῃ νίκῃ.

Ἀλλαγῶ δὲ καὶ λόγον] Id. Ζητεῖται, πῶς λέγει τὸν Πᾶνα λόγον ἢ λόγου ἀδελφόν. Λέγομεν οὖν, ὅτι πάντα κατὰ λόγον συνέστη· τὰ δὲ πάντα ἐστὶν ὁ Πάν, ἀδελφὸς ἄρα ὁ Πάν τοῦ λόγου. Πάλιν δὲ ὁ Πάν λόγος, ἐπειδὴ Ἐρμοῦ ἐστὶν, ὡς φασιν, υἱὸς πᾶς λόγος ἔντεχνος. Ἡ δὲ ὅτι ὁ Πάν μουσικὸς, πᾶς δὲ λόγος εὐμουσος καὶ ἐμμελῶς σύγκειται. Leidens. Ζητεῖται κ. τ. λ. λέγομεν, ὅτι τὰ πάντα διὰ λόγον κ. τ. λ. Μᾶλλον δὲ ὁ Πάν λόγος· διὸ καὶ Ἐρμοῦ υἱὸς ὁ λόγος ὁ ἔντεχνος καὶ παρὰ Θεοῦ διδόμενος εἰς παιδείαν ἐστὶν.

286, A. Ἄρα γε ἢ πρὸς⁴] Arogr. Mon. Ὁ λόγος σχετλιακός· πρὸς Θεῶν δὲ εἶπε διὰ τὸν Πᾶνα καὶ τὸν⁵ Ἡρακλέα· φησὶν, ὅτι πρὸ τῆς Μαραθῶνος οὐκ ἤδεσαν Ἀθηναῖοι τὸν Πᾶνα Θεόν, ἀλλ' ἐκ τῆς συμμαχίας Θεοῦ νενομίκασι. Συννοήσαντας⁶ δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ πρότερον ἐν νῶ λαβόντας ιδρύσασθαι βωμόν.

287, B. Τὴν χεῖρα ἐντετακώς] Schol. ed. Ἐπειδὴ εἶπεν εἰς ἀνὴρ καὶ τὴν ἀπόδειξιν τούτου ἐπήγαγε τὸ ὅτι καὶ μόνος ἐγράφη· ἦν γὰρ ἐν τῇ⁷ Ποικίλῃ τὸ πρῶτον γεγραμμένος

1) οἱ δὲ ἑπομν. addidi ex Mon., neque dubito, quin eadem contineantur Leid., cum plura in eo legi in ora sui exempl. significasset Valken. — 2) ἐν τῇ πρώτῃ νίκῃ, i. e. in primo carmine olympico vrs. 75. H. l. monitum velim, fragmentum Pindari, quod servavit schol. Theocr. I, 1. (fragm. p. 28. ed. Heyne) ex eo mihi desumptum videri, quod scholiastes Aristid. h. l. Panem Pindaro carmen molienti praecepisse per somnum tradit. Non frustra opinor hujus carminis mentionem injecit Aristides, in quo ipsa haec victoria, Pane fautore a Miltiade reportata, Pindari ore posteris tradita sit. — 3) Ἡ δὲ, ed. ἦδε. Quae ex Leidensi, a Valk. correctae exhibui, ita edidit Creuzerus, V. D., in Meletem. I, 35., ubi excidit ἐστὶν. — 4) Ἄρα γε, subl. Valk., Werf. ex Mon. ἄρα γε. — 5) τὸν Ἡρακλέα· φησὶν, Mon. τὸν Ἡρακλέα φησιν. 6) συννοήσαντας, M. συννοήσαντες. — 7) ἐν τῇ Ποικίλῃ τὸ πρῶτον γεγρ., sic Leid. et Mon., ed. ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾶ, quae ultima vox enata ex τὸ ἄ. Dicitur autem et ποικίλη στοᾶ et Ποικίλη. Nepos Milt. VI. Miltiadi talis honos tributus est in porticu, quae Ποικίλη vocatur, quum pugna depingeretur Marathonia, ut in decem praetorum numero prima ejus imago poneretur, isque hortaretur milites proeliumque committeret.

ὁ Μιλτιάδης ἐκτείνων τὴν χεῖρα καὶ ὑποδεικνύς τῶς Ἑλλησι τοὺς βαρβάρους, λέγων ὁρμᾶν κατ' αὐτῶν. Ὀνομα δὲ ἐκκλησίας ἢ πνύξ, ὡς καὶ Αἰσχίνης μέμνηται. (p. 104. R.)

Ταῦτόν Πausανία ¹⁾] Ap. Mon. Πausανίας γὰρ 288, C. κρατήσας ἐν Πλαταιαῖς τῶν Μήδων ἠβουλήθη ²⁾ ὕστερον προδρομικῶς φησι καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ α΄.

Καὶ σχέδον τῶν γε Ἀθ.] Schol. ed. Τὸ σχέδον εἶπεν, ἐπειδὴ τῷ ὄντι Λακεδαιμόνιοι ἐνίκησαν.

Τῶν ἀντιτεταγμένων] Id. Τῶν τὰ Μήδων φρονούντων· λέγει δὲ διὰ τοὺς Θηβαίους. 289, B.

Καὶ τὰ γε τῆς τεῖχομαχίας] Id. Τοῦτο οὐκέτι ἐν ³⁾ Πλαταιαῖς ἐγένετο, ἀλλ' ἐν Θήβαις· τῶν γὰρ βαρβάρων μετὰ τὴν τροπὴν καταφυγόντων εἰς τὸ τεῖχος καὶ μὴ ἐξιόντων εἰς μάχην Ἀθηναῖοι τεῖχομαχήσαντες ἐνίκησαν.

Ὅτι στρατόν] Id. Τὸ ἐπίγραμμα μεταφέρει εἰς τὸν 289, D. Μιλτιάδην, ὅπερ ἔγραψεν ⁴⁾ ἐν τῷ τρίποδι ὁ Πausανίας, ὅπερ ὕστερον ἐξεκολάφη.

Ὡσπερ Λύσανδρον] Id. Ναύαρχος ὢν τῶν Λακεδαιμονίων ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς — τοῦτο ⁵⁾ δὲ τὸ χωρίον ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ τῆς Θράκης — νικήσας τοὺς Ἀθηναίους, ὡς λέγει Ξενοφῶν, δεκαδαρχίας καθίστη ⁶⁾ ἐν ταῖς πόλεσι, θέλων ὀλιγαρχίαν ποιῆσαι· καὶ ἐντεῦθεν στάσεις καὶ θόρυβοι ἐγένοντο ἐν ταῖς πόλεσι.

Καὶ σκόπει] Id. Φανερώς νῦν τὴν παράθεσιν ἐγύμνωσεν, ὅτι πρὸς τοὺς φίλους Πλάτωνος τὸν Μιλτιάδην συγκρίνει. ⁷⁾

1) ταῦτόν Πausανία, Werf. hoc sch. adscripserat ad μονοῦ κρείττων. Exciderunt autem nonnulla, quantum ex punctis colligi pot-st. — 2) ἠβουλήθη ὕστερον προδρομικῶς φ. κ. τ. λ., leg. μετεβουλευήθη, vel ἠβουλήθη ὕστερον προδοῦναι ὡς φησι καὶ ὁ συγγραφεὺς, (Thucyd. I, 128) vel perierunt nonnulla post ὕστερον, vel lege τὰ τῶν Μήδων ἠβ. ἔστ., dicitur enim βούλεσθαι τὰ τινος, alicujus caussa velle, alicui favere, ut φροντίζειν τὰ τινος. — 3) ἐν Πλαταιαῖς, Valk. ἐν τῇ Πλαταία. — 4) ὁ ἔγραψεν, vide hoc Simonidis epigramma in Gaisf. p. min. I, p. 372., ὅπερ Valk. delevit. 5) τοῦτο δὲ τὸ χ., in ed. continua oratione haec cum superioribus et iis quae infra sunt, leguntur. — 6) καθίστη sic Valk. ex Leid., ed. κατέστη. — 7) συγκρίνει, ed. συγκρίνειν.

- 291, A. "Ὡσπερ Θίμβρωνα¹⁾] Id. Τοῦτον λέγουσι στρατηγὸν γενέσθαι Λακεδαιμονίων, μέθυσον καὶ ἀκόλαστον.
- ib. Τὰ τῆς δημοκρατίας²⁾ ἐπιχώρια] Id. Τοῦτο προσέθηκεν, ἵνα μή τις εἴπῃ, ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ ἡμάρτανεν ὁ Μιλτιάδης τὰ³⁾ Λακωνικά, ἀλλὰ τὰ Ἀττικά φαίνειν δὲ ἐστὶ τὸ κακῶς ἐπιτροπεύειν, φάσις γάρ ἐστι ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἐπιτροπευόντων κακῶς, ἔνδειξις δὲ ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ.
- ib. Δημεύειν] Ar. Mon. Εἶποι τις, ὅτι κακῶς εἶπε τὸ δημεύειν ἐπὶ τοῦ ῥήτορος· οἱ γὰρ δικασταὶ τούτου κύριοι λέγομεν οὖν ὅτι καὶ παρὰ Δημοσθένει ἔχομεν τὴν λέξιν ἐν Φιλιππικοῖς· ἐνθα⁴⁾ λέγουσι τὸ κρίνειν, δημεύειν δηλοῖ. Τὸ δημεύειν δηλοῖ ὅτι τῶν ῥητόρων τινὲς, χαριζόμενοι τῷ δήμῳ, ἔγραφον κατὰ τινων πλουσίων δήμευσιν.
- 291, B. Οἶμαι δὲ κἄν ἐν θεῶν] Schol. ed. Δώδεκα γὰρ θεῶν δικασάντων, Ὀρέστη καὶ Ἐρίνυσιν, ἐξ προσειτέθησαν τῷ Ὀρέστη, μεθ' ὧν ἦν ἡ Ἀθηνῶ καὶ νενίκηκεν.
- 291, D. Νομίζω] Id. Μετὰ⁵⁾ τὰ κατὰ Μαραθῶνα ἐπεστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Παρίους ὁ Μιλτιάδης, ἢ ὅτι συνέπραξαν τῷ Πέρσῃ, ἢ ὅτι ἀπέστησαν τῶν Ἀθηναίων· ἐστὶ δὲ αὕτη⁶⁾ ἡ νῆσος εὐτελής. Ταύτην πολιορκούντος αὐτοῦ ἐπέμφθη βέλος ἐξ ἀφανοῦς καὶ ἔτρωσε τὸν αὐτοῦ μηρόν· ὁ δὲ νομίσας τῆς Δήμητρος εἶναι βέλος, ἦν γὰρ πλησίον τοῦ τείχους βωμὸς⁷⁾ αὐτῆς, καὶ ἰερόν⁸⁾ φοβηθεὶς ἀνεχώρησε· κατηγόρησαν οὖν αὐτοῦ προδοσίαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ εἰς τὸ δεσμοτήριον ἐτέβαλον, μετὰ⁹⁾ τῆς ἐκτίσεως φρουροῦντες αὐτὸν τοῦ τι-

1) Θίμβρωνα, ed. Βρίθωνα, illud voluit Cant., confirmant Bar. I., Coll. Nov., et Schell., qui omnes Θίβρωνα, haud quam contempnendum, vid. Wess. ad Diod. XIV, 36. XVII, 108. Vales. ad Harp. p. 95. Hess. ad Timol. Mor. ad Paneg. c. 40.
 2) Τὰ τῆς δημ., subl. Valken. — 3) τὰ Λακωνικά κ. τ. λ., f. κατὰ τὰ Λ. κ. τ. λ. — 4) ἐνθα λέγουσιν κ. τ. λ. Erat, cum sic mallet ἐνθα λέγει τὸ κρίνειν δημεύειν· τὸ δημεύειν δηλοῖ κ. τ. λ. Incipit ed. inde ab τὸ δημεύειν δηλοῖ κ. τ. λ. quae item leguntur in Mon. Vide Intt. ad Hesych. s. v. ubi Demosthenes explicatur. Adde Vales. ad H. p. 17. et 343. — 5) μετὰ τὰ κατὰ ed. μετὰ δὲ κατὰ.
 6) αὕτη ἡ ν., ἢ inseruit Valk. ex L. — 7) βωμὸς, ed. βωμοὶ. — 8) ἰερόν φοβ., ed. καὶ φοβηθεὶς ἄν ἐχώρησε. — 9) τῆς ἐκτίσεως, ed. τῆς κτίσεως.

μήματος, κατεψησίσαντο γὰρ αὐτοῦ πενήκοντα τάλαντα. Δεινῶς¹ δὲ εἰς ἐγκώμιον αὐτοῦ τὴν αἰτίαν περιτρέπει δεικνύς, ὅτι διὰ τοῦτο ἐξημίωσαν² αὐτὸν Ἀθηναῖοι, διότι νομίζοντες αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον καὶ τοῖς πᾶσι ἀτίτητον εἶδον ἀναχωρήσαντα αὐτὸν ἐκ Πάρου ἄπρακτον.

Οὐδὲν πλέον] Αρ. Μορ. Ὡσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν 192, C. τῷ κατὰ Μειδίου εἶπε φρόνιμον τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὅτι ἀπέδοτο αὐτὸν κακὸν ὄντα ὡς ἐδείχθη ὕστερον.

1) Δεινῶς κ. τ. λ. Hic desinit Leid., indicante Valk., pergīt editus. — 2) ἐξημίωσαν, ed. ἐξημίωσαν. Hardt. in Cod. CXXIII. ultimum scholiorum in Miltiadem hoc ajit esse: Οὐκ οἶν ἄρα οὐ δώσομεν κ. τ. λ., quae nusquam in meis leguntur.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ.

295, B. Λοιπὸς τοίνυν Θεμιστοκλῆς] Sch. ed. 'Ρητορικῶς' ὁ Ἀριστείδης ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων τὴν τάξιν τῶν μεγίστων προσώπων εἰργάσατο· προτάξας μὲν τὸν Περικλέα, τελευταῖον δὲ τηρήσας τὸν Θεμιστοκλέα.

ib. Ἐκ δευτερείαν τὰ πρωτεῖα] Sch. ed. Μετὰ τὸ νικῆσαι³ τὸν βάρβαρον συνῆλθον πάντες οἱ Ἕλληνες εἰς τὸν Ἴσθμὸν τῆς Κορίνθου, ὥστε τιμῆσαι κατ' ἀξίαν τοῖς λαφύροις τοὺς ἀριστεύσαντας, ἔνθα πάντες ἐρωτώμενοι, τίς ἐνίκησεν, ἕκαστος ἔλεγεν, ἐγὼ πρῶτος, καὶ κατ' ἐμὲ Θεμιστοκλῆς· τὸ μὲν οὖν ἐγὼ πρῶτος ἔλεγον,⁴ ἑαυτοὺς προάγειν τῶν ἄλλων βουλόμενοι, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ Θεμιστοκλῆς, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι κρύψαι τὴν ἀλήθειαν.

295, C. Ὅσφ Ξέρξης Δαρεῖον] Ar. Mon. . . . Ὡσπερ καὶ Δημοσθένης⁵ ἐν τῷ κατὰ Μειδίου βουλόμενος αὐξῆσαι τὸ δεινὸν ὃ πέπονθεν, εἰσάγει τὸν Μειδίαν λέγοντα, ὅτι καὶ ἄλλοι τινὲς ἐτυπτήθησαν, ὥσπερ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ θεσμοθέτης. εἶτα αὐξῆσαι καὶ ἐκ τῶν ποιησάντων, ὅτι οἱ τύψαντες ἐμέθυσον καὶ ἠγνόουν, καὶ ἐκ τῶν παθόντων, ὅτι οἱ τυπτηθέντες ἀργυρίον τι δεξάμενοι τοὺς νόμους προδεδώκασιν· οὔτε δὲ ὁ Μειδίας ἠγνόει, οὔτε ἐγὼ τοὺς νόμους προδεδώκα.

1) Θεμιστοκλῆς, sic ex Coll. Nov., Schell., Leidensi, Photio et Cod. Mon. CXXIII, ed. Ἐπερ Θεμ., itemque Mon. CCXLIX, Cod. Aug. CCCXXXII Ἀριστείδου Θ. In Photio haec: Μιλτιάδης ὑπερ Θ., τὸ προοίμιον, at in marg. Θεμιστοκλῆς. — 2) Ῥητορικῶς κ. τ. λ. sic incipere schol. in Cod. Mon. CXXIII docet Hardtius, t. II, p. 63 seq.; integrum scholion a Valken. sublineatum. Μετὰ τὸ νικῆσαι, sic Leid., ed. κινήθηαι; paullo luculentius haec de Graecorum conventu in Mscr. Leidensi legi, testatur Valken. in marg. — 3) πρῶτον ἔλεγον, ed. ἔλεγεν. — 4) Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, cap. XI, p. 20 seq. ed. Spald. Sublineavit item Valken.

- Τὴν Μαρ.] Phot. Λεῖπει ἴσως τὸ ἐν. 295, D.
- Τὰ δεύτερα¹ ἀεὶ τῶν προτέρων] Sch ed. Μετὰ γὰρ τὰ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ τὰ ἐν Σαλαμῖνι συνέβη.
- Ἐπεύθυνος ἦν] Sch. ed. Καινοπροσπῶς νῦν τὴν λέξιν, 294, D. οὐ γὰρ ἐπὶ ἐγκλήματι ὑπεύθυνος ἦν.
- Μαντικῆς μὲν οὖν] Sch. ed. Μαντικῆς διὰ τὸ νο- 295, A. ἤσαι τὸν χρησμὸν· δεινότητος διὰ τὸ δύνασθαι πείσαι λόγοις· πραότητος, ὅτι καὶ τυπτόμενος παρὰ Εὐρυβιάδου ἔφερε· καρτερίας δὲ, ὅτι ἠνέσχετο τὴν πόλιν καταλιπεῖν εὐαρμοστίας, ὡς ἀρμόσασθαι τῇ χρείᾳ.
- Ἀκριβῶς πολιτεία] Sch. ed. Ἡ γὰρ πολιτεία πολλῶν 295, B. ἔργων ἐστὶ περιεκτικῆ.
- Οὐχ ἦγον καλέσαι τὰς Μούσας] Ap. Mon. (Hom. Iliad. XI, 218.)
- Ἔσπετε² νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἄντιος ἦλθεν
Ἡ αὐτῶν Τρώων ἢ κλειτῶν ἐπικούρων.
- Ἦτοιμάζετο δὲ κ. τ. λ.] Ap. Mon. et Leid. . . . 296, C.
- Τοῦτο³ δὲ παρὰ Ἡροδότου ὠφέληται· λέγει γὰρ ὅτι διὰ μεγαλοφροσύνην τοῦτο ὁ Ξέρξης ἐποίησεν, οὐ διὰ χρείαν.
- Αἰγύπτου δ' ἀποστίας] Schol. ed. Μετὰ γὰρ τὰ ἐν ib. Μαραθῶνι καταφρονήσαντες Μήδων Αἰγύπτιοι ἀπέστησαν· ἐχειρώσατο δὲ αὐτοὺς ὁ Ξέρξης ῥαδίως· δεύτερον δὲ ἀπέστη Αἴγυπτος, πρῶτον ἐπὶ Καμβύσου καὶ δεύτερον ἐπὶ Δαρείου.
- Δεκατῷ δὲ ἔτει] Sch. ed. Ἀπὸ τῶν ἐν Μαραθῶνι ἕως ib. τῶν ἐν Σαλαμῖνι δέκα ἔτη τὰ ἐν⁴ μέσων ἐγένοντο.
- Ὡσπερ ἀρχῆ] Sch. ed. Ἐπειδὴ πάση τῇ οἰκουμένῃ 297, A. παρέϊκασε τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν, λέγει ὡς ἔνθα ἐχώρει, ὥσπερ

1) τὰ δεύτερα ἀεὶ, subl. Valken., ed. τὰ δεύτερα ἀεὶ τῶν πρω-
τείων, debebat certe προτέρων, ut est in ipso Aristide, nisi in eo
malis legi πρωτείων. Jehblius hinc inde scholio praeponit lectio-
nem Codicis, unde scholion erat excerptum. Id plus semel fac-
tum animadverti. — 2) Ἔσπετε, Ap. Ἔσπεται κ. τ. λ. — 3) Ἦτοι-
μάζετο, Werf. et Creuzerus ante τοῦτο δὲ π. Ἡρ. nonnulla deesse
significant. Jam vides clausulam scholii ad Ἐπιθυμίαν μᾶλλον,
quae paullo infra leguntur, eandem esse; quid dubitemus, non
quin diversa Aristidis spectent, sed eodem pertineant? Puta ad
Ἐπιθυμίαν κ. τ. λ. — 4) τὰ ἐν μέσων, ex Leid. inseruit Valken.

ἄρχων πάσης τῆς οἰκουμένης ἐδόκει· ἔστι δὲ τὸ στρατοπέδου ἐρμηνεία τοῦ πάσης γῆς.

297, B. Ἡ τοῦ ἡλίου ¹⁾ Arogr. Leid. Ἐρχομένου τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ γενομένου περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις ἐγένετο ἡλίου ἐξ ἀνατολῆς· εἶτα ὡς ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς τοὺς μάντις, τί σημεῖον τοῦτο, ἀπώλειαν εἰπεῖν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων· τοῦναντίον δὲ ἦν· ἐσήμαιτε γὰρ αὐτῷ τὴν ἦταν, διότι ἀπὸ ἀναταλῶν ἐξέλιπεν ὁ ἥλιος, εἶγε καὶ ἀπὸ ἀνατολῶν ἦρχετο ὁ Ξέρξης. Sch. ed. Ἐ. τ. β. ἐ. τ. Ἑλ. περὶ τὸν Ἑλλ. ἐκλ. ἡλ. ἐγ., ὅπερ τοὺς μάντις αὐτοῦ ἐρωτήσαντος τὰς τῶν Ἑλλήνων πόλεις ἔφασαν ἀφανισθῆναι· τοῦναντίον δὲ συνέβη, ἐπεὶ καὶ ἡ ἐκλ. ἐκ τῆς ἀνατολῆς.

197, C. Ἐπιθυμίαν μᾶλλον ἢ χρείαν] Ap. Leid. Ἐπιθυμίαν μᾶλλον ἢ χρείαν εἶπεν, ὅτι ἠδύνατο ταῖς τριήρεσι τὸν Ἄθω περιπλεῦσαι καὶ οὕτως ἐλθεῖν· νῦν δὲ ὠρυξε τὸν Ἄθω καθάπερ ἐπιθυμίαν πληρῶν· τοῦτο δὲ παρὰ Ἡροδότου ὠφέληται· λέγει γὰρ, ὅτι διὰ μεγαλοφροσύνην τοῦτο ὁ Ξέρξης ἐποίησεν, οὐ διὰ χρείαν.

ib. Ὅπως ἀριθμοίη ³⁾ κατὰ μυρίους] Ap. Leid. Καινότερον, φησὶν, ἐξεῦρεν ἀριθμὸν κατὰ μυρίους οὐ ⁴⁾ καθ' ἓνα μετρῶν· λέγει δὲ διὰ τὸ μυριάνδρον τεῖχος, οὐπερ ἐμνήσθη καὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (t. I, p. 224, ed. C.)

297, D. Ὡστ' ἔχεσθαι] Sch. ed. Παρόντος καὶ μέλλοντος τοῦ βασιλέως πᾶσαι πόλεις ἠλίσκοντο.

298, A. Ὡσπερ τοῦ Ποσειδῶνος] Sch. ed. Ἐπειδὴ Ἐννοσίγαιος ⁵⁾ ὁ Ποσειδῶν, ὡς Ὅμηρος, (Iliad. XIII, 18.)

. τρέμε δ' οὔρεα.

ib. Τὸ δὲ μαντεῖον] Sch. ed. Τοῦ Ἀπόλλωνος δηλονότι· ἔλεγε γὰρ, οὐ μόνον Ἀθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι κατασκαφθήσονται ⁶⁾ πόλεις.

1) Ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις, vide apud Valken. ad Herod. VII, 37. ἐξ ἀν., sic Valk., M. καὶ ἀν. — 2) Ἐπιθυμίαν μᾶλλον κ. τ. λ. Exstant penes Valken. ad VII, 24. — 3) Ὅπως ἀριθμοίη, scholion ad h. l. vide apud Valken. ad VII, 60. — 4) οὐ καθ' ἓνα, f. ἡ καθ' ἓνα μ. — 5) Ἐννοσίγαιος, ed. ἐνοσίγαιος. — 6) κατασκαφθήσονται, ed. κατασκαφήσονται.

Γέλων¹ καλούμενος] Sch. ed. Ὁ Γέλων οὗτος τύραν- 298, B.
 νος Σικελίας ἦν, καλούμενος δὲ εἰς συμμαχίαν παρὰ τῶν
 Ἑλλήνων εἶπε συμπράττειν αὐτοῖς, εἰ παράσχοιεν αὐτῷ τὴν
 τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίαν· τοῦτο φοβούμενος τὸν Πέρσῃν εἶ-
 πεν, ἐπιστόμενος ὅτι οὐ μέλλουσι παρασχεῖν αὐτῷ, δια-
 γὰρ αὐτὴν ἐπολέμουν. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι οὐκ ἠβουλήθησαν
 συμμαχεῖσθαι αὐτοῖς, ἢ ὅτι ἡσύχιοι ἦσαν αἰεὶ, ἢ ὅτι ὁ Περ-
 σεὺς (ἄφ' οὗ Πέρσαι) Ἀργεῖος ἦν καὶ οὐκ ἐβούλοντο τού-
 τοις ἀντιτάττεσθαι· οὔτε γὰρ Ἑλλήσιν ὡς ὁμοφύλοις, οὔτε
 Πέρσαις ὡς συγγενέσιν ἐμάχοντο.

Σοφώτερα] Sch. ed. Σοφώτερα ἀντὶ τοῦ πανουργό- ib.
 τερα· ἐπεμψαν γὰρ τριήρεις εἰρηκότες τοῖς κομίζουσιν ἐν τῇ²
 Μαλέᾳ διασῦραι³ — ἀκρωτήριον δὲ τοῦτο τῆς Λακωνικῆς,
 ὡς ἔγνωμεν⁴ πολλάκις — μέχρι τροπῆς ἐνός τῶν στρατευμάτων.
 Μετὰ ταῦτα δὲ προσελθεῖν καὶ τοῖς νικῶσιν εἰπεῖν ὅτι, πρὸς
 ὑμετέραν συμμαχίαν ἤκομεν.

Θετταλοὶ δὲ] Sch. ed. Θετταλοὶ δὲ ὑπ' ἀνάγκης ib.
 μὲν, ὅτι⁵ ἔλεγεν αὐτοῖς ἀφεῖναι τὸν Πηνειὸν ποταμόν· ἔστι
 δὲ οὕτως, ἢ Θετταλία ὑπὸ πολλῶν ἔχεται⁶ ὄρων, ἐξ ἐνός
 δὲ ὄρους τοῦ Πηνειοῦ καὶ ποταμὸς κατήγετο, ὃς ἀοίκητον
 ἐποίει τὴν χώραν· πεδιάς γὰρ οὔσα, πληρουμένη τε ὑπὸ
 τοῦ ποταμοῦ ἀοίκητος ἐγένετο· σεισμοῦ δὲ συμβάντος ἐσχίσθη
 τὸ ὄρος καὶ εἰς τὰ κοῖλα ἑαυτοῦ ἐδέχετο τὸν ποτάμον· ἐν-
 τεῦθεν ἢ μὲν πεδιάς ἐξηραίνετο,⁷ ἑτέρωσε δὲ ὁ ποταμὸς
 προχώρει⁸ καὶ παρεῖχεν οἰκεῖσθαι τὴν γῆν. Τοῦτο οὖν
 τὸ ὄρος, ὅπερ ὁ σεισμὸς ἐρύηξεν, ἠπέιλησε φράττειν καὶ
 ἀοίκητον τὸν τόπον ἐργάσασθαι.

Δελφοὶ δὲ οὐκ εἶχον] Sch. ed. Ἠπόρου⁹ οἱ Δελφοὶ, 298, C.

1) Γέλων καλούμενος κ. τ. λ. insunt quoque in Apogr. Leid.
 2) ἐν τῇ Μαλέᾳ, ed. ἐν τῷ M. — 3) διασῦραι, i. e. tempus terere,
 ducere, ut Nep. Them. VII, ibiq. Intt. — 4) ὡς ἔγνωμεν, sic ed.,
 Leidensis ἔγνωμεν (sic), unde Valken. confecit εἰπωμεν; ἔγνωμεν,
 nostro usitatissimum, retinendum statui, eo magis quod ex ipsis
 illis ductibus etiam ἔγνωμεν, dicere possis. — 5) ὅτι ἔλεγεν κ. τ. λ.
 sc. Xerxes. — 6) ἔχεται, hoc ex Leid. enotavit Valk., ed. ἔχετε.
 7) ἐξηραίνετο, ed. ἐξ. — 8) προχώρει, sic Valk. ex L., ed. προσ-
 χῶρει. — 9) Ἠπόρου, edita ex prava interpunctione laborantia
 sensu carebant.

τί ποιήσουσιν; ὅτι ἐρωτῶσιν αὐτοῖς, τί δεῖ ποιῆσαι; ὁ θεὸς ἔφη, ἐμοὶ μέλησει, ἢ ὅτι εἶπεν αὐτοῖς θύειν.

299, A. Οὐδ' ἠΰξατο αὐτῷ χανεῖν] Ap. Mon. "Ὅπερ ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις συμβαίνει· καὶ Ὅμηρος·

. . . . Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.

ib. Εὐδαιμόνισε] Ap. Mon. Παρὰ τὸ Ὅμηρικόν· (Odys. V, 306. 307.)

Τρισμακάρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τοτ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ.

ib. Ἄντ' ἀγαθοῦ τοῦ δαίμονος] Ap. Mon. Δαίμονι αὐτὸν παραβάλλει¹ δεικνὺς αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον· τὸ δὲ ὑποθεῖς ὡσπερ θεμέλιον εἶπε, καὶ ὡσπερ γὰρ οἰκείας οἶμαι καὶ πλοίου² Δημοσθένης.

ib. Ὅρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς³] Valken. in margine minio pinxit: Schol.

299, B. Μικροῦ δεῖν] Photius: Παρ' ὀλίγον, σκέδον, ἐγγὺς ἦκεν, οὐ πόρρω ἦν, οὐ πόρρω εἰπεῖν, ὡς ἔπος φάναι, ὀλίγου δεῖν, ὀλίγου δέω φάναι, μονουχί.

300, A. Ἡ τί γράφειν βελτίον] Sch. ed. Εἰς τὸ ψήφισμα αἰνίττεται, ὃ ἔγραψε Θεμιστοκλῆς, παραδοῦναι τὴν πόλιν⁴ Ἀθηναίους Ἀθηναίων Μεδούση⁵ καὶ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβῆναι.⁵

300, B. Εἰπέ γὰρ⁶] Sch. ed. Ἐπειδὴ εἶπεν ἀποκρίνασθαι ὁ Πλάτων ὡς τεθνεῶς, ὡς ἀποροῦντα αὐτὸν ποιεῖ πρὸς τὴν ἐρώτησιν καὶ προσκαλεῖται τῶν αὐτοῦ μαθητῶν τινὰ ἀποκρίνασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ.

1) παραβάλλει, Mon. παραβάλλοι. — 2) καὶ πλοίου Δημ., lege καὶ πλοίου· Δημοσθένης omissa Demosthenica χρήσει. — 3) Ὅρθοῖς τοῖς ὀφθ. Huc fortasse pertinent, quae edidit Valk. ad Herod., VII, 152. Ἐδοξεν τὰς πόλεις τὰς μηδισάσας (in Leid. erat μηδισώσας) δεκατεῦσαι· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέσχον ὑστερον καὶ Θεμιστοκλῆς. — 4) τὴν πόλιν Ἀθηναίους Ἀθηναίων Μεδούση κ. τ. λ., sc. Minervae Atheniensium curam agenti; sic Valk. ex Leid., ed. Μηδούση. Equidem ex Aristide pag. 192 lego: Ἀθηναῖς

Ἀθηναίων μεδεούση.

5) ἐμβῆναι, quod deerat in ed., ex Leid. addidit Valk. — 6) Εἰπέ γὰρ κ. τ. λ., schol. ad h. l. sic legerim. Ἐπειδὴ εἶπε, ἀποκρινάσαι, ὁ Πλάτων ὡς τεθνεῶς, ἀποροῦντα κ. τ. λ. vel Ἐπειδὴ εἶπε, ἀποκρίνασαι ὁ Πλάτων, ὡς τεθνεῶτ' ἀπορ. κ. τ. λ.

Τὴν Πύκνα (ed. Πύκνα, cf. Creuz. ad Plot. p. 285.)] *ib.*
 Arogr. Leid. Ἡ πνύξ ὄνομά ἐστιν ἐκκλησίας παρ' Ἀθη-
 ναίοις· ἠθικεύεται· δὲ ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης δεικνύς τὴν
 σοφίαν ἐν λόγοις μόνον οὔσαν καὶ οὐκ ἐν ἔργοις. Schol. ed.
 Ἡ πνύξ ὄνομά ἐστι παρ' Ἀθηναίοις· εἰρωνεύεται δὲ ἐνταῦ-
 θα ὁ Ἀριστείδης λέγων, ἔδει ἐπὶ Ξέρξου τοιαῦτα φιλο-
 σοφεῖν.

Τὸ ὄν μὲν αἰεὶ] Sch. ed. Τὸ ὄν μὲν αἰεὶ τοῦτο ὁ Πλά- 300, C.
 των ἐν τῷ Τιμαίῳ λέγει περὶ τοῦ θείου, τοῦτο γὰρ γένε-
 σιν οὐκ ἔχει.

Ἄλλ' ὅθεν ἀνδρία³] Arogr. Mon. Τὸ πρῶτον εἶπε *ib.*
 πάλιν, ὡς πρὸς τὰς ιδέας, ὅτι ἐκεῖθεν ἢ⁴ παρ' ἡμῖν ἀν-
 δρεία κατάγεται· ἐστὶ δὲ αὐτῷ⁵ Κράτυλος διάλογος, ἐνθα
 περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων⁶ ὀρθότητος διαλέγεται καὶ ἐτυμο-
 λογεῖ, φιλοσόφως διδάσκων· ἑτέρα δὲ ἢ τοῦ φιλοσόφου ἀν-
 δρεία καὶ ἑτέρα ἢ τοῦ στρατιώτου.

Ὡσπερ σύνθημα⁷] Sch. ed. Ρῆμά τι ἔλεγον οἱ στρα- 300, D.
 τηγοὶ, ἵνα⁸ ἐὰν συμβῆ αὐτοῖς τοῖς ἐναντίοις ἀναμιχθῆναι,
 τοὺς ἑαυτῶν φίλους γνωρίζωσι, καὶ τοῦτο ἔλεγε (f. ἔλε-
 γον) τὸ σύνθημα· ἐπειδὴ δὲ πολλάκις συνέβαινε καὶ τοὺς
 ἐναντίους⁹ μανθάνειν αὐτὸ, ἠλλασσον¹⁰ αὐτὸ εἵπου μάχη
 χρονία ἐγένετο, ἵνα μὴ γνόντες οἱ ἐναντίοι¹¹ χλευάζειν δυνή-

1) παρ' Ἀθ., sic Valk. ex L., ed. Παναθηναίους. — 2) ἠθικεύεται, (Leid. ἠθικεύεσθαι) quae vox Lexicis ignota idem signi-
 ficare videtur, quod ἠθικῶς εἰπεῖν, i. e. cavillari, dum mores ali-
 cujus imiteris, εἰρωνεύεσθαι. — 3) Ἄλλ' ὅθεν ἀνδρία, cf. Creuz.
 ad Plot. p. 285. — 4) παρ' ἡμῖν, f. παρ' ὑμῖν, apud vos phi-
 losophos. — 5) αὐτῷ, sic M., noli αὐτοῦ, schol. ad Av. 282.
 Φιλοκλεῖ ἐστὶ δρᾶμα Τηρεῦς, Menand. Rhet. p. 596, l. 20. εἰσὶ
 τολόν καὶ τῷ Βακχυλίδῃ ὕμνοι ἀποπεμπτικοί. — 6) ὀνομάτων, sic
 rescripsi cum Creuz. pro νοημάτων, confirmat idem V. D. p. 472.,
 cf. Bast. comm. pal. p. 782 seq. — 7) Ὡσπερ σύνθημα, ead. le-
 guntur in Leid. et Mon. Quae sequuntur vocem δυνήσονται, ἢ
 λ. τ. π. ἐν τ. τ. κ. π., ὅτι β. addidi ex Mon. — 8) ἵνα ἐὰν κ. τ. λ.
 sic et Mscr., ed. Ὡσπερ εἰ συμβαίῃ τοῖς ἐναντίοις, ἀναμιχθῆναι
 τοὺς ἑαυτῶν φίλους γνωρίζουσι, leg. ἐναντίοις ἀναμιχθῆναι, τοὺς
 κ. τ. λ. — 9) μανθάνειν αὐτὸ, ed. αὐτῷ. — 10) ἠλλασσον αὐτὸ,
 ed. ἠλασσον αὐτῷ ὅπου κ. τ. λ., αὐτὸ ὅπου ex Leid. Valk. — 11
 χλευάζειν δυνήσονται, ed. et M. δυνήσονται, M. χάλαζειν. Post
 Θουκυδίδης in Mon. reliqua desunt, non item in Leid.

σονται, ἢ λάθωσι τοὺς πολεμίους ἐν ταῖς ταραχαῖς καὶ ποιήσωσιν, ὅ,τι βούλονται. Μέννηται καὶ Ξενοφῶν καὶ Θουκυδίδης. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῇ μάχῃ ὁ στρατηγὸς τρίτον βοᾷ τοῖς στρατιώταις, μηνύων τὸν καιρὸν τοῦ συμβαλεῖν¹ καὶ τοῦτο καλεῖται σύνθημα.

301, A. Ὑστερον τῶν πραγμάτων σοφίαν] Sch. ed. Ἦν μετὰ τὰ πράγματα εὕρισκε τις, λέγων ὡς τοῦτο καὶ οὐκ ἐκεῖτο ποιεῖν ἔδει.

301, B. Ὑπερήφανον] Sch. ed. Τὸ ὑπερήφανον νῦν ἐπὶ καλοῦ, ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ θαυμαστόν.

301, C. Κληρονομεῖν²] Phot. Ἦ οὕτως ἐρεῖς, οὐδὲν φασὶ λαμπρόν, οὐδ' ὑπερήφανον· πολλὰ γὰρ ἂ κατὰ μελετὴν ἔδοξεν ἄριστα βεβουλεῦσθαι, ἐπὶ τῶν καιρῶν ἐδείχθη τῶν ἀτυχημάτων αἷτια φανέντα· ἦ καὶ οὕτω, πολλὰ γὰρ ἐν ταῖς βουλαῖς τὴν κρίσιν τοῦ νικᾶν λάβοντα, ἐπὶ τῆς χρείας τὴν αἷτιαν ἀπηνέγκατο τῆς ἀτυχίας (al. εὐτυχίας) καὶ οὐκ ὀλίγα ἄλλα τοιαῦτα· ἀλλὰ μή ποτε τοιαῦτα καὶ τὰ περιφανῶς οὐκ εὖ πεπραγμένα οὐδὲ βεβουλευμένα τοῖς αἷτιωμένοις, οὐ πολλὴν παρέχει τὴν παρρησίαν· ἦ οὕτω, τοῖς αἷτιωμένοις (al. τοὺς αἷτιωμένους) δόξειεν ἂν εἰς οὐκ εὐλόγον ποιεῖν, ἀποβλέπειν αἷτιολογίαν, ἀλλὰ γὰρ πως ὀπαντήσῃ ταῦτα τοῖς μὴ ὀρθῶς προελθούσιν, ὡσπερ τοῖς οὐ φαίλως· ἐν ἐκείνοις μὲν γὰρ ἐνῆν τὸ δέον, ἐξ οὗ προήγετο τὸ ἐνθύμημα· ἐν τούτοις δὲ τὸ μὴ δέον προφαινόμενον καὶ αὐτὴν ἐπέχει τὴν γένεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος.

ib. Ὡσπερ Ἀργεῖοι καὶ Κερκυραῖοι] Sch. ed. Οὗτοι οὔτε τοῖς Ἑλλησιν οὔτε³ τῷ Πέρσῃ συνεμάχουν, ὡς ἔγνωμεν· Κρηῖτες δὲ μίαν ἀπέστειλαν ναῦν.

302, A. Οἱ Θετταλοὶ] Sch. ed. Οἱ Θετταλοὶ γένος ἀπίστον, ὡς πόλλακις ἔγνωμεν.

1) συμβαλεῖν, sic Leid., ed. συμβαλεῖν — de συνθήματι cf. Creuz. M. et Symb. I, §. 16. Valk. ad Schol. in Eurip. Phoen. 1147. — 2) Κληρονομεῖν, hic scholion apud Photium inseritur, quando explicat ea, quae praecedunt; scholion autem ipsum non omnino intellectum habeo. — 3) Οὔτε τῷ Πέρσῃ, οὔτε ex Leid. cum Valk. inserui.

Εἶναι τὴν Ἑλλάδα ἢ μὴ] Ap. Leid. Σωθῆναι ᾧ 503, B. ἀπολέσθαι.

Ἀπὸ γραμμῆς] Sch. ed. Τὸ ὑπὸ γραμμῆς παροιμία ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐπειδὴ πρώτη ἡ γραμμὴ πάντων σχημάτων — γραμμὰς δὲ λέγουσι τὰς εὐθείας κεραίας, ἢ τὰς ἄλλας — ἀφ' ἧς ἀρξάμενοί διαπαντός ἔλκουσι, σχῆμα ὃ βούλονται ποιοῦντες. ib.

Μὴ μοι λόγῳ] Sch. ed. Λέγει, ὡς οὐ δεῖ μόνον σκοπεῖν τὴν φήμην τὴν ὑπὸ Θεμιστοκλέους, ἀλλὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, εἰ ἀληθεῖς εἰσίν. ib.

Τῆς γὰρ εἰκόνας] Sch. ed. Τῆς εἰκόνας μένμησιν τῆς σαυτοῦ ἀντὶ τοῦ ὧν εἶπεσ ῥημάτων· λέγει γὰρ ἐν τῷ Γοργία⁴ (p. 134. ed. H.) Εἰ χρυσὴν ἔχων ἐτύγχανον τὴν ψυχὴν, ὧ Καλλικλείς, οὐκ ἂν οἶε με εὐρεῖν ἄσμενον τούτων τινὰ τῶν λίθων, ἢ βασανίζουσι τὸν χρυσόν, τὴν ἀρίστην. ib.

Καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας] Sch. ed. Εἰς τοῖς μηδίσαντας ἀποτείνεται, οὐδὲ γὰρ μετέσχον τῆς μάχης. 304, A.

Τοὺς δὲ ἄκοντας αὐτῶν] Sch. ed. Πάλιν αἰνίττεται, ὅτι βουλομένους φεύγειν Λακεδαιμονίους ἐκάλυψε, τὸν βαρβαρον σχήματι προδοσίας αὐτοῖς ἐπαγαγόν. ib.

Τοιαύτας ἔδωκε τὰς ἀποκρίσεις⁵] Sch. ed. Τὴν εἰς τὸ 304, B.

1) Εἶναι τὴν Ἑλλάδα ἢ μὴ, sublineavit quidem Valken. ἐπ' αὐτοῦ ξυροῦ κ. τ. λ., additis: 350 mscr., sed σωθῆναι ἢ ἀπ. pertinent ad Εἶναι Ἑλλ. Publicavit haec Valken. ad Herodot. VI, 11.
2) ἀπ' ἀρχῆς, ed. ἀπαρχῆς. — 3) γραμμὰς δὲ λ. εὐθείας, κερ. (ed. εὐθείας κεραίας, sunt autem lineae rectae, curvae vel reliquae, immo et reliq., ut legas καὶ τ. ἄλλας) ἢ τ. ἄλλας, a reliquis sejuncti velut παρένθεσιν, ut ἀφ' ἧς pertineat ad γραμμὴν, Grundlinie. Memorat scholion in hanc rem D. Erasmus adag. cent. VI, p. 217. » Is qui in hunc auctorem addidit scholia, putat hoc proverbium finitimum illi, ἀφ' ἰστίας ἀρξάμενος, i. e. a lare exorsus. « — 4) ἐν τῷ Γοργία, ex quo locum dedi ad edit. Heind., ipse schol. ita: εἰ χρ. ἔχ. ἐτ. σὴν ψ. ὧ Καλλικλείς, οὐκ ἂν οἶε ἄσμ. τούτ. κ. τ. λ. εὐρεῖ, ἢ βασ. τ. χ. τὸν ἀρίστον. — 5) Τοιαύτας ἔδωκε κ. τ. λ. Jebbiius ita τοιαύτ. ἔδ. τ. ἀπ.] Τὴν εἰς τὸ φρέαρ κατάσχεσιν (sic) τῶν κηρύκων συμαίνει (sic). Τὸν ἐρμηνεύσαντα] Εἰς Α. ἀπ., ὅτι ἄθ. μιμ. καὶ αὐτοὶ τ. ἀγγ. ἀπέκτειναν. Ἄλλως, τὸν Ἴωνα, ἐκ. κ. τ. λ. Vel ex vestigiis Ap. Leid., quae indicavit Valken., vel ex ipso orationis Aristideae tenore, ita suo quodque loco reddere mihi visus sum. Ἄλλως forte exortum ex com-

φρέαρ κατάχωσιν τῶν κηρύκων σημαίνει. Εἰς Λακεδαιμονίους ἀποτείνεται, ὅτι Ἀθηναίους μιμησάμενοι καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀγγέλους ἀπέκτειναν.

- ib. Τὸν ἐρμηνεύσαντα] Sch. ed. Τὸν Ἴωνα, ἔκαλεῖτο δὲ Ἰωνίδας ἦν δὲ τὰ γράμματα, ἃ ἐρμήνευσεν, Ἀσσυρίων φωνῆ γεγραμμένα.
- 305, A. Οὐδὲν τοῖς Μέλῃτος] Sch. ed. Ὁ Μέλῃς κιθαρωδὸς ἦν καὶ ἐλέγετο τὰ πρὸς ἡδονὴν ἄδειν, ὃν διαβάλλει ὁ Πλάτων καὶ ὃ τὸν Θεμιστοκλέα παραβάλλει.
- ib. Ἀλλ' ἀπεναντίον μᾶλλον] Sch. ed. Καὶ τὸ καλὸν, φησὶν, ἔχει καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ καλοῦ ἡδονὴν, οὐχ ἦν οἱ κακοὶ ἄνδρες ὀρίζονται ἡδονὴν, ἀλλ' ἦν οἱ ἀγαθοὶ, τουτέστι, οὐ τὴν ἀσελγῆ, ἀλλὰ τὴν σόφρονα.
- ib. Οὐδ' οἷς ἐκ.] Progr. Mon. Τὸ ἡδὺ δηλονότι ὁ Πλάτων ἐν τῷ Γοργία φησὶν, ὅτι ὁ Μέλῃς ἡδὺς μὲν ἐστίν, οὐκ ὠφελίμος δὲ (Gorg. p. 189. ed. H.)
- 305, B. Τῆς Τερπάνδρου²] Progr. Mon. Τέρπανδρος ἐγένετο Δωριεὺς μὲν τὸ γένος, ἄριστος δὲ τὴν λυρικὴν τέχνην· τοῦτον δὲ μετακαλέσαντες Λακεδαιμόνιοι στασιαζόντες καὶ ἄδοντας αὐτοῦ συνέβησαν. Οὗτοι³ δὲ ἑτέροις στασιαζόντων Λακεδαιμονίων καὶ ὁσημέραι διαχρωμένων ἀλλήλους, ἀνεῖλεν ὁ θεὸς μεταπέμψασθαι ἐκ τῆς Μηθύμνης — πόλις δὲ αὕτη τῆς Λέσβου, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ γ' τοῦ Θουκυδίδου — ἐλθὼν οὖν ὁ Τέρπανδρος μουσικὸς ὢν καὶ τὴν παλαιὰν ἁρμονίαν εἰδὼς ἄσμά τι εἰπὼν ἔπαυσε τὴν στάσιν· φασὶ γὰρ, ὅτι ἀκούοντες ἐδάκρυον καὶ ἀλλήλους περιεπτύσσοντο. Τούτῳ οὖν συγκρίνων τὸν Θεμιστοκλέα καὶ μείζονα δείκνυσιν.

pendio vocis ἀγγέλους. Illa εἰς Λακεδαιμονίους ἀποτείνεται κ. τ. λ. referenda ad haec Aristidis, Ὡσθ' ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσιν ὑπάρχειν μαθεῖν. — 1) Ἰωνίδας, cf. autem ad Panathen. pag. 182. et Valken. ad Herod. IX, 5. — 2) Τῆς Τερπάνδρου, ed. sic: Οὗτος ἄριστος ἦν τὴν μουσικὴν (Valk. ex Leid. λυρικὴν) τέχνην, ὃν, στασιαζόντων τ. Λακ. καὶ ὁσ. διακρ. κ. τ. λ. Μηθύμνης· πόλις δὲ αὕτη Λέσβου· ἐλθὼν οὖν καὶ αἰτίκα ἄσμα εἰπὼν ἔπαυσε τ. στ. κ. τ. λ. — 3) Οὗτοι δὲ ἑτέροις. Sic ex Mon. Werferus. Quae quomodo cum reliquis cohaereant aut emendanda sint, non video.

Ἐν οἷς καὶ τῶν διαφ.] Sch. ed. Ἀριστείδην λέγει τὸν 305, C. δίκαιον· ἀντεπολιτεύετο γὰρ αὐτῷ.

Προσβαλλόντων] Sch. ed. Ἴνα μὴ τις εἴπη, οὐκοῦν 306, C. ὡς δειλὸς ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπελέξατο τὴν ἐλάττονα μάχην τῆς μείζονος, τῇ προσθήκῃ τῆς λέξεως μείζονα ἔδειξε τὸν Θεμιστοκλέα, εἰρηκῶς γὰρ ἐλάττονα προσέθηκε καὶ ὑπερβολήν.

Τὰν τῇ γῆ¹⁾] Ap. Mon. Ὁ μὲν γὰρ Φορμίων δημη- ib. γορῶν ἐν τῇ β' λέγει τοὺς τῆς θαλάσσης πλείους κινδύνους τῶν κατὰ γῆν.

Ἐπεψήφισεν ὁ θεός] Sch. ed. Θέλων²⁾ δεῖξαι ὁ Ἀρι- 306, D. στείδης τὸν Θεμιστοκλέα σοφὸν καὶ ὡσπερὶ μάντιν, λέγει ὅτι καὶ τοῦτο ἐπεψήφισεν ὁ Ἀπόλλων, τουτέστι τὸ ναυμαχῆσαι Ἀθηναίους ἐν Σαλαμῖνι, ὡς ἄτε δὴ τοῦ Θεμιστοκλέους, καὶ πρὸ τοῦ μαντεύσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα, λέγοντος, ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχεῖν.

Πεφράχθαι³⁾] Ap. Leid. Ἀντὶ τοῦ τετειχίσθαι· ῥάχος 307, A. δέ ἐστιν εἶδος ξύλου.

Ῥάχω] In m. Schell. ξυλίνω περιβόλω, ἥτοι σταυρώ- ib. μασιν.

Καὶ τὸν χρησμόν] Sch. ed. Οὗτος ἦν ὁ χρησμός·

Τεῖχος Τριτογενεῖ⁴⁾ ξύλινον διδοῖ εὐρύπα⁵⁾ Ζεὺς ib.

— — — — — — — — —
 — — — — — — — — —
 — — — — — — — — —
 — — — — — — — — —

Ἦ⁶⁾ θεῖη Σαλαμίς· ἀπολείς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν⁷⁾

Ἦ που⁸⁾ σκιδναμένης Δημήτερος, ἢ συνιούσης.

1) Τὰν τῇ γῆ, addenda videntur editis ad προσβαλλόντων, Phormio apud Thucyd. II, 86. — 2) Θέλων δεῖξαι κ. τ. λ. leguntur item in Leidensi. — 3) Πεφράχθαι, ex Leidensi edidit Valken. ad Herod. VII, 142. cf. Wesseling. ad gloss. Herod. p. 356 ed. Schw. — 4) Τριτογενεῖ, Valk. ex Mscr., ed. Τριτογενεῖς. — 5) εὐρ. Ζ., ed. εὐρύπα Ζεὺς. — qui intercedunt versus quatuor exciderunt in ed., non monente Jebbio. — 6) ὦ θεῖη ed. ὦ θεῖα. 7) γυναικῶν, ed. γυναικων. — 8) Ἦ που σκιδν. κ. τ. λ. pro his, quae leguntur in clausula hujus Oraculi penes Herodot. VII, 141, haec in edito exhibentur

Ἦ που δυσσομένου Ἐπερλονος ἠδ' ἄνλοντος, ex Odys. I, 24. leniter accommodata.

307, C. Τους μὲν δὴ χρησμοδούς] Sch. ed. Ἐντεῦθεν τὸν Θεμιστοκλέα καὶ τῶν μάντεων αὐτῶν ἀποφαίνει σοφώτερον.

ib. Διὸ δὴ καὶ θείαν αὐτήν] Sch. ed. Δεδιότες¹ οἱ μάντις διὰ τὸ λέγειν τὸν χρησμόν]

. ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν,

ἀπηγόρευον ναυμαχεῖν· ὁ γοῦν Θεμιστοκλῆς ἔλεγεν, ὡς εἰ τὴν ἀπαίλειαν τῶν Ἑλλήνων ἤγισσέτο, οὐκ ἂν τὴν Σαλαμίνα θείαν, ἀλλὰ σχητλίαν προσηγόρευεν ὁ χρησμός.

309, A. Τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Αἰγινήτας] Ap. Mon. et Leid.

Ἐπιδαύριοι² λιμῶ διεφθείροντο· ἔχρησεν αὐτοῖς ἡ Πυθία, ἐκ τῶν ἐλαιῶν τῆς Ἀθηναῖς τῶν ἱερῶν ἀπὸ ἀκροπόλεως ἀγάλματα ἰδρύσασθαι³ Δήμητρος καὶ Κόρης, Ταμίας καὶ Ἀυξησίας.⁴ Ἐπιδαύριοι πρὸς Ἀθηναίους ἦλθον, ἰκετηρίαν φέροντες, ἐπιδεικνύντες καὶ τὸν χρησμόν· οἱ δὲ δισση γνώμη συνείχοντο ἀτοπίαν ἐχούση, τῇ μὲν ἐκτεμεῖν τὰ ἀνιερώμενα τῇ⁵ θεῶ δένδρα, τῇ δὲ ἰδεῖν ἀπολλυμένους⁶ Ἐπιδαυρίους· τέλος ἐνίκησε παρασχεῖν⁷ διὰ τὸ σωθῆναι πάντας· ἐπέταξαν οὖν κατ' ἐνιαυτὸν⁸ φέρειν τῇ θεῶ θυσίαν ὡσανεὶ τέλος, καὶ τοῦτο ἐποίουν. Τελευταῖον Αἰγινήται πρὸς Ἐπιδαυρίους ἐπολέμησαν καὶ ἐκράτησαν αὐτῶν· ἔλαβον δὲ μετὰ τῶν ἄλλων λαφύρων καὶ τὰ ἱερὰ ἀφιδρύματα, ἃ ἦσαν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως λαβόντες, καὶ οὐκέτι παρέσχον τὰ τέλη τῶν θυσιῶν, Ἐπιδαύριοι, λέγοντες παρὰ τοῖς Αἰγινήταις⁹ εἶναι, οὓς δεόν καὶ ὀπαιτεῖν τὰς θυσίας· μὴ βουληθέντων δὲ Αἰγινήτων παρασχεῖν αἰτούντων Ἀθηναίων, πόλεμος ἐκ τούτου συνέστη. Γενομένου τοῦ πολέμου ἐπλέονασε¹⁰ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ μέταλλα τοῦ ἀργυρίου· ταῦτα ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι ὀρχηδὸν μερίσασθαι, τουτέστι τοὺς ἄνδρας

1) Δεδιότες οἱ μ., subl. Valken. — 2) Ἐπιδαύριοι κ. τ. λ. usque ad Ἐπιδ. πρὸς Ἀθ. edidit Valken. ad Herod. V, 82. — 3) ἰδρύσ., Ap. M. ὑδρύσ. — 4) Αἰξησίας, Ap. M. αἰξήσιος. — 5) πῆ μὲν, πῆ δε, erat cum mallet τῇ μὲν, τῇ δε — 6) Ἐπιδαυρίους, sic Werf., in Ap. ἐπιδαυρίας. — 7) παρασχεῖν, Ap. παραχών. — 8) κατ' ἐνιαυτὸν, Ap. καθ' ἐαυτὸν Herod. V, 82. — 9) τοῖς Αἰγινήταις, Ap. ταῖς Αἰγ. — 10) Inde ab ἐπλέονασε usque ad τοὺς παῖδας edidit Valken. ad Herod. VII, 114. ubi ὀρχηδὸν correxit pro ἀρχηδὸν, quod erat in Leid.

μόνον καὶ τοὺς παῖδας· διεκώλυσε δὲ τοῦτο γενέσθαι Θεμιστοκλῆς λέγων, ὡς δεῖ τὰ χρήματα εἰς ναῦς ἀναλῶσαι, διὰ τὸν τῶν Αἰγινήτων πόλεμον, τὸ δὲ ἀληθέστερον, ἤδη προσκοπῶν μέλλειν ἐπέρχεσθαι τὸν βάρβαρον, καὶ εἰπὼν ἔπεισε.

Ἦς φησι Πίνδαρος ¹⁾] Ap. Mon. Δείκνυσι καὶ Πίνδαρον 309, D. ἐπαινέτην ὄντα Θεμιστοκλέους· κρηπὶς δέ ἐστιν ἡ δόξα καὶ ἀρχὴ καὶ θέμελιος· ὁ δὲ Πίνδαρος εἶπε τὰς Ἀθῆνας ἔρεισ-
μα ²⁾ τῆς Ἑλλάδος.

Οὕτω γὰρ ³⁾ ὡς ἀληθῶς] Sch. ed. Ἐνταῦθα λοιπὸν 310, A. περὶ τῆς παραχωρήσεως τῆς ἡγεμονίας βούλεται λέγειν, ὅτι δι' ἐπιείκειαν παρεχώρησαν ⁴⁾ Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐδόκουν γὰρ δι' ἀσθένειαν τοῦτο ποιεῖν.

Θεῖᾳ τινι μοίρᾳ] Sch. ed. Ῥητορικῶς εἰσάγει τὸν Θε- ib. μιστοκλέα παρὰ Θεοῦ τινος δωρεάν τῇ πόλει καὶ τῇ Ἑλλάδι δοθέντα.

Ἵπερέβαλον ⁵⁾ μὲν Ἀθ.] Sch. ed. Ἐντεῦθεν ἀγνωμοσύ- 310, B. νην κατηγορεῖ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔδω-
καν τὴν ἡγεμονίαν, μηδὲ ⁶⁾ πολὺ ναυτικὸν ἔχουσι.

Καὶ τοῦνομα τῆς ἡγεμ.] Sch. ed. Λόγῳ γὰρ καὶ σχή- 310, D. ματι μόνον εἶχον τὴν ἀρχὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι ἔργῳ· ὃ γὰρ ἦν ἔργον ἡγεμόνων ποιεῖν, οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίουν ἐν τῷ πρὸς τὸν βάρβαρον πολέμῳ.

Ἵπὲρ τῶν κοινῶν δικ.] Sch. ed. Κοινὸν δίκαιον 311, B. λέγει τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος.

Καὶ ταῖς ναυσὶν] Sch. ed. Ἐνδέχεται γὰρ παρεῖναι 315, B. μὲν ναῦς, μὴ μέντοι κεχρησθαι αὐταῖς· διὰ τοῦτό φησι, μᾶλλον δὲ καὶ ταῖς ναυσὶν ἐποίησε χρήσασθαι.

1) Ἦς φησι Πίνδαρος, laudat ea Valk. ad Herod. VIII, 17, nil de scholio memorans, cum in exemplari sublineasset. — 2) de Pindari ἔρεισμα, cf. ad Panath. extr. — 3) Οὕτω γὰρ ὡς ἀληθῶς, haec male in scholii exordio repetit Jebbicus. — 4) παρεχώρησαν Ἀθηναῖοι, ed. παρεχώρησαν αὐτοῖς Ἀθηναῖοι, male, cum subsequatur τοῖς Λακ.; igitur delevi, ex $\bar{\alpha}\nu$ et compendio vocis Ἀθ. ortum arbitratus. — 4) Ἵπερέβαλον, sublin. Valken. — 5) ἀγνωμοσύνην ed. ἀγνωσίην. — 6) μηδὲ, ed. μὴ δὲ.

515, B. Τῶν ἀπὸ μηχανῆς] Ap. Leidens. Τοῦτο εἶπεν, ἵνα σημήνη τὸ ἐξαίφνης καὶ ἀπροσδόκητον. Ὅρα δὲ πάλιν τὴν ὑπερβολὴν, πῶς θεὸν τινα ποιεῖ ἐπιφανέντα σωτήριον· ἀπὸ μηχανῆς δὲ εἶπεν, ὅτι ἔχομεν ἐν τοῖς δράμασι τοῖς κωμικοῖς ἀπὸ μηχανῆς ἄνωθεν χεῖρα θεοῦ πολλάκις ἐπιφανομένην. Sch. ed. Τοῦτο εἶπεν, ἵνα κ. τ. λ. ὅτι ἔχομεν ἐν τοῖς δράμασι τῶν ποιητῶν ἀπὸ μηχανῆς ἄνωθεν θεοὺς ἐπιφανομένους πολλάκις, ὥσπερ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἐν Ὀρέστη εἰσάγων τὸν Ἀπόλλωνα εἰς διαλλαγὴν Ὀρέστου καὶ Μενελάου.

ib. Ἐπρίατο] Sch. ed. Εὐβοεῖς φοβούμενοι, μὴ πως φύγῃσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν αὐτοῖς τριάκοντα τάλαντα, ἵνα περιμείωσιν, ὅπως ἐκθῶνται τοὺς παῖδας αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας ἀσφαλείᾳ· ἀπὸ τούτων τῶν τριάκοντα δέδωκεν αὐτῶ πέντε ὡς ἴδια ὁ Θεμιστοκλῆς.

ib. Διάκονος ἀξιῶν] Sch. ed. Τὸ γὰρ πρίασθαι οὐκ ἐστὶ διακόνου· ἐπειδὴ δὲ εἶπεν ἄνω ὑποκοριζόμενος, ὅ ἐστι κολακείας, τοῦτο ἐπήγαγεν, ὥσπερ ἐκεῖνο ὑπολυόμενος.

515, C. Τοῦ περὶ τὰς πύλας πάθος] Sch. ed. Πάθος³ ἐκάλεσε τὸν θάνατον τῶν τ'· οὐχ ἦτταν δὲ ὠνόμασεν, ὥσπερ ὀδυρόμενος μᾶλλον ἢ μέφομενος· ἴσμεν γὰρ ὅτι οὐχ ἦττήθησαν, ἀλλὰ προὔδόθησαν διὰ τοῦ ὄρους τῆς Θετταλίας.

ib. Εἰ θέμις εἰπεῖν] Sch. ed. Ἐκόλασε τῇ προσθήκῃ

1) Τοῦτο εἶπεν, κ. τ. λ. sic ex Leid. hoc sch. constituit Valken., reliqua quae inde ab ὥσπερ Εὐριπίδης κ. τ. λ. leguntur, in Leid. deesse confirmans. In editis pro Ἠλέκτρα emendavit Creuzerus Ὀρέστη, quod recepi, cf. vrs. 1641. Tene autem fabulam, quae Electrae nomen fert, non minus ἀπὸ μηχανῆς dissolvi, in qua Dioscuris eadem partes datae sint Orestem inter et Agamemnonem, quae in Oreste Menelaum inter et Orestem Apollini. Utramque fabulam comico generi adnumerandam esse, cf. Argumentum graecum ad Orest. et Vict. ad El.; eodemque ex censu crediderim esse Sophoclis Philoctetem, ubi item Hercules tanquam Deus ex machina prodit οὐρανίας ἕδρας προλιπών. Ut videas recte in Leid. pro τῶν ποιητῶν legi τοῖς κωμικοῖς. — 2) αὐτῶ πέντε, ed. absurde τριάκοντα πέντε, quod Valk. emend. ex Leid. et in marg. et ad Herod. VIII, 4. Ex ipso Herod. VIII, 5. medicinam huic loco parari posse, vide Wessel. ad h. l. Valken. ad Herod. III, 15. hoc Aristidis false dictum laudans de scholio nil addit. — 3) Πάθος ἐκάλεσε κ. τ. λ. Haec prioribus ita adrosuerat Jebbicus ut unum schol. efficerent.

τὴν βλασφημίαν, μαντείαν δὲ λέγει τὸ ξύλινον τεῖχος, ἢ τὰς ναῦς· ταῦτα δὲ ὡσπερ λύσις ἐστὶ τοῦ ἀντιπίπτοντος, ἀντετίθει· γὰρ Πλάτων, λέγων, ὅτι ὡς δηλοῖ² κατέφυγεν εἰς τὰς ναῦς.

Κατεχώσθησαν] Sch. ed. Τουτέστι Καταπατηθέντες 314, A. ἐτάφησαν· αἰνίττεται δὲ διὰ τοῦτο³ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων.

Ἄλλ' ὅτι⁴ καὶ Λακεδαιμόνιοι] Sch. ed. Σιωπᾶ τοὺς ib. προδότας, ἢ διὰ τὸ ἀδήλους εἶναι, ἢ ἵνα μὴ διαβάλλῃ αὐτούς, ὅτι Ἕλληνας ἦσαν, λέγουσι δὲ Ἐφιάλτην τινα στρατηγὸν Θετταλῶν· ἦσαν δὲ οἱ πεμφθέντες εἰς τὴν φυλακὴν τῶν Τεμπῶν Λακεδαιμόνιοι. Ἄλλ' ὡσπερ⁵ εἰδόμενος αὐτούς εἰσάγει τὸν θάνατον τῶν τ'. ἴσως δὲ αἰνίττεται τὸν Μεγιστίαν τὸν μάντιν· λέγεται γὰρ καὶ οὗτος προειρηκέναι τοὺς ἐξόντας εἰς Πύλας πάντως ἀπολεῖσθαι· διὰ τοῦτο οὖν ἴσως καὶ ὀλίγους φησι πεπομφέναι Λακεδαιμονίους, ὧν ἠδυνήθησαν ὡς ὀλίγων ἐνεγκεῖν τὴν στέρησιν.

Οὕτω δὲ (Jebb. δὴ) τούτων] Sch. ed. Nῦν οὐ μόνον 314, B. τῶν Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων κατηγορεῖ.

Κατὰ κράτος ἤδη] Id. Μετὰ⁶ γὰρ τὸ νικῆσαι τοὺς ib. Ἕλληνας τὰς τοῦ βαρβάρου πρόπλους ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, ἐβουλήθησαν Πελοποννήσιοι τειχίσαι τὸν Ἰσθμὸν ἀκούσαντες, ὅτι ἄλλαι βαρβαρικαὶ τριήρεις περιπλέουσι. Τοῦτο σφόδρα εὐήθες ἦν· ἔχων γὰρ ναυτικὸν ἠδύνατο περιπλέων τὴν Πελοπόννησον κατὰ πόλιν⁷ ἐλεῖν.

1) Ἀντετίθει γὰρ, i. e. *objecisset enim Plato*, nam reapse in Gorgia Plato non objecit. — 2) ὡς δηλοῖ, f. ὡς δειλὸς κατ. — 3) διὰ τοῦτο τὸ πλ., τοῦτο ex meis inserui. — 4) Ἄλλ' ὅτι καὶ Λακεδ., dicit et in margine sui exempl. et ad Herodot. VIII, 22. multa meliora in mscr. legi, quam in editis; quibus inserui tantum οὖν post τοῦτο, et φησὶ post ὀλίγους, quae sola e Leid. enotaverat Valken. in marg. — 5) Ἄλλ' ὡσπερ κ. τ. λ. edita sic: Ἄλλως. Ὡσπερ εἰδόμενος, quae coëgi in ἀλλ' ὡσπερ, cum voculae Ἄλλως, cui quae sit vis in scholiis nemo nescit, plane hic locus non esset. 6) Μετὰ γὰρ τὸ κ. τ. λ. prava interpunctio edita praxillum disturbaverat. — 7) κατὰ πόλιν ἐλεῖν, sic Valken. ex Leid. pro editis καταπόλαι ἐνήν, absurdio absurdus. Koen. ad Gregor. Corinth. p. 655 ed. Sch. ex Aristide vult κατὰ πόλεις, Herodoti loco con-

- ib. Τὰ δ' ἄλλα παρεϊκίτων] Sch. ed. Τῆς γὰρ Ἑλλάδος πάσης ἡμέλουν, Πελοποννήσου δὲ ἀντεποιοῦντο¹ καὶ ταύτην ἐτείχιζον, νομίζοντές τὴν Πέλοπόννησον καὶ τὴν Ἑλλάδα ταῦτόν εἶναι· μέρος δέ ἐστι τῆς Ἑλλάδος.
- ib. Ἔσχατος μὲν ἀνεχώρει] Sch. ed. Ἐν ταῖς φυγαῖς τὸ τελευταῖον ἀναχωρεῖν ἔπαινον ἔχειν δοκεῖ· λεληθότως² δὲ ἀποτείνεται πρὸς τὸν Πλάτωνα,³ ἐπειδὴ κακεῖνος ἐπαιεῖ τὴν ἀπὸ Δηλίου Σωκράτους φυγὴν, ἣντινα ἔγνωμεν⁴ ἐν τῷ δ' Θουκυδίδου. Οὐκ εἶπε δὲ, ἔσχατος ἔφυγεν, ἀλλ' ἔσχατος ἀνεχώρησε καὶ τὴν φυγὴν δεικνύς ἐγκώμιον.
- 514, C. Τοὺς Ἰωνας] Sch. ed. Ἐνταῦθα λέγει περὶ οὗ ἐνεγραψεν⁵ ἐν ταῖς ναυλόχοις πέτραις, Μνήσθητε Ἰωνες πατρῶου φρονήματος καὶ ὅτι κατὰ πατέρων στρατεύεσθε, καὶ προσεποιήσατο φεύγειν, ἵνα ἐλθόντες ἀναγνοῖεν αὐτὸ⁶ οἱ Ἰωνες. Progr. Mon. et Leid. Ἀντὶ τῆς φυγῆς· λέγει δὲ περὶ οὗ ἐνεγραψεν ἐν ταῖς ναυλοχ. π., Μν. Ἰων. π. φρ. καὶ προσεποιήσατο φεύγειν, ἵνα κ. τ. λ. αὐτὸ οἱ Ἰωνες.
- ib. Οὐκ ἀπὸ τοῦ βήματος] Sch. ed. Θαυμασίως τοῦτο εἶπεν· ὁ γὰρ ῥήτωρ μᾶλλον ὁρώμενος πείθει, ἢπερ διὰ γραμμάτων, δυσσοπεῖ γὰρ μᾶλλον ἀναφαινόμενος.⁷ καινὸν δὲ βῆμα δεικνυσι τὸν Θεμιστοκλέα κτησάμενον τὰς ναυλόχους πέτρας.
- ib. Ποῖος Μίνως Ὀμ.] Sch. ed. Ὡς δικαιοτάτον τὸν Μίνω παρέλαβεν, ἐπειδὴ καὶ, ὃ πρὸς τοὺς Ἰωνας ἔγραψε Θεμιστοκλῆς, δίκαιον ἦν· τὸν δὲ Αἰακὸν, ὡς ὑπὲρ τῆς Ἑλ-

firmans, cui adde Thucyd. I, 73. Sed Noster t. I, 176 et Wess. ad Diod. Sic. XV, 38. Est oppidatim, ut vicatim in Horat. Epod. VI, extr. — 1) Ἀντεποιοῦντο ed. ἀντεπονοῦντο; reliqua sic in editis: καὶ ταύτην ἐτείχιζον· μέρος ἐστι τῆς Ἑλλάδος· νομίζοντες κ. Π. κ. τ. Ἑλλ. τ. εἶναι. — 2) Λεληθότως, sic Valk. ex Leid., ed. λεληθότα. — 3) πρὸς τὸν Πλάτωνα, τὸν cum Valk. ex Leid. inserui. — 4) ἔγνωμεν, Valk. ex Leid. εἶπομεν, ut supra. Atqui Thucyd. IV, 90 seq. de Socrate nil narrat, ἦν τινα itaque refer ad φυγὴν tantummodo, non ad Σωκράτους φ.; aut fallitur Schol. 5) ἐνεγρ., Valk. ex Leid., ed. ἔγρ. — 6) αὐτὸ οἱ Ἰωνες, dedi ex Mon., Leid. αὐτοῖς οἱ Ἰωνες, ed. αὐτοῖστορες Ἀντὶ τῆς φυγῆς ex Leidensi non indicavit Valk., spectat autem ad Aristidis haec, τὸ τῆς ὁδοῦ πάρεργον, ὃ πρὸς τοὺς Ἰωνας ἐπολιτεύσατο. Apposui haec, ne opineris Ἀντὶ τῆς φυγῆς ex superioribus ἐν ταῖς φυγαῖς enata esse. — 7) Ἀναφαινόμενος, ed. ἀφαινόμενος.

λάδος εὐξάμενον· αὐχμοῦ γὰρ πολλοῦ γενομένου τοῖς Ἑλλησιν, Αἰακὸς εὐξάμενος τῷ Διὶ τοῦτον κατέπαυσεν.

Ἡ τρίτη πείρα] Sch. ed. Πρώτη πείρα ἢ τῶν πρό- 315, A.
πλων τῶν βαρβάρου καθάρσεις, δευτέρα δὲ ἢ ἐκ τῆς τῶν
εἰς Πύλας ἀπαντησάντων ἀπωλείας ἀπόδειξις, ὅτι δεῖ θα-
λάσση κεχρῆσθαι.

Εἰς τὴν Βοιωτίαν] Sch. ed. Ἐπειδὴ τῆς πεζομαχίας 315, C.
ἐπαινετῆς ἐστὶν ὁ Πλάτων, δείκνυσιν, ὡς ἐβούλοντο μὲν πε-
ζομαχεῖν Ἀθηναῖοι πρὸς τὸν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ τοῦ Ξέρξου στρα-
τὸν, οὐδεὶς δὲ αὐτοῖς ἠκολούθει· λέγει οὖν, ὅτι καὶ τὴν
ναυμαχίαν ἀνάγκη προείλοντο.

Τοῦ τῶν Βαβυλωνίων] Sch. ed. Τοῦτο ἰσχυρότατόν 316, A.
φησι καὶ ὁ Θεόκριτος (XVI, 100.)

..... καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος
Ἄσφάλτῳ δάσσα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.

Ἔστι δὲ τῶν θεαμάτων.

Ἐντὶ φρυκτῶν] Schol. ed. Φρυκτοὶ λαμπάδες εἰσὶ ib.
σημαίνουσαι πολεμίων ἔφοδον· κοινὰς ὡς οὖν φρυκτωρίας ἐν-
ταῦθα λέγει τὸν ἐμπρησμόν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων· αὐταὶ
γὰρ, φησὶν, ἐμπιπράμεναι ἐδήλουν τὴν παρουσίαν τοῦ Πέρ-
σου. Τῶν δὲ φρυκτῶν οἱ μὲν εἰσιν εἰρηνικοὶ, οἱ δὲ πολε-
μικοί· τοῦτο δὲ τινες κακῶς ἐξηγοῦνται, λέγοντες οὕτως, ὅτι
ἠνίκα ἐδήλουν πόρρωθεν τοῖς συμμάχοις εἰρηνικοὺς, ἅπλῃν
ἐποίουν τὴν λαμπάδα, ὅτε δὲ ἑπολεμικοὺς, διπλῆν. Τοῦτο
δὲ εὐήθες· καὶ γὰρ εἰ καὶ διπλῆν αὐτὴν ἐποίουν, ὅμως
πόρρωθεν ὡς ἅπλῃ φαίμετο· ἡμεῖς δὲ φάμεν, ὅτι ὅτε μὲν
ἐσήμαινον τοῖς συμμάχοις πολεμίων ἔφοδον, ἔστρεφον ἀεὶ
τὴν λαμπάδα, ὅτε δὲ εἰρήνην, ὀρθὴν ἐκράτουν.

Εἰς Τροίηνα] Sch. ed. Τὴν Τροίηνα νῆσον λέγει
Ἰσοκράτης, γείτονα μὲν τῶν Ἀθηναίων, μικρὸν δὲ πόρρωθεν

1) καὶ Θεόκριτος, Leid. et ed. sic: ἔνθα δὲ τεῖχος et ἐμβα-
σιλεύει. Transscripsi ex ed. Gaisford. — 2) κοινὰς οὖν κ. τ. λ.,
ed. sic: φρυκτωρίας οὖν ἐνταῦθα εἶπε τὸν κ. τ. λ. omisso κοινὰς,
quod ex Leid. Valkenarius enotavit, itemque reliqua. — 3) εἰρη-
νικοὺς, ed. εἰρηνικῶς. — 4) πολεμικοὺς, sic Valk. ex L., ed. πο-
λέμου.

οὔσαν, ἵνα εἰ καὶ συμβῆ ἀπολέσθαι τοὺς Ἕλληνας, τελευταῖον ἀπολεῖται τὰ γένη ἐκεῖ ὄντα.

316, B. Θαυμασιῆς¹ δὲ καὶ τῶν π. ἀρ.] Arogr. Mon. Πανταχοῦ συνάπτει τῷ Θεμιστοκλεῖ τὰς ἀρετὰς μετὰ τῶν Ἀθηναίων· κοινὸν δεικνύς τὸ κατόρθωμα· ὡς περ Δημοσθένης λέγει· ἐποιοεῖτε μὲν ὑμεῖς,² ἔγραφον δ' ἐγώ.

316, C. Τοῖς ὁμοίοις³ κ. τ. λ.] Sch. ed. Ὅμοιους λέγει τοὺς Ἕλληνας, ὁμοίως γὰρ πάντες ἦσαν Ἕλληνες, ἀνομοίων δὲ ἔργα λέγει, τουτέστι κἂν φύγωσι καὶ μὴ πτώσιν⁴ εἰς τὴν μάχην· ἀνόμοια λέγει, ὅτι μὴ βουλομένου τοῦ Θεμιστοκλέους τὸν Ἰσθμὸν τειχίζειν ἐβούλοντο.

317, A. Νῦν γὰρ ἀνεμνήσθην] Sch. ed. Τὸ νῦν γὰρ εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῷ τέλει τοῦ Περικλέους (p. 151.) ὡς περ ἐπελάθεται λέγων, καὶ οὐκ οἶδ' ὅτῳ τῷ τρίτῳ.⁵

317, B. Τοῦτο⁶ τὸ ψήφισμα] Sch. ed. Ἐνταῦθα φανερώς συγκρίνει τὸ ψήφισμα Θεμιστοκλέους πρὸς τὰ Πλάτωνος συγγράμματα καὶ τοὺς νόμους, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἔγραφε πολιτείας καὶ νόμους.

317, C. Ἡ μικρὸν γοῦν τι] Sch. ed. Καλῶς προσέθηκε τὸ μικρὸν, οὐ γὰρ πάντως οἱ στοχαζόμενοι τῆς ἐπιθυμίας τοῦ δήμου⁷ ὅλον ἐξ ὅλου, ὃ βούλεται ὁ δῆμος, ἐννοοῦσιν.

317, D. Ποτνωμένων⁸] Arogr. Mon. Κυρίως τὸ ποτνιασθῆναι ἐστὶ τὸ μετὰ δακρύων εὐχεσθαι καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὴν Ἀθηναῖαν παρὰ τὸ Ὀμηρικόν· (Iliad, VI, 305.).

Ποτνί' Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων (sic)

1) Θαυμασιῆς, ed. sic: Π. σ. τῷ Θ. τὰς Ἀθηναίους, δεικνύς κοινὸν τὸ κατόρθωμα κ. τ. λ. — 2) ἔγραφον, ed. ἔγραψα. — 3) τοῖς ὁμοίοις, Jebbiius haec suo loco mota adscripserat ad verba Arist. ὅσ' ἂν διδῶμεν. — 4) πτώσιν, ed. πτωεῖν. — 5) ὅτῳ τῷ τρίτῳ, ed. ὅσῳ τὸ τρίτον. — 6) Τοῦτο τὸ ψήφισμα, cum ter ab iisdem vocabulis τοῦτο τὸ ψήφισμα haec fere pagina inciperet oratio, Jebbiius longe alio transtulit, nimirum ad illa Τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐφ' ἡλίῳ κ. τ. λ. quae huc adponenda erant et sublin. Valken. — 7) τοῦ δήμου, ed. τὸν δῆμον, cum vel ipse vocis δῆμον accentus δῆμου vel δῆμων proderet. Edidi τοῦ δήμου, sed si conferas Plat. Gorg., p. 193, praetuleris forte τῶν δῆμων, nisi statim subsequeretur ὁ δῆμος. — 8) Ποτνωμένων, subl. Valk.

"Ἐτι δὲ ὑπολειπομένων] Sch. ed. Τοῦς νοσοῦντας ib. λέγει καὶ τοὺς γεγηρακότας, ἐξ ἀνάγκης μένοντας.

² Ἦν ἐν ἀφανεί] Sch. ed. Τουτέστιν εἰ αὐθις ἀναλή- 318, A. ψονται τὴν πόλιν.

³ Ωρουμένων] Sch. ed. Τὸ ὠρεύεσθαι¹ ἐπὶ λύκων, 318, B. τὸ ὑλακτεῖν ἐπὶ κυνῶν. Ὅρα δὲ, πῶς ἐκ τούτου αὖξει τὸ πάθος· ἔστι δὲ ὅτε καὶ οἱ κύνες μιμοῦνται τὴν τῶν λύκων φωνήν, ὅταν αἰσθάνωνται λυπηρόν τι συμβαίνειν τοῖς δεσπόταις. Δεινῶς δὲ εἶπε τὸ ἀκούων, ὡς τότε ἀκοῆς² δεινοτέρας οὔσης τῆς θέας· παῖδας δὲ οὐ διὰ τὴν ἡλικίαν λέγει, ἀλλ' ὅτι ἐπείθοντο ἐκείνῳ ὡς πατέρι.

⁴ Ὡσπερ εἰς πομπήν τινα] Sch. ed. Πομπῇ παραβάλλ- 318, C. λει τὸν κίνδυνον, τὴν ἡδονήν, ἣν εἶχον, ἐμφαίνων.

"Ἡ κληροῦχος] Sch. ed. Κληροῦχος λέγεται ὁ γεωρ- 318, D. γός, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ τὴν γῆν κατὰ κλήρους ἐμέριζον· δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἀκίνδυνον καὶ ἡδύ αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι ὥσπερ καὶ πρότερον ἐποίουν Ἀθηναῖοι πέμποντες κατὰ χώρας ἀποίκους αὐτῶν εἰς κληρουχίαν οἶονεῖ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ³ οὗτος ἐδόκει ποιεῖν ἀρτίως, οὐχ ὑποπίπτων τοῖς δυσχερέσιν.

Οἶδ' ἐπείθοντο] Sch. ed. Ἄπερ ἐποίουν αὐτοὶ δι' ib. ἀνάγκην, ταῦτα λέγει πεποιηκότας αὐτοὺς⁴ διὰ τὸν Θεμιστοκλέα· παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας λέγει τὰ ἀναγκαῖα τῆς φύσεως.

⁵ Ἰερᾶς ἀγκύρας τῆς ἐκ.] Sch. ed. Ἀπὸ παροιμίας εἴ- 319, A. ρηται ἡ ἱερὰ ἀγκυρα· σημαίνει δὲ τὴν εἰς τὰ ἱερὰ γινομένην καταφυγὴν, ἣτις ἦν ἀσφάλεια τοῖς εἰς αὐτὰ καταφεύγουσιν· ἡ ἱερὰν λέγει, ἣν ἔσχον οἱ Ἀργοναῦται παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς· φασὶ γὰρ, ὅτι αὕτη δέδωκεν αὐτοῖς ἱερὰν ἀγκύραν, δι' ἧς ἐσώζοντο· ἡ εἴρηται τοῦτο ἀπὸ τῆς μεγάλης ἀγκύρας τῶν πλοίων, ἧς κρυπτομένης εἰς θάλασσαν καὶ μὴ κατεχούσης τὸ πλοῖον, οὐδεμία ἐλπίς ἐστὶ σωτηρίας.

1) ὠρουμένων, haec verba usque ad ὄρα δὲ πῶς, subl. Valken. reliquorum nihil. — 2) ἀκοῆς, ed. ἀκρῆς. — 3) καὶ οὗτος, ed. ηαι οὗτος, sublineavit κληροῦχος in textu Valken. — 4) Αὐτοὺς, ed. αἰτοῦς.

- ib. Οὐδ' Ὀρφεύς] / Sch. ed. Ἐπειδὴ εἶπε τῆς ἐκείνου φωνῆς, ἀκόλουθον τῇ φωνῇ ἐπήγαγε καὶ τὸ τοῦ Ὀρφέως παράδειγμα, ὃς καὶ τὰ ἄψυχα θέλγειν ἐδόκει τῇ λύρᾳ.
- 319, B. Συνουσίαν, ἣν συνεγένετο Ἀριστείδῃ] Sch. ed. Ἐννοήσας¹ ὁ Θεμιστοκλῆς ὀλιγάρως ἔχοντας πρὸς τὴν μάχην τοὺς Ἀθηναίους, ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ, ὡς δῆθεν εὔνους, διὰ Σικίννου τοῦ τῶν παιδῶν αὐτοῦ παιδαγωγοῦ κυκλῶσαι τοὺς Ἕλληνας· ὁ δὲ πεισθεὶς ἐκύκλωσεν. Ὁ Ἀριστείδης ἔτυχε πλέων Ἀθήναζε ἀπὸ Αἰγίνης καὶ εὐρῶν αὐτὸν κυκλώσαντα τοὺς Ἕλληνας, μόλις ἀποφυγῶν ἀπήγγειλε Θεμιστοκλεῖ· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς εἰδὼς, ὅτι αὐτῷ λέγοντι οὐ πιστεύουσιν Ἀθηναῖοι, πεποίηκε τὸν Ἀριστείδην τὸ πᾶν αὐτῷ τοῦ πράγματος ὑποθέσθαι.
- 319, C. Ἐπὲρ πάντα Σωκράτην²] Sch. ed. Ἐπίοντος τοῦ βαρβάρου τῇ Σαλαμῖνι Εὐρυβιάδης φεύγειν ἐβούλετο· παρακαλοῦντος αὐτὸν μένειν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἐθρασύνη καὶ ἔτυπτεν³ αὐτὸν Εὐρυβιάδης· ὁ δὲ πρὸς τὴν πληγὴν⁴ ἀπεκρίνατο, πάταξόν με, ἄκουσον δέ. Φησὶ οὖν ὁ Ἀριστείδης, ὅτι τὸ πάταξόν με,⁵ ἄκουσον δὲ ὑπὲρ πάντα Σωκράτην εἰρημένον ἐστίν, τοῦτέστιν ὑπὲρ πάντα φιλόσοφον. Οὐρα δὲ, πῶς τοῦ Ἀριστείδου δικαιότερον αὐτὸν ἔδειξεν, τοῦ δὲ Σωκράτους καρτερικώτερον· λέγει δὲ, ὅτι οὐδὲ Σωκράτης τυπτόμενος ἤνεγκεν ἄν.
- ib. Ἀλλ' ἐξέχεοντο ὑπὸ τοῦ δέους] Sch. ed. Φόβον αὐτῶν κατηγορεῖ, πανταχοῦ δὲ αὖξει τὰ δεινὰ, ἵνα μᾶλλον θαυμαστὸν ἀποδείξῃ Θεμιστοκλέα.
- 320, A. Καὶ πρότερον δούλους] Sch. ed. Τούτοις ἐμφαίνει, ὅτι κάλλιον μαχομένους καὶ ἠτταμένους δουλεῦσαι ἢ δραπετεύοντας δουλεῦσαι· αὕτη γὰρ ἡ κακὴ δουλεία.
- 320, A. Ὡσθ' ὄγ' Ἀριστείδης] Progr. Leid. Περιστοιχίσαν

1) Ἐννοήσας ὁ Θεμ., haec leguntur in Leid., unde Valken. pro Σικίννου dedit Σικίννου. — 2) Ἐπὲρ πάντα Σ. haec item sunt in Leid. — 3) ἔτυπτεν, emendavi ἔτυπτεν cum ante esset ἔτυχεν. — 4) πρὸς τὴν πληγὴν, sic Leid., ed. πρὸς τῇ πληγῇ. — 5) πάταξόν με, sic bis Leid., ed. πάταξον μὲν.

τος¹ τοῦ βαρβάρου τοὺς Ἕλληνας, ἀπήγγειλε τοῦτο Ἀριστείδης Θεμιστοκλεῖ· ὁ δὲ αὐτὸν ἐκέλευσε μηνύειν, φάσκων ἑαυτὸν ἀπιστεῖσθαι· τὸ δὲ χρηστὸς εἶπεν, ὡς πρὸς μὴ εἰδῶτα φησὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὅτι περιστοιχίσθημεν ὑπὸ τοῦ βαρβάρου. Sch. ed. Περιστοιχίσαντος κ. τ. λ. τὸ δὲ χρηστὸς εἶπεν, ἵνα δείξῃ ὅτι εἰ ἦν κακὸν τὸ γιγνόμενον, οὐκ ἂν δεικόνησεν Ἀριστείδης καὶ ὅτι οὐκ ἦν τὸ γιγνόμενον προδοσία. Καὶ τὸ τρίτον εἶπεν, ὡς πρὸς τὰ ἐν² Εὐβοίᾳ β' τρόπαια, καὶ τρίτον τοῦτο ἐν Σαλαμῖνι.

Προσέτι φεύγειν εἰπὼν] Sch. ed. Ἰστοροῦται, ὡς ὅτε^{320, B.} ἐξέφυγεν ὁ Ξέρξης, δεδιὼς ὁ Θεμιστοκλῆς, μὴ ἐπίθῃται πόλεσιν Ἑλληνικαῖς κατὰ πάροδον, δηλοῖ αὐτῷ φεύγειν· καὶ γὰρ βουλευθέντας, φησὶν, τοὺς Ἕλληνας διώκειν ἐπέσχον, ἐντεῦθεν καὶ τὰς πόλεις σώζων καὶ τὸν βασιλέα χρεώστην ὡς δῆθεν³ αὐτῷ καθιστάς.

Καὶ προσήδει χάριν] Sch. ed. Ὅρα τὸ παράδοξον,^{320, C.} πῶς λέγει τὸν Ξέρξην χάριν ὁμολογεῖν ἀπαντῶντι Θεμιστοκλεῖ.

Οὐκοῦν ἐν μὲν οἷς] Sch. ed. Ἐντεῦθεν λοιπὸν συνάγειν τὰς τοῦ ἀνδρός ἀρετάς, ὡς περ ἐπὶ Περικλέους ἐποίησε· τὸ δὲ πολεμεῖν ἤρεῖτο, φησὶν, δηλῶν ὅτι εἰ⁴ προδοῦναι ἔβουλήθη, ἠδύνατο. ib.

Διαφθείρειν ὑπὸ τῶν] Sch. ed. Τοῦτο εἶπε δηλῶν,^{321, B.} ὡς οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ κρείττω⁵ καὶ ὅσα πρὸς ἀρετὴν παρατρέχουσι νικώμενοι μάλιστα τοῖς σωματικοῖς.

Ἐγοῦμαι δὲ καὶ πρὸς ἀμφ.] Sch. ed. Νομίζω δὲ,^{321, C.} ὅτι δεῖ αὐτὸν πρὸς ἀμφοτέρους κρίνεσθαι καὶ ὑπὲρ τοὺς δύο εἶναι κατ' ἀρετὴν, τὸν τε Μιλτιάδην καὶ τὸν Κίμωνα,

1) Περιστοιχίσαντος, ed. περιστοιχίσαντος, Leid. περιτειχίσαντος; ex utroque confecti περιστοιχίσαντος, quod est venatorum et idem valet, quod supra κυκλοῦν. Scis tu, Persem ita quoque jactasse, σαγηναίειν τοῖς Ἀθηναίους, qua de re multi sunt Intt. ad Herodotum passim. Hoc est piscātorum. — 2) Εὐβοίᾳ β' τρ., ed. Εὐβοίᾳ β' τρόπαια. — 3) αἰτῶ, ed. αὐτῶ. — 4) εἰ προδοῦναι, ed. ἂ προδοῦναι. — 5) κρείττω, ed. κρείττα, vel ex κρείττονα vel ex κρείττω natum.

καὶ ἴσος οὖν ἐστὶν ἀμφοτέροις καὶ κρείττων αὐτῶν· τὸ γὰρ πρὸς ἀμφοτέρους ἰσότητα δηλοῖ, τὸ δὲ παρ' ἀμφοτέρους τὸ μείζον· καὶ Ὅμηρος (Iliad. XIII, 707.)

παρ' ἑξ ἑκαστοῦ δ' οὐκ ἐστὶν

καὶ Θουκυδίδης· παρὰ δύναμιν τετόλμηται. In marg. C. Schell. Καὶ ὅμοιος ἀμφοτέρων καὶ ἀμφοτέρων ἐπέκεινα.

ib. Πρῶτός τε γὰρ] Sch. ed. Ἐνταῦθα τὸ ἴσον δηλοῖ, Μιλτιάδης γὰρ κατὰ γῆν, καὶ οὗτος κατὰ θάλατταν.

322, A. Ὡσπερ Κίμων ἐπεξῆλθε] Sch. ed. Πεζομαχίαν φησι, τὴν ἐν Πλαταιαῖς· κακεῖ γὰρ παρῆν Θεμιστοκλῆς, ἀλλ' οὐ φανερώς, ἐπειδὴ Πausanίας ἐκεῖ ἠρίστευσε. Ναυμαχίας δὲ λέγει τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι· δέον δὲ εἰπεῖν, ταῖς γὰρ ναυμαχίαις τὴν πεζομαχίαν προσέθηκεν, ὑστέρᾳ γὰρ τούτων ἦν, ὃ δὲ τῇ πεζομαχίᾳ τὰς ναυμαχίας προσέθηκεν, εἶπεν ἀπλῶς οὕτως ἀριθμὸν, οὐ τάξιν τηρῶν. Ἄλλως. Καὶ γὰρ ὁ Κίμων νικήσας τὴν ναυμαχίαν ἀποβάς ἐν τῇ γῆ καὶ πεζομαχήσας ἐνίκησε τοὺς βαρβάρους.

322, B. Καὶ πρῶτα καὶ τελευταῖα] Sch. ed. Εἰ γὰρ ἠττήθησαν τότε, οὐκέτι ἦν ἐλπίς σωτηρίας αὐτοῖς.

322, C. Αὐτὰς ἀφ' ἑαυτῶν] Sch. ed. Τουτέστιν ἰδίας καὶ οὐκ ἐχούσας παράδειγμα.

ib. Τριῶν ἀντάξιος] Ap. Mon. . . . Τὸ δὲ τριῶν ἀντάξιος παρὰ τὸ Ὅμηρικόν (Il. XIV, 514.)

Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.

Ἄρτοποιου] Schol. apud Abresch. ad Thom. Mag. p. 114. Λέγεται² καὶ ἄρτοπόπος, ἀπὸ τοῦ πέττειν καὶ ἄρτοκόπος, ἀπὸ τοῦ κόπτειν· ἀρχαιότερον τὸ διὰ τὸ π.

322, A. Ὁρθῶ λόγῳ] Sch. ed. Ὁρθῶ λόγῳ ἀντὶ τοῦ δικαίως,³ οἶδε γὰρ, ὅτι βιάζεται, βουλόμενος καὶ τὸ τοῦ Πausανίου τρόπιον οἰκεῖον ποιῆσαι τοῦ Θεμιστοκλέους. Οἶδε τοὺς Λακεδαιμονίους ἀνχοῦντάς ἐπὶ τοῖς γενομένοις

1) παρ, ed. παρά. — 2) Λέγεται καὶ ἄρτοπόπος, in ipso schol. ita legitur: Λέγεται καὶ ἄρτοποιὸς ἀπὸ τοῦ πέττειν, unde Abresch. coniecit vel A. κ. ἄρτοπόπος, vel καὶ ἄρτοποιὸς καὶ ἄρτοπόπος ἀπὸ τοῦ π. — 3) δικαίως, οἶδε γὰρ, ed. δικαίῳ, ὡς οἶδε γὰρ κ. τ. λ.

ἐν Πλαταίᾳ, διὸ ταπεινοὶ αὐτὰ λέγων ὅτι ὁ ἐπαινῶν τὰ κατὰ Πλάταιαν μᾶλλον ἐπαιεῖ τὸν Θεμιστοκλέα.

Φεύγων ἄγχετο] Sch. ed. Λέγει γὰρ, ὅτι βαπτίσας *ib.*
τὸν στόλον ἐφυγάδευσε τὸν στρατὸν πεζῆ.

Σύνεσιν καὶ πρόνοιαν] Ap. Mon. Ἦ τὸ αὐτὸ περὶ 323, B.
τοῦ αὐτοῦ εἶπεν, ἥ πρόνοιαν λέγει τὴν μάντειαν· καὶ ὁ
Θουκυδίδης πρόνοιαν λέγει τὴν πρόγνωσιν.

Εἰ γὰρ πολλοστημόριον] Sch. ed. Οὐ μόνον μόριον *ib.*
εἶπεν, ἀλλὰ καὶ πολλοστὸν, ἵνα παντελῶς καθέλῃ καὶ
δείξῃ αὐτὸ βραχύ· τριακοσίων γὰρ μυριάδων οὔσων τοῦ
παντὸς πλήθους, διακοσίους ἑβδομήκοντα μεθ' ἑαυτοῦ ἔλα-
βε φεύγων, καὶ τὰς λ' ἀφῆκε μετὰ τοῦ Μαρδονίου.

Καὶ προσέτι ὑπάρχου βασιλέως] Sch. ed. Τὸν Μαρ- *ib.*
δόνιον λέγει· οὗτος γὰρ ἦν ὁ στρατηγὸς τοῦ Πέρσου· φοβε-
ράτατος δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ παρῶν καὶ δι' ἑαυτοῦ μαχόμενος.

Ἦπου τὸν πυρφόρον] Sch. ed. Ἔθος¹ εἶχον οἱ Ἕλ- 323, C.
ληνες, ἱερέα τινα ἔχειν προηγουμένον τοῦ στρατοῦ ἐν ταῖς
μάχαις, τελοῦντα τὰ μυστήρια, πυρφόρον Διὸ ὄντα, ὃν εἰ
καὶ τὸ στρατεύμα ἠττηθῆναι συνέβη, οὐκ ἀνήρουν οἱ ἐνάν-
τιοι. Λέγεται δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ κράτος ἀπολλυ-
μένων, οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη. Οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι
τοῦτον τὸν πυρφόρον ἔπεμπον οἱ ἀποικίζοντες πόλιν, μετὰ
τῶν ἀποικιζομένων πῦρ ἄγοντα. Καὶ εἰ συνέβη τινὰ² ἀν-
τιστῆναι τοῖς ἀποικιζομένοις καὶ ἀνελεῖν αὐτούς, τοῦτον οὐκ
ἐφόνευον.

Ἄλλ' οὐ μέρος] Sch. ed. Μέρος εἶπεν, ἵνα καθέλῃ *ib.*
τὸν Πausανίαν, ὅτι μέρος ἠγωνίσαστο οὗτος.

Καὶ τῷ περὶ τὰς Πύλας ἔργῳ] Sch. ed. Οἱ γὰρ Πέρ- *ib.*
σαι νικήσαντες ἐν Πύλαις τοὺς ἀντιστάντας Λακεδαιμονίων
ἐλπίδας εἶχον νικῆσαι τοὺς Ἕλληνας.

1) Ἔθος εἶχον, leguntur eadem in Leidensi, ex quo has pro-
tulit varias lect. Valken. Ἔθ. εἶχον ἐν ταῖς μάχαις οἱ Ἕλληνες,
ἱερέα (ed. ἱήρεα) ἔχειν προηγ. τ. στ.; τελ. τ. μ., verba πυρφ. τ.
Διὸ ὄντα, in Leidensi deesse videntur. — 2) ἀντιστῆναι, sic Valk.
ex Leid., ed. ἀποστῆναι.

- ib. Πλάτων διακονία] Sch. ed. Δείκνυσι τὸν φθόνον τοῦ Πλάτωνος, τὴν κοινὴν δόξαν ἀντιθεῖς τῇ ἐκείνου.
- 324, C. Ἐν τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ] Sch. ed. Δήλιον τόπος τῆς Βοιωτίας, ἐνθα ἠττήθησαν Ἀθηναῖοι τελείως ὑπὸ Θηβαίων καὶ ἐν Ἀμφιπόλει δὲ ὁμοίως, ἐν ἀμφοτέροις δὲ τοῖς τόποις ἐστρατεύετο Σωκράτης καὶ Λάχης καὶ ἔφυγον ἀμφοτέροι. Λέγει οὖν Πλάτων¹ ἐν τῷ Λάχητι, ὅτι ἐν τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ θαρβύουντως ἀπήγει Σωκράτης καὶ καταφανῆς ἦν, ὅτι εἴ τις ἄφοιτο αὐτοῦ εὐ καὶ καλῶς ἀμυνεῖται. In marg. Schell. ad Δηλίον, τοῦ τῆς Βοιωτίας, ἐνθα ὑπὸ Θηβαίων Ἀθηναῖοι ἠττήθησαν.
- ib. Καὶ λόγων καὶ ἔργων] Sch. ed. Ἐπειδὴ καὶ ῥήτωρ καὶ στρατηγὸς ὁ Θεμιστοκλῆς.
- 324, D. Κάλλιον Λάχητος] Sch. ed. Λάχητος ἐμνήσθη καὶ ἐν τῷ Περικλεῖ (pag. 128, ed. Jebb.) γενναῖος δὲ ἦν στρατηγὸς, ὡσπερ καὶ ἠγεῖτο ἐν τῷ Δηλίῳ. In marg. Schell. Ἐστρατεύετο καὶ οὗτος.
- 325, A. Οὐ τῆς ἀρετῆς] Sch. ed. Ἦδη² εἶπομεν ἐν τῷ Μιλτιάδῃ, ὅτι Πλάτων οὐ τὴν ὀπωσοῦν σωτηρίαν ἐπαινεῖ, ἀλλὰ τὴν μετὰ ἀρετῆς καὶ ἀνεῖλεν ἐκεῖ ὁ ῥήτωρ τὸ παράδειγμα τὸ τοῦ κυβερνήτου, καὶ νῦν δείκνυσιν, ὅτι καὶ τὸ ὀπωσοῦν σώζειν χρήσιμον. Διεπράττετο δὲ εἶπεν, ὅτι ἔγραφεν ἐν ταῖς πέτραις, μνήσθητε Ἴωνες πατρώου φρονήματος.
- 325, B. Εἶτα λέγεις, ὡς οὐ πολλοῦ τινός] Sch. ed. Λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι, ὡς καὶ ἐπὶ κακῷ ἐστι σωτηρία, ἑαυτὸν³ ἁμαρτήσαντα τι ῥύσωμαι, καὶ σωθῆς σὺ λήσῃ τὰ ἐμά.
- 325, C. Τῷ ὄντι σωτήρες] Sch. ed. Ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἄνδρας

1) Πλάτων ἐν τῷ Λάχητι κ. τ. λ. ea in Leid. legi testatur Valken., sed in Sympos. p. 269 ed. Bip. leguntur, ubi ex Aristide legerim ὅτι τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ, cf. Lach. p. 181, B. — 2) Ἦδη εἶπομεν ἐν τῷ Μ., quisnam dixit? Aristides an Scholiasta? scholiastae nil de hac re legitur, ut vides, nec in editis nec in mscr. — 3) ἑαυτὸν ἁμαρτήσαντα τι ῥύσωμαι κ. τ. λ. sic ed., suspicor ita legendum: ἐὰν τὸν ἁμαρτήσαντά τι ῥύσωμαι, καὶ σωθῆς σὺ λήσῃ τὰ ἐμά.

σωτήρας ἔμελλον¹ εἰπεῖν, διὰ τοῦτο τὸ φορτικὸν παραιτού-
μενος τὸ τῷ ὄντι προσέθηκεν.

Ἐπερέτας καὶ διακόνους] Sch. ed. Συντρέχει² τῷ τῆς 325, D.
διακονίας ζητήματι, ὥπερ ἐκεῖνος ἐχρήσατο ἐπὶ διαβολῇ
καὶ ὕβρει, οὗτος ἐπ' ἀγαθῷ· λύει τὸ φαῦλον τῇ διαφορᾷ
τοῦ τρόπου.

Οἱ τοῦ ζῆν³] Τοῦτο βαρέως ἐπήγαγεν, ὥπερ τραγω- 326, A.
δοῦντος τὴν φύσιν τοῦ Πλάτωνος πάτων ἀνθρώπων καὶ
τοὺς λόγους αὐτοὺς παραβάλλει τῷ Ἀριστείδῃ· ὅτι καλὸν
ἢ σωτηρία, ὃ ἐστὶ τὸ ζῆν. Τοῦτο γὰρ Εὐριπίδης λέγει.

Ὡς οὐ Μιλτιάδῃ γε] Sch. ed. Καὶ τῶν γονέων κρείτ- 326, D.
τους δείκνυσιν αὐτούς, ὅτι οὐ μόνον σωτήρες, ἀλλὰ καὶ
ἀρετῆς διδάσκαλοι.

Εἰ μὲν συμμάχους τινὰς] Sch. ed. Τὸ σχῆμα κατὰ 327, A.
ζῆλον Δημοσθενικόν, ὥπερ ἐκεῖνος ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην
ἐχρήσατο περὶ τοῦ Χαβρίου, ἐν ᾧ περὶ ἀτελείας ἀγωνίζεται·
καλεῖται δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου.

Οὓς οὐ προσῆκεν] Sch. ed. Τὸν γὰρ δεσπότην ἀνε- 327, B.
λῶν ἐβασίλευεν· ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ὀνό-
ματος κινδυνεύοντος παραπολέσθαι τῇ ἀλώσει τῶν βαρ-
βάρων.

Ἦπου (Phot. ἦπου)] Phot. Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς μὲν 326, B.
παραλαμβάνεται τὸ ἦπου (sic), ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἀριστείδης
ἀντὶ τοῦ πολλῶ πλέον ἔλαβεν. Εἰρωνικῶς δὲ τὸ πολλῶ
πλέον εἶπεν, οἶον οὐδ' ὄλως⁴ καὶ πολλάκις οὕτω τῷ ἦπου
(sic) ἀντὶ τοῦ πολλῶ πλέον χρῆται, μᾶλλον δὲ σκέδον αἰεί.

Καὶ νῆ Δι' εἰ] Aporogr. Mon. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν. ib.
(Od. I, 34.)

οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Σφῆσιν ἀτασθαλίησιν ὑπὲρ μόνον ἄλγος ἔχουσι.

Τουτέστιν ὅτι καὶ ἡμεῖς πολλάκις αἴτιοι κακῶν ἑαυτοῖς γι-
νόμεθα.

1) ἔμελλον, ed. ἔμελλον. — 2) Συντρέχει, ed. συντρέχει. — 3)
Οἱ τοῦ ζῆν subl. Valken., qui illustrat hunc locum ad Herod.
V, 4. de scholio nil addens. — 4) οὐδ' ὄλως, in Phot. οὐδόλως.

318, B. Ὑπὲρ Σικελιωτῶν ἀνδρῶν] Sch. ed. Καλῶς¹ τὸ ὑπὲρ Σικελιωτῶν ἀντὶ τοῦ ξένων, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, προτιμωτέρους τοὺς ξένους τῶν πολιτῶν ἠγήσατο.²

ib. Ἀρχὴν³ τινα πράττων] Sch. ed. Μετὰ Διονύσιον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος ἤρξεν, ὃς μεταπέμπεται Πλάτωνα, ὡς ἀπολογησόμενος ὑπὲρ τῆς τοῦ⁴ πατρὸς ὑβρεως· ἐλθόντα⁵ δὲ ὁμῶς ῥαθύμως ἐδέξατο. Ἐπανελθὼν δὲ Πλάτων ἐν ταῖς Ἀθήναις ἦ ἀπὸ χρημοῦ τινὸς ἢ ἄλλοθεν γνοὺς, συμβουλεύει Δίῳ, μιᾷ νηϊ πλεῦσαι ἐπὶ Διονύσιον· ὁ δὲ ἐρχεται πεισθεὶς καὶ ἐκβάλλει Διονύσιον· οἱ δὲ οἱ δὲ Συρακούσιοι⁶ τυχόντες ἀδείας, δεισάντες μὴ καὶ Δίῳν τυραννήσῃ, ἐκβάλλουσιν αὐτὸν· πάλιν δὲ ἐπιτίθεται τυραννίδι Διονύσιος. Πλάτων δὲ, ὡς ἀπὸ Δίῳνος αἰτήσαντος, γράφει Σικελιώταις.

ib. Ὡς ἂν δὴ Δίῳν αὐτὸς] Sch. ed. Ὁ Δίῳν οὗτος ἀδελφιδοῦς Διονυσίου, ἀλλὰ καὶ γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ· ὁ δὲ Διονύσιος ἀρχὴν, πιστευθεὶς Συρακουσίων ἐπὶ Καρχηδονίους, ἐτυράννησε καὶ πολλὰ δεινὰ αὐτοῦς τε Σικελιώτας καὶ Δίῳνα ἔδρασε· δι' ἃ καὶ Πλάτων ὡς πείσων μετεπέμφθη, σημαίνων⁸ ὅτι τὸν Διονύσιον τὸν υἱὸν τοῦ πρώτου Διονυσίου Τιμολέων πεμφθεὶς ὕστερον ὑπὸ Κορινθίων ἐξέβαλλε τυραννήσαντα. Ἄλλως. Ὁ Δίῳν συγγενὴς μὲν ἦν Διονυσίου τοῦ τυράννου, μαθητὴς δὲ Πλάτωνος· οὗτος ἠδίκητο ὑπὸ Διονυσίου. Τέλος λέγει αὐτῷ Διονύσιος, ὅτι εἰ βούλει τοῦ πάσχειν κακῶς ἀπαλλαγῆναι,⁹ μεταπέμψαι Πλάτωνα. Ὁ Δίῳν πέμπει εὐθύς πρὸς αὐτὸν· ἐλθὼν ὁ Πλάτων εἰς Σικελίαν καὶ κακὰ παρὰ Διονυσίου παθῶν ἴπρακτος ὑποστρέφει καὶ αὐθις αὐτὸν ὁ Δίῳν μεταπέμπεται γνώμῃ Διονυσίου. Ἠλθε οὖν τὸ δεύτερον Πλάτων, ὅτε καὶ ἐπράθη· λέγουσι δὲ τοιαύτην αἰτίαν τοῦ πραθῆναι αὐτόν· ἐρωτῶντος τοῦ Διονυ-

1) καλῶς, ed. καλῶν. Sublin. ὑπὲρ Σικ. Valken. — 2) ἠγήσατο, ed. sic: ὡς ἂν εἰ ἔλεγε προτιμωτ. κ. τ. λ. ἠγήσατο. — 3) Ἀρχὴν τινα subl. Valk. — 4) πατρός, ed. πατέρος. — 5) ἐλθόντα, ed. ἐλθόντι. — 6) Συρακοῖσιοι, ed. Συρράκουσιοι. — 7) ὁ δὲ Δίῳν. κ. τ. λ., ed. ὁ δὲ Διονύσιος ἀρχὴν πιστευθεὶς Συρράκουσίων, ἐπὶ Καρχηδονίους ἐτυράννησε. — 8) σημαίνων, locus impeditus, cui sanando codicis praesidia desunt. — 9) Post ἀπαλλαγῆναι posui comma, quod deerat in ed. Notavit autem Valken. in Leid. de eadem re scholion legi.

σίου τὸν Πλάτωνα, ποῖος εἶη βελτίον πάντων τῶν¹ χαλκῶν, ἀπεκρίνατο, ὅτι ὁ ποιήσας τὰς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας τῶν τυραννοκτόνων· ἀγανακτήσας Διονύσιος ἐπὶ τῷ εἰρημένῳ ἐκέλευσεν αὐτὸν πραθῆναι. Μετὰ τὴν τελευταίην οὖν Διονυσίου καὶ Δίωτος οἱ παῖδες τούτων ἐφιλονείκουν περὶ τῆς βασιλείας· ὁ Πλάτων ἀκούσας τοῦτο γράφει Σικελιώταις, τὸ πρόσωπον τοῦ Δίωτος² ἀναλαβῶν, ὅτι δεῖ μερίσασθαι τὴν ὀρχὴν τοὺς ἐκγόνους τῶν διωζάντων Καρχηδονίους ἐκ Σικελίας, ἥνικα αὐτοὶ ἐπίρσαν.

Οἷας οὐδ' ὄν] Sch. ed. Τίς γὰρ αἰτεῖ βασιλείαν, οἷαν 328, D. ὁ Δίων³ δουλείαν Σικελιωτῶν;

Τῆς γ' αὐτῆς ὁδοῦ] Sch. ed. Οὕτω λέγε, καὶ σε- 329, A. σωκόσι καὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν αὐτῆς τῆσδε τῆς πολιτείας, τουτέστιν, ὅσοι Σικελιωταὶ καὶ Ἰταλοὶ τὴν αὐτὴν τοῖς Ἑλλησι πολιτείαν μετέρχονται, ἢ Ἑλληνές εἰσιν· ἀλλ' ἐστὶν ἐν αὐτοῖς⁴ καὶ ἄλλα τινὰ ἔθνη.

Οὐ τῶν ἐν Κυρῆνῃ] Sch. ed. Κυρῆνῃ⁵ πόλις ἐστὶ 329, B. Λιβύης· ἦσαν δὲ δηλονότι καὶ Λίβυες ἐν Ἀθήναις παιδευόμενοι· εἰσάγει δὲ ὁ Σωκράτης ἐρωτῶντά τινα, τίνες ἐπιδέξιοι πρὸς γεωμετρίαν⁶ εἰσιν, Ἀθηναῖοι ἢ Κυρηναῖοι; μᾶλλον γὰρ μοι τῶν Ἀθηναίων μέλει·⁷ κακεῖνος μὲν ἐπὶ τῶν φιλοσόφων εἶπεν, οὗτος δὲ ὡς ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἰπόντος, ἔλαβεν αὐτό· φασὶ δὲ ὅτι συνεχῶς⁸ ἀπῆει Πλάτων εἰς Κυρῆνῃν, διὰ τὸ εἶναι ἐκεῖ Θεόδωρον⁹ τινα φιλόσοφον, φίλον αὐτοῦ.

Ὁ κολοφῶν τοῦ λόγου] Sch. ed. Κολοφῶν ὄρος¹⁰ λέ- 329, C. γεται ὑψηλὸν τῆς Ἀσίας καὶ πόλις, ἧς¹¹ αἱ ψῆφοι προεῖχον¹² τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι· λέγεται¹³ δὲ τοῦτο παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων.

1) χαλκῶν, ed. χαλκῶν, possis item χαλκευτῶν. — 2) ἀναλαβῶν, ed. ἀναλαβῶν. — 3) ὁ Δίων κ. τ. λ., ed. ὁ Δίων δουλείαν Σικελιωτῶν. — 4) ἐν αὐτοῖς, ed. ἐν αὐταῖς. — 5) Κυρῆνῃ πόλις κ. τ. λ. sublineavit Valken. edita. — 6) γεωμετρίαν, sic ex Leid. Valk., ed. γεωργίαν. — 7) μέλει, ed. μέλλει. — 8) συνεχῶς, sic Valk. ex Leid., ed. συνεφῶς. — 9) Θεόδωρον, ed. Θεόδορον, φιλόσοφον αὐτοῦ. — 10) ὄρος, ed. ὄρος. — 11) ἧς, ed. ης. — 12) προεῖχον, ed. προοῖχον. — 13) λέγεται δὲ τοῦτο παροιμία κ. τ. λ. Utrum τοῦτο παροιμίον, an τοῦτο ὡς παροιμία? Aliam explic. hu-

- ib. Ἄρ' οὖν] Sch. ed. Ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὸ ἄτοπον δείκνυσι, εἶτα ἀπὸ τῶν πράξεων ἀπόδειξις.
- 350, C. Ἐπιθήσω] Sch. ed. Ὁ γὰρ Πλάτων εἶπεν, αἰρεῖσθαι θάνατον παρά δουλείαν.
- 551, A. Καὶ μὴν οὐδ' ἀνειμένη γε] Sch. ed. Ἐκλυτον καὶ ἀγεννη· ἔστι δὲ καὶ ἔλευθερία κακὴ, ἢ τρυφητικὴ καὶ ἢ ἐν ἀτάκτοις ἡδοναῖς οὔσα, ἣτις πάλιν ἔοικε δουλείᾳ, δουλεύουσαι γὰρ ταῖς ἡδοναῖς· συστέλλον δὲ τὸ ἄτοπον τῆς δουλείας φιλανθρωποῖς εἶπεν, ἐδόκουν γὰρ αὐτοὶ δεδουλωμένοι τῷ ὑπέκειν, διὸ καὶ τὴν λέξιν ἐπήγαγε τῷ εἰπεῖν εἶξαν.
- 331, B. Παρ' ἐκόντων] Sch. ed. Διὰ τούτων ἐδήλωσαν, ὅτι οὐ δι' ἀχρείαν παρεχώρησαν τῆς ἡγεμονίας, ἀλλὰ διὰ φιλανθρωπίαν.
- ib. Οὐκ ἄνευ δικαιοσύνης] Sch. ed. Οὐκ ἄκαιρον τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ δηλῶσαι βουλόμενος, ὡς οὐκ ἂν οἱ Ἕλληνες πρὸς αὐτοὺς κατέφυγον καὶ ὑπετάγησαν, εἰ ἀδίκους ὄντας ἐώραν, ἀλλὰ μὴ θυμαίναντες αὐτῶν τὴν φιλανθρωπίαν.
- 331, C. Οὐ τὴν ἀναιδῆ] Arogr. Mon., Ἀναιδῆ λέγει τὴν ἄνευ αἰδοῦς καὶ αἰσχυντίας· καὶ ὁ Δημοσθένης, τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀναιδοῦς γεγενημένης (pag. 229, 3. ubi ἀναίδην).
- 332, A. Ἀπὸ βαρβάρων] Sch. ed. Ὅτε γὰρ ἐπήρχοντο οἱ Καρχηδόνιοι τοῖς Σικελιώταις, ὁ μὲν τύραννος Διονύσιος ἐστρατήγει, ὁ δὲ Ἴππαρινος, ὁ πατὴρ Δίωνος, συνεβούλευε, πῶς δεῖ πολεμεῖν· ὁ δὲ υἱὸς Δίωνος Ἴππαρις ἐκαλεῖτο.
- 332, B. Καὶ ταῦτά γε τοῖς ἐκγόνοις] Id. Δεινῶς εἶπε τὸ ἐκγόνοις, ὡς ἂν εἰ ἔλθοι τοῖς μηδὲν εὐεχερτήσασιν.

jus proverbii vide in Bandini Catal. Mscr. Medic. p. 216. ubi satis prolixè ea de re ad Gregorii Oratt. — 1) ἐν ἀτάκτοις ἡδοναῖς, ed. τάκτοις. Sed eodem modo confusa στρατεία et ἀστρατεία, Hess. ad Timol. p. 18, τελῶν et ἀτελῶν, Vales. ad Harp. p. 39., παῖδας et ἀπαίδας, p. 68., γεννάδας et ἀγεννάδας, Kust. ad Acharn. 1228. λεαινοίμι et ἀλεαινοίμι, Intt. ad Eccles. 536. Creuz. ad Olymp. passim. — 2) ἀλλὰ μὴ θ., sic ed., f. μὴν θ. — 3) αἰσχυντίας, Mon. ἀναισχυντίας. — 4) Ὅτε γὰρ ἐπήρχοντο. In Mscr. de ea re nonnihil prodi Valken. sublineandis vocibus ὁ δὲ Ἴππαρινος et ὁ δὲ υἱὸς Δίωνος Ἴππαρις, et in marg. indicavit.

Καὶ μικροῖ τῆς ἐλευθερίας] Id. Ἐπειδὴ ἄνω βασι- ib.
λείαν εἶπεν, ἵνα τὸ ἐπαχθέστερον δηλώσῃ, τὸ μικροῦ
προσέθηκεν, μέλλων ἔρειν ἐλευθερίαν.

Τῷ τοῦ τυράννου παιδί] Id. Τὸν αὐτὸν καὶ τυράν- 335, C.
του παῖδα καὶ πολεμίων ἄρχοντα λέγει.

Προσηγγυῆσθαι (Jebb. προσεγγ., illud Bar. 7. et Sch.)] 334, C.
Ap. Mon. . . . Τὸ δὲ ὅμοιον εἶπεν ἐν τῷ πρὸς Λεπτί-
νην Δημοσθένους, Οὐκοῦν ἄτοπον, εἰ μέλλοντες μὲν πάσ-
χειν ἀποδεχόμεθα τὰς τιμὰς, μετὰ δὲ τὰς χάριτας ἀχάριστοι
φανώμεν.

Καὶ μὴν οὐχ ὅμοιον] Sch. ed. Ἐπειδὴ Πλάτων τὴν 335, A.
ναυμαχίαν διέβαλε, δείκνυσθαι ὁ ῥήτωρ τὸ ναυμαχεῖν μείζον
τοῦ ἀπὸ τῶν τειχῶν μάχεσθαι· τὸ μὲν γὰρ ἀσφαλές, ἡ δὲ
κατὰ θάλασσαν μάχη εἰς ἔσχατα φέρει κινδύνου.

ὑπὸ τῷ τειχίῳ] Phot. Παροιμία· τάττεται δὲ ἐπὶ 335, B.
τῶν ἄλλα ἀντ' ἄλλων ποιούντων ἢ ἐωμένων·³ παρῆκται
δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν Πρίαμον καὶ τὴν Ἑλένην ἐκ τοῦ τείχους
θεωροῦντας τοὺς Ἑλληνας περὶ αὐτῶν διαλέγεσθαι.

Ἐθισθῆναι φεύγειν] Arogr. Mon. Φησὶ γὰρ Πλά- ib.
των ἐν κῆ δ' τῶν νόμων, ὅτι ὁ Θεμιστοκλῆς ἐμβιβάσας
εἰς τὰς ναῦς εἴθισε φεύγειν.

Κρανίαν⁴ καὶ βύρσαν κ. τ. λ.] Phot. Λεῖπει τὸ δεῖ 335, A.
νομίζειν· κρανίαν τὴν περικεφαλαίαν λέγει, βύρσαν δὲ
τὸ ὄπλον, παρὰ τὸ ἔχειν βύρσαν περὶ αὐτό· νήϊα δὲ τὰ
σχοινία, κωπέας δὲ τὰ ξύλα πρὸς κώπας ἐπιτήδεια.

Δεύτερα τῶν πάντων] Ap. Mon. Τοῦτο εἶπε παρ' 335, C.
Ὁμήρου λαβῶν· λέγει γὰρ ὁ Ποσειδῶν παρὰ τῷ Ὁμήρῳ
πρὸς τὴν Ἴριον (XV, 187.)

Τρεῖς⁵ γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκετο Ρέα,
Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Αἴδης, ἐνέροισιν ἀνάσσειν.

Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται.

1) μέλλων, ed. μέλλον. — 2) ὑπὸ τῷ τειχίῳ, Schell. ἐπὶ. —
3) ἢ ἐωμένων, sic Hoesch. — 4) κρανίαν καὶ β. sublin. Valk. et
edidit ad Herod. V., 23 ea, quae extremo loco leguntur, κωπέας
δὲ τὰ ξύλα τὰ πρὸς τὰς κ. ἐπ., et Canterum male remos vertere
ait. — 5) Versus homerici ita in Mon. leguntur: Τρεῖς γάρ τοι
καὶ ἐκ κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ· οὓς τέκετε ῥέα, Ζεὺς καὶ ἐγὼ· πρῶτα-

- 337, A. Ἔστω τὸ γειτόνημα ἰ ἀλμυρόν] Sch. ed. Ἀλμυρὸν ὁ λυρικὸς τοῦτο εἶπεν,
- Ἀλμυρόν τὸ γειτόνημα,
- ἀντὶ τοῦ, κακὸν ἐστὶ γείτονα ἔχειν τὴν θάλατταν· ἢ ὅτι ἡ λέξις Πλατωνικὴ ἐστὶ.
- 338, A. Ἀπὸ τοῦ πύργου] Sch. ed. Πεποίηκεν Ὅμηρος τὴν Ἑλένην καὶ τὸν Πρίαμον ἐκ τοῦ τείχους θεωροῦντας τοὺς Ἕλληνας καὶ διαλεγομένους περὶ αὐτῶν. Phot. Παρομοίαι ὡσπερ ὁ Πρίαμος ἐκ τοῦ τείχους καὶ Ἑλένη.
- 338, C. Τόλμης] Coll. N. γνώμης, in m. γρ. τόλμης.
- 340, C. Οὐδὲ φυγῆς] Sch. ed. Τοῦτο ἐνεκάλει ὁ Πλάτων λέγων, ὅτι φυγῆς ἀφορμὴν εὔρεν αὐτοῖς ὁ Θεμιστοκλῆς τὸ ναυμαχεῖν.
- ib. Τὸν Ἀνθηδόιον⁵] Id. Ἀνθηδῶν πόλις Βοιωτίας· ἐν ταύτῃ οὖν ὁ Γλαῦκος οὔτος ἀγρεύσας ἰχθῦν μέγαν, ἣν γὰρ ἀλιεύς, εἰς ἔδαφος ἔρριψεν, ἵνα ἀποθάνῃ· ὁ δὲ βοτάνητινὶ ἀειζῳάφ λεγομένη πλησιάζων ἤσπαιρε⁴ καὶ οὐκ ἐτελεύτα γνοὺς οὖν ὁ Γλαῦκος ἔφαγεν⁵ ἐκ τῆς βοτάνης καὶ ἀθάνατος ἐκεῖ⁶ διετέλει, ὄντινα δαίμονά τινες λέγουσι θαλάττιον.
- ib. Ἡ τὸν Σάρονα] Id. Τὸν Σάρονα δαίμονά φασὶ γενέσθαι ναυτικώτατον· ἐκ τούτου ἐκλήθη τὸ Σαρωνικὸν⁸ πέλαγος, ἐστὶ δὲ τῆς Παλαιστίνης, ἧ πρόσκεινται⁹ πόλεις ἄλλαι τε πολλαὶ καὶ Ἰόππη καὶ Λύδα.
- 343, C. Ὡ μοχθηρὸ¹⁰ μελαγχολῆς] Id. Ἐπειδὴ τὸ, ἧ μοχθηρὸ,

τος δ' αὐτῆς ἐννέρεσιν ἀνάκτων. Τρίχθα δὲ πάντα δέδασται. — 1) Ἔστω τὸ γειτόνημα ἀλμ., leguntur eadem in Leid., unde λυρικὸς Valk. dedit pro λυρικόν, et in Schell., abest a Mon. Ex Leid. et Schell. ἢ ὅτι ἡ λ. Πλ. ἐστὶ addidi. Cf. Creuz. ad Plot. p. 464 seq. Pro κακὸν in Schell. est κακῶς, cf. Eras. I, 6. p. 311. — 2) τὴν θάλασσαν, sic Leid., articulus abest ab ed. et Schell., qui praeterea θάλατταν. — 3) τὸν Ἀνθηδόιον, ad haec legitur item schol. in Leid. — 4) ἤσπαιρε, ed. ἰσπαιρε, Leid. ἤσπερε — 5) ἔφαγεν ἐκ τῆς β., sic Valk. ex Leid., ed. ἔφαγε τῆς. — 6) ἐκεῖ διετέλει, ed. διατέλει, f. ἐκεῖθεν διετέλει. — 7) Ἡ τὸν Σάρονα, legitur schol. in Leid. — 8) Σαρωνικὸν π., sic Valk. ex Leid., ed. Σαρδωνικὸν π. — 9) ἧ πρόσκεινται, sic Leid., ed. ἧ πρόσκεινται ἄλλαι τε πολλαὶ πόλεις καὶ ἡ Ἰόππη καὶ Λύδα. — 10) Ὡ μοχθηρὸ μελαγχολῆς subl. Valken.

χαμαιζηλῶν ἀνθρώπων ἐστὶ καὶ οὐ προσήκον παρ' ἀνδρῶν φιλοσόφων λέγεσθαι, τὸ δὲ δαιμόνιε θεῖον καὶ φιλοσόφοις ἀρμόζον, ἔθος δὲ καὶ τῷ Πλάτῳ ἐν τοῖς διαλόγοις τούτῳ τῷ ῥήματι χρῆσθαι, διὰ τοῦτο λέγει τὸ ἄτ ε ὦν μουσικὸς, τουτέστιν ὑπερηρμένος καὶ θεῖος καὶ οὐ φρονῶν ἀνθρώπινα· τοιοῦτον γὰρ τὸ μουσικῆς χρῆμα, ἐπειδὴ καὶ τὸ πᾶν τοῦτο ἐμμελῶς καὶ ἤρμοσμένως τέτακται.

Πολλάκις ἐξηπατηῆσθαι] Id. Πολλάκις γὰρ πλεύσας 344, A. ἐφ' ᾧ καταστήσασθαι Δίῳ καὶ τῷ ἐκείνου παιδί τὰ πράγματα, ἀπρακτὸς ἀνεχώρησεν.

Ἄλλ' ὑπάγειν] Id. Λαθραίως φέρειν, οἳ ἂν κάλλιστα 345, A. τὴν μάχην ἐμελλον ἐργάσεσθαι.

Ἐῷ γὰρ Σκύθας¹] Ap. Mon. Παράδοξον² εὔρε πα- ib. ράδειγμα τὸ τῶν Σκυθῶν, ὅτι καὶ φεύγοντες νικῶσιν, ὅ ἐστι,³ φυγὴ τρόπος νίκης. Λέγεται δὲ περὶ τῶν Σκυθῶν, ὅτι φεύγοντες ἐνίκων τοὺς πολεμίους, ἢ ὡς λέγει ἐν τῇ δ' ὁ Ἡρόδοτος, ὅτι ἐνθά εἰς ἐπικρατεστέρους τοὺς πολεμίους λαμβάνοντες ἐκ τῆς χώρας ὅσων ἐδέοντο, τὰ λοιπὰ ἔκαιον, ἵνα ἀχρηστα γένωνται τοῖς ἐχθροῖς. Ἐπολέμει δὲ ποτε ὁ Δαρεῖος τοῖς Σκύθαις, ἄμαξόβιοι⁴ δὲ ὄντες οὔτοι καὶ καταδιωκόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐντὸς τῆς χώρας ἔφευγον· διώκων οὖν ἐπὶ πολὺ Δαρεῖος ᾤκησεν· ἦσαν δὲ οἱ Σκύθαι πέμποντες ὀπίσω αὐτοῦ ἐπὶ τῷ κατακαίειν τὸν σῆτον καὶ τὰ δέιδρα. Τοῦτο ἐπὶ κακῷ καὶ καλῷ ἐγένετο Δαρείῳ· ἐπὶ

1) Ἐῷ γὰρ Σκύθας, Valken. sublineavit totum hoc schol., post verba φεύγοντες νικῶσιν nonnihil deesse significans. Desunt autem, ni fallor, eadem, quae ex Mon. edidi. — 2) Παράδοξον, sic Mon. et Valk. ex Leid., ed. παραδόξως. — 3) ὅ ἐστι φυγὴ τρόπος νίκης, desunt in editis, praetermisit Creuzerus in excerptis, quae incipiunt ab λέγεται δὲ περὶ, monito autem lectore, alia in principio hujus scholii legi, atque in editis: Post νικῶσιν pergunt edita; ὁ γὰρ Δαρεῖος ἐπολέμησέ ποτε Σκύθαις, ἄμαξόβιοι δὲ ὄντες οὔτοι, καὶ καταδιωκόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐντὸς τῆς χώρας ἔφευγον· διώκων οὖν ἐπιπολὺ Δαρεῖος ᾤκησεν, οἱ δὲ Σκύθαι πέμποντες (ἦσαν post ᾤκησεν excidit) ὀπίσω αὐτοῦ κατέκαιον τὸν σῆτον κ. τ. δ. Τοῦτο δὲ ἐπὶ καλῷ καὶ κακῷ τῷ Δαρείῳ· ἐπὶ κ. μ. ὅτι ἐκαυμένων τ. ἐν τ. ὀδ., ἀκολουθῶν (Leid. et M. ἀκολουθούτων) τ. εὔρε τ. τ. ἐνθ. ἦσαν αὐτοῦ αἱ νῆες· ἐπὶ κ. δὲ, ὅτι ἀναχ. ἀπὸ τ. δ. τ. Σκ., οὐχ εὔρισκε τὰ π. τρ. ἐπιτ. — 4) ἄμαξόβιοι, M. et Leid. ὄμαξόβιοι. Herod. IV. 120 seqq.

καλῶ μὲν, ὅτι κέκαυμένων τῶν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀκολουθῶν
τούτοις, εὔρε τὸν τόπον, ἐνθα αὐτοῦ ἦσαν αἱ τριήρεις· ἐπὶ
κακῶ δὲ, ὅτι ἀναχωρῶν ἀπὸ τῆς διαώξεως τῶν Σκυθῶν οὐκ
εἶχε τὰ πρὸς τροφὴν ἐπιτήδεια, ἢ ποῦ¹ δεῖ αὐτὸν κατα-
λύσαι;² πάντα γὰρ ἦσαν ἐμπρήσαντες οἱ Σκύθαι.

345, C. Τὸν ἐν³ Δελφοῖς] Ap. Mon. "Ἐχομεν δὲ καὶ Ἡρόδοτον
τούτῳ τῷ μαντεῖῳ μαρτυροῦντι ἀκριβειάν.

346, B. Μοῦνον⁴ ἀπόρθητον] Sch. ed. Τὸ ἀπόρθητον λύει
τὴν πλάνην, μὴ τούτου γὰρ λεχθέντος οὐκ εἶχον συμβα-
λεῖν, εἴτε κατὰ γῆν, εἴτε κατὰ θάλατταν ἔδει μάχεσθαι·
νῦν δὲ ἡ τούτου προσθήκη τὴν κατὰ θάλατταν νίκην αὐ-
τοῖς ἐπηγγέλλετο· ἤδεσαν γὰρ ἀκριβῶς, ὡς πάντα τὰ ἐν τῇ
γῆ καθάπαξ ἀφανισθήσεται. Δέον δὲ εἰπεῖν, λέγοντος,
τοῦ χρησμοῦ δηλονότι, λεγόντων εἶπε πρὸς τὸ σημαινό-
μενον· τί γὰρ ἄλλο ὁ χρησμὸς ἢ λόγοι θεοὶ; Ἄλλως⁵ θ'
ὅτι καὶ ἄνω εἶπε, τίν' οὖν ἦν τὰ χρησθέντα;

346, D. Αὐτοῖς] C. Bar. 7. γρ αὐτός.

347, B. Τὸν Πλάτωνα σεμνύοντα] Sch. ed. Τοῦτο λέγει,
ἢ ὅτι καὶ Πλάτων βαθὺν πάγων⁶ εἶχεν, ἢ ἐπειδὴ ὁ Πλά-
των προστάτης ἦν τῆς φιλοσοφίας, ταύτην εἰς ὕψος ἄρας·
διὰ τοῦτο ἀντὶ εἰπεῖν, τὴν φιλοσοφίαν, τὸν Πλάτωνα
εἶπεν.

348, A. Σταθήτωσαν] Sch. ed. Ἡ ἐχέτωσαν τιμὰς τὰς αὐτὰς
τῷ Ἀπόλλωνι, ἦγουν ἐκ τοῦ τοὺς βαρβάρους καταπολεμη-
σαι καὶ τῶν κείνων λαβεῖν. Photius sic: Τουτὶ γὰρ ἐν μοι
τῆς ἀπορίας διαλύσαντες, ἕως ἐχέτωσαν τιμὰς τὰς αὐτὰς
Ἀπόλλωνι, σταθήτωσαν παρὰ τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελ-
φοῖς, ὃν οἱ Ἕλληνας ἕως ἐκ τοῦ τοὺς βαρβάρους κατα-
πολεμησαι καὶ τὰ κείνων λαβεῖν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἀνέ-
στησαν. Τοίνυν κ. τ. λ. Quae sequuntur, legis pag. 213.

1) ἢ ποῦ κ. τ. λ. ex utroque mscr. haec adjeci, cum in edi-
tis deessent. Mon. ἦπου, Leid. ἦποῦ. — 2) καταλύσαι, sic Leid.,
M. καταλύσαι. — 3) τὸν ἐν Δελφοῖς sublin. Valken. — 4) Μοῦνον
ἀπόρθητον sublin. Valken. — 5) Ἄλλως θ' ὅτι, ed. ἄλλος θ' ὅτι.
6) πάγων εἶχεν, ed. πάγων εἶχεν.

Κατιόντος τοῦ πνεύματος ¹⁾ Ar. Mon. et Leidens. 349, C. Οὕτω, φησὶν, ἔστησαν τὰς γαῦς, ὥστ' ἔχειν βορέαν ὀπισθεν, ἵνα πρυσβαλὼν τοῖς Πέρσαις ὀξέως ἐπέλθοι. Τοῦτο ²⁾ δέ φησιν ἀπὸ τοῦ μύθου, ὅτι ὁ Βορέας ἐραστής ὢν Ἰφιδύϊας κόρης Ἀττικῆς συνέπραξε τοῖς Ἀθηναίοις. Τούτου δὲ ὁ Ἡρόδοτος οὐ μέμνηται. Βούλεται δὲ ῥητορικῶς βιάζομενος καὶ τὴν νίκην Φορμίωνος ἀναγαγεῖν εἰς Θεμιστοκλέα.

Καὶ ὁ μὲν Ἰακχος ³⁾ Sch. ed. Τοῦτον λέγουσιν υἱὸν 350, B. Διήμητρος ⁴⁾ εἶναι, τὸν δὲ αὐτὸν καὶ Διόνυσον, ἄλλοι δὲ παῖδα Διονύσου. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη λέγουσιν, ὅτι καταλιπὼν τὸ τέμενος ἐπεθύμησε κοινωνῆσαι τῆς ναυμαχίας, ὅτε γὰρ ἐμελλεν ἡ ναυμαχία γίνεσθαι, φωνή τις ἐδόθη ἀπὸ ⁵⁾ τοῦ Ἰακχοῦ καὶ οἱ μεμνημένοι ⁶⁾ ἤκουσαν, οἱ δὲ ἀμύητοι ἤσθοντο· τῷ δὲ ⁷⁾ καὶ ἀπὸ τῆς Ἐλευσίνος ὡσπερ κωνιορτὸν ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν Σαλαμίνα ἐνομίσθη, ὅτι ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Κόρη ἦλθον συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν.

Θείαν δι' ἐκείνης προσεῖπε | Ar. Mon. Θαυμασίως 550, C. κατασκευάζει, ὅτι ἡ ναυμαχία θεία παρὰ τοῦ ⁸⁾ Θεοῦ ἐκλήθη.

Τὸν ἐπαλείψαντα | Ar. Mon. Ἀντὶ ἀλείψαντα τοιαῦ- 351, A. ται γὰρ ἦσαν αἱ τοῦ Ὀδυσσεύς, ὡς Ὅμηρος (Iliad. II, 637.)

Τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνώδεκα μυτιπάρηοι.

Ὅρα δὲ, πῶς διέσυρε τὸ ἔργον τοῦ Ὀδυσσεύς, σιωπῆσας τὸ κατόρθωμα.

Ἐδίδου τῇ Ἀθηνᾷ | Ar. Mon. Εἶπε γὰρ ὁ χρησμός· 351, B.

Τεῖχος ⁹⁾ Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς.

1) Κατιόντος τοῦ πνεύματος, subl. Valk., qui edidit ad Herod. VII, 189. usque ad Βούλεται, quae cum reliquis transmisit. Excerpta ex Leid. mecum benigne communicavit Creuzerus. —

2) τοῦτο δὲ φησὶν ἀπὸ κ. τ. λ. sic Mon. et excerpta Leid., Valkenarius quidem τοῦτο δὲ φησὶν ἀπὸ, quae si ita distinguas: τοῦτο δὲ, φησὶν, ἀπὸ κ. τ. λ. en habes fragmentum enarratoris, cujus e commentario haec desumta dicuntur. Retinui autem illud. —

3) καὶ ὁ μὲν Ἰακχος subl. Valken., itemque in Mscr. plura legi indicavit, quibus edendis ad Herod. VIII, 65. locus erat, cum memoraret hunc Aristidis locum. — 4) Διήμητρος, ed. Διήμετρος.

5) ἀπὸ ex Leidensis auctoritate deleuit Valken. — 6) μεμνημένοι, sic Valk. ex Leid., ed. μεμνημένοι. — 7) τῷ δὲ καὶ, Valk. ex Leid. τὸ δὲ καὶ. — 8) Θεοῦ, M. Θουκυδίδου. — 9) Τεῖχος κ. τ. λ. Philostrat. p. 481 ibiq. Olear., Valk. ad Herod. VII, 141. Polyaeen. I, 39. Pierson. ad Herodian. p. 458.

- 352, B. Τὸ περὶ τῶν φυλῶν] Sch. ed. Ὁ Κλεισθένης ἔλαβε τὰς ματείας, πῶς¹ δεῖ τάξαι τὰς φυλάς.
- 352, C. Προεξήνεγκεν] Id. Ἡ ἀπόδοσις ἀπὸ κοινοῦ. ὅτι οὐ νῦν μᾶλλον τῆς αἰτίας δέον ἀφείσθαι· ἔθος δὲ τοῖς ῥήτορσι, ὅταν θυμῷ κινούμενοι χρῶνται τοῖς λόγοις, ἐλλείπειν τὴν ἀπόδοσιν, ὥστε καὶ Δημοσθένης πολλαχοῦ τε ποιεῖ καὶ ὅτε πρὸς τὸν Αἰσχίνην καταφερόμενος αὐτοῦ ἀποταίνεται.
- 352, D. Τί οὖν οὐ καὶ τοὺς Ἡρακλείδας²] Progr. Leid. Οἱ περὶ Ἴλλαν Ἡρακλείδαι τὸν Ἀπόλλωνα ἤθροντο, πῶς ἂν κρατήσωσιν τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἔχρησεν αὐτοῖς διὰ τῶν στενῶν κατελθεῖν· μὴ συνιέντες δὲ τὸν χρησμόν, διὰ τοῦ Ἴσθμοῦ κατήρχοντο. Ἀπαντησάντων δὲ αὐτοῖς τῶν Πελοποννησίων, ἔδοξε μονομαχῆσαι τοὺς ἡγεμόνας τῶν δύο στρατευμάτων· δόξαντος τούτου, ὁ μὲν Ἴλλος ὑπὸ τῶν Ἡρακλείδων, ἀπὸ δὲ τῶν Πελοποννησίων ὁ τῆς Ἀρκαδίας βασιλεύς· ἦν δὲ καὶ τοῦτο δόξαν, τοὺς ἡττηθέντας ἐπὶ ῥῆτι σχεῖν ἡσυχίαν· συμβαλόντων τῶν στρατηγῶν πέπτει ὁ Ἴλλος. Πάλιν οἱ τῶν Ἡρακλείδων τούτων μετέκγονοι ἀπῆλθον ἐν Δελφοῖς περὶ τῆς καθύδου χρῆσόμενοι· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἀνέγγειλεν αὐτοῖς πάλιν, διὰ τῶν στενῶν κατελθεῖν· ἐκεῖνοι δὲ ἀντεῖπον ἀκούσικτες, ἀλλὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν σοὶ πεισθέντες ἀπώλοντο· ὁ δ' εἶπεν αὐτοῖς ὅτι, ἐκεῖνοι οὐκ ἠρώτησαν διὰ ποιῶν στενῶν, πρότερον διὰ τοῦ Ἴσθμοῦ ἢ διὰ τῶν β' ῥίων,³ τοῦ τε Ἀχαικοῦ καὶ τοῦ Μολυκρῖνου· δεῖ οὖν ὑμᾶς διὰ θαλάσσης ἀπελθεῖν. Ταυτῇ τραπομένων⁴ αὐτῶν, νομίσαντες οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τοῦ Ἴσθμοῦ πάλιν αὐτοὺς

1) πῶς δεῖ, f. πῶς ἴδει. — 2) Edita multis partibus auxit Valken. ex praestantissimo Leidensi, quem secutus sum nunc discrepantiam exhibiturus lectionis. Convenit autem editis et Leidensi, uti videtur, ad verba usque ἡγεμόνας τῶν δύο στρατευμάτων. Jam pergit editus schol. δόξαντος μὲν τούτου, ὁ μὲν Ἴλλος, συμβαλόντων τῶν στρατευμάτων, πέπτει· καὶ τοῦτου δὲ δόξαντος, πρότερον τοὺς ἡττηθέντας, ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη σχεῖν ἡσυχίαν· πάλιν οἱ τῶν Ἡρακλείδων τούτων μετέκγονοι, ἀπῆλθον ἐν Δελφοῖς κ. τ. λ. Leidensem autem supra habes. — 3) τῶν β' ῥίων, ed. expresso numero. — 4) ταυτῇ τραπομένων, sic ed., Leid. πραττομένων. —

ἵεναι ἐχώρησαν ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος καὶ ἀπόντων¹ αὐτῶν οἱ Ἑρακλεῖδαι ἔρημον εὐρόντες κατέσχον τὴν Πελοπόννησον.² Δεινὸν δὲ τὸ παράδειγμα τῶν Ἑρακλειδῶν, τῶν προγόνων Λακεδαιμονίων, οὓς Πλάτων ἐπαινεῖ.

Ὡς ἔοικεν ἀμφοτέρωθεν] Sch. ed. Τὸ ἀμφοτέρωθεν 353, C. ἢ εἰς ἀμφοτέρα, τὸ δὲ ἀμφοτέρωθεν ἢ³ ἐκ τῶν δύο μερῶν.

Ὅτι τοίνυν οὐδὲ χεῖρους] Id. Σοφίζεται ἐνταῦθα. 354, B. καὶ γὰρ ἐστράτευσαν μετ' Ἀθηναίων κατὰ τροπὴν⁴ τῶν βαρβάρων Λακεδαιμόνιοι· ἀλλὰ μετὰ τὸ γενέσθαι τροπὴν, τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωκόντων καὶ ἔτι ἐν τῇ Μυκάλῃ ὄντων, ὀκνήσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνεχώρησαν⁵ ἐπ' οἶκον καὶ μόνοι κατελείφθησαν Ἀθηναῖσι. Διὰ τοῦτο οὖν φησι οὕτως ἀναχωρῆσαι αὐτοὺς διὰ τὸ προέχειν ῥάμη τοὺς Ἀθηναίους.

Ἐπειδὴ τις⁶ εἶπεν] Ap. Mon. et Leid. Κυρσίλος 356, A. κατὰ Δημοσθένην· ὁ γὰρ Ἡρόδοτος Λυκίδην αὐτὸν καλεῖ.

Παραστήσαντες⁷] Ap. Mon. Ἀντὶ στήσαντες ἐγγύς. 357, C. καὶ ὁ Δημοσθένης δὲ προλαβὼν ἐπήνεσε τοῦτο, μίαν στάσιν εἰπὼν τοῦ ἀγάλματος καὶ τῆς τιμωρίας τῶν προδοτῶν.

Τῷ Μαραθωνόθεν] Sch. ed. Τοῦτο λέγει, ἢ ὅτι ib. ἐν Μαραθῶνι ἱστάμενον ἄγαλμα Ἀθηνᾶς ἔφερον εἰς ἀκρόπολιν, ἢ τὸ Μαραθωνόθεν νόει τὸ ἐκ τῆς ἐν Μαραθῶνι νίκης παρ' Ἀθηναίων⁸ ἀνεγερόθεν τῇ θεῷ.

Ὅσοι τε φρονήματι] Id. Εἰπὼν ἀμφοτέροισι τοῖς 357, A. ἔθνεσι νῦν μερίζει· εἷς τε τοὺς νομίζοντας τὴν σωτηρίαν κάλλιστον πάντων καὶ εἷς τοὺς κρίνοντας κινδυνεύειν ὑπὲρ πατρίδος κόλλιον ἢ ζῆν· οὐ γὰρ πάντες Ἕλληνες ταῦτά περὶ τούτων νομίζουσι, ἀλλ' οἱ μὲν τοῦτο, οἱ δὲ ἐκεῖνο· εἰ δέ

1) καὶ ἀπόντων αὐτῶν, sic Valk. ex Leid., ed. καὶ ἀπὸ τῶν ῥίλων. — 2) δεινὸν, sic Leid., ed. δειλόν. — 3) ἢ, ed. καὶ. Tendendum autem h. l. duplicem a scholiaste memorari lectionem, quarum altera ἀμφοτέρωθεν esset pro εἰς ἀμφοτέρα (sic Jebb. et Schell.), altera ἀμφοτέρωθεν (quae est in Coll. N.) pro ἐκ τῶν δύο μερῶν. — 4) κατὰ τροπὴν τ. β., ed. . . Ἀθηναίων, καὶ τροπὴν, τῶν βαρβάρων A. — 5) ἐπ' οἶκον, ed. ἀπ' οἶκου. — 6) Ἐπειδὴ τις εἶπεν subl. Valk. atque ad Herod. IX, 5 edidit. Λυκίδην est in Mon. et penes Valken. l. l., sed excerpta Leidensia habent λυκίδαν. — 7) παραστήσαντες, subl. Valk. — 8) Ἀθηναίων ἀνεγ., ed. Ἀθηναίων· ἄν.

τις εἶποι, πῶς πᾶσιν Ἑλλήσιν εἶπε, φημὲν, ὅτι οὐ πᾶσι ἀπαξ ἀπλῶς Ἑλλήσι λέγει, ἀλλ' ἐκείνοις, ὅσοι τὴν σωτηρίαν οἰκειότατον καὶ πρῶτον ἀπάντων νομίζουσιν.

353, C. Ἐκαστος γὰρ ἑαυτὸν] Id. Ἐπειδὴ ἕκαστος ἑαυτὸν πρῶτον ¹ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐκύλει· ἐκάλεσε δὲ καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἑαυτὸν πρῶτον, ἀλλ' οὗτος μὲν δικαίως, ἐκεῖνοι δὲ ἀδίκως.

360, C. Τῶν ὀπλιτῶν ἔνεκα] Sch. ed. Ἦ διότι οὐ κατ' ἡπειρον ἔχων ὀπλίτας ἐμάχετο.

ib. Ὅν οἱ ἀντίπαλοι δοκοῦντες] Id. Ἀντιπάλους Θεμιστοκλέους, οἶμαι, λέγει τοὺς Λακεδαιμονίους, κατὰ τὴν τοῦ Πλάτωνος δόξαν· ἐκεῖνος γὰρ τὴν ὀπλιτικὴν σεμνύει, εἰς ἣν πάντων προέχειν Λακεδαιμονίους φησὶν, ὅθεν καὶ ψέγει Θεμιστοκλέα, ὡς κατὰ θάλασσαν Πέρσῃ βουλευθέντα μαχέσασθαι· τὸ δὲ ἄκοντες λέγει, ἐπειδὴ ἠδουῦντο τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ὅθεν καὶ ² παρὰ γνώμην ἐτίμων.

361, C. Τῶν ὕστερον αὐτοῦ συμφορῶν] Id. Ὅπερ ἐποίησεν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ Μιλτιάδου καὶ Κίμωνος μετὰ τὴν ἐγκαίμια τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἐπενεγκῶν, ³ ἐπὶ Μιλτιάδου μὲν τὴν κάθειρξιν, ἐπὶ δὲ Κίμωνος τὴν φυγὴν, τοῦτο κἀνταῦθα ποιῶν ἀντέπιπτε γὰρ αὐτῷ ἢ πρὸς τὸν Πέρσῃ φυγῇ, τεχνικῶς δὲ τὰ τοιαῦτα τίθησιν ὕστερον, ἀσθενῆ τοῖς προτέροις ποιῶν· ἔχει δὲ τὴν μίμησιν παρὰ Θουκυδίδου, κἀκεῖνος γὰρ εἰσφέρει τὸν Κορίνθιον (I, 41 seq.) δημηγοροῦντα ⁴ παρὰ τοῖς ⁵ Ἀθηναίοις, καὶ μετὰ τὸ καταλέξαι τὰς γενομένας παρὰ Κορινθίων εἰς Ἀθηναίους εὐεργεσίας ἐπάγοντα καὶ τὰ δοκοῦντα κατὰ Κερκυραίων ἐγκλήματα. Ὅρα δὲ πῶς εἶπε συμφορὰν τὴν φυγὴν, ἵνα δείξῃ τυχῆς καὶ οὐ γνώμης ὄν τοῦτο.

1) πρῶτον τοῦ Θεμ., noli πρότερον; solent ita fere scholiastae.
 2) παρὰ γνώμην ἐτίμων, ed. sic: παρὰ γνώμην ἐτίμων· * ὅπερ ἐποίησεν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ Μιλτ. κ. τ. λ. Asterisco huic non opus erat. Pertinent, quae sequuntur ad τῶν ὕστερον αὐτοῦ συμφορῶν, celebrata etenim Themistoclis virtute descendit iam sophista ad casus ejus adversos; id quod in Cimone, itemque in Miltiade fecerat.
 3) ἐπενεγκῶν, ed. ἐπενεγκῶν. — 4) δημηγοροῦντα, ed. δημηγοροῦντα.
 5) παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. ed. παρὰ ταῖς Ἀθήναις.

συνεσκευάσθη δὲ λέγει, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι αἰσχυνόμενοι νομισθῆναι προδότες διὰ τὸν Πausανίαν, καὶ τὸν Θεμιστοκλέα συναίτιον αὐτῷ ἔλεγον.

Ἔδει στρατεύειν] Id. Ὑποσχόμενος τῷ Πέρσῃ, ἵνα 362, A. μετ' αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύσας παραδοίῃ ταύτην αὐτῷ, μνησθεῖς, ὡς φασί, τῶν προτέρων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτοῦ πράξεων καὶ ὡσπερ ὑπὲρ αὐτῶν αἰσχυνθεῖς κωνίου πίων ἑκὼν ἐτελεύτησεν.

Σωκράτους ἑταῖρος] Ap. Mon. Ῥητορικῶς σφόδρα 363, B. καὶ τὸν διδάσκαλον ἕνα ὀρίζεται καὶ αὐτοὺς μίαν ἔχοντας ποιότητὰ προσώπων, φιλόσοφοι γὰρ ἄμφω. Ἔστι δὲ Ἀλκιβιάδου διάλογος τοῦ Αἰσχίνου, ἐνθα ἐπαινεῖ τὸν Θεμιστοκλέα.

Εἰδέναι] Phot. Καὶ μετὰ πολλὰ ἄλλα ἐγκώμια ἐπάγει 363, C. καὶ ταῦτα.

Καὶ μηδὲν γ' ἐμοῦ] Sch. ed. Ἐπειδὴ ἐνομιζέτο ὡς 366, A. ἄθεος, ² καινὰ δαιμόνια παρεισφέρων. ³ ἐδόκει δὲ καὶ τοῦτο ἄθεον τὸ λέγειν, ὅτι αὐτὸς ἀπὸ ἰδίας συνέσεως κατώρθωσε ⁴ καὶ οὐ συμπράττοντος αὐτῷ τοῦ δαίμονος, ταύτην ⁵ λύει τὴν περὶ αὐτοῦ ὑποψίαν.

Τόποις τῶν σοφιστῶν] In marg. Schell. Ἐπιχειρή- 367, C. μασι· τόπος γάρ ἐστιν ἀφορμὴ ἐπιχειρημάτων.

1) Σωκράτους μὲν ἑταῖρος, subl. Valken. — 2) ἄθεος, ed. ἄθείως. — 3) παρεισφέρων, ed. πυρ' εἰσφέρων. — 4) κατώρθωσε, ed. κατόρθωσε. — 5) ταύτην, ed. ταῖτην.

ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

368, A. "Α μὲν τοίνυν" 1] Sch. ed. Οἱ πρὸ ταύτης τῆς κοινῆς ἀπολογίας τέσσαρες λόγοι, ὡς περ προοιμία ταύτης δοκοῦσι καὶ τῆς τῶν ἀνδρῶν ἀνατροφῆς καὶ διαίτης καὶ πολιτείας ἔπανοι καὶ διηγήσεις· ἡ δὲ κοινὴ ἀπολογία τοῖς ἄγῶσιν ἔοικεν, ἀπολογίας γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν ἔχει καὶ λύσεις τῶν ἐπενεχθεῖσων αὐτοῖς κατηγοριῶν· καὶ γὰρ οἱ τέσσαρες ἐκεῖνοι λόγοι καὶ αὕτη εἷς ἔστι λόγος, διὸ καὶ οὕτως ὀνομάζεται παρὰ τῶν παλαιῶν, ὁ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. Εἰ δέ 3 τις εἴποι πῶς καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις ἀπολογεῖται; φαρὲν, ὡς εἰ καὶ ἀπολογεῖται, ἀλλ' οὐκ εἰς πλάτος, ὡς περ ἐνταῦθα, βραχέως 4 δὲ καὶ κατὰ ἀνάγκην τοῦτο συμβῶν ὑπὸ τῆς τοῦ λόγου ἀπολογίας.

368, C. Ὀνειδίζειν] Ap. Mon. Οὐκ εἶπεν ἐγκαλεῖν, ἀλλ' ὄνειδίζειν· ὄνειδος μὲν γὰρ γένοιτο τοῖς ἀπὸ τύχης συμβαίνουσιν, ὡς Ἰσοκράτης.

369, B. Πάντας (Cant. παντ') ἀναμαρτήτους] Sch. ed. Δημοσθενικόν 5 τὸ ἐπιχείρημα· μετὰ γὰρ τὸ ἐνεγκεῖν εἰς ἔλαττον τὸ ἀμάρτημα σπεύδει κακεῖνο περιελεῖν.

374, C. Πρωτεσίλαον] Id. Ὁ Πρωτεσίλαος 6 δράμα γέγρα-

1) Εἰς τὴν κοινὴν ἀπολ., leguntur Mon. CXXIII, fol. 147. et Valk. ex Leid. ; Schell. in marg. et intra lineas κοινὴ ἀπολογία, itemque Mon. CCXLIX, Coll. Nov. et Bar. 7. colore rubro, Phot. ἐκ τῆς κοινῆς ἀπολογίας· τὸ προοιμίον, ed. σχόλια εἰς τὴν κοινὴν ἀπολ. — 2) Ἄ μὲν τοίνυν, ad eadem schol. legitur in Cod. Mon. CXXIII, cujus initium est, πληρώσας τὰ ἔγκωμια. Legitur item in Leid., ex quo Valk. pro προοιμία recte edidit προοιμία. — 3) εἰ δέ τις εἴποι, ed. εἴπει. — 4) βραχέως, ed. βραχέος. — 5) πάντας ἀναμαρτήτους, legitur idem schol. in Cod. Mon. CCXLIX, fol. 235., in quo deest τὸ post Δημοσθενικόν. — 6) Idem schol. exstat in Leid., ubi Valken. λ' inveniri dicit. Idem τῆς post κατὰ inseruit, et ἀφείθη dedit pro ἀρείθη.

παι τῷ Εὐριπίδῃ· λέγεται δὲ ὅτι γαμήσας καὶ μίαν ἡμέραν μόνον συγγενόμενος τῇ γυναικὶ ἠραγκάσθη μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τροίας ἀπελθεῖν καὶ πρῶτος ἐπιβάς τῆς Τροίας ἐτελεύτησε· καὶ φασιν, ὅτι τοὺς κάτω δαίμονας ἠτήσατο, καὶ ἀφείθη μίαν ἡμέραν, καὶ συνεγένετο τῇ ἑαυτοῦ γυναικί.

Ἐαυτοῖς προσομοίους] Supra in Schell. Ἐφεξῆς 372, C. βελτίους.

Τέτταρας τῶν προστατῶν] Ap. Mon. Leid. et bini 374, C. praeterea Codd. Monacc. Εὐπόλις ἐποίησεν ἀναστάντα τὸν Μιλτιάδην καὶ Ἀριστείδην καὶ Κλέωνα¹ καὶ Περικλέα. Ἐν τούτοις οὖν ἔνεισι δύο, φησὶ, Περικλῆς καὶ Μιλτιάδης· λέγει δὲ Εὐπόλις οὕτως

Καὶ μηκέτ',² ὦ ἄναξ Μιλτιάδες³ καὶ Περικλεες,

Ἐάσατ'⁴ ἄρχειν μειράκια κινούμενα,

Ἐν τοῖς σφυροῖς⁵ ἔλκοντα τὴν στρατηγίαν.

Τὸν ξύοντα⁶ δ' ἀντιξύειν] Ap. Mon. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ 375, A. ὄνος καρτερεῖ δακνόμενος· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὄνων ἡ⁷ παροιμία. . . . Cod. Pal. pergit: τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ἀντικνήθειν ἀλλήλους τοῖς ὄδοῦσι· τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι εἰ καὶ τοῖς

1) Κλέωνα, Mon. et Leid. Γέλωνα, unde Valk. Diatr. p. 252. Σόλωνα. Sed Κλέωνα, quod facili errore in Γέλωνα abiit, discrete retinuerunt Cod. bomb. fol. 237. et Cod. August. chart. seculi XV, nro DXV, fol. 204., teste Werfero, qui itidem probat Κλέωνα. Cleonis mortui etiam in Μαρικῆ Eupolin memoriam injecisse (secus atque debuit, vide schol. ad Pac. 47.), prodit schol. ad Nub. 545. Ingeniose autem Valken., cujus conjecturam confirmat schol. ad Acharn. 62., qui Eupolin tradit *Pisistratum* veluti βασιλέα in hac fabula in scenam produxisse; adde, quod Platonius περὶ διαφορᾶς χαρακτήρων (pag. XI. ante Aristoph. ed. Kust.) post plura: ταύτην (sc. φαντασίαν) ἐκεῖνος (sc. ὁ Εὐπόλις) ἐν τοῖς δράμασιν ἀναγαγεῖν ἰκανὸς ὢν ἐξ ἡδου νομοθετῶν (Plut. Per. IV. δημαγωγῶν) πρόσωπα καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγούμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως. Cf. Aristid. infra pag. 239. ed. Jebb. Codicum ego auctoritatem sequutus sum, nunc ex iis varietatem lectionis exhibiturus. Versus transscripsi ex Valk. emendatione l. l. — 2) καὶ μηκέτ' ὦ ἄναξ κ. τ. λ. Ap. M. et Leid. καὶ μηκέτ' ἄναξ, bomb. μηκέτ' ἄναξ, Aug. μηκ' ἔτ'. — 3) Μιλτιάδες καὶ Περικλεες, Ap. M. et Leid. Μιλτιάδου καὶ Περικλεῖ (L. Περικλεεῖ), bomb. Μιλτιάδη, bomb. et Aug. Περικλεῖς. — 4) Ἐάσατ', sic Ap. M. et Leid., bomb. et Aug. ἐάσητ'. — 5) ἐν τοῖς σφυροῖς Ap. M. et Leid. ἐν τοῖσι σφυροῖσιν, bomb. τοῖν σφυροῖν, Aug. τοῖς σφυροῖν. — 6) τὸν ξύοντα κ. τ. λ. subl. Valk. — 7) ἡ παροιμία, articulum ex Palat. inserui.

ὄνοις δίδοται τοῦτο, πολλῶ πλέον τοῖς λέουσι ἀπεικίσαι. Schol. ed. Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀμυνομένων ἢ ἀμειβομένων. Εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ὄνων, οἱ δακνόμενοι ὑφ' ἑτέρων ὄνων αὐτοὶ τοὺς δάκνοντας ἀντιδάκνουσι, κνήθοντές τε ταὶ κνηθόμενοι.

375, B. Ὀμηρίδαι] Sch. ed. Ὀμηρος τοὺς θαυμαστοὺς τῶν ἡρώων λέουσιν¹ ἀπεικίξει, οἷον Ἀχιλλέα ἢ Αἴαντα· εἰκότως δὲ τοῦτο περὶ Περικλέους εἶπεν· ἐγκυμονοῦσα γὰρ αὐτὸν ἢ μήτηρ λέοντα τέκειν ἔδοξε, καὶ ἐπὶ τῷ ὄραματι τούτῳ ἔτεκε Περικλέα, ὡς καὶ οὗτος ἐν τῷ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ Περικλέους λόγῳ φησίν.

ib. Ἐἰ μὴδ' ἐκεῖνον (Jebb. ἐκεῖνο, illud Bar. 7. et Coll. Nov.)] In marg. Schell. Ἐἰ μὴδὲ ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων ἐνεῖη καὶ δυνατὸν γένοιτο κεκωλύσθαι μὴ διδάσκειν ἐκεῖνον· τουτέστιν, εἰ μὴ ἐμπόδια γένοιτο αὐτὸν ταῦτα εἰς τὸ διδάσκειν, αἱ γὰρ δύο ἀποφάσεις τῶν μὴ μία κατάφασις γίνονται.

376, A. Δέξιόν τι νομίζειν κελύσει] Sch. ed. Κατὰ συνεκδοχὴν λάμβανε εἰς τὸ πῶς εἰρηκέναι γ' αὐτόν· δέον δὲ οὕτω τὸν λόγον ποιήσασθαι, φέρε γὰρ, εἰ ἀνάστασιν εὔραντο, ἔπειτα προστησάμενον τὸν Περικλέα εἰς λόγον πρὸς σὲ κατέστησαν, τοιαῦτ' εἶπεν ἄν, ἡμεῖς ὦ Πλάτων καὶ τὰ ἐξῆς, οὕτω δέον εἰπεῖν, ὁ δὲ πολλὰ θεῖς διὰ μέσου, ἐπανάληψιν ἐποίησατο καὶ φησιν, ἔρουσιν τοίνυν, ὡς ἐγὼ νομίζω ταυτί, μᾶλλον δ' εἶπον ἄν.

ib. Ἡμεῖς, ὦ Πλάτων] Arogr. Mon. Ὁ μὲν σοφιστὴς Ἀφθόνιος (Progymn. cap. XI) εἰδωλοποιῖαν αὐτὴν καλεῖ, ὅτι τετελευτηκότα, φησὶ, ποιεῖ διαλεγόμενον· οὐ καλῶς λέγων, εἰδωλοποιῖαν μὲν γὰρ ἐποίησεν Ὀμηρος ἐν Ὀδυσσεΐᾳ· εἰδωλοποιῖα δὲ ἐστὶ τὸ³ ὡσπερ τὸ εἶδωλον, τουτέστι τὸ ἀφομοίωμα διαλέγεσθαι. Ὁ δὲ Θεὸν προσωποποιῖαν τὴν αὐτὴν λέγει, ὅτι προσωποποιῖα ἐστὶ τὸ τοῖς ἀψύχοις περιθεῖναι φωνήν· ἀψυχοὶ δὲ οἱ τετελευτηκότες, προσωποποιῖα οὖν ἐστίν. Ὁ δὲ Σώπατρος ἠθοποιῖαν⁴ αὐτὴν φησὶ λέγειν, ὅτι οὐχ

1) λέουσιν, ed. λέγειν. — 2) Ἡμεῖς, ὦ Πλάτων, subl. Valk. — 3) τὸ ὡσπερ, Mon. τοῦ ὡσπερ. — 4) λέγειν, f. λέγων, sequuntur enim, uti videtur, ipsius Sopatri, quem memorat schol., verba.

ὑπέθετο αὐτοὺς λαλοῦντας ἐκ τῶν κάτω, ἄλλ' ὡς ὄντας αὐτοὺς καὶ λέγοντας· βιοῦντας γὰρ αὐτοὺς ποιεῖ τὴν πρώτην ἡμέραν· εἰ δὲ τὴν τῶν ζώντων ¹ προσωποποιΐαν ἐποίησε, λείπεται πᾶσαν ἠθοποιΐαν ² προσωποποιΐαν εἰπεῖν.

Ἀσχόλως] In marg. Schell. Ἀπράκτως, κεκωλυμένως. ³ 376, C.

Ἀνθρώποις] Coll. Nov. Ἀνδράσι et in marg. γρ. καὶ ib. ἀνθρώποις.

Εἰ δὲ βούλει ⁴ τὸν Διονυσίου] Ap. Mon. Ὁν Θουκυ- 377, B. δίδης δημηγοροῦντα συνετὸν ὑποτίθεται ἐν τῇ δ', ⁵ ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ σ', ⁶ ὡς Ἀθηναίους κατηγωνίσαστο. Τούτου ⁷ ὁ υἱὸς ὁ πρῶτος Διονύσιος· ὁ γὰρ Ἐρμοκράτους Διονύσιος Διονύσιον ἄλλον τέτοκεν.

Ἀλλὰ τῶν μὲν Σικελίαν οἰκούντων ⁸] Ap. Mon. Σι- 378, B. κελιώτης μὲν γὰρ ὁ Ἕλληνας, Σικελὸς δὲ ὁ βάρβαρος, ὡς δηλοῖ Θουκυδίδης.

ἠκροάσατο] Bar. 7. ἐκριβώσατο ⁹ (sic), in marg. γρ. 378, C. ἠκροάσατο.

Ὡς ἔφη Σοφοκλῆς ¹⁰] Εἰσάγει ὁ Σοφοκλῆς ἐν τινι δρά- 380, C. ματί (Oedip. Colon. 258) τινὰ λέγοντα·

Πέπονθα μᾶλλον, ἥπερ ἔδρασα καλῶς,
ἐν οἷς ἠμάρτανον, ἔπασχον μᾶλλον ἥπερ ἔδρων.

Μὴ ἄρ' οὐ Πολυκράτης] Sch. ed. Οὗτος ὁ Πολυ- 381, A. κράτης Σαμίων τύραννος ἦν πάνυ εὐτυχῆς, ἣ δὲ ἱστορία παρ' Ἡροδότῳ ¹¹ ἔξωθεν δὲ τύχην λέγει, ἐπειδὴ ἡ μὲν ἐστὶ περὶ τὰ ἔξω, ἡ τοῦ πλούτου καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν τοιούτων, ἡ δὲ περὶ τὰ ἔνδον, τουτέστι τὴν ψυχὴν, οἷον αἰ ἄρεται· θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς οὐδὲ αὐτὸς οὕτως εὐτυχῆς ὡς Πολυκράτης ὑπῆρχες, ὡς μὴ περιπεσεῖν δυστυχίᾳ. ¹²

1) προσωποποιῶν, Mon. προσωποποιῶν. — 2) ἠθοποιῶν, Mon. ἠθοποιῶν. — 3) κεκωλυμένως, Schell. κεκωλυόμενος. — 4) Εἰ δὲ βούλει, sublin. Valken. — 5) ἐν τῇ δ', cap. 59 seq. — 6) ἐν τῇ σ', cap. 33. seqq. — 7) τούτου, Mon. τοῦτον. — 8) Ἀλλὰ τῶν μὲν Σικελίαν οἰκούντων, sublin. Valk. cf. Schol. ad Thucyd. V, 5. — 9) ἐκριβώσατο, sic Jebb., f. ἠκριβώσατο. — 10) ὡς ἔφη Σοφοκλῆς, subl. Valkenarius versum in margine laudans. — 11) παρ' Ἡροδότῳ, III, 39. seqq. — 12) δυστυχίᾳ, ed. δυστυχία.

ib. "Ωσπερ σὺ φῆς ἵ τὸν Πρύτανιν] Ap. Mon. et Leid. "Ἐνα λέγει τὸν Μιλτιάδην· ὅτε γὰρ ἐκρίνετο ἐπὶ τῇ Πάρῳ, ἠθέλησαν αὐτὸν κατακρημνίσαι· ὁ δὲ Πρύτανις εἰσελθὼν ἐξητήσατο αὐτόν.³ Ἡ δὲ αἰτία τῆς Πάρου αὕτη ἦν, καταδουλοῦσθαι τὰς νήσους τοῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἐξελθὼν εἰς Πάρον πρῶτην καὶ παρελθὼν τὸ ἱερόν⁴ μεμολυσμένος αἵματι⁵ τῶν πολεμίων, οἱ μὲν φασὶ ὡς βέλει ἐβλήθη, αἱ δ' ὡς⁶ ἀπὸ τοῦ τείχους κατηνέχθη· κατεαγῶς⁷ οὖν τὸν μηρόν ὑπέστρεψεν ἄπρακτος καὶ ἐκρίνετο. Τὸν δὲ Πρύτανιν⁸ καλεῖ Δημοσθένης καὶ Ἐπιστάτην.

ib. Ἀνὴρ Ἰταλιώτης⁹] Ap. Mon. Ἀρχύταν λέγει· τὸ δὲ ἐξητήσατο¹⁰ τουτέστιν ἔσωσε τοῦ μὴ ἐμβληθῆναι εἰς τὰς λιθοτομίας·¹¹ οὐδὲ γὰρ λέγει ὅτι ἔλαβε σε Ἀρχύτας παρὰ τοῦ Διονυσίου, ἐπάγει γὰρ μετ' ὀλίγον, καὶ παραδίδωσι δὴ σε ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ Πολλίδι, κελεύων πωλῆσαι, δηλονότι Διονύσιος, οὐδὲ γὰρ ὁ Ἀρχύτας ὁ σώσας¹² αὐτὸν ὕστερον.

385, A. Τῶν Λακεδαιμονίων¹³ ποτὲ ναύαρχος] Ap. Mon. Οἱ ἀρχαῖοι τοὺς μὲν Λακεδαιμονίων ἀρχοντας ναύαρχους ἐκάλουν, τοὺς δ' Ἀθηναίους ἀρχοντας στρατηγούς· δηλοῖ δὲ τοῦτο Θουκυδίδης ἐν τῇ δ' (passim). Ὁ μέντοι Ἀριστείδης ἐπὶ Ἀθηναίων καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίων χρῆται τῷ ὀνόματι, ὡς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· ἐχειροτονεῖτο δὲ παρὰ Λακεδαι-

1) Ωσπερ σὺ φῆς τὸν Πρύτανιν, subl. Valk. atque edidit praestantissimum hoc scholion ad Herod. VI, 136, unde mihi innotuit varietas lectionis. Ex Ephoro haec fluxisse neque ab omni parte sana haberi debere, existimat Marx. ad Ephor. p. 212., nil suspicatus est Heind. ad Gorg. p. 241. — 2) κατακρημνίσαι Mon. κατακρημνῆσαι. — 3) ἐξητήσατο αὐτόν, sic diserte Mon., Leid. ἔξη, unde illud confecit Valk. l. l. — 4) παρελθὼν τὸ ἱερόν Mon. et Leid., Valken. mavult εἰς τὸ ἱερόν. — 5) αἵματι, Mon. ἡματι, quod emend. Werf. — 6) οἱ δ' ὡς, Mon., Leid. οἱ δὲ ὡς. — 7) κατεαγῶς κ. τ. λ., Leid. κατεαγῆς, Mon. κατεαγῆς; in Leid. a nescio quo viro mendum erat sublatum, qui item paullo infra pro ἀπρακτοὶ ἀεὶ ἐκρίνετο dedit ἀπρακτος καὶ ἐκρ., ut est in Mon. — 8) Τὸν δὲ Πρύτανιν κ. τ. λ. Omisit, opinor, Valkenarius, cum ad ipsam rem non facerent. Cf. Heindorf. l. l. — 9) Ἀνὴρ Ἰταλιώτης subl. Valken. — 10) τὸ δὲ ἐξητήσατο, Mon. ἐξηγήσατο. 11) εἰ τὰς λιθοτομίας, sic ex Aristide ipso rescripsi, Mon. εἰς τὰς λιθοτομίας, accentus indicis erat. — 12) ὁ σώσας, f. ἔσωσεν, vel excidit ἦν. — 13) Τῶν Λακεδαιμονίων ποτὲ ναύαρχος, subl. Valk.

μονίων κατ' ἐνιαυτὸν ὁ ναύαρχος καὶ οὐκ ἐξὸν ἦν προ τοῦ καιροῦ ἀλλαγῆναι.

Ἵσπε κομίσας εἰς Αἴγιναν ¹⁾ Ar. Mon. Κατὰ τὸν ^{384, A.} Πελοπόννησιακὸν ²⁾ Αἰγινήτων ἐκπεσόντων ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ἀποίκους πεμψάντων ὕστερον Λακεδαιμόνιοι περιγεγόμενοι τοὺς ἐν Αἰγίνῃ Ἀθηναίους ἐξέβαλον καὶ Αἰγινήταις ³⁾ παραδεδώκασιν, καὶ τότε Αἰγινήται ψήφισμα ἐγραψαν τὸν ἀλόντα ἐν Αἰγίνῃ Ἀθηναῖον τεθνήναι. ⁴⁾ Ὁ τοίνυν Πόλλις ἐλθὼν εἰς Αἴγιναν ἐβόα λέγων Ἀθηναῖον πωλεῖν· συνελθόντες ἐκεῖνοι μετὰ τὸ ψήφισμα ἠβουλήθησαν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, παρὼν δὲ ὁ Ἀννίκερις εἶπε, τὸ μὲν ψήφισμα περὶ ἀνθρώπου λέγει, πάντα δὲ μείζων ἢ κατὰ ἄνθρωπον, καὶ οὕτως ἀνήσατο. Sch. ed. ⁵⁾ Πελοποννησιακὸν πόλεμον εἰσιόντων τῶν Ἀθηναίων Αἰγινήται σύμμαχοι ὄντες Λακεδαιμόνιοις πρὸς Ἀθηναίους ἐχώρησαν, Ἀθηναῖοι δὲ εἰς Αἴγιναν ἔπεμψαν ἐποίκους ⁶⁾ ἐξ αὐτῶν, ὥσπερ ὑποπτεύοντες Αἰγινήτας, μὴ πρὸς Λακεδαιμόνιοις πάλιν χωρήσωσιν. Ἐπειτα περιγεγόμενοι Ἀθηναίων Λακ. δαιμόνιοι ἦλθον εἰς Αἴγιναν καὶ πολιορκήσαντες εἶλον αὐτὴν τε καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐποίκους, οὓς καὶ παρέδωκαν Αἰγινήταις ἀποκτενεῖν· ἐντεῦθεν αὐτοὺς μᾶλλον περιποιούμενοι, καὶ πρὸς τούτοις ἠνάγκασαν αὐτοὺς ψήφισμα γράψαι, τὸν ἀλόντα ἐν Αἰγίνῃ Ἀθηναῖον τεθνήναι.

Εἰς Μολοττοὺς ⁷⁾ Schol. ed. Μολοττοὶ ἔθνος βάρβαρον, ⁸⁾ ὃν ἦν βασιλεὺς Ἀδμητος. Τούτου δεηθέντος ποτὲ παρ' Ἀθηναίων συμμαχίας ⁹⁾ τυχεῖν, Θεμιστοκλῆς παρὼν ἐκώλυσεν· ὡς δ' ὕστερον διαβληθεὶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων

1) ὡστε κομίσας εἰς Αἴγιναν. subl. Valk. — 2) κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν, Mon. κατὰ τῶν πελοποννησιακῶν, illud in edito. — 3) Αἰγινήταις, Mon. Αἰγινήτας. — 4) τεθνήναι, sic emend. Werf., Mon. τεθνήναι — 5) Schol, editus huc a me relatus est, ex auctoritate Codd., cum Jebbicus ad proxime sequentia adposuisset. 6) ἐποίκους, sic ed., noli ἀποίκους. — 7) Εἰς Μολοττοὺς, his non sublineatis, Valken. ex Leid. edita correxit. — 8) βάρβαρον, sic Leid., ed. βαρβάρων. — 9) συμμαχίας, sic Valk. ex Leid., ed. συμμαχίαν.

πρὸς Ἀθηναίους μετὰ Πανσανίου ἐπὶ τῷ Μηδισμῷ, πρὸς τὸν Πέρσην ἐχώρει, πρῶτον εἰς Ἀδμητὸν παραγίνεται, οὐ μὴ εὐρεθέντος τότε κατ' οἶκον, τὸν παῖδα διδῶσιν αὐτῷ ἢ γυνή, ὅπως σὺν αὐτῷ παρὰ τὸν τῆς Ἑστίας βωμὸν¹ καθίσας, ἐτοιμότατον πρὸς ἔλεον παρασκευάσῃ τὸν Ἀδμητον, καὶ τοῦτο ποιήσας ἔτυχεν εὐμενοῦς τούτου, ὅς καὶ συνέπραξεν αὐτῷ πρὸς τὸν Πέρσην ἐλθεῖν. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ Πλάτων παρὰ τοὺς τῆς πατρίδος ἐχθροὺς ἐκομίσθη, ἀτυχίαν τοῦτο καλεῖ, εὐτυχίαν δὲ πάλιν,² ὅτι παρ' ὧν³ ἤλπιζεν⁴ ἀπολέσθαι, τούτοις σέσωσται.

586, A. Τῆς Φιλοξένου] Id. Φιλόξενος γὰρ εἰς τὰς λιθοτομίας τῶν Συρακουσίων ἐνέπεσεν. Ἀντίπαλα δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ μὲν διθυραμβοποιὸς ὧν ἔθελγε τοὺς ἀκούοντας καὶ πρὸς ἡδονὴν τοῖς πολλοῖς τῇ ποιήσει ἐχρητο, Πλάτων δὲ ἐφιλοσόφει καὶ οὐ τῆς τῶν πολλῶν ἡδονῆς ἐφρόντιζεν.

587, A. Ἄλλ' ἢ μὲν παροιμία καὶ Ὅμηρος] Sch. ed. Τὸ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν ἴσχει παροιμία· τὸ δὲ

. . . . ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω⁵

Ὅμηρικόν (XVII, 32). Νόει οὖν τὸ ἢ μὲν παροιμία διὰ τὸ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν ἴσχει. εἰ μὴ τὸ⁶

. . . . ῥεχθὲν⁷ δέ τε νήπιος ἔγνω

καὶ ὡς παροιμίαν καὶ ὡς Ὅμηρικόν· Ὁμήρου γὰρ εἰπόντος τὴν ἀρχὴν ὑστερον εἰς παροιμίαν ἐλήφθη, ὡσπερ καὶ τὸ φίλου κακῶς πράξαντος⁸ ἐκποδῶν φίλοι

Σοφοκλέους ὃν παροιμιῶδες γέγονε καὶ ἕτερα μυρία.

587, C. Μὴ δι' ἀμφοῖν ὤθει⁹] Ar. Mon. Ὁ εἶπεν Ἡρόδοτος

1) τὸν τῆς Ἑστίας βωμὸν, ed. τὸν τῆς ἑστίας β., parrant autem reliqui scriptores Themistoclem καθίσαι, καταφυγεῖν πρὸς τὴν ἑστίαν, cf. Intt. ad Nep. Them. VIII. — 2) εὐτυχίαν δὲ πάλιν κ. τ. λ. legerat ergo in suo cod. scholiastes ea, quae Jebbicus a rec., m. in margine Bar. 7. adscripta editis adjunxit. — 3) παρ' ὧν, ed. παρ' οὖς. 4) ἤλπιζεν, ed. ἤλπιζον. — 5) ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω, ῥεχθὲν ex Hom. et ipso Aristide, (Coll. N. παθῶν) ed. παθῶν. — 6) εἰ μὴ τὸ, ed. εἰ δὲ τὸ μὴ. — 7) ῥεχθὲν ut paullo supra. — 8) φίλου κακῶς πράξαντος. Innuit hoc proverbium Aristides t. I, p. 268. ed. Jebb., quem ad locum Menandri, non Sophoclis esse contendit Canterus. Vide supra ad Panathen. — 9) Μὴ δι' ἀμφοῖν ὤθει, subl. Valken.

ὡς ἀπὸ τοῦ Δαρείου. Καμβύσης γὰρ ὁ Κύρου παῖς Μήδων ἐβασίλευσεν ἐν Ἐκβατάνοις, κατὰ δὲ τοῦ Πηλουσίου στρατεύσας καταλείπει τὴν βασιλείαν Σμέρδει τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ· ὄντι δὲ αὐτῷ ἐν Αἰγύπτῳ παρέστη ὄναρ τοιόνδε, ἐδόκει αὐτῷ Σμέρδης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς τὸν θρόνον τὸν αὐτοῦ¹ καθέζεσθαι πτεροφόρος καὶ ἀμφοτέραις ταῖς πτέρυξι καλύπτειν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην· ὁ δὲ συμβαλὼν τὸ ὄναρ πέμπει Πρηξάσπην τινὰ δορυφόρον αὐτοῦ κελεύσας ἀκρίτως κτεῖναι τὸν ἀδελφόν· ὁ δὲ ἀπελθὼν τὸ προσταχθὲν ἔδρασε καὶ δεδοικῶς τοὺς Πέρσας μὴ ἀμύνονται² ὑπὲρ Σμέρδεως συγκρύπτει³ τὸ πάθος φάσκων αὐτὸν περιεῖναι. Ἄλλοτε δὲ τις Σμέρδης Μάγος ἀποκοπεῖς τῶν ὄπλων διὰ τὸ παραδικάσαι οἰκείως ἔχων τῷ Σμέρδει τῷ τετελευτηκότι καὶ συνεῖς τὸ γενόμενον, χρήματα δούς τοῖς δορυφόροις πείθει αὐτοὺς καθίσει αὐτὸν εἰς τὸν τοῦ Κύρου θρόνον. Πεισθέντων δὲ καὶ αὐτῶν κρατεῖ τῆς βασιλείας φάσκων αὐτὸς εἶναι Σμέρδης ὁ Κύρου, μηδὲν φαινόμενος, καὶ ἐπιστέλλει⁴ Καμβύση λέγων, ὅτι ἐγὼ εἰμι Σμερδὶς ἀδελφός σου κρατῶν⁵ τῆς βασιλείας καὶ μηκέτι Μήδων ἐπιβῆς· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ καταπλαγείς ἠρώτα Πρηξάσπην, διὰ τί μὴ ἔδρασε τὸ ταχθὲν;⁶ ὁ δὲ ἔφη τεθνηκέναί τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ἠρώτησε δὲ τὸν κήρυκα, εἰ τὸν γεγραφότα⁷ τεθέαται, ὁ δὲ εἶπεν οὐ· καὶ γνοὺς ὁ Καμβύσης, ὅτι τὸ ὄναρ ἕτερον ἐμήνυε⁸ Σμέρδην διαρρήξας τὴν ἐσθῆτα στρατεύειν ἐπειρᾶτο μετὰ Περσῶν. Μέλλοντα οὖν αὐτὸν ἐπιβῆναι τοῦ ἵππου τὸ ἴδιον αὐτοῦ ξίφος περιτραπὲν πλήττει αὐτὸν κατὰ τὸν μηρόν·⁹ ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν ἀράται¹⁰ Πέρσαις εἰ ἀνεκδίκητον αὐτὸν καταλείπουσι, μὴ ἐνεγκεῖν αὐτοῖς μήτε γῆν καρπὸν, μήτε γυναῖκα παιδίον, καὶ οὕτως τελευτᾶ ἐπὶ τούτοις.

1) θρόνον τὸν αὐτοῦ, Mon. αὐτὸν. — 2) ἀμύνονται, Mon. ἀμύνοντες. — 3) συγκρύπτει, Mon. συγκρίπτει. — 4) ἐπιστέλλει, sic Werf., Mon. ἐπιστέλλοι. — 5) κρατῶν τῆς βασιλείας, M. κρ. τὴν βασιλείαν. — 6) ταχθὲν, Mon. πραχθὲν, emend. Werf. — 7) γεγραφότα, Mon. γραφότα, emend. Werf. — 8) ἐμήνυε, Mon. καὶ μήνυε, emend. Werf. — 9) κατὰ τὸν μηρόν, Mon. κατὰ τοῦ μηροῦ. 10) ἀράται, Mon. ὀράται, emend. Werf.

- 388, A. Φαίνεται δὲ Φιλόξενον] Sch. ed. Φιλόξενος ὁ Κυθη-
ριος διαφυγὼν τὰς λατομίας, εἰς ἃς αὐτὸν Διονύσιος ὁ τύ-
ραννος ἐνέβαλλεν οὐκ ἐπαινοῦντα τὰς τραγωδίας αὐτοῦ, διέ-
τριβεν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας· πυθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος
ἠξίου αὐτὸν εἰς Συρακούσας παραγενέσθαι, ὃ δὲ πρὸς ταῦτα
λαβὼν χάρτην καὶ κατὰ μέσον γράψας μικρὸν οὐ περὶ τοῦτο
μεῖζον περιεχάραττεν, ὥστε τὸ σχῆμα τοιοῦτον γενέσθαι,
⊗ καὶ πλήσας τούτων πάντα τὸν χάρτην ἔπεμψεν, ἐμφαί-
νων ὅτι πολλάκις καὶ μεγάλως ἀρνεῖται· ὅθεν ἐπὶ τῶν με-
γάλως ἀρνούμενων παροιμία τὸ Φιλοξένου οὐ. Τὴν
οὖν τοιαύτην προσαγόρευσιν Ἀριστείδης ἐμφαίνων φησιν,
ἀλλ' οἰμώζειν ἐκεῖνος ἐλευθέρως γράφων αὐτῷ·
ἢ γὰρ τοιαύτη προσαγόρευσις ὁμοίος ἐστίν, ὥσπερ ἂν εἰ
οἰμώζε πρὸς αὐτὸν ἔλεγε.
- 388, B. Γράφων ¹] Ap. Mon. Μετὰ γὰρ τὴν φυγὴν ἀπέστειλεν
αὐτῷ Διονύσιος, προτρεπόμενος αὐτὸν ² καὶ ἐπαγγελλόμενος,
ὡς τεύξοιτό τινος τῶν φιλανθρώπων· ὃ δὲ ἀντεπέστειλεν ³
αὐτῷ γράψας ἐπιστολὴν οὕτως· ἄλλοι ⁴ δὲ ἔχουσαν οὐδένα
δὲ πολλὰ· τοῦτο δ' ἐσόμενεν ἢ γραφὴ μόνον· οὐ μέλει ⁵
μοι τῶν σῶν· οὐ φροντίζω· οὐ θέλω ἐλθεῖν παρά σε· οἰμώζε,
ὀλόλυζε, γόγγυζε.
- 388, C. Ὑπὲρ τῆς ἐστίας] Sch. ed. Ἐστίας νόει ἀντὶ συ-
στάσεως καὶ συνοχῆς, ἐπειδὴ καὶ τὴν Ἐστίαν θεῶν ⁶· διὰ
τοῦτο ἐν τοῖς οἴκοις ἔγραφον, ἵνα συνίστη καὶ συνέχη αὐ-
τοὺς, ἅτε καὶ πρώτη τοὺς οἴκους δείξασα· ἴν δὲ τοῦ Κρό-
νου θυγάτηρ.
- 388, D. Ὑπὲρ τῆς πόλεως] Sch. ed. Ἐπειδὴ ὑπὲρ τῆς πό-
λεως εἶπεν καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐπήγαγεν, αἰ-
σχυνθέντας μὲν τὰς Διὸς ἐπωνυμίας καὶ τὰς τῶν
ἄλλων θεῶν, καὶ γὰρ πολιούχους φαμέν τοὺς θεοὺς καὶ
φιλίους, ἴν' ἢ ἢ μὲν τοῦ πολιούχου ἐπωνυμία πρὸς τὸ ὑπὲρ

1) γράφων, subl. Valken. — 2) αὐτὸν, Mon. αὐτῷ. — 3) ἀν-
τεπέστειλεν, sic Mon., f. ἀνταπέστειλεν. — 4) ἄλλοι δὲ κ. τ. λ.,
suspicor sic legi oportere: ἄλλο μὲν ἔχουσαν οὐδέν, οὐ δὲ πολλά.
5) μέλει, Mon. μέλλει. — 6) θεῶν διὰ τοῦτο, ed. θεῶν· διὰ τοῦτο,

τῆς πόλεως, ἢ δὲ τοῦ φίλιου πρὸς τὸ ὑπὲρ τῶν Ἑλ-
λήνων.

Τί τὰ μὴ σὰ κατηγορεῖς] Id. Ἡ τὰ ἀνάξιά σου, τὸ 389, B.
γὰρ κατηγορεῖν οὐ φιλοσόφων, ἢ τὰ μὴ σὰ λέγει ἀντὶ ἄπερ
οὐχ ἀρμόζει σοι· ἀ γὰρ ἂν καθ' ἡμῶν¹ εἴποις, καὶ κατὰ
σου λέξεις, ὥσπερ γὰρ αὐτὸς Διονυσίῳ, οὕτω καὶ ἡμεῖς τῷ
δήμῳ προσεκρούσαμεν.

Καὶ ταῦτα καὶ τούτου] Id. Πλείω γὰρ ἐκ τύχης ἡμεῖς 390, B.
ἠτύχησαμεν.

Τοῦ Κόδρου τοσοῦτον] Id. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαι- 390, C.
μονίων πολεμούντων, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοὺς καταρχομένους
τῆς μάχης ἠττᾶσθαι· προσποιησάμενος οὖν προσελθεῖν ὁ
Κόδρος ἀπῆλθε πρὸς Λακεδαιμονίους παροξύνων αὐτοὺς
εἰς πόλεμον, εἶτα ἐκεῖνοι ἀγνοήσαντες ἀνεῖλον αὐτὸν καὶ
οὕτως ἠττήθησαν.

Ἐτεροι καὶ εἰς ἡμᾶς] Id. Τὸ ἕτεροι ἀντὶ τοῦ πο- 390, D.
λέμιοι νόει, μὴ γὰρ τῶν στρατηγῶν τούτων ἀντιστήντων
τότε τῷ Πέρσῃ, ἀλλ' ἡσυχίαν ἀγόντων, ἅπαντ' ἂν εἶχοντο
κατὰ πολλὴν τοῦ κωλύσαντος ἐρημίαν· ἔθηκε δὲ τοῦτο διὰ
μέσου, διότι ἀναγκαῖον ὄν λεχθῆναι, εἰ μὴ οὕτως ἐτέθρετο,
οὐκ ἂν ἀλλαχοῦ χώραν ἔσχεν.

Ἐμελλον] Supra in Schell. Ἐξάμαρτεῖν μηδίσαντες ib.
δῆλον. In marg. Εἵπερ διεχείρισαν, ἄπερ ἡμεῖς, οὐ γὰρ οἷς
ἡμεῖς διεχείρισαν ἂν· διὰ μέσου τέθεικε τὸ οὐκοῦν ἕτεροι.

Μειζόνως] In m. Sch. Ἐπὶ τὸ μείζον, ὑπέρτερα τὰ 391, A.
ἀφορῶντα πρὸς εὐδοξίαν.

Ταῦτα] Ibid. Ἄ περὶ πλείονός ἐστιν αὐτοῖς. 391, B.

Παρεῖη] Supra in Sch. Ἐνδιδοίη. ib.

Καταλυόμεθα (Coll. N. et Bar. 7. καταλυόμεθα, Sch. 391, D.
καταλυόμεθα] In m. Schell. Καταλύσαντες τὴν ἐχθρὰν
συνθώμεθα.

Ἀποχρῆν] Ibid. Ἰκανῶς ἔχειν δεῖ. 392, A.

Ἀπομηφιζοίμην] Ibid. Ἀπὸ ψήφου καὶ καταδίκης τι- 392, B.
θείην, Πλάτωνά τε καὶ ὦν Πλάτων κατηγορεῖ.

1) καθ' ἡμῶν, ed. καθ' ἡμᾶς.

- 391, B. Σκευῶν] Sic Bar. 7., in marg. γῶ ζευγῶν. In marg. Schell. Τῶν τῆς ἠνιοχείας ὀργάνων.
- 392, C. Ἄνω ποῦ] Sch. ed. Τὸ ἄνω εἶπεν, ἐπειδὴ πρώτου τοῦ Περικλέους κατηγορεῖ. ¹ In marg. Schell. Σκεψώμεθα ἀπὸ τῶν εἰς τὸν Περικλέα.
- 393, B. Ἔτους ἰσχὺς] In marg. Schell. Ἡ διὰ τοῦ ἔτους τῶν ὠρῶν κράσις.
- 394, A. Τοὺς Μολιονίδας ²] Sch. ed. Τούτους ἀρίστους ἠνιόχους ἢ ποιήσις ³ λέγει, ἦτοι πρώτοι μὴ λιπεῖν τὰς τάξεις τοὺς παραταττομένους παρεσκεύασαν, ἐνθεν Λυκοῦργος τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἐνωμοσίας παρὰ Λακεδαιμονίοις ⁴ κατέστησεν. Ap. Mon. Τούτους ὁ ποιητὴς ἀρίστους ἠνιόχους λέγει· οὗτοι πρώτοι μὴ λιπεῖν τὰς τάξεις ὀμνύειν τοὺς ταττομένους παρεσκεύασαν· ἐνθεν Λυκοῦργος τὰς ἐνωμοτίας παρὰ Λακεδαιμονίοις κατέστησε.
- ib. Καὶ τῶν Διομήδους] Sch. ed. Ἴππων δηλονότι, οὓς Ἡρακλῆς παρ' Εὐρυσθέως πεμφθεὶς ἔλαβε Διομήδην ἀποκτείνας καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ τοῦτο ὀγδόον ἄθλον εἰργαστο.
- 395, C. Ὅτι βασιλευόντων τῶν φιλοσόφων] Id. Ἐπεὶ Πλάτων ἔφη, ὅταν βασιλεύωσιν οἱ φιλόσοφοι, ἢ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσι, τότε εὐδαιμονήσῃν τὰς πόλεις· ταῦτό δὲ τοῦτο συνέβη καὶ τῶν τεσσάρων τούτων τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας προεστηκότων. Διὰ τοῦτό φησιν ὁ ῥήτωρ, βασιλευόντων τῶν φιλοσόφων· ὃ γὰρ ἂν ὑπ' ἐκείνων ὑπῆρξε τῇ πολιτείᾳ, τοῦτο καὶ οὗτοι τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκότες εἰργάσαντο· φιλοσοφίαν δὲ νόει τὴν ἐκείνων μετ' ἐπιστήμης πολιτείαν.
- 396, A. Τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα (Arist. Acharn. 514.)] Sch. ed. Ἐπειδὴ τοὺς Λάκωνας ἐπαινεῖ ὁ Πλάτων, ὡς πολιτευομένους ἄριστα, ἦσαν δὲ καὶ οὗτοι οἱ τέσσαρες

1) κατηγορεῖ, ed. κατηγορεῖν, lege vel illud vel κατηγορεῖ. —

2) Τοὺς Μολιονίδας, schol. ad haec sublin. Valk., plura fortasse in Leid. legi indicaturus. — 3) ἢ ποιήσις, immo ὁ ποιητὴς, quod legitur in Mon., cf. schol. ad Hom. Iliad. XI, 708. et latt. ad Hesych. II, p. 615. — 4) Λακεδαιμονίοις, sic ex edito rescripsi, Mon. Λακεδαιμονίων.

ὅμοιοι ἐκείνοις τὰ εἰς πολιτείαν, τοίτου χάριν φησὶ, τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα, ἀντὶ τοῦ¹ τί οὖς ἐπαινοῦμεν ψέγομεν; Διὸ ἐπιφέρει, προσπαίξειν² γὰρ ἔξεστι δῆπου σέ γε, παίζοντος γὰρ ἔστιν οὗτος ὁ λόγος πρὸς Πλάτωνα τὸ λέγειν αὐτῶν τούτους ψέγειν, οὖς ἐπαινεῖ.

Καίτοι³ ὁ Θησεύς] Sch. ed. Θησεύς ὑπὸ Λύκου³ 396, B.

Ἀθήνησιν εἰς τυραννίδα συκοφαντηθεὶς ἐξωστρακίσθη τῆς πόλεως καὶ ἦλθεν εἰς Σκύρον, ἧς Λυκομήδης ἦρχεν,⁴ ὃς Θησεῖα ζηλοτυπήσας, μὴ τῆς ἀρχῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκπέση ἀναθεὶς ἐπὶ κρηνοῦ ὥσας⁵ ἀνεῖλεν. Ὑστερον δὲ λοιμοῦ⁶ κατασχόντος Ἀθήνας ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων, οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν λοιμὸν, εἰ μὴ Ἀθήνησι μετενέγκειαν⁷ τὰ Θησεῶς ὀσιῶ, οὗ γενομένου ὁ λοιμὸς ἔπαυσεν.⁸ Ἐξ ἐκείνου δὲ Ἀθηναῖοι ἦγον μεγίστην καὶ δημοτελεῆ ἑορτήν, ἣν ἐκάλουν Θήσεια.

Ἄλλ' οἴχεται] In marg. Sch. Ἄλλ' ὁ περὶ αὐτῶν λό- 396, C.
γος οἴχέσθω διὰ σε.

Ἐκόλουον] Phot. Ἐσμίκρουνον, συνέστελλον, ἔτα- 398, C.
πείνουν.

Περικλέα δὲ καὶ Μιλτιάδην] Sch. ed. Ὁ Περικλῆς 401, A.
τῆς πολιτείας ἐπιτροπεύων ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν χρημάτων λογισμοῖς⁹ πολλῶν ταλάντων ἐλλειποπότων ταῖς ψήφοις, ἔλεγεν εἰς τὸ δέον ταῦτα ἀνηλωκέσαι, τουτέστιν εἰς προσήκουσαν ὑπὲρ τῶν κοινῶν χρεῖαν, ἃ βιασθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου οἴκοθεν ἐξέτισε. Μιλτιάδης δὲ Νάξον ἢ Πάρον δυτάμενος ἐλείν, ἐπεὶ πρὸς τὸν μηρὸν ἐξ ἀφανοῦς ἐτρώθη ἐν πολιορκίᾳ, δείσας μὴ ἄρα ὑπὸ τῆς Δήμητρος τοῦτ' ἐπέμφθη, ἣν γὰρ πλησίον νεῶς τῆς θεοῦ, ἐκείθεν ἀνεχώρησεν. κατεψηφίσαντο δὲ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν ἀναχώρησιν εἰς

1) ἀντὶ τοῦ τί οὖς κ. τ. λ., ed. ἀντὶ τοῦ τὸ οὖς ἐπαινοῦμεν ψέγομεν. διὸ κ. τ. λ. Illa τί ταῦτα τοὺς Λ. αἰτ. subl. Valken. — 2) καίτοι ὁ Θησεύς, Valken. ex Leid. varietatem excerpit, Hemsterhus. ad Plut. p. 206 et 208 laudans. — 3) Λύκου, sic Leid., ed. Λύκου. — 4) ἦρχεν, ad hanc vocem Valken. in margine notavit, complura in mscr. Burmanni non legi. — 5) ὥσας, ed. ὥσας. — 6) λοιμοῦ, sic ex Leid. ubi vis tum Valken. rescripsi, cum in edito esset λιμοῦ, solita fere confusione, cf. Intt. ad Thucyd. II, 54. ne plura. — 7) μετενέγκειαν, ed. μετενέγκειεν. — 8) ἔπαυσεν, immo ἐπαύσατο. — 9) λογισμοῖς, ed. λογισμῶν.

δεσμοτήριον εἰσελθεῖν, ζητοῦντες¹ αὐτὸν τάλαντα² ἢ ἅ Κίμων μὲν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξέτισεν, αὐτὸς δὲ πρὶν ἐκεῖθεν ἐξελθεῖν ἠττηθεῖς³ τοῦ τραύματος ἐτελεύτησεν.

401, C. Σφακελίσαντος⁴] Arogr. Mon. Φλεγμάναντος ἀμέτρως. Ὡς σὺ φῆς, ὁ γὰρ Θουκυδίδης λέγει ὅτι λυπούμενοι διὰ τὴν δίωσιν τῆς γῆς. Schol. ed. Ἀμέτρως φλεγμάναντος,⁵ ἔστι δὲ ὁ σφάκελος πάθος περὶ τὸν ἐγκεφάλου. Cod. Schell. Εἰς σφάκελον μεταπεσόντος, ὃς σῆψις τοῦ ἐγκεφάλου ἐστὶ, ἢ διὰ σφακέλου φθειραντος.

402, B. Ἠκαγκάζοντο] Sch. ed. Ὑπὸ τῶν περιστάσεων Λακεδαιμονίων καὶ πολιορκούντων τὰ κύκλω τῆς Ἀττικῆς.

ib. Τοῖς ἄρμασι⁶ κ. τ. λ.] Ar. Mon. Παρώδησε⁷ τὴν παροιμίαν ἄρμασιν εἰπὼν καὶ οὐ τοῖς πτεροῖς· ἔστι δὲ πρὸς τὸ παράδειγμα τοῦ Πλάτωνος. Ἡ δὲ παροιμία αὕτη· ἀετὸς τοξευθεῖς εἶδεν⁸ ἐπτερωμένην καὶ⁹ ἄγνω¹⁰ ὅτι τοῖς ἰδίαις πτεροῖς ἐάλωκε· κατέσχεν οὖν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἰδίαις ἐγκλήμασιν ἐλεγχομένων. Schell. cod. Ἦγουν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῶν ἁρμάτων.

ib. Ὁ γοῦν Νέστωρ¹¹] Ar. Mon. Ἐνδοξον τὸ παραδειγμα.

403, A. Τὸ ἄρμα] Schell. in marg. Ἦγουν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῶν ἁρμάτων.

404, A. Ὅσα μὴ ἀπῆν] In m. Schell. Παρὰ τοσοῦτον ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ ζεύγους ἴστατο, παρόσον τὸ ἠρεμεῖν αὐτοῖς οὐκ ἐνῆν, ὅπερ ἔνεστι ζεύγει τῷ χαλκῷ.

ib. Τάγε] Supra in Schell. Κατὰ τὰ ἴδια.

1) ζητοῦντες, sic ed., f. ζημιούντες, ut infra, vel ἐξαιτούντες.
2) τάλαντα ἢ, ed. μ., sed πεντήκοντα supra ad calcem Miltiadis talenta fuisse dicuntur, totidemque Miltiadem mulctatum refert Nepos. — 3) ἠττηθεῖς, ed. ἠττηθείς. — 4) Σφακελίσαντος, subl. Valken. — 5) φλεγμάναντος, ita ex Mon., ed. φλεγμάνοντος, unde noli refugere φλεγμάνοντος. De ipso σφακελισμῷ inedita nonnulla vulgavit Creuz. Melet. I, 118. — 6) Τοῖς ἄρμασι, subl. Valken. 7) Παρώδησε τὴν παροιμίαν ἄρμασιν εἰπὼν leguntur item in Phot. Refert schol. ad Av. 808 ex Aeschilo sumpta haec in proverbium abiisse, cf. Abresch. l. Arist. p. 144. — 8) δὲ ex meo inserui ad orationem fulciendam. — 9) ἐπτερωμένην, f. ἐπτερωμένον, sc. τὸ βέλος, nil in schol. ad Av. l. 1. — 10) ἄγνω, leg. ἔγνω vel ἀτέγνω. — 11) ὁ γοῦν Νέστωρ, haec una cum schol. praecedentibus in Mon. erant addita.

Ἐπεὶ δ' ὅτε χιλός] Sch. ed. Ἐπειδὴ Ἀθηναίους ἵπ- 404, B.
ποις παρείκασε, διὰ τοῦτο καὶ χιλός εἶπε· χιλός γὰρ κυ-
ρίως ἢ τῶν ἵππων τροφή.

Πονήρως] Phot. Ἀντὶ τοῦ ἀτυχῶς. ib.

Τοῦ Περικλέους] Schell. marg. Ἡ τῆς αἰτίας ἄφεςις. 405, B.

Καὶ πρὸς γε] Ibid. Καὶ γὰρ φαίνονται ἐν τῇ τελευτῇ ib.
τετιμηκότες αὐτόν.

Παρεγράψατο ¹⁾] Bar. 7. συνεκρύψατο, in m. διεγράψατο. 405, C.

Τὸ μὲν γὰρ ἡμέρας] Schol. ed. Τὸ ἡμέρας εἶπε
συγκρίνων τὸν τῆς συμφορᾶς καιρὸν πρὸς πάντα τὸν τῆς
τύχης χρόνον.

Λαχόντας] Sch. ed. Τὸ λαχόντας πρὸς τὸ γραφὴν ib.
αὐτοῦ σύναπτε. Supra in Schell. Δικασίας. Phot. Τοῦ-
το πρὸς τὸ γρ. αὐτ. σύναπτε.

Καταγνῶναι] Supra in Sch. καταψηφίζεσθαι. 406, A.

Ἔθεντο] Phot. Ἐψηφίσαντο. 406, C.

Τοὺς πολλοὺς ὡς ἔοικε] Sch. ed. Τὸ πολλοὺς νόει, ib.
ἐπειδὴ, ὡς ἔφη, οὐ πάντες Ἀθηναῖοι κατέγνωσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ

1) Διεγράψατο erat item in Coll. Nov. margine, cum in tex-
tu esset παρεγρ., Photius παρέγρ., in marg. alii διεγρ., Schell. et
Jebb. παρεγρ., ideoque retinui, tum quod Hesych. II, 85 παρα-
γράψαι, ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι, tum quod παραγράφειν pro de-
lere, exrungere usurpari docet Vales. ad Harp. p. 149. Est
item vox forensis, excipere et παραγραφὴ est exceptio, Vales.
l. l. et Lang. ad Isocr. p. 647. Sopater π. δ. ζ. p. 402, penult.
τὸ παραγράφεται ἐνταῦθα κεῖται ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγειν ἢ κωλύειν et
pag. seq. notantur nonnulli τῶν τεχνογράφων ob definitionem τῆς
παραγραφῆς falso constitutam. Altera vox est διαγράφειν, inducere,
uti vertit Cant. h. l., de quo cf. Tim. p. 81. ibiq. Ruhnck., qui
prae reliquis Aristidem testem advocavit, διαγράφεσθαι pro con-
temnere, cf. schol. et Biset. ad Lys. 677., διαγράφειν δίκην, δια-
γράψασθαι κατηγορίαν, ab instituta accusatione desistere, Ruhnck.
l. l. Et. M. p. 224. Ernest. ad Nub. 771. et quos laudat Wolf.
adv. Lept. in p. 367. His adde tu περιγράφειν, cui item in foro
et apud mensarios est locus, Vales. l. l. Casaub. ad Athen. II,
13., nec minus in scriptis grammaticorum, quibus audit pro ἐκ-
βάλλειν, ἀθετεῖν, Casaub. ad IV. 204. Hanc autem vocem, non
διαγρ. Latinis esse circumscribere, Ern. Clav. Cic. s. v., cum
Schaefero ad scholia Harlej. in Odys. p. 72 crediderim, secus
atque fecit Ruhnck. l. l. Διαγράφειν in Aristide frequentissime
occurrit, quod ubi Cod. firmarent (quorum in binis margini ad-
scriptum est), non dubitarem, quin reciperem. Isocr. Archid.
p. 210. ed. L. de ead. re συγκρύπτειν, ut est in Bar. 7.

μέρος τοῦ δήμου, ὃ ἦσαν οἱ δικασταί· τὸ δὲ ὀλίγους, ἐπειδὴ καὶ ἐν τούτοις τοῖς δικασταῖς ἴσάν τινες ὑπὲρ Περικλέους.

- 406, D. Τούτων μέρος] Βέλτιστοι γὰρ ἦσαν, ὅσοι τῶν δικαστῶν αὐτῶν ἐν τοῖς ψήφοις ἐτίθεντο.
- 408, B. Ἑλικίαν] Schell. in m. γῶ πολιτείαν; at vero Barocc. 7. πολιτείαν et in marg. γῶ. ἡλικίαν.
- 409, C. Ἐἰς τὸν ἀντιστασιωτῶν] Supra in Sch. Κλέων.
- 410, A. Δοκεῖ δέ μοι] Sch. ed. Λέγει, ὡς καὶ τὸν Πλάτωνα ἴσως μετῆλθον δια τὴν εἰς τοὺς δ' τούτους στρατηγούς κατηγορίαν.
- 410, B. Τῶν ἐταίρων τινες] Id. Ὁ Διονύσιος² καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ κάλλιστος τῶν ὁμιληκότων αὐτῶ Ἀριστοτέλης· καὶ τὸ μὲν Διονυσίου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς Πλάτωνα κατὰ παράληψιν λέγει, τῶ δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους μᾶλλον συντίθεται, ὅς λέγεται καὶ εἴκοσι πρὸς τοῖς πέντε ὁμιλῆσαι αὐτῶ ἔτη. In m. Schell. Λέγει τὸν Ἀριστοτελέα, ὅς εἰ πρὸς τοῖς κ' ἔτη πεφοιτηκέναι παρὰ Πλάτωνα λέγεται.
- ib. Καὶ τοῖς Ἀθηναίους] Id. Τοὺς ἀμαρτόντας εἰς Περικλέα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.
- 410, C. Καίτοι τόγ' ἐκείκων] Id. Τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν αὐτοῖς³ ὑπήκων.
- 411, B. Τὸ ἐπιτείχισμα διέσπασαν] Id. Καλῶς εἶπε τὸ ἐπιτείχισμα· ὡς γὰρ οἱ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπιτειχίζοντες φρούρια εἰς καταστροφὴν αὐτῶν⁴ ταῦτα τεχνάζονται, οὕτω καὶ ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους σχολὴ παρ' εὐδοκίμησιν⁵ ἂν εἰργάσατο τῆς τοῦ Πλάτωνος.
- 412, A. Καὶ τῶ τῶν σοφιστῶν] Id. Φησὶ γὰρ, ὡς οἱ σοφισταὶ τοὺς νέους διαφθείρουσιν, οὕτω καὶ οἱ στρατηγοὶ οὗτοι κακῶς Ἀθηναίους ἐπαιδεύσαν.

1) αὐτῶν, f. ὑπὲρ αὐτοῦ. — 2) ὁ Διονύσιος κ. τ. λ. in edito superioribus interposito asterisco adherent. — 3) αὐτοῖς, ed. αὐτῆς. — 4) αὐτῶν, ed. ταύτων. — 5) παρ' εὐδοκίμησιν, sic ed., f. παρευδοκίμησιν.

Ἐκ τοσούτων κακῶν] Id. Τῶν κατὰ τὸν Πελοπόννη- 413, A.
σιακὸν πόλεμον.

Ἀλλὰ ταῦτ' ἴσως μὲν εἰκότα] Id. Πρὸς, μὲν τὴν τοῦ ib.
δήμου γνώμην εἰκότα ἦν, τοιοῦτος γὰρ ὁ δῆμος ἐκ πολλῶν
γνωμῶν συγκείμενος, πρὸς δὲ τὸ ἐκείνου μέγεθος οὐκ εἰκύτως.

Καὶ ταῦθ' ὁμολογοῦντες¹⁾] Ap. Mon. Ὡσπερ ἀγτί 414, C.
Πλάτωνος τῆς λέξεως ἐπιλαμβάνεται, τὸ γὰρ λέγειν, ὡς
ἤμαρτον, οὐ τῶν ἀνδρῶν ἐστὶν ἔγκλημα, ἀλλὰ τῶν δι-
καστῶν· ὡς καὶ Δημοσθένης περὶ Αἰσχίνου ἐν τῷ περὶ στε-
φάνου λέγων ὅτι τὰ Φιλίππου ἀδικήματα ἐμὰ κα-
λεῖ ἀδικήματα.

Οἷον εἶ τῆς κατηγορίας] Sch. ed. Τοῦτο καθ' ὑπό- 414, D.
θεσιν λέγει, ὡς εἴτις τῶν στρατηγῶν τουτωνὶ κατηγορεῖ
ὡς παρ' Ἀθηναίοις ἐάλωσαν, εἶθ' ὑπὲρ αὐτῶν ἀπελογεῖτο
Πλάτων ὡς ἀδίκως ἐάλωσαν καὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων γνώ-
μης ἀμαρτήματα τοῦτ' ἦν, πάντες ἂν ἰκανὴν ἀπολογία τούτ'
ἐνόμισαν· ἔστι τοίνυν τὸ ἐπέδειξε διὰ τὸν Πλάτωνα, εἰ
καὶ ἀσάφειαν ἔχει διὰ τὸ τοῦτο μὲν ψιλῶς ἐνεγκεῖν, προϊόντα
δὲ λέγειν, Πλάτων τοίνυν.

Εἰ δ' ἐπ' ἀμφότερα] Id. Τουτέστιν εἰ διλήμματι²⁾ χοη- 416, B,
σάμενος εἴποι,³⁾ ὡς εἰ μὲν δικαίως αὐτῶν κατεψηφίσαντο
Ἀθηναῖοι, σαφῶς ἦσαν οὔτοι κακοί· εἰ δὲ ἀδίκως,⁴⁾ οὔτοι
τῆς κατηγορίας ἦσαν αἴτιοι κακῶς αὐτοὺς παιδεύοντες· τὸ
δὲ σοφοῦ τινος εἰλημμένος εἶπε διὰ⁵⁾ τοῦ διλήματος.

Τοῖς κομψοτέροις] In m. Schell. Τοῖς σοφιστικωτέροις. 416, C.

Τοῖν δυοῖν (Sch. δυεῖν) μὲν] Sch. ed. Περικλέα τε⁶⁾ 418, A.
καὶ Μιλτιάδην οὐχ ὁ δῆμος τὰ χρήματα ἐζημίωσαν, ἀλλ'
οἱ καθήμενοι δικασταί, ὡς ἀνωτέρω οὗτος⁷⁾ εἰρήκει.

Πῶς ἂν τις κάλλιον] Id. Ἀπολογησάμενος ὑπὲρ τε 418, B.
τοῦ δήμου καὶ τῶν στρατηγῶν καὶ δείξας ὡς οὐ δεῖ ἀμφο-
τέρων ἅμα κατηγορεῖν, φησὶ, ὡς καὶ οἱ Πλάτωνος λόγοι τοῦτο
δεικνύουσι λέγοντες μὲν ἀμαρτεῖν τὸν δῆμον, πάλιν δὲ κατὰ

1) ὁμολογοῦντος, Werf. ex Mon. ὁμολογοῦντες. — 2) διλήμματι,
ed. διλημμάτω. — 3) εἴποι, ed. εἶπη. — 4) ἀδίκως, ed. ἀδικῶς. —
5) διὰ τοῦ δ., ed. διὰ τὸ δ. — 6) τε, ed. δέ. — 7) οὗτος, ed.
οὕτως.

τῶν ἀνδρῶν τούτῳ χρώμενοι, διὰ μὲν τοῦ ἀμαρτεῖν ἰπὲρ τούτων ἀπολογούμενοι, διὰ δὲ τοῦ καταψηφίσασθαι τῶν ἀνδρῶν ἀνέγκλητον καθιστῶντες τὸν δῆμον καὶ ὡς οὐχ ἡμαρτεν εἰς τοὺς ἀνδρας, ἀλλὰ τὰ δίκαια ἔδρασεν.

421, B. Ἐρμῆς ἂν κοινὸς ἀκούοι] Cod. bomb. Τὸ κοινὸν ἔρμαιον παροιμία ἐπὶ τῶν κοινωνούντων¹ τισιν, οἱ γὰρ εὐρίσκοντές τι καθ' ὁδὸν κοινωνὸν τῶν εὐρισκομένων ἐποιοῦν Ἐρμῆ. Λέγει οὖν ὁ ῥήτωρ, ὡς εἰ μὲν καὶ ἡ παροιμία τὸ κοινὸν ἔρμαιον τοῦτο δηλοῖ τὸ κοινὸς Ἐρμῆς ὡσπερ ξυνοῦς Ἐνυάλιος, ἢ λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν κοινωνούντων· δηλοῦ δὲ καὶ τοῦτο, μαρτυρεῖ καὶ αὕτη τῶ ἐμῶ λόγῳ ὡς δεῖ καὶ κοινὸν Ἐρμῆν ὡσπερ ξυνοῦς Ἐνυάλιον λέγειν, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν κοινωνούντων οὐ μόνον² λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦτο πρέπουσά ἐστι λέγεσθαι, καλεῖται γὰρ ὁ Ἐρμῆς καὶ ἑναγώνιος, ἀγώνων καὶ πολέμων πολλῇ κοινωνία, νίκαι γὰρ καὶ ἡτται ἐν ἑκατέροις γίνονται, ὥστε καὶ τὸ κοινὸς Ἐρμῆς τούτ' ἂν εἴη δηλοῦν, ὅτι ὁ δόξαν ἔχων ἐν τοῖς λόγοις νικᾷν, οὐκ ἀεὶ νικᾷ, ἀλλ' ἐστὶ ὅτε καὶ νικᾷται καὶ τοῦτο

421, C. κατὰ τύχην³ συμβαίνει. In marg. Schell. ad ἡ παροιμία] Ἡ κοινὸν τὸ Ἐρμαιον λέγουσα, ἢ συμπαραλαμβάνει τὸ τε εὐρὸν καὶ τὸ παρατυχὸν πρόσωπον.

422, B. Ἄρματι] Sic Schell., itemque Coll. N. et Bar. 7. in cuius margine γρ. ἔρμασι et ἔργμασιν.

422, C. Περιλαμβάνει] Bar. 7. habet παραλαμβάνει, in m. γρ. περιλαμβάνει.

423, C. Ὀρόντην] Sch. ed. ⁴ Ὀρόντης ὁ Πέρσης ἐκπέσων, ἔφη, καὶ ὁ δάκτυλος, ποτὲ μὲν ἐν, ⁵ ποτὲ μύρια σημαίνει, οὕτω καὶ αὐτὸς, πρὶν ἐκπεσεῖν εὐτυχῆς ὢν, νῦν δυστυχῶ, ἄνω καὶ κάτω τῶν ἀνθρώπων δίκην πτεροῦ στρεφομένων. Phot. Ὀρόντης ὁ Πέρσης ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς καὶ ὁ δάκτυλος, ἔφη, ποτὲ μὲν ἐν, ποτὲ δὲ μύρια σημαίνει.

1) κοινωνούντων, sic expresse bomb., subl. Werf. quasi vitii aliquid latere suspicatus esset. Utrum κοινῶν ὄντων legendum? sed κοινωνούντων infra recurrit. — 2) οὐ μόνον, bomb. omis. οὐ. 3) κατὰ τ., bomb. κατατύχην. — 4) laudat hoc schol. Wyt. ad Plut. Moral. — 5) μὲν ἐν, ed. δὲ μὲν ἐν.

Καὶ τῆς ὄνθου προσέτι] Sch. ed. "Ὀνθον βοός ¹ Ἀθηνᾶ 424, B. κατὰ τὸν δρόμον ἐποίησεν εὐρεθῆναι ὑπὲρ Ὀδυσσεώς, εἰς ἣν Αἴας ὀλισθήσας, Ὀδυσσεώς ἤτταται.

Τὴν δὲ περιστερὰν ²] Ap. Mon. Ὁ Ἀριστείδης θη- 426, B. λυκῶς εἶπεν· μέμνηται δέ τις τῶν Κωμικῶν ³ ἀρσενικῶς, ὃ περιστερός καὶ ταύτην τὴν χρῆσιν τίθησιν ἀπτικίζων.

Τῶν πίδων] Sch. ed. 427, A.

Δοιοὶ ⁴ γὰρ τε πίδοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδῆι, Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων.

Καὶ ἀδικεῖν γ' ἔδοξεν] In m. Sch. Ὅτι δὲ οὐχὶ δικαίως, 428, C. αὐτὸς σὺ λέγεις.

"Ὅς γε καὶ σπουδαίων] Sch. ed. Τὸ σπουδαίων ⁵ λέ- 429, A. γει διὰ τὸ εὐρεῖν αὐτὸν γράμματα ἰζ' καὶ τὰ τακτικὰ καὶ ψήφους· τῶν εἰς ψυχαγωγίαν δὲ διὰ τοὺς κύβους καὶ τὰ ἄλλα παίγνια, ἃ λιμώττουσι τοῖς Ἀχαιοῖς οὗτος ἐξεῦρεν, ἵνα τὸν νοῦν πρὸς ἐκείνοις ἔχοντες ἤττον αἰσθάνοντο τοῦ λιμοῦ. Ap. Mon. ad τῶν εἰς ψυχαγωγίαν τοὺς κύβους, οὓς ἐξεῦρε λιμωπόντων τῶν Ἑλλήνων· ὃ δὲ αὐτὸς οὗτος πρῶτος καὶ τὰ τακτικὰ καὶ τὸν ἀριθμὸν ⁶ ἐξεῦρε.

Οὐδὲ τῶν βοσκημάτων] Sch. ed. Τοῦτο ἐν Αἰσχύλῳ 429, B. Προμηθεὺς ⁷ λέγει περὶ τοῦ ἀνθρωπέου γένους.

Ἦς ἀρτίως ἐμνήσθην] Sch. ed. Ἄνω γὰρ εἶπεν, ὡς 431, A. θεὸς μὲν καὶ τύχη πάντα ἄγουσι, τὸ δ' ἡμέτερον πᾶν ἦν ἄρα παιδιά.

Τῇ τύχῃ καὶ τῷ καιρῷ] Ap. Mon. Τὴν αὐτὴν ἔχει 433, A. δύναμιν τύχη τῷ καιρῷ, καὶ Αἰσχίνης ὃ ῥήτωρ τοῦ θεοῦ δύναμιν τῷ καιρῷ προστίθησιν.

Εἰ γὰρ τι διήμαρτον κ. τ. λ.] Bar. 7. in m. γρ. καὶ 436, A. δι' ἡμᾶς τῶν οἷς γε.

1) Ὀνθον βοός, Iliad. XXIII, 774. — 2) Τὴν δὲ περ., subl. Valken. — 3) τις τῶν κωμικῶν, Pherecrates secundum Casaub. ad Ath. p. 426, p. 459 — 4) cf. Hom. Iliad. XXIV, 527.; ed. κατὰκεινται et altero versu δ' ἑάων. — 5) σπουδαίων, ed. σπουδαῖον, illud ex Aristide. — 6) τακτικὰ καὶ τὸν ἀρ., καὶ in ed. deest. — 7) ἐν Αἰσχίλῳ Προμηθεὺς, noli Αἰσχυλος ἐν Προμηθεῖ, praestaret fortasse ἐπ' Αἰσχύλου, uti alibi assolent scholiastae, cf. Prom. 443 seqq.

- 439, C. Καὶ ταῦτα] Coll. N. et Bar. 7. καὶ τὰ τοιαῦτα. In m. Coll. Nov. γρ. ταῦτά
- 440, B. Κηρυκείῳ] Phot. Διὰ γὰρ τῶν προδοτῶν τὰ πολλὰ Φίλιππος ἴσχυεν· ὡσπερ ἐπεισόδιον χρηστὸν ἐπεισήγαγε καὶ τοῦ τε Περικλέους αὐτοὺς ὑπεμίμησε καὶ ἄλλων.
- 442, B. Ἐπισημαίνοιτο] In m. Schell. γρ. ἐπιτηρήσειεν, glossa ut vides.
- 446, C. Ὡν ἀφῆκεν] Phot. Τῆς κολακείας.
- ib. Δι' ὧν] Phot. Τοῦ ἐκπεσεῖν ὡς κόλακας.
- ib. Ῥητορικὴν ὡς κολακείαν] Sch. ed. Λέγει γὰρ ὡς οὐκ ὄν ἐξέπεσον, εἰ τῆ ἀληθινῆ ῥητορικῆ χρώμενοι τὰ βέλτιστα ἔλεγον καὶ οὐ τῆ κολακευούσῃ.
- 447, A. Τὴν τοῦ Ἀμφίονος] Id. Αὐτὸν εἰσάγει τὸν Ἀμφίονα Πλάτων πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ζῆθον λέγοντα, ὅτι
 Οὐ συμφωνεῖς¹ σαυτῷ περὶ τὰς οἰκοδομὰς.
 Φανερός δὲ ὁ τούτων μῦθος, ὅτι τῆ λύρα τὰς Θήβας ἐτειχίσαν. In marg. Schell. Τοῦτον Πλάτων εἰσάγει πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ζῆθον λέγοντα ὅτι,
 Οὐ συμφωνεῖς σαυτῷ,
 ὡς ἐκεῖνον εὐαρμόστως εὐεργοῦντα τῆ λύρα τὰς Θήβας τευχίζοντα.
- 449, A. Τελεῖ] Bar. 7. in m. γρ. λήγει, In Phot. λήγει, sed in m. λήσει et λέγει. Schell. λήγει.
- 455, A. Ἐτέρων] Sch. ed. Τοῦ ἀπολογεῖσθαι ἢ καλοὶ ἢ κακοί.
- 455, B. Δεύτερα τῷ Καλλικλεῖ] Id. Τὸ πρὸς ἀμφοτέρω ἀπολογεῖσθαι.
 Εἰ ᾤετο χοῆναι] Id. Ὁ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ ἐχοῆν αὐτὸν βουλόμενον τοὺς μὲν ἐπαινεῖν τῶν ῥητόρων, τοὺς δὲ κακίζειν, χωρῆσαι κατὰ ῥητορικῆς ἐκείνους ἀφέντα, καὶ διπλῆν αὐτὴν εἶναι λέγειν καὶ οὐκ ἐνταῦθα μόνον στήναι, ἀλλ' ἐπενεγκεῖν, ὅτι φαύλη τις ἐστι μόνον, καὶ οὐ τὸ μὲν αὐτῆς χρηστὸν, τὸ δὲ φαῦλον.

1) οὐ συμφωνεῖς κ. τ. λ. Euripidis haec duxi esse, cum in Platone (cf. Heind. ad Gorg. p. 131) seqq. ipsis his verbis non occurrant. Sed Porsono poenas violatarum metri legum darem, erat cum mallet οὐ συμφωνεῖς σαυτῷ (inserendum δὲ vel γε vel id genus aliquid) οἰκοδομὰς περὶ. Ed. et Schell. σαυτῷ.

Ἐπολαβών] In m. Sch. Διαδεξόμενος ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι. 456, B.

Ἐξαρκεῖ] Supra: Προσμενεῖ. ib.

Μὴ γὰρ ὅτι] Id. Πρὸς το φιλονείκως ἐστὶν ἡ κα- 457, A.
 τασκευὴ αὕτη, θέλων γὰρ Ἀριστείδης δεῖξαι τὸν Πλάτωνα
 φιλονείκως πρὸς τὸν Καλλικλέα τοῦτο εἰπόντα ἐπάγει, λέ-
 γει γὰρ ὁ Καλλικλῆς δὴ τῷ ῥήματι, μὴ πρόφερέ
 μοι, ὡ Πλάτων τὸ οὐπώποτε εἶδες. In m. Schell.
 Σκόπει γὰρ μὴ τοῦτο, ὅτι λέγει οὕτως διὰ τοῦ ῥήματος.

Καὶ παρήλθε μὲν] Sch. ed. Τὸ παρήλθε λέγει, 458, B.
 διότι οὐ διέβαλλεν αὐτὸν ὀνομασι, πρὸς διαβολὴν δὲ ἐμνη-
 μίνευσεν, ἐπειδὴ πάντας τοὺς ἀπ' ἐκείνου διέβαλεν. ὅτε δὲ
 πόντας, καὶ οὗτος ἐντὸς ἦν.

Ἀπορρήτων] Id. Ὀλιγαρχίαν ἐπαινοῦσι καὶ ἀντικρὺς 459, B.
 πρὸς τυραννίδα νεύουσι. ἢ ἀπόρρητα καὶ ἄ τις οὐκ οἶδε
 κατηγοροῦντες αὐτῶν, ὅτι καὶ ὁ Νικίας ἦν τις τῶν ἐφ'
 ἑαυτοῦ.

Τοῦ δευτέρου καὶ χείρονος] Id. Δεύτερον καὶ χεῖρον 462, A.
 ὁ Πλάτων ἐν τῇ διαιρέσει λέγει τὴν δικαιοσύνην τῆς νομο-
 θετικῆς, ἀμφοτέρω γὰρ μόρια εἰσι τῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ πρῶ-
 τον μὲν ἡ νομοθετικὴ, δεύτερον δὲ ἡ δικαιοσύνη, ἧς εἶδω-
 λον τὴν ῥητορικὴν τίθησιν.

Νῦν δ' ὥσπερ ὡς ἀληθῶς] Id. Ἐπόμεται τῇ πολι- 463, A.
 τικῇ ἡ νομοθετικὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ εἰσιν αὐτῆς δύο
 μόρια, ὑπερχομένη δὲ αὐτὰς ἡ κολακεία τρίτον γίνεται. λέγει
 δὲ ὁ ῥήτωρ, νέμειν τὸν Πλάτωνα τῇ πολιτικῇ, ὥσπερ καὶ
 τέταρτον μόριον, τὸ μνημονεῦσαι ἐνὸς ἐν εὐφημίᾳ, τετάρτων
 δὲ ἐπὶ ψόγον. 1) παρὰ τὴν κολακείαν δὲ εἶπεν, ἰσχυρὸν τοῦ
 ἐπέκεινα ταύτης ἄλλοτι εἶδος.

Καὶ οὐ μόνον ἐξ ὧν τῆς αἰτίας] Id. Ὅτε ἔλεγεν, ὡς 464, C.
 οὔτε τῇ ἀληθινῇ ῥητορικῇ ἐχρῶντο, οὔτε τῇ κολακευτικῇ.

Ἀγνωμοσύνης] Id. Ἦν ἠγνωμόνησαν πρὸς Ἀθηναίους 465, A.
 σωθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐκ τῶν βαρβάρων.

Τοὺς ἐπὶ τὴν γῆν] Id. Τοὺς Λακεδαιμονίους ἐγεί- 465, B.
 ραντας κατ' Ἀθηναίων 2) τοὺς Ἕλληνας.

1) ἐπὶ ψόγον, ed. ψόγων. — 2) Ἀθηναίων, ed. Ἀθηναίους.

- ib. Τους ἐλόντας Id.] Ἐλόντας λέγει τοὺς μετὰ Περικλέους Ἀθηναίους, ὃς οὐκ ὀλιγάκις ἐνίκησεν Λακεδαιμονίους ἡγεμόνας ὄντας τότε τῶν Ἑλλήνων.
- 469, A. Μετεωρολογίας] In marg. Schell. Μαθημάτων ἀστρονομικῶν.
- ib. Ἐπὶ φύσιν] Ibid. Δύναμιν ἤτοι ῥωσθεῖς τὸν νοῦν ὑπὸ τῶν μετεώρων.
- 468, B. Ὀνειδίζειν] Coll. Nov. Ὀνομάζειν, in marg. γρ. ὀνειδίζειν.
- 470, C. Καὶ ταῦτα εἰς κ. τ. λ.] Sch. ed. Τὸ καὶ ταῦτα εἰς αὐτὸν πρὸς τὸ τᾶναντία τῶν ὄντων λέγειν ἔχει τὴν συνάφειαν, τὸ δὲ οὐχ ἠκιστα ἐβούλετο λέγει διὰ τὸ τὸν Πλάτωνα Περικλέα ἐπαινεῖν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ ἢ τὸ αὐτὸν ἀντι ἑαυτὸν, ἵνα συνάπτηται πρὸς τὸ χαλεπωτέρους.
- 471, A. Ὡστ' εἰς χρήματα] Coll. Nov. et Bar. 7. ὅστις χρήματα, in m. γρ. ὅστις.
- 472, B. Κατηγόρηκε] Coll. Nov. κατηγορεῖ, in m. γρ. κατηγόρηκε.
- 472, D. Αἰσχίνης] In marg. Schell. ὁ Σωκρατικός.
- 473, A. Ἐκείνου] Id. Τοῦ Αἰσχίνου, ἤτοι ὡςπερ ὁ Αἰσχίνης ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις ἐχρήσατο, ὡςπερ καὶ Πλάτων ἐν τοῖς ἰδίοις.
- ib. Τὴν αὐτὴν] Supra in Schell. Τῷ Πλατωνικῷ Σωκράτει.
- 474, B. Ἐπὶ κεῖται μὲν γάρ] Phot. Ὅτι ὀνοματοποιεῖ καὶ ὅτι καὶ ἀποβεβιωκότας ὡς ἔτι παρόντας εἰσάγει τοῖς ἐπαῖσους (sic) διαλεγομένοις.
- 476, B. Ἐν γάρ τῳ συμποσίῳ] Cod. bomb. Πλάτων ἔγραψε λόγον Συμπόσιον ἢ περὶ Ἔρωτος, ἐνθα εἰσάγει μὲν καὶ ἄλλους, εἰσάγει δὲ καὶ Ἀριστοφάνην. Θέλων γὰρ αὐτὸν . . .

1) τὸ αὐτὸν ed. τὸν αὐτὸν — 2) lacunam sic forte expleveris, αὐτὸν διὰ ἀδδηφαγίαν (Vales. ad H. ἀδηφ. scribere nos jubet, cf. Intt. ad Neb. init.) σκῶψαι, λύζοντα ποιεῖ. Pertinent enim ad haec Aristidis p. 287. ed. Jebb. — ἀλλ' οἶμαι λύζειν αὐτὸν ἴδει, ἵνα (Schell. ἔν) εἰς ἀπληστίαν σκωφθῇ, adde schol. plat. p. 45. Rahnk. τὸ τοῦ λυγμοῦ σίμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ πλήρωσιν ἢ κένωσιν ἢ ψύξιν. Aristides pag. 350. οὐκ Ἀριστοφάνει λύγγα μὲν προσάπτει οὐδὲν πρὸς λόγον, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς πρᾶγμα ἄχαρι καὶ ἀπᾶδον τῶν περὶ Ἔρωτος λόγων.

(Cod. madore corruptus legi omnino non poterat) ἀδδη-
 φαγίαν . . . λύζοντα ποιεῖ. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἀμυνόμενος
 αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ οἰκείου διδασκάλου Σωκράτους, καθ' οὗ¹
 Ἀριστοφάνης τὸ τῶν Νεφελῶν ἔγραψε δράμα.

Ἐμβραχῦ²] Apogr. Mon. Πλάτωνος ἡ λέξις σημαί-
 νει δὲ τὸ ἀληθές. In marg. Schell. Πλατωνική ἡ λέξις,
 ὡς ἐν ὀλίγοις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς ἀληθῶς. ib.

Τὸν Θεῦθον (sic Coll. Nov., Bar. 7., sed Schell. 476, C.
 Θεῦτον, et Jebb. Θεῦδον, in ipso Platonis Phaedro p.
 340 seq. ed. Heind. est Θεῦθ, itemque in Lactantio de
 F. R. p. 20. Theuth.)] Ap. Mon. Οὕτως γὰρ οἱ Αἰγύ-
 πτιοι καλοῦσι τὸν Ἑρμῆν· λέγει δὲ, ὅτι ἐπιδημήσας τῇ Αἰγύ-
 πτω καὶ τοῖς προφηταῖς αὐτῶν συνεγένετο.

Τοῦνομα] Supra in Schell. Τὸ ὄν. ib.

Εἰς τὴν ἐπάνυμον πόλιν] In marg. Schell. Εἰς τὴν
 Ἑρμούπολιν. ib.

Οὐδέ γε τῶν Πλάτωνος συγγρ.] Ibid. Οὐδέ γε παραδε- 477, C.
 ξόμεθα τὸ, ὅτι οὐδέν ἐστι τῶν Πλάτωνος σύγγραμμα, οὐδὲ
 ἔσται. πόθεν; ἀλλὰ Σωκράτους ταῦτ' ἐστίν.

Ἀμέλει] Phot. Τὸ ἀμέλει Ἀριστείδης πολλάκις παρ- 478, A.
 ἔλκον λαμβάνει.

Καὶ μὴν ὅτι] Ap. Mon. Ἴνα μί τις εἴπη, καὶ τί 479, C.
 δύναται ὠφελῆσαι ναύτης πρὸς ὑγίειαν;

Ἀμηγέπη³] Ap. Mon. Μετρίως, ἡ λέξις Πλάτωνος. 480, B.

Ἐν τοῦτ' ἰσχυρὸν τῆς ἰατρικῆς·⁴ καὶ τὸ τῆς Αἰσώπου
 κυνὸς ἐξῆς ὑπάρξει λέγειν, ὅτι εἰ μὴ κ. τ. λ.] Ap. Mon. ib.

1) καθ' οὗ, bomb. καθοῦ. — 2) Ἐμβραχῦ, de ejus usu vide
 Heind. ad Gorg. p. 36. et schol. ad Vesp. 1115. — 3) μετρίως,
 ἡ λ. Π. ex placito Longini, cf. Ruhnck. ad Tim. p. 30., Valk. de
 sch. Leid. p. 119., sch. ad Ach. 608. — 4) Ἐν τοῦτ' ἰσχυρὸν κ.
 τ. λ. editus sic: ἐν τ. ἰσχυρὸν ὑπάρξει λέγειν, ὅτι εἰ μὴ κ. τ. λ.
 sed illa τῆς ἰατρικῆς καὶ τὸ τῆς Αἰσώπου κυνὸς ἐξῆς ὑπ. λέγειν ad-
 didi ex Coll. Nov. Bar. 7. (qui ἰσχυρὸν τῆς ἰατρικῆς· καὶ τὸ τῆς
 Αἰσώπου κυνὸς ἐξῆς — Schell., qui in reliquis omnibus consentit,
 ἔξει — ὑπάρξει λέγειν, Ap. Mon., ubi sic: ἀμηγέπη· μετρίως ἡ λέξις
 Πλάτωνος ἰσχυρὸν ὑπάρξει· τῇ ἰατρικῇ καὶ τὸ τῆς Αἰσώπου κυνὸς ἔξει·
 ἔενοφ.) et bomb. Deesse nonnihil ipse Canterus, dum adderet
 Medicina in notis, sensisse videtur. Inuit hoc schol. Valken.
 Mem. Socr. init.

Ξενοφῶν δὲ ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι Σωκράτους (II, 7, 13) τὸν μῦθον εἶπεν, ὅτι τὰ πρόβατα ἐνεκάλουν τῷ ποιμένι, προτιμωμένων τῶν κυνῶν, ὡς ἔρια παρέχοντα καὶ ἐρίφια· ὁ δὲ ἔφη, εἰ μὴ δι' αὐτούς, οὐκ εἶχον ὑμᾶς ἀκέραια, δηλῶν αὐτῶν τὸ φυλακτικόν. Cod. bomb. Αἴσωπος¹ ἔγραφε μῦθον, ὅτι τὰ πρόβατα ἐνεκάλουν τοῖς ποιμέσιν, ὡς προτιμῶεν αὐτῶν τοὺς κύνας, λέγοντα, ὡς ἡμεῖς μὲν γάλα καὶ ἔρια ὑμῖν καὶ γεννήματα παρέχομεν, κύνες δὲ οὐδὲν ἐκφέρουσιν· οἱ δὲ ποιμένες ἔφησαν, ὡς δι' αὐτούς καὶ ὑμεῖς σώζεσθε.² Ἐμνήσθη οὖν τούτου τοῦ μύθου καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι Σωκράτους.

- 482, C. Ἐν τοῖς διαγράμμασι] In marg. Schell. Ἐν ταῖς καταγραφαῖς τῶν μουσικῶν σχημάτων.
- 484, C. Θεραπευτήν] Coll. Nov. in m. γρ. Θεραπευτήν.
- 485, C. Ἄλλ' ἀτιμία τῶν ἄλλων μᾶλλον] In marg. Schell. Πῶς γὰρ οὐ τοσοῦτόν ἐστι ἤτοι ἀτιμία τῶν ἄλλων καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος, τὸ χρηστοῦ τινος ἄλλου κριθέντος ἡγεῖσθαι, μὴ δόξαι τούτῳ τῷ πλείονος ἀξίῳ εἶναι χρηστόν τὸν κριθέντα χρηστόν; Οἷον ὁ Πλάτων πλείονος ἀξίος ὢν, εἴ τις ἄλλος κριθείη χρηστός, μὴ νομίζων³ τοιοῦτον εἶναι, ἀτιμίαν ἐφέλκεται· μᾶλλον δ' εἴ τις τοιοῦτον ἡγεῖτο τὸν Πλάτωνα, ἀτιμίαν αὐτοῦ καταχεῖ.
- 487, C. Τιμοκρέοντος⁴] Aporgr. Mon. Οἱ μὲν ἕνα φασὶν αὐτὸν τῶν ἐννέα λυρικῶν γεγραφότα ἰάμβους ἔχοντας διαβολήν, οἱ δὲ ὅτι παρ' Ἀθηναίοις οὗτος κατεγνωσμένος περιήει λέγων, οὐκ ἐμὲ μόνον πεποιήκασιν Ἀθηναῖοι κακῶς, καὶ⁵ Περικλέα. Schol. ed. Οἱ μὲν λυρικὸν ποιητὴν τοῦτόν φασι, γεγραφότα ἰάμβους διαβολὰς ἔχοντας, οἱ⁶ δὲ ὅτι κακὸς ἦν καὶ καταγνωσθεὶς ὑπ' Ἀθηναίων περιήει λέγων, ὡς οὐκ ἐμὲ μόνον πεποιήκασιν κακῶς, ἀλλὰ καὶ Περικλέα.

1) Αἴσωπος, bomb. Ξωπος. — 2) σώζεσθε, bomb. σώζεσθαι. — 3) μὴ νομίζων, Schell. μὴ νομίζει. — 4) Τιμοκρέοντος, Werf. ex Ap. male ad Ἀρχιλοχον adscripserat. — 5) καὶ Περικλέα, f. ἀλλὰ καὶ Π., sed debebat schol. Θεμιστοκλέα, cf. Plut. cap. XXI. Pro πεποιήκασιν, in Ap. erat περιήκασιν. — 6) οἱ δὲ, ed. ὁ δέ.

Θυρωρούς] Schol. ed. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θρασεῖς, θυ- 489, B.
ρωρούς καὶ παιδία εἶπε· τά τε γὰρ παιδία θράσους πλέα,
τούς τε θρασεῖς πρὸς ταῖς θύραις ἰστώμεν, ὡς ἄσφυλεῖς
φύλακας· ἢ τὸ παιδία λέγει διὰ τὸ εὐμετάβολον· τοιαύτη
γὰρ ἢ τῶν παιδῶν φύσις. Phot. Τούς γὰρ θρασεῖς πρὸς
τάς θύρας ἰστώμεν, ὡς ἄσφ. φ.

Προσθεῖναι] Phot. Ἐρχῆν γὰρ προσθεῖναι εἰς τὸ βέλ- 491, D.
τιστον διώκουσι.

Εἰ δ' οὐκ ἂν ἀηδέστερον] In marg. Schell. Εἰ δ' 493, D.
οὐκ ἂν ἀηδέστερον ἀπέφυγε τούτεστι τὸ δὲ ἀσμένως
ἀποφυγεῖν ἐκώλυσεν¹ τὸ προσκροῦσαι τοῖς πολλοῖς
ἐκ τοῦ κακῶς εἰπεῖν. In ora superiore haec legun-
tur: Ἐὰν ἀπέφυγεν (sic) ἂν, ἦτοι ἐὰν ἐδύνατο ἀποφυγεῖν,
οὐκ ἀηδῶς ἐκωλύσθη, διὰ τὸ πολλοῖς προσκροῦσαι· τὸ
ἂν ἐνταῦθα δυνατικόν ἐστι.

Γράφειν] Coll. Nov. λέγειν, et in marg. γρ. γράφειν. 495, C.

Ἐγίγνετο] In marg. Schell. Ἐδει γίγνεσθαι. 496, C.

Προσελάμβανεν] Coll. Nov. in m. συνελάμβανεν, in 498, A.
marg. Schell. ἐβοήθει.

Λαβῆς] In m. Schell. Ἀγῶνος ἀφορμάς. ib.

Προκέκοπται] Ibid. Ἐπίδοσιν² ὁ σκόπος σοι προσεί- 498, D.
ληφεν.

Καὶ³ οὐκ ἦν ἴσον Καλλικλέα εἰπεῖν καὶ Θεμιστοκλέα] 501, D.
In m. Schell. Καὶ οὐκ ἐξ ἴσου ὁ Καλλικλῆς Θεμιστοκλεῖ.

Μὴ τῷ δοκεῖ (Schell. δοκεῖν)] In marg. Schell. Μὴ 504, A.
δοκεῖν ἐστὶ τινι εἶργασθαι τούτων σφόδρα οἰκεῖον τῆς αὐ-
τῶν⁴ ἀστειότητος. Item: γράφεται εἶργεσθαι οὐ δοκεῖν
ἐστὶ τινι καὶ ἀρεστὸν φαίνεται, εἶργεσθαι τῆς αὐτοῦ μου-
σικῆς.

Στηλίτας οὕτως πεποίηκε] Ibid. Οὕτως ἐστηλίτευσε. 504, B.

1) ἐκώλυσεν, Schell. ἐκώλυσαν. — 2) ἐπίδοσιν, Schell. ἐπίδο-
σον. — 3) καὶ οὐκ ἦν κ. τ. λ. sic ex Schellersh., ed. καὶ οὐκ ἦν
ἴσον Καλλικλέα ταῦτ' ἀκούειν καὶ Περικλέα ἢ Θεμιστοκλέα, illa ταῦτ'
ἀκούειν καὶ Περικλέα in marg. Bar. 7. et Coll. Nov. a rec. m.
crant adscripta, in Schell. desunt. Non de Pericle ibi loquitur
Aristides. — 4) αὐτοῦ, Schell. αὐτῶν.

- 505, C. Ἀμαθῶς ¹] Supra in Schell. ἀνεξετάστως.
 ib. Οὐχ ὡς πάντως δήπου ²] Schol. ed. Βελτίως δέον
 δοτικὴν ἐπαγαγεῖν πρὸς τὴν ὀπισθὴν σύνταξιν, ὃ δὲ τὴν
 μὲν προτέραν δοτικὴν εἶασεν, ἐχρήσατο δὲ αἰτιατικῇ καὶ
 ἐστὶν αὕτη σύνταξις, ἣν ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ αὐτὸς πολ-
 λαχῇ τῶν αὐτοῖ λόγων ποιεῖ· λέγει γὰρ ἐν τῷ Παναθη-
 ναϊκῷ (p. 108. ed. Jebb.), ὡς ἐνταῦθα, εἴπερ πού τὴν
 δικαίαν φιλανθρωπίαν οὔσαν.
- 506, C. Ἀποθήκην (Schell. ἀποθ.^{ἴπο})] In marg. Sch. Ὡς ἀπό-
 θεσίν τινα χρήματα τοῖς ὕστερον χρησιμεύοντά. In m. Coll.
 N. γρ. ὑποθ.
- 510, C. Ὀφλήσειν ἀλογίου] Sch. ed. Ἀλογίου ὄνομα δίκης,
 ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος λέγει, ἀλογίου γρα-
 φὰς ³ εἶναι κατὰ τῶν ἀρχάντων καὶ μὴ δόντων λόγον ὑπὲρ
 τῆς ἀρχῆς. Coll. Nov. ἀλογίαν, in m. γρ. ἀλογίου. Schell.
 in m. ὄνομα δίκης, et eadem praeterea in marg., quae
 sunt in editis.
- 510, D. Πεποιήνται] Coll. Nov. Τίθενται, in m. γρ. πεποιήν-
 ται. Phot. Τοῦτο τὸν Πλάτωνα διαβάλλον φησί.
- 511, A. Καί τοι τίς ἂν] Sch. ed. Ἀρχεται τῆς κατὰ τῶν φι-
 λосоφῶν πέραν τοῦ μετρίου καταδρομῆς.
- 511, B. Τραγικῆς βοῆς] Id. Δραῖμα ⁴ πεποιήται Εὐριπίδου, ἐν
 ᾧ βοῦν τρίχρωμον ποιεῖ εὐρῆσθαι τισι, περὶ οὗ γέγονεν
 αὐτοῖς φιλονεικία βασιλείας· δύο δὲ μορφὰς εἶπεν ἀντὶ
 τριῶν, ὡς ἐξισαζούσων τῶν δύο ταῖς τρισὶ, τὸ δὲ διά-
 φορον τῆς μορφῆς δηλοῖ τὸ ποικίλον τῆς γνώμης αὐτῶν, ὅτι
 οὐ τοιοῦτοί εἰσιν, οἷοι φαίνονται. In marg. Schell. Ἐν

1) Ἀμαθῶς, sublin. Valk. Laudat hunc locum Thom. M.
 p. 39. ita: Ἀμαθῶς οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἀνοήτως, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ
 ἀνεξετάστως. Ἀριστείδης· ἀμαθῶς εἰσάπαξ — πρεσβυτέ-
 ροις. — 2) Eadem observatio supra occurrit ad has orationes
 (p. 81. ed. Jebb.), eodem ex Panath. orat. loco laudato, adde
 t. II, p. 154 ὡς μίαν κ. τ. λ. ὡς autem in his desiderari non de-
 bet. — 3) γραφὰς, sic ed., Schell. γραφήν. — 4) Eadem in Lei-
 densi legi testatur Valken., qui ex Polyido haec desumpta, et
 illa: περὶ οὗ γέγονεν αὐτοῖς φιλ. βασ. ab alio credit adjecta, qui
 confuderit Minois vitulum cum aureo Pelopis in stabulis arietis,
 cf. Diatr. p. 201.

δράματι τινι Εὐριπίδου βούς τρίχρωμος εὔρηται, περὶ οὗ γέγονέ τισι φιλονεικία βασιλείας· τὸ δὲ διάφορον τῆς μορφῆς δηλοῖ τὸ ποικίλον τῆς γνώμης.

Τῶν ἠπημένων οὐδέν] Id. Τῶν ἐκ πολλῶν συνεδρῶμενων· καὶ γὰρ καὶ οὗτοι πολλαῖς δολιότησι καὶ ποικίλαις συνέφονται. ¹ ib.

Ἐνθρυπτα καὶ στρεπτούς] Phot. Εἶδη πλακούντων ἀμφοτέρα. 511, D.

Ὡσπερ ὁ Μενέλεως] Sch. ed. Μετὶ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν ξίφος λαβὼν ὁ Μενέλεως, ὥστε σφάζαι τὴν Ἑλένην, ἐπεὶ προὔτεινεν αὐτῇ τὸν μασιὸν, ἰδὼν ἐθελύνθη καὶ ὄλος ἐκείνης γέγονεν. 512, A.

Τοὺς σατύρους τοῦ Σοφοκλέους] Id. Οὗτοι Ἀφροδισίοις τῷ ὄντι χαίρειν ἔλεγοντο, δαίμονες ὄντες Διονυσιακοί. ib.

Τῷ δὲ φθονεῖν φιλ.] Phot. Τοῦτο τὸν Πλάτωνα διαβάλλων φησί. 512, B.

Ἀργυρίου δ' ἀξίως] In marg. Schell. Ἀξιοτιμήσεως καὶ ἰσοστάσεως. 513, C.

Γόργονα Περσεὺς ἐχειρώσατο] Ap. Mon. Δύο εἰσὶν αἱ γραφαί, Γόργονα Περσεὺς ἐχειρώσω (sic), ἢ Γόργονα Περσεὺς ἐχειρώσατο· ἐμφαίνει δὲ τὴν ἄρπαγὴν παραβάλλει οὖν αὐτοὺς τῷ Περσεῖ, δεικνύς ὅτι ἐὰν μόνον ἄδρὸν ² ἢ τὸ σακκίον, οὐδὲ Γόργονα δεδοίκασιν. Sch. ed. Βούλεται διὰ τούτου τὸ ἄρπακτικὸν τῶν φιλοσόφων ἐνδείξασθαι, οἱ πρὸ τοῦ λαβεῖν δίκην Γόργονος, φοβεροὶ καὶ ἀπρόσοιτοι ὄντες μαλακίζονται αὐτίκα τῇ δόσει καὶ τοῦ φρονήματος ἐνδιδόασιν. ib.

Δύνηται] Coll. Nov. in m. γρ. οἴηται. 513, D.

Θεῖναι] Coll. Nov. in m. γρ. κρίναι. 514, B.

Δυσσεβείας] In marg. Schell. Τῆς ἐμβροντησίας τοῦ κεραυνοβλήτου καὶ τετυφωμένου· κληρονομήσας τοῦ Ἀσκληπιοῦ τοιαῦτα ψηφίζεται. ib.

Τὸν ἀνθερικὸν θερίζοντες ³] Sch. ed. Παροιμίαι εἰσὶν 515, B

1) συνέφονται, sic, f. συνύφονται. — 2) ἄδρὸν τὸ σακκίον, sic ex Arist., Ap. ἕδρὸν τὸ σακκίον. — 3) ἀνθερικὸν κ. τ. λ. haec non subl. Valk., sed proxime praecedentia.

αὐταὶ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λεγόμεναι, οὔτε γὰρ οἶόν τε σχολίον ἐκ ψάμμου πλέξαι, οὔτε τὸν ἀνθερικόν, ὃ ἔστι τὸ τῶν ἀσταχύων ἀκρότατον, θείσαι.

- 515, C. Ἀνταφαιροῦσι] Phot. Διὰ τῆς κακῆς αὐτῶν γνώμης.
 ib. Ἦδη δέ τις καὶ Σάτυρος ¹] Sch. ed. Ἐν τινι δράματι ὑπεκρίθη τις Σάτυρος, καταρώμενος δὲ τῷ Ἡρακλεῖ, ὡς εἶδεν αὐτὸν προσιόντα, ὑπέκλυψεν· ἦν δὲ τῷ ὄντι οὗτος Ἡρακλῆς ² ἐκεῖσε κατὰ τύχην ἰστούμενος· πάσχουσι δὲ τοῦτο καὶ οἱ φιλόσοφοι, ὑβρίζοντες γὰρ τοὺς ῥήτορας πάλιν καὶ φρίττουσιν αὐτούς. Phot. Σάτυρος δ' ὅστις· οὐ γὰρ τὸν δαίμονα λέγει τοῦ Διονύσου.
- 516, B. Εἰ ὁ Φρυνώνδας] Sch. ed. Ὁ Φρυνώνδας καὶ ὁ Εὐρύβατος ἐπὶ πονηρίᾳ μεγίστη διαβιάκλοντο.
- 520, B. Τοὺς Κερκυραίων νεκρούς] Ap. Mon. Θουκυδίδης ³ ἐν τῇ δ' (c. 48) λέγει, τὸν δῆμον νικήσαντα ἐν τῇ στάσει τοῦτο πεποιηκέναι. ⁴ Cod. bomb. Ἐκ τῆς τετάρτης συγγραφῆς Θουκυδίδου τοῦτο ἔλαβεν· ἐκεῖνος γὰρ οὕτω διέξεισι περὶ Κερκυραίων, ὅτ' ἐν αὐτοῖς ἡ στάσις ἐγένετο.
- 523, B. Θαυμάζω] Coll. Nov. Τιμᾶτε, in m. γρ. Θαυμάζω.
- 524, A. Εὐφημῶν] Coll. Nov. Εὐφημίῳν, in m. γρ. εὐφημῶν.
 ib. Ὅτι προσήκομεν] Sch. ed. Προσῆκει γὰρ τῷ Πλάτωνι, ἐπειδὴ καὶ οὗτος φιλοσοφίας, ὡς ἔφη, μετέχει.
 ib. Γινομένης αἰδοῦς] Bar. 7. in marg. Τιμωμένης αἰδοῦς.

1) Ἦδη δέ τις καὶ Σ., subl. Valk. — 2) Ἡρακλῆς, ed. Ἡρακλεῖ. — 3) Θουκυδίδης, Ap. Θουκυδίδου. — 4) πεποιηκέναι, Ap. πεποίηκεν, Mon. CXXIII, penes Hardt., et supra ἐν τῇ γ' pro ἐν τῇ δ' — Photius in calce excerptorum ex orat. pro Quatuor. haec addit: ἄλλαντοπώλης, ὁ πωλῶν τὰ λεγόμενα ἰδιωτικῶς λουκανικά.

ΠΛΑΤΟΝΙΚΟΣ

ΤΡΙΤΟΣ ΠΡΟΣ ΚΑΠΙΤΩΝΑ.

Σχόλια εἰς τὸν τρίτον πρὸς Καπίωνα.

Εἰ δὲ μὴ ἐγγὺς ἐκεῖνον] Schol. ed. *Εἰπὼν, ὅτι νῦν μᾶλ-* 525, A.
 λον φιλεῖ αὐτὸν, ὡς οὕτως ἐρωτικῶς τοῦ Πλάτωνος ἔχοντα,
 ὃν καὶ αὐτὸς λέγει τιμᾶν ἴσον τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ, ἐπιφέρει
 μεγίστην πίστιν τοῦ φίλτρου λέγων, ὡς ἐγὼ μὲν ἴσον τῇ
 ἑμυαυτοῦ κεφαλῇ τιμᾷ τὸν Πλάτωνα, καὶ διὰ τοῦτο καὶ σὲ
 φιλῶ, ἐραστὴν ὄντα ἐκείνου· εἰ δὲ σὺ ὣς Καπίτων, μὴ ἴσον
 ἔμοι τὸν Πλάτωνα ἔλεγες, ἀλλὰ καὶ ἐλάττονα, ὅπως εὐφρά-
 νης με — πῶς γάρ¹ τις ἀκούσας παρὰ σου, ὡς κρείττων
 ἐστὶ τοῦ παρὰ πᾶσι θαυμαζομένου, πάνυ τε αὐτὸς ἐπὶ τού-
 τῳ ἤδεται καὶ τὸν λέγοντα κατάκρας φιλεῖ — εἰ τοιαῦτα
 ἔλεγες, εὖ ἴσθι, ὡς οὐκ ἂν οὕτω λέγων εὐφρανάς με, ὥσπερ
 νῦν εὐφρατας, δείξας ὅτι προκατειλημμένος τυγχάνεις Πλά-
 τῶνι καὶ χαίρεις αὐτῷ καθ' ὑπερβολήν. In m. Schell. Οὐκ
 ἂν δέ με εὐφρατας οὕτως, εἰ ἔφησας ἐγγὺς ἡμῶν εἶναι, ὡς
 εὐφρατας, δείξας ὅτι προκατείληψαι τῇ ἐκείνου ἀγαπῇ δη-
 λονότι.

Σπουδὴ ἦν] In marg. Schell. Μετὰ σπουδῆς καὶ 526, C.
 ἀγῶνος.

Εἰ δ' οὖν τις κᾶμοι] Sch. ed. Τοῦτο οὕτω ἔλεγε, εἰ 527, A.

1) Πλατωνικός κ. τ. λ., sic Jebb., Phot. Ἀριστείδου ἐκ τοῦ
 ἐπιγραφομένου λόγου πλατωνικός τρ. πρ. Καπ., plane ut in ed., Schell.
 πρὸς Καπίωνα. Ex Codd. anglicis nil enotavit Jebb., Photius
 addidit τὸ προοίμιον. — Ex Aug. Nro CCCCXXII haec excer-
 psit Hardt. (IV, p. 337) πρὸς Καπίωνα ἐπιμεμφόμενον δῆθεν τού-
 τῳ, ὡς ἀντιλέγοντι τῷ Πλάτῳ, ἐν οἷς οἷτος πεποίηκε λόγους δύο
 ἕπερ ῥητορικῆς, ἕστις δὲ λόγος οὗτος καὶ ὀφείλει μετ' ἐκείνους τάτ-
 τισθαι τρίτος (f. ἐφ' οἷς — ὥστε). — 2) πῶς γάρ τις — φιλεῖ per
 parenth. sejunxi a reliquis.

δὲ καὶ ἐμοὶ τις τῶν θεῶν ἐπαρωγὸς ἔσται· πολλῶν δὲ πα-
ραδόξων χορηγὸς ὁ Ἀσκληπιὸς, ἔφην, οὐδὲν ἔσται μοι πλεὸν
ἐκ τῆς βοηθείας, ὅτι οὐκ ἔδειξας ἐμοὶ τὰ ἄθλα τῆς νίκης,
ἵνα προθύμως ἀγωνίσομαι. Νοεῖται δὲ ἡ ταιμύτη ἀπόδοσις,
ἐκ τοῦ τί μοι περίεσται; ἢ ἀπὸ τοῦ ἵνα προθυμότε-
ρον ἀγωνιζοίμην νοεῖ ἔξωθεν, πῶς προθύμως ἀγω-
νίσομαι;

- ib. Καὶ μηδὲν ἐπαίειν] In m. Schell. Καὶ μάλιστα ἀπὸ
τοῦ μηδὲ ἐπαίειν, ὅτι ἀπέτυχον τῆς νίκης.
- 527, B. Συνεισπήκοι] In m. Schell. Γνώριμος εἶη.
- ib. Καὶ σὺ δὲ] In m. Schell. suppletur: εἰδείης ἄν.
- 528, B. Ἦτε γὰρ ἡμῖν (sic Schell., Jebb. ὑμῖν) φωνή] In
marg. Schell. Εἰ τὸ φράζειν τοῦ νοῦ δηλοῖ τὸν σκόπον,
τοῦτο δὲ διὰ φωνῆς ἐνεργεῖται ὄργανου¹ οὔσης τῶν λόγων,
ὁ τὸ φράζειν ἐρῶμένος οὐκ ἂν κωλυθεῖη φιλοσοφίας ἐπι-
στήμην καὶ δόγματα δέξασθαι.
- ib. Εἰ καὶ] Supra in Schell. Εἴπερ καί.
- 528, C. Δοκεῖ μέσος] Schol. ed. Ἡ τοσαύτην εἶχομεν ἔνωσιν
πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁμοιότητα, ὥστε οὐδεὶς ἂν μέσος ἡμῶν
εὐρέσθῃ, οὐδὲ ἔμελλέ τις περὶ τοῦ ἑτέρου διεξιῶν μὴ συμ-
περιλαμβάνειν καὶ τὸν ἕτερον· τοῖς γὰρ εἰς ἄκρον τὴν ταυ-
τότητα ἔχουσι τί γενοῖτ' ἂν μέσον;
- ib. Παρὰ τῷ ἑτέρῳ τον ἕτερον] Schell. παρὰ τὸν ἕτερον,
et in m. γρ. παρὰ τῷ ἑτέρῳ τὸν ἕτερον.
- ib. Σύμψηφον] Phot. In m. σύμφωνος.
- 529, A. Ἄθλον] In marg. Schell. Τὴν σπογγιάν.
- 532, B. Λέγοντες] Ibid. γρ. λεγόντων a rec. m.
- 533, D. Εἰ μὲν οὖν (οἶν ex Hyp. Bar. 7. et Schell. recepi)
καὶ] In m. Schell. ad οὖν legitur παραπληρωματικόν.
- 534, B. Εἴ γε οὐ] Ibid. γρ. οὐ a rec. m.
- 534, C. Κρύπτουσαν] In marg. Phot. φέρουσαν.
- 534, D. Δέχεσθαι τὴν πρόσκλησιν] Schol. ed. Ἡ ἐχρῆν ἀμφο-
τέρους προκαλεῖσθαι εἰς ἔλεγχον καὶ ἀμφοτέρων παρὰ μέρος
ἀκούειν.

1) ὄργανου, Cod. ὄργανον.

- Ἐπανόδου] In marg. Schell. Τῆς ἀνακεφαλαιώσεως. 535, C.
- Μηδὲν ἐλάττονος] Schol. ed. Τὸ ἐλάττονος οὐδέ- 536, A.
τερόν ἐστι, κατάστασιν δὲ καλεῖ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν
προσήκουσαν οἰκονομίαν καὶ τὸ μηδὲν ἔξω τοῦ εἰκότος ἐκ-
φέρεσθαι. Λέγει δὲ, ὡς οὐκ ἐξῆν τὴν ὅλην κατάστασιν
ἐλάττω τοῦ παντός ἀγῶνος νομίσει, ὥσπερ εἰ μέρος αὐτῆς
τυγχάνοντος ὡς εἰπεῖν καὶ πᾶσα οἰκοδομία κεφάλαιόν ἐστιν
εἰς πᾶν ἀγώνισμα· τὸ δὲ ὥσπερ εἰ μέρος αὐτῆς.
- Τὸ τοῦ ἀνδρός προουρώμενον] In m. Schell. ὃ προβλέ- 537, A.
πειν ὑπὲρ ἐκείνου δεῖ.
- Ἐπάνοδον] Schell. ἐπανόδου, recte, et in marg. ὡς 546, A.
ἐν κεφαλαίῳ διηγήσεως.
- Οὐκ οἶμαί γε, ἔφη ὁ Γλαύκων¹ (Jebb. Λάκων)] Schol. 546, C.
ed. Πρὸς τινὰ Γλαύκωνα ποιούμενος ὁ Σωκράτης τοὺς λό-
γους ἀρπάζει τὴν ἐκείνου ἀπόκρισιν καὶ αὐτὸς λέγει, οὐκ
οἶμαί γε, ἔφη ὁ Γλαύκων.
- Προφέρειν] In marg. Schell. Ἦτοι ὀνειδίζειν. 549, C.
- Κολούων (Phot. falso κολύων)] Ibid. Ἦτοι κολοβοῦν. 550, B.
- Πλέον γὰρ οἶμαι] Schol. ed. Τοῦτο τὸ οἶμαι ὡς 551, B.
ἀπὸ Πλάτωνος φέρει.
- Ἄλλ' ἐν τούτοις μόνοις] Id. Ἐν τοῖς κατὰ τοῦ Ὀμή-
ρου λόγοις πλείονι ἢ ἡμεῖς κατ' αὐτοῦ χρῆται τῇ κατηγορίᾳ.
- Λύγγα] In marg. Schell. Ἦτοι κλώζω. ib.

1) Jebbius male semper Λάκων, immo Γλαύκων, cf. Plat. Rep. X, 3, p. 287. ed. Ast.

Addidamenta

ad scholia in orationem pro Quatuorviris. 1

p. 193, A. Παραιτεῖσθαι] Cod. Paris. D. Τὸ προοίμιον ὡς ἐπὶ δευτερολογίας εἴρηται· ἐπειδὴ γὰρ προεῖρηται αὐτῷ πρότερον περὶ ῥητορικῆς ἐν δυοῖν λόγοις, ὡς ἤδη προθεραπεύσας τὸ πρόσωπον Πλάτωνος, οὕτω πεποιήται τὴν ἀρχὴν· εἴληπται δὲ τὸ προοίμιον ἐκ κολακείας, ἐπειδὴ ἐβάρυνεν αὐτὸ τὸ πρόσωπον Πλάτωνος, ἔνδοξον ὄν. Παραιτεῖσθαι δὲ τὸ συγγνώμην αἰτεῖν, οὗ καὶ Δημοσθένης (f. οὕτω καὶ Δ.), τῷ δὲ φεύγοντι καὶ παραιτεῖσθαι· δυνάμεθα δὲ λέγειν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι τὸ παραιτεῖσθαι.

ib. Περὶ τῶν αὐτῶν] Paris. D. Περὶ τῶν αὐτῶν ἀπελογήσατο καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητορικῆς· λέγουσι δὲ, ὅτι ἀτόπως ἐποίησεν ᾧδε εἰρηκῶς πολλάκις, τοῦτο γὰρ εἶπεν, ὡς δηλοῦσι ἐν τοῖς ὑπὲρ ῥητορικῆς ἀπελογήσατο ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν· καὶ μὴν ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν πραγμάτων μόνον ἀπελογήσατο, ἐνταῦθα δὲ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν. Ἀλλὰ φαμεν, ὅτι ἀνεγκη (sic) κακεῖ ἀπῆται ὑπὲρ ἀνδρῶν εἶπεν τούτων τινα ῥητόρων ὄντων καὶ τοῦ πράγματος μετεχόντων, κατὰ κοινὸν δὲ παραιτεῖσθαι, ἢ ἢ οὕτω, Παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις παραιτεῖσθαι· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀντὶ τοῦ συγγνώμην αἰτεῖν ἔλαβεν, τὸ δὲ δεύτερον ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι, ἢ ἢ οὕτω τὸ ἐξῆς, οὐκ οἶδα μὲν συγγνώμην αἰτεῖν, δεῖ γὰρ πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπολογεῖσθαι, ἢ καὶ καθ' ἑκάτερον τοῦ κατὰ κοινοῦ

1) Quae ad orat. de rhetorica in marginibus Paris. D. legentur scholia non tanti aestimavi, ut aciem oculorum in iis describendis obtunderem, ad scholiastae artificia explicanda plurimam partem pertinentibus. Quidquid ex iis excerpserim, ubi ipsas has orat. edam, publici juris faciam.

εἰς τὸ ἀπολογεῖσθαι μεταλαμβάνομενον, οὕτως ἂν προάγοιτο, ἀπολογεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα, τουτέστιν, οὐ δεῖ μοι ἀπολογίας, εἰ παρόν μοι ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ ἀνδρῶν μεγάλων, Πλάτωνι ἀντιλέγων, ὅς γάρ ἂν ἦ Πλάτων, πρεσβύτεροι οὗτοι οἱ ἄνδρες καὶ χρόνῳ καὶ ἀξιώματι.

Ἄλλωστε] Paris. D. Ἄλλη θεραπεία, ὅτι οὐδὲ πρὸς *ib.*
αὐτὸν Πλάτωνά ἐστιν ὁ λόγος, ἀλλ' ὑπὲρ ἀνδρῶν· συνίστησι δὲ τὴν ποιότητα τῶν ῥητόρων, ἵνα δίκην δείξῃ τὴν ἀντιλογίαν· καλῶν δὲ καὶ ἀγαθῶν λέγει, ἵνα καὶ ἀπὸ σώματος καὶ ψυχῆς ἐπαινέσῃ τοὺς ἄνδρας (*ead. a rec. manu in altero margine adscribuntur*): καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους καὶ τοῦ χρόνου, τοῦτον βούλεται διὰ τοῦ οὐκ ὀλίγων οὐδὲ ἥττον παλαιῶν.

Πρεσβυτέρων] Paris D. Supra: Ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἄξιον *ib.*
τιμῆς.

Παρέστη δέ μοι] Paris. D. Δοκεῖ τοῦτο μέρος εἶναι *195, B.*
προκατασκευῆς, τὴν αἰτίαν ἔχοντος τοῦ λόγου ἀπὸ τῆς Δημοσθενικῆς διαιρέσεως καὶ τοῦτο οὕτω κρίνοντες· τεχνικῶς δὲ καὶ τὰ ἄλλα διαβάλλει τοῦ Γοργίου, ἵνα πλέον διασύρῃ τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνδρῶν· ἄλλα δὲ λέγει τὰ λεχθέντα κατὰ τῆς ῥητορικῆς, ἔστι δὲ ἐντεῦθεν εἰσβολὴ εἰς τὸ ἀντιγραφικὸν κεφάλαιον.

Τὴν κατηγορίαν] Id. Κατηγορίαν καταχρηστικῶς φησι, *ib.*
κυρίως γὰρ ἢ ἐν δικαστηρίῳ.

Μιλτιάδου κ. τ. λ.] Id. Τὰ τῶν ἀνδρῶν ὀνόματα οὐχ *ib.*
ἁπλῶς λέγει, ἀλλὰ τῇ δόξῃ Πλάτωνος τὴν δόξαν τῶν ἀνδρῶν ἀντιτάτων.

Ἀνειμένως] Id. Ἠθικῶς ἀντὶ τοῦ κακούργου, μὴ δόξας ἀπ' ἀρχῆς ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ὑπόθεσιν. *ib.*

Ὁ μὴδ' ἂν εἷς] Id. paullo corruptiora servat, quae *ib.*
ex Ap. edidi, atque τοῦτο post Ὀμηρικὸν inseruit.

Εἰκάσειεν] Id. Ἀντὶ τοῦ κρίνειν, ἀττικῶς· τὸ δὲ νόημα οὕτω, πρὶν, φησὶ, ὅλων τῶν λόγων ἀκούσειέ τις, οὐ δύναται γνῶναι, τί περιέχουσι, τοιοῦτοι γὰρ οἱ διάλογοι. *ib.*

Τῆς βλασφημίας] Id. Λύσις ἐστὶν ἀντιπίπτοντος, ἀνα- *194, A.*
κύψαντος ἀπὸ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἀντιπίπτοντος· βλασ-

- φημίαν δὲ πάνυ δεινῶς εἶπεν, ἵνα δείξῃ ψευδῆ τὴν κατηγορίαν, βαρυτέρῳ ὀνόματι πλήττων τὸν Πλάτωνα.
- ib. *Εὐθύς*] Id. Καλῶς τὸ εὐθύς, ὅτι ὕστερον τοῦτο προσέθηκεν, ἵνα κλέψῃ τὴν κακουργίαν.
- ib. *Ἐκ τοῦ πράγματος*] Supra in Paris. D. Τῆς περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑποθέσεως.
- 194, B. *Σπουδαῖον*] Id. Τὸ σχῆμα μεταληπτικόν, ἀπὸ θηλυκοῦ εἰς οὐδέτερον πρᾶγμα.
- ib. *Ἵστε τις*] Id. Πανταχοῦ φθόνον κατασκευάζει αἰτίαν τοῦ Πλάτωνος.
- 194, C. *Εἴ γε καὶ μηδὲν*] Id. Ἀντὶ τοῦ οὐκην^{ου} (sic) φησιν κίνδυνον οὐδὲ φόβον, μὴ ὅτι τὸ ἡδὺ νομισθῆ τοῦ βελτίονος καλλίον· ἔστι δὲ Δημοσθενικόν, ὥστε κινδυνεύει τὸ λίαν κ. τ. λ.: vide, quae ed. ex Ap. Mon.
- ib. *Τὰ βέλτιστα*] Id. Εἰς τὸ ἐλέγχειν δηλονότι Καλλικλέα, ὥστε τὰ βέλτιστα λέγειν ἄμεινον εἶη τοῦ πρὸς ἡδονήν.
- ib. *Ἄλλως τε καὶ*] Id. Δεινῶς εἶπεν, οὐ γὰρ ὅτι ὁ Καλλικλείς ἀπειρήκει καὶ ἡττήθη, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ὁ Πλάτων περιέθηκεν αὐτῷ τὴν ἡτταν τοῦ λόγου· ἀπειρηκότος δὲ εἶπεν καὶ οὐ πεισθέντος, οὐ γὰρ ἡδυνήθη, φησὶν, κατ' ἀξίαν τῆς ζητορικῆς ἀγωνίσασθαι.
- 194, D. *Πέπονθα δὲ*] Id. Τῷ Σωκράτει τῷ αὐτοῦ διδασκάλῳ περιέθηκεν ὁ Πλάτων τοὺς λόγους κοσμῶν αὐτόν· πολλῶν δὲ λέγει τῶν ιδιωτῶν, ἐκεῖνοι γὰρ, ὅταν συλλογισθῶσιν, οὐδὲ δέχονται τὴν ἀπόδειξιν.
- 195, C. *Θεραπεύειν*¹] Id. consentit cum Apogr. Mon.
- ib. *Ἵσθ' ὅταν*] Id. Ἀντὶ τοῦ πάνυ· ἐπίτασις δὲ ἡ λέξις.
- 195, C. *Ἦνυστο*] Id. Ἀντὶ τοῦ συντετέθη, ἐλέχθη.
- ib. *Ἀναφορὰν*] Id. Ἀναφορὰν λέγει τὴν αἰτίαν· ὅρα δὲ, πῶς τὴν βίαν δείκνυσι τὴν Πλάτωνος, ὅτι ἐβιάζετο εἰς ἔν τὰ πάντα ἀναφέρειν· δεινῶς δὲ καὶ ἄλλο τούτους (sic, f. διὰ τούτου) ζημίας ὀνόματι δημοσιεύει τὸν φθόνον τοῦ Πλάτωνος.

1) Quae inde a *θεραπεύειν* sequuntur, excerpta sunt ex marg. Cod. D.; superiora complent primi folii oras, in quarum inferiore legitur item epigramma in Periclis statuum.

Ὡσπερ ὠδίνων] Id. Ἐνταῦθα φανερῶς τὸν φθόρον ib.
 ἐκφαίνει τοῦ Πλάτωνος· ὠδίνων δὲ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ἐπι-
 θυμῶν τὴν κατ' αὐτῶν διαβολήν· ἡ δὲ λέξις εἴληπται ἀπὸ
 τῶν κυουσῶν γυναικῶν, ἐπεὶ κάκειναι παρ' ὄλον τὸν τοῦ
 κύειν χρόνον ἐνεπιθυμεῖς εἰσίη· ἰστέον ὅτι ταύτη τῇ λέξει
 καὶ τῷ κίσειν ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν· Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός
 εἰρήνη (497).

Ἔμεῖς μὲν οὖν οἱ κιτῶντες¹

Τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως.²

Ἄλλ' ὅσα γε] Id. consentit cum Ap., sed τοῦ ante 196, A.
 Πλάτωνος deest, κατηγορήσαντος γὰρ, γὰρ παρ' Εὐπόλιδος
 ἐν Σικ. συστρατεύων αὐτῷ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τ. θ., ἐν θυ-
 μέλεσσι, ὀλέσω deest.

Ὀνομασι] Id. Καὶ μετὰ τοῦ σ̄ καὶ χωρὶς τοῦ σ̄. τὸ ib.
 δὲ ἀττικώτερον ὀνομασί.

Π Ε Ρ Ι Κ Λ Η Σ .

Καὶ πρῶτον μὲν] Id. Ἐπίγραμμα εἰς στήλην Περικλέους· 196, C.

Ἦγασάμην ὀρόων σε, Περικλέες, ὅτι καὶ αὐτῷ

Χαλκῷ ἀναυδήτω δημήθορον ἦθος ἀνάπτεις,

Ὡστε τι Κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις

Ἦ μόθον ἐντύνων Πελοπήϊον, ἰστάμενος δέ.

Ἔτερον εἰς Ἀθηναίους·

Ἐλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι

Ἐκτειναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας.

Εἰ ἄρα ἄξιός] Id. Δημοσθενικῶς, ἵνα πανταχόθεν τὴν 196, D.
 ἀρετὴν αὐτοῦ πιστεύσῃται.

Τὴν ὀρθὴν] Id. Ἔλεγε παροιμίαν, ὁδὸν εὐθείαν (Cod. 197, A.
 εἰδέης) τὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὰς ἐκκλησίας· οἰκειῶς οὖν
 τῆς παροιμίας ἐμνήσθη· δηλοῖ δὲ ἡ παροιμία καὶ τὸν δίκαιον,
 οὐχ ὅτι δὲ τὰς ἄλλας ὁδοὺς ἠγνόει, ἀλλ' εἰδῶς, σωφρόνως
 διῆγεν· τὸ δὲ ὥσπερ τοὺς πρεσβυτάτους Ἀθηναίων,
 ἵνα καὶ Πλάτωνα αὐτὸν φῆ ἐπαινέτην ἔχων, ἐν γὰρ τῷ
 Τιμαίῳ φησι κ. τ. λ, vid. Arogr. ad ὥσπερ τοὺς πρεσβ.,

1) Cod. κτύοντες, 2) Cod. ἀνδρικῶς.

in his recedit Cod. Paris., ἀνθρώπους εἶναι, τοὺς ὅτε οἱ Ἀρχ., uti legendum.

- 197, B. Ἐναντία Θουκ.] Id. cons. cum ed., sed ἄλλον δέ τινα — haec adduntur: αὖξει δὲ τὸν Θουκυδίδην, ἵνα πλεον αὖξῆσιν τὸν Περικλέα, καὶ πρὸς τοῦτον γὰρ ἀντιπολιτευόμενος ἀπείχετο τῆς πρὸς τὸν δῆμον κολακείας· κολακείαν γὰρ λέγει τὴν κομψότητα, τούτου δὲ τοῦ Θουκυδίδου κ. τ. λ. vid. quae edidi ex Mon. et Leid.
- 199, B. Παντὸς Πεισ.] Id. cons. cum Ar., sed ὡς φησιν Ἡρόδοτος· διὸ καὶ πάντων τυρ., ὡς καὶ κ. τ. λ. desunt.
- 199, C. Καί τοι εἰ τὸν Ἀρχ.] Id. cons. cum Ar., nisi quod μετὰ γούν, ἐπικληθῆναι δὲ αὐτὸν, ἐκ τοῦ ἐναντίου — οὐχ εἴλετο desunt, recte opinor, pergat D. οὗτος δὲ ὁ Ἀρχ., ὅτι Περιθίκκου ἦν υἱὸς κ. τ. λ. desunt omnia.
- 200, A. Τάξιν] Id. Δύο ἦσαν Ἀθήνησι πολιτεῖαι· οἱ μὲν γὰρ ἦσαν καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ, οἱ καλούμενοι ὀλιγαρχικοὶ, οἱ δὲ δημοτικοί· καὶ τούτων μὲν προῖστατο Κίμων πολλὰ διανεμών καὶ συγχωρῶν ἐκ τῶν χωρίων ἀφορίσασθαι τοῖς βουλομένοις καὶ ἱμάτια νέμων τοῖς πένησιν, τῶν δ' ὀλιγαρχικῶν προῖστατο Περικλῆς· κατηγορηθεὶς δὲ Κίμων ὑπὸ Περικλέους ἐπὶ Ἐλπινίῃ τῇ ἀδελφῇ (Cod. τῇ Δελφικῇ) καὶ ἐπὶ — desideratur nonnihil, f. Πάρῳ τῇ νήσῳ, ὡς ὑπ' αὐτοῦ προδομένη, ἐξεβλήθη, δεδιώς δ' ὁ Περικλῆς, μὴ ζητηθῆ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν πρὸς τούτους ἐχάρησεν.
- 200, B. Ὑπερορῶν] In marg. Paris. A. Τὸ ὑπερορῶν ὅπως μετὰ γενικῆς συνέταξεν Ἀριστείδης, ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιστολῆν λόγῳ αἰτιατικῇ συνέταξεν, ὧδε γὰρ πῶς ἐκεῖνός φησι, τὰς πίστεις ὑπεριδῶν καὶ τοὺς ὅρκους ὑπερβάς, (Dem p. 164. ed. Sch. ὧν ἐκεῖνος τὰς πίστεις ὑπερβάς καὶ τοὺς ὅρκους ὑπεριδῶν).
- ib. Φωραθεὶς) Paris. D. Τοὺς εἴρωνάς φησι· φαίνεται γὰρ καὶ αὐτὸς χρησάμενος ἐν τῇ ἀπολογία Σωκράτους.
- 201, B. Ἴδια κέρδη] Id. Ἴδια κέρδη λέγει ἢ ἰδιωτικά· αἰνίττεται δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην ἑαυτῷ κέρδη πραγματευόμενον διὰ τὴν ἵπποτροφίαν, εἶχε γὰρ ἵππους ἢ Σικελία καλοῦς, κακεῖσε τοὺς Ἀθηναίους ἡγε.

Ἀκροτελεύτιον] Id. Κατεχρήσατο τῷ ἀκροτελεύτιον, 202, B.
ἀκροτελεύτιον γὰρ τὸ τέλος τοῦ ἐν μέτρῳ στίχου.

Γεγονῶς] Id. Καλῶς εἶπε γεγονῶς καὶ συγγεγονῶς, 202, C.
ἐνδέχεται γὰρ τὸ γεγενῆσθαι μὲν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον,
μὴ εἰδέναι δὲ τὰς πολιτείας τοῦ Περικλέους, διὰ τοῦτο εἶπε
συγγεγονῶς, ἐπειδὴ συμφοιτήτης ἦν Περικλέους ὁ Θου-
κυδίδης· (f. χρόνον καὶ τὸ εἰδέναι τὰς π.)

Μη μόριον μόνον] In D: similia leguntur, atque in Ap. 205, B.

Εἰ βούλει τὴν ιδέαν] Id. Ἄρα οὖν ἐστὶν ιδέα κολάκεια; ib.
οὐδαμῶς· θέλει εἰπεῖν, ὅτι εἰ Περικλῆς ἐχρήσατο τῇ κολα-
κείᾳ, ἀγαθῇ, εἰ ἰγαθῇ, ιδέαν ἔχει· ιδέαν νῦν λέγει τὰ
δύο μέρη τῆς κολακείας, αὐτὸ τὸ γένος τῆς αἰσθητικῆς κο-
λακείας τὸ ἐνσώματον, οἶονεὶ ἀρχέτυπον τῶν ἐπὶ γῆς κ. τ. λ.
vide Apogr.

Θεαρίωνος] Id. cons. cum ed. 205, C.

Ἐν τοῖς δράμασιν] Id. Εὗρομεν παρὰ τοῖς ποιηταῖς, 205, A.
ὅτι τινὰ τῶν κ. τ. λ. vid. Apogr.

Τὴν δόξαν] Id. Ἀπὸ τοῦ μὴ δουλεύειν ταῖς ἐπιθυμίαις 205, C.
καὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι τοῖς πολλοῖς· δόξαν δὲ λέγει τὴν
φήμην, ὅτι Ὀλύμπιος ἐκλήθη.

Παρενθήκην] Id. cons. c. ed. 207, B.

Ω Πλάτων κ. τ. λ] Id. Ἐπειδὴ καὶ τοὺς αὐτοῦ δια- ib.
λόγους εἰς Σωκράτην καὶ Πλάτωνα ἀνέθηκε· τὰ ὅμοια δὲ
καὶ Δημοσθένης ἐποίησε εἰπῶν, Κρέον καὶ Αἰσχ. κ. τ. λ.
vid. Ap.

Μᾶλλον δ' εἴρηκας] Id. paullo uberius, quam legun- ib.
tur in Ap.

Ἀναξαγόρα] Id. cons. c. ed., nisi quod καταγινόμε- 207, C.
νος — οὗ γεγόνασι ἀκροαταὶ Π. κ. Θ.

Οἰδεῖν] Id. Ἰατρικώτερον τὸ οἰδεῖν εἶπεν, εἶτα ἐνέ- 208, B.
μεινε τῇ μεταφορᾷ τῶν σαρκῶν τῶν ἀρχαίων· εἰκότως
δὲ εἶπε τοῦτο, ἐν γὰρ τῇ Σικελίᾳ τὰς ἀρχαίας σάρκας ἀπώ-
λεσαν, ὃ ἐστὶ τὴν ἀρχαίαν ἀνδραγαθίαν ἥτοι παρασκευὴν·
ὑποῦλον δὲ εἶπεν εἶναι τὴν πόλιν, ὑπόνοιαν γὰρ αὐτῇ

γὰρ αὐτῇ ἐδίδου δυνάμειος οὐκ ἐχούσης, leg. δυνάμειος οὐκ ἀνεχούση ex Ap. Mon.

- 208, C. *Αἰγυσταίων*] Id. cons. c. ed., nisi quod δὲ τρέφειν, τοὺς προσβ. ut Leid., in reliquis cum Leid. facit.
- ib. *Σικελικὴν τρ.*] Id. cons. c. ed.
- 209, A. *Τὸν Εὐρυτίωνα*] Id. ut ed., sed φίλτατον ut Leid., συγγενῆς ἦν, Ἄκτορος Πολυμήλην.
- ib. *Ἀδράστῳ*] Id. ut. ed., nisi quod cum Leid. μετὰ τοῦ οἰκείου υἱοῦ, τὸν δὲ παῖδα μᾶλλον ἀνεῖλεν κ. τ. λ.
- 210, B. *Λάλους γὰρ*] Id. Δημοσθενικῶς ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης μεθώδευσε, πάσας ὁμοῦ τὰς ἀντιθέσεις εἰς μίαν συναγαγὼν, ἵνα μιᾷ λύσει σαφρὰς αὐτὰς ἀπεργάσῃται.
- 210, C. *Ἐγὼ μὲν γὰρ*] Id. Ζῆλος Δημοσθενικός.
- 211, B. *Τοὺς δὲ παρόντας*] Id. Νικίαν καὶ Κλέωνα καὶ Ἀλκιβιάδην αἰνίττεται, λαλοῦντας δὲ εἶπε καὶ οὐ λέγοντας, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦντας.
- 212, A. *Διοτίμα*] Id. cons. c. Leid.
- 212, B. *Σὺ δὲ Μαντινικὴν*] Id. c. Leid., sed οὕσαν τῆς ῥητορικῆς· ἡ δὲ Διοτίμα ἱερεία γέγονε τοῦ Λυκαίου Διὸς τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἧς τῇ προσευχῇ ἐκωλύθη ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἡ λοιμὸς δέκα ἔτη.
- 212, D. *Ὡς πάντες*] Paris. A. Οἶμαι οὕτως ὀφείλειν γράφεσθαι ὡς μᾶλλον πάντες ἢ Περικλῆς ἐπηρκῶς ἂν εἶη λαλεῖν αὐτοῦς.
- 213, B. *Καὶ τὸ τοῦ Λάχητος*] Paris. cons. c. ed., quibus haec addit: δεινῶς οὖν ἐπεχείρησεν ὁ ῥήτωρ, δεικνὺς ὅτι ὁ Πλάτων ἑαυτὸν ἐπήνεσε διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Σωκράτους.
- 213, C. *Μῆτε ποιεῖν*] Id. facit cum Arogr.
- 215, C. *Ὡς ἑκαίδεκα*] Id. cum ed., sed ὅποτε παρέλθη et diserte legitur *Τάχυν λέγεις με*, uti est in ed.
- 215, D. *Ὁ Βουζύγης*] Id. cum ed., τὰς ἐν Ἑλ., ἀροτριώσας — εἰπὼν γὰρ ὁ B., προσέθηκεν pro εἶπεν, ἀσεβῆς· τὸ δ' ἄριστος κ. τ. λ. omissis reliquis, quae quidem intercedunt.
- 216, A. *Αἰρῶν*] Id. fac. cum Ap. Mon.
- 216, D. *Καὶ μὴν ἐν οἷς γε*] Id. Ἐκ Θουκυδίδου τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἐξ ὧν τοὺς ἄλλους ψέγουσιν οἱ κωμικοὶ, τοῦτον ἀπο-

λύουσι τῆς μέμψεως, τῷ λέγειν αὐτὸν Βουζύγην ἀντὶ τοῦ τιμίου ἔργου γένους (sic).

Τῶν Ἀντιφῶντος] Id. Κατ' εἰρωνείαν, ἐπειδὴ καὶ Πε- 217, B.
ρικλῆς αὐτοῦ ἦν μαθητής· ὥσπερ δὲ ὁ Πλάτων ἑαυτὸν σεμ-
νύνει τῷ ὀνόματι τοῦ Σωκράτους, οὕτω Ἀριστείδης τὸν
Θουκυδίδην τῷ ὀνόματι τοῦ Ἀντιφῶντος, τοῦ διδασκάλου
αὐτοῦ· εἶτα ἐπήγαγε καὶ ἅμα ὡς τὸ εἰκὸς, τουτέστιν ὡς
εὐφυῆς καὶ ἄριστος τὰ πάντα· οὐκ ἄρκει τὸ ἐπὶ μόνοις
διδασκάλοις σεμνύνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐξ οἰκείας φύσεως.

Πρὸ τοῦ Ἀντιφ.] Ead. ferme in D., quae in ed. ib.

Πρὸς τοῦσχατον] Id. Τὸ κυριώτατόν φησιν, οὐκ ἀτι- 217, C.
μότερον, ἀλλ' ἰσχυρότερον.

Ἀναξαγόρα] Paris. A. Οὐχὶ τῷ φιλοσόφῳ τὰ φυσικά, 218, A.
ἀλλὰ τῷ φοιτήσαντι.

Τὸ σὸν, ὦ Πλ.] Paris. D. Ἀντὶ τοῦ, ὅπερ λέγεις, ποίει· 219, B.
φησὶ γὰρ ὁ Πλάτων, ὅτι δεῖ κόσμιον εἶναί τινα, τὸν κό-
σμον μιμούμενον.

Τοῦ βάρους] Id. cum Ap., diserte autem κόμπου pro 221, A.
κείματος, quod monstrum exiriare non potui, διὸ pro
διόπερ, καὶ δυστυχεῖ φιλοσοφίαν, τούτοις δὲ ὁ Λυκ.

Πλεῖν ἢ στ.] Id. c. Ap., nisi quod omissis ἀντὶ τοῦ ib.
πλέον ita pergit: τὸ δὲ ἢ σταδίῳ μέτρον τί φησιν· λέγει
οὖν, ὅτι πολὺ λάλοι ἦσαν.

ᾠ τῶν ῥημ.] Id. c. Ap., omisso ἔστι post ὅμοιον. 221, B.

Προσόμοιος] Paris. A. Ἐπὶ Ὀδυσσεύς. 222, A.

Κατὰ γοῦν τὸν Ἰόλ.] Paris. D. c. Ap. 222, C.

Οὐκ ἄπ.] Id. Ἀπὸ παροιμίας τοῦ χρ. φ. τὸ μὴ παρ. κ. τ. λ. 223, C.

Δαρεῖος ὁ Ὑστ.] Id. c. Ap., sed πλουσιώτατος τῶν 224, C.
πρὸ αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ἀπαιτήσας φόρον τοὺς ὑπηκόους,
διότι ὀργίλως, quae inde ab ἀντὶ βασ. leguntur, in D.
omissa sunt.

Ἀπανταχῇ] Idem. Τὸ πρακτικὸν ἐμφαίνει τοῦ Περι- 225, C.
κλέους· ταῦτα δὲ ἔχομεν παρὰ τῷ συγγραφεῖ.

Τοὺς ἄλλους ἄπ.] Id. cum Aprog., sed Σώστρατος ib.
Ἀν., ἐκ Κεραμίων.

- ib. Οὐχ ἡσυγάζων] Id. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐχ οὐτός ἐστιν· ὄρα δὲ πανταχοῦ τὸ πρακτικόν.
- 226, A. Ἔως καὶ ταύτην] Id cons. c. Ap.
- 227, A. Ἐἴξαν αἰτῶν] Id. Θεμιστοκλέους τοῦτο παραινέσαντος, ἵνα μὴ διχανοήσωσιν οἱ Ἕλληνες· τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι παρεχώρησε τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἑλλήνων τοῖς Λακεδαιμονίοις εἰς Σαλαμίνα, ὡς καὶ αὐτὸς ἔφη ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.
- 227, D. Κωμωδίας] Id. Εὐκαίρως τὸ ὄνομα τῆς κωμωδίας τέθεικε, διότι διαβολῆς χάριν κ. τ. λ.
- 228, A. Ἐτίθει νόμους] Id. ab ed. verbis tantummodo discrepat.
- 229, A. Φῆς ἐκεῖνα ἄκ.] Id. Λέγει γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Γοργία, ἐξ ἀκοῆς εἰδέναι τὰ κατὰ τοὺς ῥήτορας.
- 229, B. Ὁ Κρής] Id. varietatem Leidensis Cod. servans cum editis desinit.
- 229, D. Τοὺς πολεμίους] Id. cum Ap., sed quae in fine adduntur, ἀπὸ πόλεως κ. τ. λ. omissa sunt.
- 231, B. Ἄλλ' ὡς περὶ ἄρ.] Id. Οἶον ὅτι δὶς τρεῖς ἕξ, καὶ ὅτι τοῦ τετραπηχέος τὸ ἥμισυ διπηχὺ ἐστι.
- 232, A. Ἀλλὰ τοῖς ἄκροις τῶν Ἑλλ.] Id. Αἴαντες καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Περικλῆς.
- 233, A. Ὡσπερ καὶ Λακ.] Id. Οὐχ ἀπλῶς εἶπε Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ ῥητορικῶς, οἶδε γὰρ ἐπαινέτην αὐτῶν τὸν Πλάτωνα, οὕτως γοῦν πρὸς τὴν τούτων πολιτείαν τὴν αὐτοῦ Πλάτων συνέγραψεν· οὔτοι γοῦν συγκρούοντες τοὺς ἀνθρώπους κ. τ. λ. vid. ed.
- 233, B. Οὐκ εἰκὸς] Id. c. Ap.
- 233, C. Ἐπεὶ καὶ Λακεδ.] Id. Ἀπὸ Λακεδαιμονίων τῶν φίλων τοῦ Πλάτωνος λαμβάνει τὸ παράδειγμα, λέγει δὲ, ὅτε μετὰ τὰ ἐν Λεύκτροις Θηβαῖοι διέβησαν τὸν Εὐρώταν μετὰ τῆς μυριάδων.
- 233, D. Ποτὲ Θηβ.] Id. Καλῶς τὸ ποτὲ καὶ οὐκ ἀεὶ, τοῦτο γὰρ ἦν Λακεδαιμονίων εἰς Θηβαίους κατηγορημα· λέγει δὲ τὰ μετὰ τὰ Λευκτρικά.
- 234, A. Ἐκατέροις] Id. c. Ap., ἔστι δὲ εἰπεῖν κ. τ. λ. desunt.
- 235, A. Τοὺς δ' ἀχρήστους] Id. c. Ap.

Κῦβος] Id. similia c. ed., sed ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν 235, C. ταυλιζόντων κ. τ. λ.

᾽Ωμην τὸν Μελ.] Id. c. Ap., διὰ τὴν ἀνδρίαν, ἀξιό- 237, C. πιστον κ. τ. λ. desunt.

Λέοντα ξυρεῖν] Id. c. Ap. 237, D.

Καὶ δειλίας] Id. c. Apogr. 238, A.

Διαδόσεις] Id. c. ed., varietatem Leid. servans, in 238, D. sine est ἔλαβον.

Μεγαλοπρεπεία] Id. c. Ap. 239, B.

Ἐφορκία] Id. de ἐφορκίῳ non nihil, ut supra ad Panath. ib.

Καὶ γὰρ τὰ σώματα] Id. c. ed. ib.

Ἄμα δὲ εὐλ.] Id. plane ut ed. 240, B.

Ἄλλὰ τὴν ἀρχὴν] Μεταστατικῶς ἀπολογεῖται εἰς τὴν 241, A. ἀρχὴν μεταφέρον τὸ ἔγκλημα. Ἄτικῶς δὲ εἶπε, τὸν μισθὸν ἐγκαλεῖς.

Ἐπεὶ ὅτι γε] Id. c. ed. ib.

Οὐδέ γε οἱ Καρχ.] Id. c. ed., sed D. post ἐπολιτεύ- 241, D. οντο desinit.

Ἄλλὰ καὶ τῶν νομ.] Id. fere ut in ed. 242, C.

᾽Ωσπερ γὰρ, φησὶν, οἱ γρ.] Id. Ἐν τῷ Πρωταγόρῳ 244, B. φησι τοῦτο.

Ζῆν] Id. Κατεχρήσατο τῇ περιβολῇ (f. παραβολῇ) ἀντι 244, D. τοῦ γράφειν ζῆν εἰπόν.

Ἦ γὰρ ὄναρ] Id. c. Ap., ὅθεν καὶ τὸ κ. τ. λ. desunt. 245, C.

Ἄφ. ἐστίας] Id. c. ed.

Οὐκοῦν] Paris. A. Ἡ σύνταξις, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, οὕ- 246, D. τως ἔχει, ἢ τινα ἐχρῆν πρῶτον Πλάτωνος ὑπὲρ Περικλέους εἰπεῖν, ἢ εἴ τις αἰτίαν ἐπήγαγε Περικλεῖ, ὥστε καὶ Πλάτωνος χρὴ γράφειν καὶ οὐχὶ Πλάτωνα.

Ἦ τινα χρῆν] Paris. D. c. ed. 247, A.

Ἦ τῆς μὲν Ἄφ.] Id. c. ed. 249, A.

Οτι γὰρ οὐκ] Id. brevius ed. continet. ib.

Καὶ οὐκ οἶδ' ὅτω] Id. Ἀριστείδης φησὶ λέγειν καὶ Σα- 251, A. ράμβω τῷ καπήλῳ· ὁ δὲ ζῆλος Δημοσθενικὸς, τὰ τελευταῖα τῆ προσώπων ἀορίστως ἐκφέρειν (leg. ex ed. τὰ εὐτελῆ τῶν προ.).

Κ Ι Μ Ω Ν.

- 251, A. Ἄλλα νῆ Δία] Paris. D. fere ut in ed.
- 251, C. Ἐβουλόμην] Id. c. ed.
- 251, D. Ὑφιέμην] Id. Ἐπεῖχον ἑμαυτὸν, εἰπὼν καὶ τὸ ἐξ οὐρίας ἐπέφερος τὸ ὑφιέμην ἐκ μεταφορᾶς τῶν χαλῶντων τὰ ἰστία.
- 252, A. Μηδὲν ἀπηχῆς] Id. c. Ap. similia fere continet.
- 252, B. Μέχρι πόρρω] Id. c. ed. Τοῖς ἀριστεῖσθαι αἰρουμένοις· δοκεῖ ὁ Ἀριστείδης ψέγειν (Cod. ψέγων) μᾶλλον τοῦτον ἢ ἐπαινεῖν (Cod. ἐπαινεῶν) προσματυρῶν τοιαῦτα· ἀλλὰ Δημοσθενικὸν τὸ ἐπιχείρημα, τὸ γὰρ ἥττον ὁμολογῶν τὸ μείζον ἀπολύεται.
- 252, C. Ἀρχαῖον ἤγ.] Id. brevius, quam Ap.
- 252, D. Ἄλλα καὶ] Quae in ed. post Κίμωνος leguntur, congruunt cum ed. et Leid.
- 254, B. Ἀρχὴν ἐπέτ.] Id. c. Ap.
- 254, C. Μῆτε οἰκ.] Id. c. Ap. consentit inde ab ὡς Ξενοφ., superioribus omissis.
- 256, A. Ἐν γὰρ αὐτοῖς οἷς] Id. Πάλιν τὴν πολιτείαν αἰνιττεται καὶ τοὺς νόμους, οὓς συνεγράψατο.
- 256, C. Οὐδ' ἐν Καρῶν σχ.] Id. c. ed.
- 257, D. Εἰς πᾶν ἐλθεῖν] Id. c. Ap.
- 258, B. Ἐν τῇ ὑπερορίᾳ] Id. c. ed.
- 259, A. Ἄλλ' ὁ π.] Id. c. ed., sed ἀμυνόμενος αὐτὸς ὁ Κ., ἐπεξῆλθε καὶ Ὅμηρός φησιν, χαλεπαίνει· παροιμία· τὸν ξ, εἰς ἡμᾶς.
- 259, D. Ὅμως τις ὕμνησε] Id. Τὸν Σιμωνίδην εἰρωνεύεται, ὡς τολμηρὸν τι ποιήσαντα.
- 260, C. Ἐν αὐταῖς Πύλαις] Id. c. ed. et Mon., in fine adduntur haec: νοεῖται δὲ ὅτι καὶ ἐν ἀνάγκαις, ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐν ταῖς Πύλαις ἢ μάχη.
- 260, D. Οὐδεν πλέον] Id. Εὐκαίρως λέγει, ἐπειδὴ τῶν πεζομαχούντων Λακεδαιμονίων ἐπαινέτης ὁ Πλάτων.
- 261, A. Διὰ ταῦτά φησι] Id. Μιμεῖται τὸ σχῆμα τοῦ λόγου τοῦ Σιμωνίδου, ὡς ἐκεῖνος ἡμῖν διαλεγόμενος.

Καὶ ὁ φησιν Ὅμ.] Id. c. ed. 262, C.

Τῆς τοῦ παντός] Id. c. Ap., sed ἀντὶ τοῦ ἀρμότιον, 263, A.
ἦτοι τοῦ κόσμου.

Μ Ι Λ Τ Ι Α Δ Η Σ .

᾽Ωσπερ οὖς] Paris. D. c. ed., sed χειμῶνι δὲ χρ., πε- 266, C.
ριέπεσον, Epigrammate praetermisso.

Τὸ τῶν Πλαταιέων] Id. c. ed. consentit, omissis tamen ib.
plerisque et reliquis in compendium redactis.

᾽Ηξίωσας τιμῆσαι] Id. Παραδόξως τιμὴν ἐκάλεσε τὸ 267, B.
φανερὰ δῆθεν ποιῆσαι τὰ ἐγκλήματα, ἐπὶ γὰρ καλοῦ τὸ
τῆς τιμῆς ὄνομα λέγεται.

᾽Η ποῦ χοροῦ] Id. C. ed. et Leid., sed in ἀριστερο- 267, D.
τάτης desinit.

Τὴν πρὸ τοῦ Θ.] Id. c. Ap., nisi quod ὁ μὲν, τινὲς ib.
μὲν οὖν φασι, ὁ τοῦ Θεμ., ὅτι χόρος ὅτε εἰσῆει, εἰσῆρχετο.
Additur in Cod. D. post ὀρῶντες longa eaque inepta ex-
plicatio, quomodo τὴν πρὸ τ. Θ. accipi possint.

᾽Αναποδίξει] Id. Ἰδική ἐστιν λέξις τοῦ Πλάτωνος· εἴ- 268, A.
ρηται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀνακάμπειν· πολλάκις τὸ αὐτὸ ἐρωτῶντα
καὶ ἀναστρέφειν.

Τοῖς ἔπεσιν] Id. Ἐπη λέγονται καὶ ἀνάπαιστοι καὶ 268, B.
ἴαμβοι.

᾽Ως οὐ τὸ παν.] Id. c. ed., sed ἦδὺ καὶ τὸ ἐκ π., 268, C.
Δώριον.

Παλλάδα] Id. c. ed., nisi quod: τὸν δὲ ποιητὴν αὐ- 268, D.
τοῦ Φρύνιχόν τινά φασιν ἢ Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον· τὸ
δὲ δεῖν ἂν γελοίως ἀντίκειται· τὸ γὰρ ἄσμα οὕτως ἔχει,

Πάλλαδα περσέπτολιν κλεισοπολεμάδοκον
Ἄγνάν παῖδα Διὸς μεγάλου δαμνηπῶλον
Αὐτοῦ πάρθενον.

Τηλέπορον] Id. c. ed. et Leid. ib.

Εἰ δέ τις] Id. c. ed., nisi quod κακουργήσεις καὶ τὸν ib.
βωμὸν ἐνεδρεύσεις.

᾽Η κάμπειε] Id. ad ed. haec addit: ἔκλυτα καὶ ἀποιήτα 269, A.

πρὸς πόλεμον· καμπὴν οὖν λέγει τὸ μέλος τὸ κεκλασμένον, οὐ μὴν δῆλον ὡς πρὸς πόλεμον ἐχρῶντο τοῖς μέλεσι· ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, εἰ δέ τις ἐν τῷ λέγειν παρὰ μέλος τι φθίγγεται.

ib. *Μαραθωνομάχους*] Id. *Μαραθωνομάχους* προμαντεύεται, οἶονεὶ ὁ Κωμικὸς τοῦ Μιλτιάδου τὴν στρατηγίαν· πρεσβύτερος γὰρ ὁ Μιλτιάδης τοῦ Κωμικοῦ.

Τοῖς Ἀθηναίοις] Id. *Τρεῖς μαθήσεις ἐμάνθανον, κίθαρίζειν, νεῖν καὶ γράμματα.*

269, B. *Οὐ γὰρ ἐνήν*] Id. *Τὸ ἐν πᾶσι δὲ τὰ πάντα κεῖσθαι* εἶπε καὶ Ἐμπεδοκλῆς, εἶπε δὲ καὶ Ἀναξαγόρας, πλὴν οὐ μὲν (sic) τῆς γνώμης ἀμφότεροι, ἀλλ' ὁ μὲν Ἐμπεδοκλῆς περὶ τῶν τεσσάρων εἶπε στοιχείων, ὅτι οὐ μόνον διωρισμένα εἰσὶν καθ' ἑαυτὰ, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοις μέμικται· καὶ δῆλον ἐντευθεν, πᾶν γὰρ ζῶον τοῖς τέσσαρσι στοιχείοις ζωονεῖται (f. ζωογονεῖται). ὁ δὲ Ἀναξαγόρας παλαιὸν εὖρον δόγμα, ὅτι οὐδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ γ' (sic, f. γίνεται) γένεσιν μὲν ἀνήρει, διάκρισιν δὲ εἰσηγεν ἀντὶ γενέσεως, ἔλεγε γὰρ, ἀλλήλοις μὲν μεμίχθαι πάντα, διακρίνεσθαι δὲ αὐξανόμενα· καὶ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ γονῇ καὶ τρίχας εἶναι καὶ ὄνυχας καὶ φλέβας καὶ ἄρτηρίας καὶ νεῦρα καὶ ὅσπᾶ, καὶ τυγχάνειν μὲν ἀφανῆ διὰ μικρομέρειαν, αὐξανόμενα δὲ κατὰ μικρὸν διακρίνεσθαι· πῶς γὰρ ἂν φησιν, ἐκ μὴ τριχὸς γίνεται θρίξ καὶ σὰρξ ἐκ μὴ σαρκός· οὐ μόνον δὲ τῶν σωμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμάτων ταῦτα κατηγορεῖ· καὶ γὰρ ἐκεῖνα τῷ λευκῷ τὸ μέλαν ἔλεγε, τὸ λευκὸν τῷ μέλανι, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥοπαῶν ἐτίθη, τῷ βαρεῖ τὸ κοῦφον συμμικτὸν εἶναι δοξάζων, καὶ τοῦτο αὐτίς ἐκεῖνω· ἢ πάντα ψευδῆ ἐστίν, πῶς γὰρ ἂν τὰ ἐναντία τοῖς ἐναντίοις συνέσσονται;

269, C. *Οὐκουν Δολ.*] Id. c. ed., ἢ ὅτι κακῶς, ἠγμένοι· τοῦτο δὲ παρὰ τοῦ Δημοσθένους ἀφείληται· ἐν γὰρ περὶ στεφάνου εἶπεν, πότερον κ. τ. λ. vid. ed.

271, C. *Καὶ μὴν εἰ προγόνους*] Id. cons. c. Ar., cui haec addit: κοινὸν δὲ πρόγονον λέγει τοῦτον, ὅτι πάντας ἀπὸ μεγάλων κινδύνων ἐρρύσατο.

272. A. *Εἰ τοίνυν καὶ Σόλων*] Id. c. ed.

Ἄρξαντες] Id. Τὴν ἀρχὴν ὑποδείξαντες, ὡς ὁ κόραξ 273, A.
τὴν ῥητορικὴν.

Ὡς ὑπερβ.] Id. c. Ap., sed desunt, quae inde ab τὸν ib.
Μιλτ. sequuntur.

Μῆτε Ὅμ.] Id. c. ed., praeterquam quod ἐν τῇ πο- ib.
λιτεία, οὐδέποτ' et ἀλόγου in Homeri versu, καὶ πάλιν
οπ., ἔμαρπτε· καὶ ἄλλους δὲ φιλοσωμάτους κ. τ. λ. vid.
Ap., cui haec addit: θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐδὲν μέγα
ἔσκώπτων Ὅμηρον διαβάλλει καὶ Μιλτιάδην (sic).

Λαμπρῶς ἀποκρ.] Id. c. Apogr. 273, D.

Ὡς πόλιν] Id. c. Ed., pro καὶ πάλιν habet ἀμέλει 274, A.
ἐπήγαγε πάλιν.

Ὡσπερ τὰς τοῦ] Id. c. ed. et Leid., τρεῖς κεφ., ἰστυίως 274, B.
οὖν ὁ Ἄρ., haec adduntur: διαβάλλει δὲ τὸ τοῦ Γηρούνου
ὡς ποιητικὸν καὶ οὐκ ἀληθές.

Οὐδ' ὁ ἥλιος] Id. brevius quam Ap. 275, A.

Μὴ καθ' ἕκ.] Id. c. Ap. 276, B.

Καὶ μὴν καθ' ὑμῶν] Id. continet, quae sunt edita, 276, C.
verbis nonnihil transpositis.

Νυκτομ.] Id. c. Ap. 277, C.

Μετὰ Ἴππ.] Id. c. Ap. et Leid. 278, A.

Ἐκ Λακεδ.] Id. c. ed., τὸν Λακεδαιμόνιον· δεινῶς ib.
δὲ καθαρπτόμενος καὶ Πλάτωνος ὠνόμασε Λακεδαιμόνιους, ὧν
ἦν ἐπαινέτης.

Ταῦτα ἀφείξ] Id. c. Ap. Mon. et Leid., nisi quod 278, B.
ἀπαλλαγῶσι τῶν κακῶν, ὅτι πέμψατε εἰς Π., αὐτῶν εἶπε
ὅτι, διορίζοντος Δολόγκους καὶ Ἄψ.

Οὐκ ἐδυνήθ.] Id. Ἀμαξόβιοι γὰρ ὄντες κ. τ. λ. vid. 279, A.
ed. σοφωτάτους δὲ λέγει τοὺς Αἰγ. κ. τ. λ. vid. ed., a
quibus nonnihil differt Cod. D.

Ἐκ τριγωνίας] Id. c. ed., ἐπὶ Κύρου. 279, B.

Οἱ Λακεδ.] Id. c. Ap., κατ' ἔτος diserte. ib.

Εἰ μὲν γὰρ] Id. Εἰς Λακεδαιμόνιους αἰνίττεται τοὺς ἐν 280, C.
τῇ Σφακτηρίᾳ τὰ ὅπλα παραδόντας· τοῦτο δὲ ἔπισθεν εἶπεν.

Πορθμέας] Id. Πορθμεὺς καλεῖται ὁ μικροὺς τόπους 281, A.
παραπλέων ἢ κολπούς· τοῦ δὲ Πλάτωνος εἰπόντος, ἐὰν

κυβερνήτης ἐξ Αἰγίνης σῶση τινα, δύο οἷμαι ὀβόλους ἐπράξατο, ὁ Ἀριστείδης λέγει, ὅτι εἰ βούλει πορθμέας ἀντὶ κυβερνητῶν εἰπεῖν τὸ εὐτελὲς σημαίνων.

281, C. Δέχεσθαι τὸ ἐκβ.] Id. Ἡ λέξις Θουκυδιδεῖα, λέγει δὲ ἢ νικῆσαι λαμπρῶς ἢ πεσεῖν εὐκλεῶς, ἀμφοτέρω γὰρ ἔπεται τῷ καλῷ.

282, C. Ὡσπερ σύ φης] Id. c. Arogr., itemque ad καὶ ἰδιώτας.

284, C. Ἡ τὸν ἐν Κολ.] Id. Κολωνὸν λέγουσιν οἱ μὲν τόπον εἶναι τῆς Ἀττικῆς, οἱ δὲ Δῆλον (sic)· λέγεται γὰρ Οἰδίπους κ. τ. λ. pergit D. cum Leidensi, κελύων in fine deest,

ib. Ἡ εἴ τις] Id. c. ed. et Leid.

285, A. Χαμάζε] Id. Τὸ χαμάζε Ὀμηρικόν ἐστίν, καὶ γὰρ Ὀμηρος, ὅτε βούλεται δεῖξαι δόρυ ἢ βέλος ὅτι ἄπρακτον ἐρρίφθη, λέγει ὅτι χαμάζε ἔπεσεν.

285, B. Καὶ τὸν Ἡρακλῆα] Id. c. ed., sed in D. statim junguntur, quae in ed. exponuntur de Pane.

285, C. Ἡ Πινδάρω] Id. c. ed. et Leid. et Mon.

285, D. Ἀλλαγῷ δὲ καὶ] Id. c. ed. et Leid., λέγομεν, ὅτι πάντα διὰ λόγου, ἐστίν post παιδείων deest.

286, A. Ἄρά γε] Id. c. Ar.

286, C. Ἐκφανῆς (D. ἐμφανῆς)] Id. Ἦτοι ἐπίδηλος ἐν τῇ Πλαταιᾷ δὲ ἐστρατήγει μετὰ Πausανίου Ἀριστείδης καὶ λαμπρότερος ἦν τοῦ Πausανίου ὁ Ἀριστείδης· ἐν δὲ τῷ Μαραθῶνι ὁ αὐτὸς Ἀριστείδης ἐστρατήγει μετὰ Μιλτιάδου καὶ ἐκαλύπτετο ὑπ' αὐτοῦ.

287, B. Μιλτιάδης εἰς ἀνήρ] Id. Ἐνταῦθα ἢ ἀπόδοσις τοῦ καὶ γὰρ ὁ τὴν μάχην γενέσθαι σπεύσας καὶ ὁ τάδε καὶ τάδε ποιήσας Μιλτιάδης εἰς ἀνήρ ἐστίν.

ib. Τὴν χεῖρα] Id. c. ed. et Leid. et Mon.

288, B. Κομμώτην συμμορίας] Id. Ἦδη μὲν ἔγνωμεν ἐκ τῶν Δημοσθένους, ὅτι συμμορία σύνταγμα ἐστίν φανερῶν ἀνδρῶν ὀρισμένων εἰς λειτουργίας, ἐνθα λέγει, πρῶτον μὲν εἰσφέρετε κατὰ συμμορίας· νῦν δὲ συμμορίας λέγει, ὅτι Πλάτων, ὡς εἶπομεν, τὰς ἀρετὰς διαίρων τὰς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, εἶπε ταύταις ταῖς ἀρεταῖς ὑπεισέρ-

χεσθαι κακίας ἐτέρας· κομμωτικὴν δὲ λέγει τὴν κουρικὴν, τὴν ἡδύ τι καὶ εὐμορφον ἐπεισάγουσαν, ταύτη δὲ ὁμοίαν τὴν ἑπηγορικὴν· καὶ γὰρ δήμῳ τὸ ἡδύ φησι παραινουῖσιν οἱ ῥήτορες.

Χρυσῆν] Id. Πλατωνικὸς ζῆλος· ὁ Πλάτων γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς χρυσᾶς ἔχειν λέγει ψυχᾶς. 288, C.

Καὶ τάγε] Id. ut ed. et Leid. 289, B.

Ὅτι στρατὸν] Id. cons. c. ed. et Leid. 289, D.

Ὡσπερ Λύσανδρος] Id. Λύσανδρος ναύαρχος ὢν κ. τ. λ. 290, A. vid. ed., ὡς φησι Ξενοφ., δεκαρχίας καθίστη, add. D. Πλάτων δὲ τὸν Μιλτιάδην συγκρίνει πρὸς τοῦτον, ὡς αὐτὸν μεγαφρονήσαντα μετὰ τὴν νίκην.

Ὡσπερ Θίμβρονα (D. Βρίθωνα)] Id. c. ed. 291, A.

Δημεύειν] Id. c. Ap. ib.

Τὰ τῆς δημοκρ.] Id. ad ed. addit: ἄλλοι δὲ φαίνειν ἰβ. ὄνομα δίκης λέγουσι κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐμπόρων τῶν μὴ ἐν τῷ Ἀττικῷ, ἀλλ' ἀλλαχόσε σιτηγούντων.

Οἶμαι δὲ κἄν] Id. c. ed., adduntur haec: ἐπειδήπερ 291, B. θνητὸς ὢν τὰ ἴσα θεοῖς ἔσχεν.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Η Σ.

(D. Ιστέον, ὅτι ἐνταῖθα ἐμιμήθη τὸν περὶ τοῦ στέφανου Δημοσθε-
νικὸν λόγον.)

Ἐκ δευτέρων] Paris. D. c. ed., transpositis tantum 293, B. vocabulis.

Αἰγύπτου] Id. c. ed., omissis quae post δεύτερον κ. τ. λ. leguntur. 296, C.

Δεκάτω δὲ] Id. Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐν Μαραθῶνι ἕως τὴν ἰβ. ἐν Σαλαμῖνι δέκα ἔτη διήλθεσαν (sic).

Ἡ τοῦ ἡλίου] Id. Οὐχ ἡ ἐξ ἔθους φησὶ γινομένη 297, B. ἔκλειψις τοῦ ἡλίου καὶ τότε συνέβη, ἀλλὰ ξένη καὶ παράλογος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν τοξευμάτων τοῦ Περσικοῦ ἐρχομένου γὰρ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ γινομένου περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κ. τ. λ. vid. ed.

- 297, C. *Κατὰ μυρίους*] Id. *Διὰ τὸ μυρίαῖνον τεῖχος, οὐ καὶ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ μέμνηται.*
- 298, A. *Ὡσπερ τοῦ Πισ.*] Id. c. ed.
- 298, C. *Δελφοὶ*] Id. c. ed., sed καὶ ἐρωτῶσιν αὐτοῖς, verba τί δεῖ π. desunt.
- 299, A. *Οὐδ' ἠΰξατο*] Id. c. Ap.
- 300, D. *Ὡσπερ συνθ.*] Id. ab ed. et Leid. nonnihil differt.
- 303, B. *Ἀπὸ γραμμῆς*] Id. contractius quam ed.
- ib. *Τῆς γὰρ εἰκόνοσ]* Id. c. ed.
- 304, B. *Τὸν ἐρμ.*] Id. de Lycida similia.
- 305, A. *Οὐδ' οἷς*] Id. c. Ap.
- 305, B. *Τῆς Τερπιάδρου]* Id. c. Ap.
- 306, D. *Ἐπεψήφισεν ὁ θ.*] Id. c. ed.
- 307, A. *Ῥάχω]* Id. *Τειχίσματι· ῥάχος γὰρ ἐστὶ εἶδος ξύλου.*
- 307, D. *Διὸ δὴ καὶ θείαν]* Id. c. ed.
- 309, A. *Τὸν πόλεμον]* Id. c. Ap., sed recte *ιδρύσασθαι*, τέλος ἐνίκησε παρασχεῖν, ἐπέταξαν οὖν κατ' ἐνιαυτὸν, διεκόλυσε τοῦτο.
- 309, D. *Ὡς φησι Π.*] Id. *Πίνδαρός φησι τὰς Ἀθήνας κρηπίδα τῆς Ἑλλάδος.*
- 313, B. *Ἐπρίατο]* Id. *Θεμιστοκλεῖ οἱ Εὐβοεῖς δ' δεδώκασιν ἅλαντα ἐπὶ τῷ καταμεῖναι τὸν τῆς μετακομιδῆς τῶν ἐπιπλων καιρὸν, ἐξ ὧν παρέσχεν Εὐρυβιάδῃ. Post adduntur edita cum varietate Codicis Leid.*
- ib. *Διάκονος]* Id. c. ed.
- 313, C. *Τοῦ περὶ τὰς Πύλας πάθους]* Id. c. ed., sed τὸν θάνατον τὸν λ' οὐχ ἤττονας κ. τ. λ.
- 314, A. *Ἄλλ' ὅτι καὶ Λακεδ.]* Id. c. ed., sed *διαβάλη, στρατηγὸν Θετταλῶν* reliqua desunt.
- ib. *Λακεδαιμόνιοι]* Id. *Ὡσπερ αὐτοῦς εἰδόταις εἰσάγει κ.τ.λ. (Inde ergo emenda edita, in quibus hoc schol. et quod proxime praecedat interposito ἄλλως junguntur). Τοῦτο οὖν ἴσως ὀλίγους φ. π. Λακεδαιμονίων ἠδύνατο κ. τ. λ. satis corrupte.*
- ib. *Ἀφοσιούμενοι]* Id. *Τουτέστιν ἀπολογούμενοι ἀπὸ τοῦ τὸ ὅσιον πληροῦν καὶ τὸ δίκαιον.*

Οὕτω δὲ τούτων] Id. c. ed., sed nūn λοιπὸν οὐ μόνον κ. τ. λ. 314, B.

Κατὰ κράτος] Id. c. ed. "Ἕλληνας τὸν βάρβαρον ἐπ' Ἄσπ. , ἰβουλήθησαν κ. τ. λ. ib.

"Ἐσχατος] Id. c. ed., λεληθότως δὲ, πρὸς τὸν Πλ., ἀπὸ τοῦ Δηλίου, εἶπομεν ut Leid. ib.

Τοὺς Ἴωνας] Id. c. ed., ναυμαχίαις πέτραις, quae delevit Valk. et hic desiderantur, καὶ προσεποιήσαντο, αὐτὰ οἱ Ἴωνες. 314, C.

Οὐκ ἀπὸ τοῦ β.] Id. c. ed., τοῦτο προσέθηκε. ib.

Εἰς τὴν Βοιωτ.] Id. Ἐπειδὴ τὴν Βοιωτίαν καταλαμβάνοντες εἶχον οἱ Πέρσαι, διὰ τοῦτο τοὺς λοιποὺς λοιπὴν Ἑλλάδα ἐκάλεσεν ὁ Ἀριστείδης. 315, A.

Ἐντι φρουκτῶν] Id. c. ed., καινὰς οὖν φρουκτ. εἶπεν ἐνταῦθα τὸν ἔμπρ. τῶν πόλεων τῶν Ἑλλ., τοῦτο δὲ γράφοντες κακῶς ἔξηγ., δὲ πολεμίους, καὶ γὰρ εἰ ἐποίουν αὐτὴν διπλῆν. Add. D. Οἱ οὖν βάρβαροι οὐ διὰ φρουκτῶν ἐσήμαινον τὸν πόλεμον τοῖς Ἕλλησι, ἀλλὰ σὺν ἑαυτοῖς φέροντες τὸν βασιλέα τὴν μάχην ἐσήμαινον. 316, A.

Ἡ μεγάλῃς] Id. Τὸ σχῆμα καλεῖται ἀνακλητικόν, αὐξήσει δὲ ἔχει ἐν ἑαυτῷ. 316, B.

Θαυμαστῆς] Id. c. ed. ib.

Τοῖς ὁμοίοις] Id. c. ed. ib.

Νῦν γὰρ] Id. Τὸ νῦν προσέθηκε, ἐπεὶ περ ἐν τῷ τέλει τοῦ Περικλέους εἶπε, καὶ οὐκ οἶδ' ὅτῳ τρίτῳ. 317, A.

Ποτινωμένων] Id. c. Ap. 317, D.

"Ἐτι δὲ ὑπολ.] Id. c. ed. ib.

Ἰερῶς ἀγκύρας] Id. c. ed., ἀσφάλεια καὶ σωτηρία, ἣν ἱερὰν λέγει τὴν μεγάλην ἀγκυραν τῶν πλ., οὐδεμία σωτηρία λοιπόν. 319, A.

Συνουσίαν] Id. c. ed. 319, B.

Ἐπὲρ πάντα] Id. c. ed., ἠβούλετο, οὖν αὐτὸν, καὶ ἔτυψεν αὐτὸν ὁ Εὐρυβ., Ἀριστείδης ὅτι τοῦτο τὸ ῥητὸν τοῦ Θεμιστοκλέους ὑπὲρ κ. τ. λ., D. desinit in καρτερικώτερον. 319, C.

Πτωμάτων] Id. Ἄνω εἰπὼν καταβαλὼν τροπικῶς, ἣ 320, B.

γὰρ λέξις ὡς ἐπὶ ἀθλητῶν λέγεται, ἐνέμεινε τῇ τροπῇ καὶ εἶπε πτωμα (εἰς ἐλάττωμα δὲ ἀποτείνεται), ὃ γὰρ Πλάτων πρῶτον ἀθλητῆς ἦν. Τρίτον δὲ εἶπε, ὅτι δύο μὲν τρόπαια ἐν Εὐβοίᾳ ἔστησε, τρίτον δὲ ἐν Σαλαμῖνι.

- 324, B. *Εἰ τὸν*] Paris. A. Γράφεται εἰ τὸν ἔργων οὕτω φιλανθρώπων εἰς τοὺς Ἕλληνας ἄρχαντα.
- 324, C. *Ἐν τῇ ἀπὸ Δηλίου φ:*] Paris. A. et D. cum ed. consentiunt.
- ib. *Καὶ λόγων καὶ ἔργων*] Paris. D. c. ed., quibus Paris. A. haec addit: διὰ τοῦτο εἶπε λόγων καὶ ἔργων.
- ib. *Θεμιστοκλέα*] Paris. A. Διάκονον γὰρ καὶ κόλακα εἶπεν αὐτόν.
- 325, A. *Οὐ τῆς ἀρετῆς*] In D. initium deest, incipit a διεπράττετο. Paris. A. Διεπρόττετο εἶπεν, διότι ἐπέγραψεν ἐν ταῖς πέτραις, οὐ μνησθῆτε Ἴωνες π. φρ.
- 325, B. *Εἶτα λέγεις*] Id. c. ed.
- 329, B. *Ἐκγόνους*] Paris. A. Ἐκγόνους Ἀθηναίων καλεῖ τοὺς Σικελιάτας, ἀποικοὶ γὰρ αὐτῶν· τὸ δὲ ἀφείς ἀντὶ τοῦ ἐπέτρεπε.
- 337, A. *Ἔστω τὸ γειτόνημα*] Id. c. Leid. Mon., ead. leguntur in Paris. A.
- 338, A. *Ἀπὸ τοῦ π.*] Id. c. ed. et Paris. A.
- 340, B. *Ἐκ πολλοῦ*] Supra in Cod. A. Τοῦ διαστήματος δηλονότι, vid. Coll. Nov.
- 340, C. *Οὐδὲ φυγῆς*] Paris. D. c. ed.
- ib. *Τὸν Ἀνθηδ.*] Id. c. ed., ἐκ ταύτης ἦν ὁ Γλ., ἤσπαιρε, ἔφαγεν ἐκ τ.
- ib. *Ἡ τὸν Σάρονα*] Id. c. ed., τὸ Σαρον., καὶ Ἰοπη.
- 343, C. *Ἦ μοχθηρὸν μελαγχ.*] Id. Τοῦτο εἰώθει λέγειν ὁ Πλάτων πρὸς τοὺς αὐτῶ ἀντιλέγοντας.
- 350, B. *Καὶ ὁ μὲν Ἰακχος*] Id. c. ed., τὸν αὐτὸν δὲ, inde ab ἡ δὲ ἱστορία desunt. Pergit: Ὅτε ἔμελλεν ἡ ναυμαχία κ. τ. λ. γενέσθαι, ὑπὸ τοῦ Ἰάκχ., τὸ δὲ καὶ, adduntur autem haec: εἶπε δὲ νέφη εἰς τὴν ναυμαχίαν ἐγκατασκήψαι· ἡ Κόρη δὲ καὶ Δημήτηρ ἔπεμψαν τὺς νεφέλας ἕστερον, ἵνα καὶ διὰ τοῦ χειμῶνος φοβῶσι τοὺς βαρβάρους.

Τὸν ἐπαλείψαντα] Id. Τὸν χρίσαντα· τοιαῦται γὰρ 351, A.
κ. τ. λ. Inde ab ὄρα quae leguntur in ed., desunt.

Τὸ περὶ τῶν φ.] Id. c. ed., Κλεισθένης ἔλαβε μαν- 352, B.
τείαν κ. τ. λ. Adduntur haec: λέγει δὲ, ὅτι γνώμη τοῦ
Ἀπόλλωνος τὰς ἑφύλας ἔταξε.

Τί οὖν οὐ] Id. c. ed. et Leid., ἠρώτων προ-ἤροντο, δό- 352, D.
ξαντος οὖν τούτου ἐξῆλθον, ὁ μὲν Ἴλλος, jam pergīt ut
Leid., ὑπὸ δὲ τῶν Ἡρακλ., quae in Leid. inde ab ἦν δὲ
καὶ usque ad ἡσυχίαν desunt, μετὰ δὲ πολὺν (Cod. πολ-
λὸν, inde in ed. πάλιν) χρόνον οἱ τῶν Ἡρακλειδῶν τού-
των ἔκγονοι ἀπῆλθον εἰς Δελφοὺς vid. ed., αὐτοῖς διὰ,
ἐκεῖνοι ἀντεῖπον, τῶν δύο ὀρέων (sic), Μολυκρικοῦ, οἱ
Πελ. deest, αὐτοὺς διὰ τοῦ Ἴσθμοῦ, reliqua ut Leid., sed
D. in Πελοπόννησον desinit.

Τούτω τὰ πόλεε] Paris. A. Ὅρα τὸ τούτω τὰ πό- 363, D.
λεε, ὁ ἀναγινώσκων.

ΚΟΙΝΗ ἈΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἄ μὲν τοίνυν] Paris. D. Τινὲς κοινήν ἀπολογία ἀξι- 368, A.
οῦσι ταύτην καλεῖσθαι, διὰ τὸ κοινῶς ὑπὲρ τῶν τεσσάρων
ἀπολογεῖσθαι ῥητόρων· τὸ δ' ἀληθὲς ἐπειδὴ κοινῶς ὑπὲρ
τῆς τε τέχνης καὶ τῶν προσώπων τὴν ἀπολογία ποιεῖται,
τὴν προσηγορίαν οὕτως ἐδέξατο.

Πρωτεσίλαον] Id. c. ed., μόνον οπ., γυν. αὐτοῦ, κατὰ 374, C.
τῆς Τροίας, ἐλθεῖν, καὶ ἀφείδη.

Ὡσπερ τῶν κωμικῶν τις] Id. c. Ap. sine var., sed
quae leguntur inde a λέγει δὲ Εὐπόλις κ. τ. λ., desunt.

Τὸν ξύοντα] Id. Ὄνος καρτερεῖ δακνόμενος, ἀντικνή- 375, A.
θουσι (Cod. ἀντιανήθ.) γὰρ οἱ ὄνοι ἀλλήλους τοῖς ὀδοῦσι.

Ὅσον εἰ μηδεὶς] Id. Τσοῦτον ἔξεστι μεταδοῦναι παρ- 375, B.
ρησίας τῷ Περικλεῖ εἰς τὸ μὴ κεκαλύσθαι αὐτὸν λέγειν,
ἐκεῖνον δὲ ἢ Περικλέα λέγει ἢ τὸν Πλάτωνα· τὸν Περικ-
λέα μὲν, ὅτι οὐδὲ τοῦτον δεῖ καλύειν τὰς συμφορὰς λέγειν,

τὸ γὰρ μὴ πλεονάζει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ὑπὲρ δὲ Πλάτωνος, ὅτι οὐδ' αὐτῷ δεῖ συμφορὰς ὄνειδίζειν.

380, B. *Λάμβανε φήμας*] Paris. A. *Οἶμαι βελτίον ἐστι γράφειν, καὶ μὴ λάμβαν' ἐφ' ἡμᾶς.*

381, A. *Πολυκράτης*] Paris. A. *Ζήτηι τὴν ἱστορίαν τὴν περὶ Πολυκράτους.*

ib. *Ἄνῆρ Ἰταλιώτης*] Paris. D. c. Ap., *Ἀρχύταν λέγει, ὅτι ἐξητήσατο παρὰ τοῦ Διονυσίου κ. τ. λ.*

383, C. *Ἀπέλαυες*] Paris. A. *Ἴσως γράφοιτο ἂν καὶ ἀπέλαυες, ὃ γε καὶ καλῶς συντάττειτο μετὰ αἰτιατικῆς, et altero in margine: ὄρα τὸ ἀπέλαυες αἰτιατικῆ συνταττόμενον.*

384, B. *Εἰς Μολοττούς*] Paris. D. c. ed., *βάρβαρον, βασιλεὺς δὲ τούτων ὁ Ἄδμ., συμμαχίας, ἐκώλυσεν· εἰτά ποτε ἐπὶ Μηδισμῷ φεύγων ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καταλύει πρὸς τὸν Ἄδμητον· τούτου δὲ μὴ εὐρεθέντος εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν παῖδα δίδωσιν ἢ γυνὴ αὐτοῦ τῷ Θεμιστοκλεῖ, ὅπως σὺν αὐτῷ κ. τ. λ. ed., πρὸς τὸν ἔλεον, Ἄδμητον· ὁ δὲ ἰδὼν ἐλέησε· ἐπειδὴ τοίνυν καὶ Πλάτων παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἐκομίσθη, ἀτυχίαν αὐτὴν καλεῖ· εὐτυχίαν δὲ πάλιν αὐτὴν λέγει διὰ τὸ ἐν καιρῷ συμφορᾶς εὐρεῖν, ὅπως σωθεῖη.*

386, A. *Τῆς Φιλοξένου*] Id. breviora, quam ed.

387, C. *Μὴ δὲ ἀμφοῖν*] Id. c. Ap., *τὸν θρόνον τὸν αὐτοῦ, πέμπει Προξασπιν, μὴ ἀμυνῶνται, συγκρούπει, ἀποκοπεῖς τὰ ἄτα οἰκείως ἔχων, συνιείς τὸ γενόμενον, αὐτὸς εἶναι Σμέρδης ἐπιστέλλει Καμβ., Προξάσπιν ab ead. m., ἔδρασας τὸ προσταχθέν, εἰ τὸν ἀδελφὸν τεθέαται, ἕτερον ἐμήνυε Σμ., τὸ ἴδιον ξίφος, ἀρᾶται, Πέρσαις αὐτὸν καταλείψουσι.*

388, B. *Γράφων*] Id. c. Ap., *μετὰ τὴν φ. ἐπέστειλεν Διονύσιος προτρ. ἦκειν τοῦτον, πρὸς αὐτὸν πολλὰ ἐπαγγελόμενος· ὁ δὲ ἀντεπέστειλεν αὐτῷ, οὐ μέλει μοι τῶν σῶν, οὐ θέλω ἐλθεῖν παρὰ σε, οἴμαζε, ὀλόλυζε, γόγγυζε.*

390, B. *Τεῦκρος ἔφη τινι*] Id. *Ἀνίττεται διὰ τοῦτο τὸν Ἀγαμέμνονα· ὄνειδιζόμενος γὰρ ὁ Τεῦκρος παρ' αὐτοῦ, ὡς νό-*

θος εἶη τὸ γένος, ἀντωνείδισε καὶ αὐτός, ὡς καὶ αὐτοῦ τὸ γένος τῷ πατρῶον ἔχοντος μαλακὸν ἀπὸ Πλεισθένους.

Οὐκοῦν] Paris. A. Τὸ οὐκοῦν ἕτεροι μέχρι τοῦ 392, A. ἔμελλον πάρεργον κεῖσθαι μοι δοκεῖ τῷ ἄγραφῃ ἑξαμαρτηθέν· τὸ δὲ ἐξῆς τὸ ἢ ἐκείνων γε ἔνεκα ἀκόλουθον πρὸς τὴν ἄνω ἐράτησιν, ὡς μορίον ὑπάρχον αὐτῆς.

Τοὺς Μολιονίδας] Paris. D. c. ed., Τοὺς ταττομέ- 394, A. τους, ἐν πολέμοις om.

Καὶ τῶν Διομήδους] Id. Ἀνθρωποφάγοι γὰρ οἱ τοῦ- ib. τοῦ ἵπποι ἐλέγοντο.

Τοὺς Λάκωνας] Id. Τοὺς δὲ ῥήτορας Λάκωνας κα- 396, A. λει, ἐπεὶ τούτων ὁ Πλάτων ἐπαινέτης.

Πεισιστρατιδῶν] Id. Πεισίστρατος πρῶτος ἐτυράννησε 399, C. Ἀθηναίων καὶ οἱ ἐκ τούτου παρελύπησαν σφόδρα αὐτούς.

Εἰ μὴ διὰ τὸν Πρ.] Id. c. Ap., αὐτὸν κατακρημνίσαι, 401, C. καταδουλοῦσθαι usque ad καὶ om. pergit D. ἐξελθῶν, κατεαγείς, διὸ ἐκρίνετο.

Καὶ τοῦ Νέστορος] Id. Πρὸς τὸ Ὀμηρικόν· 404, A.

Τοῦ δ' ἀπὸ γλώττης μέλιτος γλυκίων.

Κριτίου τοῦ Καλλ.] Id. Εἰς ἣν τῶν μαθητῶν Σωκρά- 407, B. τους, διαβάλλεται δὲ εἰς αἰσχρότητα.

Κακεῖνοι] Paris. A. Οἱ καταδικάσαντες οὐχ ὑπελογί- 414, B. σαντο τὴν ἑαυτῶν ψῆφον, ὡς δεῖ κρατεῖν, ἀλλ' ὠμολόγουν ἁμαρτεῖν περὶ αὐτὴν καὶ ἐτίμων ὡς χρηστὸν καὶ δίκαιον τὸν Περικλέα.

Εἶτ' ἐπέδειξεν] Paris. A. Ἐπέδειξεν ὁ Πλάτων, ὡς 415, A. εἶναι τὸν αὐτὸν κατήγορον καὶ ἀπολογούμενον.

Δώδεκα θεοῖς] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ εἰ καὶ θεῶν ἴσους 415, D. (f. ἴσως) ἦσαν οἱ καταψηφισάμενοι ἀληθῶς καὶ δικαίως ὡς θεοὶ ποιῶντες τὰς δίκας, πῶς ἂν ὡς ἄνθρωπος ὁ Πλάτων ἐχρήσατο συγγνώμη πρὸς τοὺς ἄλόντας ἀνθρώπους περὶ (leg. παρὰ) θεοῖς κριταῖς, παρ' οἷς οὐδὲ εἰς ἕξω αἰτίας κρινόμενος ἄνθρωπος φανείη ποτέ.

Τιμήσαντας] Paris. A. Ὅρα τὴν σύνταξιν· ἄνωθεν 417, B.

ἐτίμησαν αὐτὸν ἔφη θανάτῳ, νυνὶ δὲ τιμήσαντες φησὶν ἐκείνους φυγῆς, ἢ χρημάτων ἢ ὅτου δήποτε ἐτίμησαν ἑκάστῳ.

- 471, B. Ἕμεροι] Paris. D. Ἐπειδὴ εἶπε (sc. "Ὀμηρος) δικαιότατος Κενταύρων· τὸ Ἕμεροι δὲ κακοτάτατον (sic) ὀνομάτων· τὸ δὲ προστίθει ὑπακουστέον τοῦ Ὀμήρου χρῆσιν.
- 475, B. Μέμνηται] Paris. A. Σημείωσαι, τὸ μέμνηται συνέταξε μετὰ αἰτιατικῆς.
- 476, A. Ἐμβραχυ] Paris D. cons. cum Ap. Mon.
- 478, B. Τῆς τοῖς ὀλίγοις] Paris. A. Οἶμαι οὕτως ὀφείλειν δεῖν, τῆς τοῖς ὀλίγοις ἐκεῖνοι, ὡς ὄντος τοῦ νοήματος τοιούτου, πῶς οἶόν τε ἰατρικὴν τὴν ἅπασιν κοινῶς παρασκευάζουσιν τὸ ὑγιαίνειν, ὅσον τὸ ἑαυτῆς μέρος ἠττάσθαι τῆς γυμναστικῆς τῆς παρασκευαζούσης γυμνίτας καὶ ἀνδρείους εἶναι, ὃ δὴ ὀλίγοις τε ὑπάρχειν καὶ χωρὶς τῆς ὑγείας οὐκ ἐνὶ λαβεῖν, ἢ γούν τὸ γενέσθαι γυμνίτας.
- 482, B. Πῶλον] Paris. D. Πῶλος ἐκαλεῖτο ὄμως ἵππος· ὡς ἵππον οὖν τὸν Πῶλον ὁ Πλάτων σοφίζεται.
- 487, B. Ἀρχίλοχον] Id. c. Ap., sed D. ad Timocreonem refert.
- 494, D. Ὁ Μέλῃς] Id. Μέλῃτα διαβάλλει ὡς κιθαρῳδὸν τοῦ ἠδέος γινόμενον, οὗ ἐμνήσθη καὶ ἐν τῷ Θεμιστοκλεῖ.
- 502, C. Τοῦ Σόλωνος νόμον] Id. Λέγεται γὰρ εἶναι κατάρας μὴ συγγράφειν ἑαυτῶν τὰ δόγματα διὸ τὸ εἶναι παράδοξα.
- 504, A. Ἀρθμιον] Id. Δημοσθένῃς τούτου μέμνηται ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.
- 510, C. Ἀλογίου] Id. et A. cum ed.
- 511, A. Καί τοι] Paris. A. Ἐντεῦθεν ἢ καταδρομὴ σφόδρα καὶ ἀκάθεκτος καὶ τοιαύτη, οἷαν οὐκ οἶδ' εἰ παρά τινι ἄλλῳ εὔρη τις.
- 511, B. Τραγικῆς βοός] Paris. A. c. ed., Εὐριπίδῃ, εὔρησθαι περὶ οὗ, quae in fine adduntur ὅτι οὐ τοιοῦτοι κ. τ. λ., in A. desunt.
- 511, D. Ἐνθρυπτα] Paris. D. Εἶδη πλακούντων, ὡς Δημοσθένῃς.

Ἵσπερ ὁ Μενέλαος] Paris. uterque c. ed. consentiunt, 512, A. sed uterque τὴν Ἑλένην, ὡς εἶδεν, ἔρῳψε τὸ ξ.

Σατύρους] Paris. A. et D. Οὗτοι γὰρ εἰς τὰ ἀφροδί- ib. σια διαβάλλονται.

Ἐχειρώσατο] Paris. A. Ἐχειρώσω, γρ. καὶ ἐχειρώσατο· 513, C. βούλεται δὲ διὰ τοῦτο τὸ ἀρπακτικὸν τῶν φιλοσόφων ἐνδείξασθαι ἢ τὸ μηδὲ παραιτεῖσθαι αὐτοὺς λαμβάνειν, οὐδ' ἂν κίνδυνος τῇ λήψει προσῆ, ἴσως τῷ ἐκ (f. τῇ τῆς) Γόργονος.

Οὐκ εἰ μέγαρα] Paris. A. Ὅμοιον τούτῳ τὸ τοῦ μεγά- 514, A. λου Γρηγορίου, καὶ ἡ σκῆψις ὡς εὐπρεπής.

Τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ] Paris. A. Τοὺς Χριστιανοὺς λέ- 514, B. γει ὁ μεμηνῶς οὗτος. Paris. D. Ὁ τοῦ Πλάτωνος κατηγορεῖς, αὐτὸς νῦν ἐπισκοπεῖς, τῶν ἐν Παλαιστίνῃ κατηγορῶν εὐσεβῶν, ἔξω τυγχάνοντος τοῦ λόγου· κακείνῳ μὲν οὖν μία ἢ οὐδὲν τὸ ἀμάρτημα (sic), σοὶ δὲ τίς ἢ ὑπολογία μετὰ Χριστὸν γενομένῳ καὶ μὴ τὸν πλαστὴν γνωρίσαντι, ἀλλὰ καὶ διακωμωδοῦντι τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας καὶ τὴν ἀληθῆ ἑρησκείαν σεβαζομένους καὶ εἰς κύριον τοὺς λόγους ἐξαναλώσαντας, καὶ ὄνειρούς ψευδεῖς ἀναπλάττοντι, οὓς καὶ ἱεροὺς λόγους ἐπιγράφειν τετόλμηκας.

Διορύξαι] Paris. A. Ὡς ἐπὶ μοιχείᾳ κατηγορῶν ὁ δυσ- 514, D. σεβῆς οὗτος τῶν λόγων καὶ βίῳ ἠγησαμένων τὴν σωφροσύνην.

Εἰ ὁ Φρυν.] Paris. D. c. ed. 516, B.

Τοῖς τῶν ἐχθρῶν] Paris. A. Οἶμαι τοῖς τῶν θεῶν 517, A. ὀνόμασι.

Φιλόσοφον δὲ] Paris. D. Δείκνυσι, ὅτι οἱ παλαιοὶ 517, C. ἀδιαφόρως ἐχρῶντο τοῖς ὀνόμασι. In A. similia, sed τῷ ὀνόματι, rectius.

Ὅν γοῦν] Paris. A. Τὸν διαλέγοντα· φησὶ γὰρ ὁ 519, C. Πλάτων περὶ αὐτοῦ, ὅτι δημιουργὸς ὢν τῶν αἰσθητῶν σοφίζεται τὴν ἀλήθειαν· τὰ γὰρ αἰσθητὰ οὐκ ἔστιν ὄντα τῇ ἀληθείᾳ.

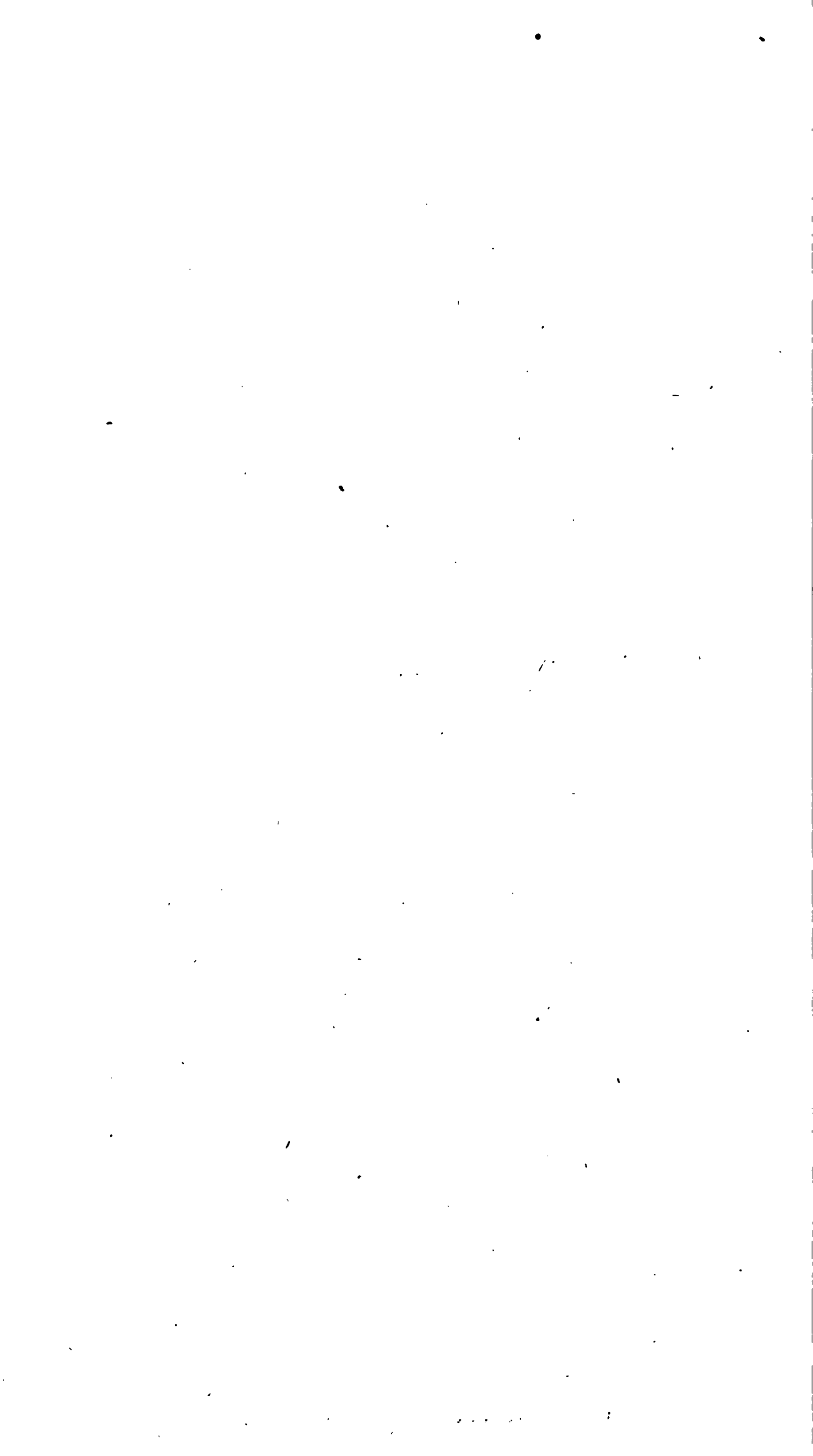
Καὶ μόνοι] Paris. A. Ὡς πρὸς τὸν ὄρον τῆς φιλο- 520, B. σοφίας, ὅτι τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν.

- ib. **Φορμηδόν]** Paris. A. Ἐκ τῆς τρίτης συγγραφῆς Θουκυδίδου τοῦτο ἔλαβεν· ἐκεῖνος γὰρ οὕτω διέξεισι περὶ Κερκυραίων, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἡ στάσις ἐγένετο.
- 521, A. **Ἡρόδοτος περὶ τῶν ὄφ.]** Paris. D. Ἐν δευτέρᾳ λέγει, ὅτι, ὅτε δὴ ὄφρων ἦν μεστὸν, ἴβεις κατελθούσαι κατέφαγον αὐτούς.
-

ADDITAMENTA PARISINA

AD

ORATIONEM PANATHEN.

Sero qui advenissent, Plautus in Trinummo aedilium arbitrato vapulasse ait. Quae cum in me quodammodo cadere videantur, diutius, quam par erat, hanc scholiorum in Aristidem editionem litterarum studiosis debentem, utique mihi caussa erit meditanda. Confidentius autem me si hoc facturum praedico, noli in malam partem accipias, sed aequo paullisper ausculta animo. Parisiis enim, quam in urbem codices Aristidis, quos ibi tredecim numero et eos praestantissimos asservari sciebam, excussum profectus satis benignam ad emendanda doctissimi sophistae scripta copiam ibi et inveni et meum in usum, quod potui, converti, ex ea igitur urbe in patriam redux factus nihil aliud nisi de nomine, quod pluribus ante mensibus H. L. Broennerus meis verbis dedisset, solvendo cogitavi. Certum igitur illud erat, scholia in Codd. Pariss., quos inspexi, inventa his attexere, quae jam sub prelo erant quorumque jam ad me missa erant specimina. Huic negotio rite exsequendo cum et animus a curis vacuus opus esset et otii nonnihil, neutrum mihi obtigit; etenim dolor amissi patris, quem summa pietate cultum e medio decessisse adveniens demum cognovi, munus, ut nostrae ecclesiae a sacris essem, media fere hac aestate mihi impostum, occupationes, quarum moles me absente adaucta redeunti multum negotii minitabantur, omnia haec inquam impedimento fuerunt, quin et ipse valetudine nonnihil affectus minus propere, quam vellem, promisso possem stare. Habes nunc, benevole lector, quibus me tibi excusatum volui, quando in me solum omne morae crimen est transferendum.

Ex duobus tantum Codd. Parisinis, qui nominantur A (Nro 2948) et B (2949), scholia ad Panath. exhibui, itemque nonnihil ex Cod. D (2951). In quo cum statim vidissem novi fere nihil afferri, nec magis in ceteris, quos vidi, codicibus, non operae pretium duxi, plura inde depromere, quam quae ad explenda, aut emendanda reliqua facerent. Descripsi autem ex Cod. A. primi folii margines ad unum omnes, ut tibi, quod clarissimus Dan. Wyttenbachius de ipso scholiorum auctore, uti leguntur in

Cod. Leid., tulit iudicium, ex his probari possit. Qui quidem vir doctus ita: »Stilus scholiastae bene graecus et ante Justiniani aetatem censendus.« Quae ad orat. pro Quatuorviris scholia in Cod. D. legebantur, majori cum cura excerpsti, ita, ut iis, quae potiora viderentur, electis, reliqua eaque haud raro futilia plane transmitterem; inde factum, ut addidamenta ad schol. in orat. pro Quatuorv. longe contractiora existerent. Exstat praeterea in Bibliotheca regia exemplar scholiorum in Panath., ipsius Arsenii, Monembesiae episcopi, manu descriptum. Ex quo quum multo uberiora itemque reconditoris doctrinae plena me exhausturum sperarem, mox doctissimum episcopum nonnisi ex nescio cuius codicis marginibus haec scholia descripta in unum volumen, quod sibi legenti Aristidis Panath. semper ad manus esset, contulisse vidi, ut nihil ex eo libro excerpere, quam, quae ex Ap., Mon., Leid., reliquis, essent nota, repetere mallet.

Atque hac data occasione illud a me impetrare non possum, quin in popularium meorum consessu, quanta me comitate J. B. Gailius et B. Hasius, Parisiis dum essem, prosecuti sint, testatum faciam. Qui quidem doctissimi viri tot tantaque in me, a Creuzero commendatum, contulerunt beneficia, ut dictis facta exaequare non posse vehementer doleat; vehementius etiam, quod mihi non est, unde gratias, quas habeo maximas, queam referre. Uterque enim eorum, ut ipsi singulari de litteris bonis bene merendi studio feruntur, ita nihil, dummodo juvenatur ejusdem rei studiosi oneris recusant. Hanc gratissimi animi significationem Vobis, spectatissimi viri, Vestro merito debere mihi videbar, neu credatis, me Vestri eximiaeque Vestrae in me comitatis oblivionem unquam subituram.

Tu, benevole lector, vale et fave.

Νόμος ἐστὶ τοῖς "Ελλῆσιν παλαιός] Paris. A. Τὸ προοίμιον 160, B.
 ἀπὸ προσοχῆς κ. τ. λ. vide edita. In Parisino autem pro
 τοιῶν δὲ σκευὴν recte legitur τοιῶνδε σκευὴν, pro λέγομεν,
 ὅτι τοῦ ἀπὸ ἔθους — λέγομεν τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔθους, pro
 παρ' Ἀθηναίοις — περὶ Ἀθηναίοις, κατήρξατο — καθήρ-
 ξατο, ἀντέθηκε — ἀναθέτεικεν, ἐδήλωσε· ἐκ — ἐδήλωσεν·
 ἐκ. Ad idem in Paris. A alterum legitur scholion hoc:
 Ἐπειδὴ τινὰς τῶν νόμων ἴσμεν διὰ τὸ ληρώδες τοῦ χρόνου¹
 ἐκβαλλομένους, τούτου χάριν προσέθηκε τὸ ἐστὶ, δεικνύς
 ὡς καὶ τὴν ἐκ τοῦ χρόνου μαρτυρίαν ἔσχεν ὁ νόμος καὶ ἄχρι
 νῦν ὡς θαυμαστῶς πολιτεύεται· εἶτα καὶ τοῖς "Ελλῆσιν,
 ἵνα καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου δείξῃ τὸ σεμνὸν αὐτοῦ· καὶ
 τῶν βαρβάρων τοῖς πλείστοις εἶπε καὶ οὐχ ἅπασι,
 δι' Ἰνδοὺς καὶ Μασσαγέτας, οὗτοι γὰρ οὐ θάπτουσι τοὺς
 πατέρας κ. τ. λ. vide edita ad τῶν βαρβάρων τοῖς
 πλείστοις, a quibus in his fere discrepat Par. A, pro οὐκ
 ἐστὶ δὴ — οὐκ ἔστι δὲ, τοὺς ἐποίουν — τοῦτο ἐποίουν, ἐπειδὴ,
 κἂν — ἐπεὶ δὲ κἂν, τὸ γινόμενον — τὸ γινόμενον, τιμῆς ἐστὶ
 παρ' — τιμῆς παρ' αὐτοῖς, (pergit Cod. A) τούτου χάριν
 οὐ δεῖ νομίζειν τούτους ὑπεξελεῖν τὸν ῥήτορα, ἀλλ' ἑτέρους
 τινὰς ἀγρίους ὑπεξαιρεῖσθαι, μήτε θεοὺς, μήτε νόμους εἰ-
 δότας τιμᾶν, διὸ καὶ τὸ οἶμαι εἶπεν· ἀμέλει καὶ ἄδεται,
 τοὺς Μασσαγέτας χρυσοῦντας κεφαλὰς τῶν πατέρων μετὰ
 θάνατον καὶ μέρη ἕτερα ἅτινα τοῦ σώματος καὶ ταῦτα ποι-
 εῖν εἰς τιμὴν τῶν ἀποιχομένων, ὥστε οὐκ ἂν τὸν ῥήτορα
 δι' αὐτοὺς εἰπεῖν. Καλῶς τὸ οἶμαι προστίθεται διστα-
 τικῶς ἐπὶ τῶν βαρβάρων, ἵνα μὴ δόξῃ τῷ ἐπ' ἴσης τοῖς
 Ἑλλῆσι τιμᾶν καὶ αὐτοὺς τοὺς νόμους.

1) Sic Cod., f. τῷ χρόνῳ.

160, C. Τροφεῦσι] Paris. A. Τοὺς διδασκάλους τροφίας καλεῖ, καὶ καλῶς εἶπε τροφεῦσι καὶ οὐ γονεῦσι, οὕτω γὰρ ἂν περιληπτικώτερος ἂν εἶς¹ ὁ λόγος, γονεῖς γὰρ μόνοι οἱ γεγεννηκότες, τροφεῖς δὲ καὶ² ἄλλως πως θρεψάμενοι. Τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἦλθεν εἰς τὸ ἐγκώμιον, ἐν τῷ προοίμιῳ τίθησιν· ἐν γὰρ τῇ πόλει Ἀθηναίων διδαχθεὶς ἀμείβεται αὐτὴν τῆς παιδείσεως, τροφίας αὐτοῦς καὶ πατέρας τῶν λόγων καλῶν· πεποίηκε δὲ τὸ προοίμιον ἄνωθεν, νόμον ὀνομάσας τὸν ἐπιτάκτοντα, ὀνομάσας δὲ καὶ βαρβάρους τιμῶντας τὸν νόμον πανταχόθεν, αὐτὸ δεικνὺς κάλλιστον· οὕτω καὶ τὸν χρόνον προσέθηκεν, νόμον γὰρ ἔπαινος ὁ χρόνος· διὰ δὲ τοῦ ἔστι χρησιμώτερον αὐτὸν ἐμφαίνει, δηλῶν τὸ ὀφελίμον τῶν νεαρῶν.

ib. Δοκῶν γε δήπως εἰς Ἑλληνας] Paris. A et D. Εἰς σοφούς· καὶ Μένανδρος·

Ἑλληνές³ εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες,⁴

Καὶ μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσί τινος·⁵

Τινὲς δὲ οὐκ ἐπήνεσαν τὴν σύνθεσιν,⁶ τοῦ κώλου διὰ τὸ ἐφεξῆς⁷ ἔχειν τὸν σύνδεσμον, ἀγνοοῦντες ὅτι ἐπίτασιν δηλοῦν ἀντὶ τοῦ λογιζόμενος παντελλόγιμος εἶναι.

161, A. Καὶ τῆς νενομισμένης] Paris. A. Λύει τῇ προσθήκῃ τὴν ὁμωνυμίαν τῆς τροφῆς, ὅτι οὐ περὶ τῆς κοινῆς αὐτῶν ὁ λόγος, οἷον τῆς διὰ τοῦ σίτου, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ λόγου· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν κοινήν⁸ τοῖς Ἀθηναίοις ἀνατίθησι ἐκ περιτροπῆς τοῦτο κατασκευάζων⁹ καὶ τὸ λεπτόγεων τῆς Ἀττικῆς περικαλύπτων· μάλιστα γὰρ εἰς τοῦτο διεβάλλοντο, ὅθεν καὶ διπλὴν μία λέξις ἐποίησε τὴν κατασκευὴν, ἐπειδὴ γὰρ καὶ ὁ λόγος καὶ ὁ σίτος τροφή καλεῖται, εἰκότως διπλῆς ἐδειχθή τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν μὲν τοῦ σίτου κατὰ παραδρομὴν λέγει, τὴν τοῦ λόγου δὲ, ὅτι αὐτὸς τούτῳ σπουδάζεται, ἐπεξέρχεται πλατικώτερον (sic).

1) f. ἂν εἶη. — 2) καὶ οἱ ἄλλως π. — 3) sic D., A. Ἑλλησίν. — 4) ita diserte D., A. οὐκ ἀγνώμονες. — 5) A. πράττουσί τινος· δὲ οὐκ, D. illud servavit, quod dedi. — 6) D. σύνθεσιν, A. σύνεσιν. — 7) A. ἐφ' ἐξῆς. — 8) κοινήν, A. καινόν. — 9) A. κατασκευάζων.

Καὶ περὶ ἧς εἶχον] Paris. A. Τοῦτο πρὸς τὴν νενο- 161, B.
μισμένην ἀντέθηκε· τὸ δὲ καθαράς, οὐχ ὅτι ἡ τοῦ σίτου
ἐν ἀγῆς (sic) ¹ ἔθηκεν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄλυπον τοῦ λόγου καὶ
ἀβλαβές· διὰ δὲ τῆς συνεχείας τῶν λέξεων σεμνοτέραν ἔδειξε
τὴν τοῦ λόγου τροφήν: —

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου] Paris. A. cum ed. con-
sentit, nisi quod post εὐεργεσίας addidit τὸ ἀπὸ τοῦ λό-
γου, reliquis omissis.

Προστησάμενοι] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ποιησάμενοι· καὶ 162, B.
Δημοσθένους, τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγματα κοινῇ
προστησάμενος· ἴσως δὲ καὶ εἰς Θουκυδίδην αἰνίττεται,
ὅτι ἐπιτάφιον σχηματισάμενος ἐγκώμιον τῆς πόλεως τὸν φα-
νερόν τοῦ ἐγκωμίου ἀγῶνα δεδοικώς, διὸ ἐπήγαγεν, ὅτι ὑπέ-
στημεν, ² ἐκ τοῦ φανεροῦ τοσοῦτον ἀγῶνα.

Φαυλότερον] Paris. A. Ἀσθενέστερον, ἐστὶν ἀντὶ τοῦ 1b.
ἀπλοῦ· οὐδὲ γὰρ κακὸς ὁ λόγος, ἵνα λάβῃ καὶ τὸ σχῆμα
τούτου κ. . . κώτερον (sic)· ἐργώδη ³ δέ φησι τὴν περὶ τὰ
κεφάλαια διαίρεσιν.

Μάλιστα μὲν γὰρ] Paris. A. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι κα- 1b.
κῶς ἐποίησεν ἀπὸ τοῦ μείζονος λύσας τὸ ἔλαττον, δέον ἀπὸ
τοῦ ἐλάττονος τὸ μείζον λύνειν· ἡμεῖς δὲ φάμεν, ὅτι οὐκ
ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τοῦ φανεροῦ τὸ ἄφανές ἔλυσε· φανε-
ρόν γὰρ καὶ ὠμολογημένον τὸ δεῖ τιμῶν τοὺς θεοὺς καὶ
εἶναι χρεῖαν ⁴ περὶ τούτων ἀπολογεῖσθαι. Εἰς τὸ αὐτὰ·
διὰ τοῦ μείζονος τὸ ἐλάττον ἀπολύεται, μείζον γὰρ φησι
τὸ θεοὺς ἢ πόλιν ἐγκωμιάσαι· αἰτίας δὲ λέγει μέμψεως·
τὸ δὲ οὐ παρεῖται ἢ οὐ παραλέλειπται φησι τὸ ἐγκωμιά-
ζειν θεοὺς, ἢ εἰς ἑαυτὸν αἰνίττεται, ⁵ ἐπειδὴ ἔγραψε καὶ
ὑμνοὺς.

Τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς] Paris. A. et D. Ἐγραψεν ὁ 1b.
Ἀριστείδης ὑμνοὺς ⁶ εἰς τινὰς τῶν θεῶν· ⁷ διὰ τοῦτο τὴν ἐπὶ
τῷ λόγῳ αἰτίαν ἀπολύεται· ἰστέον δὲ, ὅτι οὐχ ἀρμόττει

1) leg. τὸ δὲ καθαράς, οὐχ ὅτι ἡ τοῦ σίτου ἐναγῆς, ἔθηκεν. —

2) Cod. ὑπέστη μὲν. — 3) ἐργώδη, Cod. ἐργωδεῖ ab ead. m. —

4) χρεῖαν, Cod. χρεῖα. — 5) Cod. ἐρίττεται. — 6) sic D., A.

mendose ὑμᾶς. — 7) sic. A., D. καὶ διὰ.

τοῦτο τοῖς φαύλοις, οὐ γὰρ δεῖ τὸν κλέπτην λέγειν, ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἄξιός κολασθῆναι, ἐπειδὴ ἐμοίχευσε· μόνοις δὲ τοῦτο¹ τοῖς χρηστοῖς ἐπιτήδειον.

162, C. Τὰς ἐκδρομὰς] Paris. A. et D.² Λέγει τὰς ἐκφυγὰς, ὅ ἐστι μερισμούς ἢ ἐκδρομὰς τὰς ἀπὸ τοῦ προκειμένου πράγματος εἰς ἕτερόν τι μεταβάσεις,³ οἷον εἰ λέγων τις ὑπόθεσιν τινα μεταξὺ λέξει⁵ διήγημά τι καὶ πάλιν εἰς τὸ προκείμενον ἐπανέλθοι.

ib. Λαμπρᾷ τῇ τύχῃ] Paris. A. et D. Δημοσθενικὸν τὸ ἐπιχείρημα (vide Apogr. Mon., quocum facit uterque cod. mscr., nisi quod ὑμετέρας dant pro ἡμ. Pergunt Mscr. Paris.) οὗ καὶ αὐτὸς συνεργὸν τὴν τύχην ἀπαιτεῖ, ἐφ' οἷς λέγειν ἐπιχειρεῖ.

ib. Ἐφ' ὅσοις ἔθνεσι] Paris. A.⁴ Τὸ ἐξῆς· πρὸς δὲ τοῦτοις ἐφ' ὅσοις τοῖς περὶ αὐτῶν εἰρηκόσιν ἐπερχόμεθα, ὅτω φυλαξόμεθα ἢ ὅτω χρῆσόμεθα, οἱ ἄλλοι, φησὶν, οἱ ἐγκωμιάζοντες πρὸς ἓν τι δυσχεραίνουσι, πρὸς τὸ εὐρεῖν, τί δεῖ εἰπεῖν, ἐγὼ δὲ μείζονα τὸν ἀγῶνα ἔχω πρὸς τούτῳ τῷ ζητεῖν, ἀποφυγεῖν, τί τοῖς ἄλλοις λέλεκται, ἢ τί φυλαξόμεθα ἢ ὅτω χρῆσόμεθα.

162, D. Ἄλλων γὰρ ἄλλα] Paris. A.⁶ Ἡρόδοτος μὲν γὰρ κ. τ. λ. vide ed., pergit A: οὐδεὶς δὲ τολμήσας φαίνεται εἰς πάντα καθεῖναι ἑαυτὸν τὰ τῆς πόλεως· οἷον τὸ εἰπεῖν τὰ Ἑλληνικὰ Ξενοφῶντος βελτίον⁷ καὶ τὰ Πελοποννησιακὰ Θουκυδίδου καὶ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου,⁸ κοινῇ δὲ πρὸς ἅπαντας, ἐπειδὴ ἅπαντα σποράδην εἰρήκασι, αὐτὸς δὲ συλλήβδην ἅπαντα διεξέρχεται.

163, B. Τοὺς ἄνω χρόνους] Paris. A. et D. Τεχνικὸν λίαν τὸ ἐπιχείρημα· δοκεῖ μὲν⁹ γὰρ μέμφεσθαι τοὺς προειρηκότας, οτι ἕκαστος μέρος εἰπεῖν ἐτόλμησεν, λεληθότως δὲ αὔξει καὶ¹⁰ τὰ ἐγκώμια τῆς πόλεως, τῷ καταμερισμοῦ χρη-

1) hanc voculam omittit Paris. D. — 2) similia leguntur in B. — 3) sic A., D. μεταβαῖνον. — 4) D. inserit τι, quod om. post διήγημα. F. λέξοι. — 5) similia in D. — 6) similia in B. et D. — 7) Cod. A. βελτίων. — 8) Cod. Ἡρόδοτος. — 9) μὲν in D. om. et post μέμφεσθαι insertum. — 10) καὶ om. in D.

σάμενος σχήματι· ἄνω δὲ χρόνους λέγει τῷ εἶναι αὐτὴν ἀρχαίαν· διὰ δὲ τὸ εἰπεῖν ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ χάριν καὶ τέρψιν δηλοῖ διὰ τῶν ποιημάτων.

Ἀπὸ τοῦ παρείκοντος (Paris. A. παρήκοντος) Paris. A. ib. et D. Τοῦ παρατυχόντος, τουτέστι ἀπὸ παρεκβάσεως, οὐκ αὐτὸ τοῦτο ποιησάμενοι ἔργον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐνδεχομένου, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, κατὰ τὸ παρήκον (sic uterq. cod.) τῆς νήσου.

Πολιτείαν] Paris. A. ¹ Πολιτείαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. 163, C.

Οἱ δὲ ἐν τοῖς ἐπιταφίοις] Paris. A. ² Θουκυδίδην αἰνίττεται.

Ἄλλ' οὖν οὕτω] Paris. B. cum Cod. bomb. consentit. 163, D.

Οἱ μὲν τὴν σοφίαν αὐτῆς] Paris. A. et D. Δοκοῦν- 164, A. τες ἐγκωμιάζειν, φησὶν, οὐκ ἐνεκωμίασαν· αἰνιγμα γάρ ἐστι τὸ δοκοῦν εἶναι τι μὴ ὄν.

Οἱ δὲ τὰς ἀπ.] Paris. A. cum ed. facit, habetque item ib. περὶ τῆς ἰωνικῆς ἀποικίας.

Ἄπαντες ἢ τῷ σφετέρῳ βουλ.] Paris. A. Εἰ λέγει 164, B. τινὰς μὴ εἰρηκότας τὰ περὶ τῆς πόλεως ἐγκώμια, ὅτι οὐκ ἠβουλήθησαν, ἰδοὺ πάλιν δείκνυσι δυναμένους μὲν, οὐ βουλομένους δέ· φαμὲν δ', ὅτι τοῦτο εἶπε διὰ τὸ φορτικόν, ἵνα μὴ αὐτὸν ἀπίαντων δεῖξῃ σοφώτερον.

Ἀλλὰ ὡσπερ] Paris. A. uti ed. ib.

Ὡσπερ αἰνιγμα] Paris. A. uti ed., nisi quod Paris. A. 164, C. τέλους pro τελείου habet et μέρος pro μῆρος, τῷ δὲ γε μὴ pro τῷ δ' ἐκ μὴ, ἀξίως pro ἄξια. Quae autem ex Leidensi enotavit Valken., ea leguntur item in Paris. A.

Οὐ τοῦ παντός ἀμαρτήσεται] P. A. Μέρος, φησὶν, εἰ- ib. πᾶν τὸ πᾶν ἐπλήρωσεν· εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ὅτι μέρος πρὸς τέλεον ἀρκεῖ ἐγκώμιον.

Οὐ δὴ δίκαιον] Quae de αἰτία in ed. leguntur, in- ib. veniuntur quoque in P. A., ubi pro ἄξιον μὲν rectius est ἄξιόν με.

Νυνὶ δὲ ὡσπερ κ. τ. λ.] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ἀρκου-

1) Paulo uberiores leguntur in D. — 2) Pluribus enarratur in D.

σθαι μόνον τῇ παρ' ἑαυτῇ. In marg. interiori: Ἡ σύνταξις, ὡσπερ γινώριμον, ὅτι ἡγεμον καθέστηκεν ἡ Ἀττικὴ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, Ἕλλησι δηλαδή καὶ βαρβάροις, οὕτω καὶ ὅτι τῶν λόγων καθέστηκεν ἡγεμον, γινώριμόν ἐστι.

165, B. Ἐκτίνομεν] Paris. A. Τὸ ἐκτίνομεν κ. τ. λ. vide ed. In Paris. A diserte legitur διὰ διφθόγγου.

ib. Εἰρημένον δὲ ὑπὸ πολλῶν κ. τ. λ.] Paris. A et D, quibuscum in clausula facit Paris. B. Ῥητορικῶς ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης κέχρηται τῷ νόηματι· ὡσπερ γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου λέγει, ἑαυτὸν ἀποροῦντα τῶν εἰς τὸν Αἰσχίνην διαβολῶν, οὕτω μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ πολλῶν εὐπορεῖν,¹ οὕτω καὶ νῦν ὁ Ἀριστείδης ἀπορίαν λέγει ἑαυτοῦ² ποιεῖν τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν καὶ εἰσβάλλει εἰς τὰ κεφάλαια· ἐστὶ δὲ μερικὸν τὸ προοίμιον, ὡσπερ ἐν τοῖς δικανικοῖς λόγοις τὸ προκαταστατικόν. Αὐξητικὸν δ' ἐστὶ σχῆμα τῶν ἐγκωμίων, δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸ ἴσον τῶν πλεονεκτημάτων αὐτοῖς, τὸ δὲ κοινὸν νόημα, ὡσπερ ἴδιον πεποιήται. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν εἰρημένον εἶπεν εἰρημένον, ἀττικῶς, κοινὸν γὰρ τὸ σχῆμα· Ὅμηρος μὲν γὰρ φησι,

Τί πρῶτον κ. τ. λ. vide Progr., usque ad μνησθῶ. Τεχνικῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ, ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔχει λέγειν τὸν οἰκιστὴν, οὔτε γένος τοῦ κτίστου, οὔτε τὴν πατρίδα, αὐτόχθονες γὰρ Ἀθηναῖοι, ἔθος δὲ τῷ πόλιν ἐγκωμιάζοντι τὸν τε πολιστὴν αὐτὸν καὶ τὸ γένος αὐτοῦ καταλέγειν κυρίως, ἑαυτὸν εἰσάγει ἀποροῦντα, πόθεν ἄρξεται τῶν ἐγκωμίων τῆς πόλεως.

165, C. Τῷ πρεσβυτάτην εἶναι] Paris. A. Ὁ νοῦς· οὐ μόνον πρὸς τὸ πρεσβυτάτην εἶναι τὴν πόλιν καὶ ἀφανῆ ὑπάρχειν τὴν ἀρχαιογονίαν ὡς αὐτόχθονος οὔσης, δυσχερὴς μοι ὁ ἔπαινος τῆς Ἀττικῆς, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ἐγκωμίων ὡς ἐν κύκλῳ ὄντων ἀπορῶ, ὅτε μὴ δυνάμενος συνάξαι εἰς ἐν τὰ πάντα ἐγκώμιον· τὸ δὲ κύκλω γεωμετρικόν, ἐν γὰρ κύκλω ἀπάσαι αἱ ἀρχαὶ ἴσαι τυγχάνουσι· βούλεται οὖν δεῖξαι τὴν

1) Sic D., A. εὐπαρεῖν. — 2) ἑαυτῷ.

μέρη τοῦ ἐγκωμίου τῆς πόλεως Ἰσα, φησὶν οὖν, ἐξ ἀμφοτέρων ἄδηλον εἶναι τοῦ λόγου τὴν ἀρχήν.

Πλέον τοῦ φανεροῦ] Paris. A. Τὸ πλέον τοῦ φανεροῦ ἐστὶ τὸ ἄδηλον, ὥσπερ καὶ τὸ πλέον τοῦ προχείρου τὸ ἀνέτιμον (sic). ib.

Ἄλλα γὰρ ἄλλων] Paris. A. Ἐκαστος, φησὶ, δι' ἄλλην αἰτίαν πρὸ τῶν ἄλλων βούλεται προτάττεσθαι· ἐστὶ δὲ ταῦτα αὐξητικὰ ἐπιχειρήματα, ὡμολογεῖ γὰρ, ὅτι τὸ γένος τῆ φύσει πρῶτον καθέστηκεν, ἀλλὰ προσποιεῖται τὴν ὑπορίαν, ἵνα αὐξήσῃ τὴν δύναμιν. 165, D.

Οἶμαι δ' ἂν ὡς ὑπὲρ οἰκείας] Paris. A. consentit cum ed. et Leid., sed in his ab utroque recedit: Σμυρναῖος ὢν μέλλει πολλάκις ὡς οἰκεῖον καὶ Ἀθηναῖον ἑαυτὸν καλεῖν κ. τ. λ. (uti ex ed. et Leid. hoc scholion constitueram) ἑαυτὸν καταριθμεῖ ταῖς Ἀθηναίοις, λέγων ἠριστέυσασμεν καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς καὶ νῦν φησὶν, ἥ γὰρ τῆς χώρας ἡμῖν φύσις. 166, A.

Ἡ γὰρ τῆς χώρας] Paris. A. Ἀπητεῖτο τοῦ οἰκιστοῦ τῆ τέχνη πρῶτος ἔπαινος, ἐπειδὴ ἀφανῆς ὁ τοιοῦτος τῷ ἀρχαίαν εἶναι τὴν πόλιν καὶ ὁ κατὰ τοῦτον παρεῖται ἔπαινος· ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς θέσεως, ὅτι καὶ αὕτη μέρος ὥσπερ τοῦ γένους οὔσα τυγχάνει. Θαυμασίως δὲ τῆ φύσει τῶν ἀνδρῶν ἐξομοιοῖ καὶ τὸ σχῆμα τῆς θέσεως τῆς χώρας. Ἰστορηται παρὰ τοῦ Χάρακος ἀποίκους Σαῖτῶν¹ εἶναι τοὺς Ἀθηναίους, ἐστὶ δὲ Σαῖς πόλις Αἰγύπτου, ἐρμηνεύεται δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο τῆς Ἑλληνίδος φωνῇ κ. τ. λ. ἐπέχεις pro ἔποχος — τὸν Ἐρεχθέως — διὰ τὸ ἐξ ἐτέρων γλωσσῶν — Αἰγυπτιακαῖς — διὰ τὸ δόξαι — γεννωμένους — καὶ ἥτε ἀνδρῶν. In altero marg. Κοινωνεῖ τῷ λόγῳ τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴ τοῦτο φθάσας πρόδιωρθάσατο, οἶμαι δὲ ὥσπερ οἰκείας εἰπῶν. Quae ex Ap. M. dedi, leguntur totidem fere verbis in Paris. D. ib.

Συμβαίνουσα] Paris. A. et D. Ἀντὶ τοῦ ἀρμάζουσα ἐν τῷ συμβεβηκότι τῆς χρείας καιρῷ· Θουκυδίδειος δὲ ἡ λέξις. 166, B.

1) Cod. ἀποικοῦς σαυτῶν. — 2) δὲ ex D. recepi.

- ib. Ἄλλης ἀντὶ ταύτης] Paris. A. Ὅτι καὶ ἡ χώρα ἀξία τῶν ἀνδρῶν καὶ οἱ ἄνδρες τῆς χώρας, καὶ ὅτι οἱ αὐτοὶ ᾤκησαν αὐτὴν αἰεὶ.
- ib. Οἱ τε γὰρ] Paris. A. Προέταξεν τὴν φιλανθρωπίαν τῶν Ἀθηναίων, ἣν γὰρ καὶ ἀκόλουθον· διπλῆν δὲ ταύτην ἀποφαίνει· τὴν μὲν τῇ πραότητι τῶν τρόπων, τὴν δὲ ἐν τοῖς κινδύνοις γενομένην.
- 166, C. Τῷ παρασχόντι] Paris. A. Ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐδέησεν, ἐπιδείξασθαι τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἑαυτῶν καλοκαγαθίαν ἢτοι φιλανθρωπίαν· τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτῷ ἡ ἐπιείκεια σημαίνειν.
- ib. Ἐν προβόλου] Paris. A. Ἀντὶ ἄλλης πόλεως ἢ στρατιᾶς¹ ἢ τινος τοιούτου ἀναπληροῦσα τὴν φυλακὴν ἢ ἐν παντὶ χρόνῳ κ. τ. λ. vide, quae proxime praecedunt. In altero marg. Ἐπεὶ δὲ ἐστὶν εὐρεῖν καὶ ἄνευ ἔργων φιλανθρωπίαν, ἐξηγεῖται καὶ οὕτως τὸ πρῶτον τῶν τρόπων, ὑποτιθέμενος ἀντὶ τούτου τὴν μέχρι λόγων φιλανθρωπίαν· διττὴ δὲ ἢ δι' ἔργων φιλανθρωπία, ἢ μὲν γὰρ πρὸς τὰς ἐπιτυχίας ἐπιτηδεῖα, ἢ δὲ πρὸς τὰς ἐπικουρίας τῶν ἀτυχησάντων ἀρμοδία.
- 167, A. Πρώτη] Paris. A. Καὶ τοῦτο ἐγκώμιον τῆς πόλεως· πρώτη δὲ κ. τ. λ. vide ed.
- 167, B. Νοτιωτέρα] Paris. D. ut Ap. Mon. et παρὰ pro γὰρ. Sed Paris. A. consentit cum ed., nisi quod οὐκ ἐστὶν αὐτόπου (sic) — ἀντέπιπτε γὰρ — ἐπάγει pro ἐπέιγε — θουκυδίδη — ἔνθα λέγει, χειμῶν ἣν νοτιώτερον (sic). Καὶ Ὅμηρος κ. τ. λ. cf. Ap. Monac.
- ib. Πρώτη μὲν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ τῶν ἄλλων προκεκλιμένη cf. ed. — in clausula προτείνου ὑπέφησεν.
- ib. Παντοδαπούς] Paris. A. Ὅτι τινὲς ὄρμον καὶ λιμένα τὸν αὐτὸν ἐκ παραλλήλων τιθέασιν, ἄλλοι δὲ ὄρμον τὸν ἀγκοδομηθέντα εἰς λιμένα, μὴ ὄντα πρότερον, λέγουσι, λιμένα δὲ φασὶ τὸν αὐτοφυῆ· ἕτεροι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ἀλλ' ὄρμον³ μὲν, ἔνθα τὸ πλοῖον μέχρι καὶ τῆς χέρσου προσ-

1) Cod. στρατίας. — 2) Ead. ferme in D. — 3) Cod. ὄρον.

οκέλλει, λιμένα δὲ, ἔνθα μετέωρον φαίνεται ἐπὶ τῶν ὑδάτων· καλῶς δὲ ποιεῖν τὴν Ἀττικὴν ἐξ ἑαυτῆς καὶ τῆς θαλάττης τοὺς ὄρμους καὶ τοὺς λιμένας ἔφησεν, οὔτε γὰρ μόνη θαλάττη οὔτε μὲν χέρσος μόνη κατασκευάζει τοὺς τοιούτους, ἀλλ' ἑτέρα συνελθοῦσα τῇ λοιπῇ καὶ οὐ παντότε, ἀλλ' ὅπου γε ὁ τόπος πρὸς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύει ἔχει.

Οὐ πλέον διαλείποντας] Paris. A. Γραμμικόν¹ ἐστὶ 167, C.
τὸ σχῆμα· ὁ² δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι, οὐκ ἀπέχρυσιν κ. τ. λ. vid ed., pergit Paris. A. post διεσήτκασιν· τὸ πυκνὸν γὰρ καὶ συνεχὲς βουλόμενος δηλῶσαι τοῦτο εἶπεν· πορθμὸς λέγεται ἢ ἀμφίγειος θάλασσα, ὡσπερ καὶ ἰσθμὸς ἢ ἀμφιθαλάσσιος γῆ.

Ὡσπερ τῆς θαλάττης ἐξεπίτηδες ἀνεΐσης] Paris. A. 168, A.
Ἀντὶ . . . τῆς πόλεως, ἔνθα ἐστὶν ἡ θάλασσα τὰς γείτονας κυκλοτ . . . ἐθέλει δὲ δεῖξαι τὴν Ἀττικὴν εἰκόνα τῆς οἰκουμένης καὶ τῷ σχήματι ἔχουσαν, ὡς δηλοῖ προΐων.

Ὅπερ τοῖς βασιλείοις] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ τάξιν ἐπέ- ib.
χουσιν αἱ νῆσοι πρὸς τὴν Ἀττικὴν, ἣν καὶ τὰ προπύλαια τῶν βασιλείων πρὸς τὰ βασίλεια. Τεχνικῶς δὲ τὸ μεῖζον ἀποφέρουσαι (sic) κέρδος· τὸ φέρουσαι ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λαμβάνουσαι, μεῖζον κέρδος ἐκ τοῦ προσοικεῖν ἢ ὅσον αὐταὶ³ παρέχουσιν.

Σελήνην] Paris. A. ut in ed sine variet. ib.

Ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν Paris. A.⁴ ut in ed., nisi quod ib.
διὰ τοῦτο pro διὰ τούτου, Λακεδαιμόνες pro Λακεδαιμόνιοι, τινὲς δὲ τὸ φερ. et τῷ προσοικεῖν περὶ πλείονας παρέχουσι φόρους.

Ἐπιμαρτύρατο] Paris. A. Πλὴν ὅσον αὐτοὺς τις ἐπε- 168, B.
μαρτύρετο, ὡς μὴ δυνάμενος λόγῳ δεῖξαι τὸ τερπνὸν τοὺς θρασυμένους μάρτυρας ἄγοι τῆς ἡδονῆς.

Προκαθαίρεται] Paris. A. Καθαρὰ λύπης γίνεται. 168, D.

Τὸ φῶς] Paris. A. Ὡσπερ ἕτερον ἥλιον ὑπογράφει ib.
τῶν Ἀθηναίων τὸ φῶς, ὅτι καὶ ὑψηλοτέρα ἐστὶν ἡ πόλις.

1) Lege γραμμικόν in editis, non γραμματικόν, quod proprie mihi scribenti excedere passus sum. — 2) Cod. α δὲ λ. — 3) Cod. αῖται. — 4) Similia brevius leguntur in B.

- ib. Ἀφαιρούσης] Paris. A. uti ed. sine variet.
- ib. Ὀνειράτος εὐφροσύνη] Paris. A. et D. Τὸ σφόδρα
τερπνὸν δηλοῖ, πολλή γὰρ ἐν τοῖς ὄνειροις προσγίνεται ἡμῖν·
δοκοῦσιν ἐν τοῦτοις κεκτηῆσθαι πλεῖστα κτημάτων, ἅπερ
μεθ' ἡμέραν οὐκ εἰσὶ, πλὴν οὐ πρὸς ἀνυπόστατον εὐφροσύ-
νην τὴν τῆς εὐφροσύνης τοῦτο ποιεῖ, ἀκολουθῶν δὲ καὶ τὸ
χορείααν ἐξελίσειν¹ ἐπήνεγκεν.
- 169, B. Τοῖς δ' ὄρωμένοις] Paris. A. et D. ut ed., quibus ad-
duntur: διὸ καὶ Μένανδρος κ. τ. λ. vid. Apogr. Mon.
- 169, C. Λυσαμένη] Paris. A. post edita addit: εἴ μὴ γὰρ ἀπε-
ζώσθη, οὐκ ἂν ὁ τόπος ζωστήρ ὀνομάσθη, et paullo supra
cum Leid. habet τούτων, pro προσγινομένης — προσγινο-
μένου.
- ib. Προνοίας] Paris. A. pro ἡ Ἀθ., ut est in ed., ha-
bet Ἀθ., pro προνοησαμένη — βουλομένη. Paris. B. cum
bomb. consentit, nisi quod ἡ Λητώ ἐπέβη τῆς νήσου.
- ib. Ἀπ' ἄκρας] Paris. A. ut ed., hac variet. πλησίον εἰσὶ
τῆς Ἀττικῆς τοῦτο τέθεικε.
- ib. Εἰς Δῆλον καταίρει] Paris. B. Λέγουσι δὲ, ὅτι ἡ Δῆ-
λος ἐν βυθῷ τῆς θαλάττης οὔσα ὑπὸ Διὸς ἀναδοθεῖσα
διὰ τὴν² Λητώ ἐπάγη, ἵνα ἐκεῖ τέξη· ἔτεκε δὲ τὴν Ἄρτε-
μιν κ. τ. λ. vide bomb.
- 169, D. Τὸν πατρῶον Ἀπ.] Paris. A. et D. Πατρῶον³ ἐκά-
λουν Ἀθηναῖοι τὸν Ἀπόλλω, ὅτι ἠράσθη Κρεούσης τῆς
Ἐρεχθέως θυγατρὸς καὶ τέτοκε τὸν Ἰῶνα, ἀφ' οὗ καὶ Ἴωνες
οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐμφαίνει δὲ, ὅτι διὰ τοῦτο ἐλέχθη Ἀπόλ-
λων, ἵνα πρῶτος γένηται θεός· οἱ ἄλλοι φασίν, ὅτι πρῶτοι
τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀνθρώπων εἶδον τὸν ἥλιον, ὡς αὐτό-
χθονες ὄντες, πατρῶον οὖν ἑαυτοῖς ἠγοῦντο τὸν Ἀπόλλω,
ὃ ἐστι τὸν ἥλιον.
- ib. Ἦτ' ἀπὸ τῆς Ἀσίας] Paris. A. Τὴν ἐπὶ Δαρείου φησὶ,
διὰ τοῦτο καὶ πρώτη λέγει (cf. ed. ad Πρώτη).
- 170, A. Ἀχθεῖσα] Paris. A. Ἐμψύχως εἶπεν, αὐτοῦ τοῦ τόπου

1) A. χωρίον ἐξελίσειν. — 2) Cod. τὸ Α. — 3) A. leg. πρῶ-
τον. — 3) Cod. ἡ.

ἐλκύσαντος αὐτοὺς εἰς ἑαυτὸν ἵνα δίκην δοῖεν· ἦν¹ δὲ στε-
νὸς ὁ ἐν Σαλαμῖνι τόπος.

Πέφευγε] Paris. A. Πάλιν ἐμφύχως τὸ πέφευγε· 170, D.
ἑτέραν δὲ Ἑλλάδα τὴν Ἰωνίαν λέγει.

Παράδειγμα] Paris. A.² Αἱ γὰρ ἄλλαι διάλεκτοί εἰσιν 171, B.
ἀχάριτοι· παράδειγμα δὲ πάσης Ἑλλάδος τὴν Ἀττι-
κὴν λέγει διάλεκτον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ κ. τ. λ. vide ed. Per-
git Cod. A. Αἱ ἄλλαι, ὡς ἐστὶν ἐκ τῶν γραμματικῶν βιβλίων,
καὶ ἅμα δείκνυσιν ὁ ῥήτωρ, ὅτι καὶ πρῶτον αὕτη ἡ
διάλεκτος τῶν ἀπασῶν, εἴ γε εἰς παράδειγμα ταῖς ἄλλαις
καθέστηκε, τὸ γὰρ παράδειγμα πρῶτον εἶναι δοκεῖ τοῦ,
οὗ ἔστι παράδειγμα.

Τρίτη δὲ] Paris. A. consent. cum ed., pro λέγει τὸ ib.
ἔσχατον legitur λέγω τὸ ἕστατον.

Ἄκρου] Paris. A. Ἄκρου λέγει διὰ τὸ ὕψος, μέσον 171, C.
δέ ἐστι διὰ τὸ ἐπὶ μέσου κεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ πάντων
κάλλος ἀντὶ τοῦ τὸ δὲ διὰ πάντων κεκαλλωπισμένον.

Τελευταῖος ὄρος] Paris. A. et D. Ἐπειδὴ αἱ ἄσπίδες ib.
κύκλους ἔχουσι πέντε, ὡς αὐτὸς δείκνυσιν, οὕτως ἔχουσαν
καὶ τὴν Ἀττικὴν βούλεται δεῖξαι καὶ πρῶτον μὲν κύκλον
τὴν οἰκουμένην φησὶ, δεύτερον δὲ τὴν Ἑλλάδα, τρίτην τὴν
Ἀττικὴν, τετάρτην τὴν πόλιν, πέμπτην τὴν ἀκρόπολιν, ὃν
καὶ κανόνα λέγει τῆς εὐκрасίας· τοῦτο γὰρ βούλεται ἡμῖν
δηλῶσαι διὰ τοῦ λέγειν ὁ τελευταῖος ὄρος τῆς περὶ
γῆν εὐκαιρίας.

Ὡσπερ γὰρ ἐπ' ἄσπίδος] Paris. A. Κυκλοτέρης γὰρ ib.
ἡ ἄσπίς· κύκλους δὲ λέγει τὰ Ἑλληνικὰ γένη, ἐπειδήπερ
ἐκάστη πόλις κυκλοῦται ὑπὸ τῶν ἰδίων τειχῶν, ὥσπερ καὶ
αὕτη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν γενῶν.

Ἐπιστρεπτεόν] Paris. A. ab ed. in eo differt, quod 172, A.
εἰπεῖν om., et inde ab λέγων quae sequuntur, sic fere
habent: τὴν θέσιν ἐμνήσθη τῆς ἀκροπόλεως, tum pro καὶ
περὶ τῶν — καὶ τοὺς τῶν, pro ὅπερ ὥσπερ.

Παρελθεῖν] Paris. A. Κατὰ κοινὸν τὸ φεύγοντες. 172, B.

1) Cod. η. — 2) Similia in B, uberiora in D.

- ib. "Ωστε εἴ τῳ] Paris. A. Οὕτω τὸ ἐξῆς, εἴθε ὡςπερ σύμμετρος ἐστὶν ὁ ἀήρ καὶ ὁ καιρὸς τῆς πόλεως, οὕτω σύμμετρος ἦν καὶ ὁ ἐγκωμιαστικὸς λόγος.
- ib. Δυσχερῶν] Paris. A. et D. Δυσχερῆ τὰ λυπηρὰ φησι, δῆλον ὅτι ἐκάστη χώρα ἔχει τὰ τῶν τεττάρων ἴδιον, ἢ μὲν θερμότητα, ἢ δὲ κρύος, ἄλλη ξήραν, ἑτέρα δὲ ὑγρότητα, τούτων δὲ τὰ ὑπερβάλλοντα ἀεὶ λυπηρὰ τούτων δὲ τῶν ἀκρουτήτων φησὶν ἀπέχειν τὴν Ἀττικὴν, τῆς δὲ ἀρίστης συμμετρίας καὶ πλεῖστον μετέχειν, δι' ἧ καὶ εὐκραῖα εἰς ἄγαν αὐτὴν δείκνυσι καὶ τῆς εὐκрасίας² τεκμήρια εἶναι λέγει τὸ ὠρεῖα ἢ τοὺς καρπούς, τῷ γὰρ ἐν τῇ καλλίστῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους γίνεσθαι οὕτω ὀνομάζονται· οὐ μόνον φησὶ γνωρίσαι κ. τ. λ. sequuntur ed., quibus haec adduntur: τοῦτο γὰρ βούλεται δηλοῦν διὰ τοῦ παρὰ τὴν ἐπωθυμίαν νικῶσι· οἱ οὖν ταῦτα καὶ μετὰ τὴν ὥραν εὐρισκομένην³ τὴν ἐπωθυμίαν ἦτοι τὴν τοῦ ἔτους ὥραν.
- 172, C. Ἄλλα καὶ τῇ ἀποστάσει] Paris. A. et D. Ἀποστάσει λέγει τὸν χωρισμὸν, ὅταν γὰρ θελήσωμεν ἰδεῖν τι διεστηκότες αὐτοὺς (sic) ὡς ἐπὶ γραφῆς⁴ ἀκριβῶς θεώμεθα· εἰς οὖν, φησι, χωρισθῆς τῆς πόλεως, γνώση τὸ διάφορον ψυχους ἢ θερμῆς, τῇ γὰρ ἐπαναχωρήσει τινὸς πράγματος μαθάνομεν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος, ἐν ᾧ τέως ἦμεν, ὅποια⁵ τίς ἐστίν· τὴν δὲ στάθμην εἶπε διὰ τὴν ῥοπὴν.
- 172, D. Δεῦρο ἢ ἐκεῖσε] Paris. A. Πρὸς νότον ἢ πρὸς βορρᾶν ἢ ἄλλο τι τῆς οἰκουμένης.
- 173, A. "Ωστε καὶ τῶν ἄλλων] Paris. A. et D. consentiunt cum Leid. et Ap. M. Uterque Paris. ἀφέληται· ὡςπερ γὰρ καὶ, — ὁ καὶ τινες κ. τ. λ.
- 173, B. Ἄνευ τῆς προσθήκης] Paris. A.⁶ Ἄνευ τῆς προσθήκης ἢ τῆς προθέσεως· τὸ⁷ γὰρ εἰπεῖν πρὸς ἄρκτον σημαίνει τὸ πᾶν τῆς χώρας εἶναι ἀρκτεῶν, ἢ γὰρ πρόθεσις ἐπίτασιν δηλοῖ.
- ib. Ὅσον τὸ (Paris. A. τῷ) ἄνω καὶ κάτω] Paris. A. Διὰ τούτων δείκνυσιν αὐτὴν τὸ μέσον ἐπέχειν τοῦ παντός, αἰ

1) f. τι. — 2) A. ἀκрасίας. — 3) A. εὐρισκομένην. — 4) A. ὡς ἐπιγραφῆς. — 5) Cod. A. ἐπὶ. — 6) Similia in B. — 7) f. τῷ γὰρ.

γὰρ ἕξ ἴσου ἀποτίσεις τὸ μέσον ἀφορίζουσι· τμήματα δὲ λέγει τὰς δ' ὥρας.

Ἐπ' αὐτήν] Paris. A. ut ed., pro ἐκάλεσε — ἐκόλασε, 173, C.
τίμιον — τὸ τίμιον, ὅτι εἰ ἦν, ἢ ἀκρ. τ. τ. ἀνάκειται —
αἱ ἀκροπόλεις ἀνάκεινται.

Λήξιν] Paris. A. ut ed., sed ἔσχεν pro ἔχει. ib.

Ἔργων] Paris. A. ut ed., nisi quod ἔργων λέγει τῆς 174, C.
συνέσεως Ἀθηναῖς γὰρ ἔργον ἢ φρόνησις· θρεμμάτων δὲ
τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸν Ἐριχθόνιον.

Πεδίον δὲ κάλλη] Paris. A. et D. Τοὺς ἀγρούς φη- 174, A.
σιν, ὡς ἐν ἐγκωμίῳ γὰρ τὸ εὐφορον οὐκ ἔχων παριστᾶν, λε-
πτόγεων γὰρ αὐτήν πάντες φασί, τὰ κάλλη καὶ τὰς χάριτας
παρήγαγεν· ἐπειδὴ δὲ ἐντὸς εἰσι τῆς πόλεως πεδία, διὰ τοῦτο
ἐπανορθούμενός φησι, μᾶλλον δὲ ἀπὸ τῆς ἀκροπό-
λεως.

Τῶν δὲ ἐφ' ἐκάστη] Paris. A. ut Leid., praeterquam 174, C.
quod ἀργυρίτις.

Ἐν τοῖς πρώτοις] Paris. A. ¹ Πρώτη γὰρ αὕτη τὸ δω- 174, C.
ρηθὲν αὐτῇ παρὰ τῶν θεῶν ἀνταπέδωκε, ταῖς λατομίαις τοῦ
ὄρους εἰς ναῶν καὶ ἀγαλμάτων ὑποχρησαμένη κατασκευάς·
καὶ πρώτους φησιν Ἀθηναίους τούτων κατάρξαι ἀνθρώποις.

Ἐπιτηδειοτάτη] Paris. A. ut Leid., quocum conspirat 174, C.
in λευκόν.

Τὸ μήτε ὑπτίαν εἶναι] Paris. A. ² Ἵπτιον γὰρ ἀνα- 175, A.
πεπταμένον φησι· βούλεται δὲ αὐτήν πάλιν δεῖξαι σώζου-
σαν κ. τ. λ. vide ed. ad Πάσης, ubi pro τελείας poster
τελέας.

Τελέας] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ τελείας, οὕτω γὰρ οἱ Ἀτ- 175, A.
τικοί φασιν.

Ἄσπορος νικῶν] Paris. A. et D. Ἄσπορον λέγει τὴν 175, C.
ἀνήροτον τε καὶ ὄρειον· κρείττων γοῦν αὕτη τῆς παρ' ἐτέ-
ροις ἀροσίμου, ἐπεὶ ἀργυρίτις.

Ἐλευθερίας] Paris. A. ³ Ἐλεύθερον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ 175, C.
ib.

1) Similia leguntur in B. — 2) Uberiora servantur in B. —
3) Similia in B.

τὸν μεγαλύψυχον, τὸν δὲ φειδωλὸν ἀνελεύθερον· ἐπεὶ καὶ Ἀθηναῖοι τὰ πολλὰ φιλόφθοροι καὶ μεγαλόψυχοι καὶ πρὸς εὐεργεσίας ἔτοιμοι, διὰ τοῦτο εἶπεν, αὐτοὺς ἔχουσαν τῆς¹ τοιαύτης εὐφόρου τυχεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν μεταλλικῶν φλεβῶν οὐκ ἰμοίρου.

ib. Ἄλυπα ῥεύματα (Paris. A. in marg. ἀλύπα ῥεύματι) | Paris. A. Ἐντὶ τοῦ ἀβλαβῆ καὶ μὴ λυποῦντα ἰκαίρω² φορεῖν χειμῶνός τε παρακειμένας χώρας, ὡς περ τοὺς χειμῶνους ἀλλαγῶν ἢ καὶ τοὺς ποταμοὺς τῆ τῶν ὑετίων ὑδάτων καταφορᾷ ἐλλιμεναζομένους καὶ ἐξοιδούοντας καὶ τοῦ οἰκείου ὑπερχομένους ἐδάφους καὶ οὐχὶ τῶν τυχόντι τῶν παρακειμένων χωρίων ἀπεργαζομένους φορᾶν ἢ τινα βλαβὴν.

ib. Ὁ πάντων ἡμερώτατος] Paris. A. Τὸν σῖτον φασὶ τινες λέγειν αὐτὸν, ὅσον τὸν ἄνθρωπον, ἐπεὶ καὶ ὡς περ βοτάνην λέγουσιν ἄνω δοθῆναι αὐτὸν τῆς Ἀττικῆς καὶ αὐτόχθονες Ἀθηναῖοι.

175, D. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐστὶ] Paris. A. Ἐπειδὴ μέλλει ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον μεταβαίνειν καρπῶν μνημονεύσας, οὕτω πρὸς σύγκρισιν αὐτοῦ αὐτόχθονος εἶπε (sic). Τραγῆματα δὲ τοὺς ἄλλους καρποὺς ὀνόμαζει· παροιμία³ δὲ ἐκράτησεν αὕτη ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ εὐτελεῖ ἐγκωμιαζόντων.

176, A. Ἐλέφαντες] Paris. A. ad verbum cum Leid. consentit.

ib. Ἄ τούς παῖδας] Paris. A.⁴ ut in Ap. Mon., a quo in his discrepat: Ap. M. ἐπιβοῶσι Μορμᾶ — ἐπιβοῶνται τὴν Μορμᾶ, φασὶ δὲ νῦν τὴν — φασὶ δὲ οὕτω τὴν, Ὀνοσκελίδα — Ὀνοσκελῆ, ταύτη Ζεὺς ἐμίγη — ταύτη ἐμίγει Ζ., λύπης αὕτη μὲν δυσμ. — λύπης δυσμ., παιδία αὕτη — αὕτη παιδία. Eadem leguntur in Paris. B., in quo hæc addita sunt: ἦν νῦν φασὲν ἰδιωτικῶς Στριγλαν.

176, B. Οὐ κατὰ τοὺς] Paris. A. Ἱστορία τούτους ἐπαινεῖ, καὶ ὅτι χρυσὸν ὀρύσσουσι, καὶ ὅτι κατ' ἀλώπεκα τὸ μέγεθος τυγχάνουσιν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ φησίν· οὐ κατὰ

1) f. γῆς. — 2) f. τῶ ἀκαίρως φ. — 3) Cod. παροιμίας. — 4) Similia in B.

τούτους οἷν φησὶν ἀξιώ κἀγὼ κ. τ. λ. vide ed., ubi A. in fine· δηλονότι.

Οὐ γὰρ πλάνην] Paris. A. ¹ Αἰνίττεται τοὺς Ἡρακλεί- 176, C.
δας, τοὺς προγόνους τῶν Λακεδαιμονίων· πλανώμενοι γὰρ
κ. τ. λ. vid. ed. Addit Paris. A. Σκότος δὲ λέγει τὴν
ἄγνοιαν τοῦ πῶς δεῖ οἰκίσαι. ² Paris. B. Ἴσως εἰς Ἡρακλεί-
δας αἰνίττεται, τοὺς προγόνους Λακεδαιμονίων· πλανώμενοι
γὰρ μόλις εὖρον ὁδὸν, πῶς εἰσέλθωσιν εἰς Πελοπόννησον,
ἢ δι' ἄλλους τινὰς τοῦτο λέγει· καὶ γὰρ καὶ Θουκυδίδης ἐν
τοῖς τῆς συγγραφῆς προοιμίαις φησὶν ἄλλους ὑπ' ἄλλων
ἀναστάτους γίνεσθαι.

Δυοῖν δυστυχίαν] Paris. A. et D. ³ Τὸ ἐκβλ. vide 176, D.
ed. — ἐκβαλεῖν· καὶ Θουκυδίδης, βιαζόμενοι κ. τ. λ.
cf. Ap.

Βιασόμενοι] Paris. A. Ὡσπερ ἀπὸ κ. τ. λ. vid. ed. — ib.
ἀλλ' οἱ μὲν Χῖοι, ἕτεροι δὲ Μιλήσιοι, ⁴ ἄλλοι δὲ Ἐδέσιοι
(sic)· μετεβάλλοντο γὰρ τῶν τόπων τὴν ἐπωνυμίαν.

Ὡσπερ τὸ ἐκ τῶν πηγῶν] Paris. A. et D. Σκοπῶν ὁ 177, A.
ρήτωρ ἄγαν ποιῶν (sic) τεχνικῶς τὸν μῦθον διὰ τὸ αἰσχροῦν
εἶναι τὸν ὅπως ἐκ τῆς τοῦ Ἡφαίστου ἀποσπερματίσεως λη-
ροῦται γενέσθαι τοὺς Ἀθηναίους· διὸ καὶ λέγει αὐτὸ γένος
τῶν ἀνθρώπων. ⁵ ἐξ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν ἀρχήν.

Καθ' ἕνα θεῶν καταλαβόντες] Paris. A. Θεῶν τὴν καθ' 177, A.
ἑκάστην λέγει· μισθοῦ γὰρ ἐκαθέζοντο παρ' Ἀθηναίους οἱ
ξένοι, ὡς ἔγνωμεν ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, ἐντεῦθεν
λέγει· ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουσιν ἄν. Pa-
ris. B. Ἐν ταῖς Ἀθηναίων ἐορταῖς εἴ τις προὔλαβεν ἕτε-
ρον, ἐκάθητο ἐν τῷ θεάτρῳ ἀπὸ λίθων κατεσκευασμένῳ·
λέγει οὖν θεῶν τὸν τόπον, ἀφ' οὗ τις καθήμενος ἐθεῶτο
τὰ γινόμενα.

Μᾶλλον δὲ αὐτοὶ πρώτοι] Paris. A. et D. ⁶ Τοὺς 177, B.
δευτέρους ἔδειξε μείζους τῶν πρώτων, ὅτι οἱ μὲν πρώτοι

1) Uberius exponuntur in D. — 2) Cod. οἰκεῖσαι. — 3) Si-
milia in B., omissio Thucydidis testimonio. — 4) Cod. Μιλήδιοι
5) τῶν Ἀθηναίων. — 6) Praefixum est huic scholio ἀθε, quod sae-
piusculè super scholia pictum in Cod. D. conspicitur.

βιασάμενοι καὶ ἴσως ἀνάξιοι ὄντες τὴν πολιτείαν κατέσχον, οἱ δὲ μὴ βιασάμενοι, ἀλλ' ἄξιοι κριθέντες ταύτης ἐδημοποιήθησαν, δι' ἃ καὶ μειζόνως ἂν οἱ πρῶτοι κατακριθεῖεν τῶν δευτέρων. Παιῖς, εἶποιμ' ἂν ἐγὼ, Σώπατρε,¹ οἱ γὰρ πρῶτοι κατασχόντες κακοί· σχολῇ γ' ἂν οἱ ἀπ' ἐκείνων λαβόντες ἀμείρους, εἰ μὴ ὅτι καὶ χείρους, τῷ τε συναδικεῖν αἰρήσασθαι τοῖς προηδικηκόσι καὶ τῷ ἐξὸν ἑτέροις προσγενέσθαι, αὐτοὶ δὲ τοῖς ἀδίκοις προσέδραμον καὶ τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ἠσπίασαντο πολιτείαν· ἀνάγκη γὰρ κακῶν σπορέων πονηρὰν καὶ τὴν ἐπικαρπίαν γενέσθαι.

177, C. Τῷ φανέντι] Paris. A. et D. Πολλάκις ἐν ἀνάγκῃ ἀμυντηρίων ἀπορουῦντες τῷ εὐρέθεντι χρώμεθα λίθῳ ἢ ξύλῳ.

177, D. Βεβαιούσι τὴν ἐπωνυμίαν] Paris. A. Τὸ πρῶτον Ἀπία ἐκαλεῖτο ἢ Πελοπόννησος.

178, A. Ἐξούλης.] Paris. A. Ἐξούλη ἐστὶν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἐκβαλλόντων τοὺς παλεμίους ἐπὶ ναμῆς μόνῃς τῶν δημοσίων καὶ κατὰ τῶν μὴ ἀποδιδόντων τὰς καταδίκας· μητρὶ δὲ παραβάλλει τῶν Ἀθηναίων τὴν γῆν· τὸ δὲ οὐ μᾶλλον γε ἢ τῆς μητρὸς τινι ἀντὶ τοῦ ὥσπερ οὐδὲ δικάζεται τις οἶονεὶ περὶ ἐξελάσεως.

ib. Καὶ τοίνυν μόνοις τοῖς τῆδε γεν.] Paris. A. et D. Τοῦτό φησιν, ὅτι σύμβολον Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχαιολογίας ἔσωζον τὸ πῦρ καὶ τοῖς αὐτῶν ἀποίκοις ἐδίδοσαν ἐξ αὐτοῦ, οὐ παρ' ἄλλων λαβόντες. Ἀκίνητον δὲ ἐστὶαν ὥσπερ τὴν κοινήν εἶπε καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέδωκε τὴν λέξιν, ἔχει γὰρ καὶ τὸ ἴδιον, ἔχει δὲ καὶ τὸ βέβαιον τοῦτο τὸ ἀκίνητον· λέγει δὲ, ὅτι τὸ πρυτανεῖον σύμβολόν ἐστι τῆς πόλεως, οὐδὲ γὰρ αἱ κῶμαι τοῦτο ἔχουσι· ἀκίνητον οὖν αὐτὸ ἔχουσι Ἀθῆναι, οὐ παρ' ἄλλου λαβοῦσαι, τουτέστιν οὐ δεξαμέναι παρ' ἄλλης πόλεως· πῦρ δὲ ἦν ἄσβεστον καὶ ἀδιαλείπτως καιόμενον ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καθ' ἱστορίαν τοιαύτην κ. τ. λ. vide Ap. Mōn. Habet autem A. pro εἶτα διὰ τοῦτο μετ' ὀργῆς ἔχοντα — εἶτα δι' ὀργῆς ἔχοντα — εἶτα δι' ὀργῆς ἔχοντα, uterque et A. et

1) Rec. m. in D. Σώπατρες dedit.

D. expressis verbis νέμοντες αὐτῶν μετασχεῖν, A. in fine ταύτη ἐξιλ.

² Ἐν συνοικίᾳ] Paris. A. et D. ³ consentiunt cum ed. 178, B. usque ad ξένων οἰκουμένην, ὡς Αἰσχίνης συνοικίαν εἶπεν, ἔνθα πολλοὶ διελόμενοι μένουσι (vid. Ap.)· φησὶ τοίνυν, ὅτι ὥσπερ ἐν μεγάλῃ κ. τ. λ. (vid. ed.) — ἀπὸ τοῦ οἰκήματος τούτου εἰς κ. τ. λ.

Καὶ μόνη πόλεων] Paris. A. Τοῦτό φησιν, ἐπεὶ καὶ 178, C. Ἀρκάδες αὐτόχθονες· ζητειτέον δὲ, πῶς ἄνω εἰπὼν, ὅτι πρώτη αὕτη ἄνθρωπον ἤνεγκεν, ἐνταῦθα λέγει, ὅτι Ἀρκάδες αὐτόχθονες; φαμέν, ὅτι μὲν Ἀρκάδας εἶναι αὐτόχθονας συγχωρεῖ, πρώτους ἄλλους ἄνασθεν Ἀθηναίων γενέσθαι οὐ συγχωρεῖ (sic).

⁴ Ἐστὶαν ἀκίνητον] Paris. A. ab initio cum ed. facit, ib. pergit verum post πρώτοι φανέντες καὶ πρώτοι ἀπὸ τοῦ Γίγαντος ἐδέξαντο τὸ πῦρ· ἐνθέντοι (sic) καὶ ἔχειν αὐτὸ λέγονται, ὡς οὐ παραδεξάμενοι τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ ἀμέσως τοῦ κρείττονος καὶ τοῖς ἀποίκους αὐτῶν ἐκ τούτου παρέχοντες. Τὸ δὲ πρυτανεῖον τόπον κ. τ. λ. sequuntur jam, quae edidit Jebbicus, quorum in clausula Paris. A. exhibet τῶν σίτων pro τοῦ σίτου.

Πολλῶν δ' ἐπιρρέοντων] Paris. A. et D. Μετὰ τὴν ib. γένεσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀκολουθῶς συνάπτει τὸν περὶ τῆς τροφῆς τόπον, ἔδει γὰρ γεννηθέντα δεηθῆναι τροφῆς. Ἐπεὶ γοῦν θάτερον τοῦ ἐτέρου ἐστὶ δεόμενον, ἀκολουθῶς διέξεισαι καὶ τὰ περὶ τῆς τροφῆς προπαρασκευαστικῶς λέγων, αἶροῦμαι τὸ τῆς φύσεως (sic) δεύτερον, ἢ γοῦν τὸ περὶ τῶν τροφῶν τὸ βεβαιοῦν τὸ πρῶτον ἡγοῦντο γενέσθαι πρότερον ἐν τῇ Ἀττικῇ ἄνθρωπον· ἐπεὶ γὰρ πρότερον ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ τροφαὶ δηλονότι ἐξ ὧν τρέφοιτο πρῶται παρ' Ἀθηναίοις. In toto hoc schol. Codicum vestigia expressi. Lege: ἡγουν τὸ π. τ. τροφῶν. Τὸ βεβαιοῦν κ. τ. λ., sed reliqua procul a sano absunt.

1) Similia in B.

- 179, A. "Α μητρὸς ἦν ἔργα] Paris. A. et D. Μητρὸς ἔργα τὸ μὴ μόνον γεννῆσαι, ἀλλὰ καὶ τροφήν τῷ τόκῳ παρασχεῖν.
- ib. Καὶ γίνεται δὴ πανήγυρις] Paris. A. Πανήγυριν καλεῖ τὸν ἀγῶνα ἱερὸν ἀντὶ τοῦ θεῖον (sic), ἐπειδὴ θεοὶ ἦσαν οἱ περὶ τῶν δωρεῶν τῆς πόλεως ἀμιλλώμενοι· καλῶς δὲ εἶπεν ὑπὲρ πάσης οἰκουμένης, παρὰ γὰρ Ἀθηναίων οἱ ἄλλοι τὰς δωρεὰς ἐδέξαντο καὶ μάλιστα τοῦ σίτου· ἢ καὶ τὴν τῶν θεῶν ἐκκλησίαν πανήγυριν καλεῖ.
- 179, B. Ὡς ἐμελλεν ἡ φορὰ] Paris. A. Τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ ἐξ ἐρίων ὁ ἄνθρωπος ἔνδυμα ποιεῖ, ἐπέτειον δὲ λέγει, ἐπειδὴ καὶ κατ' ἐνιαυτὸν κείρεται.
- 179, C. Τὰς μὲν πυρὶ] Paris. A. Ὡς οἱ χαλκευτικὴ δι' Ἡφαίστου (sic).
- 179, A. Καὶ μὴν τοῦτό γε ἀμήχανον] Paris. A. et D. Τὸ σχῆμα ἀντιστροφῆ (sic, D. ἀντίστροφον), ὅπερ πιστοῦται τὴν ἀλήθειαν. ὅτ' ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν συντρέχει.
- ib. Καὶ μὴν τοὺς γε θεοὺς] Paris. A. et D. Ὁ νοῖς τοιοῦτος, δυοῖν ἕνεκα ἀνάγκη ἦν τοὺς θεοὺς ταῖς δωρεαῖς ταύτην πληρῶσαι, πρῶτον μὲν ὅτι τοὺς ἐν αὐτῇ φύντας πρῶτους ὄντας πρῶτους ἔδει καὶ δεηθῆναι, δεύτερον δὲ, ὅτι τοὺς πρῶτους τεχθέντας ἔδει καὶ τῆς προσηκούσης ἀξιῶσθαι τιμῆς.
- 180, B. Τοῦτο μὲν τῆς χρείας] Paris. A. Προςληπτέον τὸ ἕνεκεν ἔξωθεν, τὰ δὲ σχῆμα ἀριθμητικόν.
- 180, C. Κρύψαντες] Paris. A. B. et D. Παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν φθονερῶν λεγομένη τὸ γῆ κρύψαν ἔχει (sic, forte γῆ κρύψαντ' ἔχειν, vel γῆ κρύψας ἔχεις, cf. Erasmi Adag. III, 4, p. 721.)
- ib. Ἀλλὰ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ φοβ.] Paris. A. et D. Ἀντιπίπτον λύει, ὡς τινος ἀντιλέγοντος, εἶτα οὐκ ἐφοβήθησαν, μὴ γένοιτο αὐτοῖς ἴσοι ἐν τούτῳ; φησὶν οὖν, ὅτι τῷ μεταδοῦναι τῶν ἄλλων καλλίους αὐτοὺς ἀπέδειξαν, ἃ μὲν γὰρ μὴ κατ' ἀρετὴν διαφέροντες φοβοῦνταιί τινος εὖ ποιῆν, ἵνα μὴ πως ἐκεῖνοι παραπλήσιοι τούτοις φανῶσι· οἱ δὲ ταῖς ἀρεταῖς ἐνειλλήμενοι (sic) τοσοῦτον εὖ ποιούσι τοὺς ἄλλους, ὅσων ἕκ τε τῶν ἐξίσου μετεχόντων αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν προέ-

χοντας δείκνυσθαι κατ' ἀρετήν, τότε γὰρ τὸ διάφορον φαίνεται, ὅτε τῶν αὐτῶν εὐποροῦσιν ἑκάτεροι.

Οὐ μόνον τῶν] Paris. A. et D. Τοῦτο βούλεται παρ- 181, A.
ιστῶν, ὅτι οὐδεμίαν φιλίαν ἔσχον πρὸς ἄλλους Ἑρακλῆς καὶ Θησεύς, οἷαν πρὸς ἑαυτούς, οὐδὲ ἄλλοι πρὸς ἀλλήλους μεγάλην, οἷαν οὗτοι αἰνίττεται δὲ εἰς Πάτροκλον καὶ Ἀχιλλέα, καὶ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα. Τὸ δὲ ἐξῆς οὕτω, σημεῖον τοῦ τὸν Ἑρακλέα τὴν πόλιν ἐξηλωκέναι ἢ πρὸς Θησεά φιλία· κατακοινοῦ δὲ τὸ πάμπληθες ὑπερέσχεν In altero marg. Cod. A. Τὸ πάμπληθες ὑπερέχουσα κατακοινοῦ συντάξαις.

Πέμπουσι δὴ θεία πομπῇ] Paris. A. Ἡ Δημήτηρ 181, B.
τὴν οἰκείαν θυγατέραν τὴν Περσεφόνην ἀπολέσασα ἀπήντησεν ἀπὸ Σικελίας ταύτην ζητοῦσα μέχρι καὶ τῆς Ἀττικῆς· ἐκεῖσε γοῦν ὑπεδέξατο αὐτὴν ὁ Τριπτόλεμος, ἡ δὲ τῆς ξενίας χάριν δίδωσιν αὐτῷ τὸν σῖτον· πομπὴν δὲ λέγει τὴν πέμπωσιν τὴν ἐπὶ διαδόσει τοῦ σίτου· καλῶς καθ' ἕπερ θεωρικῶν, ἐπεὶπερ ἐπ' ἴσης καὶ πένησι καὶ πλουσίοις ὁ σῖτος ἐδίδοτο, καὶ πολίταις καὶ ξένοις· τρέφωσιν δὲ τὸν Τριπτόλεμόν φησι, ὃς Κελεοῦ ἦν, οὗτος ὑπὸ Δήμητρος τραφεῖς. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τρέφωσιν οὐ μόνον δεσπότης, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τινος τραφεῖς, ὡς ἐν ταῖθα· δύο οὖν ἡ λέξις σημαίνει καὶ τὸν θρέψαντα καὶ τὸν τραφέντα. Cod. Paris. D., in cuius marg. est ἀρε- Ἰστέον, ὅτι οὐχ ἀπλῶς τρέφωσιν ὁ δεσπότης λέγεται, ἀλλὰ τρέφωσιν τὸν τοῦ δεσπότης υἱόν φησι οἱ προϊόντες ἡλικία τούτου δοῦλοι, οἱ, ὡς ἂν εἴποι τις, προδόκιμοι, τοῦτο γὰρ αἰχοῦντες οἱ γηραιότεροι τῶν δούλων τοὺς τῶν δεσποτῶν παῖδας καλοῦσι, οὓς ἔνιοι καὶ δεσποσύνοους φασί, τοὺς ὡς ἂν νῦν ἢ γν (sic, f. κοινή) διάλεκτος, αὐθ' το (sic) πάλους καλέσῃ. Paris. B. c. bomb.

Τὸ ἄρμα πτερωτὸν] Paris. A. Τὸ μυθικὸν ἠρμήνευσε· 181, C.
φασὶ γὰρ δοῦναι Τριπτολέμῳ τὴν Δήμητραν πτερωτὸν,¹ ἵνα ταχέως διδῶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις τὸν σῖτον. Φιλό-

1) Cod. πτερωτων.

χορος δὲ ἱστορεῖ, ναῦν εἶναι, ἐφ' ἣ ἐφέρετο Τριπτόλεμος· διὰ δὲ γὰρ τὸ πλεῖν ἐξ οὐρίας ἐπλεύσθη Τριπτόλεμον πτερωτῶ ἐποχεῖσθαι ἄρματι καὶ τὴν διάδοσιν ποιεῖσθαι.

- ib. Πρόσαντες] Paris. B. Οὐ μόνον ἡ ἄρνησις ἐν ἀρχῇ τιθεμένη ἰσχὺν ἔχει καὶ τοῖς εἰσέπειτα, ἀλλὰ καὶ ὑστερον τιθεμένη ἰσχὺν ἔχει ἐν τῇ ἀρχῇ, ὡσπερ κἀνταῦθα· οὐ γὰρ εἶπε, καὶ οὐ πρόσαντες, οὐδ' ἄβατον ἦν αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ πρόσαντες, οὐδ' ἄβατον ἦν αὐτῶ· φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος, (Pyth. VI, 47).

. ἄδικον οὐθ' ὑπέροπλον ἦβαν δρέπων.

- ib. Δοκοῦσι δέ μοι] Paris. A. Οἱ γραφεῖς τὰς Χάριτας γυμνάς γράφουσιν, αἰνιττόμενοι, ὅτι δεῖ τὴν χάριν ἄδολον εἶναι, τὸ γὰρ γυμνὸν καὶ φανερόν ἄδολον· ὁ δὲ ῥήτωρ ἔφη, ὅτι διὰ τὸ τοὺς Ἀθηναίους τοῖς ἄλλοις τὴν εὐεργεσίαν θαύτον ἐπιφέρειν ἔδοξαν ἔργα αἱ Χάριτες (sic). B. consentit ad verbum cum bomb., nisi quod ταχέως αὐτὰς γ.

Αἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπαρχαί] Paris. A. Αἱ καὶ ἔτος ἀπαρχαί Ἀθήναζε παρὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων κομιζόμεναι στήχυς ἦσαν. Paris. B. consentit cum bomb.

Αἱ τοῦ θεοῦ μαντεῖαι] Paris. A. Ποτὲ γεγοτότος ἀνεῖλεν Ἀπόλλων, μὴ ἂν πρῶτον στήναι τὴν νόσον, εἰ μὴ πρὸ πάντων θύσωσιν κ. τ. λ. vid. Progr. Mon. ad αἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπαρχαί.

- 182, C. Τοιοῦτοι μὲν πρὸς] Paris A. Ἐπεὶ καὶ τοὺς θεοὺς ἐτίμησαν ἀγάλμασι καὶ θυσίαις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὡς προσηνήχθησαν, καὶ ὡς οἱ θεοὶ αὐτοῖς καὶ αὐτῶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐγένοντο.

- ib. Καὶ τοῦτο μὲν ἐνταυθοῖ] Paris. A. Τὸν τοῦ γένους τόπον ἐνταῦθα ἀναπαύσας, ὃν διὰ τῆς θέσεως τοῦ τόπου διηνήσατο, ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν τῆς ἀνατροφῆς πρόεισι, πλὴν ἔοικε καὶ τοῦτο τοῦ γένους εἶναι κοινὸν καὶ τῆς ἀνατροφῆς τὸ ἐπιφερόμενον· πλείω δὲ τμήματα λέγει, ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ μερίζεται τὰ τῆς ἀνατροφῆς· εἰσὶ δὲ αἱ πράξεις ἀκόλουθοι, ὃ διὰ τοῦ ἐφεξῆς σημαίνει.

- 182, D. Ἐν μέρει] Paris. A. Τοῦτο σαφῶς πέφρασαι· ὁ δὲ

νοῦς τοιοῦτος, ὅτι μετὰ τὰ ῥηθέντα πάλιν εἰσὶν ἀκόλουθα ἐκείνοις εἰς τὸ λεχθῆναι, οἷον τὴν ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων ἀντίληψιν· βουλόμενοι γὰρ Ἀθηναῖοι εὐσεβεῖς ὄντες τοὺς ἄλλους εὐσεβεῖν τοὺς καρποὺς διέδοσαν, ἀλλὰ καὶ βουλόμενοι πάντας σῶζεσθαι ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων ἐπολέμησαν· ἀλλ' οὐκ ἐστὶ μοι, φησὶ, τοῦτο δῆλον, εἰ ἀρμόττει καὶ τοῖς λόγοις ταύτην σῶσαι τὴν ἀκολουθίαν· καὶ γὰρ ἀνωτέρω Ἡρακλέους μνησθέντι καὶ τῶν ἀπογόνων τῶν ἐκείνου ἤρμοττεν εἰπεῖν καὶ ὅπως αὐτοὺς Ἀθηναῖοι κατήγαγον, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐχ ἤρμοττε καὶ τῷ λόγῳ, παρέλιπε, ὑποκατιῶν δὲ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐμνήσθη, μνησθεῖς δὲ κἄνταῦθα, πρότερον θέσεως καὶ χώρας, ἔμελλε καὶ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων διεξιέναι, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς ἐπιλόγοις ἤρμοττε τὸ κεφάλαιον, παρέλειπεν αὐτό· διὸ καὶ τᾶλλα πάντα εἴσας περὶ τῶν θείων διεξέρεται.

Καταλαμβάνουσι] Paris. A. Ὡς ἐπὶ πολέμου εἶπε, τὸ 183, B.
περιμάχητον· ταύτης παραστῆναι βουλόμενος· καταλαμβάνουσι δὲ εἶπεν, οἱ γὰρ θέλοντες τυραντεῖν τῆς ἀκροπόλεως, καταλαμβάνουσι, ὡς βέβαιον φυλακτήριον, ἐπειδὴ δὲ τὸ ὄνομα τῆς τυραννίδος διεβέβλητο, εἶπε τὸ ὡσπερ.

Ἐπιτρέψαντες] Paris. A. Λέγει τὸ τοῖς Ἀθηναίοις ib.
ἐπιτρέψαι τὴν κρίσιν, ἔλαβον δὲ κριτὰς τοὺς Κέκροπος παῖδας.

Ἐν τοῖς παιδικοῖς] Paris. A. ut Ap. Mon., a quo in 183, C.
his fere recedit: ἔρωσ — ἢ ὑπὲρ τῶν ἐρωμένων — ἐπέτρεψαν.

Τοῦ τε ῥοθίου] Paris. A. Τιμῆσαι τὸν τούτου δοτῆρα ib.
βουλόμενος, τοῦτο γὰρ ἔδειξεν ὁ Ποσειδῶν, θαλλὸν δὲ ἢ Ἀθηνῶν, ὃ ἐστὶ κλάδον ἐλαίας. Ἄλλοι μὲν φασὶ ἐπιτρέψαι τὸν Δία ἐν μέρει τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας ψηφίσασθαι, καὶ ψηφισθέντων ἴσος ἦν ἑκατέρων ὁ ἀριθμὸς· ἀκηκοὺς δὲ ὁ Ζεὺς ἔφη, μὴ ἐψηφίσθαι τὸν βασιλέως οἶκον καὶ ψηφισαντος δὴ καὶ τοῦτον ὑπερήλασαν τῷ ἀριθμῷ αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ἐπεὶ εὗρηται τρεῖς ἔχων θυγατέρας ἰ βα-

1) Cod. περιμάχητον.

σιλεύς, εἰς ὃν αὐτός· διακρίναι λέγεται τὸν Ζῆνα Ἀθηνῶν παραλαβεῖν τὴν πόλιν.

- 184, A. Τὴν ἐπωνυμίαν] Paris. A. Ἐξ Ἀθηνῶς γὰρ Ἀθῆναι πρότερον γὰρ οὐκ Ἀθῆναι, ἀλλ' ἀκτὴ, εἴτ' Ἀττικὴ λεγομένη.
- 184, B. Ἔτι δ' ἵππων] Paris. A. Σχήματι καλῶς τὸ σχῆμα, οὐ γὰρ βούλεται τῇ ἱστορίᾳ μάχεσθαι, ὅτι Βελλεροφόντης ἐφεῦρε τὸν Κέαυτα, πάρεδρον δὲ τῆς Θεοῦ τὸν Ἐρεχθεῖα φησίν, ἐπειδὴ ἐν τῇ κ. τ. λ. cf. Apogr. Mon. — ἔξευξεν σὺν τῇ Θεῶ· εἶπεν, ὡς αὐτῆς Ἀθηνῶς τὴν κατασκευὴν εἶπε ἀλούσης αὐτῷ (sic).
- 184, C. Ὁ τῆσδε τῆς Θεοῦ πάρεδρος] Paris. B. cum bomb. consentit.
- ib. Χορεῖαι καὶ τελεταὶ] Paris. A. Χορείας τοὺς ὕμνους λέγει τῶν Θεῶν, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, τελεταὶ δὲ τὰ μυστήρια· γνωστόν δὲ, ὅτι οὐ μόνον εἰς ἀμοιβὴν τῶν Θεῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπόδειξιν ἔχει τῆς παρὰ τῶν Θεῶν εὐεργεσίας.
- ib. Πανηγύρεις] Paris. A. Πανηγύρεις λέγει τὰ Διονύσια καὶ τὰ Ἐλευσίγια, τὰ Παναθηναῖα.
- ib. Ἄλλαι δι' ἄλλων] Paris. B. convenit cum bomb., B. item servat ἔφημεν.
- 184, D. Οὐ μόνον] Paris. A. Τοῦτο τὸ νόημα πρόσθεν εἰπὼν, ἐπειδὴ ἀνάγκη ἦν προσθεῖναι ἕτερον, τότε δὲ ὁ καιρὸς οὐκ ἐδίδου, ἄλλα γὰρ κατήπειγε, διὰ τοῦτο πάλιν ἐχρήσατο, ἵνα ταῦτα, ἃ νῦν λέγει, προσθήσῃ· τοῦτο δὲ πολλαχῇ τῶν αὐτοῦ λόγων ποιεῖ.
- 185, B. Καὶ λαγχάνει] Paris. A. Ἀλιζόροθιος ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος ἠρώσθη Ἀλκίππης τῆς Ἄρεος (sic) θυγατρὸς κ. τ. λ. vide Ap. Mon. et Leid Pergit Paris. A. ὁ δὲ ἀπιστῶν τῇ θυγατρὶ καὶ βουλόμενος θεατῆς γενέσθαι μετεσχηματίζει ἐαυτὸν εἰς τὴν θυγατέρα καὶ ἀπέρχεται ὑδρευσόμενος καὶ λαβὼν αὐτὸν ἐπιχειροῦντι ἀνεῖλεν· ἐγκαλεῖ γοῦν Ποσειδῶν Ἄρεϊ περὶ τοῦ παιδὸς καὶ παραγίνονται ἀμφότεροι Ἀθηναῖζε κριθησόμενοι, καὶ γίνεται ἡ κρίσις παρὰ τῷ Ἄρειῳ πάγῳ δικαζόντων Θεῶν· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ τόπος ἄρειος πάγος διὰ τὸ τὸν Ἄρεα ἐκεῖ πῆξαι τὸ δορὺ· ἄλλοι δὲ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην λαβεῖν

φρασί τὸν τόπον διὰ τὸ τὸν Ἄρην ἐκεῖσε καθίσαι καὶ πολιορκεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ κατ' αὐτῆς ἐστράτευσεν ἠττωμένων τῶν θυγατέρων αὐτοῦ Ἀμαζόνων ὑπὸ τῆς πόλεως· ἕτεροι δὲ τὸν Ἀλιφρόδιον οὕτω φασὶ κτανθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ποσειδῶνος· τῆς Ἀθηνᾶς ἐπεχείρει αὐτὸς κόπτειν τὴν ἐλαίαν, πλήττεται παρὰ τὸν τόπον ὑπὸ τοῦ Ἄρεος καὶ θνήσκει. Ἄριστα δὲ πάντων ἐμοίγε κριτῆ ὁ Χάραξ ἰῶ φησὶν, ὅτι πάγος πᾶς ὑψηλὸς τόπος καλεῖται, Ἄρης δ' ὁ φόνος, ἀφ' οὗ καὶ ἔναρα τὰ ὄπλα καὶ ἔναροι οἱ πεφονευμένοι, ὡς ἂν τις μεταβαλὼν φόνιος τόπος, ὡς καὶ Χάραν (sic) ἢ τοῦ δεσμοτηρίου ἐλέγετο θύρα, ἀφ' ἧς οἱ κατάδικοι οἱ πρὸς Ἄιδην βαδίζοντες ἐξήεσαν. Paris. B. a bomb. in his discrepat: Ἀλκίπην — Ἀλκίπην, κατ' αὐτοῦ — κατ' αὐτῶν, θεοὶ ἐν αὐτῷ ἐκρ. — ἐν αὐτῷ θεοὶ ἐκρίθησαν, quod quae sequuntur, in Paris. B. desiderantur.

Ἐπερ τὸν Ἄρειον πάγον] Paris. B. eadem hab., quae 185, C. bomb.

Παρὰ τοῖς θεοῖς] Paris. A. Οὐ γὰρ τὸ ἀνθρώπινον 185, D. δίκαιον ἴσον θεοῖς δυνατόν εἶναι, παρὰ δὲ τοῖς θεοῖς ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὡς καὶ αὐτῶν συνειδότην τοῦ δικαστηρίου τὸ δίκαιον.

Συγκεχωρηκότι] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ παρὰ πᾶσιν αἰ- ib. δεσίμῳ, τῷ συγκεχωρημένῳ, καταδεδεγμένῳ, μὴ ἀντιλεγομένῳ.

Καὶ οἷς ἐξ ἐκείνου καθήκει] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ἀρ- 186, A. μόξει ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους τῶν θεῶν δηλονότι, οὐ μόνον ἀνεῖται δικαστήριον θεοῖς οὗτος ὁ τόπος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀπ' ἐκείνων.

Ἐτέρα δὲ] In Paris. B. eadem leguntur, quae in 186, B. bomb.

Μικτὴ τοῖς ἀγωνισταῖς] Paris. A. Μικτὴν λέγει δί- ib. κην τὴν τοῦ Ὀρέστου καὶ τῶν Ἐριννύων, καθ' ἣν καὶ δύο ψήφους ἐξήνεγκεν Ἀθηνᾶ μίαν μὲν ὡς θήλεια, ἄλλην δὲ ὡς πάρθενος· προσοίκους λέγει τὰς Ἐρίννας, ἐπειδὴ λέγεται ἠττηθείσας τὰς δαίμονας καταδῦναι ἐν τῷ τόπῳ· ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ἐξιλεούμενος αὐτὰς Ὀρέστης ἱερὸν αὐτοῖς ἐκεῖ ἐποίησεν, τινὲς δὲ τοῦτο ἰδρύσασθαι αὐταῖς τοὺς Ἀθη-

ναίους λέγουσι μετὰ τὴν δίκην· εὐφρόμως δὲ αὐτὰς ἔφησε σεμνάς, ὡσπερ ἕτεροι καὶ Κλυμενίδας.

- ib. Ὡσπερ ἔφασιν] Paris. A. Τὴν ἐξ Ἄργους φυγὴν ἔφασιν ἐκάλεσε, τουτέστι ἐκκλητον· λέγεται γὰρ, ὅτι ἐκεῖ καταδικασθεὶς εἰς τὰς Ἀθήνας μετέστη· ἔφασιν δὲ ἐστὶν ἡ ἀπὸ μικροῦ δικαστηρίου ἐπὶ τὸ μείζον μετάστασις. Paris. B. ad verbum cum bomb. convenit, nisi quod ὅτ' ἂν τις τὰ ἐλάττω κ. τ. λ.
- 186, C. Φιλανθρωπίαν οὔσαν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ τῆς δικαίας φιλανθρωπίας οὔσης, ἀντὶ γενικῆς¹ αἰτιατικῆν εἶπεν οὕτω σχηματίσας· τούτῳ πολλάκις καὶ Αἰσχίνης ἐχρήσατο. Cod. Paris. B. Δέον εἰπεῖν εἶναι, οὔσαν εἶπεν στρέψας (f. ἐπιστρέψας) τὴν σύνταξιν πρὸς τοχὴν (μετοχὴν), ἢ καὶ ἀγνοοῦντές τινες τὴν αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς φασίν.
- ib. Καὶ τυχῶν τῆς θεοῦ] Paris. A. Δώδεκα ὄντων τῶν κρινόντων Ὀρέστην καὶ τὰς Ἐριννύων θεῶν, καὶ τῶν μὲν ὅσταις Ἐρίννουσι προστιθεμένων, τῶν δὲ ἑ τῷ Ὀρέστῃ, τῆς Ἀθηνᾶς ἔτι μετέωρον τὴν ψήφον ἐχούσης μόλις κερεῖ τῆς παρ' αὐτῆς ψήφου ὁ Ὀρέστης καὶ οὕτως νικᾷ· καὶ τινὲς φασὶ τυχεῖν τῆς Ἀθηνᾶς εὐμενοῦς, ἐπειδήπερ τὸ ἐν Ἀθήναις ἠγάπησε δικαστήριον, ἕτεροι, ὅτι ἐκ Διὸς ἦν Ὀρέστης, ἀφ' οὗ τῆς κεφαλῆς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, τινὲς δὲ, ὅτι ἠλεήθη παρ' αὐτῆς δυστυχῶν. Ἀπορεῖται δὲ, πῶς ἐγένετο κρατῆσαι τὸν Ὀρέστην τῆς δίκης, ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων; καὶ φασιν, ἐπειδὴ ἄνθρωπος ὢν τὰς ἴσας ταῖς θαίμοσι ψήφους ἐδέξατο, νενίκηκεν.
- ib. Περὶ μὲν δὴ γένους] Paris. A. Δόξεις τοῦτο σύμπαρ εἶναι τοῦ γένους καὶ τῆς ἀνατροφῆς, ἀλλὰ τοῦ μὲν γένους ἐστὶ σύμπαρ, οὕπω δὲ γε καὶ τῆς ἀνατροφῆς, ἐπιφέρει γὰρ καὶ ἕτερον μέρος αὐτῆς τῆς ἀνατροφῆς, τὴν φιλανθρωπίαν· ἰδοὺ δὲ καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι γένος ἐστὶν ἐν τῷ λόγῳ διὰ τοὺς λέγοντας, τὴν πόλιν μὴ εἶναι γένος.
- 186, D. Ἦν μέρος ἐν γέγραπται] Paris. A. Περὶ φιλανθρω-

1) Cod. γενετικῆς.

πίας δηλονότι· τί δὲ τὸ ἐν μέρος, αὐτὸς δηλοῖ, τὴν εἰς ἅπαντας φιλανθρωπίαν, τὴν τοῦ σίτου πομπὴν καὶ ὅπως εἰς τὸ κοινὸν ἐπολιτεύσαντο.

Ἵσπερ οἱ τὰ σπέρματα] Paris. A. Ἡ Τριπτόλεμον 187, B. αἰνίττεται, ἢ τοὺς βαλλομένους τὰ σπέρματα γεωργοὺς ἐπὶ τῷ πλείω συγκομίσασθαι.

Κατ' ἄνδρα] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ κατὰ ἓνα· ἐπειδὴ 187, C. δὲ ἐπὶ τὸ ἥττον ἔλθων ἦσθετο, οὐδὲν μέγα τὸ εἰπεῖν κατὰ ἓνα, οὐδὲ σεμνὸν εἰς ἐγκώμιον προσέθηκε τὸ οἱ γνωριμῶτατοι, καὶ ἐπειδὴ δυσχερὲς τῶν μεταστάντων πάντων κατ' ἄνδρα μνησθῆναι, εἶπε καὶ τὸ ἅπάντων καὶ κατὰ πόλεις μνησθῆναι δυσχερὲς, οὐχ ὅπως τῶν ἰδία καὶ τῆς τούτων συμφορᾶς.

Ἵσπερ ἀρχὴ τοῖς πολλοῖς διηγῆσθαι] Paris. B. Ἴσο- ib. κράτης γὰρ ἐν τῷ Πανηγυρικῷ καὶ Δημοσθένει καὶ Λυσίας ἐν ἐπιταφίοις καὶ τινες ἄλλοι ἀπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν τὴν τῆς πόλεως ἀρχὴν λέγειν φιλανθρωπίαν.

Ἡρακλέους] Paris. A. Ἀντέπιπτε γὰρ αὐτῷ, ὅτι καὶ 187, D. παρὰ τῶν ἄλλων ἐτιμήθη ὁ Ἡρακλῆς, οἷον παρ' Ἀργείων· διὰ τοῦτο φησιν, ὅτι κακεῖνοι Ἀθηναίους μιμούμενοι ἐτίμων, ὥστε τῆς Ἡρακλέους τιμῆς πᾶσιν αἷτιοι Ἀθηναῖοι.

Τοῖς μυστηρίοις] Paris. B. Ἀθηναῖοι τὰ Ἐλευσίνια ib. ἄγοντες, ἢ πρὸς τὴν Δήμητραν ἐποίουν, ἐπειδὴ παρ' αὐτῇ τῇ ἑορτῇ Ἡρακλῆς ἐδεῖτο καὶ αὐτὸς μνησθῆναι· νόμιμον δὲ ἦν μὴ ξένον τινὰ μύειν, αἰσχυρθέντες οὖν τὴν αὐτῶν ἑορτὴν ἐποίησαν τὰ λεγόμενα μικρὰ μυστήρια πρὸς τὴν Δήμητρος Περσεφόνην, ἐν οἷς πρῶτον αὐτὸν ἐμύησαν, ὕστερον δὲ καὶ τοὺς Διοσκύρους.

Τοὺς πρεσβυτάτους] Paris. A. Τοὺς περὶ τὸν Κρό- 188, A. νον καὶ Ῥέα καὶ Δία καὶ τοὺς λοιποὺς λέγει· τὸ δὲ ἦρξε τιμᾶν ἀντὶ τοῦ ἔγραψεν, ἐπηλύδας δὲ τοὺς νεωτέρους λέγει, Διόνυσον, Ἡρακλέα· ἵνα δὲ μὴ δόξη ἄτοπόν τι ποιεῖν καινοτομοῦσα θεοὺς, φησὶν, ὅτι ὥσπερ συμπολιτευομένη θεοῖς ἐγίνωσκε τούτων τὸ βούλημα, ἐκεῖνοι γὰρ, φησὶν, ἐδέχοντο καὶ ταύτην οὐκ ἐλάττανον.

- 188, B. Ἄλλ' ἐξηγεῖτο] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ πρώτως ἐνεχείρει.
- 188, C. Εὐρυσθέως] Paris. A. Ὁ Εὐρυσθεὺς ἐκπληρῶν τῆς Ἡρῆς τὸ βούλημα, οὐ μόνον ζῶντα ἐκ τόπου εἰς τόπον ἐδίωκεν Ἡρακλέα, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἑλλάδος ἐδίωκεν. Ἀθηναῖοι δὲ τῶν ἄλλων μόνοι καταφρονήσαντες Εὐρυσθέως ἐδέξαντο τοὺς Ἡρακλίδας καὶ σὺν αὐτοῖς κατὰ Εὐρυσθέως στρατεύσαντες νικῆκασιν καὶ κατήγαγον αὐτούς· καθὼ καὶ ὁ συγγραφεὺς φησὶ Δωριεῖς τὸ ὀγδοηκοστῶ ἔτει σὺν Ἡρακλείδαις Πελοπόννησον ἔσχον (vid. Apogr. Mon.)
- 188, D. Μόνη] Paris. A. Οὐκ ἀπανθρωπίας κατηγορεῖ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων διὰ τούτων, ἀλλὰ δέος ἐμφαίνει καὶ ἀσθένειαν, ὡς εἰ ἔλεγεν, τὸ δέος τὴν φιλανθρωπίαν ἐνίκησεν.
- 189, A. Εἰκότως] Paris. A. Ἐπικρίσις τὸ σχῆμα.
- ib. Ἀφ' οὗ] Paris. A. Ἀφ' οὗ καὶ αὐτὰ τοῦτ' ἔστι ἀφ' οὗ ἑώρα τὰ ὅμοια αὐτῇ μεταδιώκοντα καὶ φιλανθρωπεύμενον.
- 189, B. Ἐν ἑτέρῳ] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς πράξεσιν, ὅτε διηγῆσεται τοὺς πολέμους, νῦν γὰρ τὴν φιλανθρωπίαν θέλει εἰπεῖν· ἐπιτροπήν δὲ τὴν πρόνοιάν φησὶ τὴν κηδεμονίαν.
- 189, C. Τέτταρας δοῦσα] In Paris. A. et B. ead. leguntur, quæ in bomb., præterquam quod A. Προβάλινθον habet.
- ib. Δημοσίῃ] Paris. A. Παρὰ τοῦ δημοσίου, ὡσπερ δὲ νόμον γενόμενον τοῦτο εἶπε τῇ πόλει, μετὰ ταῦτα γὰρ τῶν ἐν πολέμοις ἀποθανόντων δημοσίῃ οἱ παῖδες ἐτρέφοντο, μάλιστα δὲ ἀπὸ τῶν Περσικῶν.
- ib. Τροφεῖα] Paris. A. Τουτέστι τὰς ἀμοιβὰς τῶν τροφῶν, εὖρε γὰρ ἀξίους αὐτοὺς τῶν τροφῶν· σημαίνει δὲ, ὅτι καὶ μετὰ ταῦτα κατελθόντες μετέσχον Πελοπόννησον, ὁδὸν δὲ λέγει τὴν καταφυγὴν, ταύτην δὲ πρώτην καταφυγὴν τῶν δυστυχησάντων ὑποτίθεται, εἶτα ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ εἶπεν (sic), ὅτι μετὰ πολλοὺς ἄλλους τοῦτο συμβέβηκε· τοῦτο δὲ εἶπεν ὑπερβολικῶς, οὐδὲ γὰρ ἄλλοι πρὸ αὐτῶν ἦλθον.

1) Similia in Paris. B. et D.

Κοινήν εὐθύς] Paris. A. Τοῦτο εἶπεν, ἵνα μὴ δόξη 190, A.
ἐκ μεταβολῆς καὶ μετανοίας τοῦτο Ἀθηναίων τὸ ἐπιτήδευμα.

Ἐπὶ δυεῖν] Paris. B. cum bomb. consentit. ib.

Τῇ δυνάμει] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ὠφελεία, ἵνα δείξη 190, B.
ταύτην τῆς οἰκείας καλλίονα· ἔοικε δὲ τῷ Δημοσθενικῷ, τὸ
γὰρ πρᾶττοντα λέγειν ὕστερον ὄν κ. τ. λ. vid. Ap. Mon.

Πάσης τῆς] Consentit Paris. D. cum Ap. Mon., B. 190, C.
cum bomb., levi quadam varietate.

Ταναγραίων] Nil discrepat Paris. D. ab Ap. Mon. ib.

Εἰζάντων] Paris. A. Περὶ τῶν Ἰώνων λέγει τῶν εἰζάν- ib.
των ἀναστάντες (sic) Ἀχαιοῖς ἢ Πελοπιδῶν ὡς ἀθανάτοις¹
καὶ μετωκισθέντων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν.

Ἰωνία πάντες] Paris. D. idem cum Arogr. scholion ib.
servavit, in his fere ab Ap. recedens: Κόδρου τελευτή-
σαντος — οἱ ἀδελφοὶ ἤρισαν περὶ βασιλείας — αὐτὴν λά-
βη — αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐρωτῶσιν — τὸν σίαλον τρίβη — τῶν
δύο σπείσει, ἐκεῖνος γὰρ ἂν λάβοι — τῆς Ἀθηνᾶς ἐπὶ τὸ
σπεῖσαι — εἶτα ἔφησεν τὸν χρησμόν — τρίβη· ὃς πρῶτος
τῶν δύο σπείση — εἶναι τὴν βασιλείαν — ἐλαίας κεχωρι-
σμένας — τοῖς δὲ κλάδοις ἐμπεπλεγμένας — ἀλλήλας ἐκβαλ-
λούσας — ἐπέγνω τὸν χρησμόν — ἀπιστῶν τότε ὁ Νηλεὺς
ἐκεῖνο εἶναι — εἶρετο τὸν Ἀπόλλω, εἰ αὐτὸ εἶη — τοῦτο
οὖν ἀκούσας — ἐρώτησε· πῶ ἄρα οἰκήσει — ἐγκατοικῆσαι —
Ἰωνας τοὺς ἐξελθόντας ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀπήγαγεν. —

Πρὸς τοὺς ἀπ' ἀμφοτέρων] Paris. A. Αἰγιαλοὺς ib.
λέγει τὰ τέρματα τῆς οἰκουμένης, οἷον δύσιν καὶ ἀνατολήν·
ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ἐδέξαντο ὕστερον τοὺς Ἰωνας ἀδικουμέ-
νους ὑπὸ Περσῶν ἀπὸ δὲ τῶν δυτικῶν Μεσσηνίους καὶ
ἄλλους πολλούς.

Ἦν ἔτι καὶ νῦν] Paris. A. Τῷ περιληπτικῷ ἐχρήσατο 190, D.
σχήματι, οὐ γὰρ Δρυόπων τόπος ἐν Ἀθήναις προσαγορεύε-
ται, Πελασγῶν δὲ μόνων, ὡς καὶ ὁ Θουκυδίδης. Ad Πε-
λασγοὺς ead. leguntur in Paris. B., quae in bomb.

1) f. ἀναστύτων.

- 191, B. *Μιῶς μὲν γε*] Comparatur, uti supra, Paris. D. cum Mon., B. cum bomb.
- 191, C. *Τῆς Μεσσηνίων*] Paris. B. Ἔθος ἦν τῇ τῶν Μεσσηνίων ἑορτῇ πέμπειν Λακεδαιμονίους κόρους καὶ κόρας· τινὲς δὲ τῶν Μεσσηνίων ἐβιάσαντο τὰς κόρας· Λακεδαιμόνιοι δὲ ζητοῦντες εἰς τιμωρίαν τοὺς βιάσαντας, ἐπειδὴ οὐκ ἐξέδωκαν Μεσσηνιοὶ, κατέσκαψάν τὴν Μεσσηνίων πόλιν ὀργισθέντες.
- ib. *Τοὺς λοιποὺς*] Paris. D. Λοιποὺς τὸ λειπόμενον καὶ τὸ λειψανόν φησι· διπλῆν λέγει τὴν εὐεργεσίαν, τὸ δέξασθαι καὶ τὸ δοῦναι οἰκησίαν· λέγει δὲ τὴν Ναύπακτον, ὡς καὶ ὁ Θουκυδίδης κατ' ἔχθος τὸ Λακεδαιμονίων, λέγει δὲ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον δεκέτη γενόμενον.
- ib. *Δεξαμένη*] Paris. A. Διπλῆν παριστᾷ τὴν εὐεργεσίαν, τὸ τε δέξασθαι καὶ τὸ οἰκήσεως φροντίσαι.
- ib. *Αὐθις δὲ τοῦ περὶ Β.*] Paris. A. et D. cum Arogr. faciunt, B. cum bomb.
- ib. *Ἐνευτυχῆσαι*] Paris. A. Λέγει δὲ τὴν τελευταίαν μάχην ἐν Πλαταιαῖς τῶν Περσῶν· παρ' ἀξίαν δὲ, ὅτι πόλιν ἐνῆν ἀνενίκηκαν (sic) ταύτην ἀνεῖλον ἀπροσδοκῆτως, οὐ γὰρ ἠλπιζον, ὅτι ἀπὸ Περσῶν σωθεῖσα ὑπὸ Θηβαίων ἀπολείται· παρ' ἀξίαν δὲ, ὅτι ἢ τοὺς βαρβάρους νικήσασα ὑπὸ Ἑλλήτων κατέσκαπται. Paris. B. Ἐνευτυχῆσαι λέγει, ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ Πausanίας μετὰ τῶν Ἑλλήνων τὸ τῶν Περσῶν πεζὸν διώλεσε.
- 191, D. *Ἀλλὰ τὸ μὲν*] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ὅσον ἐπὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλῆσι ἀπώλετο· τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐξήκει τὸ τῶν Πλαταιέων γένος· σχῆμα λέγει τὸ ἀξίωμα, ὅτι Ἀθηναίους αὐτοὺς ἐνέγραψεν.
- 192, A. *Τὴν δυστυχίαν*] Paris. A. Ἄμεινον δὲ εἰπεῖν, ὅτι πρὸς τοὺς ἐπισταμένους ἔφη τοῦτο καιροῦς· Ῥωμαῖκοὶ γὰρ τότε ἦσαν.
- ib. *Φυλάξασα*] Paris. A. Τόπον λέγει τὴν πόλιν, μνημεῖον δὲ τοὺς ἄνδρας, ἐφύλαξεν οὖν τὸ Πλάταια τοὺς Πλαταιεῖς (sic).
- ib. *Τῶν ἐκεῖ φανερῶν*] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ἐνδόξων φί-

λων καὶ ἐπισήμων· μόνοι γὰρ ἐν Μαραθῶνι συνεμάχοντο Ἀθηναίους· διὸ καὶ τῶν ἀμοιβῶν, ἤνικα κακῶς ἐπραττον, ἔτυχον.

Πάλιν τοίνυν] Paris. A. Φίλιππος πόλεμον ἔχων πρὸς ἰβ.
Ὀλυνθίους ἔπεμψε πρὸς Λακεδαιμονίους νικήσαντας τὸν Πελοποννήσιακὸν πόλεμον, αἰτῶν βοήθειαν· οἱ δὲ μετὰ τῆς βοήθειας καὶ Φοιβίδαν ἄρχοντα ἔπεμψαν· ὃ δὲ παριῶν τὰς Θήβας ὡς ἐπὶ Μακεδονίαν εἶλε τὴν ἀκρόπολιν τῶν Θηβαίων καὶ φρουρὰν ἐγκατέστησαν. Ἀθηναίων δὲ συμβουλευσάντων, Θηβαίους ἐγχειρίδια διαλαβεῖν καὶ ἐν σχήματι γυναικῶν κατελθεῖν εἰς τὰς Θήβας, οὕτως ἐποίησαν, καὶ τοὺς μὲν ἐχθροὺς ἀνεῖλον, τῆς δὲ πόλεως κρατοῦσιν. B. a bomb. in his recedit: Διὰ τοῦ ἀδ. — Ἰσμηγρίας δὴ καὶ — διὰ Θηβαίων — ἀπαιτησάντων — τὴν μετὰ τούτων μίξιν — τὰς γυναῖκας — γενομένης ἐσπέρας — ἀποδυθέντες — πρὸς τούτοις — συνέβη ἀναιρεθῆναι — τῶν γινομένων.

Ἐπὶ θάτερα] Paris. A. Ἐπὶ τοῦ πρὸς τᾶναντία, πρὸς 192, D.
εὐτυχίαν· εἰ γὰρ δηλοῖ τὸ ἐπὶ θάτερα τᾶναντία, ὡς ἐπὶ καλοῦ τὰ φαῦλα, οὕτως ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ φαύλου τὰ κρείττω.

Οὐ γὰρ ἐπποδῶν] Paris. A. Ἄνδρος κακῶς πρῶσσον- ἰβ.
τος ἐκποδῶν φίλοι. Paris. B. consentit cum bomb., omisso tamen senario.

Οὐδ' εὖ μὲν] Paris. A. Τουτέστιν οὐ πρὸς τὴν τύχην 193, A.
ῥυθμιζομένη τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ πρεσβυτάτη] Paris. A. Νῦν θέλει δεῖξαι τὴν 193, B.
πόλιν πρεσβυτάτην τῶν ἄλλων πόλεων οὔσαν, οὐ τῷ πρῶτον μόνον γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ σώζειν δεχομένην τοὺς δυστυχοῦντας.

Πατρῶον] Paris. A. Πατρῶος ὁ Ἀπόλλων Ἀθηναίους, 194, A.
ἀπὸ γὰρ Κρεούσης καὶ Ἀπόλλωνος Ἴων, ἐξ οὗ οἱ Ἴωνες.

Προσθήκην] Paris. A. Προσθήκην καλεῖ τὴν αὐξη- ἰβ.
σιν· ἀκολουθεῖ δὲ τῇ αὐξήσει καὶ φυλακῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀσφάλεια, ὅπου γὰρ πλῆθος ἐκεῖ καὶ ἀσφάλεια.

Ὡσπερ λήμην] Paris. A. Καλεῖ, ὅτι τρόπον ἐζήλω- 194, B.
σαν βάρβαρον καὶ τῇ πράξει τὸ γένος ἠρνήσαντο· ἐζήτῃται

δὲ πῶς Μίνω ἐκβαλόντος¹ τοὺς ληστρεύοντας Κῆρας αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους λέγει; φαιμέν οὖν, ὅτι μὲν πρῶτον αὐτοὺς Κῆρας ἐξήλασεν, ὕστερον δὲ τῶν Καρῶν ἤττον Κρητῶν ληστευόντων, Ἀθηναῖοι τοὺς Κρητας ἐξήλασαν. Paris. D. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν ἐπικειμένην ἐκάθηρε θάλατταν] ἢ σύνταξις οὕτως· πρῶτον μὲν τὴν ἐπικειμένην ἐκάθηρε θάλατταν, καὶ τὴν Ἑλλάδα ὡσπερ λήμην ἀφείλετο. Λήμην δὲ καλεῖ τὴν ἀκαθαρσίαν· ὡσπερ γὰρ ἡ λήμη ἐμποδίζει τῶν ὀφθαλμῶν ὄρον,² οὕτω καὶ τὸ ληστικὸν τὰς ἀποικίας. Ἀριστοφάνης, λημμαῖς κολοκνήτας (certe leg. Λήμαις κολοκύντας); ἐπικειμένην δὲ λέγει τὴν γείτονα, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος καὶ τὰς ἐν αὐτῇ νήσους, ὡς αὐτῆς ὄν· οὗ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ.

194, C. Ἔστιν οὗ] Paris. A. Ἔστιν ὅπου, οὗ γὰρ ἐπὶ πᾶσων νήσων τοῦτό ἐστι.

ib. Τοὺς Ἑσπερίους τόπους] Paris. A. Οἰκουμένην Σικελίαν λέγει καὶ Ἰταλίαν, ἐπικειμένας δὲ νήσους τῇ Πελοποννήσῳ, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν καὶ Κερκύραν λέγει.

195, A. Συνάπτουσα] Paris. A. Τοῦτο καλῶς, ἐπειδὴ εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην ταύτην μερίζουσι.

ib. Ἀσίας ἀντίπρωρον] Paris. A. Τὸ γὰρ παραθαλάσσιον μέρος τῆς Ἀσίας ἐκτίσεν· ἀντίπρωρον δὲ τὸ ἀντιπρόσωπον λέγει, κατέναντι γὰρ Ἰωνία τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος· καλῶς δὲ εἶπε εἰ οἷόν τε, ἐπειδὴ ἐπὶ νεῶς λέγεται ἀντίπρωρον.

195, B. Οὐ μόνον τῷ πλήθει] Paris. A. Τοῦτό φησιν, ὅτι οὐ μόνον τῷ πλήθει τῶν ἀποικιῶν, οὐδὲ τῷ εὐκαίρῳ καὶ εὐθέτῳ τοῦ τόπου, (τοιούτο γὰρ ὁ περὶ Ἰωνίαν κάλλιστον περιέθηκε κόσμον) ἀλλὰ καὶ τῷ δεῖξαι, ὅτι ὁμονοοῦντο τότε οἱ Ἕλληνες, διὰ γὰρ τὴν ὁμόνοιαν ἀπόκειν (sic, forte ἀπενίκων), ἐπεὶ οὐκ ἠδύνατο ἡσχολημένη εἰς τὸ πολεῖν (sic) τοῖς Ἕλλησι· πῶς οὖν ὁ συγγραφεὺς λέγει, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐστασιάζετο; λέγομεν, ὅτι ἐκεῖνος ὡς ἱστορίαν συγγράφων τὸ ἀληθὲς εἶπεν, οὗτος δὲ ὡς ἐγκωμιάζων πρὸς τὸ συμφέρον ψεύδεται.

1) Cod. ἐκβαλόντας. — 2) f. τὸν τῶν ὀφθ.

Μέτρον] Paris. A. -Μέτρον λέγει τὴν γῆν, ἣν ὠκί- 195, C.
ζον, ὡςπερ οὔσαν καὶ αὐτὴν τῆς Ἑλλάδος, οὐ γὰρ ἅπας
τόπος δέχεται ἀποικίαν. Καλῶς πάνυ τὸ δεχόμενον, τινὰ
γὰρ καὶ διὰ ψυχρότητα ἢ ἄκραν θερμότητα μένει ἀοίκητα.

Ῥμετέρων παιδῶν] Paris. B. Ῥμετέρων παιδῶν λέγει 195, D.
τῶν τε ἐν τῇ Μασσαλίᾳ κατοικισθέντων καὶ τῶν ἐν ταῖς
νήσοις, ὧν τινὲς μὲν τῶν ἐν νήσοις Μιλησίων — τὸ λέγει
καὶ ἄλλων τινῶν, εἰς Μασσαλίαν ὑπόκισαν, κακεῖθεν αὐ-
θις ἐξετάθη τούτων ἢ ἀποικία μέχρι Γαδείρων· ἐκ δὲ τῶν
ἐν τῇ Ἀσίᾳ τινὲς ἀποικίαν ἐποιήσαντο εἰς τε τὸν Τανάϊν
καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην· μεμερισμένοι δὲ εἶπεν, ἢ δι'
ἀμφοτέρους, τοὺς τε ἐν τῇ Μασσαλίᾳ λέγει καὶ τῇ Μαιω-
τίδι ἢ διὰ τοὺς ἐν τῇ Μαιωτίδι καὶ τῷ Τανάϊδι μόνον,
ὡς μὴ ὁμοῦ ἐγκατοικισθέντες, ἀλλὰ διηρημένως.

Μασσαλίας] Paris. A. Ἡ Μασσαλία πόλις τῆς Ἀφρι- ib.
κῆς· μέμνηται δὲ καὶ Θουκυδίδης, ἐν οἷς φησι, Φωκαεῖς
τε Μασσαλίαν οἰκίζοντες· κεῖται δὲ περὶ τὸν εἰσπλοῦν
τοῦ πορθμοῦ τοῦ ἀπάγοντος ἐπὶ τὰς Ἡρακλέους στήλας.
Paris. B. ad verbum cum bomb. facit.

Τανάϊδι] Paris. A. Ὁ Τανάϊς ποταμὸς Σκυθίας, Ἀσίαν 196, A.
καὶ Εὐρώπην μερίζων, καθὼς καὶ ὁ Διονύσιός φησιν ὁ πε-
ριηγητής· οὗτος δὲ καὶ τὴν Μαιωτίδα ποιεῖ.

Τῶν νῦν πόλεων] Paris. A. Εἰς τοὺς Ῥωμαίους αἰ- ib.
νίττεται πεφερομένως (sic).

Διὰ βραχέων] Paris. A. Δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτο διὰ βρα- 196, B.
χέων, βραχεῖα γὰρ ἐστὶν ἡ ἀνακεφαλαίωσις· ἐπεὶ δὲ ἐστὶν
εὐεργετῆσαι, διαλιπεῖν δὲ χρόνον καὶ πάλιν εὐεργετῆσαι, διὰ
τοῦτο τὴν συνέχειαν εἰπὼν βούλεται δεῖξαι, ὅτι οὐδέ-
ποτέ Ἀθηναῖοι διέλιπον εὐεργετοῦντες.

Πρόσρημα βελτίον] Paris. A. Τοῦτό φησιν, ὅτι ἢ ib.
πόλις ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἐπολιτεύσατο τῆς Ἑλλάδος· ποῖον
δὲ ὅτι ὄνομά φησιν ἔχειν τὸν ἔπαινον ἢ πολιτεία (sic).
τοῦτο δὲ γενικόν ἐστι καὶ Δημοσθένει· πολλῶν γὰρ κ. τ. λ.
plane ut Arogr. Πρόσρημα τὴν φιλανθρωπίαν λέγει· καὶ
γὰρ εὐεργετεῖν τοὺς Ἡρακλείδας ἐδέξατο· θέλει δὲ δεῖξαι,
ὅτι πολιτείαν Ἀθηναῖοι τὴν φιλανθρωπίαν εἶχον.

- 196, C. Ἐπεὶ δὲ ἔδει] Paris. A. Ὡδε σαφῶς εἶπεν, ὅτι ὄπισθεν ὑπὸ τῶν εἰζάντων μὲν ἀναστάντες· μετὰ θεοῦ δὲ εἶπεν, δίδοται γὰρ αὐτοῖς χρησμός μετὰ Δωριέων κατελθεῖν.
- ib. Τῶν προτέρων] Paris. A. Τῶν Ἡρακλειδῶν.
- 196, D. Ἴτεροι δ' αὖ] Paris. A. Ἀντὶ Πελοποννησίων οἱ Ἴωνες.
- 197, A. Τῷ πλεονεκτήματι] Paris. A. Τὰς ἀποικίας λέγει, πλεονεκτήματα δὲ ἀντὶ φιλοτιμήματα.
- 197, B. Ὅμοίως τῇ τε] Paris. A. Μίαν φησὶν εὐνοίαν φυλάττουσα καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς· ὁμοίως γὰρ, φησὶ, καὶ ἐν ταῖς ἀποικίαις ὑποδέχεται αὐτοὺς διὰ τὸ παρέχειν τόπους, ἔνθα οἰκήσουσι.
- 197, C. Λεῶν] Paris. A. Τοῦτο εἶπεν, ἵνα μὴ δόξη διὰ τῆς ἀποικίας ἀτιμοῦν αὐτοὺς, διὸ καὶ Ἀθηναίους, φησὶν, ἀνδρας συνεξέπεμπεν αὐτοῖς.
- 197, D. Βουλήματι] Paris. A. Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων φησὶ τοῦτο ἐποίησεν, ἀλλὰ προαρέσεως ἢ ἐπειδὴ τὸ τῆς πράξεως τῶν Ἡρακλειδῶν μερικόν τί ἐστι, καὶ τὸ διὰ τῆς βουλήσεως, τὸ αἰεὶ βουλευέσθαι μεῖζόν ἐστιν.
- ib. Τοὺς προτέρους] Paris. A. Οὐ πάντων προτέρους, ἀλλ' ὧν μέλλει αὐτὸς ἐπιφέρειν, τῶν Ἴωνων· εἶπε γὰρ ἀνωτέρω, ὅτι ἐπὶ πολλοῖς τοῖς πρὸ κακείνος (sic) κατέφυγον.
- 198, A. Καὶ προϊοῦσα] Paris. A. Πρῶτον γὰρ τὸ δέξασθαι, τελευταῖον τὸ ἀποικίσαι.
- ib. Πολιτεία] Paris. A. Τὴν συνέχειαν τῶν εὐεργετημάτων πολιτείαν καλεῖ, ὥσπερ γὰρ ἡ πολιτεία ἐκ πολλῶν μερῶν σωτηρίαν ἐργάζεται ταῖς πόλεσιν, οὕτως ἡ πρόνοια τῶν Ἀθηναίων διὰ πολλῶν ἁφορμῶν σώζει τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων.
- ib. Καὶ μὴν τὸ μὲν] Paris. A. Θέλει δεῖξαι κοινὸν τῶν Ἑλλήνων εὐεργέτημα τὸ δέχεσθαι τοὺς δυστυχοῦντας, καὶ φησὶν, ἀλλὰ λέγει τις, οὐκ ἔστι κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, μόνους γὰρ τοὺς δυστυχοῦντας εὐεργέτησεν· ἐπάγει οὖν, ὅτι τὸ τῆς ἀποικίας κοινόν ἐστι καὶ οὐκ ἔχει ἀντίρρησην, προσθήκην γὰρ ἔχει, καὶ ὄπισθεν εἶπε περὶ τῶν ἀποικιῶν, ὅτι καὶ προσθήκην καὶ ἀσφάλειαν ἐποίησεν ἢ πόλις τῷ γένει.

Πρεσβύτατοι] Paris. A. Διὰ τὸ ἀρχαίους εἶναι, νέοι 198, D.
δὲ διὰ τὰς ἀποικίας.

Καθάπερ τὸν Διόνυσον] Paris. A. Τοῦτον γὰρ καὶ ib.
νέον γράφουσι καὶ παλαιόν, διὰ τὸν οἶνον, ὃς καὶ παλαιός
ἐστι καὶ νέος· οὕτως οὖν τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν νωθεῖς
εἰσὶν, ὥσπερ οἱ γέροντες, οἱ δὲ ὄξεις, ὥσπερ οἱ νέοι καὶ
πρὸς πᾶν πρόθυμοι.

Τὸ προσῆκον ἐξῆς] Paris. A. Τουτέστι τὸ ἀναγκαῖον· 199, A.
ἀνάγκη γὰρ τοὺς ἀρχαιοτέρους πολλοὺς ἔχειν καὶ ἀπογόνους.

Hinc sequuntur nonnisi excerpta ex scholiis codicis Pa-
risini A, quae integra describere propter et ingentem mo-
lem et minimum, qui ex ea re capi posset, usum, a me
impetrare non potui. Quanta autem sit moles, inde con-
jeceris, quod ea, quae huc usque descripsi, primi tan-
tum folii margines complent: quam minimus sit usus, res
ipsa docet.

Ἐκδέχεται δ' ἢ πάλαι] Paris A. ¹ Εἰς δ' ἧ δέ, τινές 199, C.
φασι, μέρη διεῖλε τὸν λόγον, ἐπειδὴ καὶ δ' ἧ ἡμέρας κατεῖχεν
ἢ πανήγυρις, ἕως οὖν τῶν ἐνταῦθα τὸ πρῶτον μέρος λέγουσι
καὶ ἐντεῦθεν ἄρχεσθαι αὐτὸν ² τοῦ μεγάλου κεφαλαίου τῶν
πράξεων, διὸ καὶ οἰκείως τὸ προσδοκωμένη προσέθηκεν·
ἢ δὲ ἐκ πρόθεσις ἀντὶ τῆς διὰ· οὕτω γὰρ λέγεται τὸ ἐκδέ-
χεται ἀντὶ τοῦ διαδέχεται.

Ἄτου δέησαν] Paris. A. Ἀττικὴ ἢ σύνταξις, ἀντὶ 200, C.
τοῦ ἄτου δεήσαντος.

Παρ' ἀξίαν] Paris. A. Ἡρακλέους γὰρ ἦν ἢ βασιλεία 201, B.
τῶν Πελοποννησίων.

Ἰβρισε] Paris. A. Φησὶ ³ γὰρ, ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ ἔθα- ib.
ψαν, ὥστε καταπατεῖσθαι παρὰ τῶν παριόντων.

Ἀπορῶρηθεν] Paris. A. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀπορῶρηθέντος. 201, C.

Ὅπως μὴ] Paris. A. ⁴ Αἱ δύο ἀρνήσεις μίαν συγκα- ib.
τάθουσι ποιοῦσιν.

Βοιωτία] Paris. A. Περὶ τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις. 201, D.

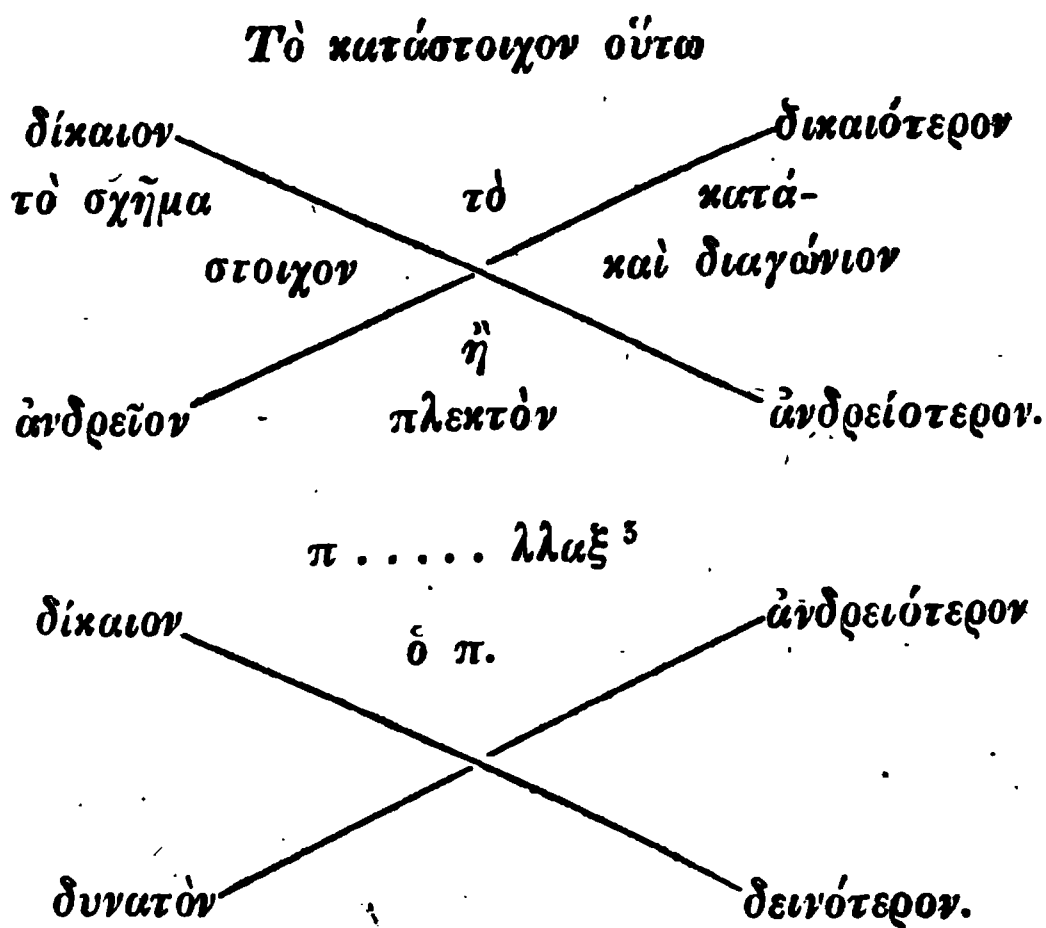
Ἀργείων] Paris. A. Καί τοι οὐ πάντες ἦσαν Ἀργεῖοι, 202, A.

1) Similia leguntur in Paris. B. — 2) Cod. αὐτῶν. — 3)
f. φασὶ γάρ. — 4) Ead. in Paris. D.

ἀλλ' ἐκ διαφόρων πόλεων· φημὲν οὖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς στρατείας Ἀδράστου οὕτως ὀνομάζεται.

202, C. Ὡσπέρ ἐκ δυοῖν ποδοῖν] Paris. A. ¹ Παροιμία ἐπὶ τάχους ² λεγομένη ἀντὶ τοῦ προθύμως καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἀνεκδοιάστως· ἦτοι γὰρ ἀπὸ τοῦ σπεύδοντα ἐπείγασθαι ἀμφότεροις τοῖς ποσὶν, ἢ ἀπὸ τῶν πλεόντων μεταφορικῶς τῶν ἀπὸ δύο πηδαλίων, ἵνα ὅμοιον τῷ ἐπιδύς ὄρμαϊον ἔδοξαν (sic, forte ἐπὶ δυοῖν ὀρμεῖν.)

203, B. Ὡστ' ἀμφω τὰ γένη] Paris. A. ad scholion, quod in Photio legitur, hoc schema addit:

203, C. Ἀμαζόσι μὲν γάρ] Paris. A. ⁴ Ἡρακλῆς ὑπὸ Εὐρυσθέως πεμφθεὶς τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης τῆς Ἀμαζόνος ἐκόμισε· ἀγαπηκτεσάσαι δὲ αἱ Ἀμαζόνες κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύονται καὶ πολλὰς κατεστρέψαντο πόλεις· ἐλθούσας δὲ αὐτὰς πρὸ τῆς Ἀττικῆς ὁ Θησεὺς βασιλεὺς ὢν συμβαλὼν ἐνίκησε καὶ λαβὼν Ἰππολύτην συνεγένετο αὐτῇ, ἀφ'

1) Quae servantur in Paris. B., ab his nonnihil differunt. — 2) Cod. τείλους. — 3) Similia in Paris. B. conspiciuntur. — 4) Eadem ferme in Paris. B., nisi quod, quae post Ἰππόλυτον leguntur, ea desiderantur. Videntur autem ex nescio quo alio schol. adsuta.

ἣς ἐγέννησε τὸν Ἰππόλυτον. Οἰκοῦσι τὴν Σκυθίαν Ἀμαζόνες παρὰ τὸν Θερμόδοντα· ἐπειδὴ οὐ μέγα δοκεῖ, γυναῖκας οὔσας Ἀμαζόνας εἰ ἐνίκησαν, εἶπε νικώσας τὴν φύσιν· πλέον δὲ αὖξων ἔφη, οὐδεὶς αὐταῖς ἀντάραι τετόλμηκεν· εἰς τοῦτο δὲ, φησὶν, ἠττήθησαν, ᾧ ἐθάρῳρον τῇ ἵππομαχίᾳ.¹

Κοινῇ φύσει] Paris. A. Ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἀργείων·² 204, B.
τῇ κοινῇ δὲ φύσει λέγει βεβοηθηκένας, διὰ τὸ μὴ ὑπὸ
γυναικῶν ἄνδρας ὄντας ἠττηθῆναι.

Οὐδὲ Θραῦκας] Paris. A. Καὶ οὗτοι γὰρ ὡπερ αἱ 204, B.
Ἀμαζόνες ἠττήθησαν, συμφορὰν γὰρ καλεῖ τὴν ἠτταν·
ἔστι δὲ διπλῆ ἡ γραφή, αὐταῖς καὶ αὐτοῖς, ὁμοίως καὶ
ἡ ἐξήγησις, ἢ γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἐμέμψαντο, ὡς οὐκ ἀξίως
ἠττηθεῖσιν, ἢ αὐταῖς ταῖς Ἀμαζόσι, ὡς καὶ αὐτοὶ ἠττη-
θέντες ὑπ' Ἀθηναίων, ὃ γὰρ τὰ αὐτὰ πάσχων ἐτέρω ἐγκα-
λεῖν οὐ δύναται· ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Θραῦκες ἐστράτευ-
σαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν οἱ ζ' ἐπὶ
Θήβας, ὡς δηλοῖ ἐν Φοινίσσαις πρὸς Κρέοντα λέγων (deest
Tiresiae nomen).

Κακεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός.

Σὺν Εὐμόλπῳ] Paris. A. Δείκνυσι τὴν ἱστορίαν κ. τ. λ. 204, B.
vide. Apogr. Mon. ad superiora. Differt autem Paris.
A. in his fere: πρότερον τῶν Ἀμαζόνων εἶναι — ὀργισθεῖς
ἐπειδὴ ἠττήτο — κατὰ τῆς Ἀττικῆς ὡς πατρώου, μηκννο-
μένου δὲ κ. τ. λ. reliqua sine varietate.

Χρήσασθαι] Paris. A. Ὡς ἐπὶ ἀπολαύσεως τὸ χρή- 204, C.
σασθαι εἶπε· πολλοὶ γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐπιδεδώκασιν
ἑαυτούς.

Λέγεται γὰρ Ἐρ.] Paris. B. eadem servat, quae bomb. 205, A.

Προσαγαγεῖν] Paris. A. Κοινῇ τὸ λέγεται, ἢ ἢ 205, B.
οὕτως, προσαγαγεῖν αὐτὴν ἢ μήτηρ λέγεται κοσμήσασα, ὡς-
περ εἰς θεωρίαν καὶ πανήγυριν· ἐν ταύταις γὰρ ἔθος κο-
σμεῖσθαι τὰ γυναῖκα· ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου τῆς μητρὸς αὖ-
ξει τὴν εὐδοξίαν.

1) Cod. ἵππομαχία. — 2) f. ἀνδρῶν vel ἀνδρείων.

- ib. Καὶ οὕτως ἐν] Paris. A. Λοιμοῦ ποτε κ. τ. λ. vide Ap. Mon. a quo in his recedit: παύσεσθαι — Λεὼς δὲ οὕτως ὀνομαζομένην (sic) ἔχον τρεῖς θ. — Εὐβουλίδην, Φρασθέαν — Quae leguntur in bombyc., ead. in Paris. B.
- ib. Κόδρος δὲ] Paris. B. Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πολεμούντων ἔχρησεν ὁ θεὸς τοὺς καταρχομένους τῆς μάχης ἠττᾶσθαι· προσποιησάμενος οὖν ὁ Κόδρος ἀπῆλθε πρὸς Λακεδαιμονίους, παροξύνων αὐτοὺς εἰς πόλεμον· εἶτα, ἐκεῖνοι ἀγνοήσαντες ἀνεῖλον καὶ οὕτως ἠττήθησαν.
- ib. Ὡστε καὶ οἷς ὑπάρχει] Paris. A. ¹ Ἐπειδὴ καὶ Μεναικὺς ἐπέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ Θηβαίων, ἵνα μὴ τοῦτο τὸ τῆς Ἀθηναίων πόλεως ἀγαθὸν τῇ κοινότητι τῆς πράξεως τοῦ ἐξαιρέτου ἀποστεροῖτο, λύει τοῦτο, πάντων εἰπὼν τῶν τοιούτων ἀρχηγὸν καὶ διδάσκαλον τὴν Ἀθηναίων πόλιν ὑπάρξαι καὶ πάντας τῆς τῶν καλοῖν εἰσηγήσεως αὐτῇ ὑπεξίστασθαι καὶ παραχωρεῖν.
- 206, A. Κόδρω μὲν] Paris. A. cum Apogr. consentit.
- 206, B. Ἀλλήλοις] Paris. B. Τὰ πάντα σχεδὸν τῶν βιβλίων ἀλλήλους ἔχουσι, ὅπερ ἐστὶ σόλοικον κατὰ σύνταξιν, καί μοι δοκεῖ σφάλμα εἶναι τῶν ἀντιγράφων· εὐρηται γὰρ ἐν τινι βιβλίῳ παλαιῷ καὶ τοῖς πᾶσιν εὖ ἔχοντι, ² ἀλλήλοις ὠμίλου, καὶ ἐστὶ τοῦτο τᾶληθές· λέγει δὲ καὶ αὖ δειγματα ὑπάρχουσι ταῦτα τῶν ἐν αὐτῇ προὔχοντων καὶ ἐλατόνων, πῶς ἀλλήλοις ὠμίλου, ἥτοι διετέθεντο καὶ διεκείντο, οἳ τε προὔχοντες τοῖς ἐλάττοσι καὶ οἳ ἐλάττους τοῖς προὔχουσι.
- 207, B. Τριῶν γὰρ ἐθνῶν] Paris. A. Κορινθίων, Εὐβοέων καὶ Θηβαίων λέγει, οἳ τινες ³ τῇ πόλει σὺν τῷ Κλεισθένι ἐπέθεντο, ἐκβληθέντος αὐτοῦ τῆς πόλεως ὑπὸ Κλεομένους· παρ' Ἡροδότου δὲ ἡ ἱστορία ἱστορεῖται. Paris. B. consentit cum schol. ex bombyc., cujus post finem haec addit: διὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τριῶν ἐθνῶν αὔξει τὸν πόλεμον.
- ib. Φυγῆς αὐτὸ τιμῆσαν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ δίκην ἐπιβάλλειν, οὕτω γὰρ οἱ ἐήτορες τὴν κατάκρισιν τὴν ζημίαν.

1) Initium hujus scholii servavit item B. — 2) Cod. ἔχοντα. — 3) Cod. εἴ τινες, sed corr.

Paris. B. Τίμημα καὶ κατάκρισιν καὶ τιμωρίαν ἐπιβαλὸν, λέγω δὲ τὸ φυγεῖν, ἐπεὶ ὅλως κατὰ τῆς πόλεως ἐνεθυμήθη στρατεῦσαι.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας] Paris. A. Καὶ τοῦτο τοῦ Ἡρο- 207, C.
δότου· μετὰ τὸ διηγῆσασθαι τὰ κατὰ τὸν Κλεισθένην καὶ ὅπως ὑπὸ Κλεομένους ἐξηλάθη, ἐπιφέρει, ὅπως ἀντιπαραταξαμένων τῶν Ἀθηναίων Δωριεῖς μὲν ἀνεχώρησαν, οὐ δίκαια γνόντες ποιεῖν, Ἀθηναῖοι δὲ Βοιωτοῖς ἐπελθόντες καὶ νικήσαντες δίκην ἀπήτησαν· ἀνέθεσαν δὲ τὰς πέδας ἐν ἀκροπόλει, αἷς τοὺς αἰχμαλώτους ἔδησαν, καὶ χαλκοῦν τέθριππον ἀπότισιν τῶν λύτρων, οὕτως Ἄγρων ἐν ἐπιγράμματι ἐπὶ τῷ τεθρίππῳ.

Αἰτιάσασθαι] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ αἴτιαν νομίσαι, οὐ 208, A.
γὰρ μέμψασθαι· ἄσεβες γάρ.

Φθειρομένους] Paris. A. Περὶ Ἰώνων φησὶν, ὅτι ἐξεβλήθησαν ὑπ' Ἀχαιῶν Πελοποννήσου, Δωριέων κατελθόντων.

Σάρδεις] Paris. A. Μητρόπολις τῆς Λυδίας· τότε 209, A.
γὰρ μετ' Ἀθηναίων ἐστράτευσεν ἐπὶ τὰς Σάρδεις· ἐπειδὴ δὲ ὕβριν ἐποίει τοῖς Ἀθηναίοις τὸ Ἐρετριέας συνάψαι αὐτοῖς, παρενθήκην ἐκάλεσεν αὐτοὺς, ὅ ἐστι προσθήκην.

Τέως δὲ ἐν Βαβ.] Ead. ferme in Paris. A. ib.

Πρόσχημα] Paris. A. Ποτὲ μὲν τὴν πρόφασιν σημαί- 209, B.
νει καὶ τὴν αἰτίαν, ποτὲ δὲ τὸ καλλώπισμα καὶ καύχημα· ἀλλὰ νῦν τὸ πρῶτον σημαίνειν βούλεται. 211, B.

Τῷ δ' ἔρμην.] Paris. A. c. Apogr. consentit. 212, A.

Οὐ τὸ διαλάττον] Paris. B. cum bomb., nisi quod diserte φαντασίαν — Περσικὴν ἀγομένην ναῦν — ἀφηρήθη — σιδαρείαις — εἴστηκεν — κοῦκ ἐθέλει — Paris. B. habet item ἔφημεν.

Τὸν μέγιστον ὄρον] Paris. A. et B. Οἱ μὲν γὰρ φασὶ 212, B.
τριάκοντα μυριάδας, ἄλλοι δὲ ο, ἵ διὸ οὗτος αὐτὸς Ἀριστείδης ἐν ἑτέρῳ ἐπιταφίῳ αὐτῶν φησὶ ἦ εἶναι μυριάδας· λέγει γὰρ, οἱ μυρία ἑλάττους ὄντες σύμπαντες ἐναντία πενήτηκοντα ἔταξαν τῷ Μαραθῶνι, τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν

1) B. habet $\bar{\mu}$ et $\bar{\nu}$.

ὁ πρῶτος στόλος, ὃν¹ ἔπεμψε Δαρεῖος· διαλάττων δὲ λέγει τὸ ἀμφιβαλλόμενον, ἀφηγουμένους δὲ λέγει τοὺς ἱστορικοὺς, οἱ μὲν γὰρ μα φασὶ μυριάδας, οἱ δὲ μστ· μέγιστον δὲ ὄρον στόλου ἀντὶ τοῦ ἱκανὸν μέτρον στρατεύματος.

- ib. Φῦλον κομίζειν] Paris. A. Ἴωνες γὰρ καὶ αὐτοὶ καὶ Χιοὶ μόνοι νησιῶται· αἱ γὰρ καὶ ἄλλαι πόλεις αἱ ἔπαραιοὶ εἰσιν, Ἐφεσός, Κολοφῶν, Πριήνη, Μυοῦς, Μίλητος, Φώκαια, Κλαζομένη, Τέως Λέβεδος, Ἐρυθραί· ἡ γὰρ Σμύρνη προσετέθη τῇ Ἰωνίᾳ, κατασχόντων αὐτὴν Κολοφωνίων.
- 213, A. Σαγίηνην] Paris. A. Τὰς χεῖρας συμπλέξαντες καὶ δεσμήσαντες μηνοειδῶς περιέβαλον, ὅπως μηδεὶς φυγῆ.
- 213, B. Ὡς ἄρα] Paris. B. Τὸ ὡς ἄρα αἰτία ἐστὶ τοῦ οὐκ ἐνέχοντα ι.
- ib. Τὰ φεύγοντα διώκ.] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ὑπόδικοί εἰσιν· οὐκ εἰδότες φησὶν, ὅτι ὑπόδικοί εἰσι τῇ παροιμίᾳ· ἐστὶ δὲ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν λεγομένη, τὰ φεύγοντα διώκουσι.
- ib. Ἐκ τοῦ πελάγους] Paris. A. Ἱστορικῶς τοῦτο ἐξηγοῦνται ἐπὶ τοῦ κήτους,³ τοῦ κατὰ τὴν Τροίαν ἀφεθέντος ἐκ θαλάττης, ἢ διὰ τὸν λοιμὸν, ὃν φησι Θουκυδίδης διὰ τοῦ πελάγους πρῶτον ἐμπεσεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἢ καὶ ὡς κατακλυσμῶ τοῦτον τὸν στόλον ἀπεικάζων, ἢ σεισμῶ ἢ θυέλλῃ, ὅπερ ἐκ θαλάττης ἐπέρχεται. Paris. B. Ἐπέρχεται γὰρ ἀνθρώποις ἐκ θαλάττης κακὰ, κατακλίσεις καὶ σεισμοὶ καὶ κήτη φρικώδη.
- 213, B. Πόμπην ἀγούση] Paris. A. Ἔθος ἐν ταῖς πανηγύρεσι ἕκαστον τῶν στρατιωτῶν τὸ ἴδιον σχῆμα φοροῦντα πομπεύειν. Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς, οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πομπεύουσι μετὰ τῶν ἱεροποιῶν.
- 213, D. Ἀνέωγε] Paris. A. Ἔθος ἐν ταῖς ἀφόδοις κλείειν τὰ ἱερά· νῦν οὖν ὡς μὴ ἔχουσα πόλεμον οὐκ ἔκλεισε.
- ib. Τὸν ἀρχαῖον τρόπον] Paris. A. Τὸ ἀρχαῖον ὡς ἐν

2) ὃν in Cod. deerat. — 2) Cod. τοῦ οὐκ ἂν εὔχοντο. — 3) Cod. ἀπὸ τοῦ κότους.

εἰρήνη εὐχομένη καὶ θύουσα, εἶχε πολέμῳ ταραττομένη καὶ οὐ συγχύσεως πληρουμένη.

Ἦσκητο] Paris. A. Ἐτεθεράπευτο, ἐτετίμητο. 214, A.

Ἀπέκρουσαν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντος (sic). ib.

τοῦτο δὲ ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν στεφανιτῶν ἀγώνων εἶπε.

Ἐπερήφανία] Paris. A. cum Ap. consentit, nisi quod 214, C.
in clausula haec addit: ὁ δὲ ῥήτωρ νῦν ἐπὶ ἀλαζονείας
ἔλαβεν.

Παιῶνος] Paris. A. Παιῶν ἐστὶν ἄσμα πολεμικόν, 215, C.
φιλούμενον μὲν τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις, οὐ μόνοις δὲ
Ἀθηναίοις. Paris. B. prorsus cum bomb. facit.

Οὐκ ἔδωκαν ἰδεῖν] Paris. A. Ὀμηρικόν τοῦτο τὸ 216, A.

Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέρσισι μιγέντα.

τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον· ἔπασχον οἱ βάρβαροι οὐκ εἰ-
δότες, τὴν ὀξύτητα δηλῶν τῶν Ἀθηναίων. Huc igitur re-
fer quaeso scholion, quod ad Θεόντες ex Ap. Mon. bre-
vitate scholii deceptus, adscripseram.

Νῆες εἶλκοντο] Paris. B. cum bomb. consentit. ib.

Καὶ τρόπαια] Paris. A. Φρονήματι Πέρσαι κρατού- 216, B.
μενοι ἐνόμιζον μὴ δέεσθαι πολέμου καὶ μάχης· διὸ καὶ ἐπὶ
τῶν τριήρων εἶχον ἔτοιμα. Σώπατρος δὲ φησὶ τὸν λίθον,
ὃν ἤγον οἱ Πέρσαι, ἵνα στήσωσι τρόπαια, Ἀθηναῖοι λαβόν-
τες Νεμέσεως ἐποίησαν ἄγαλμα καὶ ἔστησαν ἐν Μαραθῶνι.
Paris. B. cum bomb. consentit.

Οὔτε γὰρ τὸ ἔλος] Paris. A. Ἐλος ἦν ἐν Μαραθῶνι ib.
μικρὸν παρακείμενον, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου μέρους ἢ θάλασσα,
ὡς εἶναι τὸ μέσον χωρίον τῆς μάχης στένον, ὅπερ ἢ Μα-
ραθῶν.

Μέγιστον ἐναντίωμα] Paris. A. Ἀσαφές τὸ χωρίον 216, C.
τοιοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ διὰ τούτων: τὸ πλεῖον τοῦ στρατεύμα-
τος ἀπώλοντο, ὧ καὶ μόνῳ τῷ ἀπολλυμένῳ χαλεπὸν ἦν...
ἢ οὕτως καὶ τοῖς πλείοσιν ἢ ὅσοις ἐξαρχῆς ἐθάρρῃσαν ἀν-
τιστῆναι ἤττους ἐγένοντο· οὕτω τὸ καταπέδασ τῆς συντά-
ξεως, ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ἀπώλοντό φησι πλείους στρα-
τιῶς οὐ μόνον ἐξαρκούσης εἰς πόλεμον ἀλλὰ καὶ δειλίαν

τοῖς ἀντισταμένοις ἐμποιοῦσης τοσοῦτω πλήθει ὑποληφθέντες τῷ Περσῶν ἐγένοντο.

- 217, D. Νευνικώτερον] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ τολμηρότερον· ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τὸ ὄνομα μητροπόλεως κουφότερον εἶναι, ἀφορμὴν δὲ αὐτὴν καὶ κρηπίδα εἶναι εἶπεν, οἴονεὶ ἀρχὴν καὶ ῥίζαν κ. τ. λ. vide Ap. Mon. ad ἀντὶ κρηπίδος.
- 218, C. Οἶμαι μὲν οὖν] Paris. A. cum Ap., B. cum bomb. facit.
- 219, B. Οὐ μὲν ἕωςί γε] Paris. A. Τὸ σχῆμα ὑπέρβατον, εἴρηται γὰρ πρὸς τὸ ἄνω, το εἶχεν ἂν πέρασ ἀρκουῖν ὁ λογος (p. 218, C.), εἰ καὶ μόνον εἶπον τὰ εἰρημένα, ἀλλ' οὐκ ἕωσι, φησὶν, ἀπελθεῖν αἱ πράξεις.
- 219, D. Τολμήματος] Paris. B. Εἰκότως εἶπε τὸ τολμήματος, δεικνὺς τὸ τῆς μάχης ἄνισον καὶ παράδοξον· ποῦ γὰρ ἴσον, ὀλίγους κομιδῇ πρὸς ἀριθμῶ κρείττους ἀγωνίσασθαι, ἢ τίς ἂν ἤλπιε τοῦτο; ἢ τὸ τολμήματος μὴ περὶ τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ περὶ τῶν βαρβάρων ἐκληπτέον, ἵνα λέγῃ ἐντεῦθεν, ὡς ἀτόπου πράγματος ἐπεθύμησαν Πέρσαι, Ἀθηναίους καταστρέψασθαι, τοὺς ὑπερφυεῖς ἀγωνιστὰς ἐν πολέμοις· αἰτίους δὲ διαβάσεως λέγει τὸν Ἰππίαν καὶ τοὺς Ἀλευάδας, οἱ μὲν γὰρ Θετταλίας τυραννοῦντες ὑπ' Ἀθηναίων ἐξέπεσον, Ἰππίας δὲ ἠβούλετο τυραννῆσαι· οὗτος τοίνυν μετ' Ἀλευάδων εἰς Δαρεῖον ἐλθὼν πέπεικε κατ' Ἀθηναίων κατασρατεῦσαι· σαφέστερον οὖν λέγει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων εἰς τὸν Μιλτιάδην.
- 220, C. Διοσημείας] Paris. B. cum bomb. facit, pro ἦν μετὰ recte servans κυμάτων, et παρὰ Διὸς γίνονται.
- ib. Ὅτι αὐτοῦ] Paris. A. c. Ap. Mon.
- ib. Ἀήθεις δὲ ὀστέρας] Paris. A. c. Arogr., B. cum bomb.
- 221, A. Ἐστῶσι τοῖς ὤσιν] Paris. B. Παροιμίᾳ τὸ οὐχ ἔστῶσι τοῖς ὤσιν ἀκούειν ἐπὶ τῶν δυσχερῶν καὶ βαρυτάτων ἀκουσμάτων λεγομένη· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ἐπὶ τῶν θηρίων, ἃ ὅταν κτύπου αἰσθῶνται, χαλῶσι τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἔτι ἀκούωσι.
- 221, B. Ἀγνωμοσύνης] Paris. B. Ἀγνωμοσύνην ἐνιαῦθα καλεῖ τὴν θρασύτητα· ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀχαριστία καὶ ἡ μωρία.

Ἰππόκροτον] Paris. A. Ἴπποις ἐπίβατον ὁμοίως στα- 221, C.
δίου, καὶ τὴν παντελῆ δηλοῖ τῆς πόλεως ἔκλειψιν.

Ἰερά τε συμφλέξειν] Paris. A. ¹ Τοῦτο κατὰ τὸ ἀλη- ib.
θὲς ἐποίησε· συμφλέξας καὶ ἐμπρήσας τὰς Ἀθήνας αὐτοῖς
ἱεροῖς, ἀμυνόμενος Ἀθηναίους τοὺς ἐν Σάρδεσι τὸ ἱερόν τῆς
Ρέας πυρπολίσαντας, οὐ κατὰ πρόνοιαν ὑπ' αὐτῶν γενο-
μένου τούτου, ἀλλὰ τῆς πόλεως ἐμπρησθείσης συγκατεφλέ-
χθη καὶ τὸ ἱερόν, ὅπερ ὕβριν ἰδίαν ὁ Ξέρξης ἐνόμισεν· θή-
κας δὲ ἀναρρήξειν τοὺς τῶν προγόνων τάφους ἀνοῖξαι
καὶ διαφθεῖραι.

Ἀτλαντικοῦ πελάγους] Paris. A. ² Περὶ τοῦ Ὠκεα- ib.
νοῦ τοῦτο τὸ πέλαγος· ἠπεῖλει οὖν καὶ τοῦτο, αὐτοὺς γε-
ωργῆσαι, δηλονότι ἀντλοῦντας ἢ προχοῦντας αὐτό· διὸ
καὶ ἐπιφέρει, ὕδωρ μὲν ἀντλοῦντας, πέτρας δὲ
ὀρύττοντας· κληρουχίας δὲ τὰς γεωργίας καλεῖ, ὡς ἔχο-
μεν καὶ παρὰ Δημοσθένει κληρούχους τοὺς γεωργοὺς λεγο-
μένους.

Καὶ γῆς ποίησιν ἔξω] Paris. A. Οὐ λέγει χωρὶς, ἀλλ' 221, D.
ἀντὶ τοῦ ἄλλην γῆν ποιήσιν δίχα τῆς οὔσης, τὸ γὰρ ἔξω
ἀντὶ τοῦ δίχα κεῖται· προχοῦν δὲ ἀντὶ τοῦ προχοῦντας
εἰς τὸ πέλαγος· καὶ φαμεν, ὅτι οὐδὲν τὸ προχοῦσι καὶ λυεῖ
ὡσπερ τῆ φωνῆ, οὕτω καὶ τῷ δηλουμένῳ ῥήματι εἶναι· καὶ
οὐδὲν βιάζεται ἢ σύνταξις ἀντὶ μετοχῆς τὰ ῥήματα ὑπονο-
εῖν, ἐπ' εὐθείας γὰρ οὕτω προβαίνει, ἠπεῖλει κληρουχίας
ἀτίμους, ἠπεῖλει γῆς ποίησιν, ἢν ἠπεῖλει ἀναγκάζειν προ-
χοῦν εἰς τὸ πέλαγος· τὸ δὲ τοσαῦτ' ἔχοντας τοῦ σώ-
ματος, ³ ἀντὶ τοῦ χεῖρας καὶ πόδας, οἷς ἐργάζονται, τὰ λοι-
πὰ δ' ἀποκόψειν.

Ῥαχίαν] Paris. A. Ῥαχία λέγεται πᾶς ὁ πετρώδης 222, B.
τόπος, μάλιστα δὲ οἱ θαλάσσης ἐχόμενοι· καὶ τοὺς μὲν τοι-
αύτην οὖν οἰκοῦντας Ῥαχίαν εἰς πόλεμον ἤγαγε καὶ τοὺς
τὴν Κασπίαν θάλατταν, τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτῷ σημαί-
νειν ὁ ἄνω Περσικὸς κόλπος· τὸ δὲ ἀσύμβολον ἀντὶ τοῦ

1) Similia inveniuntur in Paris. B. — 2) Similia in Paris.
B., non addito Demosthenis testimonio. — 3) Cod. τὸ δὲ τοσοῦ-
τον ἔχοντα τοῦ σώματος.

ἀνεράριστον, ἀσυντελή, ἀσύλλογον, συμβολή γὰρ ὁ ἔρατος ὁ συντετελεσμένος λέγεται.

- 213, B. Κάμηλοι] In Paris. A. eadem, quae in marg. Schellersh.
- 213, C. Δένδρον ἦν αὐτῶ] Paris. Τοῦτο καὶ Ἡρόδοτός φησιν, παρέσχεν αὐτῶ τοῦτο Πυθίας ὁ Λυδός.
- ib. Πολλοῖς δ' ἦν ἀφανής] Paris. A. . . . Καὶ οὐχὶ ἀφανής γραπτόν, ἀλλ' ἀφανές, ἴν' ἦ οὕτω, πολλοῖς δ' ὡς ἦγεν ἦν ἀφανές, οὐ γῆς εἶη τὸ πλῆθος δηλονότι· τῶ γὰρ πόλιν τύπτον (sic) ἐπέχειν τὸ στρατόπεδον καὶ μηδένα χῶρον οὕτω μέγαν εἶναι, ὡς ὑπερβάλλειν καὶ μὴ ἀποκρίπτεσθαι ὑπὸ τούτου, καὶ ἡ ἄγνοια αὐτοῖς εἶπετο, οὐ γῆς εἶησαν, καὶ ὅτι τοῦτο καὶ αὐτός ἐπιφέρει, οὐδὲν ἦν ἔθνος τῶν κατὰ τὴν πορείαν μείζον ἢ κρύπτεσθαι, ἀπὸ τοῦ οὐχ οὕτω μέγα τὸ ἔθνος ἐτύγγανεν, ὡς μὴ τῶ πλήθει τῶν ἐπομένων καλύπτεσθαι· ἔθνος δὲ οὐ νῦν τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸν κατοικούμενον τόπον ἀκουστέον.
- 225, A. Αὐτῇ σκευῇ] Paris. A. Ἀττικὴ ἢ σύνταξις, οὗτοι γὰρ φασὶ ἀπὸ τῆς συν προθέσεως τὸ αὐτῇ συντιθέντες ἢ αὐτοῖς ἢ αὐτῶ· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰπεῖν σὺν τοῖς ἀνδράσιν εἶλω αὐτοῖς ἀνδράσι λέγει (f. λέγουσι). καλεῖ δὲ σκευὴν τὴν ἐσθῆτα τῶν βαρβάρων καὶ ἐπειδὴ ποικίλη ἦν, εἶπε καὶ ποικίλμασι.
- 225, B. Πάντα χρήματα μίγνυται] Paris. A. Δημοκρίτου τοῦτο τοῦ φυσικοῦ φιλοσόφου, ὅς πάντα ἐν πᾶσιν ἀξίων εἶναι τὰ τῶν ὑλικῶν αἰτίων ἔφασκεν ὁμοῦ πάντα χρήματα· ἐκ τούτου ἐξέπεσεν, ὥστε παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν συγκεχυμένων πραγμάτων τοῦτο λέγεσθαι, ὃ καὶ νῦν οὐ φησὶν, ὅτι σύγχυσις τῶν πραγμάτων ἔσεσθαι διηγγέλλετο, τοὺς τελευταίους δὲ κερδανεῖν τῶν Ἑλλήνων φησὶν οὐ τῶ σῶζεσθαι, ἀλλὰ τῶ τελευταίους πεσεῖν.
- 226, C. Τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης] Paris. B. cum bomb. consentit.
- 228, A. Κατ' αὐτὸ ψηφίζομένων] Paris. A. Ἀπὸ τοῦ κατὰ τοῦτο ἢ ψηφίζομένων· σοφῶν δὲ λέγει ἀπὸ τοῦ φρονίμου, δεύτερον δὲ τοῦτο κατόρθωμα εὐβουλίδης ἢ δεικνυσι, τὰ δ'

1) f. κατὰ τὸ αἰτὸ Ψ. — 2) sic Cod., f. εὐβουλίας.

ἄλλα μάταια· αἰνίττεται δ' εἰς Πλάτωνα, ὅτι ἐκεῖνος διέβαλε καὶ τοὺς¹·² περὶ Θεμιστοκλέα ὡς δειλοῦς,³ ἐπειδὴ τὸ πεζομαχεῖν ἀφεθέντες πρὸς τὸ ναυμαχεῖν ἐτράπησαν· ὁ νῦν Πλάτων εἰς ἀνανδρίαν τῆς πόλεως διέβαλε, τοῦτο Ἀριστιίδης εἰς ἐγκώμιον τίθησι καὶ Θεμιστοκλέους καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων.

Οἱ μὲν γὰρ εἰς Πύλας] Paris. A. cum Ap. consentit, 228, B. B. cum bomb., nisi quod in B. est ἐφθάρησαν pro διεφθάρησαν, quod est in bomb.

Χειμάρρους] Paris. A. Σιμωνίδης· 229, A.

Εἰ τὸ καλῶς κ. τ. λ.

differt in eo, quod σπεύδοντες — περιθεῖναι — verba ἄλλο τοῦ αὐτοῦ Σ. desunt — Παῖδας — ἐξελάσαντες. Paris. B. cum bomb. facit. Praeterea haec ex B. descripsi: Εἰπὼν πρῶτον περὶ τῆς εὐβουλίας ἐσκιασμένως, εἶτα καὶ περὶ τῶν τριήρων πλατύτερον, βούλεται νῦν περὶ τῆς τῆς πόλεως ἀπολείψεως διεξελθεῖν. Οὕτω δὲ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ποιεῖ, σεμνύων, (sic in iis leg., quae ex bomb. dedi, non σεμνύων, quod mihi scribenti exciderat) κ. τ. λ. sequuntur autem, quae in bomb. leguntur. Idem fere obtinet in Paris. A., ubi sic: Πληρώσας τὴν εὐβουλίαν καὶ τὰς τριήρεις μεταβαίνει ἐπὶ τὸ τρίτον τὴν κατάλειψιν τῆς πόλεως, ὅπερ ἐστὶ τολμηρόν. Οὕτως δὲ ποιεῖ καὶ Θουκυδίδης, βουλόμενος δεῖξαι κ. τ. λ. vid. Ap. Mon.

Τῷ πλήθει τῶν τρ.] Ead. in Paris. A. leguntur, quae 229, C. in marg. Schell.

Ἄλλ' ἀπέραντα ποιεῖ καὶ τοῖς ἐν Ἰδίου καταδ. ὅμ.] 231, A. Paris. A. non nisi ea continet, quae ex Ap. usque ad πληρῶσαι dedi, reliquis omissis. Paris. D. integrum hoc scholion, et uberius etiam servavit: Ἰπεκφυγόν — post πληρῶσαι haec adduntur, ταῦτα δὲ Τάνταλος μὲν κατεκρίθη ὑπὲρ τοῦ τὰ ἐκ τῆς τῶν θεῶν συνεστιάσεως μυστήρια ἔκφορα τοῖς ἄλλοις ποιεῖν· αἱ δὲ (sc. Δαναΐδες) ὅτι τοὺς ἄνδρας φονευσάσαι δίκην ταύτην ἔτινον τοῦ φόνου·

1) Cod. τοῦ. — 2) Cod. δόλους.

αὐνίττεται δὲ οἷμαι Ταντάλου κ. τ. λ. pergīt Paris. D. cum Ap. M., a quo quid differat, adronam: ἐν ὅσῳ γὰρ τι — ἢ λήθη τοῦτον ὑποτρ. — τὸ ἄγος καὶ μηδαμῶθεν ταύτην — Quae in Ap. M. post καταδίκην ἰδεῖν adduntur, ea in D. desunt. A. bomb. Parisinus B. tantum in eo differt, quod ὑπὲρ κεφαλῆς habet.

234, C. Ὅτι εἰ μὲν δέχεσθε] Paris. A. cum Ap. facit, pro εἰ δέ κε μὴ δώωσι exhibens εἰ δέ κε μὴ δίδωσι.

234, D. Ἡμῖν δ' ἕτερος] Paris. B. Δέον οὕτως εἰπεῖν, ἡμῖν ἕτερος δώσει, ἡμῖν δὲ εἶπεν ἄπτικῶ ἔθει, καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀποδόσεσι οὕτως εἰώθασιν οὗτοι ποιεῖν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Σοφοκλέους· εἰπὼν γὰρ ὡς περ γὰρ ἵππος, ὡσαύτως δὲ σὺ εἶπεν ἐν τῇ ἀποδόσει.

235, A. Μὴ γὰρ ὅτι λειπομένης] Paris. B. Σημείωσαι τὴν σύνταξιν· δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν, μὴ γὰρ ὅτι λειπομένης μὲν τῆς θαλάττης, αὐτοὺς δὲ ὄντας τοιούτους . . . καταστήναι ἡγεμόνας τῶν ἄλλων, ὃ δὲ οὐχ οὕτω τὴν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο, ἀλλὰ τὰς μὲν αἰτιατικὰς ταύτας ἀναποδότους εἶασεν εἰς τὸ φανερόν, ἔδωκε δὲ ἡμῖν ἐλλειπτικῶς ἐννοεῖν τὴν ἀπόδοσιν, ἐκ τοῦ ἔδει δὲ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σκεψαμένους τοὺς ἡγησομένους καταστήσαι.

235, C. Οἱ δὲ ναύαρχοι] Paris. A. Λέγει δὲ τοὺς στρατηγούς· οὕτω γὰρ κ. τ. λ. vid. Ap. M.

235, D. Ταῖς ψήφοις] Paris. A. Ἐνταῦθα ἢ ἀπόδοσις διὰ μακρῶν· ταῖς ψήφοις δὲ τῆς νίκης λέγει· ἐπιστήμην δὲ τὴν ναυτικὴν καλεῖ τέχνην καὶ τοῦτο δὲ ἄλλο δικαίωμα.

236, C. Καὶ μὴν εἰ μὲν] Paris. B. Τὸ σχῆμα διλήμματος· τὸ δὲ ἀμφοῖν χεροῖν παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν σφοδρῶς καὶ ἐκ περιουσίας πραττομένων λεγομένη· ὃ γὰρ ἀμφοτέραις χερσὶ πράττων μετὰ ἐπιτάσεως πράττει· ἐστὶ δὲ ἴμοιον καὶ τὸ ἐκ δυοῖν ποδοῖν.

237, B. Ὅπως χρὴ προσίεναι (pr. deest in Paris. B., Barocc. 7. et Coll., in Schell. add. a rec. m.)

ib. Τοῖς βαρβάροις] Paris. A. Προσυπακουστέον τὸ πολεμεῖν, μᾶλλον δὲ ἀπὸ κοινοῦ τῷ ἀνωτέρῳ ληπτέον, ὅτε ἔλεγεν ἐν ᾧ στασιάζειν καὶ πολεμεῖν.

Βάσανον καρτερίας] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ δοκιμασίαν, 237, C.
 πειραν· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς βασάνου λίθου, ἢ τὸν χρυ-
 σὸν βασανίζει.

Εἰ δ' οὐδένων τὸ ἐλ. sic Paris., et B.] In marg. Paris. ib.
 B. Ἀντὶ τοῦ ἐν οὐδέρι δέον τι γνωρίζομένων.

Συνετάξαντο] Paris. B. Τὸ συνετάξαντο ἀντὶ τοῦ ib.
 εἰσέφερον, σύνταξις γὰρ ἢ φορά.

Ἀριστεῖα] Paris. A. Ἀριστεῖα λέγει τὰ ἐξαίρετα τῶν 239, A.
 λαφύρων· ἐν Κορίνθῳ γὰρ συλλεγέντες ταῦτα τῇ Ἀθηναίων
 πόλει ἀπένειμαν· μέμνηται κ. τ. λ. cf. Ap. Mon. Paris. B.
ἀκινάκη habet, cum bombicinus ἀκινόκιν.

Σύλλογος] Paris. A. Κυρίως ἐστίν, ὅταν εἰς πόλιν 239, C.
 συνάγονται τινες ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως· σύνοδος δὲ, ὅταν
 ἐκ πολλῶν ἐν μιᾷ συνάγονται.

Μικρολογουμένου] Paris. B. Ἐπειδὴ μικρολόγος ἐστίν 241, A.
 ὁ περὶ τὰ μικρὰ διατρίβων, νῦν ἕτερον τρόπον ἀντὶ φει-
 δωλίας τῇ μικρολογίᾳ ἐχρήσατο· μικρολογουμένου εἶναι λέ-
 γων, τουτέστι φειδωλοῦ, τὸ περὶ μεγάλων ἐγχειρήσαντα λέ-
 γειν τὰ πλεῖστα τούτων παραλιπεῖν.

Συμβάντος γὰρ τοῦ] Paris. A. Πάθους εἶπεν, ἐπει- ib.
 δὴ οὐχ ἠττήθησαν, ἀλλ' ἐδυστύχησαν ὑπὸ Θετταλοῦ προ-
 δόντες· καλῶς δὲ Πυλῶν μνημονεύσας τὸ εἰσεχέοντο
 εἶπε· λαμπρῶς δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ μεγάλως, σφαλερῶς
 δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπικινδύνως, μετὰ γὰρ τὸ μῆκος ἔτι κωλύσαι
 τούτους τὴν εἰσοδοαυτῶν εἰσήεσαν οἱ βάρβαροι.

Μεγαλοψυχία] Paris. A. Κυρίως μὲν ἐπὶ χρημάτων 242, A.
 λέγεται δαπάνης, ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὴν τῆς πό-
 λεως ἔφη καταφρόνησιν· τὰ δὲ ἐξῆς οὕτως, ἀλλὰ καὶ τῇ
 μεγαλοψυχίᾳ οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐκείνοις ὅμοιος, τὸ γὰρ
 τίς καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς λαμβάνεται, ὅτε ἀπορητικῶς αὐτῶ
 χρησόμεθα, ὡς τὸ τίς οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς οὐκ
 ἀποθανεῖται; λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σπανίου, εὐ-

1) Brevioribus absolvit Paris. B.

ρισκόμενον ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ὡς τὸ τίς ὁ φρόνιμος ὁ ταῦτα καταπραξόμενος.

242, B. Ἄλλα μὴν τό τε γνῶναι] Paris. A. Διττὴ τούτου ἡ γραφή, ἢ μὲν πρὸς εὐθείαν, ἢ δὲ πρὸς δοτικὴν, ἢ ἢ οὕτως, ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ γνῶναι τὸ μόνον συνοῦσιν¹ τοὺς πᾶποτε ἐνίκησαν τῷ δόγματι, ἢ δὲ πρὸς εὐθείαν οὕτως ὑπὸ παλαιότερου ἔτυχεν ἐξηγήσεως, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ γνῶναι τίς ὅμοιος ἐκείνοις; πρὸς τὸ πρῶτον γὰρ ἀποδοτέον, ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ἀλλὰ μὴν τίς ὅμοιος ἐκείνοις εἰς σοφίαν, δι' ἣν σοφίαν, καὶ τῷ δόγματι τῆς εὐπειθείας τῆς τιμωμένης ὑπὸ τῶν ἀρχόντων νενικήκασιν πάντας· ἐνίκησαν τοιγαροῦν τῷ ἡγεμονεύεσθαι· δόγματι δὲ λέγει ἢ ἀπλῶς τῆς τοιαύτης γνώμης ἢ ὅτι καὶ ψηφίσματι παρεχώρησαν, ὡς καὶ ὀπισθεν εἶπεν.

242, C. Πρὸς τὴν Σαλαμίνα] Paris. A. Ἀρτεμίσιον χωρίον πρὸ τῆς Εὐβοίας, ἐνθα πρὸ τῆς Σαλαμίνας ἐναυμάχησαν πρὸς τὰς πρόπλους τριήρεις τῶν βαρβάρων.

243, B. Διεκάλυσαν] Paris. A. cum Ap. M. consentit, pro οἰκίου exhibens οἰκίννου, B. cum bomb. pro Σύκινον servans Δίκυνον, et ἐπιθῆς σφίσι.

244, A. Ἄλλα πρῶτοι μὲν κ. τ. λ.] Paris. B. Σόφιλός τις κ. τ. λ. vide bomb.

244, B. Ὡστε ἐν τοῖς πολ.] Paris. A. et B. sine ulla varietate cum Ap. et bomb. consentiunt.

ib. Ἐφ' ἡλίῳ] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ ἡλίου μαρτυροῦντος, παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·

Ἡέλιός θ' ὅς κ. τ. λ.

ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πᾶν ἐξεργάσαντο.

244, C. Οἵπερ ἦσαν] Paris. A. Φοίνικας λέγει· οὗτοι γὰρ ἦσαν οἱ ναυτικώτεροι τῶν βαρβάρων.

ib. Παντοδαποῖς τῶν ἔργων εἶδεσι] In Paris. A. inde a πολλοῖς — τουτέστι, ne hac quidem vocula retenta, non leguntur: praeterea, διλήπλοις pro διέκπλοις.

1) f. διασώζειν.

Οἱ πορθμοὶ] Paris. B. Πορθμοὺς λέγει τὰ μεταξύ 245, B.
τῶν παρακειμένων τῇ Ἀττικῇ νήσων.

Τὴν πρὸ τῆς Σαλαμῖνος ν.] Paris. A. et B., non me- 245, C.
morabili varietate, cum Ap. et bomb. consentiunt.

Ἀνταίρειν] Paris. B. c. bomb. 246, A.

Παλινοφθίαν] Paris. B. c. bomb. 246, D.

Τὴν σχεδίαν] Paris. B. Τὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ζεῦγμα· 247, A.
ἐφοβεῖτο γὰρ, μὴ φθάσαντες οἱ Ἕλληνες αὐτὸν κωλύσωσι
καὶ ταύτην διαφθείρωσι.

Ταῖς τοῦ θεοῦ μ.] Paris. B. a bomb. in his differt: 247, B.
ὁ μὲν γὰρ ἔλεγε deest — Τριτογενίη.

Τοῖς ἀπ' Ἑλ.] Paris. A. τὸ μέλλειν — γέγονε omit- 248, A.
tit, itemque ἦσαν δὲ καὶ et quae ad finem usque addun-
tur. B. cum bomb. facit, κονιορτὸς πέσοι et ἀφανῶς λεχθ.
servans.

Καὶ πολεμίων] Paris. A. Προσυπακουστέον κρίσει· 248, B.
οἱ γὰρ Πέρσαι ἐνόμιζον μὴ πρότερον νικήσειν, πρὶν ἂν λά-
βοιεν πρώτους Ἀθηναίους, ὅθεν ἔμπαλιν ἠττώμενοι αὐτοὶ
οὗτοι τὰ ἀριστεῖα ἔδωσαν τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων.

Θανατῶν] Paris. A. Καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνέπεισε Ξέρξην ib.
κατὰ τῶν Ἑλλήνων, στρατεῦσαι μετὰ Ἀλευαδῶν καὶ Πει-
σιστρατιδῶν· μονῆς δὲ ἀντὶ τοῦ παραμόνης Θουκυδίδης·
ὅμοιον δὲ τὸ ἔγνω τε καὶ τόλμησις τῷ Ὀμηρικῷ·
. . . . ῥέξας τι μέγα ἔργον.

Τῆς στρατείας αἴτιος] Paris. B. Οὐ μόνον φαμέν, ib.
αἴτιός εἰμι τῶδε τοῦδε, ἀλλὰ καὶ αἴτιός εἰμι τῶδε (sic),
ὥσπερ κἀνταῦθα.

Οὐ μὴν οὐδὲ] Paris. A. Σοφίζεται ἐνταῦθα· οὐδὲ γὰρ 248, C.
Ἀθηναίων, ἀλλὰ Λακεδαιμονίων τὸ ἔργον, Πausανίου τῶν
Ἑλλήνων ἐν Πλαταιαῖς ἡγουμένου· μᾶλλον οὖν δεῖ νοῆσαι,
ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον εἴλοντο οἱ Ἕλληνες ἡγεμόνας Ἀθη-
ναίους· ἐτέρων δὲ εἶπεν ἐδέησε, τῇ γὰρ τῶν συμμάχων,
οὐκ ἄλλων τινι μαρτυρίᾳ τοῦτο ἐπράχθη· βούλεται διὰ
τοῦ ἐτέρων καὶ τοῦτο ὑπαινίττεσθαι, ἦσαν γὰρ οἱ Ἕλλη-
νες καὶ πρὸς Γέλωνα πέμψαντες περὶ συμμαχίας εἰς Σικε-
λίαν· ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς συμμαχεῖν, εἰ λάβοι τὴν ἡγεμονίαν,

ᾧ σοφῶς ἀντέκρουσαν οἱ Ἕλληνας συμμάχων οὐχ ἡγεμόνων δεῖσθαι.

249, D. Τῶν ἐκ Δελφ.] Paris. A. Σοφίζεται — Τροφωνίου οἴη. — πῶς ἂν λάβοι — χρησμός καριστί — πάντως τῶν ἄλλων —.

250, B. Ἀλέξανδρος] Paris. B. Ἀλέξανδρος οὗτος βασιλεὺς Μακεδονίας ἦν, παππος Φιλίππου, τοῦ Ἀλεξάνδρου πατρὸς· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀγαπὴν αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκαλεῖτο φιλέλλη· σκόπει δὲ, ὅπως ἠϋΐσησε τὴν πρεσβείαν εἰπὼν βασιλεὺς Μακεδονίας. Paris. A. ἠϋΐσησε δὲ τὴν πρεσβείαν διὰ τὸ βασιλέα εἰπεῖν· οὐκ ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ φιλέλλη ἀπὸ τοῦ ἔργου ὀνομασθεῖς.

ib. Θαυμάσαι] Paris. A. Τὸ θαυμάσαι οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐκπλαγῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καταδέξασθαι, ὡς καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (1150).

χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.¹

ἀντὶ τοῦ δωρεῖσθαι· τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, οἱ δὲ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ καταδέξασθαι τὸν λόγον, ὡς καὶ τὸν νομίσαι ἄξια ἑαυτῶν εἶναι, εἰ καὶ σύμπαντα (sic), ἃ ἐκέκτητο· Δημόσιος ἦν φίλος τῶν Ἀθηναίων, τοῦτο γὰρ βούλεται ὁ πρόξενος.

250, C. Διδόντα] Paris. B. Τὸ διδόντα διπλοῦν λάμβανε πρὸ τῆς σύνταξιν οὕτω, ἢ καὶ τὸ νομίσαι ἐκεῖνον εἶναι· διδόντα ἄξια σφῶν, διδόντα σύμπαντα, ἃ κέκτηται· λέγει δὲ, ὅτι εἰ καὶ πάντα, ἃ εἶχεν, ἐδίδου αὐτοῖς, οὐδαμῶς ὑπήχθησαν. Προξενίαν δὲ λέγει ἐνταῦθα τὴν φιλίαν, ἢ διότι φίλος αὐτοῖς ἦν παλαιὸς ὁ Ἀλέξανδρος, ἢ πάντας, ὡς ἔφημεν, ἐφίλει τοὺς Ἕλληνας· ἔστι δὲ καὶ προξενία ἢ ξενοδοχία καὶ προξενῶ τὸ ξενοδόχος τινός εἰμι, γενικῆ συντασσόμενον· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Δημοσθένης λέγων, παρὰ σοι κατέλυον, Αἰσχίνης, καὶ σὺ προὔξενεις αὐτῶν.

ib. Ἀπέστειλαν] Paris. A. Τὴν αὐτὴν δὲ τιμωρίαν καὶ Θουκυδίδης εἶπε περὶ τοῦ Μελησιάνδρου· ἀγωγούς δὲ Θου-

1) Cod. χρὴ γὰρ τι θαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.

κυδίδης τοὺς προπομπούς. (Inde et emenda et supple, quae ex Ap. ad τοῦ λοιποῦ pr. dedi).

Πρὸ ἡλίου δύναντος (rec. m. δύναντος) Paris. B. Τοῦτο ib.
δοκεῖ ἀναπόδοτον, ἔχει δὲ οὕτως· εἰπὼν γὰρ οὐ μὴν ἀδεῦ
καθ' ἅπαξ ἀπέστειλαν, καὶ δέον οὕτως ἐπαγαγεῖν, ἀλλὰ
ἀπέστειλαν, ὡς οὐκ ἄνευ θανάτου τὰ τοιαῦτα πρεσβύ-
σοντα, εἰ μὴ πρὸ ἡλίου δύναντος ἐκτός ὄραν εἶη, προει-
πόντες καὶ τοῦ λοιποῦ ἄλλο τι τοῖς Ἀθηναίοις μᾶλλον προ-
ξενεῖν, ἢ τι τοιοῦτον, ὃ δὲ ὕστερον ἔθηκεν, ὡς οὐκ ἄνευ
θανάτου, διὰ τὸ δύνασθαι πρὸς ἄμφω ἀποδίδοσθαι, πρὸς
τε τὸ εἰ μὴ πρὸ ἡλίου δύναντος ἢ τὸ ἄλλο τι προ-
ξενεῖν.

Μεγαλοψυχίαν] Paris. A. Κατεχρήσατο μεγαλοψυ- 252, A.
χίαν ὡς ἐπὶ ὀργῆς εἰπὼν, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τῆς κατα-
φρονήσεως τῶν χρημάτων.

Μαρδόνιος τοὺς Λακεδ.] Paris. B. Ἐπειδὴ Λακε- 254, A.
δαιμόνιοι παρεχώρησαν Ἀθηναίοις, πρώτους ἀπαντῆσαι πρὸς
τὴν μάχην, μαθὼν ὁ Μαρδόνιος ἀφῆκε μὲν Ἀθηναίοις συμ-
βαλεῖν, πρὸς δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ὥρμησαν πρώτους,
εἰδὼς, ὅτι γενναίως μὲν πολεμοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἐν Πύλαις
μάχης, ἠττῶνται δέ, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ πολεμοῦσι γενναίως
καὶ ἀήττητοι διαμένουσιν, ὥστε ἢ πρὸς Λακεδαιμονίους μάχη
ἐλυσιτέλει μᾶλλον αὐτῶ.

Παραδειγμάτων] Paris. B. Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν Πύ- ib.
λαις ἠττήθησαν, Ἀθηναῖοι δὲ ἐν Σαλαμῖνι ἐνίκησαν.

Οἱ πυκταὶ] Paris. B. Ὁἱ πυκταὶ περὶ τοῦ τόπου 254, B.
φιλονεικοῦσιν ὑψηλότεροι στήναι τῶν ἀντιπάλων καὶ πρὸς
τούτοις φροκτίζουσι, μὴ ἀντικρὺς ἔχειν τὸν ἥλιον· ἔπα-
σχον δὲ τοῦτο καὶ Πέρσαι καὶ Ἕλληνες, οἱ μὲν πρώτοις
τοῖς Λακεδαιμονίοις συμβαλεῖν θέλοντες, Ἕλληνες δὲ προ-
τάττοντες Ἀθηναίους.

Καὶ δέησαν] Paris. B. Ἐπειδήπερ ἐν Πλαταιᾶσιν οἱ 254, C.
Πέρσαι ἠττήθησαν, οἱ προὔχοντες αὐτῶν κατέφυγον εἰς
τὴν Θήβας· ὑποδεξαμένων αὐτοὺς Θηβαίων Ἀθηναῖοι νῦν

1) Similia his leguntur in Paris. A.

περιστάντες ἐτειχομάχουν, οἱ ἄλλοι δὲ τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἤδεσαν τειχομαχεῖν· διὰ τοῦτο οὖν λέγει, ὅσον αἰσχυνθείη τις ἂν εἰπεῖν, οἱ ἄλλοι πρὸς αὐτοὺς ἦσαν, ἢ ἤδεσαν μὲν, ἀλλ' οὐ τοσοῦτον, ὅσον ἐκεῖνοι.

255, B. Τοσοῦτον γὰρ ἐπεξηλθόν] Paris. A. et B. Τοῖς πράγμασιν λέγει ἀντὶ τοῦ τῷ πολέμῳ βούλεται εἰπεῖν, ἃ Κίμων ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐποίησεν· ὕστερον γὰρ ἐπεστράτευσαν Ἀθηναῖοι εἰς τὴν Ἀσίαν, τῆς ἐπιβουλῆς αὐτοὺς ἀμυνόμενοι.

ib. Ὅρῳ μὲν οὖν] Paris. A. Ἐἰς τρία μέρη διαιροῦσιν ὡς καὶ τῆς πανηγύρεως τῶν Ἀθηναίων οὐ διὰ μιᾶς ἡμέρας πληρουμένης· τὸ μὲν οὖν πρῶτον μέρος ἕως ἄρδε πληροῦται, ἔχεται δὲ τοῦ δευτέρου· διὸ καὶ προοιμιάζεται πάλιν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἐντεῦθεν τὸ τρίτον μέρος, εἰς δὲ διαιροῦντες, ἐπὶ κατ' αὐτοὺς καὶ ἡ πανηγύρις διὰ τεσσάρων ἡμερῶν ἠνύετο.

255, D. Συμβόλου] Paris. A. Σύμβολον λέγει τὸ αἷτιον, ὅτι ἡ πανήγυρις αἷτιον τοῦ οὕτω λεχθῆναι τὸν λόγον.

256, A. Τὸ πλῆθος] Paris. A. Ἐπὶ τρεῖς γὰρ ἡμέρας ἤγοντο τὰ Παναθηναῖα.

256, B. Τὸν ὅλον γε δὴ που] Paris. A. Ἐμφαίνει καὶ τὸ τρίτον μέρος τοῦ λόγου· λέγει δ' ὅτι κἂν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ οὐκ ἔχω καιρὸν διηγῆσασθαι τὰ λοιπὰ, ἀλλ' οὖν ἔχω καιρὸν διηγῆσασθαι τὸν τῆς αὔριον. Ἱερομηνίαν λέγει τὴν μίαν ἡμέραν τοῦ μηνός· Ἱερομηνία οὖν ἡ ἱερὰ ἡμέρα τοῦ μηνός, ἢ ἄγουσιν ἑορτὴν τῶν ἄλλων ἡμερῶν σεμνοτέραν.

257, A. Οὐχ ἐώλοισ] Paris. A. Ἐωλόν ἐστι τὸ χθρσινὸν ὄψον· μεταφορικῶς δὲ εἶπεν, ἵνα μὴ δοκῇ ταῦτά λέγειν καὶ αὐθις.

257, B. Πρόσοδοι] Paris. B. Πρόσοδος οὐ μόνον ἢ ἀπὸ τῶν κτημάτων καὶ τινων ἄλλων εἰσφορὰ πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἡ πανήγυρις, πρὸς ἣν ἅπαντες ὀδεύουσι καὶ συνέρχονται· ἔστιν οὖν ἐνταῦθα τὸ πανηγύρεις καὶ πρόσοδοι ἐκ παραλλήλου.

257, C. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου] Paris. A. ab Ap. M. in paucissimis differt, B. cum bomb. consentit, sed εἶπε post τις deest, itemque ἦν post δίκαιον.

1) Similia servavit Paris. B. — 2) Similia continet B.

Ἐπιγράμμασιν] Paris. B. cum bomb. facit, omissis ib.
tamen εἰς θεούς Paris. A. brevioribus eadem narrat.

Ἄντ' ἀναθήματος κ. τ. λ.] Paris. A. scholion, quod 258, B.
dedi ex Ap. Mon. et Leid., contractum servat.

Παρήλθε] Paris. A. ¹ Τὰ μέτρα λέγει τοῦ τείχους, 258, C.
ἐπειδὴ ἐξέτεινον αὐτὰ καὶ πεποιήκασι μείζονα τοῦ τείχους
τὸν περίβολον, ὡς ἔνδον περιβαλεῖν ἔρημα πολλὰ τῆς πό-
λεως· καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ πεντηκονταετία, νῦν γὰρ ὁ
περίβολος ἐξήχθη τῆς πόλεως.

Τοῦ κύκλου] Paris. B. Ὀπηνίκα τὴν πόλιν ἀφέντες ib.
Ἀθηναῖοι εἰς τὰς ναῦς ἔβησαν, μέρη τινὰ τοῦ περιβόλου
κατέβαλον, ἐλθὼν δὲ ὁ Ξέρξης τὰ λοιπὰ προσκατέβαλε·
μετὰ γοῦν τὴν νίκην ἀνωκοδόμησαν αὐτὴν, μείζω τὴν πε-
ρίβολον τοῦ πρόσθεν ποιησάμενοι, ὡς καὶ τὰ πρόσθεν ἔκ-
τος ὄντα τῆς πόλεως ἰοίκητα τότε περιλαβεῖν ἐντός.

Καλλίων καὶ μ.] Paris. A. multa breviora servavit, 258, D.
quae leguntur in Ap. M.

Ἐξαρκεῖν] Paris. A. Ἄντι τοῦ ἡσυχάζοντων ἐπὶ τῇ 259, C.
νίκῃ· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἤρκεσεν.

Ἐπὲρ σφῶν αὐτῶν] Paris. B. Τὸ ὑπὲρ σφῶν αὐ- 261, C.
τῶν κατὰ συνεκδοχὴν λάμβανε οὕτως, οὐδ' εἰ μηδὲν μήτε
αὐτὴ ἢ πόλις πράττει ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων·
πρὸς αὐτῶν (ita Bar. 7. et ed. Flor., Schell., Paris. A.
et B., Jebb. δι' αὐτῶν) ἦτοι παρὰ τῆς συνεργίας καὶ συ-
στάσεως αὐτῶν μετὰ τῆς πόλεως, οὔτε αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες
ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν.

Ἀρίστην καὶ καθαρὰν] Paris. A. ² Ἐπειδὴ ἐστὶ καὶ ib.
ἐκ ῥαθυμίας ἡσυχάσαι, εἶπεν καθαρὰν· ἐμφαίνει δὲ, ὅτι
ὁ πολεμικὸς ἀπολαύει καὶ ἡσυχίας τῷ εἶναι φοβερός· μετέ-
βαλε δὲ τὸ Θουκυδίδειον, τὸ γὰρ ἄπραγμον οὐ σώζε-
ται, μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον (II, 63.)·
σχέδον δὲ εἶπε, ἐπειδὴ οἱ ἔχοντες καθαρὰν ἡσυχίαν οἱ φιλό-
σοφοί εἰσιν, οἱ μετὰ τὸ ἀδικεῖσθαι μὴ ἀντιαδικοῦντες.

Ἐν Μυκάλῃ] Paris. A. cum Ap. Mon. facit, pro 262, A.

1) Similia servavit Paris. B. — 2) Similia in B.

- Ἀθηναῖοι servans μαθηταί.** Paris. B. ad bomb. haec addit: *συμβαλὼν ὁ Κίμων ἐνταῦθα τοῖς Πέρσαις κατὰ κράτος ἐνίκησε καὶ πάντα ταῦτα ἄ νῦν καταλέγει, ἐποίησε· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν οὐκ ἐν ὀλίγῳ τὸ μέσῳ αὖξει τὴν νίκην δεικνὺς τὸ τοῦ πολέμου μέγεθος καὶ ὅτι οὐκ ἐν ὀλίγῳ τῷ χρόνῳ γέγονεν.*
- ib. **Ἀπὸ Σηστοῦ]** Paris. A. *Ἦν καὶ Θουκυδίδης λέγει, (I, 89) ὑπομείναντες Σηστόν ἐπιόρκουν καὶ ἐπιχειμάσαντες εἶλον, Μήδων ἔχόντων.*
- 262, D. **Χορείαν]** Paris. A. *Τὴν καλουμένην Πυρρίχην, οὕτω γὰρ καλεῖται ἢ ἐνόπλιος ὄρχησις.*
- 263, B. **Ἀπείρατον]** Paris. A. *Τοῦτο διὰ τὸν Ἀθῶν φησί. Κάλλιον (p. 264) δὲ ὡς καλοῦ τούτου ὄντος ἀντὶ τοῦ ἐνδόξου· τὸ δὲ καλλίστοις ἀπάντων ἐφοδίοις (ibid.) ἀντὶ τοῦ οἰκείοις πλεονεκτήμασι· κατεχρήσατο τὸ ἐφοδίοις ἐπ' ἀνδρείας εἰπῶν, κυρία γὰρ ἐπὶ τῶν ἐνοδίων ἀναλωμάτων τάττεται.*
- 263, C. **Δύο τρόπαια]** Paris. A. ad Ap. M. haec addit: *τὸ δὲ δεύτερον μέρος τοῦ λόγου εἰς αὐτὸ τοῦτο πληροῦται, ἀρχὴν δὲ τοῦ τρίτου μέρους ποιεῖται τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. Paris. B. in his fere a bomb. differt in epigrammate Simonidis: ἐπὶ χθονίων — εἶδε γὰρ ἐν γαίῃ — μέγα δ' ἔσθενεν — πληγεῖς ἀμφ. —*
- 264, A. **Λινοδέσμων]** Paris. A. *Τὸ ἐν Ἀβύδῳ ζεῦγμα λέγει· λινοδέσμον δὲ τὸ ἀπὸ λίνου σχοινίον ἦτοι κανάβινόν φησιν.*
- 264, C. **Κατὰ νοῦν]** Paris. B. *Ἦιτησαν Αἰγύπτιοι τὸν βασιλέα τινὰ αὐτοῖς· ὁ δὲ συνέθετο κατὰ γνώμην αὐτοῖς τελέσαι. Αὖξει δὲ ἐντεῦθεν Ἀθηναίους, ὅτι καὶ εὐεργετούμενοι παρὰ βασιλέως Αἰγύπτιοι τοῦτον ἀφέντες προσεχώρουν Ἀθηναίοις.*
- ib. **Αἰγύπτου μοῖραν]** Paris. A. *Καὶ τοῦτό φησιν Θουκυδίδης, Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἔλεσι βασιλέως (I, 112).¹*

1) Cod. πλὴν Ἀμ. τ. ε. τ. ἔλ. βασιλεύοντος.

Ἵστ' ἐκινήθησαν] Paris. A. cum Ap. consentit, nisi ib. quod Ἰνάρος — Ψαμμητείου. B. cum bomb.

Πρότερον δ' ἤρκει] Paris. A. Δις γὰρ ἀποστάντας 264, D. Αἰγυπτίους Πέρσαι κατεδουλώσαντο, ἅπαξ ἐπὶ Καμβύσου, καὶ πάλιν ἐπὶ Ξέρξου.

Σὺν κακίᾳ] Paris. A. Εἶπε κακίαν, τὴν ἀσθενείαν 265, A. λέγων.

Φυλάκων] Paris. A. ¹ Εἶδη διάφορα· οἱ μὲν γὰρ εἰσι ib. φύλακες τόπου τινος ὠρισμένου, οἱ δὲ περίπολοι πανταχοῦ περιερχόμενοι.

Καὶ τὴν χώραν] Quae in marg. Schell. leguntur, ea- 265, D. dem in Paris. A. et B.

Πρύμναν κρ.] Paris. B. sine varietate cum bomb. fa- 266, B. cit, sed quae in A. nonnihil ab Apogr. recedunt.

Μυριάδας σταδίων] Paris. A. verba οὕτω καὶ Δημ. — ib. βασιλέα omittit, et pro μὴ εἰσιέναι βασιλέα habet καὶ Χελιδονέων.

Οὐδὲ τοῦθ' ἡ πόλις] Paris. A. Ἐν ὑπερθέσει εἴρη- ib. ται, τὸ γὰρ ἐξῆς οὕτως· οὐδὲ τοῦτο ἡ πόλις ἠνέσχετο, διότι πλείονος ἀξίαν ἐποιήσατο· τὸ γὰρ καὶ δὴ ἀντὶ τοῦ διότι, λαμβάνεται γὰρ ὁ καὶ συνδεσμός καὶ αἰτιολογικόν.

Πηνηιοῦ] Paris. A. Πηνηϊον μὲν τὴν ἔξω τῆς Θετ- 266, C. ταλίας λέγει Πύλην, ἣν καὶ Τέμπη φασί· τὸ δὲ ἀφειλον ἀντὶ τοῦ παρεχώρησα κεῖται· Θαυμαστον δὲ εἶπε τὸν Πηνηϊον. B. brevius narrat, quae ex bomb. dedi.

Τὸν ὄμφαλον τῆς γῆς] Paris. A. in fine scholii ex 266, D. Ap. M. descripti pro ἑαυτοῖς servavit ἀλλήλοις, et post Δελφούς haec addit: ἀλλ' εἰ θεὸς ἦν Ἑλληναί, μωρὲ, ἦδει ἂν καὶ πρὸ τῆς πείρας. B. cum bomb.

Χελιδονέας] Paris. A. Αἱ Χελιδονεαὶ πέτραι εἰσὶν ἐν 267, A. τῇ θαλάσῃ, τῇ μεταξὺ Λυκίας καὶ Παμφυλίας, καθὸ καὶ ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀποτελεῖται. μᾶλλον τ' ἀρχεται τὴν Ἀσίαν ἅπασαν ἀναζωννύς καὶ πρὸς τὴν Ἰνδικὴν ἀναπάυων· Κυα-

1) Similia leguntur in B. — 2) f. ἀλλ' εἰ θεὸς ἦν, Ἑλληναί, μωρὲ, ἦδει κ. τ. λ. a nescio quo christiano adscripta. Plura id genus in Codd. Parisinis inveni.

νέαι δὲ αἱ πέτραι πρὸς τῷ Βυζαντίου ἱερῷ στόματι· αἱ δὲ αὐταὶ καὶ συμπλαγέντες (sic, leg. Συμπληγάδες) λέγονται παρὰ τοῦ ἐμπίπτειν ἀλλήλαις.

267, C. Ὡς κατέκλεισε] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶσαι ἢ ἐπισφραγίσαι καὶ περιλαβεῖν· Δημοσθένης φιλ. ν. κατ. vid. Ap. Mon.

267, D. Ἐναντιώμασι] Paris. A. et. B. Καλῶς εἶπεν ἐναντιώμασι, ἐπεὶ καὶ ἐν (B. ἐπειδὴ ἐν) ἐνὶ καιρῷ ἐπολέμει καὶ (deest in B.) ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι. Τεχνικῶς δὲ (quae inde sequuntur, desunt in B.) πάλιν καλύπτει τὸ πλεονεκτικὸν τῶν Ἀθηναίων· ἐπολέμουν γὰρ εἰς τοὺς Ἕλληνας βουλόμενοι πολλοὺς αὐτῶν χειρώσασθαι· τὰς δὲ τῶν Ἑλλήνων ἀποστάσεις Θουκυδίδης σαφῶς ἐν τῇ πεντηκονταετία λέγει· τὸ δὲ ἀνθελεκόντων ἀντὶ τοῦ ἐπισπωμένων καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἀφροστηκότων ἀντὶ τοῦ μὴ ὁμονοούντων.

268, A. Αἰγινήτων] Paris. A. cum Ap. Mon. et Leid., sed ποιῆσαι Ταμ. — δαιμόνων τινων, τουτέστι Δήμητρος καὶ τῆς Δήμητρος ἀπὸ ξ. — ἢ ἱερῶς τῶν ἐν ἀκρ. desunt — εἰς Ἀθηναίους ἐδ. — ἔφυσαν, μὴ — καὶ οὕτως ἀναγκασθέντας Ἀθηναίους πρὸς Αἰγινήτας ἄρασθαι πόλεμον, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. B. cum bomb., nisi quod οἱ εἰσὶ θεαὶ. —

ib. Τὰ ναυτικὰ πρώτους] Paris. A. cum Ap.

ib. Κορινθίων] Paris. A. Κορινθίων γὰρ πρὸς Μεγαρέας πολεμοῦντων, Ἀθηναῖοι Μεγαρεῦσιν ἐβοήθησαν. — Νάξιοι καὶ Θάσιοι καὶ Καρύστιοι ἀπέστησαν πρῶτοι, ὡς Θουκυδίδης φησὶν ἐν τῇ πεντηκονταετία.

268, B. Καλούντων δὲ κ. τ. λ.] Paris. A. Καλούντων δηλονότι πρὸς συμμαχίαν, Φωκέων μὲν διὰ τὸ ἱερὸν, ὡς φησὶν ὁ συγγρα. vide Ap. usque ad ἀφελόμενοι Φωκέων. Pergit Paris. A. Λακεδαιμόνιοι δὲ διὰ τὴν μάχην πρὸς τοὺς Ἐλωτας γενομένην, ὅτι ἐν τῷ σεισμῷ ἀπέστησαν, ὅθεν ἀρχὴ τῆς ἐχθρᾶς αὐτοῖς γέγονε καὶ Θουκυδίδης.

268, C. Ἡ καὶ] Paris. A. Τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ καθὸ ἢ ἀντὶ τοῦ διὸ ἐστίν. Paris. B. Εἰπὼν ἢ, ἵνα μὴ τις νοήσῃ διὰ τὴν ἀφήγησιν, προσέθηκεν τῇ πόλει· ἢ τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ

ὅπου· εὔρηται γὰρ καὶ ᾠ καὶ ὀ καὶ ῑ· τὸ ᾠ ἀντὶ τοῦ ὀπου.

Ἐπὶ Κεκρυφαλία] Paris. A. Ἐνίκων δ' Αἰγινήτας πρὸς 269, B.
Αἰγίνη καὶ Πελοποννησίους.

Αἰγινήτας] Paris. A. Ἡ μὲν Αἴγινα νῆσος ἐπικειμένη 269, C.
τῇ Πελοποννήσῳ κατὰ τὸ πρὸς Κερχίας (sic) πλεῦρον αὐτῆς·
ἐνίκησαν δὲ Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους καὶ ἔλαβον αὐτὴν
πᾶσαν, Λεωκράτους στρατηγοῦντος Ἀθηναίων.

Ἡ μὲν κατὰ τὴν τῶν Αἰγυπτίων] Paris. A. et B. 270, A.
Ἀποστάσης τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ βασιλέως ἔπεμψαν αὐτοῖς
Ἀθηναῖοι βοήθειαν, καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἑτέραν
κατ' Αἰγινήτων· οἱ γὰρ Κορινθιοὶ βοήθειαν Αἰγινήταις βου-
λόμενοι παρασχεῖν καταλαμβάνουσι τὰ Μέγαρα ὑπὸ Ἀθη-
ναίοις ὄντα, νομίζοντες Ἀθηναίους ἐφεῖναι (sic) μὲν Αἰγι-
νήτας, βοηθεῖν δὲ μᾶλλον Μεγαρεῦσιν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι
τούς τε γέροντας καὶ τοὺς νέους πέμψαντες (B. addit: μετὰ
Μυρωνίδου) ἐνίκησαν καὶ τρόπαιον ἔστησαν· οἱ γὰρ φυγόν-
τες Κορινθίων ὑπὸ τῶν πολιτῶν κακιζόμενοι τῶν οἰκείων
ἐξελθόντες αὐθις, καὶ αὐτοὶ τρόπαιον ἐπειρῶντο ἰστάναι·
ἐπιθέμενοι δὲ ἐκ δευτέρου Ἀθηναῖοι τὸ τε τρόπαιον κατέ-
βαλον καὶ Κορινθίους διέφθειραν· Καὶ ταύτην οὖν τὴν
μάχην λέγει νῦν.

Προσανιμήκεσαν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ προσεξηνητλή- 270, C.
κασι καὶ πεπόνθασιν.

Ὡσπερ ἐν δράματι] Paris. A. Κοσμικοῖς pro κωμι- 270, D.
κοῖς, quod legitur in Ap., et δράμασι, pro γράμμασι. B.
cum bomb. facit, nisi quod καὶ Ὁρέστην καὶ Μεν.

Περιέπλευσαν] Paris. A. Περιέπλευσαν γὰρ, ὡς καὶ 271, B.
Θουκυδίδης ἐν τῇ πεντηκονταετία, καὶ τὸ νεώριον τότε τῶν
Λακεδαιμονίων ἐνέπρησαν, Τολμίδου στρατηγοῦντος· ἐπειδὴ
δὲ οὐκ αἰεὶ οἱ περίπλοι πολέμοι εἰσιν, ἀντιδιαστέλλων εἶπεν
οὐχ ἁπλῶς. Paris. B. Ἐπειδὴ οἱ περίπλοι οὐχ ἑκα-
στότε εἰσὶ πολέμοι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ διὰ τινα χρεῖαν
γίνονται, διὰ τοῦτο ἀντιδιαστέλλων φησὶν, ἀλλ' ὥστε κρα-
τεῖν μὲν τῶν ἐπικαίρων τῆς χάρας (Jebb. ἀποκαίρων,
sed illud lege ex Paris. A. B. et Schell.)· ἐπόρθησαν γὰρ τὴν

Χαλκίδα καὶ Σκιωνίδα, αἵ' εἰσιν ἐπικαιρότατα τῆς Πελοποννήσου χωρία· ἐπεὶ δὲ ἐν τόπῳ τῆς Πελοποννήσου καλουμένῳ φαύλῳ (sic) ἀντέστησάν τινες αὐτοῖς Πελοποννήσιοι καὶ τοὺς ἐνίκησαν, ὁ γὰρ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς συμβαλὼν τῷ Πελοποννησίῳ στρατηγῷ καὶ νικήσας ἐποίησε τὴν τροπὴν.

271, B. Ἀντιστάντας ἐν φαύλῳ] Paris. A. Ἔλαβον γὰρ τὴν Χαλκίδα καὶ Σκιωναίων ἐκράτησαν μάχῃ· τὸ δὲ εἰπεῖν ἐν φαύλῳ ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς· στρατηγὸς δὲ ἐπὶ στρατηγῷ φησιν, ἵνα δείξῃ τὴν συνέχειαν τοῦ πολέμου, ἀντὶ γὰρ τοῦ ἄλλου ἐπ' ἄλλῳ· ἀντιπέραν δὲ ἠπειρον τὴν Ἀκαρνανίαν λέγει, ἥτις ἐστὶ κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ πρὸς ταῖς Ἐχινᾶσι νήσοις.

271, D. Κρῖσαῖος κόλπος] Paris. A. ¹ Ὁ μεταξὺ τῆς ἠπείρου τῆς Φωκίδος καὶ τῆς Πελοποννήσου, οὗ μυχὸς ὁ Ἰσθμός.

272, A. Ἐν Τανάργῳ] Paris. A. cum Ap. consentit, haec addens: Βιάζεται δὲ ὁ Ἀριστείδης τὴν νίκην τῶν Λακεδαιμονίων ἦτταν ἀποφαίνεσθαι. B. ad bomb. haec addit: Βιάζεται δὲ Ἀριστείδης Ἀθηναίων δείξαι τὴν νίκην, itemque ἐνίκησαν in fine scholii habet pro ἐνικήθησαν.

272, C. Κατὰ πόδας] Paris. A. Μετὰ γὰρ ἀναχωρῆσαι Λακεδαιμονίους ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν καὶ ἐνίκησαν.

272, D. Οἰνοφύτοις] Paris. A. Οἰνόφυτα τόπος τῆς Βοιωτίας· τὸ δὲ ὑπέκυσαν ἀντὶ τοῦ ἐθούλευσαν.

273, A. Λοκροὶ] Paris. A. Λοκροὶ φυγιάδες ὄντες συνέπρατον Βοιωτοῖς καὶ ἠττήθησαν· καὶ αὐθις συναχθέντες ἐνίκησαν Ἀθηναίους· τοῦτο δὲ σιωπᾶ, ὡς μὴ ἀρμόττον ἐγκωμίῳ· ψεύδεται δὲ λέγων διὰ τὸ βάρβαρον αὐτοὺς προλαβέσθαι διὰ τοῦτο στρατεῦσαι κατ' αὐτῶν Ἀθηναίους· οὐ διὰ τοῦτο γὰρ, ἀλλὰ βουλόμενοι Βοιωτίαν κτήσασθαι· σιωπᾶ οὖν τὸ τῆς πλεονεξίας, ἑτέραν δὲ λέγει αἰτίαν τὸν μηδισμόν.

273, B. Σεισμοῦ] Paris. B. post narrationem de auxiliis ab Atheniensibus Cimone duce missis haec addit: Περιόικους δὲ καλεῖ τοὺς περὶ τὴν Λακεδαίμονα οἰκοῦντας καὶ αὐτῇ ὑποτεταγμένους.

1) Similia in B.

Μιλησίων] Paris. B. Μιλήσιοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων 273, D. αταπολεμούμενοι καὶ Σάμιοι ἐδεήθησαν Ἀθηναίων βοηθῆσαι, ἅτε σύμμαχοι ὄντες· καὶ Ἀθηναῖοι ναυσὶ πολλαῖς παρενόμενοι τοὺς Λακεδαιμονίους ἐν Σάμῳ κατεναυμάχησαν· Εὐβοεῖς δὲ σύμμαχοι ὄντες Ἀθηναίοις ἀπόστασιν ἐβουλεύοντο, καὶ Ἀθηναῖοι τοῦτο μαθόντες ἐπλευσαν κατ' αὐτῶν καὶ βλάσαντες αὐτοὺς εἰς φόβον πολὺν ἤγαγον.

Ἰφελίαν] Paris. A. Πλάτων καὶ πάντες οἱ παλαιοὶ 274, D. Ἰφελίαν γράφουσι διὰ τοῦ ῑ καὶ παροξύνουσι.

Μέχρι μὲν τινος] Paris. B. cum bomb. consentit, nisi 275, C. quod in fine ἀπαντήσιν pro ἀπαντήσει.

Κινουμένους] Paris. B. Ἡνίκα στασιάζειν πρὸς Ἀθη- 276, A. ναίους ἤρχοντο Ἕλληνας ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκασθέντες, ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι πρέσβεις πρὸς τοὺς Ἕλληνας πεπόμφασιν λέγοντας, ὡς μίτην διαβάλλουσι Λακεδαιμόνιοι, κἀντεῦθεν εἰς ὁμόνοιαν ἄγοντας· μαθόντες δὲ τοῦτο Ἕλληνας πρὸς ὀλίγον ἠσύχασαν.

Ἐνίκησε] Paris. B. Τὴν τῆς Σφακτηρίας καὶ Πύλου ib. πόρθησιν λέγει, ὅτε Ἀθηναῖοι πολλοὺς Λακεδαιμονίων ἐντεῦθεν αἰχμαλώτους ἤγαγον καὶ εἰς δεσμοτήριον ἐνήσαν καὶ τινα καιρὸν μείναντες ἐξήγαγον.

Ἐν Ναυπάκτῳ] Paris. A. ad scholion ex Ap. Mon. 276, B. desumptum haec addit: διὸ καὶ μὲν οὖσαν αὐτὸς πολλὰς αὐ . . . ὀνομάζει, ἀξῆσαι βουλόμενος· ἐπὶ μὲν τῇ προτέρᾳ ᾧ ναῦς πρὸς μζ, ἐν δὲ τῇ ὑστέρᾳ νζ ναῦς ταῖς αὐταῖς ᾧ ἐνίκησαν. Paris. B. cum bomb. consentit, praeterquam quod ναυσὶν ἐνίκησαν.

Παρὰ μικρὸν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὥστε ib. κόνον διῶξαι αὐτούς· Κέρκυραν ἐξείλοντο κινδυνεύουσαν ὑπὸ Κριθέων ἀλῶναι· Νίκας δὲ ἑτέρας, ὅτε Σιτάλης μετὰ Περδίκκου κατὰ Ἀθηναίων ἐστρατεύσατο· τὰ δὲ κατὰ Ἀμβρακίαν, ὅτε Ἀμβρακιώταις ἐμαχέσαντο κατὰ Ἀμφιλόρων στρατευσαμένοις· τὰ δὲ μέγιστα ἔργα, Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ λέγει, ὅτι ὁ δῆμος τοῖς λοαρχιγικοῖς (sic) ἐπέθετο καὶ τὰς συμφορὰς ἐκείνας εἰργάσατο· τὰ δὲ πρὸς Σιτάλην ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης ἐν τῇ δΨ λέγει τὰ πρὸς Βρασίδαν γενό-

μενα· ἀρετῇ οὐ χρεία φησὶν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάγκη, ἀλλ' ἀρετῇ.

ib. Κέρκυραν] Paris. B. Κέρκυραν ὑπὸ Κορινθίων πολιορκουμένην καὶ κινδυνεύουσαν ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἔμαθον, ταχέως ἐπελθόντες ἐρύσαντο.

ib. Ἀμβρακίαν] Paris. B. Ἀμβρακιώτας κατ' Ἀμφιλόχων στρατευσαμένους, Ἀθηναῖοι αὐτοῖς ἀντιστρατεύσαντες ἐξέλιοντο μὲν Ἀμφιλόχους τοῦ κινδύνου, Ἀμβρακιώτας δὲ κατὰ μέρος ἐνίκησαν· ἐποίησαν δὲ τοῦτο οὐχ ὑπ' ἀνάγκης, ἀλλ' ὑπὸ μόνης φιλανθρωπίας.

276, C. Πύλον] Paris. B. Πύλος καὶ Σφακτηρία πόλεις πλησίον Λακεδαιμόνος, συμμαχίδες αὐτοῖς· ἐλθόντες οὖν Ἀθηναῖοι κατ' αὐτῶν, Κλέωνος στρατηγοῦντος, τοσοῦτον χρόνον ἐπολιόρκουν, ὥς τοὺς μὲν ἐντὸς ὄντας αὐτῶν Πυλίου καὶ Σφακτηριώτας καὶ Λακεδαιμονίους τοὺς πλείους ὑπὸ λιμοῦ τεθνάναι, ὕστερον δὲ καὶ τὰς πόλεις αὐτὰς παραστήσαντο· καὶ τοῦτο μὴν πρῶτην ἐπράχθη, ὕστερον δὲ οἱ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι Δημοσθένους αὐτῶν στρατηγοῦντος καὶ πεζῆ καὶ ναυσὶ κατ' αὐτῆς ἐχώρησαν· ναυμαχίας δὲ ἀπὸ γῆς λέγει διὰ τὸ μετὰ νεῶν μὲν πλεῦσαι, ἐξελθεῖν δὲ αὐτῶν καὶ πεζῆ διὰ τῆς νήσου χωρῆσαι κατὰ τῆς Πύλου, εἰς βῆθος γὰρ τῆς νήσου ἢ Πύλος.

ib. Ἐκ Κυθήρων] Paris. B. Κύθηρα νῆσος ἐπικειμένη ἐν Πελοποννήσῳ· ταύτην ὑπὸ Λακεδαιμονίων φυλαττομένην Ἀθηναῖοι τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἔλαβον παραστήσασμενοι.

277, B. Ἐκ τῆς ὑπερορίας] Paris. B. Λακεδαιμόνιοι κακῶς ὑπὸ τινῶν προσοικούντων αὐτοῖς πάσχοντες μετεκαλέσατο Ἀθηναίους ὄντας ἐν Σικελίᾳ· λέγει οὖν τὸ ἐξ ὑπερορίας διὰ τὸ ἐκ Σικελίας ἐλθεῖν αὐτοὺς καὶ πολεμίους καταστήναι τοῖς ἐνοχλοῦσι τοὺς Λακεδαιμονίους· τὸ εἰς ὑπερορίαν δὲ, ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι εἰς Σικελίαν ἐπλευσαν, βῆθαι ἐθέλοντες τοῖς ἐκεῖ Ἑλλησιν ὑπὸ Συρακουσίων κακῶς πάσχουσι Λεοντίνοις, Αἰγισταίοις, καὶ ὅτι κατὰ Καρχηδονίων ἐπλευσαν· εἰπὼν δὲ ἀορίστως τοὺς μὲν, τοὺς δὲ καὶ δοκῶν

καὶ διὰ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας λέγεσθαι, ἐπέφερε τοῦτο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μόνους, μόνοι γὰρ οὗτοι τὰδ' ἔδρασαν.

Ἐκ Λακεδαιμῶν] Paris. A. Ἡ Κώμη αὕτη Ἀθήνησιν, ἣν 278, C. τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι εἰσηγήσει Ἀλκιβιάδου πολλὰ πράγματα παρέσχον Ἀθηναίοις· φασὶ γὰρ αὐτομολῆσαι οἰκέτας ἐξ Ἀθηναίων Λακεδαιμονίοις ὡσεὶ μυριάδας β'. τὸ δὲ περὶ τῶν οἰκετῶν καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ ἐν Νεφέλαις (vers. 6.)

Ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε² πολλῶν οὕνεκα,

Ὅτι δ' οὐδὲ κολάσαι ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.

Μεγάλου πάθους] Paris. B. post plura, quae cum 279, A. minoris sint, non descripsi: σημείωσαι δὲ τὴν σύνταξιν· γενικὴν γὰρ πρόσθεν εἰπῶν ἐπειδὴ ἀνάληψιν ἐποίησεν, ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς αἰτιατικὴν· εἰώθαμεν δὲ τὰς τοιαύτας ἐναλλαγὰς ποιεῖν ἐν ταῖς ἐπαναλήψεσιν.

Τὴν μὲν τῶν τρόπων κ. τ. λ.] Paris. A. Λέγει τὸ ib. εὐχερῶς ἐνεγκεῖν τὴν συμφορὰν, ἐν ἑτέροις δὲ τὸ τοῦ εὐκολίαν διαβολὴν ἔχει· δοκεῖ γὰρ, φησὶν, τὸν τρόπον εὐχερῆς καὶ εὐμετάβλητος· λέγει δὲ καὶ Θουκυδίδης, ὅτι μετὰ τὴν ἤτταν κ. τ. λ. vid. Arögr.

Ἐπελθόντων δὲ τῶν ἐκ Σικελίας] Paris. A. Μετὰ γὰρ 279, C. τὴν νίκην ἦλθον οἱ Σικελιώται ἐν τῇ Λακεδαίμονι βοηθοῦντες αὐτοῖς ὡσπερ συνεμάχησαν· ἠπεῖρου δὲ λέγει τῆς Ἰωνίας, καὶ οὗτοι γὰρ ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων ὄντες συναπέστησαν, Ἀλκιβιάδης πρὸς Λακεδαιμονίους, ὅτε Ἀλκιβιάδης περὶ ἔρμῶν ἐκρίνετο (sic).

Ὅτι καὶ τῆς πολιτείας κιν.] Paris. A. cum Ar. M. 280, B. consentit, pro ἤττωντο exhibens ἤττήθησαν. Cod. B. cum bombyc. facit, si ab ἐσασίασαν discesseris.

Ὡς ἑτέρω πρ.] Paris. A. cum Ar., omissis quae post 280, D. ἢ εἰς Πλ. adduntur. B. cum bomb., pro ταῦτα εἶπεν exhibens ταῦτ' εἶρηκεν.

Ἐκποδός] Paris. B. Τὸ ἐκποδός εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπὸ 281, B. τῶν νεῶν ἐξελθόντες τοῖς οἰκείοις ποσὶν ἐποιοῦντο τὴν μά-

1) Similia servantur in Paris. B., omisso tamen Aristophanis testimonio. — 2) Cod. ἀπόλοιο δ' ἤτ' ὦ πόλεμος, et altero versu: κολάσαι ἔξεστί μοι.

χην· τὸ δὲ ἵππομαχήσαντες, ἐπειδὴ πρὸς οὓς ἐμάχοντο, ἵππεῖς ἦσαν· καὶ Φαρνάβαζος ἰδὼν Λακεδαιμονίους καταναυμαχηθέντας, προὔκαλέσατο Ἀθηναίους εἰς ἵππομαχίαν· οἱ δὲ αὐτίκα τῶν νηῶν ἐξελθόντες καὶ τούτου περιεγέγοντο.

281, C. Ὀρμώμενοι] Paris. B. Μετὰ τὴν ἐν Κυζικῷ ναυμαχίαν, ἣν ὑπ' Ἀθηναίων καταναυμαγήθησαν, Λακεδαιμόνιοι ἠττηθέντες καὶ αὐτίς ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούτων ἐν Ἀργινούσαις, πρέσβεις Ἀθήναζε πεπόμεφασι περὶ εἰρήνης.

ib. Ἀεὶ μὲν οὖν ἔγωγες] Paris. A. et B. Ἐντεῦθεν τὸ κεφάλαιον ἢ σύγκρισις· ἔστι γὰρ ἐν τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐγκωμίου (B. ἔστι γὰρ ἐν καὶ τοῦτο τοῦ ἐγκωμίου), αὕξησις δὲ ἐργάζεται τὸ κεφάλαιον (malim κεφαλαίου) αἰεὶ· ποιεῖται δὲ τὴν σύγκρισιν πρὸς Λακεδαιμονίους, οἵτινες μείζους ἐνομίζοντο εἶναι τῶν Ἑλλήνων (B. addit πάντων)· δεινῶς δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὕξει τὴν πόλιν, ἐπιτιμῶν μὲν τοῖς συγκρίνουσιν αὐτοὺς μετὰ Λακεδαιμονίων (B. αὐτὴν τοῖς Λακεδαιμονίοις), διότι πρὸς ἥττους ἢ σύγκρισις· διὰ δὲ τὸν νόμον τῆς τέχνης χρώμενος καὶ αὐτὸς τῇ συγκρίσει· καὶ ἔστι Θουκυδίδειος (B. Θουκυδίδου) ἢ μεταχέτρισις, κακεῖνος γὰρ ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ ἐπιταφίου καταμέμφεται τὸν νομοθέτην τοῦ κελεύσαντος (B. καὶ λέγοντας, sic) τὸν ἐπιτάφιον λέγεσθαι, εἶτα ὕστερον καὶ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ. (Quae inde ex Paris. A. addam, in B. desiderantur). Ἀλλὰ καὶ Πλάτων τοῦτο ποιεῖ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τῷ καλουμένῳ Μενεξένη καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς οὕτω ποιεῖ, εἰς οὓς καὶ οὗτος νῦν ἀποτείνεται.

283, A. Ἐν Μιτυλήνῃ] Paris. A. Εἰς γὰρ τὴν Μιτυλήνῃ συνηλάθη καὶ κατέκλεισθη μετὰ Λέοντος καὶ Ἐρ. συστρατήγων κ. τ. λ. vide Ap. — ναυσί· Ξενοφῶν ταῦτα ἐν ἁ Ἑλληνικῶν. Reliqua desunt. Paris. B. cum bomb. facit, post κατὰ θάλατταν ἐνικήθη haec inserens: καὶ καταφυγῶν εἰς Μιτυλήνῃν ἐπολιορκήθη· μαθόντες οὖν κ. τ. λ.

283, B. Ἐν δὲ τῷ Καρὶ] Paris. A. ¹ Τοῦτο εἶπεν, ἵνα δείξῃ

1) Ex his emenda, quae ex Ap. M. edidi, in quibus praeterea verba: οὐκ ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι typis distractis erant excudenda.

αὐτοὺς καταφρονοῦντας τῶν τριηρῶν· τὸ δὲ ἐν τῷ Καρὶ καὶ οὐκ ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι παροιμία ἐστίν· ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, τουτέστιν ἐν ἀλλοτρίοις σώμασι, λέγεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα πολεμούντων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Καρῶν, ἐπεὶ, ὡς τινὲς φασί, πρῶτοι ἐμισθοφόρησαν· ἄλλοι δὲ Ἀρκάδας φασίν· ἐπεὶ οὖν οἱ Ἀρκάδες ἐμισθοφόρουν, προέταττον αὐτοὺς τῶν πολεμίων, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία ἀληθέστερον εἶπεῖν· εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῖς τὰς πολεμικὰς πρωτοπείρας ὑφισταμένων· εἰσάγονται δὲ Κῦρες ὡς εὐτελεῖς διὰ τὴν μεταφορᾶν, ἀφ' οὗ καὶ Ὁμηρος

..... Τιώ δέ μιν (Cod. μὴν) ἐν Καρὸς αἴση εἰρήκει Paris. B. cum bomb. facit.

Οὐ χειμῶνος] Paris. A. ¹ Ἡ ἱστορία φησὶν, ὅτι τοιοῦ- 283, C.
τος χειμῶν γέγονεν, ὥστε τοὺς στρατηγοὺς μὴ δύνασθαι ἀναλαβεῖν τῶν πεπτωκότων τὰ σώματα· διὸ καὶ κατηγορήσαντος αὐτῶν Καλλιξένου καὶ νενικηκός τεθνήκασι ἀκρίτως· ὕστερον μέντοι γνόντες Ἀθηναῖοι καὶ τοῦτον ἀνεῖλον καὶ νόμον ἔθεντο ἄνευ κρίσεως μὴ κτείνειν τινά· ἔφυγε δὲ καὶ ὁ Καλλίξενος καὶ ὕστερον ἐπελθὼν διεφθάρη λιμῶ.

Ἄνδρα ῥύονται] Paris. A. ¹ cum marg. Schell. consen- 284, A.
tit, nisi quod post κατὰ τῆς Ἀσίας στρατεύονται ita exhibet: Εὐαγόρου συμμαχοῦντος βασιλεῖ καὶ Κόνων κ. τ. λ., sine ulla varietate.

Ἢ τις ἢ οὐδείς] Paris. B. cum bomb. 285, B.

Ἀπηξίωσαν] Paris. B. Ἀπηξίωσαν Λακεδαιμόνιοι 286, A.
πρὸς Θηβαίους εἰρήνην ποιήσασθαι διὰ τοῦτο· ἐλθόντες εἰς Θηβαίους εἰρήνης ἐδέοντο, εἰπόντων δὲ τῶν Θηβαίων, ὡς οὐ πρότερον εἰρήνην ποιήσονται, πρὶν ἂν Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλλους αὐτονόμους ποιήσουσι, ἐπεὶ ταῦτα Λακεδαιμονίοις οὐκ ἤρεσκεν, εἰρήνη οὐ γέγονεν.

Καθάπαξ] Paris. B. Νενικηκότες δεύτερον Λακεδαι- 286, B.
μονίους Θηβαῖοι ἐζήτουν καὶ τὴν χώραν αὐτῶν κατασκάψαι, καὶ Ἀθηναῖοι μαθόντες οὐκ εἶσαν.

1) Similia in B. — 2) Similia in B.

- ib. *Κλαπεΐσα*] Paris. B. Τὸ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς λέγει, ὅτε ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς Κόνων ἀφείς τὰς ναῦς μετὰ νίκην ἐν τῇ θαλάττῃ ἐξῆλθε μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς εἰς τὴν χερσὸν διὰ τινα χρεῖαν· ἐλθὼν δὲ Λύσανδρος ὁ τοῦ ναυτικοῦ τῶν Λακεδαιμονίων ἄρχων καὶ τὰς ναῦς εὐρῶν ὀλίγους τινὰς ἐχούσας ἐντὸς, ἐπιθέμενος ἀφείλετο· λέγει οὖν τὴν τοιαύτην νίκην κλοπὴν. Ὁ δὲ Αἰγὸς ποταμὸς τόπος ἐστὶ πλησίον Σηστοῦ κατ' ἀντικρὺ Λαμψάκου· ἐλθὼν δὲ ὁ Λύσανδρος ἐν τῷ Πειραιεῖ καὶ σῖτον οὐκ ἔων εἰς τὴν πόλιν παραγενέσθαι, λιμαγγοπήσας Ἀθηναίους ἠνάγκασεν αὐτοὺς ταῖς οἰκείαις χερσὶ καθελεῖν τὰ τεῖχη· τότε καὶ τριάκοντα τύραννοι Λακεδαιμόνιοι μετὰ Κριτίου τοῦ σοφιστοῦ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐπέστησαν· τότε καὶ τινες τῶν Ἀθηναίων οὐκ ὀλίγα στασιάσαντες προσετέθησαν τοῖς τυράννοις.
- 287, A. Ἀψοφητὶ] Paris. A. cum Ap. M. consentit, pro ἀπό τῶν Ἀθηναίων servans ἀπόντων Ἀθηναίων, ante ἀκούσαντες inserens καί.
- 288, B. Ὀλίγω πλείους] Paris. A. et B. Ὑστερον γὰρ πολλοὶ παρεγένοντο· τὸ οὖν πλῆθος ἦν καὶ τὴν νίκην ἐργασμένων· καὶ Πausanίας δὲ ὁ νεώτερος πεμφθεὶς μετὰ χρημάτων ὑπὸ Λακεδαιμονίων βοηθῆσαι τοῖς τριάκοντα προδέδωκεν· σιωπᾶ δὲ τοῦτο, ἵνα Ἀθηναίων μόνων δόξη τὸ κατόρθωμα.
- 288, D. Ἄνεκτῆσαντο] Paris. B. Οἰκείως κεῖται τὸ ἀνεκτῆσαντο, τουτέστιν ἀνέλαβον τὴν πόλιν, τὸ γὰρ ἀνακτᾶσθαι ἐπὶ νόσου φαρμὸν, καὶ ἡ πόλις νοσήσασα τῇ στάσει, ὥσπερ καὶ οὗτος ἄνωθεν ἔφη, ὑπὸ τῶν αὐτῆς πολιτῶν καταβαλόντων τὴν στάσιν ἀνεκτῆσατο ἑαυτήν.
- 289, B. Λακεδαιμονίων] Paris. B. Ὅτε οἱ τριάκοντα Ἀθηναίων ἐμελλον τυραννήσειν, ἔδανείσαντο παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων χρήματα, ἵνα διὰ τούτων δύναμιν ἑαυτοῖς περιποιῶσονται· καταλυθέντων δὲ τούτων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἐθέλοντων ζημιωθήσεσθαι τὰ χρήματα, οἱ Ἀθηναῖοι πάντες ἀπέτισαν, ὁμοῦ τε μεγαλοψυχίαν ἐπιδεικνύμενοι καὶ τὰς συνθήκας βεβαιοῦντες δι' ἔργου· τοῦτο δὲ ἐποίησαν, ἐπειδήπερ οἱ πλείους τῶν τυράννων ἐξ Ἀθηναίων ἦσαν αὐτοὶ τε καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς ὑπηρέται.

Ἐπὶ τὸν δῆμον] Quae in Ap., ead. in Paris. A., nisi ib.
quod τούτω καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο.

Ὅπως ὠμίλουν] Paris. B. Οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐκ εἶον ib.
ξένον κἂν τοῖς βουλευτηρίοις κἂν ταῖς ἐκκλησίαις φοιτᾷν ταῖς
αὐτῶν, ἡγούμενοι μεγίστην ὠφέλειάν σφισιν αὐτοῖς εἶναι, εἰ
μὴ φωραθεῖεν τοῖς ἔξωθεν, τί πράττειν βούλονται· καὶ ὅλως
νόμος αὐτοῖς ἦν, ἄγνωστα τὰ αὐτῶν εἶναι τοῖς ἄλλοις, ὅθεν
καὶ οὐδεις ἠπίστατο, εἰ φιλανθρωπῶς ἀλλήλοις ἐχρῶντο ἢ μὴ.

Τὸ γοῦν Ἀργείων] Paris. A. Οἱ προστάται τοῦ τῶν 289, C.
Ἀργείων δήμου τοὺς πλουσίους συναναγκάσαντας ἐπάγεσθαι
Λακεδαιμονίους ἀπέκτειναν.

Πλὴν τῶν εἰς τ. π.] Paris. A. cum Apogr., sed καὶ 290, B.
Δημοσθένης κ. τ. λ. desunt.

Οὐ ταῦτα μόνα] Paris. B. ad verbum cum bomb. consen- ib.
tit, cui haec addit: διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν τῆς πολέως οὐ πλέον
τοῖς ἄλλοις ἢ ταύτῃ νικώσης δείκνυσιν αὐτὴν καὶ κατὰ
τοὺς πολέμους κρείττονα Λακεδαιμονίων καὶ κατὰ τὰ ἄλλα
πολλὰ ὑπερέχουσαν· ἔστι δὲ τὸ τὸ πρὸς τὸ προνοουμένους, οὐ
κατὰ σύνταξιν, ἀλλὰ κατὰ ἀπαρίθμησιν, ὥσπερ ὅταν λέγω-
μεν τὸ Αἴας, τὸ Ἀγαμέμνων· εἶπε δὲ νῦν αἰτιατικὴν, ἐπειδὴ
οὕτως ἀπῆτει ἢ σύνταξις· μὴ θαυμάσης δὲ, εἰ λέγει, ὡς
ἀνισότης ταῦτα δεικνύει καὶ οὐ ταῦτα τὴν ἀνισότητα· εἶωθε
γὰρ οὕτως αἰεὶ καινοπρεπεῖς ἐπάγειν τοὺς λόγους, ἐπεὶ καὶ
τοῦτο κακεῖνο ταυτόν ἐστι.

Φρουρὰν ἐπὶ Θηβαίους] Paris. A. Φοιβίδας ὁ στρα- 291, A.
τηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων παριῶν τὴν Βοιωτίαν, ἵνα δῆ-
θεν βοηθήσῃ Ἀμύντα, τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβε καὶ ἐφρού-
ρει τᾶκεῖ. Paris. B. cum his consentit, praeterquam quod
in fine: κατέλαβε καὶ φρούρους ἐγκατέλιπεν, οὐ τοῖς Θη-
βαίοις τυραννικῶς καὶ οὐ φιλανθρωπῶς ἐχρῶντο· καταφυ-
γόντες οὖν Θηβαῖοι Ἀθήναζε ἐδεήθησαν Ἀθηναίων ἀπαλ-
λάξαι αὐτοὺς τῆς φρουρᾶς καὶ ἐλθόντες κατέλυσάν τε ταύ-
την καὶ Λακεδαιμονίους ἐπολέμησαν ἐν Ἀλιάρτῳ καὶ κατα-
κράτος ἐνίκησαν· ἠγεῖτο δὲ τῶν Λακεδαιμονίων Λύσανδρος
ὁ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς Ἀθηναίους νενικηκῶς κίαντεῦθεν μεγα-
λόφρων, καὶ Πausanίας ὁ νεώτερος.

- 291, B. Ἐφήσθη] Paris. A. Ὅτε γὰρ ἐνίκησαν Λακεδαιμόνιοι, ψῆφον ἐτίθεσαν τοῖς αὐτῶν συμμάχοις, τί δεῖ ποιῆσαι τὴν Ἀττικὴν, καὶ εἶπον Ἰθηβαῖοι, μηλόβοτον.
- 291, C. Ἐξελθόντες] Paris. A. Δύο γὰρ ἠγωνίσαντο μάχας Ἰθηβαῖοι, μίαν μὲν ἐν Ἀλιάρτῳ μετ' Ἀθηναίων, ἑτέραν δὲ ἐν Λεύκτροις καθ' ἑαυτοὺς, ὅτε ἐνίκων.
- 292, A. Ἑλληνικὴ] Paris. A. Ἐναντὶ τοῦ φιλόανθρωπος μετὰ γὰρ Ἰθηβαίων καὶ Κορινθίων ἐχώρησαν Λακεδαιμόνιοι, ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης φησὶν, αἱ πάλιν οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον εἰς Κόρινθον· τὸ δὲ Ἑλληνικὴ εἰς τὸ σωφρονίσαι πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν βαρβάρων, οἳ καὶ πολεμοῦσιν.
- 292, C. Τὸν Ἀκροκόρινθον] Paris. B. a bomb. non discrepat.
- 292, D. Περσῶν βασιλέα] Paris. A. cum Ap., sed multo accuratius — Κύρου δὲ ἀδελφόν· Ἀρταξέρξης δὲ οὗτος (Cod. οὕτως) ἦν, οὗ ἐν ταῖς Ἑλλην. μεμν. Ξενοφ., τὸ δὲ γένος οὕτως ἔχει — Ἑλλάδος στρατευσόμενος — εἶτα Ἀρταξέρξης — κατέφυγον· καὶ τοῦτο οὐχ ἵνα συμμαχήσῃ αὐτοῖς, ἀλλ' ἵνα πείσῃ Ἀθηναίους αὐτοῖς πείσασθαι (sic, f. σπείσασθαι).
- ib. Θουλλουμένην] Paris. A. et B. Ἐπὶ ἀδοξία· ἠττηθέντες γὰρ ἐν τῇ Ἑλλάδι παρεχώρησαν τοὺς Ἰωνας τῷ Πέρσῃ, ὅπως ἢ ποιήσῃ αὐτοὺς μετ' Ἀθηναίων σπείσασθαι, ἢ κατακρατῆσαι αὐτῶν (B. τῶν Ἀθηναίων).
- 294, A. Δρόμος] Paris. A. Ἐν Δρόμος καταχρηστικῶς εἴρηται· κυρίως γὰρ λέγεται δρόμος ἐπὶ τοῦ πεζοῦ, νῦν γὰρ πλείοντες ἐδίωκον.
- 296, A. Τύχης] Paris. A. cum Ap. Mon.
- ib. Ἐξ ἴσου τ. π.] Paris. A. cum Ap. Mon.
- 296, C. Οὐδ' ὅτιοῦν γὰρ] Paris. A. Ἴνα λέγῃ τῶν Περσῶν βασιλέα, ἵνα μὴ λέγῃ τις, ὅτι κέκλοφεν ἢ ἀπεστέρησεν αὐτῶν τὰ χρήματα· λέγεται γὰρ, ὅτι ἠνίκα Λακεδαιμονίους ἐδίωκεν ἐν τῷ περιιέναι (sic), δέδωκε τοῖς Ἀθηναίοις χρήματα

περσικά· ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς συνελάβετο αὐτοῦ· ὁ δὲ
δυνηθεὶς ἔφυγε πάλιν καὶ πρὸς *Εὐαγόραν* κομίζεται. Vide
quae ex marg. Schell. ad ἀνήρ εἰς edidi.

Οὐδ' εἰς τρεῖς] Paris. B. cum bomb. 297, B.

Παραβαλεῖν] Paris. B. cum bomb. 298, C.

Ἐν Λεχαιῶ] Paris. B. cum bomb., sed *Λέχαιον λιμὴν* 299, B.
ἔστι — πρὸς δυσμῶς —.

Διέφθειραν] Paris. A. Περὶ τῆς κατακοπέσης λέγει ib.
μοίρας ὑπὸ Ἰφικράτους περὶ τὸ *Λέχαιον*· καὶ καταλέγει δὲ
ἑξῆς ἃ Ἰφικράτης ἐποίησεν, μετὰ γὰρ κατακόψαι τὴν κόραν
(sic, leg. μοίραν) εὐθύς καὶ τὰ ἐπὶ ὄραουῖντα (sic) καὶ ἐπὶ
Κρομμυῶν καὶ ἐπὶ *Οἰνοῦντι* πάντα εἶλεν φρούρια.

Τοὺς ἐν Φλιοῦντι] Consentit B. cum bomb., nisi quod: 299, C.
Τὰ μὲν τὰ Κορ.

Σικυωνίων] Paris. A. Ὅτε ἐν Κορίνθῳ πελτασταὶ τῶν ib.
Ἀθηναίων ἐνίκων, στρατηγοῦντος Χαβρίου.

Ἄρμοστῶν] Paris. B. Εἰς κρατουμένας τῶν πόλεων ib.
Λακεδαιμόνιοι ἄρχοντας ἔπεμπον, οὓς ἐκάλουν ἄρμοστὰς διὰ
τὸ μεθαρμόζειν τὴν πολιτείαν ἐκ δημοκρατίας εἰς ὀλιγαρ-
χίαν, οὓς Ἀθηναῖοι ἀντιστάντας σφίσιν ἐκράτησαν καὶ πρὸς
τούτοις, ἃς ἐν *Μεθύμνῃ* καὶ ἐν *Ἀβύδῳ* φρουρὰς ἔστησαν
Λακεδαιμόνιοι.

Τοὺς Θρακῶν βασιλεῖς] Paris. B. Ἀβδηρίταις ἐβοή- ib.
θησε Χαβρίας ἐν Θράκῃ πολεμουμένοις ὑπὸ *Μαρωνιτῶν* καὶ
Τριβαλῶν, ὧν ἦρχε *Χάλας*, καὶ διαλλάξας τοὺς αὐτῶν βα-
σιλεῖς ἀλλήλοις καὶ φίλους καὶ συμμάχους ἀμφοτέρους Ἀθη-
ναίων ἐποίησε.

Κατέγνωσαν] Paris. B. consentit cum bomb. 300, C.

Φυγὴν] Paris. A. cum excerptis Cod. Palat. facit. ib.

Παροξυνθέντων] Paris. B. cum bomb. 302, A.

Τῶν αὐτῶν χρόνων] Paris. A. Ἐντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν αὐ- 302, B.
τῶν χρόνων γενομένων· καὶ γὰρ καὶ ὁ *Θουκυδίδης*, ὅτε διη-
γεῖται πρῶτα συχνὰ, λέγει ἢ τοῦ αὐτοῦ θέρους ἢ τοῦ

1) Similia leguntur in B.

αὐτοῦ χειμῶνος· συγγραφῆς δέ ἐστιν ἔργον ἢ τῶν πυκνῶν πραγμάτων διήγησις.

- ib. Τῆς ἐν Νάξῳ] Paris. B. Σὺν ναυσὶ πολιορκῶν Νάξον Χαβρίας Λακεδαιμονίων οὔσαν σύμμαχον, ἐπειδὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι μετὰ πλήθους νεῶν παρεγένοντο, συμβαλὼν αὐτοῖς μεταξύ Νάξου καὶ Πάρου κατέλυσε μὲν τέσσαρας πρὸς ταῖς εἴκοσι ναῦς, τὰς δὲ λοιπὰς εἰς φυγὴν ἔτρεψε· δύο δὲ αὐτῶν δρους (sic) λαβὼν ἀγαγὼν Ἀθήνας τοὺς ἐν αὐταῖς πέπρακεν.
- 302, C. Ἐπὶ Θράκης] Paris. B. Ὅτε Μαρονίτας καὶ Ἀβδηρίτας πολεμοῦντας ἀλλήλοισ διήλλαξεν Χαβρίας.
- ib. Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους] Paris. B. Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους ἐν Λεύκτροις τῆς Βοιωτίας νενικηκότες οὕτως ἐδίωξαν, ὡς καὶ μέχρι τῆς Λακωνικῆς αὐτοὺς ἀφιγμένους φόβον τοῖς Λακεδαιμονίοις οὐ μικρὸν παρασχεῖν.
- 303, A. Κῆρυξ παρὰ τῶν Θηβ.] Paris. A. Ἦλθεν ὁ κῆρυξ εὐαγγελιζόμενος νίκην, ἐπειδήπερ καὶ σύμμαχοι αὐτοῖς Ἀθηναίοις ἐν τοῖς προτέροις τρόποις (sic), ἐν Ἀλιάρτῳ καὶ Κορωνείᾳ.
- ib. Κελεύουσα] Paris. A. Κελεύουσα ἀντὶ παρακαλοῦσα, Ἀττικῶν ἢ χρῆσις· ἐπ' ἀναιρέσει ἀντὶ τοῦ ἐπὶ καταστροφῇ τῆς Σπάρτης, ἠγεῖσθαι δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ προστάτας ποιεῖσθαι.
- 303, D. Ὡσθέντας] Paris. B. cum bomb.
- 304, B. Σκιωναίων] Addit Paris. B. ad ea, quae ex bomb. edidi: Ἀπολογεῖται οὖν Ἀριστείδης πρὸς τοὺς ἐγκλήματα ταῦτα τῆς πόλεως φάσκοντας.
- 305, A. Προσκείσθω] Paris. A. Οὐχ ἀπλῶς τοῦτο εἶπεν τὸ προσκείσθω, πολλάκις γὰρ σημαίνει μικρὰ μὲν, πολλὰ δὲ, ὅταν δὲ ἢ καὶ πολλὰ καὶ ἔνδοξα τὰ ἀπόλουθα.
- 305, B. Οὐκ ἐρῶ πᾶς] Paris. B. Κατηγόρηται τις ὡς προδότης· εἰ οὖν καὶ ἑτέρους δείξει εἰς ταύτην τὴν κακίαν πεσεῖν, οὐκ ἔστι τοῦτο ἀπολογία ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς διὰ τοῦτο ἔξω μέμψεως εἶναι, ἀλλ' ἐντεῦθεν θηράται παρὰ τῶν κατηγορούντων συγγνώμην καὶ ἔλεον, εἶπερ οὐ μόνος ἔάλω τούτῳ

τῷ κακῷ, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους ὁμολογοῦντας καὶ συμφωνοῦντας ἔχει διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως.

Ἄλλά μοι δοκοῦσιν] Paris. A. Μεταστατικῶς ἀπολογεῖται, μεταφέρον τὴν αἰτίαν κ. τ. λ. reliqua cum bomb. et Paris. B. consentiunt. 305, D.

Ἀνάγκη] Paris. B. cum bomb. 307, C.

Ὡς Ἀθηναίους γε] Paris. A. Ἐσχημάτισται· ἃ γὰρ περὶ Μιτυληναίων, μέμνηται τούτων Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ, κατεψηφίσατο γὰρ ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίων πεφυκότων αὐτῶν θάνατον· ὕστερον δὲ μετέγνωσαν Διοδότῳ πεισθέντες τῷ σώζειν (sic). 308, B.

Μιτυληναίων] Paris. B. cum bomb. facit, post μετέγνωσαν haec inserens, quae desiderari Werferus indicavit: Λέγει οὖν τὸ μὲν πρόσθεν βούλημα ὑπὸ τῆς κρίσεως εἶναι, τοὺς γὰρ κριθέντας καὶ ἀποφανθέντας κακοὺς, τί ἄλλο ἢ ἀπολωλέναι πᾶς τις ἂν εἴποι; τὸ δὲ μεταγνῶναι τῆς ἐμφύτου φιλανθρωπίας εἶναι τῆς πόλεως· τὸ δὲ ἡ τριήρης τὴν τριήρη κατειλήφει κ. τ. λ. pergit B. cum bomb. ib.

Οἴους] Paris. A. Ὅτε Θηβαῖοι νικήσαντες ἐν Λευκτροῖς ἐπῆλθον Λακεδαιμονίοις (f. Λακεδαιμονίους) ἀνελεῖν βουλόμενοι, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ἔσωσαν. 309, C.

Τείχη] Paris. A. Τείχη λέγει ἢ τὰ μακρὰ τὰ ἐπὶ τὸ Λέχαιον ἢ φρούριά τινα ἢ τὸν Ἀκροκόρινθον. ib.

Μαντίνειαν] Paris. B. Μαντίνεια πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκადίας, ἐν ἣ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ὅτε Θηβαῖοι μετὰ τὰ Λευκτρικὰ ἐζήτουν αὐτοὺς ἀνελεῖν. 309, D.

Διονυσίου] Paris. A. cum Ap. M., sed — τῷ σχήματι Λακεδαιμονίοις συμμαχεῖσαι, τῇ δὲ ἄλ. βουλ. τ. Ἑλλ. συμμετρίσαι τῷ Πέρσῃ B. c. bomb., sed ὡς ante Ἐφορος om., et quae post ἱστορεῖ adduntur. 310, A.

Οὐ γὰρ πρότερον] Paris. A. Μετὰ γὰρ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ τὴν εἰρήνην οἱ Ἀθηναῖοι παρεδέξαντο, ὅτε καὶ τὸν τοῦ Φιλίππου υἱὸν Ἀλέξανδρον πολίτην ἐποιήσαντο· ὁ δὲ Φίλιππος εἰς Πελοπόννησον ἐξώρμησεν καὶ καταπραξάμενος τὰ ἐν Πελοποννήσῳ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων ἡγεμῶν ἠρέθη (Cod. ἠρόθη) καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Paris. B. Καταπολεμή- 311, B.

- σαντος Ἀθηναίους ἐν Χαιρωνείᾳ Φιλίππου, πρέσβεις παρ' αὐτοῦ Ἀθήναζε ἦλθον περὶ εἰρήνης· ὥστε γὰρ τότε ἀναγκασθήσεσθαι Ἀθηναίους καὶ δέξασθαι τὴν εἰρήνην, εἰ καὶ μὴ πρόσθεν· ὅθεν ἡ πύλις ἐδέξατο καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀλέξανδρον εἰς πολίτας ἐνέγραψεν· ὁ δὲ Φίλιππος εἰς Πελ. κ. τ. λ. vid. Paris. A.
- 312, B. Εὐβοέας] Paris. B. Πάντες οὗτοι ὑπὸ Φιλίππου βιαζόμενοι καὶ κινδυνεύοντες ἐσώθησαν ὑπὸ τῆς πόλεως· Χαλκιδίας δὲ λέγει τοὺς Ὀλυνθίους, ἡ γὰρ Ὀλυνθος μέρος τῶν Χαλκιδίων· εἶπε δὲ τὸ κατ' αὐτὴν, ἐπειδήπερ ἔπεμψαν αὐτοῖς Χάρητα τὸν στρατηγὸν εἰς βοήθειαν· τοῦ δὲ ὑστερήσαντος ἐπόρθησε Φίλιππος Ὀλυνθον, ὑπὲρ ἧς Δημοσθένης, ὅπως σωθείη, τοὺς πολλοὺς καὶ καλοὺς ἀνήλωσε λόγους.
- ib. Καὶ τὴν χώραν] Paris. A. in his ab Ap. M. discrepat, quod τὴν Ὠρεὸν pro τὴν Ὠρωπὸν, καὶ Θεμισίων στρατηγῶν pro καὶ Θεμισῶν τύραννοι ὄντες ἦτοι στρατηγῶν κ. τ. λ.
- 313, A. Γενομένων γὰρ αὐτοῖς συνθήκων] Paris. B. Ἐπὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου συνέθεντο Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι, εἰάν νικήσωσι τὸν πόλεμον, δεκατεῦσαι τοὺς μηδίσαντας, ὅ ἐστι τὸ δέκατον μέρος ἀνελεῖν. Ἐβούλοντο οὖν μετὰ τὴν νίκην οἱ Λακεδαιμόνιοι πληρῶσαι τὰ δόξαντα καὶ Ἀθηναῖοι διεκώλυσαν· τινὲς δὲ λέγουσιν, ὡς μόνος ὁ Θεμιστοκλῆς.
- 314, B. Ἦν Διὸς π.] Paris. A. cum Ap., sed: — φιλόγελως τε πάρθενος νικόμεθ' ἡμῶν — εὐμενῆς ἔποιτ' αἰεὶ, et initio παρὰ τῷ κωμικῷ.
- 314, C. Λιβύης κολανοῖς] Paris. A. Κολωνοὺς Λιβύης λέγει τὰ σελήνια ὄρη, ἀφ' ἧν αἱ πηγαὶ τοῦ Νείλου· δυτικώτερα δὲ ταῦτα Λιβύης.
- 314, D. Βοσπόρω] Paris. B. Δύο βόσποροί εἰσιν, ὁ Κιμμερικὸς, ὁ ἐν Σκυθίᾳ, δι' οὗ μίγνυται ἡ Μαιῶτις λίμνη τῷ Πόντῳ· καὶ ἕτερος, ὁ ἐν Ἑλλησπόντῳ.
- ib. Ζῆλος] Paris. A. Ζῆλον νῦν τὸν ἔρωτα λέγει.
- 315, A. Ἠνιόχους] Paris. A. Ἔθνος Σκυθικὸν οἱ Ἠνιόχοι· τὸ ἐπιχείρημα δὲ ἄπ' ἐλάττονος.

Πρὸς ἅπαντας] Paris. A. ¹ Τοὺς Δωρικούς καὶ Αἰο- 315, D.
λικούς καὶ κοινούς καὶ Ἴωνας.

Δι' ἴσου] Paris. A. cum marg. Schell. consentit. 316, C.

Ἀποίκου πόλεως] Paris. B. cum bomb. sine ulla variet. 317, A.

Ξενίαν] B. cum bomb., nisi quod αὐτοὺς εἰς pro ἑαυ- 317, B.
τοὺς εἰς.

Εἰσφορῶν] Paris. A. Ἐκφορῶν (sic) λέγει τῶν φανε- 318, A.
ρῶν ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν Ἐλευσινίων· ἐκεῖνα γὰρ ἀπόρ-
ρήτα καὶ κρυπτά, εἰς τὸ μέσον δὲ ἔκφορα λέγει τοὺς λόγους
κατὰ τινος· καλῶς δὲ καὶ τὸ πρεπούσαις ἐπαφδαῖς,
εἰσὶ γὰρ καὶ γοητευτικαὶ ἐπαφδαί·.

Ἰύγγι] Paris. A. cum Ap. ib.

Αἰδοῖ] Paris. A. cum Ap., B. cum bomb., sed B. 319, A.
εἰς τὰς Ἀθήνας, — καὶ εἰς Πελοπ. ἦλθεν.

Σιωπῶ] Paris. A. c. Ap. nisi quod in fine scholii ὡς ib.

Ἄρει φησὶν ἐν Ἀναβ. —

Ἦτε νῦν ἀρχή] Paris. A. ad Ap. M. haec addit: καὶ ib.
οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πεφιλοσόφηκεν Ἀθηναῖοι καὶ ἀνέ-
γνωκε· διὸ καὶ ἐν διδασκάλων φησὶν καὶ ἐν τροφέων
μέρει κοσμεῖν.

Μὴ οὐκ ἐν διδ.] Paris. B. cum bomb., praeterquam 319, B.
quod ἐφ' οὗ — ἦν πλείστα Ἀθ. —

Προσόδων] Paris. A. Ἐλέγετο γὰρ Ἀδριανὸς οὐκ ἂπαι- 319, C.
τεῖν φοροὺς αὐτήν, ὥστε ἐκεῖθεν ἔχειν προσόδους καὶ κέρδη
συνέβαινε αὐτοῖς.

Ἵζον δὲ μόνων] Paris. B. Τοὺς Λακεδαιμονίους λέγει, ib.
οὔτοι γὰρ ὑστερον τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν ἔσχον καὶ πλέον
ἔδοξαν ἔχειν τῆς πόλεως.

Τετίμηται] Paris. B. Λάμβανε τὸ τετίμηται καὶ 320, A.
πρὸς τὸ ἐξ ὅσου καὶ πρὸς τὸ ὄσω, ὥσπερ καὶ τὸ ἠλατ-
τώθη· ἢ σύνταξις· ἦδε ἢ πόλις οὐκ ἠλαττώθη τοσοῦτον
τότε, ὅσον τετίμηται μέχρι τοῦδε τοῦ κικουῦ οὐ μόνον πρὸς
τῶν Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τετίμηται.

Ἀλλὰ μὴν πέντε] Paris. A. et D. Πέντε μὲν μνήμα^η 320, C.

1) Paulo uberius eadem tractantur in B. — 2) Quae inde
καλῶς δὲ leguntur, horum similia servantur in B.

(sic) βασιλειῶν· τὴν $\bar{\alpha}$ μὲν, ἣ Ἀσσυρίων κατασχοῦσα ἀπὸ Νίνου τοῦ πραιτοῦ μέχρι Σαρδαναπύλου τοῦ ὑστατον βασιλεύσαντος ἔτη $\overline{\alpha\upsilon\upsilon}$. δευτέραν δέ, ἣ τῶν Μήδων ἀπὸ τοῦ $\bar{\alpha}$ Ἀρβάκου μέχρι Ἀστυάγου τοῦ ὑστερον βασιλεύσαντος, ἔτη κατέσχε $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\upsilon}$ καὶ $\bar{\omicron}$, ὃ Ἡρόδοτος δέ φησιν ἑκατὸν καὶ ἣ (D. $\overline{\rho\kappa\eta}$)· τρίτην δέ, μέχρι Ἀρταξέρξου τοῦ Δαρείου διαδέχεται (haec vox deest in D.) ἔτη $\overline{\sigma\iota\epsilon}$ · καὶ μέχρι μὲν τούτου Κτησίας τοὺς χρόνους ἀναγράφει, ἐφ' οὗ καὶ $\bar{\kappa}$ καὶ $\bar{\gamma}$ (D. diserte ἣ εἰκοστὴ τρίτη) τῶν Περσικῶν· Ἀρταξέρξην δὲ ὁ παῖς αὐτοῦ Δαρεῖος διαδέχεται, ὃν κατέλυσεν ὁ Ἀλέξανδρος ἐξ ὧς φησιν (D. φασιν) ἔτη κρατήσαντος (sic), μεθ' ὃν εἰς Μακέδονας ἣ ἀρχὴ μετῆλθε καὶ ἐκράτησαν μετ' (sic D., A. μὲν) Ἀλέξανδρον οἱ ἐπικληθέντες διάδοχοι, καὶ μετ' αὐτοῖς ὑστάτη ἣ Λαγιδέων Κλεόπατρα ἣ Πτολεμαίου, κρατήσασα ἐν Αἰγύπτῳ, ἣτις κατελύθη ὑπὸ Αὐγούστου Καίσαρος καὶ μετῆλθεν πάλιν εἰς Ῥωμαίους ἣ πᾶσα δύναμις.

ib. Αἰ πρώται] Paris. A. Τὸ περὶ τὴν ἐπιδημίαν Δήμητρος διδούσης τοὺς καρπούς, τὸ δικάσασθαι Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν περὶ τῆς γῆς καὶ ἔτι Ἄρεα περὶ Ἀλιζόροθίου τοῦ υἱοῦ. Paris. B. cum bomb. in his discrepat: τοὺς σὺν Πολυνείκῃ — τὸ ἐρίσαι τὸν Ποσ. — Praeterea haec addit: καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς πρώτης, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας τῆς τῶν Μήδων Δαρεῖον ἐνίκησεν, ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης τὸν Ξέρξην, ἐπὶ δὲ τῆς τετάρτης Μακέδονας, ἐπὶ δὲ τῆς πεμπτῆς Ἀδριανοῦ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ δηλονότι, ὡς οὐδεμία τῶν ἄλλων τετίμηται πόλεων, ὥσπερ καὶ προλαβὼν εἴρηκεν.

ib. Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας] Paris. A. Τινὲς λέγουσιν ἐπὶ Δαρείου τὰ ἐν Μαραθῶνι· ἄμεινον δὲ λέγειν ἐπὶ τῶν Μήδων ἐπὶ τῆς τρίτης τὰ ἐπὶ Ξέρξου, ἐπὶ τῆς τετάρτης τῆς τῶν Μακεδόνων μόνη ἀντισχοῦσα καὶ μὴ τέλεον δεδουλευμένη πρὸς τοσαύτην δύναμιν· ἐπὶ τῆς $\bar{\epsilon}$ τῆς Ἀδριανοῦ τῶν Ῥωμαίων δηλονότι, ἢ προλαβὼν εἴρηκεν.

322, C. Ἡ δὲ τοὺς τοῦ Δ.] Paris. A. cum Ap. facit, nisi quod εὐεργετεῖν φασι — δηλοῖ καὶ ὁ des. — λέγοντες διὰ τοῦτο κληθῆναι Δ. — ὡς ἐκ Διός, quibus quae continuo adduntur in Ap., ea desunt in A. Paris. B. c. bomb.

Τὰς δ' ἀρρήτους] Paris. B. sine ulla variet. c. 'bomb.

Τῆς τοίνυν σοφίας] Paris. A. cum Ap., nisi quod incipit a: τοῦτο δὲ καὶ Δ., et his subjungit: Λέγει δὲ τοὺς Ῥωμαίους κ. τ. λ.

Κατορθώματα] Paris. A. ab Ap. M. nil differt. 323, C.

᾽Οξύτατοι] Paris. A. ᾽Οξύτατοι δὲ Ἀλκιβιάδην, 325, A.
ἀσφαλέστατοι διὰ Χαβρίαν, δικαιοτάτοι δι' Ἀριστείδην· ἄλλοι δὲ ὀξύτατοι ἔφασαν διὰ Θεμιστοκλέα λέγειν, ἢ Νικίαν, ἀσφαλέστατοι δὲ κοινόν ἐστὶν ἀμφοτέρων ἐγκώμιον.

Δεδόσθω πάντα] Paris. B. Δέον εἰπεῖν ἐκάστης 325, C.
πρὸς τὸ πόλεων, ἐκάστη εἶπε, πρὸς τὸ δεδόσθω τὴν σύνταξιν τρέψας.

᾽Ωσπερ ἐν ἄρμασιν] Paris. A. Καὶ γὰρ πρῶτον ἀνε- 325, D.
κηρύττοντο, ὅτι ὅδε πρῶτον ἐνίκησε, δεύτερον ὁ δεῖνα, τρίτον ὁ δεῖνα, μετὰ δὲ ὁ τέταρτος· μετὰ δὲ τὸν τέταρτον ἀριθμὸν οὐκ ἔξην τινα ἀναγορευθῆναι, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἠττηθέντων· εἰ δὴ καὶ ἄρμα γε τοῦτο εἶπεν, ὡς τινων λέγοντων, ὅτι οἱ Σικελιώται ἐξεῦρον τὸ ἄρμα· οἱ γὰρ περὶ Βαχυλίδην καὶ Πίνδαρον κ. τ. λ. vid. Progr. Mon. et Leid. Paris. B. cum bomb.

Οὐρανοῦ] Paris. B. Ἐπειδὴ πρὸς τὴν θέσιν τοῦ οὐ- 326, D.
ρανοῦ καὶ ἡ τοῦ ἀέρος κρασις ἐστὶ διὰ τοῦτο καὶ οὗτος ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀέρος, οὐρανοῦ εἶπεν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου πεποίηκε τοῦτο τὸ νόημα εἰπών.

Ἀγάλματα] Paris. A. Τρία ἦσαν ἀγάλματα ἐν τῇ 327, B.
ἀκροπόλει, ἐν μὲν διῖπετες τῆς Ἀθηνᾶς, ἕτερον τ. χ. κ. τ. λ. vide ad ἄνευ τῶν οὐρανίων, quibus enarratis haec adduntur: Τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ διῖπετες τὸ Παλλῆδιον ἦν, φασὶ τὸ ἀπὸ Τροίας· ὁ γὰρ Δημοφῶν παρὰ Διομήδου ἀρπάσας εἰς Ἀθήνας ἤγαγεν ὡς Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Σ. πρ. Πολ. λέγει, reliquis quae in Ap. sequuntur, omissis.

Ἄνευ τῶν οὐρανίων] Paris. B. cum bomb., sed ἐποίη- 328, B.
σεν pro ἔστησαν, χαλκοῦν pro χαλκοῦ.

Οἱ κατὰ τὴν Ἑλλ.] Paris. B. cum b 329, B.

Ὁ τῶν Παναθ.] Paris. A. cum Ap. M. et Leid. 329, C.

- ib. **Σαμόθρακες**] Paris. A. transpositis tantum verbis eadem narrat, quae in Ap. traduntur, itemque B. consentit cum bomb., nisi quod in fine *ἐναυμάχουν* pro *ἐναυάγου*, quod diserte legitur in Paris. A.
- 329, D. **Τὴν εἰς Δ.**] Paris. B. cum bomb. facit, sed *ληστοικὸν* pro *ληστικόν*.
- 330, A. **Ἐπιβάλλειν**] Paris. A. cum Ap., nisi quod A.: *Δισχίνης* δὲ ἔφη. B. sine var. cum bomb.
- 330, B. **Ἄ γὰρ τοῖς ἄλλοις**] Paris. A. *Διὰ τὸν ἐν Ἐφέσῳ ναὸν καὶ τὸν ἐν Καλοφῶνι κατασκευῆ λουτρῶν διὰ τὸν ἐν Ἐφέσῳ σεβαστὸν καλούμενον λουτρεῶνα.* Paris. B. *Διὰ τὸν Ἡρακλέα λέγει, οὗ τοῖς ἀγάλμασιν ἕτεροι φιλοτιμοῦνται, ἡ πόλις δὲ τῷ πρώτῃ τῶν Ἑλλήνων νεῶν αὐτῷ ἰδρῦσαι καὶ πανηγύρεις αὐτῷ καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ θεάτρα τελεῖ.*
- ib. **Κρατεῖ τὸ παρ' ὑμῖν**] Paris. A. *Ἀντὶ τοῦ ἀκρόπολις αὕτη γὰρ καὶ πόλις ἐκαλεῖτο· λέγει δὲ τὸ τῆς Ἀθηνῶν, ὅπερ ἐποίησε Φειδίας ἐξ ἀργύρου καὶ ἐλέφαντος· τὸ οὖν φησὶν, ἐν τῇ ἀκροπόλει κάλλιστόν ἐστι μετὰ καὶ τοῦ τὰ ἄλλα ἀγάλματα τρόπον τινὰ τῆς πόλεως προσήκειν οἰκεία εἶναι καὶ ἴδια ἵαπερ ἔχουσιν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ὡς παρ' αὐτῶν διαδεχθέντας ποιεῖν.*
- 330, C. **Ἀγαλματοποιοῖς**] Paris. A. *Περὶ τοῦ λευκοῦ φησὶ λίθου τοῦ ἀπὸ τῆς Πεντέλης, ὃ ἐστὶν ὄρος τῆς Ἀττικῆς, ἀφ' οὗ ἄλλα πολλὰ κατασκευάσθη ἀγάλματα, μάλιστα δὲ τὰ ἐν Κνίδῳ τῆς Ἀφροδίτης.*
- 331, A. **Λυκούργῳ**] Paris. A. cum Ap., omissis tamen prioribus duobus versibus, et *μαντεύσομαι* servans pro *μαντεύομαι* — *ἀνδρῶν δὲ π. — σοφώτερος.* Paris. B. cum bomb., sed *Δίξω, ἢ σε θ. — ἢ ἐ βροτογενε.*
et infra *τίς εἶη μάλισθ' ὅπ. σοφώτατος.*
- 331, B. **Συγνοῦ**] Supra in Paris. B. *Δεῖται.*
- 331, D. **Ἀδυνάτους**] Paris. A. *Ἀδυνάτους λέγει πάντας τοὺς μὴ δυναμένους χρῆσθαι τῷ σώματι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀνταρκείαν, ἥτοι τοὺς ἀσθενεῖς· κατεχρήσατο δὲ τῇ λέξει, κυρίως γὰρ ἀδύνατοι οἱ πένητες λέγονται· δυνατοὺς λέγει τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντας, ὧν καὶ οἱ ἐτήσιοι ἐπι-*

ταίφιοι, ἀδυνάτους δὲ τοὺς τούτοις προσήκοντας, οὓς τρέφουσι τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἐλεοῦντες.

Ἀριθμίου] Paris. B. "Ὅτε κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστράτευσε Ξέρξης θέλων χρυσίον πέμψαι πρὸς Λακεδαιμονίους, ἵνα δι' αὐτοῦ παραχθέντες συμπράττωσι κατ' Ἀθηναίων αὐτῷ, ἄκοντα ἠνάγκασεν Ἀρίθμιον ἀγαγεῖν· ὁ δ' ἐν Ἀθήναις ᾤκει, καὶ κατὰ τύχην ἐάλω τότε ὑπὸ Περσῶν. Ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν, καίτοι μόνου τούτου πανθ' ὁμοῦ τὰ τῶν ἀπολείπεται, δείκνυσιν Ἀθηναίους οὕτω σωφρονοῦντας ἐν ἑαυτοῖς, ὥς καὶ εἴ τις ἀκὼν ὑπηρέτησε τῷ Πέρσῃ, τοῦτον εὐθύνει." 332, A.

Ἀτίμους] Paris. A. Ἀτίμους ἀντὶ τοῦ ἀτιμωρήτους, ὥστε τὸν φονέοντα αὐτοὺς μὴ τιμωρεῖσθαι ἢ τινα τοῦ γένους αὐτοῦ. ib.

Ὡς ἀρχαῖα] Paris. B. Ὡσπερ τὰ Σαμοθράκια ἢ τὰ Λυκομήδων. 333, B.

Γεωπεῖναι] Paris. A. Οἱ γῆς ἐνδεῶς ἔχοντες ἀροσίμης πάντες οὖν οἱ μὴ ἔχοντες ζῆν διενος (sic) τῶν ἐχόντων ἑαυτοὺς δεικνύουσιν. Paris. B. Γεωπεῖναι οἱ γεωργοὶ οἱ μὴ ἔχοντες οἰκείαν γῆν ἀροῦν, ἀλλ' ἐπὶ ξένης τοῦτο ποιῶντες, προστάτην ἔχοντες καὶ δι' ἐκείνου φαινόμενοι. 334, C.

Αὐτῷ λέγει] Supra in Paris. B. Ὀμήρω. 335, A.

Συνέταξε] Paris. A. c. Ap. M., sed παρὰ τῶν Κρητῶν — τοῦ Ἀπόλλωνος ὅτι οὕτω ἐθάρρῃσε παραδοῦναι τοὺς νόμους Λακεδαιμονίοις. Paris. B. cum bomb. nisi quod παρὰ τῶν κριτῶν — κατὰ μαντ. τ. Ἄπ. desunt. 336, A.

Ὁ δὲ γε αὐτὸς] Paris. A. in his ab Ap. dissentit, quod περὶ τοῖς Ἀθ. Κλεισθένης ὁ Ἄλκμ. — προσποιήσεται ἑαυτὴν — τὴν ἄλλην καὶ — εἰς τὴν Πυθείαν — μέλλει deest — λαβὼν οὖν τοὺς χρησμούς — κτίζει δέκα φ. — ἵνα μὴ ῥαδίως ἢ τυραννῆσαι, μελετῶσα πείθειν τὰς λοιπὰς ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Μακεδόνων — ἑτέρας δύο φυλάς, ἵνα ἐὰν καὶ βούληται μία τῶν τυραννῆσαι, μὴ ῥαδίως τοῦτο ποιῶι· ἐκάλεσε δὲ τὴν μὲν τῶν ὑστέρων δύο φυλῶν Ἀντιγονίδα, τὴν δὲ ἑτέραν Δημητριάδα — τῶν βασιλέων. ib.

- ib. *Τὰς ἐκ.] Paris. B. c. bomb.*
- 337, C. *Τὴν κοινότητα] Paris. B. Περὶ Θησέως ἴσως ἂν λέγοι, ὅς συνήγαγεν Ἀθηναίους εἰς μίαν πόλιν, ὅθεν καὶ συνοίκια θύουσιν.*
- 338, A. *Ἵσπερ γὰρ ὁ πᾶς οὕτως κ.] Paris. A. Ἐπειδὴ τὸ ἐπιχείρημα φιλόσοφον δοκεῖ καὶ ἀλλότριον τοῦ ῥήτορος, ἐθεράπευσεν αὐτὸ εἰρηκᾶς ὁ παλαιὸς λόγος, τουτέστιν ὁ φιλόσοφος· οἰκεῖον δὲ τῷ προκειμένῳ νοήματι εὔρε παραδειγμα· τὸ δὲ νόημα τοιοῦτο· τέσσαρά ἐστι τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν πᾶν σῶμα συνίσταται, ὑγρὸν, ξηρὸν, ψυχρὸν, θερμὸν· ἀλλ' οὐ τοῦτό ἐστι τὸ ζητούμενον, πρόδηλον γὰρ τοῦτο τοῖς ἅπασιν. ἀλλ' ὅτι ἕκαστον τῶν τεσσάρων τουτων στοιχείων ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὰ ἕτερα τρία· Πλάτωνος δὲ τοῦτο τὸ θεώρημα, ὅτι οὐδὲν τούτων ἀπλοῦν ἔτι καθ' αὐτὸ, οὐ γὰρ ἂν συνέστη, ἀλλ' ἐφθείρετο τῇ ὑπερβολῇ· ἕκαστον οὖν, φησὶν, ἔχον ἐν ἑαυτῷ καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν πλεονάζοντων ἔσχε τὴν προσηγορίαν, ὄντως οὖν καὶ αἱ πολιτεῖαι, εἰ καὶ ἰδίαι κεχωρισμέναι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων μετέχουσι.*
- 339, B. *Ἄλλ' ὅσον] Paris. B. cum bomb., sed κατὰ Σοφοκλῆν δια τὸ ἔχειν ἢ πόλις.*
- 339, C. *Τὰ τῇ φύσει] Paris. A. cum bomb., sed χρήματα λέγει, Πλ. δ. τὸ δόγμα — πρῶτον μὲν τὴν ψι. — τρίτον δὲ τὰ ἐκτὸς ἦτοι τὰ τοῦ σώματος, ἅπερ ἐστὶ χρήματα, ἀρχαὶ φίλοι καὶ τὰ τοιαῦτα. Reliqua desunt. Consentit item B. cum bomb., sed λέγει δὲ ἐκεῖνος — μὲν τῆς ψυχῆς — add. ἦτις ἐστὶ τῆς ψυχῆς.*
- 339, D. *Βουλήμασι] Paris. B. Βούλεται εἰπεῖν, ὡς οἱ ἄλλοι Ἕλληνες δημοκρατίαν ἔχοντες τῇ μὲν θρασύτητι τῆς γνώμης καὶ τῷ ἐπιθυμεῖν τῶν ὑπὲρ αὐτοὺς καὶ μὴ ἐπιεικεῖς εἶναι αὐτὸν συμφώνουσι τῷ τῆς δημοκρατίας ὀνόματι, ἀλλ' εἴσι τούτου θρασύτεροι· ἐν δὲ τῷ γνώμην ἔχειν γενναίαν καὶ μεγαλόψυχον εἰς ἅπαντα τὰ πράγματα, ὃ δὴ τοὺς δημοκρατούμενους εἰκὸς ἔχειν, πόρρω τούτων εἴσι· οἱ δὲ λαμβάνοντες ἔξωθεν τὸ ὅμοιον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς πόλεως*

θέλοντες σύνταξιν τὴν δοτικὴν, οὐδὲν λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ γεγενημένοι ποιεῖ τὴν δοτικὴν· δεόν γὰρ εἰπεῖν, οὐ συμφωνήσαντες ἐπειδὴ ὁ συμφωνῶν ὑπάρχων τινὲ αὐτῶ κατὰ τὸ συμφωνεῖν διὰ τοῦτο γεγενημένοι εἶπεν (sic).

"Ἐνα τῶν] Paris. A. ¹ Τὸν Ἀριστιδῆν λέγει τὸν Λυ- 340, B. σιμάχου· οὕτω γὰρ ἦν πένης, ὥστε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον ἐκδοθῆναι ἀνδρὶ ὑπὸ τῆς πόλεως· τοῦτον οὖν ἔταξαν τοὺς φόρους ἐκθεῖναι τοῖς Ἕλλησιν· ἔκρινε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐχειροτόνησεν.

²Ἀπὸ τῶν μεγίστων τιμ.] Paris. B. cum bomb., nisi 341, A. quod λέγει τὴν περιουσίαν —.

Εἰ δέ πον.] Paris. A. Τοῦτο αἰνίττεται εἰς τὴν τυ- 341, B. ραννίδα τῶν λ, ὅτι ἅμα εἰς χεῖρας ἦλθον καὶ σπονδὰς ἐποίησαντο, ὡς αὐτός φησι. B. Εἰς τὴν μετάστασιν τῶν τετρακοσίων αἰνίττεται, ὅτι ἅμα εἰς χεῖρας ἦλθον καὶ σπονδὰς ἐποιούντο.

Πένταθλοι] Paris. A. cum Ar., omissis tamen omni- ib. bus usque ad νικῶντες, pergit A. οὐχ ὅτι κ. τ. λ. In Paris. B. legitur initium scholii, quod integrum servavit Phot. usque ad πάλην, δρόμον κ. τ. λ. quae rectius in B. omit- tuntur.

³Οξύτερος] Paris. B. Ἐκ τοῦ εἰπεῖν προότερος δεῖ- 341, D. κνυσιν, ὡς ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος πάνθ' ὅσα πράττει, μετὰ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ μηδένα λυπεῖν πράττει, ἰστέον, ὅτι δυσκόλως ἐν ταυτῶ ὀξύτης καὶ προότης εὐρίσκειται· ὁ μὲν γὰρ ὀξύς καὶ θρασύς, ὁ δὲ προός καὶ βραδύς, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ φησίν.

Τῆς λοιπῆς σ.] Paris. B. c. bomb., praeterquam ib. quod καὶ γὰρ ὁ Ὅμηρος τῶν λόγων τῶ σοφίας ὀνόματι χρ.

Γένη] Paris. A. Γένη τὰς ἀναιρέσεις τῶν φιλοσόφων 342, A. λέγει, οὐ τέθνηκε τῶ σώζεσθαι τὰ βιβλία. Paris. B. Ἐπειδήπερ ἡ πόλις εὐτυχῆς ἐστι κατὰ πάντα καὶ ἡ φιλοσοφία ἐντεῦθεν ἐξέλαμψε δια Πλάτωνα καὶ ἑτέρους καὶ πρὸς πᾶσαν γῆν ἐρρόνηκε, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ οὐ τέθνηκεν.

1) Initium legitur quoque in B.

- 342, C. Προηγουσίαν] Paris. A. cum Ap. consentit, transpositis majoribus enarrationis partibus, incipit enim ab ἡ δὲ ἱστορία — τουτέστι πρὸ τ. ἀρ. κ. τ. λ.
- 342, B. Βασιλεῖς] Paris. A. et B. Εἰς Ἀδριανὸν ἀποτείνει τὸν λόγον, οὗτος γὰρ τοῖς ἔθνεσιν ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ τιμῶν τὰς Ἀθήνας ἐμὲ τιμᾷ.
- 342, C. Ἄετὸν ἐν νεφ.] Paris. A. c. Ap., in quo post ὁρνέων haec inserit: ὡσπερ γὰρ οὖν, φησὶν, ὁ ἀετὸς προέχει τῶν ἄλλων, οὕτω καὶ vid. Ap. — πολισμάτων· ἔστι δὲ τοῦτο ἀπὸ χρημοῦ — ὧν deest — ἀγελείης — ἀετός —. B. sine ulla discrepantia c. bomb.
- 343, A. Τὸ τῆς σ.] Paris. A. cum Ap., sed in clausula scholii: καὶ ἄλλοι καὶ ἔρεισμα Ἀθανᾶς, reliquis omissis. B. cum bomb., sed μετὰ τὰ ἐν Αἰγὸς π. — καὶ ἐρωμένοις —.
- ib. Εἶσω πίπτειν] Paris. A. Ἀντὶ τοῦ νῦν δέ μοι δοκεῖ πάντα ταῦτα μικρὰ εἶναι καὶ οὐκ ἔχουσθαι τοῦ ἀληθοῦς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥιπτούντων τοὺς κύβους καὶ ἔξω τῶν φημῶν ῥιπτούντων. Consentit cum his B. usque ad ἀληθοῦς· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν, ὅταν ἐντὸς τοῦ σκοποῦ πέμπωσι τὰ βέλη.
- 344, A. Πέπλου] Paris. A. cum Ap., sed Πέπλον λέγει κ. τ. λ. — ἄρμενον — ἐν ᾗ ἦν γεγραμμένη ἡ — τοῦτο ὅτι — παρθένων εἰργ. πέπλους ἀνατιθεῖσαι τούτους τῇ Ἀθ. ἐν ταύτῃ πανηγύρει. Paris. B. cum bomb., nisi quod medio in scholio ἐποίουν οὖν τοῦτο —.
- ib. Θεωρία] Paris. A. Τῇ πανηγύρει ἢ τῇ θυσίᾳ ἢ τῷ ἀγῶνι.

ADDITAMENTA LEIDENSIA.

Transmissis jam ad Broennerum, spectatae comitatis et facilitatis virum additamentis, quae supra ex Codd. Pariss. dedi, en subito laetissimus a Creuzero, V. D. allatus est nuntius, fore, ut proxime Jacobus Geelius, professor Leidensis, quae ipse ex Codice praestantissimo, cujus passim injeci mentionem, descripserat, ad me mitteret. Dederat autem J. Geelius, nullo omnino mihi beneficio devinctus, litteras ad Creuzerum VII Cal. Nov. MDCCCXXIV, quibus se apographum ex Cod. Leidensi confectum ita mihi concessurum significavit, quasi, re integra, ne manum quidem unquam huic operi admovisset. Qua in re dubius profecto haereo, utrum magis admirer eximiam in describendis his scholiis accurationem, an liberales et ingenuos praeclarissimi Geelii mores verecundius suspiciam. Rarissime enim fit, ut doctus aliquis laboris, cujus ipsum minime oportuit poenitere, qui quam molestus sit in describendis, immo haud raro divinandis litterularum evanidarum vestigiis, praeclare, qui huic rei accuratius aliquando operam navarunt, sciunt, ejus laboris usum ut ignoto, sola viri alicujus primarii auctoritate permotus usum ultro permittat. Tibi igitur, tibi inquam, Clarissime Geeli, ut unice liberalem in hac re te praebuisti, quidquid ex his additamentis Leidensibus huic scholiorum in Aristidem editioni decoris accessit, refero acceptum.

Quodsi vero cui haec additamenta minus copiosa videantur, is haec secum cogitet: me ad unam omnes enarrationes sive ex Codd. mscr. Monacensibus, Schellersh.

Palat. Pariss. sive ex editis supra propositas, ubi item in Leidensi legerentur, nonnisi excerpta lectionis varietate, leviter tantum significasse, rectius me et otio et commodo legentium, si novas in superioribus neglectas enarrationes attulissem consulturum arbitratus; sin minus novas, at eas quidem, quae nonnihil a superioribus recederent.

Quae scholiis subjectae sunt notulae, eas Geelii V. D. credas velim, plura profecto addituri, si scholia edendi, quod ceperat, consilium explicuisset; meas autem ipsius paucas ad modum, ubi visum est, inserui. Utrasque fac ut benigno animo excipias, lector, et vale.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ

ΣΧΟΛΙΑ.

Τροφεῦσι] Τροφείας τοὺς διδασκάλους καλεῖ· περὶ τροφείων P. 160, C. δὲ διαλεγόμενος καλῶς προέταξε τοῦ νόμου,¹ δεικνὺς ὅτι μέγιστη τιμωρία ὑπόκειται τῇ τοῦ νόμου κολάσει οἱ μὴ σπεύδοντες τοὺς γονεῖς θεραπεύειν· εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐν τῷ προοίμιῳ προστίθησι λέγων, δι' ἣν ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἐγκώμιον τῆς πόλεως· ἐν γὰρ Ἀθήναις διδαχθεὶς ἀμείβεται τὴν πόλιν τῆς παιδείσεως τροφέα αὐτὴν καὶ πατέρα καλῶν,² πεποίηκε δὲ τὸ προοίμιον ἀναγκαῖον, νόμον ὀνομάσας τὸν ἐπιτάττοντα³. ὠνόμασε δὲ καὶ βαρβάρους τιμῶντας τὸν νόμον, πανταχόθεν αὐτὸν δεικνὺς κάλλιστον· εἶτα καὶ τὸν χρόνον προεῖρηκεν (f. προσεῖρηκεν) εἰπὼν παλαιός, νόμων γὰρ ἔπαινος ὁ χρόνος· διὰ δὲ τοῦ ἐστὶ χρησιμότερον αὐτὸν ἐμφαίνει δηλῶν τὸ ὠφέλιμον τῶν νεαρῶν (sic quoque Paris. A.)

"Ὅση δυνατὴ]" Ὅσα ὁ μαθητὴς δύναται, καὶ μὴ πρὸς ἄξιαν ἰσχύση· οὐ γὰρ τις δύναται διδασκάλους κατ' ἄξιαν ἀμείψασθαι, εἰ τῇ⁴ ψυχῇ προὔπηρχεν εὐεργετούμενος. ib.

Δοκῶν γε δήπως εἰς Ἑλλ.] Σοφούς καὶ Μένανδρος· ib.

"Ἑλληνές εἰσιν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες
καὶ

Μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσί τινος.

1) Scr. τὸ νόμος vel τὸν νόμον. Mox legendum videtur τοῖς μὴ σπεύδουσι. — 2) Referuntur haec ad pag. 161, B. — 3) Aut exciderunt quaedam, aut subaud. ἐγκωμιάζειν vel χάριν ἐκτίθειν τῇ πόλει. — 4) Cod. Εἰ τε ψυχῇ.

Τινες δὲ οὐκ ἐπήνεσαν τὴν σύνθεσιν τοῦ κώλου, διὰ ἐφεξῆς ἔχειν τὸν σύνδεσμον, ἀγνοοῦντες ὅτι ἐπίτασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ λογιζόμενοι παντελλόγιμος εἶναι.¹

161, A.

Μάλιστα μὲν γὰρ] Vid. ed. ad Χάριν ἐκτίνειν, a quibus in his fere recedit Cod. Leid. ἐπειδὴ γὰρ τροφεῦσι χάριν εἶπεν ἐκτίνειν, τροφή δὲ κ. τ. λ. — καὶ ταύτην Ἀθηναίους — διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν μάλιστα μὲν γὰρ — διεβάλλοντο — αὐτὸς τοῦτο² — αὕτη ἡ πόλις ἐφεῦρε παρὰ τῶν θεῶν δεξαμένη. Διπλῆν δὲ τὴν κατασκευὴν μία λέξις πεποίηκεν· ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἡ τοῦ σίτου καὶ ἡ τῶν λόγων τροφή καλεῖται, εἰκότως διπλῆς ἐμνήσθη κατασκευῆς, καὶ τὸ μὲν τοῦ σίτου κατὰ παραδρομὴν λέγει· τὸ δὲ τῶν λόγων ἐπεξεργάζεται· τοῦτο γὰρ αὐτῶ τὸ δοξαζόμενον.

ib.

Οὓς ἂν ἡ τύχη³] Τύχη γὰρ ἢ ἀπόρους ἢ εὐπόρους δίδωσι πατέρας, ὁ δὲ⁴ χρόνος, ἀφ' οὗ γέγονε καὶ οὐχ ἑτέρου τινα εἶναι· κοινῆς (Cod. κοινούς) δὲ, διὰ τοῦ σίτου λέγει, κοινὴ γὰρ τροφή vid. ed., a quibus in his discrepat Leid. C. πρώτους αὐτούς — δι' Αἰδου καὶ Κελεοῦ καὶ Τριπτολέμου ταῖς ἄλλοις μεταδοῦναι.

ib.

Ἐπωνύμους] Ὅμηρος τὸν σίτον Δημήτερος ἀκτὴν (Il. XIII, 322) λέγει καὶ ἡ Ἀττικὴ δὴ τοπρὸςθεν ἀκτὴ ἐκαλεῖτο.

161, B.

Ἦρκει⁵] Κἂν παραλείπω τὴν τῶν λόγων τροφήν, ἢ τοῦ σίτου ἱκανὴ ἦν, πάντας ὑμῖν εὐνοὺς παρασκευάσαι.

ib.

Τῆς ὡς ἀληθῶς καθαῶς] Τοῦτο πρὸς τὸ νενομισμένης⁶ ἀντέθηκε· τὸ δὲ καθαῶς εἶπεν, οὐχ ὅτι ἡ τοῦ σίτου τροφή ἀκάθαρτος καὶ ἐναγῆς, ἀλλὰ καθαρῶν καλεῖ τὴν ἄλυπον καὶ ἀβλαβῆ τροφήν· διὰ δὲ τῆς συνεχείας τῶν λέξεων τὴν τοῦ λόγου τροφήν σεμνοτέραν ἀποδείκνυσιν⁷.

1) Vox παντελλόγιμος, nisi corrupta sit, accedat lexicis. Totā autem haec Aristidis defensio subobscura est, nec mihi liquet, qualis designetur σύνδεσμος τοῦ κώλου. — 2) Leg. cum schol. ed. αὐτὸ τοῦτο. Vult autem schol. hoc ipsum retorsis adversariorum argumentis, affirmat. — 3) Cod. κἂν εἰ τύχη. — 4) Cod. ὅτε χρ. — 5) Hoc sch. Canteri manu adscriptum est, aliunde desumptum: hinc corrigatur sch. ed. — 6) Cod. νενομισμένον, sed vid. supra. — 7) Significat schol. periodi membra, sine copula sibi succedentia. Itaque in Aristide pro καὶ διαφ. videtur legisse τῆς διαφερόντως. Quod fortasse in rhetore scribendum est.

Τῆς ἐν μαθήμασι] Μαθήματα τινές φασι τὸ μαθεῖν 161, C.
 ἔργον τι, οἶονεὶ τεκτονικόν, λόγους δὲ τὸ λέγειν· ἄλλοι
 δὲ φασι μαθήματα μὲν τὴν φιλοσοφίαν, λόγους δὲ τὸ
 λέγειν· ἄλλοι δὲ φασι μαθήματα μὲν τὴν φιλοσοφίαν,
 λόγους δὲ τοὺς πολιτικούς, οἶονεὶ τοὺς ῥητορικούς.

Ὡς τὰς μὲν ἄλλας χαρίτας] Ἐντὶ λόγων φησὶν ὅπλοισι
 χρήσασθαι ἢ ἄλλου τινὸς φιλοτιμίᾳ· δικαίως δὲ, ὅτι δεῖ
 τοὺς εὐεργέτας ἀμείβεσθαι.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τ. λ.] Ἔχει γὰρ καὶ τὸ δίκαιον τ. 162, A.
 ἀμ. κ. τ. ὅμ. τ. εὐεργ. (vid. ed.) τὸ ἀπὸ τοῦ λόγου,
 γὰρ ἢ (f. κυρίως γὰρ ἢ) διὰ τοῦ λόγου πρὸς λόγους ἀμοιβὴ
 καλεῖται εὐλόγος.

Μηδεὶς δὲ ὑμῶν] Ὡσπερ εἰ ἔλεγεν, ἀν (l. ὦ ex Arist.) ib.
 καὶ νῦν ἀκροαταὶ τῶν λόγων καὶ λόγοις συνέσοντες²; ἔοικε
 δὲ τι αὐτό * συνήσειν τισὶ τὸν λόγον· προστησά-
 μενοι ἀντὶ τοῦ ποιησάμενοι καὶ Δημοσθένης, τὰ τῶν
 Ἀμφικτυόνων δόγματα κοινῇ προστησάμενοι· ἴσως
 δὲ καὶ εἰς Θουκυδίδην αἰνίττεται, ὅτι ἐπιτάφιον σχηματι-
 σάμενος ἔγκωμιον εἶπε, λοιπὸν³ ἐπὶ τῆς πόλεως, τὸν φα-
 νερόν τοῦ ἔγκωμιου ἀγῶνα δεδοικώς· διὸ ἐπήγαγεν ὅτι ὑπέ-
 στημεν (Cod. ὑπέστηκεν) ἐκ τοῦ φανεροῦ τοσοῦτον ἀγῶνα.

Φαυλότερον] Ἐντὶ τοῦ ἀσθενέστερον· ἔστι δὲ συγκρι- ib.
 τικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ. οὐδὲ γὰρ κακός ἐστιν ὁ λόγος, ἵνα⁴
 λαβῆς καὶ τὸ σχῆμα κακότερον· ἐργώδη δὲ φησι τὴν περὶ
 τὰ κεφάλαια διάθεσιν· ὥστε μὴ ἐκ τοῦ προφανοῦς δοκεῖν
 αὐτὸ τοῦτο βούλεσθαι τὴν πόλιν ἔγκωμιάζειν, ἀλλ' ἐν σχή-

1) Forte leg. ἀντὶ λ. φ. λόγοις χαρίσασθαι καὶ μὴ et cet.
 2) Sic scripsi pro συνζύσοντες· Quae sequitur lacuna, hanc aliis
 supplendam relinquo. Verba Δημοσθένης — δόγματα e marg.
 substitui pro monstruosis δὴ μηδὲν τὰ τῶν . . πράγματα. Habuit
 illa, ut videtur, Canterus ex alio cod. Demosthenis locus est de
 Pace p. 62. ed. R., cujus tamen verba schol. perperam in partes
 vocavit. In Demosthene προστησάμενοι est praetendentes, apud
 Arist. prae me ferens, proponens, quod vidit Steph. Thes. L.
 Gr. t. I. p. 1787. hunc ipsum locum citans. Illud κοινῇ vel in
 Dem., legit schol. vel addidit, ob proxime praecedens κοινὸν ἐφ'
 ἡμᾶς ἀγάγωσι τὸν πόλεμον. — 3) λοιπὸν κ. τ. λ. Verbis ἐπὶ τῆς
 πόλεως τὸν φανερόν e marg. desumptis lacunam supplēvi. Pro
 λοιπὸν lege λόγον. — 4) Num ὅταν?

- ματι τοῦ λόγου τιτὶ μικροτέρῳ τοῦτο ποιεῖν, ὡσπερ Θουκυ-
 δίδης καὶ Δημοσθένης ἐν ἐπιταφίοις καὶ ἄλλοις (ξ. ἄλλοι).
- 162, B. Μάλιστα μὲν γὰρ] Τὸ σχῆμα τοῦτο καλεῖται π.¹ Τι-
 νές δὲ λέγουσιν, ὅτι κακῶς ἐποίησεν, ἀπὸ τοῦ μείζονος λύ-
 σασ τὸ ἔλαττον, vid. add. Paris. ex Cod. A., a quo in
 his differt Leid. ὅτι δεῖ τιμῆσαι θεοὺς καὶ οὐ χρεῖα² περὶ
 τούτων ἀπολογεῖσθαι, ὃ ἔστι περὶ τῶν μεγίστων· πολὺ πλέον
 μείζον³ γάρ ἐστι τὸ θεοὺς ἐγκωμιάσαι ἢ πόλιν. αἰτίας δὲ
 λέγει μέμψεως· τὸ δὲ οὐ παρεῖται ἢ παραλέλειπται, φη-
 σὶν, τὸ ἐγκωμιάζειν θεοὺς, ἢ εἰς ἑαυτὸν αἰνίττεται, ἐπειδὴ
 ἔγραψε καὶ ὕμνους.
- ib. Ἡμῖν γε παρ.] Vid. additam. ex Cod. Paris. A. et
 D. Leid. — ὕμνους — αἰτίαν ἐπιλύεται — ὡς οὐχ ἄρμ. —
 οὐ γὰρ αἰεὶ τὸν κλ. λέγει — οὐκ ἄξιον — ἐπειδὴ οὐκ ἐμοὶ
 — τοῦτο ut in D. om. — ἐπιτήδειος.
- 162, C. Χαλεπὸς διεν.] Ἡ δὲ ἄλλου⁵ ἐνεγκεῖν ἢ ἀντὶ τοῦ βα-
 στάσαι ἢ Θουκυδιδεῖως εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀνύσσειν, ὡς ἐκεί-
 νος εἶπε· διέφερον τὸν πόλεμον ἀντὶ τοῦ ἠνυον· ἐκ-
 δρομάς δὲ λέγει⁶ τὰς ἐκφυγὰς, ὃ ἔστι μερισμούς· ἢ ἐκ-
 δρομάς τὸ ἀπὸ τοῦ προκειμένου πράγματος εἰς ἕτερόν τι με-
 ταβαῖνον, οἷον εἰ λέγοντις ὑπόθεσιν τινα μεταξὺ λέγοι-
 τι διήγημα καὶ πάλιν εἰς τὸ προκείμενον ἐπανέλθοι.
- ib. Μὴ οὐ σὺν μεγ.] Leid. c. Pariss. facit, sed οὕτω
 καὶ αὐτὸς κ. τ. λ.⁷.
- ib. Πρὸς δὲ τούτοις] Vid. Pariss. sed τὸ δὲ ἐξῆς — ἐπερ-

1) Videtur leg. περιτροπή, cujus figurae meminit supra ad verba
 μάλιστα μὲν γὰρ p. 161, A. Vid. Ern. in Lex. techn. voce περιτρο-
 πῆ et λύσις. Hinc autem corrigatur sch. ed. in quo pro μικρὸν
 λέγειν leg. τ. μ. λύειν. — 2) Alia exempla hujus usus vocis χρεῖα
 non succurrunt. Legitur tamen quoque in schol. ed. — 3) Al-
 terutra vocum πλέον μείζον abundat et delenda est. — 4) Leg.
 δεῖ τὸν κλέπτην λέγειν. — 5) Corrupta, f. leg. τὸ δὲ χαλεπὸς
 διενεγκεῖν. Sequens εἶπεν scripsi pro εἶπεῖν. Thucydidem sig-
 nificat I, 11. cujus schol. cum Aristidis schol. convenit, et sua
 habet ex Suid. s. v. διέφερον. 6) Sic scripsi pro λόγος; mox re-
 finxi corr. μερισμένους et τὸ pro τὰς. — 7) Cave ex his verbis
 aliquid mutēs in Demosth. Olynth. I, in., ubi legitur ὑμετέρας, po-
 stulante sententia, adeo ut schol. nullum in loco Demosth. prae-
 sidium habeat.

ζόμεθα εὔρειν, ¹ τίνι χρῆσόμεθα ἀπὸ τούτων τῶν εἰρημέ-
 των, ἢ τίνα παραλείπομεν, μείζον ἔχοντες ἔργον ἐπὶ τὸ σκο-
 τεῖν, τί παραλείπω τῶν ἐκείνοις εἰρημένων, ἢ εὔρειν, τίνι
 χρῆσομαι· ἔθνη δὲ καλεῖ τοὺς ῥήτορας, τοὺς γραμματι-
 κοὺς καὶ τοὺς τοιούτους· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν εἰ-
 ρηκότεων καὶ τῶν ἐγκωμιασθέντων (f. ἐγκωμιασάντων) τὴν
 εὐκλειαν.

Ἔστι φυλαξόμεθα] Vid. add. Pariss. ad superiora inde ^{162, D.}
 ab οἱ ἄλλοι, φησὶν, οἱ ἐγκωμιάζοντες κ. τ. λ., sed Leid.
 ἔγω δὲ καὶ τοῦτο ² ἔχω καὶ μείζω τούτου ἄγωνα, τὸ ζη-
 τεῖν τὸ ἀποφυγεῖν κ. τ. λ. φυλαξόμεθα τούτων.

Ἄλλων γὰρ ἄλλα] Ἐκαστος, φησὶν, μέρος ἐπήνεσεν, ³ ^{ib.}
 οὐ τολμήσας εἰς ἅπαντα καθεῖναι ἑαυτὸν καὶ ὅτι περὶ πάν-
 των τὸ ὄλον πεπλήρωτο, ἄπερ γὰρ ἄλλος παρήκεν, ἄλλος
 ἐπλήρωσεν, Ἡρόδοτος μὲν γὰρ κ. τ. λ. vide. ed.]

Καὶ χωρὶς] Οἷον τὸ εἰπεῖν τὰ Ἑλληνικὰ Ξενοφῶντος ^{163, A.}
 βελτίον, καὶ τὰ Μηδικὰ Ἡροδότου· κοινῇ δὲ πρὸς ἅπαν-
 τας, ἐπειδὴ πάντες σποράδην εἰρήκασιν, αὐτὸς συλλήβδην
 ἅπαντα διεξέρχεται.

Τοὺς ἄνω χρ.] Leid. maximam partem cum Paris. D. ^{163, B.}
 facit, nisi quod λεληθότα — τῶ καταμερισμῶ σχ. χρῆσά-
 μενος, ἄνω χρόνους λέγει ⁴ τὸ (f. τῶ) εἶναι αὐτὴν τὴν
 ἀρχαίαν, διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐν τ. π. κ. χ. κ. τ. ποιεῖ διὰ τ. π.

Τὰ πρὸς τοὺς θε.] Ἀντὶ τοῦ, τὴν ἀναστροφὴν μετὰ θεῶν ^{ib.}
 κοινῶς κατώρθωσαν· κοινωνίαν γὰρ θεῶν πρὸς αὐτοὺς ⁵ δηλοῖ.

Ἀπὸ τοῦ παρείκοντος ⁶] Vid. Paris. A., sed Leid. in ^{ib.}
 Thucydidis verbis παρείκον servavit.

Οἱ δὲ τοὺς ἐπὶ τῶν καιρῶν] Ὡς μὴ δυνάμενοι τοὺς ^{ib.}

1) Haec mutila sunt et, quoquo velis modo, ex ipso Aristide integranda. Sequens τίνα scripsi pro τίνι. — 2) Leg. τοῦτον, sc. ἄγωνα. Mox videtur leg τὸ ζητεῖν ἀποφυγεῖν, ὅτι et cet. ὄτω scripsi pro οὔτω. — 3) Sic dedi pro ἐπαίνεσεν et mox παρὰ pro περὶ. — 4) Inser. διὰ et sequens τὴν deleandum, ortum ex fine vocis αὐτὴν. — 5) Num Ἀθηναίους? — 6) Vulg. Aristidis παρείκοντος. Utrumque defendi potest. Locus Thucydidis est IV, 36. ubi similis est lectionis varietas, cf. ibi Duk. et Gottleb. in notis, et Steph. Thes. L. Gr. in voce παρείκω.

κατὰ καιρὸν Ἑλληνικοὺς πολέμους διηγῆσασθαι μέρος αὐτοῦ εἰρήκασι.

163, C. Τὴν πολιτείαν] Τὴν δημοκρατίαν λέγει· αὐτὸς δὲ ἐν τῷ τέλει, ¹ τοῦ λόγου δείκνυσιν, ὅτι τὰ πλεονεκτήματα τῶν ἄλλων πολιτειῶν εἶχεν ἐν ἑαυτῇ.

ib. Οἱ δὲ ἐν τοῖς ἐπιταφίῳ] Εἰς Θουκυδίδην αἰνίττειται, ἐπειδὴ τὸ ἀπὸ προγόνων ἐγειρομένων ² παρέλιπε· παρῆκε δ' αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐπαινῶν τοὺς προγόνους αὐτὸ σεμνότερον δείξῃ τὸ κακόν.

164, A. Καὶ μὴν οἱ μὲν] Οἱ μὲν τὴν σοφίαν αὐτῆς ³ δοκοῦντες ἐγκωμιάζειν, φησὶν, οὐκ ἐνεγκωμίασαν· αἴνιγμα γάρ ἐστι τὸ δοκεῖ εἶναί τι μὴ ὄν. Vid. add. Paris.

ib. Οἱ δὲ τὰς ἀπ.] Εἰς ἕτερον ⁴ ἀποτείνεται, ὅς vid. ed.

ib. Τὴν κοινότητα] Ἀντὶ τοῦ μετριότητα· Φιλανθρωπίαν δὲ, ὅτι σύνηδες τοῖς Ἀθηναίοις φιλοφρονεῖσθαι τοὺς ξένους.

ib. Οἱ μὲν τοῖς συγγράμμασι] Ἀντὶ τοῦ κατὰ πάρεργον τὸν ἐπαινον πεποιήνται, οὐχὶ δὲ προηγουμένως, ὃ καὶ καθαρτικὸν τοῦ ἐγκωμίου.

ib. Ἀπαντες ἢ τῷ βουλήματι] Ὡς φασιν ⁵, εἰ λέγει τις μὴ εἰρηκότας τὰ πάντα τῆς πόλεως ἐγκώμια, ὅτι οὐκ ἦβ. κ. τ. λ. vid. add. Pariss., verum δείκνυσιν ὡς δυν. — φασί μὲν ὅτι — μὴ ἑαυτὸν —.

164, B. Ἀλλὰ ὡςπερ πελάγους] Τῶν παραβολῶν αἱ μὲν εἰσι ἀποδιδόμεναι, οἷον ὡςπερ πέλαγος μέγα ἐν ⁶ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐ παρέχον τέλος εὐρεῖν, τῷ θεωροῦντι ἄπειρον δείκνυται ⁷, οὕτω καὶ τὰ τῆς πόλεως ἐγκώμια πολλὰ ὄντα ἀπορεῖν ποιεῖ τὸν ἐγκωμιάζοντα· αἱ δὲ ἀναπόδοτοι, ὡςπερ νῦν ὁ Ἀριστείδης· ἐστι δὲ ὅτε καὶ ταῖς ἀποδιδομέναις κέχρηται παραβολαῖς, καὶ οὐκ ἀεὶ ταῖς ἀναπόδοτοις· δύναται δὲ εἶναι αὕτη ἢ παραβολὴ ἀποδιδομένη, εἰς ποιήσης τῆς

Respicit p. 341. — 2) Scr. ἐγκώμιον, Cant. Mox. pro αὐτοῦ dedi αὐτό. — 3) Cod. αὐτοῦ. — 4) Scr. Ἐφορον, quod habet etiam sch. ed. Forte autem hujus scriptum de Jonum colonia pertinuit ad ejus historiaram libros, qui XXX numero fuisse feruntur. — 5) Scilicet alii Aristidis interpretes. — 6) Scr. ὄν. 7) δείκνυται rarius pro φαίνεται. Huc faciunt, quae annot. Wyt. ad Phaedon. p. 160.

σύνταξιν οὕτως, καὶ ὅσον ἕκαστος καθορᾷ, τοῦτο θαυμάζει, ὡσπερ πελάγους ἀπείρου καὶ ὀφθαλμοῖς οὐχ ὀρίζοιτος, ἀντὶ τοῦ οὐ παρέχοιτος ὄρον, οὐ διδόντος τέλος διὰ τὸ ἀπειρον καὶ πολὺ μῆκος αὐτοῦ· καὶ ὡσπερ τὸ μέτρον, φησὶ, τοῦ πελάγους οὐ δύναται τις ὀρίσαι τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τὸ τέλος ἰδεῖν, οὕτως οὐδὲ τὸ τέλος τοῦ ἐγκωμιάσαι τὴν Ἀττικὴν δύναται ἰδεῖν, καὶ ἐπαινέσαι τὴν πόλιν ἄχρι τέλους.

Ὡσπερ αἴνιγμα] Ὡς πρὸς ἑαυτὸν κ. τ. λ. vid. ed., 164, C. nisi quod τοῦτο· λέγων γὰρ — κατὰ μέρος, φησὶ τοῦ π. — τελείου τὰ ἐγκωμιαστικά¹ λόγου. Τί δέ ἐστιν αἴνιγμα, αὐτὸς ἐξηγεῖται, τὸ ὄν καὶ μὴ ὄν, οἶον λίθος καὶ οὐ λίθος, κίσσηρις,² ἀνὴρ καὶ οὐκ ἀνὴρ, εὐνοῦχος, καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ ἡ πόλις τοιγαροῦν ἐγκωμιάσται μὲν τῷ μέρος αὐτῆς τινὰ ἐγκωμιάσαι· οὐκ ἐγκωμιάσται δὲ τῷ μὴ πάντα ἀκούσαι³.

Οὐ τοῦ πατὸς ἀμαρτήσεται] Μέρος, φησὶν, εἰπὼν τὸ ib. πᾶν ἐπλήρωσεν· εἰ δὲ τοῦτο, δῆλον ὅτι τὸ μέρος πρὸς τέλειον ἀρκεῖ ἐγκώμιον.

Αἰτίαν] Αἰτία λέγεται καὶ κ. τ. λ. vid. ed. ad Οὐ ib. δὴ δίκαιον, recedit Leid. in his: γενέσθαι ἐκείνης τῆς αἰτίας τῆς ἐχούσης τὸ φαῦλον ὄνομα, διότι κ. τ. λ. Αἰτίαν ἥτις ἦν τὸ βούλεσθαι περὶ τούτων αὐτὸν εἰπεῖν διὰ τὸ μηδένα ἕτερον τοῦτο πεποιηκέναι· πείρα, τόλμη.

Νυνὶ δὲ ὡσπερ] Ἡ σύνταξις οὕτως· ὡς τῶν ἄλλων 165, A. ἡγεμῶν ἐγένετο, οὕτω γνώριμόν ἐστι. ὅτι καὶ τῶν λόγων πρῶτον ἡγεμῶν ἐγένετο, ἢ οὕτως· ὡσπερ δῆλόν ἐστι, ὅτι τροφὸς καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν βαρβάρων ὑπάρχει ἡ Ἀττικὴ, οὕτω γνώριμόν ἐστι, ὅτι καὶ τῶν λόγων ἀρχηγὸς καθίσταται· διὸ οὐκ ἀλλοτριόις τῆς πόλεως ἐγκωμίοις χρώμεθα, ἀλλ' αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας ἐγκωμιάζοντες οὐ μετρίως ἐπαινοῦμεν κατὰ τὸ δυνατόν, ἢ οὕτως· εἰ μὴ ἦν, φησὶ, ἐν καὶ τοῦτο τὸ τῶν λόγων ἀγαθὸν τῆς πό-

1) Haec melius, quam ed., qui τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ. — 2) De lapide κίσσηρις, vid. Steph. Thes. t. IV, p. 1225. — 3) F. ἐγκωμιάσαι.

λωος σὺν τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς, οὐκ ἂν ἴσως ἦν με δίκαιον τοιοῦτον ἀγῶνα ὑποστῆναι ¹.

ib. Οὐδ' ἐτέρωσε φέρουσαν] Ἀντὶ τοῦ ξένην ὁδὸν, τουτέστιν ἐπὶ ἄλλην πόλιν, οἷον οὐκ ἐθύβαι σεμνήνονται, ² ἀλλὰ τοὺς λόγους, δι' ὧν Ἀθηναῖοι κηρύττονται.

165, B. Εἰρημένοισι] Ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης κέχρηται τῷ νόηματι ὡςπερ γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου λέγει τῷ, ³ εἰς τὸν Αἰσχίνην διαβολῶν, οὕτω, μηδὲν εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ πολλῶν εὐπορεῖν, (leg. λέγει ὑπορουῖντα τῶν — et statim οὐ τῷ μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν, ἀλλὰ τῷ πολλῶν εὐπορεῖν) οὕτω καὶ Ἀριστείδης νῦν ἀπορίαν ἑαυτῷ ποιεῖν τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν, καὶ εἰσβάλλει εἰς κεφάλαια· ἔστι μερικὸν κροοίμιον, ὡςπερ ἐν τοῖς δικανικοῖς λόγοις τὸ προκαταστατικόν· ἀνητικὸν δέ ἐστι σχῆμα τῶν ἐγκωμίων, δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸ ἴσον τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῆς· τὸ δὲ κοινὸν νόημα ὡςπερ ἴδιον πεποιήται· ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν εἰρημένοιο εἶπεν εἰρημένον, ἀπτικῶς. Κοινὸν δὲ τὸ σχῆμα οὕτως Ὀμηρος ⁴ μὲν γὰρ φησι

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
καὶ Δημοσθένης· οὐκ ἀπορῶν δ' ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ
καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ τοῦ πρῶτον μνησθῶ.
Τεχνικῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔχει λέγειν τὸν
οἰκιστὴν, οὔτε τὸ γένος τοῦ κτίστου, οὔτε τὴν πατρίδα,
(αὐτόχθονες γὰρ Ἀθηναῖοι) ἔθος δὲ τῷ ἐγκωμιάζοντι πόλιν,
τὸν οἰκιστὴν ἐπαινεῖν καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, κυρίως ἑαυ-

1) Postrema hujus sch. verba Aristidis sententiam paullo abstrusiores praeclare aperiant; quod ideo moneo, quia latius interpres totam hanc periodum perperam reddidit. — 2) Leg. οὐχ αἰ Θῆβαι σεμνύνονται, non Thebae a nobis laudantur. Post sequens λόγους excidit fortasse λέγω. — 3) Forte περὶ τῶν. Mox pro οὕτω leg. οὐ τῷ, quod Cant. jam in marg. adscripsit. Locus Dem. est p. 270. ed. R. Quod autem dicit schol. κέχρηται τῷ νόηματι, videtur significare: hic Ar. transitione utitur, absoluto exordio ad ipsum orationis argumentum accedit. De hac potestate vocis νόημα vid. Ern. s. v. Ad sequentia pertinent, quae habet Sopater διαφ. p. 310, καλὸν ἐν τούτοις τῶν ζητημάτων προκαταστατικοῖς χρήσασθαι νοήμασι καὶ μὴ ἀπλῶς εἰσβάλλειν εἰς τὴν κατάστασιν. De προκαταστάσει fuse agit Hermog. de Inv. II, 1. — 4) Hom. Od. IX, 14.

τὸν εἰσήγαγεν ἀποροῦντα, πόθεν ἄρξεται τῶν ἐγκωμιῶν τῆς πόλεως. Vid. add. Pariss.

Εἰς τὸ φλέον τοῦ φανεροῦ] Ἀντὶ τοῦ ἄδηλον, τὸ γὰρ 165, C. πλέον τοῦ φανεροῦ ἀφανὲς καὶ ἄδηλόν ἐστι, καὶ τὸ πλέον τοῦ προχείρου ἀνένετοιμον· τὸ δὲ ἐν κύκλῳ δοκεῖ γεωμετρικόν, ἐν γὰρ τῷ κύκλῳ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ ἴσαι τυγχάνουσιν· βούλεται οὖν δεῖξαι πάντα τὰ μέρη τῆς πόλεως τῶν ἐγκωμιῶν ἴσα· φησὶν οὖν ἐξ ἀμφοτέρων ἄδηλον εἶναι τὴν ἀρχήν. Τοῦ φανεροῦ· ὁ νοῦς οὕτως, οὐ μόνον πρὸς τὸ πρεσβυτάτην τὴν πόλιν καὶ ἀφανῆ ὑπάρχειν τὴν ἀρχαιογονίαν αὐτῆς, ἕτε δὲ αὐτόχθονος οὔσης, δυσχερὲς μοι ἐπαινέσαι τὴν Ἀττικὴν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ἐγκωμιῶν ἐν καλῷ ὄντων ἀπορῶ οὐ μόνον ὁ μὴ δυνάμενος εἰς ὃν ἰσχυρῶς συντάξαι τὰ πάντα ἐγκώμια, ἀλλὰ καὶ δυσχερὲς ἐστὶ κρίναι, ποῖον δεῖ πρῶτον τάξαι ἐγκώμιον.

Ἄλλα γὰρ ἄλλων Vid. add. Paris., sed Leid. ἕκαστα, φησὶν, πρώτην, τῶν ἄλλων — ὡμολόγηται γὰρ, ὅτι τὸ γένος — καθέστηκεν τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων — ἵνα αὐξήσῃ τὴν ὑπόθεσιν· ἐστὶ δὲ ἡ σύνταξις οὕτως, ἄλλα γὰρ ἄλλων ἔνεκα δόξαν παρίστησιν ἀριότιον πρῶτα λεχθῆναι, ὥσπερ ἐκ τοῦ προφανομένου.

Πάρεστι] Ἡ ὁρῶντας ἤδη ἀπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου, τίνα 166, A. γινώσκων εἶχον καὶ ὅπως διανοήθη περὶ τούτου, ἢ αὐτοῦς λέγοντας τὸ δοκοῦν.

Οἶμαι δὲ] Varietatem ex Cod. Leid. enotaverat Cl. Valcken. Vide ad edita. ib.

Ἡ γὰρ τῆς χώρας] Κοινωνεῖ τῷ λόγῳ τοῖς Ἀθηναίοις, ἡμῖν φάσκων, ἐπειδὴ προδιωρθώσατο τοῦτο· ἀπὴται δὲ ἡ τέχνη ἔπαινον πρῶτον τοῦ οἰκιστοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἄδηλός ib.

1) Cant. recte ἐν, sed prius ὁ expunge. — 2) πρώτην ejiciendum credo, forte ex duplici lectione natum, ut aliud scholion habuerit πρώτη τῶν ἄλλων βούλεται τάττεσθαι. — 3) In omni laudatione, inquit, genus primo loco commemorandum est: hic locus a multis tractatur, et rhetorum princeps Hermog. de Part. sect. 5. p. 23. diserte de singulorum hominum laudationis capitibus: ἐστὶ δὲ ταῦτα γένος, ἀγωγή, παιδεία et cet. cf. Menander Rh. p. 610.

ἔστι, διὰ τὸ ἀρχαίαν εἶναι τὴν πόλιν, ἀνάγκη τοῦτο παρῆκε, καὶ ἀπὸ τῆς θείας ἄρχεται, καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ μέρος ὡσπερ τοῦ γένους τυγχάνει, οἷον πῶς γέγονε καὶ ποίαν ἔχει τὴν φύσιν· θαυμασίως δὲ τῇ φύσει τῶν ἀνδρῶν παραβάλλει τὴν φύσιν τῆς γῆς, μίαν γὰρ λέγει τῆς χώρας καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν φύσιν· αὐξεί δὲ σφόδρα, τὸ γὰρ φιλιάνθρωπον αὐτῆς τῷ σχήματι δείκνυσι· δεῖ δὲ γινῶναι, ὅτι ὁ Χάριξ ἱστορεῖ, τοὺς Ἀθηναίους ἀποίκους εἶναι τῶν Σαίτων· ἔστι δὲ Σαῖς πόλις Αἰγυπτίων καὶ οἰκιστῆρα ἔσχεν Ἐρεχθία, διὸ καὶ διφυᾶ προσαγορεύεσθαι φησιν ὄντι δίγλωσσον κ. τ. λ. Reliqua ex ipso Leid. unà cum Monac. Ap. edidi, in quibus Cant. pro μάρτυρα vult. μαρτυρίαν.

166, B. Ἄμφω δὲ] Ὅτι καὶ ἡ χώρα ἀξία τῶν ἀνδρῶν καὶ οἱ ἄνδρες τῆς χώρας καὶ ὅτι αὐτοὶ ὤκησαν αὐτὴν ἀσί.

ib. Οἱ τε γὰρ] Vidd. add. Pariss. sed πράξει τῶν τρώ-

1) Leg. θέσεως, ut in edito. In quo cum legatur μέρος ὡσπερ μέγας, patet scribendum esse ὡσπερ μέρος τοῦ γένους οὕσα τυγχάνει. Quamvis part. οὕσα omitti possit, quod saepius hic schol. fecit, et vel a scriptoribus atticis factum testatur Th. Mag. p. 860. Vide omnino Lobeck. ad Phryn. p. 277. — 2) Sic dedi pro τῇ φύσει. — 3) De Charace historico, scriptore περὶ τῶν ἀπίστων, vid. Fabr. B. Gr. I, p. 144. Ejus Ἑλληνικά laudantur ab Anonymo de Incred. c. 15. p. 92. ed. Gal. In hoc libro de Atheniensium origine egerit; sed jam a veteribus ipse in ἀπίστων numero habebatur, qui θεραπεύουσι μύθους πρὸς ἱστορίαν, vid. Eust. laud. a Fabr. l. l. Saepius ejus χρονικά citantur a Steph. Byz. Ex ejus ἀπίστοις fortasse hausit, quae profert de Agamede et Trophonio schol. ad Arist. Nub. 508. Cf. porro de eo Voss. de H. Gr. III, p. 341. Eadem, quae de Urbe Saïs et de Erechtheo habet noster schol., ex eodem Charace refert Tz. ad Lycophr. vrs. 111. — 4) Sic scripsi pro ὦ. — 5) Scr. τάξει (Paris. A. προόγητι). Eodem plane sensu Theophr. char. proem. p. l. συμβέβηκεν ἡμῖν οὐ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρώπων ἔχειν, quod Fisch. in ind. liberius vertit: ejusdemmodi mores. Dicitur similiter ἡ τάξις τοῦ βίου, vid. Arist., I, ep. 12. p. 57., ubi, nec quidem sententia, non opus erat, ut cum Clariss. Boissonadio pro ταξίως legamus πράξεως, quamvis saepius hae voces invicem permutantur, docente eod. Boisson. et ante eum Hemst. ad Pl. p. 9. et Scalig. ad Manil. p. 126. cf. Gronov. ad Plaut. Cure. II, 3, 12. cum his autem conferendum illud Demosth. de symm. p. 176. ed. R. αἰσχροὺς λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν, ἣν ἐμὴ οἱ πρόγονοι παρέδωκαν, et confirmatur Aristateneti lectio vocisque τάξις usus illis, quae habet Hes. in ἄχωρος, ὁ μήτε τάξιν βίου, μήτε κατάστασιν οἰκίας ἔχων et Schol. ad Theocr. Id. I, 87. οὐκ ἀξίως τῆς θεαντοῦ τάξεως διετέθης.

παιν, τὴν δὲ ἐν τοῖς κινδύνοις γιγνομένην πρόβολον· ἐπειδὴ δὲ ἐστὶ καὶ ἄνευ ἔργων φιλανθρωπίαν τινὰ ἐξηγεῖται τὸ οὕτω ἡσυχίας ἐπιτήδειον, τὸ δὲ πρὸς ἐπικουρίαν τῶν ἀτωχημάτων ἀρμόδιον¹.

² Ἐν παντὶ τῷ παρασχόντι] Vid. add. Pariss., Leid. 166, C. ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ.

³ Ἐν προβόλου μοίρα] Ἀντ' ἄλλου γὰρ πρόκειται, ὡς ib, πρὸς τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐπήνεγκεν, ὅτι καὶ τὸ σχῆμα τῆς Ἀττικῆς ἔοικε προβόλω· οἰκεία δὲ ἡ λέξις (sc. πρόκειται) ὡς ἐπὶ προβόλου καὶ τείχους, οἷον προβέβληται, προηγεῖται, ὡσπερ ἡγεμονεύουσα τῆς Ἑλλάδος· εἶπε δὲ τοῦτο πρὸς τὴν Θέσιν, καταντικρὺ γὰρ τῆς Ἀσίας τυγχάνει· φυλακτῆριον δὲ αὐτῆς φησι, δηλονότι τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς Ῥωμαίους, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον⁴· δι' αὐτοὺς τοῦτο λέγει ἄει· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν τὴν γιγνομένην τάξιν ἐσήμηνε τὴν ἡγεμονίαν ὡς ὀφειλομένην τῇ πόλει, ἵνα δείξῃ καὶ τὸν ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς ἄνδρας τῶν ἄλλων ἀνδρῶν προέχον-
τας, τὸ δὲ ἔχουσα ἀντὶ τοῦ ἐπέχουσα.

Πρώτη πρὸς ἥλιον] Καὶ νῦν τὸ⁵ ἐγκώμιαν, πρώτη δὲ 167, A. κ. τ. λ. vid. ed.

⁶ Ἐπὶ τῶν κρείττωνων] Τοῦτο πρὸς τοὺς κρείττους οἰκιστάς ἐμφαίνει τῆς πόλεως· τοῦ γένους δὲ ἡγεῖσθαι (Cod. διηγ.) τῆς Ἑλλάδος δηλονότι, τοῦτο δὲ ἄει διὰ τοὺς Ῥωμαίους λέγει· ἔτι, δὲ ἀκτὰς (vide paullo infra), τοῦτο πρὸς τὸ κάλλος ἀρμόζει, ὅτι πρὸς ἀναψυχὴν πεποιήται καὶ τέρψιν.

Προβαίνει γὰρ] Ἐμφύχως εἶπεν, οἰοεὶ βυδίζει, ὃ δὲ κατὰ φύσιν ὑπάρχει τῷ τόπῳ⁷ τοῦτο τῇ χώρᾳ ἐπέθηκε· ib, τὸ δὲ ἡπειρος ἐν νήσοις τουτέστι κοιωνοῦσα ταῖς νήσοις, ὡσπερ φιλίαν ἀσπαζομένην⁸ αὐτάς· ἔοικε δὲ νήσῳ ἢ Ἀττικῇ,

1) Perquam corrupta. Lenissime sic corrigas: Ἐπειδὴ ἐστὶ καὶ ἄνευ ε. φ. τ. ἐπιδείξασθαι, τὸ μὲν τῆς ἡσ. κ. τ. λ. Verbum ἐξηγεῖται frequentissimum in sch. facile pro ἐπιδείξασθαι scribi potuit. — 2) Sic pro ἐπὶ τοι πλαστον. — 3) L. τοῦτο pro νῦν τὸ (sic Paris. diserte). — 4) Vox τόπω forte reliquiae sunt vocis ἀνθρώπω, nisi malis legere ζώω; alterutrum requiritur. — 5) Σπασομένη πρὸς, Cant., quae lectio si recipienda est, certe pro φιλίαν leg. φιλία, sed de vocis οὕτω auctoritate adhuc dubitatur, vid. Budaëus, et qui hunc laudat Steph. Thes. t. III, p. 924. sed malim ὡς πρὸς φιλίαν ἀσπασομένη αὐτάς, similiter ut, quae

παρ' ὀλίγον γὰρ ἐπικλύζεται ὡς νῆσος. Δοκεῖ δὲ νοτιώ-
τερον (Arist. νοτιωτέρα) διαβολὴν ἔχειν τοῦ κείσθαι¹ ἐν
νοτίῳ μέρει· οὐκ ἔστιν οὖν κ. τ. λ. vide ed., Leid. ἀντέπιπι
γὰρ — φησὶν οὖν — καὶ παρὰ² Θουκυδίδου τὸ νόημα ἐπὶ
τῆς διύγρου, ἐνθα λέγει χειμῶν εἴη νοτερός³ καὶ Ὅμηρος,
κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς.

167, B. Νοτιωτέρα] Vid. ed. Πρώτη μὲν, Leid. καὶ, ὡς ἂν
εἴποι τις, σώζουτα τ. θ. — βούλεται pro ἀπέφηνεν.

ib. Παντοδαπούς⁴] Vide quae edidi ex Ar. Mon., Leid.
Τινὲς δὲ λέγουσιν — τῷ τέλει τῆς θαλάττης· λέγει γοῦν,
ὅτι ἡ Ἀττικὴ ποιεῖ λιμένας ἐκ θ' ἐαυτῆς καὶ τῆς θαλά-
ττης, ὅπου γὰρ μόνη κ. τ. λ. reliqua sine var. Ad ea, quae
in editis leguntur, haec addit Leid. τὸ γὰρ πυκνὸν καὶ
συνεχὲς βουλόμενος δηλῶσαι, τοῦτο εἶπε, πορθμὸς δὲ ἐστὶ
θάλασσα ἀμφίγειος, ὡσπερ ὁ ἰσθμὸς ἀμφιθάλασσος sc. γῆ,
quod addit Paris. A. Praeterea in Cod. erat. διαλιπότιας
— νῆσοι ἑαυταῖς — et γραμματικὸν pro γραμμικόν, uti
legendum in nostris.

167, C. Παραπλεῖν] Καὶ ἠπειρον αὐτὴν δείκνυσι καὶ νῆσον καὶ
παραθαλαττίαν, τὸ γὰρ παραπλεῖν ἐπὶ παραθαλαττίων
λέγεται, τὸ δὲ περιπλεῖν ἐπὶ νήσου, τὸ δὲ πεζεύειν, ὡς
ἐπὶ ἠπείρου.

167, D. Ὡσπερ ἐν πομπῇ] ex ipso Leidensi edidi, ubi Doctiss.
Geel Βάκχου non de Baccho, sed de bacchante acceptum
vult. Praeterea in Cod. erat ἐπιλεγόμενη⁵.

occurunt, ὑπουργεῖν πρὸς χάριν, ὀμιλεῖν πρὸς ὀργήν, et alia. Vo-
luit autem, ut videtur schol. verbo ἀσπαζομένη exprimerе illa
Aristidis ὡσπερ εἰ χεῖρα προτείνοῦσα εἰς ὑποδοχὴν. — 1) Sic corr.
τῷ κείται. — 2) Cod. γὰρ. In seqq. notanda est varietas scholii
ed. sc. δ' ἐπὶ θ. τὸ νότιον ἀντὶ τοῦ διύγρου, ut nescias, quae-
nam lectio praeferenda sit, νόημα enim in his rebus Graeculis
frequentatur. — 3) Sic Thucyd. III, 21. Cod. χειμῶνος ἦν νοτιώ-
τερον. Homeri locus est Iliad. XI, 811. — 4) Unde haec habeat,
nescio, nisi significat Thucyd. I, 95. λιμένας ἔχον τρεῖς αὐτοφρεῖς,
ubi item schol. ἦγον οὐ χειροποιήτους. Sed huius discriminis
vanitatem arguit vel unus locus Arriani VIII, p. 300 de exp.
Al., qui ex Aristobulo refert, λιμένα ὅτι πρὸς Βαβυλῶνα ἐποι
ὄρυκτόν, ὅσον χιλίας ναυσὶ μακρῆς ὄρμον εἶναι. Unde Menander
Rh. p. 605. docet, quomodo potius laudandi sint sive αὐτοφρεῖς
sive χειροποιήτοι. — 5) Leg. ἐπιλεγόμενος, eligent ad spectandum.

Κυκλάδες] Κυκλάδες μὲν ἴπασιν ἰ ἀδόμεναι, Σποράδες δὲ 168, A
 Κρήτη, Κύπρος, Ρόδος· οὐδὲ γὰρ ἰ αὐταὶ περιλαμβάνουσαι ἰ νή-
 σον ὡσπερ αἱ Κυκλάδες τὴν Δῆλον, δι' ἣν καὶ Κυκλάδες λέγονται.

Ἰ Ὡσπερ τῆς θαλάττης] Ἰ Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν τρόπον τῆς 1b.
 πόλεως, ἔνθα ἐστὶ ἰ ἡ θάλασσα τὰς γείτονας τὰς Κυκλά-
 δας· ἀνεΐσης, θέλει δὲ δεῖξαι τὴν Ἀττικὴν εἰκόνα τῆς
 οἰκουμένης σώζουσιν καὶ πᾶν σχῆμα αὐτῆς ἔχουσιν, ὡς δη-
 λοῦ προΐων. Vid. add. Paris., quae ex Leid. supplenda.

Δύνανται γὰρ, ὅπερ] Καθαίρουσιν τὴν δόξαν τῆς 1b.
 Ἀττικῆς τοῦ λέγειν, ταῖς νήσοις αὐτὴν καλλύνεσθαι, ἐπι-
 φέρει τὸ ἄτοπον περιβολῆ ἰ διορθούμενος καὶ φησιν, ὅτι
 ὡσπερ βασιλείοις τὸ κάλλος τῶν προπυλαίων κάλλος γίνεται,
 οὕτως αἱ νῆσοι κάλλος γίνονται τῆς Ἀττικῆς· καὶ οὐ δήπου
 διὰ τοῦτο ἀτιμότερα τῶν προπύλων (f. προπυλαίων, uti su-
 pra) τὰ βασιλεία.

Σελήνην] Σελήνη παρεικάζει τὴν Ἀττικὴν καὶ τὰς νή- 1b.
 σους ἀστράσιν; ἐπειδὴ δὲ ποιητικόν ἐστὶ τὸ ἐπιχείρημα, ποι-
 ητῆ αὐτὸ περιάπτει· ἐστὶ δὲ παρεμβολὴ τὸ νῦν ἀναπόδο-
 τος, ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ὃν τρόπον οἱ ἀστέρες τὴν σελήνην
 περιέχουσιν, ὡς ποιητῆς ἂν εἶποι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αἱ
 νῆσοι τὴν πόλιν· ἀπεσιώπησε δὲ καὶ ἀναπόδοτον ἀφῆκε τῶ
 αἰαν ἰ τῶ σχήματι χρώμενος· τεχνικῶς δὲ ἐπήγαγε τὸ μετ-

Sequentia verba inde ab οὐχ ὁ θέλει, non expedio. Quodsi in tan-
 tilla re hariolari licet, putaverim, illa verba esse proxime prae-
 cedentis scholii glossema, seu potius correctionem verborum ὁ
 θέλει τις ὄρα. Itaque distinguendum erat post θέλει et περιέχεται
 significat abundat. — 1) αἱ πᾶσιν Cant., quod necesse non vide-
 tur. — 2) Cod. οὐδέν. — 3) L. περιλαμβάνουσι. — 4) An ἔχει?
 5) Etsi περιβολῆ hic locus cedi possit, quippe pertinenti ad ora-
 tionis ornatum, quo sensu illo usus est Philostr. vit. Soph. p. 511.
 τὸ δικανικὸν σοφιστικῆ τινι περιβολῆ ἐκόσμησε, ibiq. οἰαν., malim
 tamen legere παραβολῆ ut referatur ad comparisonem institutam
 ab. Ar. inter Urbem et lunam. Et fatale fuit librario, ut in hac
 voce offenderit, nam procul dubio paullo post παρεμβολῆ eod.
 modo corrig. Παρεμβολῆ sane cum definiatur a sophistis, injecta
 sententia, qua sublata cetera maneant salva, in Aristidis verbis
 locum non habet. Saepius peccatum est in conf. vocc. παραβολῆ,
 περιβ. παρεμβ. De parabola ἀναποδότῳ jam egit schol. supra
 p. 164. — 6) Corrupta αἰαν τῶ nimis prope ducunt ad χιασμῶ
 vel χιαστῶ, quam ut aliud quid reponi possit; etsi non video,
 quid illa figura hic faciat, infra magis explanata. Vid. omnino
 Ern. L. tech. p. 381.

ζον κέρδος φέρουσαν (l. φέρουσαι, ut infra) ἤτοι ἀ-
τιλαυβάνουσαι ἢ ὅσον παρέχουσι, κοσμοῦνται γὰρ, φησι,¹
παρὰ τῆς πόλεως ἤπερ κοσμοῦσι, τῷ² προσοικεῖν· ἕτεροι
δέ φασιν τῷ φέρειν τὸν φόρον αὐτῇ.

168, B. Ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν] Καλῶς τοῦτο, ὃ γὰρ λόγος ἐπὶ
τῶν P. vid. ed.

ib. Δι' ἃ δὴ] Ἀπὸ τῆς θέσεως ιδιοποιεῖ τὴν ἀρχὴν κ. τ. λ.
vid. ed., Leid. Τινὲς δὲ τὸ — τὸ³ προσοικεῖν — πλείο-
τας παρέχουσι φ., corrupta, ut in ed.

169, D. Ἐπιμαρτύραιτο] Vid. add. Paris.

ib. Προκαθαίρεται] Καθαρὰ λύπης καὶ φροντίδος γίνεται.

169, A. Ὡσπερ ἐν ἱεροῖς προτελουμένη] Ἀπὸ τοῦ μυουμένου
(l. μυουμένη) κ. τ. λ. vid. Ap. Mon. Ad. ἱερὰ quod in h.
sch. occurrit, vide infra quae notavit doctiss. Geel.⁴

ib. Ἐπίδηλον δὲ] Ὡσπερ ἕτερον ἥλιον ὑπογράφει τῶν Ἀθη-
νῶν τὸ φῶς, ὅτι ὑψηλοτέρα ἐστὶν ἢ πύλις. Vid. add. Paris.

ib. Καὶ καθ' Ὁμηρον] Οὐκ αὐτοῦ, ἀλλ' Ὁμήρου τὸ μυ-
θολόγημα· ὡς ἐφόρου δὲ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηνῶν οὕτως
αὐτὴν ὠνόμασε τὴν Ἀττικὴν χώραν τῆς Ἀθηνῶν εἶναι χώραν⁵.

ib. Ὀνειράτος] Τὸ σφόδρα τερπνὸν δηλοῖ· πολλὴ γὰρ παρὰ
τοῖς ὄνειροις ἡδονὴ καὶ χαρὰ προσγίνεται τῆς προσηκούσης,⁶
καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὄνειροις ἕκαστος μέγала νομίζει κερδαίνειν, ὁ μὲν
ἔχειν χρυσὸν οἰόμενος, ὁ δὲ κτήματα, ἕτερός ἀρχὴν, ἃ μὲν ἡμί-

1) Post φησι excidisse videtur μάλλον. — 2) Cod. τό. —
3) Leg. τῷ vel τοῦ, ut vulg. lect. in Arist. Pro sequenti πλείο-
νας sententia requirit, ut scribas πλεῖον ἢ. — 4) Cant. in marg.
pro ἱερὰ legit πτερὰ, quod potius pro sequente τινα substituam.
Πτερὰ eadem fuerunt, quae ἀετοὶ vel ἀετώματα, de quibus vid.
Grammatici et imprimis Anecd. Bekk. p. 348, ἀετός — τὸ ἐπὶ τῷ
προπυλαίῳ, ὃ νῦν ἀετώμα λεγούσιν· ἢ γὰρ ἐπὶ τοῖς προπυλαίοις
κατασκευὴ ἀετοῦ μιμεῖται σχῆμα, ἀποτετακότος τὰ πτερὰ. Hujus-
modi alarum in templo Serapidis meminit etiam Olympiodorus
in comm. mscr. laud. a Bullialdo ad Ptolem. de jud. fac. p. 203.
qui accurate de his aedificiis seu cellulis egit. Quod autem de
mystico illorum usu commentatur scholiastes, nescio unde habest.
(Haec ἀετώματα latine fastigia dicebantur, cf. Graev. ad Phil. II,
43. p. 620 ed. Wensd. Fr.) — 5) Corrupta sunt h. l. Aristidis
verba, quibus mederi conatus est Jebb; sed quo referenda
sint scholiastae verba nescio, nisi in Aristide legerit ἐπὶ τὴν χῶ-
ραν αὐτῆς προσαγόντων vel simile. — 6) Pro τῆς προσηκούσης
forte leg. αὐτῇ προσήκουσα. In seqq. cod. ἢ μὲν ἔχειν.

ραν οὐ πρόσεστιν· οὐ πρὸς τὸ ἀνυπόστατον δὲ τὴν εὐφρο-
σύνην τῆς πόλεως παραβάλλων εἶπεν οὕτως, τοιοῦτον γάρ
τε οἱ ὄνειροί, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὑπερβάλλον τῆς εὐφροσύνης.
ἔκολούθως δὲ καὶ τὸ χορεία¹ τὸ ἐξελλίττειν ἐπήνεγκε.

Τοῖς δ' ὄραμένοις] Vid. ed. Doctiss. Geel laudat Me-
landr. rhet. p. 618.

Ἀητῶ τε γάρ] Νῦν περὶ τῆς θέσεως διηγούμενος μικρὸν 169, B.
ἴσον καὶ περὶ τῶν θεῶν διηγῆσεται· θεῖα δὲ καλεῖ τὰ
περὶ θεῶν λεγόμενα τοῖς Ἀθηναίοις. 169, C.

Λυσαμένη] Cf. ed. ad quae ex Valck. exemplari va-
rietatem Leidensem enotavi, nisi quod Geel πρόληψιν pro
τρόσληψιν mavult. ib.

Τῆς προνοίας Ἀ.] Καλῶς τὸ τῆς προσθήκης πρὸς τὸ
τροκείμενον εἶπε· διὰ τοῦτο γάρ ἐκλήθη πρόνοια Ἀθηνᾶ,
ἵτι προνοήθη (l. προῦνοήθη) τοῦ τόκου τῆς Ἀητοῦς· καλῶς
νῦν Ἀθηνᾶ προηγείται πρὸς τὸν τόκον συμβαλλομένη τῇ
Ἀητοῖ καὶ τὸ Σούνιον τὴν ἄκραν ἐπιτίθησι² καὶ πρὸς τὴν
Ἀῆλον χειραγωγεῖ τὴν θεόν. Τοῦτο καὶ Ἵπερίδης κ. τ. λ.
Vide Arogr. Mon.

Ἐπιβάσα] Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἡ νῆσος εὐτυχῆς καὶ τόκον
τῶν θεῶν εὐτυχήσασα,³ φασὶ δὲ τὴν Ἀῆλον πλανωμένην 169, D.
τέως, ἀπὸ τοῦ τόκου Ἀητοῦς ῥιζωθεῖσαν στήναι, διὸ καὶ
Ἀῆλος ἐκλήθη, ὡς ἐξ ἀδήλου εἰς δῆλον βάσιν καταστᾶσα.
Εἰς ταύτην δὲ καὶ οὐκ ἄλλην ἦλθεν ἡ Ἀητῶ νῆσον· ἠυλα-
βέϊτο γὰρ ὑπὸ Διὸς (l. Ἑρας) διωκομένη εἰς τόπον ἐστᾶτα
καταφυγεῖν, ἵνα μὴ ῥαδίως ἀλῶ· νῦν δὲ εἰς πλανωμένην

1) Videtur legendum τῶ χορείαν. — 2) Ἐπιδείκνυσι Cant. Hy-
peridis fragm., quod sciam, apud nullum alium Grammat. inveni-
tur. Etsi locus orationis, in quo haec verba occurrere debue-
runt, prolatus est a Joanne Sicil. comm. mscr. in Herm., vid.
Ruhnck. H. Cr. Or. p. LXX. Idem ex Hyperidis Deliaco fragm.
sed cum magna lectionis varietate refert Anonym. ad Hermog.
p. 389, f. Itaque ex hoc quidem l. nondum patet ad Aristidis
schol. lectum esse; nam quae inde profert verba, jam in Joann.
Sic. ita leguntur: ἔπειτα εἰς Ἀῆλον διαβάσαν διδύμους τεκεῖν, Ἀρ-
τεμίν τε καὶ Ἀπόλλωνα, τοὺς θεοὺς. De regione ζωστήρ vide Steph.
s. v. et Spanh. ad Call. H. in Del. vrs. 209. — 3) Cod. ἀτυχ.
Μοχ φησὶ pro φασί.

καταφεύγει, ἵνα εἰ πάλιν Ἦρα ἐπέλθοι, τῆδε κἀκῶσε πλα-
νωμένης τῆς νῆσου, ἔχοι πρὸς ἄλλην εὐκόλως μεταβαίνειν.

ib. Τὸν πατρῶον] Πατρῶον ἐκάλουν Ἀθηναῖοι cf. add.
Paris. — καὶ τέτοκεν Ἰωνα — pro ἐτέχθη in Cod. erat ἐπέ-
θη ὁ Ἀπ. — ἵνα πατρῶος γ. — ἄλλοι — πατέρα οὖν ἐαν-
τῶν — τὸν Ἀπόλλωνα, ἤγουν τ. ἦλ.

170, A. Πρὸς τὸ δοῦναι] Ἀρταφέρην φησὶ καὶ Δάτιν, οὓς
ἔπεμψε Ἐλαφίος· ἐνδείκνυσι δὲ διὰ τούτων, ὅτι πλησίον αἱ
νῆσοι τῆς Ἀττικῆς δύο· ἔμπύχως δὲ εἶπεν, ὡς αὐτοῦ τοῦ τό-
που ἐλκυσαντος αὐτούς, cf. add. Paris., ἦν γὰρ ὁ ἐν Σαλαμῖνι
τῆ μὲν θάλαττα ἦν, ἄλλοθεν ὅλος μικρὸν καὶ τόπος λιμναῖος.

ib. Οὕτω δ' ἐν ἀρχῇ] Ἀρχὴν μὲν πρὸς τὴν Πελοπόννησον
τὴν παλαιὰν Ἑλλάδα, μέσην δὲ πρὸς τὴν Ἰωνίαν· ἕτερον δὲ
τοῦτο σχῆμα τῆς Ἀττικῆς διηγεῖται, βουλόμενος αὐτὴν δεῖ-
ξαι ἀρχὴν καὶ μέσην, ἵν' ὡς ἀρχὴ καὶ τέλος οὖσα τιμηθῆ
παρὰ πᾶσιν· ἢ δὲ³ γεωμετρικῶς ἐρῶθήθη, ὅτι ἐστὶν ἡ χώρα
ἐν ἀρχῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ μέση· ἐν ἀρχῇ μὲν ἐπειδὴ ὡς καὶ
αὐτὸς⁴ κεῖται πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, μέση δὲ, ὅτι τῆς Ἑλ-
λάδος μέσης οὖσης τοῦ παντός, αὕτη μέση ὅτι⁵ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ὡσπερ πόλιν ἢ οἰκεία χώρα προσοικεῖ] Ἀντὶ τοῦ
περιοικεῖ, ὑπὸ γὰρ πάντων Ἑλλήνων περιέχεται· προσοικεῖν
δὲ φησι τὴν οἰκείαν, τοὺς ἀγροὺς καὶ πᾶσαν κτῆσιν τὴν μέχρι
τῶν ὄρων ἐκάστης πόλεως οὖσαν.

170, B. Ὅσον γὰρ τῆ φύσει] Καὶ τοῖς ἤθεσι δῆλον, ὅτι καὶ
τῷ τόπῳ ἀφέστηκεν. (f. δηλονότι καὶ τῷ τρόπῳ ἀφ.).

ib. Οὔτε γὰρ ποταμοῦ] Οὐ γὰρ vid. Ap. Mon. Leid. item δ'
Ἀσίης⁶ κ. τ. λ., addit Leid. ἰστέον δὲ ὡς τὸ διορίζον καὶ
συνάπτει καὶ πανταχόθεν κύκλοι (f. κύκλοι).

1) Cod. ἔπεμψε. — 2) Videtur designare Salaminem et Aegi-
nam, sed δύο suspectum est. Post sequens εἶπεν certe addendum
est ἀχθεῖσα, quo illud scholion pertinet. Infra lege ἔλος pro
ὅλος. — 3) Scribe καὶ. — 4) Supple φησὶ, id. enim significat
Aristides. — 5) ἐστὶ Cant. sed ne sic quidem satis intelligo haec
verba et verendum est, ut Aristidem schol. intellexerit. Nota
quidem est opinio veterum, Graeciam in media terra jacere, sed
illam h. l. non urget Aristides. — 6) Dionys. Perieg. In Cod.
ita leg. Ἐ. τῆς Ἀσίας Τάναϊς διὰ μέσον ὁρίζει et alia cum var. in-
fra ad p. 195.

Πρὸς ἀσπίδος ἐπίσημον] Ὡς ἐπὶ ἀσπίδος εἶπε τὴν λέ- 170, C.
ξιν, κυκλοτέρας γὰρ ἢ ἀσπίς, vid. add. Paris., Leid. ἐπειδὴ
γὰρ ἑκάστη πόλιν κ. τ. λ.

Τοσοῦτον δὲ] Πάλιν ἐμψύχως εἶπε τὸ τοσοῦτον δὲ 170, D.
πέφευγεν, ὥσπερ οὐκ ἀνεχομένης τῆς Ἀττικῆς πλησίον
εἶναι τῶν ἄλλων βαρβάρων· ἑτέραν δὲ Ἑλλάδα τὴν νῦν
Ἰωνίαν λέγει.

Πλείστον βαρβάρων] Πολὺ, φησὶ, ἀφέστηκε τῆς βαρ- 171, A.
βάρου γῆς τῷ κάτω εἶναι παρὰ θάλατταν, ὑπερβολῇ δὲ
ἐχρήσατο.

Εἰλικρινῆ δὲ¹⁾] Ἀχάριστοι δὲ ἄλλαι διάλεκτοί εἰσιν, ὡς ib.
ἢ Δωρὶς εἰς ᾧ τὸ ἠ ἀμείβουσα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀμέρα. Πα-
ράδειγμα δὲ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς ὁμιλίας εἶπεν,
εὐρίσκεται ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ τινὰ καὶ τῶν ἄλλων δια-
λέκτων οἷον Ἰωνικὰ καὶ Δωρικὰ τῷ πάντως πρεσβυτέραν
ταύτην εἶναι καὶ ἀπὸ ταύτης ἐκείνας ταῦτα λαβεῖν· καὶ
τοῦτο σαφές ἐκ τῶν γραμματικῶν τεχνῶν· δεῖ γὰρ τὸ παρά-
δειγμα τοῦ, οὗ παράδειγμα (sc. ἐστὶ) προὑπίσχειν.

Ἡ δ' αὐτὴ θέσις] Ὡσπερ τὴν θέσιν τῆς χώρας, οὕτω 171, B.
καὶ τῆς πόλεως ἐπαινεῖσαι³⁾ καὶ φησιν, ὅτι ὥσπερ ἡ χώρα
ἐν τῷ μέσῳ κεῖται τῆς Ἑλλάδος, οὕτω καὶ ἡ πόλις ἐν τῷ
μέσῳ τῆς χώρας· Διὰ τὸ τοσοῦτον ἐπὶ⁴⁾ θάλατταν
ἐπικλίνουσα τοῦτο βούλεται παριστᾶν, ὡς οὔτε παρα-
θαλάττιος αὕτη, οὔτε ἠπειρωτικὴ⁵⁾. Δεῖ δὲ τὸν ῥήτορα
πρὸς τὴν χρείαν ἀρμόττεσθαι, καὶ εἰ μὲν παραθαλάττως ἢ
πόλις, ἐπαινεῖν καὶ λέγειν, ὅτι ἐπιστᾶται τὴν θάλατταν, εἰ
δὲ μεσόγειος, πάλιν ἐν τῷ ἐπαίνῳ λέγειν, ὅτι πέφευγεν
αὐτῷ⁶⁾ οὔσαν ταραχῶδη.

Τρίτη δὲ] Αὕτη ἐστὶν ἢ ἀπόδοσις, οἷον τρίτη δὲ ib.
ἀκόλουθος τούτων ἀνέχει, ἢ ἀκρόπολις· αἰνίττεται δὲ

1) Si bene se habent haec verba ad finem usque scholii, illud
tamen γὰρ delendum est et pro πόλιν scrib. πόλις. — 2) Cod.
εἰλικρινῆ καὶ καθ' ὅλου, pro quo scrib. καθ' ὅλον ex Arist. pro seq.
δὲ malim γὰρ. — 3) Scr. ἐπαινεῖ. — 4) Aristid. habet πρὸς, quod
aeque commodum. — 5) Cod. εἰ πηρωτικὴ. — 6) Scr. αὐτὴν sc.
θάλατταν. In his autem schol. ante oculos habuit Menandrum,
cujus caput, πῶς χρὴ χώραν ἐπαινεῖν, invenitur pag. 600. ed. Ald.

εἰς Θουκυδίδην κ. τ. λ. vid. Ar. Mon., in quibus Cant. *πανυλτ μόνην πόλιν* ¹ κ. τ. λ. His addit Leid. Ἀκόλουθον δὲ τὴν τρίτην εἶπε τὴν ἀκρόπολιν, διότι προενεγκομίαςε τὴν χώραν ² τὴν Ἀττικὴν, εἶτα τὰς καὶ τρίτην τὴν ἀκρόπολιν, ἣτις τύπον ἔχει κορυφῆς ἀντὶ τοῦ ἐξέχει, ὑψηλή ἐστι· καὶ ὡσπερ αὕτη ³ πρὸς πᾶν σῶμα μέση ἐστὶ, οὕτω καὶ ἡ ἀκρόπολις· ἀλλὰ καὶ ὑψηλή ἐστίν, ὡς αὕτη καὶ μέση τῆς πολέως· ἐπειδὴ δὲ πᾶν ἄκρον ἔσχατόν ἐστι (f. προδιωρθῶσατο, ut passim), ὅτι οὐ λέγω (f. λέγει) τὸ ὑστατον, ἀλλὰ τὸ ὑψηλόν· περὶ δὲ τῶν ἀέρων αὐτῆς θέλων ἱστορῆσαι, οὕτως φησὶν· ἴσμεν, ὅτι ὁ ἀῆρ ὁ διήκων μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ⁴ λεπτομερῆς ἐστὶ καὶ εὐκρατος, ὁ δὲ ἐπὶ γῆς παχύτερος, βουλόμενος οὖν τὸν ἀέρα ἐπαινέσαι αὐτῆς, φησὶν, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀκρόπολιν ἀῆρ ἔσχατός ἐστιν, ὡς πρὸς τὰ ἄνω, ἀπὸ δὲ γῆς ὡς πρὸς ἡμᾶς, λεπτομερέστατος καὶ εὐκρατος ὡς ὑψηλότερος, ὁ γὰρ εἰς ὕψος ἀῆρ τοιοῦτος.

171, C. Ἀκρου καὶ μέσου] Ἀκρου λέγει διὰ τοῦ ὕψος, μέσου δὲ διὰ τὸ ἐπὶ μέσου κεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ πάντων κάλλος ἀντὶ τοῦ διὰ πάντων κεκαλλωπισμένον.

ib. Ὡσπερ γὰρ ⁵] Vid. add. Pariss., Leid. καὶ αὐτὸς ἔχουσιν καὶ τὴν Ἀττικὴν βούλεται δεῖξαι ⁶ — τὴν γῆν φησι — τρίτον τὴν χώραν — τέταρτον — πεμπτόν — διὰ τοῦ τελευταῖος ὅρος τῆς εὐκαιρίας.

172, A. Ἐπιστρεπτέον] Vid. ed., sed Leid. οἰκιστὴν μεμνησθῶ — τεχνικόν ἐστι· λέγων δὲ τὴν θέσιν ἐμνήσθη τῆς ἀκροπόλεως· ἔμενε (l. ἔμελλε) δὲ διέξιέναι — εἶποι. —

1) Sic corr. Cant. Non necessarium. Sed ipse schol. fallitur. Thucydides enim II, 15. non de regione circum arcem loquitur, sed τὸ δὲ πρὸ τούτου, inquit, ἡ ἀκρόπολις ἡ νῦν οὖσα, πόλις ἴσθι. In seqq post γενόμενος excidit βασιλεύς. Thucyd. ib. ἐπειδὴ θεσεὺς ἐβασίλευσε. Porro leg. οὕτω συνακίσθη. Est Thucydideum *συνώκισε πάντας*. — 2) Cod. χάριν, quod Cant. in marg. corr. — 3) Suspicio in his schol. verbis latere lectionem Aristidis a vulg. diversam: verborum constructio in rhetore hic est impeditior, quae hic habet, ὡς περὶ αὐτὴν πᾶν τὸ λοιπὸν σῶμα τῆς πόλεως, in his ex praecedentibus subaudiendum videtur εἶναι. — 4) Cod. οὐκουν οὐ. — 5) Cod. καὶ ὅτε. — 6) Haec corrupta. Leg. τὴν αὐτὴν ἔχουσαν γάξιν κ. τ. Ἀ. β. δεῖξαι.

Καὶ τὰ πρεσβεΐα] Πρεσβεΐα νῦν τὰ προτεΐα, ἀλλαγῶν δὲ καὶ τὰ τίμια.

Παρελθεῖν] Κατὰ κοινῶν τὸ φεύγοντες, οἳ καὶ ¹ τὸ **ib.**
μῆκος φεύγοντες, φεύγοντες δὲ καὶ τὸ παρελθεῖν ἂ μὴ ² εἰ-
πεῖν κακὸν νομίζεται, ἀντὶ τοῦ φεύγοντες καὶ τὸ σιωπᾶν,
ὅσα δίκαιον εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἐσιωπήσαμεν ταῦτα, φησὶ, ἀλλ'
ὑμνήσαμεν.

Ἄ μὴ χειρόν] Ἀντὶ τοῦ μὴ ἢ κακόν· οὐ γὰρ συγκριτι- **ib.**
κῶς νῦν εἶπε τὸ χειρόν.

Ἀλλὰ μὴν] Μέρους βούλεται τῆς θέσεως εἶναι τὸ εὐ- **ib.**
κρατον τοῦ ἀέρος· πρὸς γὰρ τὴν θέσιν τοῦ κόσμου δεῖ καὶ
τῶν ἀέρων εἶναι τὴν θέσιν. Καλῶς δὲ εἶπε τὸ ὑπὲρ κε-
φαλῆς, ὅτι πᾶς ἀῆρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
εἰλεῖται· τοῦτο δὲ ὀνομάζει ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὸ λεπτο-
μερὲς βουλόμενος δεῖξαι.

Ὡστε εἰ τῷ λόγῳ] Vid. add. Paris., Leid. ἐστι καὶ ὁ **ib.**
Geel. V. D. mavult εἶη.

Δυσχερῶν] Vid. add. Pariss., Leid. Τὰ δυσχερῆ — **172, B.**
δῆλον γὰρ ὅτι — τῶν διὰ ³ ἴδιον — ξηρότητα — ἑτέρα δὲ
ὑγρότητα — ἀεὶ λυπηρά· λέγει οὖν, ὅτι μετέχει τῶν ἀγα-
θῶν ἢ Ἀττικὴ ἀπεχομένους τοῦ πλήρους ⁴ ἐκάστου λυπηροῦ·
τὸ γὰρ ἄκρα τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, ὑγροῦ καὶ ξηροῦ λυπηρά.

Τεκμαίρεσθαι] Τὸ τῆς χώρας, φησὶν, εὐκρατον οὐ μόνον **ib.**
τοῖς ὠραίοις, φησὶν, ⁵ ἔξεστι τεκμαίρεσθαι, τουτέστι ταῖς
ὀπώραις· αὗται γὰρ ὠραῖα καλοῦνται, παρὰ τὸ ἐν τῇ καλ-
λίστῃ τοῦ ἔτους ὠρὰ γίνεσθαι· οὐ μόνον οὖν, φησὶ, τού-
τοις τοῖς ὠραίοις τὸ εὐκαιρόν ἐστι τῆς χώρας σκοπῆσαι,
πολὺ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐχόντων ⁶ τὸ διάφορον, ἀλλ' ὅτι καὶ
διὰ χρόνου παραμένουσιν ⁷ ἀσινεῖς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ παντὶ; ὡς-

1) L. οἷον καὶ. Significat enim illud φεύγοντες ad utramque
periodi partem pertinere. — 2) Cod. ἂ μὴ τό. — 3) L. ἔχει δύ-
ναμιν ἴδιαν, vel simile. Δύναμις usurpatur hoc sensu ab Ari-
stide (Immo lege: ἔχει τι τῶν τετάρων (τῶν δΨ) ἴδιον). — 4) Scr.
ἀπεχομένη τοῦ ἐκ τοῦ πλήθους. — 5) Hoc φησὶν delendum, etsi
scholiastae hoc verbum vehementer amant. — 6) Scr. ἔχουσι. —
7) L. διαμένουσιν, vid. ead. Paulo post χώραις pro ὠραις, ju-
bente et sensu et schol. ed.

περ ἐν ταῖς ἄλλαις ὥραις κατὰ τὸν ἴδιον καὶ οἰκεῖον τῆς
ὀπώρας καιρὸν, τοῦτο γὰρ βούλεται δηλοῦν διὰ τοῦ παρὰ
τὴν ἐπωνυμίαν· νικῶσιν οὖν καὶ ταῦτα μετὰ τὴν ὥραν
εὕρισκόμενα τὴν ἐπωνυμίαν, ἥτοι τὴν τοῦ ἔτους ὥραν. Vid.
add. Pariss.

172, C. Ἀλλὰ καὶ τῇ ἀποστάσει] Ἀπόστασιν λέγει κ. τ. λ.
vid. add. Pariss., Leid. ἰδεῖν τι τὸ¹ διεστηκότες αὐτοῦ
ὡς ἐπὶ γραφῆς — αἰσθήσῃ² τὸ δ. — ἢ θέρους — reliqua
sine var.

172, D. Δεῦρο ἢ ἐκεῖσε] Πρὸς τὸ βόρειον ἢ νότιον, ἥτοι πρὸς
Θράκην ἢ Αἴγυπτον· ψυχρότατοι γὰρ οἱ κατὰ Θράκην τό-
ποι, θερμότατος δὲ ὁ κατ' Αἴγυπτον.

173, A. Ὡστε ἐν τοῦτῳ] Παραδόξως ἐπεχείρησε· δεικνύει γὰρ
ἦταν³ τῆς νίκης ἀμείνω· Αἴγυπτος μὲν γὰρ θερμῇ νικᾷ, ψύχει
δὲ Θράκη, καὶ τῆς μὲν τὸ θερμόν, τῆς δὲ τὸ ψυχρόν λυπεῖ.

ib. Ὡστε καὶ τῶν ἄλλων] Vid. quae ex Mon. et ipso
Leid. edidi. Ἀφ' Ἡροδότου ἀφέληται⁴.

173, B. Οὐδ' αὖ τὰ λοιπὰ δύο] Ἀνατολὰς καὶ δύσεις· ἐμφαί-
νει δὲ μίαν οὖσαν κρᾶσιν, ἐνθα γὰρ μία κρᾶσις οὐκ ἔστι,
λέγομεν ὅτι⁵ τὰ ἐνθεν λέγει τὰ ἔξω τῆς Ἀττικῆς· αὕτη
γὰρ ἡ Ἀττικὴ μίαν ἔχει κρᾶσιν.

ib. Προσθήκης] Τὴν πρὸς⁶ λέγει πρόθεσιν· τὸ γὰρ εἰ-
πεῖν κ. τ. λ. vid. add. Pariss.

ib. Ὅσον τὸ ἄνω] Vid. add. Pariss., in quorum clausula
Leid. diserte τὰς δ' ὥρας.

ib. Ἐπ' αὐτὴν] Καλῶς αὐτῷ ἐκάλεσε⁷ διὰ τοῦ ὡς εἰπεῖν

1) τὸ del. — 2) Cod. αἰσθης. — 3) Cod. ἢ τὴν, illud sen-
sus postulat. — 4) Scr. ὠφέληται. Herod. II, p. 70 quem ante oculos
habuisse Aristidem rectissime animadvertit sch., sed quae in fine
scholii posuit, ni fallor, hoc significant: unde quidam eum levi-
tatis accusaverunt; itaque si vel maxime scribas διὸ — κούφου-
τητα ἠτιάσαντο, novo tamen more dixit. — 5) Post ὅτι, cum seqq.
non cohaerens, quaedam videntur excidisse, forte tamen legendum
οὕτως pro ὅτι. — 6) Cod. τῆς. — 7) Sch. ed. habet αἰτός ἐκά-
λεσε. In promptu igitur esset corrigere αὐτὴν sc. ἀκρόπολιν ἐκά-
λεσε. Sed sequentia illa in Cod. Leid., quaeque ab ed. absunt,
rem expediunt. Κούφου γὰρ τὸ εἰπεῖν, inquit, ἐν οὐρανῷ κ. τ. λ.
Vult igitur sch., Aristidem additis verbis ὡς εἰπεῖν comparatio-
nis suae temeritatem castigasse; satis inficeta observatio, sed va-

ι. τ. λ. vid. edd. — τὸ τίμιον νομίζεται — αὐτὴν¹ παρέβαλε καὶ λ. — ταύτη ἂν ἦν ὁμοία· κούφου γὰρ τὸ εἰπεῖν ἐν οὐρανῷ ἀκρόπολιν ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ κάλλιστον μέρος τοῦ οὐρανοῦ βούλεται διὰ τούτων παριστᾶν, τούτων² γὰρ αἱ ἀκροπόλεις καὶ ἐπειδὴ αἱ ἀκροπόλεις τοῖς κινδύνοις³ ἀνάκεινται, διὰ τοῦτο προσέθηκε Διὸς ἀρχῆν.

"Εργων τε] "Εργων λέγει τῆς συνέσεως, Ἀθηναῖς γὰρ 173, C. ἢ φρόνησις· θρεμμάτων δὲ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸν Ἐριχτόνιον· τῶν δὲ περὶ γῆν ἀέρων ἀφεστᾶναι τὴν Ἀττικὴν ἡρσι· βούλεται γὰρ διὰ τούτων εἰπεῖν, ὅτι αἰθέρος ἐστὶ μακρὸν καὶ τῶν περὶ γῆν ἀέρων, ὅπερ οὐδέν ἐστιν ἕτερον ἢ εἶναι, ὅτι μόνου τοῦ αἰθέρος διὰ τὴν⁴ ὑπὲρ κεφαλῆς ἀποβαίνει· οὐ γὰρ ἐστὶν⁵, ἐπειδὴ δὲ παράδοξον τοῦτο ἐδόκει, ὥσπερ διορθούμενος τοῦτό φησιν, οὐδ' αἰθέρι μᾶλλον εἴκασται· καὶ λίαν καλῶς· εἰ γὰρ αἰθήρ τὸ τοῦ αἰθέρος⁶ λεπτομερέστατον, τοιοῦτος δὲ ὁ τῆς Ἀττικῆς ἀήρ, ἐκίωτος καὶ οὗτος αἰθέρι τοῦτον ἀπέικασέ τε καὶ κέκληκε, συγκρίσει τοῦ λοιποῦ κατὰ γῆν ἀέρος.

Ὅς ταῦτα] Τοῖς δῆθεν θεοῖς φησι· αὐτοὺς γὰρ καλεῖ 173, D. τῆς χώρας δημιουργούς.

Πεδίων] Vid. add. Pariss., Leid. δὲ τὸ εὐφορον — 174, A. λεπτόγεω γὰρ αὐτῶν πάντα φασί, τὰ κάλλη καὶ τὴν χάριν παραγγαγεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐντός — φασὶ — .

le pateat pro αὐτῶ ἐκάλεσε scribendum esse ἑαυτὸν ἐκόλασε (ἐκόλασε Paris. A.). Verbum κολάζειν reprimentis significatione verborum quoque frequentatum fuit, unde saepius κολάζειν τὰς ἐπιθυμίας apud Platonem et Xenophontem. Synesius in Dion. p. 41, οἱ τε γὰρ ῥυθμοὶ τοῦ λόγου κεκολασμένοι, castigati numeri. Rhetoricam huius verbi potestatem apud veteres vid. Ern. lex. rhet. gr. p. 185. Eandem huic verbo vim tribuit schol. infra id. p. 216. τὸ ἀτοπον τοῦ λόγου τῇ προσθήκῃ ἐκόλασε vid. ad pag. 261. — 1) Cod. αὐτός. — 2) Scr. τοῦτο sc. μέρος. — 3) Scr. cum sch. ed. τυράννοις. — 4) Verba διὰ τὴν nullum sensum praebent. Forte scrib. διαπνοῆς vel simile aut tale verbum post κεφαλῆς inserendum. Potest et ἐπιρροῆς scribi, vid. Dio Chrysost. or. XII, p. 202, B. — 5) Procul dubio haec sunt Aristidis verba, unde correxi. Cod. οὐκ ἔστι δὲ καὶ ἀέρος. — 6) Scr. ἀέρος. Nam veteres aetherem pro aeris parte habebant, vid. prae ceteris Plat. Tim. p. 258, C. Κατὰ ταῦτα δὲ ἀέρος τὸ μὲν εὐαγέστατον, ἐπίκλην αἰθήρ καλούμενος.

- ib. Τῶν δὲ ἐφ' ἐκάστη] 'Ἐκάστη' φησὶ τῆς θαλάσσης, ὡς πανταχόθεν κ. τ. λ. vid. ad edd. De Laurii metallis laud. doct. Geel. Wess. ad Herod. VII, p. 56q. et Gottl. ad Thucyd. II, 55., cujus montis situm describit Pausan. I. in.
- ib. Ἐφορμώντων] Οἰκείως τῇ λέξει ἐχρήσατο, ὡς ἐπὶ πλοίων τῷ υἱγιαλῷ ἐφορμᾶν τὰ πένδια, λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπικειμένων.
- 174, B. Καὶ μὴν] Οὐ μόνον τὸ φαιδρὸν ἐπαινεῖ, ² ἀλλὰ καὶ τὸ ἀφέλιμον· ἐμφαίνει δὲ τὸν λευκὸν ³ λίθον, ἀφ' οὗ φησὶ καὶ τῶν ναῶν καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὴν κατασκευὴν γεγονέναι.
- 174, C. Ἐν τοῖς πρώτοις] Πρώτη τε αὕτη cf. add. Paris., Leid. ἀνταπέδου, pro quo Geel mavult ἀνταπέδω, vicissim re-
pendit — κατασκευὴν —.
- 174, D. Τὸ μήτε ὑπτιαν] Σύζυγα ταῦτα· ὑπτιον δὲ τὸ ἀναπεπτάμενόν φησὶ· βούλεται δὲ αὐτὴν πάλιν δεῖξαι τῆς πάσης οἰκουμένης γῆς σώζουσαν σχῆμα· εἰ γὰρ μήτε ὑπτιαν μήτε ὄρειος, πῶς οὐκ ἂν, φησὶν, εἴποι τις εἶναι τελείας· καὶ τῆς πάσης οἰκουμένης σώζουσαν μίμημα.
- 175, B. Ἐξεστι δὲ ὁρᾶν] Ὅτι ἀργυρίτις γῆ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὁ ῥήτωρ (i. e. Demosthenes) δεδήλωκε πανταχοῦ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἰδιωτικοῖς (i. e. actionibus privatis)· δημόσια δὲ ἦσαν τῆς πόλεως κτήματα καὶ πολλοὶ ἦσαν οἱ καὶ μέρος αὐτῶν μισθούμενοι, φλέβας δὲ εἶπε τροπικῶς ἀπὸ τοῦ ἡμέτερου σώματος, λέγει δὲ αὐτὰς Τὰς νοτίδας τουτέστιν ὑδατώδεις πανταχοῦ διατρεχούσας εἶπε, γὰρ διηκούσας.
- ib. Ἄσπορος] Τὴν ἀνήροτον ⁵ λέγει, ὡς ὄρειον· φησὶν οὐτ,

1) Scr. ex sch. ed. ἐφ' ἐκάστῳ μέρει τ. θ. — 2) Cod. ἐκα-
νεῖν. — 3) Recte igitur Jebb. editi scholii λακὸν correxit; etsi
alterum quod proponit λακωνικὸν rejiciendum est. — 4) Ex hujus
editique sch. concentu liquet in Ar. pro τελείας non legendum esse
τελείαν, quod Jebbius vult. Non enim voluit rhetor, Atticam
esse τελείαν, sed τελείας οἰκουμένης imaginem; hanc regionem om-
nia continere, quae in toto et quasi perfecto terrarum orbe con-
juncta inveniuntur, nisi forte pro εἶναι τελείας legi praestet
ἐντελή, cum corruptela nata sit ex vocis εἶναι compendio, ἐντε-
λή sane omnium aptissime cum μίμημα conveniret, essetque id
quod alibi dicitur ἄκρα μίμησις. Eod. plane sensu Lucianus I
III, p. 332. πηλὸς γὰρ ἔτι ἀπλαστός ἦν καὶ οὐδέπω ἐντελής ἀγαλ-
μα ἡμῖν ἐδεδημιούργητο. — 5) Cod. ἀναίροτον et mox ὄρειον.

οὐκ ἀμείνων αὐτῆ τῆς ἐτέρας τῆς σπειρομένης, κρείττων γὰρ ἢ ἀργυροῖτις.

Ἐλευθερίας] Ἐλευθέριον ἐκάλουν vid. add. Pariss., ib. Leid. μικρόλογον pro φειδωλὸν — ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι εὐσεβεῖς καὶ πρὸς εὐεργεσίας ἔτοιμοι, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι ἐχρῆν αὐτοὺς καὶ γῆν εὐφορωτάτην ἔχειν καὶ μέταλλα τοιαῦτα.

Ρεύματα ἄλυπα] Vid. add. Pariss., Leid. ἀκαίρω φορᾶ 175, C. χειμῶνος τὰς παρακειμένας κ. τ. λ. — ὑετείων — καὶ οὐχ ὃ τῷ τυχόντι φθορᾶν, τῶν δὲ παρακειμένων καὶ γειτονούντων ἀπεργαζομένους χωρίων¹.

Ὡν ὁ πάντων] Τὸν σίτον φησί· οἱ δὲ τὸν ἄνθρωπον, ib. ἐπειδὴ ὡσπερ βοτάνην φασὶν αὐτὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ² διὸ καὶ αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἀλλὰ ταῦτα] Vid. add. Pariss., Leid. σύγκρισιν τοῦ 175, D αὐτόχθονος εἶπε· τοιοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον, ὅτι ὡσπερ ὁ τὸ ἄριστον θαυμαζῶν ἀπὸ τῶν τραγημάτων οὐδὲν ἐπιδείκνυται γενναῖον, δέον ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπαιεῖν, οὕτω καὶ ἡμεῖς νῦν· παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἡττόνων τὰ μείζω θαυμάζοντων τὰ ἐνδοξα.

Ἐλέφαντες κ. λ.] Vidd. ad edd. 176, A.

Ἄ τοὺς παῖδας³] Vid. ad edd., L. Λαμίας — ad ib. Μορμολύκεια haec annotavit doctiss. Geel. »Platonis locos et quae porro de his terriculamentis scitu digna sunt, apud Ruhnck. ad Tim. s. v. et Gesn. ad Luc. III, p. 31. Spanh. ad Call. h. in Dian. vrs. 67.« — διάννε με⁴. —

Κατὰ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς μ.] Vid. quae edidi ex Mon. Ap., 176, B. in quibus post μέγεθος haec inserenda: καὶ ὅτι χρυσὸν

1) Legendum, ni fallor, καὶ οὐχ ὅτω ἐντύχῳσι φθείροντας, τ. δ. π. κ. γ. ἀπειρογόμενους χωρίων. — 2) Supple ex schol. ed. ἀναδοθῆναι. — 3) Cod. ἃ δὲ τοὺς παῖδας φοβεῖ καὶ ἐκπλήττει. Aristidis itaque verba negligenter, ut videtur, citavit schol. Monui, ne quis lectionis varietatem subesse putaret, quamvis φοβεῖν et ἐκπλήττειν, saepissime jungantur. In seqq. nugatur schol., sed quae habet de Mormo, muliere Corinthia, ni fallor, addenda sunt eis, quae de illa fabula circumferuntur. — 4) Scr. δάκνει vel δάκνει ἵππος, ut est ap. Theocr. Adon. vrs. 40. Fons traditionis de Samia invenitur apud Diod. Sic. XX, 41. ibiq. Wess. et Casaub. ad Strab. I, 19, C.

ὀρύσσουσι καὶ ὅτι κατ' ἀλώπεκα τὸ μέγεθος τυγγάνου
κ. τ. λ. Addit Leid. Οὐ κατὰ τούτους οὖν, φησὶν, ἀξιώ
καγὼ ἤδε ἑκάλλιστον τῆς ἡμετέρας χώρας σεμνύνειν, ἤτοι
τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ κρείτόνως δηλοῖται.

176, C. Οὐ γὰρ πλάτην] Vid. add. Paris., Leid. ὁδόν, πῶς
εἰσέλθωσιν εἰς Π.

176, D. Δυοῖν δυστ.] Cf. Add. Pariss. Annotat autem haec
doctiss. Geel: vid. Thucyd. I, 2. in. cujus vulg. lect. hoc
schol. probatur.

ib. Βιασάμενοι] Vid. ad edd. Leid. ὡσπερ ἄπο τῶν Ἀθ.

177, A. Ἀλλ' ὡσπερ] Ὡς ἐπὶ γαστροῦ εἶπε κόλπων, τουτέστι
ἄνευ σπέρματος (Haec pertinebant ad Αἰτὸ ἐξ αὐτοῦ, ubi
vid. Addit Leid. Διὸ εὐφήμως ἐπήνεγκεν, αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ
λαβὼν τὴν ἀρχήν· γένος δὲ καλεῖ τὸν ἄνθρωπον.

ib. Θείαν] Vid. add. Pariss., Leid. φησὶν — Demosthe-
nis locus est p. 234. ed. R.

ib. Οὐ τῷ μᾶλλον] Ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὅτι αὐτόχθονές εἰσι,
τοὺς ἄλλους ξέτους νομίζουσι, ἀλλ' ὅτι προὔλαβον καὶ
κατέσχον τὴν χώραν ἄλλοθεν ἴκοντες· οὕτω δὲ φησι Ταῦτα
κρίνουσι, οἷονεὶ ἀφορίζουσι· φθάσαντες γὰρ τοὺς ἄλλους
ἐνοικῆσαι, τοὺς δευτέρους ἐλθόντας ξένους ἀφορίζουσι καὶ
νομίζουσι.

177, B. Μᾶλλον δὲ] Τοὺς δευτέρους ἔδειξε κρείττους τῶν πρῶ-
των τὸ κατὰ κρίσιν γενέσθαι πολίτας, οὓς καὶ δημοποιη-
τους³ καλεῖ, περὶ δὲ τούτων λέγει τῶν διὰ ψηφισμάτων
γινομένων πολιτῶν.

ib. Διαφέρουσιν] Δηλονότι ἐπὶ κακίᾳ, ἐπειδὴ οἱ μὲν ψη-
φισθέντες ἐγένοντο πολῖται, οἱ δὲ ψηφισάμενοι βία τὴν ἄλλο-
τρίαν κατέσχον καὶ αὐτῶν ἐποιήσαντο πατρίδα.

177, C. Τῷ φανέντι] Vid. add. Paris., Leid. εὐποροῦντες, quod
corr. doctiss. Geel. Notandum praeterea, voces λίθοι
καὶ ξύλα, ubi junctae inveniuntur, proverbii speciem

1) Scr. ἤδη τὸ. E' seqq. corrigatur sch. ed., ubi male legi-
tur ἀλλὰ κρείττον, ὡς δῆλον. — 2) Immo οἱ, quod habet sch. ed.
Mox pro Αἰδέσιοι recte, ut puto, Burmannus correxit Ἐφέσιοι.
3) Sic scripsi pro δοκοποιήτους.

gerere et de rebus nullius pretii usurpari, ductas ex Hom. Iliad. ἀπὸ δρύος, οὐδ' ἀπὸ πέτρης, cf. Plat. Apol. Socr. 23. Alcib. I, p. 126. ed. Ast. Phaedon. p. 29. Wyt. Gorg. p. 52. 107. ed. H. Hipp. Maj. p. 156. Parmen. p. 197. Euthyd. p. 396. Theaet. p. 332. Thucyd. IV, 3 Xenoph. Hellen. III, 1, 7. 3, 6. Cyrop. II, 1, 27. Mem. Socr. I, 1. 14. ubi τὰ τυχόντα ex margine irrepsit. Herodotus jam, ut ὁμηρικώτατος scriptor, IV, 72. 180. VIII, 71. IX, 97. Ex recentioribus tantum laudo Dion. Chrys. or. XXX, p. 301. ed. Mor. Nolo nunc plura, nisi quod vel in ipso Jeremia propheta II, 27.

Εὐγένειάν τε] Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ τίθεται· πολιτεία ν δὲ λέγει τὸ πολίτας εἶναι. ib.

Καὶ δυοῖν] Δύο ὀνομάτων¹ ὅσον ξένοι [καὶ] πολίται, ἐπήλυδες καὶ αὐτόχθονες. ib.

Ἐξούλης] Vid. add. Pariss., Leid. ἐκβαλλόντων τοὺς 178, A. πολεμίους νόμους μόνης τοῦ δημοσίου² καὶ κατὰ — μητρὶ — δικάζεται τῆς³ περὶ ἐξούλης μητρὸς πρὸς τινα, οἷον εἰ ἐξελάσεως.

Οἱ πλεῖστοι] Οἱ πλεῖστοι καὶ οὐ πάντες εἶπεν, ἐπειδὴ 178, B. καὶ Ἀρκάδες αὐτόχθονες λέγονται⁴.

Ὡσπερ ἐν συνοικίᾳ] Vid. add. Paris.⁵ ib.

Οἱ τελευταῖοι] Οἱ ἐκβαλλόντες τὴν πρώτην⁶ οἰκοῦντας, ib. τὸ δὲ παραιτησάμενος ἀντὶ τοῦ ἐξιλεωσάμενος⁷; θερα-

1) Scr. καὶ δυοῖν ὄντων ὀνομάτων. — 2) Haec non expeditio: οἱ πολέμοι huc non pertinent, nec, quid τοῦ δημοσίου mentio velit, scio. De ἐξούλης δίκη vid. Lexicogr. vett., ex quibus Harp. οἱ δὲ ἀλόντες ἐξούλης — τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὰ τιμηθέντα. Itaque quaedam ex hoc schol. excidisse putem. Schol. quoque ed. h. I. corruptum, ubi pro τῷ ἐπιβάλλον αὐτῷ forte legend. ὑπὸ τοῦ ἐκβάλλοντος αὐτόν. Desideratur enim verb. ἐκβάλλειν ad explicandam potestatem vocis ἐξούλης. Quod derivandum ab ἐξίλλειν, Hemst. ad Tim. p. 52. et Piers. ad Moer. p. 145. — 3) Scr. τες. — 4) Plut. Quaest. Rom. p. 286, A. πρῶτοι ἀνθρώπων γεγοῆναι δοκοῦσιν ἐκ γῆς, ὡσπερ ἡ δρῦς τῶν φυτῶν. — 5) Significatur Aesch. c. Tim. p. 137. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν. — Cf. Jung. ad Poll. IX, 39. Illud autem μένουσι pro ἔχουσι sibi servat schol. 6) L. Τοὺς πρῶτον. — 7) Cod. ἐξελεωσάμενος.

πεύει γὰρ ὡς ἐπίφθορον· στρατόπεδον δὲ καλεῖ τὰς πόλεις ὡς ἐπὶ σκηνῶν.

178, C.

Μόνους δὲ τοῖς] Τοῦτό φησιν, ὅτι σύμβολον Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχαιογονίας ἔσω δὲ¹ πῦρ καὶ τοῖς αὐτῶν ἀποίκοις ἐδίδοσαν, οὐ παρ' ἄλλον λαβόντες. Ἀκίνητον δὲ ἐστὶαν ὡς πρὸς τὴν σκητὴν εἶπε καὶ πρὸς τοῦτο ἀπέδωκε τὴν λέξιν· ἔχει γὰρ καὶ τὸ ἴδιον, ἔχει δὲ καὶ τὸ βέβαιον τοῦτο τὸ ἀκίνητον· λέγει δὲ, ὅτι τὸ πρυτανεῖον σύμβολόν ἐστι τῆς πόλεως, οὐδὲ γὰρ αἱ κῶμαι τοῦτο ἔχουσιν· ἀκίνητον οὖν αὐτὸ ἔχουσιν Ἀθηναῖοι, οὐ παρ' ἄλλου λαβοῦσαι,² τουτέστιν οὐ δεξιόμενοι παρ' ἄλλης πόλεως· πῦρ δὲ ἦν ἄσβεστον κ. τ. λ. cf. quae edidi ex Ap. M. Annotat doctiss. Geelius haecce ad τῆς Ἀθηναῖας: Minervae Poliadis. Significat schol. lampadem, quae in eo templo Deae accensa erat, vid. Paus. I, p. 63 ibiq. Kuhn. Casaub. ad Strab. IX, p. 396 A. et Reim. ad Dion. Cass. libri XXXIV, p. 51. — Leid. τέμοντες αὐτό³.

ib. Ἡ κομιδῆγε] Τοῦτό φησιν, ἐπεὶ καὶ Ἀρχάδες αὐτόχθονες· φαμέν οὖν ὅτι καὶ Ἀρχάδες⁴ τὸ μὲν αὐτόχθονες εἶναι συγχωρεῖ, πρώτους γε μὴν ἀνθρώπους ἀλλαχοῦ γενεῶν οὐ συγχωρεῖ.

ib. Ἐστὶαν ἀκίνητον] Ἐγνωμένον ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὡς τὴν ἀρχὴν οὐκ ἦν πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ μὴ ὁ Προμηθεὺς ὑποκλέψας τοὺς κρείττονας μετέδωκε τοῖς ἐπὶ γῆς ἐν τῷ νύμφηκι οἱ νῦν Ἀθηναῖοι, ἅτε δὴ ὄντες αὐτόχθονες, παρέσχον (f. μετέσχον) πρῶτον κοῦ πυρός, διὸ καὶ λέγει ἀκίνητον, ὅτι παρ' οὐδενὸς λαβόντες, ἀλλ' ἢ παρ' αὐτῶν τῶν κρείττόνων εἶχον· ὁ δὲ νοῦς οὗτος, πάντες οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι οἰκοῦσι τὴν πόλιν δίκην σκητῆς, ἀπορία πατρίδος τῇ παρατυχοῦσιν χρησάμενοι, τοῖς δὲ ταύτης τῆς χώρας, ὅ ἐστι τῆς Ἀττικῆς ἀποίκων⁵ ἢ πόλις ἐστὶ κυρίως (f. κυρία) πατρίς· κυρίως (f. κυρία) δὲ, ἐπειδὴ οὐκ ἀποικοί τινων, ἀλλ' αὐτόχθονες Ἀθηναῖοι.

1) Scr. cum Cant. ἔσωζον δὲ. Μοx καὶ τοῖς scripsi pro καίτοι. — 2) Cod. λαβοῦσα. — 3) Num νομιζοντες οὕτω? hoc pacto Deum quodammodo Deae compotem fieri. — 4) Scr. Ἀρχάδιν. — 5) Ferri non potest. Explicat Aristidis ἐγγόνους. Itaque restituendum videtur ἐνοίκοις.

Πρυτανείου] Τὸ πρυτανεῖον ἦν τόπος [ἱερός] τῆς ib.
 Ἀθηνᾶς, ἢ οὕτως, ὅτι ἐφύλαττε τὸ πῦρ ἐξ οὗ καὶ ἄποικοι
 μετελάμβανον· τὸ πρυτανεῖον διπλῆν ἔχει σημασίαν, ἢ
 γὰρ τὸ τοῦ πυρός ταμεῖον, ἢ τὸ τῶν πυρῶν, ὃ ἐστὶ τοῦ
 σίτου, ταμεῖον.

Πολλῶν] Πολλὰ γὰρ τὴν ἀρχαιότητα τῆς χώρας παρι- ib.
 στῶντος, ¹ τὸ εὐκρατον καὶ τὸ εὐήλιον, τὸ τῶν λόγων εὐ-
 φορόν τε καὶ πάμπορον· ἐν αὐτῇ γὰρ πᾶσα παιδεία καὶ πα-
 σῶν πόλεων διαφέρουσι ²· μετὰ δὲ τὴν γένεσιν τοῦ ἀνθρώ-
 που ἀκολουθῶν κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. περὶ τρο-
 φῆς — γεννηθέντα τὸν ἀνθρώπον δεηθῆναι τροφῆς· δείκνυσιν
 οὖν * ³ ἑτέρου δεόμενόν ἐστι, καὶ ὁ ἀνθρώπος τῆς τροφῆς
 καὶ ἡ τροφή τοῦ ἀνθρώπου· διὸ καὶ ἐπάγει πάντων αὐτὸ
 ἕκαστον εἰπεῖν ἐπειγόντων ἀντὶ τοῦ ἑκάστου τῶν πάν-
 των τοῦτο εἰπεῖν ἐπείγοντος, τουτέστι ὅτι καὶ πρώτη ἀν-
 θρωπον ἤνεγκεν Ἀττικῇ, καὶ πρώτη τροφήν κατάλληλον ἐξεῦ-
 ρεν, τὸν σῆτον φημι.

Αἰροῦμαι τὸ τῆ φύσει δεύτερον ⁴] Τουτέστι τὴν τροφήν. 178, D.

Τὸ πρῶτον βεβαιουῖν ⁵] Ὅ ἐστι τὸ γενέσθαι ἐν αὐτῇ ib.
 πρῶτον ἀνθρώπον· εἰ γὰρ καὶ τροφήν πρώτη ἐξεῦρε * ⁶ καὶ
 ἀνθρώπον ἤνεγκε * δὲ τὸν βίον τὴν τροφήν.

Καὶ γίνεται δὴ παν.] Vid. add. Pariss. Leid. ἀγῶνα, 179, A.
 ἱερόν δὲ ἀντὶ — ἀμιλλώμενοι, ἀντὶ τοῦ, ἀγῶν ἦν θεῖος
 ἀλλ' οὐ * ⁷ Καλῶς δὲ εἶπεν pergit Leid. cum Paris. A.

Θεοὶ δὲ συμφέροντες] Vid. quae ex Mon. et Leid. edidi. 179, B.

Πρώτους τε γὰρ φύντας] Ἐπενόησεν εἰς ἐγκώμιον ἀνε- 180, A.
 νεγκεῖν τὸ γιγνόμενον, πανταχόθεν αὖξων τὸν ἔπαινον· καὶ
 μὴν τοῦτό γε τὸ σχῆμα ἀντίστροφον, ὅπερ πιστοῦται τὴν ἀλή-
 θειαν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν συντρέχει (Cod. συντρέχη).

1) Leg. παριστῶντα vel παριστᾶ, οἶον. — 2) Sententia pro-
 babilis. Quaedam tamen excidisse videntur. — 3) Supple ὅτι
 ἕτερον. Cant. Sequentis autem scholii auctor vim verborum αὐτὸ
 ἕκαστον non intellexit. — 4) Sic scripsi pro corrupto αἰροῦμαι
 διὰ τῶν δευτέρου τῆ φύσει. Nisi qui credere velit, scholiasten in
 Aristide legisse αἰροῦμαι δὴ τὸ δεύτερον τῆ φύσει. — 5) Arist. τὸ
 πρὸ αὐτοῦ β. — 6) Supple πρώτη δὴ Cant. Sequens lacuna explen-
 da voce λέγει. — 7) Supple θνητός. In seqq. scholiastes in Ar.
 non videtur legisse γῆς, quae quidem vox desiderari potest.

- ib. *Καὶ μὴν τοὺς γε]* Vid. add. Pariss., Leid ἔνεκεν ἀναγκαιῶν — καὶ πρῶτον μὲν — τοὺς ἐν αὐτῇ φ. — ὄντας, ἔδη καὶ δ. — ἐναρέτους¹ δὲ αὐτοὺς καλεῖ, τῷ πρώτους εἶναι ἀνοπτέρω γὰρ εἶπε.
- 180, B. *Τοῦτο δὲ τῆς τιμῆς]* προσυπακουστέον ἔνεκα, τὸ δὲ σχῆμα ἀριθμητέον.
- ib. *Ὡς γε² αὐτοὶ]* Τὴν μετάδοσιν αἰνίττεται τοῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων, ὡσανεὶ ἔλεγεν, οὗτος οἶδεν εὐεργεσίᾳ πρὸς κρείττονας ἄγειν τὴν μίμησιν.
- 180, C. *Ἀλλὰ τοσοῦτον]* Vid. add. Pariss., Leid. ἐκφοβοῦντο — αὐτοὶ — τὸ μεταδοῦναι — ἑαυτοὺς καλλίους ἀπέδειξαν — ἐνειλημμένοι — ὅσον εἰκὸς τῶν ἐξ ἴσου. —
- ib. *Δοκεῖ δέ μοι]* Καλῶς τὸ δοκεῖ, ὅτι θεὸν εἶπεν ἀφρώπους μιμησάμενον.
- ib. *Ἡ μετὰ τῶν θεῶν αὐτὸν (Cod. αὐτῶν) κατ.]* Δι' ἣν γέγονεν ἀθάνατος· λέγει δὲ τὴν διάνοιαν, αἰνιττόμετος ὡπερ καὶ τὴν πόλιν οἶσαν καὶ ἐσομένην ἀθάνατον· σημεῖον δὲ φησι τοῦ μιμήσασθαι Ἡρακλέα τὴν πόλιν. Διὰ δὲ τοῦ οὐ μόνον τῶν ἐκείνοις πρὸς τοὺς ἄλλους τοῦτο βούλεται παριστᾶν, ὅτι, vid. add. Pariss., Leid. ἄλλους τινὰς ὁ Ἡρ. καὶ ὁ Θ. — ἀλλήλους οὕτω μεγάλῃ³ καὶ τοιαύτην ἐκτήσαντο φιλίαν· αἰνίττεται δὲ εἰς Πάτροκλον — σημεῖον τοῦ τὸν Ἡρ. — ἢ πρὸς Θησεία φιλία, ἣτις οὐ μόνον τὰς πρὸς ἄλλους ἐκείνοις γενομένας φιλίας παμπληθὲς ὑπερέσχεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις πρὸς ἄλλους· κατὰ κοινὸν δὲ τὸ παμπληθὲς ὑπερέσχεν.
- 181, A. *Ἀνθ' ὧν αὐ καὶ πρώτη πόλις]* Πρῶτοι γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι Ἡρακλέα ἢ διὸς⁴ ἴδρυσαν καὶ τὰ Ἐλευσίνα μυθεῖναι ἐποίησαν.
- 181, B. *Καὶ τοὺς παῖδας δ.]* Ἀντὶ τοῦ ὑπεδέξατο· καὶ ἐπειδὴ μνησθεῖς⁵ Ἡρακλέους καὶ τῶν ἀπογόνων ἐκείνου ἔμελλε λέγειν, ὅπως αὐτοὺς εἰς Πελοπόννησον κατήγαγον⁶ ἰδιῶζον δὲ

1) Notanda est haec lectio, ἐναρέτους, refertur enim hoc sch. ad Aristidis verba ἢ τοῖς ἀρίστοις ὠφείλετο. — 2) Notanda varia lectio pro ὥστε. — 3) Sic scripsi sensu postulante pro πρὸς ἄλλα μεγάλη. — 4) Num ἐν θεοῖς? — 5) Scr. ἐμνήσθη.

ἔστι κεφάλαιον τὸ περὶ τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν, καὶ βούλεται αὐτὸ ὑστερον εἰπεῖν, διὰ τοῦτο νῦν αὐτὸ παρέλιπεν.

Πέμπουσι δὴ ¹⁾] Ἡ Δημήτηρ δέδωκε τὸν σῖτον τοῖς ib.
Ἀθηναίοις οὕτως· ὅτι ²⁾ ὁ Πλούτων ἤρπασεν ἀπὸ Σικελίας
τὴν Κόρην, τὴν θυγατέρα Δήμητρος καὶ Διὸς, περιενό-
στησε Δημήτηρ ζητοῦσα αὐτήν, καὶ δὴ ἐν Ἀττικῇ ἦλθεν,
καὶ ὑπεδέξατο αὐτήν ὁ Κελεὸς καὶ μισθὸν τῆς ξενίας δίδω-
σιν αὐτᾶ τὸν σῖτον· πομπὴν δὲ λέγει τὴν πέμψιν vid. add.
Pariss., Leid. καλῶς δὲ καθάπερ θεωρητικὸν εἶπε, ἐπεὶ
καὶ αὐτὸ πᾶσι πένησι διέδοτο καὶ πλουσίοις, καὶ πολίταις
καὶ ξένοις. Τρόφιμον δὲ τὸν Τριπτόλεμον vid. Ap. Mon.,
Leid. Τραφεῖς — καὶ τὸν θρέψαντα καὶ τὸν τραφέντα·
θρέψαντα τὸν δεσπότην, ὡς παρὰ M.

Τροφίμων ἕνα] Vid. add. Pariss. ex Cod. D. Leid. ἡλι- 181, C.
κία omittit — εἴποι τις, παιδοκόμοι — οἱ γεγραίτεροι —
νῦν ἢ χυδία διύλεκτος αὐθροτοπώλους κ.

Τὸ ἄρμα πτερωτὸν] Τὸ μυθικὸν ἠρμήνευσε, τὸ τάχος ib.
ἄρματι πτερωτῶ παραβαλῶν· λέγεται γὰρ, ὅτι Δημήτηρ τῶ
ὑἱῶ τοῦ Κελεοῦ τῶ Τριπτολέμῳ παρέσχεν ἄρμα ἐξ ὀφείων
πτερωτῶν, ἵνα ἐπὶ τούτου ὀχοῦμενος διδῶ τοῖς ἄλλοις ἄν-
θρώποις τὸν σῖτον καὶ ταχέως πληρώσῃ (Cod. πληρῶσαι)
τοῦ σίτου τὴν γῆν, καὶ ὅμως Ἀριστείδης οὕτως ἔδοξεν εἶναι
πτερωτὸν τὸ ἄρμα, ὅτι ταχέως ἄνω τε καὶ κάτω ἀπήρχετο.
Φιλόχορος δὲ κ. τ. λ. Vide quae ex Leid. et Mon. edidi.

Διὰ ψιλοῦ τοῦ ἀέρος] Ἀντὶ τοῦ διὰ γυμνοῦ, οὗ ὄκ (l. ib.
ὄν οὐκ) ὄρος ἐκάλυεν οὐ ποταμὸς, ψιλὸς γὰρ καὶ ὁ ἀήρ εἴρη-
ται, ὡς μηδὲν τούτων ἔχων.

Τὰς Χάριτας] Vid. add. Pariss., Leid. ὁ διὰ — τὰς 181, D.
εὐεργεσίας — ἐπιφέρειν, ταχέως ἀπέδειξαν ἔργῳ τὰς Χάριτας.

Ἄι παρὰ τῶν Ἑλλ.] Ἀπαρχὰς οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Ἀτ- 182, C.
τικὴν ἔπεμπον στάχνας ἀπὸ (ἐπὶ Cant.) τῶν Ἑλληνικῶν· καὶ
τοῦτο σημεῖον καὶ δεῖγμα τοῦ λόγου αὐτοῦ ποιεῖται καὶ
τὰς τοῦ θεοῦ μαντείας τοῦ αὐτοῦ ἀπόδειξιν λαμβάνει· λοι-

1) Cod. δέ. — 2) Sic scripsi pro οὕτως ὅτι.

μου [γυρ] εὐσκήμαντος vid. quae edidi ex Ap. Mon., Leid. item ἄλλοις.

182, B.

Τίθησι] Καὶ τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν ἔλαβε τοῦ λόγου. ἀγῶν γὰρ ἐτελεῖτο Ἐλευσινίοις, ἐν ᾧ ὁ νικῶν ἀστάχως ἀπέφερετο ἄθλον. Ἐδειξε δὲ διὰ τῶν λέξεων, ὅτι πρὸς ἀπόδειξιν ἔλαβε τὸν ἀγῶνα, τὸ γὰρ πιστομένη ἀντι τοῦ ἀποδείκνυσαι ἔθηκεν· οὕτω δ' ἐπὶ (sic Cod. f. οὕτω δ' αὖ), καὶ τοὺς θεοὺς ἐτίμησαν ἀγάλμασι καὶ θυσίαις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσηνέχθησαν, καὶ ὡς θεός (f. θεοὶ) αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις. ἀνθρώποις ἐγένοντο — καὶ τοῦτο μὲν· (Ita Geelius, V. D. distinguit et ἐγένοντο pro varia in Arist. lectione haberi et facile ex hoc scholio inseri posse putat. Quid? si ita legas: τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐγένοντο. Καὶ τοῦτο μὲν] vid. add. P. τὸν τοῦ γένους τόπον ἐνταῦθα ἀναπαύσας, ὃν διὰ τῆς θέσεως τοῦ τόπου διηρύσατο, ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν τῆς ἀνατροφῆς πρόεισι, πλὴν ἔοικε καὶ τοῦτο τὸ γένος εἶναι κοινὸν τὸ ἐπιφερόμενον καὶ τῆς ἀνατροφῆς· πλείω δὲ τμήματα λέγει, ἐπειδὴ (insere καὶ Cant.) αὐτὰ ἐπιμερίζεται τὰ τῆς ἀνατροφῆς (Cod. ἀναστροφῆς)· εἰσὶ δὲ αἱ πράξεις ἀκολούθως, ὃ διὰ τοῦ ἐφεξῆς ἐσήμανε, μετὰ γὰρ τὸ γένος ἢ ἀνατροφή ἦτοι αἱ πράξεις.

182, D.

Ἐν μέρει δὲ] Τοῦτο σαφῶς πέφρασται, ὃ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὅτι μετὰ τὰ ῥηθέντα πολλά ἐστὶν ἀκόλουθα ἐκείνοις εἰς τὸ λεχθῆναι, οἷον ἀκόλουθόν ἐστιν εἰπεῖν κατὰ (μετὰ, Cant.) τὴν καρπῶν διάδοσιν, τὴν ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων ἀντίληψιν· βουλόμενοι γὰρ Ἀθηναῖοι εὐσεβεῖς ὄντες τοὺς ἄλλους εὐεργετῆσαι, τοὺς καρποὺς διέδωσαν· ἀλλὰ καὶ βουλόμενοι πάντας σώζεσθαι, ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων ἐπολέμησαν, (Cod. σώζεσθαι ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων, ἐπ.) ὃ σημεῖον καὶ τοῦτο (f. αὐτὸ) τῆς εὐσεβείας· ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι, φησὶ, καὶ τοῦτο δῆλον, εἰ ἀριόττει καὶ τοῖς λόγοις, ταύτην σῶσαι τὴν ἀκολουθίαν· καὶ γὰρ ἀνωτέρω Ἡρακλέους μνησθέντι καὶ τῶν ἀπογόνων ἐκείνου ἤρμοττεν εἰπεῖν καὶ ὅπως αὐτοὺς Ἀθηναῖοι κατήγαγον, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐχ ἤρμοττε τῷ λόγῳ, διὰ τοῦτο αὐτὸ παρέλιπεν· ὑποκατιῶν δὲ τῶν Ἡρακλει-

δῶν ἐμνήσθη, μῆσθεις δὲ τοίνυν κάρταυθα πόλεως θέσεώς τε καὶ χώρας ἔμελλε καὶ περὶ τῶν οἰκοδομημάτων διεξιέναι· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς ἐπιλόγοις ἤρμοττε τὸ κεφάλαιον, παρέλιπεν αὐτὸ, διὸ καὶ τᾶλλα πάντα ἔσας περὶ τῶν θείων διεξέροχεται.

Περὶ τῶν θείων] Οἷον ὅτι πολλὰ ἐποίησαν οἱ θεοὶ εἰς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἢ τὰ παρὰ τῶν θεῶν λεγόμενα ἢ τὰ παρ' αὐτῶν διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις· ἔτι δὲ ὦν, ἔτι δὲ ὦν μᾶλλον οἱ θεοὶ κατώρθωσαν· ἐν κοινωνίαις δὲ εἰργάσαντο εἶπεν ἢ μετὰ θεῶν, ὡς ἐπὶ τῆς Ξέρξου ναυμαχίας ἢ μετὰ ξυμμάχων (sic): τῶν γὰρ πολέμων τοὺς μὲν κατ' ἰδίαν, τοὺς δὲ μετ' ἄλλων κοινῇ πεποιήκασιν· καθ' ἑκάστους δὲ φησι χρόνους ἐπειδὴ οὐκ ἦσαν αἰεὶ οἱ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ διάφοροι κατὰ χρόνους καὶ διὰ τοῦτο ἑκάστη τῶν πράξεων τηρεῖ τὸν ἔπαινον.

Καταλαμβάνουσι (Cod. Leid. rectius ad ἦρισαν adscript) Vid. add. Paris. Leid. diserte περιμάχητον — διαβέβληται —.

Σχεδόν, ὡς εἰπεῖν] Σχεδόν οἱ πρῶτοι· καὶ ἐπαινεῖ διὰ τοῦ πρῶτοι τὴν Ἀττικὴν καὶ ἀνεπαχθῆ Διὶ τὸν λόγον καὶ Ἡρᾶ ποιεῖ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ σχεδόν.

Δευτέραν] Δευτέραν λέγει τιμὴν, τὸ αὐτοῖς (f. αὐτοῖς Paris. A. τοῖς) Ἀθηναίοις ἐπέτρειψε (Paris. A. ἐπιτρέψαι) τὴν κρίσιν.

Χάριεν καὶ κοῦφον] Ἀντὶ τοῦ κουφιστικόν· ἔστι δὲ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ οἷον χάριεν καὶ κοῦφον· ἐχρήσατο (Cod. Leid. et Mon. ἐχρήσαντο) δὲ κ. θ. τ. λ.

Ἐν τοῖς παιδικοῖς κρ.] Vid. quae ex Mon. et Leid. edidi Cant. corr. ἐρις Cod. περιώνη ἔρωσ.

Τοῦτε ῥοθίου] Vid. quae ed., pro ὅτι ἐλαίας Geel mavult ἦτοι, mox Cod. ἄπετρο.

Οὐ μὴν κατέλυσε] Καταλῦσαι ὡς ἠττωμένων τὸν ἔρωτα, οὐδὲ μετὰ ταῦτα ἐπαύσατο τὸ ἔρᾶν (Cod. ὄρᾶν).

Τοὺς ἀνταγωνιστάς] Vid. ed., addit Leid. οὐ χάριν Ἀριστείδους καθ' Ἡροδότου ἔγραψεν· ἄλλοι δὲ ἀνταγωνιστάς τοὺς Λακεδαιμονίους, πεζόμαχοι γὰρ, ἢ Κορινθίους καὶ Κερκυραίους, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ ἐμελέτησαν τὰ ναυτικά·

εἶτα καθ' ὑπερβολὴν εἶπερ, ὅτι ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἐνίκησε ναυτικά οὗτος ὑπ' Ἀθηναίων ἠττήθη· τοὺς τῶν αὐτῶν δὲ μετασχόντας φησὶν, οἷονεὶ τοὺς συννευρεθέντας τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὀφελίμους τὸ ναυμαχεῖν παρ' αὐτῶν καὶ τούτους ὑπεραίρειν ὁ Ποσειδῶν ἐχαρίσατο τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων.

184, A. Καὶ κατασκευάσατο] ὡσπερ πιστουμένη τῇ ἐπωνυμίᾳ τὸ κτῆμα· διαρκῆ δὲ ἀντὶ τοῦ διαρκουσαν καὶ (ins. οὐ) πρὸς πόλεμον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰρήνην.

ib. Ἀφ' ἧν] Ἀπὸ τῶν λόγων· πρὸς τοῦτο γὰρ ἀποδέδωκε Βίων δὲ παραδείγματα] Ἡ τρόπους πολιτείας καὶ ἡθῆ χρηστὰ, ἢ τέχνας καὶ ἐπιτηδεύματα, οἷον βίου παραδείγματα γραμματικοῦ, φιλοσόφου, ῥητορικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ καὶ γεωργικοῦ.

Ἔτι δ' ἱππων (Leid. retulit ad ἐκείνην)] Καλῶς τὸ σχήματι (sic doctiss. Geel, Cod. τῷ σχήματι) οὐ γὰρ βούλεται vid. add. Pariss., Leid. μαχέσασθαι — ἐφεύρε τὸν μέλλοντα, πάρεδρον δὲ τῆς θεοῦ ὁ Ἐρεχθεὺς γέγραπται ἄρμα ἐλαύνων· πρῶτος γὰρ κ. τ. λ. σὺν τῇ θεῷ δὲ εἶπει, ὅτι αὐτῆς Ἀθηναῖς τὴν κατασκευὴν ὑποβαλοῦσης αὐτῷ.

184, C. Χορεῖαι] Vid. add. Pariss., Leid. ἀμοιβὴν τῶν θεῶν ταῦτά φησι.

Καὶ πανηγύρεις] Vid. add. Pariss.

ib. Ἄλλαι δι' ἄλλων] Διαφόρους γὰρ βούλεται δεῖξαι τὰς δωρεὰς καὶ ἐκ διαφορῶν διδομένας καὶ ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν ἀκολουθεῖν τὰ δῶρα, ὅτι ὕσον φησὶν εὐσεβέστερον Ἀθηναῖοι διέκειντο, ἀγάλμασι τιμῶντες πρὸ θεῖον, τοσοῦτῳ πλέον εὐεργετήθησαν παρ' αὐτῶν· αἰτία δὲ τοῦτο τοῦ πῶς ἐγένοντο αἱ πανηγύρεις· εἰς δύο δὲ ἐστι νοούμενον τὸ ῥητόν· ἢ γὰρ ὅτι τὰ δῶρα τῶν θεῶν ἠκολούθει τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ὡς καλῶν ἄλλοις μετεδίδοσαν, ὡσπερ αὐτοῖς οἱ θεοὶ, ἃ καὶ (ἢ ὅτι Cant.) λαμβάνοντες Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν θεῶν καὶ αὐτοὶ ἠμείβοντο αὐτοῦ δι' αὐτῶν, ἐκ γὰρ τῶν εὐεργετημάτων καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἐποιούντο· ἐτίγχανε γοῦν ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἀγῶσιν ἄσταχυς τὸ ἄθλον.

184, D. Ἐπιβάλλοντα] Λέγει τὰ ὀφειλόμενα, ὡς καὶ τῶν θεῶν ὀφειλόντων δέχεσθαι παρ' αὐτῶν· ἐδίδαξαν δὲ, ἔφη, τοὺς

Ἀθηναίους οἱ θεοὶ ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τῷ παρ' αὐτοῖς
δικάζειν· ἐγύμνωσε γὰρ νῦν τὸ θεώρημα διὰ εἰπεῖν, ὅτι
καὶ ὧν ἤρισαν πρὸς ἀλλήλους, τοὺς διδασκάλειν ἔχειν
Ἀθηναίους τοὺς θεοὺς· προσακουστέον δὲ τῷ ὧν ἤρισαν
πρὸς ἀλλήλους, τοὺς διδασκάλους ἔχειν Ἀθηναίους τοὺς
θεοὺς· προσακουστέον δὲ τῷ ὧν ἤρισαν πρὸς ἀλλήλους
τὸ πραγμάτων, τὸ δὲ ἐπιστρέφοντες πάντας ἀνθρώ-
πους πρὸς τὴν πόλιν ἀντὶ τοῦ ἀποβλέπειν καὶ ἐλπίζειν·
οὕτω γοῦν καὶ τὸν Ὀρέστην εἰσάγει παρ' Ἀργείοις ἀποτυχόντα
τῶν δικαίων καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐλθόντα καὶ ἀπολαύσαντα.

Καθάπερ οἱ τοὺς παῖδας προδιδάσκοντες] Διὰ σημείων 185, A.
δηλονότι καὶ στιγμὴν (Geel. corr. στιγμῶν)· τῶν ἄκρων
δὲ λέγει τῶν ἐξεχόντων διδασκάλων.

Τέλαιοι τὴν] Ἀντὶ τοῦ ἡθικῆν, ἢ καὶ διδακτῆ καὶ ib.
ἔθει καὶ ἀγωγῆ βελτίστη τὸ κράτος λαμβάνουσι (f. ἀγωγῆ,
βελτίστη τοῖς κρ. λ.)

Οἷς ἐχρῆν. (ed. χρῆν) ἐπόμενοι] Τοῖς θεοῖς δηλονότι ib.
καὶ ταῖς ἐκ τούτων διδασκαλίαις· τούτοις γὰρ ἦν δίκαιον καὶ
ἴσκιον πείθεσθαι.

Καὶ λαγχάνει Π.] Vid. ed., Leid. ὑδρομένην αὐτήν, 185, B
ἐπεχ. — ὑδρεύσασθαι αὐτὸς· ὑπάρ (i. e. ὑπάρξ, ὑπάρχων)
κατ. — ὑπ' αὐτοῦ — σιδήρῳ ἀποτελεῖται, pro quo male
in ed. ἀπολεῖται expressum — Χαρμόνιον — οἱ πρὸς Χάρ-
μωνα. —

Ἄλλ' ὡσπερ τὰ] Ὡσπερ τὸ ἐν Δελφοῖς ὕδωρ τὰς μαν- 185, C.
τείαις ἀνεδίδου. ἐν ᾧ ἐκαθέζετο ἡ ἱέρεια.

Ἄσα μαντικά] Ἀντὶ τοῦ ποιῶντα μαντεύεσθαι· διὰ ib.
δὲ τὴν κασταλικὴν τοῦτο εἶπε τῆς Βοιωτίας· πνεύματα
δὲ εἶπε τοὺς θεωρουμένους (f. θεοφορουμένους, οὓς ἀλλα-
χοῦ θεομάντις καλεῖ.

Ἵς δυνατόν] Ἐπεὶ ὅσον δήποτε μιμήσεται τις θεὸν ib.
(Cod. θεῶν), οὐ δύναται δὲ γενέσθαι ὅμοιος (Cod. ὅμοιος)
αὐτῷ, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅσον δυνατόν (Ag. ὡς δ.), ἥτοι
ὅσον ἂν ἰσχύοι τις ἄνθρωπος ὧν· καλῶς δὲ τὸ ἐγγυτάτοι,
οὐ γὰρ τὸ ἀνθρώπινον δίκαιον εἶναι δύναται τοῖς θεοῖς
παραπλήσιον.

- 185, D. Ὡς οἱ μὲν] Οἰκείως (Cod. οικείου) εἶπεν, εἶγε ὡςπερ ὁ νικήσας καρτερεῖ τῇ νίκῃ, οὕτω καὶ ὁ ἠττηθεὶς στέργει τὴν ἠτταν· ἴσως δὲ διὰ τοῦτο ἔστεργον, ὅτι δώδεκα ἦσαν οἱ θεοὶ καὶ περιττὴ οὐχ εὐρίσκεται ψῆφος· διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἄρεοπαγῖται ἕξ, διὰ τὸ τέλειον εἶναι τὸν ἀριθμὸν κατὰ μίμησιν τοῦ τῶν θεῶν μέτρου.
- 186, A. Συνέδρια] Βουλευτήρια· ἐπιφέρει δὲ τὸ μέγιστον τὸν δῆμον ἐκκλησιάζοντα.
- ib. Μεταβολή] Μεταβολὴ οὐκ ἐγένετο τῶν Ἄρεοπαγιτῶν, οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἀπάντων (ἀπάντων Cant.) δικαστηρίων κατακαυσθέντων.
- ib. Καὶ οἷς ἕξ ἐκείνου] Οἷον ἀπὸ τοῦ τῶν θεῶν, τουτέστι καὶ ἐκείνοις δικαστήριον ἀνεδόθη, οἷς ἀρμόζει δι' ἐκείνου τοῦ γένους, δηλονότι τῶν θεῶν.
- 186, B. Πρὸς τὰς νῦν] Ἐπεὶ λέγεται ἠττηθεῖσας τὰς δαίμονας καταδῦναι ἐν τῷ τόπῳ· τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἀφοσιούμενος Ὁρέστης ἱερὸν αὐτὸς ἐκεῖ ἐποίησεν· τόπῳ δὲ λέγει τὴν Ἄρειῳ πάγῳ, φασὶ γὰρ μετὰ τὴν δίκην τοὺς Ἀθηναίους οἰκοδομῆσαι ἐκεῖ τῶν θεῶν ἱερὸν πρὸς εὐμένειαν αὐτῶν· τὸ δὲ σημεῖον (Geelius mavult σεμνάς) εὐφρόνως εἶπεν, ἀλλοχοῦ γὰρ Εὐμενίδας αὐτὰς καλεῖ.
- ib. Ὡςπερ ἔφασιν] Τὴν ἕξ Ἄργους αὐτοῦ φυγὴν ἔφασιν ἐκάλεσε τουτέστιν ἐκκλητον· λέγεται δὲ, ὅτι καταδικασθεὶς εἰς Ἀθήνας μετέστη· ἔφασιν δὲ ἐστὶν ἡ ἀπὸ μικροῦ δικαστηρίου ἐπὶ τὸ μείζον μετάστασις.
- ib. Καὶ τυχὼν τῆς θεοῦ] Ἀθηναῖς· φασὶ δὲ ὅτι τῶν ἕξ (Cod. ἕξ) θεῶν προστεθέντων ταῖς Ἐρίννυσι καὶ τῶν (Cod. τῶ) εἴ τῳ Ὁρέστη, μετέωρον ἔχουσαν τὴν ψῆφον Ἀθηναῖς ὑστερον προστεθεῖσαν νικήσαι αὐτὸν πεποίηκεν εἰκότως· ὑπὲρ οὗ γὰρ (haec non ἀνακολούθως dicta existumo, ut post ὅτι subjungeretur accus. c. inf. Mea quidem sententia ita corrigendum est: ὅτι — μετέωρον ἔχουσα τὴν ψῆφον Ἀθηναῖς ὑστερον προστεθεῖσα νικήσαι αὐτὸν πεποίηκεν· εἰκότως ὑπὲρ οὗ γὰρ) τῳ ἐκέισε κρίσιν (leg. τὴν ἐκ. κρ.) ἠγάπησεν, ἀντὶ χάριτος χάριν αὐτῷ εἰσηγήνοχεν. Εἰ δὲ τις εἴποι, πῶς τὸ ἱερὸν ἔχον τὸν θεὸν νενίκημεν (sic Cod.); ἔρεις.

ὅτι ἐπειδὴ θνητὸς ὦν τὰς ἴσας τῶν θεῶν ψήφους ἐδέξατο, διὰ τοῦτο νενίκημεν· ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι διὰ τοῦτο Ἀθηναῖα αὐτῷ προσετέθη, ἐπειδὴ ἐλέησεν αὐτὸν ἀτυχοῦντα, τινὲς δὲ ἐπειδὴ ὁπὸ πατρὸς μόνον ἐδόκει τοῦ Διὸς γεγενῆσθαι καὶ οὐκ ἀπὸ μητρός· εἰκότως οὖν προσετέθη αὐτῷ τῷ ἐπαμύναντι τῷ πατρὶ καὶ διὰ τὸν πατέρα κινδυνεύοντι.

Περὶ μὲν δὴ] Δόξειε τοῦτο συμπέρασμα εἶναι τοῦ γέ- 186, C.
 νους καὶ τῆς ἀνατροφῆς· ἕτερον μέρος τὴν φιλανθρωπίαν, λέγει γὰρ, ὦν μέρος ἐν γέγραπται (Cod. ὦν μέρος ἐγκέκραται), μέρος ἀνατροφῆς καλέσας τὰ εἰρημένα· ἰδὸν δὲ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσας (leg. ex Paris. A. ἰδοῦ δὲ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσεν), ὅτι πόλις οὐκ ἐστὶ γένος· ἄρχεται δὲ ἐντεῦθεν τῶν πράξεων καὶ λέγει πρῶτον μὲν τοὺς καταφεύγοντας, ὕστερον δὲ τοὺς ἀπακισθέντας.

Τῇ περιούσιᾳ] Ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ σίτου καὶ ἄνω εἰ- 187, A.
 πεν, ὅπως διένειμαν πάντων (f. πάντως v. πανταχοῖ) οἱ Ἀθηναῖοι, τοῦτο δὲ φιλανθρωπίας.

Ἄνειμι δὲ] Καὶ γὰρ τὸ περὶ θεῶν εἴρηται ἤδη, διὸ ib.
 εἶπεν ἄνειμι μικρόν.

Τοῖς ἀνθρώποις ἔκριναν] Ἀντὶ τοῦ, οὐχ ἠγήσαντο ἔτι ib.
 μικρόν εὐεργετήσαντες ἀρκούντως ἔχειν τὴν παρ' αὐτῶν χάριν.

Ἀΰξοντες] Μεριρίζει τὴν φιλανθρωπίαν ταύτην εἰς δύο, εἰς τε τὴν ὑποδοχὴν τῶν καταφευγόντων, καὶ εἰς τὴν ὑποκίαν, ἣν ὕστερον αὐτοῖς πεποιήνται.

Ἦσσιερ οἱ τὰ σπέρματα] Οἶον οἱ βάλλοντες ἐν γῆ κόκκον καὶ ποιοῦντες ἐξ αὐτοῦ δέκα.

Ἐπὶ καιρῶν Εὐφήμως εἶπε τὴν δυστυχίαν (Cod. δυτυ- 187, B.
 χίαν), ὅτι ἐν ταῖς συμφοραῖς (Cod. διαμφοραῖς) εὖρον οἰκοῦντας Ἀθῆνας (sic Cod., f. οἰκίζοντας αὐτοὺς Ἀθηναίους). Καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, καιροῦ μὲν δὴ κ. τ. λ. vid. ex Ap. Mon., Leid. παρέστι.

Κατ' ἄνδρα (Cod. κατ' ἄνδρας)] Vid. add. Pariss., Leid. 187, C.
 ἐπὶ τὸ ἥττον δὲ ἦλθε, ἀπὸ πόλεως εἰς ἓνα ἐλθών· εἶτα ἐπεὶ οὐδὲ μέγα τὸ εἰπεῖν — τὸ οἱ γνωριμότατοι, ἐμφαίνει δὲ τὸν Ὀρέστην, τὸν Οἰδίπουν.

- ib. Μὴ ὅτι τῶν] Ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον δυσχερές ἐστι τῶν μεταστάντων καὶ ἄνδρα μνησθῆναι, ὅτι κατὰ πόλεως εἰπεῖν πάντας ἅμα οὐκ εὐχερές.
- ib. Ὡσπερ ἀρχὴ τοῖς πολλοῖς] Οἱ πολλοὶ ἀπὸ Ἡρακλέους ἤρχοντο, ὡς καὶ ὁ Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος· λείπει δὲ τὸ, μετὰ ταῦτα ἐρῶ, ἢ ἢ, ἃ δὲ ἐστι τῶν παλαιῶν ἐντιμώτατα καὶ ὡσπερ ἀρχὴ τοῖς πολλοῖς διηγείσθαι, ταῦτα ἐρῶ· καὶ ἐστι ἔλλειψις τὸ σχῆμα.
- 187, D. Ἡρακλέους ἀπελθόντος] Διατί, φησὶ, (non Aristides, sed enarrator ejus sophistae, unde, quae in Leid. continentur, decerpta sunt) περὶ τῶν Ἡρακλειδῶν βουλευθεῖς εἰπεῖν μὴ ἀπ' αὐτῶν κατήρξατο, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους λέγομεν, ὅτι ἢ ἀναχώρησις αὐτοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ βίου αἰτία ἐγένετο τοῦ διωγμοῦ τῶν παιδῶν αὐτοῦ· εὐφήμοις δὲ εἶπε ὡς ἐπὶ θανάτου· ἐκέρασε γὰρ τὸν λόγον καὶ τῶν μὲν λεγόντων, ὅτι ἀπέθανε, τῶν δὲ λεγόντων, ὅτι ἀπηθανατίσθη, οὔτε παντελῶς ἐπίστασεν (f. ἐπίστευσεν), οὔτε ἀντεῖπε τῇ ἱστορίᾳ, ἀλλὰ μέσον ἐχώρησεν.
- 188, A. Τοῖς μυστηρίοις] Ἐπεὶ δοκεῖ κοινὸν εἶναι τὸ τιμᾶν θεοὺς καὶ τῶν ἄλλων πόλεων, τῇ διαφορᾷ τὴν ὑπερβολὴν ἐδήλωσε· μυστηρίοις δὲ λέγει τοῖς Ἐλευσινίοις· οὐκ ἐξῆν δὲ παρὰ Ἀθηναίους τὰ μυστήρια ξένους μυεῖν, ἐπιδημήσαντος δὲ ἐν τῷ καιρῷ τῶν μυστηρίων Ἡρακλέους, αἰσχυρθέντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐμύησαν αὐτόν· οὕτω καὶ πρώτη ἔστησεν αὐτῷ ἀγάλματα καὶ τιμάς.
- ib. Θεὸς ὢν καὶ δοκῶν] Ἐχρῆν εἰπεῖν δοκῶν καὶ ὢν· ἀνέστρεψε δὲ τὴν λέξιν· καλῶς δὲ εἶπεν, πολλοὶ γὰρ εἶπεν μὲν, οὐ μέντοι δοκοῦσιν, ἄλλως δὲ τὸ δοκῶν μᾶλλον θεῖον αὐτοῖς ἔδειξε (sic)· τὰ μὲν γὰρ κρυπτὰ τοῖς ἀνθρώποις, δοξαζόμεν μόνον περὶ αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς ἐπιστάμεθα.
- ib. Ἐξ ἐκείνου] Τουτέστι χρόνου, ἀφ' οὗ τετίμηται Ἀθηναίοις.
- ib. Τοὺς πρεσβυτάτους] Vid. add. Pariss., Leid. Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηναῖον καὶ ἄλλους· ἤρξε τιμᾶν — τὸ δὲ ἐπήλυδας ἀπὸ τοῦ νεωτέρους, Ἡρακλέα δὲ λέγει καὶ Διόνυσον — ποιεῖν καὶ τοτομεῖν, (l. καὶ καινοτομεῖν Paris. A.

καινοτομοῦσα) — φησὶν, ἴτι πολιτευόμενοι μετὰ τῶν θεῶν ἐγίγνωσκε τούτων — ἐδέχονται. —

Τοὺς τε Θηβαίους] Θηβαῖος γὰρ ἦν Ἡρακλῆς διὰ τὴν 188, B.
μητέρα τὴν Ἀλκμήνην· Ἀργεῖος δὲ διὰ τὸν Ἀμφιτρύωνα· διὸ εἶπε (auctorne scholii, unde sua deprompsit excerptor Leid., an inserendum τοὺς ἄλλους, quae sunt Aristidis?), τουτέστι τοὺς Ἀργεῖους· Τανταδίλης (l. Τανταλίδης) γὰρ ἦ μᾶλλον Περσίδης.

Αὐτῷ μὲν δὴ] Βούλεται λοιπὸν καὶ τὴν καταφυγὴν ib.
εἰπεῖν τῶν Ἡρακλειδῶν καὶ ὑποδοχὴν τῶν Ἀθηναίων.

• Παρὰ τῶν ἄλλων] Ὡσπερ πάλιν ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ἀλλὰ 188, C.
καὶ παρὰ τῶν ἄλλων, φησὶν, Ἡρακλῆς τετίμηται· ἀλλὰ ταύτην μᾶλλον ἐτιμήσατο (sic Cod., leg. ἐμιμήσαντο ex Aristide).

Εὐρουσθέως] Πληρῶν γὰρ ὁ Εὐρουσθεὺς τῆς Ἡρας τὸ ib.
βούλημα, οὐ μόνον περιὸν καὶ (sic Cod., utrum leg. περιῶν καὶ, an περιόντι?) ἐπέταττεν Ἡρακλεῖ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευταίαν ὤφθη τοῖς παῖσι δυσμενέστερος· ὅθεν οὐ μόνον ἐκ Πελοποννήσου τούτους ἐδίωκεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ πάσης Ἑλληνικῆς πόλεως· ἕως οὗ Ἀθηναῖοι τῆς Εὐρουσθέως μανίας καταφρονήσαντες ἔδεδξαντο αὐτούς, καὶ συμβαλόντες μετ' αὐτῶν Εὐρουσθεῖ νενικήκασιν καὶ κατήγαγον αὐτούς, καὶ ὁ συγγραφεὺς φησιν, Δωριεῖς τῷ Τ ἔτει ξὺν Ἡρακλειδαῖς Πελοπόννησον ἔσχον.

Ἐτέραν ἀγνωμοσύνην] Ἀγνώμων καλεῖται ὁ μὴ ἀπο- ib.
δοῦς χάριν τοῖς εὐεργέταις· Τί οὖν Εὐρουσθεὺς εὐεργετήθη ὑφ' Ἡρακλέους πρῶτον, ὅτι ἀγνωμοσύνην ἐκάλεσε τὸ ὑπ' αὐτοῦ γιγνόμενον; λέγομεν οὖν, ὅτι, οὐχ ὅτι αὐτὸς ἀγνώμων (Cod. ἀγώμων) ἦν, οὕτως (Cod. οὕτων) εἶπεν, ἀλλ' ὅτι ἀγνώμονας καθίστη τοὺς Ἕλληνας, οὐκ ἔων αὐτούς ὑποδέξασθαι (Cod. ἀποδ.) παῖδας Ἡρακλέους, τουτέστιν οὐδὲ χάριν ἀποδοῦναι ὧν εὐπαθόντες ἦσαν παρὰ (Cod. περι) τοῦ πατρὸς· τοσοῦτον οὐ πρὸς τοὺς Ἕλληνας εἶπεν, οὐδὲ γὰρ ἀλλὸ ἀδικήσαντες ἦσαν, ἀλλ' ὡς (sic pro ἄλλως doctiss.

1) Hinc liquet, non temere rejiciendam esse Jebbii conjecturam, pro μισήσασα in Aristide legentis μυσήσασα.

- Geelius) πρὸς τὴν Εὐρουσθέως ποιηρίαν, ὅτι οὐκ ἤρκεσθη τῆς χάριος ἀπελάσαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις ἠπέλησε (sic Geelius pro ἀπόλεσε, quod erat in Cod.) πόλεισι.
- 188, D. Οἱ μὲν ἄλλοι] Οὐκ ἀπανθρωπίαν κατηγορεῖ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλὰ δέος ἐμφαίνειαν (haec ex Paris. A. ita supple: δέος ἐμφαίνει... καὶ ἀσθένει..αν), τὸ δέος τὴν φιλανθρωπίαν ἐνίκησε καὶ φόβος ἄλογος δικαιοσύνης ἐγένετο κώλυμα· ὅθεν ἢ ἠυπόρουν, τὴν χάριν εἰσήνεγκαν, (Cod. εἰσήνεγκεν) ἀντὶ τοῦ ὅπλων ἐκείνων τὰ δάκρυα καὶ τοῖς θρήνοις ἐτίμων τοὺς ἀτυχήσαντας (sic Cod.).
- 189, A. Ὡσπερ τινα] Ἀντὶ σωτηρίας καταβολὴν· εἰκότως δὲ ἐμνήσθη τῆς λέξεως, ἐπεὶ ἐκινδύνευον οἱ Ἡρακλεΐδαι.
- ib. Κοινωνὸν ἤγεν] Ἀντὶ τοῦ ἐκοινώνησε· βεβαιοὶ δὲ τὴν χάριν, ἵνα δείξῃ κοινὰ ἔργα καὶ τῆς πόλεως, ἀσφαλῶς δὲ ἐστὶ τῶν πλείστων· οὐ γὰρ τῶν φοβερῶν ἐκοινώνησεν αὐτοῖς, καλῶς δὲ καὶ τὸ διὰ Θησέως (Cod. διὰ τὸ Θησέως)· οὐ γὰρ ἢ πόλις αὐτῶ κοινωνεῖν συνέπραξεν, ἀλλὰ Θησεὺς οἶον εἰς τὰ κατ' Ἀμύζονας, εἰς τὸν ἐν Τροίᾳ πόλεμον, τὸν κατὰ Λαομέδοντα.
- ib. Καὶ ἃ μὲν κατειργάσατο] Τὸν πρὸς Εὐρουσθέα σημαίνει πόλεμον, τότε καὶ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν ἐμαχέσαντο κοινωνοῦντες τῆς τύχης ὥσπερ καὶ τῆς πράξεως.
- 189, B. Ἐν ἑτέρῳ δὴ τῶν λόγων] Ὅτε διηγοῦμαι τοὺς πολέμους· νῦν γὰρ τὴν ἀνθρωπίαν (sic Cod., ex Par. leg. φιλανθρωπίαν) μόνον θέλει εἰπεῖν.
- ib. Τὴν δ' οὖν ἐπιτροπήν] Πρόνοιαν, προστασίαν, μηδεμονίαν· (ex Paris. leg. κηδεμονίαν) οἰκείως γὰρ ἐπὶ τῶν ὀρφανῶν ἢ λέξις εἴρηται.
- ib. Οὐ γὰρ τὴν ὀρφανίαν] Οὐκ ἐποίησε συμφορῶν ὀρφανείας πειρασθῆναι ἀντὶ πατρὸς αὐτοῖς γιγνομένην, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν φύσιν ἐνίκησε.
- 189, C. Τέτταρας μὲν] Τὴν καλουμένην τετράπολιν, Μαραθῶνα, Προβάλιθον, Τρικορίστον, Οἰνόνην (sic Cod.)· τὸ δὲ οἰκου-

1) 19. Εἰ δέ τοι μηδεμία σωτηρίας ἐστὶν ἐλπίς ἀκοντοῦ βασιλείως.

μένην εἶπεν, ἵνα τὴν εὐεργεσίαν βελτίστην, ὅτι λαμπρὰς αὐτοῖς ἐχαρίσατο πόλεις· πόλεις δὲ αὐτὰς ἐκάλεσε, ὅτι πρὸ τῆς τοῦ Θησέως συνοικίσεως αἱ γῶμαι πόλεις ἐκαλοῦντο, ὡς φησιν ὁ συγγραφεύς.

Δημοσία] Παρὰ τοῦ δημοσίου· ὥστερ δὲ νόμον τοῦτο *ib.*
κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. τῶν ἐν πολέμοις.

Τροφεῖα] Vid. add. Paris. αὐτοὺς ἀξιους τῆς ἀνατρο- *ib.*
φῆς· ὁδὸν δὲ λέγει κ. τ. λ. — αὐτοῦ εἶπεν, quod praestat — πολλοὺς συμβέβηκεν· ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν· οὐδὲν γὰρ ἄλλοι πρὸς αὐτῶν ἤλθοι.

Ἐπὶ πολλοῖς τοῖς πρ.] Πρεσβύτερος γὰρ τῶν Ἡρακλει- *ib. D.*
δῶν ὁ Ἄδραστας.

Κοινήν εὐθύς] Vid. add. Pariss., Leid. τοῦτο τῶν *ib. A.*
Ἀθηναίων τὸ ἐπιτήδευμα.

Ἐπὶ δυοῖν (sic Cod.)] Ἐπὶ τοῦ ἐπὶ δύο ἀγκυρῶν· *ib.*
τοῦτο δὲ λέγει (f. λέγεται) ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς ὀρμούντων πλοίων· λέγει δὲ δύο πατρίδας, τὴν τε αὐτῶν καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡςπερ τὰ ἀσφαλῶς ὀρμούντα πλοῖα δύο ἀγκύρας χαλῶσι διὰ τὰ κύματα.

Τῇ δυνάμει] Τῇ δυνάμει λέγει τῇ ὠφελείᾳ, ἵνα δείξη *ib.*
vid. add. Pariss. et in Demosthenis loco laudando Leid.
cum Apogr. Mon. consentit.

Ἀνάλωτον] Ἀήτητον, ἀπόρθητον· τὸ δὲ ἱερὸν πάλιν *ib. B.*
κ. τ. λ. vide, quae ex Ap. Mon. et ipso Leid. edidi. In
Leid. quoque est οὐδεμίας, pro quo leg. arbitratus sum
οὐδεμία, quod confirmatur gemino Xenophontis loco, qui
quidem Anab. II. 1, 19. *Ei δέ τοι μηδεμία σωτηρίας*
ἔστιν ἐλπίς ἀκοιτος βασιλέως. *ib.*

Πάσης τῆς B.] Ὡς ὁ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κλέον-
τος· πληθυντικῶς δὲ εἶπεν αὐξῆσαι θέλων τὰ ἐγκώμια· ὁ
δὲ Σώπατρος ταύτην λέγει τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ὀρχομένιοι
κ. τ. λ. vid. Ap. Mon. Leid. item μὴ βουλόμενοι ἰν ᾧ
forte lapsus est ipse schol., non qui eum descripserunt. *ib. C.*

Ταναγραίων οἱ μετ.] Vid. quae edidi ex Mon. et Leid.,
in quo Geelius V. D. diserte legit Γεφυραίους· — Μη-
δικῶν· ἔτι δὲ οἱ λέγει (sic Cod., monente Geelio) δὲ

τῶν Ἀχαιῶν Δωριέων κρατησάντων τῆς Πελοποννήσου· εἶτα τῶν Δωριέων κατελθόντων καὶ ἐξελαυνόντων ἐκ τῶν αὐτοῦ διαφερόντων τόπων τοὺς Ἀχαιοὺς, πάλιν οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Ἀχαιοὺς, πάλιν οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Ἀθηναίους ἐπικαλούμενοι ἀποίκους, Ἰῶνας ἐξήλασαν, καὶ ἔσχον τὰς πόλεις, καὶ οἱ Ἴωνες πάλιν ἦλθον Ἀθήναζε καὶ ὕστερον ἐπέμφθησαν εἰς τὴν Ἀσίαν· τοῦτό ἐστιν οὖν ὑπὸ τῶν εἰζάντων ἀναστάντες, ὅτι ὑπὸ Ἀχαιῶν ἐξελαθέντων ὑπὸ Δωριέων οἱ Ἴωνες ἀνέστησαν.

- ib. Οὔτοι δ' ἦσαν Ἰωνία π.] Vide quae (di. i ex Ap. Mon., Leid. τῶν δύο σπείρη τῶν Μέδοντι — εἰρημέναι — ἀλλήλας, uti ex Ap. Mon. erat edendum — ἐπένω, ut Mon. pro quo Cant. corr. ἐπινόει, volebat forte ἐπενόει — εἰ αὐτὸν — φράζειν — ἐδίκων — ἐγκατοικῆσαι. —
- ib. Ἀπ' ἀμφοτέρων] Vid. add. Pariss., Leid. ἀνατολὰς — ἀπὸ μὲν ἀνατολῶν. —
- 190, D. Ἰκκεχωρηκότα] Ἀντὶ τοῦ ἐκπεσόντα ἢ ἀφανισθέντα βούλεται δὲ δεῖξαι, ὅτι καὶ βαρβάρους ἢ πόλεις ἐδέξατο. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν Δρυόπων ἱστορίαν λέγειν οὐκ ἔχομεν κ. τ. λ. vid. ed. ex Mon. et Leid.
- ib. Ἴδεν ἔτι καὶ νῦν] Τῷ περιληπτικῷ σχήματι ἐχρήσατο οὐ γὰρ κ. τ. λ. vid. Apogr. Mon. et add. Pariss.
- 191, C. Τῆς Μεσσηνίαν] Vid. Ap. Mon., Leid. item χρησαμένους — ἀπαντήσαντα — φάγωσιν — ὃ κατήρχοντο, f. ὅτε κ., Ap. et bomb. ὡς — ἀπήντησαν — ἡμίονος — γνῶντες — Ἡλιδος, recte — τῆς Ἡρακλείδαις quod corr. Geelius V. D.
- ib. Διαφθαρείσης] Vide, quae ex bomb. edidi pag. 34. post Ἀλλαις· ἔθος ἦν κ. τ. λ., Leid. item ἐζήτουν — καὶ ὀργισθέντες κατέσκαψαν τὴν Μεσσηνίαν Λακεδαιμόνιοι, reliquis omissis.
- ib. Τοὺς λοιπούς] Οἷον τὸ λειπόμενον καὶ τὸ λείψανον· διπλῆν γὰρ λέγει τὴν εὐεργεσίαν, τὸ δέξασθαι καὶ τὸ δοῦναι οἰκισιν· λέγει δὲ τὴν Ναύπακτον. Vid. addit. ex Cod. Paris. D.
- ib. Αὐθις δὲ] Vid. ex Ap. Mon., addit Leid. τὸ δὲ αὐθις εἶπε διὰ τὸν Οἰδίπουν.
- ib. Ἐνευτυχήσαι] Τουτέστιν ἐν ταύτῃ εὐτυχήσαι· λέγει δὲ τὴν τελευταίαν μάχην τὴν γενομένην ἐν Πλαταιῶν τῶν Περ-

σῶν· παρ' ὄξίαν δὲ, ὅτι πόλιν, ἐν ἧ (inde emenda add. Pariss.) νενικήκασι, ταύτην ὀνειλον· ἀπροσδοκῆτως δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ οὐκ ἠλπιζον, ὅτι ἀπὸ Περσῶν σωθεῖσα ὑπὲρ Θηβαίων ἀπολεῖται, καὶ τὸ παρ' ὄξίαν δὲ, ὅτι κ. τ. λ. vid. add. Pariss.

Ἐξήκει] Ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο. λέγει δὲ οὐ μόνον Ἑλλά- 191, D.
δος, ἀλλὰ καὶ τοῦ βίου παντός· εὐφῆμως δὲ εἶπε τὸ ἐξή-
κει ἀντὶ τοῦ διεφθάρη καὶ ἀπώλετο· τὸ γὰρ παρεληλυθὸς
δοκεῖ οἴχεσθαι καὶ κειμένειν ἐστι (sic Cod. f. οὐ μένειν ἔτι).

Μετὰ καλοῦ τοῦ σχήματος] Σχῆμα λέγει τὸ ἀξίωμα, 192, A.
ὅτι Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ἀνέγραψαν.

Πάλιν τοίνυν Θηβαίων] Vid. Ap. Mon., in Leid. παρ' ib.
Ἀθηναίων deest — Leid. φοιδίμου. plane ut Ap. — πα-
λαιῶς — ἐν αὐτῷ τοὺς τυρ. — ὧ νῆσας, leg. ὧν ἦσαν —
ὅστις μενῶν ἐλθόντος Φιλίδα ἐν τῇ Ἀττικῇ τῶν τυρ. — εἶπα,
φησὶ, leg. εἶτα, φησὶ, scilicet enarrator Aristidis — μετὰ
οἴτου. —

Δεύτερον ἐξοικισθέντας] Δεύτερόν φησιν ἠτυχηκέναι 192, D.
τοὺς Πλαταιέας, τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ
Θηβαίων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ· τὸ δὲ δεύτερον ὑπὸ Θη-
βαίων μετὰ τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου (om. εἰρήνην vel. σπονδὴν).
ἐν γὰρ ταῖς σπονδαῖς ταύταις ἦν δοχεῖον (sic) τοῦ μὲν βα-
σιλέως, ἔχειν ὑπ' αὐτὸν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ Ἀμαζόνας,
καὶ τῶν νήσων τὴν Κύπρον, τὰς δὲ λοιπὰς καὶ μικρὰς καὶ
μεγάλας αὐτονόμους εἶναι· τότε οὖν οἱ Θηβαῖοι μὴ βουλό-
μενοι μετέχειν τοὺς Πλαταιέας τοῦ συνεδρίου κατέσκαψαν
αὐτούς.

Τοὺς ἐκ Κορίνθου] Vid. Ap. M., Leid. ἐν ταῖς πρὸς ib.
1. — Θησίους — Βυζαντίους — Addit Leid. Θᾶσος δὲ
ἦσος τῆς Θράκης· ταύτην Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὸν Πελο-
ποννησιακὸν ὤκειώσαντο, πάσης τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης
ἐξάντες· Θᾶσιοι δὲ τὴν βίαν αὐτῶν μὴ φέροντες δι' Ἐκ-
κράντου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ αὐτῶν πρὸς Θρασύβουλον τὸν
ἄνδρα Ἀθηναίων στρατηγὸν ἐπηρεεύσαντο περὶ τὴν Θράκην
ὅτε ὄντα· ὁ δὲ εἰσελθὼν τῶν Λακεδαιμονίων ἐξέβαλε φρου-
ρὰν, ἣν κατέστησεν (leg. κατέστησαν) ἐκεῖσε.

- ib. **Τοὺς ἐκ τῶν νήσων]** Οὐ λέγει τῶν Κυκλάδων, ἀλλὰ πασῶν· εἰ δέ τις εἴπει, τί οὖν; ἢ Θῆσος οὐκ ἔστι νῆσος; λέγομεν, ὅτι ἄνω μιᾶς μόνης μνησθεῖς ἐνταῦθα περὶ πασῶν βούλεται εἰπεῖν.
- 192, D. **Ἐπὶ θάτερα]** Ἐπὶ τὰ ἐναντία, ἀντὶ τοῦ εἰς εὐτυχίαν· εἰ δὲ τὸ ἐπὶ θάτερα (sic recte Cod., supra θάτερον) δηλοῖ τὰναντία τῶν καλῶν, ὅ ἐστι φαιῦλα, ἐνταῦθα τὴν λέξιν ἐπὶ καλοῦ εἴληφεν.
- 193, A. **Καὶ τῶν προσθεν]** Πρὸ γὰρ τῶν Θηβαίων κατασκαφῆς Ὀλυμπον ὁ Φίλιππος εἶλεν· οὕτω καὶ Δημοσθένους, Ὀλυμπον μὲν καὶ Μεθώνην καὶ δύο καὶ τριάκοντα πόλεις.
- ib. **Τῇ τύχῃ]** Ἀντὶ τοῦ πρὸς τὴν τύχην, οὐ θυνθμιζομένους τῶν ἄλλων· εὐφῆμως δὲ πάλιν τύχην τὴν συμφορὰν.
- ib. **Τοῖς πολλοῖς]** Αἰνίττεται εἰς τοὺς Ἡρακλείδας, ἑτέσσαρες αὐτοῖς δέδωκε πόλεις.
- 193, B. **Οὐδ' ἐλπίς ἦν]** Οὐκ ἠλπιζὸν γὰρ τῆς τῶν Ἀθηναίων μετέχειν πολιτείας.
- 193, C. **Ἀλλὰ καὶ τῷ]** Νῦν θέλει δεῖξαι τὴν πόλιν πρεσβυτάτην οὖσαν τῶν ἄλλων πόλεων, οὐ μόνον τῷ πρώτῃν γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ δέχεσθαι καὶ σώζειν τοὺς δυστυχοῦντας. Vid. add. Pariss.
- 193, D. **Ἐν μὲν οὖν]** Τὴν ὑποδοχὴν λέγει· μεταβαίνει δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἀκολουθῶν, ἔδει γὰρ πρῶτον ὑποδέξασθαι, εἶτα ὡς μὴ χωρούσης τῆς Ἀττικῆς ἀποικίσαι.
- 194, A. **Τὸν κοινὸν τῶν Ἑλλ.]** Βούλεται εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἄνευ μαντείας οὐδὲ γνώμης τοῦ Ἀπόλλωνος τὰς ἀποικίας ἐποιεῖτο· ἐξηγητὴν δὲ καλεῖ τὸν διδάσκαλον.
- ib. **Πατρῶον]** Πατρῶος ὁ Ἀπόλλων κ. τ. λ. vid. add. Pariss.
- ib. **Προσθήκην]** Προσθήκην καλεῖ κ. τ. λ. vid. add. Pariss.
- ib. **Καὶ πρῶτον μὲν]** Τὸν Αἰγαῖον λέγει καὶ τὰς νήσους τὰς ἐν αὐτῷ· ἐπικειμένην δὲ λέγει τὴν γείτονα· γειννίξει γὰρ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὡς αὐτῆς ὄν· ἐκάθρησε δὲ τοῦ ληστρικοῦ, ὅ ἐστιν ἡμέρωσε, καὶ ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ εἰσηκῶς δὲ τὸ ἔοικα, οὐ τὸ πρῶτον, ὡσπερ ἐλάβετο ἐαυτοῦ· ἀλλ' ἔρει τις, ὅτι καλῶς εἶπε πρὸ τῆς ἀποικίας τὴν κί-

θαρσιν, πρῶτον γὰρ τις καθαίρει, εἶτα ἀποικίζει· λέγομεν οὖν, ὅτι χρόνος ἐστὶν ἀντὶ χρόνων, ἢ ἡ· ἔοικα δὲ οὐ τὸ πρῶτον εἰρηκέναι (Cod. εἰρημέναι), ἐπεὶ ἐναντίον εὐρίσκειται· πρὶν γὰρ εἰπεῖν τὸ, ὅτι ἐκάθηρε τὴν ἐπικειμένην θάλατταν, εἶπε, προσλαβοῦσα γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα ἐξήγαγε πανταγῆ γῆς, ὅπερ ἐστὶ τῆ τάξει δεύτερον· πρῶτον γὰρ ἐκάθηρεν, εἶτα καὶ ἀπόικισεν· ἡ δὲ σύτταξις οὕτως, πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἐπικειμένην ἐκάθηρε θάλατταν καὶ τῆς Ἑλλάδος ὡσπερ λήμην ἀφείλετο· λήμην δὲ λέγει τὴν ἀκαθαρσίαν, ὡσπερ ἡ λήμη ἐμποδίζει τῷ ὀφθαλμῷ (Cod. τῷ ὀφθαλμῷ) ὄραν, οὕτω καὶ τὸ ληστικὸν ταῖς ἀποικίαις.

Τὸ ληστικὸν (sic Cod.)] Ἑλληνας Κρήτας καλεῖν οὐκ 194, B. ἀνέχεται, ὅτι τρόπον ἐξήλωσαν βάρβαρον καὶ τῆ πράξει τὸ γένος ἠρνήσαντο. Vid. add. Pariss.

Καὶ καταναγκάσασα] Ἐξήτηται (Cod. ἐξήτηται) πῶς ib. τοῦ Μίνως ἐκβαλόντος τοὺς ληστὰς, αὐτὸς Ἀθηναίους λέγει; φημὲν, ὅτι πρῶτον ὁ Μίνως τοὺς Κᾶρας ἐξήλασεν· ὕστερον δὲ τῶν Κρητῶν οὐδὲν ἦττον ληστευόντων Ἀθηναῖοι τούτους ἐξέβαλον.

Ἔστιν οὖ] Γέγραπται ἔστι ἡ (l. ἔστιν ἡ)· ὡσπερ, φησὶ, 194, C. νῆσος ἔχουσα τρεῖς πόλεις ἐν ἑαυτῇ, οὕτως οὖν ἀκινδύνως καὶ ἀφόβως ἀμείβειν καὶ ἐναλλάττει τρεῖς πόλεις παριόντα καὶ πλέοντα (sic)· τὸ δὲ ἔστιν ἡ (sic) οὐ κατὰ τὰς πόλεις εἴρηται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἡμέρας (sic ex Arist. corr. Geelius, Cod. ἡμετέρως) πλεῖν· εἶπε δὲ ἔστιν οὖ (sic), οὐ γὰρ ἐπὶ πασῶν τῶν νήσων τοῦτο γίνεται· ἐπειδὴ δὲ τῶν ληστῶν ἐν τῇ γῆ ὄντων τῶν νήσων καὶ τοὺς πλέοντας ἐπιτηρούντων καὶ ληστευόντων οὐκ ἦν οὔτε βραχὺ πλεῦσαι ἀσφαλῶς· θέλει εἰπεῖν, ὅτι τῶν Ἀθηναίων τοὺς ληστὰς ἐκβεβληκότων, οὕτως ἦν λοιπὸν ἀδεῶς πλεῖν, ὥστε καὶ δύο καὶ τρεῖς πόλεις θαυρόντως ὑπεμβαίνειν πλέοντα καὶ μὴ καταίρειν (sic Cant. pro καθαίρειν, ὃν τρόπον πόρρω τις) (sic Geel. V. D. pro πόρρω τις) ἂν τῆς θαλάττης καὶ βουλόμενος πλεῦσαι, τέσσαρας, καὶ πέντε πόλεις ἔρχεται πεζῇ ἐπὶ τῷ φθάσαι εἰς τὴν παραθαλασσίαν· τινὲς δὲ ἄλλως ἐξηγήσαντο, ὅτι εἰρήνης οὔσης, ὡσπερ ἦν πλείους πόλεις διοδεύεσθαι ἐν ἠπειρῷ,

οὕτως ἦν καὶ μίαν νῆσον ἔχουσαν ἐν αὐτῇ τρεῖς πόλεις πλείσθαι τότε· τότε γὰρ παυσαμένης τῆς ληστείας καὶ πλησίον ἀλλήλων τὰς πόλεις ἔκτιζον, οὐ γὰρ ὑπῆρχον, ὥσπερ πρόην ἐπαναστάσεις.

- ib. Πρὸς δὲ] "Ἐκ τε τῶν δυτικῶν καὶ ἀνατολικῶν μερῶν, ἢ ἐκ τῆς ἀποικίας καὶ τῆς καθάρσεως.
- ib. Τοὺς Ἑσπερίους] Ἑσπερίους τόπους καλεῖ τὴν Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, τὰς περὶ τὴν Πελοπόννησον νήσους· ταῦτα γὰρ Ἑσπερία ἐπὶ Κεφαλληνία καὶ Ζάκυνθος.
- 194, D. Διχόθεν] Ὡς πρὸς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὰς Ἑσπερίους νήσους, ὅ ἐστι ἐξ ἑκατέρας τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῶν Κυκλάδων Κεφαλληνίας (sic).
- ib. Ἀμέσι] Εἰσὶ γὰρ ἁμένες κλειόμενοι περὶ τὰ στόματα.
- 195, A. Καὶ διεβίβαζεν] Καὶ τὴν Ἰωνίαν αἰνίττεται.
- ib. Τὰς πολλὰς καὶ μ.] Δώδεκα πόλεις ἀπόικισαν· καλῶς δὲ εἶπεν, ὡς μίαν οὐσαν τῇ φύσει, ἐπειδὴ μερίζουσα τὴν γῆν εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.
- ib. Οὐ κεχωρισμένα (sic Geelius, Cod. οὐκ ἔχω)] Κατὰ κοινοῦ τὸ ὥσπερ (ed. ὡς), ἢ ἢ ὥσπερ οὐ κεχωρισμένα.
- ib. Κατεσκεύασε] Τὸ γὰρ παραθαλάσσιον μέρος τῆς Ἀσίας ἔκτισεν· ἀντίπρωρον δὲ ἀντιπρόσωπον, καταντικρὺ γὰρ ἐστὶ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος· καλῶς δὲ εἶπε τὸ εἰ οἶόν τ', ἐπειδὴ ἐπὶ νεῶν λέγεται ἀντίπρωρον.
- 195, B. Κάλλιστον δὲ] Τῇ Ἀσίᾳ λέγει καὶ τῇ Εὐρώπῃ· κόσμον δὲ τὸ κάλλος, κόσμος γὰρ τῆς γῆς, ὥσπερ εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος· καίριον δὲ λέγει τὴν (Cod. τῶ) θέσων τὴν καλὴν καὶ τὸ εἰς εὐαέρους τόπους ἀποικῆσαι.
- ib. Τὴν ὁμόνοιαν] Τὴν εὐνοίαν· λέγει δὲ, ὅτι ἡ ὁμόνοια αὐτῶν πολλῶν γέγονεν αἰτία καλῶν τοῖς (sic G. pro τῆς) Ἕλλησι, διὰ γὰρ τὸ ὁμονοεῖν (Cod. μονοεῖν) ἀπόικισεν, ἐπεὶ οὐκ ἠδύνατο ἠσυχολημένη εἰς τὸ πολεμεῖν τοῖς Ἕλλησι. Πᾶς οὖν κ. τ. λ. vid. add. Pariss. ad οὐ μόνον τῶ πλήθει Leid. ἀληθές —
- ib. Ὡσπερ κρηπίδος] Ἀρμόζει δὲ τοῦτο καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους ἀποικίσαντας· Καὶ Ἰσοκράτης κ. τ. λ. vid. ed., Leid. ἀπόικισαν. —

Ἵσπερ ἄλλο τι μέτρον] Vid. add. Pariss., quae inde 195, C
a καλῶς sequuntur, desunt in Leid.

Ἄπαν τὸ] Ἀντὶ τοῦ τὸ οἰκεῖσθαι δυνάμενον, τινὰ γὰρ ib.
ἤδη διὰ ψυχρότητα ἢ θερμότητα ἦν ἀοίκητα· εἶπε δὲ ἐπ'
ἀμφοτέροις τοῖς πέρασιν τῆς γῆς ἡμετέρων παῖ-
δες παίδων οἰκοῦσι, ἐπὶ γὰρ τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ ἀποι-
κοὶ ἦσαν τῶν Μιλησίων, οἱ δὲ Μιλήσιοι τῶν Ἀθηναίων.

Ἀπὸ Μασσαλίας] Vid. ed. cum add. Pariss. 195, D.

Τῷ Ταναΐδι] Ταναΐς ποταμὸς Σκυθίας· λίμνην δὲ 196, A.
λέγει τὴν Μαιῶτιν καὶ αὐτὴν οὔσαν τῆς Σκυθίας καὶ γενο-
μένου ἐξ αὐτῆς τοῦ ποταμοῦ (f. καὶ γενομένην ἐξ αὐτοῦ
τοῦ ποταμοῦ· ἔστι δὲ μεθόριον κ. τ. λ. vid. ed.

Μεμερισμένοι] Ἐν τῷ μέρει τῆς Εὐρώπης περὶ τὰς ib.
Ἰσπανίας καλουμένας.

Τοῦτο δὴ] Ἀνακεφαλαίωσις· πολλάκις δὲ κέχρηται τῇ 196, B.
ἀνακεφαλαίωσει· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ βραχέων βραχεῖα
γὰρ ἔστιν ἡ ἀνακεφαλαίωσις.

Καὶ δεῖξαι τὴν συνέχειαν] Ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ, συνέ- ib.
χειαν γὰρ τὴν συνεχῆ εὐεργεσίαν· αὖξει δὲ καὶ ποιότητι
καὶ ποσότητι· λέγει δὲ ὅτι ἡ πόλις ὑπὲρ τοῦ κοῖνου τῆς
Ἑλλάδος ἐπδλιτεύσατο· ποῖον δὲ τοῦτο; ὅτι ὄνομα ἔχει τοῦ
ἔπαινον ἢ πολιτεία· τοῦτο δὲ γενικόν ἐστι, καὶ Δ. vid. ed.
ad πολιτείας, quibus in Leid. adduntur, quae in add. Pariss.
adscripta sunt ad διὰ βραχέων inde ab ἐπειδὴ δὲ ἐστι κ. τ. λ.,
Leid. εὐεργετῆσαι, βούλεται δεῖξαι ὅτι. —

Ὅτε μὲν γὰρ] Τὸ γὰρ λέγει, ὅτι τοὺς Ἡρακλείδας ἐδέ- ib.
ξατο κ. τ. λ. vid. add. Pariss.

Ἐπεὶ δὲ ἔδει] Vid. add. Pariss. 196, C.

Ἐν ᾧ] Ἡ χρόνῳ ἢ πράγματι· προτέρων δὲ ἰκετῶν ib.
τῶν Ἡρακλειδῶν.

Πολλὰς συμπεφ.] Τὸ τῆς ἀποικίας λέγει, λέγει δὲ τῷ 197, A.
φιλοτίμηται· ἔξω δὲ πόλεων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἀποικισθείσων.

Φιλανθρωπότερον] Διὰ τὸ ἀέχεσθαι τοὺς καταφεύ- ib.
γοντας.

Ἡ πρώτον] Σημαίνει πάλιν τὴν ὑποδοχὴν, εἶτα τὴν 197, B.
ἀποικίαν.

- ib. Ὀμοίως τῇ τε] *Μίαν*, φησὶ, εὐνοίαν φυλάττουσα καὶ ἐπὶ τῆς οἰκείας καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς· ὁμοίως γὰρ, φησὶ, καὶ ἐν ταῖς ἀποικίαις ὑπεδέχτο αὐτούς (Cod. αὐτός) διὰ τὸ παρέχειν τόπους, ἔνθα οἰκήσουσιν.
- 197 C. Ἡγεμόνας τε] *Τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἀποικίας τὸν πόλεμον τὸν κόαρον* (sic).
- ib. Καὶ λεῶν] *Ἴνα μὴ δόξη* (Cod. δόξης) *διὰ τῆς ἀποικίας αὐτοὺς ἀτιμοῦν, καὶ Ἀθηναίους ἄνδρας συνεξέπεμπε αὐτοῖς· λεῶν δὲ ἀδικῶς τὸν λαόν.*
- 197, D. *Βουλήματι*] Vid. add. Pariss., Leid. *Οὐκ ἐξ ἀνάγκης — ἀλλὰ προαιρέσει — πράξεως τῶν Ἀρ. — ἐστὶ, τὸ δὲ περὶ τῆς βουλήσεως — βουλευέσθαι τοῦτο ποιεῖν, μείζον ἐστὶ· τὸ δὲ προτέρους οὐ πάντων· ἄνω γὰρ εἶπεν, ὅτι ἐπὶ πολλοῖς τοῖς πρότερον κάκεινοι κατέφυγον, ἀλλ' ὧν μέλει αὐτὸς ἐπιφέρειν, τουτέστι τῶν Ἰώνων.*
- 198, A. Καὶ προιοῦσι] Vid. add. Pariss.
- ib. Πολιτεία] Vid. add. Pariss.
- ib. Σώζεται] *Εἰ μὴ ἔξω καθέστηκεν τούτων, ἢ δεῖγμα φιλικτηρίας.*
- ib. Καὶ μὴν τὸ μὲν τοὺς] Vid. add. Pariss., Leid. *λέγει τις* (ed. εἶποι γ' ἂν τις). —
- 198, C. Πρὸς τὴν παρὰ] *Ὅ ἐστι χάριν ὀφείλειν τῇ πόλει τοῖς Ἑλληνας.*
- 198, D. Οἱ γὰρ αὐτοὶ] *Ἀλλὰ καὶ τῶν προσοικούντων αὐτῶν ἀπελθοῦσι, πρεσβύτατοι μὲν διὰ τὸ εἶναι ἀρχαῖοι, νέοι δὲ διὰ τὰς ἀποικίας.*
- ib. Καθάπερ τὸν Διόνυσον γρ.] Vid. ed.
- 199, A. Τὸ προσῆκον] Vid. add. Pariss., quibus addit Leid. *πρεσβυτάτων δὲ τῶν αὐτοχθόνων.*
- 199, B. Καὶ μὴν τότε (ed. τῇ γε)] *Ἀμφω γὰρ φιλικτηρίας τεκμήρια.*
- ib. Πᾶς οὐκ εἰς] *Ἀντὶ τοῦ ὅμοιον καὶ ἴσον· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνο κοινὸν εὐεργέτημα πεποιήται πᾶσι μεταδοῦναι τοῦ σίτου οὕτω καὶ τὸ ἀποικίας παραπλησίον.*
- ib. Σμήνη] *Σμήνην εἶπει, ἐπειδὴ παρέοικε τούτῳ καὶ τὰ*

τῆς ἀποικίας πλήθῃ· σηῆρος γὰρ κυρίως καλεῖται τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν.

Ἀφορμῶν ἕνεκα (ed. εἵνεκα)] Ἀφορμὰς καλεῖ τὰ (sic ib. Geelius V. D., Cod. καλεῖται) σπέρματα· τὰ τοῦ βίου δὲ τὴν τροφήν καὶ τὴν ζωὴν.

Ἐκδέχεται δ' ἢ πάλαι τοῦ λόγου] Ὡς ἐπιθυμούντων 199, C. τῶν ἀκροατῶν ἀκοῦσαι τὰς πράξεις, ἢ ἵνα δείξῃ (Cod. δει- ξει), ὅτι καὶ ἐκ προοιμίων ἐζήτησαν ἀκοῦσαι τῶν πολεμικῶν· τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι εἰς δ' μέρη διεῖλε κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. μέρος λέγει — ἔρχεσθαι — οὕτω γὰρ λέγων διαδέχεται· μετὰ κινδύων δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ τὰ προει- ρημένα πράξεις ἦσαν, οὐ μέντοι μετὰ πολέμου, πολέμους γὰρ καλοῦσι τοὺς κινδύνους (immo vero τοὺς πολέμους γὰρ κ. κινδύνους)· ἐπιλαμβάνεται δὲ αὐτοῦ μετ' ὀλίγον καὶ τὰς πρώην πράξεις μετὰ κινδύων δεικνυσιν· ἀνάγκη γὰρ καὶ τοὺς ἀποικίζοντας μίχεσθαι, ὅπως ἂν τῆς χώρας κρατήσωσιν, ἐκώ- λυον γὰρ οἱ βάρβαροι.

Αἰ μετὰ τῶν κινδ.] Παρεμφαίνει καὶ τὸ πλῆθος τῶν ib. πράξεων καὶ τὸ ἀνδρεῖον τῶν Ἀθηναίων· ἐγὼ γὰρ, φησί, μᾶλλον ἔχω κίνδυνον ὃ λέγων, ἢ τότε Ἀθηναῖοι, ὅτε ἐποίουν αὐτάς (sc. πράξεις).

Οὐ μὴν ἀλλ'] Ὡς δίκαιον καὶ τοῦτο προτίθησι. ib.

Καὶ τὰς ἐπὶ τῶν] Τῇ (f. τὰς) περὶ τοῦ δέχεσθαι τοὺς 199, D. ἀτυχοῦντας.

Μεῖζους δὲ] Ἐπὶ (sic) γὰρ πλείους μὲν, οὐ μείζω δὲ 200, A. εἶναι· ἐνταῦθα δὲ ἄμφω.

Ἵτου δεήσαντος] Vid. add. Pariss. 200, C.

Ἀφ' ὧν] Πάλιν βούλεται εἰπεῖν τὸν περὶ τῶν Ἡρακ λε- 200, D. δῶν πόλεμον· τὸ γὰρ αὐτὸ ἐπιχείρημα καὶ εἰς τὴν ἀνατρο- φὴν ἐδέξατο, καὶ νῦν εἰς τὰς πράξεις· πολλάκις γὰρ ἔχαμεν τὰ αὐτὰ ἐπιχειρήματα ἀφομόζοντα ἡμῖν εἰς διάφορα κεφάλαια.

Ἵπερ τῶν Ἡρακλειδῶν] Τὸ αὐτὸ παράδειγμα ἔλαβε 201, A. καὶ νῦν τὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν τὴν φιλανθρω- πίαν δεικνύς διὰ τῆς ὑποδοχῆς, ἐνταῦθα δὲ τὴν ἀνδρείαν διὰ τοῦ πολέμου· καλῶς δὲ τὸ τοὺς σὺν Εὐρύσθεϊ, οἷδ' ἔτι γὰρ πάντες αὐτῷ συνέπραττον· τὸ δὲ μετ' ὅσων θαν-

μαστικόν τὸ ὄνομα (f. τόημα, quae confundi docet Creuzerus V. D. ad Plot. p. 285. Bast. comm. palaeogr. p. 784.)

- ib. Καὶ τὸ πρᾶγμα] Τουτέστι τὸ δεινόν· αὕξει δὲ αὐτὸ, ἵνα τὸ τῶν Ἀθηναίων ὑψώση κατόρθωμα, ἐπεὶ (f. ἐπὶ) τυράννου καὶ δημοκρατίας τοῦτο λαμβάνει (f. λαμβάνεται).
- 201, B. Ὡστ' αὐτὸν οἴκοι] Ἐν γὰρ τῇ ὁδῷ τέθραπται, ἵνα ὑπὸ τῶν παριόντων καταπατῆται· ἐλεεινὸν δὲ διὰ τούτου τὸ θάνατον αὐτοῦ δείκνυσι.
- ib. Καὶ τῆς ἐξουσίας] Τῆς βασιλικῆς, τοῦ γὰρ Ἡρακλέους ἦν ἡ βασιλεία τῶν Πελοποννησίων.
- ib. Εὕρε κατ' ἀξίαν] Ἀντὶ τοῦ ἐν καλῷ καὶ συμφέροντι οὐχ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τῶν ἀδικουμένων.
- ib. Τοῖς γὰρ ὑπάρχουσι] Τῷ πλούτῳ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ.
- 201, C. Τοσοῦτῳ χεῖρον] Ὡσπερ ἀντέπεσεν αὐτῷ, τί γὰρ ἔπασχαν Πελοποννήσιοι; φησὶν οὖν, ὅτι δυσχερέστερον οὗτοι τῶν Ἡρακλειδῶν ἠτύχουν· ἐδούλευον γὰρ τῷ Εὐρουσθεῖ.
- ib. Ἀπορῶηθεν] Πάλιν ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀπορῶηθέντος καὶ ἀπειληθέντος.
- ib. Ὅπως μὴ] Vid. add. Pariss.
- 202, A. Καὶ τῷ σχήματι] Τῷ εἶδει· πάλιν δὲ καὶ ἐνταῦθα δείκνυσι διπλοῦν (sic corr. Geelius pro πλοῦν) ἐν ἐνὶ τὸ εὐεργέτημα.
- ib. Ὑβριν] Ἀντὶ τοῦ τὴν ὠμότητα· καλῶς δὲ εἶπε δυστυχίσαντας, ἵνα διαβῶλη τὴν τῶν Θηβαίων νίκην, ὅτι τῆς καὶ οὐκ ἀνδρεία νενικήκασιν.
- 202, B. Τῷ συνειδότι] Leid. consentit omnino cum Ap. Mon.
- ib. Τοῖς δὲ τὴν τιμωρίαν] Οὐδεὶς (f. οὐδαμῶς) ἀπλῶς τὰ γεγόμενα ἢτοι κατορθούμενα λέγειν καὶ διηγείσθαι χρῆ, ἀλλ' ἀναφέρειν τὸ πραχθέν εἰς τι μέρος τῆς ἀρετῆς, ὥσπερ ἐνταῦθα ὁμοῦ καὶ ἀνδρείας καὶ δικαιοσύνης ἐχόμενον δείκνυσι τὸ γεγόμενον.
- 202, C. Ὡσπερ ἐκ δυοῖν] Ἀντὶ τοῦ ταχέως καὶ ἀσφυλῶς, ἐκ μεταφοῦς τῶν πλοίων· ἢ ἀντὶ τοῦ προθύμως καὶ ἀναποδοκίμως παρὰ (f. inserend. τὸ) τοὺς σπείδοντας ἀμφοτέροις (Cod. ἀμφοτέροις) ἐπείγασθαι τοῖς ποσὶν (Cod. παισὶν), ἢ ἀντὶ

τοῦ δύο πηδαλίοις, ἵνα ἢ ὅμοιον τῷ ἐπὶ δυοῖν ὀρμεῖν ἔδοξαν· παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τάχους λεγομένη.

Καὶ στήλης ἄμεινον] Ἐπειδὴ εἰδώσασιν τὰ μικρὰ, τὴν ἰβ. ὑπερβολὴν ἐμφαίνει τῶν πράξεων.

Οὐχ ὅσον λανθάνειν] Ὡς ἐπὶ παραδείγματος τοῦτο ἰβ. εἶπε· ὥσπερ γὰρ, φησὶν, εἴαν τις ἐλλογιμώτερός ἐστιν ἐν μικρῷ, οὐκ ἐστὶν ἐπιφανής, ὁ δὲ πολὺ προέχων ἐν τῇ σοφίᾳ λήθην ποιεῖ τοῦ εἶναι τὸν ἕτερον ἐλλόγιμον (Cod. τοῦ ἑτέρου ἐλλόγιμος), οὕτω καὶ ἡ πόλις προέχουσα τῶν λοιπῶν πόλεων μεγάλως εὐτελεῖς ἐκείνους ἀποδείκνυσιν.

Εἰ δὲ βούλει] Τὸ σχῆμα διορθωτικόν· φησὶ δὲ δικαιο- 202, D σύνην ἀντὶ τῆς φιλανθρωπίας, τὸ γένος ἀντὶ τοῦ μέρους δηλῶν· τῆς γὰρ δικαιοσύνης μέρος ἡ φιλανθρωπία.

Ὡσπερ γὰρ κήρυκες] Μεταφορικῶς εἶπεν αὐτοὺς κή- ἰβ. ρυκας, ὀνομάσας τοὺς καταφεύγοντας· καὶ πάλιν οἰκειῶς τούτω (Cod. τοῦτο) ἐπήνεγκεν τὴν ἀνάβρῃσιν τουτέστι τὴν ἀναγόρευσιν, ὅπερ κύριόν ἐστι κήρυκος· τὸ δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων καὶ οὐ διὰ τῆς φωνῆς κηρύξαντες.

Μῆτε ἀμείνους] Τὸ ἀμείνους ἐνταῦθα (f. inserend. 205, A ἀντὶ) ἀνδρειότερους ἔλαβε, ἵνα δείξῃ πάλιν τὸ δίκαιον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον τῶν Ἀθηναίων.

Ἀριθμὸν πληρούσας] Τουτέστι μόνον ὄνομα ἐχούσας. ἰβ.

Ὡστ' ἄμφω τὰ γένη] Τὸ σχῆμα τοῦτο χριστόν ἐκλήθη, 203, B διότι δύο προτάσεων οὐσῶν τοῦτε δικαίου καὶ τοῦ δυνατοῦ, ὃ μὲν ἔδει τῷ δικαίῳ ἀποδοῦναι, τοῦτο ἀπένειμε τῷ δυνατῷ, ὃ δὲ τῷ δυνατῷ, τῷ δικαίῳ πάλιν ἀντέθηκεν (leg. ἀνέθηκεν)· ἐναλλάξ (leg. ἐναλλάξας) τὰς ἐννοίας· καλεῖται δὲ σχῆμα τοῦτο καὶ προκειμένου κακοῦ ἀναίρεσις, λέγεται δὲ οὕτω, ἐπειδὴ παράκειται κ. τ. λ., vid. ed., Leid. ἀνεῖλε δὲ τὴν — συγκριτικὸν τοῦ ὀνόματος (f. νοήματος), δοκεῖ καὶ συγκριτικόν, ἀλλ' οὐκ ἐστὶν· ἡ γὰρ ἀν' ὄφειλεν εἶπεῖν δικαιοτέραν, ἀλλ', ὡς εἴρηται, παρακειμένου κακοῦ μεθ' ὀφείλει ἀναίρεσιν· τί οὖν θέλει τὸ τόημα, ἐπειδὴ παράκειται ὡς δικαίους τὸ πάσχειν, ὡς δὲ ἀνδρείοις τὸ ἀδικεῖν; ἀνεῖλεν, ὡς εἶπομεν, τὴν ἑκατέρου κακίαν, ἀπὸ τοῦ δικαία (ins. οὔσα) καὶ οὐ πάσχουσα, καὶ ἀνδρεία οὔσα, καὶ ἀδικοῦσα· ἄλλοι δὲ

λέγουσι τοῦτο τὸ σχῆμα διέλληλον, ἄλλοι δὲ ἐταγώριον, παρὰ τὸ ἀγῶνα δοκεῖν ἔχειν τῆ ἐπαγωγῇ τῶν νοσημάτων· ἕτεροι δὲ στροπτόλυτον, παρὰ τῶν ἀντριστρόφων λίον (leg. ex Photic: παρὰ τὸ ἐκ τῶν ἀντιστρόφων λύνει) τὰ λεγόμενα γένη καλεῖ τὰ συστήματα, τοὺς ἀνδρείους καὶ τοὺς διακίους.

203, C. Ἐξαιρεγμένα] Ἴνα δείξῃ, ὅτι πολλῶν ὄντων τὰ τίμια εἶπε.

ib. Ἀμαζόσι] Ἐπειδὴ οὐδὲν ἐδόκει μέγα εἶναι τὸ τῆς νίκης, εἰ γυναῖκας ἐνίκησε, λέγει τὰς τὴν οἰκείαν φύσιν παραδραμούσας, αὖξων αὐτῶν τὴν δύναμιν, γυναῖκες γὰρ οὐσαι τοῖς ἔργοις τοὺς ἀνδρας ἐνίκησαν· πλέον δὲ αὖξων εἶπε, οὐδεὶς αὐταῖς ἀντᾶραι τετόλμηκε· λέγει δὲ αὐτὰς παρῆλθον τοῖς ἔργοις τὴν φύσιν, γυναῖκας γὰρ ὑπερέβαινε τὸ ταῦτα εἰπεῖν.

ib. Πανολεθρία] Vid. add. Pariss. ad Ἀμαζόσι μεν γὰρ, Leid. Ἴππολύταις — νενίκηκε — παρὰ Θερμόδοντα ποταμὸν reliquis, quae inde sequuntur, omissis.

ib. Ὡσπερ ἀπὸ] Τοῦτο κατὰ γεωμετρίαν εἶπε· πάντος γὰρ κύκλου αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐκφερόμεναι (Cod. ἔμφ.) εὐθεῖαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἐξισωκεσαι τουτέστιν ἴσως ἦσαν νενικηκυῖαι.

204, A. Παρατείνουσαι] Ἐν σκῆτῃ, ἵνα δείξῃ τὸν δρόμον, ὅτι ἐσκήτουν μᾶλλον ἢ ἐμάχοντο.

ib. Ὡσπερ κάλλου] Γράφεται καὶ κάλλω ἀττικῶς, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ κάλλως· τὸ δὲ ῥα γέντος ἐμφαίνει τοῦ δρόμου τὸν τόνον· σχοίνῳ γὰρ τὸν δρόμον παρέβαλε τεινομένῳ καὶ τελευταῖον ῥαγέντι.

ib. Κάνταῦθα] Τῆ φύσει λέγει αὐτῆς (l. αὐτῆν) βεβοηθηκέναι, διὰ τὸ ὑπὸ γυναικῶν ἀνδρας ἠττάσθαι· τὸ δὲ κάνταῦθα ὡς ἐπὶ τῶν Ἀργείων.

204, B. Οἶμαι δ' οὐδὲ] Καὶ οὗτοι γὰρ ὡσπερ αἱ Ἀμαζόνες ἠττήθησαν· συμφορὰν γὰρ καλεῖ τὴν ἠτταν· ἔστι δὲ διπλῆ ἢ γραφὴ αὐτοῖς καὶ αὐταῖς καὶ διπλῆ ἢ ἐξήγησις· ἢ γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἐμέμψαντο, ὡς ἀναξίως ἠττηθῆσιν (f. ἠττηθεῖσιν, Paris. ἠττηθῆσαν), ἢ αὐταῖς ἀτεμέμψαντο (sic) ὡς καὶ αὐτὸν ἠττηθέντες ὑπ' αὐτῶν· ὁ γὰρ τὰ αὐτὰ πάσων ἑτέρῳ ἐγκαλεῖν οὐ δύναται (sic Geelius V. D. pro δι-

τατοι). Κατὰ τὸν αἰτὸν δὲ χρόνον κ. τ. λ. vid. ed. ad 204, B. Οἶμαι δ' οὐδὲ Θραῦκας.

Ἐπὶ τῷ τάφῳ] Ἐπειδὴ ἀρμόζει τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα 204, C. ἐπιταφίῳ, μέμφεται τοῖς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ παραλιμπάνουσι τὸ λεγόμενον.

Βουλόμενοί τιες] Πολλοὶ γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως δεδού- ib. κασιν ἑαυτοὺς εἰς σφαγὰς· τὸ δὲ χρήσασθαι εἶπεν ὡς ἀπολαύσεσθαι.

Ἦ. γὰρ ἑώρων] Παράδειγμα τῆς εὐψυχίας ἐποιούρτο 204, D. τὴν πόλιν.

Καὶ ἐκ τῶν κοιτῶν] Κοιτῶν λέγει ὧν ἐποίησεν ἡ πό- 205, A. λισ, ἰδίῳν δὲ, ὧν ἕκαστος ἑαυτὸν ἐπεδέδωκε· διὸ καὶ διπλὴν εὐδοξίαν ἔχει ἡ πόλις.

Τὴν θυγατέρα] Vid. ed. ib.

Λέγεται γὰρ Ἐρ.] Vid. ed. ib.

Κόδρος δὲ] Τοῦτον τὸν Κόδρον εἶπεν ἄνω ξένον καὶ 205, C. ἐπιδεδωκέναι πρὸς σφαγὴν (Cod. φυγὴν)· λέγεται δὲ κατὰ χρῆσιν τοιοῦτον· Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων πολεμοῦντων ἔχρησεν ὁ θεός, τοὺς καταρχομένους (Cod. κατὰ ἄρχ.) ἠττᾶσθαι· προσποιησάμενος οὖν προσαιτεῖν ἀπῆλθε πρὸς Λακεδαιμονίους παροξύνων αὐτοὺς εἰς πόλεμον· εἶτα ἐκεῖνοι ἀγνοήσαντες ἀνεῖλον αὐτὸν καὶ οὕτως ἠττήθησαν.

Καὶ οὗτος] Vid. ed. ib.

Ἦστε καὶ οἷς ὑπ.] Ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ἀλλὰ Κρέων ib. ἐν Θήβαις Μενοικέα τὸν υἱὸν ἐπιδέδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως· λύει οὖν τοῦτο λέγων, ἀλλ' ἀρχηγός ἡ πόλις γέγονε τούτου· ἠρίστευσε δὲ Κρέων τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἔχων διδάσκαλον, οἷον κὰν ἔχωσιν εἰπεῖν Ἀργείους καὶ Θηβαίους ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθνήσκειν ἤρησαντο, τούτων τῶν παρ' ἡμῖν μείζων οὐ γεγένηται παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἀρχηγός, φησὶ, τούτων ἐγένετο ἡ πόλις, ὥστε κατὰ μίμῃσιν ἐκεῖνοι ἐπέδωκαν ἑαυτούς· οὐ πρὸς τὸ ξένον δὲ ἀπῆντησεν, ἀλλὰ προσέταξε πρῶτον τοὺς πολίτας, ὕστερον δὲ λέγει περὶ τῶν ξένων, ἔνθα λέγει τὸν Κόδρον· ἐπαινεῖ δὲ πάλιν τὸ ἀνδρεῖον.

Οὐδὲ καθ' ἐν] Βούλεται δεῖξαι καὶ τὴν πόλιν τῆς ib. προθυμίας αὐτοὺς ἀμειψαμένῃ· οὐ γὰρ μόνον τῶν πολεμίων

ἐκράτει, ἀλλ' οὐδὲ τῶν εὖ ποιησάντων ἠττήθη· οὐκ ἐφάνη, φησὶν, ἀγνώμων (Cod. ἀγώμων) ἢ πόλις πρὸς αὐτοὺς ἀλλὰ χίριτας ἀποδέδωκεν.

106, A. Κόδρω μὲν] Vid. ed., Leid. δωρέαν. — Cant. post Ἰώνων insertum vult ἀποικίας, ut est in bomb.

ib. Πάριδρον] Ἀντὶ τοῦ ἱερέα· δεινῶς δὲ εἶπε πάριδρον οἰονεὶ συγκαθήμενον.

ib. Καὶ ταῦτα μὲν] Τὸν λόγον τὸν περὶ τῶν πράξεων διείλεν εἰς τε τοὺς ἀγῶνας τοὺς ὑπὲρ τῶν καταπεφευγόντων (Cod. καταπεφευγόντων) εἰς αὐτήν, καὶ εἰς τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς· ἐνθα καὶ μέμνηται τῶν ἰδίῃ προθυμηθέντων ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανεῖν, πολιτῶν τε καὶ ξένων· πάλιν δὲ τῶν Ἀθηναίων πόλεμον διαιρεῖ εἰς τε τὰς μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πράξεις καὶ εἰς ἃ αὐτοὶ μόνοι ἐπεδείξαντο· ἐπιλογίζεται δὲ ἐνταῦθα, εἶτα εὐθὺς προοιμιάζεται (Cod. παροιμ.) περὶ τῶν νέων πολέμων.

106, B. Καὶ αὐτῶν] Ἴνα μὴ ἀπλῶς δεῖξῃ εὐτελεῖς τοὺς ἐπιδόντας ἑαυτοὺς, εἶπε τὸ ἐπιφανῶν τουτέστι δυνατῶν.

106, C. Καὶ μὴ πολὺ] Ἀντὶ τοῦ μὴ τὰ πρῶτα ὕστερον λέγειν καὶ τὰ ὕστερα πρῶτον διηγείσθαι.

ib. Ἐξεστὶ] Ἴνα μὴ μηκύνη τὸν λόγον, ἐν τῇ τῶν ἀκρατῶν (sic Geelius pro ἀκρατῶν) κρίσει καταλιμπάνει τὸ πρᾶγμα· ὅτε, φησὶ, λέγω τὰ Περσικὰ, ὑπονοεῖτε εἶναι κοινόν, ὅταν παρὰ (Geelius mavult δὲ περὶ) Θηβαίων ἢ ἄλλων, μερικόν.

ib. Εἰ μὲν οὖν περὶ] Τεχνικὸν τὸ προοιμιάζεσθαι, μὴ μόνον κεφαλαίων ἀρχομένων τεχνικῶς, ἀλλὰ καὶ πράξεων, ὅπερ κἀνταῦθα ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν· αὐξήσῃ γάρ τινα καὶ μέγεθος βούλεται παραδειναι (f. περιθεῖναι) τοῖς πράγμασιν· μέλλον γὰρ ἄπτεσθαι τῶν Περσικῶν παραιτεῖται συγγνώμη αἰτῶν, εἰ μὴ περὶ τῶν ἀρχαιοτέρων δύναται μνησθῆναι· πρό μόντοι τῶν ἐν Μαραθῶνι μίαν διέξεισι πράξιν, τὴν περὶ τῶν τριῶν ἔθνων, περὶ ὧν ἐξῆς φησι.

ib. Ἄς νῦν δείξει] Τὸ σχῆμα ἐγκωμιαστικόν· σοφίζεται δὲ, οὐδὲ γὰρ παραλιμπάνει, ἀλλὰ ὑποκρίνεται, βουλούμενος δεῖξαι τὸ πλῆθος τῶν ἐγκωμίων.

Ταύτης ἀπάντων] Τί διαφέρει τοῦτο τῶν ἄνω; (Cod. 207, A. τὸ διαφέρειν τοῦτο τῶν ἄνω· λέγω μὲν) λέγομεν, ὅτι ἐπειδὴ ἐν τῷ προειρημένῳ ἤνιξτο, ὡς καὶ ἄλλων ἐπαινεθείσων πόλεων σὺν αὐτῇ, ἐνταῦθα πλέον τῶν πασῶν αὐτὴν ἐπαινεθείσαν ἀποδείξει προήρηται (Cod. προείρηται).

Ἄλλ' ἀνάγκη] Οὐκ εἶπε τὰ μικρὰ, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα, ὡς 207, B. καὶ ὄντων αὐτῶν μεγάλων.

Τριῶν γὰρ ἐθνῶν] Vid. ed., Leid. Κύκλων — ἀνα- ib. γῶν — Κλησθένης.

Ἐπιθεμένον] Vid. ed., Leid. post Λαβόντες τοίνυν ib. τὸν χρησμόν Λακ. pergit ita: ἔπεμψαν κατὰ τῶν Πεισιστρατιδῶν Ἀγχιμόλιον μετὰ στρατιᾶς, ὃς ἐτελεύτησεν ἐν τῷ πολέμῳ· ὀργισθέντες ἐπὶ τούτῳ Λακεδαιμόνιοι ἀπέστειλαν κατὰ τῶν κ. τ. λ., quae omnia exciderunt propter duplex Λακεδαιμόνιοι, Leid. κατεκαλέσατο. —

Τὸ μὲν αὐτῷ] Vid. ed. Leid. καλεῖ. ib.

Βοιωτοὶ δὲ] Vid. ed. 207, C.

Τῆς πόλεως] Τῇ φιλοτιμίᾳ· οὐ γὰρ τῇ φιλοτιμίᾳ τῶν ib. χρημάτων τῶν τὰ μεγάλα λέγειν ἀντὶ μικρῶν (sic).

Ὅτε γὰρ τοῖς Ἕλλησι] Ἐν τῷ θέλει ἄρχεται (noli ἐν 207, D. τῷ θέλει ἄρχεται, sed ἐνταῦθα θέλει ἄρχεσθαι) τῶν Μηδικῶν· καὶ πρῶτον λέγει τὰ κατὰ Μαροθῶνα, ὅτι καὶ πρῶτα ἐπράχθη· ἐκρίνετο δὲ οἰονεὶ ἐδοκιμάζετο, διάκρισις γὰρ ἦν τότε Ἑλληνικῆς καὶ βαρβαρικῆς φύσεως.

Πρὸς πολὺ] Ὡσπερ πρὸς ἅπασαν τὴν Ἀσίαν μικρόν ib. ἔστι μέρος τὸ τῆς Ἑλλάδος.

Καλλίον εὐχῆς] Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὅσον εὐχεται τινι κἂν 208, A. (εὐχεται τις νικῶν), ἐδεέχθησαν νικήσαντες· ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, παρῆλθον τὰς ἐλπίδας ταῖς πράξεσιν.

Τὸ δὲ πλέον] Τὸ βαρβαρικόν· λέγει δὲ ὑπὲρ ὃ ἦν ib. χειρόν ἐφ' ὧν τῇ κακίᾳ (sic).

Ἐξῆστι μὲν οὖν] Ὡς πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν εἶπε τοῦ ib. κρείττονος, ἀντὶ τοῦ συνηγωνίσαστο αὐτῇ τῇ ἐπιθυμίᾳ· ὥσπερ, φησὶ, μαντευομένη τὸν παρόντα λόγον οὐκ ἐτόησε, δι' οὗ ἐγκωμιάζεται· τὸ δὲ αἰτιάσασθαι ἀντὶ τοῦ αἴτιον ὀνομάσαι· οὐ γὰρ λέγει μέμψασθαι.

- 208, B. Καθάπερ τοὺς εἰωθότας] Οἷον τὰ Ὀλύμπια, τὰ Ἰσθμια, τὰ Νέμεα καὶ τὰ Πύθια καὶ τὰ κατὰ μέρος.
- ib. Συνεβάλετο] Τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ δαίμονος, οἷον τῆς μελλούσης νίκης τοῦ πολέμου· εὐλογον (ἢ νίκης· τοῦ πολέμου εὐλογον) ἔσχε πρόφασιν καὶ ἀξίαν τοῦ (ἢ τὸ) ὑπὲρ Ἰώνων παίδων ὄντων ἀγωνίσασθαι.
- ib. Καὶ μετ' ἀξίου] Μειῶ καλλίστης προφάσεως εἶναι (ἢ καὶ) ἀξίας τῆς μελλούσης εὐτυχίας· συνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον μέρος ἢ πόλις· πρόφασιν δὲ λέγει τὸ ἀμύνασθαι· ὑπὲρ Ἰώνων.
- 208, C. Οὕτως ἐφειλύσατο] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ αὐτῇ τῶν πολέμων ἀρξαμένη καὶ τὴν αἰτίαν παρασχοῦσα, ἀλλ' ἀμυνομένη καὶ ὑπὲρ τῶν Ἰώνων ἐστρατεύσαντο κατὰ τῆς Ἀσίας.
- ib. Οἱ ὕστερον] Vid. ed.
- 209, A. Στρατιᾷ κοινῇ] Τότε γὰρ μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευσαν εἰς τὰς Σάρδεις· ἐπεὶ δὲ ὕβριν ἐποίει τοῖς Ἀθηναίοις τὸ Ἐρετριέας συνάψαι αὐτοῖς, παρενθήκην αὐτοὺς ἐκαλεσεν· εἶπε δὲ, ὅτι πορθήσαντες, μὴ νομισθῆ διὰ δουλείας ἐπέρχεσθαι, ἀλλὰ πολέμων.
- ib. Τέως δὲ ἐν Βαβ.] Τέως λέγει ἀντὶ τοῦ ἕως τότε καὶ προῖην· λέγει δὲ Βαβυλῶνος τῆς Περσίδος· λέγεται γὰρ ἰσχυρότατα τείχη ἔχει Βαβυλῶν.
- ib. Καὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς] Λεῖπει τὸ θαυμάτων· ἴσως δὲ διὰ τοὺς ἐλέφαντας λέγει τοῦτο· ἵνα δὲ μὴ τομίσῃ τις, πόλις εὐτελεῖ τὰς Σάρδεις εἶναι, λέγει Σάρδεις ἐθαυμάζοντο.
- 209, B. Παρενθήκην γὰρ τοὺς Ἐρετριέας] Καὶ αὐτοὶ γὰρ μετὰ Ἀθηναίων ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς Σάρδεις.
- ib. Ἄνο δ' ὡς ἀληθῶς] Ἀληθῶς τὸ τῆς ὀργῆς· λέγει δὲ μὴ εἶναι τοῦτο.
- 209, C. Ἀλλὰ καὶ πάσης] Ἀντὶ τοῦ μὴ μόνως τῆς Ἀσίας.
- ib. Ἀνέλπιστον ἦν αὐτῶ] Τοῦτο εἶπεν, μὴ δόξῃ ἀδυνάτων εἶναι.
- ib. Καὶ ψιλῇ πορείᾳ] Οἷον διοδεῦσαι τὰς δεδουλωμένας αὐτῶ διὰ πολέμου καὶ στρατιᾶς.
- 209, D. Μέσην] Ἀμφοτέρων ἐγέτετο καὶ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐπιθυμίας.

Καὶ τοῦ μετ' ἐκεῖνον] Ἰπ' ἐκείνου μὲν, τοῦ Δαρείου· 210, A.
μετ' ἐκείνου (sic) δὲ, Ξέρξου.

Περὶ τῆς γῆς] Ἦτοι βουλόμενος γῆν καὶ θάλατταν ib.
αὐτῷ ἀποδοθῆναι.

Ἐν τε ταῖς ἐπιστολαῖς] Τὰς πρὸς τοὺς Ἕλληνας λέγει 210, B.
γραφείσας, ἐν αἷς ἔλεγεν, ἔκδοτέ μοι τοὺς Ἀθηναίους.

Τοῖς ὑπάρχοις] Διὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἀναίρεσεως τῶν ib.
κηρύκων· ὑπάρχοις δὲ λέγει τοῖς σατράπαις, ὑπάρχοις δὲ
τῷ Ἑλληνικῷ ὀνόματι.

Καὶ μὴν ὅσα] Τούτοις τοῖς Ἕλλησι, τοῖς κήρυξι ἢ τοῖς ib.
πρίγμασιν, καὶ τοῖς διὰ τῶν κηρύκων ἐπιτάγμασι.

Ταῖς ἀποκρίσεσι] Αὐτὸς προῖων λέγει τὴν ἀπόκρισιν, 210, D.
ὅτι τὴν ἀναίρεσιν ἀπόκρισιν δηλοῖ τῶν ἀγγέλων.

Ὅτι Ἀθηναίων καὶ Περσῶν] Τῶν πραγμάτων λέγει, ib.
τοῦ τε τὸν βάρβαρον ἀπειλεῖν καὶ τοῦ τοῖς Ἀθηναίους ἀντι-
τετάχθαι.

Ἔργα λόγων] Λόγους λέγει τὸ ψήφισμα τῶν Ἀθη- 211, A.
ναίων περὶ τῶν ἀγγέλων, ἔργα δὲ αὐτῶν τὴν ἀναίρεσιν αὐ-
τῶν· μᾶλλον δὲ οὕτως· ἔργα λέγει τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις
γινόμενα τοῖς Ἕλλησι ἠτιῆσθαι τῶν τότε λόγων τῶν Ἀθη-
ναίων.

Τᾶ Διαφθεῖραι τοὺς ἀγγ.] Ἐμβαλόντες γὰρ αὐτοὺς ib.
εἰς φρέατα κατέχωσαν, ἀμφοτέρω αὐτοῖς παρέχοντες, καὶ ὕδωρ
καὶ γῆν.

Διὰ χειροτονίαν] Διάσκεψιν, ἵνα μὴ ἄκριτος ἀποθάη. 211, B.

Καὶ τὸ ἰσχυρὸν] Ἐντὶ τοῦ ἐν καὶ τὸ ἐναντίον αὐτῷ ib.
περιέστη (sic Geelius pro περίεστιν).

Ἐρμηρέα] Vid. ed. ad Τῷ δ' ἐρμηνεύσαντι. 211, C.

Οὗ τὸ διαλλάττον] Οἱ μὲν γὰρ τριάκοιτα μυριάδας 212, A.
ἔειπον (Cod. εἶδον) αὐτοὺς· διὸ Ἀριστείδης φησὶν ἐν ἑτέρῳ
λόγῳ ἐπιτα φίωαυτοῦ (ἢ αὐτῶν vel αὐτοὺς) πεντήκοντα μυ-
ριάδας εἶναι· λέγει γὰρ αὐτὸς, οἱ μὲν ἐλάττους ὄντες
ἔμπαντες ἐναντία στί μυριάδας ἐτάξαντο ἐν Μα-
ραθῶνι, τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν πρῶτος στολος, ὃν κατέπεμψε
Δαρεῖος· διαλλάττον λέγει κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid.
Ἐφηγουμένοις — μ̄ pro μᾱ — οἱ δὲ μ̄σι τότε οὖν, φησὶ,

τὸ διαλλαττόμενον καὶ (f. στ.) μυριάδες ἐποίουν μέγιστον ὄρον στόλου, ἀντὶ μέτρον (Cod. μέτροι) , στρατεύματος ἱκανόν.

- 212, B. Ὡς δὴ προειρήκειν] Τὰς Περσικὰς ἀπειλὰς μίμειται· ἰσχυρότατον γὰρ θυητὸν καταποντίσαι τὰς Ἀθήνας.
- 212, C. Ὑπερηχοῦντες] Ἀντὶ τοῦ πλέον ἤχοῦντες τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
- ib. Ἀποστεροῦντες] Τῷ φόβῳ δηλονότι, ὡς μηδένα τολμᾶν ἰδεῖν τὴν ἔφοδον αὐτῶν ἢ τῷ τάχει, ὡς μὴ συγχωροῦντες (sic) ἰδεῖν, ὡς καὶ Ὅμηρος· παρήϊξαν δέ με ἵπποι.
- 212, D. Ὡς περ τι] Προοίμιον καλεῖ τὴν Ἐρετρίαν, πόλεμον δὲ τὸν τῶν Ἀθηναίων, καὶ δόξαν ἀντὶ τοῦ δόξαιτος· ἔστι δὲ Ἀττικόν.
- 213, A. Σαγήνην] Τὰς χεῖρας αὐτῶν συνδεσμεύοντες καὶ μηροειδῶς περιλαβόντες, ὅπως μηδεὶς φύγη· ἰστέον δέ, ὡς τὸ σαγήνεῦσαι κυρίως εἶρηκε καὶ οὐ μεταφορικῶς.
- 213, B. Τῷ λόγῳ] Τῷ λέγοντι δηλονότι τῇ παροιμίᾳ· ἔστι δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων (V. D. Geelius manu alt. ἀσθενῶς, vid. add. Pariss.) ὅτι τὰ φεύγοντα διώκουσι.
- ib. Ἐκ τοῦ πελάγους] Τινὲς ἱστορικῶς τοῦτο ἐξηγοῦνται κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. κήτους — κατὰ Τροίας — ἐκπεσεῖν — Πειραῖα, ἢ ἄλλως σημαίνει κατακλυσμὸν ἢ σεισμὸν ἢ θυέλλαν ἢ λοιμὸν καθ' ὃν (f. καθὸ) ἡ τῆς πόλεως ἢ τῶν Ἀθηναίων πρῶτον ἤψατο τοῦ Πειραιοῦς.
- 213, C. Τὸ μέλλον] Ἀντὶ τοῦ τὴν ἀπάλειαν μόνην λογιζόμενοι· τὸ δὲ ἐκάθηντο κατὰ ἀποκοπὴν ἔστι· παροξυτόνως δὲ ἀναγνωστότεον.
- ib. Ἡ δὲ πόλις] Ἔθος κ. τ. λ. Vid. add. Pariss., in Leid. Demosthenis testimonium desideratur.
- 213, D. Κεκοσμημένη (ed. κοσμουμένη)] Ἀντὶ τοῦ καλλωπισμένη· ὡς ἐπὶ πομπῆς δὲ εἶπε τὴν λέξιν.
- ib. Ἱερά τε γὰρ] Vid. add. Pariss., Leid. ἐφόδοις. —
- ib. Διεπρεσβεύετο] Πάλιν ὡς ἐπὶ πομπῆς τοῦτο εἶπεν, ὡς περ ὀπλίτας, φησὶ, τούτους ὀπλίζουσα· λέγει δὲ Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας· τὰς δὲ εὐχὰς πρεσβείαν ἐκάλεσεν, ὡς πρὸς ὁμοίους.

"*Ἡσκητο*] Ἀντὶ τοῦ, ὅτε ἐθεραπεύετο (l. ἐτεθ.) καὶ τε- 214, A.
τίμητο.

Τοὺς ἐν τοῖς] Τοὺς μεγάλους λέγει ἀγῶνας, ἐν οἷς ἐδί- ib.
δοιτο στέφανοι· τὸ δὲ ἀπέκρουσαν ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντο.

"*Ἐπειτα κρείττους*] Τοῦτο εἶπεν κ. τ. λ. Vid. ed. 214, B.

Καὶ τῶν ἄλλων ἐφ.] Vid. ed. ib.

Χρείας] Vid. ed. 214, C.

"*ὑπερβάλλοντες* (ed. ὑπερβαλόντες)] Vid. ed. ib.

"*ὑπερηφανία*] Vid. ed. cum add. Pariss. ib.

Ἀκονιτὶ] Εἰκότως ὡς πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπήνεγκε τὸ 214, D.
ἀκονιτί.

Δημοτελής] Ἀντὶ τοῦ κοινῆ ἀπὸ δήμου τελεσθεῖσα, ἀπὸ 214, A.
μεταφορᾶς τοῦ παντὸς πλήθους· ὥσπερ γὰρ ὁ πᾶς δῆμος
ἅπας ἐν παρηγύρει συνάγεται, οὕτω συνάπαντες ἄνθρωποι·
εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς Τρωϊκῆς κρίσεως ἐγένετο, ἀλλὰ (f. ἀλλ' οὐ)
πάντων ἀνθρώπων· πρώτη δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ ἐν Σαλα-
μῖνι δημοτελής κρίσεως ἐγένετο.

Οὐ γὰρ εἰς φόβον] Ὡς τοῦ μὲν πλήθους τοῦ βαρβα- ib.
ρισμοῦ (f. βαρβαρικοῦ) φόβον ἀπειλοῦντας, τῶν δὲ Ἀθη-
ναίων εἰς προθυμίαν μεταβαλόντων τὴν θεάν.

Τὴν αἰθήριαν] Εἶπε τὸ ξέγον, ἅπερ ἄνω ἐκάλεσε φάσματα. 215, B.

"*Ὡσπερ χρήμασιν* (Cod. χρῆμα)] Ἀπολαύσει χρημάτων 215, C.
παρβάλλει τῶν βαρβάρων τὸν φόβον.

Καὶ νῆες] Νῆες εἶπεν, αἷς προσομοῦσι τῶν βαρβάρων ib.
(sic) τῷ Μαραθῶνι· στρεπτοὶ (Cod. στρεπτόν) δὲ τὰ μα-
ριάκια.

Τῆς τύχης] Τὸ Δημοσθενικόν, φύσει δὲ ὑπάρχει ib.
τὰ (Cod. τὴν) τῶν ἀπόντων.

Ταῦτα καὶ] Δέκα ἦσαν οἱ στρατηγοὶ, καθ' ἐκάστην 215, D.
δὲ ἡμέραν ἀλλήλους διεδέχοντο καὶ ὁ ἄρχων κύριος (Cod.
κύριον) ἐγένετο τοῦ τὴν ἡμέραν στρατεύσαντος (f. στρατεῦ-
σαι)· κατ' ἐκείνην οὖν τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ Πέρσαι ἐπέβησαν
τῷ Μαραθῶνι, Μιλτιάδης ἦν ὁ κύριος.

Παιῖτος (ed. παιῖτος)] Παιῖτων ἐστὶν ἄσμα πολεμικόν· ib.
φίλου δὲ λέγει, οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀλλὰ μόνοις Ἀθη-

ναίους (Cod. ἐν Θηβαίοις, vid. supra pag. 36.), τουτέστι τοῦ συνήθους.

216, A. Καὶ τοῖς βαρβάροις] Ἐπασχον, φησὶ, οὐκ εἰδότες οἱ
 βάρβαροι, τὴν ὀξύτητα δηλῶν τῶν Ἀθηναίων· καὶ Ὅμηρος
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης

ib. Τάξεις ἐρύώγεσαν (Cod. ἐρύώγησαν)] Vid. ed.

ib. Καὶ ἄνδρες] Δοκεῖ κουφὸν εἶναι τὸ λεγόμενον, πέλα-
 γος γὰρ αἵματος ὑποτίθεται· ἀλλ' ὅτε, φησὶν (An scholi-
 orum, unde haec excerpta sunt, auctor?), ἔνδοξον τὸ πρό-
 σωπον τὸ ἐγκοιμιαζόμενον, εἴτε βασιλεὺς, εἴτε πόλις ἐπίση-
 μος, ἔξεστι χρῆσθαι τῇ ὑπερβολῇ.

ib. Καὶ νῆες εἴλκοντο] Vid. ed., Leid. ἐπιβαλαῖν.

ib. Καὶ χορεία Πανός] Vid. ed.

ib. Ἦδη δέ τις] Εἰς Καλλίμαχον ἀποτείνεται· οὗτος γὰρ
 ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν τόξων στηριχθεὶς ἐπι-
 τῆς γῆς εἰστίκει πεσεῖν μὴ δυνάμενος· εἰπὼν δὲ ὡσπερ
 ἄθανατος τὸ ἄτοπον τοῦ λόγου τῇ προσθήκῃ ἐκόλασε.

216, B. Καὶ τρόπαια] Βαρβαρικῶ φρονήματι Πέρσαι κ. τ. λ.
 vid. add. Pariss., Leid. διὸ ἐπὶ —

ib. Πλείους αὐτοῖς] Ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν πεπτωκῶτων ἔγνωσαν
 Ἀθηναῖοι τῶν βαρβάρων τὸ πλῆθος· δεικνὺς, ὅτι ζῶντας
 αὐτοὺς ὀλίγους ἐνόμιζον.

ib. Ἔλος] Vid. add. Pariss., Leid. χωρίζον pro χωρίον—
 τῆς μάχης τὸν Μαραθῶνα.

216, C. Οὐδὲ διέξοδος] Ἀντὶ ὑπὸ τῶν κακῶν καὶ τοῦ πλήθους
 τῶν νεκρῶν οὐκ ἦν τοῖς βαρβάροις διαφυγεῖν (Cod. διαφύγει)
 διὸ ἐπήγαγε μέγιστον ἐναντίωμα αὐτοῖς ὑπῆρχεν.

ib. Ὀχλος] Ὀχλον καλοῦσιν οἱ ῥήτορες τὸ ματαιὸν πλῆ-
 θος· καὶ ὁ ῥήτωρ, ὡς ὁ μὲν δῆμὸς ἐστὶν ὁ ὄχλος.

ib. Ἦ ὅσοις ἂν τ — ἀνιστῆναι] Ἦττους ἐνένοιντο, εἰς τὸ
 κατὰ πόδας τῆς συντάξεως· ὁ δὲ νοῦς· ἀπώλοντο, φησὶ,
 πλείους στρατιᾶς οὐ μόνον ἐξαρκούσης εἰς πόλεμον, ἀλλὰ
 καὶ δειλίαν τοῖς ἀντισταμένοις ἐμποιοῦσης (Cod. ἐκπ.) το-
 σούτῳ πλῆθει· Ἦττους οἱ ὑπολειφθέντες τῶν Περσῶν ἐγέ-
 νοιντο· ἄσαφές δὲ τὸ χωρίον, ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι τὸ
 πλεῖον τοῦ στρατοπεδεύματος ἀπώλοντο, ὧ καὶ μόνῳ τῷ

ἀπολομένῳ χαλεπὸν ἦν ζῶντι πολεμεῖν· τὸ πλῆθος δὲ τῶν πεπτωκότων δεῖξαι βουλόμενος τοῦτο εἶπεν.

Ἦρχουν ἐν νοτίῳ] Vid. ed., Leid. item ἰλατώδει. ib.

Τῆς νίκης] Ἀντὶ τοῦ τὸ μέγεθος τῆς νίκης· καινοπρε- 216, D.
πῶς δὲ εἶπεν οὐκ ἀνίσταται (vide supra), ἢ ὑπὸ τῆς
ἡδονῆς ἢ ὅτι εἰς ἀνδρείαν κινεῖται.

Τῶν κατὰ τὴν] Ἐπειδὴ πρώτη ἐκινδύνευσεν Ἐρετρία, 217, A.
διὰ τοῦτο εἶπε τὸ κατὰ τὴν ἡπειρον, νῆσος γὰρ ἡ
Ἐρετρία. (Cod. bis Ἐρέτρια).

Καὶ τοῦτο] Φησὶ πρῶτον τὴν διάδοσιν σίτου, εἶτα 217, C.
τὴν ὑποδοχὴν τῶν φευγόντων, εἶτα τὴν ἀποικίαν.

Τοῖς πρὸ τοῦ (vulg. προτοῦ)] Τοῖς ῥηθεῖσι περὶ τοῦ ib.
σίτου καὶ τῶν ἄλλων.

Συγκληρωθῆναι] Τουτέστι κατὰ κληρονομίαν καὶ εἰ- 217, D.
μαρμένην· ἐκεῖθεν γὰρ εἶπε τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ εἵμαρτο
ἄρα δὲ (f. εἵμαρτο· ἄρα δι') εἵμαρμένης τινὸς ὁ πόλεμος ὁ
κατὰ Μαραθῶνα γινόμενος· τῇ τύχῃ οὖν κατὰ γένεσιν καὶ
εἵμαρμένην.

Εἰ καὶ νεανικώτερον] Ἀντὶ τοῦ μειρακιῶδες ἢ τυλμη- ib.
ρότερον, ἐπειδὴ δοκεῖ τοῦνομα τῆς μητροπόλεως κουφότερον
εἶναι· ἀφορμὴ δὲ οἶον ἀρχὴ καὶ πρόφασις.

Ἀντὶ κρηπίδος] Vid. ed., Leid. Περσίδι pro πατρίδι. 218, A.

Οὕτω διήνεγκεν] Vid. ed., Leid. ἦνθησε, addit autem: ib.
τὸ δὲ ἅπαντ' ἂν ἔρῃει ἀντὶ τοῦ ἐφθείροντο.

Ὅσας μυριάδας] Ἀποδείκνυσιν, ὅτι οὐ μόνον τοὺς βαρ- 218, B.
βάρους νενικήκασιν, ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους, συλλογιστικῶς.

Παραιτησάμενον] Τοῦτο δε ἐπήγαγεν διὰ τοῦ εἰπεῖν ib.
πάντας ἐνίκησε.

Τοῖς ὑπάρχουσι] Τοῖς οὖσιν αὐτοῖς πλεονεκτήμασι· λο- 218, C.
γίζεται δὲ, δι' ὧν κατασκευάζει, ὅτι πάντων κρείττους εἰσὶ.

Οἶμαι μὲν οὖν] Vid. ed., add. Leid. ὅπερ καὶ οὗτος ib.
ἐνταῦθα ποιεῖται, τὴν ἀνάκεφαλαίωσιν· ἐν τῷ ἐξῆς δὲ σε-
λιδίῳ ἐστὶν ἡ ἀπόδοσις πρὸς τὸ οὐ μὴν ἐῶσιν αἱ πρά-
ξεις (219, B), ἵνα ἢ οὕτως· οἶμαι μὲν οὖν, εἰ καὶ μόνον
ταῦτα εἶπον, ἔχειν ἂν πέρας τὸν λόγον, οὐ μὴν ἐῶσιν ἀπελ-
θεῖν αἱ πράξεις.

- 218, D. Ἰνεῖσαν] Ἀναδοῦσαν, σημαίνει τοὺς Ἀθηναίους αὐτόχθους.
- 219, A. Ἄλλὰ καὶ πάντας] Καὶ τὴν ὑποδοχὴν σημαίνει τῶν εἰς αὐτὴν καταφευγόντων.
- ib. Πρώτην τε] Εἰ γὰρ ὁ μὴ ἔχων, φησὶ, τὰ ἴσα ἐλάττω ἐστὶ τοῦ ἔχοντος, πάντως ἄρα νενικήκασι, τῷ ἔχειν (Cod. τῷ ἔχον) τὰ πλείονα.
- ib. Τῶν ἐν τῇ ὑπ.] Vid. ed. ex Cod. Schell., Leid. post Ἰώνων addit λέγει.
- ib. Τῆς ἀρχαίας Ἑλλ.] Vid. ed. ex Cod. Schell., add. Leid. λέγει δὲ τὸν ἐν Μαραθῶνι πόλεμον· τὸ δὲ οὐ διὰ παντὸς πῶς φησὶ; οὐ διὰ τοῦ ὅλου εἶποι τις εὐεργετήματος τὴν πόλιν ἐλθεῖν τοῖς Ἑλλησιν.
- 219, B. Τὸ γιγνόμενον] Τουτέστι τὸ ὀφειλόμενον τέλος πεπληρωκέαι (f. πεπληρωκῶς) δηλοῦσι τέλος τοῦ δρόμου, ὡς ἐπὶ ἀγῶνα (leg. ἀγῶνος) δὲ εἶπε τὴν λέξιν, ἐπειδὴ καὶ δρομέων ἐμνημόνευσε.
- ib. Ἐτέρους] Τὸ ἕτερος εἰς Ἀακεδαιμονίους αἰνίττειται.
- ib. Οὐ μὴν ἐῷσί γε] Vid. add. Pariss.
- 219, C. Ἐξήτασται] Ἡ ἑαυτῷ λέγει ἐξήτασται, ἐπεὶ δοκεῖ φιλοτιμότερον εἰρηκέαι τὸν Δαρείου πόλεμον, ἢ τῇ πόλει ἐξήτασται.
- ib. Τοῖς ἐφεξῆς] Τὰ εἰρημένα ἐδήλωσεν· ἐφεξῆς γὰρ τοῦ Μαραθῶνος τὰ κατὰ Ξέρξην συμβέβηκε· τοῖς ἐφεξῆς οὐ λέγει τοῖς κατὰ Ξέρξην.
- ib. Ὅσον περ] Μόγη γὰρ αὕτη τὰ κατὰ Μαραθῶνα ἔπραξε.
- 219, D. Τολμήματος] Ἀστείως εἶπεν· οὐ γὰρ εἶπεν κατορθώματος, ὅτι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντετάξαντο.
- ib. Ὡσπερ κοριοροῦ] Ἡ διὰ τὸ ἐλαφρὸν ἢ διὰ τὸ ἀηδέος.
- 220, A. Ὑποπεπτώκει] Τεταπείνωτο πρὸς τὴν πόλιν· αἰτίους δὲ εἶπε διὰ τὸν Ἰππίαν (sic Cant., Cod. τὴν αἰτίαν)· οὗτος γὰρ ἐκπεσὼν ἐκ τῶν (Cod. τοῦ) Ἀθηναίων ὡς τύραννος ἔπεισε τὸν Πέρσην κατ' Ἀθηναίων στρατεύσασθαι καὶ τοὺς Ἀλεξάνδρας, καὶ αὐτοὶ γὰρ ἐκπεσόντες τῆς Θετταλικῆς τυραννίδος ἔπεισαν αὐτόν· σαφέστερον δὲ τοῦτο λέγει ἐν τῷ Μιλτιάδῃ.

Καταλιπὼν] Οὐδὲν κατέλειπεν ἄτοπον νομισθῆναι πα- ib.
ράδοξον τῷ πάντα δεικνύειν (f. νομισθῆναι· παράδοξον τὸ π.)

Ξέρξης] Ἐμφατικῶς τὸ ἀπὸ (del.) τοῦ πατρὸς· ἀτο- 220, B.
πότερος (Cod. ἀτοπότερον) ὁ νικήσας τῇ πονηρίᾳ τὸν φύσαντα.

Τῇ περιβολῇ (vulg. ὑπερβολῇ)] Τῇ προσθήκῃ καὶ τῇ 220, C.
δυνάμει.

Ὡσπερὶ παιδιὰν] Τὴν τοῦ πατρὸς· ἦλθε γὰρ, φησὶ, ib.
χιλίας ἔχων τριήρεις, ὅπερ Ξέρξης εὐτελὲς ἠγήσατο (Cod.
ἠτήσατο)· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀμιλλήσασθαι· τὰ δὲ ἐξ
οὐρανοῦ δεινὰ καλοῦσι διοσημείας, οἷον βροντὰς καὶ
κεραυνοὺς, ἃ δὲ καὶ οὐράνια βέλη καλεῖ.

Ὅτι αὐτοῦ] Vid. ed. ib.

Ἀήθεις ἀστέρας] Vid. ed. ib.

Ἔστωσι] Ἀπὸ τοῦ θαρρόουσιν, ὃ ἐστι (f. ins. οὐ) κάμ- 221, A.
πτεσθαι ὑπὸ τοῦ φόβου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων,
ἅπερ ὅτε θορυβοῦνται καὶ ὣτα κλίτουσι συνεχῶς καὶ οὐκ
ἔωσιν ὀρθά.

Τῆς δ' ἀγνωμοσύνης] Ἀγνωμοσύνης λέγει ἐνταῦθα 221, B.
τῆς ἀδικίας· ἀδικίαν γὰρ ὁ βάρβαρος ἐκάλει τὸ τολμῆσαι
τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ Μαραθῶνος ἀντιπαρατάξασθαι· ἔστι
γὰρ ἡ ἀγνωμοσύνη ἐν ἄλλοις χωρίοις ὀχαριστία.

Καὶ μετὰ τῶν] Ὡς ἤδη πάσης τῆς ἄλλης γῆς δου- ib.
λευούσης.

Μετὰ τῶν προπατόρων] Ἀλαζονείαν ἐμφαίνει βαρβαρι- ib.
κὴν· τοὺς γὰρ θεοὺς ἐκάλει αὐτοὺς προπάτορας ὄντας.

Καὶ Ξέρξη] Τὸ Ἀθηναίους γνωρίσαι δεσπότην τὸν ib.
Ξέρξη.

Ἴππόκροτον] Στάδιον ἵππων κροτούμενον τοῖς τῶν ἵπ- 221, C.
πων ποσί· δηλοῖ δὲ διὰ τούτου ἐρημῶσαι αὐτὴν, ὡς εἶναι
πρὸς ἵπποδρομίαν ἐπιτηδείαν.

Καὶ θήκας] Βαρβαρικὸν τὸ φρόνημα, ὅτι καὶ θεοῖς ib.
καὶ νεκροῖς ἠπειλεῖ (sic em. Geelius V. D., Cod. ἔπειλε).

Ἰερά τε] Vid. ed., Leid. εἰς τὸ αὐτὸ, quasi alterum ib.
scholion excidisset. Geelius amplius de iis pronuntiandum
statuit.

- ib. Ἀτλαντικοῦ] Τὴν μεταβολὴν σημαίνει τῶν στοιχείων· περὶ δὲ τὸν ὠκεανὸν εἶναι λέγεται τοῦτο τὸ πέλαγος· ἠπεῖλει οὖν καὶ τοῦτο γεωργῆσαι τὸ πέλαγος, δηλονότι ἀπαντλοῦντας, πέτρας δὲ ὀρύττοντας. Κληρουχίας δὲ καλεῖ (sic Geel. pro κατὰ) τὰς γεωργίας, ὡσπερ ἔχομεν καὶ παρὰ Δημοσθένει, κληρούχους γὰρ γεωρούς.
- ib. Κληρουχίας ἀτίμους] Ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖς, οὐδὲ γὰρ ἐστὶ γεωργία ἀτίμος· τοῦτο οὖν λέγει κληρουχίαν ἀτιμον· ἠκρωτηριασμένους λέγει προχοῦντας εἶναι, ἢ ἡ σύνταξις οὕτως ἦ, ἠπεῖλει γὰρ ποιήσειν αὐτοὺς προχοῦντας εἰς τὸ πέλαγος καὶ οὐχ εὐρίσκεται ἀντὶ μετοχῆς ῥῆμα κείμενον· τὸ προχοῦν ἐστὶν ἀντὶ τοῦ προχοῦντας· ἐπ' εὐθείας γὰρ οὕτω προβαίνει, ἠπεῖλει κληρουχίας γῆς ἀτίμους ποιήσειν, ἦν (f. ἦν) γῆν προχοῦν ἀναγκάζειν εἰς τὸ πέλαγος ἠπεῖλει (Cod. ἀπ.) καὶ τὰ ἐξῆς.
- 222, A. Τόσαῦτ' ἔχοντας] Χεῖρας καὶ πόδας, δι' ὧν εἰργάζονται.
- ib. Καὶ οὐκ ἠπεῖλει (Cod. ἐπειδή) μὲν] Ὡσπερ ἀντιπικτον λύει, ἵνα μή τις εἶπη (Cod. εἶποι), καὶ τί μέγα πεποίηκε (sic Geel. V. D., Cod. μεταπ.) μόνον ἀπειλῶν; ὁ δὲ λέγει, ὅτι τοῖς ἔργοις ὑπέκρυπτε τὰς ἀπειλάς.
- ib. Χρήσασθαι] Πάντα, φησὶν, ἐποίει, πλὴν τοῦ τὴν πόλιν τιμωρήσασθαι· ῥαχία δὲ καλεῖται ὁ πετρωδῆς τόπος καὶ τοὺς τὴν ῥαχίαν οἰκοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον ἤγαγεν.
- 222, B. Ἀπὸ τῆς ἔξω] Τουτέστι τῆς πλατείας, ἐξ ἧς οἱ κῆλοι γίνονται. Φᾶσις δὲ ποταμὸς Σκυθίας· ἄνω δὲ περσικὸν λέγει τὴν καλουμένην Κασπίαν θάλατταν.
- ib. Οὐχ Ἰρκανίαν] Τὸ (Cod. τὸν) μὲν πρῶτον σχῆμα κατ' ἀπόφασιν, τοῦτο δὲ κατὰ ἐρώτησιν.
- 222, C. Ἡ Δᾶτις] Τοῦτον τὸν Δᾶτιν ἔπεμψε Δαρεῖος ἀπ' ἑαυτοῦ στρατηγὸν, ὃς ἐπιβὰς Ἑρετρίας (Cod. Ἑρετρίας), ὡς καὶ ὀπισθεν εἶπεν, καὶ πᾶσαν καταστρεψάμενος τὸ λοιπὸν τῶν ἀνδρῶν εἰς Ἀσίαν ἔπεμψε· ἐσχατιαῖς δὲ τοῖς τελευταίοις τόποις.
- ib. Οὐχ οἱ πορθμοὶ] Ταῦτόν πάθος ἔπασχον καὶ πορθμοὶ καὶ ποταμοὶ ξηραίνόμενοι, οἱ μὲν πινόμενοι (Cod. πώμενοι) οἱ δὲ ξηραίνόμενοι, ὡς πατούμενοι.

Διαφέρειν] Ἴσμεν, ὅτι οἱ πορθμοὶ (sic Geel. pro πολλοὶ, sensu id postulante) στενοὶ ὄντες φοβεροὶ εἰσι τοῖς διαπλέουσι, τῶν πελαγῶν εἰς αὐτοὺς προσρηγνυμένων· οἱ δὲ ποταμοὶ εὐχερεῖς· βούλεται οὖν εἰπεῖν, ὅτι τῷ μὴ πίνειν μόνον διέφερον τῷ βασιλεῖ τῶν ποταμῶν· ἄλλοι δὲ φασιν, ἐπειδὴ οἱ πορθμοὶ πολλοῦ ὕδατος οὐκ εὐπυροῦσι (l. ἀπ.) τοῦτο εἶπεν ἀντὶ τοῦ πάντα ἐνούμιζε τοὺς πορθμοὺς ἔχειν τῶν ποταμῶν ὅμοια, πλὴν τοῦ μὴ ἔχειν ἀφθονον ὕδωρ.

Καὶ νῦν] Ὅτι (f. ὅτε) διώρυξε τὸν Ἄθω· ἐγκωμιάζων δὲ τὸν Πέροσιν μεταβολὴν αὐτὸν στοιχείων λέγει πεποιηκέναι· λέγει δὲ, ὅτι νέα θάλαττα φαίνεται, ἀφ' οὗ διέβη ἕως νῦν.

Καμήλοι] Ὡσπερ χιλίας διακοσίας εἶχε τριήρεις, οὕτω καὶ τοσαύτας καμήλους. ib.

Κατέλαμπον] Οὐχ ἀπλῶς κατέλαμπον· βούλεται γὰρ δεῖξαι αὐτὸν οὐ μόνον θάλατταν μεταβεβληκότα, ἀλλὰ νύκτα καὶ ἡμέραν. 223, C.

Ὅσον μήκιστον] Ὅσον, φησὶν (Cod. φασὶν), ἔστιν ἀνῦσαι (Cod. ἀνώσαι) τῷ βαδίζοντι· διὰ δὲ τούτου τὸ πλῆθος ἐμφαίνει τῶν καμήλων· οὐχ ἀπλῶς δὲ, ἀλλ' ὅτι χρεῖαν ἐπλήρουν· οὐ πρὸς τὰ δύο δὲ παραδείγματα ἢ αἰτία, πρὸς τὴν σκίαν καὶ τοὺς καμήλους, ἀλλὰ πρὸς τὴν μεταβολὴν καὶ τὴν κίνησιν. ib.

Δείδρον] Vid. ed. ib.

Πολλοῖς δ' ἦν] Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην εἶχε στρατόπεδον, ἀναγκαίως τὸ πλῆθος ἐπόμενον ἠγνόει· ποῦ ἄρα ὁ προηγούμενος ἐτύγχανε τοῦ στρατεύματος. ib.

Οὐδὲν δ' ἦν] Τυχὸς ἢ ἑκατὸν σταδίων ἦν Θράκη (f. Τεῖχος — vide infra — ὃ ἑκατὸν σταδίων ἦν· Θράκη) ἐκρύπτετο ὑπὸ τοῦ στρατεύματος καὶ οὐδὲν ἔθνος οὕτω μέγιστον ἦν καὶ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένον, ὥστε δύνασθαι μὴ καλύπτεσθαι ὑπὸ τοῦ πλήθους· ἢ οὕτως, ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτω μέγα τὸ (f. τι) ἔθνος ἐτύγχανε, ὡς μὴ τῷ πλήθει τῷ ἐπομένῳ καλύπτεσθαι. 223, D.

Γενέσθαι] Ὡς ἀδυνάτου ὄντος τοῦ ἀριθμῆσαι τοσοῦτους. 2224, A.

- ib. Καὶ μέτρον] Ἐμέτρει μὲν διὰ τὸ πολλοὺς εἶναι, ἤριθ-
μει (Cod. ἀριθμεῖν) δὲ διὰ τὸ πολλὰς εἶναι τὰς μυριάδας·
τίνι δὲ διαφέρει τὸ μέτρον τοῦ ἀριθμοῦ, αὐτὸς ἐν τοῖς προσι-
μίοις εἶπεν.
- 224, B. Καὶ πάντα] Οὐ μόνον, φησὶ, τὰ βάρβαρα, ἀλλὰ καὶ
τὰ Ἑλληνικά· διὰ τί δὲ οὐκ εἶπε κατὰ Ἀσίαν; λέγομεν οὖν,
ὅτι, ἐπειδὴ νῦν κατὰ τῆς Εὐρώπης εἰήει, ὅλως δὲ (f. δη) *τῷ*
εἰπεῖν τὰ ἐπὶ γῆς πάντα (legerat igitur sch. τὰ ἐπὶ
γῆς πάντα) περιέλαβε καὶ τὴν Ἀσίαν.
- ib. Ὡσπερ τὰ κοῦφα] Οἶονεὶ τὰ φύλλα ὑπὸ τοῦ ἀιέμου
φερόμενα.
- ib. Τῆς ὑπερηφανίας] Ἀπὸ τοῦ μεγέθους· οὐ γὰρ ἐπὶ
ἀλαζονείας νῦν κεῖται.
- ib. Ἡ θορύβου] Ὡς ἄνωθεν ἀπὸ οὐρανοῦ πνεύματός τις
κατιόντος.
- 224, C. Τοῖς περὶ τὰς ἐπ.] Ἐντεῦθεν ἄρχεται λέγειν τὰ πρὸ
τοῦ πράγματος· εἰς τρία γὰρ διαιρεῖ καὶ λέγει τὰ πρὸ τοῦ
πράγματος, τὰ ἐν τῷ πράγματι, τὰ μετὰ τὸ πρᾶγμα· ἢ δὲ
λέξις ἢ τοῖς ἀκροβολισμοῖς εἴρηται ἀπὸ τοῦ πόρρωθεν
βάλλειν κατάκρας ἀλλήλους βούλονται πολεμεῖν (sic, forte
εἰ κατ. ἀλλήλοις)· λέγει οὖν ὅτι τοῖς ἀκροβολισμοῖς τοῖς
διὰ τῶν ἐπιστολῶν, διάπειραν γὰρ ἐποίει διὰ τῶν ἐπιστολῶν
ὁ βάρβαρος τῶν Ἀθηναίων· αὐτὸς δὲ εἰρηκοῖς καὶ πείραις
ἐξηγήσατο, τί ἐστὶν ἀκροβολισμός· ἀκροβολίζειν γὰρ ἐστὶ τὸ
ἀποπειροῦσθαι, εἰ θέλουσιν οἱ ἐνάντιοι πολεμεῖν.
- 225, A. Αὐτῇ σκευῇ] Σκευὴν καλεῖ τὴν ποικίλην ἐσθῆτα·
τοιαύτη γὰρ ἡ Περσικὴ.
- ib. Καὶ τοῖς εὖ φρ.] Εἰς Λακεδαιμονίους αἰνίττεται, καὶ
αὐτοὶ γὰρ ἀπέκτειναν τοὺς ἐλθόντας παρ' αὐτοῦ ἀγγέλους.
- 225, B. Κερδαινοῦσιν] Οὐ τῷ (sic Geel. V. D. pro αὐτῷ)
σώζεσθαι, ἀλλὰ τῷ (sic G. pro τοῦ) τελευταῖοι πεσεῖν· οὐ-
δὲν μᾶλλον ὑφεῖτο, οὐχ ὑπεχώρησεν, οὐχ ὑπῆρξεν.
- 225, C. Οὐδὲ ἐμέμισατο] Ἀπόκρισιν λέγει τὴν σφαγὴν τῶν
ἀγγέλων.
- ib. Μόνη φανῆραι] Ἴνα μὴ τις εἴπῃ, ὅτι ἀσθενῆς οὖσα
καὶ δεομένη τῆς συμμαχίας αὐτῶν συνήγαγεν αὐτούς.

Ἐπιήρογεν ἀμφοῖν] Ἀμφοτέρων, τοῦτο (f. τῶ, quodsi 226, A. sequeretur καὶ, malletm τοῦ .τε) μὴ ἔχειν ἐν ἄλλοις ἐλπίζειν τοὺς Ἕλληνας· ἤλπιζον γὰρ, ὅτι ὡς πάντας ἐν Μαραθῶνι ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας, οὕτω καὶ ἐν Σαλαμῖνι μέλλουσι νικᾶν.

Μετοικίζεται] Ἐπειδὴ οὐ μέγα ἦν τὸ μετοικίσασθαι, ib. προσέθηκε τὸ γῆς μὲν οὐδαμοῦ· ἐνταῦθα δὲ ηὐτέλισην, ἄπερ πρὸ ὀλίγου ηὐξήσε· διὰ τοῦτο ηὐτέλισε, διὰ τὸ συγκρίειν αὐτὰ ὡς παρὰ τῶν Ἀθηναίων γενόμενα.

Τὸν Ἀλέξανδρον] Vid. ed., Leid. ἐκφερήθη. 226, C.

Πλήν γε δὴ] Ἀντὶ τοῦ ὅμως δέ· ἐπειδὴ δὲ τὸ μὴ εὐ- ib. ρεῖν φυγῆς ἐστὶ τεκμήριον, ἐθεράπευσε αὐτὸς εἰπὼν, ὅτι καλῶς εὗρεν ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος.

Ὡσπερ τινὸς] Ἀντὶ τοῦ ὡσπερ μυθευομένης Γοργόνης. 226, D.

Περὶ τῶν λοιπῶν] Ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς βασιλείας. ib.

Ἀθήνης] Τοῦ δεδιέναι τὸ Ἑλληνικόν. 227, Α

Φανεῖται] Ἀκόλουθα τῆς συντάξεως, φανεῖται πάντα 227, B. κατεργασμένα καὶ ἐξῆς.

Μὴ πρώτη] Τὸ πρῶτον ἔχει δεύτερον καὶ τὸ μάλιστα ib. συγκριτικόν ἐστὶ, ὡς καὶ ἄλλου πολεμήσαντος· θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὔτε μάλιστα τῆς ἐλευθερίας αἰτία γέγονεν, ἀλλὰ δῆλον ὅτι μόνη.

Πρῶτον μὲν] Ἐντεῦθεν κατασκευάζει, πῶς μόνη τὸν 227, C. πόλεμον κατειργάσατο λέγουσα, παρέσχε γὰρ τὸν καλῶς βουλευσάμενον, δηλῶν (l. δῆλον vel δηλονότι) Θεμιστοκλέα· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἐγκώμιον, ὅταν τὰ τοῦ ἐνὸς κατορθώματα πάσης εἶναι τις εἶπη (Cod. εἶποι) τῆς πόλεως.

Καὶ ὡς ἀληθῶς] Ἴδιον γὰρ Ἑλλήνων τὸ φρόνιμον, ib. βαρβάρων δὲ ἀνόητον.

Ἐπερέχοντα] Τὰ γὰρ τῆς γῆς ἐπαναστήματα εἰώθαμεν 227, D. (Cod. εἰώθημεν) τοῖς ποσὶν ὠθεῖν ἐπὶ τῶ ἐξισωθῆναι (Cod. ἐξισωθέναι) τὸ ὅλον.

Κατ' αὐτοῦ (ed. κατ' αὐτό)] Ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτο ψη- 228, A. φισαμένων· σοφῶν δὲ λέγει φρονίμων· ἴσως δὲ εἰς Πλάτωνα αἰνίττεται κ. τ. λ. vid. add. Pariss., in quibus quae

quae post ὁ νῦν Πλάτων κ. τ. λ. adduntur, in Leid. desiderantur.

- ib. Ἄ σώσειν, (ed. σώζειν)] Δεύτερον τοῦτο κατόρθωμα εὐβουλίας δείκνυσι, τὰ δὲ ἄλλα μάταια· τοῦτο δὲ ὁ Πλάτων εἰς ἀνανδρίαν τῆς πόλεως διέβαλε καὶ Θεμιστοκλέους λέγων, ὅτι καταλιπὼν τὴν πόλιν εἰς τὴν θάλατταν αὐτοὺς μετήγαγεν· ὁ νῦν Ἀριστείδης ἐγκώμιον αὐτῷ (l. αὐτῶν vel. αὐθις) Θεμιστοκλέους καὶ τῶν Ἀθηναίων.
- 228, B. Οὐδείς γάρ] Οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ· σκαιὸς γάρ ὁ πάντα ὑγνοῶν καὶ ὁ ἀμαθής· ἐναντία δὲ τοῖς οὕσι φρονῶν ὁ ἐπιστάμενος μὲν, κακουργῶν δὲ περὶ τὴν ἀλήθειαν.
- ib. Οἱ μὲν γὰρ εἰς Πύλας] Vid. ed.
- 229, A. Χειμάρρους] Vid. ed., Leid. Ἡ μὲν ἐν πᾶν τῶν.
- 229, C. Πρὸς γε τὸν] Ἀντὶ τοῦ σύγκρισιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ναυτικοῦ.
- 229, D. Ὡστ' εἴ τις] Καθ' ὑπόθεσιν· πανταχοῦ δὲ τὸ σχῆμα ἀγωνιστικὸν καὶ ἀποδεικτικόν· ἐκ θεοῦ δὲ τὴν ἐρώτησιν εἶπει, ἵνα πιστώσῃται τὸν λόγον.
- ib. Μηδ' ἐξεῖη] Μετὰ δὲ (f. μήτε) δυνατὸν εἶη, ἵνα δείξῃ ἀναγκαίαν τὴν αἴρεσιν.
- 230, A. Εἰς τὸ κοινόν] Ἦσαν γὰρ αἱ μὲν τῶν ἄλλων (rectius, quam ὄλων, quod — diversis item numeris — est in marg. Schell. ad Τῷ πλήθει τῶν τρ. p. 229, C.) Ἑλλήνων ἑκατὸν, αἱ δὲ τῆς πόλεως διακόσιαι.
- 230, B. Ἀλλὰ μὴν] Πληρώσας τὴν εὐβουλίαν κ. τ. λ. vid. add. Pariss.
- ib. Ὑπὲρ τοῦ μῆ] Ὅπερ ἐκ τῆς τύχης συνέβη, εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων ἀναφέρει προαίρεσιν.
- 230, C. Ἐξωκίσθησαν] Τὸ (f. τῷ) ἐκβληθῆναι καὶ φυγαδευθῆναι.
- ib. Ταῦτ' εἰς ἀρετὴν] Ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως ὅπως νικήσωσιν.
- 230, D. Τὸ καθ' αὐτοὺς] Ζητήσειεν ἂν τις, διατί εἶπε τοὺς (l. τὸ) καθ' αὐτοὺς, δηλοῖ γὰρ, ὅσον ἤκεν, εἰς αὐτοὺς τουτέστιν ἠθέλησαν μὲν (sic); λεγόμεν, ὅτι καθ' ἑαυτοὺς εἶπεν ἀντὶ τοῦ μόνοι, ἄνευ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

Ἄλλ' ἀπέραντα] Vid. ed., adde, quod habet Leid. πο- 231, A.
ρεῑ pro ποιεῑ, quod praefero.

Ἐξετάζοντι] Πάλιν τὰ δοκοῦντα ὑπαίτια (sic Geel., ib.
Cod. ὑπαι) τῶν Ἀθηναίων προσποιῆται (leg. vel. προσποι-
εῖται vel προσπεποιῆται) ἐγκώμιον.

Ἀφορμὴν] Τοῦς Ἕλληνας λέγει πάντα· πάλιν δὲ ἐκ 251, B.
τοῦ ἀποβάντος κατεσκεύασεν, ἐπειδὴ τῇ νίκῃ τοῦτο ἐπισυμ-
βέβηκε.

Πρὸ τῶν κινδύνων] Πρὸ τῆς μάχης· οὕτω γὰρ ἤρξαντο ib.
τοῦ πολέμου.

Οὕτως ἄλογος] Ἀντὶ τοῦ παραδόξου εἶπε, μᾶλλον δὲ εὐ- ib.
λογος, τὸ γὰρ ἄλογον καὶ ἐπὶ τῆς ἀνοίας (Cant. in marg.
τοῦ ἀνοήτου, quam correctionem Geelius non necessariam
existimat) λέγεται.

Παρ' αὐτὸν] Ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ib.

Βούλομαι δὲ] Ἐνταῦθα ὁ Ἀριστείδης βούλεται εἰπεῖν ib.
περὶ τῆς ἐπιεικείας καὶ σοφίας τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τοσαῦτα
παρασχόμενοι εἰς τὸν πόλεμον ὑπέϊκον τοῖς Λακεδαιμονίοις·
βούλεται δὲ, ὡς καὶ αὐτός φησι, περὶ τῆς ἡγεμονίας εἰπεῖν,
ἐπειδὴ καὶ τῇ τάξει πρὸ τῆς μάχης τοῦτο πρῶτον ἐτύγγανε·
θαυμασίως δὲ ὁ Ἀριστείδης, ὅπερ (Cod. ὅσπερ) ἐδόκει τοῖς
Ἀθηναίοις ἀσθενείας ὑπαίτιον, τὸ παραχωρῆσαι στρατηγίας
Λακεδαιμονίοις, εἰς ἔπαινον μεταφέρει.

Εἰς μέσον] Ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν, αἰσχύνην ἔφερον ἢ 232, A.
παραχώρησις τῆς ἡγεμονίας, Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἡγοῦντο καὶ
ἐκεῖνον τὸν χρόνον· λέγει οὖν, ὅτι μείζον ἐστὶ τοῦτο τὸ τῆς
πόλεως ἐγκώμιον, εἶγε ἐκεῖνοι μὲν ἡγοῦντο, οὗτοι δὲ κα-
τῶρθον.

Τὰς Ἀθήνας] Ἐπειδὴ τότε ἐν τῇ θαλάττῃ ἦσαν. 232, B.

Τῇ δ' ἐπιεικείᾳ] Τῇ φιλανθρωπίᾳ, ὡς καὶ δι' αὐτὴν
παραχωρήσαντες τῆς στρατηγίας.

Τοσαύτην] Προθυμίαν μὲν λέγει τὴν κατάλειψιν τῆς ib.
πόλεως, εἰσφορὰς δὲ τὰς τριήρεις.

Ὀρμούντων] Τροπικῶς εἶπεν ὡς ἐπὶ λιμένος. 232, D.

Ἐξάρνων] Ὡδε τὸ ὑπέρβατον πρὸς τὸ εἰρημένον ἄνω ib.
τὸ γὰρ τοσαύτην προθυμίαν παρεχομένου.

- 233, A. Τὴν ἐπὶ σχήμαϊος] Οὐκ εἶπεν ἔργων, ἀλλὰ σχήμα-
τος δηλῶν Ἀθηναίων τὸ μεγαλόφυγον.
- ib. Οἱ τωθρότατοι (sic Geelius pro σίναθροι)] Οἱ δυσκί-
νητοι καὶ βραδεῖς καὶ ῥάθυμοι.
- ib. Μήθ' ὄλως] Ἐπειδὴ εἶπε φωνὴν ἀφιέται, ὅπερ ἦν
βλάσφημον, ἐπήνεγκε τὸ τούτων ἕνεκα, ὅπερ ἦν τῆς ἡγε-
μονίας· ἐνταυθα δὲ διὰ μακροῦ ἢ ἀπόδοσις.
- ib. Οὐ πᾶσαν] Ἦν εἶπεν ἄνω ἐπιείκειαν καὶ προύτητα
ἐνταυθα σοφίαν καλεῖ, ὅ ἐστι σύνεσις, καὶ ἐρμηνεύει λέ-
γων οὕτως· εἰ ἦσαν, φησὶ, φιλονεικήσαιτες, ἀπώλετο ἅνιά
πράγματα, τῶν δὲ ὑπὸ φιλοσοφίας ἡσύχασαν.
- 233, B. Κατὰ ἔθνη] κατὰ συστήματα ἢ φυλάς· κατεχορήσατο
γὰρ ἐπὶ μιᾷς πρότερον εἰρηκῶς ἔθνη.
- ib. Ἦ τίς τῶν] Καθ' ὑπέρβατον· ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ἢ
τίς, φησὶν, ὑπῆρξαι (l. ὑπῆρξεν) ἂν εἰς τὸ δέον ταῖς Ἑλ-
λησι, τῶν εἴτε πλείους, εἴτε ἥττους ναῦς παρασχομενοι.
ἐπειδὴ κατὰ μέρος οἱ ἄλλοι Ἑλληνες εἰσίνεγκαν τὰς τριήρεις.
- 234, A. Ἐκλέλειπται τὰ κοινὰ] Τὸ χωρισθῆναι πατρίδος καὶ
γυναικῶν καὶ παιδῶν.
- 234, B. Οὗτοι δὲ] Δέκα γὰρ ναῦς ἔδωκαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.
- 234, C. Ὅτι εἰ μὲν δέχεσθε] Vid. ed.
- 235, A. Ἦ ταῖς παρούσαις] Δηλοῖ, ὅτι καὶ ἡ παροῦσα ἀνάγκη
μεγάλῃ ἦν, ὥστε μὴ παριδεῖν τοὺς λόγους αὐτῶν· ἐν γὰρ
ταῖς μικραῖς ἀνάγκαις παρορῶμεν πολλάκις τὸ δίκαιον· ἀπὸ
κοινοῦ δὲ τὸ ἐνεχώρει (praestare hoc, judicat Geelius.
vulg. ἀνεχ.) παριδεῖν.
- ib. Εἶπον ἂν] Ἀντὶ τοῦ ἐνταυθα ἔλεγον· ὁ τοῖς δὲ τοιοῦ-
τος, οὐ λέγει, φησὶν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὸδε καὶ τὸδε
οἴφειλον τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν, ἀλλ' εἰ καὶ κοινὰ μὲν ἄπειτα
ὑπῆρχε καὶ ἐξίστης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν τριήρων ἢ εἰσφορᾶ τῆ,
καὶ τῶν (Cod. τὴν) μὲν κατὰ φύσιν, τῶν δὲ κατὰ τὸ πλῆθος
λειπόντων, δέοι (f. δεόν) δὲ ἦν σκοπῆσαι, τίς ὄφειλε ταῖς
Ἑλλήνων ἡγίσασθαι, πῶς οὐκ ἂν ἡ Ἀθηναίων ἐξέλαμψε
πόλις ἐνταυθα;
- ib. Λειπομέιης] Οὔτε γὰρ πόλις, οὔτε οἰκίας εἶχον.

Ἀγωνιστάς] Οἶον ἀθλητάς· πρᾶγμα δὲ λέγει τὴν σω- 235, B.
τηρίαν.

Προβεβληκότας] Ὡς ἐπὶ προβολῇ τὴν λέξιν τέθεικε ib.
(Ad haec annotat D. V. Geelius: post τέθεικε quaedam exciderunt; refertur autem sequens scholion ad Aristidis verba, ἀλλὰ καὶ πατέρων· Hactenus Geelius. Vereor ut ex re.), ὅ ἐστι μείζον τοῦ ἡγεμότος, ὁ γὰρ πατήρ φιλοστοργότερος.

Ναύαρχοι] Vid. ed. 235, C.

Ἐρανος] Ἐντὶ τοῦ ἐξίσου συνετέλουν, τοῦτο γὰρ λέγει ib.
ἔρανον.

Ἐδει δ' ἐκ] Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων λέγει πλεονεκτημάτων. ib.

Πῶς οὐκ ἐκεῖνοι] Ὡςδε ἢ ἀπόδοσις διὰ μακροῦ. ib.

Κατὰ τὴν ἐπιστήμην] Ἐντὶ τοῦ διὰ τὴν ἐπιστήμην 235, D.
δὲ καλεῖ τὴν ναυτικὴν τέχνην· καὶ τοῦτο δὲ ἄλλο δικαίως (sic) μὴ προβάλλεται.

Οἷς γὰρ] Τὸ νόημα τοιοῦτόν ἐστι, τοῦ παρόντος πολέ- 236, B.
μου κοινοῦ ὄντος, αὐτοὶ διὰ (Cod. δὲ) τῶν ἰδίων πάντας ὑπερεβύλλοντο· διὸ, φησὶν, δίκαιοι ἦσαν τὴν ἡγεμονίαν ἔχειν· ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος δὲ τὸ ἐπιχείρημα.

Τῶν δὲ πάντων (vulg. παρόντων)] Καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις 236, C.
γὰρ ἀπαρταχοῦ Ἑλληνικαῖς τριήρεσιν εἰς Ἀθηναῖος ναύαρχος διὰ τὴν ἐπιστήμην.

Καὶ μὴν εἰ] Τὸ σχῆμα διλήμματος, ἐξ ἀμφοτέρων γὰρ ib.
τῶν προτάσεων συλλογίζεται· τὸ γὰρ ἀμφοῖν χεροῖν ἐπιτατικῶς ὡς τὸ ἐκ δυοῖν (Cod. ἐκ δύσιν) ποδῶν.

Τὸ πρόσθεν] Τουτέστι τὸν ἴδιον χρησμίν· λέγει δὲ τὴν ib.
ἡγεμονίαν διὰ τὴν δόξαν ἢ διὰ τοὺς φόρους.

Ἐπὲρ τὴν φύσιν] Εἶπε γὰρ, ὅτι καὶ τὰ κοινὰ τῆς φύ- 236, D.
σεως ἐξέλιπε.

Πρὸς ὄργην] Ἐντὶ τοῦ ὑπὸ ὄργης· εἰ πρὸς ὄργην γὰρ ib.
ἐχώρησαν οἱ Ἀθηναῖοι, οὐδὲ ἔνομα ἂν ὑπελείπετο τῆς Ἑλλάδος τῆς καὶ πικρὰ τοῖς βαρβάροις θαυμαζομένης, ἅτι τοῦ προδεδώκεσαν καὶ εἴασαν μόνους· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐγκατέλιπον.

- 237, A. Τὸ θαυμάζεσθαι] Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ βαρβάρων θαυματομένης.
- ib. Κατηνάγκαστο] Ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης ἐγίνετο.
- 237, B. Καταλειφθέντας] Προδοθέντας καὶ μονωθέντας.
- ib. Ἡ δίχα] Μερισθῆναι πρὸς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους.
- ib. Οὐκ ἔχοντας] Διὰ τὴν στάσιν φησὶν οὐ δυναμένους πολεμεῖν· ἀπὸ γὰρ κοινοῦ τὸ πολεμεῖν.
- 237, C. Ἐσχάτην βίασανον] Ἀντὶ τῆς μεγίστης· βίασανον δὲ λέγει τὴν δοκιμασίαν ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λίθου τῆς βασάνου.
- ib. Συνετάξαντο] Ἀντὶ τοῦ ἔταξαν ἑαυτούς.
- 237, D. Τοὺς δὲ ἐκόντας] Τῶν γὰρ Ἑλλήνων οἱ μὲν ὑπέειξαν τῷ βασιλεῖ, ὡς Θηβαῖοι, οἱ δὲ ἄκοντες, ὡς Θετταλοὶ ἢ ἐκόντας μὲν τοὺς παρόντας, ἄκοντας δὲ τοὺς μηδίσαιτας.
- 258, A. Τῆς ἡγεμονίας] Τὸ μεῖζον πάλιν εἶπε τῆς ἡγεμονίας.
- 258, B. Κατεργάσασθαι] Ἀντὶ τοῦ κατορθοῦσαι (Cod. κατορμ.) καὶ ἀνῦσαι.
- ib. Λακεδαιμονίους] Καὶ γὰρ τὰ παιδιά εἰώθαμεν φιλοφρονεῖσθαι καὶ προτρέπεσθαι αὐτοὺς τῇ τιμῇ, μᾶλλον πρὸς (sic, f. προστάξει aut id genus aliquid) ἢ ἐπιπλήξει.
- 238, C. Μιμεῖσθαι] Μιμητὰς καθιστᾶν αὐτοὺς ἐν τοῖς ψηφίσμασι.
- ib. Καὶ τοῖς ψηφίσμασι] Οὐ γὰρ λόγῳ μόνον παρεχώρησαν, ἀλλὰ καὶ ἐγγράφως ψήφισμα ποιήσαντες.
- 239, A. Ἄρχοντος] Ἀντὶ τοῦ ἐνδοξότερον· ἡγεμόνων γὰρ, φησὶν, ἡγεμόνες ἐτύγγατον· ἄρχοντος δὲ τοῦ Εὐρυβιάδου αὐτοῖ· κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἤρχεν.
- ib. Ἐὰ ἀριστεῖα] Vid. ed.
- ib. Καὶ ἑωρακότων] Καλῶς τὸ ἑωρακότων, ἔστι γὰρ καὶ ἀκοῆς μαρτυρίας, ἣτις καλεῖται ἐκμαρτυρία.
- 239, B. Καὶ μὴν] Προαναφωνεῖ· οὕτω γὰρ εἶχε πάντα.
- ib. Προεστήσαντο] Προστάτην ἐποιήσαντο, vid. Schell.
- ib. Οἱ σύλλογοι] Σύλλογός ἐστι κυρίως, ὅταν εἰς πόλιν συνάγωνται τινες ἀπὸ μιᾶς μέντοι πόλεως, σύνοδος δὲ, ὅταν ἐκ πόλεων πολλῶν εἰς μίαν συνάγωνται· πρὸς Ἀθηναίους δὲ ἐστὶ τὸ (Cod. τῷ) ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων

ἔρχεσθαι συμβουλευομένους, παρ' Ἀθηναίοις δὲ, ὅτι κἄν μὴ ὦσιν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀλλ' οὖν παρ' ἀνδράσιν Ἀττικοῖς συμβουλεύονται περὶ οὓς (f. περὶ ὧν) θελήσωσι· τοῦτο δὲ ἡγεμονίας σημεῖον.

Καὶ κατέστη] Τεκμήριον ἐκ τούτου εἶναι αὐτοὺς ἡγεμόνας· παρὰ τῶν τοῖς προὔχουσι γίνονται αἱ ἐκκλησίαι· ἐπλήρωσε δὲ τὸ μέρος τῆς παραχωρήσεως τῆς ἡγεμονίας· ὁμολογεῖ δὲ καὶ αὐτοὺς τῆς μνήμης τὸ περίεργον, διὸ θεραπεύει λέγων παρήνεγκε περαιτέρω, ὅ ἐστι παρέσυρε· οὐκ εἶπε δὲ ἔξω τοῦ προκειμένου παρήνεγκεν, ἵνα μὴ δόξη περιττὸν εἰρηκέναι τι, ἀλλὰ περαιτέρω. ib.

Ἐπ' ἐξειργασμένοις] Τοῦτο εἶπεν, ἵνα μὴ τις εἴπῃ, καὶ 240, A. A.
διὰ τί ἂν εἶπες (Cod. εἶπε) πάλιν ἐρεῖς; θεραπεύει δὲ πάλιν ἐπειδὴ ἐδόκει περιττὸν εἶναι τὸ μνησθῆναι τῆς παραχωρήσεως· μέμφονται δὲ τινες αὐτῶ, ὡς ταῦτα λέγοντι, καὶ τῶν Μηδικῶν γὰρ πανταχοῦ μέμνηται καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν· διότι οὖν ἀντέπιπτεν αὐτῶ, τί οὖν εἶτα εἰρημένα πάλιν λέγεις; τὸ γὰρ ἐπ' ἐξειργασμένοις τοῦτο σημαίνει· σκοπεῖτω οὖν τις, φησὶ, τὴν αἰτίαν δι' ἧς εἴρηται, ὡς οὐκ ἀργῶς ἀλλ' ἀναγκαίως.

Καὶ τῆς (ed. τὴν) ἐκάστου] Διὰ τούτου δείκνυσιν, ἵτι οὐκ ἀργῶς ἀλλ' ἀναγκαίως ἐμνήσθη τῆς παραχωρήσεως τῆς ἡγεμονίας. ib.

Ποῖ φέρει] Ὅπου ἀρμόζει· δηλοῖ δὲ πρᾶν τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ' οὐκ ἀσθενεῖαι. ib.

Ἐφάμιλλα] Τί οὖν, εἰ μικρὰ τυγχάνει τὰ εἰρημένα; ἀνάγκη, φησὶν, εἶπεν. (leg. vel ἀνάγκη, φησὶν, εἶπεν vel ἀνάγκη, φησὶν, εἰπεῖν, quod praestat), ἵνα μὴ τῇ σιωπῇ ἀτιμάσωμεν. ib.

Τῇ τάξει] Ἀκόλουθον γὰρ ἦν εἰπεῖν πρὸ τῆς μάχης τὴν παραχώρησιν, ἐπειδὴ καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐφιλοεικῆσαν περὶ ταύτης. 240, B.

Περὶ μηδενός] Τοῦτο εἶπεν (Cod. εἶπον), ἵνα μὴ τις εἴπῃ (Cod. εἴποι), ἀλλὰ περὶ σμικρῶν. ib.

- 240, C. Ἐκ γειτόνων] Ἡ καθόλου λέγει, ὡς οὐκ ὄντων ἀλλα-
χοῦ τοιούτων, ἢ εἰς Λακεδαιμονίους ἀποτείνεται· ἢ γὰρ
πρὸς ἐκείνους ζηλοτυπία ἐστὶ (sic).
- ib. Μικρολογεῖσθαι] Τουτέστι περὶ μικρῶν λέγει, κυρίως
δὲ μικρολόγος ἐστὶν ὁ φειδωλός.
- ib. Ἐπ' ἐκπλήξεως] Ἐπὶ γὰρ τῶν μεγάλων καταπλήττεται
τις, οὐκ ἐξισχύων τὸ πᾶν εἰπεῖν.
- ib. Περὶ τούτων] Ἐπέρβατόν ἐστιν πρὸς τὸ ἀγωνιζόμεθα,
νῦν δὲ ὑπὲρ ὧν πάντες ἠττηνται.
- 241, A. Οὐδ' ἀνεξέταστον] Τοῦτο εἶπε τὸ ἐνθύμημα καὶ ἀρχό-
μενος τῶν πράξεων ὀπισθεν.
- ib. Συμβίαντος γὰρ] Ἀρχεται τῆς ναυμαχίας· καλῶς δὲ εἶπε
πάθους, οὐδὲ γὰρ ἠττήθησαν, ἀλλ' ἐδυστύχησαν προδο-
θέντες ὑπὸ Θετταλῶν· καὶ Ἰσοκράτης φησὶν ἐν τ. π. κ. τ. λ.
vid. ed.
- 241, B. Λαμπρῶς] Λέγει μεγάλως, ἀσφαλῶς (Geelius ex ipso
Aristide emendat σφαλερῶς) δὲ ἐπικινδύως· μετὰ γὰρ τὸ
μηκέτι κωλύσαι τούτων (leg ex Par. τούτους) τὴν εἴσοδον
αὐτῶν, ἐσήεσαν οἱ βάρβαροι.
- ib. Ὡσπερ πύλας] Ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας εἶπε τὸν τόπον·
καλεῖται δὲ τὸ τοιοῦτον παρονομασία.
- ib. Δυοῖν μερίδοιν] Ἡ καὶ κατὰ γῆν καὶ θάλατταν, ἢ ὑπὲρ
ἐπιφέρει, ἐκόντων καὶ ἀκόντων.
- ib. Οἱ μὲν γὰρ] Οὐ τὰ γένη λέγει Ἕλληνας καὶ βαρβάρους,
ἀλλ' ὅτι τῶν μὲν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἔκοντες προσετέθησαν τῇ
Πέρσῃ, οἱ δὲ ἀκόντες· ἔκοντες μὲν Θηβαῖοι καὶ Θετταλοί,
ἀκόντες δὲ Φωκεῖς. Τινὲς μὴ νοοῦντες ἀσύντακτον εἶναι
τὸν λόγον ὑπέλαβον· ἐστὶ δὲ ἐνταῦθα τὸ οἱ δὲ δεικτικόν,
ἵνα νοήσωμεν οὕτως, τῶν ἄλλων φευγόντων μόνοι οὗτοι οἱ
Ἀθηναῖοι τόδε (Cod. τὸ δὲ) διέπραξαν.
- 241, C. Ἐπώνυμοι] Ὡς πολλάκις θεοῦ προσηγορίαν εἰληφότες.
- ib. Τῇ τῆς θεοῦ] Λεληθότως ἀπολογεῖται ὑπὲρ οὗ κατα-
λέγει τὴν πόλιν.
- ib. Ψήφισμα π.] Θεμιστοκλῆς μὲν ὁ γράψας, κοινὸν δ'
αὐτῷ (f. αὐτῷ) φησι, πρὸς τὴν χρεῖαν ἀρμοιτόμενος.

Διὰ τὴν πίστιν] Ὅτι ἐπίστευσαν τῇ Ἀθηνᾷ· ἐξηγεῖται 242, A.
δὲ τὰ εἰρημένα.

Ἀπεξευκασμένοι] Χωριζόμενοι, διὸ καὶ καρτερίας εἶπεν. ib.

Φέροντες τῷ] Τουτέστι προαιρέσει καὶ οὐκ ἀναγκαζόμενοι.

ὑπὲρ τῆς τῶν] Σοφίζεται ἀπὸ τοῦ ἀποβάντος, ὑπὲρ ib.
γὰρ αὐτῶν ἐποίησαν.

Μεγαλοφυχία] Κυρίως κ. τ. λ. vid. add. Pariss. initio, ib.
quae inde ab τὰ δὲ ἐξῆς κ. τ. λ. sequuntur, om. in Leid.

Ἀλλὰ μὲν] Ἡ εἰς πρόθεσις, ἀλλὰ μὲν εἰς τόγε γνῶ- ib.
ναι· καὶ ἀπὸ κοινοῦ δεῖ λαβεῖν, τίς ἀνθρώπων ἐκείνοις ὅμοιος·
τὸ δὲ γνῶναι ἀντὶ τοῦ καταγνῶναι· τίς ὅμοιος ἐκείνοις εἰς
σοφίαν καὶ τῷ δόγματι τῆς εὐπειθείας τιμωμένη (f. τιμώ-
μενος) ὑπὸ τῶν ἀρχόντων· βούλεται γὰρ τοὺς ὑπηκόους τῷ
εὐπειθεῖς εἶναι αὐτοὺς νενικηκότας ἅπαντας· τοῦτο δὲ φησι,
ἐπειδὴ εὐπειθεῖς ἦσαν τοῖς ἄρχουσι.

Τὴν σοφίαν] Ἀντὶ τοῦ τὴν φρόνησιν, ἀπὸ κοινοῦ δὲ 242, B.
τὸ παρέσχοντο· δεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ λαβεῖν τὸ
ψήφισμα ἐποίησαν, καὶ πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ παρασχό-
μενοι σύμβολα, ἢ ἢ ὁ τοῦς οὕτως, καὶ ψήφισμα ποιούν-
ται παρασχόμενοι σύμβολα τῆς αὐτῶν σοφίας, δι' ἧς σοφίας
καὶ τῆς τιμωμένης ἐν τοῖς λόγοις θαυμαζομένης εὐπειθείας,
τῷ δόγματι τοὺς πάντας ἐνίκησαν· λέγει δὲ τῷ δόγματι
τῷ ἑαυτῶν· ποῖον δὲ δόγμα; ὅπερ ἔδοξεν ἑαυτοῖς, λέγει δὲ
τὸ εὐπειθεῖς εἶναι τοῖς ἄρχουσι καὶ ἀνασχέσθαι ἡγεμνεύε-
σθαι· ἢ οὕτως, ἔστι δὲ καὶ φρονήσεως σύμβολα παρέσχοντο,
(sic, f. ἔστι δ' ἢ καὶ φρ. σ. π. vel. ἔστι δὲ καὶ φ. σύμ-
βολα, ἢ π.) διὰ τὸ γνῶναι τὸ μέλλον σώζειν τὰ πράγματα·
εἰ δ' ἔστι τοῦτο; ἢ σοφία, τὴν αὐτὴν γὰρ φρόνησιν καλεῖ
καὶ σοφίαν, δι' ἣν σοφίαν (C. σοφία) καὶ τῷ (Cod. τὸ)
δόγματι τῆς εὐπειθείας τῆς γινομένης τοῖς ἄρχουσι καὶ τῆς
τιμωμένης ἐν τοῖς λόγοις πάντας ἀνθρώπους ἐνίκησαν.

Τιμωμένης] Ἀντὶ τοῦ ἐπαινουμένης (Cod. ἐπαινουμέ- ib.
ροις)· ἔστι δὲ ἀντίπτωσις, ἀντὶ ὁρθῆς γὰρ εἶπε γενικὴν.

Ἀπεσκευασμένοι] Ἀποτευχθέντες παίδων καὶ γυναικῶν, 242, C.
ἢ τὰ περιττὰ ἀποθέμενοι ἢ θαλάττιοι γινόμενοι.

- ib. Κατειχον] Ἐωρακότες γὰρ τὸ πλῆθος τῶν τεῶν φεύγειν ἐσκόπησαν.
- ib. Ὅμοῦ καὶ βαρβάρους] Πάλιν ἢ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἢ καὶ ἔκοντας καὶ ἄκοντας.
- 242, D. Ἴνταῦθα δὴ (Cod. δέ)] Ἀντὶ τοῦ τῷ καιρῷ, οὐ γὰρ τὸν τόπον λέγει.,
- 243, A. Αἱ δὲ γυναῖκες] Ἐν γὰρ Τροίῳ οὔσαι καὶ ἀκούσασαι τοῦ Κυροίλου τὸν θάνατον, τοὺς ἑαυτῶν ἐμιμήσαντο ἄνδρας εἰς τὴν ἐκείνου γυναῖκα.
- 243, B. Τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ] Vid. add. Pariss., Leid. Χωροῖο τῆς Εὐβ.
- ib. Διεκώλυσαν] Ἠνάγκασαν αὐτοὺς πολεμεῖν τῷ κωλύσαι καὶ φυγεῖν· καὶ γὰρ vid. ed., Leid. ἐλθόντας pro ἐθέλοντας — item οἰκίου — ὑπετέθη — ἐδυνήθησαν. —
- 243, C. Ἐκδεχομένους (Cod. ἐνδ.)] Ἀντὶ τοῦ δεχομένους, δηλονοῦσιν δὲ διὰ τὸν φόβον.
- ib. Περιθέντες] Κακουργήσαντες καὶ μηχανησάμενοι· αἰνίττειται δὲ εἰς τὴν τοῦ Θεμιστοκλέους μηχανήν.
- 243, D. Παρόσον αἱ τριήρεις] Τὸν ἔξω λέγει τῆς Σαλαμίτιδος, τὸν καὶ πλατὺν (Cod. πλατὴν).
- 244, A. Ἀλλὰ πρῶτοι (Cod. πρῶτον)] Vid. ed., Leid. κηθέντων pro νικηθέντων.
- 244, B. Ὡστε (Cod. ὡστ') ἐν τοῖς π.] Vid. ed., Leid. om. ὡστε — μνήσθητε — Περσῶν pro πατέρων. —
- ib. Τῶν ὑφ' ἡλίῳ] Vid. add. Pariss.
- 244, C. Ὅπερ ἦσαν] Vid. add. Pariss., Leid. ταυτικώτατοι.
- ib. Παντοδαποῖς τῶν ἔργων] Vid. ed.
- ib. Δοκοῦσι] Μόνοι γὰρ ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ Μαραθῶνι· βοίλεται οὖν εἰπεῖν, ὅτι καὶ παρόντες ἴσοι ἦσαν τῷ ἀπόντων ὡσπερ καὶ ἐν Μαραθῶνι.
- 245, A. Ἀπέλαυσαν] Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπολέμησαν, ἀλλ' ἀπέλαυσαν μόνον τῶν λαφύρων.
- ib. Ὑστερήσαν] Ἐν τῷ Μαραθῶνι, φησὶν, ἁπάντων ὑστερήσαν τῆς συμβολῆς, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τῆς τροπῆς· οἱ συττελεῖς δὲ οἱ συμπολεμοῦντες, ἀντὶ τοῦ ὑπερέβαλον (sic), τοῦτο γὰρ μείζον τοῦ πρώτου τὸ παρόντας ὑστερεῖν.

Φιλοτιμίας] Ὅ ἐστι τῆς νίκης· λέγει δὲ, ὅτι ἔδοξεν 245, B.
νικῶν μὴ καιμόντες.

Ἐμπέπληστο (vulg. ἐκπ.)] Ἐπειλήρωτο ἐκ τῶν βαρ- ib.
βαρικῶν ἢ τῶν ἐκπιπτόντων σκευῶν τῶν τριηρικῶν.

Πρὸς τὴν ἠπειρον) Ἐκεῖ γὰρ ἐκαθέζετο ἐπὶ θρόνου ib.
θεωρῶν τὴν μάχην· ἀπάδοντα λέγει ἀντὶ τοῦ ἀπαρέωντα
(l. ἀπαρέσκοντα)· περινοίας δὲ λέγει τῆς περιττῆς ἐννοίας·
περιττὰ γοῦν ἐνενοεῖ τῷ πᾶσαν αὐτοῖς θέλειν ἐπιθεῖναι συμ-
φορᾶν· τρυφῆς δὲ, ἐπειδὴ ταῖς ἐλπίσιν ἐτρούφα, νικᾶσθαι
νομίσας τοὺς Ἀθηναίους.

Τῆς ἐπιθήκης] Αὐτὸς δὲ ἐπιφέρει, τί ἐστὶν ἡ προθήκη 245, C.
πάρεργον καλεῖ τὴν Ψυτταλίαν, ἔργον δὲ τὴν Σαλαμίνα.

Τὴν πρὸ τῆς Σαλ.] Vid. ed. ib.

Ἄνταιρειν] Vid. ed. 246, A.

Τοὺς ἐκπίπτοντας] Ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐκπιπτόντων· ib.
ἔστι γὰρ ἀντίπτωσις.

Τὴν νῆσον] Τουτέστι τὴν Σαλαμίνα, ὡς ὁμολογουμέ- ib.
νης τῆς ἐν Σαλαμίनि νίκης.

Καὶ περιέστραπτο] Εἰς τοῦναντίον περιέστη ἡ τόλμα. ib.

Ἄλλον τινὰ] Γυμνικόν, ἀλλ' οὐ πολεμικόν. 246, B.

Παλιωδίαν ἤδε] Vid. ed. 246, D.

Οὐ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος¹⁾] Φυγᾶς γὰρ ἐγένετο 247, A.
ἀντὶ τοῦ βασιλέως.

Ἐν ἤδη τοῦτ'] Τὸ ζεῦγμα τοῦ Ἑλλησπόντου, ἵνα μὴ ib.
λυθῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Τῶν λοιπῶν (ed. τῶ λοιπῶ)μέρει] Τοῖς περὶ τὴν δύσιν ib.
λέγει.

Τίσι δὲ λέγω] Τὸ σχῆμα ἔοικεν ἀνακεφαλαιώσει· ἀνα- ib.
κεφαλαιοῦνται δὲ ὅσων (f. ἀνακεφαλαιοῦται δὲ δι' ὅσων)
Ἀθηναῖοι (Cod. Ἀθηναίων) νενικήκασιν.

1) Ed. σχήματος, quod eodem redit. Nisi autem vulgo Scho-
liastae negligenter agerent in auctorum verbis describendis, ex hac
aliisque diversae lectionis indicibus adduceret ad suspicandum, ho-
rum scholiorum auctorem alia Aristidis editione usum esse, quam
quae hodie vulgatur.

- 247, B. *Τοὺς σύμπαντας (sic Cod., leg. ex Ar. συστάντας)]*
Τοὺς συμπολεμήσαντας Ἑλληνας.
- ib. *Ταῖς τοῦ Θεοῦ μ.] Vid. ed.*
- 247, C. *Μόνη φέρεται] Ὅτι αὐτῆς μὴ παροίσης ἐν Πύλαις*
ἀπώλοντο· τὴν τοῦ παντὸς δὲ κρίσιν τὸ τέλος τοῦ πο-
λέμου.
- 247, D. *Τῷ τοὺς Ἑλληνας] Εἰς τὸ μὴ φυγεῖν· μετὰ γὰρ τῷ κί-*
νησον (sic, f. μετὰ γὰρ τὸ νικῆσαι) ἐπ' Ἀρτεμισίᾳ δραπε-
τεύειν ἠβούλοντο, καὶ διεκώλυσεν ὁ Θεμιστοκλῆς.
- 248, A. *Τῷ πλεῖστον] Μελλούσης τῆς ναυμ. vid. add. Pariss.*
ad Τοῖς ἀπ' Ἑλ. φ.
- ib. *Τοῖς ἀπ' Ἑλ.] Ἄκατος καὶ Δημάρατος¹ κ. τ. λ. vid.*
ed. Addit Leid: Τοῖς παραδόξοις θεάμασι (vid. Schell.)
σημαίνει δὲ τὴν συμμαχίαν Κόρης καὶ Δήμητρος, quae ex
alio in hunc locum scholio desumpta videntur².
- ib. *Τοῖς παρὰ³ τῶν ἐχθρῶν] Οἱ γὰρ Πέρσαι ἐνόμιζον, μὴ*
πρότερον κρατήσειν τῶν Ἑλλήνων, εἰ μὴ λάβοιεν πρώτους
Ἀθηναίους.
- Μαρδόνιος δὲ] Αὐτὸς γὰρ στρατηγὸς ἦν τοῦ πεζοῦ,*
Ξέρξης δὲ τοῦ ναυτικοῦ.
- ib. *Συνειδώς] Μεταβαίνει λοιπὸν ἐπὶ τὴν ἐν Πλαταιῶν πε-*
ζομαχίαν ἀπὸ τῆς ναυμαχίας.
- ib. *Αἴτιος γεγονώς] Καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνέπεισεν αὐτὸν στρα-*
τεῦσαι κατὰ τῶν Ἑλλήνων μετὰ Ἀλευάδων καὶ Πεισιστρατιδῶν.
- 248, C. *Οὐ μὴν οὐδὲ πρὸς] Τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἦσαν ψηφι-*
σάμενοι τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἀθηναίων, οἱ δὲ ὄν· (Geel. vel

1) Scr. *Δικαίος καὶ Δημάρατος*, ut correxit in marg. Canterus. Vid. Herod. VIII, 65. ibiq. Valcken. partem hujus scholii proferentem. Herodotum autem negligenter inspexit scholiastes. Ille enim narrat, Dicaeum haec non regi, sed Demarato praedixisse. Quin hunc Dicaeo suasisse, ut sileret, ne regem sibi iratum redderet. — 2) Valck. in hoc sch. post *τεκμήριον* addit *ἦν* et distinguit post *βασιλέα*, ut *γένετο τοῦτος* significet: *itaque evenit*. Nihil mutare malim, nisi τὸ in τοῦ. Vide praeterea Herod. VIII, 65. *τὴν δὲ ὀργὴν κ. τ. λ.* Hanc autem Herodoti narrationem saepius respexit Aristides, quem vide omnino t. I, p. 451. — 3) Cod. *τῆς περι*, quod nibili est, quamvis concisa Aristidis oratio h. l. subobscura sit, nec mihi Jebbii conjectura expediri videatur.

delend. vel in οὖν mutandum existimat, sed leg. οὐ).
 Καὶ διὰ τὸ μὴ στάσιν γεέσθαι παρεχώρησαν οἱ Ἀθηναῖοι
 τῆς ἡγεμονίας· ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἕλληνας πέμψαντες πρὸς
 Γέλωνα ἐπὶ τῷ συμμαχεῖν αὐτοῖς· ὁ δὲ φήμη (leg. ὁ δ'
 ἔφη μὴ) πρότερον συμμαχεῖν, εἰ μὴ λάβοι τὴν ἡγεμονίαν·
 μῦλλον δὲ νοῆσαι (f. δεῖν.), ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον εἶλοντο
 Ἀθηναίους ἡγεμόνας οἱ Ἕλληνας.

Καὶ τοῦτο προσεχειργάσατο] Σοφίζεται ἐνταῦθα· μάλ- ib.
 λον γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων ἦν τὸ ἔργον, Πανσανίου στρα-
 τηγοῦντος, ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι συνέπραξαν, σοφίζεται.

Τοὺς στεφάνους] Εἰς τὸ πένταθλον αἰνίττεται τὸ ἔχον ib.
 τὰ ἀγωνίσματα.

Ὅσοι δὴ καὶ παρ.] Οὐ γὰρ πάντες οἱ Ἕλληνας παρῆ- 248, D.
 σαν, τινὲς γὰρ αὐτῶν ἦσαν μετὰ τοῦ Πέρσου.

Ὡς ἀληθῶς] Τὴν καταφρόνησιν λέγει τῶν χρημάτων, 249, A.
 ὧν ἐπηγγέλλετο ὁ Πέρσης αὐτῇ· τοῦτο γὰρ ἴδιον αὐτῆς
 πλεονέκτημα· καὶ παρὰ Δημοσθένει τοῦτο συνεχῶς.

Ὁ καὶ φρόνιμον] Φρόνιμον, εἰ πρὸς τέλος ἦκεν, εὐη- 249, B.
 θῆς, εἰ διαφθεῖραι ἤλπισε χρήμασιν Ἀθηναίους· αὐτὸς δὲ
 ἐξηγεῖται, πῶς καὶ φρόνιμον καὶ εὐηθῆς.

Τὸ πάντων] Ἀδύνατον γὰρ ἦν τὸ Ἀθηναίους διαφθεῖ- ib.
 ραι χρήμασιν.

Τῶν ἐκ Δελφῶν λ.] Vid. edd. ex Mon., quibuscum 249, C.
 ad verbum usque consentit Leid.

Ἀντὶ γὰρ ὧν ἦται] Τότε γὰρ ἦται βῶλον γῆς καὶ ὀλί- 250, A.
 γου (f. ὀλίγον) ὕδατος, νῦν δὲ ἐδωρεῖτο πᾶσαν γῆν Ἑλλη-
 νικὴν καὶ θάλασσαν.

Οὐκ ἀπὸ ἴσου] Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις. ib.

Ἀλέξανδρος] Οὗτος ἦν ἐπὶ Ξέρξου, ὁ καὶ φιλέλλην κυ- 250, B.
 λούμενος, πάνυ γὰρ ἐδόκει φιλεῖν τοὺς Ἕλληνας· ἠύξησε
 δὲ τῷ ὀνόματι τοῦ βασιλέως τὴν πρεσβείαν.

Ἄξια σφῶν] Ὡς ἐπὶ ἀγορασίας καὶ ὠνῆς εἶπεν ἄξια 250, C.
 αὐτῶν.

Τοῦ λοιποῦ πρ.] Vid. ed., Leid. λέγει τὴν μυρίαν. ib.

Ὡς οὐκ ἄνευ] Ἡ σύνταξις οὕτως, ἀπέστειλαν οὐκ ἄνευ 250, D.
 θανάτου τοιαῦτα πρεσβεύοντα τοῦ λοιποῦ.

- 251, A. *Εἰς μὲν γὰρ*] Συγκρίτει τὴν μάχην τὴν (l. τῆ) ἀποκρίσει.
- 251, B. *Οἱ καὶ χρυσῶ*] Ὅτι καταφρόνησαν χρημάτων, σιδήρω δὲ, ὅτι οὐκ ἔδεισαν τὸν πόλεμον.
- 251, C. *Ἐκρύπτετο*] Ταῦτα γὰρ μέταλλά εἰσι τῆς γῆς, ὁ χρυσὸς καὶ ἡ εἶπεν· ἐν ὅσῳ δὲ ὑπὸ γῆν εἰσιν, οὐ δύναται ὠφελεῖν τοὺς ἀνθρώπους.
- 251, D. *Εἰ προσεῖη*] Ἠπόρου γὰρ τότε Ἀθηναῖοι καταλείψατες (Cod. καταλήψαντες) τὴν πόλιν.
- ib. *Ἀκοῦσαι*] Ὡστε ἀνέχεσθαι πολλάκις λεγόντων, ἅπαξ γὰρ ἀκούσαντες ἀπεδοκίμασαν, ὡσανεὶ ἔλεγεν, εἰ μὴ ὅσον ἦν ἐπὶ μόνου λόγου ἀκοῦσαι καὶ οὐκ ἠνείχοντο.
- 252, A. *Συνέγνωσαν*] Ὡς ἐπὶ ἁμαρτήματος εἶπε τὴν λέξιν.
- ib. *Καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν*] Κατεχρήσατο εἰπὼν τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ ἐπὶ ὀργῆς, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τῆς καταφρονήσεως τῶν χρημάτων.
- 252, B. *Τοὺς δόντας*] Τοὺς πιστεύσαντας ἑαυτοὺς Ἀθηναίους.
- 252, C. *Καὶ τηλικούτον*] Ὡς κατόρθωμα εἶπε τὰ δῶρα τῷ νικῆσαι καὶ Λακεδαιμονίους.
- ib. *Μέσον*] Καλῶς εἶπε τὸ μέσον, ἐν μέσῳ γὰρ δύο κατορθωμάτων μεγάλων τύχχανον οὐκ ἔκαλύφθη· διὸ εἶπε ἐξέλαμψεν.
- 252, D. *Τοῖς Ἀθηναίοις*] Ἀντὶ τοῦ τὴν ψῆφον αὐτοῖς παρέχοντες ἐπὶ ταῖς ὑποσχέσεσι.
- 253, A. *Οὕτω δ' ἔλπισαντες*] Ὅτι ἐπρεσβεύσαντο πρὸς αὐτοὺς· εἰ μὴ γὰρ ἠλπιζον εἰς αὐτοὺς, οὐκ ἂν ἤεσαν πρὸς αὐτοὺς πρεσβευόμενοι.
- 253, B. *Τῶν (vulg. τὸν) μὲν γὰρ οὐκ ἀνέχοντο*] Τῶν τοῦ Πέρσου ὑποσχέσεων.
- ib. *Τοὺς δὲ (Cod. δ') ἀπὸ πολλοῦ*] Λέγει τοὺς Ἕλλητας.
- ib. *Τοῦ κρείττονος*] Ἐκ τοῦ παρέχοντος· λέγει δε τοὺς Λακεδαιμονίους.
- 253, C. *Ἀκολουθεῖν*] Ἀντὶ τοῦ συμμαχεῖν· εἶπε δὲ δυναμένους, ὅτι πρὸ τῆς ναυμαχίας ἐφοβοῦντο· ἀκολουθεῖν οὖν δυναμένους ἀντὶ τοῦ προθυμοτέρους, πρότερον γὰρ ἔδεδίεσαν ἄπειροι ὄντες τῶν Ἀθηναίων.

Διατριβή] Ἀντὶ τοῦ βραδύτης· βράδιον γὰρ ἀπαιτεῖ ὁ ib.
 λόγος, οὐ περιγενομένης τῆς σπουδῆς.

Ἐξέστησαν] Παρεχώρησαν, ἄστε λοιπὸν εἶναι καταντι- 253, D.
 κρὺ τῶν Περσῶν.

Ἀνθυπηγε Μαρδόνιος] Ὁ νοῦς οὗτος· τοῖς Λακεδαι- 254, A.
 μονίοις πολεμεῖν μᾶλλον ἤρεϊτο, εἰδὼς ὅτι γενναίως μὲν πο-
 λεμοῦσιν, ἠττῶνται δὲ ὡσπερ ἐν Πίλαις, τοὺς δὲ Ἀθηναίους
 ὑπέφευγε λυστιτελεῖν, ἠγούμενος μὴ πολεμεῖν πρὸς ἄνδρας
 εἰδότας καὶ καλεῖ νικᾶν ὡσπερ καὶ ἐν Σαλαμῖνι.

Ταῦτα γὰρ] Ἐκ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα πιστούμενος. ib.

Οἱ πυκταὶ] Περὶ τοῦ τόπου· φιλονεικοῦσι γὰρ ὑψή- 254, B.
 λότεροι στήναι καὶ μὴ καταντικρὺ ἔχειν τὸν ἥλιον.

Καὶ δέησαν] Ἀντὶ τοῦ εἰ δεήσαντος (f. καὶ δ.), ἀπτι- 254, C.
 κῶς· οἱ γὰρ Πέρσαι ἠττηθέντες ἐν Πλαταιαῖς κατέφυγον εἰς
 τὰς Θήβας· ὑποδεξαμένων αὐτοὺς τῶν Θηβαίων οἱ Ἀθη-
 ναῖοι περιστάντες ἐτειχομάχουν· οἱ ἄλλοι δὲ, φησὶν, οὐκ
 ἤδεσαν τειχομαχεῖν· λέγει οὖν, ὅτι αἰσχύνῃ ἐστὶ λέγειν, τί
 ἤσαν πρὸς αὐτοὺς, οἷον οὐκ ἤδεσαν (Cod. εἶδησαν) τειχο-
 μαχεῖν.

Ἔως τῶν] Τὰς Θήβας λέγει· ἀπὸ γὰρ τῆς ἠττης ὅλην ib.
 εἶχον τὴν Βοιωτίαν· νῦν δὲ, φησὶ, κείμενοι εἶχον αὐτήν.

Ἀσύντάκτοι] Γυμνοὶ ἄνευ τάξεως· νύκτα δὲ ἡμέρας ib.
 λέγει τὸ σκότος· οἱ γὰρ φεύγοντες ἀγαπῶσι τὸ σκότος, ἵνα
 λάθωσι φεύγοντες.

Καὶ πολλοὶ] Ὡς εἶναι καὶ τοὺς φεύγοντας πολλούς· 254, D.
 πῶς οὖν εἶπεν ὀλίγοι; φαμέν ὡς πρὸς τὸ ὅλον στρατόπεδον.

Τῆς ὑπερηφάνου] Ὡς καλῶς ἀπαγγείλας τὰ πρότερον ib.
 εἰρημένα μέρη ἀθλητῆ (Cod. ἀθλητεῖ) εὐδοκιμήσαντι παρα-
 βάλλει ἑαυτόν.

Τούτων] Ὡσπερ ἐπίλογός ἐστι τῶν Μηδικῶν. ib.

Πολλοῦ τιος] Ὁ νοῦς οὗτος, πολὺ ἀπεῖχον τοῦ δοκεῖν 255, A.
 τι ποιῆσαι ἄξιον τῆς πόλεως.

Ἐν τοῖς πράγμασι] Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ, βούλεται 255, B.
 γὰρ κ. τ. λ. vid. add. Pariss. ad Τοσοῦτον γὰρ ἐπ.

Ὀρῶ μὲν οὖν] Τὸν λόγον εἰς τρία μέρη τινὲς διαιροῦ- ib.
 σιν, ὡς κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. οὔσης post Ἀθη-

- ναίων, εἰς δύο (pro δ', errore ex compendio nato) μέρη
 διαιροῦντες τὸν λόγον καὶ τὴν πανήγυριν εἰς ἡμέρας δ'.
- 255, D. Καθυφείς] Νῦν ἐπὶ τοῦ σιωπῆσαι καὶ ἡσυχάσαι εἶχε
 (f. εἶπε) τὸ καθυφείς.
- ib. Συμβόλου] Σύμβολον κ. τ. λ. vid. add. Pariss.
- 256, A. Τὸν ὕλον] Vid. add. Pariss., Leid. ἀλλ' οὖν οὐκ ἔγω
 καιρὸν τὸν τῆς αὔριον· ἱερομηνίαν λέγει τοῦ μηνὸς ἡμέ-
 ραν· ἱερομηνία οὖν καλεῖται διὰ τὸ ἱεράν εἶναι ἡμέραν τοῦ
 μηνός. ἀμείνων (Cod. ἄμεινον) γὰρ δοκεῖ τῶν ἄλλων ἐν ἡ
 πανηγυρίζομεν.
- ib. Χρήσασθαι] Ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν τοῦ χρόνου τῆς πα-
 νηγύρεως.
- 256, D. Συγκεκληρομένων] Τουτέστι προεπόντων τῇ πανηγύρει
 οὐδὲ γὰρ τῆς πανηγύρεως ὁ λόγος ἐστὶν ἐγκώμιον· ἐωλόν
 ἐστὶ τὸ χθρσιον ὄψιον (Cod. ὄψιν), μεταφορικῶς οὖν εἶπε
 τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα μὴ δοκῇ ταῦτά λέγειν οἷς εἴρηκεν.
- 257, A. Ἀλλ' ἵνα] Ἐμφαίνει ὡς καὶ αὐτῶν μεγάλων ὄντων τῶν
 μελλόντων ῥηθῆσασθαι· ἤσθετο δὲ ἐκτείνας τὸ προύμιον
 διὸ θεραπεύει· τὸ δὲ παραιτούμενος παραιτήσιν ποιῶ-
 μενος καὶ συγγάμην αἰσίων.
- ib. Πρὸς τοὺς ἐφεξῆς] Πάλιν ἐπιλογικῶς τυγχάνει τοῦ πρώ-
 του μέρους· μετὰ γὰρ τῆς νίκης, φησὶν, ἤγετο πανήγυρις·
 τὸ δὲ ἐαυτῆς ἐγένετο ἀντὶ τοῦ ὑγίανεν· ὡς ἐπὶ νοσή-
 ματος δὲ εἶπεν, ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐκ τοῦ κινδύνου ἔφυγε.
- 257, B. Οἷας οὔτε] Ὡσπερ τὰ Ὀλύμπια καὶ τὰς ἄλλας ἑορτάς.
- ib. Τακτῆ] Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔθος ἦν· οὐ γὰρ τοσαύτην ἔχει
 τὸ ἡδονὴν τὸ ὠρισμένον, ὅσον τὰ διὰ τὰ κατορθώματα γι-
 νόμενα, τακτῆ δὲ ὠρισμένη.
- 257, C. Ἐνθυμεῖσθαι (ed. εὐθυμ.) Ἀντὶ τοῦ εὐθύμως ἔχειν
 παθητικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ ἐνθυμεῖν ἐνεργητικῶς.
- ib. Ἐπ' αὐτοῦ κ. τ.] Vid. ed.
- 257, D. Ἐπιγράμμασιν] Ἐπέγραψαν (Cod. ἐπέγραψε) γὰρ εἰς τὰ
 λάφυρα καὶ τὰς ἀσπίδας ὅτι ἀπὸ Μήδων λαβόντες ἀνέθεσαν.
- 258, A. Εἰς τοὺς κρείττους] Ἡ τοὺς Ἕλληνας δηλοῖ, ὅτι κρείτ-
 τους ἦσαν κατὰ δίναμιν τῶν Περσῶν, ἢ τοὺς θεοὺς δηλοῖ,
 ὅτι βαρβάρων (sic) εἰς τὰ ἰγάλματα ἐμερίσθη.

Ἄντ' ἀναθήματος] Vid. ed., ubi quod ex selectis Leidd. 258, B. dedi αὐτῇ, id falsum, Leid. cum Mon. αὐτῆ. Idem obtinet in ὄσαι, quod cum Mon. servat Leid., non ὄσον, uti utraque haec Wyttenb. aut Creuz. correxerat.

Ἐν τῇ ὑπ.] Vid. ed., Leid. τῷ Ἀπόλλωνι, τῷ καλ. ib.

Καὶ τὴν τοῦ κύκλου] Τὰ μέτρα λέγει τοῦ τείχους, ἐπειδὴ ἐξέτειναν αὐτὰ καὶ πεποιήκασιν τὸν περίβολον τοῦ προτέρου μείζονα καὶ ἔνδον περιλαβεῖν ἔρημα πολλὰ τῆς πόλεως. 258, C.

Καλλίων καὶ (ed. δέ)] Vid. ed., Leid. οὖν πρὸ - ἔγραψε 258, D. τοῦτο Ἄδρ.

Ἄκων] Ἀντὶ τοῦ οὐχ ἔκων τοῦτο ἐποίησα καὶ παραράπην (sic) τοῦ λόγου, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀκολουθίαν. ib.

Ἐπιδείξαι] Τὸ πανηγυρίζειν καὶ τινὲς τοὺς θεοὺς (sic) τοῦτο λέγει καὶ συμφέρον καὶ ἡδονὴν ἔχον. 259, A.

Τοὺς τε γὰρ] Ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἴσης καὶ ὁμοίως τοῖς θεοῖς τιμᾶσθαι. ὡς περὶ γὰρ αἰτίους τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα τῶν ἀγαθῶν, οὕτω καὶ τὴν πόλιν ταῖς τότε νίκαις (ἢ τῆς τότε νίκης) νομίζομεν. 259, B.

Τὰ γὰρ σύμβολα] Σύμβολα λέγει τῆς εὐσεβείας τὸ ποιῆσθαι (ἢ ποιῆσθαι vel πεποιῆσθαι) ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· τοῦτο οὖν καὶ τεκμήριον ἦν κάλλους, ὡς δι' αὐτοῦ καλλωπιζομένης τῆς πόλεως. ib.

Ταῦτα τοῦ] Ἐνταῦθα ἢ ἀπόδοσις· ἀπὸ τοῦ πρώτου μὲν πανηγύρεις καὶ πρόσοδοι, ἀλλαγῶν γὰρ οὐδαμοῦ ἀποδέδωκεν· εἰσβολὴ δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὰ ἐν Ἀσίᾳ γενόμενα καὶ τὰ ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ στάδια. 259, C.

Οὐδ' ἐπὶ τοῖς] Ἀντὶ τοῦ μὴ ἡσυχάζειν ἐπὶ τῇ νίκῃ· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἐξαρκεῖν. ib.

Ἄλλ' ὡς περὶ ἐπίβασιν] Ὡς περὶ ἐπὶ κλίμακος τοῦτο εἴρηκεν, ὡς περὶ γὰρ ἐαυτὰς διαδέχονται αἱ κλίμακες, οὕτω καὶ αἱ πράξεις κατὰ τάξιν ἀλλήλοις διαδέχονται (ἢ ἀλλήλας διαδέχονται)· ἰδίως δὲ εἶπε τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ ἀρχῆν καὶ προοίμιον καὶ θεμέλιον. ib.

Τὰ δεύτερα] Ἐξηγεῖται αὐτὰ· ἐπάγει γὰρ, ὅτι ἐποιεῖτο τὰ δεύτερα· σημεῖον δὲ τὸ ἀμύνεσθαι. 259, D.

- 260, A. *Λυοῖν γὰρ ὄντων*] Τρεῖς διαφορὰς βούλεται εἰπεῖν πολέμου· ἕνα μὲν, ὅταν τις τινὶ ἐπέρχεται ἀδίκως, δεύτερον δὲ, ὃν ποιοῦνται διὰ τῆς ἀμύνης οἱ ἀδικούμενοι, τρίτον, οὐ (l. ὄν) ποιοῦνται οἱ ἀδικηθέντες κατὰ τῶν ἐπελθόντων· τούτων πρότερον μὲν τὸν ἀδικὸν τοῖς βυρβύροις περιήψε, τοὺς δὲ δύο δικαίους τοῖς Ἀθηναίοις.
- ib. *Ἐὰν ἄρχῃ*] Ὁ μὲν ἀρχόμενος πολέμου ὡς ἀνδρεῖος ὢν τοῦτο ποιεῖ, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἔχει μὲν τὸ δίκαιον, οὐ μὲντοι τὴν ἀνδρείαν· οἱ οὖν Ἀθηναῖοι τὴν ἀρχὴν μὲν εἶχον τοῦ ἀμυνομένου, τουτέστι τὸ δίκαιον, ὕστερον δὲ διὰ τοῦ ἐπεξελεῖν ἐν Μυκάλῃ (Cod. Ἀμυκάλαις) ἔδειξαν τὴν ἀνδρείαν.
- 260, B. *Τῆς ἀνάγκης*] Δηλοῖ τοῦ ἀρχαιοτάτου πολέμου.
- ib. *Διὰ τὸ φύσει*] Τουτέστιν οὐ γίνεται ὁ ἀμυνόμενος· τὸ δὲ ἐκ περιουσίας ἐξ ὑπερβολῆς καὶ προαιρέσεως.
- 260, C. *Ὁ δὴ τρίτον*] Δύο εἰδῶν ὄντων τοῦ πολέμου τρίτον λέγει τοὺς Ἀθηναίους ἐξευρόντας, ἐν γὰρ τὸ κατάρξασθαι, ἕτερον δὲ τὸ ἀμύνεσθαι, τρίτον δὲ τὸ ἐπεξελεῖν, ὅπερ καὶ πεποιθήκασιν Ἀθηναῖοι.
- ib. *Ἐλευθερία*] Ἀντὶ τοῦ τῷ εἶναι καθαρὸν καὶ ἔλευθέρῳ τοῦ ἀρχεσθαι τοῦ πολέμου· ἀεὶ δὲ οἱ κατάρχοντες τοῦ πολέμου ἀδικοῦσιν· οἱ οὖν Ἀθηναῖοι ἀρχόμενοι τοῦ ἐν Μυκάλῃ πολέμου, οὐκ ἠδίκουν, προηδικημένοι γὰρ ἦσαν ἐν τῇ Ἑλλάδι.
- 260, D. *Τῇ τῶν ἀμυνομένων*] Ἀντὶ τοῦ καταρχομένων, ὅτι ἀδικηθέντες ἠμύναντο· τύχην καλεῖ τὸν πόλεμον, τύχης γὰρ ἔργον.
- 261, B. *Ἀληθινῆς*] Καλῶς προσέθηκε τὸ ἀληθινῆς· τὸ γὰρ κατάρξασθαι πολέμου τοῦτο οὐκ ἀληθῶς ἐστὶν ἀνδρείας ἀλλὰ πολλάκις καὶ φάρσους.
- ib. *Οὐχ ἦττον*] Ἐκόλασεν αὐτοῦ (sic, f. ἑαυτὸν, an ἐκόλασεν αὐτούς)· οὐ γὰρ εἶπε μείζονα, ἀλλὰ οὐκ ἐλάττωτα· πρὸς δὲ τούτῳ, ἵνα μὴ μόνον ἀνδρείαν δεῖξῃ τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ σύτρεσιν.
- 261, C. *Καὶ καθαρὰν*] Ἡ φανεράν ἢ μεγάλην καὶ λαμπράν ἐμφαίνει (Cod. ἐφ.) δὲ, ὅτι ὁ πολεμικὸς ἀπολαύει καὶ ἡσυχίας τὸ εἶναι φοβερὸς (leg. τῷ ex add. Pariss.) παρὰ τὸ Θουκυδίδειον· τὸ γὰρ κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. δραστηρίου, in fine ἀδικοῦντες.

Διανοηθέντες] Δοκεῖ σόλοικον εἶναι τὸ σχῆμα, ἔοικε 262, A.
δὲ ὑπερβατόν· τὸ δὲ τί χρῆ ἐν μέσῳ ἔστι, ἵνα οἱ διανοη-
θέντες ἐνίκων.

Ἐν Μυκάλῃ] Vid. ed., Leid. ιδιώζει — praeterea haec ib.
addit: οὐ μὴν ἐν ὀλίγῳ (vid. Aristid.) τῷ διαφόρῳ καὶ ὑπερ-
βάλλοντι· λέγει δὲ, ὅτι οὐκ ἐνίκων οὖν, ὥστε τροπὴν ποιῆ-
σαι μόνον, ἀλλ' ὥστε καὶ ἐξελάσαι αὐτοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Τῶν κατ' ἐμπορίαν] Ἐμιμήσαντο, φησὶν, ἐμπόρους· 262, B.
ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι πανταχοῦ προσορμοῦσιν ἐμπορίας χάριν,
οὕτως Ἀθηναῖοι πανταχοῦ περιέπλεον.

Ἐπ' ἀγκυρῶν] Οὐκέτι πρὸς τοὺς ἐμπόρους νοητέον, ἀλλ' ib.
ὡς πρὸς Ἀθηναίους, ἐπ' ἀγκυρῶν γὰρ ὄρμουν μὴ δυνάμενοι
πείσμασι χρῆσασθαι, τῶν πολεμίων διακοπόντων αὐτά·
ὥσπερ, φησὶν, οἱ ἔμποροι πανταχοῦ διὰ τὴν ἐμπορίαν προσ-
πλέουσιν, οὕτω καὶ Ἀθηναῖοι πανταχοῦ προσωρμίσαν τοτοὺς
ἐμπόρους μιμούμενοι.

Ἐν ᾧ παρήκεν] Ἐκεῖνος γὰρ παρήκε τὸ κολάσαι καὶ ib.
τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικήσαντας· διὰ γὰρ τὴν διάδοσιν ἀπῆει
τοῦ σίτου, καὶ οὐχ ἵνα κολάσῃ τοὺς ἀδικοῦντας.

Εὖ ποιῶν] Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχε καὶ κακοὺς καὶ ἀγαθοὺς ib.
εὖ ποιῶν· τῆς φύσεως δὲ εἶπεν, ἐπειδήπερ οὐκ ἤλπισαν
ὡς ἄνθρωποι ἠττηθῆναι ποτε ἀλλ' αἰεὶ νικῆν.

Διὰ τῶν δεχομένων] Τῶν ἐπιδεχομένων, οὐδὲ γὰρ πάν- 262, C.
τες οἱ ποταμοὶ ναυτικά.

Χορείαν] Vid. add. Pariss. 262, D.

Ἐπειτ' ἀπῆραν] Vid. ed., Leid. Ὑπέστρεψάν φησι· 263, A.
καὶ Θ.

Τῷ Αἰγυπτίων] Ὡς φοβερόν τοῦτο λέγει τὸ πέλαγος· 263, C.
λέγεται γὰρ μέγα εἶναι.

Τὴν (ed. τῶν) Περσῶν] Τὸ πρᾶγμα εἶπεν ἀντὶ προ- ib.
σώπου· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν τοὺς ἀρχομένους.

Δύο τρόπαια] Vid. ed., addit Leid. quae leguntur ib.
in add. Pariss.

Περιεγένετο] Παραδόξως τὸ περιεγένετο εἶπεν ἀντὶ 263, D.
τοῦ ἐκάρδανε· κέρδος δὲ εἶπε τὸ ἐπίσημον αὐτοῦ γενέσθαι
τὴν χώραν τοῖς τροπαιοῖς.

- 264, A. Οὐ λινοδέσμων] Τὸ ἀπὸ λίνου σχοινίον λινόδεσμον καλεῖται, ὃ λέγομεν κωνάβινοι.
- 264, B. Ἐφοδίους] Ἀντὶ τοῦ ἰδίοις καὶ οἰκείοις (Cod. οἰκίοις) πλεονεκτήμασι· τὸ δὲ ἐφοδίους καταχρηστικῶς ἐπ' ἀνδρείας εἶπε· κυρίως γὰρ τὰ ἐν τῇ ὕδρι ἀναλύματα ἐφόδια καλοῦνται.
- ib. Εἰ δὲ βούλει] Τὸ σχῆμα διορθωτικόν, ὡς τὸ μᾶλλον καὶ ταῦτα οὖν, φησὶν, ἀνδρείας ἐστὶ δῶρα, οὐ τύχης.
- ib. Καὶ τοῖς χείροσιν] Ὁ ἀνδρεῖος γὰρ τοῦ ἀσθεροῦς (scilicet τὰ τοῦ ἀ.) λαμβάνει.
- ib. Ἐπιεικῶς] Ἀντὶ τοῦ γνησίως καὶ βεβαίως.
- 264, C. Ὡστ' ἐκινήθησαν] Vid. ed., Leid. γὰρ καὶ Θ. — ἀπέστη ἀπὸ β.
- 264, D. Δίς ἤδη] Δεύτερον ἀποστάντας Αἰγυπτίους Πέρσαι κατεδουλώσαντο, ἅπαξ ἐπὶ Καμβύσου καὶ ἅπαξ ἐπὶ Ξέρξου (sed vid. add. Pariss.)
- ib. Τῶν ἐξ οὐρανοῦ] Οὐράνια καλεῖ βέλη, ἃς εἶπεν ὄψθεν διοσημείας, κεραυνοὺς, βροντὰς καὶ τὰ τοιαῦτα.
- 265, A. Τῶν εἰς κοινὸν] Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἢ τοῦ κοινῆν ἐχόντων φροντίδα.
- ib. Τὴν μὲν οἰκείαν] Διὰ τὸ καταφρονῆσαι αὐτῆς· κακία νῦν λέγει τῇ ἀσθενείᾳ· λέγει δὲ, ὅτι τὴν τῶν ἀσθενῶν πόλιν ἀλλοτρίαν αὐτῶν ἐνόμισαν, ὡς ἀναξίων αὐτῶν ἔχειν (Cod. ἔχει) τὴν πόλιν.
- ib. Φυλάκων (Cod. Φυλάκην)] Vid. add. Pariss.
- ib. Διὰ πάσης] Ἀντὶ τοῦ ἀπανταχοῦ Ἑλληνικοῦ· πανταχοῦ γὰρ ἦσαν οἱ ἄποικοι Ἑλλήνων.
- 265, B. Ἀλλὰ τοὺς πλεῖστα] Οὐκ εἶπε τοὺς πλεῖστα δυναμένους δρᾶν, ὑβρίζει γὰρ Ἀθηναίους, ἀλλ' εἶπε πᾶσχοιτας, ἵνα δείξῃ αὐτοὺς ἰσχυροὺς, λέγει δὲ τοὺς Πέρσας· ἐγκαίμιον δὲ καὶ τοῦτο Ἀθηναίων τὸ πρὸς ἰσχυροὺς ἔχειν.
- ib. Ἀνθ' ὧν] Τὸ ἀντιπίπτον λύει, ἀλλ' οὐδ' ἐτίκησαν· οὐδὲν γὰρ ἔβλαψαν· ἀλλ' ὅσον, φησὶν, ἤκεν εἰς αὐτούς, ἠδίκησαν· τῆς οὖν γνώμης καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως δίκαιον ἐνέμιζον ἀμύνασθαι αὐτούς.

"Υλην ἐπηρομένος] "Υλην, φησὶ, βασιάζων ἠγωνίζετο κα- 265, C.
 θάπερ ὄπλῳ τῆ ὕλη χρώμενος ἵνα θᾶττον ἠττηθῆ.

Ἄλλ' ἀνηλίσκετο] Πρὸς τὸ παράδειγμα εἶπε τοῦτο· ὡςπερ ib.
 γὰρ, φησὶ, καὶ ἡ ὕλη αἰτία τοῦ καίεσθαι γίνεται.

Καὶ τὴν χώραν] Χώραν λέγει τὴν Ἀσίαν· ἤσθετο οὖν, 265, D.
 φησὶ, τὴν χώραν τὴν ἑαυτοῦ ὀρητήριον οὔσαν κατ' αὐτοῦ,
 ὅτι δι' αὐτῆς οἱ Ἀθηναῖοι ὀρμώμενοι ἔβλαπτον αὐτόν.

Ἐκ γῆς καὶ θαλάττης] Vid. ed. 266, B.

Οὐδ' ὡς] Vid. ed. ib.

Πρύμναν] Παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸ ὀλίγου (f. πρὸς ὀλί- ib.
 γον) ὑποχωρούντων· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ὑποχωρούντων ἐν
 ταῖς ναυμαχίαις.

Μυρίας στ.] Vid. ed. ib.

Καὶ ἀρχῆς] Εἶπεν ἄνω μυριάδας σταδίων παρα- 266, C.
 κεχωρηκένας αὐτοῦ· εἰκότως οὖν οἱ βάρβαροι τουτέστιν οἱ
 οἰκοῦντες τὴν χώραν ἦσαν ἐλεύθεροι· Πηγεῖος ποταμὸς Θετ-
 ταλίας ἔξω τῶν τῆς Ἑλλάδος πυλῶν.

"Ομφαλον] Vid. ed., ad quae laudat Geelius V. D. 266, D.
 Schol. et Heyn. ad Pind. Pyth. IV, 6.

Ἄντ' ἄλλου τινός] Ὡς ἐπὶ στεφάνου εἶπε, σημαίνων 267, B.
 δόξαν καὶ νίκην.

Κατέκλεισε] Vid. ed., Leid. κατακλείσετε — add. Leid. 267, C.
 Καλῶς εἶπεν ἐναντιώμασι vid. add. Pariss. ad h. v.,
 Leid. καθ' ὑπτη pro καλύπτει — βουλομένη — quae in
 add. sequuntur inde a: τὰς δὲ τῶν Ἑλλ., desunt in Leid.

Ἀνθελκόντων] Ἀντὶ τοῦ ἐπισπωμένων καθ' ἑαυτῶν. 267, D.

Αἰγινήτων] Vid. ed. 268, A.

Τὰ ναυτικὰ πρώτους] Vid. ed. ib.

Κορινθίων] Vid. ed. ib.

Καὶ Θασίων] Vid. ed. 268, B.

Καλούντων δὲ] Πάλιν πρὸς συμμαχίαν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπο- ib.
 στῆραι θελόντων καὶ μηκέτι εἶναι ὑπηκόων δηλονότι εἰς συμ-
 μετρίαν καὶ διὰ τὸ ἱερόν, ὡς φησιν ὁ σ. κ. τ. λ. vid. ed.,
 Leid. Εἴλωτος. —

Ἡ. καὶ δ.] Τὸ ἡ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διό ἐστι· σοφίζε- 268, C.
 ται δὲ πάλιν, τὴν γὰρ ἀδικίαν αὐτῆς περιστέλλει, ὅτι, φη-

σιν, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὲρ αὐτῶν πολεμοῦσα οὐκ ὠργίσθη καὶ ἀπέστη πολεμουμένη ὑπ' αὐτῶν.

- ib. *Μεγαλοψυχίας*] *Νῦν λέγει τὴν καταφρόνησιν, ὅτι οὐκ ἐλυπήθη ἐπὶ τοῖς Ἕλλησι.*
- 269, A. *Χωρὶς τοῦ*] Ἐπέρβατόν ἐστι· τοῦτο γὰρ πρὸς τὸ χωρὶς ἀποδέδωκεν, ἵνα χωρὶς τοῦ ὑπάρχειν τινὰ γνώμην θαυμάσαι τοῦτο ταῦτα δὲ (Cant. em. τοῦ τσαῦτα δὲ, sed f. τοῦ πρὸς τσαῦτα ex ipso Aristide) τοῦ πολεμεῖν καὶ μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ μετὰ τῶν βαρβάρων· τὸ δὲ χωρὶς ἀπὸ κοινοῦ.
- ib. *Τῆς δὲ παρασκευῆς*] Ἐπέρβατόν ἐστι· χωρὶς τοῦ παρεχειν θαυμάσαι τῆς παρασκευῆς τὴν ὑπερβολὴν καὶ τῆς γῆμης τὴν ἀνδρείαν.
- 269, B. *Οὕτω διωκήσατο*] Περιεγένετο, φησὶν, τῶν δύο, ὡς περ ἓνα μόνον ἔχουσα πόλεμον ἢ Ἑλληνικὸν βαρβαρικόν (f. ἢ βαρβ.).
- ib. *Τοῖς ἐνοχλοῦσι*] Ἡ γὰρ λέξις τὴν ἀσθένειαν τῶν ἐνωτιουμένων ἐδήλωσεν· οὐ γὰρ ἔβλαπτον, ἀλλ' ἠνώχλουν· ὡς περ, φησὶν, οἱ ἀριθμοί, ¹ ἐνὶ μὲν ὀνόματι κέχρηται, πολλὰ δὲ περιέχουσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων.
- 269, C. *Ἐνίκων δ' Αἰγινήτας*] Ἐνίκων γὰρ τότε καὶ ἔλαβον τῶν Αἰγινήτῶν ναῦς ὁ, Λεωκράτους τοῦ Στροίβου στρατηγοῦντος. Αἶγινα δὲ ἐστὶ νῆσος ἐπικειμένη τῇ Πελοποννήσῳ.
- ib. *Ἐνίκων δὲ Κορινθίους*] Vid. add. Pariss. ad Αἰγύπτου. Leid. Ἀποστάσης Αἰγ. — κατ' Αἰγίνης· οἱ Κορ. βοηθεῖν Αἰγινήταις — βουλόμενοι καταλαμβ. — οἱ φυγόντες δὲ Κορ. — τρόπαιον κατέλαβον — ταύτην sine και — ἡ ἱστορία δὲ κ. τ. λ. vid. ed. — Leid. Μυραλίδου.
- 270, A. *Ἀπῆσαν*] Τῇ ἀπουσίᾳ τῇ πρὸς τὸν βάρβαρον.
- ib. *Αἰγυπτίων χρεῖαν*] Ἦγουν συμμαχίαν, ὠφελείαν καὶ τὰ δεύτερα (sic)· ἐκίλεσε τὴν ἀποτυχίαν τοῦ νομίσει σχολάσαι τοὺς Ἀθηναίους ἔλθειν κατ' αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο μὴ λαβεῖν τὰ Μέγαρα.

1) Aristidis lectio h. l. incerta. Nam Scholiastem legisse οἱ ἀριθμοῦντες ipsum Scholion declarat.

Βοηθοῦσαν] Ἐξέρχονται βοήθ. . . αν γὰρ καλεῖ τὴν ἔξοδον. 270, C.

Ἀκμῆς] Vid. ed., Leid. ὑπερίζων. ib.

Προσανιμήκεσαν] Ἐντὶ τοῦ προσηνιτήκασιν ἑαυτοῖς ib.

τουτέστι πεπόνθασιν.

Συσκευασθῆναι τοῦτο τὸ δεύτερον] Τὸ δεύτερον 270, D. λέγει, ὅτι καὶ δεύτερον ἐπεστράτευσαν οἱ Κορίνθιοι.

Ὡσπερ ἐν δράματι] Vid. ed., Leid. item ἐν γράμμασι. ib.

Ἀντιλαβὴ] Οἰονεὶ ἀντιλογία καὶ καταφυγὴ, ἡδύνατο 271, A. γὰρ ἀμφισβητεῖν τῆς νίκης· ἡ δὲ δευτέρα μύχη τὴν δευτέραν (sic) ἐβεβαίωσε.

Καὶ τοι τοὺς ἀγωνιστάς] Ὅτι Ἰσθμια ἄγουσιν οἱ Κο- 271, B. ρίνθιοι τῷ Ποσειδῶνι τοὺς ἀθλητὰς ἀναγκάζοντες, φησὶ, παλαίειν· καὶ τῷ (f. τὸ) τρίτον νικῶν ψηφιζόμενοι αὐτοὶ τρίτης πειρασθῆναι συμβολῆς οὐκ ἐθέλησαν· ἔστι δὲ χαριεντισμὸς τὸ κῶλον· τρίτον δὲ ἠγωνίζοντο διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ δόξη τύχης εἶναι καὶ προτέρα νίκης (f. νίκη), δευτέρα (f. δευτέραν ἐπάλαιον· τὸ δὲ τρίτον πρὸς τέρψιν ἐγένετο.

Περίπλοις] Ἐπειδὴ οὐκ αἰεὶ οἱ περίπλοι πολέμοι εἰσι, 271, C. ἀντιδιαστέλλων εἶπε.

Κρατεῖν] Ἐλαβον μὲν γὰρ τὴν Χαλκίδα, καὶ Σικυωνίων ib. ἐκράτησαι.

Στρατηγὸς ἐπὶ στρ.] Ἐντὶ τοῦ ἄλλος ἐπ' ἄλλω, ἵνα ib. δεῖξῃ τὴν συνέχειαν τοῦ παρατυγχάνοντος.

Ἐκέκλειστο] Ἀπ' αὐτῶν Ἀθηναίων, ὅτε ἐν Τανάγρα 271, B. (Cod. Τανάγραις) συνέβαλον Λακεδαιμονίοις· βιάζεται δὲ τὴν νίκην τῶν Λακεδαιμονίων περιτρέψαι.

Κρῖσαῖος] Καλεῖται κόλπος ὁ μεταξὺ τῆς ἠπείρου καὶ 271, D. τοῦ Ἰσθμοῦ.

Ὅποι σ.] Vid. ed. 272, A.

Ἐν Τανάγρα] Vid. ed. cum add. Pariss. ib.

Τοῦ τολμημάτος] Ἰσθμὸν μύχην εἶπε γενέσθαι καὶ Ἀθη- ib. ναίοις χαριζόμενος καὶ τὴν ἀλήθειαν αἰσχυρόμενος.

Ἐδοξαν] Καὶ τοι ἔσχον τῇ ἀληθείᾳ τὸ πλεον· ἀλλὰ ib. βιάζεται ὡς ἔφαμεν, τὴν νίκην αὐτῶν ἦτταν δεῖξαι.

Καὶ κινδυνεύει] Ἐζήτηται (Cod. ἐξήρηται) διατί μὴ 273, B. μᾶλλον τοῦτο ἐσιώπησεν ὡς φησὶ καὶ ἔφυγεν, εἶγε Ἀθη-

ταῖοι ἠττήθησαν, ὡσπερ καὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ συμφορᾶς πεποίηται; καὶ λέγομεν, ὅτι ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβάντων σοφίζεται, Λακεδαιμονίων γὰρ τὴν ἀναχώρησιν λέγει φυγὴν, οὔτε γὰρ νικήσαντες παρέμειναν· τὴν δ' Ἀθηναίων νίκην ἐκ τοῦ ἐπεξελθεῖν Βοιωτοῖς πιστοῦται.

- 272, C. Βοιωτοῖ] Μετὰ γὰρ τὸ ἀναχωρῆσαι Λακεδαιμόνιοι ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν καὶ νενικήκασιν αὐτούς.
- ib. Καὶ Λοκροῖ] Vid. add. Pariss., Leid. ὡς μὴ ἀριότον ἐγκωμίον (l. ἐγκωμίῳ).
- 273, A. Ἀιθ' ὧν τῶ] Ψεύδεται· οὐ γὰρ τούτου χάριν ἐστράτευσαν, ἀλλὰ βουλόμενοι τὴν Βοιωτίαν κτήσασθαι. σιωπᾷ οὖν τὸ τῆς πλευνεξίας. ἑτέραν δὲ λέγει αἰτίαν τὸν μηδισμόν.
- ib. Ἐττρον δ' ἔργον] Τὸ φιλάνθρωπον βούλεται εἰπεῖν· ὃ καὶ ἴδιον καλεῖ τῶν Ἀθηναίων.
- ib. Καὶ δηλοῦν] Ἄνευ γὰρ, φησὶ, τῆς προσηγορίας δηλοῖ τὸ ἔργον τοὺς δράσαντας.
- 273, B. Τῶν περιοίκων] Τῶν περιοικούντων τὴν Σπάρτην τὴν μητρόπολιν.
- ib. Οὐκ ἔφθησαν] Ἐν τούτῳ ἐπεκαλέσαντο τοὺς Ἀθηναίους διὰ τὴν τειχομαχίαν τῶν εἰλώτων ἀποστάντων· ἀπῆλθον δὲ Κίμωνος ἀντὶ τοῦ στρατηγοῦντος (sic, f. αὐτῶν στρ.)
- 275, C. Ὁ καὶ τοὺς παρ.] Ψεύδεται· μεταξὺ γὰρ ἀπέπεμψαν αὐτούς, ὑποπεύσαντες αὐτῶν τὸ νεωτεροποιόν.
- ib. Καὶ δίκην λαβεῖν] Τοὺς Λακεδαιμονίους περὶ Μεσσηνίων, ὃ ἐστὶ τῶν Εἰλώτων. Ἡθός λέγει τὴν αἰτίαν· ὅτι ὑπὲρ τὰ τρόπαια τὴν αἰτίαν δεῖ θαυμάζειν, ὅτι κινδυνεύουσιν ἐβοήθουν.
- ib. Ἐξεστι] Ἀντὶ τοῦ δυνατὸν δὲ ἐκ (f. δεῖ ἐκ) τοῦτου σημαίνεσθαι (sic Geelius V. D. rescripsit pro σημαίνειν, interpretans colligere, conjicere) τὸ πλῆθος.
- 274, A. Εἰρήνην π.] Vid. ed.
- 274, B. Οὐ γὰρ ἦν] Ζητεῖται, πῶς τὴν Εὐβοίαν λαβόντων Ἀθηναίων νῦν φησὶν, ὅτι οὐδεν ἀνταπέλαβον; λέγομεν, ὅτι τὴν Εὐβοίαν οὐ παρὰ Λακεδαιμονίων ἔλαβεν, ἀλλ' αὐτὴν παρεστήσατο (f. ἔλαβον — παρεστήσαντο)· τοῦτο δὲ σημεῖον

ποιεῖται τοῦ νενικηκέναι, ὅτι μὴ δυναμένων λαβεῖν ἐκείνων τὰ ἑαυτῶν, αὕτη ἀπέδωκεν.

Ἀμφοτέρων] Περσῶν καὶ Πελοποννησίων· καὶ Περσῶν 274, C.
μὲν ὁμοῦ μὲν ἐν Σαλαμῖνι, χωρὶς δὲ ἐν Μαραθῶνι. Πελο-
ποννησίων δὲ χωρὶς τῶν συμμαχῶν, ὅτε ἐσέβαλον ἐν τῇ Πελο-
ποννήσῳ· ὁμοῦ δὲ μετὰ τὴν συμμαχίαν ἐν Αἰγίνῃ.

Μόνη δ' ἐκ τῶν] Τοῦτο λέγει νίκη, ὅτι εἰσὶν (sic) 274, D.
ἡγεμονίαν ἔλαβε παρὰ τῶν Ἑλλήνων· ἀντὶ (sic) γὰρ ὁρῶν-
τες αὐτὴν τοιαύτην προεβάλλοντο ἡγεμόνα αὐτὴν ἑαυτῶν.

Οὐ γὰρ ἐξ ὧν] Οἱ γὰρ δεσπόζοντες ἀεὶ δεσπόζουσι 275, A.
τῶν ἡττωμένων.

Τοὺς αὐτοὺς χρόνους] Ἀντὶ τοῦ εἰς καιροὺς τοῖς μὲν ib.
Ἑλλησι ἤγεγε τὴν ἐλευθερίαν, τοῖς δὲ Ἀθηναίοις τὴν ἡγε-
μονίαν.

Αἰρετός] Χειροτόνητος ἀπὸ δοκιμασίας. 275, B.

Οὕτω δὲ τούτων] Vid. ed. 275, C.

Μέχρι τινός] Vid. ed. ib.

Τῆς δὲ κοινῆς] Ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ Πελοποννησια- ib.
κοῦ πολέμου τῶν χρόνων· ῥητορικῶς δὲ ἐπὶ τὴν τύχην ἀνά-
γει τὴν αἰτίαν, ἵνα μὴ ἀπὸ Λακεδαιμονίων αὐτὴν εἴπη προ-
σελθοῦσαν· αὐτοὶ γὰρ δεδιότες τοὺς Ἀθηναίους ἐνίκησαν
τὴν μάχην· κοινὴν δὲ τὴν τύχην εἶπεν, ὅτι κοινῇ πάντες
ἄνθρωποι σχεδὸν πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν, ἢ ὅτι κοινόν
ἔστι τοῦτο τὸ ἔργον τῆς τύχης κατὰ πάντων ἀνθρώπων, τὸ
μὴ εἶναι ἐπὶ τῶν αἰτῶν τὰ πράγματα, ἀλλὰ κινεῖν· εἰ δέ τις
εἴποι, τί οὖν ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ οὐκ ἐνεωτέρισαν; πῶς
οὖν ὡς μέγα τι τὸ νῦν λέγει; ἐροῦμεν, ὅτι ἐκεῖ ὀλίγοι πρὸς
ὀλίγους τινὰς ἐμάχοντο, ὅπερ οὐκ ἦν μέγα, ἐνταῦθα δὲ κοι-
νὸς τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρχεν ὁ πόλεμος.

Οὐχ ὧν εὖ ἔπ.] Vid. ed. ib.

Κατασχεῖν] Vid. ed., Leid. item ἐδεῦτο — δίκη. — 276, A.

Ὅτε ἐνίκησεν] Καὶ μὴν Λακεδαιμόνιοι περιεγένοντο, ἀλλ' ib.
οὐ τὸ τέλος τοῦ πολέμου λέγει, ἀλλὰ καὶ τὸ μέσον, ὅτι
τοῖς αὐτῶν ἔλαβον Ἀθηναῖοι ἀπὸ (ε. ἐπὶ) τῆς Σφακτηρίας.

Καὶ μηδέν] Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχαιρε λαβοῦσα καὶ ἀποδι- ib.
δοῦσα ὁμοίως.

- 276, B. Τὰς ἐν Ναυπάκτῳ] Vid. ed., quibus addit Leid.: δύο δὲ οὐσῶν αὐτὸς πολλὰς αὐτὰς ὀνομάζει αὐξῆσαι θέλων.
- ib. Ἦς οὔτε παρὰ] Ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ μικρὸν, ὥσπερ μόνον διῶξαι αὐτούς. (Vid. add. P.)
- ib. Οὔτε ὀλίγω] Ἐν μὲν γὰρ τῇ πρότερον (l. προτέρα) εἴκοσι ναυσὶ μζ καὶ ἐν τῇ ὑστέρῳ νζ ταῖς αὐταῖς ἐνίκησαν (vid. add. Pariss.).
- ib. Κέρκυραν] Κινδυνεύουσαν ὑπὸ Κορινθίων ἐρρύσαντο.
- ib. Κατ' Ἀμβρακίαν] Ὅτε Ἀμβρακιῶται ἐμαχέσαντο κατὰ Ἀμφιλόχων στρατευόμενοι (add. Pariss. στρατευομένοις).
- 276, C. Κατ' αὐτὴν δὴ τὴν Πύλον] Τὸν καιρὸν αὐτόν· σημαίνει δὲ τὴν πανίγυρον τῶν Ἀθηναίων.
- 277, A. Πενταετ.] Vid. ed.
- ib. Οὐκ ἂν διὰ π.] Ἄπαντα τὰ πραχθέντα αὐτοῖς εἴπωμεν.
- 277, B. Ἄλλ' ἐὰν μηδὲν] Τουτέστιν οὐ πᾶσαν πράξιν φιλοφροσύναν σημαίνουσαν, ἀλλ' ἐν πράγματι χαρακτηρίζον φιλοφροσύναν.
- ib. Ὡς δὲ ἐδόκει] Ὁ εἶπεν ἔμπροσθεν τύχην, ἣν (sic. G. pro ᾧ) δαίμονα ἐκάλεσε· βούλεται δὲ ἐπὶ τὰ Σικελικὰ μετελθεῖν, ἔνθα ἠτύχησαν Ἀθηναῖοι.
- ib. Κλυσθῆναι] Ἀντὶ τοῦ κατακλυσθῆναι ταῖς συμφοραῖς.
- ib. Ἐκ τῆς ὑπερορίας] Ἀπὸ Σικελίας, ὥστε βοηθεῖν Λακεδαιμονίοις Ἀθηναίους· εἰς τὴν ὑπερορίαν δὲ, εἰς αὐτὴν τὴν Σικελίαν.
- ib. Κατὰ συμφορὰς] Οὐ λέγει, ὅτι ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ διὰ τὰς συμφορὰς, ἃς ὑπέμειναν ἐν Σικελίᾳ Ἕλλητες ὑπὸ Συρακουσίων.
- 277, C. Ἐπὲρ τῶν Αἰγεσταιῶν] Σοφίζεται ὁ ῥήτωρ· οὐ γὰρ (sic Geelius pro τί, qui idem mox ἐστράτευσαν pro ἐστράτευσεν) ὑπὲρ Λεοντίνων συγγενῶν ὄντων ἀδικουμένων ὑπὸ Συρακουσίων δῆθεν ἐστράτευσαν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐπιθυμοῦντες Σικελίαν κτήσασθαι καὶ τῇ τῶν Αἰγεσταιῶν ἐπαγγελίᾳ δελεασθέντες· οἱ δὲ Αἰγεσταιῶτες σύμμαχοι μὲν Ἀθηναίοις, βάρβαροι δὲ τὸ γένος ἐν Σικελίᾳ οἰκοῦντες.
- 277, D. Τοὺς ἐν Σικελίᾳ] Ἴνα πάλιν τούτους καταδουλώσονται· οὐδὲ γὰρ, ὡς λέγει, διὰ τοὺς ἐν Σικελίᾳ Ἕλλητας,

ὅτι ἦσαν ἀδικηθέντες ὑπ' αὐτῶν· παραλογίζεται οὖν· πρὸς
 δὲ τῶν Μηδικῶν ἐπῆλθον Καρχηδόνιοι τοῖς Σικελιώταις,
 καὶ μετὰ τὴν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ὕστερον ἐπὶ Διο-
 νυσίου τοῦ τυράννου.

᾿Ωσπερ ἀπὸ πάσης] Τοῦτο δηλοῖ τὸ πλῆθος· βουλη- ib.
 θεῖς γὰρ σημάναι οὕτως εἶπε.

᾿Αντέπεσε] ᾿Αντὶ τοῦ ὡς ἠναντιώθη τὰ τῆς τύχης· θέλει 278, A.
 δὲ καὶ τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ ἐν ἐγκωμίου τάξει λαβεῖν· ἐζή-
 τηται δὲ περὶ τῆς τέχνης παρακελευομένης ἐν τοῖς ἐγκω-
 μίοις σιωπᾶν καὶ φεύγειν τὰ φαῦλα· ὁ ῥήτωρ ὁμολογεῖ τῶν
 ᾿Αθηναίων τὴν ἦτταν; λέγομεν, ὅτι οὐδὲν ἄτοπον ὁμολογεῖ,
 ὅτε ἐκ τοῦ νομιζομένου κακοῦ ἔχομέν τι ἀγαθὸν δεῖξαι γενό-
 μενον καὶ ἀρετῆς ἐχόμενον.

᾿Αλλ' ἀπόντων] Vid. ed. ib.

Βελῶν] Τῶν πρὸς πολιορκίαν ὀργάνων. 278, B.

Μεθεστηκυίας] ᾿Αντὶ τοῦ ἀπολογουμένης· δύναται δὲ ib.
 καὶ ἐπὶ μετοικήσεως ἢ λέξις νοεῖσθαι, οὕτω γὰρ ἐπιφέρει,
 ὅτι τοσαύτην ἐκεῖ ἀπέστειλαν παρασκευὴν, ὡς μᾶλλον κτί-
 σαι Σικελίαν.

Λακεδαιμονίων κ. Β.] Οὐ τῶν ἐν Σικελίᾳ, ἀλλὰ τῶν ib.
 ἐν Ἑλλάδι.

᾿Εκ Δεκελείας] Vid. ed. ex marg. Schell., sed Leid. 278, C.
 Λακεδαιμόνιοι κώμην, οὔσαν τ. —

Καὶ τῶν οἰκετῶν] Τῶν αὐτομολησάντων· λέγει δὲ δύο ib.
 μυριάδας αὐτομολῆσαι (Quis dixit? Thucydidesne, an Ari-
 stides, an enarrator, unde excerpta in Leid servantur?)

Τοῖς βουλομένοις] ᾿Επειδὴ οἱ λοιποὶ ἐώρων τοὺς αὐτο- ib.
 μολοῦντας οὐ τιμωρομένους.

Περιουσίαν καρτερίας] Καρτερικοὶ προσφέρειν τὴς το- 278, D.
 σαύτας.

᾿Ωσθ' ἕτερον] ᾿Ηττηθείσης γὰρ τῆς πρώτης δυνάμεως ib.
 ἐν τῇ Σικελίᾳ καὶ γράψαντος Νικίου, ὡς δεῖται στρατοῦ,
 ἀπέστειλαν ἄλλο στρατεύμα καὶ αὐτὸ ἠττήθη.

Καὶ στρατηγούς ἐφαμίλλους] Vid. ed., Leid. item Νικίᾳ,
 leg. Νικίου — γεφρίτιν —

- 279, A. Ποία ταῦτ' ἔνεστι] Ἡ σύνταξις οὕτως· τὸ δὲ μηδὲ ὡς ἀντέπεσε τὰ πράγματα ἐφεξῆς, μηδὲ τοσαύτην περιουσίαν καρτερίας ἐνδείξασθαι, ποία ταῦτ' ἔνεστι ψυχῇ παραβαλεῖν ἀνθρώπινῃ.
- ib. Καί τινος οὐκ εὐτ.] Τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι εἰ μήτε εἴη εὐτύχει (sic), οὐ δύναται ἀξίως θαυμάσαι.
- ib. Οὐ γὰρ οὖν σιωπήσομαι] Ἐνταῦθα φανερῶς ὁμιλεῖ τὴν συμφορὰν τῶν Ἀθηναίων ἐν Σικελίᾳ· παραδόξως δὲ ἐπιχειρεῖ τὸ ἀτύχημα τῶν Ἀθηναίων εἰς ἐγκώμιον μεθοδεύων· ἐπειδὴ δὲ ἤσθετο ἄτοπον ποιῶν ἐν ἐγκωμίῳ μεμημένος συμφορῶν ἐπάγει οὐ γὰρ οὖν σιωπήσομαι· τοῦνο γὰρ δείκνυσι τὴν ἀνδρίαν τῆς πόλεως, ὅτι μετὰ τὴν ἥτταν οὐκ ἐπαύσατο τοῦ πολεμεῖν, οὐδὲ ὑπῆξαι (f. ὑπεῖξε) τῇ τύχῃ.
- ib. Ἔτι μείζω] Πρὸς τοῦ (f. τοὺς) φάσκοντας μὴ δεῖν ὁμολογεῖν ἀτυχίαν ἐν ἐγκωμίοις ἀποιείνεται.
- ib. Τοῖς ὑπολοίποις] Ἀντὶ τοῦ τῷ μετὰ ταῦτα πολέμου πράγματα γὰρ εἶπε τὸν πόλεμον.
- 279, B. Τὴν μὲν τῶν τρόπων] Vid. add. Pariss., Leid. τὸ τοῦ εὐκόλου — ἔχειν δοκεῖ γὰρ π. ὁ τοῦ τρόπου — δὲ ὁ θ. — οὐκ ἔτι — addit Leid. ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι, τουτέστι παραχωρῆσαι τοῖς Λάκωσι, vid. ed. ad ὑπὲρ τοῦ μηδὲν κ. τ. λ.
- ib. Καὶ τάξιν] Ὑπὲρ τοῦ μὴ εἶξαι Λακεδαιμοσίοις στείλαι τὴν δίαιταν.
- 279, C. Ὑπαρχόντων] Διατί λέγει τῶν ὑπαρχόντων; καίτοι εἶχον πολεμίους· ἀλλ' ὑπάρχοντας καλεῖ τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ἄλλων Ἀλκιβιάδου ἀποστάντος, ὅπερ περὶ τῶν ἡρώων ἐκρίνετο (Quae emenda ex add. Pariss.) Ἡπειρον δὲ λέγει τὴν Ἰωνίαν· καὶ γὰρ οὗτοι συναπέστησαν Ἀλκιβιάδῃ πρὸς Λακεδαιμονίους.
- ib. Ἔτι δ' ἀγνωμοσύνης] Ἀχαριστίας (Cod. εὐχ.), ὅτι τὸν Πέρσῃν ἠγαγον κατ' αὐτῶν, παρ' οὗ ἔσωσεν αὐτοὺς ἡ πόλις.
- 279, D. Μάλα ἀσμένως] Ἀσμένως (Cod. ἀσμένως) ἐπήκουσε τοῖς Λακεδαιμονίοις ὁ Πέρσης, ἐπειδὴ ἐμνησικακεῖ Ἀθηναίους, ὅτι ἥττησαν τὸν Ξέρξην τὸν πρόγονον αὐτοῦ.
- 280, A. Καὶ ναυσί] Τὸ ἔχειν πλῆθος ἀνδρῶν, ἐν μὲν γὰρ τῇ γῆ πεζῶν, ἐν δὲ τῇ θαλάτῃ ναυτικῶν· μετὰ γὰρ τὴν νίκην

λθον οἱ Σικελιώται ἐν Λακεδαιμονίᾳ βοηθοῦντες αὐτοῖς, ὥσπερ ἀμειβόμενοι, ἀνθ' ὧν αὐτοὶ συνεμάχισαν ἐν Σικελίᾳ.

Ἦν μὲν οὐδεὶς] Ἡ ἀπόδοσις ᾧδε, περιστάντων δὲ αὐτοῦς καὶ τὰ ἐξῆς, εἶτα ἀποδέδωκεν εἰπὼν, ἦν μὲν οὐδεὶς, ὅστις οὐκ ἂν ἤλπισεν. ib.

ἽΟτι καὶ τῆς πολ.] Vid. ed. — Leid. αὐτὸ ἄρξαι — 280, B. ἀλλὰ καὶ κατ. — in fine addit τότε.

Ἄλλοτριωθέντων] Vid. ed., Leid. γενομένων. Addit ib. Leid. ἐκάλεσε δὲ αὐτὸ, ἐπειδὴ ἐξῆν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Πειραιῶς ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

Πλὴν Σάμου] Βιάζεται πόλεμον ἕτερον δεῖξαι Μηδικόν. ib. τότε γὰρ, φησὶ, μόνην εἶχον τὴν Σάμον.

Κατεστήσαντο] Ἡ ἀπόδοσις ᾧδε, καὶ τῆς πολιτείας 280, C. κινήσεως κατεστήσαντο μὲν τὰ οἴκοι.

Ἐκράτησαν] Ἐντὶ τοῦ ἔπαυσαν τὴν τυραννίδα τῶν ib. τετρακοσίων.

Διέλαβον] Ἐντὶ τοῦ ἐμερίσαντο· λέγει τὴν Κύζικον. ib.

Ὡς ἑτέρω προειρ.] Vid. ed., Leid. κακεῖνος τὸ ἐνθύ- 280, D.μημα ἐν τῷ προ. — ποιούμενος — ἐν ἧ —

Συμπεσόντες] Ὁ γὰρ Ἀλκιβιάδης αὐτοῦς κατεναυμάχησε. 281, A.

Ἄει μὲν οὖν ἔγωγε] Vid. add. Pariss., Leid. αὐτὴν ib. τοῖς Λακεδαιμονίοις — Θουκυδίδου ἧ — τὸν κελεύσαντα.

Παρ' ὅσας] Ἐντὶ τοῦ χωρὶς ὧν διέφθειραν. ib.

Ἐπεισάγοντες (ed. ἐπεισάγοντες)] Ἐντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ib. τριήρων ἰστάμενοι.

Οἱ δ' ἀπὸ τῶν] Οἱ δ' Ἀθηναῖοι· λέγει δὲ ἄντι τοῦ 281, B. οὔτοι δέ· ὁ γὰρ Ἀλκιβιάδης αὐτοῦς κατεναυμάχησε.

Χορηγίαν] Ἐντὶ τοῦ ἀφορμὴν οὐκ ἔχων οὐδὲ χορηγίαν, ib. πάντα γὰρ αὐτοῖς διέφθαρτο.

Ὡσπερ ἐκ ναυγίας] Οἱ γὰρ ναυγίῳ περιπίπτοντες, ib. οὔτε ἦν φοροῦσιν ἔσθητα, (Cod. αἰσθητα) δύνανται σῶσαι.

Οἱ δ' ἀπὸ τοσούτων] Οἱ Λακεδαιμόνιοι· πλεονεκτη- 281, C.μάτων δὲ λέγει τῶν διαφόρων συμμαχιῶν εἶχον γὰρ βασιλέα καὶ Συρακουσίους.

- ib. Κατέφυγον] Μετά γὰρ τὴν ἐν Κυζίκῳ ναυμαχίῳ ἐπ' Ἀργινούσαις (Cod. Ἀργεννοῦσαις) οἱ Λακεδαιμόνιοι ἡττηθέντες περὶ εἰρήνης ἐπρεσβεύοντο· παραδόξως δὲ ἀπὸ τῶν συμφορῶν συγκρίνειν ἐπεχείρησε τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν ἀνδρείας (f. ἀνδρείας), δεχόμενος τὸ δύνασθαι φέρειν τὰς συμφοράς.
- 281, D. Ἐκείνους (ed. ἐκείνοις) μὲν γὰρ] Ἀντὶ τοῦ ἐκείνοις ἀποῦσι· λέγει δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους· βλασφημίαν καλεῖ τὸ ἀνόμοιον τῆς συγκρίσεως.
- 282, A. Κρίνονται] Τὸ γὰρ συγκρίνειν οὐκ εἴρηται.
- 282, D. Πᾶς τις] Τουτέστιν ὅταν πᾶς καὶ ὁ μὴ μαχεσάμενος χωρήσῃ τῆς νίκης τῷ κρείττονι τῶν Ἀθηναίων.
- 283, A. Τιθεῖσα (ed. διαθεῖσα)] Ἐν Σικυῶνι μετὰ Σικελίας νικήσασι.
- ib. Εἷ τις εἰρήνην] Μετά (sic, fort. inser. τὰ) ἐν Σικελίᾳ ἐνίκησε τοὺς Λακεδαιμονίους ἡ πόλις ὡς εἰπεῖν· ἐν Κυζικῷ οὖν ἐνίκησεν, ὥστε Λακεδαιμονίους ἐπιθυμῆσαι ἰδεῖν τινα παρακαλέσαι τὴν πόλιν, ὥστε ἄγειν εἰρήνην.
- ib. Ἐν Μιτυλήνῃ] Vid. ed.
- 283, B. Ἀλλὰ πλεύσαντες] Ὅτε οἱ δέκα στρατηγοὶ νικήσαντες οὐκ ἀνείλυντο τὰ σώματα διὰ τὸν χειμῶνα καὶ θανάτῳ ἐξημιώθησαν· ἡ ἱστορία δὲ φησιν, ὅτι τοσοῦτος χειμῶν γέγονεν, ὥστε τοὺς στρατηγοὺς μηδαμῶς λαβεῖν τῶν πεπτωκότων· διὸ κατηγορήσαντος αὐτῶν Καλλιξένου καὶ νενικηκότες, τεθνήκασιν ἀκρίτως· ὕστερον δὲ μεταγνόντες Ἀθηναῖοι καὶ τοῦτον ἀνείλον καὶ νόμον ἔθεντο, ἄνευ κρίσεως μὴ κτεῖναι τινα.
- ib. Ὅσαις οὐδ' ἂν] Οὐ διὰ τὸν ἀριθμὸν ἀλλὰ διὰ τὰς συμφοράς τὰς ἐν Σικελίᾳ συμβάσας· ἐλάττωσι δὲ, ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοιτα εἶχον ἐκεῖνοι, Ἀθηναῖοι δὲ ρση.
- ib. Ἐν δὲ τῷ Καρῷ] Vid. ed.
- ib. Οὔτε τῆς Καλλικῆ.] Στρατηγὸς γὰρ οὗτος ἔνδοξος Λακεδαιμονίων ὁ Καλλικρατίδης.
- ib. Ἀλλ' ὥσπερ ἔξαρχοῦν¹⁾] Εἰς νίκην, τὸ μόνον εἰς τὴν θάλατταν αὐτοὺς ἰδεῖν.

1) Hoc ἔξαρχοῦν amplectendum est pro vulg. εἰς ἔξαρχοῦν. Significat igitur ἔξαρχοῦν cum sufficeret, nota sermonis elegantia.

Ὅμοῦ τῷ σκηπτῷ] Ὅν εἶπε χειμῶνα, νῦν σκηπτὸν 283, D.
ἐκάλεσε· ἰστέον δὲ, ὅτι ἔφυγε δεθεῖς ὁ Καλλίξενος καὶ ὕστερον ἐπανελθὼν λιμῷ διεφθάρη.

Ὅτι τὸν ἄνδρα ῥ.] Εἷς γὰρ ὢν (vid. ed. ex marg. 284, A. Schell.) τῶν δώδεκα στρατηγῶν ὁ Κόνων ἔφυγεν αἰσθόμενος κ. τ. λ. — Εὐαγόρα συμμαχοῦντος βασιλεῖ — addit praeterea Leid. κατέλυσε δὲ τὴν δυναστείαν Λακεδαιμονίων ἐν Κνίδῳ· τὴν δὲ ἱστορίαν Ἰσοκράτης λέγει ἐν τῷ Εὐαγόρα· παρόντας λέγει ἐν τῇ μάχῃ, ἀπόντας δὲ καὶ τοὺς μὴ ὄντας ἐν τῇ μάχῃ, ἀλλ' ἀκηκοότας τὴν ἥτταν καὶ εἰρήνης ἐπιθυμήσαντας.

Ὅτι νικῶσα] Οὐ τῷ (sic G. pro οὕτω) πλείονα ἀτυχῆσαι 284, B.
λέγει αὐτὴν νενικηκέναι, ἀλλὰ τῷ (sic G. pro τὸ) φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ μὴ ταπεινοῦσθαι.

Τοῦ μὲν οὖν] Τοῦ νικᾶν φησι τοὺς Λακεδαιμονίους ἐν 284, C.
τῷ κατορθοῦν· χωρὶς ἔστιν ὢν κατὰ αὐτῶν ἔπραξε Λακεδαιμονίων, δύο ταῦτα ἄλυστα τεκμήρια· καλῶς δὲ τὸ ἐν οἷς κατώρθωσε ἢ προσθήκη· βούλεται γὰρ αὐτὴν, καὶ ἐν οἷς ἠττήθη, νικᾶν.

Τοὺς ἀντιπολιτευσαμένους] Ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀντισεμνυ- ih.
ρομένους, ἵνα λέγη Λακεδαιμονίους· λέγει δὲ, ὅτι χωρὶς ὢν ἐνίκησαν αὐτοὺς Λακεδαιμονίους ἕτερα διττὰ σημεῖα νίκης ἔλυτα αὐτῇ ὑπάρχει, ἅτε μόνη νενικήκος (sic f. μόνη νενικηκυῖα) ἐν Μαραθῶνι καὶ ἅ κοινῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν Σαλαμῖνι· ἐν ἐκάστῳ γὰρ, φησὶν, ὑπερεβάλλετο πάντας.

Οὐχ ὅσον] Ἀντὶ τοῦ οὐ μικρῶς· ἢ γὰρ μικρὰ ὑπερβολὴ 284, D.
πολλάκις λανθάνει.

Ὅμοῦ πάντες] Ἀντὶ τοῦ πάντες μικροί εἰσιν εἰς τὸ συγκρίνεσθαι τῇ πόλει· ἐσχημάτισται γὰρ ἡ λέξις· κρείττων δὲ γέγοτε τῶν νενικηκότων τῷ φέρειν τὰ δυσχερῆ. ib.

Ἐθρῶν ἴμα] Ἡ συστημάτων λέγει ἢ πολλῶν ὁμοῦ γενῶν. 285, A.

Sed hujus sch. verba me permovent, ut apud Arist. voces εἰς ἐξ. transponenda esse censeam, uti ibi legatur, ὥσπερ ἐξαρχοῦν εἰς τὴν θαλ. ἰδεῖν, quasi vero sufficeret, si oculos in mare conjicerent. Similis plane locus est Arist. p. 295, ὥσπερ ἀρχοῦν ἀρετῇ νενικηκέναι.

- ib. Ὅστις οὐ μετὰ] Vid. ed., Leid. συμβάλλοντες.
- 285, B. Ἡ τις ἢ οὐδείς] Vid. ed.
- ib. Ἴσα καὶ ἰήττ.] Ἡ ὁμοίως (sic) καὶ σχεδὸν ἀήττητός ἐστιν, ἢ παρέλκει ἄττικῶς τὸ Ἴσα (sic).
- 285, C. Οὐδείς γάρ] Βούλεται καὶ ἐν τῇ προαιρέσει τὴν νίκην εἶναι· οἷς ἠττηθεῖσα οὐκ ἐταπείνωσεν ἑαυτήν.
- ib. Δεδούλωται] Κατεδουλώσατο τῷ φεύγειν αὐτὴν τοὺς πάντας.
- ib. Οὐχ ἦττον] Πλέον τοὺς ἀκούοντας τῶν πεπονθότων τῷ ἐπιθυμῆσαι εἰρήνην.
- 285, D. Ἡ τοὺς ἐν ταῖς] Ὑπὲρ τοὺς παρόντας οὕτως (igitur forte, ὡσπερ τοὺς π., οὕτω) καὶ τοὺς ἀπόντας ἐνίκησαν.
- ib. Τὸ τῶν πόλεων] Τὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων.
- 286, A. Οὐκ ἀήνεγκαν] Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέλαβον, οὐκ ἀνεσώθησαν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ναυαγίων τῶν μὴ ἀναφερομένων.
- ib. Ἄλλ' ὡσπερ] Ταῖς γὰρ πόλεσι παρέπεται ποτέ γε ἀκμάζειν, ποτὲ δὲ ὑσθενεῖν· ἄνθρωπος δὲ ἐπὶ ἄν (Geelius V. D. manult ὅταν) ἀποθάνη, οὐ δύναται ἀναζηῆσαι.
- ib. Εἰρήνην μὲν γάρ] Ψεύδεται· οὐ γὰρ ἀπηξίωσαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἢ τοὺς (Geelius emendat ἦττον) αὐτοὺς ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ τοὺς ἰδίους συμμάχους τοὺς Μεσσηνίους αὐτονόμους εἶσαι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐβουλήθησαν.
- ib. Ἀταμιχθέντες] Ὅ ἐστι κοινῇ πολεμήσαντες μετὰ Πελοποννησίων Θηβαίους.
- 286, B. Τὸ μέγιστον] Ἀντὶ τοῦ μέγα αὐτοῖς ἐβοήθησαν, ὅτε οἱ Θηβαῖοι νικήσαντες ἐν Λεύκτροις ἐζήτησαν αὐτοὺς κατασκάψαι καὶ οὐκ εἶασεν ἡ πόλις.
- ib. Καταιγίς (ed. καταιγίδος)] Ἔστιν ἀνέμων συστροφὴ· μιμεῖται δὲ τὸν στρόβιλον, ὃ ἐστι σημεῖον σκοτιῶδες.
- ib. Ἡ δὲ πυλὶς] Τὰ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς λέγει· κλοπὴν δὲ εἶπε τὴν νίκην, ἐπειδὴ ἀπόντος τοῦ Κόωνος μετὰ τὴν νίκην ἐπὶ λαχανισμόν καὶ φρυγανισμόν (sic) Λύσανδρος ὁ στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων εὐρῶν ἐρήμας τὰς τριήρεις ἐπιθέμενος λαθῶν πως ἀφείλετο.

Τῶν νηῶν (ed. νεῶν)] Νικήσαντες γὰρ Λακεδαιμόνιοι 286, C.
ἔλθόντες ἠνάγκασαν τοὺς Ἀθηναίους ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ κα-
τασκάψαι τὰ ἑαυτῶν τεῖχη.

Δι' ἐνός] Τοὺς Λακεδαιμονίους λέγει διὰ τοῦ Κόνωνος ib.
ἐν τῇ Κνίδῳ.

Αὕτη δ' ἐπέστη] Ἦρξε καὶ ἡγεμόνευσεν· Ἑλληνικὰ ib.
δὲ λέγει τὴν ἡγεμονίαν.

Ἦ τὰς εὐπρ.] Βαρὺ γὰρ καὶ χαλεπὸν φέρει εὐτυχίας. 286, D.

Διέθετο] Ἀντὶ τοῦ διέλυσε· λέγει δὲ τὴν τῶν λ' καὶ ib.
τὴν τῶν υ'.

Ὅρον] Ἀντὶ τοῦ κἀνονα τῆς εὐβουλίας· τοῦτο γὰρ εἶπε ib.
σωφροσύνην, εὐβουλίαν, διότι ἅμα ἐστασίασε καὶ διηλλάγη
πρὸς ἑαυτήν.

Ἀποφητὶ] Vid. ed., Leid. Ἀθηναῖοι ἐπ. — 287, A.

Μηδέν τι] Ἀντὶ τοῦ μηδαμῶς πρὸς πλείονας ἀγωνισά- ib.
μενοι· τριάκοντα γὰρ, φησὶν, ὄντων τῶν τυραννούντων καὶ
οἱ δημοκρατούμενοι ἀντιμαχησάμενοι ἑαυτοῖς λ' ἦσαν.

Σωφροσύνης] Ὅτι καλῶς παρεσκευάσαντο· τόλμης δὲ, ib.
ὅτι ὀλίγοι ὄντες πρὸς τοσοῦτους ἀντιῆσαν.

Ὅλιγῳ μὲν] Vid. add. Pariss., Leid. ἦν καὶ τὸ τὴν 287, B.
— εἰργασμένον — τὰ κατορθώματα.

Πρὸς τε τὴν Λακ.] Οὐχ ὅτι συνεμάχουν τοῖς λ', ἀλλ' ib.
ὅτι ἐδάρισαν αὐτοῖς χρήματα.

Καὶ πρὸς τοὺς] Πάλιν τὴν ἀπὸ χρημάτων συμμαχίαν ib.
αἰνίττεται.

Τῶν ἐν τοῖς δεινοῖς] Vid. ed. 287, C.

Εἰς λόγους] Εἰς σποιδάς· ταύτην ἐν τοῖς ἄνω εὐβου- 287, D.
λίαν εἶπε, διὰ τὸ μὴ ἐκμεῖναι (sic f. ἐμμεῖναι) τῇ στάσει.

Μὴ εἶναι διελέσθαι] Ἀντὶ τοῦ μὴ δύνασθαι διακοῖναι, ib.
ποτέρα ἢ στάσις πατέρα ἐστὶν ἐχθρῶν ἢ φίλων εὐχή.

Λυθεῖσαν] Τὸ τάχος λέγει τῆς διαλύσεως καὶ τὰς σποιδάς. 288, A.

Ἐπὲρ τῶν ἀνδρῶν] Τῶν Δημοσθενικῶν, τῶν ἐπὶ τῶν λ'. ib.

Καὶ τοὺς Μαρ.] Αὐξῶν αὐτοὺς τοῖς προγόνοις, ἐν τοῖς 288, B.
(f. τούτοις) συνέκρινεν αὐτούς.

Ἐν πλήθει συντάγματος] Πλήθει, οὐχ ὡς πρὸς τοὺς ib.
βαρβάρους, ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς ἐν φιλίᾳ μαχεσαμένους.

- ib. Οὐδ' ὀλίγω] Πάλιν αἰνίττεται εἰς τοὺς πενήκοντα.
- ib. Εὐθηνούσης] Καλῶς πραιτούσης, εὐτυχούσης.
- 288, C. Ἐτέρως] Εὐφήμως ἀντὶ τοῦ ἀτυχῶς (Cod. εὐτ.)
- ib. Καὶ τῷ μετὰ τὰς] Τῷ σπείσασθαι κατὰ (f. μετὰ) τὴν μάχην.
- 288, D. Ἀνεκτήσαντο] Ἀνέλαβον· ὡς ἐπὶ νόσου δὲ εἶπεν.
- 289, A. Οὕτως ἀκολούθως] Ἀντὶ τοῦ καὶ τοῖς πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον (sic) ἐκάλυψαν τὴν ἐκ τῆς στάσεως συμφορὰν.
- 289, B. Ἄξιον εἰπεῖν] Κατὰ παράλειψιν, ἀντὶ τοῦ οὐ βούλονται (f. βούλομαι) εἰπεῖν.
- ib. Ἐπὶ τὸν δ.] Vid. ed.
- ib. Τὰς συνθήκας] Τὰς σπονδὰς· ὤμοσαν γὰρ μὴ μνησικακεῖν τοῖς λ'.
- ib. Ὅπως ἀμίλουν] Ἀντὶ πῶς ἀμορόουν ἀλλήλοις.
- 289, C. Ἡ δὲ πόλις] Ἐμφαίνει τὴν ξενηλασίαν.
- ib. Οὕτω θέσθαι] Ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ φιλικῶς τὴν κατάλυσιν τῶν τυράννων· μαρτυρίας (ed. μαρτύραν) δὲ εἶπεν, ὡς πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν Λακεδαιμονίων τῶν ξενηλατούντων.
- ib. Προπέμψασα (ed. πέμψασα) γὰρ] Οἱ προστάται κ.τ.λ. vid. add. Par.iss. ad τὸ γοῦν Ἀργ. πλ., Leid. ὑπονοήσαντες pro συναναγκ.
- 290, A. Πρὸς τὰς] Πρὸς τὰς στάσεις τὰς ἐν αὐτῇ γινομέτας.
- ib. Οὐ δὴ] Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς δὴ· ἔστι δὲ τὸ νόημα συλλογιστικόν· ἤκοντας δὲ λέγει Λακεδαιμονίους, ὅτι τὸ παλαιὸν Δωριεῖς ἦσαν καὶ ἐκ τῆς Βοιωτίας κατῆλθον εἰς Πελοπόννησον· ἐργάζεται δὲ ἐνταῦθα συγκρίσεις· ἄλλοθεν δὲ λέγει ἤκοντας ἐκ τῆς Δωρίδος.
- 290, B. Καταδειξ.] Vid. ed.
- ib. Πλήν τῶν εἰς τ. π.] Vid. ed.
- ib. Ἡ ταύτη νικώσης] Ἀποδειξαι βούλεται τὴν Ἀττικὴν τὴν πολέμια ἀρίστην· ἀλλὰ τὸ κῶλον τὸ ἐναντίον δηλοῖ· ἔστι οὖν ὑπερβιβασμὸς τὸ σχῆμα καὶ δεῖ ἀναγνώσκειν, τῆς πόλεως πλέων (f. πλέον) ταύτη νικώσης, τρυτέστιν ἐν τῷ μέρει τῶν πολεμικῶν, ἢ τοῖς ἄλλοις, ἀντὶ τοῦ ἥπερ ἐν τοῖς ἄλλοις.
- ib. Οὐ ταῦτα μόνον (ed. μόνα),] διὰ μακροῦ ἢ ἀπόδοσις· ἔστι γὰρ πρὸς τὸ οὐ δεῖ τοὺς ἄλλοθεν.

Ἄλλὰ καὶ τὸ] Εἰς αὐτὴν τὴν κιάθοδον προσδεηθέντας, ib.
οὐδὲ τὸ εὖ παθόντας πρὸς εὖ ποιήσαντας ἀμιλλᾶσθαι, οὐδὲ
τὸ τοὺς νόμους ἐτέρωθεν λαβόντας τῆς πόλεως.

Πάσχω δ' ἔγωγε] Πληρώσας (Cod. πληρῶσαι) ἐνταῦθα 290, C.
τὰς συγκρίσεις ἐπιφέρει τὰς λοιπὰς πράξεις, ἀρξάμενος ἀπὸ
τῶν μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Κάλλιστον φαίνεται] Τοῦτο γὰρ ἴδιον τῶν ἐρώντων ib.
(sic Cant. pro ἀρετῶν)· πᾶν γὰρ μέρος τοῦ σώματος ἡγοῦντο
καλὸν εἶναι.

Θεῶν τις ἂν] Μὴ ὡς αὐτὸς δυνάμενος κρῖναι τὸ κάλ- 290, D.
λιον μέρος τῆς πόλεως.

Ἐξ ὧν ἅμα] Vid. ed. ib.

Ἄτοπον] Ἄτοπον λέγει ἀντὶ τοῦ παριδόξου, ὅτι ὑπὲρ 291, A.
ἐχθρῶν τῶν Θηβαίων ἐπολέμησαν πρὸς Λακεδαιμονίους.

ὑπὲρ Θηβαίων] Ἐνίκησαν γὰρ Ἀθηναίους, καὶ ἄρξαι ib.
τῆς Ἑλλάδος βουλευθέντας (f. βουλευθέντες) κατὰ τῶν ἰδίων
ἐχώρησαν συμμαχῶν.

Ἐπειδὴ γὰρ] Ὅτε τὰ τεῖχη αὐτῶν κατεσκάφη καὶ οἱ ib.
ἀ' κατέστησαν τύραννοι.

Φρουρὰν ἐπὶ Θ.] Vid. add. Pariss., Leid. παριῶν τὴν ib.
— δεῖθεν βοηθήσοι Καδμείαν τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβε καὶ
ἐφρούρει τὰ ἐκεῖ.

Ἀμφότερα] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμφότερα εἰς θαῦμα ἤγαγε ib.
καὶ ἐπαινέσαι παρέσχον (Cod. παρέσχων).

Οὐκ ἐφήσθη] Vid. add. Pariss. 291, B.

Μῆτε τεῖχος] Vid. ed. ex marg. Schell., Leid. ἀνέστησε. 291, C.

Τοὺς ἀπαντῶντας] Vid. ed. ex marg. Schell., Leid. ib.
καὶ ἅμ.

Ἐπουνήματα] Τὴν ἤτταν λέγει, ἣν ἔσχον ὑπὸ Θηβαίων ib.
καὶ μᾶλλον ἵνα δείξῃ τὸ φιλόανθρωπον τῆς πόλεως, ὡσαιεὶ
δὲ ἔλεγεν, οὐπω τῶν συμφορῶν τῶν οἰκείων ἐπιλαθόμενοι.

Ἐξελθόντες] Vid. add. Pariss., Leid. ὅτε καὶ τελείως ib.
ἐνίκησαν· ὁ Λύσανδρος δὲ ἐπειδὴ δῆθεν αὐτοὺς ἐνίκησεν ἐν
Αἰγὸς ποταμοῖς, μέγα ἐφρόνει· δύο δὲ ἦσαν οἱ στρατηγοί,
ἀλλ' ὁ Πausανίας οὐ παρήλθεν ἐν τῇ μάχῃ· ἔστι δ' οὗτος
ὁ Πausανίας ἀπόγονος τοῦ μεγάλου, τοῦ προδότου.

- 291, D. Ὠνειροπόλησε] Ἀντὶ τοῦ ἐφάντασθαι νικῆσαι, οὐ μέντοι γε ἦν νικήσας τῇ ἀληθείᾳ.
- ib. Ἡ μὲν γὰρ εὐθύς] Ἡ ἢ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων ἦν ἐν συμφοραῖς, ἢ ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ἀποβεβλήκει· τότε γὰρ ἤρξαν τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὴν νίκην.
- 292, A. Ἑλληνική] Ἀντὶ τοῦ φιλάνθρωπος· μετὰ γὰρ Θηβαίους καὶ κατὰ Κορινθίων ἐχώρησαν Λακεδαιμόνιοι· τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ σωφρονίσαι πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν βαρβάρων ἢ καὶ πολεμοῦσι.
- ib. Καταφεύγουσι] Vid. ed.
- ib. Ὅτιοῦν δρῶσαν] Εἴτι δὴ τότε, φησὶν, ἔδρασαν Ἀθηναῖοι εἰς Κορινθίους, ἀξίαν δίκην οὐκ ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν, ὅτι καὶ τοῦ πολέμου αἴτιοι αὐτοὶ ἐγένοντο καὶ ἄλλων κακῶν τοῖς Ἀθηναίοις.
- 292, B. Πᾶς τις ἂν εἴκασεν] Ἀντὶ τοῦ ἐξ ὧν ἐποίησαν εἰς αὐτούς· ἢ δὲ σύνταξις οὕτως· ἦν πᾶς τις ἂν εἴκασεν οὐκ ἔν ποτε τὴν ἰκανὴν δίκην ἔχειν νομίσαι· ὅτι οὖν τῶσα (sic) κακὸν αὐτούς· ἢ γὰρ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἀπόδειξις ἐστὶ τοῦ νομίζεσθαι· λέγει τὴν πόλιν κακῶς πάνυ Κορινθίους τοιῆσαι.
- 292, C. Τὸν Ἀκροκόρ.] Ἡ ἀκρόπολις Κορινθίων ὅ (Cod. ἢ) Ἀκροκόρινθος ἐκαλεῖτο, ὡσπερ ἡ τῶν Θηβαίων Καδμεία.
- 292, D. Τῶν Περσῶν βασ.] Menda Ap. Mon. religiose servat Leid.
- ib. Θουλλουμένην] Vid. add. Pariss., Leid. ὅπως ἂν — σπείσασθαι ἢ ποιήσῃ αὐτοὺς κατακρ. αὐτῶν.
- ib. Περὶ ὧν οὐδέν] Κατὰ ἤθος λέγει· δεῖ γὰρ κατηγορεῖν τῶν τοῦτο ποιησάντων· ἀλλὰ δεινῶς ἀπολογεῖται ὑπὲρ αὐτῶν δεικνὺς τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν, δι' ἣν εἰς τοῦτο ἦλθον, οὐχ ἵνα συμμαχήσωσιν αὐτοὺς μετ' Ἀθηναίων σπείσασθαι (meliora et pleniora his leguntur in add. Pariss. ad τῶν Περσῶν βασιλέα).
- 293, A. Πότερον ἐκόντες] Διλήμματος τὸ σχῆμα.
- ib. Εἰ δ' ἄκοντες] Ἐξ ἀμφοτέρων φαυλίζει τοὺς Λάκωνας.
- 293, B. Εἴτ' ἐξεπίτηδες] Τὸ μὲν εἶτα παρελκεται ἀττικῶς· ἐστὶ δὲ ἡ σύνταξις οὕτως· οὐ γὰρ ἂν ἐξεπίτηδες τοιαύτην αἰσχύνην ὑπέστησαν, εἴγε εἶχον ὅτι χρήσονται.

- Ἐπεὶ δὲ τῆς] Συγκρίνει εἰρήνην πρὸς εἰρήνην. ib.
- Τοσοῦτον] Οὕτως ἀσθενεῖς ἦσαν ἐκεῖνοι. 293, C.
- Εἰ καθ' αὐτήν] Ἀντὶ μόνη, δίχα συμμαχῶν. ib.
- Τοῖς τρισὶ καιροῖς] Οὐ τοῖς τρισὶ χρόνοις τῷ προελ- 293, D.
θόντι καὶ τῷ ἐνεστῶτι καὶ τῷ μέλλοντι, ἀλλὰ πρὸς τὸ προ-
κείμενον εἶπε τὸν πρὸ τοῦ πολέμου, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ,
τὸν μετὰ τὸν πόλεμον.
- Δρόμος] Vid. add. Pariss., Leid. Κατ., δρόμος γὰρ λεγ. 294, A.
- Ἀλλὰ μὴν τῆς γε] Αὕτη γὰρ ἔμεινε διώκουσα μόνη τὸν ib.
Πέρσην καὶ ἐπεστράτευσε κατ' αὐτοῦ μέχρι τῆς Παμφυλίας
Κίμωνος τοῦ στρατηγοῦ.
- Ἄλλ' αὐτῆς] Ὡς παρὰ τῆς πόλεως ὁ λόγος πρὸς τὸν 294, B.
βασιλέα· τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς πρὸς τὸν ἵππου δρόμον ἡμέρας
μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν.
- Καὶ τοῖς ἄλλοις] Τοῖς (Cod. τοὺς) ἐν Εὐρώπῃ· οἱ 294, C.
γράψαντες ὥστε βασιλέα συμμαχεῖν τοῖς δεχομένοις τὴν εἰρή-
νην κατὰ τῶν ἐναντιουμένων καὶ μὴ θελόντων αὐτονόμους
ἔῃσαι τοὺς Ἕλληνας.
- Ἀρετῇ] Ἀντὶ τοῦ ἀνδρείᾳ· τὸ δὲ ἀρκοῦν ἀντὶ τοῦ 295, A.
ἀρκοῦντος.
- Εὐπρεπές] Ἀντὶ τοῦ εὐφημον· τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι οὐ ib.
πάντων Λακεδαιμονίων κατηγορεῖ, ἀλλὰ τινὰς εἶπε, δηλῶν
οὐ πάντας, ἀλλὰ τὸν Λύσανδρον· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν καὶ
οὐδὲν προστίθῃμι Λακεδαιμονίους δείκνυσι αἰτίους, οὐκ
ὀργισθέντας αὐτῶν (f. αὐτῷ).
- Ἄλλ' ὅμως] Ὅτι τοιαῦτα παρὰ τῶν Ἀθηναίων οὐ πε- 295, B.
πόνθασιν νικηθέντες, ἀλλὰ φιλανθρωπίας ἔτυχον.
- Ἀποχρῶν] Ἀντὶ τοῦ ἀποχρῶντος· ἔστι δὲ ἀττικόν. ib.
- Κατὰ τοὺς ἄνω χρόνους] Τοῦ Πελοποννησιακοῦ λέγει· 295, C.
σημαίνει δὲ τὰς τριακοντούτεϊς σπονδὰς.
- Περαιτέρω] Ἀντὶ τοῦ πλέον οὐδὲν ἐζήτησε. ib.
- Καὶ ταῦτ' ἀπέδωκεν] Ὅτε τὰς τριακοντούτεϊς ἐποίησεν ib.
σπονδὰς.
- Δοκεῖ δ' ἔμοιγε] Λεῖπει τὸ κατόρθωμα· λέγει δὲ τὸ ib.
ἀποδοῦναι τοὺς αἰχμαλώτους, τοῦτο γὰρ ἔστι φιλανθρωπίας.

αὐτὸς δὲ κατασκευάζει αὐτὸ οὐ μόνον φιλανθρωπίας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρίας.

- ib. "Ὀλως, τὸ τοιοῦτον (ed. τοιοῦτο)] Τὸ μὴ ἀναφέρειν εἰς πάντας τὸ πταῖσμα, καὶ λέγει Λακεδαιμόνιοι· πάντες ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς· νόσοις μὲν γὰρ· δεινότερον (Superiora corruptissima; pro νόσοις μὲν γὰρ ex ipso Aristide lege ὅσοι; μὲν γὰρ] Δεινότερον) ἐμφαίνει τῇ ἀποσιωπήσει· σημαίνει δὲ, ὅτι ἐκόλασεν αὐτούς· τὰ γὰρ ἄκρα αὐτῶν ἀπέτεμε.
- 296, A. Τύχης] Vid. ed.
- ib. Ἐξ ἴσου τοῖς] Vid. ed.
- 296, B. Καὶ Λακεδαιμονίους] Vid. add. Pariss. ad οὐδ' ὁτιοῦν, Leid. Ἴνα λέγη τὸν Πέρσην, ἵνα μὴ τις εἴποι, ὅτι κ. — πάλιν πρὸς —.
- ib. Κτησάμενοι] Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς· τότε γὰρ ἔλαβον Λακεδαιμόνιοι τὴν ἡγεμονίαν.
- ib. Διεῖλον] Διέκριναν καὶ διώκησαν· διοικήσαντα (297, A.) δὲ λέγει τὸν τοὺς φόρους τάξαντα, ἵνα λέγη τὸν Ἀριστείδην.
- 297, A. Ἀπὸ τούτου] Καλῶς προσέθηκε τὸ ἀπὸ τούτου, ἵνα μὴ τις εἴπη, ὅτι δι' ἄλλην αἰτίαν δίκαιος Ἀριστείδης ἐκλήθη.
- ib. Ἦν δι' ἐκείνου] Ἦντινα, φησὶ, δόξαν διὰ τοῦ Ἀριστείδου ἐκτήσατο· λέγει δὲ τὴν τῆς δικαιοσύνης.
- ib. Τοὺς παραδόντας] Τοὺς πιστεύσαντας καὶ ὑπακούσαντας.
- ib. Ὡστε κάλλιστ' ἀνθρ.] Vid. ed., Leid. ἄλλος ἂν οὖν — μετριάζωμεν· δεινῶς δ' ἐνταῦθα ἀπολογία καλεῖ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀδικημάτων, ὧν ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι· ἔστι οὖν καινοπρεπὴς τόπος οὗτος ἀπολογίας, τὴν γὰρ ὑπερβολὴν τῆς Λακεδαιμονίων ἀδικίας ἀπολογία ἐκάλεσε.
- ib. Τῶν κατὰ τοὺς καιροὺς] Σημαίνει τὰ περὶ Ἠλείων (leg. Μηλίων) καὶ Σικυωνίων, ἐφ' ὃ (f. α') μετὰ μικρὸν ἔρχεται.
- 297, B. Αἴτιον δ' οὐκ] Ἀπολογεῖται ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ὅτι οὐδὲ ἀμότητα ἠδίκησαν, ἵνα πλέον αὐξήσῃ τὴν Ἀθηναίων φύσιν, ὅτι μὴ ἔχοντες τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς φύσιν ἡμάρτανον· τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ μὴ ἐξικνεῖσθαι τὰς φύσεις ἄλλοις τοῦ ἴσου.
- 297, C. Οὐδ' εἰς τρεῖς] Vid. ed., Leid. μετρίως ἤρχον — ἀποβλέπων —.

Ἴσως μὲν οὖν] Ὡσπερ ἀντιπίπτον θεραπεύει τὸ ἐναν- ib.
τίον δοκῶν ποιεῖν.

Καὶ δι' αὐτά γε] Τουτέστιν αὐτὰ τὰ πλεονεκτήματα ib.
φαίνομαι εἰρηκῶς τὰ τῶν Ἀθηναίων δι' ἃ λέγω, μὴ δίκαιον
εἶναι συγκρίνειν αὐτοὺς τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ἵσ' εἴ τις ἀξιοῖ] Ἀντὶ τοῦ, εἴ τις ἀξιοῖ μηδὲ ἐμοὶ 298, A.
ταῦτα ἐλέγχεσθαι· λέγει δὲ τὸ συγκεκριμέναι ἠγείσθω (sic)
ὅτι οὐκ ἐξεπίτηδες αὐτὰ εἶπον.

Ἵσ' ἐξ ὧν ἔφευγον] Ἐφευγον παραβάλλειν, ἵνα μὴ τὸ ib.
παραβάλλειν ἐλαττώσῃ τὴν πόλιν· ἀνάγκη οὖν παρατιθέναι
καὶ δεικνύειν αὐτῶν τὰ πλεονεκτήματα, διὰ τὸ παριστῆναι
(Cod. παρεστῆναι) ἐκ τούτων, ὡς οὐκ ἔστι δίκαιον τὴν κατὰ
τοσοῦτου (sic) προέχουσαν ἕτεραν.

Καὶ δι' ἐκείνου] Ἀντὶ τοῦ ἔνδοξος γίνεται καὶ ἐπίσημος 298, B.

Παραβάλλεσθαι] Vid. ed. 298, C.

Ἄ μὲν διείλοντο] Τὰ Μηδικὰ λέγει τὰ ἐν Πύλαις, ὅπου ib.
οἱ τριακόσιοι αὐτῶν ἀπέθανον· διείλοντο δὲ τουτέστι διε-
μερίσαντο.

Οὐ μὴν ἀλλ'] Συνεπέρανε τὴν κρίσιν· εἰς ἄλλα δὲ κα- 298, D.
ταβαίνει κατὰ Λακεδαιμονίων γενόμενα.

Δρόμου] Vid. ed., Leid. Ἀλικαρνασσεὺς —. 299, A.

Ἐν Λεχαίῳ] Vid. ed., Leid. Λέχαιον λιμὴν ἔστι Κορίν- 299, B.
θου· ἢ δὲ ἴστ. — ἐπ. κατὰ Κορ. — συνεστρατεύοντο —
νῦν δὲ ἀδ. — ἐν τῷ Λεχαίῳ τῷ λιμένι νενικήκασιν, reliquis
omissis.

Καὶ διέφθειραν] Vid. add. Pariss., Leid. καὶ ἃ ἐφ. ib.
ἐπ. — μετὰ τὸ κόψαι τὴν μοῖραν — τὰ ἐν Ὀρδοῦντι καὶ
ἐν Κρομμύωνι καὶ Οἰνόῃ π. εἶλε τὰ φρ.

Τὰ ἐν τῇ (in vulg. deest) Κορίνθῳ] Ταῦτα ἔστι τὰ ib.
Κορινθιακὰ (sic Geelius pro Κορίνθια καὶ) φυλακτήρια
τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Κορινθίων.

Καὶ τὰ τείχη] Ἄ ἦσαν περιβαλόντες αὐτοῖς οἱ Λακεδαι- ib.
μόνιοι τοῦ (Cod. τοῦς) πολιορκῆσαι αὐτούς.

Τοὺς ἐν Φλιοῦντι] Vid. ed., Leid. Φλιοῦσα δὲ — quae 299, C.
post διέφθειραν adduntur in bomb., desiderantur in Leid.

- ib. *Μαρτινέων*] Vid. ed., Leid. ἢ *Σικυωνίων* δὲ — οὔτοι καὶ *Λακ.* —
- ib. *Καὶ ταῦτα τῶν* (ed. πάντα τὸν)] Ταῦτα διὰ *Θρασυβούλου* τοῦ *Πειραιῶς* ἐπρόθη (sic, f. ἐπράθη).
- ib. *Τοῖς ἐπιλοίπους*] *Καὶ γὰρ Θηρίμαχον* τὸν ἀρμοστήν ἀπέκτεινεν *Θρασύβουλος* καὶ τὴν *Λέσβον* προσεκτίσατο· ἔγνωμεν δὲ πολλάκις, ὅτι οἱ ἄρχοντες, οὓς κατέστησαν οἱ *Λακεδαιμόνιοι* ἐν τῷ τέλει τοῦ *Πελοποννησιακοῦ* ἀρμοστῶν ἐκαλοῦντο, διὰ τοῦ μεταρμόζειν τὴν δημοκρατίαν εἰς ὀλιγαρχίαν.
- 299, D. *Τοῦ περὶ τὴν Καδμείαν*] Ὅτε παριὼν ὁ *Φοιβίδας* κατέσχε τὴν *Καδμείαν* καὶ τὴν φρουρὰν κατέστησεν.
- 300, A. *Αἰσχροῦς*] *Αἰσχροῦς* μὲν λέγει διὰ τὸν Ἀνταλκίδην, ὅτι τοὺς *Ἰῶνας* παρέχωρησε δι' ἐκείνου τῷ *Πέρσῃ* (f. παρεχώρησαν, vel servato numero sing. δι' ἐκείνης)· δίκαιαν δὲ διὰ τὸ αὐτονόμους εἶναι τοὺς Ἕλληνας, ἢ ἄλλους (f. ἄλλως) δίκαιον λέγει τὸ ἐμμένειν τῆς συνθήκας ὕστερον συνθεμένους (sic, f. ταῖς συνθήκαις)· τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων καλὰ φησὶ τὴν ἐλευθερίαν.
- ib. Ἵν ἀμφοτέρων] Ὅτε κατὰ (f. μετὰ) τὴν κατάληψιν τῆς *Καδμείας* οἱ περὶ *Χαβρίαν* Ἀθηναῖοι πρὸς *Κλεόμβροτον* ἐπολέμησαν τὸν *Λάκωνα*· αὐτὸς δὲ ἐπιφέρει· ἔστι δὲ ταῦτα τὸ τελευταίους συνθέσθαι, καὶ τὸ *Λακεδαιμονίοις* ἐπεξελεῖν ἀδικοῦσι τοὺς Ἕλληνας· πρῶτον δὲ αὐτοὺς ὑπεδέξαντο, εἶτα ὕστερον ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ὀπλων καὶ ἐβοήθησαν αὐτοῖς.
- ib. *Καὶ οὐ πρότερον*] Ἀπολογεῖται ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων, ὅτι ἠνέσχοντο τοιαύτης εἰρήνης, ἐν ἣ ἐξεδόθησαν οἱ ἄποικοι αὐτῶν τῷ *Πέρσῃ*.
- 300, B. *Καὶ Διονυσίῳ*] *Τῷ Σικελίῳ* τυράννῳ· λέγει οὖν, ὅτι εἰ μὴ ἐδέξαντο τὴν εἰρήνην, ἀνάγκη ἦν αὐτοῖς τούτοις πᾶσι πολεμῆσαι.
- ib. Ἵπῃρον παρεσκευασμένοι] Τὸ ἀντιπίπτον λύει, οὐκ ἔδει οὖν καὶ τοῖτοις πολεμεῖν ἔνεκα τῶν Ἰῶνων· λέγει οὖν, ὅτι καὶ τούτοις ἐβουλεύοντο πολεμεῖν· τούτο δὲ καθ' ἑαυτοῦ (ἑαυτοῦς), ἐπεὶ (Cod. ἐπὶ), φησὶ, παρεσκευάσαντο

πολεμῆν, ὥστε μὴ συγχωρῆσαι μὴ τοὺς συμμάχους εἶχον
ἀντιπράττοντας.

Καὶ οὐδ' οὕτως] Τοῦτο καθ' αὐτὸν, διὰ μέσου γὰρ ib.
ἔστι, καὶ τὸ τοῖς συμμάχοις μέλλοντες πολεμῆν.

Ἀλλὰ τῶν γε] Εἰς Ἰπικράτην (l. *Επικράτην*) αἰνίττεται· ib.
κατέγνωσαν δὲ λέγει τὸν θάνατον δηλονότι.

Παρά ταύτην] Τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου· ἐπανέροχεται γὰρ 300, C.
εἰς ὅπερ ἔλεγεν· ἐπειδὴ οὖν, φησὶ, καὶ κακὴν συνθήμενοι
εἰρήνην ὅμως οὐκ ἐφύλαξαν, ἀλλὰ πρῶτοι παρέβησαν κατὰ
τῶν Ἑλλήνων στρατεύσαντες.

Φεύγω λέγειν τούνομα] Τουτέστιν, εἰς τὴν Καδμείαν, ib.
ὅπερ καὶ ὅπισθεν εἶπε, τὸ Λακεδαιμόνιον (f. *Λακεδαιμο-*
νίων, sc. ὄνομα) δηλονότι· τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα μὴ δόξη
αὐτοὺς διαβάλλειν παρεισφέρων.

Οὐχ ἔν είδος] Ἐκ καταθέσεως καὶ ἀναιρέσεως τὸ ἐπι- 300, D.
χείρημα.

Τὴν φυγὴν] Vid. ed. ex Ap. Mon. et marg. Sch. ib.
Ἀντὶ προσώπου τὴν φυγὴν τὸ πρᾶγμα εἶπεν· ἔδει γὰρ
εἰπεῖν τοὺς φυγόντας· καταλαβόντων γὰρ τὴν Καδμείαν
τῶν Λακεδαιμονίων κατέφυγον Θηβαῖοι πρὸς Ἀθηναίους·
συνθέντες δὲ λέγει, ἀντὶ τοῦ κακουργήσαντες· λέγει δὲ,
ὅτι ἐδίδαξαν αὐτοὺς κ. τ. λ. vid. Ap. Mon. ad πρᾶξιν,
Leid. item δώθάσιν.

Ὡσπερ δράμα] Καὶ γὰρ ἐν τοῖς δράμασι σκοπῶσι καὶ 301, A.
προμελετῶσι, πῶς καὶ τίνα εἰσελθεῖν δεῖ· πρᾶξιν δὲ λέγει,
ὅτι γυναικίῳ σχήματι εἶπον αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἄρμους
εἰσελθεῖν.

Καὶ Βυζ.] Vid. ed. ib.

Καὶ τῆς διὰ τῶν] Μετὰ γὰρ τὸ ἀνελεῖν (sic emend. ib.
Geclius pro ἀνελθεῖν) τοὺς ἄρμους μετεπέμψαντο τοὺς
Ἀθηναίους Θηβαῖοι καὶ οὕτως ἔσχον τὴν πόλιν.

Τὴν προτέραν αὐτῶν ἔξοδον] Ἦν ὑπὲρ αὐτῶν Θηβαῖοι 301, B.
ἦσαν ποιησάμενοι, ὅτε ἐξέβαλον τὴν φρουρὰν αὐτῶν· τότε
γὰρ ὀλίγους ἔπεμψαν μετ' αὐτῶν, νῦν δὲ τελείαν δύναμιν·
προτέραν οὖν ἔξοδον· λέγει τὴν ἐν Ἀλιάρτῳ γενομένην,

ὅτε Λύσανδρος καὶ Πausανίας ἡγοῦντο Λακεδαιμονίων ἐν Ἀλιάρτῳ ἐν τῇ προτέρα ἐξόδῳ.

- ib. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις] Ἡ προτέρα ἐξοδος τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, ὅτε ἐν Ἀλιάρτῳ συνεμάχησαν Θηβαίοις μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Καδμείας καὶ τὴν ἀναίρεσιν τῆς Λακεδαιμονίων φρουρᾶς τῆς διὰ Φοιβίδαν καταστάσης, ἔνθα σωθέντες Θηβαῖοι στήλας ἔστησαν περὶ συμμαχίας· εἴτ' ἀποστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους κατέβαλον τὰς στήλας· ἀλλ' ὅμως Ἀθηναῖοι πολεμουμένοις αὐτοῖς ὑπὸ Λακεδαιμονίῳ συνεμάχησαν ἐν Κορωνείᾳ.
- ib. Καὶ τῶν στηλῶν] Σωθέντες γὰρ ἐν Ἀλιάρτῳ ἐν στήλαις τὴν συμμαχίαν ἀνέγραψαν, ὕστερον δὲ πάλιν καθεῖλον ὡς ἀχάριστοι, ἐγράφοντο γὰρ καὶ συμμαχίαι ἐν στήλαις, ὡσπερ καὶ δωρεαί· λέγει οὖν, ὅτι οἱ Θηβαῖοι τὰς στήλας τῆς συμμαχίας τῶν Ἀθηναίων καθεῖλον, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὴν ἔννοιαν (f. ἄν.) οὐχ ὑπελογίσαντο· τῇ λέξει δὲ θεραπεύει αὐτῶν τὴν ἄνοιαν.
- 301, C. Τοῖς δικαίως] Διὰ τὸ καθελεῖν αὐτῶν τὰς στήλας εἶπεν αὐτοὺς δικαίως κινδυνεύοντας.
- ib. Ἡ τοῖς ἀδίκως] Τοὺς Λακεδαιμονίους λέγει, ὅτι καταδεξάσασθαι (sic, f. καταδουλώσασθαι) αὐτοὺς ἠβούλοντο.
- 302, A. Στρατηγούς τε φοβ.] Vid. ed.
- 302, B. Τῆς ἐν Νάξῳ] Τὴν Χαβρίου φησὶν, ὅτε σὺν ναυσὶ πωλορχῶν Νάξον πρὸς αὐτοὺς ἐναυμάχησε μετὰ Πάρου καὶ Νάξου καὶ κατέδυσε μὲν πᾶ (in marg. Schell. κῶ) ναῦς, δύο δὲ αὐτάνδρους ἔλαβεν, ἄγων καὶ τοὺς αἰχμαλώτους εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπώλησεν ἐπὶ τοῦ πωλητηρίου.
- ib. Περὶ Κέρκυραν] Vid. ed., Leid. παρ' αὐτῆς — ἠκούσας βοηθεῖν. —
- 302, C. Ἐπειδὴ] Ἦλθον γὰρ εἰς τὴν Λακωνικὴν αὐτὴν Θηβαῖοι μετὰ (sic Cant. pro καὶ) τὴν ἐν Λεύκτροις νίκην.
- 302, D. Τὰ πράγματα] Τὰ πράγματα, φησὶ, τῶν Λακεδαιμονίων οὕτως ἦν, ὥστε δεῖσθαι ἢ τινα τῶν θεῶν συμμαχεῖσθαι αὐτοῖς ἢ τοὺς Ἀθηναίους κοινωνῆσαι τῶν κινδύνων· αὐξῶν δὲ τὸ δεινὸν ἐπαινεῖ τὴν Ἀθηναίων ῥοπὴν.

Καίτοι ἀφίκτο] Τοῦτο μέσον ἐστὶ, παρεκβολή· κάτω 303, A.
γὰρ ἐπιφέρει τὴν ἀπόδοσιν.

Κήρυξ παρὰ τ. Θ.] Vid. add. Pariss., Leid. ἦλθεν αὐτοῖς ib.
ὁ κ. εὐαγγ. νίκη — αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἐγένοντο ἐν τοῖς πρ. πο-
λέμοις, ἐν Ἀλιάρτῳ καὶ Κορωνεῖα· ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν,
τῶν προσόντων ἀγαθῶν ἢ προσώπῳ ἢ πράγματι τὰ μὲν ἐστὶν
ὁμολογούμενα, τὰ δὲ ἀμφισβητούμενα· ἢ οὖν παρελευσόμεθα,
ὅταν πάνυ ἀδηλον τοῖς ἀκούουσι τὴν δόξαν ἀμφίβολον ἔχη,
ἢ λύσομεν φανερωθέντες (f. φανερῶς θέντες) περὶ αὐτῶν
ἀντίθετον, ὅταν ὁ ἀκροατὴς (sic Geelius V. D. pro ἀκρα-
τῆς) δι' ὑπόληψιν ἐναντίαν ἐνίσταται πρὸς τὰ ἐπαινούμενα.

Κελεύουσα] Ἀντὶ τοῦ παρακαλοῦσα, ἔστι δὲ ἀττικὴν· ib.
ἐπ' ἀναιρέσει δὲ λέγει ἐπὶ κατασκαφῇ τῆς Σπάρτης (inde
lacuna in marg. Sch. κατασκαφῇ suppl., non καταιρέσει).

Εἰ δὲ μὴ] Ἀντὶ τοῦ εἶπερ περιῦδεῖν (sic)· ἔστι δὲ ὁ ib.
σύνδεσμός συγκριτικός.

Δόξης] Δόξαν λέγει νῦν τὴν ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν· 303, B.
ἤλπιζον γὰρ οἱ Θηβαῖοι τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ θεῇ τοῦ
κῆρυκος ἠδεσθαι.

Μνημονεύσαντες] Ἀντὶ τοῦ μνησικακήσαντες· ἢ σύνταξις 303, C.
οὕτως, ἀλλὰ νομίσαντες αὐτοῦ εἶναι κωλύσαι ἢ πείσονται
Λακεδαιμόνιοι.

Περιοφθέντες] Τουτέστιν παραθέντες. ib.

Ἀκολουθοῦντας] Ἀντὶ τοῦ ὑπακούοντας, ἐν ὑπηκόων ib.
τάξει· οὐχ ἀπλῶς δὲ λέγει ἀλλ' ἐπὶ (f. ἐπεὶ δόξαν) ἦν ἢ
(sic, fort. μὴ) στρατηγεῖν ἐν πολέμῳ, δυνάμενοι οὖν αὐτοῖ,
φησὶν, τὴν στρατηγίαν ἔχειν, ἅτε παρακαλούμενοι βοηθεῖν
αὐτοῖς, ἐπὶ τῇ ἴσῃ τιμῇ ἐδέξαντο, ὅ ἐστιν ἴσον ἀξίωμα ἔχειν
συμμαχίας.

ᾠσθέντας] Vid. ed., Leid. κακῶς, pro quo irrepsit 303, D.
καλῶς, —

Καὶ τὰ λοιπὰ] Λεῖπει ἢ εἰς, ἵνα ἦ, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ 304, A.
τῆς Πελοποννήσου, πᾶσαν γὰρ ἐζήτουν λαβεῖν· ἢ τὰ λοι-
πὰ λέγει τοὺς συμμαχοῦντας Θηβαίους Λακεδαιμονίοις· εἶχον
γὰρ ὑπὸ τῆς Λακωνικῆς συμπράκτοντας ἑαυτοῖς μετὰ Θη-
βαίων τινάς.

ib. Συνέδριον] Τουτέστι βουλευτήριον· σημαίνει δὲ τὴν ἡγεμονίαν, ἴδιον γὰρ τῶν ἀρχόντων πόλεως τὸ συνέδριον εἶναι παρὰ τοῖς τῶν (sic) ἀρχομένων.

504, B Θαυμάζω τοίνυν] Διαβάλλουσί τινες τὸν Ἀριστείδην διὰ ταύτην τὴν ἀντίθεσιν· οὐ γὰρ ἔδει, φησὶν (f. φασίν), ἐν ἐγκωμίῳ μεμνησθαι συμφορῶν καὶ ἐγκλημάτων, ἐγκώμιον δὲ ἐστὶν αὐξήσις τῶν προσόντων ἀγαθῶν· πρὸ τοῦτο οὖν διπλοῦν ἐστὶ τὸ τῆς λύσεως θεώρημα· τινὲς γὰρ τῶν τεχνικῶν παντοίως ἀναιροῦσι τὸ μεμνησθαι τοιούτου τῶς ἐν ἐγκωμίῳ· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι δεῖ μὲν τιθέναι τὰ λυπηρὰ, ἵνα μὴ τῇ σιωπῇ βεβαιώσωμεν τὰ ἐγκλήματα· ἐκάτερον δὲ θεωρημάτων ἰσχυρόν· ἡμεῖς δὲ φάμεν, ὅτι ἐὰν ἰδιώτου ἐνός ἐγκώμιον ποιοίμεθα, δεῖ σιωπᾶν τὰ λυπηρὰ, οὐδὲν γὰρ θαυμαστόν, ἓνα ἄνδρα εὐρεῖν ἀναμάρτητον· ὅταν οὖν πόλις ἐγκωμιάσωμεν, καὶ ἀνάγκη διὰ τὸ πλῆθος τῶν πραγμάτων εἶναι λυπηρὰ· θετέον τὰ τοιαῦτα καὶ λυτέον, καὶ οὐκ ἴδιον ἑαυτοῦ ἡμῶν τοῦτο λέγομεν (sic, f. αὐτῶν ἡμῶν, an vero αὐτοῦ ἡμεῖς?), αὐτοὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς λόγοις αὐτῶν τοῦτο ἡμᾶς διδάσκουσιν· ἰδοὺ γοῦν καὶ αὐτὸς Ἀριστείδης διδάσκει ἡμᾶς τὸ θεώρημα, ἄλλωστε εἰ μὴ δὲ ἰδιώτου ποιῆσθαι τὴν κρίσιν, ἀλλὰ πόλεως καὶ ταύτης πρεσβυτάτης τῶν Ἑλληνίδων· εἰ δὲ τις εἴποι, πῶς οὖν ἐν τῷ Βουσίριδι εὐρίσκομεν ἀντίθεσιν καὶ ταῦτα ἐνός ὄντος καὶ οὐ πόλεως ὄντος τοῦ ἐγκωμιαζομένου; λέγομεν, ὅτι βασιλικὸν ἦν τὸ πρόσωπον καὶ μέγα, διὸ ἠναγκάσθη ὁ Ἰσοκράτης κακεῖ θεῖναι ἀντίθεσιν, ἵνα τὸ ἀδηλον ποιήσῃ ὁμολογούμενον, ἀδηλον γὰρ ἦν, ἐὰν (f. εἰ, vid. proll. Sop.) ὁ Βούσιρις αἴτιος ἐγένετο τῶν τοιούτων ἀγαθῶν Αἰγυπτίοις· καὶ διὰ τῆς λύσεως ἀποδείκνυσιν, ὅτι οὐδεὶς τούτων ἄλλος αἴτιός ἐστιν, εἰ μὴ ὁ θεῶν παῖς ὢν ὁ Βούσιρις. (Hoc demum scholion innuere videtur Sopater in proleg.)

ib. Μηλίων καὶ Σκ.] Vid. ed., Leid. ἐν τῷ δΨ. —

ih. Ταῦτα κατηγοροῦσι] Ἀντὶ τοῦ ἐγκαλεῖν καὶ ὑνειδίξεν· οὐχ ἀπλῶς δὲ ταῦτα λέγει, ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι οἱ ταῦτα λέγοντες ἀγνοοῦσι τῆς πόλεως τὰ ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ πλεονεκτήματα.

Οὐδὲν ὡς ἔοικε] Συλλογιστικῶς νῦν ἀγωνίζεται· δοκεῖ 304, C.
δὲ τὸ αὐτὸ λέγειν· λέγομεν, πόλιν μὲν λέγει πάντα τὰ
πεπραγμένα αὐτῆ, συμβάντα δὲ τὰ περὶ Μηλίων καὶ
Σκιωναίων.

Γνωρίζεται] Ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦσιν μὲν τῆς τὰ ἴδια, ἀφ' ὧν 304, D.
γνωρίζεται.

Εἰ δὲ τὰ συμβάντα] Οὐχ ὅτι, φησὶν, ἀδικόν ἐστι τὸ ib.
συμβάν, διὰ τοῦτο μέμφονται, ἀλλ' ὅτι ἀνάξιον ἐγένετο τῆς
φιλανθρωπίας τῆς πόλεως.

Προσκείσθω γὰρ] Vid. add. Pariss., Leid. συμβαίνει pro 305, A.
σημαίνει — ἀλλ' ὅταν καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα, τότε ἔγκλημα.

Εἰ μὴδὲ ἰδιώτου (Cod. μὴ δι' ἰδ.)] Ἀντὶ τοῦ ἐνὸς ἄν- ib.
δρος, ἰδοῦ δὲ καὶ αὐτὸς δημοῖ, εἰ ἔστιν εἷς ἀνὴρ ὃ ἐγκω-
μιαζόμενος, δεῖ παραλιπεῖν ἢ ἔσχεν ἐλάττωμα.

Οὐκ ἐρῶ πῶς] Vid. ed., Leid. δόξας — τὰ περὶ — 305, B.

Εἰ τοῦτο] Τῆς ἀρχῆς δηλονότι· μεταστατικῶς δὲ ἀπο- 306, A:
λογεῖται τῆς ἀρχῆς τὴν αἰτίαν, ἄγων ἐπὶ φύσιν τοῦ πράγματος.

Τὸν τῆς ἰσότητος] Καὶ ἔξω τῆς ἰσότητος νόμου, ἃ ἔστιν ib.
αὐτός (sic).

Τοῖς οὐδὲν δεομένοις] Εἰσὶ γὰρ πολλάκις ἄνθρωποι μὴ 306, B.
δεόμενοι νόμων· ἢ τῷ οἴκοθεν νοεῖν τὸ δίκαιον ἢ τῷ ὅμοιον
εἶναι τὸν τρόπον.

Ἄ γὰρ περὶ Μιτυλ.] Ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἂν οὔπω, πρὸς 308, B.
ὃν ἐξ ἀρχῆς ἐβουλεύσατο, μετέγνω, ἃ, φησὶ, περὶ Μιτυλη-
ναίων μετέγνωσαν καίτοι ἡδίκηκότων καὶ ἀξίων δοῦναι δίκην·
τίς οὕτως ἀπ' ἀρχῆς καὶ αὐτῶν ἡδίκηκόσιν, ἀλλὰ φιλίως
ἔχουσι προσηνέχθη (sic), τουτέστιν ἃ περὶ (f. παρὰ) τῶν φί-
λων τοῖς φίλοις ἐστὶν ὀφειλόμενα, ταῦτα καὶ μετὰ τὴν ἐχ-
θραν καὶ τιμωρίαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Μιτυληναίοις μετα-
γνόντες ἐβουλεύσαντο.

Ἄ μὲν τῆ πρ.] Vid. ed., Leid. τούτου — addit Leid. 308, C.
ὡσπερ δὲ ἀντιπίπτον λύοι, ἵνα μὴ τις εἶπη, καίτοι θάνατον
αὐτῶν κατέγνωσαν.

Ἐκώλυσεν] Ὅτε Λακεδαιμόνιοι ἐστράτευσαν κατ' αὐτῶν, 309, C.
Φοιβίδου καταλαβόντος Θήβας, μετὰ δὲ Πελοποννησιακὰ,
ἠνίκα ἐξελθόντες ἐν Ἀλιάρτῳ πεσώκασιν αὐτούς.

- ib. *Οἷα Κορ.] Ἐν τοῖς Κορινθιακοῖς· τείχη δὲ λέγει κ. τ. λ.; vid. add. Pariss.*
- ib. *Καὶ τὰς μετ' ἐκ.] Ὅταν (τ. Ὅτε) Θηβαῖοι νικήσαντες κ. τ. λ. vid. add. Paris. ad Οἴους, Leid. ἀνελεῖν pro ἀνελεῖν. —*
- 309, D. *Μαντίνεια] Πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας, ἐν ἣ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ὅτε Θηβαῖοι μετὰ τὰ Λευκτρικὰ ἐζήτησαν αὐτοὺς ἀνελεῖν· οὐχ ἀπλῶς δὲ εἶπεν ἵππομαχίαν, ἀλλ' ὅτι ἵππικώτατοι ἐδόκουν εἶναι μόνοι Θηβαῖοι, καὶ αὕτη ἦν περὶ τοὺς πολέμους αὐτῶν ἡ δόξα· λέγει οὖν, ὅτι ἐν ᾧ προέχειν ἐνόμιζον, ἐν τούτῳ ἠττήθησαν· ἡ δὲ σύνταξις οὕτω, τῇ περὶ Μαντίνειαν ἵππομαχίᾳ.*
- 310, A. *Κεφάλαιον] Ἐνταῦθα ἐπλήρωσε τὴν δοκοῦσαν ἀντίθεσιν.*
- ib. *Διονυσίου] Vid. ed.*
- ib. *Ἐπάρχοντος] Καλῶς ἢ ἐπὶ πρόθεσις, πρὸς γὰρ τῷ ἄρχειν τῆς Σικελίας καὶ ἄλλων πόλεων ἤρχε.*
- 310, B. *Τοὺς προσοίκους] Vid. ed., Leid. λέγει. —*
- ib. *Ἀπὸ Σικελίας] Ὁ Χαβρίας ἦτοι Τιμόθεος. — Καταναυμαχθέντων γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων ὑπ' Ἰφικράτους ἔδοξε τῇ εἰρήνῃ θῦσαι.*
- 310, C. *Οὐ τύραννον] Τοῦτο εἶπεν, ὡς τῶν Λακεδαιμονίων διὰ τοῦτο ἐπαγομένον Διονύσιον.*
- 310, D. *Καὶ γὰρ τοι πάντες] Μεταβαίνει ἐπὶ τὰ Φιλιππικὰ ἀκολουθεῖ ταῦτα τοῖς χρόνοις.*
- ib. *Τοὺς μὲν ὑπερεῖδε] Λαμβάνει τὸν μὲν καὶ ἄλλων, τὸ δὲ καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους μᾶλλον· τότε γὰρ ὡς ἀσθενῶν κατεφρόνει τῶν Λακεδαιμονίων Φίλιππος.*
- 311, A. *Ὡσπερ ὄρον τινα] Ἀντὶ τοῦ ὡσπερ κανόνα τινα, ὅστις λέγει τὸ ζητοῦντα δουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα Ἀθηναίοις πολεμεῖν.*
- ib. *Τοῖς δ' ἐν πατρίδος] Χαλκιδεῦσι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ μετὰ Χαιρώνειαν Εὐβοέων τισί.*
- ib. *Τὸ σύμβολον] Οἷον τὸ πρόσρημα τὸ Ἑλληνικόν, τὸ καλεῖσθαι Ἑλληνας, ἢ τὴν ἐλευθερίαν, ἐπειδὴ φαίνονται Ἑλληνες ὑπὲρ αὐτῆς οἱ μάλιστα πρὸς πάντας ἀγωνισάμενοι.*

Ἐκλίναν] Ἀντὶ τοῦ ἔπεσον, ὡς ἐπὶ τείχους εἶπε, τεῖ- 311, B.
χος ἦν τῶν Ἑλλήνων τῶν Ἀθηναίων ἢ πόλις· οὐκ εἶπε
δὲ ἀπέκλινεν ἢ τύχη πρὸς Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ πράγματα
ἔκλιναν, ἵνα ὑψωσι τὸν Φίλιππον.

Οὐ γὰρ πρότερον] Μετὰ γὰρ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ τὴν ib.
εἰρήνην Ἀθηναῖοι παρεδέξαντο κ. τ. λ. vid. add. Pariss.,
Leid. πολίτην παρεδέξαντο. —

Γένει πολέμους] Ἀντὶ τοῦ γενικούς· λέγει δὲ οὐχ ἀπλῶς 311, D.
γενικούς, ἀλλ' ὅτι ἕκαστος ἔχει ἐν ἑαυτῷ πολλοὺς ἰδίους.

Θηβαίους] Ἀπὸ κοινοῦ ἔσωσεν, ὅτε κατέλαβον τὴν 312, B.
Καδμείαν.

Εὐβοέας] Vid. ed. ib.

Ἀπὸ Θηβαίων] Vid. ed. ib.

Καὶ τὴν χώραν] Vid. ed. ib.

Ἀὐτὶς Εὐβοέας] Vid. ed. 312, C.

Χαλκιδέας] Λέγει τοὺς Ὀλυνθίους· εἶπε δὲ τὸ κατ' ib.
αὐτὴν, ἐπειδήπερ ἔπεμψαν Χάρητα τὸν στρατηγὸν αὐτοῖς
πρὸς βοήθειαν· ὁ δὲ ὑστερήσας ἀπώλεσε τὴν Ὀλυνθον.

Ὡσπερ ἄγαλμα] Τὸ ἄγαλμα μείζον τῆς εἰκόνης· οὕτως ib.
οὖν, φησὶν, ἔδει τιμᾶσθαι τὴν πόλιν.

Τὸ πρυτανεῖον] Τόπος σιτήσεως καὶ εὐεργεσίας· ὅπερ 312, D.
οὖν, φησὶν, τὸ πρυτανεῖον τῇ πόλει, τοῦτο ἢ πόλις τῇ
Ἑλλάδι.

Τῶν τροπαίων] Τρόπαιον μὲν καὶ ἐπίγραμμα καὶ ib.
νίκη. μόνον σημαίνει· ἢ δὲ ὑπόθεσις καὶ αἰτία τοῦ πολέμου
τὴν γνώμην δηλοῖ, μεθ' ἧστινος χωρεῖ, εἴ τε δίκαιος ἢ
ἄδικος ἢ καλὴ ἢ αἰσχροῖα.

Καλλίους αἰεὶ] Ἀντὶ τοῦ καλλίους τῶν τροπαίων τὰς ib.
αἰτίας τῆς μάχης παρέχουσα, οἷον τὸ ὑπὲρ ἐχθρῶν ἀγωνί-
ζεσθαι (Cod. τὰ ὑπὲρ ἐχθρῶν ἀγωνίζεται)· ταῦτα δὲ πάντα
τὴν φιλανθρωπίαν αὐτῆς (Cod. αὐτοῦ) δείκνυσιν.

Ἐν μὲν τοῖς ἄνω] Ἐπὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου συνέ- 313, A.
θεντο Λακεδαιμόνιοι πληρῶσαι τὰ δόξαντα μετὰ τῶν Ἀθη-
ναίων· ἢ δὲ δόξα ἦν, ἐὰν νικήσωσι τὸν πόλεμον, δεκατεῦ-
σαι τοὺς Μηδίσαντας, ὃ ἔστιν δέκατον μέρος ἀνελεῖν· ἐβού-
λοντο οὖν μετὰ τὴν νίκην οἱ Λακεδαιμόνιοι πληρῶσαι τὰ

δόξαντα, καὶ Ἀθηναῖοι κακωλύκασι· τινὲς δὲ λεγουσιν, ὅτι Θεμιστοκλῆς ἐκώλυσεν (Vid. add. Pariss. ad συνθηκῶν).

313, C. Ἦν δ' οὐδεις] Ἐνταῦθα παραδόξως βούλεται καὶ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν Ἀττικῶν εὐρετὰς αὐτοὺς γεγονέναι, καὶ εἰς τὸ τῶν λόγων ἐγκώμιον ἐλθεῖν· καὶ γὰρ ὡςπερ Θεμιτόν μοι φαίνεται λόγοις τὰς πράξεις (Cod. ταῖς πράξεσι) κοσμησαι, οὕτω καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐν μέρει μὴ παρελθεῖν τῇ μνήμῃ· κυρίως εἶπε τοῦτο τὸ τρόπαιον ἀναίμακτον τὸ ἄνευ αἵματος καὶ σφαγῆς· λέγει δὲ τὸ πάτας νικῆσαι καὶ ὑπερβαλέσθαι τοῖς λόγοις τοὺς τῶν ἄλλων λόγους.

314, A. Ὁμοφίλων] Ἐνταῦθα καλεῖ πᾶν τὸ ἀνθρώπινον γένος Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων.

314, B. Ἀμφισβητήσιμον] Ἀντὶ τοῦ ἀμφίβολον· προεῖται (sic) δὲ τοῦτο ἤδη, ὅπου Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν τῇ ἀληθείᾳ Λακεδαιμόνιοι· ἐβιάσατο δὲ ὁ Ἀριστείδης τοῦτο τὸ τρόπαιον δεῖξαι φυγὴν τῶν Λακεδαιμονίων.

ib. Τὴν ἐν Μαραθῶνι] Εἶπε τὴν ἐν Μαραθῶνι καὶ οὐ τὴν ἐν Σαλαμῖνι, ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν ποινῇ νενικήκασιν, ἐνταῦθα δὲ μόνοι.

ib. Ἦν Διὸς π.] Vid. ed., Leid. φιλογενῶς τε. —

314, C. Δίαιταν καὶ φωνήν] Φωνὴν λέγει τὴν Ἀττικὴν, ἀπέκλινε δὲ ἀντὶ τοῦ ἔρεψεν (f. ἔτρεψεν), οἰονεὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τὸ τὰ (sic) τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀττικῆς ἠράσθη φωνῆς· δύναμιν λέγει τῆς πόλεως τὴν ἀρχήν· τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπειδὴ ἔθος εἶχον· οἱ ἄρχοντες φοβούμενοι περὶ ἀποστίασώς τις πόλεως δύναμιν ἐγκαθιστάναι, ὅπως μὴ ἀποστῇ ἀλλὰ πρὸς ἀνάγκην ὑπακούσῃ.

ib. Καὶ οὔτε Ἡρακλέους] Δείκνυσι τὸν Ἀττικὸν ἔρωτα τῶν λόγων καὶ ὑπὲρ τὴν οἰκουμένην τυγχάνοντα, μᾶλλον δὲ οὐ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης σημᾶναι βούλεται, ἀλλὰ τοὺς δυσχερεῖς τόπους.

ib. Λιβύης κολωνοῖς] Εἶπεν ἀντὶ τοῦ τὴν Λιβύην, ἔστι δὲ περιφραστικόν· τὸ δὲ ὀρίζεται ἀντὶ τοῦ περατοῦται καὶ τέλος ἔχει, τουτέστιν, οὐδέ μέχρι Λιβύης πέρας ἔχει.

Βοσπόρω ὁποτέρω β.] Vid. add. Pariss., Leid. τῷ ib.
πόντῳ, καὶ Θράκιος ὁ ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἐνθα ὁ Λεύκων.

Καὶ τοὺς νομέας] Τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ἐλάττους. 315, A.

Τῶν παρ' ὑμῶν πρώτων (ed. ὑμῖν)] Τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ 315, B.
οἱ πρωτεύοντες ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀθή-
νας παραγίγνονται λόγων ἕνεκα.

Τὰ ἐπὶ Θράκης] Τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ πολλοὶ αὐτῶν 315, D.
ἤρξαν, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Φίλιππος.

Παρ' ὑμῶν παραβάλλειν] Καλῶς τοῦτο, πρὸς Ἀθη- 316, B.
ναίους γὰρ παραβαλλόμενοι δοκοῦσιν ὑπαιίδευτοι, πρὸς ἐτέ-
ρους δὲ οὐ.

Καιροῖς καὶ τόποις] Δικαστηρίοις καὶ ἐκκλησίαις καὶ ib.
θαλάμοις καὶ τάφοις.

Καὶ δι' ἴσου] Πρὸς πόλεμον καὶ πρὸς εἰρήνην ἰκανή 316, C.
ἔστι· τὸ δὲ δι' ἴσου πρέπει ἀντὶ τοῦ ὁμοίως ἀριόζει,
ἐπειδὴ οὐ δύναμεθα λέγειν, ὅτι ἐν τῷδε μὲν πρωτεῖει, ἐν
ἄλλῳ δὲ ἠττῶται.

Διὰ πάντων ἀγῶνος] Vid. ed. ex marg. Schell., Leid. ib.
ὡς πέφυκε δι' ὅλου τὸν ἀγωνιστικῶς ἔχοντα τὰ ὑπ. — τὸν
τόνον καὶ δρόμον καὶ τὸ κράτος· (ταῦτα γὰρ σχήματά
ἔστι τοῦ λόγου τοῦ ἀγωνιστικοῦ καὶ ὁ τόνος καὶ ὁ δρόμος·
τόνον δὲ λέγει τὴν σφοδρότητα, παρὸ καὶ σύντονα· δρό-
μον δὲ τὸ εὐτροχον καὶ στρ. τ. λ., διὰ πάντων τῶν ἀγω-
νιστικῶν ἔφη; τουτέστι δι' ὅλου τοῦ δικανικοῦ (Cod. τὸ
δικανικόν) πρὸς ἀντιδιαστολήν — ἐν τούτῳ προ ἐπὶ τούτοις. —

Κράτος] Τουτέστι τῆς δυνάμεως· σημαίνει δὲ τῶν ἐπι- ib.
χειρημάτων.

Μετέχει] Τοῦτο εἶπεν, ὅτι ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ἀλλ' οὐκ 317, A.
ἔχει τὴν Ὀμηρικὴν ποίησιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ, φησὶν, Ἀττικὴ
(Cod. Ἀττικὴν) πάλιν (s. ἔμπαλιν) τυγχάνει.

Τῆς ἀποίκου πόλεως] Τῆς Χίου λέγει ἢ Κολοφῶνος ib.
ὅθεν Ὀμηρος εἶναι νομίζεται, ἄποικος δὲ αὕτη Ἀθηναίων.

Καὶ οὓς οἱ παρ'] Καλῶς τοῦτο προσέθηκεν· ἐπειδὴ ib.
γὰρ εἶδεν, ὅτι οὐ μόνον οἱ Ἀθηναῖοι ἔχουσι τοὺς λόγους,
ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, λέγει δὲ, ὅτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων πάντες
εἰδέξαντο.

- 317, B. Διαφέρει (ed. ἀναφέρει)] Ἀντὶ τοῦ ἀναφέρει ἔχει.
 ib. Ξενία] Vid. ed.
- 317, C. Καὶ τοῦτ' ἔχει (ed. ἔχοι)] Ἀντὶ τοῦ κἄν ἄλλος ἐπι-
 θυμῇ λόγων ἔχειν (f. μετέχειν), καὶ τούτους ὡσπερ τὰ ἄλλα
 χαρίζεται.
 ib. Πρότερον μὲν] Παραβάλλει τοὺς λόγους ἐνταῦθα τῇ
 τελετῇ τῶν μυστηρίων.
- 318, A. Εἰσφορῶν] Vid. add. Pariss., Leid. ὡς καὶ συγκρ. —
 ἔκφορα τοὺς λόγους κατὰ τνας· καλῶς δὲ τὸ πρεπούσαις
 εἰσὶ γὰρ κ. τ. λ.
 ib. Ἰύγγι] Vid. ed. 1
- 318, C. Ἄξιον τοίνυν] Ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι· λέγει δὲ τὸ τῆς
 αἰδοῦς τῆς (Cod. τῶ) τιμῆς παρὰ πάντων τυγχάνειν.
 ib. Τῆδε τῇ πόλει] Τουτέστι καὶ ἐν ταῖς εὐτυχίαις.
 ib. Τῇ περὶ Χαιρωνείαν] Ἀμφοτέρους γὰρ ὁμοῦ ἐν τῇ
 Χαιρωνείᾳ νενίκηκεν· ἔστι δὲ τόπος οὗτος τῆς Βοιωτίας, ἔνθα
 συνέβαλε· φρουρὰν λέγει τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, ὥστε
 πρὸς ἀνάγκην δουλεύειν.
- 319, A. Κατὰ χώραν] Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἡσυχίας· οὐκ εἶπε δὲ φόβῳ,
 ἀλλὰ αἰδοῖ.
 ib. Αἰδοῖ] Vid. ed., Leid. θαύματα — ἀσύμβουλον. —
 ib. Καὶ σιωπῶ] Vid. ed., Leid. ἔπεμψαν — συνέγραφε —
 in fine addit φησὶν.
 ib. Ἦτε νῦν ἀρχή] Vid. ed., Leid. τοῦ ante βασ. om. —
 βασιλεύς· καὶ γὰρ ἐπ' Ἀντ. —
 ib. Οὐκ ἀναίνεται] Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπαρνεῖται, οὐκ αἰσχύνεται.
- 319, B. Μὴ οὐκ ἐν δ.] Vid. ed.
 ib. Οὐ πραγματεύεται· τὰ δὲ τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας] Ἀντὶ
 τοῦ οὐκ ἔχει κινδύνους καὶ πολέμους, ἀλλ' ἄνευ κινδύνων
 εὐτυχεῖ.
- 319, C. Προσόδων] Vid. add. Pariss., Leid. γὰρ, φησὶν, Ἄδρ.
 — αὐτοῦ — ἐκεῖθεν πρόσοδοι καὶ κέρδη συνέβαινον αὐτῶ.

1) De voce Ἰύγγε vid. Intt. ad Hes. s. v. Hoc autem sch.
 convenit cum Nicephoro in Synes. p. 362, C. nisi quod ibi: ἄλλοι
 δὲ κιθάραν ἐμμελεστάτην φασὶ τὴν Ἰύγγα. Anecd. Bekk. p. 265.
 Ἰύγγε — ὠδὴ καὶ πειθῶ, unde liquet Iynga et citharam et chordam
 et cantilenam significasse. Locus Theocriti est Idyll. II, 47.

Ἡ δ' οὐ τοσοῦτον] Οὐ τοσοῦτον, φησὶν, ἠτύχησεν, ὅσον 320, A.
 ἠτύχησε (l. ἠτυτύχησε) καὶ τετίμηται, ὡς εἶναι πλείονα χρόνον
 τὸν τῆς εὐτυχίας τοῦ τῆς δυστυχίας· διὸ λέγει, ἐξ ὅσου
 τουτέστιν ἀφ' ὅσου, καὶ ὅσω δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὅσον, δηλῶν
 καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πλῆθος τοῦ χρόνου.

Δῆλον δὲ] Τοῦτο δύναμιν ἔχει ἐπικρίσεως, ἀντὶ τοῦ ib.
 εἰκότως καὶ δικαίως.

Αἰγαῖς] Αἰγαὶ πόλις Λακεδαιμονίας· ἐντεῦθεν δὲ λέγε- ib.
 ται εἶναι Ὀλυμπιάς, ἣ γυνὴ Φιλίππου.

Ἰδιωτῶν] Οὐ λέγει τῶν ιδιωτευόντων, ἀλλὰ τῶν ἰδία 320, B.
 καὶ καθ' ἓνα σημαίνων τὸν Ἀδριανόν.

Οἰκισθεῖσα] Οἶον Εὐβοεῖς αἱ ἐν Θράκη, Χαλμίδι καὶ ib.
 πόλις ἣ Ἰῶνες (sic).

Δύναμιν] Τὴν εὐτυχίαν νῦν λέγει δύναμιν. ib.

Ζητοῦσαι] Πανταχόθεν, φησὶ, περιέρχονται ζητοῦσαι ib.
 εἰς ὑμᾶς ἀναφέρειν τὸ γένος καὶ ἐπιδεικνύναι, ὡς Ἀθηναῖοί
 εἰσι τὸ γένος.

Πέντε] Ἀντὶ τοῦ πέντε γεγόνασι βασιλεῖς ἔνδοξοι. 320, C.

Πρεσβυτάτης] Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ πρώτη ἢ τῶν Ἀσσυρίων. ib.

Ὅσα τῶν θεῶν] Ἡ τὰ περὶ τῶν θεῶν αὐτοῖς δεδομένα. ib.

Εἰς τοῦτον ἐμπ.] Τὸ ἐπιδημῆσαι καὶ δοῦναι τοὺς καρ- ib.
 πούς τὸ δικάσασθαι περὶ τῆς γῆς.

Τῇ τετάρτῃ] Τῇ τῶν Μακεδόνων. ib.

Πάντα ἀρίστης] Τῆς ἐπὶ Ἀδριανοῦ, τουτέστι τῶν Ῥω- 320, D.
 μαίων.

Εἰ τὰ ὑπάρχοντα] Τὸ μὲν σχῆμα καὶ μέρος τοῦ λόγου 321, A.
 ἔοικε ἀνακεφαλαίωσις εἶναι τῶν εἰρημένων· ἐξεῦρε δὲ σχῆμα
 καινοπρεπές, ἣ (sic) γὰρ ἀναμνησκει τῶν εἰρημένων καὶ
 ξενίζει τῷ σχήματι.

Καὶ δοίη τις] Κατὰ κοινῶν τὸ φιλοτιμοῦτο, ἀντὶ τοῦ 321, C.
 εἰ λάβοι τις ἕτερα (Cod. ἕτερας) πόλις ὅτιοῦν τῶν ὑπαρ-
 χόντων τῇ Ἀθηναίων πόλει καὶ τοῦτο (f. τούτω) φιλοτιμοῦτο.

Ὡσπερ τοῖς ἅπασιν] Ἐοικε καὶ τοῦτο τὸ μέρος ἄλλο εἶναι 321, D.
 πάλιν μέρος ἀνακεφαλαιώσεως, ἕτερα δὲ σχήματα εἰσάγει·
 λέγει δὲ, ὅτι ὡσπερ τοῖς πᾶσιν, οὕτω καὶ τὰ κατὰ μέρος
 σεμνύνεται, τῷ μὲν τοῖς πᾶσιν δηλῶν τὸ γενικὸν καὶ τῷ

λέγειν τοῖς καθ' ἕκαστον· σαφέστερον δὲ αὐτὸς αὐτὸ ποιεῖ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς.

- 322, A. Δύο μὲν] Ταῦτα τὰ δύο καθολικὰ λέγει καὶ γενικὰ, τὸ (Cod. τῶ) τοὺς Ἀθηναίους φιληθῆναι παρὰ (Cod. περι) θεῶν καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους θεοὺς (sic, volebat dicere schol. καὶ αὐτοὺς — f. καὶ αὖ τοὺς — θεοὺς παρὰ τῶν Ἀθηναίων).
- 322, B. Τοὺς ἐν τέλει] Vid. ed.
- ib. Δήμητρος] Ἡ μὲν γὰρ ἀμφὶ Κελεὸν (Cod. Κλέον), Διόνυσος δὲ ἀμφὶ τὸν Ἴκαρον.
- ib. Ἡ δὲ τοὺς (ed. inserit τοῦ) Διονύσου] Vid. ed.
- ib. Καὶ τῶν ἄλλων] Τῶν ἀκροδρύων· λέγεται γὰρ ταῦτα πάντα Διονύσου κατὰ (sic f. μετὰ) τῆς ἀμπέλου χαρίσματα.
- ib. Τὴν τῆς Ἀθηνᾶς] Τὴν ἐλαίαν καὶ τὴν σοφίαν· ἢ τὴν μὲν ἐλαίαν, διπλῆν δὲ, ὅτι εἰς βρωσιν καὶ εἰς ὑγίειαν ἐπιτηδεῖα ἐστίν, ἢ αὐτοῦ (sic) τὴν ἐλαίαν καὶ τὸ ἔλαιον, ἢ τὴν ἐλαίαν καὶ τὴν παιδείαν.
- 323, B. Πρῶτον μὲν γε] Εἰς ἄλλο πάλιν μέρος ἀνυκεφαλαιώσεως μεταβαίνει.
- ib. Ἡ τῶν τελετῶν] Πάλιν τὴν Ἐλευσινίαν λέγει.
- ib. Τῆς τοίνυν σοφίας] Vid. ed.
- 323, C. Κατορθώματα] Vid. ed.
- 324, A. Συρῶει] Ἐπειδὴ εἶπε πηγὴν, ἐνέμεινε τῇ τροπῇ εἰπὼν τὸ συρῶει.
- ib. Τῇ χρεῖα] Τὰς εὐεργεσίας ὡσπερ πηγὴν τινα εἶναι λέγει καὶ γενικόν τι, ὃ μερίζει πάλιν εἰς πολλὰ μέρη.
- 324, B. Ὅροι] Ἀντὶ τοῦ κακόνες καὶ ἀποδείξεις.
- 324, C. Μαντινεία] Ταύτην προεῖπεν ἔμπροσθεν ἐν τοῖς (f. τῇ) δοκούσῃ ἀντιθέσει, ὅτι ἔσωσεν ἵππομαχίαν Λακεδαιμονίοις, (sic, leg. ὅτε ἔσωσαν ἵππομαχίαν Λακεδαιμονίους, vid. ad 309, D.)
- 324, D. Οὕτω καὶ δια] Ἀντὶ τοῦ καὶ διὰ τοῦ γενικοῦ, ὅπερ καὶ πρὸ μικροῦ εἶπε.
- 325, A. Καὶ στρατηγοὶ] Δι' Ἀλκιβιάδην λέγει, διὰ Χαβρίαν, δι' Ἀριστίδην, διὰ Θεμιστοκλέα, διὰ Νικίαν.
- 325, B. Κοινὸν ἀμφοῖν] Λέγει τὴν τροφήν· καὶ γὰρ ἐν τῷ καιρῷ πολέμου καὶ εἰρήνης δεῖται (Cod. δέεται) τῆς τροφῆς.

τὸν τῆς εἰρήνης δὲ καιρὸν λέγει τὴν τῆς παιδείας, ἐν γὰρ τῷ πολέμῳ πῶς δύναται τις λόγοις παιδεύεσθαι;

Τούτων τοίνυν] Τουτέστι περὶ ὧν κεκτήμεθα· λέγει 325, C. δὲ τροφῆς, παιδείας· ἢ δὲ σύνταξις οὕτω, τὸ δὲ ἀμύνεσθαι περὶ τῶν ὑπαρχόντων δυνατοῦς εἶναι ποιεῖ ἐνῆλλακται γάρ.

Καθ' ἣν ἂν τις] Ἀντὶ οἷω δῆποτε (sic) αὐτὴ ψηφί- ib. σηται.

Ταῖς χώραις] Οἷονεὶ τοῖς τόποις καὶ τοῖς ἐπιχειρήμασι 325, D. τοῖς ἐγκωμιασικοῖς, ἢ ταῖς τάξεσιν οἷον τῇ παιδείᾳ, τοῖς ἀναγκαιῶς, τῇ κάτασκευῇ τῶν πολέμων.

Ὅτι χρὴ καὶ πρώτην] Φησὶν, ὅτι ἡ πόλις οὐ μόνον ib. τὰ πρῶτα καὶ κρείττονα νικᾷ, ἀλλὰ καὶ τὰ πάντα· ἕως γὰρ τεσσάρων ἀνεκηρύττοντο, ὅτι ὄδε πρῶτος ἐνίκησε κ. τ. λ. vid. add. Pariss. ad ὡσπερ ἐν ἄρμασιν — Leid. τρίτος ὁ δεῖνα, τέταρτος μετὰ τόνδε, μετὰ δὲ τὸν τέταρτον κ. τ. λ. — ἀνακηρυχθῆναι, τῶν ἄλλων ἡττηθέντων.

Οὐκ ἀπὸ τῆς Σικ.] Vid. ed.

326, A.

Τὸ δ' αὖ τοῦ μεγέθους] Δοκεῖ τὸ ὅμοιον ποιεῖν, οὗ ib. ἐποίησεν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου· ὡσπερ γὰρ ἐκεῖ ἐκφράζει τὴν πόλιν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ἀλλὰ ἐκεῖ μὲν τὴν θέσιν εἶπεν, πῶς ἔχει ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ, ἐνταῦθα δὲ τὰ κατὰ μέρος, οἷον λουτρὰ, οἰκοδομήματα καὶ τὰ τοιαῦτα· διδάσκει οὖν ἡμᾶς ὁ ῥήτωρ, πῶς δεῖ ἐγκωμιάζειν· πρῶτον μὲν τὰ προοίμια, τοῦ οἰκιστῆν (f. τὸν οἰκ.) εἰὰν ἔχωμεν (Cod. ἔχομεν), εἰ καὶ ἐνταῦθα παραλέλοιπε (Cod. παραλέλοιπε) διὰ τὸ μὴ ἔχειν, εἶτα τὴν θέσιν τῆς χώρας, ὅπερ ἐστὶ τοῦ γένους, εἶτα τροφήν καὶ πράξεις καὶ σύγκρισιν, εἶτα ἀνακεφαλαιώσει χρήσεται, εἶτα λοιπῶν μερῶν αὐτῆς τῆς πόλεως τὰ κάλλη. ὅπερ πεποίηκε νῦν ὁ ῥήτωρ, καὶ οἱ ἐπίλογοι.

Αὐτὸν τὸν κύκλον] Τὸν περίβολον, τουτέστιν αὐτὸ τὸ ib. τεῖχος.

Ἀντιστρόφους] Ἀντὶ τοῦ ἴσους· σημεῖον δὲ ὅτι τοῦ 326, B. Πειραιῶς τὸ τεῖχος, ἴσον δ' ἐστὶ τοῦ τεύχους τῆς ἄνω πόλεως.

Ἐξαιρέτος] Γράφεται καὶ δι' ἐνός ἐστὶ (sic), τουτέστι 326, C. τῆς περιεχούσης σφαίρας τοῦ κοινού (sic f. κόσμου).

- ib. Ἔτι δ' αὖ¹] Διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἐν ὕψει καὶ ὄρει, ὡς προεῖπε, κεφαλῇ (Cod. κεφαλῆ) παραπλησίως. αὖρας δὲ ἀντὶ τοῦ ἠδέως πνοῆς τινος προσερχομένης.
- 326, D. Ὅπως] Ὅπως ἔχουσι τῆς θέσεως τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ κραῖσις συμβαίνει· πᾶσα οὖν, φησὶ, πόλις κἄν ἔχη ἄριστον αἶερα, ἀλλ' ἦττον ὅμως ἔχει τὰ ἐκτὸς καὶ τοῦ τῆς χώρας αἶερος· ἐνταῦθα δὲ ὁ τῆς πόλεως ἀμείνων τοῦ ἐν ἀγροῖς.
- 327, A. Ἄριστος] Πανταχοῦ, φησὶν, ἡ χώρα τῆς πόλεως λεπτότερον αἶερα ἔχει, ἐνταῦθα δὲ ἡ πόλις τῆς χώρας, καὶ τοσοῦτον, ὥσπερ (f. ὥστε) πόρρωθεν ἂν ἴδοις, ὅπου κεῖται ἡ πόλις, τὸν περὶ αὐτὴν αἶερα λαμπρότερον ὄρων, διὰ λεπτότητα, καθάπερ αὐγὴν.
- 327, B. Ἀγάλματα] Vid. ed.
- ib. Ἄνευ τῶν οὐρανίων] Vid. ed.
- 328, B. Οὐδένα κοινωνῶν] Ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἰδίοις πλεονεκτημασιν οὐδένα ἔχει παραπλήσιον· τὸ δὲ διὰ τέλους ἀντὶ τοῦ μέγρι τέλους, ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους κεκοινωνήκασιν.
- 328, C. Οἶον Ἀργεῖοι] Vid. ed.
- ib. Οὐχ ὅμοια τὰ τῶν Ἀργ.] Vid. ed.
- 329, A. Τῶν διὰ Θησέως] Τοῦτο ἤδη προεῖπεν, ὅτι νικήσαντες ἐν Λεύκτροις Θηβαῖοι ἐζήτησαν κατασκάψαι τὴν Σπάρτην αὐτὴν καὶ ἐκώλυσαν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ Λακεδαιμονίων πολεμήσαντες, ὅτε ἐν Λεύκτροις ἐνίκησαν συμμαχησάντων αὐτοῖς Ἀθηναίων ἐν Ἀλιάρτῳ καὶ ἐν Κορωνείᾳ.
- 329, B. Οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες] Vid. ed.
- 329, C. Ὁ τῶν Παναθηναίων] Vid. ed.
- ib. Σαμόθρακες] Vid. ed.
- ib. Τὴν εἰς Δελφοὺς ὁδὸν] Vid. ed.
- 330, A. Ἐπιβάλλειν] Vid. ed., Leid. omittit ἄλλων.
- 330, B. Τὸ παρ' ὑμῖν ἐν τῇ πόλει] Vid. add. Pariss.

1) Hanc lectionem praetulerim illis, quae apud Ar. sunt: ἔτι δ' αὐτῆς τῆς ἀρχ. Non video enim, quae vis sit in αὐτῆς, aut cur a rhetore arx ceteris opponatur. Frequentatur autem Aristidi adv. αὖ, et ni fallor sequenti quoque pag. 327. legend. τῶν δ' αὖ τῆς τέχνης, ubi pronomine αὐτῆς nihil opus est. Cf. Koen. et Schaef. Greg. Cor. p. 14 et p. 237.

Λυκούργω τε τῶ Λ. κ. Σ.] Vid. ed. 330, D.

Ἀδυνάτους] Vid. add. Par., Leid. οικείαν — ἐλεοῦντες. 331, D.

Ψηφίσματα] Σημαίνει, ὅτι οὐκ ἐξῆν πολεμεῖν ἄνευ 332, A.
ψηφίσματος· ἐμφαίνει δὲ ὅτι τὰ προειρημένα περιέχει τὰ
πολλὰ ψηφίσματα.

Ἀτίμους] Vid. add. Pariss., Leid. αὐτὸν — ἢ τινα —. 332, B.

Εἰ μὲν ὅλοις ὁμολογεῖται] Ἐπειδὴπερ ἡ πρεσβεία δεή- ib.
σεώς ἐστὶ σημεῖον, τοῦτο διορθοῦται, λέγων, εἰ φανερόν
ἐστὶ διεπέμψατο, φησὶν, οὐχ αὐτῇ δεομένους, ἀλλ' ὑπὲρ
τῶν δεομένων πρὸς αὐτοὺς δεομένους πρεσβεύουσα· τοῦτο
δὲ τὸ νόημα σαφέστερον ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς δηλοῖ λέγων, ὅτι
ἀγαπητόν ἐστιν οἱ (l. ὅσων) δεόμενοι καὶ πρε-
σβευόμενοι δυνηθῶμεν σώζειν τοὺς κινδυνεύον-
τας· τρία δὲ ἐνὶ περιέλαβε τῶν Ἀθηναίων ἐγκώμια, εὐσέ-
βειαν, ἀνδρίαν, πραότητα.

Κορινθίαν] Vid. ed., Leid. λέγει καὶ Δ. — τὴν τῶν Ἀθ. 333, A.

Κορίνθιοι] Δῆλον ὅτι δεδοικότες τοὺς τῶν Ἀθηναίων ib.

στρατηγούς.

Ὡς ἀρχαῖα] Vid. ed., Leid. ἀλλ' ὡς τὰ — Ἰσθμῶ. — 333, B.

Πολυανθρωπία] Τουτέστιν, ὅτι ἀεὶ τοῦ παρελθόντος 333, C.
ἔτους πλείων (Cod. πλείον) συνάγεται δῆμος.

Πεντετηρίδος] Ἐπειδὴ διὰ πέντε ἐτῶν αἱ μεγάλαι πα- ib.
νηγύρεις συνάγονται· τοῦτο δὲ εἶπεν οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτι
ἢ διὰ χρόνου ἀγομένη πανήγυρις, ἅτε ποθεινοτέρα τυγχά-
νουσα, ἀνάγκη καὶ πολυάνθρωπος γίνεταί (Cod. ἀνάγκη —
γίνεσθαι)· λέγει οὖν, ὅτι κατ' ἐνιαυτὸν ἡμεῖς ἀγομεν πα-
νήγυριν, οὐκ ἐλάττονα τῆς διὰ πέντε ἐτῶν ἀγομένης.

Τοῦ πρώτου τέλους] Τέλους λέγει νῦν τοῦ δαπανή- 334, A.
ματος· τοῦτο γὰρ ἀγῶνος ἐγκώμιον τὸ πολυδαπανὸν καὶ
μεγαλόψυχον.

Οἱ μηδὲν ἔχοντες φ.] Vid. ed. 334, B.

Οὐδὲ (ed. οὐδὲν) κοιὸν] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν κοιὸν πόλεως ib.,
κατόρθωμα.

Γεωπεῖναι] Οἱ πένητες, οἱ μὴ ἔχοντες γῆν, οἱ γῆς ἐν- 334, C.
δεῶς κ. τ. λ. vid. add. Pariss., Leid. δμ' ἐνός — δεικνύν-
τες ὡς εἰσὶ τινες.

- ib. Τοῦ ἠδύσματος] Οὐκ εἶπε φιλοτιμήματος, ἀλλὰ ἠδύσματος, εὐτελίζων.
- 336, A. Τῶν ἐπωνύμων] Λέγει ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ ὀνομάζονται· καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς γενομένων ἀρίστων ἡρώων εἶχον τὰ ὀνόματα· λέγει οὖν τὴν Αἰαντίδα φυλὴν ἀπὸ τοῦ Αἴαντος.
- ib. Συνέταξε] Vid. ed., Leid. καὶ τοῦ Μίνωος — ὅτι ἐθάρρῃσε —
- ib. Ὁ δέ γε αὐτὸς οὗτος θεός] Vid. ed.
- 336, B. Βούλομαι δὲ] Πρὸ τούτου (Cod. τοῦτο), φησὶ, τέσσαρες ἦσαν φυλαὶ, ὕστερον δὲ γνώμη τοῦ Ἀπόλλωνος δέκα αὐτὰς ἐποίησαμεν· ἐντεῦθεν δὲ διαφόρως ἐπαινεῖ τὴν πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων· φησὶ γὰρ, ὅτι (Cod. ὅσοι) τριῶν οὐσῶν τῶν γενικῶν πολιτειῶν, ἀριστοκρατίας, δημοκρατίας, βασιλείας, αὕτη ἐξεῦρε ταῦτα τὰ τρία εἶδη καὶ πᾶσιν ἐχρήσατο καὶ δοκεῖ ἀληθεύειν· ἀπ' ἀρχῆς γὰρ ἐβασιλεύοντο, εἴτα ὀλιγαρχούντων (f. ὠλιγαρχοῦντο) διὰ τῆς βουλῆς τοῦ Ἀρείου πάγου, οὗτοι γὰρ ἐξ ὄντες διώκουν τὴν πᾶσαν πολιτείαν, ὕστερον δὲ δικαστήριον ἔμεινε ἔχουσα τὸ πρότερον ὄνομα, λέγω δὲ βουλήν· ὕστερον δὲ δημοκρατίαν ἐποίησαντο καὶ τερψθέντες ἔμειναν ἐν αὐτῇ.
- 336, C. Ἐνὸν] Λέγει τὸ ἀκριβὲς τῆς παρ' αὐτοῖς (Cod. αὐτῆς) πολιτείας οὐδεὶς ἠρευνήσατο· βούλεται γὰρ ἐκάστην τῶν τριῶν πολιτειῶν μὴ εἶναι ἀπλήν, ὡς ἐπιφέρει, ἀλλὰ πρῶτην μὲν ἀπλήν, ἔπειτα δὲ ἐκάστην μικτὴν ἐκ τῶν τριῶν συγκεμιμένων· λέγει γὰρ, ἐγὼ δὲ ἀπλοῦν τε καὶ οὐκ ἀπλοῦν λέγω, βουλόμενος δεῖξαι καὶ τὸ ἀπλοῦν ἐκάστης πολιτείας.
- ib. Ἀπλοῦν μὲν] Vid. ed. ex marg. Schell., Leid. τρεῖς πολιτείας, τυραννίδα, ὀλιγαρχίαν, δημοκρατίαν· ἐκάστης γὰρ τὸ μὲν χρήσιμον ἐκτήσατο, τὸ δὲ φαῦλον ἀπέφυγεν.
- 336, D. Ἀλλὰ καὶ τῶν ὕστερον] Vid. ed., addit Leid. τοῦτο οὖν φησὶν ὁ Ἀριστείδης, ὅτι βασιλείαις χρωμέτη φαίνεται, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν Ἐρεχθιδῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὕστερον ἀξιωθέντων τῆς βασιλείας· εἰ μὲν γὰρ ἄξιος ἦν ὁ Μέλαθρος τῆς ἀρχῆς, οὐκ ἂν ἐδέχετο παρὰ Θυμοίου ταύτην.
- 337, A. Ἀριστοκρατίας εἰκόνα] Οὐκ εἶπεν ὀλιγαρχίας· διαφέρει

γὰρ τῷ τὴν ἀριστοκρατίαν μὲν ἀπὸ ἀρίστων ἀνδρῶν συγκεῖσθαι, ὀλιγαρχίαν δὲ ἀπὸ ὀλίγων πλουσίων.

Ὁ δὲ ἐστὶ μείζον] Ἐντεῦθεν βούλεται δεῖξαι τὸ μικτὸν ib. καὶ τὴν μίξιν τῶν πολιτειῶν.

Τὴν κοινότητα] Λέγοι ἂν περὶ Θησέως, καὶ (f. inser. 357, C. γὰρ) συτήγαγεν αὐτοὺς εἰς μίαν πόλιν, ὅθεν καὶ συνοίκια θύουσιν.

Καὶ μάλιστα] Τουτέστι τὴν φιλανθρωπίαν, ἥπερ ἐστὶ ib. δημοκρατίας ἴδιον· δείκνυσιν οὖν ἐν τῇ βασιλείᾳ τὴν δημοκρατίαν οὖσαν διὰ τὸ φιλάνθρωπον· τοὺς πολλοὺς δὲ λέγει τὸν δῆμον, ὅπερ ἐστὶ δημοκρατίαν.

Ὁ, τε δῆμος] Πάλιν δείκνυσι τὴν δημοκρατίαν ἔχουσαν ib. ἐν ἑαυτῇ τὴν τε μοναρχίαν καὶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ἵνα δείξῃ ἐν ἑκάστη τὰς τρεῖς.

Καὶ ἡ βουλή] Δείκνυσι πάλιν καὶ τὴν βουλήν ἢ τὴν 337, D. ὀλιγαρχίαν ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὴν δημοκρατίαν.

Ὡστ' εἰκότως] Τουτέστιν οὐ μόνον ἑκάστην πολιτείαν 338, A. ἐστὶν ἐν αὐτῇ θεάσασθαι, ἀλλὰ καὶ κρίνοντα ἰδεῖν ἀρίστας ἀπασῶν τὰς ἐν αὐτῇ μόνη, τῷ καὶ δι' ἀλλήλων κρᾶσιν αὐτὴν λαμβάνειν.

Ὡςπερ γὰρ ὁ πᾶς] Vid. add. Pariss., in Leid. καὶ ib. ἀλλότριον τοῦ ῥήτορος desunt — παράδειγμα τὸ νόημα· τέσσαρα στοιχεῖά εἰσιν ἐξ ὧν — ἀλλ' ὅτε — τὰ ἄλλα τρία· Πλάτωνος δὲ κ. τ. λ. vid. ed.

Βουλήν] Λέγει τὸν Ἄρειον πάγον, νῦν μὲν ὄντα δικαστήριον, τότε δὲ βουλευτήριον· διὸ καὶ συνέδριον ἔκαλεσε διὰ τὸ ἄρχειν τῆς πολιτείας. 338, B.

ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας] Ἐπειδὴ τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ὄνομα 338, D. οὐκ ἦν καλὸν περιβάλλειν τῇ Ἀττικῇ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀλιγαρχίας βουλευτήριον εἶπεν, εὐφημοτέρῳ ὀνόματι χρησάμενος.

Τοῖς μὲν βουλευμασιν] Ἐπειδὴ λοιπὸν αὕτη τελευταία ib. ἐκράτησε.

Καὶ μὴν ἐκείνὸ γε] Οἶον τὸ πῦρ, εἰ καὶ ἔχει δύναμιν 339, A. τινα τοῦ ψυχροῦ ἢ τοῦ γεώδους, ἀλλ' οὖν θερμὸν καλεῖται.

Τὰ τῇ φύσει τρίτα] Vid. add. Pariss. 339, D.

- 340, A. *Τιμημάτων*] *Τίμημα* καλεῖ τὸν πλοῦτον, Πλατωνικῶς· *τιμήματα* (Cod. πλοῦτον· Πλατωνικῶς *τιμήματα*) ἐκάλουν τὰς οὐσίας· ἀποτετίμηντο γὰρ ἐκάστων κ. τ. λ. vid. ed. ex Cod. bomb.
- ib. *Τῶν Ἑλληνικῶν οἴκων*] *Οἴκων* ἀντὶ τοῦ γενῶν· ἄλλοι δὲ τῶν περιουσιῶν, οὐ γὰρ εἰς ἣν οἰκοῦμεν, οἶκον δὲ τὴν οὐσίαν αὐτήν· περὶ Ἀριστείδου δὲ λέγει τοῦ Λυσιμάχου· οὗτος (add. Par. οὕτω) γὰρ, φησὶν (Enarratorne an Ar.), ἦν πένης, ὥστε κ. τ. λ. vid. add. Pariss. ad Ἔνα τῶν, in quibus quae inde ab τοῦτον οὖν sequuntur, in Leid. de-siderantur.
- 340, B. *Προστασίαν*] Ἀντὶ τοῦ ἀρχήν· λέγει τὸν Ἀριστείδην, ὃν ἔταξαν καὶ ἐχειροτόνησαν, τοὺς φόρους κατατάξαι τοῖς Ἑλλησι.
- ib. *Ἐκρινεν*] Ἀντὶ τοῦ ἐχειροτόνησε· λέγει δὲ τὸν Ἀριστείδην.
- ib. *Προκατείληπται*] Ἀντὶ τοῦ προείρηται· λέγει δὲ περὶ τῶν ἐγκωμίαζόντων.
- ib. *Κατ' ἐξουσίαν*]· Τὸ ἐρίσαι καὶ τιμηθῆναι κατ' ἀξίαν· ἐν δὲ τοῖς (Cod. τοῦ) ἐξῆς ἐρμηνεύει τοῦτο· τῷ βελτίστῳ μὲν ἐπάγει τὸ τιμᾶσθαι τοὺς ἀρίστους, τῷ δὲ κατ' ἐξουσίαν τὸ τὴν δίκαιαν ἀνεῖσθαι κοινοτάτην πᾶσιν.
- 340, D. *Ἐν ἣ ζῆν*] Vid. ed., addit Leid. ὅτι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κατ' ἐξουσίαν ἐστὶν αἰρεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι κατ' ἀξίαν φανέντα τινα βέλτιστον ἄνδρα· λέγει δὲ, ὅτι τὸ καλὸν τῆς πολιτείας καὶ τὸ ζῆν κατ' ἐξουσίαν συνέδραμον.
- 341, B. *Εἰ δέ που*] Vid. add. Pariss.
- ib. *Πένταθλοι*] Vid. ed., Leid. γ' τρεῖς ε' παρὰ νίκην — πάλλη — ἄκμα —.
- 341, C. *Ἡ ποίοις ἀεὶ* (ed. ἄν) *λόγοις*] Οἰονεὶ βούλεται τις διὰ λόγων παροξῦναι στρατιώτας εἰς μάχην, οὐχ εὐρίσκει λόγους κρείττους τῶν ἀεὶ παρ' Ἀθηναίων (sic Cant. pro Παναθηναίων) λεχθέντων ἐκ τῶν πολέμοις (forte ἐν τοῖς πολέμοις), οἷα ἐδημηγόρησαν (Cod. ἐδημηγόρησεν) ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ.
- 341, D. *Ἄλλ' ἐν τῇ τῶν λόγων*] Καλῶς διεΐλεν· ἄλλο γὰρ λο-

γική κατασκευὴ κατὰ δύναμιν προφορικὴν, καὶ ἄλλο ψυχικὴ παιδείυσις ἐκ φιλοσοφίας.

Γένη τῶν φιλ.] Τῷ (Cod. τὸ) σώζεσθαι τὰ βιβλία· 342, A.
λέγει δὲ γένη τοὺς Στωϊκοὺς καὶ τοὺς ἄλλους.

Ἐν κατόπτρῳ] Ὁ γὰρ ἀναγιγνώσκων λόγους Ἀθηναίων ib.
μέμνηται· ἐξ Ἀθηναίων γὰρ οἱ λόγοι.

Καὶ τὸ αὐτὸ] Ὅτι οὐκ ἀνθρώπινον, εἰ μὴ θεῖον εἴποις. 342, B.
Βασιλεῖς] Vid. add. Pariss. ib.

Προηροσίαν] Vid. ed. 342, D.

Ἄετὸν ἐν νιφ.] Vid. ed., Leid. πτολίετρον Ἀθηναίοις ib.
ἀδολίαν — νεφέλαις —.

Δύο τᾶναντία] Ταῦτα λέγει δύο τᾶναντία, ὅτι καὶ 342, D.
πάντες τὴν πόλιν εὐεγκωμίασαν (sic), καὶ οὐδεὶς κατ' ἀξίαν
αὐτῆς (Cod. αὐτοῖς) εἴρηκεν, ἀλλὰ παρὰ πάντων ἐγκωμια-
σθεῖσα πασῶν ἐλάττονα τῶν πόλεων ἤκουσεν (Cod. ἤκουσαν).

Τὸ τῆς σοφίας πρυτ.] Vid. ed., in Leid. εἰς deest. — 343, A.
τῆς περὶ τῆς ἐστίας τῆς Ἑλλ. — δαιμόνων —

Εἴσω πίπτειν] Περιέχεσθαι· πᾶν δὲ περιεχόμενον μι- ib.
κρόν ἐστι· ὃ οὖν λέγει, τοιοῦτον, νῦν δέ μοι δοκεῖ ταῦτα
πάντα μικρὰ εἶναι καὶ οὐκ ἔχεσθαι τοῦ ἀκριβοῦς, ἀντὶ τοῦ
ἐξεληλυθέναι ἐπὶ τὸ ἔχεσθαι τῆς ἀληθείας· ἀπὸ μεταφορᾶς
κ. τ. λ. vid. add. Pariss.

Οἶμαι δὲ οὐδ' αὐτοῖς] Ἀθηναίοις· ἐπεὶ δὲ εἶπε τοῖς 343, C.
Ἑλλησιν, ὅτι οὐ δεῖ ὑμᾶς ὑποχωροῦντας τῇ πόλει ἐρυθριάξ,
παρεμυθήσατο τοὺς Ἑλληνας καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων
λαβὼν τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι οὐδὲ τοὺς Ἀθηναίους λυπεῖ τὸ
(Cod. τῷ) τὴν ἀκρόπολιν τιμιωτέραν τῆς πάσης Ἀττικῆς
λέγεσθαι, οὐδὲ τοῦτο αἰσχύνην αὐτοῖς φέρει· κορυφὴν δὲ
οἰονεὶ κεφαλὴν, ὃ ἐστι τοῦ ὅλου σώματος τιμιώτερον.

Ἐντὶ τοῦ π.] Vid. ed. 344, A.

Ἦσπερ καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ π.] Τοῦτο εἶπεν, ἢ ὅτι πάν- ib.
τες οἱ λόγοι καθόλως εἰς τὴν Ἀθηναίων ἀναφέρονται πόλιν,
ἢ οὗτος ὁ λόγος τῆς Ἀθηνᾶς ἐστιν, ἐπειδὴ ἐν τοῖς Πανα-
θηναίοις εἴρηται.

I N D E X

in scholia et notulas, in quo conficiendo paginas, quae inde
a pag. 193 — 196 duplices occurrunt, apposito * insignivi.

A.

- Accus. partic. pro infin. 150. 280.,
pro genit. 338. 373. 442.
- 'Ακροτελεύτιον, 291.
- 'Αδελφοῖς et ἐν Δελφοῖς confusa, 45.
- 'Αδριανοπολίτης, 'Αδριανουπολίτης, 8.
- 'Αδύνατοι, 586.
- 'Αετοί, ἀετώματα, fastigia, 408.
- *'Αγαλμα et εἰκῶν inter se differunt,
505.
- 'Αγνώμων, 354. 431. 455.
- 'Αγραυλος, 'Αγραύλη, *'Αγλαυρος, 41.
- 'Αἰγεσταῖοι, 'Εγεσταῖοι, 'Αχεσταῖοι,
Σαγεσταῖοι, Σεγεσταῖοι, 170.
- 'Αἰρεῖν pro νικᾶν, 177.
- Aeschines Socraticus, 255.
- Aeschines orator, 20. 107. 168. 171.
177. 206. 217. 273. 280. 419.
- Aeschylus, 190. 273.
- Aesopus, 277.
- Alcman, 131. 185. 248.
- *'Ἄλλοι, ἄνθρωποι, 'Αθηναῖοι, οὐρα-
νοὶ conf. 163.
- 'Αλογίου, 280.
- 'Αμαρτήσθαι, 139.
- 'Αμέλει, 277.
- 'Αμηγέπη, 277.
- 'Ανάθημα et ἄγαλμα inter se diffe-
runt, 69.
- 'Ανακτᾶσθαι de aegrotantibus, 376.
- 'Αναποδίξειν, 297.
- Anaxagoras, 169. 298.
- Androtion, 89. 206.
- 'Ανέωγε, ἀνήωγε, 49.
- Anniceris, 261.
- Anthedon, 248.
- 'Ανθρώπινα et οὐράνια conf. 103.
- Antiochus, 103.
- 'Αντίστροφος, 168.
- 'Απατούρια, 42.
- 'Απηχῆς, 196.
- 'Αφροδίτη, uti venus de oratione, 176.
- Aphthonius, 258.
- 'Από, ex persona alicujus, 125.
- 'Απογίγνασθαι, ἀπέρχεσθαι, 35.
- Apollo cur πατῶος, 14.
- 'Απόντες, defuncti, 77.
- Arpsinthii 209.
- Archelaus, 137. 165.
- Archilochus, 135.
- Aristides sophista, 93. 97. 139. 151.
159. 222. 236. 258. 260. 294. 302.
303. 317. 354. 449. 513.

- Ἀρισταΐδης, Ἀριστοφάνης, Ἀριστοτέ-
λης, et cett. conf. 192.*
Aristophanes, 85. 123. 144. 158. 179.
184. 194. 202. 203. 277. 289. 344.*
362. 373.
Aristoteles, 167. 197.
Aristoteles nescio qui^a junior, 105.
Ἀριθμητὸς et ἀριθμητικὸς conf. 129.
Ἄρμενον, ἄρμενον, 115.
Arrhianus, 98.
Ἄρτοποιός, ἀρτοπόπος, ἀρτοκόπος,
240.
Ἄσβεστον πῦρ, 420.
Ἄσελγής, 197.
Aspasia, 173.
Ἄτακτος et τακτός, παῖς et ἄπαις
et similia conf. 246.
Δι' Ἀθηναίων et διὰ Θηβαίων, μετ'
Ἀθηναίων et μετὰ Θ. et cett. conf.
36.
Athanasius, 76. 168. 182.
Ἄτιμος, 387.
Auxesia 73.
- B.**
- Bacchum cur juvenem eundem et*
senem pinxerint veteres, 39. cur
vitem dederit Athen. 26. unde ejus
nomen, 100.
Bacchylides, 102.
Bacides, 123.
Bosporus duplex, 382.
Βουζύγης, 177.
βωμολοχεύεσθαι, 206.
- C, K et X.**
- καὶ duplex, 50. adde Divum Paul.*
ad Rom. I, 13.
καιρὸς pro συμφορὰ, 187.
Candaules, 139.
Canobi alae, 12.
κατὰ πόδας, 178.
καταβάλλειν de serendo, 204. de
athletis, 304.
καταβολή, 207.
κατηγορεῖν, 166. κατηγορία, 287.
κατόρθωμα, 101.
Cecrops cur biformis, 9.
Κελεύειν attice pro παρακαλεῖν, 91.
380.
Ceres cur Atheniensibus fruges de-
derit, 22. ei gratias referunt Athe-
nienses, 26. auxilio venit Athe-
niensibus, 66. 251. Δημήτηρ Λι-
βύσση, 105.
Charax 9. 27. 404.
χάριν ἐκτείνειν et ἐκτείνειν, 7.
χαρώνιον, 27.
χειρογαστρορες et χειρογαστερες, 136.
χελιδονέαι, 367.
χι χιαστόν, 39. 443.
χιασμός, 104. 407.
χιλός, 269.
χορεία Πανός, 50 seq.
χρᾶ et χρᾶται, 62.
χρένα, 398.
χρόνοι, anni, 76.
χρῶμα, 191.
κισσαρωδὸς et κισσαριστῆς inter se
diff. 117.
κίνδυνος pro πόλεμος, 186.
κίσσηρις, 401.
κληροῦχος, 237. 355.
Clisthenes, 44. 110.
κολάζειν, 414.
κολοφῶν, 245.
Comicus 96. 298.
Conon, 80. 81. 86.
Constructio verbi χρῆσθαι, 138.
Cratinus, 24. 74.
οἱ Κρείττονες, 179.
Ctesias, 384.

Κυανέαι, 368.

Cyclopes, 136.

Cylon, 44. 45.

Cynaegirus, 50.

Cyrsilus, 62.

D.

Damostratus, 176.

Danaidae, 59.

Darii exercitus, 47.

Dat. pro genit. 225.

Δὲ in ἀποδόσει 358.

Delium, 242.

Democritus, 356.

Demosthenes, 1. 4. 26. 29. 30. 37.

38. 40. 41. 44. 52. 53. 61 bis.

72. 73. 83. 87. 90. 95 bis. 96.

97. 101. 108. 112. 134. 158. 160.

161. 162. 164. 168 bis. 169. 172.

183 bis. 186. 187 bis. 193. 194.

195*. 194*. 196* bis. 197. 198.

204 bis. 205. 207 bis. 208. 218.

219. 220. 224. 238. 243. 246. 247.

252. 253. 256. 260. 271. 286. 290.

292. 295. 300. 308 bis. 317. 329.

339. 352. 355. 362. 378. 382. 397.

398. 416. 436. 451. 471.

Δημεύω, 218.

Δημήτηρ et Δήμητρα, 22.

Δημοφῶν et Δημόφιλος conf. 102.

*Διὰ διφθόγγου γράφειν, διφθογγο-
γραφεῖν*, 7.

Διάγραμμα, 278.

Διαγράφειν, 269.

Διαδόσεις, 191.

Διαφέρειν pro ἀνύειν, 52. 169.

Διαφθείρειν, 44.

Dicaeus et Demaratus, 66.

Digitus in numerando, 272.

*Dii in Athenienses munera confe-
runt*, 21.

Δικαστήρια Atheniensium, 28. 111.

Δίκη et γραφή diff. 202.

Dinarchus, 196.

Dion, 244.

In Dionysiaca quid sit factum, 11.

Dionysius ó περιηγ., 14. 38.

Dionysius de musica, 203.

Diotima, 172.

Dolonci, 209.

Dolopes, 204.

*Dorismus Simonideus in Aristide
edendo ubivis fere a viris doctis
neglectus*, 58.

Δρόμος, 88. 378.

Dryopes, 32.

E.

Ἡ, 368.

Εἰκάζειν attice pro κρίνειν 61. 287.

Εἰλωτες et Εἰλώται, 75.

Εἶναι παρέλκει, 134. 140.

Ἐκβολή, 4.

Ἐκ μαρτυρία, 464.

Ἐκ ποδός, 79.

Ἐλεύθερος, 327.

Ἡλιος quo signo indicetur, 14.

*αἱ Ἑλληνικαὶ sc. ἱστορίαι et τὰ Ἑλ-
ληνικά*, 79.

Ἡλος Aegypti tractus, 71.

Ἡμβραχυ, 277.

Ἡμείρια, 197.

Empedocles, 298.

Ἡμπούσα, 19.

Ἡναρα, 27.

Ἡν τῇ ἀντιδόσει, παραπρεσβεία, 41.

Ἡωλα, 364.

Ἡπάγειν, ἐπάγεσθαι, ἐπειδάγειν, 2.

Ἡπεισόδια, 138.

Ἡπη, 297.

Ἡφεςις, 28.

Ἡφόλκια, 49.

Ephorus, 5. 94. 400.
 "Εφορος de deo deave, 13.
 ἐπι, ἱστορεῖται ἐπὶ c. gen. de scri-
 ptore, qui memoriae aliquid pro-
 dit, 9. pro κατὰ, 44.
 'Επιβάλλειν, 107.
 Epigrammata, 48. 52. 58. 59. 144. 289.
 'Επιψηφίζειν, 168.
 'Επιστάτης pro Πρύτανις, 260.
 'Επιτήδευσις et ἐπιτήδευμα diff. 121.
 οἱ 'Επώνυμοι, 109.
 'Ηκου, 243.
 Erechtheus, 25. 42.
 "Ερως dicitur ἐμπίπτειν, παρεμπ. et
 προσπ., 24.
 "Ερχεσθαι ἐν pro εἰς, 156. εἰς τινα
 pro πρὸς τινα, 171.
 'Εστία, 264.
 ἐν et ἄ, εὐτυχία et ἀτυχία et cett.
 conf. 86.
 Eumolpus, 40.
 Εὐπατερεία, non εὐπατεῖρα, 96.
 Eurpolis, 162. 174. 177. 257.
 Euripides, 28. 40. 75. 131. 179.
 232. 243. 257. 280.
 Eurytion, 170 seq.
 ἐνς et ἦς in clausulis nominum
 propr. 181.
 'Εξ οὐρίας, 196.
 'Εξαίρειν et ἐξαιρεῖν φόβον, 191.
 'Εξήκειν, 35.
 'Εξήτουν et ἐζήτουν conf., 34.
 'Εξούλης δικάζεσθαι, 20. 330. 419.

F.

Formicae indicae, 18. 46.
 Fructus, unde ὠραῖα, 16.

G.

Gelon, 223.
 Γεωπεῖναι, 109.

Γοργία κεφαλή, 154.
 Gratiae, cur nudae sint pictae, 23.
 Gregorius Magnus, 309.
 Γρῖφος, 193.

H.

Halirrhodius, 26.
 Helena, Trojam non pervenit, 56.
 Hellanicus, 84.
 Heraclidae, 18. 35. 39. 252.
 Herodotus, 5. 17. 19. 25. 31. 33.
 45. 46. 56. 61. 74. 164. 171. 180.
 206. 209. 212. 221. 222. 249. 250.
 251. 253 bis. 259. 262. 310. 350.
 351. 384.
 Hersa, Herse, 40.
 Hesiodus, 23. 207.
 Homerus, 7. 11. 12. 48. 50. 56. 60.
 64. 72. 78. 80. 88. 109. 113. 160.
 172. 188. 195. 195*. 197. 201.
 206 ter. 211. 221. 222. 224. bis.
 236. 240 bis. 243. 245. 247. 251.
 258. 262. 273. 300. 307. 361. 396.
 Hyperides, 13. 409.

I.

'Ιερὸς pro μέγας, 30.
 Inarus, 71.
 Indi, 2.
 Insulani liberos vendunt, 194.
 'Ιωτογραφεῖν, 7.
 Isocrates, 29. 38. 46. 54. 62. 65 bis.
 75. 81. 83. 84. 93. 101. 173. 178.
 186. 235. 256.
 Ἰὺξ, 98. 508.

L.

Λαμβάνεσθαι cum gen. ἐπὶ κατα-
 γνώσεως, 93.
 Λαμία, 18.
 Lamprocles, 203.
 Launii metalla, 416.

Leges, quaeenam earum genera, 1.
Leos, 43.

Ληστικὸν et ληστρικὸν, 38.

Libanius, 16. 71.

Λιβυκῆς, Αιγυπτιακῆς, Λιβυστικῆς
conf. 38.

λίθοι καὶ ξύλα, 418.

λιμὴν et ὄρεμος diff. 11. 406.

λιμὸς et λοιμὸς conf. 267.

Longinus, 102.

Lycidas, 228.

Lysias, 103. 180. 339.

M.

Massagetae, 2.

ἀπὸ μηχανῆς, 75. 232.

Medon et Neleus, 32. 43.

Μεγαλοπρέπεια, 191.

Μεγαλοψυχία, 359. 365.

Melanippra, non Menalippra, 131.

Meles, 228. 308.

Μήλιοι et Μηλιεῖς, diff. 192.

Μεμνησθαι cum acc. 308.

Menander comicus, 3. 22. 132. 194*.
205.

Menander, Aristidis enarrator, 13. 84.

Μήποτε, fortasse, 60.

Μέροπος et Αέροπος conf. 137.

Μικροῦ δεῖν, 224.

Minerva crocodilo inequitans 9. cur
πρόνοια, 13.

Molionidae, 266.

Μορμῶ, 18. Μορμολυκεία, 18. 417.

Μυκάλη, 70.

Μῦς, 47.

N.

Ναύαρχοι apud Lacedaemonios, 260.

Negans verbum ad enuntiationem
affirm pertinens, 51. Negatio sim-
plex pro duplici, 334. Duplex
negatio pro affirm. 347.

Neleus et Medon fratres de princi-
patu inter se contendunt, 32. 43.

Νέμειν et νομίζειν confusa, 21.

Νόημα, 442.

Νότιος, 52.

O.

Ὠδίνω, 289.

Oedipus, 212.

Οἰκείται, 194.*

Olynthiacae Demosthenis orationes,
29.

Ὦν, οὔσα, ὄν apud τυγχάνω om. 404.

Ὀνειδος, 256.

Onomacritus, 206.

Ὀνομαστί, 289.

Ὀνοσκελῖς, 19.

Ὀφελία, 371.

ὄπου, ὄπως pro ποῦ, πῶς, 130.

Oracula, 32. 65. 108. 114. 208. 213.
214. 229. 230. 251.

Ὀργᾶς, ἦ, 184.

Orestae ossa, 43. cum Furiis judi-
cium, 28. 218.

Ὀρμος et λιμὴν differunt, 11. ὄρη-
τήριον, 184.

Orpheus, laud. 173.

Ὠρέσθαι, 237.

Ὅτι, omissa voce σημειῶσαι, ση-
μειωτέον, κ. τ. λ. 39.

Oxylus, 34.

P.

Παιᾶν et παιῶν, 50.

Παῖδας et πέδας conf. 46.

Παιδικὰ, 24.

de καλλαδίῳ Diophontis, 102 seq.

Pan, 215, seq. Πᾶν et πᾶν conf. 51.
εἰς πᾶν ἐλθεῖν, 194.

Παναθήναια μικρὰ et μέγαλα, 106.

Pandrosa, 41.

Pantelii epigramma, 48.

- Πανγελλόγιμος*, 396.
Παρά in comparando, 88.
Παραβολῶν, genera, 400 et 407.
Παραιτεῖσθαι, 286.
Παρακόπτειν et id genus plura, 88.
Παραγράφειν, 269.
Παραπὸλύ, 139.
Παρενθήκη, 169.
Παρήκειν, παρείκειν, 5. 399.
Πᾶς Πεισίστρατος, 164. *πᾶς Σωκράτης*, 238.
Πάση τέχνῃ, π. μηχανῇ, 195.
Relasgi, 32.
Ἰηγειοὶ δύο, 72.
Πένταθλοι, 112.
Πέπλος, 115.
Περιγράφειν, 269.
Περίοικοι, 76.
ἡ περιστερὸς et ἡ περιστερὰ, 273.
Περιτροπή, 398.
ῥάσις, 218.
ῥασιθέα, 43.
Pherecydes, laudatur 100. 103.
Φιλιππίδης et φειδιππίδης conf. 51.
Φιλιππικαὶ et φιλιππικὰ, 79.
Philochorus, laud. 23.
Philostratus, 18.
Philo Xenus, 262. 284.
Phoebidas, 36.
Φρυκτοὶ, 235.
Phrynichus, 203.
Φοῖνιξ, 155.
φυγή pro φυγάδες, 89.
Phylarchus, 103.
Phindarus, laud. 5. 102. 115. 132. 170. 215. 231. 302. 334.
Phisistratidae, 209.
Πλαστὰι, 141.
Πλαταιᾶσι et Πλαταιάσι, 68.
Plato, laud. 5. 18. 79. 111. 112 bis. 114. 120. 124. 125 bis. 126. 127. 128. 130. 131. 142. 143 bis. 144. 153. 163. 165. 166 bis. 167 bis. 168. 169. 172. 173. 178 bis. 182. 194. 200. 205. 206. 224. 225. 227. 228. 242. 244. 246. 247. 248. 249. 253. 266 bis. 274. 276. 277. 290. 294. 295. 301. 309. 357. 388. 389.
πλεῖν pro πλεόν, 129.
πλείων pro μείζων, 186.
Plutarchus, 121. 189.
πνύξ, 225.
ὁ ποιητῆς est Homerus, 80.
ποιεῖν pro γράφειν, 173.
ποικίλη et π. στοά, 218.
Polemon, laudatur 105 bis.
πολλοστὸν, 204. 241.
κατὰ πόλεις, 233.
Polycrates, laud. 180.
Polycrates tyrannus, 259.
Polymela, Polymele, 171.
πορθμεύς, 299.
ποτνιαῖσθαι, 236.
προηροβία, 23. 113.
προκειῖσθαι, 405.
Πρόνοια, Minerva, 13.
πρὸς, vi comparandi, 84.
προσεῖναι, 183.
Προσκειῖσθω, 380.
πρόσοδος, 364.
προστήσασθαι, 397.
πρόσχημα, 351.
Proverbia: Ἐπὶ δυεῖν ὀρμεῖν, 50.
ιερὰ ἄγκυρα, ibid. καλινωδίαν ἀδεῖν, 65.
πρύμναν κρούσασθαι, 72. *ἐν Καρὶ κίνδυνος*, 80. *ἐν Καρὸς μοίρα*, 81. *εἰς οὐδεὶς*, 82. *ἐπὶ κεφαλὴν ὠσθῆναι*, 91. *τριήρης τὴν τριήρη*, 94. *πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν*, 101. *τὰ πλείστου ἄξια*, 130. *οὐδὲ Ἡρακλεῖ πρὸς δύο*, 155. *πρῶτος καὶ μέσος καὶ τελευταῖος*, 158. *Σικελικὴ τρα-*

πίεσα, 170. αὐτόθεν καταβάλε, 172.
 τὴν ὕδραν τέμνειν 181. χρόνου φεί-
 δεσθαι, *ibid.* ὁ οἶκος θησαυρός, 182.
 ὁ Κρής τὸν πόντον, 180. ὁ Σικελὸς
 τὴν θάλασσαν, *ibid.* Καθμεία νῆπη,
 188. εἰς κύβος, 189. μὴ λέοντα ξυ-
 ρεῖν, *ibid.* λίθον λίνω, 190. ἀφ' ἐστίας
 ἀρξάμενος, 194. ἐν ταῖς Πύλαις
 μάχη, 196*. ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα
 πῆματα, 198. δεινοὶ μηχανὰς πλέ-
 κειν Αἰγύπτιοι, 210. ἀπὸ γραμμῆς,
 227. οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη, 241.
 Κολοφῶν, 243. ὑπὸ τῷ τειχίῳ, 247.
 τὸν ξύοντα ἀντιξέειν, 257. ἄλιεὺς
 πληγεὶς νοῦν ἔχει, 260. τὸ φιλοξέ-
 νου οὐ, 264. τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς,
 268. Ἐρμῆς κοινός, ξυγός Ἐννάλιος,
 272. ὡσπερ ἐκ δυοῖν ποδοῖν, 348.
 442. τὸ ἀνθρῆκὸν θερίζειν, 281.
 ὁδὸς εὐθεία, 289. ἀπὸ τραγημάτων,
 328. γῆ κρύψας ἔχειν, 332. ἐστῶσι
 τοῖς ὠσί, 354. ὁμοῦ πάντα χρήματα,
 356. ἀμφοῖν χεροῖν, 358. λίθοι καὶ
 ξύλα, 418.
 προξενία, 362.
 Prytaneum, 21.
 Psyttalia, 64.

Q.

Quadringenti Athenis principatum
 affectant, 82.

R.

Ῥαχία, 55.
 Ῥάχος, 229.
 Res pro persona, φυγή pro φυγά-
 δες 89, οἱ πένταθλοι pro οἱ τοὺς
 πεντάθλους νικῶντες, 113.
 Rufus, 203.

S.

Sabinus, 189.
 Samothracae, 106.

Sardanapalus, 139.

Saron, 248.

Σχήμα στρεπτόλυτον, διάλληλον, ἐπα-
 γώνιον, διαγώνιον, χῆ χιαστὸν,
 πλεκτὸν καὶ λυτὸν, προκειμένου
 κακοῦ ἀναίρεσις, 39.

Sexti et Pyrrhonis philosophia, 158.

Σικελοὶ et Σικελιώται, 95.

Simonides, laud. 58. 59. 70. 190. 200.
 σκόλια, 184.

σμικρολόγος, 466.

Σωκλῆς et Σωσικλῆς, *idem nomen*,
 63. uti Ναυσίστρατα et Ναύστρατα,
 Σωπάτηρ et Σωσιπάτηρ, *Bevil.*
ad Terent. Phorm. V, 2, 18.

Solon, 195*.

Sopater, 30. 258. 330. 353.

Sophocles, laud. 37. 93. 111. 126.
 155. 190. (*ad quem l. v. Jen. L. Z.*
Erg. 1825. Nro. 14. p. 109) 259
 358.

σοφός, 113. Σοφοὶ de Graecis, 1.
 Cfr. ep. D. Pauli ad Rom. I, 13.
 σπάζω, 405.

Stesichorus, 56. 65. 203.

στρατηγός apud Athen., 260.

Substantiva ex verbis supplenda,
 γεφυρά ex γεφυροῦν, 135. cum
 casu verbi, unde originem tra-
 xerunt, 196*.

Συκινός, 62.

σύλλογος καὶ σύνοδος differunt in-
 ter se, 61.

συμβαίνειν pro ἀρμόζειν, 321.

οἱ σὺν ut οἱ ἀμφὶ, 90. σὺν atice
 apud pron. αὐτὸς om. 356.

σύνθημα, 225.

συνοικία, 20.

T.

Tamia, 75.

Tantalus, 59.

- ἄξις, 404.
 ἔχνη μιᾶ, πάση, 195*.
 ἔλεος attice pro τέλειος, 327.
 tempora inter se mutantur, 144.
 expandere, 228.
 πῖθάτερα, 436.
 ταυμάζειν, 362.
 τῆα pro κάθεδρα, 329.
 Thebae a Lacedaemoniis captae,
 Phoebida duce, 35 seq. 89.
 Theocritus, laud. 18. 98. 235.
 Theon, 258.
 Theopompus, 197.
 Theseum Athenis, 69. Thesei ossa,
 212 seq. 267.
 Thessali, 226.
 Theuth, 277.
 Thimbron, 218.
 θυμοίτης et θυμίλης, 42.
 Thucydides, laudat. 4. 5. 10. 15.
 18. 24. 29. 30. 33. 35. 38 ter. 39.
 48. 49. 50. 52 bis. 59. 67. 70. 71.
 74 ter. 75. 76 quater. 78 ter.
 79 bis. 81 bis. 82. 83. 86 ter. 92
 bis. 94. 95. 101. 112. 129. 144.
 157. 161. 164. 165. 168. 170. 171.
 173. 178. 179. 183 bis. 184 bis.
 186. 187 bis. 189. 194. 193*. 195*.
 198. 201. 205. 207. 209. 217. 226.
 228. 234. 241. 259 bis. 260. 268.
 282. 292. 293. 300. 310. 317. 321.
329. 342. 344. 361. 365 bis. 366
 bis. 368. 369. 371 bis. 379. 382.
 τιμήματα, 112.
 Timocreon, 278.
 τὸ, 377. τίς, 359.
 τρις in compositione, 210.
 τρόπαιον, 505.
 τρόφιμος, 22. 333.
- X.
- Ξενία, 97.
 Xenophon, laudatur 78. 80. 90. 194.
 217. 226. 278. 374.
- Y.
- Ὑλακτεῖν, 237.
 ὑπερηφανία, 49. 226.
 ὑπερορᾶν, 290.
 ὑπεύθυνος, 221.
 ὑποκορίζεσθαι, 158. 232.
 οἱ Ὑπομνηματισταί, Pindari enar-
 ratores, 216.
 ὑποτιθέναι de aedificio, navigio, 224.
 ὑφεικῶς, 193.
 ὑφίσθαι, 196. 296.
- Z.
- Ζῆλος pro ἔρωσ, 382.
 ζητεῖν εἰς, 156.
 ζωστήρ, 409.

E M E N D A N D A.

Prae reliquis omnibus lectorem id monitum volumus, ne ea, quae inde a prima plagula ad octavam fere, ubi numeri sunt adpositi ad notulas spectantes, distractis typis sunt excusa, pro ipsis scriptoris alicujus verbis habeat, quae ita insignire erat propositum. Error autem inde exortus, quod in mscr. ad juvandos typothetae oculos verba, quibus notulae responderent, sublineata erant, id quod auctor plagulas corrigendas sibi remissum iri arbitratus operis indicare neglexit. Noli igitur hoc in malam partem accipere, benevole lector, et pro Valk. ubique scribere Valck., ad ipsius summi viri, non ad multorum ceteroquin doctissimorum virorum exemplum. Reliqua vel meo ex oculis liberantis vel operarum errore acciderunt.

Pag. 1, lin. 10. leg. φορεῖν. l. 11. leg. λέγει; λέγομεν. l. 13. διόπερ; φαμέν. l. 14. ἐλέγετο, δημ. l. 2 f. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Δημ. — p. 2, l. 3. τροφείας. l. 11. τιμῆς ἐστὶ παρ' αὐτοῖς. l. 14. Διὸ εἶπε τὸ οἶμαι; l. 19. εἶπε τροφεῦσι. — p. 3, l. 3. γὰρ τὸ λεπτ. l. 15. καὶ διὰ Κελεοῦ. l. 16. Τροφείων] Sch. ed. l. 21. Διαφερόντως] Sch. ed. — p. 4, l. 1. κυρίως. l. 7. Ἐρεῖ τις, ὅτι. l. 14. Ἡ Θουκ. — p. 6. l. 14. εἶπεν αἶν. l. 2 fin. οἶον λ. — p. 7, l. 3. Ἡ γὰρ τοσ. l. 9. οὐκ ἔστι. l. 15. αὐξομεν 2) quibus respondent infra lin. ult: ed. Ald. 2) αὐξομεν. l. 18. εἰρημινον. — p. 8, l. 8. leg. φανεροῦ] Προφαινομένου. l. 18. καὶν. l. 6. f. sic habere: l. 4. f. in his vocula forte latet μέλλει et mox leg. corrig. καταριθμεῖν. — p. 9. l. 11. ἰστόρηται. l. 14. fin. ἰστόρηται ἀπό. — p. 10. l. 3. ἐποχεῖσθαι. l. 19. οὐκ ἔστιν. — p. 11. l. 7. γραμμικόν ἐστὶ τὸ σχῆμα· ὁ δὲ λέγει. l. 16. ὄρμος, et mox τὸ. l. 17. μετέωρος. — p. 12. l. 14. τοῦτο ἐπὶ τῶν. l. 13. fin. feruntur, ob oc. — p. 14, l. 17. f. οὐ γὰρ, ὡς T. l. 8. f. desunt. — p. 15, l. 1. οὕτω. l. 4. μέδων. l. 11. ἤστινός. l. 10. f. p. 172, B. — p. 16, l. 17. εἰπεῖν, μεμνησθαι τῆς θέσεως. l. 18. * ἔμελλε διεξ. et refer sodes hoc ad lin. 6 fin. ubi leg. * ἔμελλε διεξ. l. 5. f. praeterea. — p. 17, l. 12. διὰ τοῦ ὡς εἰπεῖν. p. 18. l. 2. τέμνεσθαι. l. 13. ὡς. l. 15. ἡ Ἰταλία διαφ. l. 2 f. αὐτῆς. — p. 19, l. 17. ἐπαινεῖ κατὰ μέγεθος καὶ ὅτι χρυσὸν ὀρύσσει καὶ ὅτι κατ' ἀλώπεκα τὸ μέγεθος τυγχάνουσιν, ὡς Ἡρόδ. κ. τ. λ. — p. 20, l. 5. οἱ δὲ Μιλήσιοι μετεβάλλοντο κ. τ. λ. l. 17. Ἐνέχονται] Supra. l. 19. κατέχεσθαι τῷ ἐπιβάλλον αὐτῷ. — p. 21. l. 10. πρῶτοι. l. 14. διττῶν. l. 19. πυρὸς, διὸ. l. 22. Ἡ τὸ γεν. l. 11. f. νομίζοντες. — p. 22, l. 1. ὡς ἦ. l. 15. f. καὶ τὸν θρέψαντα, τὸν δ. — p. 24, l. 12. p. 185, D. l. 19. Τοῦ τε] — p. 25. l. 5. Ψηφισαμένου τοῦ οἴκου αὐτοῦ. l. 8. τοῦ τε. l. 10. Τοὺς ἀνταγωνιστὰς 5)] l. 17. Ὁ τῆς δε τῆς Θεοῦ πάρεδρος] ib. de Erechtheo. l. 21. ἀκροπόλει ὀπίσω. l. 26. in quibus, quae — edidi, des. l. 8. f. passim pro subinde. — p. 26. l. 19. ἐπιχειροῦντα ἀνεῖλε. — p. 27. l. 17. f. cum nesciret. l. 7. f. χαρωνίω. l. 4. f. quandoquidem hic s. — p. 29. l. 1. ἀφικνεῖται. l. 9. f. παρέστη. — p. 30. l. 7. credidisset. — p. 32. l. 15. f. Πυθίαν. l. 14. f. desunt. — p. 33. l. 1. δὲ, ὅτι. l. 8. f. sic Leid. — p. 34, l. 17. ὑπήνησαν. l. 9. f. ἐν

τω πολέμῳ εἰς. l. 3. f. *Απογρ. ἀναπολήσαντας*. — p. 56. l. 17. *ἐλεύθεραί εἰσι* l. 18. *Φιλίδας*. l. 16. f. *pro penultima leg. statim*. l. 7. f. *ὠπλισμένους*. — p. 38, l. 1. *κεφαλαίων (sic) ποιῆσαι*. l. 19. *Ἐπανελευθῶν*] p. 39, l. 11. *χι χιαστὸν, στρεπτόν*. — p. 40, l. 18. *ἱστορίαν ταύτην*. l. 2. f. *Δημοσθένης*. — p. 42, l. 12. *ὁ Θυμοίτης*. l. 21. *εἰρημέγον*. l. 5. f. *Μον. ἔδωξε*. — p. 43. l. 13. *ὠκοδομήθη*. — p. 44. l. 8. f. *διὸ*. l. 7. f. *ea quid sibi*. — p. 45. l. 8. f. *adduntur, praetermissa a Valck., innuit*. — p. 46, l. 3. f. *ed. L.* — p. 47, l. 10. *ἀπωκίσθησαν*. — p. 49. l. 14. f. *δέον*. l. 6. *Ern Porro*. — p. 50, l. 4. *ἀδόμενος*. l. 3. f. *ἔφαμεν*. — p. 51, l. 2. *ὁ Πάν*. l. 8. *Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν οὐκ*. l. 11. *νοητέον, non νοητέον*. l. 11. f. *sequitur — Atheniensibus* “ — p. 53, l. 14. *συμπεπληρωκώς*. l. 9. f. *Διὸς*. l. 4. f. *superarat*. — p. 54, l. 3. f. *εἰς*. — p. 55. l. 4. *πρὸς*. — p. 56, l. 4. *non pertinerent*. — p. 57, l. 14. f. *ἤρήσαντο*. — p. 58. l. 9. *ἐξολέσαντες*. l. 5. f. *ἡμῖν*. — p. 59, l. 1. *σεμνύνων*. — p. 60, l. 13. f. *δέ κε*. — p. 62. l. 18. *ἐδογματίσαν*. l. 26. *ἐπετίθη*. — p. 64. l. 7. *μετ’ αὐτῶν τὸ*. l. 13. *Ἡελίος θ’ ὅς*. l. 21. *διαφθείρωνται*. ult. Valck. p. 246, A. — p. 65. l. 10. f. *παράταξιν*. — p. 66. l. 5. *quam cum nubem. ib. delapsam*. — p. 68. l. 3. *δψ*. l. 15. *ὡς*. l. 12. f. *εἰς θεοὺς, εἰς*. p. 69, l. 20. *καὶ οὐ Θησεύς ὠκοδόμησεν*. l. 2. f. *τοῦ*. — p. 72, l. 10. *κρούσασθαι*. l. 20. *καὶ κατὰ θαλ.* l. 9. f. *ἀνθρωπίνου*. — p. 74, ult. *Eandem historiam de Cor.* p. 76, l. *Βοιωτίας*. — p. 77. l. 9. *οὔτε ὀλίγω πλείονας* — p. 78. l. 1. *Νικίας*. l. 15. *τετρακόσιοι*. — p. 79, l. 3. f. *φιλιππικοῖς*. — p. 80, l. 21. *τὸ δὲ οὐκ ἐν τοῖς αὐτῶν σώμασι*. l. 3. f. *quae ad 9) leguntur, inducenda sunt* — p. 81, l. 9. in marg. adscribe: p. 283, C. — p. 82, l. 3. *παρεσκευάσαντο*. — p. 84, l. 1. *Ἑλλάνικος*. l. 6. *ὄτε*. l. 8. *ὡς ἔφαμεν, τὴν δὲ*. — p. 85, l. 16. f. *de eo sanando*. — p. 87, l. 12. *κατεπολεμήθησαν*. l. 13. f. *πάρεργον, οἶον*. — p. 88, l. 20. *καλούμενος, ἦν*. — p. 91, l. 12. f. *κακῶς παθόντας*. — p. 92, l. 7. *κατεσκάφη* et lin. 20. l. 25. *Θρακικῆ*. — p. 93, l. 12. *τοὺς ἀντιτιθέντας, νῦν*. — p. 96, l. 3. *ἐζήτησε*. — p. 98, l. 14. *ἐκφαίνει φησὶ*. l. 19. *κατὰ χώραν*. — p. 99. l. 7. f. *τὸ εἰρῖσαι Ποσειδῶ*. — p. 100, l. 2. *ἐπιδήλους*. l. 4. *Διονύδου*. — p. 101, l. 21. ad *Ἵσοι*] refer numerum 324, B. qui cum altero 325, C. loco motus paullo infra in marginem migravit. — p. 103, l. 12. *Δυῖπετῶν*. l. 14. *καὶ ὅπερ*. — p. 104, l. 5. *λέγει τὰ δ*. l. 10. *δυῖπετες*. — p. 105, l. 3. f. *Ἀστέριον vocari*. — p. 107, l. 10. f. *τῆς θυσίας τοῦτο*. — p. 108, l. 2. f. *subl.* — p. 112. l. 6. f. *praetermisit*. — p. 113, l. 8. *Ἀργοναυτῶν, τοῦτον*. — p. 116, l. 2. *ἐκ τινος*. p. 117. l. 11. f. *ὁ μὲν*. l. 6. f. *ὑστέρω*. l. 3. ex *Απογρ.*, neque ex *bomb.* — p. 118, l. 5. p. 4, B. *Τοὺς δὲ τῶν ἀστ.] Sch. ed.* l. 10. *ἔνοπλοι*. — p. 119, l. 5. *συνθῆκαι* 1) lin. 5. *διὰ μέσου* 2) lin. 11. *οὕτως τε καὶ* 3) lin. 13. *ἤρισαν* 4) l. 19. *βαίικ* 5) lin. 19. *Βαίικης*, lin. 20. *αὐται* 6) l. 8. f. *διενεγκεῖν* 7) — p. 120, l. 12. *τὴν συνουσίαν*. — p. 121, l. 14. *οἶον*. — p. 125, l. 4. *ἐν Γοργία*. — p. 127, l. 8. f. *λόγον τὸ μῆ*. — p. 129, l. 5. *aliquid*. — p. 130, l. 16. *ὥσπερ*. — p. 132, l. 6. *ὄλον*. 2. fin. *Meinek*. — p. 133, l. 14. *τὸ διὰ*. — p. 136, l. 11. *Τρία*. l. 21. *βουλῆ*. — p. 137, l. 5. f. *Μέρωψ* — p. 139, l. 1. *κάνταῦθα*. — p. 140, l. 3. *κυβερνᾶν*. — p. 144, l. 16. *φασίν, ὅτι*. — p. 145. *Inde ab hac pag. ad p. 193 usque, per ipsas tres plagulas numeri sunt confusi, ut pro 149 legendum sit 145 et ita reliqua deinceps*. — p. 151, l. 16. *δυσχερές ἐστίν*. — l. 24. *τις*. — p. 153, l. 9. *pro τίθενται forte leg. κείθονται*. — p. 154, l. 1. *Αἰγυπτίαν*. — p. 156, l. 4. et 7. in marg. leg. 180, C. l. 10 f. *ἔρχεσθαι ἐν haud*. — p. 157, l. 5. *τὴν*. — p. 160, ult. *Ap. θ’ ἀρτύνοντα*. — p. 169, l. 1. *ἐπεψήφισεν αὐτὸς, Ἐφορος ὧν, εἰς τὴν ἐκπλησίαν Λακεδαιμονιῶν*. l. 4. f. *πλείον ἢ, πλείον*,

quod. — p. 170, l. 5. f. *πραεῖα*. Leguntur. — p. 171, l. 6. f. *εἰς τὴν Πυθίαν*. — ult. 9) *Σωφροσύνης* subl. Valck. — p. 172, l. 3. *Ἀυτόθεν*. l. 13. f. *porrigat*. — p. 175, l. 9. ad. (i. e. *adagiorum*). — p. 176, l. 2. *ἐπὶ τοῖς*. l. 17. *Ἀφροδίτη* (quam — p. 177, l. 1. in marg. add. 215, D., l. 9. adde in marg. *ibid.*, et l. 16, 216, A. — p. 178, l. 11. *ἐταίρων*. — p. 183, l. 1. *ἐξοικίσαντες Ἰστιαίας αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον*. — p. 184, l. 7. *ἦδον*. — p. 185, l. 3. f. quod ad Alcmanis fragm. non facerent. — p. 187, l. 12. *ἦταν*. — p. 188, l. 9. *τῶν ἐπὶ βλάβῃ*. — p. 189, l. 5. *ἦταν*. l. 17. *πεπόνθασιν* 4) l. 19. *Ἀργίστη* 5. l. 21. *Πλούταρχος* 7) l. 29. *εἶδε* 8) — p. 194, ult. haec ad *κοινὴν*. — p. 202, l. 7. *ποῦ χοροῦ*. l. 8. *χοροῖς*. l. 11. *ἄμφω γὰρ ἐστὶ, ῥήτωρ χρηστός, στρ ἄρ.* — p. 203, l. 22. f. *ἄσμα*. — p. 205, l. 15. *καὶ συγγραμμάτων*] *Id.*, et in marg. leg. *ibid.* — p. 206, l. 2. *Ὀρφεὺς*. — p. 212, l. 16. f. *Ἀθηναῖοι* pro *Ἑλλήνων*. — p. 217, l. 11. in marg. adscribe: *ibid.* — p. 222, l. 15. 297, C. — p. 224. 1. *καὶ* pro *ὅτι*. — p. 232, l. 19. *πάθους* — p. 233. l. 14. f. *ἐλεῖν*, *id.* l. 3. *fin.* — p. 235, l. 2. in marg. lege: *ibidem* pro 315, C. — p. 239, ult. *κρίτω*. — p. 242, l. 11. f. *ὡς*. — p. 243, l. 5. *Υπηρέτας*. l. 7. *Οἱ τοῦ ζῆν*] *Apogr. Mon. Τοῦτο*. — p. 244, l. 10. *alterutrum οἱ δὲ delendum*. — p. 245, l. 2. *Ἀρμοδίου*. — p. 247, l. 8. *Οὐκοῦν κ. τ. λ.* distractis typis erant excudenda. — p. 248, l. 1. in marg. lege: 337, A. l. 4. *κακὸν ἐστὶ* — p. 250, l. 7. *μαρτυροῦντα*. — p. 252, l. 21. *στενῶν*. — p. 259, l. 18. *Ὡς ἔφη Σοφοκλῆς*] *Apogr. Mon. ib. ἐν τινι*. — p. 264, l. 2. *διαφυγῶν τὰς*. l. 13. *ὁμοίως ἐστίν*. — p. 271, l. 12. *Οἶον εἰ*. — p. 276, l. 17. *ὥστε* pro *ὅστις*. — p. 290, l. 14. *Περδίκκου*. — p. 292, l. 1. *γὰρ αὐτῇ* del. — p. 293, l. 9. *διδασκάλους*. — p. 328, l. 1. *μεγαλόψυχον*. l. 19. *ὀνομάζει*. — p. 331, l. 9. *ζητητέον*. — p. 338, l. 16, *τὰς Ἐρινύς*. — p. 343, l. 20. *Ἐκποδῶν*. — 352, l. 1. *διαλάττων*. — p. 379, l. 11. *τ. μόραν*. — p. 432, l. 2. f. *εἰ δέ τοι κ. τ. λ.* deleantur, quae *¶* seq. pag. 10. f. *irreperint*. — p. 434, l. 3. *πάλιν οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Ἀχαιοὺς deleantur*. — p. 436, l. 15. *τέσσαρας*. — p. 437, l. 5. f. pro *καθαίρειν*) *ὄν τρόπον πόρρω τις* (sic et cet. — p. 439, l. 12. *τοῦ ποταμοῦ*)· *ἐστὶ δὲ*. — p. 441. l. 9. f. *Ἡρακλειδῶν*. — p. 444. l. 4. *ἀντιστρόφων*. — p. 445, l. 21. *πόλεμον*. — p. 447, l. 21. *τῷ τέλει*. l. 9. f. *ἐδείχθησαν*. — p. 448, l. 9. *ἀμύνασθαι ὑπὲρ*. — p. 457, l. 6. *εὐποροῦσι*. — p. 486, l. 10. *μεμνημένος*. — p. 502, l. 2. f. *ἀγνοοῦσι*. — p. 511, l. 11. f. *Cod. παραλέλοιπα*.

